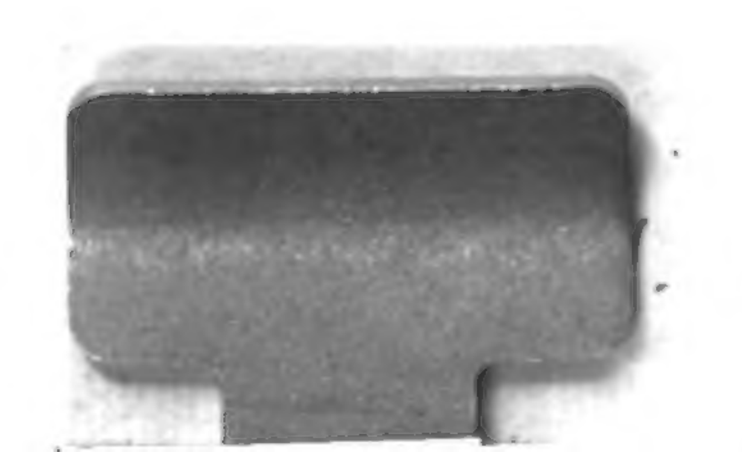

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΡΙΓΛΩΣΣΟΝ.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΤΕ

ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

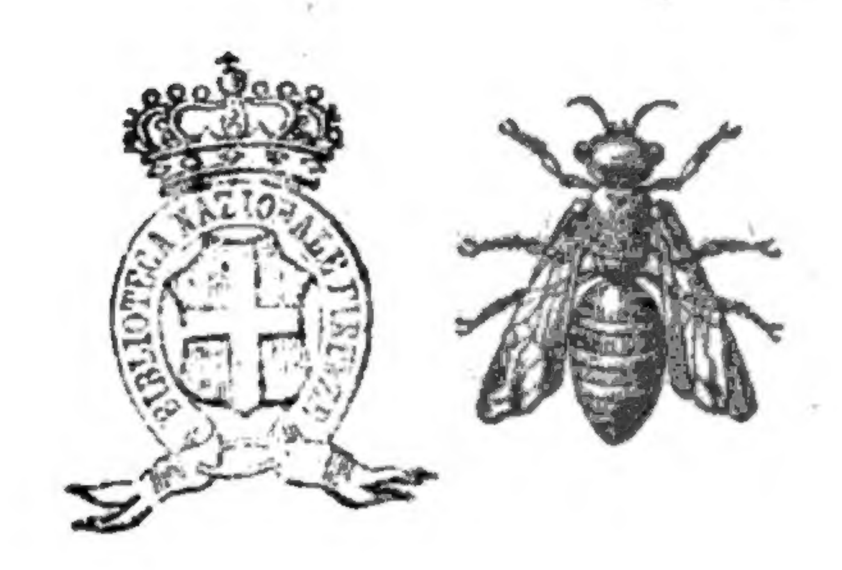
ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΕΝΤΟΤΟΥ

ΝΥΝ ΔΕ ΑΥΘΙΣ ΕΙΣ ΦΩΣ ΑΧΘΕΝ

ΕΠΙΣΤΑΣΙᾼ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΝΤΗ

Καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ Τυπογράφου.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙᾼ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑῼ ΓΛΥΚΕΙ Τῼ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1816.

ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΚΛΕΙΝΗ ΤΑΥΤΗ ΤΩΝ ΕΝΕΤΩΝ ΠΟΛΕΙ

ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ὁ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς καὶ διατελέσας ἐγὼ ἀδιασπάστως μεταξὺ Ὑμῶν, καὶ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν σκέπην καὶ εὔνοιαν, χρέος μου ἔκρινα ἱερὸν νὰ Σᾶς δώσω, κἂν διὰ τῶν λόγων, μὴ δυνάμενος κατ' ἄλλον τρόπον, δημοσίαν τινὰ ἀπόδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου, ἕνεκα τῶν πολλῶν χαρίτων, ἃς ἀπήλαυσα παρὰ τῆς Ὑμετέρας καλοκἀγαθίας.

Ἡ νέα αὕτη Ἔκδοσις τοῦ γνωστοῦ Λεξικοῦ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου Γεωργίου Βεντότου (ὅσον μοι ἦτον ὅμως συγχωρημένον ἐπιδιορθωθεῖσα) μοὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἔκτισιν τῆς παλαιᾶς ταύτης πρὸς Ὑμᾶς ὀφειλῆς μου· καὶ ἀγκαλὰ τὸ εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἀξιότητα προσφερόμενον τοῦτο Βιβλίον μήτε εἶναι νέον, μήτε ἔργον ἐδικόν μου, εὔελπις εἰμὶ μὲ ὅλον τοῦτο ὅτι θέλετε τὸ ὑποδεχθῇ μετὰ ἱλαροῦ προσώπου, ὡς δυνάμενον νὰ συνεργήσῃ εἰς ὠφέλειαν τῆς Κοινότητος, ὁμοῦ μὲ τὰ τόσα ἄλλα καλά, δι' ὧν τὴν σήμερον λαμπρύνεται τὸ Γένος μας. Ὄντας δὲ ὁμολογούμενον ὅτι καὶ τῶν πάλαι καὶ τῶν παρόντων καλῶν ἓν ἀπὸ τὰ ἀρχικότερα αἴτια ἐγκρίνεται τὸ Ἐμπόριον, ἀκολουθεῖ ὅτι εἰς Ὑμᾶς, καὶ τοὺς λοιπούς, ὅσοι εἰς τὰ τοῦ Ἐμπορίου εὐμοιρήσαντες, μεταχειρίζονται νουνεχῶς τὸν πλοῦτον εἰς βελτίωσιν τοῦ Γένους των, πρέπει βέβαια νὰ ἀποδίδεται πᾶσα τιμὴ καὶ εὐχαριστία· διότι καὶ Ναοί, καὶ Ἀκαδημίαι, καὶ Νοσοκομεῖα, καὶ Τυπογραφίαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα, καὶ χρήσιμα, καὶ τερπνά, ὅλα γίνονται καὶ κραταιοῦνται διὰ τῆς αὐτῶν συνεργείας.

Οὐ-

Οὕτως ἔπραξαν τῇ ἀληθείᾳ καὶ οἱ Ὑμέτεροι Πρόγονοι, οἱ ἀντλήσαντες ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πηγῆς τὰ μέσα, δι' ὧν ἤγειραν εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην Πόλιν τὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γεωργίου μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀξιάγαστον Ναὸν (α), τὸ Σχολεῖον, τὸ Μοναστήριον, καὶ τὰς πέριξ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἐπιλοίπους οἰκοδομάς· πλὴν ὅλοι ἦσαν Ἔμποροι οἱ ἀοίδιμοι ἐκεῖνοι Κτίτορες, ὥσπερ καὶ Ὑμεῖς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν νῦν Εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τούτων τὰ ἀθάνατα ἔργα, καὶ τὰ λαμπρὰ παραδείγματα Ὑμεῖς μιμεῖσθε, ὦ Γενναῖοι, μὲ τὴν θεάρεστον καὶ ἄγρυπνον ἡμῶν φροντίδα καὶ πρόνοιαν, ὄχι μόνον πρὸς διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῶν προγονικῶν Συστημάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν των, ὅσα διὰ τὰς δεινὰς τῶν ἐσχάτων τούτων καιρῶν περιστάσεις ἐξέπεσον ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον κλέος. Ὑμᾶς ἔχουσι συνηγόρους καὶ βοηθοὺς οἱ ἐνταῦθα σπουδάζοντες Νέοι, εἰς Ὑμᾶς ἀφορῶσι καὶ οἱ εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια ἐνασχολούμενοι· εἰς Ὑμᾶς καὶ οἱ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, καὶ οἱ Δι-

(α) Ἡ ἱερὰ αὕτη Οἰκοδομὴ, ἀρχιτεκτονηθεῖσα παρὰ τοῦ περιφήμου Ἰακώβου τοῦ ἐπίκλην Σανσοβίνου (ὅτι ἡ οἰκογένειά του κατήγετο ἀπὸ τὸ ὄρος Σὰν Σαβῖνο ἐν τῇ Τοσκάνᾳ) καλλονὴ τῷ ὄντι καὶ καύχημα ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου Γένους, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν Ἐνετῶν Πόλεως, ἐξηργάσθη εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ἐτῶν, καὶ ἤχθη εἰς τέλος τῷ 1561, ἔτει τῷ Σωτηρίῳ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐφεξῆς Ἐπιγραφῆς τῆς σωζομένης ἐπὶ τῆς μείζονος Πύλης τοῦ αὐτοῦ σεβασμίου καὶ πανσέπτου Ναοῦ.

„ Χριστῷ Σωτῆρι, καὶ τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Γεωργίῳ οἱ μέτοικοι καὶ
„ οἱ καταίροντες Ἐνετίαζε τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἔχοιεν κατὰ τὰ
„ πάτρια τῷ Θεῷ θρησκεύειν ἐκ τῶν ἐνόντων φιλοτιμησάμενοι τὸ
„ Ἱερὸν ἀνέθηκαν. ΑΦΞΑ.

Ἥτις Λατινιστὶ μεθερμηνευομένη οὕτως ἔχει.

„ Christo Servatori, et Sancto Martyri Georgio Græci habitato-
„ res et qui Venetias accedunt, ut possint patrio more Deum
„ colere ex facultatibus suis abunde largientes Templum posue-
„ runt. 1561.

Διδάσκαλοι, καὶ οἱ συγγράφοντες, καὶ οἱ τυπώνοντες ἀξιόλογα καὶ χρήσιμα Βιβλία· Ὑμᾶς γνωρίζουσι συνεργοὺς καὶ πρωτάθλους τοῦ καλοῦ ἀγῶνος, καὶ σᾶς ὁμολογοῦσιν ἀπείρους τὰς εὐχαριστίας. Δὲν σιωπῶ καὶ τὰς ἀκαταπαύστους καὶ δαψιλεῖς Ὑμῶν συνεισφορὰς καὶ ἐλεημοσύνας τὰς ἢ πρὸς ἐπίδειξιν μειζόνων ἀγαθῶν, ἢ πρὸς βοήθειαν τῶν ξένων, καὶ πενήτων, οἵτινες προστρέχουσιν ὁσημέραι εἰς τὰ φιλογενῆ καὶ φιλοικτίρμονα Ὑμῶν σπλάγχνα, καὶ ὡς εἰς ἐπιτήδειον λιμένα λαμβάνουσιν ἀεί ποτε παρηγορίαν καὶ κυβέρνησιν.

Εἶχον καὶ ἄλλα πολλά, ὦ Ἐκλαμπρότατοι Ἄνδρες, νὰ ἐκθέσω, ἐξ ὧν βλέπω καθεκάστην Ὑμᾶς πράττοντας εἰς δόξαν τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, καὶ ὠφέλειαν τοῦ πλησίον· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἡ Μετριοφροσύνη Σας ἀναγκάζει με νὰ βάλω τέλος εἰς τὴν ταπεινήν μου ταύτην Προσφώνησιν, δέξασθε σᾶς παρακαλῶ τὴν, εἰ καὶ ἄκομψον, ἀλλ᾽ ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας, μαρτυρίαν τοῦ χρέους μου, καὶ ἀξιώσατέ με νὰ λέγωμαι ἐφ᾽ ὅρους ζωῆς μου

ΤΗΣ ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ταπεινὸς δοῦλος
Σπυρίδων Βλαντῆς.

Ἔγραφον Ἐνετίησιν, κατὰ τὴν εἰκοστὴν Ἰουλίου, τοῦ Χιλιοστοῦ Ὀκτακοσιοστοῦ Δεκάτου Ἕκτου Σωτηρίου Ἔτους, ἐπιτροπεύοντος ἐν τῇ δε τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γεωργίου Ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Λαυραίου τοῦ Κερκυραίου.

ΕΞΗ-

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τῶν κατ' ἀποκοπὴν γεγραμμένων λέξεων.

Τὸ Θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον κεῖται ὁμοῦ μὲ τὸ ἀρσενικόν. Τὰ Παθητικὰ Ῥήματα ζητητέα εἰς τὰ Ἐνεργητικά. §. τὸ σημεῖον τοῦτο δηλοῖ ἑτέραν σημασίαν τῆς αὐτῆς λέξεως.

Ἀντων. Ἀντωνυμία.
Ἀπρ. Ἀπρόσωπον.
Ἀριθ. Ἀριθμητικόν.
Ἀρ. πληθ. Ἀρσενικὸν πληθυντικόν.
Ἀρχαϊκ. Ἀρχαϊκόν.
Αὐτοπ. Αὐτοπαθητικόν.
Ἄχρ. Ἄχρηστον.
Ἐν. Ἐνεργητικόν.
Ἐπίθ. Ἐπίθετον.
Ἐπίῤ. Ἐπίῤῥημα.
Θηλ. Θηλυκόν.
Λέξ. Λέξις.
Λ. χ. Λόγου χάριν.
Μετ. Μετοχή.
Οὐδ. Οὐδέτερον.
Οὐσ. Οὐσιαστικόν.
Παθ. Παθητικόν.
Παρ. χάρ. Παραδείγματος χάριν.
Πληθ. πληθυντικόν.
Πρόθ. Πρόθεσις.
Ρ. Ρ. Ἐν. Ῥῆμα, Ῥῆμα Ἐνεργητικόν.
Συν. Σύνδεσμος.
Ὑποκ. Ὑποκοριστικόν.
Χλευας. Χλευαστικῶς.
Χυδ. Χυδαϊκόν.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΡΙΓΛΩΣΣΟΝ

ΑΠΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΟΝ.

A, ὐσ. ἕνα α, ἕνα ἄλφα. un a. *un a.* §. ά. ἀριθμητικὸν δηλοῦν τὸ ἕν. un. *uno.* καὶ γράφεται ἡ Ἀραβιςί, 1. ἡ Ρ'ωμαϊςί I. ὡς τὸ β. γ. ἤτοι δύο, τρία, γράφεται II. III. §. α. ςερητικὸν μόριον. Οἱ Γάλλοι δύο ςερητικὰ μόρια ἔχουσι τὸ des, ἢ dé, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ δυς, καὶ τὸ in. Οἱ Ἰταλοὶ ἔχουσι τρία τὸ *de*, *in*, καὶ τὸ *s*. §. ά ἐπὶ θαυμασμοῦ, o! oh! nargue! *o! ohi corpetto!* §. ἆ, ἄχ, αἴμοι, ah, ô, oh, hélas. *ah, ahi, ahimè.* §. ἆ, ὅταν ἐρωτᾷ τινὰς ἕνα τί θέλει, τί λέγει, κτλ. plait-il. *ah.* §. ἆ ἆ ἆ, ὅταν γελᾷ τινάς. ah ah. *ah ah.*

A'βαθὴς, ἄβαθος, ἐπίθ. ὅςτις δὲν ἔχει βάθος. celui, ἢ celle qui n'a point de profondeur, qui n'est pas profond. *celui, ἢ colei che non ha fondo, che non è profondo.*

A'βάχιον, ὐσ. κελλάρι, ἢ τόπος ὅπου χαλοθέτουν φαγητὰ καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης. abaque, le buffet. *la credenza.*

A'βαλτος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι βαλμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas mis, ise. *non merso, sa.*

A'βανης, ὐσ. ὁ συκοφάντης. le calomniateur, faux accusateur. *il calunniatore.*

A'βανισσα, θ. ἡ συκοφάντισσα, ἐκείνη ὁποῦ συκοφαντεῖ. la calomniatrice. *la calunniatrice.*

A'βανία, ὐσ. συκοφαντία: l'avanie, calomnie, fausse accusation. *avania, calunnia, falsa accusa.* §. μὲ ἀβανίαν, ἐπίρ. calomnieusement. *calunniosamente.*

A'βανιάρης, ἰδὲ Ἀβάνης.

A'βανίζω, P'. συκοφαντῶ. calomnier, accuser faussement. *calunniare.*

A'βανικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. calomieux, euse. *calunnioso, sa.*

A'βάπτιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ βαπτισμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas baptisé, ée. *colui, ἢ colei che non è battezzato, ta.*

A'βαπτης, ἰδὲ Ἄβαφος.

A'βάρετος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι βαρεμένος, ἢ κτυπημένος, ἢ δαρμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas battu, ue. *colui, ἢ colei che non è battuto, ta.* §. ἀβάρετος, ὅςις δὲν βαρυένεται, δὲν βαργιέται. infatigable. *instancabile.*

A'βασάνιςα, ἐπίρ. χωρὶς βάσανα. sans tourments *senza tormenti.*

A'βασάνιςος, η, ον. ἐπίθ.

ὁ μὴ βασανισμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas tourmenté, ée. *non tormentato, ta*. §. ἀβασάνιςος ὅςις δὲν ἔχει βάσανα. qui n'a point de chagrins. *che non ha travagli, fastidi*.

Ἀβασκαίνω, ἀβάσκαμα, ἀβασκαμένος, κτλ. ἰδὲ βασκαίνω, βάσκαμα, βασκαμένος, κτλ.

Ἀβάσκαντος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι βασκαμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas ensorcelé, ée. qui n'est pas fasciné, ée *colui, ò colei che non è affatturato, ta*.

Ἀβάςακτα, ἐπίρ. ἀνυπόφερτα. insupportablement, intollérablement. *insopportabilmente, intollerabilmente*.

Ἀβάςακτος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν βαςιέται, δὲν εἶναι βαςαγμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas soutenu, ue. *colui, ò colei che non è sostenuto, ta*. §. ἀβάςακτος, ἀνυπόφερτος. insupportable, intollérable. *insopportabile, intollerabile*.

Ἀβάςατα, ἀβάςατος, ἰδὲ Ἀβάςακτα, ἀβάςακτος.

Ἀβατος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible. *inaccessibile*. §. τὸ ἄβατον, τὸ ἀδιάβατον. inaccessibilité. *inaccessibilità*.

Ἀβαφὴς, ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἔχει βαφὴν, ὁποῦ δὲν ἔχει χρῶμα, ὠχρός. pâle, qui n'a point de couleurs. *pallido, da. non colorato, ta*.

Ἄβαφος, ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν εἶναι βαμένος. qui n'est pas teint, te. *non tinto, ta*.

Ἀββᾶς, ὀυσ. ἡγούμενος. abbé. *abate*.

Ἀββατία, ἀββατία, ὀσ. ἡγουμενῆον. abbaye. *abazia*.

Ἀββατικὸς, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀββᾶν, εἰς ἡγούμενον. abbatial, le. *abaziale*.

Ἀβδέλλα, ἰδὲ Βδέλλα.

Ἀβδέλυκτος, η, ον. ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'est pas abominable. *non abbominevole*.

Ἀβέβαια, ἐπίρ. incertainement. *con incertezza*.

Ἀβέβαιος, η, ον. ἐπίθ. incertain, aine. *incerto, ta*. §. ἀβέβαιος, ὁ μὴ ἀσφαλής. mal assuré, ée. *mal assicurato, ta*. §. ἀβέβαιος ὁ μὴ βεβαιωμένος. celui, ἢ celle qui n'est pas verifié, ée. *non verificato, ta*. §. τὸ ἀβέβαιον. l'incertain, l'incertitude. *l'incerto, l'incertezza*. §. δὲν πρέπει τινὰς νὰ ἀφήσῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον. il ne faut par laisser le certain pour l'incertain. *non bisogna lasciar il certo per l'incerto*.

Ἀβεβαιότης, ὀσ. l'incertitude, l'incertain. *l'incertezza, l'incerto*.

Ἀβεβαίωτα, ἐπίρ. incertainement, sans la moindre assurance. *senza veruna certezza*.

Ἀβεβαιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-incertain, aine. *incertissimo, ma*.

Ἀβεβαιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus incertain, aine. *più incerto, ta*.

Ἀβεβαίωτος, η, ον. ἐπίθ. incertain, aine. qui n'est pas assuré, ée. qui n'est pas vérifié, ée. *incerto, ta. non certificato, ta. non assicurato, ta*.

Ἀβίαςα, ἐπίρ. χωρὶς βίαν, χωρὶς δυνάςειαν. sans violence. *senza violenza*.

Ἀβίαςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἐβιάσθη. celui, ἢ celle qui n'a pas été violenté, ée. *non violentato, ta. non forzato, ta*.

Ἀβλαβα, ἐπίρ. χωρὶς βλάβην, χωρὶς ζημίαν. sans dommage. *senza danno*.

Ἀβλαβὴς, ἐπίθ. ὁ μὴ βλαβερὸς, ὑγιεινός. sain, ne. qui n'est pas nuisible. *non nocivo, va. sano, na*. §. ἀβλαβὴς, ἀνευλαβής. irréverent, ente. irreligieux, euse. *irriverente, irreligioso, sa*. §. ἀβλαβὴς ὁπȣ̃ δὲν ἐβλάφθη. sauf, sauve. *salvo, va*.

Ἄβλαβος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ βεβλαμμένος, ὑγιής. sain et entier, qui n'est pas endommagé, ée. *illeso, sa. non danneggiato, ta*. §. ἄβλαβος, ἄκακος, ἀζημίωτος, ὁποῦ δὲν προξενεῖ βλάβην. qui n'est pas nuisible. *non nocevole*.

Ἀβλαβῶς, ἰδὲ Ἄβλαβα.

Ἀβλάςητος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν ἐβλάςησε. qui n'a pas poussé, ἢ jeté des boutons, des bourgeons. *che non ha germogliato*.

Ἄβλαςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἔχει βλαςούς. qui n'a pas de bourgeons.

geons. *privo di germogli.*

Ἄβλαπτα, ἀβλάπτως, ἰδὲ ἄβλαβα, ἀβλάβως.

Ἀβλέπτος, η, ον. ἐπίθ. invisible. *invisibile.*

Ἀβλεψία, ἡ σ. τὸ μὴ βλέπειν, τυφλότης. l'action de ne pas voir, aveuglement. *il non vedere, cecità.*

Ἀβοήθητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ βοηθημένος. celui, ou celle qui n'a pas été secouru, ue. qui n'a pas été aidé. *privo di soccorso, non soccorso, sa. non ajutato, ta.* §. ἀβοήθητος, ἀνίατος, ὁποῦ δὲν ἐλπίζει βοήθειαν, ὁποῦ δὲν βοηθᾶται, δὲν ἔχει ἰατρείαν. irremédiable, qui est sans reméde. *irremediabile, che non ha rimedio.*

Ἀβόλετος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεπιτήδειος. incommode. *incomodo, da.* §. εἶναι πρᾶγμα ἀβόλετον, ἤγουν εἶναι ἀδύνατον. c'est impossible. *egli è impossibile.*

Ἀβόλετ, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν βολεῖ νὰ γίνῃ. impossible, qui ne peut se faire. *impossibile, che non può farsi.*

Ἀβούλευτα, ἐπίρ. ἀσόχαστα. inconsiderément, imprudemment, sans reflexion, à la legére. *sconsigliatamente, sconsideratamente.*

Ἀβούλευτος, η, ον. ἐπίθ. ἀσόχαστος. inconsideré, ée. mal avisé, ée. imprudent, ente. *sconsigliato, ta. imprudente.* §. ἀβούλευτος, ἀκούσιος, μὴ θελημοτικός. involontaire. *involontario, ria.*

Ἀβούλωτος, η, ον. ἐπίθ. celui, ou celle qui n'est pas cacheté, ée. *non sigillato, ta.* §. ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀβούλλωτη. la lettre n'est pas cachetée. *la lettera non è sigilata.*

Ἀβράκωτος, η. ἐπίθ. ὁ μὴ βρακωμένος, ὁποῦ δὲν φορεῖ βρακιά. qui ne porte pas de cullotres, qui est sans culottes. *sbracato.* §. ἀβράκωτος, γυμνός, ὁποῦ δὲν ἐφόρεσε τὰ βρακιά. nu. *nudo.*

Ἀβραμηλέα, ἡ σ. εἶδος δαμασκηνιᾶς. prunellier. *prugnolo salvatico.*

Ἀβράμηλον, ἡ σ. prunelle. *prugnola salvatica.*

Ἄβραστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔβρασε. qui n'a pas bouilli. *che non ha bollito.* §. ἄβραστος ὁποῦ δὲν εἶναι βρασμένος, qui n'est pas cuit, te. *non cotto, ta.*

Ἀβρεκτί, ἐπίρ. στεγνά. séchement. *asciuttamente.*

Ἄβρεκτος, η, ον. ἐπίθ. στεγνός, ὁποῦ δὲν εἶναι βρεγμένος, ὁποῦ δὲν ἐβράχηκε. sec, qui n'est pas mouillé, ée. *asciutto, ta. non bagnato, ta.*

Ἀβροξιά, ἰδὲ Ἀνομβρία.

Ἀβρότανον, ἡ σ. φυτόν. aurone. *abrottano.*

Ἀβροχιά, ἰδὲ Ἀνομβρία.

Ἄβροχος, ἐπίθ. qui est sans pluie. *privo di pioggia.*

Ἀβρώμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι βρωμωμένος, δὲν εἶναι βρώμικος, ὁποῦ δὲν βρωμᾶ. qui n'est pas puant, qui ne sent pas mauvais. *non puzzolente, che non puzza.*

Ἀβύζαχτος, ἀβύζαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἀβύζαξε γάλα. qui n'a pas teté. *che non ha allattato, non ha poppato.* §. ἀβύζαχτος ὁποῦ δὲν εἶναι πιπιλισμένος με τὸ βύζαμα. qui n'est pas succé. *non succiato.*

Ἄβυσσος, ἡ σ. abyme. *abisso.* §. ἄβυσσος, βάθος. profondité. *profondità.* §. ἡ ἄβυσσος τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ. la profondeur des jugemens de Dieu. *la profondità de' giudizj di Dio.*

Ἀγαθά, ἐπίρ. ἰδὲ Ἀγαθῶς.

Ἀγάθη, ἡ σ. λίθος πολύτιμος. agate. *agata.*

Ἀγαθοεργία, Ἀγαθοποιΐα, ἡ σ. penchant à faire du bien. *beneficenza, inclinazione a far bene.*

Ἀγαθοεργός, Ἀγαθοποιός, ἐπίθ. qui fait du bien, qui fait des bonnes œuvres. *beneficante, che fa buone opere.*

Ἀγαθοποιῶ, P. faire des bonnes œuvres. *fare del bene, fare delle buone opere.*

Ἀγαθοποιητικός, ἐπίθ. bénin, bienfaisant, ante. *benefico, ca.*

Ἀγαθός, ή, όν. ἐπίθ. ὁ καλός. bon, ne. *buono, na.* §. τὸ ἀγαθόν. le bien. *il bene.* §. τὰ ἀγαθά, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ πλούτη, τὸ ἔχειν. les biens. *i beni, l'avere.* §. τὰ κινητὰ ἀγαθά. les meubles. *i beni mobili.* §. τὰ

§. τὰ ἀκίνητα ἀγαθά. biens immeubles. *i beni immobili*.

Α᾿γαθότης, ἀγαθοσιώνη, ὐσ. la bonté. *la bontà*.

Α᾿γαθῶς, ἐπίρ. καλά. bien. *bene*.

Α᾿γαθώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bon homme. *molto dabbene*. §. ἀγαθώτατος, καλώτατος. très-bon, ne. *buonissimo, ma*.

Α᾿γάλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἔχων γάλα. qui n'a point de lait. *che non ha latte*. §. ἀγάλακτος, ἀβύζακτος. qui n'a pas teté. *che non ha allattato*.

Α᾿γάλι, ἐπίρ. ἀπ' ἀγάλι, doucement. *adagio*. §. ἀγάλι ἀγάλι. tout-duox, tout-beau, tout-doucement, bellement, *adagio adagio, piano, pian pianino*. §. ἀγάλι, ἀργά. lentement. *lentamente*. §. ἀγάλι, σιγανά. tout bas, à voix basse. *piano*.

Α᾿γαλλίαμα, Α᾿γαλλίασις, ὐσ. exultation, tressaillement de joie. *esultazione*.

Α᾿γάλλομαι, Ρ'. exulter, tressaillir de joie. *esultare*.

Α᾿γαλμα, ὐσ. statue. *statua*.

Α᾿γαλμάτιον, ὐσ. μικρὸν ἄγαλμα. petite statue. *statuetta*.

Α᾿γαλματοποιΐα, ουσ. la sculpture, l'art du sculpteur. *la statuaria, l'arte dello scultore*.

Α᾿γαλματοποιός, ὐσ. statuaire, sculpteur. *statuario, scultore*.

Α᾿γαμία, ὐσ. le célibat. *celibato*.

Α᾿γαμος, ἐπίθ. célibataire. *celibatario*.

Α᾿γανακτήσας, μετ. ἀρ. indigné, courroucé. *sdegnato, irato*.

Α᾿γανακτήσασα, μετ. θηλ. indigneé, courroucée. *sdegnata, irata*.

Α᾿γανάκτησις, Α᾿γανάκτισμα, ὐσ. indignation, le courroux. *indignazione, ira, lo sdegno*.

Α᾿γανακτικός, ἐπίθ. emporté, ée. colére, hargneux, euse. *sdegnoso, sa. cruccioso, sa*.

Α᾿γανακτῶ, Ρ'. se courroucer. *sdegnarsi*.

Α᾿γάπη, ὐσ. amour, amitié, affection, dilection. *amore, amicizia, affetto*. §. ἀγάπη, ὁ ἔρωτας. l'amour. *l'amore, il Dio d'amore*. §. ἀγάπη καρδιακή. amitié affectueuse, cordialité. *amore affettuoso, cordialità, amore cordiale*. §. ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη. la charité chrétienne. *la carità cristiana*. §. ἀγάπη, εἰρήνη. la paix. *la pace*. §. ἀγάπαι τῶν παλαιῶν Χριστιανῶν. agape. *agape*.

Α᾿γαπημένα, ἐπίρ. aimablement, amicalement, d'une manière amicale. *amichevolmente, con amore*. §. ἀγαπημένα, εἰρηνικά. paisiblement, en paix. *in pace, pacificamente*.

Α᾿γαπημένος, η, ον. μετ. aimé, ée. *amato, ta*. §. ἀγαπημένος, ἐραστής. aimant, nte. *amante*.

§. ἀγαπημένος τινός, ὁ ὑπὸ τὴν εὔνοιαν τινός. favori, ie. *favorito, ta*.

Α᾿γαπήσας, μετ. celui qui a aimé. *colui che ha amato*.

Α᾿γαπήσασα, μετ. θ. celle qui a aimé. *colei che ha amato*.

Α᾿γαπησιάρης, ὐσ. amant, amoureux. *amante, amatore*.

Α᾿γάπησις, ὐσ. τὸ ἀγαπᾶν. l'aimer. *l'amare, dilezione*.

Α᾿γαπητά, ἰδὲ ἀγαπημένα.

Α᾿γαπητικός, ἡ, ον. ἐπίθ. amoureux, euse. amant, ante. *amoroso, sa. amante*. §. ἀγαπητική, ἡ ἐρωμένη. amante, amie. *amorosa, druda, innamorata*.

Α᾿γαπητός, ἡ, όν. ἐπίθ. aimé, ée. bien-aimé. *amato, diletto*. §. ἀγαπηταί, παρθένοι ἐν κοινοβίῳ συζῶσαι. agapètes. *agapeti*.

Α᾿γαπητῶς, ἰδὲ ἀγαπημένα.

Α᾿γαπητότατος, η, ον. ἐπίθ. très-aimé, ée. bien aimé, ée. *amatissimo, ma. dilettissimo, ma*. §. ἀγαπητότατος. très-ami, ie. *amicissimo, ma. amichevolissimo, ma*.

Α᾿γαπητότερος, η, ον. ἐπίθ. plus aimé, ée. *più amato, ta*.

Α᾿γαπίζω, Ρ'. τὰ φιλιώνω τινάς ὁπῶ ἦσαν μαλωμένοι. raconcilier, pacifier. *riconciliare, pacificare*.

Α᾿γαπῶ, Ρ'. aimer. *amare, voler bene*. §. ἀγαπῶ, τὸ θέλω aimer, vou-

vouloir. *amare, volere.* §. ἀγαπῶ καλλίτερα. aimer mieux, vouloir mieux, vouloir plus tôt. *amar meglio, voler meglio.* §. ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν. aimer de cœur, aimere de tout son cœur. *amar di cuore, amar cordialmente, amar svisceratamente.* §. ἀγαπῶ τὸ ἔρω. aimer, s'amouracher, devenir amoureux. *innamorarsi.* §. ἀγαπῶμαι. s'aimer. *amarsi.* §. ἀγαπῶμαι, ἀγαπῶ τὸν ἐμαυτόν μου. aimer, aimer soi-même. *amar se stesso.* §. ἀγαπῶμαι, πράττω τι διὰ τὸ ὁποῖον γίνομαι ἄξιος νὰ ἀγαπηθῶ. se faire aimer, se rendre digne d'être aimé. *farsi amare, rendersi degno dell' amore altrui.* §. ἀγαπῶμαι ἀπὸ τινά. être aimé, ée. *esser amato, ta.* §. ἀγαπῶ, τὸ θέλω, τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι. vouloir, souhaiter. *volere, desiderare.* §. ἀγαπῶντας. en aimant. *amando, coll' amare, nell' amare.* §. ἀφ' οὗ τὸν ἀγάπησα. après l'avoir aimé. *dopo averlo amato.*

Ἀγαρηνός, ἐπιθ. Satrasin. *Saracino.*

Ἀγαρικόν, οὐσ. εἶδος μανιταρίου. agaric. *agarico.*

Ἀγᾶ, οὐσ. Aga. *Agà.*

Ἀγγαρεία, οὐσ. véxation, exaction, concussion. *angheria.* §. ἀγγαρεία, δόσιμον βαρύ. impôt extraordinaire. *balzello, gravezza straordinaria.*

Ἀγγάρευμα, οὐσ. l'action de véxer. *l' angariare.*

Ἀγγαρευμένος, η. ἐπιθ. vexé, ée. *angariato, ta.* §. ἀγγαρευμένος, δυναστευμένος νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα ἀκουσίως. violenté à faire quelque chose malgré lui. *angariato, forzato ad un lavoro, o a far una cosa contro voglia.*

Ἀγγαρεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a vexé quelqu' un. *colui che ha angariato.* §. ἀγγαρεύσας, ὁ βιάζων τινὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα σατικῶς τε. celui qui a violenté quelqu' un à faire quelque chose malgré lui. *colui che ha sforzato qualcuno ad un lavoro contro voglia.*

Ἀγγαρεύσασα, μετ. ἡ βιάζουσα τινὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα σατικῶς τε. celle qui à violenté quelqu' un à faire une chose malgré lui. *colei che ha sforzato qualcuno ad un lavoro contro voglia.*

Ἀγγάρευσις, ἰδὲ Ἀγγάρευμα.

Ἀγγαρευτής, οὐσ. qui vexe. *che angaria.* §. ἀγγαρευτής, ὅστις βιάζει τινὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα σατικῶς τε. qui contraint quelqu'un à faire une chose malgré lui. *colui che sforzà uno a far qualche cosa contro sua voglia.*

Ἀγγαρεύω, Ρ. véxer, surcharger d'impôts, faire de vexations. *angariare.* §. ἀγγαρεύω, δυναστεύω τινὰς εἰς ἕνα ἔργον σατικῶς τε. contraindre quelqu' un a faire une chose malgré lui. *sforzare uno a fare qualche cosa contro sua voglia.*

Ἀγγάστρωτος, ἐπιθ. femme qui n'est pas enceinte, qui n'est pas grossè. *donna non gravida.*

Ἀγγειογραφία, οὐσ. angéiographie. *angiografia, descrizione de' vasi.*

Ἀγγειολογία, οὐσ. angiologie. *angiologia, trattato de' vasi del corpo umano.*

Ἀγγειοτομία, οὐσ. angiotomie. *angiotomia.*

Ἀγγελικός, ή, όν. ἐπιθ. angélique. *angelico, ca.* §. ἀγγελικός, ἀνήκων εἰς ἄγγελον. d'ange. *d' angelo, angelico.* §. ἀγγελικὸς ἀσπασμός. avé, avé marie. *ave maria.* §. ἀγγελικός, ὅμοιος τῷ ἀγγέλῳ. semblable à un ange. *angelicato, ta.* §. ἀγγελικὸς τρόπος. manière d'ange. *angelichezza.*

Ἀγγελικῶς, ἐπίρ. angéliquement, d'une manière angelique. *angelicamente, in modo angelico.*

Ἄγγελος, οὐσ. ange. *angelo, angiolo.* §. ἄγγελος ὁ φύλαξ. le bon ange. *l' angelo custode.* §. ἄγγελος φωτός. ange de lumière. *buon angelo.* §. ἄγγελος σκότους. ange de tenèbres. *angelo cattivo.* §. μικρὸς ἄγγελος. petit ange. *angeluccio.*

Ἄγδαρτος, ἐπιθ. celui, à celle qui n'est pas écorché, ée. *non scorticato, ta.*

Α'γδυτος, ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'est pas déshabillé, ée. qui n'est pas depouillé, ée. *non ispolgiato, ta.*

Α'γε, ἐπίρ. ça, allons. *orsù, via.*

Α'γεπισκέπτος, ἐπίθ. ὅτις δὲν ἐπισκέφθη, δὲν ἔλαβε τὴν ἐπίσκεψιν τινός. celui, ἢ celle qui n'a pas été visité, ée. *non visitato, ta.*

Α'γελάδα, ὑσ. la vache. *la vacca.*

Α'γελαδάκι, ὑσ. génisse, jeune vache. *vaccarella, vacchetta.*

Α'γελαδάρης, ἀγελαδοβοσκός, ὑσ. vacher, pâtre. *vaccaro, mandriano, bifolco.* §. ἡ ἀγελαδοβοσκός, gardeuse de vaches, vâchere. *vaccara.*

Α'γελαδινός, ή, όν, ἐπίθ. de vache. *vaccino, na.* §. γάλα ἀγελαδινόν. lait de vache. *latte di vacca.* §. ἀγελαδινὸ τυρί. formage fait de lait de vache. *cacio vacino.* §. κρέας ἀγελαδινόν. chair de vache. *carne di vacca, carne vaccina.*

Α'γελαδοτόμαρον, ὑσ. cuir de vache. *vacchetta, cuojo di vacca.*

Α'γέλαστα, ἐπίρ. χωρὶς γέλοιον. sans rire. *senza ridere.* §. ἀγέλαστα, χωρὶς γέλασμα, χωρὶς ἀπάτην. saus fraude, sans tromperie. *senza inganno, senza frode.*

Α'γέλαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ γελασμένος, ὁ μὴ ἀπατημένος. celui ἢ celle qui n'est pas trompé, ée. *colui, ἢ colei che non è ingannato, ta.* §. ἀγέλαστος, ὅπου δὲν γελιέται, celui, ἢ celle qui ne se trompe. *colui, ἢ colei che non s'inganna.* §. ἀγέλαστος, ὁ μὴ γελάσας, ἢ ὁ μὴ γελῶν, qui ne rit pas. *che non ride.*

Α'γέλη, ὑσ. κοπάδι, troupeau. *il gregge, la greggia, la mandra, l'armento.*

Α'γευμάτιστος, ἐπίθ. qui n'a pas diné. *che non ha pranzato.*

Α'γέμιστος, η, ον. ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'est pas rempli, ie. *colui, ἢ colei, che non è ripieno, na.*

Α'γενεαλόγητος, ἐπίθ. qui n'a point de généalogie. *che non ha genealogia.* §. ἀγενεαλόγητος. dont on ne connoit pas la généalogie. *di cui non si sa la genealogia.*

Α'γένεια, ὑσ. δυσγένεια, roture, bassesse de naissance, *ignobiltà, ignobilità, nascita ignobile.*

Α'γένειος, ἐπίθ. ὅτις δὲν ἔχει γένεια, σπανός. qui est sans barbe. *sbarbato.*

Α'γενής, ἐπίθ. ὁ δυσγενής. ignoble, roiturier. *ignobile, ch'è di nascita ignobile, di bassa nascita, di bassa condizione.*

Α'γεννησία, ὑσ. τὸ μὴ εἶναι γεννητόν, qualité de ce qui ne peut pas être engendré. *ingenerabilità.* §. ἀγεννησία, στείρωσις. sterilité, impossibilité d'engendrer. *sterilità, impossibilità di generare.*

Α'γέννητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est piont engendré, ée. *ingenito, non generato, ta.* §. τὸ ἀγέννητον. qualité de ce qui n'est point engendre. *qualità dell'ingenito, ingenerabilità.* §. ἀγέννητος ὅτις δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννηθῇ. qui ne péut être engendré. *ingenerabile.*

Α'γευστος, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐδοκιμάσθη μὲ τὴν γεῦσιν. dont on n'a pas goûté, savouré. *non gustato, non assaggiato, ta.* §. ἄγευστος, ἀγευμάτιστος, ὅπου δὲν ἐγευμάτισε. celui, ἢ celle qui n'a pas diné. *che non ha desinato.*

Α'γευτος, ἴδε Α'γευστος.

Α'γεωμέτρητος, ἐπίθ. qui ne sait pas la géométrie. *che non sa la geometria, ignaro della geometria.*

Α'γεώργητος, ἐπίθ. inculte. *incolto, ta.*

Α'γήραστος, ἐπίθ. ὅτις δὲν γηράζει. celui, ἢ celle qui ne viellit pas. *colui, ἢ colei che non invecchia.*

Α'για, ἴδε Α'γίως.

Α'γιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui sanctifie. *colui che santifica.*

Α'γιάζω, Ρ'. sanctifier. *santificare.* §. ἁγιάζοντας, sanctifiant. *santificando.* §. ἀφ' οὗ ἁγίασε τὸν τόπον. après avoir sanctifié le lieu. *dopo aver santificato il luogo.*

Α'γιάζων, μετ. ἐν. sanctifiant, qui sanctifie. *santificante, che santifica.*

Α'για-

Ἁγιάσας, μετ. ἀρ. celui qui a sanctifié. *colui che ha santificato.*

Ἁγιάσασα, μετ. θ. celle qui a santifié, *colei che ha santificato.*

Ἁγιωθείς, μετ. ἀρ. sanctifié, sacré. *santificato, sacrato.*

Ἁγιαθῦσα, μετ. θ. sanctifiée, sacrée. *santificata, sacrata.*

Ἁγίασμα, ὐσ. τὸ ἁγιάζειν. sanctification. *santificazione.* §. ἁγίασμα, τὸ ἁγιασμένον ὕδωρ, τὸ ἁγίασμα. l'eau benite. *l'acqua santa.*

Ἁγιασμένος, η, ον. ἐπίθ. sanctifié, ée. *santificato, ta.*

Ἁγιασμὸς, ὐσ. sanctification. *santificazione.* §. ἁγιασμός, ἡ ἀκολυθία τοῦ ἁγιασμοῦ. la bénédiction des eaux, le jour de l'épiphanie. *la benedizione delle acque.*

Ἁγιαστήρα, ὐσ. τὸ ῥαντιστήριον. aspersoir, asperges. *aspersorio.*

Ἁγιαστήριον, ὐσ. le sanctuaire. *il santuario.*

Ἁγιαστὴς, ὐσ. sanctificant. *santificante.*

Ἁγιάτρευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἰατρευμένος. qui n'est pas gueri, rie. *non guarito, ta.* §. ἀγιάτρευτος, ἀνίατος. incurable. *incurabile, insanabile, immedicabile.*

Ἁγιογδύτης, ὑποκριτὴς, ψευδευλαβὴς, ὐσ. un mangeur de crucifix, bigot. *graffiasanti, picchiapetto.*

Ἁγιογδύτρα, ὐσ. bigote. *santessa.*

Ἁγιόγραφος, ὐσ. agiographe. *scrittore di cose di pietà.*

Ἁγιοκέρι, ὐσ. ἔνα κερί. une bougie. *una candela di cera.* §. ἁγιοκέρι, τὸ κηρί. cire. *cera.*

Ἁγιολογικὸς, ἐπίθ. agiologique. *de' santi, di cose sante.*

Ἅγιον βῆμα, ἰδὲ Βῆμα, καὶ ἅγιος.

Ἅγιον ἔλαιον, ἰδὲ Ἔλαιον καὶ ἅγιος.

Ἁγιόκλημα, ὐσιασ. chevre feuille. *caprifoglio.*

Ἅγιον ξύλον, ἰδὲ Ξύλον καὶ ἅγιος.

Ἅγιος, ία, ιον. ἐπίθ. saint, sainte. *santo, ta.* §. ἅγιος, εἰκὼν, εἰκόνισμα. image de saint. *immagine di santo.* §. ἅγιον βῆμα. le santuaire. *il santuario.* §. ἅγιον ξύλον. la sainte croix. *la santa croce.* §. ἅγιον ξύλον, ξύλον τὶ τῆς Ἰνδίας. gaïac, bois de gaïac. *legno santo.* §. ἅγιον ἔλαιον. les saintes huiles. *l'olio santo.* §. τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. le saint des saints. *il santuario.*

Ἁγιοσύνη, ὐσ. sainteté. *santità.* §. ἡ ἁγιωσύνη σου, τίτλος διδόμενος τοῖς ἱερεῦσιν. Οἱ Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ δὲν μεταχειρίζονται αὐτὸν τὸν τίτλον εἰμὴ μόνον πρὸς τὸν Πάπαν, πρὸς δὲ τοὺς ἱερεῖς λέγουσι. très-révérend. *reverendissimo.*

Ἁγιότης, ἰδὲ Ἁγιοσύνη.

Ἁγιοβασιλιάτικα, ὐσ. τὸ πισκέσι, τὸ δῶρον ὅπου δίδεται τὴν πρωτοχρονιάν, τὸ νέον ἔτος. étrennes. *mancia, regalo.*

Ἁγίως, ἐπίρ. saintement. *santamente.*

Ἁγιώτατα, ἐπίρ. très-saintement. *santissimamente.*

Ἁγιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-saint, te. *santissimo, ma.*

Ἁγιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus saint, te. *più santo, ta.*

Ἀγκαθάκι, ὐσ. petite épine. *spinello, piccola spina.*

Ἀγκαθερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. épineux, euse. *spinoso, sa.*

Ἀγκάθινος, ἐπίθ. ἀπὸ ἀγκάθια φτιασμένος. d'épine. *di spina.*

Ἀγκαθότοπος, οὐσ. buisson, hallier. *cespuglio, macchione, spineto, veprajo.*

Ἀγκαθωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. epineux, euse. *spinoso, sa.* §. ἀγκαθωτὸς, καμωμένος εἰς σχῆμα ἀγκαθιοῦ. fait en forme d'épine. *fatto in forma di spine.*

Ἄγκαλα, ἐπίρ. bien que, encor que, quand, quoique. *ancorchè, benchè, sebbene, avvegnachè.*

Ἀγκάλη, ὐσ. le giron, le sein. *il grembo, il seno.*

Ἀγκαλιὰ, οὐσ. brassée. *bracciata.*

Ἀγκαλιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui embrasse. *colei che abbraccia.*

Ἀγκαλιάζω, P. embrasser. *abbracciare.* §. ἀγκαλιάζοντας. en embrassant. *abbracciando.* §. ἀφ' οὗ μὲ ἀγκαλίασε. m'ayant embrassé, après m'a-

m' avoir embrassé. *avendomi abbracciato, dopo avermi abbracciato.*

Α'γκαλιάζων, μετ. ἀρ. qui embrasse. *abbracciante.*

Α'γκαλιάσας, σασα, μετ. celui, ou celle qui a embrassé. *colui, ò colei che ha abbracciato.*

Α'γκαλίασμα, ὑσ. embrassade. *abbraciata.* §. ἀγκαλίασμα, τὸ ἀγκαλιάζειν. l'action d'embrasser. *abbracciamento, abbraccio, l'abbracciare.*

Α'γκαλιασμένος, η, ον. μετ. ambrassé, ée. *abbracciato, ta.*

Α'γκαλιαςά, ἐπίρ. en embrassant. *abbracciando, abbraccioni.*

Α'γκαλιαςὴς, ὑσ. celui qui embrasse. *colui che abbraccia.*

Α'γκαλιαςὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. embrassé, ée. *abbracciato, ta.*

Α'γκίδι, ἀγκίδα, ὑσιας. écharde. *scheggia.* §. ἀγκίδα. fêtu. *bruscolo.* §. ἀγκίδα, ἀγκάθι. épine. *spina.*

Α'γκιδωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pointu, ue. raboteux, euse. *scheggioso, sa.*

Α'γκιχτος, η, ον. ἐπίθ. intact, qui n'a point été touché, ée. *intatto, ta.* §. ἀγκιχτος ὅπου δὲν ἐγγίζεται. qui ne peut être touché. *intangibile.*

Α'γκίςρωμα, ὑσ. l'action d'accrocher. *aggrappamento.*

Α'γκιςρωμένος, ἰδὲ Ἀγκιςρωμένος.

Α'γκιςρώω, P'. πιάνω μὲ τὸ ἀγκίςρι. accrocher, gaffer. *aggrappare, aoncinare.*

Α'γκίςρι, ὑσ. crochet. *uncino, rampino.* §. ἀγκίςρι διὰ κρέμασμα. croc, accroc, crochet. *appiccagnolo.* §. ἀγκίςρι διὰ ψάρεμα. hameçon. *amo.* §. πιάνομαι ἀπὸ τὸ ἀγκίςρι. s'accrocher. *aggrapparsi.* §. κρεμῶ εἰς τὸ ἀγκίςρι. accrocher. *appiccare.*

Α'γκιςροειδὴς, ἐπίθ. crochu, ue. fait en forme de crochet. *uncinato, ta.*

Α'γκίςρωμα, ὑσ. l'action d'accrocher. *aggrappamento.* §. ἀγκίςρωμα, λύγισμα τινὸς πράγματος εἰς σχῆμα ἀγκιςριῦ. l'action de rendre crochu. *l'aoncinare.*

Α'γκιςρωμένος, η, ον. ἐπίθ. πιασμένος μὲ τὸ ἀγκίςρι, καὶ κρεμασμένος εἰς τὸ ἀγκίςρι. accroché, ée. *aggrappato, ta.* §. ἀγκιςρωμένος, ἀγκιςρωτὸς. crochu, ue. fait en forme de crochet. *aoncinato, ta. uncinato, ta. fatto in forma d'uncino.*

Α'γκιςρώνω, P'. πιάνω μὲ τὸ ἀγκίςρι. accrocher, gaffer. *aggrappare, uncinare.* §. ἀγκιστρώνω, λυγίζω ὡς τὸ ἀγκίςρι. rendre crochu. *aoncinare.*

Α'γκιςρωτὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. crochu, ue. *uncinato, ta.* §. γίνομαι ἀγκιςρωτὸς. devenir crochu. *aoncinarsi.*

Α'γκλυςῆρι, ἰδὲ Γλυςῆρι.

Α'γκομάχημα, ὑσ. l'action d'haleter. *ansamento.* §. ἀγκομάχημα, ψυχομάχημα. râle, râlement. *il rantolo della morte.*

Α'γκομαχῶ, P'. haleter. *ansare.* §. ἀγκομαχῶ, ψυχομαχῶ. râler. *aver il rantolo.*

Α'γκομαχῶν, ῦσα, μετ. haletant, te. *ansante.* §. ἀγκομαχῶν, ψυχομαχῶν. qui râle. *che ha il rantolo.*

Α'γκῦρι, ὑσ. concombre. *cetriuolo.* §. δὲν ἀξίζει ἕνα ἀγκῦρι. il ne vaut pas le sou, ne vaut pas un clou à soufler, ne vaut pas la ramasser. *non vale un lupino, un zero.*

Α'γκυριά, ὑσ. plante qui porte des concombres. *pianta del cetriuolo.*

Α'γκυροσαλάτα, ὑσιας. des concombres en salade. *insalata di cetriuoli.*

Α'γκυρόσπορες, ὑσ. snemence de concombres. *semenza di cetriuolo.*

Α'γκῦσα, ὑσιας. angoisse. *angoscia, crepacuore.*

Α'γκύσεμα, ὑσ. chagrin, affliction. *angosciamento, trambasciamento.*

Α'γκρύφι, ὑσ. croc, crochet, gaffe. *arpione, oncino, raffio, rampino.* §. ἀγκρύφι τῆς κλειδωνιᾶς. auberon. *boncinello.*

Α'γκρυφωμένος, η, ον. μετ. accroché, ée. gaffé, ée. *uncinato, ta.*

Α'γκρυφώνω, P'. accrocher, gaffer. *aggrappare, uncinare.* §. ἀγκρυφώνω, ςραβώνω ὡς τὸ ἀγκίςρι. rendre crochu. *aoncinare.*

Αγ-

Ἀγκρυφωτὸς, ἰδὲ Ἀγκιστρωτός.

Ἀγκύλωμα, οὐσ. piqûre, l'action d'aiguillonner. *pugnimento*.

Ἀγκυλωμένος, η, ον. μετ. piqué, ée. aiguillonné, ée. *punto, ta. pungolato, ta*.

Ἀγκυλόνω, Ρ'. aiguillonner, piquer. *pugnere, pungolare*. §. ἀγκυλόνω, παρακινῶ. aiguillonner, exciter. *stimolare*. §. ἀγκυλόνοντας. piquant. *pugnendo*.

Ἀγκύλωσις, οὐσ. ἀγκύλωμα. piqûre. *pugnimento*. §. ἀγκύλωσις, παρακίνησις. instigation. *stimolo*. §. ἀγκύλωσις, πάθος τι. ankilose. *anchilosi*.

Ἀγκυλωτὴς, οὐσ. piquant, qui aiguillonne. *pugnente*. §. ἀγκυλωτὴς, παρακινητής. qui aiguillonne, qui excite. *stimolatore, trice*.

Ἀγκυλωτὸς, ὴ, ὸν ἐπιθ. crochu, ue. *adunco, ca*. §. ἀγκυλωτὸς ὅπου ἀγκυλόνει. piquant, qui aiguillonne. *pungente*.

Ἀγκωνάρα, οὐσ. artichaut. *carciofo*.

Ἀγκιναρια, οὐσ. la plante qui produit les artichauts. *la pianta del carciofo*.

Ἄγκυρα, οὐσ. ancre. *ancora*. §. δεύτερα ἄγκυρα τοῦ καραβιοῦ. l'ancre d'affourche. *seconda ancora di posta*. §. ἄγκυρα μὲ τέσσαρα ἀγκύστρια. aisson. *ancora di quattro raffi*. §. ῥίπτω τὴν ἄγκυραν, τὸ σίδηρον. ancrer. *ancorare, gettar l'ancora*. §. τόπος ἁρμόδιος διὰ νὰ ῥίψῃ τὸ καράβι ἄγκυραν. ancrage. *ancoraggio*.

Ἀγκὼν, ἀγκῶνας, οὐσιας. coude. *cubito, gomito*.

Ἀγκωνάρι, οὐσ. pierres de quartier. *masti*.

Ἀγκωναρια, οὐσ. écoinson. *la pietra che forma l'angolo del vano d'una porta, o finestra*.

Ἀγκωνὴ, οὐσ. coin. *angolo, canto, cantone*. §. ἀγκωνὴ τοῦ τοίχου. encoignure. *cantonata, canto*. §. ἀγκωνὴ παράμερος. recoin. *cantone, nascondiglio*. §. μικρὴ ἀγκωνή. petit coin. *angoletto*.

Ἀγλύκαντος, ἐπιθ. qui n'est pas dulcifié. *non dolcificato, ta*.

Ἄγλυπτος, ἐπιθ. qui n'est pas sculpté. *non scolpito, ta*. §. ἄγλυπτος, ὁποῦ δὲν εἶναι γλυμμένος. qui n'est pas léché. *non leccato*.

Ἀγλύστρα, ἀγλυστρῶ, ἰδὲ Γλύστρα, γλυστρῶ.

Ἄγλωσσος, ἐπιθ. qui n'a point de langue. *privo di lingua*.

Ἀγνάντευμα, οὐσ. l'action de regarder vis a vis. *il guardar dirimpetto*.

Ἀγναντεύω, Ρ'. être vis-à-vis. *affrontarsi, essere dirempetto*. §. ἀγναντεύω, κοιτάζω ἀγνάντια. regarder vis-à-vis. *guardar dirimpetto*. §. ἀγναντεύω. viser. *riguardare*. §. ἀγναντεύοντας. en regardant vis-à-vis. *guardando dirimpetto*.

Ἀγνάντια, ἐπίρ. vis-à-vis, *dirimpetto, dirincontro, rimpetto*.

Ἀγναντίζω, ἰδὲ ἀγναντεύω.

Ἀγνάντιος, ἐπιθ. qui est vis-à-vis. *che è dirimpetto*.

Ἁγνεία, οὐσ. chasteté, pudicité. *castità, pudicizia*.

Ἁγνίζω, Ρ'. purifier. *purificare*.

Ἁγνισμὸς, οὐσ. purification. *purificazione*.

Ἀγνόημα, οὐσ. ignorance, l'action d'ignorer. *ignoranza, l'ignorare*.

Ἀγνοημένος, ἐπιθ. ignoré, ée. *ignorato, ta*.

Ἄγνοια, οὐσ. ignorance. *ignoranza*.

Ἁγνὸς, ὴ, ὸν. ἐπιθ. chaste, pudique. *casto, ta. pudico, ca*.

Ἀγνοοῦσα, μετ. θηλ. celle qui ingnore, qui ne saic pas. *colei che non sa, che ignora*.

Ἀγνοῶ, Ρ'. ignorer. *ignorare*. §. ἀγνοῶντας. ignorant, ne sachant pas. *non sapendo, ignorando*.

Ἀγνοῶν, μετ. ἀρ. ignorant. *nesciente, nescio*.

Ἄγνωμος, ἐπιθ. ὁ ἀγνωστος, ὁ μωρὸς, ἀνόητος, étourdi, ie. sot, te. fade. *stolido, da. insensato, ta. sciocco, ca*. §. ἄγνωμος, ἀχάριστος, méconnoissant, ante. *sconoscente*.

Ἀγνωμοσύνη, οὐσιας. ἀχαριστία. méconnoissance. *sconoscenza, ingratitudine*

Ἀγνώμων, ἐπιθ. ἀχάριστος,

ςος, méconnoissant, te. ingrat, te. *sconoscente, ingrato, ta, disconoscente, immemore*. §. ἀγνώμων, ἀγνωςος. inconsideré, ée. sot, te. *sciocco, ca, stolido, da*.

Ἀγνωμώτατος, ἐπιθ. très-ingrat, te. *ingratissimo, ma*. §. ἀγνωμώτατος, ἀγνωστότατος. très-sot, très-balourd. *sciocchissimo, stolidissimo, ma*.

Ἀγνώριμος, η, ον. ἐπιθ. inconnu, ue. *incognito, ta*.

Ἀγνωρισία, ὐσ. l'action de ne pas connoître. *il non conoscere*.

Ἀγνώριςος, η, ον, ἐπιθ. inconnu, nue, ignoré, ée. *sconosciuto, ta. ignoto. ta*.

Ἀγνωσία, ὐσ. sottise, balourdise. *sciocchezza, stolidezza*. §. ἀγνωσία, ἀμάθεια. ignorance. *ignoranza*.

Ἀγνωςα, ἐπίρ. ἀγνώριςα, κρυφίως. en cachette. *incognito, sconosciutamente*. §. ἀγνωςα, ἀτόπως. inconsidérement, étourdiment, sottement. *sconsideratamente, imprudentemente*.

Ἀγνωςος, η, ον, ἐπιθ. ἀςόχαςος. inconsidéré, ée. sot, te. balourd, de. *sconsiderato, sciocco, ca. stolido, da*. §. ἀγνωςος, ἀσαφής. inconnu, ne. *incognito, ta*.

Ἀγνωστότατος, η. ἐπιθ. μωρότατος. très-sot, te. très-balourd, de. *sciocchissimo, stolidissimo, ma*.

Ἀγνωστότερος, η, ον. ἐπιθ. plus sot, te. *più stolido, da*.

Ἀγόγγυςος, ἐπιθ. qui ne murmure pas. *che non mormora*.

Ἀγόνατος, ἐπιθ. qui n'a point de genoux. *che non ha ginocchi*.

Ἀγονία, ὐσιας. sterilité. *sterilità*.

Ἀγονος, η, ον. ἐπιθ. infecond, de. stérile. *infeconda, da. sterile*.

Ἀγορά, ὐσ. τὸ ἀγόρασμα. achat. *compra*. §. ἀγορά, τὸ παζάρι. la foire, le marché. *la fiera, il mercato*. §. ἀγορά ὅπε πωλεν τὲς καρπὲς κ̕ ἄλλα πραγμάτα τῆς γῆς. apport. *mercato*.

Ἀγοράζουσα, μετ. θ. celle qui achete. *colei che compra*.

Ἀγοράζω, Π'. acheter. *comprare*. §. ἀγοράζω ἀκριβά. surpayer. acheter trop cher. *strapagare, pagare più del dovere*. §. ἀγοράζω μὲ μετρητά. acheter à deniers découverts, en argent comptant. *comprar a contanti*. §. ἀγοράζωντας. en achetant. *comprando*. §. ἀφ᾽ ὁ κ̕ ἀγόρασε. ayant acheté, après avoir acheté, après qu'il a acheté. *avendo comprato, dopo aver comprato. dopo che egli ha comprato*.

Ἀγοράζω, μετ. ἀρ. acheteur, celui qui achete. *compratore, colui che compera*.

Ἀγοράσας, μετ. ἀρ. celui qui a acheté. *colui che ha comprato*.

Ἀγοράσασα, μετ. θ. celle qui a acheté. *colei che ha comprato*.

Ἀγόρασις, ὐσ. τὸ ἀγοράζειν. l'action d'acheter. *compramento, il comprare*.

Ἀγόρασμα, ὐσ. achat. *compra*.

Ἀγορασμένος, η, ον. ἐπιθ. acheté, ée. *comprato, ta*. §. πρᾶγμα ἀγορασμένον. achat. *compra*.

Ἀγορασμός, ἰδὲ Ἀγόρασις.

Ἀγοραςής, ὐσ. acheteur. *compratore*.

Ἀγοραςός, η, όν, ἐπιθ. ὁ ἀγορασμένος. acheté, ée. *comprato, ta*. §. ἀγοραςὸς ὅπε ἠμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ. qu'on peut acheter. *che si può comprare*.

Ἀγόρι, ὐσ. ἀρσενικὸν παιδί. enfant. *fanciullo*.

Ἄγυρα, ἐπίρ. prématurement. *immaturamente, acerbamente*.

Ἀγυράδα, ὐσ. prématurité, verdeur, crudité. *crudezza*.

Ἀγυρίδα, ὐσ. verjus. *agresto*.

Ἀγυριδόζουμον, ὐσ. verjus. *agresto, sugo dell'agresto*.

Ἄγυρος, η, ον. ἐπιθ. verd, de. pas encore mur, re. *acerbo, ba. immaturo, ra*.

Ἀγυρώτατος, η, ον. ἐπιθ. très-verd, de. *acerbissimo, ma*.

Ἀγυρώτερος, η, ον. ἐπιθ. plus verd, de. *più immaturo, ra. più acerbo, ba*.

Ἀγραμμάτιςος, η, ον. ἐπιθ. ignorant, te. idiot, te. *illetterato, ta. idiota*.

Ἀγράμματος, η, ον. ἐπιθ. ignorant, ante. non lettré,

ἴτε, ἔε. Ignorante, inerudito, ta.

Ἄγραπτος, ἄγραφος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas écrit, ite. non iscritto, ta. §. ἄγραφον χαρτί. carte blanche. carta bianca, non iscritta.

Ἄγρια, ἐπίρ. brutalement. brutalmente, fieramente. §. ἄγρια. rustiquement, salvaticamente.

Ἀγριά, ἀγριάδα, ὑσ. φυτόν. gramen. gramigna.

Ἀγριαγκουριά, ὑσιας. concombre sauvage. cocomerello, cocomero salvatico.

Ἀγριαγκινάρα, ὑσ. chardonnette. cardoscolimo.

Ἀγριάδα, ὑσ. qualité de ce qui est sauvage. salvatichezza. §. ἀγριάδα. brutalité. brutalità, ferocità.

Ἀγριαίνω, ἰδὲ Ἀγριεύω.

Ἀγριάκανθα, ὑσ. chardon bénit. cardosanto.

Ἀγριάμπελος, ὑσ. vigne sauvage. raverusto, ravirusto.

Ἀγριάνθρωπος, ὑσ. sauvage. romitano, selvaggio.

Ἀγριελαία, ὑσιας. olivier sauvage. oleastro, olivo salvatico.

Ἀγρίευμα, ουσ. l'action de devenir feroce. l'inferocire. §. ἀγρίευμα τῶ πάθους. empirement. inasprimento. §. ἀγρίευμα. l'action d'éffaroucher. spaventamento.

Ἀγριευμένος, η, ον. μετ. devenu féroce. inferocito, ta. §. ἀγριευμένος. éffarouché, ée. spaventato, ta.

Ἀγρίευσις, ἰδὲ Ἀγρίευμα.

Ἀγριεύω, Ρ'. devenir farouche. inferocire, inasprirsi. §. ἀγριεύω κάμνω τινὰ νὰ ἀγριεύσῃ, faire devenir farouche. inasprire. §. ἡ θάλασσα ἀγριεύει. la mer se courrouce. il mare imperversa. §. τὸ πάθος τῦ ἀγριεύει. s'aigrir, empirer. inasprire, divenir aspro.

Ἀγριχῶ, ἰδὲ Γρυχῶ.

Ἀγρίμι, ὑσ. gibier, sauvagine, venaison. salvaggina.

Ἀγριμόνια, ὑσ. τὸ εὐπατόριον φυτόν. agrimoine. agrimonia.

Ἀγριοβαλανιδιά, ουσ. orne. orno.

Ἀγριοβοΐδι, ὑσιας. bison. bisonte, bufolo.

Ἀγριογάδαρος, ὑσιας. âne sauvage. asino salvatico.

Ἀγριόγατα, ουσ. ichneumon, mangueste. topo di faraone.

Ἀγριόγατος, ὑσ. chat sauvage. gatto salvatico.

Ἀγριόγιδα, ὑσ. chamois. camoscio, camozza.

Ἀγριογέρανον, ἰδὲ Ἀγριόχοιρος.

Ἀγριοδαμασκηνιά, ὑσ. prunellier. prugnolo salvatico.

Ἀγριοδαμάσκηνον, ὑσ. prunelle. prugnola salvatica.

Ἀγριοδάφνη, ὑσ. laurier-thym. alloro salvatico.

Ἀγριοελαία, ουσ. olivier sauvage. oleastro.

Ἀγριονδύοσμος, ὑσ. calament, menthe sauvage. nepitella, calaminta, mentastro.

Ἀγριοθωρῶ, Ρ'. regarder de coté, de travers. guardar bieco, guardar fieramente.

Ἀγριόθωρος, ἐπίθ. qui regarde fierement, qui regarde de travers. guardatore bieco, fiero.

Ἀγριοκαστανιά, ουσ. chataignier sauvage. castagno salvatico.

Ἀγριοκάστανον, ουσ. chataigne sauvage. castagna salvatica.

Ἀγριοκάτζικον, ὑσ. chevreuil. capriuolo.

Ἀγριόκλημα, ὑσ. brioinè. vite bianca.

Ἀγριοκοίταγμα, ουσ. regard de travers. cispiglio.

Ἀγριοκοιτάζω, Ρ'. regarder de travers, regarder de mauvais œil. regarder quelq'un de haut en bas, regarder de côté. guardar bieco, guardar di mal occhio, guardar con occhio disdegnoso, cipigliare. §. ἀγριοκοιτάζωντας, regardant de travers. cipigliando, guardando bieco.

Ἀγριοκουκουναριά, ὑσ. pinastre. pino salvatico, picea.

Ἀγριόκοτα, ὑσ. gelinotte de bois. gallina regina.

Ἀγριοκράμβη, ουσ. chou sauvage. cavolo, rapa, stuzio.

Ἀγριοκυδωνιά, ὑσιας. cognassier. cotogno salvatico.

Ἀγριοκύδωνον, ὑσ. cognasse. cotogna salvatica.

Ἀγριομάτης, ἐπίθ. qui a des yeux farouches. che ha occhi fieri, feroci.

Ἀγριομάρουλον, ὑσ. laitue sauvage. lattuga caprina.

Α-

Ἀγελομέλισσα, ὑσ. bourdon. *pecchione*.

Ἀγελομηλιά, ὑσ. pommier sauvage. *meluggine*.

Ἀγελομολόχα, ουσ. guimauve. *bismalva, altea*.

Ἀγελομάτζουος, ἰδὲ Ἀγελοπρόσωπος.

Ἀγριοπάπια, ὑσ. halbran. *anitrocco salvatico*.

Ἀγριοπίτεινος, ὑσ. huppe. *upupa, bubola*.

Ἀγριοπέρδικα, ὑσ. ococollin. *sorta di starna*.

Ἀγελοπεριστεράκι, ἐπίθ. ramereau. *palombo giovane*.

Ἀγριοπερίστερον, ὑσ. ramier. *colombaccio*.

Ἀγριοπήγανον, ὑσ. sauvevie. *ruta paretaria*.

Ἀγριοπίπερον, ὑσ. caménade. *pepe salvatico*.

Ἀγριοπρόσωπος, ἐπίθ. qui a un visage farouche. *che ha viso feroce*. §. ἀγελοπρόσωπον. visage fier, hagard. *viso fiero, feroce*.

Ἀγριοράπανον, ὑσ. raifort sauvage. *ramolaccio*.

Ἀγριορίγανι, ὑσ. origan. *origano*.

Ἀγελόρτιθα, ἰδὲ Ἀγριόκοττα.

Ἀγριοροδιά, ὑσ. balaustier. *melagrano salvatico*.

Ἀγελόροδον, ὑσ. balauste. *melagrana salvatica*.

Ἄγριος, ία, ον. ἐπίθ. brutal, ale. feroce. *brutale, feroce*. §. ἄγελος. sauvage. *selvaggio, salvatico*. §. ἔχει ἄγελον μάτι. il a l'œil hagard. *ha l'occhio feroce*. §. τὸ ἄγελον. fierté, ferocité. *fierezza, ferocia*.

Ἀγελοσέλινον, ὑσ. ache. *ipposelino*.

Ἀγελοσκόλυμος, ὑσ. cardonnette. *cardo salvatico*.

Ἀγριοστάφυλον, ουσ. lambrusque. *lambrusco*.

Ἀγελοσυκιά, ουσ. figuier sauvage. *caprifico*.

Ἀγελόσυκον, ὑσιας. figue sauvage. *fico salvatico*.

Ἀγριοσύνη, ὑσ. fiertè, ferocitè. *fierezza, ferocia*.

Ἀγελότης, ὑσ. brutalité, ferocité, fierté. *ferocia, brutalità, fierezza*. §. ἀγελότης. qualité de ce qui est sauvage. *salvatichezza*.

Ἀγριότοπος, ὑσ. lieu sauvage. *salvatico, deserto*.

Ἀγριότραγος, ὑσιας. bouquetin. *stambecco*.

Ἀγριοτριανταφυλλιά, ὑσιας. églantier. *rosa canina*.

Ἀγριοτριανταφυλλον, ὑσιας. églantine. *rosa salvatica*.

Ἀγριούτζικα, ἐπίρ. un peu fiérement, un peu rustiquement. *alquanto salvaticamente*.

Ἀγριούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu fier, re. un peu sauvage. *alquanto fiero, ra. salvatichetto, ta*.

Ἀγριόχηνα, ὑσ. oie sauvage. *oca salvatica*.

Ἀγελόχοιρος, ουσ. porc-sanglier, sangler. *cignale, cinghiale*.

Ἀγελώμα, ἀγριωμένος, ἀγελόνω, ἰδὲ ἀγελόυμα, ἀγελυμένος, ἀγελόνω.

Ἀγριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-brutal, le. très-fier, re. *ferocissimo, ma. fierissimo, ma*. §. ἀγριώτατος. très sauvage. *salvatichissimo, ma*.

Ἀγριώτερος, η, ον. plus brutal, le. plus fer, re. *più fiero, più feroce*. §. ἀγριώτερος. plus sauvage. *più salvatico*.

Ἀγρὸς, ἰδὲ Χωράφι.

Ἀγροικὸς, ουσ. ὁ χωριάτης, ὁ τῦ χωριῦ. agresté, champêtre. *campestre*. §. ἄγροικος, χωριάτης, ἀπολίτευτος. rustique. *rustico*.

Ἀγρυπτα, ἐπίρ. avec vigilance. *vigilantemente*.

Ἀγρύπνημα, ὑσ. veille. *vigilia, veglia*. §. ἀγρύπνημα. vigilance. *vigilanza*.

Ἀγρυπνημένος, η, ον. ἐπίθ. celui, ou celle qui veille, qui ne peut pas dormir. *vegilante, colui, o colei che non può dormire*.

Ἀγρυπνήσας, μετ. ἀρ. celui qui a veillé. *colui che ha vegliato*.

Ἀγρυπνήσασα, μετ. θηλ. celle qui a veillé. *colei che ha vegliato*.

Ἀγρυπνητὴς, ὑσ. vigilant, qui veille. *vegliatore, vegghiatore, trice*.

Ἀγρυπνία, ὑσ. veille. *veglia, vegghia*. §. ἀγρυπνία. vigilance. *vigilanza*.

Ἀγρυπνὸς, η, ον. ἐπίθ. vigilant, te. *vigilante*.

Ἀγρυπνῦσα, μετ. θ. vigilante. *vigilante, vegghiante*.

Ἀγρυπνῶ, Π'. veiller. *vegliare, vegghiare*. §. ἀγρυπνῶ εἰς τὴν φύλαξιν τινός. surveiller. *invigilare*. §. ἀγρυπνῶντας. veillant. *vegghiando*.

Ἀγρυπνῶν, μετ. ἀρ. vigilant. *vigilante*.

Ἀ-

Ἀγυάλιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas poli, ie. qui n'est pas lustré, ie. *che non è lustrato, ta.*

Ἀγύμνασα, ἐπίρ. sans être exercé. *senza esercitarsi.*

Ἀγύμναστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas exercé, ée. *inesercitato, non esercitato, ta.*

Ἀγύρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cherché, ée. qui n'est pas recherché, ée. *non ricercato, non cercato, ta.*

Ἀγύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐπιστρεφόμενος. qu'on ne restitue pas. *che non si restituisce.* §. ἀγύριστος ὁποῦ δὲν εἶναι γυρισμένος τριγύρω. qui n'est pas tourné, ée. *che non è girato, ta.* §. ἀγύριστος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γυρισθῇ. qu'on ne sauroit faire tourner. *che non si può girare.* §. ἀγύριστος ὅστις δὲν ἐγύρισεν ὀπίσω. qui n'est pas retourné, ée. *non ritornato, ta.*

Ἀγύρτης, ὁ. charlatan. *ciarlatano.*

Ἄγυρτος, ἐπίθ. qui n'est pas incliné, penché, ée. *non inclinato, ta.*

Ἀγχίνοια, ἡ. sagacité, genie, esprit, finesse, argutie. *sagacità, ingegno, sottigliezza di mente, argutezza, avvedutezza.* §. μὲ ἀγχίνοιαν. avec finesse, avec ruse. *argutamente, ingegnosamente, astutamente.*

Ἀγχίνους, ἐπίθ. fin, delié, avisé, rusé, ée. *ingegnoso, ta. arguto, ta. accorto, ta. fino, na. astuto, ta.*

Ἀγχιστεία, ἡ. affinité. *affinità.*

Ἀγχιστεῖς, οἱ. agnats. *agnati.*

Ἀγχόνη, ἴδε Κυνάγχη.

Ἀγχύλωσις, ἡ. πάθος τι. ankylose. *anchilosi.*

Ἄγω, Ρ'. ἴδε Φέρω.

Ἀγωγή, ἡ. ἀναφορά, ἀγωγὴ κατά τινος. complainte. *querela.* §. ἀγωγή, φέρσιμον. l'action de porter. *portamento, il portare.* §. ἀγωγή, ἀνατροφή, ἡ διδασκαλία τῶν παίδων, instruction, education. *instruzione, educazione.*

Ἀγώγι, ἀγώγιον, τό. voiture, l'action de voiturer. *vettura.* §. ἀγώγι, ὁ μισθὸς τοῦ ἀγωγιάτου, τὸ ἀγωγιάτικον. ce qu'on paye pour la voiture, aménage, chariage. *vettura.*

Ἀγωγιάζω, Ρ'. voiturer. *vetturreggiare.*

Ἀγωγιάτης, ὁ. voiturier, charretier. *vetturino, carrettajo, carrettiere.*

Ἀγωγιάτικος, η, ον. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀγωγιάτην. de voiturier, qui appartiens au voiturier. *di vetturino, appartenente a vetturino.* §. ἀγωγιάτικον, ὁ μισθὸς τοῦ ἀγωγιάτου. ce qu'on paye pour la voiture, chariage, aménage. *vettura.*

Ἀγωγιάτισσα, ἡ. charretière. *carrettiera.*

Ἀγών, ἀγῶνας, ὁ. agon, lutte. *agone, lotta.* §. ἀγών, τὸ στάδιον. lice, lieu destiné pour les combats publics. *agone, steccato.*

Ἀγωνία, ἡ. agonie. *agonia.*

Ἀγωνίζομαι, Ρ'. πολεμῶ, μάχομαι εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἀθλίζω. combattre, lutter. *lottare, combattere, ne' giuochi publici.* §. ἀγωνίζομαι, βάνω τὴν δύναμίν μου, πασχίζω παντοίοις τρόποις νὰ κάμω ἕνα πρᾶγμα. s'efforcer, faire son possible, *contendere, fare ogni sforzo.*

Ἀγωνιζόμενος, η, ον. μετ. celui, ou celle qui s'efforce, qui fait son possible. *contendente, colui, ò colei che fa ogni sforzo.*

Ἀγώνισμα, ἀγωνισμός, ὁ. combat, lutte. *combattimento ne' giuochi publici, lotta.*

Ἀγωνιστήριον, τό. lice, champ clos où l'on combat, barrière. *steccato, lizza.* §. ἀγωνιστήριον, τὸ βραβεῖον ὁποῦ δίδεται εἰς τοὺς ἀθλητάς. prix qu'on donne aux athlétes. *premio che si dà agli atleti.*

Ἀγωνιστής, ὁ. athlete, lutteur. *atleta, lottatore.*

Ἀγωνιστικός, ή, όν. ἐπίθ. d'athléte, qui concérne les athlétes. *atletico, ca. d'atleta, attenente ad atleta.* §. ἡ ἀγωνιστική, ἡ γυμναστική. l'agonistique. *l'agonistica.*

Ἀγωνιῶ, Ρ'. agoniser. *agonizzare, essere in agonia.* §. ἀγωνιῶ, εἶμαι εἰς τὰ ὀλίγοια. être aux abois. *esser ridotto agli estremi.*

Ἀγωνιῶν, ῶσα, μετ. agonisant,

sant, ante. *agonizzante.*

Ἀγωνοθέτης, ου. σ. agonothete. *presidente a' giuochi sacri.*

Ἀδάκρυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν κλαίει, δὲν χύνει δάκρυα. celui, ou celle qui ne pleure pas, qui ne jete point de larmes. *colui, ò colei che non lagrima.*

Ἀδάμας, ἰδὲ Διαμάντι.

Ἀδαμάντινος, ἐπίθ. dur, te. comme le diamant. *adamantino, na.*

Ἀδάμαστος, η, ον. ἐπίθ. indomptable. *indomabile.*

Ἀδάνειστος, η, ον. ἐπίθ. μὴ δανεισμένος. qui n'est pas emprunté, ée. *non imprestato, ta.*

Ἀδαπάνητος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξοδιασμένος. qui n'est pas depensé, ée. *non ispeso, sa.* §. ἀδαπάνητος, ἀκάλωτος. qu'on ne sauroit consumer, qui on ne peut consumer. *inconsumabile.*

Ἄδαρτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frappé, ée. qui n'est pas battu, ue. *non bastonato, ta. non percosso, sa.*

Ἄδεια, ἡ. σ. licence. *licenza.* §. ἄδεια, δύναμις, ἐξουσία. pouvoir. *potestà, facoltà.* §. τοῦ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ἀγοράσῃ ἕνα σπῆτι. il lui a donné pouvoir d'acheter une maison. *gli ha dato facoltà di comprar una casa.* §. ἄδεια, νὰ ἀναχωρήσῃ τινάς, νὰ μισεύσῃ. congé. *congedo.* ὅθεν δίδω ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ. donner congé, congédier. *dar congedo, congedare, accommiatare.* §. δίδω ἄδειαν τινὶ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα. permettre. *permettere.* §. ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κάμῃ καὶ νὰ εἰπῇ εἰς αὐτὸ τὸ σπῆτι ὅ,τι θέλει. il a le privilege de faire & de dire dans cette maison tout ce qu'il lui plait. *egli ha la libertà di fare e di dire in questa casa tutto quel che vuole.* §. ἄδεια, εὐκαιρία. commodité, occasion, loisir. *comodo, agio.* §. δὲν ἔχω ἄδειαν νὰ πηγαίνω. je n'ai pas le loisir d'y aller. *non ho il comodo d'andarci.* §. μὲ τὴν ἀδειάν σας. avec votre permission. *con sua, con vostra permissione.* §. μὲ τὴν ἀδειάν σας, μὲ τὴν εὐκαιρίαν, ὅταν ἠμπορέσετε. à votre aise. *con suo comodo, con vostro comodo.*

Ἀδειάζουσα, μετ. θηλ. celle qui vide, qui évacue. *colei che vuota, che evacua. votatrice.*

Ἀδειάζω, P'. vider, évacuer. *votare, evacuare.* §. ἀδειάζω τὴν κοιλίαν. aller chier. *andar di corpo.* §. ἀδειάζω ὀλίγον, ἢ ἐν μέρει. evacuer. *vuotare in parte.* §. ἀδειάζω, ἔχω ἄδειαν. avoir le loisir. *aver comodo.* §. δὲν ἀδειάζω. n'avoir pas loisir, être occupé. *esser occupato.* §. ἀδειάζωντας. evacuant, en vidant. *vuotando.* §. ἀδειάζωντας θέλει ἔλθει, ἤτοι ὅταν ἀδειάσω. lorsqui j'aurai le loisir je viendrai. *quando avrò il comodo verrò.*

Ἀδειάζων, μετ. ἀρ. celui qui vide, qui évacue. *votante, evacuante, votatore.*

Ἀδειανός, ἐπίθ. vide. *vuoto, ta. vacuo, ua.*

Ἀδειάσας, μετ. ἀρ. celui qui a vidé. *colui che ha vuotato.*

Ἀδειάσασα, μετ. θηλ. celle qui a vidé. *colei che ha vuotato.*

Ἀδείασμα, τό. évacuation. *evacuazione, votamento.*

Ἀδειασμένος, η, ον. μετ. évacué, ée. vidé, ée. *evacuato, ta. votato, ta.*

Ἄδειος, ἐπίθ. vide. *vuoto, ta. vacuo, a.* §. δὲν εἶναι ἄδειος, ἤτοι ἔχει νὰ κάμῃ, ἐνασχολεῖται. il est occupé, il n'a pas le loisir. *è occupato.*

Ἀδείπνητος, η, ον, ἐπίθ. celui, ou celle qui n'a pas soupé. *colui, ò colei che non ha cenato.*

Ἄδειπνος, η, ον. ἐπίθ. celui, ou celle qui n'a pas soupé. *colui, ò colei che non ha cenato.* §. ἐπλάγιασε ἄδειπνος, ἤτοι χωρὶς νὰ δειπνήσῃ. il se coucha sans avoir soupé. *si coricò senza aver cenato.*

Ἀδέκαστος, ἐπίθ. intégre, incorruptible. *incorruttibile, integro.*

Ἀδεκάτευτος, ἀδεκάτωτος, η, ον. ἐπίθ. à qui on n'a pas imposé la dixiaime, καὶ qui n'est pas décimable. *non decimabile,*

τὸ, τά. *non decimabile.*

Ἄδεκτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐδέχθη. qui n'a pas été reçu, ue. *non ricevuto, ta.* §. ἄδεκτος ὁποῦ δὲν δέχεται. qui n'est pas propre à recevoir. *non ricevevole, che non è atto a ricevere.*

Ἀδελφάκι, ὐσ. μικρὸς ἀδελφὸς, ἀδέλφι. petit frère. *fratellino.*

Ἀδελφᾶτον, ὐσ. congrégation. *congregazione.*

Ἀδελφὴ, ὐσ. sœur. *sorella.*

Ἀδέλφι, ὐσ. petit frère. *fratellino.* §. τὰ ἀδέλφια τόσον τὰ ἀρσενικὰ ὅσον καὶ τὰ θηλυκά, ἤγουν οἱ ἀδελφοί. les frères et les sœurs. *i fratelli e le sorelle.*

Ἀδελφικά, ἐπίρ. fraternellement, en frère. *fraternamente, da fratello.*

Ἀδελφικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. fraternel, le. *fraterno, na.* §. ἀδελφικὴ ἀγάπη. intimité, liaison intime. *fratellanza, affratellamento.*

Ἀδελφικῶς, ἰδὲ Ἀδελφικά.

Ἀδέλφιον, ἰδὲ Ἀδέλφι.

Ἀδελφίτζα, ἰδὲ Ἀδελφοῦλα.

Ἀδελφόθεος, ἐπίθ. S. Jaques frère de Dieu S. *Giacomo fratello del Signore.*

Ἀδελφοκτονία, ὐσ. fratricide. *fratricidio.*

Ἀδελφοκτόνος, ὐσ. fratricide. *fratricida.*

Ἀδελφομοίρι, ὐσ. la portion de l'heredité de chaque frère. *la porzione dell' eredità de' fratelli.*

Ἀδελφοποιός, ἐπίθ. frère par élection. *fratello per elezione.*

Ἀδελφὸς, ὐσ. frère. *fratello.* §. ἀδελφὸς ἐκ πατρός. frère consanguin. *fratello di padre.* §. ἀδελφὸς ἐκ μητρός, ἢ ὁμομήτριος. frère uterin. *fratello uterino.* §. ἀδελφὸς ὁποῦ ἐβύζαξε τὸ αὐτὸ γάλα μὲ ἄλλον. frère de lait. *fratello di latte.* §. ἀδελφὸς, καλόγηρος, μοναχός. frère. *fratello, fra.*

Ἀδελφοσύνη, ὐσ. ἀδελφικὴ φιλία. fraternité, familiarité. *fratellanza.*

Ἀδελφότης, ὐσ. fraternité. *fraternità.* §. ἀδελφότης, καὶ τὸ ἀδελφᾶτον. congrégation. *congregazione.*

Ἀδελφοῦλα, ὐσιας. petite sœur. *sorellina.*

Ἀδελφοῦτζικα, ἐπίρ. fraternellement. *fraternamente, da fratello.*

Ἀδελφοῦτζικος, ἐπίθ. φιλικὸς, ὡσὰν ἀδελφός. frère, ami comme un frère. *fratello, amico fraterno.*

Ἄδενδρος, ἐπίθ. qui est dépourvû d'arbres. *spogliato d'alberi.*

Ἄδεξια, ἐπίρ. ἀτεχνιώδεια. maussadement, maladroitement. *disadattamente.*

Ἄδεξιος, ἐπίθ. ἀτεχνώδης, maussad, de. maladroit, te. *disadatto, ta.* §. ἔπαθε τὰ ἄδεξια, ἤγουν πολλὰ ὑπέφερε. il a bien souffert. *ha molto sofferto.*

Ἀδεξιότης, ούσιας. ἀτεχνιωδιότης, maussaderie. *disadattaggine.*

Ἀδεξιώτατος, ἐπίθ. ἀτεχνιωδιότατος. très-maussad, de. très mal adroit, te. *disadattissimo, ma.*

Ἀδέσποτος, ἐπίθ. qui n'a point de maître. *che non ha padrone, che non ha signore.*

Ἄδελφος, κτλ. ἰδὲ Ἀδελφός.

Ἀδίσται, ἀδίσται λόγος. on dit, bruit court. *si dice, corre voce.*

Ἄδετος, η, ον. ἐπίθ. délie, ée. qui n'est pas lié, ée. *sciolto, ta. non legato, ta.* §. βιβλίον ἄδετον. livre en blanc. *libro sciolto.*

Ἀδευτέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas reiteré, ée. qui n'est pas géminé, ée. *non reiterato, ta.*

Ἄδηλος, η, ον. ἐπίθ. incertain, aine. *incerto, ta.*

Ἀδημονία, ὐσ. angoisse, anxieté. *angoscia, ansietà, affanno.* §. μὲ ἀδημονίαν. avec anxieté, avec chagrin. *angosciosamente, ansiosamente, affannosamente.*

Ἀδήμονος, ἐπίθ. chagrinant, te. affligeant, te. *affannoso, sa. afflittivo, va.*

Ἀδημονῶ, P. se chagriner, se tourmenter. *angosciarsi, angustiarsi, affannarsi.*

Ἀδημονῶν, ὖσα, μετ. inquiet, ète. chagrin, ine. *angoscioso, ta. angustiato, ta. ansioso, sa. affannoso, sa.*

Ἀδὴν ὐσ. glande. *glandula.*

Ἀδενογραφία, ὐσ. adénographie. *adenografia.*

Ἀν-

Α'δενοειδὴς, ἐπίθ. adénoides. *adenoideo*.

Α'δενολογία, οὐσ. adénologie. *adenologia*.

Α'δενοτομία, οὐσ. adénotomie. *adenotomia*.

Α'δενοφαρύγγειος, ἐπίθ. adénopharyngien. *adenofaringio*.

Α'δης, οὐσ. enfer. *inferno*.

Α'δηφαγία, οὐσ. voracité, gloutonnerie, gourmandise. *voracità, edacità, diluvio, ghiottoneria*. §. μὲ ἀδηφαγίαν. gloutonnement. *ghiottamente*.

Α'δηφάγος, ἐπίθ. goinfre, glouton, ne. gourmand, nde. *mangione, divoratore, trice*, θ. *ghiotto, ghiottone, diluvione, diluviatore, trice*.

Α'διάβατος, η, ον. ἐπίθ. impénétrable. *impenetrabile*. §. τὸ ἀδιάβατον. impénétrabilité. *impenetrabilità*.

Α'διάδεκτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν διαδέχεται, δὲν κληρονομᾶται. dont on ne peut pas hériter. *di cui non si può ereditare*.

Α'διάδοχος, η, ον. ἐπίθ. qui n' a point de succession. *che non ha successione*.

Α'διάθετος, η, ον. ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'a pas fait, ἢ qu' il n'a pas laissé testament, intestat. *intestato, colui, ἢ colei che non ha fatto testamento, morto, morta senza testamento*.

Α'διαίρετος, η, ον. ἐπίθ. indivisible, inséparable. *indivisibile, inseperabile*. §. τὸ ἀδιαίρετον. l'indivisibilité. *l'indivisibilità*.

Α'διαιρέτως, ἐπίρ. indivisiblement, inseparablement. *indivisibilmente, inseparabilmente*.

Α'διάκοπος, ἐπίθ. qui ne discontinue, qui ne cesse point. *incessabile*.

Α'διακόπως, ἐπίρ. sans cesse, incessamment, sans relâche, sans discontinuation. *incessantemente, senza interruzione, senza intermissione*.

Α'διακρισία, οὐσ. indiscrétion. *indiscrezione*. §. μὲ ἀδιακρισίαν. indiscrettement. *indiscretamente*.

Α'διακρίτως, ἐπίρ. indiscrettement. *indiscretamente*.

Α'διάκριτος, η, ον. ἐπίθ. indiscret, te. *indiscreto, ta*. §. ἀδιάκριτος ὅπου δὲν διακρίνεται. indistinct, cte. *indistinto, ta*.

Α'διακρίτως, ἰδὲ Α'διακρίτως.

Α'διαλάλητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas proclamé, qui n'est pas publié, ée. *non proclamato, ta. non publicato, ta*.

Α'διάλεκτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ διαλεγμένος. qui n'est pas choisi, ie. *non scelto, ta*.

Α'διάλειπτος, η, ον. ἐπίθ. assidu, ue. *assiduo, a. indefesso, ssa*.

Α'διάλλακτος, η, ον. ἐπίθ. irréconciliable, inconciliable. *irreconciliabile, inconciliabile*.

Α'διαλυσία, οὐσ. indissolubilité. *indissolubilità*.

Α'διαλύτως, ἐπίρ. indissolublement. *indissolubilmente*.

Α'διάλυτος, η, ον. ἐπίθ. indissoluble, insoluble. *indissolubile, insolubile*. §. ἀδιάλυχτος, ἀνεξήγητος. inexplicable. *inesplicabile*.

Α'δίαντον, οὐσ. adiante, *capelvenere*.

Α'διάντροπα, ἐπίρρ. effrontement, impudemment. *sfacciatamente, impudentemente*.

Α'διαντροπία, οὐσ. effronterie, impudence. *sfacciataggine, sfacciatezza, impudenza, sfrontatezza*.

Α'διάντροπος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. impudent, ente. *sfacciato, ta. sfrontato, ta. impudente*.

Α'διαντροπώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-effronté, ée. très impudent, ente. *sfacciatissimo, ma. sfrontatissimo, ma*.

Α'διαντροπώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-effronté, ée. *più sfacciato, ta. più sfrontato, ta*.

Α'διάργυρος, ἰδὲ Διάργυρος.

Α'διάταχτος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἔκαμε διαθήκην, ἀποθανὼν χωρὶς διαθήκην. ab intestat. *intestato, ta. morto, ta. senza testamento*. §. ἀδιάταχτος, μὴ διατεταγμένος. qui n'est pas ordonné, ée. *non ordinato, ta*. §. ἀδιάταχτος, ἄτακτος. dérangé, ée. *disordinato, ta*.

Α'διαυθέντευτος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans défense, qui n'est pas défendu, ue. *indifeso, sa*.

Α'διάφθαρτος, η, ον. ἐπίθ. non

non corrompu. ue. *incorrotto. ta.*

Α'διάφθορος, η, ον. ἐπίθ. incorruptible. *incorruttibile.*

Α'διάφορα, ἰδὲ Ἀδιαφόρως.

Α'διαφόρετα, ἐπίρ. inutilement, sans profit. *inutilmente, senza profitto.*

Α'διαφόρετος, η, ον. ἐπίθ. inutile. *inutile.* §. ἀδιαφόρετος, ὁποῦ δεν ἔχει διάφορον. qui n'a point de profit. *che non ha profitto.*

Α'διαφορία, ἡσ. indifférence. *indifferenza.* §. ἀδιαφορία, οὐδετερότης. impartialité, neutralité, *imparzialità, neutralità.*

Α'διάφορος, η, ον. ἐπίθ. indifférent, ente. *indifferente.* §. ἀδιάφορος, οὐδέτερος, ὁποῦ δεν μετέχει. impartial, ale. neutre. *imparziale, neutrale.*

Α'διαφορῶ, Ρ'. εἶμαι ἀδιάφορος. être indifférent, *esser indifferente.* §. ἀδιαφορῶ, εἶμαι οὐδέτερος. être neutre, impartial. *essere neutrale, imparziale.*

Α'διαφόρως, ἐπίρ. indifféremment. *indifferentemente.*

Α'διαφορώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-indifférent. te. *indifferentissimo, ma.*

Α'διαφορώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-indifférent, te. *più indifferente.*

Α'διαχώριστος, η, ον. ἐπίθ. inséparable. *inseparabile.*

Α'δίδακτος, η, ον. ἐπίθ. indiscipliné, indisciplinable. *indisciplinato, indisciplinabile, indottrinabile.*

Α'διδασκάλευτος, η, ον. ἐπίθ. indisciplinable. *indottrinabile.*

Α'διέξοδος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible. *inaccessibile.* §. τόπος ἀδιέξοδος, στράτα ἀδιέξοδος. cul-de sac. *chiassolino.*

Α'διήγητα, ἰδὲ Ἀνεκδιήγητα.

Α'διήγητος, η, ον. ἐπίθ. inénarrable. *inenarrabile.*

Α'δικα, ἐπίρ. μὲ ἀδικίαν, injustement, *ingiustamente.* §. ἄδικα, χωρὶς δίκαιον. à tort. *a torto.*

Α'δίκαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κριθείς. qui n'est pas jugé, ée. *non giudicato, ta.*

Α'δίκημα, ουσ. injustice, action injuste, tort. *ingiustizia, torto.*

Α'δικημένος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a reçu quelque injustice, quelque tort. *colui ἢ colei che ha ricevuto qualche torto, a cui si è fatto torto.*

Α'δικητής, ἡσ. qui fait injustice, qui fait tort, *che fa torto.*

Α'δικητικός, ή, ον. ἐπίθ. injurieux, euse. outrageant, ante. dommageable. pernicieux, euse. *ingiurioso, sa. dannoso, sa. predizievole.*

Α'δίκητος, η, ον. ἐπίθ. à qui on n'a pas fait d'injustice, qui n'a reçu aucun tort. *che non ha ricevuto torto, ingiustizia.*

Α'δικία, ἡσ. injustice. *ingiustizia.* §. μοῦ γίνεται ἀδικία. on me fait tort. *mi si fa torto.*

Α'δικοκρισία, ουσ. jugement injuste, *giudizio ingiusto.*

Α'δικοκριτής, ἡσ. juge injuste. *giudice ingiusto.*

Α'δικος, η, ον. ἐπίθ. ἄνομος, ὁ μὴ κατὰ τοὺς νόμους. injuste. *ingiusto, ta.* §. τὸ ἄδικον. le tort. *il torto.* §. ὅλοι τοῦ δίδουν ἄδικον. tout le monde lui donne tort. *tutti gli danno torto.* §. ἄδικον, ζημία, ἀδικία πρός τινα. tort. *torto, nocumento.*

Α'δικῶ, Ρ'. faire injustice, faire tort. *far ingiustizia, far torto.* §. ἀδικῶντας τον. en lui faisant tort. *facendogli torto.*

Α'δικῶν, ὦσα, μετ. ἀρ. celui ἢ celle qui fait injustice, tort. *colui ἢ colei che fa ingiustizia, torto.*

Α'δίκως, ἐπίρ. injustement. *ingiustamente.* §. ἀδίκως, χωρὶς δίκαιον. à tort. *a torto.*

Α'δικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-injuste, *ingiustissimo, ma.*

Α'δικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus injuste. *più ingiusto, ta.*

Α'διόδευτος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible, *inaccessibile.*

Α'διοίκητος, η, ον. ἐπίθ. ἰδὲ Ἀκυβέρνητος.

Α'διόρθωτα, ἐπίρ. d'une manière peu correcte. *scorrettamente.*

Α'διόρθωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ διορθωμένος. mal corrigé, ée. qui n'est point correct, te. *incorretto, ta. scorretto, ta.* §. ἀδιόρθωτος, ὁποῦ δεν διορθώνεται, incorrigible. in-

incorrigibile. §. τὸ ἀδιόρθωτον. incorrection. *mancanza di correzione*.

Α'διόρισος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν διορίζεται. indéfinissable. *che non si può definire*. §. ἀδιόρισος ὁ μὴ διωρισθεὶς. indeterminé, ée. *indefinito, indeterminato, ta*.

Α'διορίσως, ἐπίρ. indéterminément. *indeterminatamente*.

Α'διςάκτως, ἐπίρ. χωρὶς κάμμίαν ἀμφιβολίαν. infailliblement, sans doute. *infallibilmente, senza dubbio*.

Α'διψος, ἐπίθ. ὅςις δὲν διψᾶ, ἢ δὲν πάχει ἀπὸ τὴν δίψαν. qui n'a pas soif. *che non ha sete*.

Α'δόκητος, ἰδὲ Ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιςος.

Α'δοκήτως, ἰδὲ Ἀπροσδόκητα, ἀνέλπιστα, ἀνέπαντχα.

Α'δοκιμασία, ὑσ. improbation. *disapprovazione*. §. ἀδοκιμασία, ἔλλειψις δοκιμῆς, ἐμπειρίας. défaut d'expérience. *mancanza di esperienza*.

Α'δοκίμαςα, ἐπίρ. sans essayer. *senza provare*.

Α'δοκίμαςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas essayé, ée. *non provato, ta*.

Α'δόκιμος, η, ον. ἐπίθ. inexpérimenté, ée. qui n'a point d'expérience, *inesperto, ta*.

Α'δολα, ἐπίρ. χωρὶς δόλον. ingénument. sincérement. *ingenuamente, sinceramente, senzafrode*. §. ἄδολα. purement, sans melange, simplement. *puramente; meramente*.

Α'δολος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν ἔχει δόλον. ingénu, ue. naïf, ive. *ingenuo, ua*. §. ἄδολος, καθαρὸς, ὁποῦ δὲν ἔχει μίγμα. pur, re. *mero, ra. puro, ra*.

Α'δόλωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐδολώθη. pur, re. qui n'est pas mixtionné, ée. *mero, immisto, ta*.

Α'δοντος, η, ον. ἐπίθ. édenté, ée, qui n'a point de dents. *sdentato, ta. che non ha denti*.

Α'δόξαςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas glorifié, ée. *non glorificato, ta*.

Α'δοξος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans gloire. *inglorio, ria. inglorioso, sa*.

Α'δούλευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas travaillé, ée. *non lavorato, ta*.

Α'δουλος, ἀδούλωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ὑποδουλωμένος. qui n'est pas subjugué, ée. *non soggiogato, ta*.

Α'δραγμα, ὑσ. l'action d'arracher, de saisir. *strappamento*.

Α'δραγμένος, η, ον. μετ. arraché, ée. d'entre les mains, *strappato, ta. dalle mani*. §. ἀδραγμένος. grippé, attrapé, arraché. ée. *acchiappato, agguantato, carpito, ta*.

Α'δράζω, ἰδὲ Ἀδράσσω.

Α'δρακτάκι, ὑσ. petit fuseau. *piccolo fuso*.

Α'δρακτᾶς, ὑσ. faiseur de fuseaux. *fusajo*.

Α'δράκτι, ὑσ. fuseau. *fuso*.

Α'δρακτοῦ. ὑσ. faiseuse de fuseaux. *colei che fa i fusi*.

Α'δρασκέλησμα, ἀδρασκελιὰ, ὑσ. enjambée. *passo, lo stender le gambe*.

Α'δρασκελήσας, μετ. qui enjambe. *che stende le gambe*.

Α'δρασκελῶ, Ρ'. enjamber. *stendere le gambe*. §. ἀδρασκελῶντας. enjambant. *stendendo le gambe*.

Α'δρανεια, ὑσ. inertie. *inerzia*.

Α'δράσσω, Ρ'. gripper, attraper, arracher. *abbrancare, acchiappare, agguantare, arraffare, carpire*. §. ἀδράσσοντας. attrapant, arrachant, grippant. *agguantando, abbrancando*.

Α'δρεπάνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fauché, ée. *non falciato, ta*.

Α'δρυὰ, ἐπίρ. rudement. *ruvidamente, scabrosamente*.

Α'δρυνω, Ρ'. rendre rude. *far ruvido, inasprire*. §. ἀδρυνω, γίνομαι ἀδρύς. devenir rude. *innasprirsi, divenir ruvido*.

Α'δρύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. rude. *ruvido, da. ispido, da*.

Α'δρύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rude. *ruvidissimo, ma*.

Α'δρύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rude. *più ruvido, da*.

Α'δρύτης, ὑσ. rudesse. *ruvidezza, ruvidità*.

Α'δυνάμια, ἰδὲ Ἀδυναμία.

Α'δυναμία, ὑσ. affoiblissement, foiblesse. *debolezza, fievolezza*. §. ἀδυναμία, τὸ ἀδύνατον. impuissance. *impotenza*.

Α'δυναμίζω, Ρ'. affoiblir, débiliter. *indebolire, debi-*

bilitare. §. ἀδυνάμιζω; γίνομαι ἀδύναμος. s'affoiblir. *indebolirsi*.

Ἀδύναμος, η, ον. ἐπίθ. foible. *debole*. §. ἀδύναμος, ὁποῦ δὲν ἔχει δύναμιν νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα. impuissant, te. *impotente*, κοιν.

Ἀδυνάμωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fortifié, ée. *non fortificato*, *ta*.

Ἀδυνάτῃ, ἐπίρ. de toute impossibilité. *impossibilmente*, *in modo impossibile*. §. ἀδυνάτῃ, χωρὶς δύναμιν. avec impuissance. *con impotenza*. §. ἀδύνατα, ἀδύναμα. foiblement. *debolmente*.

Ἀδυνατίζω, Ρ'. affoiblir, débiliter, ôter les forces. *indebolire*, *debilitare*, *infievolire*. §. ἀδυνατίζω. Ρ'. ἐδ. s'affoiblir. *indebolirsi*. §. ἀδυνατίζωντας. affoiblissant, s'affoiblissant. *indebolendo*, *indebolendosi*.

Ἀδυνατίζων, ἰδὲ Ἀδυνατῶν.

Ἀδυνατισμένος, μετ. ἀρ. affoibli. *indebolito*, *snervato*. §. ἀδυνατίσας, ὅστις ἀδυνάτισε, ἢ ἔκαμε νὰ ἀδυνατίσῃ ἕνα πρᾶγμα. qui affoiblit. *che indebolisce*, *che debilita*.

Ἀδυνατίσασα, μετ. θ. ἀδυνατισμένη, ἥτις ἀδυνάτισε. affoiblie. *indebolita*, *snervata*. §. ἀδυνατίσασα, ἥτις ἀδυνάτισεν ἕνα πρᾶγμα. celle qui a affoibli. *colei che ha indebolito*.

Ἀδυνάτισμα, τό. affoiblissement. *indebolimento*.

§. ἀδυνάτισμα, ἀδυναμία. foiblesse. *debolezza*, *fievolezza*. §. ἀδυνάτισμα τῆ ἀῤῥώστε. débilité. *debilitamento*.

Ἀδυνατισμένος, η, ον. μετ. debilité, ée. affoibli, ie. *indebolito*, *ta*. *debilitato*, *ta*.

Ἀδύνατος, η, ον. ἐπίθ. foible. *debole*. §. ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν γίνεται, δὲν εἶναι βολετὸν νὰ γίνῃ. impossible. *impossibile*. §. τὸ ἀδύνατον. l'impossibilité. *l'impossibilità*.

Ἀδυνατῶ, Ρ'. Ἐν. affoiblir. *indebolire*. §. ἀδυνατῶ. Ρ'. ἐδ. γίνομαι ἀδύνατος. affoiblir, s'affoiblir. *indebolirsi*. §. ἀδυνατῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον. exténuer. *estenuare*. §. ἀδυνατῶ, ἐκνευρῶ. casser, énerver. *snervare*, *spossare*. §. αἱ ἀσωτίαι τὸν ἀδυνάτισαν. les débauches l'ont cassé. *i disordini l' hanno snervato*. §. ἀδυνατῶντας, μὴν ἠμπορῶντας. ne pouvant pas. *non potendo*.

Ἀδυνατῶν, ὦσα, ὦν. μετ. affoiblissant, ante. *che indebolisce*, *che debilita*.

Ἀδυνατώτατος, η, ον. ἐπίθ. tres-foible. *debolissimo*, *ma*.

Ἀδυνατώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus foible. *più debole*.

Ἀδυσώπητος, η, ον. ἐπίθ. inexorable. *inesorabile*.

Ἀδυσωπήτως, ἐπίρ. inexorablement. *inesorabilmente*.

Ἄδυτον, τό. asyle, lieu sacré. *asilo*.

Ἀδώνις, τό. φυτόν. adonis. *pianta simile al finocchio*.

Ἀδώρητος, η, ον. ἐπίθ. à qui on n'a pas fait des présens, qui n'a point reçu de présens. *non regalato*, *ta*.

Ἀδωροδόκητος, η, ον. ἐπίθ. intègre, incorruptible. *integro*, *ta*. *incorruttibile*.

Ἄδωρος, ἐπίθ. qui n'a point de présens. *privo di doni*.

Ἀεὶ, ἐπίρ. πάντοτε. toujours. *sempre*.

Ἀειδής, ἐπίθ. ἄμορφος, ἄσχημος. difforme, défiguré, ée. *difforme*, *sfigurato*, *ta*.

Ἀειδία, ἡ. ἡ ἀμορφία. difformité. *difformità*.

Ἀείζωον, τό. φυτόν. immortelle. *semprevivα*.

Ἀείμνηστος, η, ον. ἐπίθ. mémorable. digne d'une eternelle memoire. *memorabile*, *degno d'una eterna memoria*.

Ἀειπάρθενος, ἐπίθ. la sainte Vierge, la très-sainte Vierge. *la santissima Vergine*.

Ἀένναος, η, ον. ἐπίθ. intarissable. *perenne*, *inesiccabile*.

Ἀενάως, ἐπίρ. perpetuellement, sans cesse. *perennemente*.

Ἀεράκι, τό. Zephir, petit vent, vent doux. *Zeffiro*, *aura*, *auretta*.

Ἀέρας, ὁ. air. *aria*. §. αἔρας ἄνεμος. vent. *vento*. §. αἔρας, φλάτα. vent, flatuosité. *flato*. §. εἰς τὸν αἔρα, ματαίως. en l'air. *in aria*. §. πρᾶγμα

μα τῦ ἀέρος, μάταιον, chose en l'air, vain, aine. *aereo, ea. vano, na*. §. ἀέρας τῦ δισκοποτηρίου. corporal. *corporale*. §. ἀέρας τῦ σκιαδίου, ἢ τῦ καπέλου. les bords d'un chapeau. *le punte*. §. σὲ καταλαμβάνω εἰς τὸν ἀέρα, ἤτοι σὲ καταλαμβάνω μὲ μισὸν λόγον, φθάνει νὰ ἀνοίξῃς στόμα. je vous entends à demi mot, *v' intendo per aria*.

Α'ερίζω, Pʳ. δίδω ἀέρα εἰς ἕνα τόπον. aérer, donner de l'air. *dar aria, far prender aria*. §. ἀερίζω, καθαρώνω τὸν ἀέρα. aérier. *purificar l' aria*. §. ἀερίζω, ἀνεμίζω. éventer, *ventilare*.

Α'ερικός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἔχει ἀέρα, τόπος ἀνοικτὸς ὅπου ἔχει φῶς καθαρόν. aéré, ée. *arioso, sa*.

Α'έριος, ἐπίθ. aerien, enne. *aereo, ea*.

Α'έρισμα, ὐσ. l'action de déployer au vent, à l'air quelque chose, *ventilamento, esposizione d' una cosa acciocchè prenda aria*.

Α'ερισμένος, η, ον. μετ. déployé au vent. à l'air, *spiegato all' aria, sventolato, ta*.

Α'ερίστηρι, ἰδὲ Ἀνεμιστῆρι.

Α'ερογραφία, ὐσ. καταγραφὴ τοῦ ἀέρος. aérographie, déscription de l'air, *aerografia, descrizione dell' aria*.

Α'ερολογία, ὐσ. λόγος περὶ ἀέρος. aérologie, traité sur l'air. *aerologia, trattato intorno all' aria*.

Α'ερομαντεία, ὐσ. aéromantie. *aeromanzia*.

Α'ερομάντης, ὐσ. qui dévine par le moyen de l'air. *che indovina per mezzo dell' aria*.

Α'ερομετρία, ὐσ. aerometrie. *aerometria*.

Α'ερόμετρον, ὐσ. aéromètre, *aerometro*.

Α'ερότοπος, ὐσ. lieu exposé à l'air, lieu decouvert, ϗ air ouvert. *luogo esposto all' aria, aria libera*.

Α'εροφοβία, ὐσ. aérophobie. *aerofobia*.

Α'ερόφοβος, ὐσ. aérophobe. *aerofobo*.

Α'ερώδης, ἐπίθ. aérée, ée. *arioso, sa*.

Α'ετίτης, ὐσ. λίθος τίς, aetite, pierre d'aigle. *pietra aquilina*.

Α'ετονύχι, ὐσ. εἶδος σταφυλιοῦ. verjus. *sorta d'uva grossa*.

Α'ετόπουλον, ὐσ. aiglon, aiglette, petit aigle. *aquilotto, aguglino, aguglietto*.

Α'ζάρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ridé, ée. *non grinzoso, sa. che non ha grinze*.

Α'ζεμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas échaudé, ée. *non scottato, ta. non spruzzato d' acqua calda*.

Α'ζευγάρωτος, η, ον. ἐπίθ. dépareillé, ée. déparié, ée. qui n'est pas apparié, ée. *dispajato, non appajato, ta*. §. ἀζευγάρωτος, ὅπῦ δὲν ζευγαρώνεται. qu'on ne sauroit apparier. *che non si può appajare*.

Α'ζευκτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ. qu'on ne sauroit joindre. *incongiungibile*. §. ἄζευκτος, ὅπῦ δὲν εἶναι ζευγμένος. qui n'est pas attelé, ée. *non attaccato, ta. alla carrozza*.

Α'ζήλευτα, ἐπίρ. sans envie, *senza gelosia, senza invidia*.

Α'ζήλευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas envié, ée. *non invidiato, ta*.

Α'ζηλότυπος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de jalousie, *che non ha gelosia, che non è geloso, sa*.

Α'ζήμιος, ἐπίθ. qui n'est pas nuisible. *non nocuo, non nocivo, va*.

Α'ζημιότης, ὐσ. indemnité. *indennità*.

Α'ζημίωτα, ἐπίρ. sans dommage. *senza danno*.

Α'ζημίωτος, η, ον. ἐπίθ. indemne. *indenne*. §. ἀζημίωτος, ὁ μὴ ζημιωμένος. qui n'est pas endommagé, ée. *non danneggiato, ta*. §. ἀζημίωτος, ὅπῦ δὲν ἔλαβε ζημίαν, qui n'a reçu aucune perte. *che non ha ricevuto perdita*.

Α'ζήτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas demandé, ée. recherché, ée. *non dimandato, ta. non cercato, ta*.

Α'ζυμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point du suc, qui n'est pas succulent, ente. *non sugoso, sa*.

Α'ζυγίαστα, ἐπίρ. sans peser. *senza pesare*.

A-

Α'ζυγίαςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pesé, ée. non pesato, ta. §. ἀζυγίαςος, ὁπῦ δεν ζυγιάζεται. qu'on ne sauroit peser. che non si può pesare.

Α'ζυγος, ἐπίθ. impair. impari. §. ἄζυγος φλέβα. azygos. vena impari. §. ἄζυγος, ἄζευκτος. qui n'est pas attelé, ée. non attaccato, ta, alla carrozza.

Α'ζυμος. ἐπίθ. azyme. azzimo, ma. §. ἄρτος ἄζυμος. pain azyme. azzimella. §. ἄζυμον. azyme. azzimo.

Α'ζύμωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pétri, ie. non impastato, ta.

Α'ζωςος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a point de ceinture. colui ὴ colei che non ha cintura.

Α'ζωος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a point de vie. colui ὴ colei che non ha vita.

Α'ζωςος, η, ον. ἐπίθ. délié, ée. qui est sans ceinture. discinto, ta.

Α'ηδής, ἐπίθ. dégoûtant, ante. ennuyant, ante. stomachevole, nojoso, sa. disgustoso, sa. §. ἀηδής, ἐνοχλητικός. ennuyeux, euse. tedioso, sa.

Α'ηδία, ὐσ. dégoût, ennui, disgusto, nausea, noja, tedio, fastidio. §. μὲ ἀηδίαν. ennuyeusement, nojosamente.

Α'ηδιάζω, Pʹ. dégoûter. disgustare, nauseare, fastidiare. §. ἀηδιάζω. ὐδ. s'ennuyer. annojarsi. §. ἀηδιάζωντας. s'ennuyant. annojandosi.

Α'ηδιάσας, μετ. ἀρ. dégouté, ennuyé. fastidiato, stufo.

Α'ηδιάσασα, μετ. θηλ. dégoutée, ennuyée. stufa, fastidiata.

Α'ηδόνι, ἰδὲ Ἀηδών.

Α'ηδόνισμα, ὐσ. le chant du rossignol. il canto del rosignuolo.

Α'ηδών, ὐσ. rossignol. rosignuolo.

Α'ηδωνάκι, ὐσ. petit rossignol. piccolo rosignuolo.

Α'ήθης, ἐπίθ. ἀπολίτευτος, χωριάτης. rustique, grossier, ière. rustico, ca. zotico, ca. grossolano, na.

Α'ήρ, ἰδὲ Ἀέρας.

Α'θαμβος, η, ον. ἐπίθ. intrepide, qui n'est pas étonné, ée. intrepido, da. non stupefatto.

Α'θανασία, ὐσ. immortalité. l'immortalità.

Α'θανάτα, ἐπίρ. à jamais. éternellement. immortalmente.

Α'θανατίζω, Pʹ. immortaliser. immortalizzare.

Α'θάνατος, η, ον. ἐπίθ. immortel. immortale.

Α'θαπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enseveli, ie. insepolto, ta.

Α'θάῤῥευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δεν ἔχει θάῤῥος. découragé, ée. qui n'a pas de courage, scoraggiato, ta.

Α'θεα. ἐπίρ. en athée. da ateo.

Α'θέατος, η, ον. ἐπίθ. ἀόρατος. invisible. invisibile. §. ἀθέατος, ὁ μὴ θεωρηθείς. qui n'est pas vu, ue. non veduto, ta.

Α'θεΐα, ὐσ. athéisme. ateismo.

Α'θεΐζω, Pʹ. Ἐν. διδάσκω ἀθεΐαν. enseigner l'athéisme, faire profession d'athée. insegnare l'ateismo, professar l'ateismo. §. ἀθεΐζω, εἶμαι ἄθεος, ἀκολουθῶ τὸν ἀθεϊσμόν. être un athée, essere un ateo, seguire l'ateismo.

Α'θεϊσμός, ὐσ. athéisme. ateismo.

Α'θεΐςής, ὐσ. athée. ateo, ateista.

Α'θελησία, ὐσ. τὸ μὴ θέλειν. l'action de ne pas vouloir. il non volere.

Α'θέλητα, ἐπίρ. ἀκουσίως. involontairément, sans vouloir. involontariamente, senza volere.

Α'θέλητος, η, ον. ἐπίθ. involontaire. involontario, ia.

Α'θεμελίωτα, ἐπίρ. sans fondement, en l'air. senza fondamento, in aria.

Α'θεμελίωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fondé, ée. qui n'a point de fondements. non fondato, ta.

Α'θεος, ἐπίθ. athée. ateo.

Α'θεότης, ἰδὲ Ἀθεΐα.

Α'θεόφοβα, ἐπίρ. χωρὶς φόβον Θεῦ, χωρὶς συνείδησιν. sans craindre Dieu. senza temere Iddio, senza conscienza.

Α'θεόφοβος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas timoré, ée. qui ne craint Dieu. non timorato, ta di Dio, che non teme Dio.

Α'θεράπευτος, η, ον. ἐπίθ. ἀνίατος, ἀγιάτρευτος. in-

incurable. *incurabile*. §. ἀθεράπευτος, ὅπου δὲν ἔχει θεραπείαν, δὲν ἔχει διόρθωσιν. irrémediable, *irremediabile*.

Α'θέρας, ὁ. τὸ ἄνθος, τὸ ἐκλεκτότερον τινὸς πράγματος. la fleur, l'élite, le choix, ce qu'il y a de meilleur. *il fiore, il migliore, la parte più scelta d'una cosa*. §. ἀθέρας τοῦ ἀλεύρου. la pure farine, la fleur du froment. *fior di farina*. §. ἀθέρας τοῦ ἀσταχυοῦ. barbes d'épi. *barba delle biade*. §. ἀθέρας τοῦ μαχαιρίου. τὸ κοπτερόν. le fil, le tranchant d'un instrument. *il filo, il taglio d'un istromento*.

Α'θέριστος, η, ον. μετ. ὁ μὴ θερισμένος. qui n'est pas encore moissonné, ée. *non mietuto, ta*.

Α'θεσμος, η, ον. ἐπίθ. illicite, *illecito, ta*.

Α'θέτημα, ἰδὲ Ἀθέτησις.

Α'θετηθείς, ἀθετημένος, μετ. abrogé, ée. aboli, ie. annullé, ée. *abrogato, ta. abolito, ta. annullato, ta*.

Α'θετήσας, σα, μετ. celui ἢ celle qui a aboli, qui a annullé. *colui ò colei che ha abolito, che ha annullato*. §. ὁ ἀθετήσας τὴν Χριστιανικὴν πίστιν. qui a abjuré la foi de Jesus-Crist. *che ha abbiurato la fede di Gesù Cristo*.

Α'θέτησις, ἡ. abrogation, abolition, annullation, *abrogazione, abolizione*. §. ἀθέτησις τῆς πίστεως, abjuration, *abbiurazione*.

Α'θετητής, ὁ. ὁ ἀθετῶν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν. qui abjure. *colui che abbiura*.

Α'θετῶ, Ρ'. abroger, abolir, annuller. *abrogare. abolire, annullare*. §. ἀθετῶ τὴν πίστιν. abjurer. *abbiurare*.

Α'θεωρήτως, ἐπίρ. sans pouvoir être observé. *inosservabilmente*.

Α'θεώρητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ. qu'on ne peut observer. *inosservabile*. §. Α'θεώρητος, ὁ μὴ θεωρηθείς, qui n'a pas été examiné, ée, soigneusement. *inosservato, non esaminato, ta*.

Α'θίως, ἰδὲ Ἄθεα.

Α'θηλύκωτος, ἐπίθ. dénoué, ée. qui n'est pas noné, ée. *snodato, ta. che non è annodato, ta*.

Α'θηνᾶ, ἡ. ὄνομα Θεᾶς. Minerve. *Minerva*.

Α'θησαύριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas thésaurisé. *non tesaurizzato, tesoreggiato, ta*,

Α'θλήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a combatu, lutté. *colui ò colei che ha combattuto, lottato*.

Α'θλησις, ἡ. lutte, combat. *lotta, combattimento ne' giochi pubblici*.

Α'θλητής, ὁ. athléte, combattant dans les jeux publiques. *atleta, lottatore*. §. ἀθλητής, ἀγωνιζόμενος εἰς τὸ μαρτύριον. athléte, martyr. *atleta, matoire*.

Α'θλητικός, ή, όν. ἐπίθ. athlétique. *atletico, ca*. §. ἡ ἀθλητική. l'athlétique. *la lotta*.

Α'θλητικῶς. ἐπίρ. à la manière des athlétes. *alla maniera degli atleti*.

Α'θλίζω, Ρ'. ἰδὲ Ἀγωνίζομαι.

Α'θλιος, ία, ον. ἐπίθ. misérable. *miserabile*.

Α'θλιότης, ἡ. misère. *miseria*.

Α'θλίως, ἐπίρ. misérablement. *miserabilmente*.

Α'θλιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-misérable. *miserabilissimo, ma*.

Α'θλιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-misérable. *più miserabile*.

Α'θλοθέτης, ὁ. athlothéte, peésident des eux gymniques. *presidente de' giuochi publici*.

Α'θλον, τό. le prix qu'on donne aux athlétes. *il premio che si dà a' vincitori ne' giuochi publici*.

Α'θλῶ, ἰδὲ Ἀγωνίζομαι.

Α'θλοφόρος, ἐπίθ. vainqueur aux jeux publiques. *vincitore ne' giuochi publici*. §. Ἀθλοφόρος, καὶ ὁ νικητής. vainqueur. *vincitore*.

Α'θνα, ἀθνίζω, ἰδὲ Ἄχνη, ἀχνίζω.

Α'θολα, ἐπίρ. purement, sans mélange. *puramente, senza miscuglio*.

Α'θολος, η, ον. ἐπίθ. pur, re. limpide. *puro, ra. limpido, da*.

Α'θόνερον, ἰδὲ Ἀνθόνερον.

Α'θόρυβος, ἐπίθ. ἥσυχος. tranquille, qui n'a point de troubles. *tranquillo, la*.

la. che non ha disturbi. §. ἀθόρυβος, ὁπου δεν κάμνει θόρυβον, δεν κάμνει ταραχὴν. qui ne fait point de bruit. *che non fa strepito, quieto, tranquillo, la.*

Α'θόλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point troublé, ée. *non intorbidato, ta.*

Α'θος, ἰδὲ Ἄνθος.

Α'θράκι, ὑσ. braise. *brace, bragia.*

Α'θρίμπα, ὑσ. thym, *timo.*

Α'θροίζω, Ρ'. recueillir, *raccore, radunare.*

Α'θροίσας, μετ. ἀρ. celui qui a recueilli, *colui che ha raccolto.*

Α'θροίσασα, μετ. θ. celle qui a recueilli. *colei che ha raccolto.*

Α'θροισις, ἄθροισμα, ὑσ. amas, l'action d'amasser. *raccoglimento, radunamento.*

Α'θροισμένος, η, ον. μετ. recueilli, ie. *raccolto, radunato, ta.*

Α'θροιστὴς, ὑσ. cueilleur, *raccoglitore.*

Α'θροιστικὸς, ὴ, ὸν. ἐπὶθ. qui a la force de recueillir. *che ha la forza di raccogliere.*

Α'θύμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ δεν ἦναι ἐνθυμημένος, ὁ ἀλησμονησμένος. oublié, ée. *dimenticato, ta.* §. τὰ ἀθύμητα. les choses qu'on a oubliées. *le cose obbliate.*

Α'θυμία, ὑσ. abattement. *mancamento di forze.* §. ἀθυμία, λύπη. affliction. *afflizione.*

Α'θυμῶ, Ρ'. ἐκτὸυρῶ, ἰξαθενίζω. abbattre, énerver. *affievolire, snervare, fiaccare.* §. ἀθυμῶ. ἰδ. λυπῦμαι, θλίβομαι. se chagriner, s'affliger, *affliggersi, attristarsi.*

Α'θύμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ δεν ἰθύμωσε, δεν ἦναι θυμωμένος. qui n'est pas courroucé, ée, *non adirato, ta.*

Α'θυσίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été sacrifié, ée. *non sacrificato, non immolato, ta.*

Α'θωότης, ὑσ. innocence. *innocenza.* §. μὲ ἀθωότητα, innocemment. *innocentemente.* §. μὲ ἀθωότητα, μὲ ἀκακίαν, ἁπλᾶ, χωρὶς κακίαν. ingénument, naïvement. *ingenuamente, sinceramente.*

Α'θῶος, α, ον. ἐπίθ. innocent, ente. *innocente.* §. ἀθῶος, ἄκακος, ἁπλᾶς, ἀπονήρευτος. naïf, ive. simple, ingénu, ue. *semplice, ingenuo, na.*

Α'θωωθεὶς, ἑσα, θεν. μετ. innocenté, déchargé d'une faute imputée, justifié, ée. *dichiarato, ta. innocente, discolpato, ta. giustificato, ta.*

Α'θώως, ἐπίρ. μὲ ἀθωότητα. innocemment. *innocentemente.* §. ἀθώως, ἄκακα, ἀπονήρευτα. naïvement, ingénument. *ingenuamente, con semplicità.*

Α'θωωμένος, η, ον, μετ. justifié, ée. disculpé, déchargé, ée. d'une faute imputée. *discolpato, giustificato, ta.*

Α'θωώνω, Ρ'. innocenter, décharger d'une faute imputée, justifier. *dichiarar innocente, discolpare, scolpare, giustificare.* §. ἀθωώνομαι. se justifier. *giustificarsi, discolparsi.* §. ἀθωώνω, συγχωρῶ, ἀπολύω ὡς ἀθῶον. absoudre. *assolvere.*

Α'θώωσις, ὑσ. justification. *giustificazione, discolpamento.*

Α'θωότατος, η, ον. ἐπίθ. très-innocent, ente. *innocentissimo, ma.*

Αἱ, ἀρθ. θ. ὀνομαςι πληθ. les, *le.*

Α'ϊ, ἂχ, ὢχ, ah. aie. *ah, deh, ahimè.*

Αἶγα, ἰδὲ Γίδα.

Αἰγιαλὸς, ὑσ. rivage, rive, bord de la mer, la côte de la mer. *lido. spiaggia, costa di mare.* §. πλεύω σιμὰ εἰς τὸν αἰγιαλὸν. côtoyer, courir terre à terre. *costeggiare.*

Αἰγὶς, ουσ. ἡ αἰγὶς τȣ̃ Διός. égide. *egida.*

Αἰγόκερως, ὑσ. le capricorne. *il capricorno.*

Αἰδέσιμος, η, ον. ἐπίθ. révérend, de. *reverendo, da.*

Αἰδεσιμότης, ουσ. τίτλος διδόμενος τοῖς ἱερεῦσι. révérend père. *reverendo padre.*

Αἰδεσιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. réverendissime, très-reverend. *reverendissimo, molto reverendo.*

Α'ΐδιος, ια, ον. ἐπίθ. éternel, elle. perpetuel, elle. *eterno, na. perpetuo, ua. sempiterno, na.*

Α'ϊδιότης, ὑσ. l'éternité, la perpétuité, *l'eternità, la perpetuità*.

Α'ΐδίως, ἐπίρ. éternellement, perpétuellement, *eternamente, sempiternamente*. §. αΐδίως, de toute éternité. à perpetuité, *da tempo immemorabile*.

Αἰδοῖον, ὑσ. le membre viril. *il membro virile*.

Αἰδώ, ὑσ. pudeur, *pudore, verecondia, arrossimento*.

Αἰθὴρ, ὑσ. éther. *étere*.

Αἰθέριος, ἐπίθ. éthérée, *etereo*.

Αἷμα, ὑσ. le sang. *il sangue*. §. αἷμα πηχτὸν, caillot, *sangue grumoso*. §. ἱδρώνω αἷμα. Μεταφ. κοπιῶ ὑπερβολικά. suer sang et eau, *sudar sangue e acqua*. §. τὸ αἷμα νερὸν δὲν γίνεται. Μεταφ. λέγεται διὰ τὴν ἀγάπην τῶν συγγενῶν, ἥτις αἰ ψυχραθῇ ἀπό τινὰ περιστατικά, ὅμως δὲν σβύνεται παντελῶς. bon sang ne peut mentir, *l'affetto naturale, che vien dal sangue, non si può estinguere*. §. τὸ αἷμα, τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν. les pégles des femmes. *i mestrui*.

Αἱματηρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ, sanguinolent, ente. *sanguinolente*.

Αἱματίτης, αἱματοσάτης, ὑσ. λίθος τὶς, hématite. *lapis matita*.

Αἱματοπότης, ὑσ. ὅσις πίνει αἷμα. Μεταφ. αἱμοβόρος. sanguinaire, qui aime le sang, alteré de sang, qui se plait dans le sang, *sanguinario, avido, desioso di sangue*.

Αἱματοπτυσία, ὑσ. hémoptytie, crachement de sang. *sputo di sangue, emottossia*.

Αἱματοχυσία, ὑσ. perte de sang. effusion de sang. *perdita di sangue, spargimento di sangue, emorragia*.

Αἱματοχύτης, ὑσ. qui répand du sang. *spargitore di sangue*.

Αἱματώδης, ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα, sanguin, ine. *sanguigno, gna*. §. αἱματώδης ὁποῦ σάζει αἷμα, saignant, ante. *sanguinante*. §. αἱματώδης, λερωμένος ἀπὸ αἷμα. saigneux, euse. sanguinolent, ente. *sanguinoso, sa*.

Αἱμάτωμα, ὑσ. l'action d'ensanglanter. *l'insanguinare*. §. αἱμάτωμα, αἱμάτωσις. épanchement de sang, *effusion di sangue*.

Αἱματωμένος, η, ον. μετ. ensanglanté, ée. *insanguinato, ta*.

Αἱμάτωσις, ὑσ. effusion de sang, *spargimeno di sangue*. §. αἱμάτωσις. salissure de sang, *imbrattamento di sangue*.

Αἱμοβόρος, ἐπίθ. sanguinaire, qui se plait dans le sang, altéré de sang. *sanguinario, ria. avido, da. di sangue*.

Αἱμομίκτης, ἐπίθ. incestueux, euse. *incestuoso, sa*.

Αἱμομιξία, ὑσ. inceste. *incesto*.

Αἱμοπότης, ἐπίθ. ὅσις πίνει αἷμα, ἐν χρήσει δὲ αὐτὶ αἱμοβόρος. ἴδε.

Αἱμοπτυσία, ἴδε Αἱματοπτυσία.

Αἱμοῤῥαγία, ὑσ. hémorragie. *emorragia*. §. αἱμοῤῥαγία τῆς μύτης, saignement, *flusso di sangue del naso*.

Αἱμοῤῥοΐδες, ὑσ. hémorroïdes, *emorroidi*.

Αἱμοῤῥοῦσα, ἐπίθ. hémorroïsse, femme malade d'un flux de sang. *emorroissa, donna inferma da un flusso di sangue*.

Αἴνεσις, ὑσ. l'action de chanter en louange. *il cantare in lode*.

Αἴνιγμα, ὑσ. énigme. *enigma, indovinello*.

Αἰνιγματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. énigmatique. *enimmatico, ca*.

Αἰνιγματώδης, ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει αἴνιγμα, qui est énigmatique. *enimmatico, ca*.

Αἰνιγματωδῶς, ἐπίρ. énigmatiquement, *enimmaticamente*.

Αἶνος, ὑσ. hymne, *inno, lauda*.

Α'ἶντε. allons, sus. *via*. §. αἶντε, φεῦγε ἀπ' ἐδῶ, fi, fi donc. *va via*.

Αἰνῶ, Ρ'. chanter des louanges. *cantar lodi, inni*.

Αἰνῶν, μετ. qui chante des louanges. *laudante, che canta lodi*.

Αἶρα, ὑσ. ivraïe. *loglio*.

Αἱρεσιάρχης, ὑσ. hérésiarque. *eresiarca*.

Αἵρεσις, ὑσ. hérésie. *eresia*.

Αἱρετικὸς, ἡ, ός. ἐπίθ. hérétique. *eretico, ca*. §. αἱρετικὸς, ὑσ. un hé-

rétique, *un eretico.* §. αἱρετικὸς, ὀπαδὸς μιᾶς αἱρέσεως. sectaire. *settario.*

Αἱρετικῶς, ἐπίρ. en hérétique. *ereticamente. da eretico.*

Αἱρετικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-hérétique. *ereticbissimo.*

Αἱρετικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus hérétique. *più eretico.*

Αἱρετοκρισία, ὐσ. arbitrage, compromis. *compromesso, arbitraggio, arbitrato.*

Αἱρετοκρίτης, ὐσ. arbitrateur. *arbitratore, arbitro.*

Αἱρετὸς, ἐπίθ. αἱρετὸς κριτὴς. arbitre, compromissaire. *arbitro, compromissario.*

Αἱρῦμαι, ἰδὲ Προτιμῶ.

Αἰσθαίνομαι, Ρ'. sentir, ressentir. *sentire, risentire.* §. αἰσθαίνομαι μεγάλην χαρὰν, ressentir un grand plaisir. *provare un gran piacere.*

Αἴσθημα, ὐσ. ἀποτέλεσμα τῆς αἰσθήσεως. effet des sens. *effetto de' sensi.*

Αἴσθησις, ὐσ. ἡ αἴσθησις τῶ σώματος. sens. *senso.* §. αἴσθησις, τὸ αἰσθαίνεσθαι, τὸ αἰσθητικὸν, la sensation. le sentiment. *la sensazione, il sentimento.*

Αἰσθητήριον, ὐσ. sensorium. *il sensorio.*

Αἰσθητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sensitif, ive. *sensitivo. va.* §. αἰσθητικὸς, ὁπῦ ὑπόκειται εἰς τὰς αἰσθήσεις. sensible, sujet aux sens. *sensibile.* §. αἰσθητικὸς ὅτις κυριεύεται ἀπὸ τὰς αἰσθήσεις τῆς σαρκὸς. sensuel, elle. *sensuale.* §. τὸ αἰσθητικὸν. la sensibilité. *la sensibilità.* §. αἰσθητικὸν, αἰσθητικὴ δύναμις. la faculté sensitive. *la facoltà sensitiva.*

Αἰσθητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sensible. *sensibile.*

Αἰσθητῶς, ἐπίρ. sensiblement. *sensibilmente.* §. αἰσθητῶς, φανερὰ. sensiblement, visiblement, *sensibilmente, visibilmente.*

Αἰσθητότατος, η, ον. ἐπίθ. très sensible. *sensibilissimo, ma.*

Αἰσθητότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sensible. *più sensibile.*

Αἰσχροεργία, ὐσ. action honteuse, déshonnête. *azione turpe, disonestà.*

Αἰσχρόεργος, ἐπίθ. qui fait des actions honteuses, deshonnêtes. *che fa azioni disoneste.*

Αἰσχροκέρδεια, ὐσ. escroquerie, venalité. *venalità, truffa, guadagno illecito.*

Αἰσχροκερδὴς, ὐσ. escroc, escroqueur. *scroccone.*

Αἰσχρολογία, ὐσ. obscénité. *oscenità.*

Αἰσχρολόγος, ὐσ. mal-embouché, qui dit des ordures, des obscénités. *sboccato, ta. disonesto nel parlare.*

Αἰσχρολογῶ, Ρ'. dire des ordures, obscénités. *parlare disonestamente.*

Αἰσχρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. déshonnête, honteux, euse. *disonesto. sta.* §. αἰσχρὸς, ἀσελγὴς. obscéne. *osceno. na.*

Αἰσχρότης, ὐσ. turpitude, obscénité. *turpitudine, oscenità.*

Αἰσχρῶς, ἐπίρ. déshonnêtement. *disonestamente.*

Αἰσχρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-déshonnête. *turpissimo. ma.*

Αἰσχρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus déshonnête. *più turpe.*

Αἰσχύνη, ὐσ. ἰδὲ Ἐντροπὴ.

Αἰσχύνομαι, ἰδὲ Ἐντρέπομαι.

Αἴσχιστος, ὐσ. ὁ ἄσχημος. difforme, monstre de laideur. *mostro di bruttezza.*

Αἴτημα, ὐσ. ζήτημα, demande. *chiesta, richiesta.* §. αἴτημα παρὰ γεωμέτραις. postulat. *postulato.*

Αἴτησις, ὐσ. l'action de demander. *chiesta, chiedimento.*

Αἰτία, ὐσ. cause. *causa, cagione.* §. αἰτία, ἀφορμὴ. motif. *motivo.* §. αἰτία, δίκαιον, δικαιολόγημα. raison. *ragione.* §. διὰ αἰτίας, attendu que, à cause. *attesochè. a cagione.* §. δίδω αἰτίαν, ἀφορμὴν νὰ ὁμιλῦν διὰ λόγυμυ, donner à parler, faire parler de soi. *dar che dire di se. far parlare di se.* §. διὰ ποίαν αἰτίαν; à quel effet? *per qual motivo?* §. ποίαν αἰτίαν ἔχεις νὰ μὲ ὑβρίζῃς; quel sujet avez vous de m'outrager? *qual motivo avete di oltraggiarmi?* §. διὰ ποίαν αἰτίαν; pourquoi? *perchè? per qual ragione?*

Αἰτιαματικὸν, ὐσ. μέρος αἰ-

αἰτιαματικόν. particule causative. *particola causativa.*

Αἰτιατικὴ, ἡσ. accusatif. *accusativo.*

Αἰτιατὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. conséquent de la cause. *cagionato dalla causa.*

Αἰτιολογία, ἡσ. aitiologie, traité de la cause des maladies. *Etiologia, trattato della causa delle malattie.*

Αἰτιολογικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. causatif, ive. *causativo, va.* §. αἰτιολογικὸν μόριον. particule causative. *particola causativa.*

Αἴτιον, ἡσ. cause, motif, sujet. *cagione, motivo.*

Αἴτιος, ἡσ. auteur. *primo motore, autore.* §. γίνομαι αἴτιος. causer, être la cause de quelque chose. *cagionare, far nascere, esser la causa di qualche cosa.*

Αἰφνίδια, ἴδε Αἰφνιδίως.

Αἰφνίδιος, ον. ἐπίθ. soudain, aine. subit. ite. imprevu, ue, *repente, improvviso, sa.*

Αἰφνιδίως. ἐπίρ. soudainement, subitement, à l'improviste. *all' improvviso, inaspettatamente, repentemente.*

Αἰχμαλωσία, ἡσ. esclavage, captivité. *schiavitù, cattività.*

Αἰχμαλώτισις, ἡσ. captivité. *cattività.*

Αἰχμαλωτίζω, P'. captiver. *porre in ischiavitù, cattivare.*

Αἰχμαλωτισθεὶς, μετ. ἀρ. celui qui à été captivé. *colui ch' è stato cattivato.*

Αἰχμαλωτισθεῖσα, μετ. θ. celle qui a été captivée. *colei che è stata cattivata.*

Αἰχμαλωτισμένος, η, ον. μετ. captivé, ée. *caduto, ta. in ischiavitù, cattivato, ta.*

Αἰχμαλωτιστὴς, ἡσ. qui rend esclave. *che mette in ischiavitù.*

Αἰχμάλωτος, η, ον. ἐπίθ. captif, ive. esclave. *schiavo, va. cattivo, va.*

Αἰὼν, αἰῶνας, ἡσ. siècle. *secolo.* §. χρυσοῦς αἰών. l'âge d'or. *l'età d'oro, il secolo d'oro,* §. ὁ σιδηροῦς αἰών. l'âge de fer. *il secolo di ferro.* §. εἰς αἰῶνας αἰώνων. à tous les siècles, aux siècles des siècles. *eternamente, ne' secoli de' secoli.* §. εἰς τὸν αἰῶνα. éternellement. *in eterno.*

Αἰώνια, ἴδε Αἰωνίως.

Αἰωνίζω, P'. éterniser. *eternizzare.*

Αἰώνιος, ια, ον. ἐπίθ. éternel, elle. *eterno, na.*

Αἰωνιότης. ἡσ. éternité. *eternità.*

Αἰωνίως, ἐπίρ. éternellement. *eternamente, in eterno.*

Ἀκαβαλίκευτος, η, ον. ἐπίθ. qu' on ne sauroit monter. *che non si può cavalcare.*

Ἀκαδημία, ἡσ. académie. *accademia.*

Ἀκαδημικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀκαδημίαν. académique, d' académie. *accademico, ca. d' accademia.* §. ἀκαδημικὸς, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν ἀκαδημίαν, ἢ ὢν ἐκ τῆς ἀκαδημίας. academicien, enne. *accademico, ca.*

Ἀκαθάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι καθαρισμένος. qui n'est pas mondé, ée. qui n' est pas épluché, ée. *non mondato, ta.* §. ἀκαθάριστος, ἀπάστρευτος. qui n' est pas nettoyé, ée. *non nettato, ta.*

Ἀκαθαρσία, ἡσ. impureté, salete, ordure. *impurità, immondezza, immondizia.*

Ἀκάθαρτα, ἐπίρ. d'une manière impure, salement. *impuramente.*

Ἀκάθαρτος, η, ον. ἐπίθ. impur, ure. immonde. *impuro, ra. immondo, da.*

Ἀκαθέριστος, ἴδε Ἀκαθάριστος.

Ἀκάθιστος, ἄχρυσον, ὃν χρῆσει δὲ ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.

Ἀκαινοτόμητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a souffert point de nouveauté. *che non ha soffrito novità.*

Ἄκαιρα, ἐπίρ. ἔξω τοῦ καιροῦ. hors de temps, hors de saison. *fuor di tempo.* §. ἄκαιρα, ἀργά. après-coup. *troppo tardi.*

Ἄκαιρος, η, ον. ἐπίθ. qui est hors de saison. *intempestivo, va.*

Ἄκακα, ἐπίρ. bonnement, sans malice. *alla buona, schiettamente, senza malizia, bonariamente.*

Ἀκακία, ἡσ. δένδρον τι. acacia. *acacia.*

Ἀκακία, ἡσ. bonté, bonhomie. *bonarietà.* §. ἀκακία, ἁπλότης, ἀθωότης. innocence, naïveté,

té. *innocenza, ingenuità.*

Ἄκακος, η, ον. ἐπίθ. innoçent, ente, bon, ne. qui n'est pas méchant, te. *buono, na, innocente, che non è cattivo, va.* §. ἄκακος, ἁπλῦς, ἀπονήρευτος. bonasse, simple, naïf, ive, qui n'a point de malice. *bonario, ria. semplice, senza malizia.*

Ἀκάλεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ καλεσμένος. qui n'est pas invité, ée. *non invitato, ta.*

Ἀκαλλιέργητος, η, ον. ἐπίθ. inculte. *incolto, ta.*

Ἀκαλλώπιστος, η, ον. ἐπίθ. negligé, ée. qui n'est pas paré, ée. qui est sans ornemens. *incomposto, ta. incolto, ta. sconcio, cia.*

Ἀκαμασία, ἡ. fainéantise, cagnardise, paresse. *poltroneria, infingardia, infingardaggine.*

Ἀκαμάτης, ὁ. fainéant, paresseux. *poltrone, schifanoja, fuggifatica.* §. μέγας ἀκαμάτης. un grand fainéant. *scioperatonaccio, un gran poltrone.*

Ἀκαμάτρα, ἀκαμάτισσα, ἡ. fainéante, paresseuse. *poltrona, scioperata, neghittosa.*

Ἀκαματοσύνη, ἴδε Ἀκαμασία.

Ἀκάμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν εἶναι καμωμένος. qui n'est pas fait, te. *non fatto, ta.* §. ἀκάμωτος, ὅπῦ δὲν γίνεται. infaisable, qui ne se peut faire. *non fattibile, che non si può fare.*

Ἀκανάκλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas caressé, ée. qui n'est pas cajolé. *non accarezzato, ta.*

Ἄκανθα, ἡ. φυτόν. branche-ursine. *branca ursina.*

Ἀκάνθινος, κτλ. ἴδε Ἀγκάθωτος, κτλ.

Ἀκανθόχοιρος, ὁ. hérisson, porc-epic. *porcospino, riccio.*

Ἀκανθοφόρος, ον. ἐπίθ. στεφανωμένος μὲ ἀγκάθια. qui est couronné d'épines. *coronato di spine.*

Ἀκανόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι κατὰ τὰς κανόνας. irregulier, ère. *irregolare.* §. ἀκανόνιστος, ὅπῦ δὲν εἶναι κατὰ τὰς κανόνας τῆς ἐκκλησίας. qui n'est pas canonique. *non canonico, ca.* §. ὄργανον ἀκανόνιστον. instrument désaccordé, qui n'est pas accordé, qui n'est pas à l'unisson. *stromento scordato.* §. βιβλία ἀκανόνιστα τῆς γραφῆς. livres apocryphes. *libri apocrifi.* §. ἀκανόνιστος, ἄτακτος. dereglé, ée. *irregolato, ta.*

Ἀκανονίστως, ἐπίρ. χωρὶς κανόνα. d'une maniére irreguliére, sans règles. *in maniera irregolare. senza regola.*

Ἀκαπίστρωτος, η, ον. ἐπίθ. délicoté, ée. *scapestrato, ta.* §. ἀκαπίστρωτος. Μεταφ. ἀχαλίνωτος, ἄσωτος. débauché, ée. effréné, ée. *scapestrato, ta. sfrenato, ta.*

Ἀκάπνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enfumé, ée. *non affumato, ta.*

Ἀκαρδα, ἐπίρ. lâchement. *codardamente.*

Ἀκαρδία, ἡ. lâcheté, couardise, poltronnerie. *codardia, vigliaccheria.*

Ἄκαρδος, η ον. ἐπίθ. lâche, couard, de. poltron, ne. pagnote. *codardo, da. vigliacco, ca. poltrone.*

Ἀκαρπα, ἐπίρ. infructueusement. *infruttuosamente.*

Ἀκαρπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-infructueux, euse. *infruttuosissimo, ma.*

Ἀκαρπία, ἡ. infécondité, infertilité, stérilité. *sterilità, infecondità.*

Ἄκαρπος, η, ον. infécond, de. infertile, infructueux, euse. *infecondo, da. infruttuoso, sa. sterile.*

Ἀκαρτερήσας, σα, μετ. celui ŭ celle qui a attendu. *colui ŭ colei che ha aspettato.*

Ἀκαρτέρημα, ὁ. l'attendre, l'action d'attendre. *l'aspettare.*

Ἀκαρτερημένος, η, ον. μετ. attendu, ue. *aspettato, ta. atteso, sa.*

Ἀκαρτέρητος, η, ον. μετ. innattendu, ue. *inaspettato, ta.* §. ἀκαρτέρητος, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ἀκαρτέρησαν. celui qui n'a pas été attendu. *che non è stato aspettato.*

Ἀκαρτερῶ, Ρ. προσμένω. attendere. *aspettare.* §. ἀκαρτερῶντας. en attendant. *attendendo, coll' attendere.*

Ἀκαρτερῶν, ῦσα, μετ. προσμένων. celui ŭ celle qui attend, qui est

en attente. *aspettante*, *aspettatore*, *trice*.

Ἀκαταγώνιστος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable. *inespugnabile*.

Ἀκατάδαμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν καταδαμάζεται. indomptable. *indomabile*. §. ἀκαταδάμαστος, ὁ μὴ καταδαμασμένος. indompté, ée. *indomito*, *ta*.

Ἀκατάδεκτα, ἐπίρ. dedaigneusement. *disdegnosamente*.

Ἀκατάδεκτος, ἀκατάδεχτος, η, ον. ἐπίθ. dédaigneux, euse. *sdegnante*, *ritroso*, *sa*. *sdegnoso*, *sa*. §. τὸ ἀκατάδεκτον. dédain. *disdegno*.

Ἀκαταδεξία, ἡ. dédain. *disdegno*. §. μὲ ἀκαταδεξίαν. avec dedain, dédaigneusement. *disdegnosamente*.

Ἀκαταδίκαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été condamné. *non condannato*, *ta*.

Ἀκατακρισία, ἡ. τὸ μὴ κατακρίνειν. l'action de ne pas médire. *il non sparlare contro alcuno*. §. ἀκατακρισία, τὸ μὴ καταδικάζειν. l'action de ne pas condamner, *il non condannare*.

Ἀκατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. irréprochable, irrépréhensible. *irreprensibile*.

Ἀκατακρίτως, ἐπίρ. irreprehensiblement. irréprochablement. *irreprensibilmente*.

Ἀκατάληπτα, ἐπίρ. imperceptiblement. *impercettibilmente*.

Ἀκατάληπτος, η, ον. ἐπίθ. imperceptible, *impercettibile*. §. τὸ ἀκατάληπτον. l'imperceptibilité. *impercettibilità*.

Ἀκαταληψία, ἡ. incompséhensibilité, acatalepsie. *impercettibilità*.

Ἀκαταμάχητος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable, *inespugnabile*.

Ἀκατανοησία, ἡ. incompréhensibilité, *incomprensibilità*, *inconcepibilità*.

Ἀκατανόητα, ἴδε Ἀκατανοήτως.

Ἀκατανόητος, η, ον. ἐπίθ. incompréhensible, inconcevable, imperceptible, qu'on ne peut comprendre, *inconcepibile*, *incomprensibile*. §. ἀκατανόητος, σκοτεινός, ὁποῦ δὲν ἐννοεῖται. inintelligible. *inintelligibile*. §. τὸ ἀκατανόητον. l'incompréhensibilité, *l'incomprensibilità*, *inconcepibilità*.

Ἀκατανοήτως, ἐπίρ. imperceptiblement, d'une manière incompréhensible, *incomprensibilmente*, *impercettibilmente*.

Ἀκατάπαυστα, ἀκατάπαυστα, ἐπίρ. incessamment, sans cesse, assidumen, *incessabilmente*, *incessantemente*, *assiduamente*.

Ἀκατάπαυστος, ἀκατάπαυστος, η, ον. ἐπίθ. qui ne cesse point, assidu, ue. *incessabile*, *assiduo*, *ua*.

Ἀκαταπαύστως, ἴδε Ἀκατάπαυστα.

Ἀκατάπειστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit persuader. *impersuasibile*.

Ἀκατασκεύαστος, η, ον. ἐπίθ. brut, ute. raboteux, euse. qui n'est pas poli, te. *rozzo*, *za*. *greggio*, *gia*. §. ἀκατασκεύαστος, ὁ μὴ κατασκευασμένος. qui n'est pas construit, te. *non costruito*, *ta*.

Ἀκαταστασία, ἡ. inconstance, instabilité, *inconstanza*, *instabilità*, *volubilità*.

Ἀκατάστατα, ἐπίρ. inconstamment, *incostantemente*, *volubilmente*.

Ἀκατάστατος, η, ον. ἐπίθ. inconstant, ante. *incostante*, *instabile*, *volubile*.

Ἀκαταφρόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas meprisé, ée. *non disprezzato*, *ta*.

Ἀκατέργαστος, η, ον. ἐπίθ. brut, ute. *rozzo*, *za*. *greggio*, *gia*.

Ἀκατηγόρητα, ἐπίρ. sans médisance, *senza maldicenza*.

Ἀκατηγόρητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été accusé, ée. *non accusato*, *ta*. §. ἀκατηγόρητος, ὁ μὴ κατηγορημένος, μὴ κατακριμένος, dont on n'a pas médit. *di cui non si ha sparlato*, *di cui non si ha parlato male*.

Ἀκατήχητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été instruit des misteres de la foi, qui n'a pas été catéchisé. *che non è stato catechizzato*.

Ἀκατοίκητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κατοικημένος, inhabité, ée. *disabitato*, *ta*. *inospito*, *inhabitato*, *ta*.

τα. §. ἀκατοίκητος, ὁπȢ δὲν κατοικεῖται, ὁπȢ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ, inhabitable. *inabitabile*.

Α'καυςος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐκάη. qui ne s'est point brulé, ée. *incombusto, sta*. §. ἄκαυςος, ὁποῦ δὲν καίεται. incombustible. *incombustibile*.

Α'κέντητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȢ δὲν εἶναι κεντημένος, δὲν εἶναι πιασμένος μὲ τὸ κεντρί. qui n'est pas piqué, ée. qui n'est pas aiguillonné, ée. *non punto, non pungolato, ta*. §. ἀκέντητος, ὁπȢ δὲν εἶναι κεντημένος μὲ μετάξι ἢ ἄλλο. qui n'est pas brodé, ée. *non ricamato, ta*.

Α'κέντρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enté, ée. *non annestato, ta. non innestato, ta*.

Α'κένωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀδειασμένος. qui n'est pas évacué, ée. *non vuotato, ta*. §. φαγητὸν ἀκένωτον. viande, qui n'a été servie. *vivanda non portata in tavola*.

Α'κέραιος, η, ον. ἐπίθ. entier. ière. *intero, ra*. §. ἀκέραιος, ὅλος, total. *totale*.

Α'κεραιότης, ητος. τὸ ἀκέραιον. la totalité. *la totalità*.

Α'κέραςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κερασμένος κρασί. dont on n'a pas versé à boire. *a chi non è stato dato da bere*.

Α'κέρατος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de cornes. *che non ha corna*.

Α'κέρδητος, ἀκέρδιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κερδημένος. qui n'est pas gagné, ée. *non guadagnato, ta*. §. ἀκέρδητος, ὁπȢ δὲν προξενεῖ κέρδος. qui n'est pas profitable. qui n'est pas lucratif. *che non è lucrativo, va*.

Α'κέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enduit de cire. *non incerato, ta*.

Α'κέφαλος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει κεφάλι. qui n'a point de tête, *che non ha testa*. §. ἀκέφαλοι. acéphales, *acefali*.

Α'κηδία, ἡ. ἡ ἀηδία, ennui, *la noja*. §. ἀκηδία, ῥαθυμία. nonchalance. *pigrizia*.

Α'κηλίδωτος, η, ον. ἐπίθ. sans tache. immaculé, ée. *immacolato, ta*.

Α'κήρυκτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κηρυχθεὶς, μὴ δημοσιευθείς. qui n'est pas publié, ée. qui n'est pas divulgué, ée. *non publicato, ta. non divulgato, ta*. §. ἀκήρυκτος, μὴ κηρυχθεὶς, ὁπȢ δὲν ἐκηρύχθη, δὲν ἐδιδάχθη τὸ εὐαγγέλιον, τὴν πίςιν. qui n'a pas été prêché, *che non è stato predicato, ta*.

Α'κινδυνεύτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐκινδύνευσε. qui n'a pas couru de danger, qui n'a pas risqué. *che non ha corso alcun pericolo, che non ha pericolato*. §. ἀκινδύνευτος, ὅςις δὲν κινδυνεύει. qui ne risque. qui n'est pas en danger. *che non pericola, che non è in pericolo*.

Α'κίνδυνος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȢ δὲν ἔχει κανένα κίνδυνον. qui n'a point de danger, *che non ha pericolo*.

Α'κινδύνως, ἐπίρ. sans danger, sans risque, *senza pericolo. senza risico*.

Α'κινησία, ἡ. immobilité. *immobilità*.

Α'κίνητα, ἐπίρ. avec immobilité, *immobilmente*.

Α'κίνητος, η, ον. ἐπίθ. immobile, *immobile*. §. τὸ ἀκίνητον. immobilité, *immobilità*. §. ἀκίνητα ἀγαθὰ, ἀκίνητα ὑπάρχοντα, ὡς σπήτια, ἀμπέλια, κτλ. biens immeubles. *beni immobili*. §. νερὰ ἀκίνητα, ἤτοι ςεκόμενα, ὁπȢ δὲν τρέχει. croupissant, ante. stagnant, ante. *stagnante*.

Α'κλάδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas taillé, émondé, élagué, ée. *non potato, ta*. §. δένδρα ἀκλάδευτα. des arbres qui ne sont pas élagués, *alberi non potati*. §. ἀμπέλια ἀκλάδευτα. des vignes qui ne sont pas taillées. *vigne non potate*.

Α'κλαδος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point des branches, qui est sans branches, *che non ha rami, senza rami*.

Α'κλαυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été pleuré. *che non è stato pianto*.

Ἀκλείδωτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κλειδωμένος. qui n'est pas fermé, ée. à clef, *che non è inchiavato, ò chiuso con chiave*. §. ἀκλείδωτος, ἀνοικτὸς, μὴ σφαλισμένος. ouvert, erte, qui n'est pas fermé, ée. *aperto, ta. dischiuso, sa. non serrato, ta.*

Ἄκλειστος, η, ον. ἐπίθ. ouvert, erte, qui n'est pas fermé. *aperto, ta. non chiuso, sa. non serrato.*

Ἀκλέπτος, ἄκλεφτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas volé, ée. *non rubato, ta.*

Ἀκληρία, ἡ. ξεκλήρημα. exhérédation, *diseredazione*. §. ἀκληρία, τὸ μὴ ἔχειν κληρονομίαν, τὸ μὴ ἔχειν κληρονόμους. faute d'héritiers. *mancanza d'eredi.*

Ἀκληρονόμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κληρονομημένος. qui n'a pas été hérédité, ée. *non ereditata, ta.*

Ἄκληρος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει κληρονόμους. celui ὴ celle qui n'a point d'héritiers. *colui ò colei che non ha eredi*. §. ἄκληρον ποιῶ. desheriter. *diseredare.*

Ἄκλιτος, η, ον. ἐπίθ. indeclinable. *indeclinabile.*

Ἀκλόνητος, η, ον. ἐπίθ. inebranlable. *immobile.*

Ἀκλωθον, τό. arrière-faix. *placenta, secondina.*

Ἄκλωστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κλωσμένος, ἢ μὴ γνεσμένος. qui n'est pas filé, ée. *non filato, ta*. §. ἄκλωστος, μὴ κλωσμένος, ἤτοι μὴ στριμμένος. qui n'est pas tors, te. *non torto, ta.*

Ἀκμὴ, ἡ. le derniet point d'accroissement d'une chose. *l'ultimo punto d'accrescimento d'una cosa*. §. ἀκμὴ, ἡ κορυφὴ τινὸς πράγματος. le sommet. *la cima*. §. ἀκμὴ, ἡ ἄκρα, ἡ μύτη τινὸς πράγματος. pointe, bec. *punta, cuspide*. §. ἀκμὴ, ὁ τρίτος βαθμὸς ἑνὸς πάθους. acme. *acma.*

Ἀκμονάκι, τό. μικρὸν ἀκμόνι. enclumeau, enclumot, petite enclume. *ancudinetta, ancudinuzza.*

Ἀκμόνι, τό. enclume. *incudine, ancudine.*

Ἀκοὴ, ἡ. ἡ αἴσθησις τῆς ἀκοῆς. l'ouïe. *l'udito*. §. ἀκοὴ, τὸ ἀκούειν. audience, l'ouïr. *udienza, ascolto*. §. ἐξ ἀκοῆς. par ouï-dire. *per aver inteso dire.*

Ἀκοιμησία, ἡ. insomnie. *veglia, difficoltà di dormire*. §. ἀκοιμησία. l'action de ne pas dormir, veille. *veglia, il non dormire.*

Ἀκοίμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀποκοιμημένος. qui n'est pas endormi, ie. qui veille. *non addormentata, ta*. §. ἀκοίμητος, ὅπου δὲν ἀποκοιμᾶται. qu'on ne peut faire endormir. *che non si può far addormentare.*

Ἀκοινωνησία, ἡ. insociabilité, *insociabilità.*

Ἀκοινώνητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν συγκοινωνᾶται, incommunicable. insociable. *incommunicabile, insociabile*. §. ἀκοινώνητος. qui ne s'est pas communié. *che non si è communicato.*

Ἀκοίταχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été regardé, ée. *non guardato, ta.*

Ἀκολάκευτα, ἐπίρ. sans flatterie. *senza lusinga, senza adulazione.*

Ἀκολάκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas flatté, é. *non adulato, ta.*

Ἀκολασία, ἡ. immodestie, impudicité, intemperance. *immodestia, impudicità, intemperanza.*

Ἀκόλαστα, ἐπίρ. immodestement, impudiquement. *immodestamente, impudicamente*. §. ἀκόλαστα. sans être damné, sans se damner. *senza dannarsi.*

Ἀκόλαστος, η, ον. ἐπίθ. ἀσελγής. immodeste, intempérant, ante. impudique. *immodesto, ta. impudico, ca. intemperante*. §. ἀκόλαστος, ὁ μὴ κολασμένος. qui n'est pas damné, ée, καὶ qui ne se damne. *non dannato, ta. che non si danna.*

Ἀκόλλητος, η, ον. ἐπίθ. décollé, ée. qui n'est pas collé, ée. *scollatto, ta. non incollata, ta.*

Ἀκολούθημα, τό. suite, poursuite. *seguimento, seguitamento.*

Ἀκολουθημένος, η, ον. ἐπίθ. suivi, ie. *seguitato, ta.*

Ἀκολουθήσας, μετ. ἀρ. qui a suivi. *che ha seguitato.*

ἰο. §. ἀκολυθήσας, ὅπυ ἠκολύθησεν, ὁποῦ ἐσυνέβη. suivi, ie. qui est arrivé, *seguito, ta*.

Α'κολυθήσασα, μετ. θηλ. celle qui a suivi. *colei che ha seguitato*.

Α'κόλυθησις, ουσ. suite, poursuite. *seguimento*. *seguitamento*. §. ἀκολύθησις, σειρὰ, παρακολούθησις. suite. *séguito*. §. ἀκολούθησις, συνοδία. suite, cortége. *seguito, corteggio*.

Α'κολυθητὴς, υσ. suivant. qui suit. *seguitante, seguace*.

Α'κολυθήτρα, υσ. suivante. *colei che seguita*.

Α'κολυθία, υσ. office. *uffizio*. §. ἀκολυθία ἀνώνυμος τῶν ἀποσόλων καὶ μαρτύρων. commun des apôtres et des martyrs. *comune degli apostoli, e de' martiri*.

Α'κόλυθος, η, ον. ἐπίθ. suivant, ante. *seguente seguace*. §. ἀκόλουθος, συνακόλυθος. accessoire. *accessorio*. §. ἀκόλυθος, ἐπακόλυθος. consequent, ente. *consequente*. §. τὸ ἀκόλυθον. la suite. *il séguito*.

Α'κολυθῦσα, μετ. θηλ. suivante. *colei che séguita*.

Α'κολυθῶ, P'. suivre. *seguitare*. §. ἀκολυθῶ, ἐπακολυθῶ. continuer, suivre. *continuare, seguitare*. §. ἀκολυθῶντας. en suivant. *seguendo*.

Α'κολυθῶν, μετ. ἀρ. suivant, qui suit. *séguitante, seguitatore*. §. ἀκολυθῶν τὴν γνώμην τινὸς. sectateur, trice. *settatore, seguace*.

Α'κολύθως, ἐπίρ. par consequent, consequemment. *in conseguenza*. §. ἀκολύθως, κατὰ συνέχειαν. sans relâche, d'arrache pied. *seguitamente*.

Α'κολύμϐητος, η, ον. ἐπίθ. celui ȣ celle qui n'a pas nagé. *colui ȣ colei che non ha nuotato*.

Α'κόλυθος, υσ. Ἐκκλησιαςικός τις. acolyte. *accolito*. §. τὸ τάγμα τῦ ἀκολύθυ. acolytat. *accolitato*.

Α'κόμα, ἀκόμη, ἐπίρ. encore, même. *ancora, anche, eziandio*.

Α'κόμπωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπυ δὲν ἔχει κόμπους. celui ȣ celle qui n'a point des noeuds. *colui ȣ colei che non ha nodi*. §. ἀκόμπωτος, ὁ μὴ θηλυκωμένος. qui n'est pas lacé, ée. *non affibbiato, ta*.

Α'κομψος, η, ον. ἐπίθ. fade, insipide. *infateto, ta. sgraziato, ta*.

Α'κομψότης, υσ. fadeur. *insipidezza*.

Α'κόνδυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κονδυμένος. qui n'est pas logé, ée. *non alloggiato, ta*.

Α'κόνη, ἀκόνι, υσ. queuë, pierre à aiguiser. *cote, cota*.

Α'κονίζω, ἰδὲ Ἀκονῶ.

Α'κόνισμα, ατος. aiguisement. *lo affilare, lo aguzzare, arrotamento*.

Α'κονισμένος, η, ον. μετ. émoulu, ue. aiguisé, ée. *affilato, ta. aguzzato, ta. arrotato, ta*.

Α'κονιστήρι, υσ. pierre à aiguiser, ce qui sert pour aiguiser. *cota*.

Α'κονιστὴς, υσ. émouleur, remouleur. *arrotante, arrotino*.

Α'κόνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas émoulu, ue. émoussé, ée. *non aguzzato, ta. non arrotato, ta*.

Α'κόνιτον, υσ. φυτόν τι φαρμακερόν. aconite. *aconito*.

Α'κόντευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas accourci, ie. *non accorciato, ta*. §. ἀκόντευτος, ἀπλησίαςος. inabordable, qu'on ne peut approcher. *inaccessibile*.

Α'κοντιὰς, υσ. εἶδος κομήτυ καὶ ὄφεως. acontias. *sorta di cometa, e di serpente*.

Α'κοντίζω, P'. darder. *dardeggiare, saettare*.

Α'κοντίζων, μετ. ἀρ. qui darde. *che dardeggia*.

Α'κόντιον, υσ. dard. *dardo*.

Α'κόντισμα, υσ. l'action de darder. *il dardeggiare*.

Α'κοντιςὴς, υσ. qui lance, qui darde. *saettante*.

Α'κονῶ, P'. affiler, aiguiser, émoudre. *affilare. aguzzare, arrotare*. §. ἀκονῶντας. en aiguisant. *agguzzando*.

Α'κοπάνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pilé, ée. qui n'est pas broyé, ée. *non pestato, ta*.

Α'κοπίαςα, ἐπίρ. infatigablement. *infaticabilmente, indefessamente*.

Α'κοπίαςος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι κοπιασμένος. qui n'est pas las, lasse. qui n'est pas fati-

tigué, ée. *non affaticato, non faticato, ta.* §. ἀκοπίαςος, ἀκούραςος, ὁπȣ̃ δεν̓ κȣράζεται. infatigable. *infaticabile, indefesso, sa.*

Α'κοπιάςως, ἐπίῤ. infatigablement. *infaticabilmente.* §. ἀκοπιάςως, χωρὶς κόπον. sans fatigue. *senza fatica.*

Α'κόπριςος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κοπρισμένος. qui n'est pas amendé, qui n'est pas engraissé, ée, avec du fumier. *non letamato, ta. non ingrassato con letame.*

Α'κοπος, ἰδὲ 'Ακόφος.

Α'κόρδιςα, ἐπίῤ. sans être bandé. *senza esser teso.*

Α'κόρδιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ τενπωμένος. qui n'est pas bandé, ée. *non teso, sa.* §. τόξον ἀκόρδιςον. arc debandé, ἢ qui n'est pas bandé. *arco allentato, non teso.* §. ἀκόρδιςος, μὴ κορδισμένος, διὰ τὰ μουσικὰ ὄργανα. qui n'est pas monté. *non rincordato, ta.* §. ὡρολόγιον ἀκόρδιςον. montre qui n'est montée. *non rincordato, caricato.*

Α'κόσιςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fauché, ée. *non segato. ta.*

Α'κοσκίνιςος, ἀκοσκίνιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κοσκινισμένος. qui n'est pas criblé, ée. *non crivellato, non vagliato, ta.* §. ἀκοσκίνιςος, ὁπȣ̃ δεν̓ ἠμπορεῖ νὰ κοσκινηθῇ. qu'on ne sauroit cribler. *che non si può vagliare, che non si può crivellare.*

Α'κόσμητος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κεκοσμημένος. qui n'est pas paré, ée. qui n'est pas orné, ée. *non adornato, ta. disadorno, na.*

Α'κοσμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de grace, qui est sans ornement, déparé, ée. *disadorno, na. inornato, ta.*

Α'κȣβάλητος, ἀκȣβάλιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δεν̓ ἐκȣβαλήθη, ὁπȣ̃ δεν̓ ἐκȣβαλησε τὰ τζάβαλά του εἰς ἄλλο κονάκι. qui n'a pas deménagé. *che non ha sgombrato, non ha sgomberato.* §. ἀκȣβάλητος, ὁπȣ δεν̓ ἐκȣβαλήθη εἰς ἄλλο μέρος. qui n'a pas été transporté, ée. *non trasportato, ta.*

Α'κȣή, ἰδὲ 'Ακοή.

Α'κȣκȣ́λωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas encapuchonné, ée. *non incapperucciato, non incappucciato, ta.* §. ἀκȣκȣ́λωτος, ὁ μὴ ἔχων κȣκȣ́λαν. qui n'a pas de capuchon. *che non ha cappuccio.*

Α'κȣμβίζω, ἀκούμβισμα, κτλ. ἰδὲ 'Ακουμπίζω, κτλ.

Α'κȣμπίζω. P'. appuier, *appoggiare.* §. ἀκȣμπίζω. ȣ̓δ. appuier. *appoggiarsi.* §. σὲ παρακαλῶ ἀκούμπισε, ἢ κάθησε, je vout prie, prenez place, assayez vous. *vi prego, sedete, mettetevi a sedere.* §. ἀκουμπίζωντας. s'appuyant. *appoggiandosi.*

Α'κȣμπίσας, σασα. μετ. celle ἢ celle qui a appuié. *colui ἢ colei che ha appoggiato.* §. ἀκȣμπίσας, ȣ̓δ. qui s'est appuié, ée. *appoggiato, ta.*

Α'κȣ́μπισμα, ȣσ. appoui, soutien. *appoggio.* §. ἀκȣ́μπισμα, τὸ ἀκȣμπᾶν. l'action d'appuier. *appoggiamento, appoggiatura.* §. ἀκȣ́μπισμα. Μεταφ. ςήριγμα, ἔρυσμα. appui, soutien. *sostegno.*

Α'κȣμπισμένος, η, ον. μετ. appuyé, ée. *appoggiato, ta.* §. ἀκȣμπισμένος εἰς τὸν ἀγκῶνα. accoudé, ée. *appoggiato, ta. col gomito.*

Α'κȣμπιςῆρι, ȣσ. appui. *appoggio, appoggiatojo.* §. ἀκȣμπιςῆρι, πρᾶγμα τὶ διὰ ἀκȣ́μπισμα. accoudoir. *bracciuolo.* §. ἀκουμπιςῆρι, ςήριγμα, ἔρησμα. soutien, appui. *sostegno.*

Α'κȣμπιςός, ή, όν. ἐπίθ. appuyé, ée. *appoggiato, ta.*

Α'κȣμπῶ, P'. appuyer. *appoggiare, sostenere.* §. ἀκȣμπῶ, ȣ̓δ. s'appuyer. *appoggiarsi.* §. ἀκȣμπῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα. s'accouder. *appoggiarsi col gomito.* §. ἀκȣμπῶ, κάθομαι. prendre place, s'asseoir. *mettersi a sedere.* §. ἀκȣμπῶντας, ἐνεργ. appuyant. *appoggiando.* καὶ παθητ. s'appuyant. *appoggiandosi.*

Α'κȣ́νιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν κȣνιέται, δεν̓ κινῆται, δεν̓ χαράζει ἀπὸ τὸν τόπον τȣ. inébranlable. *immobile, immoto,*

το, saldissimo. §. ἀκύνιςος, ὁ μὴ κυνισμένος, μὴ νανναρισμένος. qui n'est pas bercé, ée. non cullato, ta.

Α'κυρασία, ὡς. qualité de ce qui est infatigable. infaticabilità.

Α'κύρατα, ἐπίρ. infatigablement. infaticabilmente, instancabilmente.

Α'κύρατος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κυρασμένος. qui n'est pas fatigué, ée. non faticato, ta. indefesso, sa. §. ἀκύρατος, ὁπῦ δὲν κυράζεται. infatigable. infaticabile, instancabile.

Α'κύρδωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point tondu. ue. intonso, sa, non tonduto, ta.

Α'κύρσδωτα, ἐπίρ. sans pillage. senza saccheggio, senza sacco.

Α'κύρσδωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι κυρσδωμένος. qui n'est pas pillé, ée. qui n'est pas saccagé, ée. non saccheggiato, ta. §. ἀκύρσδωτος ὁπῦ δὲν κυρσδώεται, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κυρσδωθῆ. qu'on ne peut piller, qu'on ne peut saccager. che non si può saccheggiare.

Α'κύσας, μετ. ἀρ. qui a entendu, qui a écouté. ascoltatore, che ha ascoltato, che ha inteso.

Α'κύσασα, μετ. θηλ. celle qui a entendu, qui a écouté. ascoltatrice, colei che ha ascoltato, che ha inteso.

Α'κυσθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. entendu, ue. inteso, sa. ascoltato, ta.

Α'κύσιος, ἐπίθ. involontaire. involontario, ria.

Α'κυσίως, ἐπίρ. involontairement, mal-gré. involontariamente, mal volontieri, malgrado.

Α'κυσμα. ατος. ἡ ἀκοή. l'ouïe. l'udito. §. ἄκυσμα, τὸ ἀκύειν. l'action d'écouter, d'ouïr. l'udire, ascoltamento, ascolto, udienza.

Α'κυσμένος, η, ον. μετ. ouï, ïe. écouté, ée. udito. ta. inteso, sa. ascoltato. ta. sentito, ta. §. ἀκυσμένος, ξακυςὸς, περίφημος. renommé, ée. rinomato, ta. celebre.

Α'κυστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀκοήν. acoustique, auditif, ive. acustico, ca. auditorio, uditorio. §. ἡ ἀκυστικὴ τέχνη. l'acoustique. la scienza de' suoni.

Α'κυςὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. renommé, ée. rinomato, ta. §. ἀκυςὸς, ἄξιος ἀκοῆς, ἄξιος διὰ νὰ ἀκυσθῆ. qui mérite d'être entendu, ue. degno d'esser ascoltato, ta.

Α'κύω, P'. ouïr, écouter, udire, ascoltare. §. ἀκυ, αἰτὶ ἄκουσε. écoutez. sentite. §. ἀκύω, αἰσθάνομαι. sentir. sentire. §. ἀκύω, καταλαμβάνω. comprendre. intendere §. τί ἀκύεται, τί νέον ἀκύεται; quel bruit court? que dit on de nouveau? qual voce corre, cosa si sente? cosa si dice di nuovo? §. ἀκύεται ὅτι. le bruit court. si sente, s'è sparsa voce. §. μὴν ἀκύεις τὰ λόγιά τε διατὶ θέλει μεταμελήσεις. ne pretez pas oreille, ne faites pas attention a ses discours etc. non date retta, non date ascolto a quel che dice. κτλ. §. ἀκύομαι, αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω τὸν ἑαυτόν μου. se sentir. sentirsi. §. ἀκύομαι, ἤγουν εἰσακύομαι, περνᾶ ὁ λόγος μου. être écouté favorablement. esser esaudito. §. δὲν ἀκύεται λόγος, ἤγουν εἶναι ἄκρα σιωπή. on n'y entend pas le moindre bruit, si sente un zitto. §. ἀκύοντας. écoutant, entendant. ascoltando, intendendo. §. ἀκύοντας αὐτὸ, εἶπε. ayant cela entendu, il a dit. ciò inteso, o avendo questo inteso, ha detto. §. ἀφ' ὁ ἤκυσε. après avoir entendu. dopo aver inteso.

Α'κούων, ουσα, μετ. écoutant, ante, qui écoute, qui entend. ascoltante, audiente.

Α'κοφτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπου δὲν εἶναι κομμένος. qui n'est pas coupé, ée. non tagliato, ta. §. ἄκοφτος, ὁπου δὲν κόπτεται. non sécable, qu'on ne sauroit couper. insecabile, che non si può tagliare.

Α'κρα, ας. ἄκρα τινὸς πράγματος. bout, bord. estremità, orlo, fine. §. ἄκρα, γωνία. coin. canto, angolo. §. τὸ ἔρριψεν εἰς μίαν ἄκραν. il l'a jeté dans un coin. l'ha getta-

tato in un angolo. §. ἄκρα, μύτη τινὸς πράγματος. pointe. *punta.* §. ἄκρα, κορυφή. sommet, cime. *cima, sommità, sommo.*

Α'κρασία, ἡ σ. intémperie. *intemperie.*

Α'κράτεια, ἡ σ. incontinence, intemperance. *incontinenza, intemperanza.*

Α'κρατὴς, ἐπίθ. incontinent, ente. intempérant, ante. *incontinente, intemperante.*

Α'κράτητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit tenir, arrêter. *che non si può tenere, trattenere.* §. ἀκράτητος, ὅστις δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρατηθῇ, ὁρμητικός. emporté, qui ne peut tenir ses passions, effrené, ée. *sfrenato, ta. che non può tener se stesso in freno.*

Α'κρατος, η, ον. ἐπίθ. ἄδολος. pur, ure. *puro, ra. mero, ra.*

Α'κρέμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι κρεμασμένος, ὅπου δὲν κρέμεται. qui n'est pas suspendu, ue, qui n'a pas été attaché, ée. *non appeso, che non è stat appeso* §. ἀκρέμαστος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρεμασθῇ, qu'on ne sauroit pendre. *che non si può appendere.*

Α'κρη, ἄκρια, ἰδὲ Ἄκρα.

Α'κριβὰ, ἐπίρ. μὲ ἀκριβὴν τιμήν. cher, chérement, à haut prix. *caramente, a gran prezzo, a caro prezzo.* §. ἀγοράζω πολὺ ἀκριβά. acheter à grand prix, ῆ au poids de l'or. *comprar a gran prezzo, a peso d'oro.* §. ἀκριβὰ, μὲ ἀκρίβειαν. exactement, avec exactitude. *esattamente, con esattezza.* §. ἀκριβὰ, ἀγαπητά. chérement, tendrement, de bon coeur, avec beaucoup d'affection. *caramente, amorevolmente, di cuore.* §. ἀκριβὰ, φειδωλῶς, φιλάργυρα. chichement, mesquinement. *scarsamente, parcamente.*

Α'κριβαγαπημένος, η, ον. μετ. très-aimé, ée. bien aimé, ée. tendrement aimé, ée. *amatissimo, ma. dilettissimo, ma. svisceratamnete amato, ta.*

Α'κριβαγαπῶ, P'. aimer tendrement, aimer de tout son coeur. *amare teneramente, svisceratamente.*

Α'κριβαίνω, P'. αὐξαίνω τὴν τιμὴν τινὸς πράγματος. renchérir. *rincarare.* § ἀκριβαίνω, γίνομαι ἀκριβός. renchérir, devenir plus cher, hausser de prix. *rincarare, crescere di prezzo, diventar più caro.*

Α'κρίβεια, ἡ σ. αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων. cherté. *carestia.* §. ἀκρίβεια, ἔλλειψις. disette. *penuria.* §. ἀκρίβεια, τὸ ἐξακριβές. exactitude, justesse, precision. *esattezza, accuratezza, giustezza, precisione.* §. κατ' ἀκρίβειαν. juste, au juste, précisement, à point nommé. *giusto, esattamente, precisamente, appunto, appuntamente, appuntino.*

Α'κριβέστατα, ἐπίρ. très-axactement. *esattissimamente, accuratissimamente.*

Α'κριβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-exact, cte. *esattissimo, ma. accuratissimo, ma.* §. ἀκριβέστατος φίλος. ami très intime. *amico sviscieratissimo.*

Α'κριβὴς, ἐπίθ. exact, acte. juste. *esatto, ta. accurato, ta. giusto, sta.* §. ἀκριβὴς εἰς τὸ νὰ πράξῃ τι, ὅστις δὲν λείπει ἀπὸ τὸ ὑποσχεθέν. ponctuel. *puntuale.* §. ἀκριβὴς φίλος. ami intime, cordial. *amico intimo, cordiale, di cuore.*

Α'κριβοθεωρῶ, ἀκριβοκυττάζω. P'. observer attentivement, regarder de trop près, considerer, examiner, peser avec la plus grande justesse. *osservare, esaminare attentamente, guardar troppo nel sottile, bilanciare, pesare colla bilancia dell'orafo.*

Α'κριβολογία, ἡ σ. exacte observation, examen soigneux. *osservazione, esame esatto.*

Α'κριβολογῶ. P'. peser, examiner soigneusement. *esaminare, ponderare, considerare esattamente.*

Α'κριβομιλῶ, P'. parler exactement. *parlar esattamente.*

Α'κριβοξετάζω, P'. examiner, rechercher soigneusement. *indagare.*

Α'κριβοξεταστὴς, ἡ σ. qui recher-

cherche soigneusement. *indagatore*.

Ἀκριβοπωλημένος, ἢ ἀκριβοπωλημένος, η, ον. μετ. survendu, ue. *sopravvenduto, venduto, ta. più caro*.

Ἀκριβοπωλήσας, ᾶσα, ᾶν. μετ. celui ἢ celle qui a vendu plus cher. *colui ò colei che ha sopravvenduto*.

Ἀκριβοπωλῶ, ἢ ἀκριβοπωλῶ, P'. survendre, vendre plus cher. *sopravvendere, vendere più caro*.

Ἀκριβὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. cher, ère. *caro, ra*. §. ἀκριβὸς, φιλάργυρος. retenu, avare. *avaro, caro, ra*. §. ἀκριβὸς φίλος. ami cordial. *amico cordiale. amico di cuore*.

Ἀκριβοχαιρετῶ, P'. saluer cherément. *salutare caramente*.

Ἀκριβώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-cher. *carissimo, ma*.

Ἀκριβώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus cher, re. *più caro, ra*.

Ἀκρίδα, ὐσ. sauterelle. *cavalletta*.

Ἀκριμάτιστα, ἐπίρ. sans peché, sans crime. *senza delitto*.

Ἀκριμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans crime. *che è senza delitto, a chi non si può imputar delitto*. §. ἀκριμάτιστος, ἀναμάρτητος. impeccable. *impeccabile*.

Ἀκρινὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. extrême, dernier, ère. *estremo, ma*.

Ἀκριτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas jugé, ée. *non giudicato, ta*.

Ἀκροάζομαι, P'. écouter, prêter l'oreille. *ascoltare, dar ascolto*.

Ἀκρόαμα, ὐσ. l'action d'écouter. *l'ascolto, ascoltamento*.

Ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ἀκροαματικὰ μαθήματα. lections publiques. *lezioni publiche di professore*.

Ἀκρόασις, ὐσ. l'action d'ouïr, d'écouter. *udienza. ascoltamento*. §. δίδω ἀκρόασιν. donner audience. *dare udienza, dare ascolto*. §. λαμβάνω ἀκρόασιν. avoir audience. *aver udienza*. §. λαμβάνω ἀκρόασιν, εἰσακούομαι, être exaucé. *esser esaudito, ta*.

Ἀκρόασμα, ἀκροασματικὸς, ἰδὲ Ἀκρόαμα, ἀκροαματικὸς.

Ἀκροατήριον, ὐσ. audience, auditoire. *l'uditorio, l'auditorio*.

Ἀκροατὴς, ὐσ. auditeur, qui écoute. *ascoltatore. trice, ascoltante*.

Ἀκροατικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui appartient à l'auditeur. *appartenente all'uditore*.

Ἀκροβάτης, ὐσ. εἶδος χορευτοῦ τῆς παλαιῶν. acrobate. *spezie di ballerino da corda. da ἄκρος. e βατέω. vado*.

Ἀκροβολίζομαι, P'. escarmoucher. *scaramucciare*.

Ἀκροβολισμὸς, ὐσ. escarmouche. *scaramuccia*.

Ἀκροβολιστὴς, οὐσ. escarmoucheur. *che scaramuccia, badaluccatore*.

Ἀκροβυστία, ὐσ. prépuce. *prepuzio*.

Ἀκρογιαλιὰ, ἀκροθαλασσιὰ, ὐσ. rivage, cotière, le bord de la mer. *costiera, spiaggia, lido*.

Ἀκρογωνιαῖος, ἐπίθ. λίθος ἀκρογωνιαῖος. pierre angulaire. *pietra angolare*.

Ἀκροδάκτυλον, ὐσιας. le bout du doigt. *la punta del dito*.

Ἄκρον, ὐσ. le bout, l'extremité. *estremità*.

Ἀκρόνυχον, ὐσ. εἶδος ἀστέρος. achronyque. *acronico*.

Ἀκρόπολις, οὐσ. citadelle, forteresse. *cittadella, fortezza*. §. ἀκρόπολις τῆς καραβίου, τὰ ξυλόκαστρα τοῦ καραβίου. accastillage. *i castelli della poppa, e della prua d'una nave*.

Ἄκρος. ἐπίθ. ὁ ἔσχατος, extrême. *estremo, ma*. §. ἄκρος, ἀνώτατος. suprême. *sommo, ma*.

Ἀκροστιχὶς, οὐσ. acrostiche. *acrostico*.

Ἀκρότης, ὐσ. ἡ κορυφή. la cime, le sommet. *la sommità*.

Ἀκροώμενος, η, ον. μετ. écoutant, ante. qui écoute. *ascoltante*.

Ἀκρώμιον, ὐσ. acromion. *la sommità delle spalle*.

Ἀκρωτήριον, ὐσ. promontoire. *promontorio*.

Ἀκτένιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν εἶναι κτενισμένος. qui n'est pas peigné, ée. *non pettinato, ta*. §. ἀκτένιστος, ὅστις ἔχει τὰ μαλλιὰ ξέπλεκα. échevelé, ée. *scapigliato, ta*.

Ἀχημοσύνη, ὑσ. pauvreté, disette. *indigenza.*

Ἀχήμων, ὑσ. pauvre, disetteux, euse. indigent. ente. *povero, ra. indigente, bisognoso, sa.*

Ἀχτίνα, ὑσ. rayon. *raggio.* §. ἀχτίνα, ἢ ἀδράχτι τῷ τροχῷ. rais. *razza di ruota.*

Ἀχτινοβόλημα, καὶ Ἀχτινοβόλισμα, ὑσ. rayonnement, irradation. *irradiazione, brillamento, radiazione.*

Ἀχτινοβόλος, ἐπίθ. radieux, euse. *radioso, sa.*

Ἀχτινοβολῶ, Ρ'. rayonner. *radiare.*

Ἀχτινοβολῶν, ῦσα. μετ. rayonnant, ante. radieux, euse. *radiante, radioso, sa.*

Ἀχτινοειδής, ἐπίθ. qui ressemble aux rayons. *che rassomiglia a' raggi.*

Ἄχτιστος, η, ον. ἐπίθ. increé, ée. *increato, ta.* §. ἄχτιστος, ὁπῦ δεν ἐχτίσθη, δεν οἰκοδομήθη, qui n'est pas bâti, ie. *non fabbricato, ta.*

Ἀχτύπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frappé, ée. qui n'est pas battu, ue. *non battuto, ta.*

Ἀχυβερνησία, ὑσ. incurie, nonchalance, défaut de soin. *incuria, negligenza.* §. ἀχυβερνησία, ἔλλειψις χυβερνήσεως. defaut de gouvernement. *mancanza di governo.*

Ἀχυβέρνητα, ἐπίρ. χωρὶς χυβέρνησιν. sans soin, sans conduite. *senza cura, senza condotta.*

Ἀχυβέρνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gouverné, ée. *non governato, ta.* §. ἀχυβέρνητος, ὁπῦ δεν ἔχει τὴν χυβέρνησίν τυ, τὰ ἀναγκαῖά τυ. mal-aisé, ée. *malagiato, ta. scarso, sa.*

Ἀχυλίστρωτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit aplanir, aplatir. *che non si può appianare.*

Ἀχύλιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas roulé, ée. *non rotolato, ta.*

Ἀχύματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a poin de flots. *senza onde.*

Ἀχυμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δεν ἔχει χύματα, καὶ δεν εἶναι ταραγμένος ἀπὸ τὰ χύματα. calmé. ée. *abbonacciato, ta.*

Ἀχυνήγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas poursuivi, ie. *non inseguito, ta.*

Ἀχυρολογία, ὑσ. discours niais. *baloccheria, frascheria.*

Ἄχυρος, ἐπίθ. invalide. *invalido, da.* §. τὸ ἄχυρον τινὸς πράγματος. l'invalidité. *l'invalidità.*

Ἀχυρότης, Ἀχυροσύνη, ὑσ. abolissement, abolition. *abolizione, cassazione.*

Ἀχυρῶ, Ρ'. abolir, annuller, casser. *abolire, annullare, cancellare, cassare.*

Ἀχυρωθείς. ῦσα, εν. μετ. aboli, ie. annullé, ée. *abolito, ta. annullato, ta. cassato, ta.*

Ἀχύρωσις, ὑσ. abolition, cassation. *annullazione, cassazione.*

Ἄχωλος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δεν ἔχει χώλους, qui n'a point de fesses. *che non ha natiche.*

Ἀχώλυτος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεμπόδιστος. qui n'est pas empéché, ée. *non impedito, ta.*

Ἀχωλύτως, ἐπίρ. ἀνεμποδίστως. sans empêchement. *senza impedimento.*

Ἄχων, ἰδὲ Ἀκύσιος.

Ἀλαβαστρένιος, νια, νιον. ἐπίθ. d'albâtre. *alabastrino, na.*

Ἀλαβαστρίτης, ὑσ. λίθος τις. alabastrite, *alabastro di volterra.*

Ἀλάβαστρον, ὑσ. albâtre. *alabastro.*

Ἀλάβωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas blessé, ée. *non ferito, ta.* §. ἀλάβωτος, ἄβωτος, ὁπῦ δεν λαβώνεται. invulnérable. *invulnerabile.*

Ἀλαγάριστος, ἐπίθ. qui n'est pas distillé, ée. *non lambiccato, ta.*

Ἀλαζονεία, ὑσ. arrogance, orgueil. *arroganza, orgoglio, fasto.* §. μὲ ἀλαζονείαν. arrogamment, orgueilleusement. *arrogantemente, orgogliosamente.*

Ἀλαζονεύομαι, Ρ'. s'enorgueillir. *inorgoglirsi, divenire orgoglioso.*

Ἀλαζονικός, ή, όν. ἐπίθ. orgueilleux, euse. *orgoglioso, sa.*

Ἀλαζονικῶς, ἐπίρ. arrogamment, orgueilleusement, fasteusement. *arrogantemente, orgogliosamente, fastosamente.*

Ἀλαζών, ὀνσ. arrogant, ante. fasteux, euse. orgueilleux, euse. *fastoso, sa.*

τα. *arrogante, orgoglioso, ta.*

Ἀλάθευτα, ἐπίῤ. χωρὶς λάθος, χωρὶς σφάλμα. infailliblement. *infallibilmente.*

Ἀλάθευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι ἐσφαλμένος. qui n'a point de fautes, très-correct. *che non ha errori, correttissimo, ma.* §. ἀλάθευτος, ὁ μὴ σφάλλων, ὁ μὴ λανθάνων. infaillible. *infallibile.* §. τὸ ἀλάθευτον. l'infallibilité. *l'infallibilità.*

Ἀλάϊ, ὐσ. train. *seguito, treno.*

Ἀλάκαιρα, ἐπίῤ. entiérement, totalemen, tout-à-fait. *interamente, totalmente.*

Ἀλάκαιρος, η, ον. ἐπίθ. entier, ière. total, le. *intero, ra. integro, gra. totale.*

Ἀλαλαγμός, ὐσ. fracas, tintamarre, charivari, tapage. *strepito, rumore, fracasso, schiamazzo.*

Ἄλαλα, ἐπίῤ. sans parler. *senza parlare.*

Ἀλαλάζω, Ρ'. faire du bruit, du tapage, tapager. *fare schiamazzo, rumore.*

Ἄλαλος, η, ον. ἐπίθ. muet, te. qui ne parle point. *muto, ta. mutolo, la.*

Ἀλαμβίκος, ὐσ. alambic. *distillatorio.*

Ἅλας, ὐσ. sel. *sale.*

Ἀλασερόν, ὐσιασ. saliére. *saliera.*

Ἀλασίνιος, ἐπίθ. salin. ine. *salino, na.*

Ἀλασερός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἔχει ἅλας. sain, ine. *salino, na.*

Ἀλατζᾶς, ὐσ. étoffe rayée. *vergato, rigato, ta.*

Ἀλατιέρον, ἰδὲ Ἀλασερόν.

Ἀλάτι, ὐσιασ. ἅλας. sel. *sale.*

Ἀλατίζω, Ρ'. saler, saupoudrer. *salare, insalare, salreggiare.*

Ἀλατίζων, ὐσα, μετ. celui ou celle qui sale. *colui o colei che insala.*

Ἀλάτισμα, ὐσ. salasion. salage. *insalatura.*

Ἀλατισμένος, η, ον. μετ. salé, ée. *salato, ta. insalato, ta.*

Ἀλατιστής, ϛρα. ἐπίθ. celui ou celle qui sale. *colui o colei che insala.*

Ἀλατιέρα, ὐσ. ξύλινον ἀλασερόν. saloir. *vaso di legno da tenervi il sale.*

Ἀλατιςός, ή, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salato, ta.*

Ἀλατοδοχεῖον, ὐσ. saliére. *saliera.*

Ἀλατοπήγιον, ὐσ. saunerie, saline. *salina, fabbrica di sale.*

Ἀλατοπωλεῖον, ὐσ. saunerie, lieu où l'on vend le sel. *luogo dove si vende il sale.*

Ἀλατοπώλης, ὐσ. saunier. *venditor di sale.*

Ἀλαφρός, κτλ. ἰδὲ Ἐλαφρός.

Ἄλγεβρα, ὐσ. algebre. *algebra.*

Ἀλέθω, Ρ'. moudre. *macinare.* §. ὁ μύλος δὲν ἀλέθει. le moulin chôme. *il mulino non macina.*

Ἀλέθων, ὐσα. μετ. qui moud. *macinante.*

Ἄλειμμα, ὐσ. onction. *unzione.* §. ἄλειμμα, ὕλη διὰ ἄλειμμα. gras, graisse. *grasso, unume, unto.*

Ἀλειμμένος, η, ον. μετ. oint, te. *unto, unta.*

Ἀλειτούργητος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἤκουσε τὴν λειτουργίαν. qui n'a pas assisté à la messe. *che non ha ascoltato la messa.* §. ἀλειτούργητος. eglise où on n'a pas chanté la messe. *chiesa, dove non è stata celebrata la messa.*

Ἄλειψις, ὐσιασ. onction. *unzione.*

Ἀλειφή, ὐσ. onguent. *unguento.*

Ἀλειπτής, ὐσ. qui oint, *che unge.*

Ἀλείφω, Ρ'. oindre. *ugnere, ungere.*

Ἀλέκτωρ, ἰδὲ Πετεινός.

Ἀλεκτορομαντεία, ὐσιασ. alectoromancie. *divinazione per mezzo de' galli.*

Ἀλεξητήριον, ὐσ. alexiterre. *alessifarmaco.*

Ἀλεξιπύρετον, ὐσ. alexipyrétique. *febbrifugo.*

Ἀλεξιφάρμακον, ὐσ. alexipharmaque. *alessifarmaco.*

Ἀλεποῦ, ὐσ. rénard. *volpe.*

Ἀλεπόγουνα, ὐσ. pelisse de renard. *pelliccia di pelle di volpe.*

Ἄλεσμα, ὐσ. moulage. mouture. *macinatura, macinamento.*

Ἀλεσμένος, η, ον. ἐπίθ. moulu, ue. *macinato, ta.*

Ἀλεστής, ὐσ. qui moud. *macinnate, che macina.*

Ἀλεστικόν, ὐσ. ὁ μισθὸς τοῦ μυ-

μυλωνιᾶ διὰ τὸ ἄλεσμα. mouture. *mulenda, molenda.*

Α'λετᾶς, ὁ. laboureur. *aratore.*

Α'λέτρι. ὁ. charrue. *aratro.*

Α'λετριά, ἡ. un labourage. *un' aratura.* §. ἀλετριά, τὸ αὐλάκι ὁποῦ κάμνει τὸ ἀλέτρι. sillon. *solco.*

Α'λετρίζω, P'. labourer. *arare.*

Α'λέτρισμα, τό. labourage. *l' arare, aratura.*

Α'λετρισμένος, η, ον. μετ. labouré, ée. *arato, ta.*

Α'λεῦρον, ἰδὲ Ἀλέτρι.

Α'λευρᾶς, ὁ. farinier. *farinajuolo.*

Α'λεῦρι, τό. farine. *farina.*

Α'λευρόκολλα, ἡ. colle de farine. *colla di farina.*

Α'λευροπάζαρον, τό. marche où l'on vend la farine. *mercato, dove si vende la farina.*

Α'λευροπώλης, ου. farinier. *farinajuolo.*

Α'λεύρωμα, τό. l'action d'enfariner. *l' infarinare.*

Α'λευρωμένος, η, ον. μετ. enfariné, ée. *infarinato, ta.*

Α'λευρώνω, P'. enfariner. *infarinare.*

Α'λευρωτής, ὁ. celui qui poudre de farine. *colui che asperge di farina.*

Α'λήθεια, ἡ. la vérité. *la verità.* §. ἀλήθεια, ἀληθινά, τῇ ἀληθείᾳ. en vérité, vraiment. *in verità, veramente.*

Α'ληθέστατα, ἐπίρ. très-veritablement. *verissimamente.*

Α'ληθέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-vrai, ie. *arcivero, ra, verissimo, ma.*

Α'ληθέστερα, ἐπίθ. plus vtaiment. *più vero, più veramente.*

Α'ληθέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus vrai, ie. *più vero, ra.*

Α'λήθευμα, τό. vérification. *verificazione.*

Α'ληθευτικός, ἐπίθ. qui se vérifie. *che si verifica.*

Α'ληθεύω, P'. λέγω τὴν ἀλήθειαν. dire la vérité. *dire la verità.* §. ἀληθεύω, βγαίνω ἀληθινός. se vérifier. *verificarsi.* §. ὁ λόγος μου ἀλήθευσε. mes paroles se sont vérifiés. *le mie parole si sono verificate.* §. ἀληθεύω, ἀποδέχνω ἀληθινόν. verifier. *verificare.* §. ἀληθεύω, κρίνω διὰ τὸ ἀληθὲς τινὸς πράγματος. avérer. *avverare.*

Α'ληθής, ές, ἐπίθ. vrai, vraie. *vero, vera.* §. ἀληθής, ἀληθινός. véritable. *veritiero, ra.* §. τὸ ἀληθές. le vrai, la verité. *il vero, la verità.*

Αληθινά, ἐπίρ. vraiment, véritablement, en verité. *veramente, in verità.* §. ναὶ ἀληθινά, uoi da, oui certes, oui vraiment. *si davvero, si certo.* §. ἀληθινά, μὲ τὰ σωστά, χωρὶς μισκάρον. tout de bon. *davvero, da senno.*

Α'ληθινός, ή, όν. ἐπίθ. vrai, ie. *vero, ra.* §. ἀληθινός, ἀληθής. véritable. *veritiero, ra.*

Α'ληθινώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vrai, ie. *più vero, ra.* §. ἀληθινώτερος. plus veridique. *più veridico, ca.*

Α'λήθωρος, η, ον. ἐπίθ. louche, bigle. *guercio, bercilocchio, bieco, stralunato.*

Α'ληθωρῶ. P'. loucher, bigler, *esser guercio, guardar bieco, stralunare* §. ἀληθωρῶντας, en louchant, *guardando bieco.*

Α'ληκτώ, ἡ. μία τῶν ἐριννύδων. alecton. *Aleto. una delle Furie infernali.*

Α'λησμονήσας, μετ. ἀρ. celui qui a oublié. *colui che ha dimenticato.*

Α'λησμονήσασα, μετ. θηλ. celle qui a oublié. *colei che ha dimenticato.*

Α'λησμονησία, ἡ. oubli. *obblivione, dimenticanza, obblio, dimenticamento.*

Α'λησμονησιάρης, ὁ. oublieux, euse, qui oublie. *smemorato, ta. dimentichevole.*

Α'λησμόνησις, ἡ. oubli. *dimenticanza, dimenticaggine.*

Α'λησμόνησμα, τό. oubli. *dimenticanza, obbliamento.*

Α'λησμονησμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. *dimenticato, ta. obbliato, ta.*

Α'λησμονῶ, P'. oublier. *dimenticarsi, scordarsi, porre in obblio, obbliare.* §. ἀλησμονῶντας. oubliant. *obbliando.*

Α'λιάδα, ἡ. sauce d'ail. *salsa, intingolo d' aglio.*

Α'λιεύς, ἁλιευτικός, ἁλιεύ-

λιθιτικῶς. ἰδὲ ψαρᾶς, ψαράδικος, ψαράδικα.

Ἀλικάκαβον, ὐσ. τὸ δένδρον. baguenaudier. solano. §. ἀλικίκαβον, ὁ καρπὸς. baguenaude. solano, solatro.

Ἀλικὴ, ὐσ. saline. salina.

Ἀλικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. salin, ine. salino, na.

Ἀλισίβα, ἰδὲ Ἀλυσίβα.

Ἀλισφακιὰ, ἀλιφασκιὰ, ὐσ. ἐλελίσφακος. sauge, salvia.

Ἀλιτήριος, ἐπίθ. méchant, te. pervers, erse. malvagio, gia, perverso, sa.

Ἀλκοράνι, ὐσιασ. alcoran, alcorano.

Ἀλκυὼν, ὐσ. πτηνόν. alcyon. alcione.

Ἀλλὰ. Συνδ. mais. ma.

Ἀλλαγὴ, ὐσ. change, échange. cambio, cambiamento, scambio. §. ἀλλαγὴ, μεταβολὴ εἰς ἄλλο, convertissement. trasmutazione. §. ἀλλαγὴ ἑνὸς πράγματος μὲ ἄλλο. troc. baratto, barattamento.

Ἀλλάγι, ἰδὲ Ἀλλᾶι.

Ἀλλαγμα, ὐσιασ. changement. cambiamento, mutazione, scambiamento.

Ἀλλαγμένος, η, ον. μετ. changé, ée. cambiato, ta. scambiato, ta. mutato, ta. §. ἀλλαγμένος, μεταβαλμένος εἰς ἄλλο, converti, ie. convertito, ta. §. ἀλλαγμένος, μεταλλαγμένος μὲ ἄλλο πρᾶγμα. troqué, ée. barattato, ta.

Ἀλλάζουσα, μετ. θηλ. celle qui change. colei che cangia, che muta.

Ἀλλάζω, Ρ. changer, échanger. cambiare, scambiare, mutare. §. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιά. troquer. barattare, permutare. §. ἀλλάζω τόπον. changer de lieu, changer pays. cangiare luogo, mutar paese. §. ἀλλάζω γνώμην. changer d'avis. cangiar pensiero. §. ἀλλάζει ὁ καιρὸς. le temps est changé. il tempo è cambiato. §. ἀλλάζοντας. en changeant. cangiando. mutando.

Ἀλλάζων, μετ. ἀρ. celui qui change. colui che cangia, che muta.

Ἀλλακτὴς, ὐσ. qui change. cambiatore. §. ἀλλακτὴς, ὅτις κάμνει ἀλλαγήν. troqueur. barattatore.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. muable. mutabile, mutevole.

Ἀλλαξιὰ, ἀλλάξιμον, ὐσ. change. cambiamento, mutazione. §. ἀλλαξιά. troc. baratto. §. κάμνω ἀλλαξιάν. troquer. barattare, permutare.

Ἀλλαξοκαιριὰ, ὐσ. μεταβολὴ τοῦ καιροῦ. changement de temps. mutazione di tempo. §. ἀλλαξοκαιριὰ, συχνὴ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ. fréquent changement de temps. frequente mutazione di tempo.

Ἀλλαξοπίστης, ὐσ. renégat, qui renie sa religion. rinegato, che abbiura.

Ἀλλαξοπιστήσας, μετ. celui ou celle qui renie sa religion, qui change de religion. colui o colei che rinega, o abbiura la sua religione.

Ἀλλαξοπιστία, ὐσ. μεταβολὴ θρησκείας. changement de religion. cangiamento di religione. §. ἀλλαξοπιστία, ἀπάρνησις τῆς ἰδίας θρησκείας, l'action de renier sa religion. l'abbiurare la propria religione.

Ἀλλαξόπιστος, η, ον. ἐπίθ. qui change sa religion. colui che muta la sua religione.

Ἀλλαξοπιστῶ, Ρ. changer de religion, renier sa religion. cangiar di religione, rinegare la propria religione. §. ἀλλαξοπιστῶντας. reniant sa religion. rinegando la propria religione.

Ἀλλαχόθεν, ἐπίρ. ἀπὸ ἄλλο μέρος. d'ailleurs. d'altronde.

Ἀλλαχοῦ, ἐπίρ. autrepart. altrove.

Ἀλλεώς, ἰδὲ Ἀλλέως.

Ἀλλεώτικα, ἐπίθ. autrement. altrimenti, in altra maniera.

Ἀλλεώτικος, η, ον. ἐπίθ. différent, te. differente.

Ἀλλέως, ἐπίρ. εἰς ἄλλον τρόπον. autrement. altrimenti. §. ἀλλέως, εἰδὲ μή. si non. altramente.

Ἀλλη, ἰδὲ Ἀλλος.

Ἀλληγόρημα, ὐσ. ἀλληγορικὴ ἐξήγησις. interpretation allégorique. interpretazione allegorica.

Ἀλληγορητὴς, ὐσ. allegori-

αἰτιαματικόν. particule causative. *particola causativa*.

Αἰτιατικὴ, ὑσ. accusatif. *accusativo*.

Αἰτιατὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. conséquent de la cause. *cagionato dalla causa*.

Αἰτιολογία, ὑσ. aitiologie, traité de la cause des maladies. *Etiologia, trattato della causa delle malattie*.

Αἰτιολογικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. causatif, ive. *causativo, va*. §. αἰτιολογικὸν μόριον. particule causative. *particola causativa*.

Αἴτιον, ὑσ. cause, motif, sujet. *cagione, motivo*.

Αἴτιος, ὑσ. auteur. *primo motore, autore*. §. γίνομαι αἴτιος. causer, être la cause de quelque chose. *cagionare, far nascere, esser la causa di qualche cosa*.

Αἰφνίδια, ἰδὲ Αἰφνιδίως.

Αἰφνίδιος, ον. ἐπίθ. soudain, aine. subit. ite. imprevu, ue, *repente, improvviso, sa*.

Αἰφνιδίως. ἐπίρ. soudainement, subitement, à l'improviste. *all' improvviso, inaspettatamente, repentemente*.

Αἰχμαλωσία, ὑσ. esclavage, captivité. *schiavitù, cattività*.

Αἰχμαλώτισις, ὑσ. captivité. *cattività*.

Αἰχμαλωτίζω, P'. captiver. *porre in ischiavitù, cattivare*.

Αἰχμαλωτισθεὶς, μετ. ἀρ. celui qui à été captivé. *colui ch'è stato cattivato*.

Αἰχμαλωτισθεῖσα, μετ. θ. celle qui a été captivée. *colei che è stata cattivata*.

Αἰχμαλωτισμένος, η, ον. μετ. captivé, ée. *caduto, ta. in ischiavitù, cattivato, ta*.

Αἰχμαλωτιστὴς, ὑσ. qui rend esclave. *che mette in ischiavitù*.

Αἰχμάλωτος, η, ον. ἐπίθ. captif, ive. esclave. *schiavo, va. cattivo, va*.

Αἰὼν, αἰῶνας, ὑσ. siècle. *secolo*. §. χρυσοῦς αἰών. l'âge d'or. *l'età d'oro, il secolo d'oro*, §. ὁ σιδηροῦς αἰών. l'âge de fer. *il secolo di ferro*. §. εἰς αἰῶνας αἰώνων. à tous les siècles, aux siècles des siécles. *eternamente, ne' secoli de' secoli*. §. εἰς τὸν αἰῶνα. éternellement. *in eterno*.

Αἰώνια, ἰδὲ Αἰωνίως.

Αἰωνίζω, P'. éterniser. *eternizzare*.

Αἰώνιος, ια, ον. ἐπίθ. éternel, elle. *eterno, na*.

Αἰωνιότης. ὑσ. éternité. *eternità*.

Αἰωνίως, ἐπίρ. éternellement. *eternamente, in eterno*.

Ἀκαβαλίκευτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit monter. *che non si può cavalcare*.

Ἀκαδημία, ὑσ. académie. *accademia*.

Ἀκαδημικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. αἰνήκων εἰς ἀκαδημίαν. académique, d'académie. *accademico, ca. d'accademia*. §. ἀκαδημικὸς, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν ἀκαδημίαν, ἢ ὢν ἐκ τῆς ἀκαδημίας. academicien, enne. *accademico, ca*.

Ἀκαθάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι καθαρισμένος. qui n'est pas mondé, ée. qui n'est pas épluché, ée. *non mondato, ta*. §. ἀκαθάριστος, ἀπάστρευτος. qui n'est pas nettoyé, ée. *non nettato, ta*.

Ἀκαθαρσία, ὑσ. impureté, salete, ordure. *impurità, immondezza, immondizia*.

Ἀκάθαρτα, ἐπίρ. d'une manière impure, salement. *impuramente*.

Ἀκάθαρτος, η, ον. ἐπίθ. impur, ure. immonde. *impuro, ra. immondo, da*.

Ἀκαθέριστος, ἰδὲ Ἀκαθάριστος.

Ἀκάθιστος, ἄχρυσος, ἐκ χρυσοῦ δὲ ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.

Ἀκαινοτόμητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a souffert point de nouveauté. *che non ha soffisto novità*.

Ἄκαιρα, ἐπίρ. ἔξω τοῦ καιροῦ. hors de temps, hors de saison. *fuor di tempo*. §. ἄκαιρα, ἀργά. après-coup. *troppo tardi*.

Ἄκαιρος, η, ον. ἐπίθ. qui est hors de saison. *intempestivo, va*.

Ἄκακα, ἐπίρ. bonnement, sans malice. *alla buona, schiettamente, senza malizia, bonariamente*.

Ἀκακία, ὑσ. δένδρον τι. acacia. *acacia*.

Ἀκακία, ὑσ. bonté, bonhomie. *bonarietà*. §. ἀκακία, ἁπλότης, ἀθωότης. innocence, naïveté,

τέ. *innocenza, ingenuità.*

Ἄκακος, η, ον. ἐπίθ. innocent, ente, bon, ne. qui n'est pas méchant, te. *buono, na, innocente, che non è cattivo, va.* §. ἄκακος, ἁπλοῦς, ἀπονήρευτος. bonasse, simple, naïf, ive, qui n'a point de malice. *bonario, ria. semplice, senza malizia.*

Ἀκάλεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ καλεσμένος. qui n'est pas invité, ée. *non invitato, ta.*

Ἀκαλλιέργητος, η, ον. ἐπίθ. inculte. *incolto, ta.*

Ἀκαλλώπιστος, η, ον. ἐπίθ. negligé, ée. qui n'est pas paré, ée. qui est sans ornemens. *incomposto, ta. incolto, ta. sconcio, cia.*

Ἀκαμασία, ἡ. fainéantise, cagnardise, paresse. *poltroneria, infingardia, infingardaggine.*

Ἀκαμάτης, ὁ. fainéant, paresseux. *poltrone, schifanoja, fuggifatica.* §. μέγας ἀκαμάτης. un grand fainéant. *scioperatonaccio, un gran poltrone.*

Ἀκαμάτρα, ἀκαμάτισσα, ἡ. fainéante, paresseuse. *poltrona, scioperata, neghittosa.*

Ἀκαματοσύνη, ἰδὲ Ἀκαμασία.

Ἀκάμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν εἶναι καμωμένος. qui n'est pas fait, te. *non fatto, ta.* §. ἀκάμωτος, ὅπου δὲν γίνεται. infaisable, qui ne se peut faire. *non fattibile, che non si può fare.*

Ἀκανάκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas caressé, ée. qui n'est pas cajolé. *non accarezzato, ta.*

Ἄκανθα, ἡ. φυτόν. branche-ursine, *branca ursina.*

Ἀκάνθινος, κτλ. ἰδὲ Ἀγκάθινος, κτλ.

Ἀκανθόχοιρος, ὁ. hérisson, porc-epic. *porco spino, riccio.*

Ἀκανθοφόρος, ον. ἐπίθ. στεφανωμένος μὲ ἀγκάθια. qui est couronné d'épines. *coronato di spine.*

Ἀκανόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι κατὰ τοὺς κανόνας. irregulier, ère. *irregolare.* §. ἀκανόνιστος, ὅπου δὲν εἶναι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας. qui n'est pas canonique. *non canonico, ca.* §. ὄργανον ἀκανόνιστον. instrument désaccordé, qui n'est pas accordé, qui n'est pas à l'unisson. *stromento scordato.* §. βιβλία ἀκανόνιστα τῆς γραφῆς. livres apocryphes. *libri apocrifi.* §. ἀκανόνιστος, ἄτακτος. dereglé, ée. *sregolato, ta.*

Ἀκανονίστως, ἐπίρ. χωρὶς κανόνα. d'une manière irregulière, sans règles. *in maniera irregolare. senza regola.*

Ἀκαπίστρωτος, η, ον. ἐπίθ. délicoté, ée. *scapestrato, ta.* §. ἀκαπίστρωτος. Μεταφ. ἀχαλίνωτος, ἄσωτος. débauché, ée. effrené, ée. *scapestrato, ta. sfrenato, ta.*

Ἀκάπνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enfumé, ée. *non affumato, ta.*

Ἄκαρδα, ἐπίρ. lâchement. *codardamente.*

Ἀκαρδία, ἡ. lâcheté, couardise, poltronnerie. *codardia, vigliaccheria.*

Ἄκαρδος, η, ον. ἐπίθ. lâche, couard, de. poltron, ne. pagnote. *codardo, da. vigliacco, ca. poltrone.*

Ἄκαρπα, ἐπίρ. infructueusement. *infruttuosamente.*

Ἀκαρπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-infructueux, euse. *infruttuosissimo, ma.*

Ἀκαρπία, ἡ. infécondité, infertilité, stérilité. *sterilità, infecondità.*

Ἄκαρπος, η, ον. infécond, de. infertile, infructueux, euse. *infecondo, da. infruttuoso, sa. sterile.*

Ἀκαρτερήσας, σα, μετ. celui ou celle qui a attendu. *colui o colei che ha aspettato.*

Ἀκαρτέρημα, ἡ. l'attendre, l'action d'attendre. *l'aspettare.*

Ἀκαρτερημένος, η, ον. μετ. attendu, ue. *aspettato, ta. atteso, sa.*

Ἀκαρτέρητος, η, ον. μετ. innattendu, ue. *inaspettato, ta.* §. ἀκαρτέρητος, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ἀκαρτέρησαν. celui qui n'a pas été attendu. *che non è stato aspettato.*

Ἀκαρτερῶ, Ρ. προσμένω, attendre. *aspettare.* §. ἀκαρτερῶντας. en attendant. *attendendo, coll'attendere.*

Ἀκαρτερῶν, οῦσα, μετ. προσμένων. celui ou celle qui attend, qui est en

en attente. *aspettante*, *aspettatore*, *trice*.

Ἀκαταγώνιστος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable. *inespugnabile*.

Ἀκαταδάμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν καταδαμάζεται. indomptable. *indomabile*. §. ἀκαταδάμαστος, ὁ μὴ καταδαμασμένος. indompté, ée. *indomito*, *ta*.

Ἀκατάδεκτα, ἐπίρ. dedaigneusement. *disdegnosamente*.

Ἀκατάδεκτος, ἀκατάδεχτος, η, ον. ἐπίθ. dédaigneux, euse. *sdegnante*, *ritroso*, *sa*. *sdegnoso*, *sa*. §. τὸ ἀκατάδεκτον. dédain. *disdegno*.

Ἀκαταδεξία, ἡ. dédain. *disdegno*. §. μὲ ἀκαταδεξίαν. avec dedain, dédaigneusement. *disdegnosamente*.

Ἀκαταδίκαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été condamné. *non condannato*, *ta*.

Ἀκατακρισία, ἡ. τὸ μὴ κατακρίνειν. l'action de ne pas médire. *il non sparlare contro alcuno*. §. ἀκατακρισία, τὸ μὴ καταδικάζειν. l'action de ne pas condamner, *il non condannare*.

Ἀκατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. irréprochable, irrépréhensible. *irreprensibile*.

Ἀκατακρίτως, ἐπίρ. irreprehensiblement. irréprochablement. *irreprensibilmente*.

Ἀκατάληπτα, ἐπίρ. imperceptiblement. *impercettibilmente*.

Ἀκατάληπτος, η, ον. ἐπίθ. imperceptible, *impercettibile*. §. τὸ ἀκατάληπτον. l'imperceptibilité. *impercettibilità*.

Ἀκαταληψία, ἡ. incompséhensibilité, acatalepsie. *impercettibilità*.

Ἀκαταμάχητος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable, *inespugnabile*.

Ἀκατανοησία, ἡ. incompréhensibilité, *incomprensibilità*, *inconcepibilità*.

Ἀκατανόητα, ἴδε Ἀκατανοήτως.

Ἀκατανόητος, η, ον. ἐπίθ. incompréhensible, inconcevable, imperceptible, qu'on ne peut comprendre, *inconcepibile*, *incomprensibile*. §. ἀκατανόητος, σκοτεινός, ὅπου δὲν ἐννοεῖται. inintelligible. *inintelligibile*. §. τὸ ἀκατανόητον. l'incompréhensibilité, *l'incomprensibilità*, *inconcepibilità*.

Ἀκατανοήτως, ἐπίθ. imperceptiblement, d'une manière incomprehensible, *incomprensibilmente*, *impercettibilmente*.

Ἀκατάπαυστα, ἀκατάπαυστα, ἐπίρ. incessamment, sans cesse, assidumen, *incessabilmente*, *incessantemente*, *assiduamente*.

Ἀκατάπαυστος, ἀκατάπαυστος, η, ον. ἐπίθ. qui ne cesse point, assidu, ue. *incessabile*, *assiduo*, *ua*.

Ἀκαταπαύστως, ἴδε Ἀκατάπαυστα.

Ἀκατάπειστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit persuader. *impersuasibile*.

Ἀκατασκεύαστος, η, ον. ἐπίθ. brut, ute. raboteux, euse. qui n'est pas poli, te. *rozzo*, *za*. *greggio*, *gia*. §. ἀκατασκεύαστος, ὁ μὴ κατασκευασμένος. qui n'est pas construit, te. *non costruito*, *ta*.

Ἀκαταστασία, ἡ. inconstance, instabilité, *inconstanza*, *instabilità*, *volubilità*.

Ἀκατάστατα, ἐπίρ. inconstamment, *incostantemente*, *volubilmente*.

Ἀκατάστατος, η, ον. ἐπίθ. inconstant, ante. *incostante*, *instabile*, *volubile*.

Ἀκαταφρόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas meprisé, ée. *non disprezzato*, *ta*.

Ἀκατέργαστος, η, ον. ἐπίθ. brut, ute. *rozzo*, *za*. *greggio*, *gia*.

Ἀκατηγόρητα, ἐπίρ. sans médisance, *senza maldicenza*.

Ἀκατηγόρητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été accusé, ée. *non accusato*, *ta*. §. ἀκατηγόρητος, ὁ μὴ κατηγορημένος, μὴ κατακριμένος, dont on n'a pas médit. *di cui non si ha sparlato*, *di cui non si ha parlato male*.

Ἀκατήχητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été instruit des misteres de la foi, qui n'a pas été catéchisé. *che non è stato catechizzato*.

Ἀκατοίκητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κατοικημένος, inhabité, ée. *disabitato*, *ta*. *inospito*, *inabitato*, *ta*.

τα. §. ἀκατοίκητος, ὁπȣ̃ δεν̀ κατοικεῖται, ὁπȣ̃ δεν̀ ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῆ, inhabitable. *inabitabile*.

Ἄκαυςος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δεν̀ ἐκάη. qui ne s'est point brulé, ée. *incombusto, sta*. §. ἄκαυςος, ὁποῦ δεν̀ καίεται. incombustible. *incombustibile*.

Ἀκέντητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν εἶναι κεντημένος, δεν̀ εἶναι σπασμένος μὲ τὸ κεντρὶ. qui n'est pas piqué, ée. qui n'est pas aiguillonné, ée. *non punto, non pungolato, ta*. §. ἀκέντητος, ὁπȣ̃ δεν̀ εἶναι κεντημένος μὲ μετάξι ἢ ἄλλο. qui n'est pas brodé, ée. *non ricamato, ta*.

Ἀκέντρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enté, ée. *non annestato, ta. non innestato, ta*.

Ἀκένωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀδειασμένος. qui n'est pas évacué, ée. *non vuotato, ta*. §. φαγητὸν ἀκένωτον. viande, qui n'a été servie. *vivanda non portata in tavola*.

Ἀκέραιος, η, ον. ἐπίθ. entier. ière. *intero, ra*. §. ἀκέραιος, ὅλος, total. *totale*.

Ἀκεραιότης, ούσ. τὸ ἀκέραιον. la totalité. *la totalità*.

Ἀκέραςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κερασμένος κρασί. dont on n'a pas versé à boire. *a chi non è stato dato da bere*.

Ἀκέρατος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de cornes. *che non ha corna*.

Ἀκέρδητος, ἀκέρδιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κερδημένος. qui n'est pas gagné, ée. *non guadagnato, ta*. §. ἀκέρδητος, ὁπȣ̃ δεν̀ προξενεῖ κέρδος. qui n'est pas profitable. qui n'est pas lucratif. *che non è lucrativo, va*.

Ἀκέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enduit de cire. *non incerato, ta*.

Ἀκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δεν̀ ἔχει κεφάλι. qui n'a point de tête, *che non ha testa*. §. ἀκέφαλοι. acéphales, *acefali*.

Ἀκηδία, ὑσ. ἡ ἀηδία, ennui, *la noja*. §. ἀκηδία, ῥαθυμία. nonchalance. *pigrizia*.

Ἀκηλίδωτος, η, ον. ἐπίθ. sans tache. immaculé, ée. *immacolato, ta*.

Ἀκήρυκτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κηρυχθεὶς, μὴ δημοσιευθεὶς. qui n'est pas publié, ée. qui n'est pas divulgué, ée. *non publicato, ta. non divulgato, ta*. §. ἀκήρυκτος, μὴ κηρυχθεὶς, ὁπȣ̃ δεν̀ ἐκηρύχθη, δεν̀ ἐδιδάχθη τὸ εὐαγγέλιον, τὴν πίστιν. qui n'a pas été preché, *che non è stato predicato, ta*.

Ἀκινδυνεύτως, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δεν̀ ἐκινδυνεύσε. qui n'a pas couru de danger, qui n'a pas risqué. *che non ha corso alcun pericolo, che non ha pericolato*. §. ἀκινδύνευτος, ὅςις δὲν κινδυνεύει. qui ne risque. qui n'est pas en danger. *che non pericola, che non è in pericolo*.

Ἀκίνδυνος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἔχει κανένα κίνδυνον. qui n'a point de danger, *che non ha pericolo*.

Ἀκινδύνως, ἐπίρ. sans danger, sans risque, *senza pericolo. senza risico*.

Ἀκινησία, ὑσ. immobilité. *immobilità*.

Ἀκίνητα, ἐπίρ. avec immobilité, *immobilmente*.

Ἀκίνητος, η, ον. ἐπίθ. immobile, *immobile*. §. τὸ ἀκίνητον. immobilité, *immobilità*. §. ἀκίνητα ἀγαθὰ, ἀκίνητα ὑπάρχοντα, ὡς σπήτια, ἀμπέλια, κτλ. biens immeubles. *beni immobili*. §. νερὰ ἀκίνητα, ἤτοι ςεκόμενα, ὁπȣ̃ δεν̀ τρέχουν. croupissant, ante. stagnant, ante. *stagnante*.

Ἀκλάδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas taillé, émondé, élagué, ée. *non potato, ta*. §. δένδρα ἀκλάδευτα. des arbres qui ne sont pas élagués, *alberi non potati*. §. ἀμπέλια ἀκλάδευτα. des vignes qui ne sont pas taillées. *vigne non potate*.

Ἄκλαδος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point des branches, qui est sans branches, *che non ha rami, senza rami*.

Ἄκλαυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été pleuré. *che non è stato pianto*.

Ἀκλείδωτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κλειδωμένος. qui n'est pas fermé, ée. à clef, *che non è inchiavato, ò chiuso con chiave.* §. ἀκλείδωτος, ἀνοικτὸς, μὴ σφαλισμένος. ouvert, erte, qui n'est pas fermé, ée. *aperto, ta. dischiuso, sa. non serrato, ta.*

Ἄκλειστος, η, ον. ἐπίθ. ouvert, erte, qui n'est pas fermé. *aperto, ta. non chiuso, sa. non serrato.*

Ἄκλεπτος, ἄκλεφτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas volé, ée. *non rubato, ta.*

Ἀκληρία, ἡ σ. ξεκλήρημα. exhérédation, *diseredazione.* §. ἀκληρία, τὸ μὴ ἔχειν κληρονομίαν, τὸ μὴ ἔχειν κληρονόμους. faute d'héritiers. *mancanza d'eredi.*

Ἀκληρονόμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κληρονομημένος. qui n'a pas été hérédité, ée. *non ereditata, ta.*

Ἄκληρος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει κληρονόμους. celui ou celle qui n'a point d'héritiers. *colui ò colei che non ha eredi.* §. ἄκληρον ποιῶ. desheriter. *diseredare.*

Ἄκλιτος, η, ον. ἐπίθ. indeclinable. *indeclinabile.*

Ἀκλόνητος, η, ον. ἐπίθ. inebranlable. *immobile.*

Ἄκλωθον, ου σ. arrière-faix. *placenta, secondina.*

Ἄκλωστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κλωσμένος, ἢ μὴ γνεσμένος. qui n'est pas filé, ée. *non filato, ta.* §. ἄκλωστος, μὴ κλωσμένος, ἤτοι μὴ τετμημένος. qui n'est pas tors, te. *non torto, ta.*

Ἀκμὴ, ῆς σ. le dernier point d'accroissement d'une chose. *l'ultimo punto d'accrescimento d'una cosa.* §. ἀκμὴ, ἡ κορυφὴ τινὸς πράγματος. le sommet. *la cima.* §. ἀκμὴ, ἡ ἄκρα, ἡ μύτη τινὸς πράγματος. pointe, bec. *punta, cuspide.* §. ἀκμὴ, ὁ τρίτος βαθμὸς ἑνὸς πάθους. acmé. *acma.*

Ἀκμονάκι, ου σ. μικρὸν ἀκμόνι. enclumeau, enclumot, petite enclume. *ancudinetta, ancudinuzza.*

Ἀκμόνι, ου σ. enclume. *incudine, ancudine.*

Ἀκοὴ, ῆς σ. ἡ αἴσθησις τῆς ἀκοῆς. l'ouïe. *l'udito.* §. ἀκοὴ, τὸ ἀκούειν. audience, l'ouïr. *udienza, ascolto.* §. ἐξ ἀκοῆς. par ouï-dire. *per aver inteso dire.*

Ἀκοιμησία, ας σ. insomnie. *veglia, difficoltà di dormire.* §. ἀκοιμησία. l'action de ne pas dormir, veille. *veglia, il non dormire.*

Ἀκοίμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀποκοιμημένος. qui n'est pas endormi, ie. qui veille. *non addormentata, ta.* §. ἀκοίμητος, ὅπου δὲν ἀποκοιμᾶται. qu'on ne peut faire endormir. *che non si può far addormentare.*

Ἀκοινωνησία, ας σ. insociabilité, *insociabilità.*

Ἀκοινώνητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν συγκοινωνεῖται, incommunicable. insociable. *incommunicabile, insociabile.* §. ἀκοινώνητος. qui ne s'est pas communié. *che non si è communicato.*

Ἀκοίταχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été regardé, ée. *non guardato, ta.*

Ἀκολακεύτα, ἐπίρ. sans flatterie. *senza lusinga, senza adulazione.*

Ἀκολάκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas flatté, ée. *non adulato, ta.*

Ἀκολασία, ας σ. immodestie, impudicité, intemperance. *immodestia, impudicità, intemperanza.*

Ἀκόλαστα, ἐπίρ. immodestement, impudiquement. *immodestamente, impudicamente.* §. ἀκόλαστα. sans être damné, sans se damner. *senza dannarsi.*

Ἀκόλαστος, η, ον. ἐπίθ. ἀσελγής. immodeste, intempérant, ante. impudique. *immodesto, ta. impudico, ca. intemperante.* §. ἀκόλαστος, ὁ μὴ κολασμένος. qui n'est pas damné, ée, καὶ qui ne se damne. *non dannato, ta. che non si danna.*

Ἀκόλλητος, η, ον. ἐπίθ. décollé, ée. qui n'est pas collé, ée. *scollato, ta. non incollata, ta.*

Ἀκολούθημα, ατος. suite, poursuite. *seguimento, seguitamento.*

Ἀκολουθημένος, η, ον. ἐπίθ. suivi, ie. *seguitato, ta.*

Ἀκολουθήσας, μετ. ἀρ. qui a suivi. *che ha seguitato.*

ὸν. §. ἀκολυθήσας, ὁπῦ ἠκολύθησεν, ὁποῦ ἐσυνέβη. suivi, ie. qui est arrivé, *seguito, ta*.

Ἀκολυθήσασα, μετ. θηλ. celle qui a suivi. *colei che ha seguitato*.

Ἀκολύθησις, ουσ. suite, poursuite. *seguimento*. *seguitamento*. §. ἀκολύθησις, σειρὰ, ἐξακολούθησις. suite. *seguito*. §. ἀκολούθησις, συνοδία. suite, cortége. *seguito*, *corteggio*.

Ἀκολυθητὴς, ὀσ. suivant. qui suit. *seguitante*, *seguace*.

Ἀκολυθῆτρα, ὀσ. suivante. *colei che seguita*.

Ἀκολυθία, ὀσ. office. *uffizio*. §. ἀκολυθία κοινὸν τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων. commun des apôtres et des martyrs. *comune degli apostoli, e de' martiri*.

Ἀκόλυθος, η, ον. ἐπίθ. suivant, ante. *seguente seguace*. §. ἀκόλουθος, συνακόλυθος. accessoire. *accessorio*. §. ἀκόλυθος, ἐπακόλυθος. consequent, ente. *consequente*. §. τὸ ἀκόλυθον. la suite. *il seguito*.

Ἀκολυθῦσα, μετ. θηλ. suivante. *colei che seguita*.

Ἀκολυθῶ, Pʹ. suivre. *seguitare*. §. ἀκολυθῶ, ἐπακολυθῶ. continuer, suivre. *continuare, seguitare*. §. ἀκολυθῶντας. en suivant. *seguendo*.

Ἀκολυθῶν, μετ. ἀρ. suivant, qui suit. *seguitante, seguitatore*. §. ἀκολυθῶν τὴν γνώμην τινὸς. sectateur, trice. *settatore*; *seguace*.

Ἀκολύθως, ἐπίρ. par consequent, consequemment. *in conseguenza*. §. ἀκολύθως, κατὰ συνέχειαν. sans relâche, d'arrache pied. *seguitamente*.

Ἀκολύμπητος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui n'a pas nagé. *colui ò colei che non ha nuotato*.

Ἀκόλυθος, ὀσ. Ἐκκλησιαστικός τις. acolyte. *accolito*. §. τὸ τάγμα τῶν ἀκολύθων. acolytat. *accolitato*.

Ἀκόμα, ἀκόμη, ἐπίρ. encore, même. *ancora*, *anche*, *eziandio*.

Ἀκόμπωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει κόμπους. celui ὴ celle qui n'a point des noeuds. *colui ò colei che non ha nodi*. §. ἀκόμπωτος, ὁ μὴ θηλυκωμένος. qui n'est pas lacé, ée. *non affibbiato, ta*.

Ἀκομψος, η, ον. ἐπίθ. fade, insipide. *infatecto, ta*. *sgraziato, ta*.

Ἀκομψότης, ὀσ. fadeur. *insipidezza*.

Ἀκόνευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κονευμένος. qui n'est pas logé, ée. *non alloggiato, ta*.

Ἀκόνη, ἀκόνι, ὀσ. queuë, pierre à aiguiser. *cote*, *cota*.

Ἀκονίζω, ἰδὲ Ἀκονῶ.

Ἀκόνισμα, ὀσιας. aiguisement. *lo affilare, lo aguzzare*, *arrotamento*.

Ἀκονισμένος, η, ον. μετ. émoulu, ue. aiguisé, ée. *affilato, ta*. *aguzzato, ta*. *arrotato, ta*.

Ἀκονιστήρι, ουσ. pierre à aiguiser, ce qui sert pour aiguiser. *cota*.

Ἀκονιστὴς, ὀσ. émouleur, remouleur. *arrotante*, *arrotino*.

Ἀκόνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas émoulu, ue. émoussé, ée. *non aguzzato, ta*. *non arrotato, ta*.

Ἀκόνιτον, ὀσ. φυτόν τι φαρμακερόν. aconite. *aconito*.

Ἀκόντευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas accourci, ie. *non accorciato, ta*. §. ἀκόντευτος, ἀπλησίαστος. inabordable, qu'on ne peut approcher. *inaccessibile*.

Ἀκοντίας, ὀσ. εἶδος κομήτου ἢ ὄφεως. acontias. *sorta di cometa, e di serpente*.

Ἀκοντίζω, Pʹ. darder. *dardeggiare*, *saettare*.

Ἀκοντίζων, μετ. ἀρ. qui darde. *che dardeggia*.

Ἀκόντιον, ὀσ. dard. *dardo*.

Ἀκόντισμα, ὀσ. l'action de darder. *il dardeggiare*.

Ἀκοντιστὴς, ὀσ. qui lance, qui darde. *saettante*.

Ἀκονῶ, Pʹ. affiler, aiguiser, émoudre. *affilare*. *aguzzare*, *arrotare*. §. ἀκονῶντας. en aiguisant. *aguzzando*.

Ἀκοπάνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pilé, ée. qui n'est pas broyé, ée. *non pestato, ta*.

Ἀκοπίαστα, ἐπίρ. infatigablement. *infaticabilmente*, *indefessamente*.

Ἀκοπίαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν εἶναι κοπιασμένος. qui n'est pas las, lasse. qui n'est pas fati-

tigué, ée. *non affaticato, non faticato, ta.* §. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, ὅπȣ δὲν κυράζεται. infatigable. *infaticabile, indefesso, sa.*

Α'κοπιάστως, ἐπίῤ. infatigablement. *infaticabilmente.* §. ἀκοπιάστως, χωρὶς κόπον. sans fatigue. *senza fatica.*

Α'κόπριστος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κοπρισμένος. qui n'est pas amendé, qui n'est pas engraissé, ée, avec du fumier. *non letamato, ta. non ingrassato con letame.*

Α'κοπτος, ἰδὲ Ἄκοφτος.

Α'κόρδιστα, ἐπίῤ. sans être bandé. *senza esser teso.*

Α'κόρδιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ τεντωμένος. qui n'est pas bandé, ée. *non teso, sa.* §. τόξον ἀκόρδιστον. arc debandé, ȁ qui n'est pas bandé. *arco allentato, non teso.* §. ἀκόρδιστος, μὴ κορδισμένος, διὰ τὰ μουσικὰ ὄργανα. qui n'est pas monté. *non rincordato, ta.* §. ὡρολόγιον ἀκόρδιστον. montre qui n'est montée. *non rincordato, caricato.*

Α'κόσιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fauché, ée. *non segato. ta.*

Α'κοσκίνιστος, ἀκοσκίνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κοσκινισμένος. qui n'est pas criblé, ée. *non crivellato, non vagliato, ta.* §. ἀκοσκίνιστος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοσκινισθῇ. qu' on ne sauroit cribler. *che non si può vagliare, che non si può crivellare.*

Α'κόσμητος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κεκοσμημένος. qui n'est pas paré, ée. qui n'est pas orné, ée. *non adornato, ta. disadorno, na.*

Α'κοσμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de grace, qui est sans ornement, déparé, ée. *disadorno, na. inornato, ta.*

Α'κȣβάλητος, ἀκȣβάλιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν ἐκȣβαλήθη, ὅπȣ δὲν ἐκȣβάλησε τὰ τζάβαλά του εἰς ἄλλο κονάκι. qui n'a pas deménagé. *che non ha sgombrato, non ha sgomberato.* §. ἀκȣβάλητος, ὅπȣ δὲν ἐκȣβαλήθη εἰς ἄλλο μέρος. qui n'a pas été transporté, ée. *non trasportato, ta.*

Α'κȣὴ, ἰδὲ Ἀκοή.

Α'κȣκȣλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas encapuchonné, ée. *non incappe rucciato, non incappucciato, ta.* §. ἀκȣκȣλωτος, ὁ μὴ ἔχων κȣκȣλαν. qui n'a pas de capuchon. *che non ha cappuccio.*

Α'κȣμβίζω, ἀκούμβισμα, κτλ. ἰδὲ Ἀκουμπίζω, κτλ.

Α'κȣμπίζω. Ρ'. appuier, *appoggiare.* §. ἀκȣμπίζω. ὐδ. appuier. *appoggiarsi.* §. σὲ παρακαλῶ ἀκούμπισε, ἢ κάθησε, je vout prie, prenez place, assayez vous. *vi prego, sedete, mettetevi a sedere.* §. ἀκουμπίζωντας. s'appuyant. *appoggiandosi.*

Α'κȣμπίσας, σασα. μετ. celle ȁ celle qui a appuié. *colui ȁ colei che ha appoggiato.* §. ἀκȣμπίσας, ὐδ. qui s' est appuié, ée. *appoggiato, ta.*

Α'κȣμπισμα, ȣσ. appoui, soutien. *appoggio.* §. ἀκȣμπισμα, τὸ ἀκȣμπᾷν. l'action d'appuier. *appoggiamento, appoggiatura.* §. ἀκȣμπισμα. Μεταφ. στήριγμα, ἔρυσμα. appui, soutien. *sostegno.*

Α'κȣμπισμένος, η, ον. μετ. appuyé, ée. *appoggiato, ta.* §. ἀκȣμπισμένος εἰς τὸν ἀγκῶνα. accoudé, ée. *appoggiato, ta. col gomito.*

Α'κȣμπιστῆρι, ȣσ. appui. *appoggio, appoggiatojo.* §. ἀκȣμπιστῆρι, πρᾶγμα τὶ διὰ ἀκȣμπισμα. accoudoir. *bracciuolo.* §. ἀκουμπιστῆρι, στήριγμα, ἔρεισμα. soutien, appui. *sostegno.*

Α'κȣμπιστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. appuyé, ée. *appoggiato, ta.*

Α'κȣμπῶ, Ρ'. appuyer. *appoggiare, sostenere.* §. ἀκȣμπῶ, ὐδ. s'appuyer. *appoggiarsi.* §. ἀκȣμπῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα. s'accouder. *appoggiarsi col gomito.* §. ἀκȣμπῶ, κάθομαι. prendre place, s'asseoir. *mettersi a sedere.* §. ἀκȣμπῶντας, ἐνεργ. appuyant. *appoggiando.* καὶ παθητ. s'appuyant. *appoggiandosi.*

Α'κȣνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν κȣνιέται, δὲν κινῆται, δὲν χαράζει ἀπὸ τὸν τόπον τȣ. inébranlable. *immobile, immoto,*

το, *salditissimo*. §. ἀκύνιστος, ὁ μὴ κυνισμένος, μὴ τανταλισμένος. qui n'est pas bercé, ée. *non cullato*, *ta*.

Α'κυρασία, ἡ. qualité de ce qui est infatigable. *infaticabilità*.

Α'κύραστα, ἐπίρ. infatigablement. *infaticabilmente*, *instancabilmente*.

Α'κύραστος, η, ον. ἐπίρ. ὁ μὴ κυρασμένος. qui n'est pas fatigué, ée. *non faticato*, *ta*. *indefesso*, *sa*. §. ἀκύραστος, ὅπῦ δὲν κυράζεται. infatigable. *infaticabile*, *instancabile*.

Α'κύρδωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point tondu. ue. *intonso*, *sa*, *non tonduto*, *ta*.

Α'κύρσευτα, ἐπίρ. sans pillage. *senza saccheggio*, *senza sacco*.

Α'κύρσευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι κυρσευμένος. qui n'est pas pillé, ée. qui n'est saccagé, ée. *non saccheggiato*, *ta*. §. ἀκύρσευτος ὅπῦ δὲν κυρσεύεται, ὅπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κυρσευθῆ. qu'on ne peut piller, qu'on ne peut saccager. *che non si può saccheggiare*.

Α'κύσας, μετ. ἀρ. qui a entendu, qui a écouté. *ascoltatore*, *che ha ascoltato*, *che ha inteso*.

Α'κύσασα, μετ. θηλ. celle qui a entendu, qui a écouté. *ascoltatrice*, *colei che ha ascoltato*, *che ha inteso*.

Α'κυσθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. entendu, ue. *inteso*, *sa*. *ascoltato*, *ta*.

Α'κύσιος, ἐπίθ. involontaire. *involontario*, *ria*.

Α'κυσίως, ἐπίρ. involontairement, mal-gré. *involontariamente*, *mal volontieri*, *malgrado*.

Α'κυσμα. ὄνομα. ἡ ἀκοή. l'ouïe. *l'udito*. §. ἄκυσμα, τὸ ἀκύειν. l'action d'écouter, d'ouïr. *l'udire*, *ascoltamento*, *ascolto*, *udienza*.

Α'κυσμένος, η, ον. μετ. ouï, ïe. écouté, ée. *udito*. *ta*. *inteso*, *sa*. *ascoltato*. *ta*. *sentito*, *ta*. §. ἀκυσμένος, ξακυστός, περίφημος. renommé, ée. *rinomato*, *ta*. *celebre*.

Α'κυστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀκοήν. acoustique, auditif, ive. *acustico*, *ca*. *auditorio*, *uditorio*. §. ἡ ἀκυστικὴ τέχνη. l'acoustique. *la scienza de' suoni*.

Α'κυστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. renommé, ée. *rinomato*, *ta*. §. ἀκυστὸς, ἄξιος ἀκοῆς, ἄξιος διὰ νὰ ἀκυσθῆ. qui mérite d'être entendu, ue. *degno d'esser ascoltato*, *ta*.

Α'κύω, Ρ. ouïr, écouter, *udire*, *ascoltare*. §. ἄκυ, αὐτὶ ἄκουσε. écoutez. *sentite*. §. ἀκύω, αἰσθάνομαι. sentir. *sentire*. §. ἀκύω, καταλαμβάνω. comprendre. *intendere* §. τί ἀκύεται, τί τίον ἀκύεται; quel bruit court? que dit on de nouveau? *qual voce corre*, *cosa si sente? cosa si dice di nuovo?* §. ἀκύεται ὅτι. le bruit court. *si sente*, *s'è sparsa voce*. §. μὴν ἀκῦς τὰ λόγια του διατὶ θέλει μεταανοήσεις. ne pretez pas oreille, ne faites pas attention a ses discours etc. *non date retta*, *non date ascolto a quel che dice*. κτλ. §. ἀκύομαι, αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω τὸν ἑαυτόν μυ. se sentir. *sentirsi*. §. ἀκύομαι, ἤγουν εἰσακύομαι, περνᾷ ὁ λόγος μου. être écouté favorablement. *esser esaudito*. §. δὲν ἀκύεται λόγος, ὅπως εἶναι ἄκρα σιωπή. on n'y entend pas le moindre bruit, *si sente un zitto*. §. ἀκύοντας. écoutant, entendant. *ascoltando*, *intendendo*. §. ἀκύωντας αὐτὸ, εἶπε. ayant cela entendu, il a dit. *ciò inteso*, *o avendo questo inteso*, *ha detto*. §. ἀφ' οὗ ἤκυσε. après avoir entendu. *dopo aver inteso*.

Α'κούων, ούσα, μετ. écoutant, ante, qui écoute, qui entend. *ascoltante*, *audiente*.

Α'κοφτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι κομένος. qui n'est pas coupé, ée. *non tagliato*, *ta*. §. ἄκοφτος, ὁποῦ δὲν κόπτεται. non sécable, qu'on ne sauroit couper. *insecabile*, *che non si può tagliare*.

Α'κρα, ἡ. ἄκρα τινὸς πράγματος. bout, bord. *estremità*, *orlo*, *fine*. §. ἄκρα, ἀγκωνή. coin. *canto*, *angolo*. §. τὸ ἔρριψεν εἰς μίαν ἄκραν. il l'a jeté dans un coin. *l'ha getta-*

tato in un angolo. §. ἄκρα, μύτη τινὸς πράγματος. pointe. *punta*. §. ἄκρα, κορυφή. sommet, cime. *cima, sommità, sommo*.

Ἀκρασία, ὑσ. intémperie. *intemperie*.

Ἀκράτεια, ὑσ. incontinence, intemperance. *incontinenza, intemperanza*.

Ἀκρατὴς, ἐπίθ. incontinent, ente. intempérant, ante. *incontinente, intemperante*.

Ἀκράτητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit tenir, arrêter. *che non si può tenere, trattenere*. §. ἀκράτητος, ὅτις δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρατηθῇ, ὁρμητικός. emporté, qui ne peut tenir ses passions, effrené, ée. *sfrenato, ta. che non può tener se stesso in freno*.

Ἄκρατος, η, ον. ἐπίθ. ἄδολος. pur, ure. *puro, ra. mero, ra*.

Ἀκρέμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι κρεμασμένος, ὁπῦ δὲν κρέμεται. qui n'est pas suspendu, ue, qui n'a pas été attaché, ée. *non appeso, che non è stat appeso* §. ἀκρέμαστος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρεμασθῇ, qu'on ne sauroit pendre. *che non si può appendere*.

Ἄκρη, ἄκρια, ἰδὲ Ἄκρα.

Ἀκριβὰ, ἐπίρ. μὲ ἀκριβὴν τιμήν. cher, cherement, à haut prix. *caramente, a gran prezzo, a caro prezzo*. §. ἀγοράζω πολὺ ἀκριβά. acheter à grand prix, ou au poids de l'or. *comprar a gran prezzo, a peso d'oro*. §. ἀκριβὰ, μὲ ἀκρίβειαν. exactement, avec exactitude. *esattamente, con esattezza*. §. ἀκριβὰ, ἀγαπητά. chérement, tendrement, de bon coeur, avec beaucoup d'affection. *caramente, amorevolmente, di cuore*. §. ἀκριβά, φειδωλῶς, φιλάργυρα. chichement, mesquinement. *scarsamente, parcamente*.

Ἀκριβαγαπημένος, η, ον. μετ. très-aimé, ée. bien aimé, ée. tendrement aimé, ée. *amatissimo, ma. dilettissimo, ma. svisceratamnete amato, ta*.

Ἀκριβαγαπῶ, Ρ'. aimer tendrement, aimer de tout son coeur. *amare teneramente, svisceratamente*.

Ἀκριβαίνω, Ρ'. αὐξαίνω τὴν τιμὴν τινὸς πράγματος. renchérir. *rincarare*. § ἀκριβαίνω, γίνομαι ἀκριβός. renchérir, devenir plus cher, hausser de prix. *rincarare, crescere di prezzo, diventar più caro*.

Ἀκρίβεια, ὑσ. αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων. cherté. *carestia*. §. ἀκρίβεια, ἔλλειψις. disette. *penùria*. §. ἀκρίβεια, τὸ ἐξακριβές. exactitude, justesse, precision. *esattezza, accuratezza, giustezza, precisione*. §. κατ' ἀκρίβειαν. juste, au juste, précisement, à point nommé. *giusto, esattamente, precisamente, appunto, appuntamente, appuntino*.

Ἀκριβέστατα, ἐπίρ. très-exactement. *esattissimamente, accurattissimamente*.

Ἀκριβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-exact, cte. *esattissimo, ma. accurattissimo, ma*. §. ἀκριβέστατος φίλος. ami très intime. *amico sviscerattissimo*.

Ἀκριβὴς. ἐπίθ. exact, acte. juste. *esatto, ta. accurato, ta. giusto, sta*. §. ἀκριβὴς εἰς τὸ νὰ πράξῃ τι, ὅτις δὲν λείπει ἀπὸ τὸ ὑποχρεωθέν. ponctuel. *puntuale*. §. ἀκριβὴς φίλος. ami intime, cordial. *amico intimo, cordiale, di cuore*.

Ἀκριβοθεωρῶ, ἀκριβοκυττάζω. Ρ'. observer attentivement, regarder de trop près, considerer, examiner, peser avec la plus grande justesse. *osservare, esaminare attentamente, guardar troppo nel sottile, bilanciare, pesare colla bilancia dell' orafo*.

Ἀκριβολογία, ὑσ. exacte observation, examen soigneux. *osservazione, esame esatto*.

Ἀκριβολογῶ. Ρ'. peser, examiner soigneusement. *esaminare, ponderare, considerare esattamente*.

Ἀκριβομιλῶ, Ρ'. parler exactement. *parlar esattamente*.

Ἀκριβοξετάζω, Ρ'. examiner, rechercher soigneusement. *indagare*.

Ἀκριβοξεταστὴς, ὑσ. qui recher-

cherche soigneusement. *indagatore.*

Ἀκριβοπωλημένος, ἢ ἀκριβοπωλημένος, η, ον. μετ. survendu, ue. *sopravvenduto, venduto, ta. più caro.*

Ἀκριβοπωλήσας, ασα, μετ. celui ὴ celle qui a vendu plus cher. *colui ò colei che ha sopravvenduto.*

Ἀκριβοπωλῶ, ἢ ἀκριβοπωλῶ. Pʼ. survendre, vendre plus cher. *sopravvendere, vendere più caro.*

Ἀκριβὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. cher, ère. *caro, ra.* §. ἀκριβὸς, φιλάργυρος. retenu, avare. *avaro, caro, ra.* §. ἀκριβὸς φίλος. ami cordial. *amico cordiale. amico di cuore.*

Ἀκριβοχαιρετῶ, Pʼ. saluer cherément. *salutare caramente.*

Ἀκριβώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-cher. *carissimo, ma.*

Ἀκριβώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus cher, re. *più caro, ra.*

Ἀκρίδα, ἡσ. sauterelle. *cavalletta.*

Ἀκριμάτιςα, ἐπίρ. sans peché, sans crime. *senza delitto.*

Ἀκριμάτιςος, η. ον. ἐπίθ. qui est sans crime. *che è senza delitto, a chi non si può imputar delitto.* §. ἀκριμάτιςος, ἀναμάρτητος. impeccable. *impeccabile.*

Ἀκριτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. extrême, dernier, ère. *estremo, ma.*

Ἀκριτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas jugé, ée. *non giudicato, ta.*

Ἀκροάζομαι, Pʼ. écouter, prêter l'oreille. *ascoltare, dar ascolto.*

Ἀκρόαμα, ἡσ. l'action d'écouter. *l'ascolto, ascoltamento.*

Ἀκροαματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀκροαματικὰ μαθήματα. lections publiques. *lezioni publiche di professore.*

Ἀκρόασις, ἡσ. l'action d'ouïr, d'écouter. *udienza. ascoltamento.* §. δίδω ἀκρόασιν. donner audience. *dare udienza, dare ascolto.* §. λαμβάνω ἀκρόασιν. avoir audience. *aver udienza.* §. λαμβάνω ἀκρόασιν, εἰσακούομαι, être exaucé. *esser esaudito, ta.*

Ἀκρόασμα, ἀκροασματικὸς, ἰδὲ Ἀκρόαμα, ἀκροαματικὸς.

Ἀκροατήριον, ἡσ. audience, auditoire. *l'uditorio, l'auditorio.*

Ἀκροατὴς, ἡσ. auditeur, qui écoute. *ascoltatore. trice, ascoltante.*

Ἀκροατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'auditeur. *appartenente all'uditore.*

Ἀκροβάτης, ἡσ. εἶδος χορευτοῦ τῶν παλαιῶν. acrobate. *spezie di ballerino da corda.* da ἄκρος. e βαίνω. *vado.*

Ἀκροβολίζομαι, Pʼ. escarmoucher. *scaramucciare.*

Ἀκροβολισμὸς, ἡσ. escarmouche. *scaramuccia.*

Ἀκροβολιςὴς, ουσ. escarmoucheur. *che scaramuccia, badaluccatore.*

Ἀκροβυςία, ἡσ. prépuce. *prepuzio.*

Ἀκρογιαλιὰ, ἀκροθαλασσιὰ, ἡσ. rivage, cotière, le bord de la mer. *costiera, spiaggia, lido.*

Ἀκρογωνιαῖος, ἐπίθ. λίθος ἀκρογωνιαῖος. pierre angulaire. *pietra angolare.*

Ἀκροδάκτυλον, ἡσας. le bout du doigt. *la punta del dito.*

Ἀκρον, ἡσ. le bout, l'extremité. *estremità.*

Ἀκρόνυχον, ἡσ. εἶδος ἀςέρος. achronyque. *acronico.*

Ἀκρόπολις, ουσ. citadelle, forteresse. *cittadella, fortezza.* §. ἀκρόπολις τῶ καραβίου, τὰ ξυλόκαςρα τῶ καραβίου. accastillage. *i castelli della poppa, e della prua d'una nave.*

Ἀκρος. ἐπίθ. ὁ ἔχατος, extrême. *estremo, ma.* §. ἄκρος, αἰώνιος. suprême. *sommo, ma.*

Ἀκροςιχὶς, ουσ. acrostiche. *acrostico.*

Ἀκρότης, ἡσ. ἡ κορυφή. la cime, le sommet. *la sommità.*

Ἀκροώμενος, η, ον. μετ. écoutant, ante. qui écoute. *ascoltante.*

Ἀκρώμιον, ἡσ. acromion. *la sommità delle spalle.*

Ἀκρωτήριον, ἡσ. promontoire. *promontorio.*

Ἀκτένιςος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι κτενισμένος. qui n'est pas peigné, ée. *non pettinato, ta.* §. ἀκτένιςος, ὅςις ἔχει τὰ μαλλιὰ ξέπλεκα. échevelé, ée. *scapigliato, ta.*

Ἀκτι-

Ἀκτημοσύνη, ἡσ. pauvreté, disette. *indigenza*.

Ἀκτήμων, ὁσ. pauvre, disetteux, euse. indigent. ente. *povero, ra. indigente, bisognoso, sa*.

Ἀκτίνα, ἡσ. rayon. *raggio*. §. ἀκτίνα, ἢ ἀδράχτι τοῦ τροχοῦ. rais. *razza di ruota*.

Ἀκτινοβόλημα, καὶ Ἀκτινοβόλισμα, ὁσ. rayonnement, irradation. *irradiazione, brillamento, radiazione*.

Ἀκτινοβόλος, ἐπίθ. radieux, euse. *radioso, sa*.

Ἀκτινοβολῶ, Pʹ. rayonner. *radiare*.

Ἀκτινοβολῶν, οῦσα. μετ. rayonnant, ante. radieux, euse. *radiante, radioso, sa*.

Ἀκτινοειδής, ἐπίθ. qui ressemble aux rayons. *che rassomiglia a' raggi*.

Ἄκτιστος, η, ον. ἐπίθ. increé, ée. *increato, ta*. §. ἄκτιστος, ὁποῦ δὲν ἐκτίσθη, δὲν οἰκοδομήθη, qui n'est pas bâti, ie. *non fabbricato, ta*.

Ἀκτύπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frappé, ée. qui n'est pas battu, ue. *non battuto, ta*.

Ἀκυβερνησία, ἡσ. incurie, nonchalance, défaut de soin. *incuria, negligenza*. §. ἀκυβερνησία, ἔλλειψις κυβερνήσεως. defaut de gouvernement. *mancanza di governo*.

Ἀκυβέρνητα, ἐπίρ. χωρὶς κυβέρνησιν. sans soin, sans conduite. *senza cura, senza condotta*.

Ἀκυβέρνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gouverné, ée. *non governato, ta*. §. ἀκυβέρνητος, ὁποῦ δὲν ἔχει τὴν κυβέρνησίν του, τὰ ἀναγκαῖά του. mal-aisé, ée. *malagiato, ta. scarso, sa*.

Ἀκυλίντριστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit aplanir, aplatir. *che non si può appianare*.

Ἀκύλιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas roulé, ée. *non rotolato, ta*.

Ἀκύμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a poin de flots. *senza onde*.

Ἀκυμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει κύματα, καὶ δὲν εἶναι ταραγμένος ἀπὸ τὰ κύματα. calmé. ée. *abbonacciato, ta*.

Ἀκυνήγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas poursuivi, ie. *non inseguito, ta*.

Ἀκυρολογία, ἡσ. discours niais. *baloccheria, frascheria*.

Ἄκυρος, ἐπίθ. invalide. *invalido, da*. §. τὸ ἄκυρον τινὸς πράγματος. l'invalidité. *l'invalidità*.

Ἀκυρότης, Ἀκυροσύνη, ἡσ. abolissement, abolition. *abolizione, cassazione*.

Ἀκυρῶ, Pʹ. abolir, annuller, casser. *abolire, annullare, cancellare, cassare*.

Ἀκυρωθείς. εῖσα, έν. μετ. aboli, ie. annullé, ée. *abolito, ta. annullato, ta. cassato, ta*.

Ἀκύρωσις, ἡσ. abolition, cassation. *annullazione, cassazione*.

Ἄκωλος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει κώλους, qui n'a point de fesses. *che non ha natiche*.

Ἀκώλυτος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεμπόδιστος. qui n'est pas empéché, ée. *non impedito, ta*.

Ἀκωλύτως, ἐπίρ. ἀνεμποδίστως. sans empêchement. *senza impedimento*.

Ἄκων, ἰδὲ Ἀκούσιος.

Ἀλαβαστρένιος, νια, νιον. ἐπίθ. d'albâtre. *alabastrino, na*.

Ἀλαβαστρίτης, οῦσ. λίθος τις. alabastrite, *alabastro di volterra*.

Ἀλάβαστρον, ὁσ. albâtre. *alabastro*.

Ἀλάβωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas blessé, ée. *non ferito, ta*. §. ἀλάβωτος, ἄτρωτος, ὁποῦ δὲν λαβώνεται. invulnérable. *invulnerabile*.

Ἀλαγάριστος, ἐπίθ. qui n'est pas distillé, ée. *non lambiccato, ta*.

Ἀλαζονεία, ἡσ. arrogance, orgueil. *arroganza, orgoglio, fasto*. §. μὲ ἀλαζονείαν. arrogamment, orgueilleusement. *arrogantemente, orgogliosamente*.

Ἀλαζονεύομαι, Pʹ. s'enorgueillir. *inorgoglirsi, divenire orgoglioso*.

Ἀλαζονικός, ή, όν. ἐπίθ. orgueilleux, euse. *orgoglioso, sa*.

Ἀλαζονικῶς, ἐπίρ. arrogamment, orgueilleusement, fasteusement. *arrogantemente, orgogliosamente, fastosamente*.

Ἀλαζών, οῦσ. arrogant, ante. fasteux, euse. orgueilleux, euse. *fastoso, sa*.

ra. arrogante, orgoglioso, ra.

Ἀλάθευτα, ἐπίῤ. χωρὶς λάθος, χωρὶς σφάλμα. infailliblement. infallibilmente.

Ἀλάθευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι ἐσφαλμένος. qui n'a point de fautes, très-correct. che non ha errori, correttissimo, ma. §. ἀλάθευτος, ὁ μὴ σφάλλων, ὁ μὴ λανθάνων. infaillible. infallibile. §. τὸ ἀλάθευτον. l'infaillibilité. l'infallibilità.

Ἀλάϊ, ὑσ. train. seguito, treno.

Ἀλάκαιρα, ἐπίῤ. entiérement, totalemen, tout-à-fait. interamente, totalmente.

Ἀλάκαιρος, η, ον. ἐπίθ. entier, ière. total, le. intero, ra. integro, gra. totale.

Ἀλαλαγμὸς, ὑσ. fracas, tintamarre, charivari, tapage. strepito, rumore, fracasso, schiamazzo.

Ἄλαλα, ἐπίῤ. sans parler. senza parlare.

Ἀλαλάζω, Ρ'. faire du bruit, du tapage, tapager. far schiamazzo, rumore.

Ἄλαλος, η, ον. ἐπίθ. muet, te. qui ne parle point. muto, ta. mutolo, la.

Ἀλαμβίκος, ὑσ. alambic. distillatorio.

Ἅλας, ὑσ. sel. sale.

Ἀλατερὸ, ὑσιασ. saliére. saliera.

Ἀλατένιος, ἐπίθ. salin. ine. salino, na.

Ἀλατερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅπου ἔχει ἅλας. sain, ine. salino, na.

Ἀλατζᾶς, ὑσ. étoffe rayée. vergato, rigato, ta.

Ἀλατιέριον, ἰδὲ Ἀλατερόν.

Ἀλάτι, ὑσιασ. ἅλας. sel. sale.

Ἀλατίζω, Ρ'. saler, saupoudrer. salare, insalare, saleggiare.

Ἀλατίζων, ὑσα, μετ. celui ou celle qui sale. colui o colei che insala.

Ἀλάτισμα, ὑσ. salasion. salage. insalatura.

Ἀλατισμένος, η, ον. μετ. salé, ée. salato, ta. insalato, ta.

Ἀλατιστὴς, στρα. ἐπίθ. celui ou celle qui sale. colui o colei che insala.

Ἀλατίστρα, ὑσ. ξύλινον ἀλατερόν. saloir. vaso di legno da tenervi il sale.

Ἀλατιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. salé, ée. salato, ta.

Ἀλατοδοχεῖον, ὑσ. salière. saliera.

Ἀλατοπήγιον, ὑσ. saunerie, saline. salina, fabbrica di sale.

Ἀλατοπωλεῖον, ὑσ. saunerie, lieu où l'on vend le sel. luogo dove si vende il sale.

Ἀλατοπώλης, ὑσ. saunier. venditor di sale.

Ἀλαφρὸς, κτλ. ἰδὲ Ἐλαφρός.

Ἀλγεβρα, ὑσ. algebre. algebra.

Ἀλέθω, Ρ'. moudre. macinare. §. ὁ μύλος δὲν ἀλέθει. le moulin chôme. il mulino non macina.

Ἀλέθων, ὑσα. μετ. qui moud. macinante.

Ἄλειμμα, ὑσ. onction. unzione. §. ἄλειμμα, ἤλι διὰ ἄλειμμα. gras, graisse. grasso, untume, unto.

Ἀλειμμένος, η, ον. μετ. oint, te. unto, unta.

Ἀλειτούργητος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἤκουσε τὴν λειτουργίαν. qui n'a pas assisté à la messe. che non ha ascoltato la messa. §. ἀλειτούργητος. eglise où on n'a pas chanté la messe. chiesa, dove non è stata celebrata la messa.

Ἄλειψις, ὑσιασ. onction. unzione.

Ἀλειφὴ, ὑσ. onguent. unguento.

Ἀλειφτὴς, ὑσ. qui oint, che unge.

Ἀλείφω, Ρ'. oindre. ugnere, ungere.

Ἀλέκτωρ, ἰδὲ Πετεινός.

Ἀλεκτορομαντεία, ὑσιασ. alectoromancie. divinazione per mezzo de' galli.

Ἀλεξητήριον, ὑσ. alexiterre. alessifarmaco.

Ἀλεξιπύρετον, ὑσ. alexipyrétique. febbrifugo.

Ἀλεξιφάρμακον, ὑσ. alexipharmaque. alessifarmaco.

Ἀλεποῦ, ὑσ. renard. volpe.

Ἀλεπόγουνα, ὑσ. pelisse de renard. pelliccia di pelle di volpe.

Ἄλεσμα, ὑσ. moulage. mouture. macinatura, macinamento.

Ἀλεσμένος, η, ον. ἐπίθ. moulu, ue. macinato, ta.

Ἀλεστὴς, ὑσ. qui moud. macinnate, che macina.

Ἀλεστικὸν, ὑσ. ὁ μισθὸς τοῦ μυ-

λιθυτικῶς. ἰδὲ ψαρᾶς, ψαράδικος, ψαράδικα.
Α'λικάκαβον, ὐσ. τὸ δένδρον. baguenaudier. *solano*. §. ἀλικάκαβον, ὁ καρπός. baguenaude. *solano*, *solatro*.
Α'λικὴ, ἠσ. saline. *salina*.
Α'λικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. salin, ine. *salino*, *na*.
Α'λισίβα, ἰδὲ Ἀλυσίβα.
Α'λισφακιὰ, ἀλιφασκιὰ, ᾶσ. ἐλελίσφακος. sauge, *salvia*.
Α'λιτήριος, ἐπίθ. méchant, te. pervers, erse. *malvagio*, *gia*, *perverso*, *sa*.
Α'λκορανι, ἐσιασ. alcoran, *alcorano*.
Α'λκιών, ὀσ. πτηνόν. alcyon. *alcione*.
Α'λλά. Σωὸδ. mais. *ma*.
Α'λλαγὴ, ἠσ. change, échange. *cambio*, *cambiamento*, *scambio*. §. ἀλλαγὴ, μεταβολὴ εἰς ἄλλο, convertissement. *trasmutazione*. §. ἀλλαγὴ ἑνὸς πράγματος μὲ ἄλλο. troc. *baratto*, *barattamento*.
Α'λλάγι, ἰδὲ Ἀλλάϊ.
Α'λλαγμα, ἐσιασ. changement. *cambiamento*, *mutazione*, *scambiamento*.
Α'λλαγμένος, η, ον. μετ. changé, ée. *cambiato*, *ta*. *scambiato*, *ta*. *mutato*, *ta*. §. ἀλλαγμένος, μεταβαλμένος εἰς ἄλλο, converti, ie. *convertito*, *ta*. §. ἀλλαγμένος, μεταλλαγμένος μὲ ἄλλο πράγμα. troqué, ée. *barattato*, *ta*.
Α'λλάζουσα, μετ. θηλ. celle qui change. *colei che cangia*, *che muta*.
Α'λλάζω, Ρ. changer, échanger. *cambiare*, *scambiare*, *mutare*. §. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιὰ. troquer. *barattare*, *permutare*. §. ἀλλάζω τόπον. changer de lieu, changer pays. *cangiare luogo*, *mutar paese*. §. ἀλλάζω γνώμην. changer d'avis. *cangiar pensiero*. §. ἄλλαξεν ὁ καιρός. le temps est changé. *il tempo è cambiato*. §. ἀλλάζοντας. en changeant. *cangiando*. *mutando*.
Α'λλάζων, μετ. ἀρ. celui qui change. *colui che cangia*, *che muta*.
Α'λλακτὴς, ἠσ. qui change. *cambiatore*. §. ἀλλακτὴς, ὅστις κάμνει ἀλλαγὴν. troqueur. *barattatore*.
Α'λλακτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. muable. *mutabile*, *mutevole*.
Α'λλαξιὰ, ἀλλάξιμον, ὐσ. change. *cambiamento*, *mutazione*. §. ἀλλαξιὰ. troc. *baratto*. §. κάμνω ἀλλαξιάν. troquer. *barattare*, *permutare*.
Α'λλαξοκαιριὰ, ᾶσ. μεταβολὴ τοῦ καιροῦ. changement de temps. *mutazione di tempo*. §. ἀλλαξοκαιριὰ, συχνὴ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ. fréquent changement de temps. *frequente mutazione di tempo*.
Α'λλαξοπίστης, ὐσ. renégat, qui renie sa religion. *rinegato*, *che abbiura*.
Α'λλαξοπιστήσας, σατα. μετ. celui ou celle qui renie sa religion, qui change de religion. *colui o colei che rinega*, *o abbiura la sua religione*.
Α'λλαξοπιστία, ᾶσ. μεταβολὴ θρησκείας. changement de religion. *cangiamento di religione*. §. ἀλλαξοπιστία, ἀπάρνησις τῆς ἰδίας θρησκείας, l'action de renier sa religion. *l'abbiurare la propria religione*.
Α'λλαξόπιστος, η, ον. ἐπίθ. qui change sa religion. *colui che muta la sua religione*.
Α'λλαξοπιστῶ, Ρ. changer de religion, renier sa religion. *cangiar di religione*, *rinegare la propria religione*. §. ἀλλαξοπιστῶντας. reniant sa religion. *rinegando la propria religione*.
Α'λλαχόθεν, ἐπίρ. ἀπὸ ἄλλο μέρος. d'ailleurs. *d'altronde*.
Α'λλαχοῦ, ἐπίρ. autrepart. *altrove*.
Α'λλεῶς, ἰδὲ Ἀλλέως.
Α'λλιώτικα, ἐπίθ. autrement. *altrimenti*, *in altra maniera*.
Α'λλιώτικος, η, ον. ἐπίθ. different, te. *differente*.
Α'λλέως, ἐπίρ. εἰς ἄλλον τρόπον. autrement. *altrimenti*. §. ἀλλέως, ἐδὲ μή. si non. *altramente*.
Α'λλο, ἰδὲ Ἄλλος.
Α'λληγόρημα, ατος. ἀλληγορικὴ ἐξήγησις. interpretation allégorique. *interpretazione allegorica*.
Α'λληγορητὴς, ὐσ. allegori-

riseur, allégoriste. *allegorista*.

Α'λληγορία, ὐσ. allégorie. *allegoria*.

Α'λληγορικὸς, ὐ, όν. ἐπίθ. allégorique. *allegorico, ca*.

Α'λληγορικῶς, ἐπίρ. allégoriquement. *allegoricamente*.

Α'λληγορῶ, Ρ'. allégoriser. *allegorizzare*.

Α'λλήθωρος, ἀλληθωρῶ, ἰδὲ 'Αλλήθωρος, 'Αλληθωρῶ.

Α'λληλομαχία, ὐσ. combat mutuel. *combattimento mutuo*. §. ἀλληλομαχία. Μεταφ. contestation, dispute. *disputa, contestazione*.

Α'λληλος, ἐπίθ. mutuel, elle. *mutuo, a. scambievole*. §. ἀλλήλων, ἀλλήλοις, κτλ. mutuellement. *scambievolmente*.

Α'λληλοΐα, ουσ. alleluia. *alleluia*.

Α'λληλυάριον, ὐσ. chant d'alléluia. *cantico d' alleluia*.

Α'λλογενὴς, ἐπίθ. étranger, ère. *estraneo, ea*.

Α'λλόγλωσσος, ἐπίθ. qui eſt de différente langue. *ch' è di differente lingua*. §. ἀλλόγλωσσος, ἀλλογενὴς. etranger, ère. *estraneo, ea*.

Α'λλοθεν, ἰδὲ 'Αλλοῦθεν.

Α'λλοί, ἀλλοίμονον, ἐπίρ. hélas. *guai*. §. ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ, ἀλλοίμονον εἰς ἐσὲ. malheur à moi, malheur à toi, malheur à vous. *guai a me, guai a te, guai a voi*. §. ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ τὸν δυστυχῆ, ἀλλοίμονον, δυστυχὴς ὁπὺ εἶμαι ἐγώ. misérable que je suis. helas! que je suis à plaindre. que je suis malheureux: *guai a me! infelice che sono! oh povero me!*

Α'λλοιώνω, Ρ'. altérer. *alterare*.

Α'λλοίωσις, ὐσ. altération. *alterazione*. §. ἀλλοίωσις. transmutation. *trasmutazione*.

Α'λλοιωτικὸς, ὐ, όν. ἐπίθ. altératif, ive. *alterativo, va*.

Α'λλόκοτα, ἐπίρ. παράξενα, capricieusement. *capricciosamente*. §. ἀλλόκοτα. ἀλόγως. dérai sonnablement. *irragionevolmente*.

Α'λλόκοτος, ὐ, ον. ἐπίθ. παράξενος. capricieux, euse. fantasque. *capriccioso, sa*. §. ἀλλόκοτος, ἄλογος. deraisonnable. *irragionevole*.

Α'λλόπιστος, ὐ, ον. ἐπίθ. qui est d'une autre religion, qui est de différente religion. *ch' è di differente religione, di altra religione*.

Α'λλος, η, ον. ἐπίθ. autre. *altro, ra. altri*. §. ἄλλος ἕνας. un autre. *un altro*. §. ἄλλος τόσος. une fois autant. *altrettanto, ta*. §. ἄλλο πρᾶγμα. autre chose. *altra cosa*. §. ἕνα κὴ ἄλλο. l'une chose et l'autre. *una cosa e l' altra*. §. εἰς ἄλλο μέρος. ailleurs, autre part. *altrove, in altra parte*. §. τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. l'un portant l'autre. *l' uno per l' altro*. §. ἄλλος ἐξ ἄλλυ, διαφορετικὸς. tout différent, tout à-fait différent. *differentissimo, ma*.

Α'λλοτε, ἀλλοτεῖς, ἐπίρ. autre fois. *altre volte*. §. ἄλλοτε, ἄλλω φορά. une autre fois. *un' altra volta, in altro tempo*.

Α'λλότριος, ἐπίθ. étranger, ère. *alieno, na*.

Α'λλοτριωθεὶς, εῖσα, θέν. ἀλλοτριωμένος, η, ον. μετ. aliéné, ée. *alienato, ta*.

Α'λλοτριώνω, Ρ'. aliéner. *alienare*. §. ἀλλοτριῶμαι. s'aliener. *alienarsi*.

Α'λλοτρίωσις, ὐσ. aliénation. *alienazione*.

Α'λλοῦ. ἐπίρ. εἰς ἄλλο μέρος. ailleurs, autre part. *altrove*. §. ἀπ' ἀλλοῦ, ἀπὸ ἄλλο μέρος. d'ailleurs. *d' altronde*.

Α'λλοῦθεν, ἐπίρ. d'ailleurs. *d' altronde*.

Α'λλόφυλος, ἰδὲ 'Αλλογενής.

Α'λλως, ἐπίρ. κὴ Σωὸ. ὅμως. au reste. *peraltro*. §. ἄλλως, εἰς ἄλλον τρόπον. autrement. *in altra maniera*. § ἄλλως, ἀλλέως. si non. *altrimenti*.

Α'λμυράδα, ἀλμύρα, ὐσ. salure. *salsedine*. §. ἀλμύρα, φαγητὰ τινὰ ἁλμυρὰ καὶ ὀρεκτικά. les sauces appétissantes. *vivande salse, appetitose*.

Α'λμυρίζω, ἰδὲ 'Αλμυρώνω.

Α'λμυρὸς, ὐ, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salato, ta*. §. ἄνεμοι ἀλμυροὶ, ἤγουν ἀκρε-βεῖς.

βὸς, il coûte cher. *costa caro.*

Α'λμυρόσις, ἰδὲ Ἁλμυράδα.

Α'λμυρώνω, P'. saler. *salare.*

Α'λμυρώτατα, ἐπίῤ. avec trop de salure. *con molta salsedine.*

Α'λμυρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-salé, ée. *molto salato, ta.*

Α'λμυρώτερα, ἐπίῤ. avec plus de salure. *con più salsedine.*

Α'λμυρώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus salé, ée. *più salato, ta.*

Α'λογάκι, ὐσ. petit cheval, bidet. *cavaletto, cavallino, puledro, ronzino.*

Α'λογαρίαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν ἐλογαριάσθη. sans être computé, ée. *non computato.* §. ἀλογαρίαστος, ἀναρίθμητος. innombrable. *innumerabile.* §. ἐξεχώρησαν ἀλογαρίαστοι. ἤγȣν χωρὶς νὰ κάμȣν τȣ̀ς λογαριασμοὺς των, χωρὶς νὰ σφαλίσȣν τȣ̀ς λογαριασμȣ̀ς των. ils se sont separés sans avoir arrêté. ȣ̓ réglé leurs comptes. *si sono separati senza aver saldato i loro conti.* §. ἀλογαρίαστος, ὅπȣ δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸν λογαριασμόν. qui n'entre pas dans le compte. *che non si computa, che non entra nel conto.*

Α'λογία, ὐσ. bêtise. *stupidezza.* §. ἀλογία. déraison. *irragionevolezza.*

Α'λόγιαστα, ἐπίῤ. ἀσόχαστα. inconsidérement. étourdiment. *sconsideratamente.*

Α'λόγιαστος, η, ον. ἐπίθ. ἀσόχαστος. inconsidéré. ée. mal-avisé, ée. *inconsiderato, ta.* §. ἀλόγιαστος, ὅπȣ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λογιασθῇ τινάς. qu'on ne peut penser, qu'on ne peut imaginer. *inescogitabile, che non si può pensare.*

Α'λογήσιος, ια, ον. ἐπίθ. de cheval. *cavallino, na.*

Α'λόγιστος, ἰδὲ Ἀλόγιαστος.

Α'λογόμυγα, ὐσ. mouche asille. *mosca cavallina.*

Α'λογον, ὐσ. cheval. *cavallo.* §. ἀχρεῖον ἢ ποταπὸν ἄλογον. criquet, bringue, rosse. *cavallo di cattiva presenza, cavallaccio, cavalluccio.* §. ἄλογον μεγάλον. gros cheval. *cavallone.* §. ἄλογον μικρόν. petit cheval. *cavallino.* §. ἄλογον διὰ καβάλισμα. cheval de collier. *cavallo da tiro.* §. ἄλογον ἀγωγιάτικον. locati, cheval de louage. *cavallo d'affitto.* §. ἄλογον ἄστρωτον. cheval à nu, qui n'est pas sellé. *cavallo non sellato.* §. καβαλικεύω ἄλογον ἄστρωτον. monter un cheval à nu. *cavalcare a bardosso.* §. ἄλογον στρωμένον, ἢ σελλωμένον. cheval sellé. *cavallo sellato.* §. ἄλογον συρτόν. cheval de main. *cavallo da mano.*

Α'λογος, η, ον. ἐπίθ. déraisonnable. *irragionevole.* §. ἄλογον ζῶον, brute. *brutto.*

Α'λογόσταυλος, ὐσ. écurie. *stalla.*

Α'λογοσυρμένος, η, ον. ἐπίθ. écartelé, ée. *squartato, ta.*

Α'λογοσύρνω, P'. τετραρτιάζω τινὰ σύρωντάς τον μὲ τέσσαρα ἄλογα. écarteler. *squartare.*

Α'λογότριχα, ὐσ. crin. *crine.*

Α'λόγως, ἐπίῤ. χωρὶς δίκαιον, χωρὶς δικαιολόγημα. déraisonnablement. *irragionevolmente.*

Α'λόη, ὐσ. aloès. *aloe.*

Α'λωπȣ̀, ἰδὲ Ἀλώπηξ, ἀλωπȣ̀.

Α'λυργίδα, ὐσ. manteau royal. *mantello, ȣ̓ clamide regia.*

Α'λυτος, ἄλυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas la tête lavée. *che non ha la testa lavata.* §. ἄλυτος, ὅτις δὲν ἐλȣ́θη. qui n'est pas entré dans le bain, qui ne s'est mis dans le bain. *non bagnato, che non si è bagnato.*

Α'λυγαριά, ὐσιασ. osier. *vinco, vetrice.*

Α'λύγιστα, ἐπίῤ. inflexiblement. *inflessibilmente.*

Α'λύγιστος, η, ον. ἐπίθ. inflexible, *inflessibile.*

Α'λύχνισμα, ἰδὲ Γαύγισμα.

Α'λυχνῶ, κτλ. ἰδὲ Γαυγίζω.

Α'λυπησία, ὐσ. τὸ μὴ λυπεῖσθαι. l'action de ne pas s'affliger. *il non affliggersi.* §. ἀλυπησία, τὸ νὰ μὴ συλλυπῆται, τὸ

νὰ μὴν ἔχῃ τις συμπάθειον πρός τινα. inhumanité, barbarie, cruauté. *spietatezza*, *barbarie*.

Α'λύπητα, ἐπίρ. sans compassion, inhumainement, impitoyablement. *spietatamente*.

Α'λύπητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπ' δὲν λυπᾶται, δὲν ἔχει συμπάθειον. impitoyable. *spietato*, *ta*. §. ἀλύπητος, ὅσις δὲν εἶναι ἄξιος λύπης. qui n'est pas digne de compassion. *indegno*, *gna*. *di compassione*. §. ἀλύπητος, ὁπ' δὲν ἔλαβε λύπαις, ὁπ' δὲν ἔχει λύπαις. qui n'a point de chagrins. *che non ha afflizioni*.

Α'λυπος, η, ον. ἐπίθ. ὁπ' δὲν προξενεῖ λύπην. qui n'est pas chagrinant, ante. qui n'est pas affligeant, ante. *che non affligge*.

Α'λυσία, ἡσ. indissolubilité. *indissolubità*.

Α'λυσίβα, ἀλυσία, ἡσιάς. lessive, buée. *bucato*, *lisciva*.

Α'λυσίδα, ἡσ. chaîne. *catena*. §. ἀλυσίδα μικρή. chainette. *catenella*.

Α'λυσίδωμα, ἡσ. enchaînement, enchaînure. *incatenatura*, *lo incatenare*.

Α'λυσιδωμένος, η, ον. μετ. enchainé. ée. *incatenato*, *ta*.

Α'λυσιδώνω. Pʹ. enchaîner. *incatenare*.

Α'λυσίδωσις, ἴδε Α'λυσίδωμα.

Α'λυσιδωτός, ή, όν. ἐπίθ. enchaîné, ée. *incatenato*, *ta*.

Α'λυσος, ἡσ. chaîne, cadéne. *catena*. §. ἄλυσσες μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τὰς πόδας τῶν σκλάβων. alganon. *anello di ferro*, *che si mette a' piè degli schiavi*. §. μικρὴ ἄλυσσες. chaînette. *catenella*. §. μεγάλη ἄλυσσος. grosse chaîne. *catenone*. §. δένω μὲ ἀλύσσες. enchaîner. *incatenare*. §. λύω ἀπὸ τὴν ἄλυσσον. déchaîner. *scatenare*.

Α'λυτα, ἐπίρ. indissolublement. *indissolubilmente*.

Α'λυτος, η, ον. ἐπίθ. indissoluble. *indissolubile*.

Α'λφα, ἡσ. l'alpha, un a, l'alfa, l'a. §. τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα. le commencement et la fin de toutes choses. *l'alfa e l'omega*, *il principio e il fine di tutte le cose*.

Α'λφαβητάριον, ἀλφαβητάριον, ἡσ. l'abc, l'alphabet, croix de par dieu. *l'abbicci*, *l'alfabeto*.

Α'λφάβητον, ἡσ. alphabet. *alfabeto*. §. κατ' ἀλφάβητον. par ordre alphabétique. *alfabeticamente*.

Α'λφάδι, ἡσ. plomb. *archipenzolo*, *piombino*.

Α'λφαδιάζω, Pʹ. niveler, mésurer avec de plomb. *misurare col piombo*, *livellare*.

Α'λφαδίασμα, ἡσ. l'action de niveler. *il livellare*.

Α'λφαδιασμένος, η, ον. ἐπίθ. nivelé, ée. *livellato*, *ta*.

Α'λφαδιαστής, ἡσ. niveleur. *livellatore*.

Α'λχυμία, ἡσ. alchimie. *alchimia*.

Α'λωνάκι, ἡσ. μικρὸν ἀλώνι. aréole. *areola*, *ajetta*, *ajuola*.

Α'λωνάρης, ἡσ. ὁ Ἰούλιος μήν. juillet. *luglio*.

Α'λώνι, ἡσ. aire. *aja*.

Α'λωνιά, ἡσ. airée. *ajata*.

Α'λωνίζω, Pʹ. battre en grange. *battere il grano*, *trebbiare*. §. ἀλωνίζωντας. battant en grange. *trebbiando*.

Α'λώνισμα, ἡσ. battage des blés. *trebbiatura*.

Α'λωνισμένος, η, ον. ἐπίθ. battu, ue. en grange, *trebbiato*, *ta*.

Α'λωνιστής, ἡσ. batteur en grange. *battadore*.

Α'λωνιστικόν, ἡσ. ὁ μισθὸς τοῦ ἀλωνιστοῦ. ce qu'on paye pour battre en grange. *ciò che si paga per la trebbiatura*.

Α'λώνιστος, η, ον. ἐπίθ. grain, qui n'est pas battu. *grano non trebbiato*.

Α'λωπήσιος, ἐπίθ. de renard. *volpino*, *na*. *volpigno*, *gna*.

Α'λώπηξ, ἀλωποῦ, ἡσ. renard. *volpe*. §. ἀλώπηξ θηλυκιά. renarde. *volpe femmina*. §. μικρὴ ἀλωποῦ. renardeau. *volpetta*, *volpicina*, *volpicella*. §. μιὰ παλαιὰ ἀλωποῦ. vieux renard. *volpone*. §. ἀλωποῦ, πανοῦργος, πονηρός. renard, de. rusé, ée. fin. *volpe*. *astuto*, *ta*. *scaltro*, *tra*.

Α'λω-

Α'λωπόδι, ὐσ. renardeau. *volpicino*.

Α'λωπωφωλιά, ὐσ. renardière. *la tana della volpe, volpaja*.

Α'λωπώγουνα, ὐσ. pelisse de renard. *pelliccia di volpe*.

Α'λωσις, ὐσ. αἰχμαλώτισις, κυρίευσις ἑνὸς τόπου. prise de force, prise d'assaut. *espugnazione*.

Α'μα, αὐτάμα, ὁμῦ. ensemble, *insieme*. §. ἐν τῷ ἅμα. aussitôt. *subito, sul campo*.

Α'μαγάριςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι μαγαρισμένος ἀπὸ κόπρον. qui n'est pas embrené, ée. *non isimerdato, ta. non imbrattato di sterco*. §. ἀμαγάριςος, ὁπῦ δὲν εἶναι λερωμένος, δὲν εἶναι μυρδαρωμένος. qui n'est pas sali, ie. qui n'est pas barbouillé, ée. *non imbrattato, non insudiciato, ta*.

Α'μάγευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ensorcelé, ée. *non ammaliato, ta. non affascinato, ta*.

Α'μάδα, ὐσ. palet. *piastrella*. §. ἀμάδες τὸ παιγνίδι. le jeu de petits palets. *il giuoco delle piastrelle*. §. παίζω ταῖς ἀμάδαις. jouer aux palets. *giocar alle piastrelle*.

Α'μάδητος, ἀμάδιςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pelé, ée. *non pelato, ta*. §. ἀμάδητος λέγεται καὶ διὰ τὰ σταφύλια, qui n'est pas egrené, ée. *non isgranato, ta*.

Α'μάζωχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas recueilli, ie. qui n'est pas ramassé, ée. *non raccolto, ta. non ammassato, ta*.

Α'μαζών, ὐσ. amazone. *amazzone*.

Α'μάθεια, ὐσ. ignorance. *ignoranza*. §. μεγάλη ἀμάθεια. ânerie, ignorance crasse, grossière et inexcusable. *asinaggine, ignoranza crassa, ignoranza grandissima*.

Α'μαθέςατα, ἐπίρ. très-ignoramment. *ignorantissimamente*.

Α'μαθέςατος, η, ον. ἐπίθ. très ignorant, tout-à-fait ignorant, ante. *ignorantissimo, ma. ignorantaccio, cia. ignorantone*.

Α'μαθέςερος, η, ον. ἐπίθ. plus ignorant, te. *più ignorante*.

Α'μαθής, ἐπίθ. ignorant, ante. *ignorante*.

Α'μαθῶς, ἐπίρ. ignoramment. *ignorantemente*.

Α'μάθητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ ὑστερημένος μαθήσεως. indiscipliné, ée. *indisciplinato, ta*. §. ἀμάθητος, ὁ μὴ μαθητευμένος, ὁπῦ δὲν εἶναι γνωςός. ignoré, ée. qui n'est pas sçu. *ignoto, ta. ignorato, ta. non saputo, ta*. §. ἀμάθητος, ἀσυνήθιςος, ὁπῦ δὲν ἔχει τὴν μάθησιν, τὴν πρᾶξιν. qui n'est par accoutumé, qui n'est pas experimenté. *non accostumato, ta. non pratico, ca*.

Α'μαθήτευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μεμαθημένος, ὁ ἀμαθής. ignorant, ante. idiot, ote. *ignorante, idiota*. §. ἀμαθήτευτος, ὁ μὴ μαθημένος, ὁπῦ δὲν εἶναι γνωςός. ignoré, ée. qui n'est pas sçu. *igneto, ta. non saputo, ta*.

Α'μαλάκιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐμαλακίσθη, ὁποῦ δὲν ἔκαμε μαλακίαν. qui ne s'est souillé d'une pollution. *che non si è corrotto, che non è caduto in polluzione*. §. ἀμαλάκιςος, ὅςις δὲν ἐμαλακώθη, καὶ δὲν μαλακώνεται. qui ne s'ammollit point. *che non si ammolisce*.

Α'μάλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μαλαγμένος. qui n'est pas manié, ée. qui n'est pas pâtiné, ée. *non maneggiato, ta. non tasteggiato, ta*.

Α'μαλάκωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas amolli, ie. *non mollificato, non rammorbidato, ta. non rammollito, ta*.

Α'μαλθεία, ὐσ. τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας. corne d'abondance. *cornucopia, abbondanza*.

Α'μαλλος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν ἔχει μαλλιά. qui n'a point de cheveux. *che non ha capelli*.

Α'μάλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été grondé. *non isgridato, ta. non ripreso di parole*. §. ἀμάλωτος, ὁπῦ δὲν εἶναι μαλωμένος μὲ τινά, ἤτοι ὁπῦ εἶναι φίλος. qui n'a

n'a pas de démêlé avec quelqu'un, qui est en paix avec quelqu'un. *che non è in querella con alcuno, ch'è in pace.*

Ἀ'μανδρωμένος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι βαλμένος εἰς τὴν μάνδραν. qui n'est pas fermé dans la bergerie. *che non è chiuso nella mandra.*

Ἀ'μανέπυμα, ὁσ. engagement. *impegno.*

Ἀ'μανετεμένος, η, ον. μετ. engagé, ée. *impegnato, ta.*

Ἀ'μανετεύω, Π'. engager. *impegnare, dar in pegno.*

Ἀ'μανέτι, ὁσ. gage. *pegno.*

Ἀ'μανίκωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de manches. *che non ha maniche.*

Ἀ'μάνιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι μανισμένος, δὲν εἶναι θυμωμένος. qui n'est pas emporté de colère, qui n'est pas courroucé. *non adirato, ta. non isdegnato, ta.*

Ἀ'μανισάρι, ἰδὲ Μανισάρι.

Ἀ'μανδάλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas barré, qui n'est pas fermé avec la barre. *non istangato, ta. non chiuso, sa. con sbarra, con stanga.*

Ἀ'μάντευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas deviné, ée. *non indovinato, ta.*

Ἀ'μαξα, ὁσιας. carrosse. *carrozza.* §. ἄμαξα, ἁμάξι διὰ κουβάλισμα. char. *carro.*

Ἀ'μαξάδικα, ἐπίρ. à la façon des charretiers. *ri* à la façon des cochers. *alla maniera de' carrettieri, alla maniera de' cocchieri.*

Ἀ'μαξάδικος, η, ον. ἐπίθ. de cocher, de charretier. *di cocchiere, di carrettiere, di vetturino.* §. τὸ ἀμαξάδικον, ὁ μισθὸς τοῦ ἀμαξᾶ. ce qu'on paye pour le chariage. *quel che si paga per la vettura.*

Ἀ'μαξάκι, ὁσ. μικρὸν ἁμάξι. charrette, brouette. *carretta, carretto, carticello, carruccio.* §. ἁμαξάκι, μικρὸν ἁμάξι, μικρὴ καρότζα. petite carrosse. *piccola carrozza.*

Ἀ'μαξάτικος, ἰδὲ Ἀμαξάδικος.

Ἀ'μαξᾶς, ὁσ. ὁδηγὸς τῆς καρότζας. cocher. *cocchiere.* §. ἀμαξᾶς, ὁδηγὸς τῶν ἀμαξιῶν διὰ κουβάλισμα. charretier, ière, voiturier, ère. *carrettiere, vetturino.* §. ἀμαξᾶς, ὅστις φτιάνει τὰ ἀμάξια. charron. *carradore.*

Ἀ'μάξι, ὁσ. ἡ καρότζα. carrosse. *carrozza.* §. ἁμάξι διὰ κουβάλισμα. char, charrette. *carro, carretta.* §. ἁμάξι μεγάλον. fourgon. *carrettone.* §. ἁμάξι τοῦ κανονιοῦ. affut. *carretta da cannone.*

Ἀ'μαξιά, ὁσ. une charretée. *una carrettata.*

Ἀ'μαξοποιός, ὁσ. ἐκεῖνος ὁποῦ φτιάνει τὰ ἀμάξια. charron, carrossier. *carradore, carrozzajo.*

Ἀ'μαξοςάσιον, ὁσ. chartil. *rimessa da carri.*

Ἀ'μάραυθος, ὁσ. amaranthe. *amaranto.*

Ἀ'μαρασία, ὁσ. qualité de ce qui est immarcescible. *qualità di ciò che è incorruttibile.*

Ἀ'μαραγκιάςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fané, ée. qui n'est pas flétri, ie. *non appassito, non vizzo, za.* §. ἀμαραγκίαςος, ὁποῦ δὲν μαραγγιάζει. qui ne se peut flétrir, ne peut se faner. *che non si può appassire, non si può alidire.*

Ἀ'μαραίνιτος, η, ον. ἐπίθ. immarcescible. *immarcescibile, incorruttibile.*

Ἀ'μάραντος, ὁσ. amaranthe. *amaranto, sciamito.* §. ἀμάραντος, ἐπίθ. immarcescible. *immarcescibile.*

Ἀ'μαρτάνουσα, μετ. θηλ. pécheresse, celle qui péche. *peccatrice, colei che pecca.*

Ἀ'μαρτάνω, ἀμαρτεύω. ἀμαρτάνω, Π'. pécher. *peccare.* §. ὑποκείμενος νὰ ἀμαρτήσῃ. peccable, sujet à pécher. *peccabile, soggetto a peccare.* §. ἀμαρτάνοντας. en péchant. *peccando, col peccare.*

Ἀ'μαρτάνων, μετ. ἀρ. pécheur, qui péche, qui commet de péchés. *che pecca, che commette peccati.* §. ἀμαρτάνων, σφάλλων. qui péche, qui manque. *che pecca, che falla,*

Ἀμαρ-

Ἀμαρτία, ὑσ. l'action de pécher. *il peccare.*

Ἀμάρτημα, ὑσιας. péché, crime. *peccato, delitto.* §. ἁμαρτία εἶναι ἀληθινά. en verité c'est dommage, c'est grand dommage, c'est un grand dommage. *in verità egli è un peccato, egli è un gran peccato.* §. ἁμαρτία μεγάλη. gros péché, un grand péché. *peccataccio, gran peccato.* §. μικρὰ ἁμαρτία. petit péché. *peccatuzzo, piccolo peccato.* §. συγχωρητή, ἀφαίσιμος ἁμαρτία. péché pardonnable, péché veniel. *peccato perdonabile, peccato veniale.* §. δὲν εἶναι ἁμαρτία ἰδική μου, δὲν εἶναι σφάλμα ἰδικόν μου. ce n'est pas ma faute. *non è colpa mia, la colpa non è mia.* §. θανάσιμος ἁμαρτία. péché mortel. *peccato mortale.* §. ὑποκείμενος εἰς ἁμαρτίαν, ὁ νὰ ἁμαρτήσῃ. peccable, sujet à pécher. *peccabile, soggetto a peccare.*

Ἀμαρτωλά, ἐπίρ. en pécheur. *da peccatore.*

Ἀμαρτωλή, ὑσ. pécheresse. *peccatrice.*

Ἀμαρτωλός, ὑσ. pécheur. *peccatore.*

Ἀμαρτωλότατος, ἐπίθ. très pécheur, chargé de péches. *carico di peccati.*

Ἀμαρτωλότερος, η, ον. ἐπίθ. plus péchant. *più peccatore.*

Ἀμαρτύρητος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἠμπορῆ νὰ μαρτυρηθῇ. qu'on ne sauroit attester, témoigner. *che non si può testimoniare, testificare.* §. ἀμαρτύρητος, ὁποῦ δὲν εἶναι μαρτυρημένος. qui n'est pas témoigué, ée. qui n'est pas attesté, ée. *non attestato, ta. non testificato, ta.* §. ἀμαρτύρητος, ὁποῦ δὲν ἐμαρτυρήθη, δὲν ἐβασανίσθη. qui n'est pas martyrisé. *non martirizzato, ta.*

Ἀμαρτύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐμαρτυρήθη, δὲν ἐβασανίσθη μὲ μαρτύρια. qui n'a pas été martirisé, qui n'a pas été tourmenté, ée. *non martirizzato, ta. non tormentato, ta.*

Ἀμάσητος, ἀμάσιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas mâché, ée. *non masticato, cata.* §. ἀμάσιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μασηθῇ. qu'on ne sauroit mâcher, qui ne peut être mâché, ée. *che non si può masticare.*

Ἀμασχάλα, ἴδε Ἀμαχάλη καὶ μασχάλη.

Ἀμασχάρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été moqué, ée, *non burlato, ta. non deriso, sa.*

Ἀμαστίγωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été fouetté, ée. *non frustato, ta. non staffilato, ta. non sforzo, ta.*

Ἀμασχάλη, ὑσ. aisselle. *ascella.*

Ἀμάτωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι αἱματωμένος. qui n'est pas ensanglanté, ée. *non insanguinato, ta.* §. ἀμάτωτος ὁποῦ δὲν στάζει αἷμα. qui ne dégoutte de sang, qui ne saigne pas. *non sanguinante.*

Ἀμαυρώνω, ἀμαυρόνω, Ρ. σκοτεινιάζω. obscurcir, offusquer. *appanare.* §. ἀμαυρώνω, δυσφημῶ. dénigrer, ternir. *diffamare.*

Ἀμαύρωμα, ὑσ. πάθος τοῦ ὀφθαλμοῦ. goutte sereine. *gotta serena.*

Ἀμαύρωσις, ὑσιας. σκοτεινίασμα. obscurcissement. *appannamento.* §. ἀμαύρωσις, δυσφήμισμα. dénigrement. *diffamazione.* §. ἀμαύρωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ. goutte sereine. *gotta serena.*

Ἀμαχα, ἐπίρ. χωρὶς μάχην. sans dispute, sans querelle. *senza contesa, senza disputa.* §. ἄμαχα, χωρὶς πόλεμον. sans combattre, sans tirer l'épée. *senza combattere, senza sfoderar la spada.*

Ἀμάχευμα, ὑσιας. sequestration. *il sequestrare.*

Ἀμαχευμένος, η, ον. μετ. séquestré, ée. *sequestrato, ta.*

Ἀμαχεύω, Ρ. séquestrer. *sequestrare, staggire.*

Ἀμάχη, ὑσ. ἡ μάχη, ὁ πόλεμος. combat. *combattimento.* §. ἀμάχη, ἔχθρα. inimitié, haine, malveillance, antipathie. *inimicizia, odio, malevolenza.*

Ἀμαχος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν μάχεται, δὲν πο-

πολεμῇ. qui ne combat point. *che non combatte*. §. ἄμαχος, ὁπῦ δὲν μαλώνει. qui ne querelle, qui n'est pas querelleur, euse. *non litigioso, non rissoso, ta*.

Ἀμβλυγώνιος, ἐπίθ. qui a un angle obtus. *ottusangolo*.

Ἀμβλύγωνον, ὑσ. amblygone, angle obtus. *angolo ottuso*.

Ἄμβρα, ὑσ. ambre jaune, succin. *ambra*.

Ἄμβων, ἀμβωνάς, ὑσ. ambon, chaire à prêcher, jubé. *tribuna, pulpito, pergamo*. §. ἄμβων ῥητορικός. tribune. *aringhiera, bigoncia*.

Ἀμβροσία, ὑσ. ambroisie. *ambrosia*.

Ἄμε, αὐτὶ τῦ ὕπαγε. va-t-en. *vanne. vàttene*.

Ἀμεθυσία, ὑσ. l'action de n'être pas ivre. *l'azione, di non esser ubbriaco*.

Ἀμέθυστος, ἀμέθυστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ivre. *non ebbrio, ia. non ubbriaco, ca*. §. ἀμέθυστος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεθύσῃ. qu'on ne sauroit enivrer. *che non si può ubbriacare*.

Ἀμέλεια, ὑσ. négligence, nonchalance, incurie. *negligenza, trascuratezza, trascuraggine*. §. με ἀμέλειαν. négligemment, nonchalamment. *trascuratamente, negligentemente, neglettamente*.

Ἀμελέστατος, ἐπίθ. très négligent, te. *negligentissimo, ma*.

Ἀμελετησία, ὑσ. l'action de ne pouvoir pas méditer. *il non poter meditare*.

Ἀμελέτητα, ἐπίρ. sans avoir médité, sans méditation. *senza meditare*.

Ἀμελέτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas réfléchi, qui n'est pans pensé. *immeditato, ta. non meditato, ta*.

Ἀμεληθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. negligé, ée. *negletto, ta. trascurato, ta*.

Ἀμέλημα, ὑσ. l'action de negliger. *trascuramento, trascuranza*.

Ἀμελημένος, η, ον. μετ. negligé. ée. *negletto, ta. trascurato, ta*.

Ἀμελὴς, ἐπίθ. négligent, ente, nonchalant, ante. *negligente, trascurato, ta*.

Ἀμελήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a negligé. *colui ἢ colei che ha negletto, trascurata*.

Ἀμελῶ, Ρ'. négliger. *trascurare*.

Ἀμελῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui neglige, nonchalant, ante. *trascurante, colui ἢ colei che trascura*.

Ἀμελῶς, ἐπίρ. négligemment, nonchalamment. *negligentemente, trascuratamente*.

Ἄμεμπτος, η, ον. ἐπίθ. irrépréhensible, irréprochable. *irreprensibile*.

Ἀμέμπτως, ἐπίρ. irrépréhensiblement. *irreprensibilmente*.

Ἀμερεμέτιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas raccommodé, ée. qui n'est pas réparé, ée. *non raccomodato, ta. non racconciato, ta*.

Ἀμέρδωτα, ἀμέρδωτος, ἰδὲ Ἀμέρωτα, ἀμέρωτος.

Ἀμεριμνία, ὑσ. négligence, peu de soin. *spensierataggine*.

Ἀμέριμνος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans souci, qui n'a point de souci, exempt de tout souci. *spensierato, scarico di pensieri*.

Ἀμεριμνῶ, Ρ'. n'avoir pas de souci. *essere spensierato, ta*.

Ἀμέριστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit diviser, qui ne se peut partager. *impartibile, indivisibile, che non si può partire*.

Ἀμέρωτα, ἐπίρ. sans être apprivoisé, sans apprivoisement, d'une manière sauvage. *senza essere addimesticato, con salvatichezza*.

Ἀμέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas apprivoisé, ée. *non addimesticato, ta*. §. ἀμέρωτος, ἀγριωμένος. effarouché, ée. *spaventato, ta*.

Ἄμεσος, ἐπίθ. immédiat, ate. *immediato, ta*.

Ἀμέσως, ἐπίρ. immédiatement. *immediatamente*.

Ἄμεστος, η, ον. ἐπίθ. retrait, aite. *annebbiato, ta. dicesi delle biade*.

Ἀμετάβλητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταβληθῇ. inconvertible. *inconvertibile*.

Ἀμετάβατον, ὑσ. ἀμετάβα-

βα-

βατον ῥῆμα. intransitif. *intransitivo.*

Ἀμετάβλητος, η, ον. ἐπίθ. immuable, invariable, inalterable. *immutabile, invariabile, inalterabile.* §. τὸ ἀμετάβλητον τῆς τύχης. l'immutabilité, l'invariabilité de la fortune. *l'immutabilità, l'invariabilità della fortuna,*

Ἀμετάβολος, η, ον. ἐπίθ. immuable. *immutabile.* §. τὰ ἀμετάβολα. liquides. *consonanti liquide.*

Ἀμεταγλωττισία, ἡς. impossibilité de traduire. *impossibilità di tradurre.*

Ἀμεταγλώττιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μεταγλωττισμένος. qui n'est pas tràndit, uite. *non tradotto, ta.* §. ἀμεταγλώττιστος. qu'on ne sauroit traduire. *che non si può tradurre.*

Ἀμετάγραπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas copié, ée. de nouveau. *non ricopiato, ta.*

Ἀμεταγύριστος, η, ον. ἐπίθ. irrévocable. *irrevocabile.* §. ἀμεταγύριστος. qu'on ne peut faire changer d'avis. *che non si può far cangiare di sentimento.*

Ἀμετάδοτος, η, ον. ἐπίθ. incommunicable, qui ne se peut communiquer. dont on ne peut faire part. *incomunicabile, di cui non si può far parte.*

Ἀμετάθετος, η, ον. ἐπίθ. invariable. *invariabile.* §. τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης του, τὸ σταθερὸν τῆς γνώμης τῆς. l'invariabilité, la fermeté de son opinion. *immutabilità, la stabilità della sua opinione.*

Ἀμεταθέτως, ἐπίρ. immuablement. *immutabilmente.*

Ἀμετακινήτως, ἐπίρ. fermément, inébranlablement. *fermamente.*

Ἀμετακίνητος, η, ον. ἐπίθ. ferme, invariable. inébranlable. *fermo, stabile, immobile.*

Ἀμετάλαβος, ἐπίθ. qui n'a pas communié. *che non ha comunicato.*

Ἀμετάλλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἀλλάζει, celui ŭ celle qui ne change pas. *colui ŭ colei che non cangia, che non muta.*

Ἀμεταμέλητος, η, ον. ἐπίθ. ἰδὲ Ἀμετανόητος.

Ἀμετανοησία, ἡς. impenitence, endurcissement dans le péché. *impenitenza.*

Ἀμετανοήτως, ἐπίρ. avec impénitence, avec endurcissement du coeur. *con impenitenza, senza pentimento.*

Ἀμετανόητος, η, ον. ἐπίθ. impénitent, obstiné dans son péché, endurci dans le péché. *impenitente, indurato nel peccato.*

Ἀμετασάλευτα, ἐπίρ. ἰδὲ Ἀσάλευτα.

Ἀμετασάλευτος, ἰδὲ Ἀσάλευτος.

Ἀμετάστατα, ἐπίρ. d'une manière immuable. *in maniera stabile.*

Ἀμετάστατος, η, ον. ἐπίθ. immuable. *fermo, ma stabile.*

Ἀμετάστροφος, η, ον. ἐπίθ. celui ŭ celle qui ne sauroit être converti. *colui ŭ colei che non si può convertire.*

Ἀμετάτρεπτος, η, ον. ἐπίθ. immuable, qui ne se change point. *incommutabile, che non si cambia.*

Ἀμεταχείριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι μεταχειρισμένος. qui n'est pas employé, ée. *non adoperato, ta.* §. ἀμεταχείριστος, καινούριος, ὁποῦ δὲν εἶναι μεταχειρισμένος. qui n'est pas usé, ée. *non usato, ta. nuovo, va.* §. ἀμεταχείριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ μεταχειρισθῇ. dont on ne sauroit se servir. *che non si può adoperare.*

Ἀμέτοχα, ἐπίρ. sans avoir part. *senza partecipare.*

Ἀμέτοχος, η, ον. ἐπίθ. celui ŭ celle qui n'a point de part. *non partecipante, colui ŭ colei che non partecipa, che non ha parte.*

Ἄμετρα, ἐπίρ. immensément, démesurément, excéssivement. *smisuratamente, smoderatamente, oltre misura, fuor di modo.*

Ἀμέτρητα, ἐπίρ. sans nombre. *innumerabilmente, senza numero.*

Ἀμέτρητος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν εἶναι μετρημένος,

νος. qui n'est pas mésuré, ée. *non misurato, ta.* §. ἀμίβητος ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μιβηθῇ. qu'on ne peut mésurer, qui ne se peut mésurer. *immisurabile.* §. ἀμίβητος, ἄπειρος. immense, qui est sans mésure. *immenso, sa.* §. ἀμίβητος, ἀναρίθμητος. innombrable. *innumerabile.*

Α'μιβος, η, ον. ἐπίθ. immense, démesuré, ée. excessif, ive. *immenso, sa. smisurato, ta. enorme.* §. τὸ ἀμιβον. l'immensité. *immensità.*

Α'μὴ, ἀλλὰ. mais. *ma.*

Α'μὴν. amen, ainsi-soit-il. *ammen, così sia.*

Α'μήτωρ, ὁ. qui n'a point de mére. *che non ha madre.*

Α'μηχανεύτως, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μηχανικῶς κατασκευασμένος, ἀτεχνεύτως. naturel, elle. qui est sans artifice. *naturale.*

Α'μηχανία, ἡ. perplexité. irresolution. *perplessità.*

Α'μήχανος, η, ον. ἐπίθ. perplexe, irresolu, ue. embarassé, ée. *perplesso, sa.*

Α'μίαντος, ἐπίθ. pur, pure, qui n'est point contaminé, ée. *puro, ra. casto, sta. mondo, da. incontaminato, ta. immacolato, ta.*

Α'μίαντος λίθος, οὐσιαστ. plombagine. *matita.*

Α'μικτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μεμιγμένος. celui ou celle qui est sans mélange. *immisto, ta. non misto, sta.* §. ἄμικτος ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνακατωθῇ, νὰ μιχθῇ. qui ne peut se mêler, qu'on ne sauroit mêler. *colui ò colei che non si può mescolare.*

Α'μίλητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ὡμιλήθη, περὶ τῶ ὁποίω δὲν ἔγινε λόγος. dont on n'a pas parlé, on n'a pas fait mention. *di cui non si è parlato.*

Α'μιλλα, οὐσ. émulation, concurrence. *emulazione, concorrenza.*

Α'μιλλῶμαι, Π. avoir de l'émulation, entrer en concurrence. *emulare, gareggiare.*

Α'μιμήτως, ἐπίρ. d'une manière inimitable. *in maniera inimitabile.*

Α'μίμητος, η, ον. ἐπίθ. inimitable. *inimitabile.*

Α'μιμησία, ἡ. l'impossibilité d'imiter. *l'impossibilità d'imitare.*

Α'μίσθωτος, η. ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἔχει μισθὸν, δὲν ἔχει λουφεν. celui ou celle qui n'a point de gages. *colui ò colei che non è salariato.*

Α'μίσητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μισημένος. qui n'est pas haï, ie. *che non è odiato, ta.* §. ἀμίσητος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μισηθῇ. qu'on ne sauroit haïr. *che non si può odiare.*

Α'μμάδα, ἰδὲ Ἀμμῦδα.

Α'μμοδιά, ἰδὲ Ἀμμῦδα.

Α'μμοθήκη, ἡ. poudrier. *polverino.*

Α'μμος, ἡ. sable, aréne. *sabbia, arena,* §. ἄμμος λεπτή. sablon. *rena.* §. ἄμμος, κονιορτός. poussière. *polvere.* §. γεμίζω μὲ ἄμμον. remplir de sable, assabler. *inarenare, empire di sabbia.* §. σκεπάζω μὲ ἄμμον. sabler. *coprir di sabbia.* §. τρίβω μὲ ἄμμον. sablonner, écurer avec du sablon. *stropicciare, ripulire con arena.* §. τόπος ὅθεν ἀυγάζει τὴν ἄμμον. sablonnière. *renajo.* §. ὅτις πωλεῖ τὴν ἄμμον. sablonnier. *renajuolo.*

Α'μμῦδα, Ἀμμῦδιά, ἡ. sablière, sablon. *renaccio, renajo, luoghi d'arena.* §. ἀμμοῦδα, ὕλη ἀμμώδης. matière sablonneuse. *arenosità.*

Α'μμότοπος, οὐσ. sablonnières. *luoghi d'arena.*

Α'μμώδης, ἐπίθ. sablonneux, euse. aréneux, euse. *arenoso, sa. sabbioneso, ta.*

Α'μμωνιακὸν ἅλας, οὐσιαστ. ammoniac. *ammoniaco.*

Α'μνὸς, οὐσ. agneau. *agnello.*

Α'μνημονεύτως, ἐπίρ. χωρὶς μνημόσυνον. sans commémoration. *senza commemorazione.*

Α'μνημόνευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐμνημονεύθη, δὲν ἔλαβε μνημόσυνον. dont on n'a pas fait commémoration. *di cui non si è fatto commemorazione.* §. ἀμνημονεύτως, ἀπὸ

το-

πολὺ καιρὸν, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται τινάς. immémorial, ale. *immemorabile*. §. ἀμνημόνευτος, ὅπου δὲν ἔχει μνήμην, δὲν ἔχει ἐνθυμητικόν. qui n'a pas de mémoire, qui a perdu la mémoire. *smemorato, ta*.

Ἀμνήμων, ἐπίθ. oublieux, euse. qui a une mémoire courte. *smemorato, ta*. §. ἀμνήμων, ὅπου δὲν ἐνθυμεῖται. qui oublie. *irricordevole, immemore*.

Ἀμνησικακία, ὑσ. l'action d'oublier les injures. *dimenticanza delle ingiurie*.

Ἀμνησίκακος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui oublie les injures. *immemore delle ingiurie ricevute, colui ὁ colei che dimentica le ingiurie*.

Ἀμνηστία, ουσ. amnistie. *amnistia*.

Ἀμνός, ὑσ. agneau. *agnello*. §. ἀμνός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. agnus. *agnusdei*.

Ἀμοιβαῖος, α, ον. ἐπίθ. alternatif, ve. mutuel, elle. *alternativo, va. mutuo, ua. scambievole*. §. ἀμοιβαῖος, réciproque. *reciproco, ca. vicendevole*.

Ἀμοιβαιότης, ὑσ. réciprocité. *vicendevolezza*.

Ἀμοιβαίως, ἐπίρ. alternativement, tour-à tour. *alternativamente*. §. ἀμοιβαίως. mutuellement, réciproquement. *mutualmente, scambievolmente, a vicenda, vicendevolmente*.

Ἀμοιβή, ὑσ. ἡ ἀνταμοιβή. compensation. *compensazione*.

Ἀμοίβω, ἰδὲ Ἀνταμείβω.

Ἀμοιρασία, ὑσ. τὸ ἀμοίρασον, τὸ ἀδύνατον τοῦ μοιρασμοῦ. l'impossibitité du partage. *l'impossibilità dell spartimento*. §. ἀμοιρασία. indivisibilité. *indivisibilità*.

Ἀμοίραστα, ἐπίρ. sans partager, indivisiblement. *indivisibilmente, senza spartimento*.

Ἀμοίραστος, η, ον, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ μοιρασθῇ. impartable, qui ne peut être partagé. *impartibile, indivisibile*. §. ἀμοίραστος, ὅπου δὲν εἶναι μοιρασμένος. qui n'est pas partagé. *non spartito, ta*.

Ἀμοιρος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει μέρος, δὲν μετέχει. celui ἢ celle qui ne partage pas, qui n'a point de part, qui ne partécipe. *non partecipante, colui ἢ colei che non partecipa, che non ha parte*.

Ἀμόλυντα, ἐπίρ. sans tache. *senza macchia*.

Ἀμόλυντος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas contaminé, ée. qui n'a point de taches. *immaculato, ta. incontaminato, ta*.

Ἀμόνι, ἰδὲ Ἀκμόνι.

Ἀμόργη, ἰδὲ Ἀμούργα.

Ἀμορφία, ὑσ. difformité. *difformità*.

Ἄμορφος, η, ον. ἐπίθ. informe. *informe, difforme*.

Ἀμουδίαστος, η. ον. ἐπίθ. qui n'est pas engourdi, ie. *non intorpidito, ta. non intormentito, ta*.

Ἀμουνούχιστος, ἐπίθ. qui n'est pas châtré. *non castrato*.

Ἀμούργα, ουσ. amurgue, lie, féces. *amurca, morchia, feccia, sedimento*. §. γεμάτος ἀμούργας. plein, eine. de lie. *feccioso, sa*.

Ἀμουρμούριστος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui ne murmure pas. *colui ὁ colei che non mormora*.

Ἀμούσκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas trempé. ée. qui n'est pas mouillé, ée. qui n'est pas imbibé, ée. *non inzuppato, ta. non imbevuto, ta*.

Ἄμουσος, ἐπίθ. ἄχαρις, ἄνοστος. fade, insipide. *scipito, insipido, da*.

Ἀμουχλίαστος. η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas moisi, ie. qui n'est pas chanci, ie. *non muffato, ta*.

Ἄμπακος, ὑσ. table des comptes. *abbaco, tavola pei conti*.

Ἀμπάλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas rapiécé, ée. *non rappezzato, ta. racconcito, ta*.

Ἀμπανόξυλον, ὑσ. ébène. *legno d' ebano*.

Ἀμπανός, ουσ. ébènier. *ebano*.

Ἀμπανόζι, ἰδὲ Ἀμπανόξυλον, καὶ Ἀμπανός.

Ἀμπάρα, ὑσ. barre, *stanga*.

Ἀμπάρι, ὑσιας. grenier. *granajo*.

Α'μπάρι, ὑσίας. ambre. *ambra*.

Α'μπαριάζω, Ρ'. σφαλλῶ μὲ ἀμπάραις. fermer avec une barre. *chiudere colla stanga*, *stangare*. §. ἀμπαριάζω, βάνω εἰς τὸ ἀμπάρι. engranger. *riporre nel granajo*.

Α'μπαρίασμα, οὐσ. σφάλισμα μὲ ἀμπάραις. l'action de barrer. *lo stangare*. §. ἀμπαρίασμα, τὸ βάλσιμον εἰς τὸ ἀμπάρι. l'action d'engranger. *il riporre nel granajo*.

Α'μπαριασμένος, η, ον. μετ. σφαλισμένος μὲ ἀμπάραις, barré. ée. *stangato*, *ta*. §. ἀμπαριασμένος, βαλμένος εἰς τὸ ἀμπάρι, engrangé, ée. *riposto*, *ta*. *nel granajo*.

Α'μπαρμπέριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas rasé, qui n'a pas la barbe rasée. *non rasato*, *ta*. *che non si è fatto radere la barba*.

Α'μπᾶς, ὑσ. ἰδὲ 'Αβᾶς.

Α'μπᾶς, ὑσ. sorte de drap de Turquie. *sorta di panno grosso di Salonicchio*.

Α'μπαστάρδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas dégeneré, ée. *non degenerato*, *ta*. *non imbastardito*, *ta*.

Α'μπασαδάρος, ἰδὲ Πρέσβυς.

Α'μπιζίεριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ennuyé, ée. qui ne se lasse pas. *non infastidito*, *ta*.

Α'μπελάκι, ὑσ. petite vigne. *vignetta*, *vignola*, *piccola vigna*.

Α'μπελάρης, ἀμπελᾶς, ὑσ. vigneron. *vignajuolo*.

Α'μπέλι, ὑσ. vigne. *vigna*. §. ἀμπέλι καὶ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλυ, vigne, *vite*. §. φυτεύω ἀμπέλια. planter de vignes. *vignare*, *piantar vigne*. §. κλαδεύω τὰ ἀμπέλια. tailler la vigne. *potare*. §. ἀμπέλι τῶν παιδῶν, ἀχῶρες. achores. *acori*, *lattime*. §. ἀμπέλια πολλὰ, τόπος γεμάτος ἀμπέλια. vignoble. *vigneto*, *vigna*.

Α'μπελος, ὑσ. vigne. *vigna*.

Α'μπελότοπος, ὑσ. vignoble. *vigneto*, *vigna*.

Α'μπελυργὸς, ὑσ. vigneron. *vignajuolo*.

Α'μπελόῤῥιζα, ἰδὲ Κύτζυρον.

Α'μπελυργικὴ, οὐσ. l'art de cultiver la vigne. *l'arte di coltivare la vigna*.

Α'μπελόπρασον, ὑσ. porreau de chien. *ampeloprasso*, *porro di vigna salvatico*.

Α'μπελόφυλλον, ὑσ. feuille de vigne. *foglie di vite*.

Α'μπελοχώραφον, ὑσ. vignoble, lieu planté de vignes. *vigneto*.

Α'μπελών, ὑσ. vigne. *vigna*.

Α'μπενοκλάδι, ὑσ. bluet, aubifoin, barbeau, casse-lunettes. *battisegolo*.

Α'μπέρι, ἰδὲ 'Αμβρα.

Α'μπιτίλαστος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas ourlé, ée. *non orlato*, *ta*.

Α'μπόδημα, ἰδὲ Εμπόδιον.

Α'μποδίζω, ἰδὲ Εμποδίζω.

Α'μπόδιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empéché, ée. *non impedito*, *ta*.

Α'μπόλι, ὑσ. greffe, ente. *innesto*, *nesto*, *annesto*. §. ἀμπόλι τῆς εὐλογιᾶς. inoculation. *inoculazione*.

Α'μπολίασμα, ὑσ. ente, l'action d'enter, de greffer. *l'innestare*, *l'innesto*. §. ἀμπολίασμα τῆς εὐλογιᾶς. inoculation. *inoculazione*.

Α'μπολιάζω, Ρ'. enter, greffer. *annestare*, *innestare*. §. ἀμπολιάζω ταῖς εὐλογιαῖς. inoculer. *inoculare*, *annestare il vajuolo*.

Α'μπολιασμένος, η, ον. ἐπίθ. διὰ τὰ δένδρα. enté, ée. greffé, ée. *annestato*, *innestato*, *ta*. καὶ διὰ ταῖς εὐλογιαῖς. inoculé, ée. *inoculato*, *ta*.

Α'μπολίαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπυ δὲν εἶναι μπολιασμένος. διὰ τὰ δένδρα. qui n'est pas enté, ée. qui n'est pas greffé, ée. *non annestato*, *ta*. §. ἀμπολίαστος, ὅπυ δὲν εἶναι μπολιασμένος. διὰ ταῖς εὐλογιαῖς. qui n'est pas inoculé, ée. *non inoculato*, *ta*.

Α'μποτε, plût à Dieu, plût au ciel, Dieu veuille. *piaccia a Dio*, *piacesse a Dio*, *Dio voglia*.

Α'μπωγμα, ὑσ. impulsion, heurt. *urto*, *spinta*.

Ἀμπώθω, ἰδὲ Ἀμπώχνω.

Ἀμπώξας, ξασα, μετ. celui ou celle qui a poussé. *colui o colei che ha spinto.*

Ἀμπωξις, ἄμπωσμα, ἰδὲ Ἀμπωγμα.

Ἀμπωσμένος. η, ον, μέτ. poussé, ée. *spinto, ta.*

Ἀμπώχνω, Ρ'. pousser. *spingere.*

Ἀμύαλος, η, ον, ἐπίθ. ὁπου δὲν ἔχει μυαλόν. celui ou celle qui n'a point de cerveau, ou qui n'a pas de moelle. *colui o colei che non ha cervello, non ha midolla.* §. ἀμύαλος, ξεμυαλισμένος, μωρός. écervelé, ée. évaporé, ée. qui est sans jugement. *sventato, ta. svaporato, girellajo, che non ha cervello.*

Ἀμυγδαλάκι, ουσ. petite amande. *amandolino, mandorletta.*

Ἀμυγδαλιά, ουσ. amandier. *mandorlo.*

Ἀμυγδαλίσιμος, η, ον. ἐπίθ. d'amandes. *di mandorle.*

Ἀμυγδαλόγαλα, ουσ. lait d'amande. *mandorlato.*

Ἀμυγδαλόλαδον, ουσ. huile d'amandes. *olio di mandorle.*

Ἀμύγδαλον, ουσ. amande. *mandorla.* §. φτιασμένος με ἀμύγδαλα. d'amandes, *mandorlino, na.*

Ἀμύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπου δὲν εἶναι μυρισμένος. qui n'est pas flairé, ée. *non odorato, ta.* §. ἀμύριστος, ὁπου δὲν μυρίζει, qui ne sent bon, qui n'est pas odoriférant, te. *non odoroso, sa, che non ha odore.*

Ἀμύρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπου δὲν ἐμυρώθη, ὁπου δὲν ἐσφραγίσθη με τὸ μῦρον. qui n'est pas confirmé, ée. qui n'a pas reçu le sacrement de la confirmation. *non cresimato, ta. che non ha ricevuto il sacramento della cresima.* §. ἀμύρωτος ὁπου δὲν ἐμυρώθη. qui n'est pas oint avec les saintes huiles. *non unto coll' olio santo.*

Ἀμφια. ουσ. τὰ ἱερὰ ἄμφια. les ornemens. *i paramenti.*

Ἀμφιάρθρωσις, ουσ. amphiarthrose. *anfiartrosi.*

Ἀμφίασις, ουσ. investiture. *investitura.*

Ἀμφιβάλλω, Ρ'. douter. *dubitare.*

Ἀμφιβάλλων, ουσα, μετ. douteux, euse. qui doute. *dubbioso, sa. che dubita.*

Ἀμφίβιος, ἐπίθ. amphibie. *anfibio, ia. ancipite.* §. τὰ ἀμφίβια ζῶα. les amphibies. *gli anfibi.*

Ἀμφίβολα, ἐπίρ. ambigument, douteusement. *ambiguamente, dubbiosamente.*

Ἀμφιβολία, ουσ. ambiguité, doute. *ambiguità, dubbio.* §. εἶμαι εἰς ἀμφιβολίαν, être en doute, être incertain. *esser in dubbio.* §. με ἀμφιβολίαν, douteusement. *dubbiosamente.* §. με μεγάλην ἀμφιβολίαν, très douteusement. *dubbiosissimamente.*

Ἀμφιβολικός, ή, όν. ἐπίθ. ambigu, ue. *ambiguo, uà.*

Ἀμφιβολικῶς, ἐπίρ. douteusement, ambigument, *ambiguamente, dubbiosamente.*

Ἀμφιβολογία, ουσ. amphibologie. *anfibologia.*

Ἀμφιβολογικός, ή, όν. ἐπίθ. amphibologique. *anfibologico, ca.*

Ἀμφιβολογικῶς, ἐπίρ. amphibologiquement. *anfibologicamente.*

Ἀμφίβολος, η, ον. ἐπίθ. ambigu, ue. douteux, euse. *ambiguo, ua. dubbioso, sa.* §. εἶμαι ἀμφίβολος. être incertain, aine. irrésolu, ue. *esser in dubbio. esser dubbioso, sa.*

Ἀμφίβραχυς σίχος, ὁ ποῦς. amphibraque. *anfibraco.*

Ἀμφιβρόγχια, ουσ. amphibronchies. *anfibronchie.*

Ἀμφιδέξιος, ια, ον. ἐπίθ. ambidextre. *ambidestro, ra.*

Ἀμφιδεξιότης, ουσ. qualité de ce qui est ambidextre. *qualità di ciò ch' è ambidestro.*

Ἀμφίδοξος, η, ον. ἐπίθ. ἀμφίβολος. ambigu, ue. *ambiguo, ua.* §. ἀμφίδοξος, ἀμφισβητούμενος. controverse. *disputato, ta.* §. ἀμφίδοξος, ὁπου ἔχει δύο νοήματα, ὁπου διχῶς λαμβάνεται, équivoque. *equivoco, ca.*

Ἀμφιθέατρον, ουσ. amphithéatre. *anfiteatro.*

Ἀμφίκεντρος, η, ον. ἐπίθ. centripéte. centripeta.

Ἀμφιλογία, ἐσίας. ambiguité. ambiguità.

Ἀμφισβήτησις, ἐσ. ambiguité. ambiguità. §. ἀμφισβήτησις. ἔρις. dispute, controverse. controversia, disputa. §. ἀμφισβήτησις τῆς συνειδήσεως. cas de conscience. caso di conscienza.

Ἀμφισβητικός, ή, όν. ἐπίθ. disputable. controvertibile.

Ἀμφισβητικῶς, ἐπίρ. en manière de dispute. controvertibilmente.

Ἀμφισβητούμενος, η, ον. ἐπίθ. controversé, ée. disputato, ta.

Ἀμφισβητῶ, ἰδὲ Ἀμφιβάλλω.

Ἀμφορεα, ἀμφορεὺς, ἐύσ. amphore. anfora.

Ἀμφίσκιοι, ἐσ. πληθ. οἱ κάτοικοι τῆς κεκαυμένης ζώνης. amphisciens, abitanti della zona torrida.

Ἀμφότερος ἐν χρήσει. πληθ. ἀμφότεροι, l'un et l'autre, καὶ οἱ δύο. tous deux, tous les deux. ambo, ambedue.

Ἀμφοτέρως, ἐπίρ. καὶ εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον τρόπον, d'une manière, et d'autre. nell' una e nell' altra maniera.

Ἀμφω, καὶ οἱ δύο. tous les deux, l'un et l'autre. ambodue, ambedue. ambeduo, ambidue.

Ἀμώνι, ἰδὲ Ἀχμόνι.

Ἀμώμητος, η, ον. ἐπίθ. disculpé, ée. qui n'est pas accusé, ée. non accusato, ta. disculpato, ta.

Ἄμωμον, ούσ. ἀρωμάτι. amome. amomo.

Ἄμωμος, η, ον. ἐπίθ. immaculé, ée. immaculato, ta. §. ἄμωμος. psaumes graduels. salmi graduali.

Ἀμώνω, ἰδὲ Ὀμνύω.

Ἀμωσῆς, ἰδὲ Ὀμνυσῆς, κτλ.

Ἄν, Σύνδ. si. se. §. ἂν καί. quand, quoique. benchè. §. ἂν εἶναι καί. au cas que. caso che. §. ἂν δὲν, ἤδε μή. si non. se non.

Ἀναβαίνουσα, μετ. θηλ. ascendante, montante, celle qui monte. colei che monta, che ascende.

Ἀναβαίνω, Π. monter. montare, salire, ascendere. §. ἀναβαίνοντας. en montant. montando.

Ἀναβαίνων, μετ. ἀρ. ascendant, montant, qui monte. ascendente, che monta.

Ἀναβάλλω, Π. différer, prolonger. differire, procrastinare, prolungare, mandar in lungo, menar per le lunghe. §. ἀναβάλλοντας. en differant. differendo.

Ἀναβάλλων, ουσα, ον. μετ. qui diffère, qui tire de long, che differisce, che prolunga, che procrastina.

Ἀναβαπτίζω, Π. rebaptiser. ribattezzare.

Ἀναβαπτίζων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui rebaptise. colui ὴ colei che ribattezza.

Ἀναβαπτισμός, ούσ. rebaptisation. l'azione di ribattezzare.

Ἀναβαπτιστής, ούσ. αἱρετικός. anabaptistes. anabattisti. §. ἀναβαπτιστής, ὅστις ξαναβαπτίζει. qui rebaptise. che ribattezza.

Ἀναβὰς, ᾶσα, άν. μετ. monté, ée. salito, ta. asceso, sa.

Ἀνάβασμα, ἀνάβασις, ἐσ. montée, ascension. ascensione, salita, askendimento.

Ἀναβάτης, ούσ. qui monte. ascensore, ascendente, salitore.

Ἀνάβατος, η, ον, ἐπίθ. δυσανάβατος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ἀναβῇ. inaccessible. inaccessibile. §. ἀναβατὸς, ή, όν. ἀναβασμένος. monté, ée. montato, ta. §. ἀναβατός. qu'on peut aisement monter. che si può facilmente montare. §. ἀναβατὸν, προζύμι. levain. lievito.

Ἀναβιβάζω, Π. promouvoir. promuovere.

Ἀναβιβάζων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui éleve quelqu'un à une dignité. promoteur. colui ὴ colei che promuove. promotore.

Ἀναβιβασθεὶς, εῖσα, έν. μετ. promu, ue. promosso, sa.

Ἀναβίβασις, ἀναβιβασμὸς. ούσ. promotion. promozione.

Ἀναβίωσις, ούσ. l'action de revivre, de retourner

nei en vie. *l'azione di rivivere, di ritornare in vita.*

Ἀναβλαστάνω, P'. ἐξαναβλαστάνω. rejeter. pulluler de rechef. *rigermogliare.*

Ἀνάβλάστημα, ὅσ. l'action de pulluler de rechef. *il rigermogliare.*

Ἀναβλαστημένος, η, ον. μετ. rejeté, ée. pullulé. ée. de rechef. *rigermogliato, ta.*

Ἀναβλαστήσας, σασα, μετ. qui a rejeté, ée. qui a pullulé. ée. de rechef. *colui ὴ colei che ha rigermogliato.*

Ἀναβλάστησις, ὅσ. l'action de rejeter après avoir été coupé. *il rigermogliare.*

Ἀναβλέπω. P'. θεωρῶ εἰς τὸ ἄνω, βλέπω ὑψηλά. regarder en haut. *guardare, mirare in alto.*

Ἀναβλύζω, κτλ. ἰδὲ Ἀναβρύω. κτλ.

Ἀναβοήσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a poussé des hauts-cris. *colui ὴ colei che ha esclamato.*

Ἀναβόησις, ὅσ. exclamation, cri, clameur. *esclamazione.*

Ἀναβολή, ῆς, délai. *dilazione, proroga, differimento, dilungamento, procrastinazione.*

Ἀναβοῶ, P'. φωνάζω δυνατά. pousser des cris. élever la voix, s'écrier. *esclamare, gridare, alzar la voce.* §. ἀναβοῶντας. en poussant des hauts cris. *gridando ad alta voce.*

Ἀναβράζω, P'. fermenter. *fermentando.* §. ἀναβράζοντας. en fermentant. *fermentando.*

Ἀναβράζων, ζσα, μετ. celui ὴ celle qui fermente. *colui ὴ colei che fermenta.*

Ἀναβράσας, σασα, μεταφ. celui ὴ celle qui a fermenté. *colui ὴ colei che ha fermentato.*

Ἀνάβρασις, ὅσ. ebullition. fermentation. *fermentazione, ebullizione.*

Ἀναβραστός, ή, όν. ἐπίθ. bouillant, ant. *bollente, bogliente.*

Ἀναβροχή, ἀναβροχιά, ὅσ siccité. *mancanza di pioggia.* §. εἰς καιρὸν ἀναβροχῆς, καλὸν καὶ τὸ χαλάζι. toute eau éteint le feu. *ogni acqua spegne il fuoco.*

Ἀναβρύσας, σασα, μεταφ. celui ὴ celle qui a jailli. *colui ὴ colei che ha zampillato.*

Ἀνάβρυσις, ὅσ. jaillissement. *lo zampillare.*

Ἀνάβρυσμα, ὅσ. jaillissement, source. *lo zampillare, rampollamento.* §. ἀνάβρυσις νερῦ: source d'eau. *brulicame.*

Ἀναβρυσμένος, η, ον. μετ. jailli, ie. *zampillato, ta.*

Ἀναβρυστικός, ή, όν. ἐπίθ. jaillissant, ante. *zampillante.* §. νερὸν ἀναβρυστικόν. eau de source, surgeon. *acqua viva, rampollo.*

Ἀναβρυχῶμαι, κτλ. ἰδὲ Βρυχῶμαι, κτλ.

Ἀναβρύω, P'. jaillir, saillir, sourdre. *zampillare, scaturire, rampollare.* §. ἀναβρύοντας. en jaillissant. *zampillando.*

Ἀναβρύων, ζσα, ον. μετ. jaillissant, ante. *sgorgante, zampillante, che scaturisce.*

Ἀναγαλλιάζω. ἰδὲ Ἀγαλλιάζω.

Ἀναγαλλίασις, ἰδὲ Ἀγαλλίασις.

Ἀναγαλλιαστικός, κτλ. ἰδὲ Ἀγαλλιαστικός, κτλ.

Ἀναγάπητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἄξιος ἀγάπης. qui n'est pas digne d'être aimé. *indegno d'amore.* §. ἀναγάπητος, ὅσις δὲν φιλιώνεται. irréconciliable. *irreconciliabile.*

Ἀναγέλασμα, ὅσ. περίπαιγμα. dérision, raillerie. *derisione.*

Ἀναγελασμένος, η, ον. ἐπίθ. berné, ée. coïonné, ée. *deriso, sa. beffato, ta. schernito, ta.*

Ἀναγελαστής, ὅσ. berneur, railleur, moqueur. *derisore, schernitore.*

Ἀναγελαστικός, ή, όν. ἐπίθ. ἄξιος γέλωτος, ἄξιος τὰ περιπαιχθῆ. bernable, risible, qui mérite d'être bafoué. *deriisibile, degno di scherno.*

Ἀναγελῶ, P'. περιπαίζω. berner, railler, se moquer. *deridere, schernire, beffare.*

Ἀναγεννηθείς, εῖσα, θέν. μετ. régénéré, ée. *rigenerato, ta. regenerato, ta.*

Ἀναγέννησις, ὅσ. régénération. *rigenerazione. regenerazione.*

Ἀναγεννήσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a fait

fait régénérer, qui a donné une seconde naissance. *colui ò colei che ha rigenerato.*

Ἀναγεννῶ, Pʹ. régénérer. *rigenerare, regenerare.* §. ἀναγεννῶμαι. renaître, se régenérer. *rinascere, rigenerarsi, regenerarsi.*

Ἀναγινώσκω, Pʹ. διαβάζω, lire. *leggere.* §. ἀναγινώσκωντας. en lisant. *leggendo.* §. ἀφ' ὁ ἀνέγνωσα τὴν γραφήν. après avoir lu la lettre. *dopo aver letto la lettera.*

Ἀναγινώσκων, μετ. ἀρ. lisant, ante. *leggente, che legge.*

Ἀναγκάζω. Pʹ. nécessiter, obliger. *necessitare, obbligare.* §. ἀναγκάζω, παρακινῶ. solliciter. *sollecitare.* §. ἀναγκάζω στενοχωρῶ, βιάζω. contraindre, presser. *astringere, ò astrignere, sforzare, violentare.* §. ἀναγκάζομαι, être obligé, être contraint. *esser obbligato, costretto, ta.* §. ἀναγκάζωντας. sollicitant. *sollecitando.*

Ἀναγκάζων, ουσα, μετ. nécessitant, ante. *necessitante.* §. ἀναγκάζων, ὁ παρακινῶν. qui sollicité. *sollecitante, che sollecita.* §. ἀναγκάζων, βιάζων, στενοχωρῶν, δυναστεύων, pressant, ante. qui presse, qui contraint. *stringente, sforzante.*

Ἀναγκαλλίασμα, ἰδὲ Ἀγκάλλιασμα.

Ἀναγκαλλιασμένος, ἰδὲ Ἀγκαλλιασμένος.

Ἀναγκαῖος, α, ον. ἐπίθ. nécessaire. *necessario, ia.* §. ἀναγκαῖος, ὅτις ἔχει χρείαν, ἔχει ἀνάγκην. nécessiteux, euse. *bisognoso, sa. necessitoso, sa.* §. τὸ ἀναγκαῖον. le necessaire. *il necessario.* §. τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου. le nécessaire, les nécessités de la vie. *il bisognevole alla vita, le cose necessarie alla vita.* §. τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀναγκιό. τὸ χέζουρεῖον. latrines. commodités, privé, garderobe. *il necessario, cesso, il cacatojo.* §. ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ ἀναγκαῖα. gadouard, cureur de retraits. *votacessi.* §. ὑστεροῦμαι τῶν ἀναγκαίων. être mal à son aise. *bistentare, esser privo del necessario.* §. ἀναγκαῖον πρᾶγμα εἶναι. il est necessaire. *è necessario.* §. ἀναγκαῖον, ἀνάγκη. il faut. *bisogna, fa d'uopo, fa di mestieri.*

Ἀναγκαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-nécessaire. *necessarissimo, ma.*

Ἀναγκαιότατα, ἐπίρ. très-nécessairement. *necessarissimamente.*

Ἀναγκαιότερος, α, ον. ἐπίθ. plus nécessaire. *più necessario, ria.*

Ἀναγκαίως, ἐπίρ. nécessairement, par nécessité. *necessariamente, per necessità.*

Ἀναγκάσας, σασα, μετ. ὅτις ἐβίασεν, ἐστενοχώρησέ τινά. celui ò celle qui a contraint quelqu'un. *colui ò colei che ha costretto qualcheduno.* §. ἀναγκάσας, παρακινήσας. celui ò celle qui a sollicité quelqu' un. *colui ò colei che ha sollecitato qualcheduno.*

Ἀνάγκασις, εως. παρακίνησις. sollicitation. instance. *sollecitamento.* §. ἀνάγκασις, βία, βίασμα. force, violence, contrainte. *sforzamento, violentamento.*

Ἀνάγκασμα, ἰδὲ Ἀνάγκασις.

Ἀναγκασμένος, η, ον. ἐπίθ. υποχρεωμένος. nécessité, ée. *necessitato, obbligato, ta.* §. ἀναγκασμένος, βιασμένος, στενοχωρημένος. contraint, ainte. *costretto, ta.* §. ἀναγκασμένος, ὅτις ἔχει ἀνάγκην, χρείαν. nécessiteux, euse. *necessitoso, sa. bisognoso, sa.*

Ἀναγκαστὴς, οῦ. ὁ ἀναγκάζων, καὶ παρακινῶν. solliciteur, qui sollicite. *sollecitatore.* §. ἀναγκαστὴς, βιαστὴς. qui force, qui fait violence. *sforzatore, che fa violenza.*

Ἀναγκαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. nécessitant, ante. *necessitante.* §. ἀναγκαστικὸς, ὅστις ἀναγκάζει. qui sollicite. *sollecitatore.* §. ἀναγκαστικὸς. βιαστικὸς. qui force. qui violente. *che sforza, che fa violenza.*

Ἀναγκάστρα, ας, ἡ ἀναγκά-

χάζουσα, nécessitante. *necessitante*. §. ἀναγκάζουσα, βιάζουσα, στενοχωροῦσα. celle qui contraint, qui oblige. *colei che costringe, che obbliga*. §. ἀναγκάστρια, ἡ παρακινοῦσα. celle qui sollicite. *colei che sollecita*.

Α'νάγκη, οὐσ. nécessité. *necessità*. §. ἀνάγκη, χρεία, ἔνδεια. besoin. *il bisogno*. §. ἀνάγκη εἶναι. il est nécessaire, il faut. *è necessario, fa d'uopo, fa di mestieri*. §. ἐξ ἀνάγκης. nécessairement, par nécessité. de nécessité. *necessariamente, per necessità*. §. ἀπ' ἀνάγκην. de nécessité. *per necessità*.

Α'ναγκιὸν, ὀσ. retrait, aisance d'une maison, chaise percée, latrines. *cesso, agiamento, seggetta*. §. ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ ἀναγκαῖα. gadouard, cureur des retraits. *votacessi*.

Α'ναγνώθω, ἀναγνώνω, ἰδὲ Ἀναγινώσκω, διαβάζω.

Α'ναγνώρησις, ὀσ. l'action de reconnoître. *affiguramento, riconoscimento*.

Α'ναγνώσας, μετ. ἀρ. celui qui a lu. *colui che ha letto*.

Α'ναγνώσασα, μετ. θηλ. celle qui a lu. *colei che ha letto*.

Α'νάγνωσις, οὐσ. lecture. *lettura*. §. ἔχει μεγάλην ἀνάγνωσιν. il a de l'érudition. *ha molta erudizione*.

Α'νάγνωσμα, ὀσ. lecture. lection. *lettura, lezione*.

Α'ναγνωσμένος, η, ον. μετ. lu. ue. *letto, ta*.

Α'ναγνωστάριον, ὀσ. lectionnaire. *libro delle lezioni dell' ufizio divino*.

Α'ναγνωστήρι, οὐσ. lutrin. *leggio*.

Α'ναγνώστης, οὐσ. lecteur. *lettore*. §. ἀναγνώστης, ὅστις διαβάζει. lecteur, qui lit, liseur. *lettore, leggitore, che legge*.

Α'ναγνωστικὸς, ἡ, ὁν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀναγνώστην. qui concerne le lecteur. *appartenente al lettore*.

Α'ναγνωστὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. lisible. *leggibile*.

Α'ναγορεύω, P'. proclamer. *proclamare*. §. ἀναγορεύοντας. en proclamant. *proclamando*.

Α'ναγορευθεὶς, εἶσα, θέν. μετ. proclamé, ée. *proclamato, ta*.

Α'ναγορεύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a proclamé. *colui ò colei che ha proclamato*.

Α'ναγόρευσις, οὐσ. avénement. *innalzamento al trono*.

Α'ναγουλιὰ, ἀναγοῦλα, ὀσ. nausée, soulevement de coeur. *nausea, rivolgimento di stomaco, stomacaggine*.

Α'ναγουλιάζω, P'. avoir des nausées, καὶ avoir des dégoûts. *nauseare, stomacare*.

Α'ναγουλιάζων, ουσα. μετ. dégoûtant, ante. *nauseante*.

Α'ναγουλιάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui s'est degoûté. *colui ò colei che si è stomacato*.

Α'ναγουλίασμα, οὐσ. nausée. *nausea, nauseamento*.

Α'ναγουλιαστὴς, ὀσ. degoûtant, ante. *nauseante*.

Α'ναγουλιαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. dégoûtant. ante. revoltant. ante. *nauseante, nauseoso, sa. stomachevole, stucchevole*.

Α'νάγραμμα. ὀσ. anagramme. *anagramma*.

Α'ναγραμματισμὸς, ὀσ. anagramme imparfaite. *anagrammatismo*.

Α'ναγραφεὺς, οὐσ. ὁ συγγραφεὺς νόμων. légiste, jurisconsulte, *legista, scrittor di cose di legge*.

Α'ναγραφὴ, οὐσ. περιγραφή. description. *descrizione*.

Α'ναγράφω, P'. περιγράφω. décrire. *descrivere*.

Α'ναγριωθεὶς, εἶσα, θέν. μετ. irrité, ée. *irritato, aizzato, ta*.

Α'ναγρίωμα, οὐσ. provocation. l'action d'agacer, d'irriter. *irritamento, aizzamento*.

Α'ναγριωμένος, η, ον, μετ. provoqué, ée. agacé, ée. *irritato, ta. aizzato, ta*. §. ζῶον ἀναγριωμένον. devenu furieux, euse. *accanato, ta*.

Α'ναγριώνω, P'. provoquer, agacer, irriter. *aizzare, irritare*. §. ἀναγριώνω, ἀγριεύω, γίνομαι ἄγριος. devenir furieux, euse. *irritarsi, infuriarsi*.

Ἀναγυρδυθεὶς, εῖσα, μετ. cecherché, ée. curieusement, soigneusement, *ricercato, ta. curiosamente; accuratamente.*

Ἀναγύρδυσις, ὑσ. recherche curieuse. *ricerca curiosa.*

Ἀναγυρδυτὴς, ὑσ. qui cherche curieusement. *indagatore, che cerca con curiosità.*

Ἀναγυρδύω, Pʳ. rechercher soigneusement, avec soin, avec curiosité. *Indagare, ricercare con sollecitudine.*

Ἀναγυρίζω, Pʳ. ἀναποδογυρίζω. renverser sans dessus dessous. *roversciare.* §. ἀναγυρίζω, ξαναγυρίζω, retourner de rechef. *ritornare di nuovo.*

Ἀνάγω, Pʳ. κράζω εἰς τὸ κριτήριον, δίδω ἀγωγὴν κατά τινος, actionner, citer, ajourner. *chiamar in giudizio, citare.*

Ἀναγωγὴ, ῆς. anagogie. *anagogia.*

Ἀναγωγικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. anagogique. *anagogico. ca.*

Ἀναγωγικῶς, ἐπίρ. anagogiquement. *anagogicamente.*

Ἀναδακρύζω, ἀναδακρύω. Pʳ. ἀρχινῶ νὰ δακρύσω, νὰ κλαύσω. commencer à pleurer. *cominciare a piangere.*

Ἀναδακρύσας, μετ. ἀρ. ὅστις ἄρχισε νὰ κλαίη. celui qui a commencé à pleurer, à larmoier. *colui che ha incominciato a piangere, a sparger lagrime.*

Ἀναδακρύσασα, μετ. θηλ. celle qui a commencé à larmoïer. *colei che ha incominciato a spargere lagrime.*

Ἀναδάκρυσις, ἀναδάκρυσμα, ὑσ. commencement de pleurer. *il principiar a piagnere.*

Ἀναδεκτὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ filleul, eule. *figlioccio, cia.* §. ἀναδεκτὸς, ἐπιδεκτικός. susceptible. *suscettibile.*

Ἀνάδεμα, ὑσ. l'action de lier de rechef. *il legar di nuovo.*

Ἀναδεμένος, η, ον. ἐπίθ ξαναδεμένος. lié, ée de rechef. *legato, ta di nuovo.*

Ἀναδένω, Pʳ. ξαναδένω. lier de rechef. *rilegare, legare di nuovo.*

Ἀναδέξιμος, η, ον. ἐπίθ. filleul, eule. *figlioccio, cia.*

Ἀναδέξιμον, ὑσ. τὸ ξαναδέχεσθαι. l'action de recevoir de rechef. *il ricevere di nuovo*, καὶ l'action d'être reçu de rechef. *l'esser ricevuto di nuovo.*

Ἀναδέχομαι, Pʳ. ξαναδέχομαι. recevoir de rechef. *ricevere di nuovo.* §. ἀναδέχομαι ἐκ τοῦ βαπτίσματος. tenir à baptême, ὴ tenir sur les fonds baptismaux. *tenere a battesimo.*

Ἀναδεχόμενος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui reçoit de rechef. *colui ò colei che riceve di nuovo.*

Ἀναδίδω, Pʳ. pousser, produire, *produrre, mandar fuori.* §. ἀναδίδω. pousser, repousser, après avoir été taillé. *rigermogliare.* §. ἀναδίδωντας. en produisant, en poussant. *producendo.*

Ἀναδιπλασιάζω, Pʳ. redoubler. *raddoppiare.*

Ἀναδιπλασίασις, ἀναδιπλασιασμὸς, ὑσ. redoublement. *raddoppiamento.*

Ἀναδίπλωμα, ὑσ. répetition. *ripetizione.* §. ἀναδίπλωμα, ξαναδίπλωμα. redoublement. *raddoppiamento.*

Ἀναδιπλωμένος, η, ον. ἐπίθ. repeté, ée. *ripetuto, ta.* §. ἀναδιπλωμένος, ξαναδιπλωμένος. redoublé, ée. *raddoppiato, ta.*

Ἀναδιπλώνω, Pʳ. ξαναλέγω. repéter, redire. *ripetere, ridire.* §. ἀναδιπλώνω, ξαναδιπλώνω. redoubler. *raddoppiare.* §. ἀναδιπλώνοντας. repétant, redoublant. *ripetendo, raddoppiando.*

Ἀναδιπλώσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a redoublé. *colui ò colei che ha raddoppiato.* §. ἀναδιπλώσας τὸν λόγον. qui a répeté. *che ha ripetuto.*

Ἀναδίπλωσις. Pʳ. ξαναδίπλωσις. reduplication. *reduplicazione.* §. ἀναδίπλωσις. repétition, anadiplose. *conduplicazione, anadiplosi.*

Ἀνάδοσις, ὑσ. ἀναβλάστησις.

σις. pullulation, gérmination. *germogliamento*. §. ἀνάδοσις. ἀνάβρυσις. jaillissement. *scaturimento*.

Α'ναδοτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. διαμοιραστικός. qui distribue. *che distribuisce*.

Α'νάδοχος, τοῦ parrain, compère. *patrino, compadre*. §. ἡ ἀνάδοχος. marraine, commère. *comare, matrina, santola*.

Α'ναζητηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. recherché, ée. *ricercato, ta. investigato, ta*.

Α'ναζήτησις, τοῦ. recherche. *ricerca, perquisizione*.

Α'ναζητητὴς, τοῦ. rechercheur, qui recherche. *ricercatore, perquisitore, investigatore*.

Α'ναζητῶ, Ρ'. rechercher *ricercare, investigare*.

Α'ναζωογόνησις, ήσιας. revivification. *il ravvivare*.

Α'ναζωογονηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. revivifié, ée. *ravvivato, ta*.

Α'ναζωογονήσας, σασα, μετοχ. celui ἢ celle qui a fait revivre. *colui ò colei che ha ravvivato, che ha fatto rivivere*.

Α'ναζωογονῶ, Ρ'. revivifier, faire revivre. *ravvivare*. §. ἀναζωογονῶντας. en revivifiant. *ravvivando*.

Α'νάθεμα, τοῦ. anathéme, excommunication. *anatema, scomunica*. §. ἀνάθεμά των. maudit soit. *sia maledetto*. §. ἂς πᾷ εἰς τ' ἀνάθεμα. qu'il aille se faire pendre, que le diable l'emporte. *vada in malora, vada al diavolo*. §. ὕπαγε εἰς τ' ἀνάθεμα, và, que le diable t'emporte. *va in malora*. §. ἀνάθεμά με ἂν δὲν εἶναι ἔτζι. que le diable m'emporte, si la chose n'est pas ainsi. *che il diavolo mi porti, se non è così*.

Α'ναθεματίζω, Ρ'. anathematiser, excommunier. *anatematizzare, scomunicare*.

Α'ναθεματίζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui excommunie. *che scomunica, scomunicatore, trice*.

Α'ναθεματίσας, μετ. ἀρ. celui qui a excommunié. *colui che ha scomunicato*.

Α'ναθεματίσασα, μετ. θηλ. celle qui a excommunié. *colei che ha scomunicato*.

Α'ναθεμάτισμα, τοῦ. anatheme, l'action d'excommunier. *la scomunica, scomunicamento, scomunicazione*.

Α'ναθεματισμένος, η, ον. μετ. anathématisé, ée. excommunié, ée. *scomunicato, ta*.

Α'ναθεματιστὴς, τοῦ. celui qui excommunie. *scomunicatore*.

Α'ναθεματιστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a la force de l'anathéme. *colui ò colei che ha la forza dell' anatema*. §. ἀναθεματιστικός. μισητὸς, ἀποτρόπαιος, détestable. *detestabile*.

Α'ναθεματισμὸς, ῶσιας. la force de l'anathéme. *anatematismo*.

Α'νάθεσις, τοῦ. délai, prorogation. *dilazione, proroga, dilungamento*.

Α'ναθεωρηθεὶς, εῖσα, μετ. revu, ue. *riveduto, ta*.

Α'ναθεωρήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a revu. *colui ò colei che ha riveduto*.

Α'ναθεώρησις, ήσιας. révision. *revisione*.

Α'ναθεωρῶ, Ρ'. revoir. *rivedere*. §. ἀναθεωρῶντας. en revoyant. *rivedendo*.

Α'ναθεωρητὴς, τοῦ. réviseur. *revisore*.

Α'ναθεωρῶν, οῦσα, μετοχ. celui ἢ celle qui revoit. *colui ò colei che rivede*.

Α'νάθημα, τοῦ. ἀφιέρωμα. offrande. *offerta*.

Α'νάθρεμμα, ἀνάθρυμμα, τοῦ. θρέψιμον, nourriture, l'action de nourrir. *nutrimento*. §. ἀνάθρυμμα, ἀναθροφή. éducation. *educazione. l'educare*.

Α'ναθρεμμένος, ἀναθρυμμένος, η, ον, μετ. θρεμμένος. nourri, ie. *nutrito, ta*. §. ἀναθρυμμένος, élevé, ée. nourri, ie. *educato, ta. allevato, ta*.

Α'ναθρεπτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. éléve. nourrisson. *allievo*.

Α'ναθρέψας, μετ. ἀρ. celui qui a nourri. qui a élevé. *colui che ha nutrito, che ha educato*.

Α'ναθρέψασα, μετ. θηλ. cel-

celle qui a élevé. *colui che ha educato.*

Ἀνάθρεψις, ἰδὲ Ἀνατροφή.

Ἀναθρεπτὴς, οῦσ. instituteur, gouverneur. *educatore, precettore.*

Ἀναθρεπτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on nourrit, qu'on éléve. *ch' è in educazione.* §. ἀναθρεπτικὸν, ὁ μισθὸς ὁπου δίδεται εἰς τινὰ διὰ τὴν ἀναθροφὴν τοῦ νέου, ce qu'on paye pour l'éducation de quelqu'un. *quel che si paga per l'educazione di qualcheduno.*

Ἀναθρέφω, Ρ'. nourrir, élever. *nutrire, allevare, educare.* §. ἀναθρέφοντας, nourrissant. *allevando, educando.*

Ἀνάθρεψις, ἰδὲ Ἀναθροφή.

Ἀναθροφὴ, ῆσ. education. *educazione.*

Ἀναθυμιάζω, Ρ'. évaporer, *svaporare, esalare.*

Ἀναθυμιάζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui evapore, qui exhale. *colui ὴ colei che svapora, che esala.*

Ἀναθυμιάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a évaporé. *colui ὴ colei che ha svaporato.*

Ἀναθυμίασις, ως. τὸ ἀναθυμιάζειν, évaporation. *svaporamento.* §. ἀναθυμίασις, exhalaison, vapeur. *vapore, esalazione.*

Ἀναθυμίασμα, ῦσ. evaporation, exhalaison. *svaporazione, esalazione.*

Ἀναθυμιασμένος, η, ον, ἐπίθ. évaporé, ée. exhalé, ée. *svaporato, esalato, ta.*

Ἀναθυμίζω, Ρ'. κάμνω τινὰ νὰ ἐνθυμηθῇ ἓν πρᾶγμα, faire ressouvenir, faire rappeler. *rammemorare, ridurre a memoria.*

Ἀναθυμίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a fait ressouvenir. *colui ὴ colei che ha fatto rissovvenire.*

Ἀναθύμισις, ἀναθύμισμα, ῦσ. l'action de faire souvenir. *il rammemorare.*

Ἀναθυμιστὴς, ῦσ. qui fait ressouvenir. *che fa rammemorare.*

Ἀναθυμοῦμαι, Ρ'. se rappeler, se ressouvenir. *rammentarsi, ricordarsi.*

Ἀναίδεια, ῦσ. ἀδιαντροπία. effronterie. *sfacciataggine.* §. ἀναίδεια, ἀσυλλάβεια. irrévérence. *irriverenza.*

Ἀναιδέστατος, η, ον. ἐπίθ. ἀδιαντροπώτατος, très-effronté, ée. *sfacciatissimo, ma.*

Ἀναιδὴς, ἐπίθ. ἀδιάντροπος. éffronté, ée. *sfrontato, ta. sfacciato, ta.* §. ἀναιδὴς, ἀσυλλαβὴς. irréverent, ente. *irreverente.*

Ἀναίμακτος, ἐπίθ. ἐν χρήσει· θυσία ἀναίμακτος. sacrifice non sanglant. *sacrifizio non cruento, incruento.*

Ἀναίμακτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a point de sang. *esangue.*

Ἀναίρεσις, ῦσ. abolition. cassation. *abolizione, cassazione.*

Ἀναιρετικὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. celui ἢ celle qui abolit, qui annulle. *colui ὴ colei che abolisce, che annulla.*

Ἀναιρῶ, Ρ'. abolir, annuller. *abolire, annullare.* §. ἀναιρῶ, τὸ σβύνω. effacer, canceller, rayer. *cancellare, cassare.* §. ἀναιρῶντας. abolissant. *abolendo.*

Ἀναισθησία, ῦσ. insensibilité. *insensibilità.* §. ἀναισθησία, μωρία. stupidité. *stupidità.*

Ἀναίσθητα, ἐπίθ. insensiblement. *insensibilmente.* §. ἀναίσθητα. μωρὰ, ἀνόητα. avec stupidité, étourdiment. *con istupidità, con istupidezza.*

Ἀναίσθητος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν αἰσθάνεται. Insensible. *insensibile.* §. ἀναίσθητος, ὁ μωρὸς καὶ ἀνόητος. insensé. stupide, balourd, de. *stupido, da. sciocco, ca. insensato, ta.*

Ἀναισθητῶ, Ρ'. εἶμαι ἀναίσθητος, δὲν αἰσθάνομαι. être insensible. *esser insensibile.*

Ἀναισθήτως, ἐπίρ. insensiblement. *insensibilmente.*

Ἀναισχυντία, ῦσ. effronterie. impudence, immodestie. *sfacciataggine, sfrontatezza, impudenza, immodestia.*

Ἀναίσχυντα, ἐπίρ. impudemment, immodestement. *impudentemente, immodestamente.*

Ἀναίσχυντος, ἐπίθ. effronté, ée. impudent, ente,

te. *sfacciato, ta. impudente, immodesto, ta.*

Α'ναισχύντως, ἰδὲ 'Αναίσχυντα.

Α'ναίτιος, ἐπίθ. innocent, ente. qui n' est point coupable. *innocente, che non ha colpa.*

Α'ναιτίως, ἐπίρ. innocemment. *senza colpa.*

Α'νακαινίζω, Pʹ. restaurer, réfaire, réparer. *riparare, ristaurare, rifare.*

Α'νακαινίζων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui répare, qui refait. *colui ὴ colei che ripara, che ristaura, ristauratore.*

Α'νακαινίσας, μετ. ἀρ. celui qui a réfait, qui a réparé. *colui che ha ristaurato.*

Α'νακαινίσασα, μετ. θηλ. celle qui a réfait, qui a renouvellé. *colei che ha ristaurato, rifatto.*

Α'νακαίνισις, εὐσ. restauration, instauration, réparation. *ristaurazione, riparazione.*

Α'νακαίνισμα, ἀνακαινισμός, ἰδὲ 'Ανακαίνισις.

Α'νακαινισμένος, η, ον. μετ. réparé, ée. restauré, ée. réfait, aite. *riparato, ta. ristaurato, ta. rifatto, ta.*

Α'νακαινιστής, ὀσ. qui répare, qui réfait. *reparatore.* §. ἀνακαινιστὴς τῦ ἀνθρωπίνυ γένυς. réparateur. *reparatore.*

Α'νακάλεσις, οὐσ. rappel, révocation. *rivocazione, richiamo.* §. ἀνακάλεσις ἑνὸς φρονομίου. ademption, *rivocazione d' un privilegio.* §. ἀνακάλεσις ἐπὶ κριτήριον. citation. ajournement. *citazione. chiamata in giudizio.*

Α'νακαλέσας, μετ. qui a rappelé, qui a révoqué. *che ha richiamato.*

Α'νακαλέσασα, μετ. θηλ. celle qui a rappelé, révoqué. *colei che ha richiamato.*

Α'νακαλεσμένος, η, ον. μετ. rappelé, ée. *richiamato, ta.*

Α'νακαλεστής, ὀσ. qui rappelle. *richiamatore.*

Α'νακαλῶ, Pʹ. rappeler, révoquer. *richiamare, rivocare.* §. ἀνακαλῶ εἰς μαρτυρίαν. citer. *citare.* §. ἀνακαλῶ εἰς τὸ κριτήριον. citer. *chiamar in giudizio.*

Α'νάκατα, ἰδὲ 'Ανακατωμένα.

Α'νακάτωμα, ὀσ. mélange. *mescolamento, meschiamento.* §. ἀνακάτωμα, πρᾶγμα ἀνακατωμένον. mélange. *miscuglio, meschianza.*

Α'νακατωμένα, ἐπίρ. ἀνάκατα. pêle-mêle. *mescolatamente.* §. ἀνακατωμένα, συγχυσμένα, χωρὶς τάξιν, à la debandade. *disordinatamente.*

Α'νακατωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée. *mescolato, ta. meschiato, ta.* §. ἀνακατωμένος, μεμιγμένος μὲ ἄλλο τι. mixte. *misto, ta.*

Α'νακατωμός, οὐσ. mélange. *meschianza, meschiamento.*

Α'νακατωνόμενος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἀνακατώνεται εἰς μίαν ὑπόθεσιν. celui ὴ celle qui s' ingere, se mêle de quelque chose. *colui ὴ colei che s' ingerisce, s' impaccia.*

Α'νακατώνω, Pʹ. mêler. *mescolare.* §. ἀνακατώνω, συγχέω. troubler. *turbare.* §. ἀνακατώνεται τὸ σομάχι μου. le coeur me souleve. *sconvolgere lo stomaco.* §. ἀνακατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν. s' ingérer, se mêler de quelque chose. *ingerirsi, intromettersi, impacciarsi.* §. ἀνακατώνω τὰ χαρτιὰ τῦ παιγνιδιοῦ. battre les cartes. *mescolar le carte.* §. ἀνακατώνομαι, ἀναγουλιάζω. avoir de nausées. *nausearsi.* §. ἀνακατώνοντας. mêlant. *mescolando.*

Α'νακατώσας, μετ. ἀρ. celui qui a mêlé. *colui che ha mescolato, ἰδὲ τὸ 'Ανακατώνω.*

Α'νακατώσασα, μετ. θηλ. celle qui a mêlé. *colei che ha mescolato, ἰδὲ τὸ 'Ανακατώνω.*

Α'νακάτωσις, ὀσ. τὸ ἀνακάτωμα. mélange. *miscuglio.* §. ἀνακάτωμα, σύγχυσις. trouble. *turbamento.* §. ἀνακάτωσις, μπέρδεμα μιᾶς ὑποθέσεως. embrouillement. *imbroglio, inviluppo.*

Α'νακατωτής, ὀσ. qui mêle. *che mescola.* §. ἀνακατωτής, συγχυστής. qui trouble. *turbatore.* ἀνακατωτής, ὅστις ἀνακατώνει, μπερδεύει μίαν ὑπο-

ὑπόθεσιν. brouillón, remuant, tracassier. *imbroglione, impigliatore*.

Ἀνακάτωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δεν εἶναι ἀνακατωμένος. qui n'est point mêlé. ée. *impermisto, ta. non mescolato, ta*. §. ἀνακάτωτος, ὁπε δεν ἠμπορεῖ νὰ ἀνακατωθῇ. qu'on ne sauroit mêler. *che non si può mescolare*.

Ἀνακεφαλαιόνω, Ρ'. récapituler. *ricapitolare, riepilogare*.

Ἀνακεφαλαιωθείς, εῖσα, έν. μετ. récapitulé. ée. *ricapitolato, ta. riepilogato, ta*.

Ἀνακεφαλαιώσας, μετ. ἀρ. celui qui a récapitulé. *colui che ha ricapitolato*.

Ἀνακεφαλαιώσασα, μετοχ. θηλ. celle qui a récapitulé. *colei che ha ricapitolato*.

Ἀνακεφαλαίωσις. ἐσ. anacephaléose, recapitulatioo. resumption. *anacefaleosi, epilogo, ricapitolazione, reassunzione*.

Ἀνακεφαλίζω, Ρ'. ἐναντιώνομαι κατὰ τε ἀφεντῶτος, κατὰ τῆς κεφαλῆς. recalcitrer, regimber aux supérieurs. *ricalcitrare, opporsi ai superiori*.

Ἀνακηρύξας, ξασα, μετ. celui ὴ celle qui a proclamé. *colui ὴ colei che ha proclamato*.

Ἀνακήρυξις, ἐσ. l'action de proclamer. *il proclamare*.

Ἀνακηρύττω, Ρ'. proclamer. *proclamare*.

Ἀνακινῶ, Ρ'. agiter, exciter. *agitare, suscitare, eccitare*.

Ἀνάκλησις, ούσ. προσκάλεσις εἰς μάχην, ἐριδα. défi. *disfida*. §. ἀνάκλησις. ἀνακάλεσις. révocation. *rivocamento*.

Ἀνακόλουθος, η, ον. ἐπίθ. inconsequent, ente. *inconsequente*. §. τὸ ἀνακόλουθον, ὑσ. l'inconsequence. *l'inconsequenza*.

Ἀνακομιδή, ούσ. translation. *traslazione*.

Ἀνακόμπωμα, κτλ. ἰδὲ Ἀνασκόμπωμα.

Ἀνακοπή, ὑσ. ἐπιστροφὴ εἰς τὰ ὀπίσω. rétrogradation. *retrogradazione*.

Ἀνακόμπημα, ἰδὲ Ἀποκόμπιον.

Ἀνακομπῶ, ἰδὲ Ἀποκομπῶ.

Ἀνακρεόντειος, ἐπίθ. anacréontique, *anacreontico*.

Ἀνάκρισις, ούσ. κατάκρισις μὲ σκέψιν. critique. *critica*. §. ἀνάκρισις, ἡ διάκρισις. τὸ διακρίνειν. discernement. *discernimento*. §. ἀνάκρισις, ἐξέτασις. discussion. *discussione*.

Ἀνακρίνω, Ρ'. κατακρίνω μὲ λόγον. critiquer. *criticare*. §. ἀνακρίνω, διακρίνω, discerner. *discernere*. §. ἀνακρίνω, ἀκριβολογίζω, discuter. *discutere*.

Ἀνάκυκος, ἰδὲ Ἀνάκυκος.

Ἀνακύλισμα, ούσ. κύλισμα ἄνω καὶ κάτω. bouleversement. *rivoltura, rivoltolamento*. §. ἀνακύλισμα, ξανακύλισμα. réchute, récidive, *ricaduta, recidiva*.

Ἀνακυλισμένος, η, ον, ἐπίθ. roulé, ée. bouleversé, ée. *rivoltolato, ta*.

Ἀνακυλῶ, Ρ'. rouler, bouleverser. *rivoltolare*. §. ἀνακυλῶ, ξανακυλῶ, πίπτω πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀῤῥωστίαν. rétomber, être attaqué de la même maladie. *ricadere, riammalarsi*.

Ἀνακωχή, ὑσ. armistice, trêve. *armistizio, tregua*.

Ἀναλαμβάνω, Ρ'. résumer. *reassumere, riassumere*. §. ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου. se remettre, se ravoir, reprendre ses forces. *riaversi, rimettersi, riprendere le forze*. §. ἀναλαμβάνω, ξαναλαμβάνω. ravoir. *riavere*.

Ἀναλάμπω, Ρ'. reluire. *risplendere*.

Ἀνάλατα, ἐπίρ. χωρὶς ἅλας, χωρὶς ἀλάτισμα. sans sel. *senza sale*. §. ἀνάλατα, ἀνοσα. d'une manière insipide. *insipidamente*.

Ἀνάλατος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀλατισμένος, qui n'est pas saupoudré, ée. *che non è salato, ta*. §. ἀνάλατος, ἄνοσος, χωρὶς ἅλας, χωρὶς νοστιμάδα. insipide, fade, sans goût, qui n'a aucun agrément. *insipido, da. scipito, ta*.

Ἀνάλεκτα, ἐπίθ. πληθ. τὰ ἐπιλεγόμενα. analectes. *frammenti scelti di qualche autore*.

Ἀνά-

Ἀνάλεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀλεσμένος. qui n'est pas moulu, ue. *non macinato, ta.*

Ἀνάληψις, ἡσ. ascension de Jesus Christ. *l'ascensione.*

Ἀναλογία, ἡσ. analogie, proportion, *analogia, proporzione.* §. ἀναλογία μυσική. accord. *accordo.* §. κατ' ἀναλογίαν. à proportion, à l'avenant. *proporzionatamente, a proporzione.*

Ἀναλογικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. analogique, proportionnel, elle. *analogico, ca. proporzionale.*

Ἀναλογικῶς, ἐπίρ. analogiquement, proportionnement, proportionnellement. *analogicamente. proporzionatamente, proporzionalmente, a proporzione.*

Ἀναλόγιον, οὐσ. lutrin. *leggio.*

Ἀναλογισμὸς, ὁσ. analogisme. *analogismo.*

Ἀνάλογος, η, ον. ἐπίθ. analogue, proportionné, ée. *analogo, ga. proporzionato, ta.*

Ἀναλόγως, ἐπίθ. à raison, à proportion, *a ragione, a proporzione*

Ἀναλυγγιάζω, ἰδὲ Λυγγιάζω. §. ἀναλυγγιάζω τὸ ἀναγαλιάζω, ἰδὲ Ἀναγαλιάζω, κτλ.

Ἀναλύγωθεὶς, ἦσα, ἐν. μετ. ὅστις ἐλύγωσε, qui est devenu languissant. *illanguidito, ta.*

Ἀναλύγωμα, οὐσ. διάλυσις. dissolution, liquefaction. *dissolvimento, liquefazione.* §. ἀναλύγωμα. languissement. *il languire.* καὶ λειποθύμημα. défaillance. *svenimento.*

Ἀναλυγωμένος, η, ον. ἐπίθ. dissous, liquefié, ée. *liquefatto, ta. disciolto, ta.* §. ἀναλυγωμένος, λειποθυμήσας. qui est tombé en défaillance, *svenito, ch'è caduto in isvenimento.*

Ἀναλυγώνω, Ρ'. διαλύω. dissoudre. liquéfier. *disciogliere, liquefare.* §. ἀναλυγώνομαι, λειποθυμῶ, tomber en défaillance. *cadere in isvenimento.*

Ἀναλυμένος, ἰδὲ Ἀναλυωμένος.

Ἀνάλυσις, οὐσ. analyse. *analisi.* §. ἀνάλυσις, ἡ ἄλγεβρα, algébre, analyse. *algebra, analise.* §. διάλυσις. fusion. *fusione.*

Ἀναλυτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. analytique. *analitico, ca.* §. ἀναλυτικός. dissolvant, ante. *dissolutivo, va.*

Ἀναλυτικῶς, ἐπίρ. analytiquement. *analiticamente.*

Ἀναλυτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. liquefié, ée. *liquefatto, ta.*

Ἀναλύω, Ρ'. διαλύω. fondre. liquéfier. *liquefare, disciogliere.* §. ἀναλύω, ἀνάλυσιν ποιῶ, analyser. *analizzare.*

Ἀναλύωμα, οὐσ. liquefaction. *liquefazione.*

Ἀναλυωμένος, η, ον. μετ. liquéfié, ée. *liquefatto, ta. strutto, ta.*

Ἀναλφάβητος, η, ον. ἐπίθ. qui ne sait ni a ni b, très-ignorant, te. *che non sa biracchio, ignorantissimo, ma.*

Ἀνάλωμα, ὁσ. ἔξοδον, dépense. *spesa.*

Ἀναλωτὴς, ὁσ. dépensier, qui dépense excessivement. *spenditore, che spende molto.* §. ἀναλωτὴς ὁ φθορεύς. consumateur, trice. dissipateur, trice. *consumatore, dissipatore, trice.*

Ἀναλωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui consume, qui dissipe. *colui o colei che consuma, che dissipa.*

Ἀναμα, κτλ. ἰδὲ Ἄναμμα.

Ἀναμαλιάρης, οὐσ. écheyelé, ée. *scapigliato, ta.*

Ἀναμαρτησία, ὁσ. impeccance. *stato d'un uomo che non commette peccato.* §. ἀναμαρτησία. impeccabilité. *impeccabilità.*

Ἀναμάρτητα, ἐπίρ. sans pécher. *senza peccare, senza peccato.*

Ἀναμάρτητος, η, ον. ἐπίθ. impeccable. *impeccabile.* §. τὸ ἀναμάρτητον, l'impeccabilité. *l'impeccabilità.*

Ἀναμαρτήτως, ἰδὲ Ἀναμάρτητα.

Ἀναμάσημα, ὁσ. l'action de ruminer, de remâcher. *il ruminare, il digrumare.*

Ἀναμασημένος, η, ον. μετ. ruminé, ée. remâché, ée. *ruminato, rimasticato, ta.*

Ἀνα-

Α'ναμασήσας, μετ. ἀρ. celui qui a ruminé, remâché. *colui che ha ruminato*.

Α'ναμασήσασα, μετ. θηλ. celle qui a ruminé, remâché. *colei che ha ruminato*.

Α'ναμασῶ, P'. ruminer, remâcher. *ruminare, digrumare*. §. ἀναμασῶντας. en ruminant. *ruminando*.

Α'ναμασιστὴς, οὐσ. qui rumine. *ruminatore*.

Α'ναμενῶ, P'. προσμενῶ. attendre. *attendere, aspettare*. §. ἀναμένοντας. en attendant. *aspettando*.

Α'ναμένας, ασα, μετ. qui a attendu. *che ha aspettato*.

Α'νάμεσα, ἀνάμεσον, ἐπ. entre, parmi, au nombre. *fra, tra, nel numero*. §. ἀπὸ, ἀνάμεσα. d'entre. *da, dal*. §. δὲν ἐφαίνετο ὁ ἥλιος πάρεξ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σύγνεφα, on ne voyoit le soleil qu'à travers les nuages. *non si vedeva il sole, che per mezzo le nuvole*. §. ἂς εἶναι τὸ πρᾶγμα ἀνάμεσόν μας. entre nous. *sia detto fra noi*.

Α'ναμεταξὺ, ἐπιρ. entre. parmi, *tra, fra*. §. ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ. là dessus, sur ces entrefaites, dans ces entrefaites. *in questo mentre, in questo frattempo*.

Α'ναμμα, οὐσ. ἄναψις. embrasement. *accendimento*. §. ἄναμμα, ὁποῦ ζεστάζεται διὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν. le vin destiné pour la messe. *il vino destinato per la messa*.

Α'ναμμένος, η, ον. ἐπιθ. allumé, ée. *acceso, sa*. §. ἀναμμένος, φλογισμένος. enflammé, ée. *acceso, sa. avvampato, ta*. §. εἶμαι ὅλος ἀναμμένος ἀπὸ τὸν θυμόν. je suis tout enflammé de colére. tout emporté. *esser tutto acceso d'ira*.

Α'νάμνησις, οὐσ. commémoration. *commemorazione*. §. ἀνάμνησις τῶν φρικτῶν, ἢ τὰ, ὅσα ἔχει τὰ χάμη τινάς. agenda. *agenda*. §. ἀνάμνησις. μνήμη. mention. *menzione*. §. ἀνάμνησιν ποιῶ. mentionner. *mentovare*.

Α'ναμονὴ, οὐσ. εὐκαιρία. loisir. commodité. *comodo, agio*.

Α'ναμφίβολα, ἰδὲ Α'ναμφιβόλως.

Α'ναμφίβολος, η, ον. ἐπιθ. indubitable. *indubitabile*.

Α'ναμφιβόλως, ἐπίρ. indubitablement, sans doute, à coup sur, sans difficulté. *senza dubbio, indubitabilmente, per certo*.

Α'νανδρα, ἐπιθ. lâchement. *codardamente*.

Α'νανδρία, οὐσ. couardise. lâcheté. *codardia, vigliaccheria*.

Α'νανδρος, η, ον. ἐπιθ. lâche, couard. de. *codardo, da. vigliacco, ca*. §. ἄνανδρος γυνὴ, ἢ ἀνύπανδρος. qui n'est pas mariée. *non maritata, che non ha marito*.

Α'νανεωθεὶς, ἀόρ. θεὶ. μετ. renouvellé, ée. *rinovato, ta*.

Α'νανεωμένος, η, ον. μετ. ἰδὲ Α'νανεωθεὶς.

Α'νανεώνω. P'. ξανακαινουργώνω. renouveller. *rinovare, rinovellare*. §. ἀνανεώνω, κάμνω τινὰ νὰ γίνῃ νέος. rajeunir. rendre la jeunesse. *ringiovanire, ridur giovane*. §. ἀνανεώνω, γίνομαι νέος. rajeuner. redevenir jeune. *ringiovanire, ringiovenire, ritornar giovane*.

Α'νανεώσας, μετ. ἀρ. celui qui a renouvellé. *colui che ha rinovato*. §. ἀνανεώσας, ὁποῦ ἔγινε πάλιν νέος. ra euni, ie. *ringiovanito, ta*.

Α'νανεώσασα, μετοχ. θηλ. celle qui renouvelle. *colei che ha rinovato*.

Α'νανέωσις, οὐσ. ἀνακαίνισις. renovation. renouvellement. *rinovazione. rinnovellamento*. §. ἀνανέωσις, ἀπόκτησις τῆς νεότητος. rajeunissement. *il ringiovanire*.

Α'νανεωτὴς, οὐσ. ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνανεώνει, ξανακαινουργώνει. celui qui renouvelle. *rinnovatore, rinnovellatore*.

Α'ναντίρρητος, η, ον. ἐπιθ. incontestable. irréfragable. *incontestabile. irrefragabile*.

Α'ναντιρρήτως, ἐπίρ. incontestablement. *incontestabilmente*.

Α-

Ἄναξ, ἰδὲ Βασιλεὺς.

Ἀνάξια, ἐπίρ. indignement. *indegnamente.*

Ἀναξία, ούσ. indignité. *indegnità.*

Ἀνάξιος, ον. ἐπίθ. indigne. *indegno, gna. immeritevole.* §. ἀνάξιος, ὁπȣ̃ δεν εἶναι ἄξιος, δεν εἶναι ἀρκετὸς, ἀνεπιτήδειος. incapable. *incapace.* §. ἀνάξιος γίνομαι τινὸς πράγματος, démériter. *demeritare.*

Ἀναξιότης, ὀυσ. indignité. *indegnità.* §. ἀναξιότης, ἀνεπιτηδειότης, ἡ μὴ ἀρκετότης. incapacité, inhabilité. *incapacità.*

Ἀναξιώτατος, ον. ἐπίθ. très-indigne. *indegnissimo, ma.* ἀναξιώτατος, ἀνεπιτηδειότατος. très incapable, *incapacissimo, mia.*

Ἀναξιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus indigne. *più indegno, gna.* §. ἀναξιώτερος, ἀνεπιτηδειότερος, plus incapable. *più incapace.*

Ἀναξίως, ἐπίρ. indignement. *indegnamente.*

Ἀνάπαλιν, ἐπί. ἐξ ἐναντίας, au contraire. *all' incontro.* §. τὸ ἀνάπαλιν. le contraire. *il contrario.*

Ἀναπαίστιχα, ἀναπαίστιχος, ἰδὲ Ἀνεπαίστιχα, Ἀνεπαίστιχος.

Ἀνάπαμα, ἀναπαμένος, κτλ. ἰδὲ Ἀνάπαυμα, Ἀναπαυμένος. κτλ.

Ἀναπαυθεὶς, εῖσα, μετοχ. celui ȣ̃ celle qui s'est réposé. *colui ȣ̃ colei che si è riposato.*

Ἀνάπαυμα, ούσ. ἡσύχασμα, repos. *riposo.* §. ἀνάπαυμα, εὐχαρίστημα. contentement, satisfaction. *contentamento.*

Ἀναπαυμένα, ἐπίρ. tranquillement. *tranquillamente.*

Ἀναπαυμένος, η, ον. ἐπίθ. reposé, ée. *riposato, ta.* §. ἀναπαυμένος, χουζουρλυμένος. qui est à son aise. *adagiato, ta.* §. ἀναπαυμένος, εὐχαριστημένος, content, ente, satisfait, aise, *contento, ta.* §. τώρα εἶμαι ἀναπαυμένος, à présent je suis content. *ora son contento.*

Ἀναπαυμὸς, ούσ. répos. *riposo, riposanza.*

Ἀναπαυόμενος, ἐπίθ. qui se repose. *che si riposa.*

Ἀνάπαυσις, ἐσ. répos. *riposo.* §. ἡ αἰωνία ἀνάπαυσις. le répos éternel. *l'eterno riposo.* §. ἀνάπαυσις, τὸ χουζοῦρι. aise, commodité. *agiamento, comodità.* §. ἀνάπαυσις, εὐχαρίστησις. aise. *contento.* §. μὲ ἀνάπαυσιν, μὲ χουζοῦρι. à son aise, à l'aise. *agiatamente, a bell' agio, a suo punto e comodo.* §. ἀνάπαυσις, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀναγκιόν. aise. commodités, latrinee, chaise percée. *agiamento, cesso.*

Ἀναπαυτήριον, ἐσ. lieu de répos. *luogo di riposo.*

Ἀναπαυτικὰ, ἐπίρ. tranquillement, avec tranquillité. *riposatamente, tranquillamente.*

Ἀναπαυτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δίδει ἀνάπαυσιν. celui ȣ̃ celle qui donne du répos. *colui ȣ̃ colei che dà riposo, riposatore.* §. ἀναπαυτικὸς, χουζουρλυτικὸς, χουζουρλυμένος, aisé, ée. *agiato, ta.*

Ἀναπαύω. Ρ. δίδω ἀνάπαυσιν, reposer, *riposare.* §. ἀναπαύω, δίδω τινὶ εὐχαρίστησιν. contenter, satisfaire, *contentare. soddisfare.* §. ἀναπαύομαι. reposer, se reposer. *riposare, riposarsi.* §. ἀναπαύομαι, εὐχαριστοῦμαι, se contenter. *contentarsi.* §. ἀναπαύομαι εἰς τὸ θέλημα τȣ̃ Θεȣ̃. se résigner, se conformer, s' assujetter à la volonté de Dieu. *rassegnarsi, conformarsi al volere divino.* §. ἀναπαύομαι, ἀποθνήσκω. mourir, décéder. *morire. passar a miglior vita.*

Ἀνάπαψις, ἰδὲ Ἀνάπαυσις.

Ἀναπέμπω, Ρ. ξαναστέλλω. renvoyer, envoyer de rechef. *rimandare, mandar di nuovo.* §. ἀναπέμπω εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, rendre graces à Dieu. *rendere grazie a Dio.*

Ἀνάπαιστος στίχος, ἐσ. anapeste. *anapesto.*

Ἀνάπλασις, ἰδὲ Ξανάπλασις.

Ἀναπληρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ̃ celle qui a été suppléé. *colui ȣ̃ colei che è stato supplito.*

Ἀναπλήρωμα, ὐσ. supplement. *supplimento*.

Ἀναπληρωμένος, η, ον. μετ. suppléé, ée. *supplito, ta*.

Ἀναπληρώνω, P'. suppléer. *supplire*.

Ἀναπληρώσας, μετ. ἀρ. celui qui a suppléé. *colui che ha supplito*.

Ἀναπληρώσασα, μετ. θηλ. celle qui a suppléé. *colei che ha supplito*.

Ἀναπλήρωσις, ὐσ. l'action de suppléer. *il supplire*.

Ἀναπληρωτικὸς, ἀναπληρωματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui supplée. *colui ὴ colei che supplisce*. §. ἀναπληρωτικὸν ἰατρικόν. anaplérotique. *anaplerotico*.

Ἀναπνεύσας, σασα. μετ. respiré, ée. *respirato, ta*. §. ἀναπνεύσας, ξεψυχήσας. qui a rendu l'ame. *che ha reso lo spirito*.

Ἀνάπνευσις, ὐσ. τὸ πνεύσιμον. respiration. *respirazione*. §. ἀνάπνευσις, ἡ τελευταία ἀναπνοή. les derniers soupirs. *gli ultimi sospiri*.

Ἀναπνέω. P'. respirer. *respirare*. §. ἀναπνέοντας. en respirant. *respirando*.

Ἀναπνέων, ὐσα, μετ. celui ἢ celle qui respire. *colui ὴ colei che respira*.

Ἀναπνιὰ, ὐσιασ. haleine. *fiato*.

Ἀναπνοὴ, ὐσ. respiration. *respirazione*. §. ἀναπνοὴ, ἡ πνοὴ. haleine. *fiato*. §. ἡ ἐχάτη ἀναπνοή. le dernier soupir, *l'ultimo sospiro*. §. δὲν ἔχω ἀναπνολὴ. je n'ais point de repos. *non ho respiro, non ho riposo*. §. δός μοι ὀλίγlω ἀναπνολὴ. laissez moi un peu en repos. *lasciatemi un poco in riposo, datemi un poco di respiro*. §. δύσκολος ἀναπνοή. courte haleine, asthme. *asma, difficile respirazione*.

Ἀνάποδα, ἐπίρ. à l'envers. *a roveicio*. §. ἀνάποδα, μὲ ἀναποδιάν. mal-adroitement. *goffamente, disadattamente*. §. ἀνάποδα, εἰς ἄλλο πρᾶγμα, de travers. *in verso contrario*. §. αὐτὸς τὰ πέρνει ὅλα ἀνάποδα. il prend tout de travers. *egli prende tutto di traverso*.

Ἀναπόδεικτος, η, ον. ἐπίθ. ὅσις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ, celui ἢ celle qui ne peut être demontré. *indemostrabile*. §. ἀναπόδεικτος, ὅσις δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένος. qui n'est pas démontré. ée. *non dimostrato, ta*.

Ἀναποδιὰ, ὐσ. gaucherie. mal-adresse. *disadattaggine, atto sconcio, goffaggine*.

Ἀναποδιάζω. P'. γίνομαι ἀνάποδος. se rendre maladroit, maussade. *farsi goffo, sgarbato, ta*.

Ἀναπόδιασις, ἀναπόδιασμα, ὐσ. τὸ ἀναποδιάσῃ τινὰς, τὸ γίνῃ ἀνάποδος. l'action de se rendre mal adroit. *il farsi goffo*.

Ἀναποδιασμένος, η, ον. ἐπίθ. maussade, maladroit, te. gauche. *disadatto, ta. goffo, fa. sconcio, cia*.

Ἀναποδίζω, P'. πηγαίνω εἰς τὰ ὀπίσω. rétrograder. *retrogradare*. §. ἀναποδίζω, πεδουκλώνω. donner le croc en jambe. *soppiantare*.

Ἀναπόδισμα, ὐσ. l'action de donner le croc en jambe. *il soppiantare. l'azione di dare il gambetto*.

Ἀναποδισμένος, η, ον. ἐπίθ. supplanté, ée. *soppiantato, ta*.

Ἀναποδογυρίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui renverse. *colui ὴ colei che rovescia*.

Ἀναποδογυρίζω, P'. bouleverser, renverser. *rovesciare, ribaltare*. §. ἀναποδογυρίζω, γυρίζω ἀνάποδα, γυρίζω μὲ τὸ κεφάλι κάτω, tourner sans dessus dessous. *capovolgere, capovoltare*. §. ἀναποδογυρίζωντας, en bouleversant. *rovesciando*.

Ἀναποδογύρισμα, ὐσ. renversement. bouleversement. *arrovesciamento. rovesciamento*.

Ἀναποδογυρισμένα, ἐπίρ. sans dessus dessous, sans devant derrière, *alla rinfusa*.

Ἀναποδογυρισμένος, η, ον. μετ. bouleversé. ée. renversé, ée. *rovesciato, ta. arrovesciato, ta. capovolto, ta*.

Ἀνάποδος, η, ον. ἐπίθ. ce-

celui ἢ celle qui est à l'envers. *ch' è al rovescio, capovolto, ta.* §. ἀνάποδος. mal-adroit, oite, *goffo, fa. disadatto, ta.* §. τὸ ἀνάποδον τινὸς πράγματος. le revers. *il rovescio.* §. ἀνάποδος, διεστραμμένος. pervers, erse. *perverso, sa.*

Α'ναποδοχειρία, ἡ. un revers, un coup d'arrière main. *un rovescione.*

Α'ναπολόγητος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολογίαν, καμμίαν πρόφασιν. celui ἢ celle qui n'a point d'excuse, qui n'a point de réponse à faire. *colui ò colei che non ha scusa.* §. ἀναπολόγητος. inexcusable. *inescusabile.*

Α'ναποφάσιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι ἀποφασισμένος. indécis, ise. indéterminé, ée. *indeciso, sa. indeterminato, ta.* §. ἀναποφάσιστος, ὅστις δὲν ἀποφασίσει, δὲν ἀποφασίζει. irresolu, ue. *irresoluto, ta.* §. τὸ ἀναποφάσιστον, indécision, indétermination. *indecisione, irresoluzione.*

Α'νάπτυξις, ἡ. eclaircissement, explication. *dilucidazione.*

Α'νάπτω, Ρ'. allumer. *accendere.* §. ἀνάπτω τὴν φωτιάν. allumer le feu. *appiccar il fuoco.* §. ἀνάπτω. καίω. bruler, s'enflammer. *avvampare.* §. ἀνάπτω ἀπὸ τὸν θυμόν. prendre feu, s'échauffer, se mettre fort en colère. *infiammarsi, riscaldarsi, andare in collera.* §. αὐτὸς ἀνάφτει ἀπὸ τὸ κρασί. il est chaud de vin. *è caldo di vino.* § τὸ παιγνίδι ἀνάφτει. le jeu s'èchauffe. *il giuoco si riscalda.* §. ἀνάπτοντας, ἐνεργ. en allumant. *accendendo.* §. ἀνάπτοντας, ἐπίθ. s'enflammant. *infiammandosi.*

Α'νάπτων, ουσ. μετ. allumeur, qui allume. *accenditore, che accende.*

Α'ναραίζω, Ρ'. être convalescent. ente. *esser in convalescenza.*

Α'ναραίζων, ουσ. μετ. convalescent. ente. *convalescente.*

Α'ναργα, ἐπίρ. πολὺ ἀργά. trop tard. *troppo tardi.* ἄναργα, ἀργά, μὲ ἀργοπορίαν. lentement. *lentamente.*

Α'ναργος, η, ον, ἐπίθ. ὅστις δὲν ἀργεῖ. celui ἢ celle qui ne tarde pas. *che non tarda.* §. ἄναργος, ὁ, ἰδὲ ἄεργος.

Α'ναργυρία, ἡ. privation d'argent. *privazione di denari.*

Α'νάργυρος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a pas la maille, qui n'a pas un denier, un liar. *colui ò colei che non ha un quattrino, che non ha denari.*

Α'ναρθρος, ἐπίθ. inarticulé, ée. *inarticolato, ta.*

Α'ναρα, ἐπίρ. peu serré. *raramente, non densamente.*

Α'ναριθμηθεὶς, ἀναριθμημένος, μετ. compté, ée *annoverato, ta.*

Α'ναρίθμησις, ἡ. ἡ ἀπαρίθμησις. énumération. dénombrement. *annoveramento, lo annoverare.* §. ἀναρίθμησις. qualité de ce qui est innombrable. *qualità di ciò che è innumerabile.*

Α'ναρίθμητα, ἐπίρ. sans nombre. *innumerabilmente, senza numero, oltre numero.*

Α'ναρίθμητος, η, ον. ἐπίθ. innombrable. *innumerabile.*

Α'ναρος, ἐπίθ. qui n'est pas dense, qui est peu serré. *non folto, ta. raro, ra. non denso, sa.*

Α'νάρμοστα, ἐπίρ. ἀνεπιτήδεια. mal-adroitement. *senza abilità.* §. ἀνάρμοστα, ἄπρεπα. indécemment. *sconvenevolmente, indecentemente.*

Α'ναρμοστία, ἡ. ἀπρέπεια. indécence, messéance. *indecenza.* §. ἀναρμοστία, ἀνεπιτηδειότης. inaptitude, inhabilité. *disadattaggine, inabilità.* §. ἀναρμοστία, ἡ μὴ ἁρμοσις. disconvenance. *disconvenienza, inconvenienza.*

Α'νάρμοστος, η, ον. ἐπίθ. ἄπρεπος. messeant, ante. *sconvenevole.* §. ἀνάρμοστος, ἀνεπιτήδειος. inhabile, mal-adroit. *inabile, disadatto.* §. τὸ ἀνάρμοστον. disconvenance. *discordanza.*

Α'νάρρωσις, ἡ. convalescence. *convalescenza.*

Α'ναῤῥώτημα, ἀναῤῥωτῶ, κτλ'. ἰδὲ Ξαναρώτημα, κτλ'.

Α'ναρχία, ἡσ. anarchie. *anarchia.*

Α'ναρχικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. anarchique. *anarchico, ca.*

Α'ναρχος, η, ον. ἐπίθ. ὅ-στις δὲν ἔλαβεν ἀρχὴν. celui ǹ celle qui n'a pas eu commencement. *colui ǹ colei che non ha avuto principio.* §. ἄναρχος, ἀνεξάρτητος. indépendant. ante. *indipendente.*

Α'νασαίνω, P'. haleter, prendre haleine. *alitare, pigliar fiato.* §. ἀνασαίνω, λαμβάνω ἀνασαν. respirer, reprendre haleine. *respirare.* §. ἀνασαίνοντας. en reprenant haleine. *respirando.*

Α'νασαίνας, σα. μετ. celui ǹ celle qui a repris haleine. *colui ǹ colei che ha respirato.*

Α'νασαίνουσα, μετ. θηλ. celle qui reprend haleine. *colei che respira.*

Α'νασαίνων, μετ. ἀρ. celui qui reprend haleine. *colui che respira.*

Α'νασασμὸς, ἡσ. haleine. *l'alitare, lena.* §. πάρε τὸν ἀνασασμόν σου. prends haleine. *prendi lena.*

Α'νασήκωμα, ἡσ. ἰδὲ Ἀνασύκωμα.

Α'νασυκωμένος, Ἀνασηκώνω. ἰδὲ Ἀνασυκώνω.

Α'νασκάπτω, ἰδὲ Ξανασκάπτω.

Α'νάσκελα, ἐπίρ. à l'envers, à la renverse, couché sur le dos. couché le ventre en haut. *supino, rovescione, rovescioni, a rovescio.* §. πίπτω τ' ἀνάσκελα. tomber à la renverse. *cadere supino.*

Α'νάσκελος, η, ον. ἐπίθ. couché, ée. à la renverse, renversé, ée. couché, ée. sur le dos, couché, ée. le ventre en l'air. *supino, ina. colui ǹ colei che giace supino, ǹ rovescio, ǹ colla pancia all' insù.*

Α'νασκιπάζω, ἀνασκίπασμα, ἀνασκιπασμένος, ἰδὲ Ξανασκιπάζω, κτλ'.

Α'νάσκητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas exercé, ée. *non esercitato, ta.*

Α'νασκούμπωμα, ουσ. l'action de retrousser, de trousser. *il ripiegare, il raccorre, l'alzar su le vesti.*

Α'νασκουμπωμένος, η, ον. ἐπίθ. retroussé, ée. *sbracciato, ta.*

Α'νασκουμπώνω, P'. retrousser, trousser. *ripiegare, alzar su le vesti.* §. ἀνασκουμπώσου, λέγεται πρός τινα εἰς παρακίνησιν νὰ βαλθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τινὸς πράγματος, mettez vous en ordre, en point. *mettetevi in ordine.*

Α'νάσπασις, ἡσ. arrachement, l'action d'arracher. *svellimento, estirpazione.*

Α'νασπῶ, P'. arracher, déraciner. *svellere, strappare, sradicare.* §. ἀνασπῶντας. en arrachant. *svellendo.*

Α'ναςαίνω, ἀναστήνω. P'. ressusciter. *risuscitare.* §. ἀναςαίνω. ἐγείρω, ἀσηκώνω. susciter. *suscitare.* §. ἀναςαίνομαι. ressusciter. *risuscitare, risorgere.* §. ἀναςαίνω. μεταφ. ἐγείρω. rélever. *ristabilire.* ὁ πατὴρ ἠφάνισε τὸν οἶκον, καὶ ὁ υἱὸς τὸν ἀνέςησε. le pére avoit ruiné sa maison, et le fils l'a relevée. *il padre aveva rovinato la sua casa, ed il figlio l'ha ristabilita.* §. ἀναςαίνοντας. ressuscitant. *risuscitando.*

Α'ναςάσιμος, η, ον. ἐπίθ. de résurrection. *di resurrezione.*

Α'νάςασις, ουσ. résurrection. *resurrezione.* §. ἡ ἡμέρα τῆς ἀναςάσεως. le jour de la résurrection, le jour de pâque. *il giorno di resurrezione, il giorno di pasqua.*

Α'ναςέναγμα, ἡσ. l'action de soupirer. *il sospirare.*

Α'ναςεναγμένα, ἐπίρ. avec soupirs. *con sospiri.*

Α'ναςεναγμὸς, ἡσ. soupir. *sospiro.* §. ἀναςεναγμὸς, καὶ τὸ ἀναςενάζειν. l'action de soupirer. *il sospirare.*

Α'ναςενάζω, P'. soupirer, pousser des soupirs. *sospirare.* §. ἀναςενάζοντας. en soupirant. *sospirando.*

Α'ναςενάζων, ουσα. μετ. soupirant, ante. celui ǹ celle qui soupire. *sospirante, colui ǹ colei che sospira.*

Α'ναςενακτὴς, ἡσ. qui soupire. *sospirante.*

Α'να-

Ἀναστεναϰτιϰὸς, ἐπίθ. gémissant, ante. *sospirevole*.

Ἀναστενάξας, μετ. ἀρ. celui qui a soupiré. *colui che ha sospirato*.

Ἀναστενάξασα, μετ. θηλ. celle qui a soupiré. *colei che ha sospirato*.

Ἀναστέναξις, ὑσ. τὸ ἀναστενάζειν, l'action de soupirer. *il sospirare*. §. ἀναστέναξις, ἀναστεναγμός. soupir. *sospiro*.

Ἀναστηθεὶς, ῦσα, ἐν. μετ. ressuscité, ée. *risuscitato, ta*.

Ἀνάστημα, ὐσ. resurrection. *risuscitamento*.

Ἀναστημένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. *risuscitato, ta*.

Ἀναστηνόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui se ressuscite. *colui ῆ colei che si resuscita*.

Ἀναστήνυσα, μετ. θηλ. celle qui ressuscite. *colei che resuscita*.

Ἀναστήσας, μετ. ἀρ. celui qui a ressuscité. *colui che ha resuscitato*.

Ἀναστήσασα, μετ. θηλ. celle qui a ressuscité. *colei che ha resuscitato*.

Ἀναστήνων, μετ. ἀρ. celui qui ressuscite. *risuscitatore*.

Ἀνάστησις, ἰδὲ Ἀνάστασις.

Ἀναστόμωσις, ὐσ. anastomosé. *anastomosi*.

Ἀναστρέφω, Pʳ. subvertir. *sovvertere*.

Ἀναστροφὴ, ὐσ. subversion. *sovversione*.

Ἀνασύϰωμα, ὐσ. l'action de soulever, d'élever. *il rilevare, il sollevare*.

Ἀνασυϰωμένος, η, ον. μετ. soulevé, ée. relevé. ée. *rilevato, ta. sollevato, ta*.

Ἀνασυϰώνω, Pʳ. relever. *rilevare, sollevare*.

Ἀνάσυρμα, ὐσ. l'action de trainer en haut. *lo strascinare in sù*.

Ἀνασυρμένος, η, ον. μετ. trainé, ée. en haut. *strascinato in sù*.

Ἀνασύρσιμον, ἰδὲ Ἀνάσυρμα.

Ἀνασύρνω, Pʳ. trainer en haut. *strascinare in sù*.

Ἀνατέλλω, Pʳ. se lever le soleil. *levarsi, nascere il sole*. §. ἀνατέλλωντας ὁ ἥλιος, se levant le soleil. *nascendo il sole*. §. ἀνατέλλοντος τῷ ἡλίυ. au lever du soleil. *al nascer del sole*.

Ἀνατέλλων, ουσα, ἐπίθ. levant. *sorgente*.

Ἀνατζιϱιάζω, ἰδὲ Ἀνατριχιάζω.

Ἀνατολὴ, ὐσ. ἡ ἀνατολή. l'orient, le levant. *l'oriente, il levante*. §. ἀνατολὴ ἡλίυ. le lever du soleil. *il levare del sole*.

Ἀνατολιϰὰ, ἐπίῤῥ. πρὸς τὸ ἀνατολιϰὸν μέρος. vers l'orient. *verso l'oriente*. §. ἀνατολιϰὰ, ϰατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνατολιϰῶν. à la façon des orientaux. *alla maniera degli orientali*.

Ἀνατολιϰὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. oriental. *orientale*. §. οἱ ἀνατολιϰοί. les orientaux. *gli orientali*. §. τὸ ἀνατολιϰὸν μέρος. l'orient, la partie de l'orient. *l'oriente, la parte orientale*.

Ἀνατολιϰῶς, ἐπίῤ. vers l'orient, du côté de l'orient. *verso l'oriente. dalla parte dell'oriente*.

Ἀνατολίτης, ὐσ. lévantin. *levantino*.

Ἀνατολίτισσα, ὐσ. lévantine. *levantina*.

Ἀνατομὴ, ὐσ. incision anatomique. *incisione anatomica*.

Ἀνατομιϰὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. anatomique. *anatomico, ca*. §. ἀνατομιϰὸς, ὐσ. anatomiste. *anatomico, notomista*.

Ἀνατομιϰῶς, ἐπίῤ. anatomiquement. *anatomicamente*.

Ἀνατόμος, ὐσ. anatomiste. *notomista, che notomizza*.

Ἀνατομῶ, Pʳ. anatomiser. *notomizzare*.

Ἀνατρέπω, Pʳ. ἀναποδογυϱίζω. bouleverser, renverser. *rovesciare*. §. ἀνατρέπω, ῥίπτω ϰατὰ γῆς. abattre, jeter par terre. *atterrare*.

Ἀναθρέφω, ἰδὲ Ἀναθρέφω.

Ἀνατρέψιμον, ἰδὲ Ἀναθροφή.

Ἀνατϱιχιά, ὐσ. frissonnement. *ribrezzo*.

Ἀνατϱιχιάζω, Pʳ. frissonner. *sentir ribrezzo*. §. ἀνατϱιχιάζω ἀπὸ τὸν φόβον. se dresser les cheveux de peur, être saisi de frayeur, frissonner de peur. *accapricciare, arricciare di paura*. §. ἀνατϱιχιάσασι ἀϰῦωντας αὐτό. les cheveux lui dresserent à la tête. *se gli rizzarono i capelli in capo, ῆ sul capo*. ἀνα-

σερχιάζοντας. en frissonnant. *accapricciando.*

Ἀνατερχίασμα, ουσ. frissonnement, frayeur, effroi. *raccapricciamento, ribrezzo, arricciamento.*

Ἀνατερχιασμένος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a frissonné. *colui o colei che ha sentito ribrezzo.*

Ἀνατερχίλα, ουσ. frémissement. *raccapriccio.* §. ἀνατερχίλα τοῦ πυρετοῦ. frissonnement, frisson. *ribrezzo, brivido.*

Ἀνατρεπτὴς, ουσ. abbatteur. *abbattitore.* §. ἀνατροπεὺς, ὁ φθορεὺς, ὁ ἀφανιστής. dissipateur. *distruttore.*

Ἀνατροπὴ, ουσ. éversion. *ruina, distruzione.*

Ἀνατροφὴ, ἰδὲ Ἀναθροφή.

Ἄναυλος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει ναῦλον. qui n'a point de fret. *che non ha nolo.*

Ἀνάυλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas freté, ée. *non noleggiato, ta.*

Ἄναυμα, ουσ. l'action d'allumer. *accendimento.*

Ἀναυμένος, η, ον. μετ. allumé, ée. *acceso, sa.*

Ἄναυσις, ἰδὲ Ἄναυμα.

Ἀναφερθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. cité, ée. allégué, ée. *citato, ta.* §. ἀναφερθεὶς, qui s'est rapporté. *che si è riportato.*

Ἀναφερμένος, η, ον. μετ. φερμένος εἰς μαρτυρίαν. cité, ée. allegué, ée. *citato, ta.*

Ἀναφερόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se rapporte. *colui o colei che si riporta, che si riferisce.*

Ἀναφέρνω, ἀναφέρω, Ρ'. διηγοῦμαι. apporter. rapporter. référer. *allegare, riferire, riportare.* §. ἀναφέρω εἰς μαρτυρίαν. alleguer. citer. *citare.* §. ἀναφέρομαι. se rapporter. *riportarsi.* §. ἀναφέρομαι, ἔχω ἀναφοράν. avoir du rapport. *aver relazione.* ἀναφέρομαι, ἀφίνομαι εἰς ὅσα κάμῃς. je m'en rapporte à ce que vouz ferez. *mi rimetto a quel che farete.* §. ἀναφέρω, ἀποδίδω, attribuer. *attribuire.* §. ἀναφέρω εἰς τὸν ἑαυτόν μου, εἰς τοῦ λόγου μου. s'attribuer. *attribuirsi.* §. ἀναφέροντας. rapportant, citant. *riportando, citando.* §. ἀναφέροντας, ἀποδίδοντας. en attribuant. *attribuendo.*

Ἀναφορὰ, ουσ. relation, rapport. *relazione.* §. ἀναφορὰ, σχῆμα ῥητορικόν. repetition, anaphore. *ripetizione.* §. ἀναφορὰ δύω πραγμάτων. corrélation. *correlazione.* §. ἀναφορὰ, διήγησις τινὸς πράγματος. rapport référé. *relazione, rapporto.* §. ἀναφορὰ κατά τινος. réquête. *supplica, memoriale.*

Ἀναφορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. rélatif, ive. corrélatif, ive. *relativo, va. correlativo, va.* §. ἀναφορικῷ τῷ τρόπῳ. relativement. *relativamente.*

Ἀναφορικῶς, ἐπίρ. relativement. *relativamente.*

Ἀναφύτρωμα, ἰδὲ Ξαναφύτρωμα.

Ἀναφυτρώνω, ἰδὲ Ξαναφυτρώνω.

Ἀνάφτω, ἰδὲ Ἀνάπτω.

Ἀναχασμιοῦμαι, ἰδὲ Χασμουριοῦμαι.

Ἀναχρονισμὸς, ουσ. anachronisme. *anacronismo, trasportamento di tempo.*

Ἀνάχυμα, ἀνάχυσις, ἰδὲ Ξανάχυμα, ξαναχύσιμον.

Ἀναχυμένα, ἰδὲ Ξαναχυμένος.

Ἀναχύνω, ἰδὲ Ξαναχύνω.

Ἀναχωμένος, ἰδὲ Ξαναχωμένος, καὶ Παραχωμένος.

Ἀναχώνω, ἰδὲ Ξαναχώνω, καὶ Παραχώνω.

Ἀναχωρήσας, σασα, σαν. μετ. qui s'est rétiré, ée. *che si è ritirato, ta.* §. ἀναχωρήσας, μισεύσας. parti, ie. *partito, ta.*

Ἀναχώρησις, ουσ. retraite. *ritirata.* §. ἀναχώρησις, μισευμός. départ, partance. *partenza.*

Ἀναχωρητὴς, ουσ. anachorète, solitaire. *anacoreta, solitario, eremita.*

Ἀναχωρίζω, ἰδὲ Ἀναχωρῶ.

Ἀναχωρῶ, Ρ'. se rétirer, s'en aller. *ritirarsi, andar via.* §. ἀναχωρῶ ἀπὸ τὸν κόσμον. dire adieu au monde. *dire addio al mondo.* §. ἀναχωρῶ, εἰς τὴν ἔρημον. vivre en anachorète. vivre dans le desert. *ritirarsi dal mondo. vivere in solitudine.* §. ἀναχωρῶ, μισεύω. partir. par-

partire. §. ἀναχωρῶ ἀπὸ τὸν κόσμον, ἤγουν ἀποθνήσκω. mourir, décéder. *morire, passar a miglior vita, passar all'altra vita.* §. ἀναχωρῶντας. se retirant, s'en allant. *ritirandosi.*

Ἀνάψας, μετ. ἀρ. celui qui a allumé. *colui che ha acceso.*

Ἀνάψασα, μετ. θηλ. celle qui a allumé. *colei che ha acceso.*

Ἀνάψιμον, οὐσ. l'action d'allumer. *accendimento, l'accendere.*

Ἄναψις, οὐσιασ. embrasement. *accendimento.*

Ἀναψυκτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. rafraichissant, ante. *refrigerativo, va.* §. ἀναψυκτικὸς, ἀθυμητικὸς, recréatif, ive. *ricreativo, va.*

Ἀνάψυξις, οὐσ. δρόσισμα, rafraîchissement. *refrigerio.* §. ἀνάψυξις, ἀθυμία. récréation. *ricreazione.*

Ἀναψυχὴ, οὐσ. recréation. *ricreazione.* §. ἀναψυχή. soulagement. *refrigerio.*

Ἀναψύχω, P'. δροσίζω. rafraîchir. *refrigerare.* §. ἀναψύχω, ἀθυμῶ, récréer. *ricreare.*

Ἀνδραγάθημα, οὐσ. action valeureuse. *azione valorosa.*

Ἀνδραγαθία, οὐσ. bravoure. *bravura, prodezza.* §. μὲ ἀνδραγαθίαν. avec bravoure, vaillamment. *prodemente, con bravura.*

Ἀνδραγαθῶ, P'. de faire actions vaillantes. *fare azioni valorose, far prodezze.*

Ἀνδραδέλφη, οὐσιασ. belle soeur. *cognata.*

Ἀνδραδέλφι, οὐσ. μικρὸς ἀνδράδελφος. petit, ou jeune beau frere. *piccolo, ò giovine cognato.*

Ἀνδράδελφος, οὐσ. beau-frère. *cognato.*

Ἄνδρας, οὐσιασ. ὁ ἄνδρας. homme fait. *uomo fatto.* §. ὁ ἄνδρας τῆς γυναικός. mari. *marito.*

Ἀνδράχλα, ἀνδράχνη, οὐσ. pourpier. *porcellana.*

Ἀνδράποδον, οὐσ. αἰχμάλωτος, σκλάβος. esclave. *schiavo.*

Ἀνδρεία, οὐσ. vaillance, valeur, courage. *bravura, valore, prodezza.* §. μὲ ἀνδρείαν. bravement, avec courage. *bravamente, prodamente.*

Ἀνδρεῖος, εια, ον. ἐπίθ. brave, vaillant, ante. valeureux, euse. *bravo, valente, valoroso, sa. prode.*

Ἀνδρειότης, ἀνδρειοσύνη, οὐσ. παλικαριά. valeur, courage. *valore, coraggio.*

Ἀνδρειωμένα, ἐπίρ. bravement, vaillamment, *bravamente, prodemente.*

Ἀνδρειωμένος, η, ον. ἐπίθ. brave, valeureux, euse. *valoroso, sa. prode.*

Ἀνδρειόνω. P'. donner de la valeur, donner du courage, encourager. *avvalorare, dar valore, incoraggire.* §. ἀνδρειόνομαι. prendre valeur, se fortifier. *invalorire, incoraggirsi.*

Ἀνδρείως, ἐπίρ. vaillamment, valeureusement, bravement. *bravamente, prodemente, valorosamente, strenuamente.*

Ἀνδρειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-vaillant, ante. *prodissimo, valorosissimo, ma.* §. καὶ ἰσχυρότατος, très-fort. *fortissimo, ma. robustissimo, ma.*

Ἀνδρειότερος, α, ον. ἐπίθ. plus vaillant, ante. *più prode, più valoroso, sa.* §. ἀνδρειότερος. ἰσχυρότερος. plus fort, plus forte. *più forte, più robusto, sta.*

Ἀνδρία, ἰδὲ Ἀνδρεία.

Ἀνδριὰς, οὐσ. statue. *statua.*

Ἀνδρίζω, ἰδὲ Ἀνδρειόνω.

Ἀνδρικὸς, ἀνδρίσιος, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὸν ἄνδρα. mâle, viril. *maschile, maschio, virile.* §. ἀνδρίσιος, τοῦ ἀνδρός. de mari. *di marito, appartenente a marito.* §. φόρεμα ἀνδρικόν. habit d'homme. *abito da uomo.*

Ἀνδρικῶς, ἐπίρ. en homme. *da uomo.* §. ἀνδρικῶς, ὡς ὁ ἄνδρας τῆς γυναικός. en mari. *da marito.*

Ἀνδρογύναικος, οὐσ. androgyne, hermaphrodite. *ermafrodito.*

Ἀνδρόγυνον, οὐσ. couple. *coppia.*

Ἀνδρομανὴς, ἐπίθ. celle qui aime les hommes à la folie. *colei che ama gli uomini d'un amor folle.*

Ἀνδρομανία, οὐσ. manie d'amour, l'action d'aimer les hommes à la fureur. *mania amorosa, amor furioso di donna verso gli uomini.*

Ἀνδρότης, οὐσ. ἡ ἡλικία τοῦ ἀνδρός. virilité. âge d'hommne. *età virile, virilità.* §. ἀνδρότης, ἀνδρειοσύνη, virilité, valeur. *virilità, valore.*

Ἀνδρόφωνος, ἐπίθ. celui ou celle qui a une voix forte. *colui o colei che ha una voce forte.*

Ἀνεβάζω, Pʹ. hausser, lever. *levare, innalzare.* §. ἀνεβάζω, προβιβάζω, promouvoir. avancer *promovere.* §. ἀνεβάζω τὴν τιμὴν τινός πράγματος, ἀκριβαίνω. rencherir. *rincarare.*

Ἀνεβαίνω, Pʹ. monter. *montare, ascendere, salire.*

Ἀνέβασις, ἐσ. l'action de monter, montée. *il salire, salita.*

Ἀνέβασμα, οὐσ. τὸ ἀναβαίνειν, l'action de monter. *il montare, ascendimento.* §. ἀνέβασμα, ἀσήκωμα, l'action de lever, de hausse. *il rialzare, inalzamento.* §. ἀνέβασμα, montée. *salita, ascendimento.*

Ἀνεβασμένος, η, ον. μετ. monté, ée. *montato, ta. asceso, sa. salito, ta.* §. ἀνεβασμένος, ὑψωμένος, ἀσηκωμένος, haussé, ée. levé, ée. *levato, ta. inalzato, ta.* §. ἀνεβασμένος, ἀκριβός. rencheri, ie. *rincarito, ta.*

Ἀνεβατός, ή, όν. ἐπίθ. εἰς τὸν ὁποῖον ἠμπορεῖ τινάς νὰ ἀνέβῃ. qu'on peut monter. *che si può salire.* §. ἀνεβατὸν ψωμί. pain fermenté. *pane fermentato.*

Ἀνεβοκατεβαίνω, Pʹ. monter et descendre. *ascendere, e discendere.*

Ἀνεβοκατέβασμα, οὐσίας. l'action de monter et descendre. *l'ascendere e discendere.*

Ἀνέγκικτος, ἰδὲ Ἄγκικτος.

Ἀνεγκράτεια, ἐσ. incontinence. *incontinenza.*

Ἀνεγκρατής, ἀνεγκράτευτος, ἐπίθ. incontinent, ente. *incontinente.*

Ἀνεγνοιασία, ἐσ. peu de soin, nonchalance. *spensieratezza, spensierataggine.*

Ἀνεγνοίαστα, ἐπίρ. sans souci. *senza cura.*

Ἀνεγνοίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de souci, de soin. *spensierato, ta. che non ha cura.*

Ἀνεγνωσμένος, η, ον. ἐπίθ. lu, ue. *letto, ta.*

Ἀνέγνωμος, ἰδὲ Ἄγνωμος.

Ἀνεζήτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas demandé, ée. *indomandato, ta.*

Ἀνεκδιήγητα, ἐπίρ. d'une manière inénarrable. *indicibilmente.*

Ἀνεκδιήγητος, ἐπίθ. inénarrable, indicible. *inenarrabile, indicibile.*

Ἀνεκδικησία, ἐσ. τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκδικήσεως. impossibilité de vengeance. *impossibilità di vendetta.* §. ἀνεκδικησία. l'action de n'être pas vengé. *il non esser vendicato.*

Ἀνεκδίκητα, ἐπίρ. sans vengeance. *senza vendetta.*

Ἀνεκδίκητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas vengé. *inulto, invendicato, ta.*

Ἀνέκδοτος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐκδεδομένος, ὅπου δὲν εἶναι τυπωμένος. qui n'est pas imprimé, qui n'est pas encore été imprimé. ée. *inedito, ta.* §. ἀνέκδοτον. anecdote. *aneddoto.*

Ἀνέκδυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐκδυμένος. qui n'a pas encore depouillé. *che non è ancora spogliato.*

Ἀνεκλάλητος, ἰδὲ Ἀνεκδιήγητος.

Ἀνέκφραστος, η, ον. ἐπίθ. indicible. ineffable. *indicibile, ineffabile.*

Ἀνελεήμονα, ἐπίρ. sans miséricorde. *immisericordiosamente.*

Ἀνελεημόνως, ἐπίρ. impitoyablement. *spietatamente.*

Ἀνελεήμονος, ἐπίθ. impitoyable. *spietato, ta. immisericordioso, sa.*

Ἀνελεήμων, ἰδὲ Ἀνελεήμονος.

Ἀνελεύθερα, ἐπίρ. χωρὶς ἐλευθεριότητα, sans libéralité. *senza liberalità.*

Ἀνελευθερία, ἐσ. ἡ μὴ ἐλευθεριότης, φιλαργυρία. avarice, lésine. *avarizia, strettezza.*

Ἀνελεύθερος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐλευθέριος. chiche, avare, mesquin. *spilorcio, avaro.*

Ἀνεκ-

Ἀνελλιπὴς, ἐς. ἐπίθ. qui n'est pas défectueux, eu-e. *non difettoso, sa.*

Ἀνελπισία, οὐσ. défaut d'esperance. *mancanza di speranza.*

Ἀνέλπιστα, ἐπίρ. inespérément. lorsqu'on s'y attend le moins, inopinément. *inaspettatamente, insperatamente.*

Ἀνέλπιστος, η, ον. ἐπίθ. inespéré, ée. inopiné, ée. à qui on ne s'attendoit pas. *inaspettato, insperato, ta.*

Ἀνελπίστως, ἰδὲ Ἀνέλπιστα.

Ἀνελῶ, ἰδὲ Ἀναλύω.

Ἀνέλυμα, ἀνελυμένος, κτλ. ἰδὲ Ἀνάλυμα, Ἀναλυμένος, κτλ.

Ἀνέμη, οὐσ. tournette à dévider. *arcolajo.*

Ἀνεμίζω, P'. éventer. *ventilare, sventolare, sventare.* §. ἀνεμίζω. ἀερίζω ἕνα ὀντά. donner de l'air à une chambre. *dar aria ad una stanza.*

Ἀνεμικὴ, οὐσ. tourbillon. *bufera.*

Ἀνεμικὸς, ή, όν. ἐπίθ. sujet aux vents. *ventoso, sa.*

Ἀνέμισμα, οὐσ. l'action d'éventer. *ventilazione.*

Ἀνεμισμένος, η, ον. ἐπίθ. éventé, ée. *sventolato, ta. ventilato, ta. sventato, ta.*

Ἀνεμοβλογιαὶς, οὐσ. petite vérole volante. *morviglione, ravaglione.*

Ἀνεμοβροχὴ, οὐσιασ. vent pluvieux. *ventipiovolo.*

Ἀνεμογάμης, οὐσ. πουλί. crecerelle. *gheppio.* §. ἀνεμογάμης, μεταφ. écervelé, ée. *girellajo, sventato, ta.*

Ἀνεμοδουλειά, οὐσ. μία δουλειὰ ὀδὲ τιπιστένια, τοῦ ἀέρος. petite affaire, une affaire peu importante. *affaruccio.*

Ἀνεμοζάλη, οὐσ. orage, bourrasque. *burrasca, fortuna, tempesta.*

Ἀνεμοκαιρία, οὐσ. temps qui porte du vent, *tempo ventoso.*

Ἀνεμοκαύχαλος, ἐπίθ. bouffi d'orgueil. *pieno di vento.*

Ἀνεμόμετρον, οὐσ. anémometre. *anemometro.*

Ἀνεμόμυλος, οὐσ. moulin à vent. *mulino a vento.*

Ἀνεμοπαραπέτασμα, οὐσ. παραπέτασμα κατὰ τοῦ ἀνέμου. abrivent. *paravento.*

Ἀνεμόποδος, οὐσ. τὸ ποδάρι τῆς ἀνέμης. le pied d'une tournette à dévider. *il piede d'un arcolajo.*

Ἀνεμοπύρωμα, οὐσ. vent chaud. *vento caldo.* §. ἀνεμοπύρωμα, dartre, feu volage. *serpigine, impetiggine.*

Ἄνεμος, οὐσ. vent, air. *vento, aria.* §. ἄνεμοι ἐτήσιοι. alizé. *venti regolari.* §. ἄνεμος σφοδρός. vent forcé, frais. *vento gagliardo, fresco.* §. ἄνεμος βροχερός, vent pluvieux. *ventipiovolo.* §. ἄνεμος εὔδιος. vent favorable. *vento prospero.* §. ἀρμενίζω μὲ καλὸν ἄνεμον. avoir vent arrière. *aver il vento in poppa, navigar con vento favorevole.* §. ἀρμενίζω μὲ ἐνάντιον ἄνεμον. avoir vent de bout. *navigar con vento contrario, esser sotto vento.* §. φυσᾷ ἄνεμος il fait du vent. *fa vento, tira vento.* §. πήγαινε εἰς τὸν ἄνεμον, ἤτοι εἰς τ' ἀνάθεμα. va-t'-en au diable. *vattene al diavolo, va in malora.* §. κάμνει τοῦ ἀνέμου ταῖς δουλειαῖς, ἤτοι κάμνει κάθε δουλειὰν, ἐπιμελεῖται καὶ γίνεται ἄξιος διὰ κάθε δουλειάν. il fait le diable à quatre, il fait des merveilles. *fa prodigi, fa maraviglie.* §. πρᾶγμα τοῦ ἀνέμου, πρᾶγμα ὀλιγοβάστακτον. momentanée. qui est de peu de durée. *momentaneo, ea. di poca durata.* §. ἄνεμος, τὰ φλέσα. ventosité. *ventosità.* §. ἄνεμος, πορδή. pet. *peto, vento.*

Ἀνεμοσάλευμα, οὐσ. mouvement impetueux des vents, *moto violento de' venti.*

Ἀνεμοσάλος, ἰδὲ Ἀνεμοζάλη.

Ἀνεμόσκαλα, οὐσ. échelle. *scala portatile.*

Ἀνεμοσκέπη, οὐσ. σκέπη κατὰ τοῦ ἀνέμου. abrivent. *paravento.* §. ἀνεμοσκέπη, τόπος διὰ καταφύγιον κατὰ τοῦ ἀνέμου. lieu où l'on peut être à l'abri du vent. *luogo dove si può stare a coperto del vento.*

Ἀνεμοσκόπιον, οὐσ. anémoscope. *anemoscopio.*

Ἀνεμοσκορπίζω, P'. διασκορπίζω, disperser. *spargere quà e là.*

Ἀνεμοσκόρπισμα, ὑσ. dispersion. *dispersione.*

Ἀνεμοσκορπισμένος, η, ον, μετ. διασκορπισμένος. dispersé, ée. *disperso, sa.* §. ἀνεμοσκορπισμένος, διασκορπισμένος ἀπὸ τὸν ἀέρα. dispersé par le vent. *disperso dal vento.*

Ἀνεμοσκόρπιστος, ἐπίθ. dispersé, ée. par le vent. *disperso, sa. dal vento.*

Ἀνεμοστάτης, ὑσ. παραπέτασμα κατὰ τοῦ ἀνέμου. abrivent. *paravente.*

Ἀνεμοστρόβιλος, ἀνεμοστρόφιλος, ὑσ. tourbillon. *turbine, tione.*

Ἀνεμόσυρμα, ὑσ. bouffée de vent. *soffio di vento.*

Ἀνεμοταραγμένος, η, ον. μετ. agité, ée. par le vent. *agitato, ta. dal vento.*

Ἀνεμοτάραξις, ἰδὲ Ἀνεμοταραχή.

Ἀνεμοταραχή, ὑσ. orage. bourrasque. *fortuna, burrasca.*

Ἀνεμοταραχώδης, ἐπίθ. orageux, euse. *tempestoso, sa.*

Ἀνεμέρα, ὑσ. tourbillon. *turbine.*

Ἀνεμοφύσημα, ὑσ. bouffée de vent. *soffio di vento.*

Ἀνεμοχόρταρον, ὑσ. pariétaire. *parietaria.*

Ἀνεμπίστευτα, ἐπίρ. déloyalement: *slealmente.*

Ἀνεμπίστευτος, η, ον. ἐπίθ. déloyal, ale. *sleale, disleale.*

Ἀνεμπιστοσύνη, ὑσ. déloyauté. *slealtà, dislealtà.*

Ἀνεμπόδιστα, ἰδὲ Ἀνεμποδίστως.

Ἀνεμπόδιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empeché, ée. *non impedito, ta.* §. ἀνεμπόδιστος, μὴ ἀπαγορευμένος. qui n'est pas défendu, ue. *non inibito, ta.*

Ἀνεμποδίστως, ἐπίρ. χωρὶς ἐμπόδιον. sans empechement, librement. *senza impedimento, liberamente.* §. ἀνεμποδίστως, χωρὶς ἀπαγόρευσιν. sans défense. *senza proibizione.*

Ἀνέμπορος, ἰδὲ Ἀνήμπορος.

Ἀνεμύαλος, ἰδὲ Ἀμύαλος. καὶ ξεμυαλισμένος.

Ἀνεμώδης, ἐπίθ. venteux, euse. *ventoso, sa.* §. ἀνεμώδης, μάταιος, τοῦ ἀέρος. vain, plein. ne. de vent. *vano, na. pien di vento.*

Ἀνεμώνη, ὑσ. φυτὸν τι. anemone. *anemone.*

Ἀνενδεής, ἐπίθ. qui n'est pas necessiteux. *che non è bisognoso.*

Ἀνενεργησία, ὑσ. ἀεργασία, τὸ μὴ ἐργάζεσθαι, désoccupation, désoeuvrement, *disoccupazione.* §. ἀνενεργησία, τὸ ἀνίσχυρον. inefficacité, manque d'efficacité. *inefficacia.*

Ἀνενέργητα, ἐπίρ. ὀκνηρῶς, χωρὶς ἐργασίαν. oisivement, nonchalamment. *oziosamente.* §. ἀνενέργητα, χωρὶς ἐνέργειαν, ἀνίσχυρα. sans efficace. *senza efficacia.*

Ἀνενέργητος, η, ον. ἐπίθ. ὀκνηρός, ἄεργος. désoccupé, ée. desoeuvéré, ée. *disoccupato, ta. sfaccendato, ta.* §. ἀνενέργητος, ἀνίσχυρος, ὅπου δὲν ἐνεργεῖ. inefficace. *inefficace.* §. ἀνενέργητος, ὁ μὴ ἐνεργηθείς, qui n'est pas mis en oeuvre. *che non è messo in opera.*

Ἀνενόχλητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas inquieté, ée. *non inquietato, ta.*

Ἀνεξαγόραστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξαγορασμένος. qui n'est pas racheté, ée. *non riscattato, ta.*

Ἀνεξαγόρευτος, ὁ μὴ ἐξαγορευμένος, μὴ ἐξομολογηθείς. qui n'est pas confessé, *non confessato.*

Ἀνεξάλειπτος, η, ον. ἐπίθ. indélebile. ineffaçable. *indelebile, che non si può cancellare.*

Ἀνεξάντλητος, η, ον. ἐπίθ. inépuisable, intarissable. *inesauribile.*

Ἀνεξάρτητος, η, ον. ἐπίθ. indépendant, ante. *indipendente.* §. τὸ ἀνεξάρτητον. indépendance. *indipendenza.*

Ἀνεξεγνοίαστος, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐξεγνοιάσθη, δὲν ἐλευθερώθη ἀπὸ ταῖς φροντίδας. qui n'est pas encore degagé des soins. *che non è ancora liberato dalle cure.*

Ἀνεξερεύνητος, η, ον. ἐπίθ. inscrutable. *imperscrutabile.* §. τὸ ἀνεξε-

ξερεύνητον. l'impénétrabilité. *l'impenetrabilità.*

Α'νεξέταστα, ἐπίῤ. sans recherche. *senza ricerca, senza esame.*

Α'νεξέταστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas examiné, ée. *non esaminato, ta.*

Α'νεξήγητα, ἐπίῤ. d'une manière inexplicable. *inesplicabilmente.*

Α'νεξήγητος, η, ον. ἐπίθ. inexplicable. *inesplicabile.* §. ἀνεξήγητος, ἀνεκδιήγητος. inexprimable, inénarrable. *indicibile, ineffabile.*

Α'νεξιθρησκεία. ὐσ. tolérance. *tolleranza.*

Α'νεξίθρησκος, η, ον. ἐπίθ. tolérant, ante. *tollerante.*

Α'νεξικακία, ὐσ. indulgence, tolérance. *indulgenza, tolleranza.*

Α'νεξίκακος, η, ον. ἐπίθ. tolérant, ante. indulgent, ente. *indulgente, tollerante.*

Α'νεξιχνίαστος, η, ον. ἐπίθ. impenétrable, inscrutable. *impenetrabile, imperscrutabile.*

Α'νέξοδα, ἐπίῤ. χωρὶς ἔξοδα. sans frais. *senza spese.*

Α'νεξόδιαστος. η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξοδιασμένος, qui n'est pas dépensé, ée. *non speso, sa.*

Α'νέξοδος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἔχει τὰ ἐξοδιάσῃ. qui n'a point à dépenser. *che non ha da spendere.* §. ἀνέξοδος ὅτις δὲν ἔχει ἔξοδα. qui n'a point de frais. *che non ha spese.* §. ἀνέξοδος ὅτις δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖά του ἔξοδα. qui n'a point ses frais, qui n'a point sa subsistance. *che non ha le sue spese, non ha il suo mantenimento.* §. ἀνέξοδος. qui n'a point de passage. *che non ha passaggio.*

Α'νεξομολόγητα, ἐπίῤ. sans confession. *senza confessione.*

Α'νεξομολόγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas confessé, ée. *non confessato, ta.* ἀπέθανεν ἀνεξομολόγητος. il est mort sans confession. *è morto senza confessione.*

Α'νεπαίνετος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐπαινεμένος. qui n'est pas loué, ée. *non lodato, ta.* §. ἀνεπαίνετος, ἀνάξιος ἐπαίνου. qui n'est pas louable, indigne de louange. *inlaudabile, non laudabile, indegno di lodi.*

Α'νεπαίσθητα, ἐπίῤ. inespérement, inopinément, lorsqu'on s'y attendoit le moins. *inaspettatamente, all' improvviso, senza aspettarsela.*

Α'νεπαίσθητος, ἐπίθ. inesperé, ée. inopiné, ée. *inaspettato, ta. improvviso, sa. insperato, ta.*

Α'νεπιβούλευτος, ἐπίθ. ὅστις δὲν φοβεῖται ἐπιβουλάς. celui ou celle qui n'est pas sujet aux piéges, ou qui n'est pas guetté. *non soggetto alle insidie, o non insidiato, ta.*

Α'νεπίγραφος, ἐπίθ. anepigraphe. *ch' è senza titolo.*

Α'νεπίδεκτος, ἐπίθ. incapable, qui ne peut contenir. *incapace, non atto a contenere.*

Α'νεπιδέξιος, ἐπίθ. incapable, malhabile. *incapace, inabile.*

Α'νεπιδεξιότης, ὐσ. incapacité, inhabilité. *incapacità, inabilità.*

Α'νεπιμέλεια, ὐσ. nonchalance. *negligenza, trascuraggine.*

Α'νεπιμελής, ές. ἐπίθ. nonchalant, ante, *negligente, trascurante.*

Α'νεπιστήμων, ἐπίθ. qui n'est pas lettré, idiot. *Indotto, ta. inerudito, ta.*

Α'νεπίσκεπτος, ἐπίθ. qui n'est pas visité, ée. *non visitato, ta.*

Α'νεπίστευτος, ἐπίθ. incroyable. *incredibile.*

Α'νεπίστρεπτος, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐπιστρέφεται. qui ne se donne pas en arrière. *che non si dà indietro.* §. ἀνεπίστρεπτος ὅπου δὲν μεταβάλλεται. qui ne se peut transmuer. *che non si può convertire.*

Α'νεπιτήδεια, ἐπίῤ. maladroitement, maussadement. *goffamente, disadattamente.*

Α'νεπιτήδειος, ἐπίθ. maladroit, oite. mal-habile, maussade. *goffo, fa. disadatto, ta.* §. ἀνεπιτήδειος εἰς ἓν πρᾶγμα. inepte. *inetto, inabile, poco abile.*

Α'νεπιτηδειότης, ὐσ. maladresse, mal habilité, inhabilité, inaptitude. *di-*

disadattaggine, goffaggine, inabilità.

Ἀνεπιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très mal adroit, oite. *disadattissimo, ma.* ἰδὲ Ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπρόκοπος, ἰδὲ Ἀπρόκοπος.

Ἀνεραΐδες, ὑσ. Néréides. *Nereidi.*

Ἀνέργαστος, ἰδὲ Ἀκατέργαστος.

Ἄνεργος. η, ον. ἐπίθ. désoeuvré, ée. desoccupé, ée. oiseux, euse. qui ne fait rien. *disoccupato, ta. ozioso, sa. inoperante, scioperato, ta. scioperone.*

Ἀνερμήνευτος, η, ον. ἐπίθ. inexplicable. *inesplicabile.*

Ἀνερώτημα, ἰδὲ Ξαναρώτημα.

Ἀνερώτητα, ἐπίρ. sans démander, sans intérroger. *senza dimandare, senza interrogare.*

Ἀνερώτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas interrogé, démandé, ée. *non interrogato, ta. non dimandato, ta.*

Ἄνεσις, ουσ. ἀνάπαυσις. trêve, repos. *tregua, riposo.* §. ἄνεσις, εὐκαιρία. loisir. *agio, comodo.* §. μὲ ἄνεσιν, à loisir. *a suo agio.*

Ἀνετοιμασία, ὑσ. l'action de ne pas préparer. *il non preparare.* §. ἀνετοιμασία, τὸ νὰ μὴν εἶναι τινὰς ἕτοιμος. l'action de n'être pas préparé. *il non esser preparato.*

Ἀνετοίμαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas préparé, ée. *non preparato, ta.*

Ἀνέτοιμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pret, te. *che non è pronto, ta.*

Ἀνεὺ, ἐπίρ. χωρὶς. sans. *senza.*

Ἀνεύθυνος, ἐπίθ. irrépréhensible, qui n'a point de faute. *incolpabile, che non ha colpa.*

Ἀνευλάβεια, οὐσ. irrévérence, indévotion. *indevozione, irriverenza.*

Ἀνευλαβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-irréverent, ente. *irriverentissimo, ma. indevotissimo, ma.*

Ἀνευλαβὴς, ἐπίθ. irrévérent, ente indévot. ote. *irriverente, indevoto, ta.*

Ἀνευλαβῶς, ἐπίρ. irrévéremment. indévotement, avec irrévérence. *irreverentemente, indevotamente, con irriverenza.*

Ἀνεύρετος, Ἀνεύρετος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εὑρίσκεται. qu'on ne sauroit trouver. *che non si può trovare.*

Ἀνεύρισμα, ἐπίρ. anévrisme. *aneurisma.*

Ἀνευσπλαγχνα, ἐπίρ. impitoyablement, sans misericorde. *spietatamente, senza misericordia, immisericordiosamente.*

Ἀνευσπλαγχνία, οὐσ. inhumanité. *spietatezza.*

Ἀνεύσπλαγχνος, ἐπίθ. impitoyable, qui ne sauroit être touché de miséricorde. *immisericordioso, spietato, ta.*

Ἀνευχάριστα, ἐπίρ. χωρὶς εὐχαρίστησιν. sans contentement, *senza contento.* §. ἀευχάριστα, ἀχάριστα, avec ingratitude. *ingratamente.*

Ἀνευχαριστία, ὑσ. mécontentement. *disgusto.* §. ἀνευχαριστία, ἀχαριστία. ingratitude, méconnoissance. *sconoscenza, ingratitudine.* §. ἀνευχαριστία, ἀχορτασία, insatiabilité. *incontentabilità.*

Ἀνευχάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ εὐχαριστημένος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος. mécontent, ente. *discontento, scontento, ta.* §. ἀνευχάριστος, ἀχάριστος. ingrat, ate. méconnoissant, ante. *ingrato, ta. sconoscente.* §. ἀνευχάριστος, ὅτις δὲν εὐχαριστᾶται ποτὲ, insatiable. *incontentabile.*

Ἀνευχαρίστως, ἰδὲ Ἀνευχάριστα.

Ἀνεχόρταστα, ἐπίρ. insatiablement, d'une manière insatiable. *insaziabilmente.*

Ἀνεχόρταγος, ἀνεχόρταστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν χορταίνει. insatiable. *insaziabile.* §. ἀνεχόρταστος ὁποῦ δὲν εἶναι χορτασμένος, qui n'est pas rassasié, ée. *non saziato, ta.*

Ἀνέχω, Ρ'. ἀσηκώνω. lever. hausser. *innalzare.* §. ἀνέχω, ὑποφέρω, supporter. *soppartare.*

Ἀνεψάκι, ὑσ. μικρὸς ἀνεψιός. petit neveu. *nepotino, nipotino.*

Ἀνέψιος, ἰδὲ Ἀψιος.

Ἀνεψιά, ὑσ. nièce. *nepote, nipote.*

Ἀνε-

Ἀνεψίδι, ὐσ. petit neveu. *nepotino, nipotino.*

Ἀνέψι, ἀνεψιός, ὐσ. neveu. *nepote, nipote.* §. πρῶτα ἀνίψια. neveux en premier degré. *nepoti in primo grado.* §. δεύτερα ἀνίψια. neveux en second dégré. *nepoti in secondo grado.*

Ἀνεβάζω, ἰδὲ Ἀνεβάζω κτλ.

Ἄνηθον, ὐσ. anet. *aneto.*

Ἀνήκεστα, ἐπίρ. d'une manière inouïe. *in maniera inaudita.*

Ἀνήκεστος, ἐπίθ. inouï, ïe. *inaudito, ta.*

Ἀνήκω, P. appartenir. *appartenere.* §. ἀνήκω, ἀποβλέπω. concerner, compéter. *concernere, competere.*

Ἀνήκων, ουσα, ον. μετ. appartenant, ante. *appartenente, attinente.* §. ἀνήκων. compétant, ante. *competente.* §. ἀνήκων, πρέπων, προσήκων. convenable. *convenevole.* §. τὸ ἀνῆκον. appartenance. *attenenza.*

Ἀνήλικος, ἐπίθ. mineur. *minore.*

Ἀνήλιος, ἐπίθ. qui n'a point de soleil. *che non ha sole.*

Ἀνήμερα, ἐπίρ. ἀκαταδάμαστα. d'une manière indomptable. *in una maniera indomabile.* §. ἀνήμερα, ἄγρια. fièrement. *fieramente.* §. ἀνήμερα, ξημερώνοντας. venant le jour. *venendo il giorno.*

Ἀνημέρωτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ ἡμερωμένος. qui n'est pas apaisé, ée. *non placato, ta. non calmato, ta.* §. ἀνημέρωτος, ἀκαταδάμαστος. indomptable. *indomabile.*

Ἀνήμερος, ἐπίρ. indocile. *indocile.*

Ἀνήμπορα, ἐπίρ. d'une manière indisposée. *con indisposizione.* §. ἀνήμπορα, ἀδύνατα. foiblement, d'une manière impuissante. *debolmente, con impotenza.*

Ἀνημπορία, ὐσ. φιλασθενία. indisposition. *indisposizione.* §. ἀνημπορία, ἀδυναμία. impuissance. *impotenza.*

Ἀνήμπορος, η, ον. ἐπίθ. φιλάσθενος. indisposé, ée. valetudinaire, maladif, ive. *indisposto, ta. malaticcio, cia. infermiccio, cia. cagionevole.* §. ἀνήμπορος, ἀδύνατος. impuissant, ante. *impotente.*

Ἀνημπορῶ, P. εἶμαι φιλάσθενος, être indisposé, ée. *essere indisposto, ta. malaticcio, cia.*

Ἀνήξευρα, ἐπίρ. sans savoir. *senza sapere.*

Ἀνήξευρος, η, ον. ἐπίθ. celui ò celle qui ne sait pas. *colui ò colei che non sa, insciente.*

Ἀνὴρ, ὐσ. homme. *uomo.* §. ἀνὴρ, ὁ ἄνδρας τῆς γυναικός. le mari. *il marito.*

Ἄνησος, ἰδὲ Ἄνηθος.

Ἀνήσυχα, ἐπίρ. avec inquiétude. *inquietamente.*

Ἀνήσυχος, η, ον. ἐπίθ. inquiet, ète. *inquieto, ta.*

Ἀνησυχία, ὐσ. inquiétude. *inquietudine, inquietezza.*

Ἀνήφορα, ἐπίρ. contremont. *in alto, in sù.*

Ἀνηφορίζω, P. ἀναβαίνω εἰς ἀνήφορον. monter contre-mont. *ascendere una montata.*

Ἀνηφοροκατήφορος, ὐσιασ. inégalité de terrain. *montuosità.*

Ἀνήφορος, ουσ. montée, *montata.* § ἀνήφορος δυσανάβατος, hauteur rude, lieu escarpé. *altezza ardua, luogo dirupato.*

Ἀνήψιος, ἰδὲ Ἀνεψιός.

Ἄνθησις, ὐσ. fleuraison, *fioritura.*

Ἀνθηρός, ρά, ρόν. ἐπίθ. florissant, te. *florido, da.*

Ἀνθίζω, P. fleurir. *fiorire.*

Ἀνθίζων, ζουσα, ον. μετ. fleurissant, ante. *florido, da. fiorente.*

Ἀνθίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a fleuri. *colui ò colei che ha fiorito.*

Ἄνθισμα, ὐσ. l'action de fleurir. fleuraison. *il fiorire, fioritura.*

Ἀνθισμένος, η, ον. μετ. fleuri, ie. *fiorito, ta.*

Ἀνθοβολῶ, P. εὐωδιάζω. sentir bon. *odorare.*

Ἀνθολογία, ὐσιασ. analectes, antologie. *fiorilegio, frammenti scelti di qualche autore.*

Ἀνθολόγιον, οὐσ. spicilége. *spicilegio.*

Ἀνθολογῶ, P. recueillir de fleurs. *raccogliere fiori.*

Ἀνθομυρίζω, P. sentir bon,

bon. *odorare, aver buon odore.*

Α'νθόνερον, ὐσ. eau de nafſe, eau de fleur d'orange. *acqua nanfa.*

Α'νθος, ὐσ. λυλοῦδι. fleur. *fiore.* §. τὸ ἄνθος τινός πράγματος. l'élite, la fleur de quelque chose. *il fiore.* §. εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, dans la jeuneſſe. *sul fior della gioventù.*

Α'νθός, ὐσ. pouſſe. *messe, germoglio.*

Α'νθρακιά, ουσ. braiſe, braiſier. *brace, bragia, carboni acceſi.*

Α'νθραξ, ὐσ. braiſe. *brace, bragia.* §. ἄνθραξ. λίθος πολύτιμος, anthrax. *antrace, carbonchio.* §. ἄνθραξ, πάθος τι. eſcarboucle. *carbonchio.*

Α'νθρωπαρέσκεια, ὐσ. acception de perſonnes. *rispetto, conſiderazione.* §. ἀνθρωπαρέσκεια. déférence. *condescendenza.*

Α'νθρωπάρεσκος, ἐπίθ. qui fait acception de perſonnes. *accettatore di persone.* §. ἀνθρωπάρεσκος. complaiſant, ante. *compiacente.*

Α'νθρωπάκιον, ὐσ. bambouche, nain, pygmée, un bout d'homme. *nano, pigmeo, uomicciuolo, uomicciato, piccinacolo.*

Α'νθρωπιά, ὐσ. politeſſe, civilité. *civiltà.* §. μὲ ἀνθρωπιάν. avec politeſſe. *con civiltà.* §. χωρὶς ἀνθρωπιάν. incivilement, mal honnêtement. *incivilmente, con inciviltà.* §. δὲν ἔχει παντελῶς ἀνθρωπιάν. il eſt impoli. *è incivile.*

Α'νθρωπίζω, Ρ'. ὑμερώνω. humaniſer. *dimeſticare.* §. ἀνθρωπίζω, εὐγενίζω. polir, rendre poli. *incivilire, rendere civile.*

Α'νθρωπινά, ἐπίρ. humainement. *umanamente.* §. ἀνθρωπινά, εὐγενικά, μὲ εὐγενικὸν τρόπον. civilement. *umanamente, civilmente, corteſemente.*

Α'νθρώπινος, η, ον. ἐπίθ. humain. aine. *umano, na.* §. τὸ ἀνθρώπινον. humanité. *umanità.*

Α'νθρωπινός, ή, όν. ἐπίθ. ἥμερος, γλυκύς. humain, aine. affable. *umano, na: affabile.* §. ἀνθρωπινός, εὐγενικὸς τοῖς τρόποις. civil, poli. *civile, corteſe.*

Α'νθρωπίσκος, ὐσ. ἀνθρωπάκιον, nain, pygmée. un bout d'homme. *nano, pigmeo, omaccino, omicciatto, iccinacolo.*

Α'νθρώπισμα, ὐσ. l'action de rendre civil. *l'incivilire, il render civile.*

Α'νθρωπισμένος, η, ον. μετ. poli, ie. *reso civile.*

Α'νθρωπόθεος, ὐσ. homme dieu. *uomo Dio.*

Α'νθρωποκτονία, ὐσ. homicide, meurtre. *omicidio.*

Α'νθρωποκτόνος, ὐσ. homicide. *omicida.*

Α'νθρωπολάτρης, ὐσ. qui adore l'homme. *che adora l'uomo.*

Α'νθρωπολογία, ὐσ. anthropologie. *antropologia.*

Α'νθρωπος, ὐσ. homme. *uomo.* §. καλὸς ἄνθρωπος. un bon homme. *un buon uomo.* §. κακὸς ἄνθρωπος. méchant homme. *omaccio, cattivo.* §. ὀὐδετιποτένιος ἄνθρωπος. argoulet. galefretier. homme de néant. *uomo vile, uomo da nulla.* §. κάθε ἄνθρωπος. chacun. *ogn'uno, ogni uomo.* §. ἄνθρωπος σωστός, χαμωμένος. un homme fait adulte. *uomo fatto.* §. ἄνθρωπος τιμημένος. homme d'honneur. de probité. *uomo d'onore, onorato.* §. ἄνθρωπος ὁπου φυλάττει τὸν λόγον του. homme de parole. *uomo di parola.* §. γίνομαι ἄνθρωπος. se faire homme, devenir habile. *farsi uomo.* §. ὁ ἄνθρωπος, ὁ δοῦλος τινός. le valet, le domeſtique de quelqun. *il servo di qualcheduno.* §. ἄνθρωπος τινός, ὅτις κάμνει ταῖς δουλειαῖς τινός. agent. commis. *agente.* §. εἶναι προκομμένος ἄνθρωπος. c'eſt un homme de mérite. *è un uomo di merito.* §. εἶναι μεγάλος ἄνθρωπος. c'eſt un grand homme. *è un grand'uomo.* §. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. tous les hommes. tout le monde. *tutti gli uomini, tutto il mondo.* §. μερικοὶ ἄνθρωποι, quelques uns. *certuni.* §. οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι. la plus part des hommes. *la maggior parte degli uomini.*

'Αν-

Ἀνθρωπότης, ὑσ. l'humanité. *l'umanità*.

Ἀνθρωπόμορφος, ὑσ. qui a la figure humaine. *che ha figura umana*.

Ἀνθρωπομορφίτης, ὑσ. antropomorphite. *antropomorfita*.

Ἀνθρωποφαγία, ὑσ. anthropophagie. *antropofagia*.

Ἀνθρωποφάγος, ἐπίθ. anthropophage. *antropofago, divorator di carne umana*.

Ἀνθύπατος, ὑσ. proconsul. *proconsole*.

Ἀνθῶ, P'. ἀνθίζω. fleurir. *fiorire*. §. ἀνθῶ, ῥίχνω ἀνθόν. pousser. *germogliare*.

Ἀνίατα, ἐπίρ. χωρὶς ἰατρείαν. sans espoir de guérison. *insanabilmente*. §. ἀνίατα, ἀθεράπευτα, ἀδιόρθωτα. irrémédiablement. irréparablement. *irremediabilmente, irreparabilmente*.

Ἀνίατος, η, ον, ἐπίθ. incurable, qu'on ne peut guérir. *incurabile, insanabile*. §. τὸ ἀνίατον. l'incurabilité. *lo stato di ciò ch' è incurabile*. §. ἀνίατος. ἢ παρ. ἀδιόρθωτος, ὁπῦ δὲν ἔχει καμμίαν διόρθωσιν. irrémédiable, irréparable. *irremediabile, irreparabile*. §. ἔπαθε τὰ ἀνίατα. il a beaucoup souffert. *ha molto sofferto*.

Ἀνίερος, ἐπίθ. profane, irréligieux, euse. *profano, na. irreligioso, sa*.

Ἀνιθον, ἰδὲ Ἄνηθον.

Ἀνίκητα, ἐπίρ. invinciblement. *invincibilmente*.

Ἀνίκητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ νικημένος. invaincu, ue. *invitto, che non è stato vinto, ta*. §. ἀνίκητος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ. invincible. *invincibile*.

Ἀνίξδυρα, ἰδὲ Ἀνήξδυρα.

Ἀνίξδυρος, ἰδὲ Ἀνήξδυρος.

Ἀνιπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas lavé, ée. *che non è lavato, ta*. §. ἄνιπτος, ὁπῦ δὲν ἔνιψε τὰς χεῖρας ἢ τὸ πρόσωπον. qui n'a pas lavé le visage, les mains. *che non ha lavato il volto, le mani*.

Ἀνισα, ἐπίρ. inégalement, d'une manière inégale. *disugualmente, inegualmente*.

Ἀνίσκιος, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει ἴσκιον. celui ῦ celle qui n'a point d'ombre. *colui ῦ colei che non ha ombra*. §. ἀνίσκιος, ὁπῦ δὲν κάμνει ἴσκιον. qui ne fait point d'ombre, qui n'est point ombrageux. *che non fa ombra, che non ombreggia*.

Ἀνισος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἴσιος. inégal, ale. *ineguale, disuguale, dispari*.

Ἀνισον. ὑσ. anis. *anice*. §. ἀρτωνω μὲ ἄνισον. aniser. *coprir d'anici*.

Ἀνισότης, ὑσ. inégalité. *disuguaglianza, disparità, inegualità*.

Ἀνιστόρητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne peut pas représenter, qu'on ne peut décrire. *inadombrabile, che non si può descrivere*.

Ἀνίσχυρος, ἐπίθ. foible. invalide. inefficace. *debole, invalido, da. inefficace*. §. τὸ ἀνίσχυρον, inefficacité. *inefficacia*.

Ἀνίσως, ἐπίθ. si, se. §. ἀνίσως καὶ, au cas que. *caso che*. §. ἀνίσως καὶ δὲν, si non. *se non*.

Ἀνίψιος, ἰδὲ Ἀνεψιός.

Ἀνοδος, ὑσ. montée. *salita*.

Ἀνοησία, ὑσ. abrutissement, bêtise, étourderie, fatuité. *stupidezza, stordimento, balordaggine, fatuità, sciocchezza*. §. ἀνοησία. imprudence. *imprudenza*.

Ἀνόητα, ἐπίρ. étourdiment, à l'étourdie, sottement. *inconsideratamente, balordamente, alla balorda, scioccamente*.

Ἀνόητος, η, ον. ἐπίθ. étourdi, ie. fat. insensé, ée. *stordito, ta. sciocco, ca. insensato, ta. balordo, da*. §. ἀνόητος. imprudent, ente. *imprudente*.

Ἀνοητότατος, η. ον. ἐπίθ. très-sot, sotte. très-insensé, ée. très-étourdi, ie. très imprudent, ente. *imprudentissimo, ma. sciocchissimo, ma. stolidissimo, ma*.

Ἀνοητότερος, ἐπίρ. plus sot, te. plus insensé, ée. plus imprudent. ente. *più sciocco, ca. più imprudente, più stolido, da*.

Ἀνόθευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas falsifié, ée, qui n'est pas altéré, ée. *non falsificato, ta. non adulterato, ta*.

A-

Ἄνοια, ἰδὲ Ἀνοησία.

Ἄνοιγμα, ὑσ. ouverture, l'action d'ouvrir. *apertura, aprimento.*

Ἀνοιγμάδα, ὑσ. χαραγματιά. ouverture, fente. *fessura, fesso.*

Ἀνοιγμένος, η, ον. μετ. ouvert, erte. *aperto, ta.*

Ἀνοιγοσφάλισμα, ὑσ. l'action d'ouvrir, et fermer. *l'aprire e il serrare.* §. ἀνοιγοσφάλισμα τῶν ματιῶν. clignement, clignotement des yeux. *il batter gli occhi.* §. εἰς ἕνα ἀνοιγοσφάλισμα. dans un clin d'oeil. *in un batter d'occhio.*

Ἀνοιγοσφαλῶ, Ρ. ouvrir et fermer. *aprire e chiudere.* §. ἀνοιγοσφαλῶ τὰ μάτια, clignoter. *battere gli occhi.*

Ἀνοίγουσα, μετ. θηλ. celle qui ouvre. *colei che apre.*

Ἀνοίγων, μετ. ἀρ. celui qui ouvre. *colui che apre.*

Ἀνοίγω, Ρ. ouvrir. *aprire.* §. ἀνοίγω τὰ ποδάρια. écarquiller les jambes. *allargare le gambe.* §. ἀνοίγω μεγάλα μάτια, ἢ γουρλώνω τὰ μάτια. écarquiller les yeux. *spalancare gli occhi.* §. ἀνοίγωντας τὸ βιβλίον. en ouvrant le livre, à l'ouverture du livre. *aprendo il libro, all'apertura del libro.* §. ἀνοίγω τὴν καρδιά μου εἰς τινα, ἤτοι τὰ φανερώνω τὰ μυστικά μου, τὰ σπλάγχνα μου, ouvrir son coeur à quelqu'un. *aprir il suo cuore.* §. ἀνοίγω, πλατύνω, φαρδαίνω. ouvrir. etendre. *aprire, dilatare.* §. δὲν ἀνοιξε τὸ στόμα νὰ εἰπῇ λόγον. il n'osa pas souffler le mot. *non osò fiatare. non osò aprir bocca.* §. ἀνοίγω σπῆτι, ἀνοίγω πραγματείας. établir une maison de négoce. *aprire una casa di negozio.* §. ἀνοίγω ἐργαστήρι. ouvrir. le ver boutique. *metter bottega.* καὶ ἀνοίγω τὸ ἐργαστήριον ouvrir la boutique. *aprire la bottega.* §. ἀνοίγω τὸ κρασί, τὸ βαγένι, βάνω χέρι. entamer. *manomettere.* §. ἀνοίγει ὁ καιρός. le temps s'éclaircit. *il tempo si rischiara.* §. ἀνοίγομαι. s'ouvrir. *aprirsi.* §. ἀνοίγωντας, en ouvrant. *aprendo.*

Ἀνοίκιαστος, ἐπίθ. qui n'est pas loué, affermé. ée. *non affittato, ta.*

Ἀνοικοδομή, οὐσ. réédification. *riedificazione.*

Ἀνοικοδομῶ, Ρ. rebâtir. réédifier. *rifabbricare, riedificare.*

Ἀνοικτά, ἐπίρ. ouvertement. *apertamente.*

Ἀνοικτός, ή, όν. ἐπίθ. ouvert. erte. *aperto, ta.* §. χρῶμα ἀνοικτόν. couleur ouverte. claire. *colore chiaro, aperto.* §. λογαριασμὸς ἀνοικτός. compte ouvert. *conto aperto.*

Ἀνοικτότατος, η, ον. ἐπίθ. très ouvert, erte. *apertissimo, ma.*

Ἀνοικτότερος, α, ον. ἐπίθ. plus ouvert, erte. *più aperto, ta.*

Ἀνοίξασα, μετ. θηλ. celle qui a ouvert. *colei che ha aperto.*

Ἀνοίξας, μετ. ἀρ. celui qui a ouvert. *colui che ha aperto.*

Ἄνοιξις, ὑσ. ἄνοιγμα. ouverture. *apertura.* §. ἄνοιξις, ἡ ἄνοιξις, τὸ ἔαρ, le printems, la nouvelle saison. *la primavera.*

Ἀνόμα, ἐπίρ. iniquement. *iniquamente.*

Ἀνομβρία, οὐσ. sécheresse. *siccità, scarsità di pioggia.*

Ἀνόμημα, οὐσ. coulpe, crime, iniquité. *colpa, delitto, iniquità.*

Ἀνομία, ὑσιας. iniquité. *iniquità.*

Ἀνόμοια, ἐπίρ. différemment, d'une manière diverse. *differentemente, di una maniera diversa.*

Ἀνόμοιος, η, ον. ἐπίθ. dissemblable, dissimilaire. *dissimile, dissimigliante, dissomigliebole, dissomigliante.* §. ἀνόμοιος, ἄνισος, different, ente. inégal, ale. *dispari, ineguale, disuguale.*

Ἀνομοιότης, οὐσ. dissemblance. *dissimiglianza, dissomiglianza.*

Ἀνομοιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-dissemblable. *dissimilissimo, ma. dissomigliantissimo, ma.*

Ἄνομος, η, ον. ἐπίθ. inique. *iniquo, ua.* §. ἄνομος, ὁ μὴ κατὰ τοὺς νόμους, illegal, ale. illé-

légitime. *illegale, illegittimo, ma.*

Ἀνόμως, ἐπίρ. iniquement. *iniquamente.* §. παρανόμως, μὴ κατὰ τοὺς νόμους. illégitimement. *illegittimamente.*

Ἀνομώτατος, η, ον. ἐπίθ. très inique. *iniquissimo, ma.*

Ἀνόρεκτος, ἐπίθ. dégoûté, ée. celui ou celle qui est sans appetit. *svogliato, ta. colui o colei che non ha appetito.*

Ἀνορεξία, ἡ. dégoût. *inappetenza.* §. προξενῶ ἀνορεξίαν. dégoûter. *nauseare, disgustare.*

Ἀνορθωτής, ὁ. réstaurateur. *ristauratore.*

Ἀνόσιος, ἐπίθ. énorme, detéstable. *nefando, da. abbominevole.*

Ἀνοσιότης, ἡ. impiété. *empietà.*

Ἄνοσος, ἐπίρ. sain, ne. *sano, na. salubre.*

Ἄνοστα, ἐπίρ. désagreablement. *dispiacevolmente.* §. ἄνοστα, χωρὶς καμμίαν νοστιμάδα. d'une manière fade, sans goût. *insipidamente.*

Ἀνοσταίνω, Pʳ. κάμνω ἓν πρᾶγμα ἄνοστον. affadir. *render insipido, da.* §. ἀνοσταίνω, προξενῶ ἀνοσίαν, ἀηδίαν. affadir, dégoûter. *cagionar noja.* §. ἀνοσταίνω πρός τινα. désagreer. *dispiacere.*

Ἀνοστία, ἡ. affadissement, fadaise, fadeur. *insipidezza, insipidità.* §. ἀνοστία, δυσαρίσκεια. désagrément. *disgusto, dispiacere.*

Ἀνοστίζω, ἰδὲ Ἀνοσταίνω.

Ἄνοστος, η, ον. ἐπίθ. fade, insipide. *insipido, da. scipito, ta. insulso, sa.* §. ἄνοστος, ἄχαρις. desagreable. *spiacevole.*

Ἀνότιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas humecté. ée. *non inumidito, ta.*

Ἀνοχή, ἡ. tolérance. *tolleranza.*

Ἀνουθέτητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐνουθετήθη. qui n'est pas averti, ie. qui n'est pas conseillé, ée. *non ammonito, ta.* §. ἀνουθέτητος, ὅπου δὲν πέρνει νουθεσίαν, δὲν διορθώνεται. incorrigible. *inemendabile.*

Ἀνταγάπη, ἡ. correspondance en amour. *il riamare.*

Ἀνταγαπημένος, η, ον. μετ. qui est aimé à son tour, qui trouve correspondance en amour. *riamato, ta.*

Ἀνταγαπήδας, ασσα. μετ. celui ou celle qui correspond en amour. *riamante.*

Ἀνταγάπησις, ἡ. l'action de correspondre en amour. *il riamare.*

Ἀνταγαπῶ, Pʳ. correspondre en amour, repondre à l'amour d'un autre. *riamare.* §. ὅστις ἀνταγαπᾷ. qui aime à son tour, qui correspond en amour, qui rend amour pour amour. *riamante.* §. ἀνταγαπῶμαι, avoir correspondance en amour, être aimé a son tour. *esser riamato, ta.*

Ἀνταγωνίζομαι. Pʳ. avoir de l'émulation, entrer en concurrence. *emulare, gareggiare.*

Ἀνταγωνιστής, ὁ. antagoniste, contendant. ante. *antagonista, competitore, emolo.*

Ἀνταλλαγή, ἡ. permutation, troc. *permuta.*

Ἀντάλλαγμα, τό. troc. *baratto.*

Ἀντάμα, ἐπίρ. ensemble. *insieme,* §. ἀντάμα μου. avec moi. *meco, con me.* §. ἀντάμα σου. avec toi. *teco, con te.* §. ἀντάμα του, avec lui. *seco, seco lui.*

Ἀνταμείβω, Pʳ. récompenser, compenser. *ricompensare, premiare.* §. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω. rendre la pareille. *rendere il cambio, contraccambiare.*

Ἀνταμείψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a recompensé. *colui o colei che ha ricompensato.*

Ἀντάμειψις, ἀνταμοιβή, ἡ. récompense. *ricompensa, guiderdone, premio.*

Ἀνταμοιβεύς, ὁ. rémunérateur. *rimuneratore, guiderdonatore, premiatore.*

Ἀνταμοιβευτικός, ή, όν. ἐπίθ. rémunératoire. *che serve di ricompensa.* §. ἀνταμοιβευτικός. qui peut récompenser. *premiativo.*

Ἀνταμοιβή, ἡ. récompense, rémuneration. *ricompensa, guiderdone, rimunerazione.* §. εἰς ἀν-

ταμ-

παμοιβλὼ. en récompense. *in ricompensa.*

Α'ντάμωμα. οὐσ. ἕνωσις. union. *unione.* §. ἀντάμωμα, σωμίλησις εἰς σωομιλίαν, abouchement. entrevue. *abboccamento, l'abboccarsi.*

Α'νταμωμένος, η, ον. μετ. ἑνωμένος. joint, te. mis, se. ensemble. *congiunto, ta.* §. ἀνταμωμένος, σωμιλῶν εἰς συνομιλίαν, ὅπε ἀνταμώθη μὲ τινά. abouché. *abboccato.*

Α'νταμώνω, P'. ἑνώνω μαζῆ. joindre, mettre ensemble. *congiungere.* §. ἀνταμώνω τινά εἰς συνομιλίαν, κτλ. s'aboucher, se trouver ensemble, se joindre pour parler. *abboccarsi, riscontrarsi.* §. ὅταν τὸν ἀνταμώσω θέλει τῷ εἰπῶ, lorsque je m'aboucherai avec lui je lui dirai. *quando m'abboccarò con lui gli dirò.*

Α'νταμώσας, μετ. ἀρ. celui qui a mis ensemble. *colui che ha congiunto.* §. ἀνταμώσας, ὅστις ἀνταμώθη μὲ τινά. qui s'est abouché avec quelqu'un. *colui che si è abboccato con qualcheduno.*

Α'νταμώσασα, μετ. θηλ. celle qui a mis ensemble. *colei che ha congiunto.* §. ἀνταμώσασα, ἥτις ἀνταμώθη μὲ τινά. celle qui s'est abouché. *colei che si è abboccata.*

Α'ντάμωσις, οὐσ. ἕνωσις. jonction. *congiunzione.* §. ἀντάμωσις, πρὸς συνομιλίαν, κτλ. abouchement. *abboccamento, l'abboccarsi.*

Α'νταμωτὴς, οὐσ. ὅστις ἀνταμώνει, ἑνώνει. qui conjoint. *che congiunge, congiugnitore.* §. ἀνταμωτὴς ὅπου ἀνταμώνει τινά. qui s'abouche. *che si abbocca.*

Α'νταμωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de conjoindre. *congiuntivo, va.*

Α'νταυάκλασις, οὐσ. réfléchissement. *riflesso, riverbero.*

Α'νταυακλαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. réfléchissant. ante. *che fa ripercuotere.* §. ἀνταυακλαστικὴ δύναμις. refléxibilité. *reflessibilità.*

Α'νταυακλῶ, P'. réfléchir. réverbérer. *riflettere, ripercuotere.*

Α'νταποδίδω, P'. ἀνταμείβω. recompenser, *ricompensare.* §. ἀνταποδίδω. rendre la pareille. *render cambio, contraccambiare.* §. ἀνταποδίδωντας, en récompensant. *ricompensando.*

Α'νταπόδομα, ἀνταπόδοσις, οὐσ. ἀνταμοιβή. récompense. *ricompensa.* §. ἀνταπόδοσις. revanche. *contraccambio.*

Α'νταποδοτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. rémunératoire. *rimuneratico, va.*

Α'νταποκριθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a repliqué. *colui ή colei che ha replicato.*

Α'νταποκρινόμενος, ἐπίθ. correspondant, ante. *corrispondente.*

Α'νταποκρίνομαι, P'. répondre, correspondre. *corrispondere.* §. ἀνταποκρίνομαι, repliquer. *replicare.*

Α'νταπόκρισις, οὐσιασ. τὸ ἀνταποκρίνεσθαι. correspondance. *corrispondenza.* §. ἀνταπόκρισις, ἀπόκρισις εἰς ἀπόκρισιν. réplique. repartie. *replica.*

Α'ντάρα, οὐσ. ταραχὴ, θόρυβος, σαματᾶς, tracas, tracasserie. *imbroglio, contesa.* §. ἀντάρα, orage, bourrasque. *burrasca.*

Α'νταρκτικὸς, ἐπίθ. antarctique. *antartico, ca.*

Α'ντένα, οὐσ. antenne, vergue. *antenna.*

Α'ντεραστὴς, οὐσ. rival, le. *rivale.*

Α'ντερὶ, οὐσ. veste. *veste, sottana.*

Α'ντερίδομαι, P'. συσέβομαι, avoir des égards. *aver molti riguardi.*

Α'ντεροκήλη, ἰδὲ 'Εντεροκήλη.

Α'ντερον, ἰδὲ 'Εντερον.

Α'ντζα, οὐσ. le mollet dela jambe, le gras de la jambe. *la polpa della gamba.*

Α'ντήλιον, οὐσ. εἶδος παραθυρίου ὡσὰν καφάσια. abajour. *spiraglio, persiane.* §. ἀντήλιον τοῦ ἀλόγου. lunettes. *paraocchi.*

Α'ντήχημα, οὐσ. l'action de retentir. *il rimbombare.*

Α'ντηχήσας, σασα, σαν. μετ. resonnant. ante. re-

retentissant, ante. *risonante. rimbombante.*

Α'ντήχησις, ἐπίθ. resonnement, retentissement. *risonanza, rimbombo.*

Α'ντηχητικός, ή, όν. ἐπίθ. qui retentit. *che rimbomba.*

Α'ντηχῶ, P'. resonner, retentit. *risonare, rimbombare.*

Α'ντί, πρόθ. au lieu de. *invece di, in luogo di.*

Α'ντί, ὐσ. τὸ ἀντὶ τοῦ ἐργαλείου, ensuple. *subbio.*

Α'ντιαγάπη, ἰδὲ 'Ανταγάπη.

Α'ντιβαλμένος, η, ον. μετ. opposé, ée. *contrapposto, ta.*

Α'ντίβαλμα, ἀντιβάλσιμον. ὐσ. opposition. *contrapponimento.*

Α'ντιβάλλω, P'. opposer. *contrapporre.*

Α'ντιβασιλεία, ὐσ. interrègne. *interregno.*

Α'ντιβασιλεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a regné au lieu d'un autre. *colui ὴ colei che ha regnato invece di altri.*

Α'ντιβασιλεὺς, ὐσ. viceroi. *vicerè.*

Α'ντιβασιλεύω, P'. regner au lieu d'un autre. *regnare, invece d'un altro.*

Α'ντιβοὴ, ὐσ. retentissement. *rimbombo.*

Α'ντιβόημα, ὐσ. l'action de retentir. *il rimbombare.*

Α'ντιβοήσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a retenti. *colui ὴ colei che ha rimbombato.*

Α'ντιβόησις, ὐσ. resonnement, retentissement, *risonanza, rimbombo.*

Α'ντιβοῶ, P'. résonner, retentir. *risonare, rimbombare.* §. ἀντιβοῶντας, en retentissant. *rimbombando.*

Α'ντιβοῶν, ῶσα, μετ. résonnant, ante, rétentissant, ante. *rimbombante, risonante.*

Α'ντίγραμμα, ὐσ. copie. *copia.* §. ἀντίγραμμα, γράμμα χρεωστικὸν ἀμοιβαίως διδόμενον, obligation réciproque. *contrascritta.*

Α'ντιγραμμένος, η, ον. μετ. copié, ée. transcrit, ite. *copiato, ta. trascritto, ta.*

Α'ντιγραφὴ, ὐσ. τὸ ἀντιγράφειν. transcription. *il copiare.* §. ἀντιγραφὴ, τὸ ἀντιγεγραμμένον, τὸ ἴσον. copie. *copia.*

Α'ντιγραφεὺς, ὐσ. copiste. *copista.*

Α'ντίγραφον, ὐσ. ἴσον. copie. *copia.*

Α'ντιγράφω, P'. copier, transcrire. *copiare, trascrivere.* §. ἀντιγράφω, ξαναγράφω, γράφω πάλιν. recopier. *ricopiare, trascrivere di nuovo.* §. ἀφ' οὗ ἀντιγράψω τὸ κείμενον, θέλει ἀντιγράψω καὶ τὰς ὑποσημειώσεις, lorsque j'aurai copié, ὴ après avoir copié le texte, je copierai les notes aussi. *quando avrò copiato, ὴ dopo aver copiato il testo, copierò anche le note.*

Α'ντίδερον, ἰδὲ 'Αντίδωρον.

Α'ντίδι, ὐσ. endive. *endivia.*

Α'ντίδικος, ἐπίθ. adversaire, contraire. *avversario, contrario, ria.* §. ἀντίδικον νὰ ἔχω τὸν Θεὸν ἂν δὲν εἶναι ἔτζι. que dieu me damne, que Dieu me confonde si la chose n'est pas ainsi. *che Dio mi faccia tristo, se non è così.*

Α'ντιδοξάζω, P'. être de different avis. *esser d'opinione diversa.*

Α'ντίδοξος, η, ον. ἐπίθ. qui est de différent avis. *ch'è di sentimento diverso.*

Α'ντίδοσις, ἰδὲ 'Αντιμοιβή.

Α'ντίδοτον, ὐσ. ἀντιφάρμακον. antidote, contrepoison. *antidoto, contraveleno.*

Α'ντίδωρον, ὐσ. du pain bénit, qu'on donne après la messe. *pane benedetto, che si distribuisce, dopo la messa.*

Α'ντίζηλος, ὐσ. compétiteur, rival, le. *competitore, rivale, emulo, emulatore.*

Α'ντιζύγι, ὐσιας. contre poids. *contrappeso.*

Α'ντιζυγιάζω, P'. contrepeser, contre balancer. *contrappesare, contrabbilanciare.*

Α'ντίζυγος, ἐπίθ. qui contre pese. *che contrabbilancia.*

Α'ντίθεος, ἐπίθ. qui est contraire à dieu. *ch'è contrario a Dio.*

Α'ντίθεσις, ὐσ. opposition. *opposizione, contrapposizio-*

zione. §. ἀντίθεσις σχῆμα Ῥητορ. antithèse. *antiteti*.

Ἀντίθετος, η, ον. ἐπίθ. opposé, ée. *contrapposto, ta*. §. ἀντίθετος, ἐναντίος, opposé, ée. adversaire, *opposto, ta. contrario, ria*.

Ἀντίθυρον, οὐσ. contre-porte. *contraporta*.

Ἀντικαλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a revoqué. *colui ἢ colei che ha rivocato*.

Ἀντικάλεσμα, οὐσ. réciproque invitation. *reciproco invito*. §. ἀντικάλεσμα. rappel. *rivocamento*.

Ἀντικαλῶ, Ρ'. revoquer. *rivocare*.

Ἀντίκειμαι, Ρ'. contrarier, s'opposer. *contrariare, contrapporsi*.

Ἀντικείμενος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἐναντιώνεται. contrariant, ante. *contrariante*. §. ἀντικείμενος, ἐναντίος, ἐχθρός. adversaire, contraire. *avversario, ria. contrario, ria*. §. ἀντικείμενος, ἀντίθετος. opposé, ée. *contrapposto, ta*. §. τὸ ἀντικείμενον. l'opposite. *l'opposito*.

Ἀντικλεῖδι, οὐσ. contre-clef, fause-clef. *contracchiave*.

Ἀντικλότζημα, οὐσ. l'action de regimber. *il ricalcitrare*.

Ἀντικλοτζῶ, Ρ'. regimber. *ricalcitrare*.

Ἀντικοπή, ἰδὲ Διακοπή.

Ἀντικόπτω, ἰδὲ Ἀντισκόπτω, καὶ διακόπτω.

Ἀντικρούω, Ρ'. rebattre, répercuter. *ribattere, ripercuotere*.

Ἀντικρυ, ἐπίρ. vis-à-vis. *dirimpetto, rimpetto*.

Ἀντικρύζω, Ρ'. εἶμαι ἀγνάντια, être vis-à-vis. *essere dirimpetto*. §. ἀντικρύζω, κυττάζω ἀγνάντια. regarder vis-à-vis. *guardare dirimpetto*. §. ἀντικρύζωντας, etant vis-á-vis, καὶ regardant vis--à-vis. *essendo dirimpetto, e guardando rimpetto*.

Ἀντικρύζων, μετ. qui est vis-à vis. *che sta dirimpetto*. §. ἀντικρύζων, ὅπου κυττάζει ἀντικρυς. qui regarde vis-à-vis. *che guarda rimpetto*.

Ἀντικρυνός, ἐπίθ. qui est vis-à-vis. *ch' è dirimpetto*.

Ἀντικρυς, ἰδὲ Ἄντικρυ.

Ἀντίκρυσμα, οὐσ. l'action d'être vis-à-vis. *l'essere dirimpetto*.

Ἀντιλάλημα, οὐσ. résonnement. *risonanza*.

Ἀντιλαλιά, οὐσ. rétentissement, résonnement. *rimbombo, risonanza*. §. ἀντιλαλιά, ἡ ἠχώ, écho, *eco*.

Ἀντιλαλῶ, Ρ'. retentir, résonner. *risonare, rimbombare*.

Ἀντίλαμπρα, Ρ'. ἡ κυριακὴ μετὰ τὸ πάσχα, ἡ κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Quasimodo, pâque clos. *la Domenica in Albis*. §. ἀντίλαμπρα, τῇ ἡμέρᾳ τῆς λαμπρᾶς. au jour de Pâques. *nel giorno di Pasqua*.

Ἀντιλέγω, Ρ'. contredire, contrarier, objecter. *contradire, contrariare, obbiettare, opporre*. §. ἀντιλέγωντας, en objectant. *contradicendo*.

Ἀντιλέγων, ουσα. μετ. contradicteur, contrariant, ante. contredisant, ante. opposant, ante. *contradittore, contrariante, contradicente, opponente*.

Ἀντιλογία, οὐσ. contradiction, contredit, objection. *contradizione, obbiezione*.

Ἀντιλογικός, ἐπίθ. contradictoire. *contradittorio, ria*.

Ἀντιλόγος, ἐπίθ. contradicteur. *contradicitore*.

Ἀντιλογῶ, ἰδὲ Ἀντιλέγω.

Ἀντιμάχομαι, Ρ'. contester, disputer, contre quelqu'un. *contrastare, disputare contra qualcuno*.

Ἀντιμεύω, ἀντιμεύγω, ἰδὲ Ἀντημείβω.

Ἀντίμευσις, ἰδὲ Ἀντάμευσις.

Ἀντιμίνσιον, οὐσιας. autel portatif. *altare portatile*.

Ἀντιμισθία, οὐσ. prix. *premio*.

Ἀντιμοναρχικός, ἐπίθ. antimonarchique. *antimonarchico*.

Ἀντιμόνιον, οὐσ. antimoine. *antimonio*.

Ἀντινομία, οὐσ. antinomie. *antinomia*.

Ἀντιολογία, οὐσ. antiologie. *antiologia*.

Ἀντιπάθεια, οὐσ. antipathie. *antipatia*.

Ἀν-

Ἀντιπαθὴς, ἐπίθ. antipathique. *antipatico, ca.*

Ἀντιπάλεμα, ἰδὲ Πάλεμα.

Ἀντιπαλεύω, ἰδὲ Παλεύω.

Ἀντίπαλος, ἐπίθ. adversaire. *avversario.*

Ἀντιπαραβάλλω, Ρ'. collationner. *collazionare, riscontrare.*

Ἀντιπαράθυρον, ὀυσ. contre-fenêtre. *contrafinestra.*

Ἀντίπαπας, ὀυσ. Antipape. *Antipapa.*

Ἀντιπάσχω, Ρ'. avoir de l'antipathie. *aver dell' antipatia.*

Ἀντίπερα, ἐπίρ. au delà. *al di là.*

Ἀντιπερίστασις, ὀυσ. antipéristase. *antiperistasi.*

Ἀντιπερισταλτικὸς, ἐπίθ. antiperistaltique. *antiperistaltico.*

Ἀντιπλήρωμα, ὀυσ. révanche. *contraccambio.*

Ἀντιπληρόνω, Ρ'. rendre l'échange. *contraccambiare.*

Ἀντίποδες, ὀυσ. les antipodes. *gli antipodi.*

Ἀντιποιοῦμαι. Ρ'. contrefaire. *contraffare.*

Ἀντιπολέμιος, ἐπίθ. ἐχθρός. ennemi. *inimico.*

Ἀντιπολεμῶ. Ρ'. contester, résister contre quelqu'un. *contendere, resistere contro qualcuno.*

Ἀντιπόρτη, ϲὐσ. contreporte. *contraporta, antiporta.*

Ἀντιπροῖκι, ὀυσ. biens paraphernaux. *sopraddote.*

Ἀντιπροικίζω, Ρ'. donner un surplus de dot. *sopraddotare.*

Ἀντιπροικίσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a doné un surplus de dot. *colui o colei che ha sopraddotato.*

Ἀντιπροίκισμα, ὀυσ. l'action de donner un surplus de dot. *Il sopraddotare.*

Ἀντιπροικισμένος, ἐπίθ. qui a reçu un surplus de dot. *che ha ricevuto una sopraddote.*

Ἀντιπροχθὲς, ἐπίρ. le jour d'avant-hier. *innanzi jeri l'altro.*

Ἀντιπροχθεσινὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui est du jour avant-hier. *del giorno innanzi jeri l'altro.*

Ἀντιῤῥοῦμαι, ἰδὲ Ἀντιλέγομαι.

Ἀντίῤῥησις, ϲὐσ. réfutation. *rifutazione.*

Ἀντιῤῥητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. propre à réfuter. *confutatorio.* §. γράμματα ἀντιῤῥητικά. contredits. *contrascritture.*

Ἀντὶς, ἰδὲ Ἀντί.

Ἀντισημειῶ, Ρ'. contremarquer. *contrassegnare.*

Ἀντισημείωσις, ϲὐσ. contremarque. *contramarca.*

Ἀντίσκιοι, ὀυσ. πληθ. antesciens. *antesci.*

Ἀντισκομμένος, η, ον. μετ. interrompu, ue. *interrotto, ta.*

Ἀντισκόπτω, Ρ'. interrompre. *interrompere.* §. ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν του, couper la parole à quelqu'un. *tagliar le parole in bocca ad alcuno.* §. ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν. detourner. *distraere, distornare, disviare.* §. ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ ἕνα καλὸν ἔργον. détraquer. *pervertire.* §. ἀντισκόπτω, διακόπτω. discontinuer. *discontinuare.* §. ἀντισκόπτω, ξεσυμβουλεύω. dissuader. *dissuadere.* ἀντισκόπτω, ξεδίδω, ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ τὴν μελέτην. distraire. *distrarre.* §. ἀντισκόπτοντας. interrompant. ect. *interrompendo, etc.*

Ἀντισκόπτων, ὀυσα. μετ. interrupteur, *interruttore.*

Ἀντίσκοψις, ϲὐσ. interruption. *interruzione.* §. ἀντίσκοψις, διακοπή. discontinuation, *discontinuazione.* §. ἀντίσκοψις, ξεσυμβούλευμα. dissuasion. *dissuasione.*

Ἀντιστάθεις, ἑῖσα, μετ. celui ou celle qui a resisté. *colui o colei che ha resistito.*

Ἀντίστασις, ϲὐσ. ἀντιλογία. objection. *objezione.* §. ἀντίστασις. ἐναντιότης. resistance. *resistenza.*

Ἀντιστέκομαι. Ρ'. résister. *resistere.* §. ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; qui peut résister à la volonté de Dieu? *chi può mai resistere alla volontà di Dio?*

Ἀντιστεκόμενος, η, ον. ἐπίθ. resistant, te. *resistente.*

Ἀντιστῆλι, ὀυσ. contre-support. *contrapuntello.*

Ἀντιστηλόνω, Ρ'. étayer, étançonner. *puntellare.*

Ἀν-

Α'ντιςήριγμα, ουσ. soutien. *sostegno*.

Α'ντιςηρίζω, Ρ'. soutenir. *sostenere*. §. ἀντιςηρίζωντας. en soutenant. *sostenendo*.

Α'ντιςράτευμα, ὐσ. combat, débat. *combattimento, il combattere*.

Α'ντιςρατεύω, Ρ'. combattre. *contendere, combattere*.

Α'ντιςρίφω, Ρ'. ὀπισθοδρομῶ. reculer. *retrocedere*. §. ἀντιςρέφω, γυρίζω ἀνάποδα. renverser sans dessus dessous. *invertere*. §. ἀντιςρίφω, ἐπιςρέφω, restituer. *restituire*.

Α'ντιςροφὴ, ουσιας. χῶμα Ρ'ήτωρ. antistrophe. *antistrofe*.

Α'ντίστροφος, ἐπίθ. ὁ ἐξ ἐναντίας κείμενος. opposé, ée. *contrapposto, sta*.

Α'ντιςρόφως, ἐπίθ. au contraire. *al contrario*.

Α'ντισφραγίζω, Ρ'. contre-sceller. *contrasigillare*.

Α'ντίτειχον, ὐσ. contremur. *muro di rinforzo*.

Α'ντίτεχνος, ἐπίθ. concurrent dans le même art. *concorrente nella medesima arte*.

Α'ντίτυπον, ουσ. copie. *copia*.

Α'ντιφάρμακον, ουσ. contre-poison. *contravveleno*.

Α'ντίφασις, ὐσ. contradiction. *contradizione*.

Α'ντιφάσκω, Ρ'. contredire. *contradire*.

Α'ντιφατικὸς, ὴ, ὀν. ἐπίθ. contradictoire. *contradittorio, ria*.

Α'ντιφατικῶς, ἐπίρ. contradictoirement. *contradittoriamente*.

Α'ντιφέρομαι, Ρ'. s'opposer. *opporsi*.

Α'ντίφρασις, ὐσ. antiphrase. *antifrasi*.

Α'ντιφυσῶ, Ρ'. φυσῶ εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος, souffler vers l'autre côté. *soffiare verso la parte opposta*.

Α'ντίφωνον, ὐσιας. antifone, répons. *antifona, responsorio*.

Α'ντιχαράκωμα, ὐσ. contrevallation. *contravvallazione*.

Α'ντιχαρίζω, ἴδε 'Ανταποδίδω, ἀνταμείβω.

Α'ντίχειρ, ὐσιας. pouce. *pollice*.

Α'ντίχριςος, ὐσιας. antechrist. *anticristo*.

Α'ντιχρονιὰ, ὐσ. τὸ ἐρχόμενον ἔτος. l'année future. *l'anno venturo*.

Α'ντιχρονισμὸς, ὐσιας. anachronisme. *anacronismo*.

Α'ντιψάλλω, Ρ'. chanter tour-à-tour. *cantar alternativamente*.

Α'ντλημα, ουσ. l'action de puiser. *attignimento, l'attignere*.

Α'ντλία, ὐσ. seau à puiser de l'eau. *secchia, attignitojo*.

Α'ντλῶ, Ρ'. puiser. *attignere, cavar acqua*.

Α'ντονομάζω, Ρ'. changer de nom. *cangiar di nome*.

Α'ντονομασία, ὐσ. antonomase. *antonomasia*.

Α'ντράλα, ὐσιας. vertige. *vertigine, capogiro*.

Α'ντραλίζω, Ρ'. abasourdir. *stordire*. §. ἀντραλίζομαι. tourner la tête à quelqu'un. *girar il capo ad uno*, μὴ κυττάξῃς κάτω διὰ νὰ μὴν ἀντραλισθῇς. ne regardez pas en bas de peur que la tête ne vous tourne. *non guardate abbasso, perchè non vi giri il capo*.

Α'ντραλίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a abasourdi, étourdi quelqu'un. *colui o colei che a stordito qualchedun*o.

Α'ντράλισμα, ουσ. étourdissement. *balordimento*. §. ἀντράλισμα, ἀντράλα. vertige, *vertigine*.

Α'ντραλισμένος, η, ον, ἐπίθ. étourdi, ie. abasourdi, ie. *stordito, sbalordito, ta*.

Α'ντραλώνω, ἴδε 'Αντραλίζω.

Α'ντράλωμα, ἴδε 'Αντράλισμα.

Α'ντραλωμένος, ἴδε 'Αντραλισμένος.

Α'ντρον, ουσ. antre, caverne. *antro, caverna*.

Α'ντωνυμία, ὐσ. pronom. *pronome*. §. ἀντωνυμία ἀόριςος, pronom impropre. *accompagna nome*. §. ἀντωνυμία πρωτότυπος. pronom personnel. *pronome personale*. §. ἀντωνυμία κτητική. pronom possessif. *pronome possessivo*. §. ἀντωνυμία δεικτική. pronom démonstratif. *pronome dimostrativo*. §. ἀντωνυμία ἀνα-

ἀνταφορικὴ. pronom rélatif. *pronome relativo*.

Ἀνταν;μικὸς, ὑσ. pronominal. *pronominale*.

Ἀνύβριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas outragé, ée. qui n'est pas injurié, ée. *non ingiuriato*, *ta*. *non oltraggiato*, *ta*.

Ἀνυδρία, ἰδὲ Ἀνομβρία.

Ἄνυδρος, ἐπίρ. ὑστερημένοι βροχῆς. qui n'a point de pluie. *privo di pioggia*.

Ἀνύμφευτος, ἐπίθ. qui n'est pas marié, ée. *non maritato*, *ta*. *non isposato*, *ta*. §. ἀνύμφευτος. qui n'a point de mari. *che non ha marito*, *che non ha sposo*.

Ἄνυμφος, ἐπίθ. qui n'a point d'époux ñ épouse. *che non ha sposo ñ sposa*.

Ἀνυπακοὴ, ὑσ. désobéissance. *disubbidienza*.

Ἀνυπάκουστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ εἰσακουσθείς. qui n'est pas exaucé. *non esaudito*, *ta*. §. ἀνυπάκουστος, ὁ μὴ ὑπακουόμενος. desobéi. *disubbidito*.

Ἀνυπανδρεία, ὑσ. célibat. *celibato*.

Ἀνύπανδρος, ουσ. célibataire. *celibe*. §. ἀνύπανδρος γυνή. femme qui n'est pas mariée. *donna non maritata*.

Ἀνύπαρκτος, ἐπίθ. qui n'existe pas, qui n'a point d'existence. *che non esiste*, *che non ha esistenza*.

Ἀνυπεύθυνος, ἐπίθ. irrépréhensible. irreprochable. *incolpabile*.

Ἀνυπήκοος, ἐπίθ. désobéissant, ante. *disubbidiente*.

Ἀνυπόγραφος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas soussigné, ée. *non sottoscritto*, *ta*.

Ἀνυπόδητος, ἐπίθ. déchaussé, ée. *scalzo*, *za*.

Ἀνυπόκριτος, η, ον. ἐπίθ. εἰλικρινής. sincère, qui est sans déguisement, sans feinte. *sincero*, *ra*. *schietto*, *che non ha ipocrisia*.

Ἀνυπόμονα, ἐπίρ. impatiemment, avec impatience, *impazientemente*, *con impazienza*.

Ἀνυπομένευτος, ἰδὲ Ἀνυπόμενος.

Ἀνυπομονησία, ὑσ. impatience. *impazienza*.

Ἀνυπομόνητα, ἐπίρ. χωρὶς ὑπομονῆς. impatiemment. *impazientemente*. §. ἀνυπομόνητα, ἀνυπόφερτα, insupportablement. *insopportabilmente*.

Ἀνυπομόνητος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν ἔχει ὑπομονήν. impatient, ente. *impaziente*. §. ἀνυπομόνητος, ἀνυπόφερτος. insupportable, intolérable. *insoppertabile*, *intollerabile*.

Ἀνυπομονιά, ἀνυπομονή, ἰδὲ Ἀνυπομονησία.

Ἀνυπόμονος, η, ον. ἐπίθ. impatient, ente. *impaziente*.

Ἀνυπόπτευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas soupçonné, ée. *non sospettato*, *ta*. §. ἀνυπόπτευτος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ὑποπτεύσῃ. dont on ne sauroit soupçonner. *di cui non si può sospettare*.

Ἀνυπόστατος, ἐπίθ. qui n'existe pas, qui ne peut pas exister. *che non esiste*, *che non può esistere*.

Ἀνυποταγή, ὑσ. ἀνυπακοή, désobéissance, *disubbidienza*. §. μὲ ἀνυποταγήν, sans soummission. *senza sommissione*.

Ἀνυπότακτα, ἐπίθ. avec désobéissance, *disubbidientemente*. §. Ἀνυπότακτα, χωρὶς ὑποταγήν. sans soumission. *senza sommessione*.

Ἀνυπότακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ὑποτεταγμένος. qui n'est pas soumis, ise. *non sottommesso*, *sa*. §. ἀνυπότακτος, ἀπειθής, ὁ μὴ ὑπακούων. désobéissant, ante. *disubbidiente*. §. ἀνυπότακτος ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποταχθῇ, qu'on ne peut soumettre. *insoggettabile*.

Ἀνυποταξία, ἰδὲ Ἀνυποταγή.

Ἀνυπόφερτα, ἐπίρ. insupportablement. *insoppertabilmente*, *intollerabilmente*.

Ἀνυπόφερτος, η, ον. ἐπίθ. insupportable, intolérable, insoutenable. *insopportabile*, *intollerabile*.

Ἀνυφαντής, ὑσ. tisserand. *tessitore*.

Ἄνω. ἐπίρ. dessus. *sopra*, *su*. §. ἄνω κάτω. sans dessus-dessous. *sossopra*. §. βάνω ἄνω κάτω. bouleverser, mettre sans dessus-dessous. *sconvolgere*, *mettere sossopra*.

Ἀνώγαιον, ἀνώγι. ὐσ. appartement d'en haut. *appartamento, di sopra.* §. ἀνώγαιον ἐστρωμένον. cenacle. *cenacolo.*

Ἀνώδυνος, ἐπίθ. anodin, ine. *anodino, lenitivo, va.*

Ἄνωθεν, ἐπίρ. de dessus, *disopra.* §. ὁ ἄνωθεν. le susdit, *il suddetto, il sopradetto.*

Ἄνω κάτω, ἐπίρ. sans dessus dessous. *sossopra.* §. βάζω ἄνω κάτω. mettre sans dessus dessous. *sconvolgere, mettere sossopra.*

Ἀνωμαλία, ὐσ. anomalie, irrégularité. *anomalia, irregolarità.* §. ἡ ἀνωμαλία τοῦ καιροῦ. la vicissitude, le changement des temps, *mutazione de' tempi.*

Ἀνώμαλος, η, ον. ἐπίθ. anomal, ale. irrégulier, re. *anomalo, irregolare.*

Ἀνωνόμαστος, η, ον. ἐπίθ. anonyme, qui n'a point de nom. *innominato, ta.* §. ἀνωνόμαστος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ. qu'on ne peut nommer, qu'on ne sauroit nommer. *innominabile.*

Ἀνώνυμος, η, ον. ἐπίθ. anonyme. *anonimo, innominato, ta. nonnanome.* §. ἀνώνυμος ἅγιος. aemere, *anonimo.* §. ἡ ἀνώνυμος ἀκολουθία τῶν ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων κτλ. commun des apotres, des martyrs. *comune degli apostoli, de' martiri.*

Ἀνωρηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. susdit, ite. susnommé, ée. *sopraddetto, ta. sopranneminato, ta.*

Ἀνώριμος, ἐπίρ. qui n'est pas encore mur. *non maturo, ra. immaturo, ra. che non è ancora maturato.*

Ἀνώτατος, η, ον. ἐπίθ. suprême. *supremo, ma. superno, na. sommo, ma.* §. τὸ ἀνώτατον ὄν, l'être suprême. *il sommo ente.*

Ἀνώτερος, ρα, ον. ἐπίθ. supérieur, eure. *superiore.*

Ἀνωτέρω, ἐπίρ. supérieurement. *superiormente.* §. ἀνωτέρω. plus haut. *più alto.*

Ἀνωφέλευτα, ἐπίρ. inutilement, sans profit. *inutilmente, senza profitto.*

Ἀνωφέλευτος, η, ον. ἐπίθ. inutile, qui n'est pas profitable. *inutile. non profittevole.* §. ἀνωφέλευτος, ὁ μὴ ὠφεληθεὶς. qui n'a pas profité. *che non ha profittato.*

Ἀνωφέλεια, ὐσ. inutilité. *inutilità.*

Ἀνωφέλεστος, ἰδὲ Ἀνωφέλευτος.

Ἀνωφελὴς, ἐπίθ. inutile. *inutile.* §. ἀνωφελὴς, μάταιος, οὐτιδανός. vain, aine. *vano, na. frivolo, la.*

Ἀνωφελῶς, ἐπίρ. inutilement. *inutilmente.*

Ἀνωφλίον, οὐσ. linteau, *listello, l'architrave d'una porta.*

Ἀξαγόραστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι ξαγορασμένος. qui n'est pas racheté, ée. *non riscattato, ta.* §. ἀξαγόραστος, qu'on ne sauroit racheter. *che non si può riscattare.*

Ἀξαγόρευτος, ἐπίθ. qui n'est pas confessé, ée. *non confessato, ta.*

Ἀξαδέλφη, ἰδὲ Ἐξαδέλφη.

Ἀξάδελφος, ἰδὲ Ἐξάδελφος.

Ἀξάϊ, οὐσ. sextule. *sestula.*

Ἄξαμος, ὐσ. mesure qu'on prend de quelque chose. *misura che si prende di qualche cosa.*

Ἀξάμωμα, οὐσ. l'action de prendre la mesure de quelque chose. *il prender la misura di una cosa.*

Ἀξαμώνω, P'. prendre la mesure de quelque chose. *prendere la misura di una cosa.* §. ἰδὲ καὶ Ξαμώνω.

Ἀξαμωτὴς, ὐσ. qui prend la mesure de quelque chose. *che prende la misura di qualche cosa.*

Ἄξαφνα, ἐπίρ. à l'improviste, inopinément. *improvvisamente.*

Ἄξαφνος, η, ον. ἐπίθ. imprevu, vue. inopiné, ée. *improvviso, sa.*

Ἀξάφριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas écumé, ée. *non schiumato, ta.*

Ἀξεγνοιασία, ὐσ. nonchalance. *spensierataggine.*

Ἀξέγνοιαστα, ἐπίρ. nonchalamment. *spensieratamente.*

Ἀξέγνοιαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἐξεγνοίασε, δὲν ἐτελείωσε ἀπὸ τὰς φροντίδας του, qui n'est pas encore dégagé, délivré de

de soins. *non liberato dalle sue applicazioni*. §. ἀξεγνοίαστος, nonchalant. *spensierato*.

Α'ξεδιαίβ̄ροπος, ἐπίθ. ὁ εἰς τὸ ἄκρον ἀναίσχυντος, très-effronté, ée. *sfacciatissimo, ma*. §. ἀξεδιαίβ̄ροπος, ὁπῦ δὲν ἔχασε τὴν ἐντροπὴν ἐντροπαλός. honteux, euse. timide. *vergognoso, sa. timido, da*.

Α'ξεμπέρδευτα, ἐπίρ. d'une manière inextricable. *inestricabilmente*.

Α'ξεμπέρδευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι ξεμπερδευμένος, qui n'est pas débrouillé, démélé, ée. *non distrigato, ta. non sviluppato, ta*. §. ἀξεμπέρδευτος ὁποῦ δὲν ξεμπερδεύεται. inextricable, *inestricabile*. §. ἀξεμπέρδευτος, ὁποῦ δὲν ἐξεμπέρδευσεν ἀπὸ ταῖς δουλειαῖς του, qui n'est pas encore dégagé, ée de ses affaires. *non liberato, ta. da' suoi affari, dalle sue occupazioni*.

Α'ξέταστα, ἐπίρ. sans examiner, sans rechercher. *senza esaminare, senza indagare*.

Α'ξέταστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas examiné, ée. *non esaminato, ta*.

Α'ξεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ξυμένος μὲ τὸ νύχι, ἢ ἄλλο τι. qui n'est pas gratté, ée. *non grattato, ta*. §. ἄξεστος, ὁ μὴ ξυμένος μὲ τὸ σίδηρον, ἢ ἄλλο τι, qui n'est pas raclé, ée. *non raschiato, ta*.

Α'ξέσχιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déchiré, ée. *non lacerato, ta*.

Α'ξεχώριστα, ἐπίρ. inséparablement. *inseparabilmente*.

Α'ξεχώριστος, η, ον. ἐπίθ. inséparable, *inseparabile*.

Α'ξήπαστος, ἐπίθ. intrepide, *intrepido, da*. §. ἀξήπαστος. qui n'est pas épouvanté, ée. *non ispaventato, ta*.

Α'ξὶ, ἐσ. τὸ νισάνι, le but. *il bersaglio*.

Α'ξια, ἐπίρ. dignement. *degnamente*. §. ἄξια, μὲ ἀξιότητα, μὲ ἐπιτηδειότητα. adroitement. *con abilità*.

Α'ξία, ἐσ. dignité. *dignità*. §. ἀξία, ὀφφίκιον. charge, *carica*. §. ἀξία, ἀξιότης, ἐπιδεξιότης, capacité, habileté. *capacità, abilità*. §. ἀξία, πρᾶξις ἀξία, mérite. *merito*.

Α'ξιάγαστος, η, ον. ἐπίθ. θαυμάσιος, admirable, merveilleux, euse. *maraviglioso, sa. ammirabile*.

Α'ξιάκυστος, η, ον. ἐπίθ. digne d'être ouï, qui merite d'être écouté. *che merita di esser ascoltato, degno d'esser udito*.

Α'ξίγκι, ἐσ. suif. *sevo*.

Α'ξιγκοχέρι, ἰδὲ Ξιγκοχέρι.

Α'ξίγκωμα, ἐσ. l'action d'oindre avec du suif. *l'ugnere col sevo*.

Α'ξιγκωμένος, η, ον. μετ. oint, te. avec du suif. *unto, ta. col sevo*.

Α'ξιγκώνω, Ρ'. oindre avec du suif, *ugnere con sevo*.

Α'ξιέπαινα, ἐπίρ. louablement. *lodevolmente*.

Α'ξιέπαινος, η, ον. ἐπίθ. louable, digne de louange, qui mérite d'être loué. *celebrabile, lodevole, commendabile. che merita d'esser lodato*.

Α'ξιεπιθύμητος, η, ον. ἐπίθ. désirable, qui merite d'être désiré, *desiderabile, che merita d'esser desiderato*.

Α'ξίζω, Ρ'. κοστίζω, coûter. *costare*. §. ἀξίζω, ἔχω πολλὴν τιμὴν. valoir. *valere, esser di prezzo*. §. ἀξίζω, εἶμαι ἄξιος, mériter. *meritare*. §. αὐτὸ δὲν ἀξίζει τίποτες, δὲν ἀξίζει ἕνα ἄγγερι, une chose ne vaut pas le sou, ne vaut pas un clou à soufler, *non valere un lupino, un zero, un'acca*. §. δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. il ne vaut pas la peine. *non merita la spesa*. §. δὲν ἀξίζει, δὲν ποίπει, cela ne vaut rien. *non è buono*.

Α'ξίκι, ἰδὲ Ξίκι.

Α'ξινάρα, ἐσ. μεγάλη ἀξίνη, une grande hache. *una grande scure*.

Α'ξινάρι, ἐσ. petite hache. *piccola scure*.

Α'ξίνη, ἐσ. hache, coignée. *scure, mannaja*. §. ἀξίνη. houe, pioche. *zappa*.

Ἀξιογέλαστος, ἐπίρ. bernable, risible. *derisibile, burlevole.*

Ἀξιογέλωτος, ἐπίθ. qui mérite d'être berné, d'être bafoué. *che merita d'esser deriso.*

Ἀξιοδίδακτος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être preché. *che merita d'esser predicato.*

Ἀξιοδιήγητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être raconté, narré. *raccontabile, che merita di esser raccontato.*

Ἀξιοδάκρυτος, η, ον. ἐπίθ. déplorable. *lagrimevole, deplorabile.*

Ἀξιοζήλωτος, ἐπίθ. qui est digne d'envie. *invidiabile.*

Ἀξιοθαύμαστος, ἐπίθ. qui est digne d'admiration. *degno d'ammirazione.*

Ἀξιοθεώρητος, η, ον. ἐπίθ. notable, considérable. *notabile, osservabile.*

Ἀξιοθρήνητος, η, ον. ἐπίθ. déplorable. *deplorabile, lagrimevole, lagrimabile.*

Ἀξιοθύμητος, η, ον. ἐπίθ. digne de mémoire. *degno di rimembranza.*

Ἀξιοκαταφρόνητος, η, ον. ἐπίθ. méprisable, bas, se. abject, cte. chetif, ive. *dispreggevole, basso, sa. abbietto, ta. spreggevole.*

Ἀξιοκατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. blâmable, condamnable, *dannevole, biasimevole.*

Ἀξιόκλαυστος, η, ον. ἐπίθ. déplorable. *deplorabile.*

Ἀξιόλογα, ἐπίρ. considérablément. *considerabilmente.*

Ἀξιόλογος, η, ον. ἐπίθ. considérable, recommandable. *ragguardevole, considerabile.*

Ἀξιομακάριστος, η, ον. ἐπίθ. digne d'être bienheureux. *degno d'esser beato.*

Ἀξιομίμητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être imité. *imitativo.*

Ἀξιόμισθα, ἐπίρ. méritoirement. *meritoriamente.*

Ἀξιομισθία, οὐσ. mérite. *merito.*

Ἀξιόμισθος, η, ον. ἐπίθ. méritoire, digne de rémuneration. *meritorio. degno di ricompensa.*

Ἀξιομίσητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être haï. *degno d'esser odiato, degno d'odio.*

Ἀξιομνημόνευτος, η, ον. ἐπίθ. mémorable, digne de mémoire. *memorabile, memorevole, memorando.*

Ἀξιόμνηστος, η, ον. ἐπίθ. digne de commémoration. *degno di commemorazione.*

Ἀξιονίκητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être vaincu. *degno d'esser vinto, che merita di esser vinto.*

Ἀξιόνικος, η, ον. ἐπίθ. digne de victoire, qui mérite la victoire. *degno della vittoria, che merita la vittoria.*

Ἀξιόπιστα, ἐπίρ. authentiquement, *autenticamente.*

Ἀξιοπίστευτος, ἐπίθ. digne de foi, digne d'être cru. degno di *fede, credibile.*

Ἀξιοπιστία, οὐσ. authenticité, autorité. *autenticità, autorità.*

Ἀξιόπιστος, η, ον. ἐπίθ. authentique. *autentico, ca.* §. τὸ ἀξιόπιστον. l'authenticité. *l'autenticità.* §. ἀξιόπιστος, ἄξιος πίστεως, ἄξιος νὰ τὸν πιστεύσουν τινάς. digne de foi, de croyance. *degno di fede, fede degno, na.* §. ἀξιόπιστος, πιθανός. probable. *probabile.*

Ἀξιοπίστως, ἐπίρ. authentiquement, *autenticamente.*

Ἀξιοπιστότατος, η, ον. ἐπίθ. très- digne de foi, très croyable. *credibilissimo, ma.*

Ἀξιοπιστότερος, ἐπίθ. plus croyable. *più credibile.*

Ἀξιοπρεπής, ές. ἐπίθ. condigne, décent, ente. convenable, bien-séant, ante. *condecente, convenevole.*

Ἀξιοπρεπῶς, ἐπίρ. condignement, d'une manière décente. *condegnamente.*

Ἄξιος, ία, ον. ἐπίθ. digne. *degno, na.* §. ἄξιος. *abile, capace.* §. εἶμαι ἄξιος νὰ τὸ κάμω. je suis capable de le faire. *sono capace di farlo.* §. γίνομαι ἄξιος τινὸς πράγματος. mériter. *meritare.* §. τὸ ἄξιον. habileté. *abilità.*

Ἀξιοσημείωτα, ἐπίρ. notablement, *notabilmente.*

Ἀξιο-

Α'ξιοσημείωτος, η, ον. ἐπίθ. notable, remarquable. *notabile, ragguardevole, osservabile.*

Α'ξιοσιών, ἰδὲ 'Αξιότης.

Α'ξιότης. ὐσ. dignité. *dignità.* §. ἀξιότης ἐνὸς εἰς ἕνα πρᾶγμα, capacité, habileté. *capacità, abilità.* §. ἀξιότης. mérite. *merito.* §. αὐτὸς εἶναι ὁ μισθὸς τῆς ἀξιότητός σου. c'est le prix de vos mérites. *è il premio de' vostri meriti.*

Α'ξιοτίμητος, η, ον. ἐπίθ. honorable, estimable, recommandable, louable, digne d' estime. *stimabile, ragguardevole, pregevole, degno di stima.*

Α'ξιῶ, Ρ'. κρίνω ἄξιον. juger digne. *giudicar degno.* §. ἀξιῶ, κρίνω ἄξιον, rendre digne. *render degno, degnare, degnificare.* §. ἰδὲ καὶ 'Αξιώνω.

Α'ξιωθείς, εῖσα, θέν. μετ. daigné, ée. rendu digne. *degnato, ta. reso degno.* §. ἀξιωθείς, ὁπῦ ἔλαβε χάμμίαν ἀξίαν, ἢ αἴέβη εἰς κανένα ὀφφίκιον. élevé à une dignité. *innalzato a qualche dignità.*

Α'ξίωμα, ὐσ. βαθμὸς ἀξίας. rang, dégré, grade. *grado, dignità.* §. ἀξίωμα. λέξ. Μαθημ. axiome. *assioma.* §. ἀξίωμα τινὸς εἰς ἕνα ὀφφίκιον. l'action de conférer une dignité à quelqu'un. *il conferire una dignità a qualcheduno, l'innalzare a qualche dignità.*

Α'ξιωμένος, η, ον. μετ. ἰδὲ 'Αξιωθείς.

Α'ξιωματικός, ή, όν. ἐπίθ. ὅστις εὑρίσκεται εἰς χαμμίαν ἀξίαν, qui a une charge. *che ha una carica.* §. οἱ ἀξιωματικοί. les ministres. *i ministri.*

Α'ξιώνω, Ρ'. κάμνω τινὰ ἄξιον. rendre digne. *rendere degno, degnificare.* §. ἀξιώνω, δίδω τινὶ ἀξίαν. élever quelqu'un à une dignité. *innalzare alcuno ad una carica.* §. ἀξιώνομαι, γίνομαι ἄξιος. se rendre digne. *farsi degno.* §. ἀξιώνομαι. être élevé à une dignité. *essere innalzato a qualche dignità.*

Α'ξίως, ἰδὲ 'Αξια.

Α'ξίωσις, εὡσ. ἡ ὕψωσις τινὸς εἰς μίαν ἀξίαν. l'action d'élever quelqu'un à une dignité. *innalzamento ad una dignità.*

Α'ξιώτατα, ἐπίρ. très dignement, *degnissimamente.*

Α'ξιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très digne, *degnissimo, ma.* §. ἀξιώτατος, très habile. *capacissimo, abilissimo, ma.*

Α'ξοδίαστος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξοδιασμένος. qui n'est pas dépensé, ée. *non speso, sa.* §. ἀξοδίαστος, ὁπῦ δὲν ἐξοδιάσθη, δὲν ἐτελείωσεν. qui n'est pas consummé, ée. *non consumato, ta.*

Α'ξύγκι, ἰδὲ Ξύγγι.

Α'ξεμολόγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas confessé, ée. *non confessato, ta.* §. ἁμαρτία ἀξομολόγητος, péché qui n'est pas confessé, *peccato non confessato.*

Α'ξύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ξυραφισμένος, qui n'est pas rasé. *non raso, non rasato, non sbarbato.*

Α'ξυράφιστος, ἰδὲ 'Αξύριστος.

Α'ξυσίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n' est pas dominé. *non dominato, non signoreggiato, ta.*

Α'ξύπνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas eveillé, ée. *non svegliato, ta.*

Α'ξυπόλητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déchaussé, ée. *non scalzo, za.*

Α'ξύριστος, ἰδὲ 'Αξύριστος.

Α'ξυστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas raclé, gratté. *non raschiato, ta. non grattato, ta.*

Α'ξων, ἄξωνος, ὐσ. axe, asse. §. ἄξων τοῦ ἁμαξίου, assieu, *asse.*

Α'οίδιμος, η, ον. ἐπίθ. célébre, fameux, euse. renommé, ée. *celebre, famoso, sa. rinomato, ta.*

Α'οκνία, ὐσ. diligence, vigilance, promptitude, l'action de n'être pas paresseux, *diligenza, prontezza, il non esser pigro.*

Α'οκνος, η, ον. ἐπίθ. diligent, prompt, qui n'est pas paresseux, euse. qui n'est pas fainéant, te. *non pigro, gra. pronto, diligente.*

Α'οινος, ἐπίθ. abstéme, aste-

astemio, che non beve vino.

Ἀόματος, ἐπίθ. aveugle, qui n'a point des yeux. *cieco, che non ha occhi.*

Ἀορασία, ἡ. l'invisibilité. *l'invisibilità.* §. ἀορασία. τυφλότης, aveuglement, *acciecamento.*

Ἀόρατος, η, ον. ἐπίθ. invisible. *invisibile.* §. τὸ ἀόρατον. l'invisibilité. *l'invisibilità.*

Ἀοράτως, ἐπίρ. invisiblement, d'une manière invisible. *invisibilmente, in modo invisibile.*

Ἀόριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ὡρισμένος. indéfini, ie. *indefinito, ta.* §. ἀόριστος χρόνος. l'Indéfini. *il preterito.*

Ἀορίστως, ἐπίρ. indéfiniment, *indeterminatamente.*

Ἀπαγγελία, ἡ. μήνυμα, πρεσβεία, ambassade. *messaggio.*

Ἀπαγγελμένος, η, ον. μετ. envoyé en ambassade. *mandato in messaggio.*

Ἀπαγγέλω, Ρ'. envoyer une ambassade. *mandar messaggio.*

Ἀπαγε, ἐπ. *via, via dibà.*

Ἀπαγόρευμα, ἡ. défense, *vietamento.*

Ἀπαγόρευσις, εως. prohibition, défense. *proibizione, vietamento.*

Ἀπογορευτικός, ή, όν. ἐπίθ. prohibitif, ive. *proibitivo, va. vietativo, va.*

Ἀπαγορεύω, Ρ'. prohiber, défendre. *proibire, vietare.*

Ἀπαγωγή, ἡ. abduction. *abduzione.*

Ἀπάγωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas glacé, ée. *non ghiacciato, ta. non gelato, ta.*

Ἀπάθεια, ἡ. ἀδιαφορία. apathie, indifférence. *apatia, disappassionatezza, indifferenza.* §. ἀπάθεια, τὸ μὴ πάσχειν. impassibilité. *impassibilità.*

Ἀπαθής, ἐς. ἐπίθ. ἀδιάφορος. apathique, indifférent, ente. qui est sans passion, impartial. *spassionato, disappassionato, ta. indifferente, imparziale.* §. ἀπαθής, ὁ μὴ πάσχων. impassible. *impassibile.* §. τὸ ἀπαθές. impassibilité, *impassibilità.*

Ἀπαθῶς, ἐπίρ. sans aucune passion. *disappassionatamente.* §. ἀπαθῶς. d'une manière impassible. *in maniera impassibile.*

Ἀπαιδευσία, ἡ. indiscipline. *mancanza di disciplina.* §. ἀπαιδευσία, ἀτιμωρησία. impunité. *impunità, ingastigazione.*

Ἀπαίδευτος, η, ον. ἐπίθ. indiscipliné, ée. *indisciplinato, ta.* §. ἀπαίδευτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ παιδευθῇ, νὰ μάθῃ. indisciplinable. *indisciplinabile.* §. ἀπαίδευτος, ὁ μὴ πεπαιδευμένος, ignorant, ante. qui n'est pas instruit, uite. *inerudito, ta.* §. ἀπαίδευτος, ἀτιμώρητος. impuni, ie. *ingastigato, ta.*

Ἀπαιδος, ἄπαις, ἐπίθ. qui n'a point d'enfans. *che non ha prole.*

Ἀπαίσια, ἐπίθ. indécemment, d'une manière indécente. *indecentemente.*

Ἀπαίσιος, η, ον. ἐπίθ. indécent, ente. *indecente.*

Ἀπαιτούμενον, ἡ. exigence, qualités requises. *esigenza, requisiti.*

Ἀπαιτῶ. Ρ'. compatir, comporter. *compatire, comportare.* §. ἀπαιτῶ, ζητῶ. exiger. *esigere.* §. καθὼς τὸ ἀπαιτήσει ὁ καιρός, ἤτοι καθὼς τὸ καλέσει ὁ καιρός. selon l'exigence du temps. *secondo che il tempo richiede.*

Ἀπαιτῶν, οῦσα, οῦν. μετ. qui exige. *esigente, che esige.*

Ἀπάκι, ἡ. aloyau. *porso.* §. ἀπάκια κρέας. longe. *lombata.*

Ἀπακοῦμπι, ἡ. support. *sostegno, puntello.*

Ἀπακουμπίζω, απακουμπῶ, Ρ'. étayer. *puntellare.* §. ἀπακουμπῶ, ἀκουμπῶ ἐπάνω εἰς τί. s'appuyer. *appoggiarsi.*

Ἀπαλά, ἐπίθ. tendremen, mollement, *teneramente, morbidamente.* §. ἀπαλά, τρυφερά, délicatement. *delicatamente.*

Ἀπαλαίνω, ἰδὲ Ἀπαλώνω.

Ἀπαλοτριωθείς, εῖσα, έν. μετ. aliené, ée. *alienato, ta.*

Ἀπαλοτρίωμα, ἡ. aliénation, l'action d'aliéner. *alienazione.*

Ἀ-

Α'παλλοτριωμένος, η, ον. μετ. aliéné, ée. *alienato, ta*.

Α'παλλοτριώνω, Ρ'. aliéner. *alienare*.

Α'παλλοτρίωσις. ὑσ. aliénation. *alienazione*.

Α'παλλῦ, ἐπίρ. ἀπὸ ἀλλοῦ, d'un autre endroit, d'une autre côté. *altronde, da altra parte*.

Α'παλοζῶ, Ρ'. vivre dans les délices. *vivere nelle delizie*.

Α'παλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. tendre. *tenero, molle, morbido*. §. ἀπαλὸς, ζυφερός. délicat, te. *delicato, ta*. §. ἄνθρωπος ἀπαλὸς, ὅπις εὔκολα τινάζεται, καὶ ἀλλάζει γνώμην. blêche. *molle, debole*.

Α'παλότης. ὐσ. mollesse. *mollezza*. §. ἀπαλότης, τρυφερότης. délicatesse, tendresse. *delicatezza, tenerezza*.

Α'παλούτζικα, ἐπίθ. un peu mollement. *alquanto morbidamente*.

Α'παλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. mollet, ette. *morbidetto, ta*.

Α'παλωμένος, μετ. qui a amolli. *che ha rammollito*. §. ἀπαλωμένος, ὁπῦ ἀπάλωσε. qui s'est amolli. *che si è ammorbidato, ta*.

Α'παλώνω, Ρ'. κάμνω τὰ ἀπαλώσῃ ἓν πρᾶγμα. amollir, *rammollire, ammorbidire*. §. ἀπαλώνω. γίνομαι ἀπαλὸς, se ramollir, s'attendrir. *intenerirsi, divenir tenero*.

Α'παλώτερος, ἐπίθ. plus tendre, plus delicat, te. *più tenero, ra. più molle, più morbido, da*.

Α'πάνθισμα, ὐσ. l'action de defleurir. *disfioramento*. §. ἀπάνθισμα, ἀνθολογία. spicilège. *spicilegio*. §. Ἀπανθίσματα τινὸς συγγραφέως. analectes. *raccolta, frammenti scelti di qualche autore*.

Α'πανθίζω, Ρ'. défleurir. *disfiorare*.

Α'πανθρώπα, ἐπίρ. inhumainement, *inumanamente*.

Α'πανθρωπία, ὐσ. inhumanité. *inumanità*.

Α'πάνθρωπος, ἐπίθ. inhumain, aine. *inumano. na*.

Α'πανθρωπότατος, η, ον. ἐπίθ. très-inhumain, ne. *inumanissimo, ma*.

Α'πανθρωπότερος, ἐπίθ. plus inhumain, ne. *più inumano, na*.

Α'παντάω, ἰδὲ Ἀπαντῶ.

Α'παντᾳχῦ, ἰδὲ Πανῦ.

Α'παντέχω, Ρ'. attendre, être en expectative, *aspettare, stare in aspettativa*. §. ἀπαντέχοντας, attendant, *aspettando*.

Α'παντέχων, ὐσα, ον. ἐπίθ. expectant, ante. *ch'è in aspettativa*.

Α'παντηχτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'expectative, *d'aspettativa*.

Α'πάντημα, ὐσ. l'action de rencontrer, *incontramento*. §. ἀπάντημα, remède, ressource, *riparo*.

Α'παντημένος, η, ον. μετ. rencontré, ée. *incontrato, ta*.

Α'παντήσας, μετ. ἀρ. celui qui a rencontré. *colui che ha incontrato*.

Α'παντήσασα, μετ. θηλ. celle qui a rencontré. *colei che ha incontrato*.

Α'πάντησις, ὐσ. rencontre. *incontro*. §. πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν τινὸς, aller a la rencontre de quelqu'un. *andar all'incontro di qualcheduno*.

Α'παντητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui va à la rencontre. *che va all'incontro*. §. λόγος ἀπαντητικὸς. discours de réfutation. *discorso refutatorio*.

Α'πάντικρυ, ἀπάντικρυς, ἐπίρ. de vis-à-vis. *dirimpetto*.

Α'παντικρύζω, Ρ'. regarder de face. *guardare dalla parte di rimpetto*.

Α'παντοχὴ, ὐσ. expectative. *espettazione, aspettativa*. §. ἀπαντοχή μυ. ma douce esperance, ma mie, mon cher coeur. *dolce speranza mia, mia speme*.

Α'πάντροπος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas marié, ée. *non maritato. ta*.

Α'παντῶ, Ρ'. rencontrer. *incontrare, rincontrare*. §. ἀπαντῶ. résister. *resistere, farsi contra*.

Α'πάνω, ἐπίρ. dessus. *sopra, sù*. §. ἀποπάνω. au dessus, *sopra, al disopra*. §. ἀπὸ πάνω. de dessus. *disopra*. §. ἐκεῖ ἀπάνω, là-dessus. *là so-*

sopra, lassù, lassuso. §. ἐδῶ ἀπάνω. ici haut, *quà su, quassuso*. §. ἀπὰ ἀπάνω. tout au dessus. *al di sopra*. §. ἀπάνω μυ. sur moi. *sopra di me*. §. ἀπάνω εἰς τλὼ ὥραν. justement, à propos. *giusto all' ora, opportunamente*. §. ἀπάνω εἰς τὸν καιρόν. à propos, précisement, au temps préfixe. *giustamente, al tempo prefisso*. §. ἀπάνω εἰς ὅλα. sur tout. *sopra tutto*. §. ἀπάνω κάτω, σχεδὸν. environ. *incirca*. §. παρ' ἀπάνω. plus haut. *più sopra, più alto*. §. παρ' ἀπάνω, περισσότερον. de plus. *di più*. §. ἀπάνω εἰς αὐτλὼ τλὼ ὁμιλίαν σε λέγω. sur ce discours, à l'égard de ce discours je vous dis. *sopra questo discorso io ti dico*. §. τὸ ἐπάνω μέρος. la partie de dessus. *la parte di sopra*. §. ἀπάνω κάτω, ἀνακατωμένα, συγχισμένα. sans dessus-dessous, pêle-mêle. *alla rinfusa*. §. βάνω ἀπάνω τινά. irriter, agacer, provoquer, animer. *metter su, irritare, metter al punto*. αὐτοὶ βέβαια τὸν ἔβαλαν ἀπάνω νὰ κάμῃ τῦτο. ce sont eux sans doute qu'ils l'ont agacé à faire cette chose. *sono essi, senza dubbio, che l' hanno messo sù a far questa cosa*. §. εἶναι ἀπάνω ὁ ἰατρός; le medecin est-il en haut? *il medico è egli sopra?*

Α'πανωβαλμένος, η, ον. μετ. βαλμένος ἀπάνω εἰς ἄλλον. mis dessus. *soprapposto, ta*. §. ἀπανωβαλμένος, παρακινημένος παρά τινος. agacé, provoqué. *messo su*.

Α'πανωβάνω, Π'. βάνω ἀπάνω εἰς ἄλλο. mettre dessus, *soprapporre*. §. ἀπανωβάνω, παρακινῶ τινὰ κατά τινος. agacer, provoquer, irriter. *mettere su, mettere al punto*.

Α'πανωβράκι, ῦσ. les culottes. *i calzoni*.

Α'πανωγιλέκι, ῦσ. corset. *camiciotto*.

Α'πανωγραφὴ, ἰδὲ 'Επιγραφὴ.

Α'πανωγραμμένος, η, ον. μετ. écrit ci-dessus. *soprascritto*.

Α'πανωμέρι, ῦσ. τὸ διδόμενον περὶ πλέον τῦ μέτρυς. le par-dessus. *giunta*.

Α'πανωφόρι, ῦσ. subreveste. *sopravesta, sopravveste*.

Α'πανωφόρεμα, ῦσ. surtout. *zimarra, sopratodos*.

Α'παξ. μίαν φορὰν. une seule fois. *una sola volta*.

Α'παράβλητος, η, ον. ἐπίθ. incomparable. *incomparabile, impareggiabile*.

Α'παράβατος, η, ον. ἐπίθ. inviolable. *inviolabile*.

Α'παραβάτως. ἐπίρ. inviolablement, *inviolabilmente*.

Α'παράγγελτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι παραγγελμένος. qui n'est pas ordonné, ée. qui n' est pas commandé, ée. *non ordinato, ta. non commesso, sa*.

Α'παράδεκτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne peut recevoir. *che non si può ricevere*.

Α'παραίτητος, η, ον. ἐπίθ. indispensable. *indispensabile*.

Α'παραιτήτως, ἐπίρ. indispensablement. *indispensabilmente*.

Α'παρακάλεσα, ἐπίρ. sans être prié. *senza essere pregato*.

Α'παρακάλεστος, η, ον. ἐπίθ. qui n' est pas prié, ée. *non pregato, ta*.

Α'παρακίνητος, η, ον. ἐπίθ. ἐσὺς δὲν ἀλλάζει ἀπὸ τὴν γνώμlω τυ, δὲν καταπείθεται. qui ne change d'avis, qui ne se laisse persuader. *che non cangia sentimento, che non si lascia persuadere*.

Α'παράλλακτα, ἐπίρ. immutablement. *immutabilmente*. §. ἀπαράλλακτα, παρομοιώτατα. sans la moindre différence, très-semblablement. *senza la menoma diversità, similissimamente*.

Α'παράλλακτος, η, ον. ἐπίθ. ἀμετάβλητος. immuable. *immutabile*. §. ἀπαράλλακτος, παρομοιώτατος, très-semblable, qui ne diffère en rien. *similissimo, ma. che non differisce in nulla*.

Α'παραλλάκτως, ἰδὲ 'Απαράλλακτα.

Α'παραλλαξία, ῦσ. immutabilité. *immutabilità*.

'Α-

Ἀπαραμύθητος, ἰδὲ Ἀπαρηγόρητος.

Ἀπαρασάλευτα, ἐπίρ. ἀκίνητα, d'une manière inébranlabre, sans se remuer. *immobilmente.* §. ἀπαρασάλευτα, χωρὶς κομμίαν μεταβολήν. sans le moindre changement. *senza il minimo cambiamento.*

Ἀπαρασάλευτος, η, ον. ἐπίθ. inébranlable, stable. *inconcusso, sa.*

Ἀπαρατήρητα, ἐπίρ. sans pouvoir être observé. *inosservabilmente.*

Ἀπαρατήρητος, η, ον. ἐπίθ. sans être vu. *inosservato, ta.* §. ἀπαρατήρητος, qu'on ne peut observer. *inosservabile.*

Ἀπαραφύλακτος, η, ον. ἐπίθ. imprudent, ente. inconsideré, ée, qui n'est pas sur ses gardes. *incauto, ta. non cauto, ta.*

Ἀπαραφυλάκτως, ἐπίρ. inconsidérément, imprudemment, sans réflexion. *incautamente, senza cautela.*

Ἀπαργιάζω, Pʹ. quitter, laisser, abandonner. *lasciare, tralasciare, abbandonare.* §. ἀπαργιάζω. ceder. *cedere.*

Ἀπαργιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui quitte, qui laisse. *colui o colei che lascia, tralascia.*

Ἀπαργιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a quitté, laissé. *colui o colei che ha lasciato, ha tralasciato.*

Ἀπαργίασμα, ὀσ. abandon, l'action de quitter, de laisser. *tralasciamento, abbandonamento.* §. ἀπαργιασμα. cession. *cessione.*

Ἀπαργιασμένος, η, ον. μετ. laissé, ée. quitté, ée. abandonné, ée. *lasciato, ta. tralasciato, ta. abbandonato, ta.*

Ἀπαρέμφατος, οὐσ. ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, l'infinitif. *l'infinito del verbo.*

Ἀπαρέσκω, Pʹ. désagréer. *dispiacere, non andar a genio.*

Ἀπαρηγορησία, οὐσ. chagrin qui n'admet point de consolation. *inconsolazione.*

Ἀπαρηγόρητα, ἐπίρ. inconsolablement. *inconsolabilmente.*

Ἀπαρηγόρητος, η, ον. ἐπίθ. inconsolable. *inconsolabile.*

Ἀπαρίθμησις, ὀσ. ἐπαρίθμησις. dénombrement, numération. *contamento, il contare.*

Ἀπαριθμῶ, Pʹ. compter. nombrer. *contare.*

Ἀπαρνηθείς, ἶσα, θέν. μετ. qui rénie, qui abjure. *che rinega, che abiura.*

Ἀπάρνημα, ὀσ. reniement, abjuration. *rinnegamento, abbiura.*

Ἀπαρνημένος, η, ον. μετ. renié, ée. *rinnegato, ta.*

Ἀπαρνησάμενος. μετ. qui a renié, *che ha rinnegato.*

Ἀπάρνησις, ὀσ. reniement, abjuration. *rinnegamento, abbiura.* ἀπάρνησις τῷ ἑαυτῷ μου, abnégation, *annegazione, rinunzia di se stesso.* §. ἀπάρνησις τινὲς πράγματος, desaveu. *negazione, il disapprovare.*

Ἀπαρνητικός, ή, όν. ἐπίθ. de reniement, d'abjuration. *d'abbiura.*

Ἀπαρνοῦμαι, Pʹ. rénier, abjurer. *rinnegare, abbiurare.* §. ἀπαρνοῦμαι, ἀρνοῦμαι ἓν πρᾶγμα. desavouer. *disapprovare.*

Ἀπαρνούμενος, η, ον. μετ. réniant, abjurant. *rinnegante, abbiurante.* §. ἀπαρνούμενος, qui desavoue. *che disapprova.*

Ἀπαρρησίαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἔχει παρρησίαν, δειλός, φοβητζιάρης. qui n'a point de présence d'esprit, craintif, ive. timide. *timido, da. che non ha presenza di spirito non ha coraggio.*

Ἄπαρτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pris, ise. *che non è preso, sa.* §. ἄπαρτος, ἀπόρθητος, inexpugnable. *inespugnabile.*

Ἀπαρχή, ὀσ. les prémices. *le primizie.*

Ἅπας, σα, αν. ἐπίθ. tout. *tutto.* ἅπας ὁ κόσμος. tout le monde. *tutto il mondo.* καὶ τὰ ἅπαντα, δηλαδὴ τὰ συγγράμματα τινὸς συγγραφέως. les oeuvres d'un auteur. *le opere d'un autore.* §. ἅπας, καθ' εἷς, καθένας. chacun. *ciascuno, ognuno.*

Ἄπαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est

n' est pas salé. *non salato*.

Α'πάςρδωτα, ἐπίρ. mal-proprement. *sordidamente*.

Α'πάςρδωτος, η, ον. ἐπίθ. mal-propre, qui n' est pas nettoyé. *non nettato, ta. non pulito, ta*.

Α'πασρία, ουσ. mal-propreté, ordure. *sordidezza, immondizia*.

Α'παστρος, η, ον. ἐπίθ. mal-propre, immonde. *sucido, da. immondo, da*.

Α'πατεών, ὁσ. trompeur, euse. *ingannatore, trice*. §. ἀπατεώνι, abuseur, affronteur. *che abusa, che inganna, che gabba, che truffa*.

Α'πάτη, ουσ. tromperie, duperie, fraude. *inganno, frode*. §. ἀπάτη μὲ ψευτιάν. affronterie. *inganno, trufferia*. §. ἀπάτη, γέλασμα, παγίδευμα. attrape. *tranello, bindoleria*. §. ἀπάτη, πλαίσμα, seduction. *seducimento, seduzione*. §. ἀπάτη, πλάνη, λάθος, erreur, mépris. *sbaglio, errore*.

Α'πατηλός, ή, όν. ἐπίθ. trompeur, euse. *ingannevole*. §. ἀπατηλός, ὅσις ξεπλανᾶ. seduisant, ante. *seducente*. §. ἀπατηλός, ὁ πάσχων νὰ ἀπατήσῃ μὲ τέχνην. captieux, euse. *fraudolente, artifizioso, sa*.

Α'πατηλῶς, ἐπίρ. μὲ ἀπάτην, trompeusement, avec tromperie. *ingannevolmente*. §. ἀπατηλῶς. captieusement. *fraudolentemente*.

Α'πάτημα, ὁσ. tromperie. *ingannamento, inganno*. §. ἀπάτημα, ξεπλάνημα. séduction. *seduzione*.

Α'πατηθείς, εῖσα. δεύ. μετ. trompé, ée. *ingannato, ta*.

Α'πατημένος, η, ον. μετ. trompè, ée. *ingannato. ta*. §. ἀπατημένος, παγιδευμένος. attrapé, ée. *colto, ta. preso, sa*. §. ἀπατημένος, ξεπλανημένος. séduit, uite. *sedotto, ta*.

Α'πατήσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui à trompé, *colui ῆ colei che ha ingannato*.

Α'πάτησις, ουσ. tromperie. *inganno*.

Α'πατητής, ὁσ. trompeur. *ingannatore*. §. ἀπατητής, ὅσις ξεπλανᾶ, séducteur. *seduttore*.

Α'πάτητος, η, ον. ἐπίθ. où l' on n' a pas marché. *dove non si è camminato, non si è calcato*. §. ἀπάτητος. qui n' est pas foulé, ée. *non calpestato, ta*. §. ἀπάτητος, ὁπὺ δὲν εἶναι πατημένος, δὲν εἶναι σιβασμένος. qui n' est pas serré. *sollo*. §. ἀπάτητος ἀπὸ τὰς ἐχθρὺς. qui n' est pas pillé. *non saccheggiato*.

Α'πατὸς, ἐν χρήσει τὸ, ἀπατός μυ, moi même. *io stesso*. §. ἀπατός συ. toi même, *tu stesso*. §. ἀπατός τυ. lui même, *lui stesso*. §. ἀπατή μυ. moi même. *io stessa*. §. ἀπατή συ. toi même, *tu stessa*. §. ἀπατή της, elle même. *ella stessa*.

Α'πατῶ, Ρ'. tromper, décevoir, duper, abuser, affronter, attraper, fourber. *ingannare, gabbare, truffare, trappolare*. §. ἀπατῶ τινὰ τεχνευμένως, passer la plume par le bec à quelqu' un. *fargliela sul naso*. §. ἀπατῶ εἰς τὸ παιγνίδι. caponner, tricher. *giuocar con inganno, truffare al giuoco*. §. ἀπατῶ, ξεπλανῶ τινά. décevoir, séduire. *sedurre*. §. ἀπατῶ μὲ κολακείας καὶ χάδια. enjoler. *adescare*. §. ἀπατῶμαι, λανθάνω, se tromper, se méprendre. *sbagliare. ingannarsi*. §. ἀπατῶντας. en trompant. *ingannando*.

Α'πατώμενος, η, ον. ἐπίθ. qui se trompe, se méprend. *che s' inganna, che sbaglia*.

Α'παύγασμα, ὁσ. coruscation. *coruscazione*.

Α'παυθαδιάζω, Ρ'. oser, avoir l' audace. *aver l' ardire*.

Α'παυθαδιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a eu la hardiesse. *colui ῆ colei che ha avuto l' ardire*.

Α'παυςα, ἐπίρ. incessamment. *incessantemente*.

Α'παυςος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι πλερωμένος. qui n' est pas fini, ie. *non finito, ta*.

Α'πεγνωσμένος, η, ον. ἐπίθ. ἀπελπισμένος. désésperé, ée. *disperato, ta*.

'Α-

Ἀπεδῶ, ἐπίρ. d'ici, *di quà*. §. ἀπεδῶ κ᾽ ἀπεκεῖ, de ça et de là, *di quà et di là*. §. ἀπεδῶ κἀκεῖ, ça et là. *quà e là*. §. ἀπεδῶ κἀκεῖ, καὶ ἀπεδῶ καὶ ἐμπρῶς, désormais, dorenavant, *d'or innanzi, da quinci innanzi*. §. ἀπεδῶ κ᾽ ὀλίγον, d'ici a peu. *di quà ad un poco*. §. ἀπεδῶ ὡς ἐκεῖ, d'ici jusques là. *di quà in là*.

Ἀπεζωσμένος, ἐπίθ. στρατιώτης ὅτις δὲν εἶναι πλέον ὑπόχρεως νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸν πόλεμον. soldat cassé. *soldato cassato*.

Ἀπείθεια, οὐσ. désobéissance, *disubbidienza*. §. ἀπείθεια, δυσπιστία, défiance. *diffidenza*.

Ἀπειθέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-désobéissant, ante, *disubbidientissimo, ma*.

Ἀπειθὴς, ἐπίθ. désobéissant, ante. *disubbidiente*. §. ἀπειθὴς, δύσπιστος, incrédule, défiant, ante. *incredulo, la. diffidente*.

Ἀπεικάζω, P'. νοιώθω, καταλαμβάνω, entendre, comprendre. *intendere, capire*. §. ἀπεικάζω, conjecturer. *congetturare*.

Ἀπεικάζων, μετ. ἐκεῖνος ὁποῦ νοιώθει, καταλαμβάνει, qui comprend, qui entend. *che capisce, che intende*.

Ἀπεικάσας, σασα, μετ. celui ŏ celle qui a compris. *colui ŏ colei che ha capito*.

Ἀπείκασμα, οὐσ. νοιώσιμον, τὸ καταλαμβάνειν, l'action de comprendre, d'entendre. *l'intendere, il capire*.

Ἀπεικασμένος, η, ον. μετ. compris, ise. *compreso, sa. capito, ta*.

Ἀπεικαστὴς, ἐπίθ. qui comprend, qui entend, *che capisce, che comprende*.

Ἀπεικαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. νοητικὸς. intelligent, ente. *intelligente, che capisce*. §. ἀπεικαστικὸς, ὁ κρίνων δι᾽ ἀπεικάσεων. celui qui juge par voie de conjecture. *conghietturatore*.

Ἀπειλὴ, οὐσ. φοβέρισμα, ménace, *minacciamento, minaccia*.

Ἀπειλητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ménaçant, ante. *minaccevole*.

Ἀπειλῶ, P'. φοβερίζω, ménacer. *minacciare*.

Ἀπείρακτος, ἀπείραχτος, η, ον. ἐπίθ. ἀνενόχλητος. qui n'est pas molesté, ée. *non molestato, ta*.

Ἄπειρα, ἴδε Ἀπείρως.

Ἀπειρία, οὐσ. impéritie, inexpérience. *imperizia, inesperienza*.

Ἀπειροδύναμος, ἐπίθ. qui est infiniment puissant, très-puissant, *infinitamente potente, potentissimo*.

Ἄπειρος, η, ον. ἐπίθ. infini, ie. immense. *immenso, sa. infinito, ta*. §. εἰς ἄπειρον, εἰς ἄπειρον. è l'infini, infiniment. *all'infinito. infinitamente*. §. τὸ ἄπειρον. l'infinité, *infinità, l'infinito*.

Ἀπειροτίμητος, η, ον. ἐπίθ. inextimable. *inestimabile*.

Ἀπείρως, ἐπίρ. immensement, infiniment. *immensamente, infinitamente*.

Ἀπεκεῖ, ἐπίρ. de là. *di là*. §. ἀπεκεῖ κ᾽ ἐμπρὸς. de là en avant. *di là innanzi*. §. ἀπεκεῖ καὶ ἀπεδῶ. de là et de ça. *di là e di quà*.

Ἀπελέγχω, P'. dedire. *disdire*.

Ἀπελέκητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ciselé, ée. *non scalpellato, ta*. §. ξύλον ἀπελέκητον, sot, niais, hébété, bête, badaud, buche, cruche, magot. *scempiato, scimunito, sgangherato, baggeo, zoccolo*.

Ἀπελεύθερος, ἐπίθ. affranchi. *liberto*.

Ἀπελευθερωθεὶς, εῖσα, έν, μετ. ὅτις ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκλαβιᾶς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του. affranchi, ie. *affrancato, ta*.

Ἀπελευθερῶ, P'. δίδω τὴν ἐλευθερίαν, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν σκλαβιάν. affranchir, *affrancare, manceppare. dar la libertà ad alcuno*.

Ἀπελευθερώσας, σασα, μετ. celui ŏ celle qui a affranchit. *colui ŏ colei che ha affrancate*.

Ἀπελευθέρωσις, οὐσ. affranchissement, émancipation. *liberazione di schiavitù, manceppazione*.

'A-

Ἀπελπιζόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se desespére. *colui ò colei che si dispera.*

Ἀπελπίζω, Π'. κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν ἐλπίδα, νὰ ἀπελπισθῇ. faire perdre l'esperance. *disperare.* §. ἀπελπίζω τὸν ἄῤῥωστον. juger une maladie désespérée. *giudicare una malattia per disperata.* §. ἀπελπίζομαι, χάνω τὴν ἐλπίδα. désespérer, perdre l'esperance. *disperarsi, perdere la speranza.* §. ἀπελπίζομαι, δίδομαι εἰς ἀπελπισμόν. se désespérer, perdre patience. *disperarsi, darsi alla disperazione.*

Ἀπελπισθεὶς, εῖσα, μετ. désespéré, ée. *disperato, ta.*

Ἀπελπισία, ουσ. désespoir. *disperazione.*

Ἀπέλπισμα, ουσ. le désespoir. *disperazione.*

Ἀπελπισμένα, ἐπίρ. désespérément, à la désespérade, d'une manière désespérée. *disperatamente, con disperazione.*

Ἀπελπισμένος, η, ον. μετ. désespéré, ée. *disperato, ta.* §. ἀπελπισμένος, ὁποῦ δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδα. désespéré, ée. sans éspérance. *disperabile.* §. ἀῤῥωστία ἀπελπισμένη, maladie désespérée. *malattia disperata.*

Ἀπελπισμὸς, ουσ. désespoir. *disperazione, disperamento.*

Ἀπελπιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. desespéré, ée. *disperabile.*

Ἀπέναντι, ἐπίρ. καὶ προθ. vis-à-vis. *incontro.*

Ἀπέρατος, η, ον. ἐπίθ. illimité, ée. *illimitato, ta.*

Ἀπεράσας, μετ. qui a passé, *ch'è passato.*

Ἀπεράσασα, μετ. celle qui a passé. *colei ch'è passata.*

Ἀπέρασις, ουσ. passage. *passaggio, passata.*

Ἀπέρασμα, ουσ. passage. *passaggio.* §. ζητῶ τὸ ἀπέρασμα, ἤτοι τὴν ἄδειαν νὰ περάσω ἀπὸ ἕνα τόπον. demander le passage. *chieder il passaggio.*

Ἀπερασμένος, η, ον. μετ. passé, ée. *passato, ta.* §. ἀπερασμένος πέραν. outré, ée. *trapassato, ta. passato oltre.*

Ἀπέραστα, ἐπίρ. sans passer. *senza passare.* §. ἀπέραστα, ἀδιαβάτως. impenétrablement. *impenetrabilmente.*

Ἀπεραστὴς, ουσ. διαβάτης. passant. *passatore, passante.* §. ἀπεραστὴς, ὅστις περνᾷ, διαβαίνει πέραν. qui passe outre. *trapassatore.*

Ἀπεραστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. passager, ère. *passeggiero. transitorio, ria.*

Ἀπεραστικῶς, ἐπίρ. en passant. *transitoriamente.*

Ἀπέραστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas passé, ée. *non passato, ta.*

Ἀπερίγραπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas circonscrit, ite. *incirconscritte, ta.*

Ἀπερίεργα, ἐπίρ. χωρὶς περιεργείας. sans curiosité. *senza curiosità.*

Ἀπεριεργεια, ουσ. peu d'envie d'apprendre. *incuriosità.*

Ἀπερίεργος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas curieux, euse. *che non è curioso, sa.*

Ἀπεριέργως, ἰδὲ Ἀπερίεργα.

Ἀπερίληπτος, ἐπίθ. incompréhensible. *incomprensibile.* §. τὸ ἀπερίληπτον, l'incompréhensibilité. *l'incomprensibilità.*

Ἀπεριόριστος, η, ον. ἐπίθ. imperscriptible. *imperscrittibile.* §. ἀπεριόριστος. illimité, ée. *illimitato, ta.*

Ἀπεριπάτητος, η, ον. ἐπίθ. où on n'a pas marché. *dove non si è camminato.* §. ἀπεριπάτητος, ἀδιάβατος. inaccessible. *inaccessibile.*

Ἀπερίτμητος, η, ον. ἐπίθ. incirconcis, ise. *incirconciso, sa.* §. τὸ ἀπερίτμητον. incirconcision. *incirconcisione.*

Ἀπερνοῦσα, μετ. celle qui passe. *colei che passa.*

Ἀπερνῶ, Π'. passer, *passare.* §. ἀπερνῶ πέραν. outre-passer, passer outre. *trapassare.* §. ἀπερνῶ, ὑπερβαίνω, passer, surpasser. *sorpassare, oltrapassare.* §. ἀπερνῶ τὸν καιρόν. passer, tuer le temps. *passar il tempo.* §. ὁ καιρὸς ἀπερνᾷ. le

temps

temps s'écoule. *il tempe passa*. §. ἀπερνῶντας. en passant. *passando, nel passare*.

Α'περνῶν, μετ. celui qui passe. *colui che passa*. §. ἀπερνῶν, διαβάτης. passant, ante. passager, ére. *passante, passeggiero*.

Α'περριμμένος, η, ον. ἐπίθ. abject, te. *abietto, ta*.

Α'πέρχομαι, Ρ'. partir, s'en aller. *partire, andarsene, andar via*.

Α'περχόμενος, ἐπίθ. qui va, qui s'en va. *che va, che se ne va*.

Α'πεςαλμένος, η, ον. ἐπίθ. envoyé, ée. *inviato, ta. spedito, ta*.

Α'πέταμα, ὐσ. τὸ ἀπεταῖν. l'action de voler. *volamento, il volare*. §. ἀπέταμα, τὸ ῥίψιμον. l'action de jeter. *gittamento, il gittare*.

Α'πεταμένος, η, ον, ἐπίθ. ῥιμμένος, jeté, ée. *gittato, ta*.

Α'πετάξας, μετ. qui a volé, *che ha volato*,

Α'πεταῶ, Ρ'. voler. *volare*. §. ἀπετῶντας. volant. *volando*. §. ἀπεταῶ, τὸ ῥίπτω. jeter, lancer. *gittare, gettare*. §. ἀπεταῶντας. jetant. *gittando*.

Α'πέχω, Ρ'. ἀπεμακρύνω. s'absenter, *assentarsi*. §. ἀπέχω, εἶμαι μακρυά. être distant, être éloigné. *essere distante, esser lontano*. §. ἀπέχω ἀπὸ τὸ πρᾶγμα. s'abstenir. *astenersi*.

Α'πέχων, ὄσα. μετ. ὁ ὢν μακρυά. qui est éloigné, ée. *ch'è distante*. § ἀπέχων, ἐγκρατευόμενος. abstinent. *astinente*.

Α'πεψία, ὐσιασ. apepsie, crudité. *apepsia, crudità*.

Α'πήγανος, ὐσ. rue. *ruta*.

Α'πηγόρευμα, ὐσ. defense. *divieto, proibizione, inibizione*.

Α'πηγορευμένος, η, ον. ἐπίθ. defendu, ue. *proibito, ta. vietato, ta. inibito, ta*.

Α'πηγόρευσις, ὐσ. défense. proibition. *divieto, proibizione*.

Α'πηγορευτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui defend, prohibitif, ive. *proibitivo, va. inibitivo, va*.

Α'πηγορεύω, Ρ'. défendre. prohiber. *proibire, vietare, inibire*.

Α'πηδῶ, κτλ'. ἰδὲ Πηδῶ, κτλ'.

Α'πήνεια, ὐσιας. atrocité. *atrocità*.

Α'πηνής, ἐπίθ. atroce. *atroce*.

Α"πιαςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pris, ise. *non preso. sa*. §. ἀπίαςος, ὅπȣ δὲν πιάνεται. qu'on ne peut prendre, saisir. *che non si può prendere*.

Α'πηκτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν εἶναι πηγμένος, qui n'est pas coagulé. *non coagulato, ta*. §. ἄπηκτος ὅπȣ δὲν πήγεται. qu'on ne sauroit coaguler. *che non si può coagulare*.

Α'πιδάκι, ὐσ. petite poire. *peruzza*.

Α'πίδι, ὐσ. poire. *pera*.

Α'πιδιά, ὐσ. poirier. *pero*.

Α'πίθανος, η, ον. ἐπίθ. improbable. *improbabile*.

Α'πιθανότης, ουσ. ce qui ne peut être prouvé. *improbabilità*.

Α'πιλόγημα, ἀπιλογῦμαι, κτλ'. ἰδὲ Ἀπολογία,

Α'πολόγημα, κτλ'.

Α'πιμπίλωπς, ἰδὲ Ἀμπιμπίλωπς.

Α'πιστα, ἐπίρ. infidelement, déloyalement. *infedelmente, dislealmente*.

Α'πίςευτα, ἐπίρ. incroyablement. *incredibilmente*.

Α'πίςευτος, η, ον. ἐπίθ. incroyable. *incredibile*. §. τὸ ἀπίςευτον. l'incrédibilité. *l'incredibilità*.

Α'πιςία, ουσ. infidélité. *infedeltà*. §. ἀπιστία, δυσπιστία. déloyauté, perfidie. *slealtà, dislealtà, perfidia*. §. ἀπιςία. incredibilité. *incredibilità*.

Α'πιςος, η, ον. ἐπίθ. infidele. *infedele*. §. ἄπιςος, ὅςις δὲν φυλάττει πίςιν. déloyal, ale. *sleale*. §. ἄπιςος, δύσπιςος, προδότης. perfide. *perfido, da*.

Α'πιςοσύνη, ὐσ. incrédulité. *incredulità*.

Α'πιςῶ, Ρ'. δυσπιςῶ. être incredule. *esser incredulo*.

Α'πίςως, ἐπίρ. perfidement. *perfidamente*.

Α'πλᾶ, ἐπίρ. simplement. *sem-*

semplicemente. §. ἁπλᾶ, ἄκακα, χωρὶς κακίας. bonnement. *alla buona*. *schiettamente*. §. ἁπλᾶ κατὰ τὴν ἁπλῆν φράσιν. en langue vulgaire, *volgarmente*.

Α'πλάδα, ἁπλάδευα, ἡσ. grand plat. *piatto grande*.

Α'πλανής, ἐπίθ. ἀστέρες ἀπλανεῖς. étoiles fixes. *stelle fisse*.

Α'πλάνευτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ πλανεμένος. qui n'est pas séduit, uite. *non sedotto, ta*.

Α'πλαστος, η, ον. ἐπίθ. increé, ée. *increato, ta*.

Α'πλέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas payé, ée. *non pagato, ta*.

Α'πλευστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas navigable. *non navigabile*.

Α'πλήγωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν εἶναι πληγωμένος. qui n'est pas blessé, ée. *non ferito, ta*. §. ἀπλήγωτος. invulnérable. *invulnerabile*.

Α'πλήρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπε δὲν ἐπληρώθη, ὅπου δὲν εἶναι πληρωμένος. qui n'a point été payé. *insoluto*. §. ἀπλήρωτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρωθῇ. impayable. *impagabile*. §. ἀπλήρωτος, ὅπε δὲν ἐγέμισε. qui n'est pas rempli, ie. *non ripieno, na*. §. ἀπλήρωτος ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεμίσῃ. qu'on ne sauroit remplir. *che non si può riempire*.

Α'πλησίαστος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible, inaccostable. *inaccessibile*.

Α'πλόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. μεγαλόκαρδος. magnanime. *magnanimo*.

Α'πλός, ή, όν. ἐπίθ. simple. *semplice*. §. ἁπλός, ἀπονήρευτος. bonasse, *bonario, semplicioto*. §. ἁπλός, ἡλικρινής, γνήσιος. ingénu, ue. *ingenuo, na*. §. ἁπλοῦς. χυδαῖος. vulgaire, trivial. *volgare, triviale*. §. τὸ ἁπλοῦν ἢ ἁπλὴ διάλεκτος. la langue vulgaire, il volgare. *la lingua volgare*.

Α'πλότης, ἡσ. simplicité. *semplicità*. §. ἁπλότης, γνησιότης, ἀκακία. ingénuité, naïveté. *ingenuità, semplicità*.

Α'πλούμιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas garni, ie. *non fregiato, ta*.

Α'πλούστατος, η, ον. ἐπίθ. très-simple. *semplicissimo, ma*.

Α'πλούστερος, η, ον. ἐπίθ. plus simple. *più semplice*. §. ἁπλούστερος. plus vulgaire. *più volgare*.

Α'πλόχερα. ἐπίρ. μὲ ἐλευθεριότητα. libéralement. *con liberalità*.

Α'πλοχέρης, ἡσ. μεγαλόδωρος, ἐλευθέριος. libéral, généreux, euse. *liberale, generoso, sa*. §. ἁπλοχέρης, κὶ ὁ ἄσωτος. prodigue. *prodigo, ga*.

Α'πλοχεριά, ἡσ. ἐλευθεριότης. μεγαλοδωρία. libéralité. *liberalità*. §. ἁπλοχεριά, ἀσωτία. prodigalité. *prodigalità*. §. ἁπλοχεριά κτύπος μὲ τὸ χέρι ἀνοικτὸν κὶ ἐξανάστροφα, un coup d'arriére main. *manrovescio*.

Α'πλοχερίζω, ἁπλοχερῶ, Π'. εἶμαι ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος, être libéral. *aver la mano larga*.

Α'πλυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas lavé, ée. *non lavato, ta*.

Α'πλωμα, ἅσιας. l'action d'étendre. *stendimento*. §. ἅπλωμα, ἅπλωσις. extension. *estensione*. §. τόπος διὰ ἅπλωμα. essui, étendage. *stenditojo*.

Α'πλωμένος, η, ον. μετ. étendu. ue. *steso, sa*. §. ἁπλωμένος, ἐκτεταμένος, εὐρύχωρος. ample. spacieux, euse. *ampio, ia. spazioso, sa*. §. ἁπλωμένος, μεγαλωθείς. amplifié, ée. *amplificato, ta*.

Α'πλώνω, Π'. ἐξαπλώνω. déployer. *spiegare, sviluppare*. §. ἁπλώνω ἐκτείνω. étendre, tendre. *distendere, tendere*. §. ἁπλώνω, φαρδύνω. πλατύνω. élargir. dilater. *allargare, dilatare, ampliare*. §. ἁπλώνοντας. déployant. *spiegando, sviluppando*.

Α'πλῶς, ἐπίρ. simplement. *semplicemente*. §. ἁπλῶς, ἄκακα, ἀπονήρευτα. ingénument. *ingenuamente*.

Α'πλώσας, μετ. ὅτις ἅπλωσε. celui qui a deployé. *che ha spiegato, esteso*.

Α'πλώσασα, μετ. celle qui a deployé. *colei che ha spiegato, disteso*.

Α-

Ἄπλωσις, ἡσ. extension. itendimento. §. ἅπλωσις. extension. estensione.

Ἀπλωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. étendu, ue. steso, sa.

Ἄπνικτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas suffoqué, ée. non soffocato, ta. §. ἄπνικτος ὅπου δὲν εἶναι πνιγμένος εἰς τὸ νερόν. qui n'et pas noyé, ée. non annegato, ta. §. ἄπνικτος ὅπου δὲν εἶναι πνιγμένος, ἐρριμμένος εἰς τὸν λαιμόν. qui n'est pas etranglé, ée. non istrangolato, ta.

Ἀπνοιὰ, ἡσ. ἔλλειψις τῆς ἀναπνοῆς. apnée. mancanza di respirazione.

Ἄπνους, ἐπίθ. qui ne respira pas, mort, qui ne vive. che non respira, morto, che non vive, inanimato.

Ἀπὸ, πρόθ. de. da. §. ἀπό. de. di, dal, etc. §. ἠξεύρει καλλίτερα ἀπὸ ἐμέ. il sait mieux que moi. sa meglio di me. §. ἀπὸ ποῦ. d'où. da dove, donde. §. ἀπεδῶ. ἀπὸ ἐδῶ. d'ici. da quà, da qui. §. ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπεκεῖ. de là. da lì. §. ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ, ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἄλλο μέρος. deçà et de là, d'un côté et de l'autre. di quà e di là, dall'una, e dall'altra parte. §. ἀπ᾽ ἐδῶ καὶ ἀπ᾽ ἐκεῖ. καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. par ici et par là, di quà e di là. §. ἀπ᾽ ἐδῶ καὶ ἐμπρός. dorénavant, désormais, à l'avenir. da quinci innanzi, da ora in là. §. ἀπὸ πέρα. de l'autre côté. dall'altra parte, di là. §. ἀπὸ κοντά. de près. d'appresso, da vicino. §. ἀποκεῖ ὡς ἐδῶ, de-là jusqu'ici. di là sin qui. §. ἀπεδῶ καὶ δύο ἡμέρας. d'ici à deux jours. di qui a due giorni. §. ἀφ᾽ ὅ, depuis que, après que. dopo che.

Ἀποβαίνω, ἰδὲ Λαχαίνω, καὶ συμβαίνω.

Ἀποβάλλω, Ρ'. ἀπορρίπτω. rejeter. rigettare, rifiutare. §. ἀποβάλλω τινὰ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του. destituer. deporre, rimuovere. §. ἀποβάλλω τὸ βρέφος. avorter. abortire.

Ἀπόβαλμα, ἡσ. τὸ ἀποβαλμένον ἔμβρυον. avorton. aborto. sconciatura. §. ἀπόβαλμα, καὶ τὸ νὰ ἀποβάλῃ μία γυναῖκα. avortement, fausse-couche. l'abortire.

Ἀποβαλμένος, η, ον. μετ. avorté, ée. abortif, ive. abortito, ta. abortivo, va. §. ἀποβαλμένος, ἀπορριμμένος. rejeté, ée. rigettato, ta.

Ἀποβάλσιμον, ἀπόβαλσις, εως. avortement, fausse-couche. aborto, l'abortire, sconciatura.

Ἀποβγαίνω, Ρ'. ἐπιτυγχάνω. réussir. riuscire.

Ἀπόβγαλμα, ἡσ. expulsion. discacciamento.

Ἀποβγαλμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. discacciato, ta.

Ἀποβγάνω, Ρ'. chasser, repousser. discacciare.

Ἀποβησόμενον, ἡσ. reussite, issue, succès, riuscità, successo. §. κατὰ τὸ ἀποβησόμενον. selon la contingence des cas. secondo la contingenza de' casi.

Ἀποβίωσις, εως. décès, morte.

Ἀποβλέπω, Ρ'. κλίνω. aboutir, concerner. tendere, concernere. §. ἀποβλέπω, regarder. risguardare. δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο παρὰ νὰ σὲ γελάσῃ. il ne vise, qu'à vous tromper. non tende ad altro che ad ingannarvi, non ad altro mira che ad ingannarvi. §. δὲν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον. il n'y a point acception de personnes devant Dieu. Dio non è accettatore di persone. §. ἀποβλέπω εἰς τὸν πατέρα σου, ἀλλέως. j'ai des égards pour votre père, autrement. ho de' riguardi per vostro padre, altrimenti.

Ἀποβλέψιμον, ἡσ. l'action de viser, de tendre à quelque chose. l'azione di mirare, d'aver la mira a qualche cosa.

Ἀποβλητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. abject, ecte. abbietto, ta. da rifiuto.

Ἀποβραδὺς, ἐπίρ. sur le soir. verso sera.

Ἀποβράζω, Ρ'. finir d'avoir bouilli. finir di bollire.

Ἀποβρασμένος, η, ον. μετ. qui a fini de bouillir. che ha finito di bollire.

Ἀπόγαιον, ου. apogée. *apogeo.*

Ἀπογαλάκτισις, ως. l'action de sevrer. *spoppamento, lo slattare.*

Ἀπογαλακτίζω, P'. sevrer. *spoppare, slattare.*

Ἀπογαλάκτισμα, ου, ατ. l'action de sevrer. *spoppamento.*

Ἀπογαλακτισμένος, η, ον. μετ. sevré. ée *spoppato, ta slattato, ta.*

Ἀπογαλακτῶ. P'. sevrer *spoppare, slattare.*

Ἀπογάλια, ἐπίρ. tout doucement. *pian pianino*

Ἀπογδυμένος, η, ον. μετ. depouillé entièrement. *spogliato intieramente.*

Ἀπογδύνω, P'. dépouiller entièrement. *spogliare intieramente.*

Ἀπόγευμα, ἰδὲ Ἀπόγευμα.

Ἀπογεμάτης, ἰδὲ Ἀπογεμισμένος.

Ἀπογεμίζω, P'. remplir. *riempire.*

Ἀπογεμίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rempli. *colui o colei che ha riempiuto.*

Ἀπογέμισμα, ατος. remplissage. *riempimento.* §. ἀπογέμισμα τοῦ βουτζιοῦ. remplage. *vino da riempiere le botti.*

Ἀπογεμισμένος, η, ον. μετ. rempli. ie. *riempiuto, ta.*

Ἀπογεμιστής, ου. qui remplit. *riempitore.*

Ἀπογέμωσις, ως. remplissage. *riempimento, riempitura.*

Ἀπόγευμα, ου. τὸ ἀπόγευμα. l'après-diné. *il dopo pranzo.* §. ἀπόγευμα, ἐπίρ. après-diné. *dopo pranzo.*

Ἀπογευματίζω, P'. finir de diner. *finir di pranzare.*

Ἀπογευμάτισμα, ου, ατ. l'action de finir de diner. *il finire di pranzare*

Ἀπογευματίσας, σασα, μετ. qui a fini de diner. *che ha finito di pranzare.*

Ἀπογεύομαι, ἰδὲ Ἀπογευματίζω.

Ἀπογίνομαι, P'. finir d'être fait. *finir d'esser fatto.* §. τὸ γινόμενον οὐκ ἀπογίνεται. ce qui est fait, n'est pas à faire. *quel ch'è fatto, è fatto.*

Ἀπόγνωσις, ως. ἀπελπισία. désespoir. *disperazione.*

Ἀπόγονος, η, ον. ἐπίθ. descendant. *discendente.* §. οἱ ἀπόγονοι. la postérité. *i posteri, la posterità.*

Ἀπογραμμένος, η, ον. ἀντιγραμμένος. copié, ée. *trascritto, ta.* §. ἀπογραμμένος, ἀντὶ ὑπογραμμένος, signée, ée. *sottoscritto, ta.* §. ἀπογραμμένος, πληρωμένος να γραφθῇ, achevé d'être écrit. *finito d'esser scritto.*

Ἀπογράφω, P'. ἀντιγράφω, copier. *copiare.* §. ἀπογράφω, ὑπογράφω. signer. *sottoscrivere.* §. ἀπογράφω, τελειώνω τὸ γράφειν. finir. achever d'écrire, *finire di scrivere.* §. ἀπογράφωντας. en achevant d'écrire. *terminando di scrivere.*

Ἀπογραφή, ῆς. ἀντιγραφή. copie, l'action de copier. *il trascrivere.* § ἀπογραφή, ὑπογραφή. souscription. signature. *sottoscrizione.* § ἀπογραφὴ δημόσιος. dénombrement. *descrizione, numerazione.* §. ἀπογραφὴ τῶν ὑπαρχόντων τινός. inventaire. *inventario.*

Ἀπόγυμνος, η, ον. ἐπίθ. tout nu. *nudo intieramente.*

Ἀπογύμνωμα, ἰδὲ Ἀπογύμνωσις.

Ἀπογυμνωμένος, η, ον. ἐπίθ. dénué, ée. *denudato, dinudato, ta.*

Ἀπογυμνώνω, P'. dénuer. *denudare, dinudare.*

Ἀπογύμνωσις, ου. l'action de denuer. *il denudare.*

Ἀπογυρίζω, P'. retourner. *ritornare.* §. ἀπογυρίζω ἀπὸ τὸν λόγον μου. retirer sa parole. *ritirare la sua parola.* §. ἀπογυρίζω ἀπὸ τὴν γνώμην μου. changer d'avis. *mutar parere.* §. ἀπογυρίζω. rejeter. *rigettare, rifiutare.*

Ἀπόδειγμα, ου. démonstration, l'action de démontrer. *dimostramento, il dimostrare.*

Ἀποδειγμένος, η, ον. μετ. prouvé, ée. démontré, ée. *provato, ta, dimostrato, ta.*

Ἀποδεικνύω, ἰδὲ Ἀποδείχνω.

Ἀποδείκτης, ου. démonstrateur. *dimostratore.*

Ἀποδεικτικός, ή, όν. démonstratif, ive. *dimostrativo, va.*

Ἀποδεικτικῶς, ἐπίρ. démonstrativement. *dimostrativamente.*

Ἀποδεικτός, ή, όν. ἐπίθ. démonstrable. *dimostrabile.*

Ἀπόδειξις, οὐσ. preuve. *pruova.* §. ἀπόδειξις. δεῖξις. démonstration. *dimostramento, dimostrazione.* §. μὲ ἀπόδειξιν. demonstrativement. *dimostrativamente, con dimostrazione.*

Ἀπόδειπνα, ἐπίρ. μετὰ τὸν δεῖπνον. après souper. *dopo cena.*

Ἀποδειπνήσας, μετ. qui a achevé de souper. *che ha terminato di cenare.*

Ἀπόδειπνον, οὐσ. l'après-soupé. *dopo cena.* §. ἀπόδειπνον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποδείπνου. complies. *compieta.*

Ἀποδειπνῶ, Ρ'. achever de souper. *terminare di cenare.*

Ἀποδείχνω, Ρ'. prouver. démontrer. *provare, dimostrare.* §. ἀποδείχνοντας. en demontrant. *dimostrando.*

Ἀποδεκατιά, οὐσ. décime. *decima.*

Ἀποδεκατίζω, ἰδὲ Ἀποδεκατῶ.

Ἀποδεκατίσας, σασα. μετ. celui, ὴ celle qui a imposé la dixme. *colui ὴ colei che ha decimato.*

Ἀποδεκάτισμα, οὐσ. décimation. *decimazione.*

Ἀποδεκατισμένος, η, ον. μετ. décimé, ée. *decimato, ta.*

Ἀποδεκατιστής, ἰδὲ Ἀποδεκατωτής.

Ἀποδεκατῶ, Ρ'. décimer. *decimare.* §. ἀποδεκατῶ, βάνω, διορίζω δεκατιάν. imposer la dixme. *decimare.*

Ἀποδεκάτωμα, οὐσ. décimation. *decimazione.*

Ἀποδεκατώνω, ἰδὲ Ἀποδεκατῶ.

Ἀποδεκατῶν, μετ. dixmeur. *decimatore, che riscuote la decima.*

Ἀποδεκάτωσις, οὐσ. décimation. *decimazione.*

Ἀποδεκατωτής, οὐσ. qui impose la dixme. *che impone la decima.*

Ἀποδεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. capable, qui peut contenir. *capace.* §. ἀποδεκτικός. propre a recevoir. *ricettivo, va. ricevitivo, va.*

Ἀποδεκτός, ή, όν. ἐπίθ. acceptable, recevable. *accettabile, grato, ta.* §. ἀποδεκτός. admissible. *ammissibile.*

Ἀποδίλειπος, ἰδὲ Ἐπίλοιπος.

Ἀπόδεμα, οὐσ. nouement d'aiguillette. *malefizio, per cui si pretende impedir la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδεμένος, η, ον. μετ. dont on a noué l'aiguillette. *a cui si è per malefizio impedito la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδένω, Ρ'. nouer l'aiguillette. *far un malefizio per impedire la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδέξιμον, οὐσ. ἀποδοχή. acceptation. *accettazione.* §. ἀποδέξιμον. admission. *ammissione.*

Ἀποδέσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a noué l'aiguillette. *colui ὴ colei che con malefizio ha impedito la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδέχομαι, Ρ'. accepter. *accettare.* §. ἀποδέχομαι. admettre. *ammettere.*

Ἀποδεχόμενος, μετ. qui accepte. *accettante, accettatore.*

Ἀποδημήσας, σασα. μετ. ὅτις ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἕνα τόπον ἢ ὑπῆγε εἰς ἄλλον. celui ὴ celle qui s'est expatrié, ée. *colui ὴ colei che si è spatriato.* §. ἀποδημήσας, ὁ τελειώσας. celui ὴ celle qui est mort. *colui ὴ colei ch'è passato a miglior vita.*

Ἀποδήμησις, ἀποδημία, οὐσ. pérégrination. *peregrinazione.*

Ἀποδημητής, ἐπίθ. expatrié. *spatriato.*

Ἀποδημῶ, Ρ'. οὐδ. ξενιτεύομαι, s'expatrier. *spatriarsi.* §. ἀποδημῶ, μισεύω, πηγαίνω εἰς ταξίδι. partir. s'en aller à voyager. *partir, andar a viaggiare.* §. ἀποδημῶ εἰς Κύριον, ἀποθνήσκω. mourir, aller de vie à trepas, perdre la vie. *passar all'altra vita, passar a miglior vita.*

Ἀποδιαβάζουσα, μετ. θηλ. celle qui acheve de lire. *colei che finisce di leggere.*

Ἀποδιαβάζω, Pʹ. finir, achever de lire. *terminare di leggere.*

Ἀποδιαβάζων, μετ. ἀρ. celui qui acheve de lire. *colui che finisce di leggere.*

Ἀποδιαβάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a achévé de lire. *colui ò colei che ha finito di leggere.*

Ἀποδιάβασμα, οὐσ. achevement de lire. *il terminare di leggere.*

Ἀποδιαβασμένος, η, ον. μετ. fini d'être lu, lu entièrement. *finito d'essere letto, letto intieramente.*

Ἀποδιδόμενον, οὐσ. attribut. *attributo.*

Ἀποδιδούς, οῦσα. μετ. celui ou celle qui a attribué. *colui ò colei che ha attribuito.* §. ἀποδιδούς. celui ou celle qui a rendu. *colui ò colei che ha reso.*

Ἀποδίδουσα, μετ. θηλ. celle qui attribue. *colei che attribuisce.*

Ἀποδίδω, Pʹ. attribuer. *attribuire.* §. ἀποδίδωντας. attribuant. *attribuendo.* §. ἀποδίδω, συγκατατίθημι. conceder. *concedere.* §. ἀποδίδω, δίδω ὀπίσω. rendre, restituer. *rendere. restituire.*

Ἀποδίδων, μετ. celui qui attribue. *colui che attribuisce.* §. ἀποδίδων, ἐπιστρέφων, qui restitue. *che restituisce.* §. ἀποδίδων. qui rend la pareille. *che rende il contraccambio.*

Ἀποδικαιωθείς, εῖσα, θέν. μετ. qui a été disculpé, ée. excusé, ée. justifié, ée. *ch'è stato discolpato, ta. scusato, ta. giustificato, ta.*

Ἀποδικαιωμένος, η, ον. disculpé, ée. justifié, ée. *giustificato, ta. discolpato, ta.*

Ἀποδικαιώνουσα, μετ. θηλ. celle qui disculpe, qui justifie. *colei che discolpa, che giustifica.*

Ἀποδικαιώνω, Pʹ. disculper, excuser. justifier. *discolpare, giustificare.*

Ἀποδικαιώνων, μετ. ἀρ. justifiant. *giustificare.*

Ἀποδικαιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a disculpé, justifié. *colui ò colei che ha discolpato, giustificato.*

Ἀποδικαίωσις, οὐσ. justification. *discolpamento.*

Ἀποδικαιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. justificatif, ive. *giustificativo, va.*

Ἀποδιωγμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *discacciato, ta.*

Ἀποδιωγμός, οὐσ. expulsion. *discacciamento.*

Ἀποδιώξας, μετ. ἀρ. celui qui a chassé. *colui che ha discacciato.*

Ἀποδιώξασα, μετ. θηλ. celle qui a chassé. *colei che ha discacciato.*

Ἀποδίωξις, οὐσ. expulsion. l'action de chasser. *il discacciare.*

Ἀποδιωχθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été chassé. *colui ò colei ch'è stato discacciato.*

Ἀποδιώχνω, Pʹ. chasser. *cacciar via, discacciare, mandar via.* §. ἀποδιώχνωντας. en chassant. *discacciando.* §. ἀποδιώχνω, ἀποῤῥίπτω. rejeter. *ributtare, rifiutare.* §. ἀποδιώχνωντας. rejetant. *rifiutando.*

Ἀποδοκιμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui désapprouve. *colei che disapprova.*

Ἀποδοκιμάζω, Pʹ. désapprouver, improuver. *disapprovare, riprovare.*

Ἀποδοκιμάζων, μετ. ἀρ. desapprouvant. *che disapprova.*

Ἀποδοκιμασία, οὐσ. reprobation, désaveu. *riprovazione, disapprovazione.*

Ἀποδοκιμάσας, μετ. celui qui a désapprouvé. reprouvé. *colui che ha disapprovato.*

Ἀποδοκιμάσασα, μετ. θηλ. celle qui a reprouvé. *colei che ha disapprovata.*

Ἀποδοκιμασμένος, η, ον. μετ. désapprouvé, ée. reprouvée, ée. *disapprovato, ta. riprovato, ta.*

Ἀποδόσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rendu. *colui ò colei che ha reso.*

Ἀπόδοσις, οὐσ. τὸ ἀποδίδειν. attribution. *concessione.* §. ἀπόδοσις. l'action de rendre. *rendimento.* §. ἀπόδοσις μιᾶς ἑορτῆς. l'huitaine d'une fête. *l'ottava d'una festa.*

Ἀ-

Α'ποδότης, ἐπίθ. celui qui rend. *colui che rende.*

Α'ποδοτικός, ή, όν, ἐπίθ. attributif, ive. *attributivo, va.*

Α'ποδοχεῖον, ὐσ. receptacle. *ricettacolo.*

Α'ποδοχή, ὴσ, τὸ δέξιμον. acceptation. *accettazione.* §. ἀποδοχή, τέρξιμον. admission. *ammissione.*

Α'ποδόχισσα, όσσας. θηλ. celle qui reçoit, *colei che riceve.*

Α'ποδόχος, ὐσ. ἀρ. celui qui reçoit, recevant, *colui che riceve, ricevitore,*

Α'ποδυνατίζουσα, μετ. θηλ. débilitante, celle qui débilite entierement. *colei che debilita intieramente.*

Α'ποδυνατίζω, P'. débiliter entièrement. *indebolire intieramente.*

Α'ποδυνατίζων, μετ. ἀρ. débilitant. celui qui débilite entièrement. *colui che debilita intieramente.*

Α'ποδυνατίσας, μετ. ἀρ. qui a débilité entièrement. *che ha intieramente debilitato.* §. ἀποδυνατίσας. qui a été débilité entièrement. *colui ch' è stato debilitato intieramente.*

Α'ποδυνατίσασα, μετ. θηλ. Ε'ν. celle qui a débilité entièrement. *colei che ha indebolito intieramente.* §. ἀποδυνατίσασα παθ. celle qui a été débilitée entièrement. *colei ch' è stata intieramente indebolita.*

Α'ποδυνάτισμα, ὐσ. l'action de débiliter. *l'indebolire.*

Α'ποδυνατισμένος, η, ον. μετ. debilitée, ée. entièrement. *indebolito, ta. intieramente.*

Α'πόζεμα, ὐσ. apozème, décoction. *decotto, decozione.*

Α'ποθαίνω, P'. mourir, décéder. *morire.* §. ἀποθνήσκω αἰφνιδίως. mourir à l'improviste. *morire di morte subitanea.* §. ἀποθαίνω ἀπὸ τὸ γηρατεῖα. mourir de viellesse. *morir di vecchiezza.* §. ἀποθαίνοντας. en mourant. *morendo.* §. ἀφ' ὃ ἀποθάνω. après que je serai mort, après ma mort. *dopo ch' io sarò morto, dopo la mia morte.* §. ὅταν ἀποθάνω. lorsque je serai mort. quand je mourrai. *quando sarò morto, quando morirò.*

Α'ποθαμμένος, η, ον. μετ. mort, te. *morto, ta.*

Α'ποθαμμένη, μετ. celle qui vient de mourir. *colei ch' è morta, la defunta.*

Α'ποθαμένη, μετ. défunt. *defunta.*

Α'πόθεμα, ὐσ. position. *posizione, positura.*

Α'ποθεμένος, η, ον. μετ. placé, ée. posé, ée. *collocato, ta. situato, ta.*

Α'πόθεσις, ὐσ. position, situation. *locazione, positura.* §. ἀπόθεσις, κατεβίβασμός. déposition. *deposizione.*

Α'ποθετικός, ή, όν. ἐπίθ. ὅτις ἔχει ἰσχὺ τὰ κατεβιβάσῃ τινὰ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του. qui a la vertu de déposer. *che ha la virtù di deporre.* §. ῥῆμα ἀποθετικόν. déponent. *deponente.*

Α'ποθέτω, P'. κατεβιβάζω, déposer. *deporre.* §. ἀποθέτω, χαλοθέτω. poser, placer. *porre, situare.*

Α'ποθεωθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été admis au nombre des dieux. *ch' è stato annoverato fra gli Dei.*

Α'ποθέωμα, ατοσ. déification. *deificazione.*

Α'ποθεωμένος, η, ον. admis au nombre des Dieux, *annoverato fra gli Dei.*

Α'ποθεώνω, P'. déifier. diviniser, admettre au nombre des Dieux. *deificare, annoverare fra gli Dei.*

Α'ποθεώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déifié quelqu'un. *colui o colei che ha deificato qualcheduno.*

Α'ποθέωσις, εωσ. déification. *deificazione.*

Α'ποθηκάριος, ὐσ. apothicaire. *speziale.*

Α'ποθήκη, ὴσ. garderobe, garde-meuble. *guardaroba.* §. ἀποθήκη τῆς ἰατρικῆς. apothicairerie. *spezieria.*

Α'ποθνήσκουσα, μετ. celle qui meurt, mourant. *colei che muore.*

Α'ποθνήσκω, P'. mourir, trepasser, décéder. *morire, passar da questa vita.* §. ἀποθνήσκοντας. en mourant. *morendo.*

Ἀποθνήσκων, μετ. mourant. *moribondo.*

Ἀποθυμημένος, ἀποθυμία, κτλ. ἰδὲ Ἐπιθυμημένος, ἐπιθυμία, κτλ.

Ἀποίκησις, εὐσ. transmigration, changement de pays, passage d'un endroit à un autre. *trasmigrazione, il trasmigrare.*

Ἀποικήσας, σασα. μετ. qui a changé de demeure, qui a passé d'un lieu dans un autre. *che ha cambiato soggiorno, ch'è passato da un luogo all' altro.*

Ἀποικία, εὐσ. colonie. *colonia.*

Ἀποικίζω, Pʹ. transmigrer, changer de pays, passer d'un lieu dans un autre. *trasmigrare, passare da un luogo all' altro.*

Ἄποικος, ἐπίθ. colon. *colono.*

Ἀποκαθάρισμα, εὐσ. épluchures, ordures. *mondiglia.*

Ἀποκαθαρίζω, Pʹ. éplucher, monder entièrement, *mondare, nettare intieramente.*

Ἀποκαθαρισμένος, η, ον. μετ. épluché entièrement. *mondato intieramente.*

Ἀποκάθαρμα, ἀποκάθαρσις, ἰδὲ Ἀποκαθάρισμα.

Ἀποκαθήλωσις, εὐσ. l'action de déclouer. *lo schiodare.* §. ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ Χριστοῦ. l'action de déposer Jesus Christ de la Croix. *deposizione di Gesù Cristo dalla Croce.*

Ἀπόκαιρα, ἐπίρ. après coup, trop tard. *dopo il fatto, troppo tardi.*

Ἀποκαλύπτω, Pʹ. révéler. *rivelare.*

Ἀποκαλύπτων, ουσα. μετ. révélant, te. *rivelante.*

Ἀποκαλυφθεὶς, εῖσα. μετ. révélé, ée. *rivelato, ta.*

Ἀποκαλύψας, ψασα. μετ. qui a révélé. *che ha rivelato.*

Ἀποκάλυψις, εὐσ. révélation. *rivelazione.* §. ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου. apocalypse. *apocalisse.*

Ἀποκάμνω, Pʹ. πληρώνω, παύω. finir. achever. *finire, terminare.* §. ἀποκάμνω, κουράζομαι. être las. *essere stanco, stancarsi.* §. ἀποκάμνω, ἐκλύομαι, λειποθυμῶ, ἀτονῶ. languir. manquer. *mancare, venir meno.*

Ἀποκαμωμένος, η, ον. μετ. achevé, ée. fini, ie. *finito, ta. terminato, ta.*

Ἀποκάρωμα, εὐσ. assoupissement. coma. *sopore, coma.*

Ἀποκαρωματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. narcotique, comateux, euse. *soporifero, ra. narcotico, ca.*

Ἀποκαρωμένος, η, ον. μετ. assoupi, ie. *sopito, ta.*

Ἀποκαρώνω, Pʹ. assoupir, *conciliar il sopore.*

Ἀποκατάστασις, εὐσ. retablissement. réhabilitation. *ristabilimento, riabilitazione.*

Ἀποκαταστάτης, εὐσ. qui rétablit. *che ristabilisce.*

Ἀποκαταστατικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui a la force de réhabiliter, *che ha la forza di riabilitare.*

Ἀποκαταστένω, Pʹ. réhabiliter. *riabilitare.*

Ἀποκάτω. dessous. par dessous. *di sotto, per di sotto.*

Ἀποκεῖ, ἐπίρ. de là. *di là.* §. ἀποκεῖ καὶ ἐδῶ. de çà et de là. *di quà e di là.* §. ἀποκεῖ καὶ ἐδῶ, ἤτοι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἕως τώρα. de ce temps là jusqu'à present. *da quel tempo fino ad ora.*

Ἀπόκει, ἐπίρ. καὶ ἔτζι. eh bien. *e bene.* §. ἀπόκει τί ἔχεις νὰ κάμῃς; eh bien qu'est-ce que vous fairez? *e ben cosa farete?* §. ἀπόκει; καὶ ὕστερα; et après? *e dopo?*

Ἀποκεῖθε, ἰδὲ Ἀποκεῖ.

Ἀπόκαυμα, εὐσ. combustion. *combustione.*

Ἀποκαυμένος, η, ον. μετ. κατακαυμένος. brulé, ée. reduit, uite. en cendres. *combuito, ta.*

Ἀπόκεντρος, ἐπίθ. centrifuge. *centrifugo.*

Ἀποκεφαλίζουσα, μετ. θηλ. celle qui tranche la tête. *colei che taglia la testa.*

Ἀποκεφαλίζω, Pʹ. décapiter, décoller, trancher la tête. *decapitare, tagliare la testa.*

Ἀποκεφαλίζων, μετ. ἀρ. celui qui décolle, qui tranche la tête. *colui che*

che decapita, che taglia la testa.

Ἀποκεφαλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décollé, qui a tranché la tête. *colui ὴ colei che ha tagliato la testa.*

Ἀποκεφαλισθεὶς, εῖσα. μετ. décapité, ée. *decapitato, ta.*

Ἀποκεφάλισις, ἡ. décollation. *decapitazione.*

Ἀποκεφάλισμα, οὐσ. décollation, l'action de trancher la tête. *il decapitare.*

Ἀποκεφαλισμένος, η, ον. μετ. décollé, décapité, ée. *decapitato, ta.*

Ἀποκεφαλιστὴς, ὁ. celui qui décolle, qui tranche la tête. *che decapita.*

Ἀπόκλεισμα, ὁσ. σφάλισμα μιᾶς πόλεως. πολιορκία. siège. *assedio.*

Ἀποκλεισμένος, η, ον. μετ. assiegé, ée. *assediato, ta.*

Ἀπόκλεισις, ἡ. l'action d'assiéger. *l'assediare.*

Ἀποκλειστὴς, οὐσ. assiègeant. *assediatore.*

Ἀποκλείω, P'. σφαλῶ μίαν πόλιν, πολιορκῶ. assiéger. *assediare.*

Ἀποκλήρωμα, ὁσ. τὸ ἀπόκληρον τινὰ ποιῆσαι. l'action de déshériter. *il diredare.*

Ἀπόκληρος, η, ον. ἐπίθ. désherité, ée. *diredato, ta. diseredato, ta.*

Ἀποκληρωμένος, η, ον. μετ. qui a été déshérité, ée. *ch' è stato diseredato, ta.*

Ἀποκληρώνω, P'. déshériter. *diredare.*

Ἀποκόβγω, ἰδὲ Ἀποκόπτω.

Ἀποκοιμηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est endormi. *colui ὴ colei, che si è addormentato.*

Ἀποκοίμημα, ὁσ. assoupissement. *addormentamento.*

Ἀποκοιμημένα, ἐπίρ. en dormant. *dormendo.*

Ἀποκοιμημένος, η, ον. μετ. endormi, ie. assoupi, ie. *addormentato, ta.*

Ἀποκοιμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a endormi. *colui ὴ colei che ha addormentato.*

Ἀποκοίμησις, ἡ. assoupissement. *sonnolenza, sopore.*

Ἀποκοίμησμα, Ἀποκοιμησμένος, ἰδὲ Ἀποκοίμημα, Ἀποκοιμημένος.

Ἀποκοιμίζω, Ἀποκοιμῶ, P'. endormir. *addormire, addormentare.* §. ἀποκοιμίζω τινὰ μὲ γλυκὰ λόγια, μὲ ἐλπίδας. amuser quelqu'un de belles paroles. *addormentare con belle parole.* §. ἀποκοιμοῦμαι. s'endormir. *addormentarsi.*

Ἀπόκομμα, ὁσ. retaille, pièce, morceau. *ritaglio.* §. ἀπόκομμα, πελεκούδια, copeau. *copponi.* §. ἀπόκομμα, τὰ ἀπομενάρια τινὲς πράγματος χωρισμένα. rognures. *ritagli, avanzi.*

Ἀποκομμένος, η, ον. μετ. κεκομμένος. retranché, ée. *troncato, ta.* §. ἀποκομμένος, ξεσυνηθισμένος. désaccoutumé, ée. *disavvezzato, ta.* §. τιμὴ ἀποκομμένη, τιμὴ διωρισμένη. prix fixe. *prezzo fisso.* §. παιδὶ ἀποκομμένον. sevré. *slattato, spoppato, divezzato.*

Ἀποκοντά. ἐπίρ. de près. *da vicino.*

Ἀποκοπὴ, ἡ. ἀπεκόψιμον. retranchement. *scemamento, diminuzione.* §. ἀποκοπὴ συλλαβῆς. apocope. *apocope.* §. ἀποκοπὴ τοῦ βρέφους. sevrement. *spoppamento.* §. ἀποκοπὴ τιμῆς. l'action de fixer, de déterminer le prix. *il determinare, lo stabilire il prezzo.* §. ἀποκόπτω τινὰ, ἀποκοπὴ, ξεσυνήθισμα. l'action de désaccoutumer. *il divezzare.*

Ἀποκόπτω, P'. retrancher. *troncare, tagliare.* §. ἀποκόπτω τὴν τιμήν. fixer, déterminer le prix. *stabilire, fissare il prezzo.* §. ἀποκόπτω, ξεσυνηθίζω τινά. désaccoutumer. *divezzare.* §. ἀποκόπτω τινὰ ἀπὸ ἕνα πράγμα, ἀντισκόπτω. distraire. *distrarre.* §. ἀποκόπτω τὸ βρέφος. sevrer. *slattare, spoppare, divezzare.*

Ἀποκοτήσας, σασα. μετ. qui a eu la hardiesse, qui a osé. *che ha avuto l'ardire, che ha ardito.*

Ἀποκοτιά, ἡ. pétulance. *petulanza.* §. μὲ ἀποκοτιάν. pétulamment. *petulantemente.*

Ἀ-

Α'πόκοπος, ἐπίθ. pétulant. ante. *petulante*.

Α'ποκοπῶ, P'. oser. avoir la hardiesse. *aver l'ardire, la temerità*.

Α'ποκούμπι, ὐσ. ξύλον, ὁ ἐπιρόν τι δὲ ἀκούμπισμα. appui. soutien. *appoggio*.

Α'ποκουμπίζω, P'. στηλιώνω, ἐνδυναμώνω μὲ στηλιάρια. étayer. *puntellare*. §. ἀποκουμπίζω, ἀκουμπῶ, appuyer. *appoggiare*. καὶ ἀδετ. s'appuyer. *appoggiarsi*.

Α'ποκούμπιον, ἰδὲ Ἀποκούμπι.

Α'ποκούμπησις, εὐσ. l'action d'appuyer. *l'appoggiare*.

Α'ποκούμπισμα, ὐσ. soutien. appui. *appoggio, sostegno*.

Α'ποκουμπισμένος, η, ον. ἐπίθ. ἀκουμπισμένος, appuié, ée. *appoggiato*. *ta*. §. ἀποκουμπισμένος. στηλιωμένος. etayé. ée. *puntellato, ta*.

Α'ποκουμπῶ, ἰδὲ Ἀποκουμπίζω.

Α'ποκύνημα, ὐσ. repoussement. *il rispignere*. §. ἀποκύνημα. impulsion. *spinta, impulsione*.

Α'ποκυνῶ, P'. répousser. *rispignere*. §. ἀποκυνῶ, pousser. *spignere*.

Α'ποκυράζομαι, ἰδὲ Ξεκυράζομαι.

Α'ποκόψιμον, ὐσ. retranchement. *troncamento*. §. ἀποκόψιμον ἀπὸ τὸ βυζί, sevrement. *slattamento, spoppamento*. §. ἀποκόψιμον, ξεσωνίδισμα. l'action de désaccoutumer. *il disvezzare*.

Α'ποκράτημα, ὐσ. l'action de retenir. *il ritenere*.

Α'ποκρατημένος, η, ον. μετ. retenu, ue. *ritenuto, ta*.

Α'ποκρατῶ, P'. retenir. *ritenere*.

Α'ποκρέα, οὐσ. le carneval. *il carnovale, carnesciale*. §. ἡ κυριακὴ τῆς ἀποκρέω, sexagèsime. *sessagesima*.

Α'ποκρέυμα, εὐσ. l'action de finir les jours gras. *il finire di mangiare di grasso*.

Α'ποκρέυσας, μετ. qui a fini de manger gras, *che ha finito di mangiare di grasso*.

Α'ποκρέυω, P'. faire carneval. *carnascialare*.

Α'ποκρέω, ἰδὲ Ἀποκρέα.

Α'ποκριθεὶς, μετ. qui a repondu. *che ha risposto*.

Α'ποκριθῆσα, μετ. celle qui a repondu. *colei che ha risposto*.

Α'ποκρίνομαι, P'. repondre. *rispondere*. §. ἀποκρίνομαι, στέκομαι καλὸς διὰ τινα. répondre pour quelqu'un. *star mallevadore per qualcuno*.

Α'ποκρινόμενος, ἐπίθ. qui répond. *rispondente*.

Α'ποκρισιάρης, ἰδὲ Πρέσβυς.

Α'πόκρισις, ὐσ. réponse. *risposta*.

Α'ποκριτικὸς, ὁ, ὀν. ἐπίθ. propre à répondre. *risponsivo, va*.

Α'ποκρυμμένος, η, ον. μετ. caché, ée. dérobé, ée. *celato, ta, nascosto, ta*.

Α'ποκρύπτω, P'. celer, cacher, dérober. *celare, nascondere*.

Α'πόκρυφα, ἐπίρ. en cachette, à la dérobée. *occultamente, di nascosto*.

Α'πόκρυφος, ἐπίθ. apocryphe. *apocrifo*.

Α'ποκρύψιμον, ἀπόκρυψις, ὐσ. l'action de cacher, de celer. *il nascondere*.

Α'ποκρύωμα, εὐσ. refroidissement. *raffreddamento*.

Α'ποκρυωμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. *raffreddato, ta*.

Α'ποκρυώνω, P'. Ἐν. refroidir. *raffreddare*. καὶ ὐδ. se refroidir. *raffreddarsi*.

Α'ποκρυώσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui s'est refroidi. *colui ò colei che si è raffreddato*.

Α'ποκτηθεὶς, ῆσα. μετ. acquis, ise. *acquistato, ta*.

Α'πόκτημα, οὐσ. acquis, acquisition. conquête. *acquisto, acquistamento, conquistamento*.

Α'ποκτημένος, η, ον. μετ. acquis, ise. conquis, ise. *acquistato, ta. conquistato, ta*.

Α'ποκτήσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a conquis, qui a acquis. *che ha conquistato, che ha acquistato*.

Α'πόκτησις, εὐσ. acquisition, acquêt. *acquisto, acquistamento, acquisizione*. §. ἀπόκτησις δὲ ἄρμα-

μάτων. conquête. *conquista*.

Α'ποκτητὴς, ἠσιας. acquereur. *acquistatore*. §. ἀποκτητὴς διʹ ἀρμάτων. conquérant, *conquistatore*.

Α'ποκτητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. que l'on peut acquérir. *acquistabile*, *acquistevole*.

Α'ποχτίζω, Ρ'. finir, achever de bâtir. *terminare di fabbricare*.

Α'πόχτισμα, ἠα. l'action de finir de bâtir. *il terminare di fabbricare*.

Α'ποκτισμένος, η, ον. bâti entièrement, achevé d'être bâti. *fabbricato intieramente*, *finito d'essere fabbricato*.

Α'ποκτῶ, Ρ'. acquérir. *acquistare*. §. ἀποκτῶ διʹ ἀρμάτων. conquérir. *conquistare*. §. ἀποκτῶ πράγματα ἀκίνητα, ὑποστατικὰ, κτλ. acquêter. *acquistare*. §. ἀποχτῶ, ἀπολαμβάνω. obtenir. *conseguire*, *ottenere*.

Α'πολαμβάνουσα, μετ. θηλ. celle qui obtient. *colei che ottiene*.

Α'πολαμβάνω. Ρ'. obtenir, acquérir. *ottenere*, *conseguire*.

Α'πολαμβάνων. μετ. celui qui obtient. *conseguitatore*.

Α'πόλαυσις, ὐσ. acquisition. *conseguimento*. §. ἀπόλαυσις. impétration. *impetrazione*.

Α'πολαυστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ ἀπολαμβάνεται. impétrable, qu'on peut obtenir. *impetrabile*.

Α'πολείπω, Ρ'. manquer. *mancare*.

Α'πολειτουργία, ἐπίρ. après la messe. *dopo messa*.

Α'πολελυμένος, η, ον. μετ. dégagé, ée. *sciolto*, *ta*. §. ἀπολελυμένος, ἀνεξάρτητος, absolu, ue. *assoluto*, *ta*. §. ἀπολελυμένος, ὁποῦ εἶναι τῆς ἀπωλείας. dissolu. *dissoluto*.

Α'πολελυμένα, ἐπίρ. absolument. *assolutamente*.

Α'πολέμητα, ἐπίρ. sans combas. *senza combattere*.

Α'πολέμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πολεμηθῇ. inattaquable. *inattaccabile*.

Α'πόλεσις, ούσ. χαϊμός. déperdition. *diperdizione*, *smarrimento*.

Α'πολίτευτος, η, ον. ἐπίθ. impoli, ie. incivil, ile. mal-gracieux, euse. *incivile*, *scortese*.

Α'πολογητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. apologétique. *apologetico*, *ca*.

Α'πόλλων, ούσ. Apollon. *Apolline*.

Α'πολυῶ, Ρ'. ἀφήνω. relâcher, quitter. *rilasciare*. §. ἀπολυῶ, ἀφήνω ἐλεύθερον, δίδω ἄδειαν. licencier, congédier. *licenziare*, *congedare*. §. ἀπολυῶ. ξετεντώνω. débander. *allentare*.

Α'πολογία, ὐσ. apologie. *apologia*.

Α'πολογοῦμαι, Ρ'. se défendre, se justifier. *difendersi con ragioni*.

Α'πόλυμα, ούσ. ordures d'une chose lavée. *ordure*, *immondizie che restano dopo che una cosa è stata lavata*.

Α'πολυθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été relâché. *colui o colei che è stato rilasciato*.

Α'πολυμένος, η, ον. μετ. ἀφημένος, relâché, ée. quitté. ée. *rilasciato*, *ta*. §. ἀπολυμένος, ξετεντωμένος. débandé, ée. *allentato*, *ta*. §. ἀπολυμένος, ὁποῦ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ. licencié, ée. congédié. ée. *licenziato*, *ta*. *congedato*, *ta*.

Α'πολύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a relâché. *colui o colei che ha rilasciato*.

Α'πόλυσις, ούσ. ἄφημα. l'action de relâcher, de quitter. *il rilasciare*. §. ἀπόλυσις, ξετέντωμα. l'action de débander. *l'allentare*. §. ἀπόλυσις τῆς ἀκολουθίας. la fin des offices. *il fine degli uffizi divini*.

Α'πολυτίκιον. ούσ. absolutoire. *assolutorio*.

Α'πολυτικὸν, ὐσ. apolitique. *apolitica*.

Α'πόλυτος, η, ον. ἐπίθ. ἀπολελυμένος, ἀνεξάρτητος, absolu, ue. *assoluto*, *ta*.

Α'πολυτὸς, ή, όν. ἐπίθ. délié, ée. *sciolto*, *ta*.

Α'πολυτρωθεὶς, μετ. racheté, ée. *redento*, *ta*. *riscattato*, *ta*.

Α'πολυτρώνω, Ρ'. racheter. *redimere*, *riscattare*.

Α'πολυτρώσας, σασα. μετ. ce-

celui ἢ celle qui a racheté. *colui ὸ colei che ha riscattato.*

Α'πολύτρωσις, ἡ. rachat, redemption. *riscatto, redenzione.*

Α'πολύτως, ἐπίῤ. absolument. *assolutamente.*

Α'πολύω, P'. relâcher, relaxer, laisser aller. *rilasciare, liberare.* §. ἀπολύω, συγχωρῶ. absoudre. *assolvere, dar l'assoluzione.* §. ἀπολύω, ξετεντώνω. debander. lâcher. *allentare, mollare.*

Α'πολωλαίνω, P'. faire devenir tout-à fait fou. *far diventare pazzo intieramente.*

Α'πομακρὰ, ἰδὲ Μακρυά.

Α'πομακραίνω, P'. éloigner. *allontanare.* §. ἀπομακραίνω, ἀναβάλλω. prolonger, différer. *prolungare, differire.* §. ἀπομακραίνω, ξεμακρύνω, πηγαίνω μακρύτερα. s'éloigner. *allontanarsi, discostarsi.*

Α'πομακρυνθεὶς, ἦσα. μετ. éloigné, ée. *allontanato, discostato, ta.*

Α'πομάκρυνσις, ἡ. éloignement. *allontanamento, discostamento.*

Α'πομακρύνω, ἰδὲ Ἀπομακραίνω.

Α'πομαντικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ῥοφητικός. absorbant, ante. *assorbente.*

Α'πομεινάρια, τά. restes, résidus. *rimasugli, resti.*

Α'πομείνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui est resté. *colui ὸ colei ch' è restato.*

Α'πομένω, P'. rester. *restare.* §. ἀπομένω, προσμένω. attendre. *attendere, aspettare.* §. ἀπόμεινα ϛὴ γάδαρος. avoir un pied de nez. *restar con un palmo di naso.* §. ἀπομένω μὲ τὰ χέρια ἄδεια. rester à mains vides, sans rien. *restar a mani vote.* §. ἀπομένω γελασμένος. être trompé. *restar ingannato.*

Α'πομνάριον, ἡ. reste, petit reste. *avanzaticcio, avanzo, resticciuolo.*

Α'πομνήσκω, ἰδὲ Ἀπομένω.

Α'πόμνημα, ἰδὲ Ὑπόμνημα.

Α'πομνημόνευμα, ἡ. mémoires. *memorie, notizie.*

Α'πομνημονεύω, P'. faire ressouvenir. *ricordare.*

Α'πομονὴ, κτλ. ἰδὲ Ὑπομονὴ κτλ.

Α'πομπρὸς, ἀπὸμπροσθὰ, ἐπίῤ. du devant. *dalla parte d'innanzi.*

Α'πομωραίνω, P'. faire devenir stupide. *far diventare stupido.* §. ἀπομωραίνω τινὰ μὲ λόγια. amuser, bercer, donner des paroles. *dar canzone, dar ciance, lusingar con parole senza venir a conclusione.* §. ἀπομωραίνομαι. devenir stupide. *intorpidire.*

Α'πονα, ἐπίῤ. χωρὶς πόνον. sans douleur. *senza dolore.* §. ἄπονα. σκληρὰ, ἀσπλαγχνα. sans miséricorde. *spietatamente.*

Α'πονεκρωθεὶς, ἦσα, μετ. mortifié, ée. *mortificato, ta.*

Α'πονέκρωμα, τό. τὸ ἀπονέκρωμα τῆς σαρκός. macération. mortification. *macerazione, mortificazione.* §. ἀπονέκρωμα, τὸ ἀπονεκρώνειν. l'action de mortifier. *mortificamento.*

Α'πονεκρωμένος, η, ον. μετ. mortifié, ée. *mortificato, ta.*

Α'πονεκρώνω, P'. mortifier. macérer. *mortificare, macerare.*

Α'πονεκρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui mortifie. *colui ὸ colei che mortifica.*

Α'πονεκρώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a mortifié. macéré. *colui ὸ colei che ha mortificato, macerato.*

Α'πονέκρωσις, ἡ. mortification, macération. *mortificazione, macerazione.*

Α'πονεκρωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui a la force de mortifier, *mortificativo, va.*

Α'πονεύρωσις, ἡ. aponeurose. *aponeurosi.*

Α'πονευρωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. aponeurotique. *aponeurotico, ca.*

Α'πονήρευτα, ἐπίῤ. χωρὶς πονηρίας. bonnement, sans malice. *senza malizia, bonariamente, alla buona.*

Α'πονήρευτος, η, ον. ἐπίθ. bonasse, simple, sans malice. *bonario, via. semplice, non malizioso. sa.*

'Α-

Α'πόνετος, ν, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν πονεῖ, qui ne cause point de douleur. *che non è doloroso, sa*. §. ἀπόνετος, ὁποῦ δὲν ἔχει πόνους, qui ne souffre, qui ne ressentit de douleur. *che non duole, che non soffre dolori*.

Α'πονία, ιὺς. indolence, *indolenza*. §. ἀπονία, σκληρότης, ἀσπλαγχνία. barbarie, cruauté, *inumanità, crudeltà*.

Α'πόνιμμα, ιὺς. lavure. *lavatura*.

Α'πονιμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. entièrement. *lavato, ta. intieramente*.

Α'πονίπτω, Р'. laver entièrement. *lavare intieramente*.

Α'πόνοια, ὕσιας. μωρία, τρέλλα. folie. sottise. *pazzia, stoltezza*.

Α'πονος, ἐπίθ. indolent, ente. *indolente*. §. ἄπονος, σκληρός, ἀσπλαγχνος. cruel. inhumain. *spietato*.

Α'πονυκτερεύω, Р'. ξενυχτίζω. passer la nuit à faire quelque chose. *pernottare*.

Α'πόντης, ἰδὲ 'Αφόντης.

Α'ποξένωμα, ὺσ. aliénation. *alienazione, alienamento*.

Α'ποξενωμένος, η, ον. μετ. aliéné, ée. *alienato, ta*.

Α'ποξενώνω, Р'. aliéner. *alienare*. §. ἀποξενώνω, ἀπομακρύνω. étranger, éloigner. *allontanare, scostare*. §. ἀποξενώνω τινὰ τῆς πατρίδος. expatrier. *spatriare*.

Α'ποξενώσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a aliéné. *colui ὴ colei che ha alienato*.

Α'ποξένωσις, ὺσ. aliénation. *alienazione*. §. ἀποξένωσις, ξεμάκρυμα. séparation, éloignement. *separazione, allontanamento*.

Α'ποξενωτής, ὺσ. qui aliéne. *alienatore*.

Α'ποξεχαίνω, Р'. oublier entièrement, *dimenticarsi intieramente*.

Α'ποξέχασμα, ὺσ. l'action d'oublier tout-à fait. *lo scordarsi intieramente*.

Α'ποξεχασμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. tout-à-fait, *scordato, ta. intieramente*.

Α'ποξύλωμα, ἀποξυλώνω, ἰδὲ Παραξυλώνω, κτλ.

Α'πόξυσμα, ὺσ. raclure. *raschiatura*.

Α'ποξυσμένος, η, ον. μετ. raclé, ée. *raschiato, ta*.

Α'πόξυστος, η, ον. ἐπίθ. raclé, ée. ϗ poli, ie. *raschiato, ta. lisciato, ta*.

Α'ποξύω, Р'. racler. *raschiare*.

Α'πόξω, πρόθ. par dehors. *per di fuori*. §. τὸ ἀπόξω μέρος. le côté de dehors. *la parte di fuori*.

Α'ποπάνω, πρόθ. par dessus. *per disopra*. §. τὸ ἀποπάνω μέρος. le côté de dessus. *la parte di sopra*.

Α'ποπάσχα. ἐπίρ. après pâque. *dopo pasqua*.

Α'πόπατος, ὺσ. χέσιμον. cacade. *cacata*. §. ἀπόπατος, ἀναγκιόν. χεζεῖον. latrines. aisance d'une maison. chaise. *cacatojo, necessario*.

Α'ποπέμπω, Р'. congédier, renvoyer. *mandar via, rimandare indietro*. §. ἀποπέμπτοντως, en renvoyant. *mandando via*.

Α'ποπέμψας, ψασα, μετ. celui ὴ celle qui a renvoyé. *colui ὴ colei che ha rimandato in dietro*.

Α'ποπεμψιμον, ὺσ. l'action de renvoyer. *il rimandare indietro*.

Α'ποπέρνω, Р'. ἐλέγχω τινά. faire une mercuriale, une saccade. *fare un rabuffo, una bravata*. §. ἀποπέρνω, ἀποκόπτω τὸν λόγον τινός. couper la parole à quelqu'un. *troncare la parola in bocca ad uno*.

Α'πόπιμμα, ἰδὲ Α'ποπίωμα.

Α'ποπίνω, Р'. boire tout-à-fait. *bere intieramente*.

Α'ποπίσω, πρόθ. par derrière. *per di dietro*. §. τὸ ἀποπίσω μέρος. le côté de derrière. *la parte di dietro*.

Α'ποπίωμα, ὺσ. τὸ ἀποπίωμα τινός, ἐκεῖνο ὁποῦ ἔμεινε ἀφ' ὃ τινὰς ἔπιε. le reste de ce qu'un autre a bû. *abbeveraticcio*.

Α'ποπιωμένος, η, ον. μετ. bû tout-à-fait. *bevuto intieramente*.

Α'ποπλεγμα, ὺσ. l'action de finir quelque chose qu'on tresse. *il terminare di trecciare una cosa*.

Α'ποπλεγμένος, η, ον. μετ. tressé, ée. entrelas-

lassé, ée. tout-à fait. *treccïato, intrecciato, ta. intieramente.* §. ἀποπλεγμένος. achevé d'être tressé. *terminato d'esser trecciato.*

Ἀποπλέκω, P'. πληρώνω πλέκωντας. achever de tresser. *terminare di trecciare.* §. ἀποπλέκω. tresser tout-à-fait. *trecciare intieramente.*

Ἀποπλέρωμα, P'. entier payement. *pagamento intiero.*

Ἀποπλερωμένος, η, ον. μετ. payé, ée. tout-à-fait. *pagato intieramente.*

Ἀποπλερώνω, P'. payer tout-à-fait. payer jusqu'au dernier sou. *pagare intieramente.*

Ἀποπλήρωμα, ὑσ. le comble. *la colmatura.*

Ἀποπληρωμένος, η, ον. μετ. comblé, ée. *colmato, ta. colmo, ma.*

Ἀποπληρώνω, *P'. combler. *colmare.*

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. apoplectique. *apoplettico, ca.*

Ἀποπληξία, ὑσ. apoplexie. *apoplessia.* §. τὸν ἐχτύπησε, τὸν ἐβάρεσεν ἡ ἀποπληξία, ἡ καταῤῥοή. il a déjà eu une attaque d'apoplexie. *ha di già avuto un assalto d'apoplessia.*

Ἀπόπλυμα, ὑσ. rinçure. *sciacquatura.* §. ἀπόπλυμα, τὸ πλύσιμον τῶν δακτύλων, ὅν τὸ σόμαπος τὸ ἱερουργὄντος. ablution. *abluzione.*

Ἀποπλυμένος, η, ον. μετ. rincé, ée. *sciacquato, ta.*

Ἀποπλωνω, P'. rincer. *sciacquare.*

Ἀποπομπὴ, ὑσ. ἰδὲ Ἀποπέμψιμον.

Ἀπορὰ, ἐπίρ. ἐνδεῶς. chichement, mesquinement. *meschinamente.*

Ἀπορήσας, μετ. qui a hésité. *che ha esitato, dubitato.*

Ἀπόρθητος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable. *inespugnabile.*

Ἀπορία, ὑσ. δισταγμὸς. perplexité, incertitude. *perplessità, esitamento.* §. ἀρίσκεμαι εἰς ἀπορίαν. hésiter, être incertain, balancer. *esitare, dubitare, esser in dubbio, esser incerto, ambiguo.* §. ἀπορία, ἔνδεια. pénurie. *penuria.* §. ἀπορία τῆς συνειδήσεως. cas de conscience. *caso di conscienza.* §. ἀπορία. doute, difficulté. *dubbio, ambiguità, difficoltà.*

Ἄπορος, η, ον. ἐπίθ. ἐνδεὴς. nécessiteux. euse. *necessitoso, sa.*

Ἀπορόφημα, ἀπορρόφισμα, ὑσ. absorption. *assorbimento.*

Ἀπορυφημένος, ἀπορυφισμένος, η, ον. μετ. absorbé, ée. englouti, le. *assorbito, ta.*

Ἀπορυφῶ, P'. absorber, engloutir. *assorbire, ingojare.*

Ἀπορπάτητος, ἰδὲ Ἀπερπάτητος.

Ἀπόῤῥητος, η, ον. ἐπίθ. κρυφιὸς, μυστικὸς. secret, te. caché, ée. *segreto, ta.* §. τὸ ἀπόῤῥητον, ὑσ. le secret. *il segreto.* §. ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων. secrétaire. *segretario.*

Ἀπόῤῥιγμα, ὑσ. refus. *rifiuto.* §. αὐτὸς εἶναι ἕνα ἀπόῤῥιγμα τῆς φύσεως, c'est un avorton: *egli è un aborto.* §. τὸ ἀπόῤῥιγμα τῶ ἀνθρωπίνυ γένυς. la chiasse du genrte humain. *la feccia del genere umano, del popolo.*

Ἀποῤῥιγμένος, η, ον. μετ. rebuté, ée. rejeté, ée. *ributtato, ta. rigettato, ta, rifiutato, ta.*

Ἀποῤῥίξιμον, ὑσ. rebut, refus. *ripulsa, rifiuto.*

Ἀποῤῥίπτω, P'. rebuter, rejeter. *ributtare, rifiutare, rigettare, gettar via.* §. ἀποῤῥίπτω τὸ προσφερόμενον. refuser. *rifiutare.*

Ἀποῤῥίψιμον, ἀπόῤῥιψις. ὑσ. refus. *rigettamento, rifiuto.*

Ἀποῤῥίχνω, ἰδὲ Ἀποῤῥίπτω.

Ἀπορῶ, P'. εἶμαι εἰς ἀπορίαν. douter, hésiter, être ambigu. être incertain. *dubitare, esitare, essere ambiguo, incerto.*

Ἀποσβηνω, ἀποσβύνω. P'. éteindre tout-à-fait. *spegnere, estinguere intieramente.*

Ἀποσβυσμα, ὑσ. extinction. *estinguimento.*

Ἀποσβυσμένος, η, ον. μετ. éteint. te. *estinto, ta.*

Ἀποσιώπησις, ὑσ. σχῆμα ῥητορ. reticence. *reticenza, aposiopesi.*

Ἀποσιωπῶ, P'. passer sous si-

silence. *passare sotto silenzio*. §. ἀποσιωπῶ, κρύπτω. cacher. *nascondere*.

Ἀποσκαμμένος, η, ον. μετ. achevé d'être creusé. *scavato intieramente, finito d'essere scavato*.

Ἀποσκάψιμον, τοῦ. l'action d'achever de creuser. *il finir di scavare*.

Ἀποσκάπτω. Pʹ. achever de creuser. *finir di scavare*.

Ἀποσκεπάζω, Pʹ. couvrir. *coprire*. §. ἀποσκεπάζω μίαν ὑπόθεσιν. assoupir, étouffer. *acchetare, addormentare, sopire*. §. ἀποσκεπάζω, κρύπτω. pallier. *palliare*. §. ἀποσκεπάζω, ἀποσιωπῶ, taire, passer sous silence. *passare sotto silenzio*.

Ἀποσκεπάσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a assoupi, étouffé. *colui ŏ colei che ha assopito, acchetato*.

Ἀποσκέπασμα, τοῦ. l'action de couvrir. *il coprire. coprimento*. §. ἀποσκέπασμα. palliation. *palliazione*. §. ἀποσκέπασμα. assoupissement, étouffement. *acchetamento, assopimento*.

Ἀποσκεπασμένος, η, ον. μετ. couvert, erte. *coperto, ta*. §. ἀποσκεπασμένος, ἡσυχασμένος, κρυμμένος διὰ ὀλίγον. assoupi, ie. étouffé, ée. *assopito, ta. acchetato, ta*. §. ἀποσκεπασμένος, προφασισμένος, pallié, ée. *palliato, ta*.

Ἀποσκεπαστά, ἐπίρ. couvertement, en cachette. secrétement. *celatamente, occultamente, di nascosto*.

Ἀποσκεπαστός, ή, όν. couvert, erte. caché, ée. *coperto, nascosto, ta. celato, ta*. §. λόγια ἀποσκεπαστά. mots couverts. paroles couvertes. *parole equivoche, oscure*.

Ἀποσκευή, ῆς. τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στρατιώτου διὰ νὰ στρατεύσῃ. bagage. *bagaglio*.

Ἀποσπερῆς, ἐπίρ. du soir. *dalla sera*.

Ἀποσπόρι, οῦ. ἔτσι λέγεται τὸ ὑστερινὸν παιδὶ τινός. le dernier des enfans de quelqu'un. *l'ultimo de' figli di qualcheduno*.

Ἀποσπορίζω, Pʹ. monter en graine. *semenzire*.

Ἀποσπόρισμα, τοῦ. l'action de monter en graine. *il semenzire*.

Ἀποσπορισμένος, η, ον. μετ. monté en graine. *semenzito*.

Ἀπόσταγμα, τοῦ. distillation. *distillazione*. §. ἀπόσταγμα. παύσιμον τοῦ σταλάζειν. cessation de la distillation. *cessamento della distillazione*.

Ἀποστάζω, Pʹ. distiller. *distillare*. §. ἀποστάζω, παύω τοῦ νὰ στάζω. cesser de distiller. *cessare di distillare*. §. ἀποστάζω, ἴδε Ἀπεσταίνω, Κυράζω.

Ἀποστάλαγμα, τοῦ. coulage. *scolo, colatura*.

Ἀποσταλαγμένος, η, ον. μετ. coulé, ée. filtré, ée. *colato, ta. filtrato, ta*.

Ἀποσταλάζω, Pʹ. couler. filtrer. *colare, filtrare*.

Ἀπόσταμα, τοῦ. lassitude, fatigue. *stancamento*.

Ἀποσταμένος, η, ον. μετ. las, se. fatigué, ée. harassé, ée. *stanco, ca. stancato, ta. stracco, ca*.

Ἀπόσταξις, εως. distillation. *distillazione*.

Ἀποστασία, ας. rebellion. *ribellione*. §. ἀποστασία πίστεως, apostasie. *apostasia, rinegamento di religione*.

Ἀποστάσιον, ου. τὸ διαζύγιον. répudiation. *ripudio, repudio*.

Ἀπόστασις, εως. absence. *assenza, lontananza*. §. ἀπόστασις, ξεμάκρυμα. éloignement. *allontanamento*.

Ἀποστάτημα, τοῦ. rebellion, révolte. soulèvement. *ribellamento, ribellazione*.

Ἀποστατημένος, η, ον. μετ. révolté, ée. soullié. ée. *ribellato, ta*.

Ἀποστάτης, ου. rebelle. *ribelle*. §. ἀποστάτης τῆς θρησκείας, apostat. *apostata*.

Ἀποστατήσας, μετ. qui s'est révolté. *che si è ribellato*.

Ἀποστατῶ, Pʹ. se rebeller, se révolter, se soulever. *ribellarsi*. §. ἀποστατῶ, ἀρνοῦμαι τὴν θρησκείαν. apostasier. *apostatare*.

Ἀποστατῶν, μετ. rebelle. mutin. seditieux. qui

se

se revolte. *ribellante. sedizioso, che si rivolta, che si ribella.*

Ἀποστάφυλα, ὐσ. les grappes qu'on recueille après les vendanges. *i grappoli che si raccolgono dopo la vendemmia.*

Ἀποστέλλω, Ρ'. envoyer. *inviare, spedire.*

Ἀποστεύω, Ρ'. Ἐν. κυράζω τινά. fatiguer, lasser. *faticare, stancare.* §. ἀποστεύω, κυράζομαι. se lasser, se fatiguer. *stancarsi, straccarsi.*

Ἀποστέρδυμα, ὐσ. l'action de priver entièrement. *il privare affatto.*

Ἀποστερδυτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. privatif, ive. *privativo, va.*

Ἀποστέρδυσις, εὐσ. privation entière. *privazione totale.*

Ἀποστερδύω, Ρ'. priver entièrement. *privare intieramente.*

Ἀποστέρησις, ἰδὲ Ἀποστέρδυσις.

Ἀποστηθίζω, Ρ'. διηγῦμαι ἐκ στήθυς. réciter. *recitare.* §. ἀποστηθίζω. apprendre par coeur. *imparare a mente.*

Ἀπόστημα, ὐσ. abcès, apostème. *ascesso, apostema.* §. γίνομαι ἀπόστημα, μεταβάλλομαι εἰς ἀπόστημα. abcéder, apostumer. *formarsi un ascesso, impostemire.*

Ἀποστολὴ, ὐσ. πέμψιμον, σαίλσιμον. expédition. *spedizione.* §. ἀποστολὴ, τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα. apostolat. *apostolato.*

Ἀποστολικά, ἐπίρ. apostoliquement. *apostolicamente.*

Ἀποστολικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. apostolique. *apostolico.* §. τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα. apostolat. *apostolato.*

Ἀποστολικῶς, ἰδὲ Ἀποστολικά.

Ἀπόστολος, ὐσ. apôtre. *apostolo.* §. ἀπόστολος, ἡ βίβλος. épître. *epistola.*

Ἀποστομίζω, Ρ'. donner un démenti. *dare una mentita.* §. ἀποστομίζω. faire taire, *far tacere.*

Ἀποστόμισμα, ὐσ. l'action de faire taire. *il far tacere.*

Ἀποστομισμένος, η, ον. muet, te. qui ne parle pas, à qui on a imposé silence. *fatto ammutolire.*

Ἀποστομῶ, ἰδὲ Ἀποστομίζω.

Ἀποστρεμμένος, η, ον. μετ. refusé, ée. rebuté, ée. *ributtato, ta. rifiutato, ta.*

Ἀποστρέφω, Ρ'. rebuter. refuser, *ributtare, ricusare.* §. ἀποστρέφω, γυρίζω ὀπίσω. retourner. *ritornare.* §. ἀποστρέφομαι. avoir en horreur. *aver in orrore.* §. ἀποστρέφομαι. répugner. *ripugnare, antipatizzare.*

Ἀποστρέψιμον, ὐσ. refus. *rifiutamento, ricusamento.*

Ἀποστροφὴ, εὐσιασ. aversion. répugnance. éloignement. *avversione, ripugnanza.* §. ἀποστροφὴ Ρ'ητορ. apostrophe. *apostrofe.*

Ἀπόστροφος, ὐσ. apostrophe. *apostrofe.* §. βάνω ἀπόστροφον. mettre une apostrophe. *apostrofare.*

Ἀποσυμὰ, πρόθ. de près. *da vicino.*

Ἀποσυνάγωγος, ἐπίθ. chassé de la synagogue. *scacciato dalla sinagoga.* §. μὲ ἔκαμαν ἀποσυνάγωγον, ἤτοι μὲ ἀπέρριψαν ἀπὸ μίαν συνέλδυσιν, ἀπὸ μίαν συναναστροφὴν. on m'a expulsé. chassé. *sono stato espulso.*

Ἀπόσυρμα, εὐσ. contraction, raccourcissement. *ritiramento.*

Ἀποσυρμένος, η, ον. μετ. rétreci, ie. rétiré, ée. *ritirato, ta.*

Ἀποσύρνω, Ρ'. raccourcir. *ristringere.*

Ἀποσφάζω, ἰδὲ Σφάζω.

Ἀποσφαλίζω, Ρ'. πολιορκῶ. assièger. *assediare.*

Ἀποσφάλισμα, εὐσ. πολιόρκημα, εὐσ. siège, l'action d'assièger. *l'assediare.*

Ἀποσφαλισμένος, η, ον. πολιορκημένος. assiegé, ée. *assediato, ta.*

Ἀποσφαλισμὸς, ἰδὲ Ἀποσφάλισμα.

Ἀποσφαλῶ, ἰδὲ Ἀποσφαλίζω.

Ἀποσφίγγω, Ρ'. serrer, lier étroitement. *distrignere,*

Ἀποσφιγμένος, η, ον. μετ. serré, ée. lié, ée. étroitement. *serrato, ta. strettamente.*

Ἀποσφίξιμον, ὐσ. l'action de

de lier étroitement. *Il serrare strettamente*.

Ἀπόχολα, ἐπίρ. ὕστερα ἀπὸ τὰς ἑορτὰς, τὰς χολάς. après les féries. *dopo le ferie*. §. ἀπόχολα, ὕστερα ἀπὸ τὸ χολεῖον. après la leçon, après l'école. *dopo la scuola, dopo la lezione*.

Ἀποχολάζω, Pʹ. παύω ἀπὸ τὴν δουλειὰν. fêter, cesser de travailler. *far feria, cessare dal lavoro*.

Ἀποσώνω, Pʹ. accomplir, achever entièrement. *compiere, finire, terminare intieramente*.

Ἀπόσωσμα, ουσ. accomplissement, complement, achevement. execution entière. *compimento, finimento*.

Ἀποσωσμένος, η, ον. μετ. achevé, ée. complet, te. *compiuto, ta*.

Ἀπόταγμα, κτλ. ἰδὲ Ὑποταγὴ, κτλ.

Ἀποτάζω, Pʹ. Εὑ. ἐν χρήσει, δὲν ἀποτάζω τίποτες. n'avoir pas la maille. *non avere un quattrino*.

Ἀπόταξις, ἀσιας. ἑκούσιος παραίτησις. abdication. *abdicazione, rinunzia*. §. ἀπόταξις, ἡ ἄρνησις, ἐξόμωσις τῆς αἱρέσεως, ἢ ψεύδοῦς θρησκείας. abjuration. *abbiurazione*. §. ἀπόταξις, παραίτησις, ἄρνησις. renoncement. *rinunzia*.

Ἀποτάσσω, Pʹ. ἀρνοῦμαι τὴν αἵρεσιν, ἢ ψεύδῆ θρησκείαν. abjurer. *abbiurare*.

Ἀποπλήρωμα, ουσ. accomplissement. achevement. *compimento*.

Ἀποπληρωμένος, η, ον. μετ. achevé, ée. *compiuto, finito, ta*.

Ἀποπληρόνω, Pʹ. accomplir, achever. *compiere*.

Ἀποπλήρωσις, ουσ. achevement. *finimento*.

Ἀποτελεστικὸς, ὴ, όν. qui perfectionne. *perfettivo, va*.

Ἀποτέλεσμα, ουσ. effet. *effetto*.

Ἀποτελεσματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. efficient, ente. *efficente*.

Ἀποτελῶ, Pʹ. effectuer. *effettuare*.

Ἀποτζίπωμα, ουσ. effronterie. *sfrontatezza*.

Ἀποτζίπωτος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. *sfrontato, ta*.

Ἀποτίμημα, ουσ. ἰδὲ Ἀποτίμησις.

Ἀποτιμημένος, η, ον. μετ. ξετιμημένος, estimé, ée. *stimato, ta*. §. ἀποτιμημένος. censuré, ée. *censurato, ta*.

Ἀποτιμητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. censurable. *censurabile*.

Ἀποτίμησις, ουσ. ξετίμημα. estimation. *stima*. §. ἀποτίμησις, φόρος. τέλος. cens. *censo*.

Ἀποτιμητὴς, ουσ. estimateur. *stimatore*. §. ἀποτιμητὴς, ἐλεγκτὴς. censeur. *censore*.

Ἀποτιμῶ, Pʹ. estimer, évaluer. *stimare*. §. ἀποτιμῶ, ἐλέγχω, censurer. *censurare*.

Ἀποτίναγμα, ουσ. secouement. *scossa*.

Ἀποτιναγμένος, η, ον. secoué. ée. *scosso, sa*.

Ἀποτινάζω, Pʹ. secouer. *scuotere*.

Ἀποτολμὴ, ἀποτόλμημα, ουσ. hardiesse. *ardire*.

Ἀποτολμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a osé. *colui ò colei che ha avuto l'ardire*.

Ἀποτολμῶ. Pʹ. oser, avoir la hardiesse. *aver l'ardire*.

Ἀποτολμῶν, ῶσα. μετ. qui a la hardiesse. *che ha l'ardire*.

Ἀποτομὴ, ουσ. ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου. la décollation de S. Jean. *la decollazione di S. Giovanni*.

Ἀπότομος, η, ον. ἐπίθ. escarpé, ée. *scosceso, sa*. §. λίθος ἀπότομος. roche, rocher. *roccia, scoglio, rupe*.

Ἀποτότε, ἐπίρ. dès-lors, dès ce temps là. *da quel tempo, d'allora*.

Ἀποτρέπω, Pʹ. divertir. distraire. *distornare*.

Ἀποτρίβω, Pʹ. broyer entièrement. *tritare, ridurre in polvere intieramente*.

Ἀπότριμμα, ουσ. broyement total. *tritamento intiero*.

Ἀποτριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. entièrement. *tritato, ta. stritolato, ta. intieramente*.

Ἀποτρίπτω, ἰδὲ Ἀποτρίβω.

Ἀπότριψις, ουσ. l'action de broyer entièrement. *il tritare totalmente*.

Ἀποτρόπαιος, ἐπίθ. abomi-

minable. détestable. *abbominevole, esecrabile.*

Α'ποτροπὴ, ἡς. dissuasion. *dissuasione.*

Α'πότρυγα, ἐπίῤ. après les vendanges. *dopo la vendemmia.*

Α'ποτρυγηθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été tout-à-fait vendangé. *ch'è stato vendemmiato intieramente.*

Α'ποτρύγημα, ούσ. achevement des vendanges. *finimento della vendemmia.*

Α'ποτρυγημένος, η, ον. μετ. vendangé tout-à fait. *vendemmiato intieramente*, κ) grappillé. *raspollato.*

Α'ποτρύγια, ιὼσ. πληθ. grappes qu'on recueille aphès la vendange. *i grappoli che si raccolgono dopo la vendemmia.*

Α'ποτρυγῶ, Pʹ. τελειώνω τὸν τρύγον. achever de vendanger. *terminare la vendemmia.* §. ἀποτρυγῶ, συνάζω τὰ ἀπομεινάρια τῦ τρύγε. grappiller. *raspollare.*

Α'ποτρώγω, Pʹ. τελειώνω νὰ φάγω. finir de manger. *finir di mangiare.* §. ἀποτρώγωντας. après avoir mangé. *dopo aver mangiato.*

Α'ποτυγχαίνω, Pʹ. ne pas obtenir. *non ottenere.*

Α'ποτυφλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été aveuglé, ée. tout-à-fait. *colui ò colei ch'è stato acciecato, ta. intieramente.*

Α'ποτυφλωμένος, η, ον. μετ. aveuglé, ée. tout-à-fait. *acciecato, ta. intieramente.*

Α'ποτυφλωμὸς, ὡσ. aveuglement total. *acciecamento totale.*

Α'ποτυφλώνω, Pʹ. aveugler tout-à-fait. *acciecare intieramente.*

Α'ποτύφλωσις, ούσ. l'action d'aveugler entièrement. *l'acciecare intieramente.*

Α'ποτυχαίνω, ἰδὲ Ἀποτυγχαίνω.

Α'ποτύχημα, ἰδὲ Δυστυχία.

Α'ποτυχία, ὡσ. l'action de déchoir de son espérance. *l'ingannarsi nella sua speranza.*

Α'ποτώρα. ἐπίῤ. il y a peu, tantôt, un peu auparavant. *poco fa, poco tempo fa, poco anzi.*

Α'πώλητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ πωλημένος, qui n'est pas vendu, ue. *non venduto, ta.* §. ἀπώλητος ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πωληθῇ, qui ne se peut vendre. *che non si può vendere.*

Α'πυς, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει πόδια, qui n'a pas de jambes. *sgambato, ta.*

Α'πυσία, ὡσιας. absence. éloignement. *assenza.*

Α'πόφαγα, ούσ. après le manger. *dopo il mangiare.*

Α'ποφάγι, ούσ. ὅσα μένσχων εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τὸ φαγητόν. les restes de la table. *gli avanzi della mensa.* §. τὰ ἀποφάγια, τὰ πωρικὰ κ) ἄλλα ὁπῦ φέρουσιν εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τὸ φαγητόν. le dessert. *le frutta, ed altre cose dopo pasto.*

Α'ποφαγωμένος, η, ον. μετ. mangé, ée. tout-à-fait. *mangiato, ta. intieramente.*

Α'ποφαίνομαι. Pʹ. paroître. *apparire.*

Α'ποφανερωθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été révelé, ée. *ch'è stato rivelato.*

Α'ποφανέρωμα, ὡσ. révélation. *rivelamento.*

Α'ποφανερωμένος, η, ον. μετ. révelé, ée. *rivelato, ta.*

Α'ποφανερώνω. Pʹ. révéler. *rivelare.*

Α'ποφανερώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a révelé. *colui ò colei che ha rivelato.*

Α'ποφανέρωσις, ὡσ. révélation. *rivelazione.*

Α'ποφανερωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de révélation. *di rivelazione.*

Α'ποφασίζω, Pʹ. décider, arrêter. *risolvere.* §. ἀποφασίζω, διορίζω. déterminer. *determinare. stabilire.* §. ἀποφασίζω, κάμνω ἀπόφασιν, κρίσιν. juger. *giudicare, sentenziare.* §. τέλος πάντων τί ἀποφασίζεις; enfin que resolvez vous? *finalmente cosa risolvete?* §. τί ἀπεφάσισε τὸ συμβύλιον; qu'a-t-on résolu dans le conseil? *cosa è stato risoluto nel consiglio?* §. τὸν ἀποφάσισαν εἰς θάνατον. ils l'ont condamné à mort. *l'hanno condannato a morte.* §. ἀποφασίζω, βάνω εἰς

τὸν νοῦν μου. se proposer. deliberer. *far proponimento*. §. ἀποφασίζομαι διὰ. se resoudre. *risolversi, determinarsi*.

Ἀπόφασις, ὑσ. διάλυσις, ὁρισμός. decision. definition, *decisione*. §. ἀπόφασις κριτοῦ. jugement, sentence. arrêt. *giudizio, sentenza*. §. ἀπόφασις. résolution. *risoluzione*. §. ἔκαμεν ἀπόφασιν νὰ ζήσῃ εἰρηνικά. il a fait resolution, il a déterminé de vivre en paix. *ha risoluto, ha stabilito di vivere in pace*. §. ἐξ ἀποφάσεως. infailliblement, immanquablement, absolument. *infallibilmente, immancabilmente, assolutamente*. §. μὲ ἀπόφασιν κριτοῦ. par sentence, par arrêt. *sentenzievolmente, per sentenza*.

Ἀποφασίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a resolu, determiné. arrêté. κτλ. *colui ò colei che ha risoluto, determinato, deciso, κτλ.*

Ἀποφασισμένα, ἰδὲ Ἀποφασιστικά.

Ἀποφασισμένος, η, ον. μετ. ὡρισμένος. décidé. ée. *deciso, sa*. §. ἀποφασισμένος, διωρισμένος. arrêté, ée. déterminé, ée. *determinato, ta. stabilito, ta*. §. ἀποφασισμένος, κριθείς, jugé, ée. *giudicato, ta. sentenziato, ta*. §. ἀποφασισμένος ἀπὸ τὸν ἰατρὸν διὰ θάνατον. désespéré par les medecins. *disperato da' medici*. §. τὸ ἀποφασισμένον. le destin, la destinée. *il destino*.

Ἀποφασισμός, ἰδὲ Ἀπόφασις.

Ἀποφασιστής, ὑσ. celui qui arrête, qui juge. *colui che decide, giudica*.

Ἀποφασιστικά, ἐπίρ. décisivement. *decisivamente*. §. ἀποφασιστικά, μὲ ἀπόφασιν. avec résolution, avec délibération. *con proponimento, con risoluzione*.

Ἀποφασιστικός, ή, όν. ἐπίθ. décisif, ive. *decisivo, va*.

Ἀποφατικός, ή, όν. ἐπίθ. négatif, ive. *negativo, va*.

Ἀποφεύγω, Ρ'. se dérober, échapper. *sottrarsi, scappare*. §. ἀποφεύγω, ἐκφεύγω, γλυτώνω, éviter. *schivare, evitare*. §. ἀποφεύγοντας, en evitant. *evitando*.

Ἀπόφθεγμα, ὑσιασ. apophthegme, dit. *apoftegma, detto, motto*.

Ἀποφόρτωμα, ἰδὲ Ξεφόρτωμα.

Ἀποφορτώνω, ἰδὲ Ξεφορτώνω.

Ἀποφυγή, οὐσ. subterfuge, détour, échapatoire. *sutterfugio, scampo*.

Ἀπόφυσις, ὑσ. apophyse. *paofisi*.

Ἀποχαιρετήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dit adieu, qui a pris congé. *colui ò colei che ha detto addio, che ha preso congedo*.

Ἀποχαιρέτισμα, ὑσ. congé. *congedo*.

Ἀποχαιρετισμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a pris congé. *che ha preso congedo*.

Ἀποχαιρετισμός, ὑσ. congé, les adieux. *congedo, addio*.

Ἀποχαιρετῶ, Ρ'. saluer, dire adieu a quelqu'un. *salutare, dire addio a qualcuno*. §. ἀποχαιρετῶμαι, prendre congé. *congedarsi, prendere congedo*. §. ἀφ' οὗ ἀποχαιρετήθηκα, après avoir pris congé. *dopo aver preso congedo*.

Ἀποχερία, ὑσ. κομμάτι ὁποῦ προσφέρει τινὰς εἰς τὴν τράπεζαν, κρέας ἢ ἄλλο τί, morceau. *boccone*.

Ἀποχερίζω, Ρ'. présenter un morceau à quelqu'un des conviés. *presentare un boccone a qualcuno de' convitati*.

Ἀποχή, ὑσ. διάστημα. μάκρυμα. distance. *distanza*. §. ἀποχὴ κρέατος, τῶν παθῶν. κτλ. abstinence. *astinenza*.

Ἀπόχηρος, ἐπίθ. veuf. *vedovo*.

Ἀποχρῶν, μετ. bastant. ante. suffisant. ante. *bastante, sufficiente*.

Ἀποχρώντως, ἐπίρ. compétemment, *competentemente*.

Ἀποχύνω, Ρ'. verser. épancher. répandre, *effondere, sparger fuori*.

Ἀπόχυσις, ὑσ. effusion, épanchement. *effusione*.

Ἀποχώρησις, οὐσ. totale sé-

séparation. *separazione totale*.

Ἀποχώρησμα, οὐσ. l'action de séparer. *separamento*.

Ἀποχωρησμένος, η, ον. μετ. séparé, ée. entièrement. *separato intieramente*.

Ἀποχωρίζω, Ρ'. séparer entièrement. *separare intieramente*.

Ἀποχωρισμὸς, ἀσ. séparation. *separazione*.

Ἀποχωριστὴς, ἀσ. qui sépare. *separatore*.

Ἀποχωριστικὸς, ἡ, όν. ἐπιθ. séparatif, ive. *separativo, va*.

Ἀποψάλλω, Ρ'. achever de chanter. *finir di cantare*. §. ἀπόψαλλεν ἡ λειτουργία. la messe est-elle finie? *la messa è finita?*

Ἀποψαλμένος, η, ον. μετ. achevé d'être chanté, *terminato d'esser cantato*.

Ἀπόψε, ce soir. *stasera, questa sera*. §. ἀπόψε τὴν νύκτα. cette nuit. *questa notte*.

Ἀπόψημα, ἀσ. décoction. *decozione*.

Ἀποψηφισία, ἀσ. mépris, negligence. *trascuraggine, dispregio*.

Ἀποψηφῶ. Ρ'. mépriser. négliger, ne faire aucun cas. *trascurare, dispreggiare*.

Ἄπραγα. ἐπίρ. χωρὶς πρᾶξιν. sans expérience. *senza esperienza*. §. ἀπραγα, ἄργα, ὀκνηρὰ, χωρὶς δουλειὰν. oisivement. *oziosamente*.

Ἄπραγος, η, ον. ἐπιθ. ὅτις δὲν ἔχει πρᾶξιν. qui n'a point d'expérience. *che non ha sperienza, inesperto, ta*. §. ἄπραγος, ὀκνηρὸς, ἀεργος, oisif, ive. *ozioso, sa*.

Ἀπράγμων, ἐπιθ. qui n'est pas curieux, euse. qui ne se soucie de rien. *che non è curioso, sa. indolente*.

Ἄπρακτα, ἐπίρ. χωρὶς πρᾶξιν. sans expérience. *senza esperienza*.

Ἄπρακτος, η, ον. ἐπιθ. ὁ μὴ ἔχων πρᾶξιν. qui n'a point d'expérience. *imperito, ta. inesperto, ta*. §. ἄπρακτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν. impraticable. *impraticabile*.

Ἀπρακτότατος, ἐπιθ. très-ignorant. *imperitissimo, inespertissimo*.

Ἀπραξία, ἀσ. ἀργία, ὀκνηρία. inaction. *inazione*. §. ἀπραξία, ἡ μὴ ἐμπειρία. impéritie. *imperizia*.

Ἄπρεπα, ἐπίρ. indécemment. *indecentemente, inconvenientemente*.

Ἀπρέπεια, ἀσ. messéance. indécence. *indecenza, disdicevolezza, inconvenienza*.

Ἀπρεπέστατα, ἐπίρ. très-indécemment. *indecentissimamente*.

Ἀπρεπέστατος, η, ον. ἐπιθ. très indecent. ente. *indecentissimo, ma. inconvenientissimo, ma*.

Ἀπρεπὴς, ἐπιθ. messéant. ante. mal-séant. ante. indecent, ente. *indecente, sconveniente, disdicente, inconvenevole*.

Ἄπρεπος, η, ον. ἐπιθ. indecent, ente. *indecente*. §. ἄπρεπον εἶναι. il est indécent, *è indecente*.

Ἀπρίλιος, ἀσ. avril. *aprile*.

Ἀπροβίβαστος, η, ον. ἐπιθ. qui n'a pas été promu, ue. *non promosso, sa*.

Ἀπρόβλεπτος, ἰδὲ Ἀπρομήθευτος.

Ἀπροβόδητος, ἰδὲ Ἀξιοπροβόδιστος.

Ἀπροίκιστος, η, ον. ἐπιθ. qui n'a point de dot. *indotato*.

Ἀπρόκοπα, ἐπίρ. χωρὶς προκοπήν. d'une manière peu profitable. *senza profitto*. §. ἀπρόκοπα. ἀνεπιτήδεια. maladroitement. *goffamente, inettamente*.

Ἀπροκοπία, οὐσ. mal-adresse. *goffaggine*.

Ἀπρόκοπος, η, ον. ἐπιθ. celui ή celle qui ne fait point de progrès. *colui ò colei che non profitta, che non fa progresso*. §. ἀπρόκοπος, ἀνεπιτήδειος. mal-adroit. *inetto, goffo*.

Ἀπρολογίαστος, η, ον. ἐπιθ. qui n'est pas prémedité, ée. *non premeditato, ta*.

Ἀπρομήθευτος, η, ον. ἐπιθ. dépourvu, ue. *sprovveduto, ta. sprovvisto, ta*.

Ἀπρονοησία, οὐσ. imprudence, manque de réflexion. *improvidenza, mancanza di riflessione*.

A-

Α'προνόητα, ἐπίῤ. inconsidérémenr, sans réflexion. *improvidamente*.

Α'προνόητος, η, ον, ἐπίθ. imprudent, ente. *improvido, da*.

Α'προσδόκητος, η, ον. ἐπίθ. inattendu, ue. inespéré, ée. inopiné, ée. *inaspettato, ta. inopinato, ta*.

Α'προσδοκήτως, ἐπίῤ. inopinément, inespérément, *inopinatamente, inaspettatamente*.

Α'πρόσδεκτος, η, ον. ἐπίθ. inadmissible. *inammissibile*.

Α'πρόσεκτος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν προσέχει. inattentif, ive. inapliqué. ée. inconsidéré, ée. *disapplicato, ta. disattento, ta. inapveduto, ta*.

Α'προσεξία, ἡ. inadvertence, inattention, *inavvertenza, disattenzione*. §. ἐξ ἀπροσεξίας. par mégarde. *inavvertentemente, inavvedutamente*.

Α'πρόσιτος, ἐπίθ. qui n'est pas abordable, inaccessible. *inaccessibile*.

Α'πρόστακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point été ordonné. *incomandato, ta*. §. ἀπρόστακτος, ὁποῦ δὲν ἐπροστάχθη, δὲν ἔλαβε προσταγὴν. qui n'a pas eu des ordres. *che non ha avuto ordini*.

Α'προστάτευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas protegé. ée. qui n'a point de protecteurs. *non protetto, ta. che non ha protettori*.

Α'προσωπολήπτης, ὁ. qui ne fait acceptation de personnes. *che non è accettatore di persone*.

Α'προσωποληπτως, ἐπίῤ. sans acceptation de personnes, *senza parzialità*.

Α'πρόσωπον, οὐσ. impersonnel. *impersonale*.

Α'προσώπως, ἐπίῤ. impersonnellement. *impersonalmente*.

Α'προφάσιστος, η, ον. ἐπίθ. inexcusable. *inescusabile*.

Α'προφασίστως, ἐπίῤ. sans excuse. *inescusabilmente, senza scusa, senza pretesto*.

Α'πρόφθαστος, η, ον. ὁποῦ δὲν προφθάνεται. qu'on ne peut atteindre. *che non si può arrivare*.

Α'προφύλακτος, η, ον. ἐπίθ. inconsidéré, ée. *incauto, ta*.

Α'πταιστα, ἐπίθ. sans faute. *senza colpa*.

Α'πταιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas coupable. innocent. ente. *innocente, non colpevole*.

Α'πτερος, ἀπτέρυγος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'ailes. *che non ha ale, privo di ale*.

Α'πυργος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de tours, qui n'est pas fortifié avec des tours. *che non ha torri, che non è difeso, sa. con torri*.

Α'πυρος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν καίεται. apyre. *incombustibile*.

Α'πύρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas échauffé, ée. *non riscaldato, ta*. §. ἀπύρωτος, ὁποῦ δὲν εἶναι πεπυρωμένος, κοκκινισμένος εἰς τὴν φωτιάν. qui n'est pas enflammé. rougi de feu. *non infocato*.

Α'πώλεια, ἡ. χαμός, ἀφανισμα. déperdition, perdition. *diperdizione, perdizione*. §. ἀπώλεια. ἀσωτεία. débauche. *libertinaggio, dissolutezza*. §. ζῶν εἰς τὴν ἀπώλειαν. vivre dans l'abandon. *viver e nella dissolutezza*. §. ἀπώλεια, χάσιμον. perte. *perdita*. §. ἄνθρωπος τῆς ἀπωλείας, ἄσωτος. dissolu, libertin. *uomo dato al libertinaggio, dissoluto*. §. δοσμένος εἰς τὴν ἀπώλειαν. c'est un abandonné. *egli è uno sciato*.

Α'πών, μετ. absent. ente. *assente, lontano, na*.

Α'ρα, Συνδ. τὸ λοιπόν. donc. *dunque*. §. ἆρα. à ce qu'on voit. *siccome pare*. §. ἆρα. ἴσως. peut-être. *forse*. §. ἄρα, κατὰ τοὺς λογικούς. ergo. *ergo*.

Α'ρά, ἡ. κατάρα. imprécation. malediction. *imprecazione, maledizione*.

Α'ραγε, Συνδ. peut être. *forse, può essere*.

Α'ραγμα, οὐσ. arrivage. *l'approdare*. §. τόπος διὰ ἄραγμα. atterage. *luogo dove un vascello può ancorare*.

Α'ραγμένος, η, ον. μετ. attéri. abordé. *atterrato, approdato*.

Α'ράδα, οὐσ. rang, rangée. *fila, ordine*. §. ἀράδα. tour. *volta*. §. δεν

δεν εἶναι ἡ ἀράδα σου, ce n'est pas votre tour. *non tocca a voi*. §. εἶναι ἡ ἀράδα μου. c'est mon tour. c'est à moi. *tocca a me*.

Ἀραδιάζω, P. ranger. *ordinare, mettere in ordine*.

Ἀραδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui à rangé. *colui o colei che ha messo in ordine*.

Ἀράδιασμα, ὐσ. l'action de ranger. *l'ordinare, il metter in ordine*.

Ἀραδιασμένος, η, ον. μετ. rangé, ée. *ordinato, ta. messo in ordine*.

Ἀραδιαστὴς, ὐσ. celui qui range. qui met en ordre. *colui che mette in ordine, in fila*.

Ἀραδιαστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rangé, ée. mis en ordre. *ordinato, ta. messo in fila*.

Ἀραδωτὸς, η, ον. ἐπίθ. rayé, ée. *vergheggiato, ta*.

Ἀράζω, P. aborder. arriver. attérir, prendre terre, prendre port. *approdare, prendere terra, abbordare*.

Ἀραθύμημα, ὐσ. θύμωμα. emportement. *impeto di collera*.

Ἀραθυμημένα, ἐπίρ. μὲ πόθον, μὲ ἐπιθυμίαν. avec souhait. avec desir. *con desiderio*.

Ἀραθυμημένος, η, ον. μετ. θυμωμένος, emporté, ée. *adirato, ta*. §. ἀραθυμημένος. désiré ardemment. *desiderato ardentemente*.

Ἀραθυμήσας, σασα, μετ. ἐπιθυμήσας. celui ou celle qui a souhaité. *colui o colei che ha desiderato*. §. ἀραθυμήσας, ὀργισθείς. celui ou celle qui s'est mis en colère. *colui o colei che si è adirato*.

Ἀραθυμία, ὐσ. emportement. *impeto di furore, collera*. §. ἀραθυμία. πάθος, ἐπιθυμία. désir. envie. *desiderio*.

Ἀράθυμος, η, ον. ἐπίθ. ὀργίλος, θυμώδης. colère. *collerico, ca*.

Ἀραθυμῶ, P. θυμώνω s'emporter. *adirarsi, montar in collera*. §. ἀραθυμῶ, ἐπιθυμῶ, ποθῶ. désirer. souhaiter. *desiderare*.

Ἀραιά, ἐπίρ. μὴ πυκνά. peu serré, peu dense. *non densamente*. §. ἀραιά, σπανίως, μὴ συχνά. peu souvent. *raramente, poco sovente*.

Ἀραιὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rare, qui n'est pas dense, clair. re. *raro, chiaro, rado, da*. §. ὀλίγον ἀραιός. un peu rare. *raretto*.

Ἀραιότης, ὐσ. raréfaction. qualité de ce qui est rare. *rarefazione, rarezza*.

Ἀραιωθεὶς, μετ. qui a été rarefié. ée. *ch'è stato rarefatto, ta*.

Ἀραίωμα, ὐσ. raréfaction. *rarefazione*.

Ἀραιωμένος, η, ον. μετ. rarefié, ée. *rarefatto, ta*.

Ἀραιώνω. P. raréfier. *rarefare, diradare*. §. ἀραιώνω, γίνομαι ἀραιός. se rarefier, devenir moins épais. *rarefarsi, schiarire*.

Ἀραιώνων, ὐσα. μετ. rarefactif, ve. qui rarefie. *rarificativo, va. che rarefa*.

Ἀραιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rarefié. *colui o colei che ha rarefatto*.

Ἀραίωσις, ὐσ. raréfaction. *rarefazione*.

Ἀραιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-rare. *rarissimo, ma*.

Ἀραιότερος, ο, ον. ἐπίθ. plus rare. *più raro, ra*.

Ἀρακος, ὐσ. pois. *pisello*.

Ἀραμπᾶς, ἰδὲ Ἅμαξι.

Ἀραμένος, ἰδὲ Ἀραγμένος.

Ἀραμποσίτι, ἀραμποσίτερον, ὐσ. blé de Turquie, maïs. *formentone*.

Ἀράξας, μετ. qui prend terre, port. *che approda, che prende terra*.

Ἀράπης, ὐσ. négre. *moro*.

Ἀράπισα, ὐσ. négresse. *donna d'Etiopia*.

Ἀραπτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δεν εἶναι ῥαμμένος. qui n'est pas cousu, ue. *non cucito, ta*. §. χιτὼν ἄραφος, habit sans coûture. *veste inconsutile*.

Ἀράχνη, ὐσ. araignée. *ragno, aragna*. §. τὸ πανὶ τῆς ἀράχνης. toile d'araignée. *ragni, tele di ragno*.

Ἀραχνιάζω, P. se remplir de toiles d'araignée. *empiersi di ragni, di tele di ragni*.

Ἀραχνίασμα, ὐσ. l'action de remplir de toiles d'arai-

raignées, *l'empirsi di tele di ragno.*

Α'ραχνιασμένος, η, ον. ἐπίθ. tout rempli, ie. tout couvert, erte. de toiles d'araignées. *tutto pieno, na. coperto, ta di ragni, di tele di ragno.*

Α'ραχνοειδὴς, ὁ, ἡ. arachnoïde. *aracnoide.*

Α'ργὰ, ἐπίρ. μὲ ἀργοπορίαν. lentement. *lentamente, tardamente.* §. ἀργὰ, ὄχι νωρίς. tard. *tardi.* §. ὀλίγον τι ἀργά. un pêu tard. *tardetto.*

Α'ργάζω, Pʳ. travailler une chose, la polir et perfectionner. *lavorare una cosa e ridurla alla sua dovuta forma.* §. ἀργάζω τὰ τομάρια, passer ler cuirs. apprêter. corroyer les peaux, tanner et préparer les cuirs. *conciar le pelli, le cuoja.*

Α'ργαλιὸ, ουσ. métier du tisserend. *telajo.*

Α'ργασμα, ὡσ. τὸ ἀργασμα τῶν τομαριῶν. corroi, l'action de corroyer les peaux. *concia, il conciare le pelli, le cuoja.*

Α'ργασμένος, η, ον. μετ. καπασκλασμένος, δουλευμένος ὡς πρέπει. travaillé, ée. poli, ie. perféctionné, ée. *lavorato, ta. ridotto alla dovuta forma.* §. τομάρι ἀργασμένον, apprêté. corroyé, ée. *conciato, ta.*

Α'ργασιν, ουσ. ὁ ἀργάτης τοῦ καραβιοῦ. vindas. *argano.*

Α'ργαστηράκι, ουσ. petite boutique. *botteghetta, botteghina, botteguccia.*

Α'ργαστήρι, ὡσ. boutique. *bottega.*

Α'ργαστηριάρης, ουσ. artisan. *bottegajo.*

Α'ργαστηριάρισσα, ὡσ. revendeuse. *bottegaja.*

Α'ργάτης, ὁ, ἡ. γεωργός. laboureur. *agricoltore.* §. ἀργάτης τοῦ καραβιοῦ. vindas, cabestan. *argano.* §. ἀργάτης μὲ τὸν ὁποῖον ἀσηκώνουν βάρη εἰς τὰ πλοῖα, palan, *paranchino.*

Α'ργῆμα, ουσ. interdit, suspense. *interdetto, sospensione.*

Α'ργημένος, η, ον. μετ. interdit, te. suspendu, ue. *interdetto, ta. sospeso, sa.*

Α'ργῆσις, ὡσ. suspense. *sospensione.*

Α'ργῶ, Pʳ. interdire, suspendre. *sospendere, punire d'interdetto.*

Α'ργητα, ὡσ. ἀργοπόρημα. rétard, retardement. *ritardo, indugio.*

Α'ργητα, ουσ. ἡ ἀργότης, lenteur, *lentezza.* §. ἀργητα, ἀργοπόρημα, rétard, retardement. *ritardo, indugio.*

Α'ργητὴς, ουσ. qui retarde. *che ritarda.*

Α'ργία, ὡσ. ἀπραξία. inaction. *inazione.* §. καιρὸς ἀργίας. chômage. *tempo che si passa senza lavorare.* §. ἡμέρα ἀργίας, ἑορτὴ μὲ ἀργίαν, fête chômable. *festa di precetto.* §. ἔχω ἀργίαν ἤτοι ἑορτάζω. chômer. *osservar le feste di precetto.* §. ἀργία, ἀργῆμα. suspense. *sospensione.*

Α'ργιλος, ἰδὲ Γλίνη.

Α'ργόγλωσσος, η, ον. ἐπίθ. qui parle lentement. *lento nel parlare.*

Α'ργολογία. ουσ. discours vain et inutile. *discorso vano ed inutile.*

Α'ργολόγος, η, ον. ἐπίθ. causeur, jaseur, caqueteur. *garrulo, ciaramello, cianciatore.*

Α'ργολογῶ, Pʳ. jaser, caqueter, faire des discours vains et inutiles. *cianciare, far discorsi vani ed inutili.*

Α'ργομιλῶ, Pʳ. parler lentement, *parlare lentamente.*

Α'ργοπερπατῶ, Pʳ. marcher lentement. *camminare lentamente.*

Α'ργοπόρημα, ὡσ. rétard, rétardement. *ritardo, indugio, dimora.*

Α'ργοπόρησις, ουσ. rétardation, rétard. *ritardo, ritardazione.*

Α'ργοπορήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a retardé. *colui ȣ colei che ha ritardato.*

Α'ργοπορητὴς, ὡσ. bárguigneur. *indugiatore.* §. ἀργοπορητὴς ὁπȣ̀ προξενεῖ ἀργητα. qui retarde. *ritardatore.*

Α'ργοπορία, ὡσ. longueur. *lentezza, indugio.* §. μὲ ἀργοπορίαν. lentement. *lentamente.* §. ἀργοπορία, ἀργοπόρημα. rétard. *ritardo.*

Α'ργοπόρος, ἐπίθ. tardif, ive. *indugevole.*

Ἀργοπορῶ, Pʹ. retarder. ritardare, indugiare. §. ἀργοπορῶ, βραδύνω. tarder. tardare. πήγαινε καὶ μὴν ἀργοπορήσῃς, ἢ μὴν ἀργήσῃς. allez, et ne tardez pas. andate, e non tardate. §. ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω τὸν καιρόν. retarder, barguigner. indugiare, esitare.

Ἀργοπορῶν, οῦσα, μετ. celui ou celle qui tarde. colui ò colei che tarda.

Ἀργοπορεῖν, ὅτις προξενεῖ ἀργῆσαι, qui retarde. ritardante.

Ἀργὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. βραδύς. lent, te. lento, ta. §. ἀργὸς, ὅτις ἔρχεται ἀργά. tardif, ve. tardivo, va. §. ἀργὸς, ὀκνηρὸς, ἀνεργός. oisif, ive. ozioso, sa. §. στέκομαι ἀργός. être oisif, ne rien faire. star ozioso. §. στέκομαι ἀργὸς, δὲν δουλεύω, ἑορτάζω. chômer. astenersi dal lavoro. §. λόγος ἀργός. paroles oiseuses. parole vane. §. ἀργὸς, ἀργημένος. suspens. sospeso, interdetto. §. κάμνω ἀργόν. suspendre. sospendere, punir d'interdetto.

Ἀργότατα, ἐπίρ. μὲ μεγάλην ἀργητα. très lentement, lentissimamente. §. ἀργότατα, πολὺ ἀργὰ, ἔξω τοῦ καιροῦ. très-tard. tardissimamente.

Ἀργότατος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ πολὺ ἀργεῖ. très-lent. lentissimo, ma. §. ἀργότατος ὁποῦ ἔρχεται πολὺ ἀργά. très-tardif, ive. tardissimo, ma.

Ἀργότερα, ἐπίρ. plus lentement. più lentamente. §. ἀργότερα, πλέον ἀργά. ὑστερώτερα. plus tard. più tardi.

Ἀργότερος, η, ον. ἐπίθ. plus lent, te. più lento, ta. § ἀργότερος, ὁποῦ ἔρχεται ἀργότερα. plus tardif, ive. più tardivo, va.

Ἀργυραμοιβάκης, ὁ. banquier. banchiere.

Ἀργυρένιος, α, ον. ἐπίθ. argentin, ine. d'argent. argenteo, ea. d'argento.

Ἀργύριον, τὸ. τὸ ἄσημι. l'argent. l'argento. §. ἀργύριον, ἀργύρια. déniers, argent. denari.

Ἀργυροθήκη, ἡ. caisse. cassa dei danari.

Ἀργυροκοπεῖον, τὸ. monnoye. luogo dove si battono le monete, zecca.

Ἀργυροκόπος, ὁ. monnoyeur. battimoneta, battinzecca, monetiere.

Ἄργυρος, ἰδὲ Ἄσημι.

Ἀργυροῦς, ἰδὲ Ἀργυρένιος. καὶ Ἀσημένιος.

Ἀργυρόχρυσος, η, ον. ἐπίθ. ἀσημένιος καὶ χρυσωμένος, qui est d'argent doré. ch'è d'argento dorato.

Ἀργύρωμα, ὁ. l'action d'argenter. l'inargentare.

Ἀργυρωμένος, η, ον. μετ. argenté, ée. inargentato, ta.

Ἀργυρώνω, Pʹ. argenter, couvrir de feuilles d'argent. inargentare.

Ἀργυρωτής, ὁ. argenteur. argentatore.

Ἀργῶ, Pʹ. retarder. tarder. tardare, indugiare.

Ἀργῶς, ἰδὲ Ἀργά.

Ἀρειανισμὸς, ὁ. arianisme. arianismo.

Ἀρέγκα, ἡ. hareng. aringa.

Ἀρεόμετρον, τὸ. aréometre. areometro.

Ἀρεοπαγίτης, ὁ. aréopagite. areopagita.

Ἀρεοπάγος, ὁ. aréopage. areopago.

Ἀρεσιά, ἡ. goût. gusto, gradimento. §. τοῦτο δὲν εἶναι τῆς ἀρεσιᾶς μου. cela n'est pas de mon goût. questo non è di mio gusto. §. ἂν εἶναι τῆς ἀρεσιᾶς σου, si c'est votre plaisir. se è di vostro piacere.

Ἄρεσις, ἰδὲ Ἀρεσιά.

Ἀρέσας, μετ. ἀρ. celui qui a plu. colui che ha piaciuto.

Ἀρέσασα, μετ. θηλ. celle qui a plu. colei che ha piaciuto.

Ἀρέσκεια, ἡ. agrément. aggradimento. §. κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου. à mon gré. a mio grado.

Ἀρεσκος, ἐπίθ. agréable. aggradevole.

Ἀρεσκόμενος, η, ον. ἐπίθ. qui se plait. che si compiace. §. τὸ ἀρεσκόμενον. gré. bon gré. grado, voglia, piacimento.

Ἀρέσκω, Pʹ. plaire, agréer. piacere, andare a genio. §. τοῦτο δὲν μὲ ἀρέσκει. cela ne me plait pas, cela ne m'agrée pas. questo non mi piace, non mi va a genio. §. ἀρέσκομαι εἰς ἕνα

πράγ-

ϖρᾶγμα, aimer à.... *esser vago di....* ἀρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, aimer à lire, se plaire à lecture. *esser vago di lettura.* §. ἀρίσκομαι. se plaire. *compiacersi.*

Α'ρεστὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. plaisant, ante. *piacevole.* §. ἀρεστὸς, νόστιμος, agréable. *aggradevole.* §. ἀρεστὸς, ὁποῦ εἶναι ἀρεστὸς, agréé. ée. *aggradito, ta.*

Α'ρεστότατος, η, ον. ἐπίθ. très agréable, très-plaisant, te. *aggradevolissimo, ma. piacevolissimo, ma*

Α'ρετὴ, ἡ. vertu. *virtù.*

Α'ρης, ὁ. Mars. *Marte.*

Α'ρθρον, τό. article. *articolo.* §. ἄρθρον, κλείδωσις. arthron, jointure, articulation. *giuntura, articolazione, giuntura.*

Α'ρθρῖτις, ἡ. goutte. *gotta, artritide.*

Α'ρθριτικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. arthritique. *artritico.*

Α'ρθρωδία, ἡ. arthrodie. *artrodia.*

Α'ρθρωσις, ἡ. commissure. *commessura.* §. ἄρθρωσις τῆς φωνῆς. articulation de la voix. *articolazione.*

Α'ρίδα, ἡ. τρυβέλι. tarière. *succhiello, succhio.* §. μικρὴ ἀρίδα. amorçoir. laceret. petite tarière. *succhiellino, succhielletto.* §. ἀρίδα τοῦ ποδαριοῦ. jarret. *garetto, garretto, garetta.*

Α'ριδίζω, P'. amorcer, percer d'un foret. *succhiellare.*

Α'ρίδισμα, τό. l'action de percer. d'amorcer. *succhiellamento.*

Α'ριδισμένος, η, ον. μετ. amorcé, ée. percé, ée. d'un foret. *succhiellato, ta. forato, ta. col succhiello.*

Α'ρίθμημα, τό. énumeration. dénombrement. *annoveramento, annovero, numerazione.*

Α'ριθμημένος, η, ον. μετ. nombré, ée. compté, ée. *numerato, ta. contato, ta. annoverato, ta.*

Α'ριθμήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a compté. *colui o colei che ha contato.*

Α'ρίθμησις, ἡ. numération. *numerazione.*

Α'ριθμητὴς, οῦ. numérateur. *numeratore.*

Α'ριθμητικὴ, ἡ. arithmétique. *aritmetica.*

Α'ριθμητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅπου δηλεῖ ἀριθμόν. numéral. *numerale.* §. ἀριθμητικὸς, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν ἀριθμητικήν. arithméticien. *aritmetico.*

Α'ριθμητικῶς, ἐπίρ. κατὰ τὴν ἀριθμητικήν. arithmétiquement. *aritmeticamente, per via d'aritmetica.* §. ἀριθμητικῶς. διὰ ἀριθμῶν. numériquement. *numericamente.*

Α'ριθμητὸς. ἡ, όν. ἐπίθ. nombrable. *numerabile.*

Α'ριθμομαντεία, ἡ. arithmomantie, *aritmomanzia.*

Α'ριθμὸς, οῦ. nombre. *numero.* §. ἀριθμὸς, τὸ σημεῖον τῶν ἀριθμῶν. numéro. *ciffra, numero.*

Α'ριθμούμενος, η, ον. ἐπίθ. nombré, ée. *numerato, ta.*

Α'ριθμῶ, P'. nombrer. *numerare.* §. ἀριθμῶ, μετρῶ. compter. *contare.* §. ἀριθμῶ, βάνω τὸν ἀριθμὸν εἰς ἐν πρᾶγμα. numéroter. *porre i numeri.*

Α'ριστα, ἐπίρ. très bien. *ottimamente.*

Α'ριστερὰ, ἐπίρ. πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος. à gauche, du côté gauche. *a mancina, a mano manca, a mano sinistra.*

Α'ριστερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅπου εἶναι εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος. gauche. *mancino, na. sinistro, ra.* §. ἀριστερὸς, ὁ ζερβοχέρης. gaucher, ère. *mancino, na.*

Α'ριστοκρατία, ἡ. république. *republica.*

Α'ριστοκρατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. républicain, ne. *republicano.*

Α'ριστοκρατικῶς, ἐπίρ. aristocratiquement. *in forma aristocratica.*

Α'ριστοκρατῶ, P'. gouverner atistocratiquement. *governare in forma aristocratica.*

Α'ριστος, η, ον. ἐπίθ. très-bon, ne. *buonissimo, ma.*

Α'ριστον, τό. le diner. *il pranzo.*

Α'ρκῶ, ἰδὲ 'Αρκῶ.

Ἀρκετά, ἐπίρ. assez, suffisamment, à suffisance. *abbastanza, sufficientemente, battevolmente, bastantemente.*

Ἀρκετός, ή, όν. ἐπίθ. bastant. te. suffisant, te. *bastante, sufficiente.* §. ἀρκετός, ἐπιτήδειος, ἀρκετός νὰ κάμῃ ἐν πρᾶγμα. capable. idoine. *capace, idoneo, ea.*

Ἀρκετότης, ὑσ. suffisance. *sufficienza.* §. ἀρκετότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης τινὸς εἰς ἕνα πρᾶγμα. capacité. *capacità.*

Ἀρκετώτατα, ἐπίρ. très-suffisamment. *battevolissimamente.* §. ἀρκετώτατα, μὲ ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα. très-habilement. *abilissimamente.*

Ἀρκετώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-suffisant, ante. *bastevolissimo, ma.* §. ἀρκετώτατος, ἐπιτηδειότατος, très-capable. *capacissimo, ma.*

Ἀρκετώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus suffisant, ante. *più sufficiente.* §. ἀρκετώτερος, ἐπιδεξιώτερος. plus capable. plus idoine. *più capace, più idoneo, ea.*

Ἄρκλα, ὑσ. tronc. *ceppo.*

Ἀρκούδα, ὑσ. ours. ourse. *orso, orsa.*

Ἀρκουδάκι, ουσ. ourson. *orsacchio, il piccol d'un orso.*

Ἀρκουδίτικος. ἐπίθ. d'ours. *orsino, na.*

Ἀρκουδόπουλον, ὑσ. ourson. *orsacchino, orsicello.*

Ἀρκοῦμαι, ἰδὲ Ἀρκῶ.

Ἀρκτικός, ή, όν. ἐπίθ. septentrional, le. boréal. ale. *settentrionale.* §. πόλος ἀρκτικός. pole arctique. *polo artico.* §. ἀρκτικος ἄνεμος. nord. *settentrione, la tramontana.*

Ἄρκτος, ὑσ. nord, septentrion. *settentrione.* §. ἄρκτος, ἡ ἀρκούδα. ours. *orso.*

Ἀρκῶ, Ρ'. suffire. *bastare.* §. ἀρκοῦμαι. se contenter. *contentarsi.* §. ἀρκεῖ, c'est assez. *basta.*

Ἄρμα, ὑσ. arme. *arma.*

Ἀρμάδα, ουσιας. armée, flotte. *armata, flotta.* §. μικρὴ ἀρμάδα, petite armée. *armatella, armatetta.*

Ἀρμάθα, ουσ. un filet. *una filza.* §. ἀρμάθα ἀπὸ μαργαριτάρια, ἢ ἄλλο τι. collier. fil de perles. *collana, monile.* §. ἀρμάθα ἀπὸ κρομμύδια. chapelet d'oignons. *resta di cipolle.*

Ἀρμαθιάζω, Ρ'. enfiler. *infilare, infilzare.*

Ἀρμάθιασμα, ὑσ. l'action d'enfiler. *infilzatura, infilzamento.*

Ἀρμαθιασμένος, η, ον. ἐπίθ. enfilé, ée. *infilato, ta. infilzato, ta.*

Ἀρμάθιασις, ἰδὲ Ἀρμάθιασμα.

Ἀρμάρι, ὑσιας. armoire. *armadio.*

Ἀρματοποιός, ὑσ. qui fabrique des armes. *fabbricatore di armi.*

Ἀρματοθήκη, ὑσ. arsenal, armerie. *arsenale, armamentario.*

Ἀρματωλός, ουσ. armateur. *armatore.*

Ἀρμάτωμα, ὑσ. armément. *armamento.*

Ἀρματωμένα, ἐπίρ. à main armée. *armatamente.*

Ἀρματωμένος, η, ον. ἐπίθ. armé, ée. *armato, ta.* §. ἀρματωμένος. tout armé. ée. très-armé, ée. *armatissimo, ma.*

Ἀρματώνω, Ρ'. armer. *armare.* §. ἀρματώνομαι, s'armer. *armarsi.*

Ἀρματώνων, ουσ. μετ. celui ou celle qui arme. *colui o colei che arma.*

Ἀρματωσιά, ὑσ. armure. *armatura, armadura.*

Ἀρματωτής, ὑσ. armateur. *armatore.*

Ἀρμάτωτος, ἰδὲ Ξαρμάτωτος.

Ἄρμεγμα, ὑσ. l'action de traire. *il mugnere.*

Ἀρμεγμένος, η, ον. μετ. trait, te. *munto, ta.*

Ἀρμέγω, Ρ'. traire. *mugnere.*

Ἀρμεχτής, ουσ. qui trait le lait. *mugnitore.*

Ἀρμενίζω, Ρ'. ταξιδεύω, πλέω, naviguer. *navigare.* §. ἀρμενίζω, κάμνω πανιά. faire voile. *far vela, veleggiare.* ἀρμενίζω δίπλα. aller à la bouline. *orzare, andar a orza.* §. ἀρμενίζω μὲ καλὸν αἶρα, ἢ μὲ οὔδιον ἄνεμον. avoir vent en poupe. *avere vento in poppa, andar col vento in poppa.* §. ἀρμενίζω μὲ ἐναντίον ἄνεμον. avoir vent debout. *essere sotto il vento.*

Ἀρ-

Α᾽ρμενίζων, μετ. ἀρ. qui va à la voile. *veleggiatore*.

Α᾽ρμενίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait voile. *colui ŏ colei che ha fatto vela*.

Α᾽ρμένισμα, οὐσ. navigation. *veleggiamento*.

Α᾽ρμενον, ὐσ. voile. navire. *nave*. §. τὰ ἄρμενα τῦ πλοίυ. voilure. *tutte le vele d' una nave*.

Α᾽ρμεξις, ὐθ. l'action de traire du lait. *il mugnere*.

Α᾽ρμιά, ἰδὲ Λαχαναρμιά.

Α᾽ρμόδιος, ἐπιθ. convenant, ante. convenable. *conveniente*, *proprio*. §. ἁρμόδιος εἰς ἕνα πρᾶγμα. capable. *capace*, *atto*. *idoneo*, *ea*. §. ἁρμόδιος, εὔκαιρος. commode. opportun, une. *comodo*, *da*. *opportuno*, *na*.

Α᾽ρμοδιότης, ὐσ. ἐπιτηδειότης. adresse. aptitude. *disposizione*, *attitudine*.

Α᾽ρμοδίως, ἐπίρ. convenablement. *convenientemente*.

Α᾽ρμοδιώτατα, ἐπίρ. très-convenablement. *convenientissimamente*. §. ἁρμοδιώτατα. εἰς ἁρμοδιώτατον καιρόν. très-à-propos. *opportunissimamente*.

Α᾽ρμοδιώτατος, η, ον. ἐπιθ. très-convenable. *convenientissimo*, *ma*. §. ἁρμοδιώτατος. très-opportun. une. *opportunissimo*, *ma*.

Α᾽ρμοδιώτερος, η, ον. ἐπιθ. plus convenable. *più convenevole*. §. ἁρμοδιώτερος. plus opportun, une. *più opportuno*, *na*.

Α᾽ρμόζω, Ρ΄. convenir. *convenire*. §. ἁρμόζω, τὸ προσαρμόζω καὶ ἐφαρμόζω. adapter. *adattare*. §. ἁρμόζω, ἀνταποκρίνομαι σωστά. quadrer. *quadrare*. §. δὲν ἁρμόζει, δὲν εἶναι πρέπον. il ne convient pas. *non conviene*.

Α᾽ρμολάχανον, ἰδὲ Λαχαναρμιά.

Α᾽ρμονία, ὐσ. harmonie. accord. *armonia*, *accordo*. §. ἁρμονία, συμφωνία πολλῶν. concert. *concerto*. §. μὲ ἁρμονίαν. harmonieusement. *armoniosamente*. §. κάμνω ἁρμονίαν. faire harmonie. *armonizzare*.

Α᾽ρμονιακὸς, ἰδὲ Α᾽ρμενικός.

Α᾽ρμονικὸς, ή, όν. ἐπιθ. harmonieux, euse. *armonioso*, *sa*. §. ἁρμονικὸς, ὁ προξενῶν ἁρμονίαν. harmonique. *armonico*, *ca*.

Α᾽ρμονικῶς, ἐπίρ. harmoniquement. *armoniosamente*.

Α᾽ρμονικώτατα, ἐπίρ. très harmonieusement. *armoniosissimamente*.

Α᾽ρμονικώτατος, η, ον. ἐπιθ. très harmonieux. euse. *armoniosissimo*, *ma*.

Α᾽ρμὸς, ὐσιας. κλείδωσις. jointure. articulation. *giuntura*, *articolazione*. §. ἁρμὸς τοῦ ἁμαξιοῦ. armon. *i legni tra i quali ѐ fermato il timone della carrozza*.

Α᾽ρμοσις, ὐσ. commissure. *commessura*.

Α᾽ρμοσμα, ὐσ. προσάρμοσμα. adaptation, l'action d'adapter. *adattamento*.

Α᾽ρμοσμένος, η, ον. μετ. adapté. ée. arrangé, ée. *adatto*, *ta*. *assettato*, *ta*.

Α᾽ρμόστης, ὐσ. qui adapte. *adattante*.

Α᾽ρμύρα, ὐσ. τὸ ἁρμύρισμα. salaison. salure. *insalatura*, *salsedine*. §. ἁρμύρα, ἁρμυρότερον, κτλ. saumure. *salamoja*. §. ἁρμυρὰ, φαγητὰ ἁρμυρὰ καὶ ὀρεκτικά. les sauces appétissantes. *vivande salse*, *appetitose*.

Α᾽ρμυρὸς, ή, όν. ἐπιθ. salé, ée. *salmastro*, *tra*. *salso*, *sa*. §. ἁρμυρὸς εἶναι, ἤτοι ἀκριβός. il est cher. il coute cher, *è caro*, *costa caro*.

Α᾽ρμυρότης, ὐσ. qualité de ce qui est salé. salure. *salsezza*, *salsedine*.

Α᾽ρμυρόνω, Ρ΄. saler. *salare*.

Α᾽ρμυρώτατα, ἐπίρ. avec trop de salure. *con molta salsedine*.

Α᾽ρμυρώτατος, η, ον. ἐπιθ. très salé. ée. *molto salato*, *ta*.

Α᾽ρμυρώτερα, ἐπίρ. avec plus de salure. *con più salsedine*.

Α᾽ρμυρώτερος, η, ον. ἐπιθ. plus salé, ée. *più salato*. *ta*.

Α᾽ρνάκι. ὐσ. agnelet. petit agneau. *agnelletto*. *agnellino*. §. αὐτὸς εἶναι

ἕνα

ἐνα ἀρνάκι, ἤτοι ἥμερος ὡσὰν τὸ ἀρνάκι. il est doux comme un mouton. *egli è pacifico come un agnello.*

Ἀρνηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a nié, refusé. *colui ò colei che ha negato.* §. ἀρνηθεὶς. celui ou celle qui a été nié. *colui ò colei ch' è stato negato.*

Ἀρνημα, ους. négation. *negazione.*

Ἀρνημένος, η, ον. μετ. nié, ée. *negato, ta.*

Ἀρνησάμενος, μετ. celui ou celle qui a nié. *colui ò colei che ha negato.*

Ἀρνησίθεος, ἐπίθ. celui ou celle qui nie Dieu. *colui ò colei che nega Iddio.*

Ἀρνήσιος, η, ον. ἐπίθ. d'agneau. *agnellino, agnino, na.* §. ἀρνήσιον μαλλί. agneline. *lana d'agnello.*

Ἀρνησις, ους. négation, désaveu, négative. *negazione, negativa.*

Ἀρνητὴς, οῦ. celui qui nie. *negatore.* §. ἀρνητὴς, ὁ ἀπαρνούμενος, rénieur. *rinegatore.* §. ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, rénegat. *rinnegato.*

Ἀρνητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. négatif. ive. *negativo, va.*

Ἀρνητικῶς, ἐπίρ. négativement. *negativamente.*

Ἀρνὶ, ἀρνίον, οῦ. agneau. *agnello.* §. ἀρνὶ λέγεται καὶ ὁ ἥμερος ἄνθρωπος. doux. traitable. *dolce. trattabile.* §. αὐτὸς εἶναι ἥμερος ὡσὰν τὸ ἀρνί. il est doux comme un mouton. *è pacifico come un agnello.*

Ἀρνιακὸν, οῦ. peau d'agneau. *pelli d'agnello.*

Ἀρνόγλωσσον, οῦ. φυτόν. plantain. *piantaggine, arnoglossa.*

Ἀρνόγουνα, ου. pelisse de peaux d'agneau. *pelliccia di pelli d'agnello.*

Ἀρνοῦμαι. P'. nier. dénier. *negare.* §. ἀρνοῦμαι τὰ ῥηθέντα, ἢ ποιηθέντα, ἀπαρνοῦμαι. désavouer. *disapprovare.* §. ἀρνοῦμαι τὴν πίστιν. rénier. *rinnegare la fede.*

Ἀρνούμενος, μετ. qui nie. *negante.*

Ἀροδάφνη, ους. bois aromatique. *legno aromatico.*

Ἀρότρευμα, οῦ. labourage. *aramento, l'arare.*

Ἀροτρευμένος, η, ον. μετ. labouré, ée. *arato, ta.*

Ἀροτρεύω, P'. labourer. *arare.*

Ἀροτρον, ους. charrue. *aratro.*

Ἀρπα, οῦ. harpe. *arpa.*

Ἀρπαγὴ, οῦ. enlevement, rapine. *ratto, rapimento, rapina.* §. ἀρπαγὴ, ἄδικος κατοχὴ τινὸς πράγματος. usurpation. *usurpazione.*

Ἀρπάγι, ἰδὲ Ἀγκρύφι.

Ἀρπαγμα, οῦ. enlevement. *rapimento.* §. ἅρπαγμα, ἁρπαγὴ. rapine. *rapina.* §. ἅρπαγμα, ἅδραγμα, τὸ ἁρπάζειν, ἀπὸ τὸ χέρι τινός. l'action d'arracher. *strappamento.*

Ἀρπαγμένος, η, ον. μετ. enlevé, ée. *rapito, ta.* §. ἁρπαγμένος, ἁδραγμένος, arraché, ée. *strappato, ta.*

Ἀρπαγμὸς, οῦ. rapine, ravissement. *rapina, rapimento.*

Ἀρπαγος, οῦ. ravisseur. *rapitore.* §. ἅρπαγος, ἄδικος. injuste, usurpateur. *ingiusto, usurpatore.*

Ἀρπάζω, P'. παίρνω, ἀδράχνω, ôter, ravir, emporter, arracher. *rapire, portar via. strappare, svellere.* §. ἁρπάζω, κλέπτω, enlever. *rapire.* §. τοῦ ἅρπαξε τὴν γυναῖκα του. il lui a enlevé sa femme. *gli ha rapito la moglie.* §. ἁρπάζω, ἀδίκως κυριεύω. usurper. *usurpare.* §. μὲ ταῖς πονηρίαις του μοῦ ἅρπαξε, μοῦ ἐπῆρε τὰ ὑποστατικά μου, avec ses artifices il a usurpé toutes mes possessions. *co' suoi artifizi m' ha usurpato tutte le mie possessioni.* §. ἁρπάζω μὲ λαιμαργίαν. agripper. *aggraffare.*

Ἀρπακτὰ, ἐπίρ. ἁρπακτικά.

Ἀρπακτὴς, οῦ. rapace, qui ravit, qui enleve. *rapace, rapitore, che rapisce.*

Ἀρπακτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. rapace, ravissant, te. *rapace.* §. τὸ ἁρπακτικόν. la rapacité. *la rapacità.*

Ἀρπακτικὰ, ἐπίρ. avec rapacité. *rapacemente.*

Ἀρπαξ, οῦ. ravisseur. *rattore, rapitore.* §. ἅρπαξ,

παξ, ἅρπαγος. rapace. *rapace*.

Ἁρπάξας, ξασα, μετ. ὅστις ἅρπαξεν. ἐπῆρε. celui ou celle qui a ravi. *colui o colei che ha rapito*. §. ἁρπάξας ἀπὸ τὸ χέρι. celui ou celle qui a arraché. *colui o colei che ha strappato*.

Ἅρπαξις, οὐσ. ravissement. *rapimento*.

Ἅρπασμα, ἰδὲ Ἅρπαγμα.

Ἅρπυια, οὐσ. harpie. *arpia*.

Ἁρπῶ, ἰδὲ Ἁρπάζω.

Ἀῤῥαβὼν, οὐσ. τὸ ἀῤῥαβώνιασμα. l'action de fiancer. *il dar l'anello matrimoniale*. §. ἀῤῥαβῶνες. accordailles, fiançailles. *sponsalizio, sponsalizia*. §. ἀῤῥαβὼν, τὸ διδόμενον διὰ ἀῤῥαβῶνα. arrhes. *arra, caparra*. §. δίδω ἀῤῥαβῶνα. arrher. *caparrare*.

Ἀῤῥαβωνιάζω, Π. fiancer, donner l'anneau nuptial. *dar fede di matrimonio, dar l'anello matrimoniale*.

Ἀῤῥαβώνιασμα, οὐσ. fiançailles. *sponsalizia*.

Ἀῤῥαβωνιάσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a fiancé. *colui o colei che ha dato fede di matrimonio*.

Ἀῤῥαβωνιασμένος, η, ον. μετ. accordé, ée. fiancé, ée. *promesso, sa. in matrimonio, impalmato, ta*.

Ἀῤῥαβωνιαστὴς, οὐσ. celui qui fiance. *colui che dà fede di matrimonio*.

Ἀῤῥαβωνιαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient aux fiançailles. *che appartiene allo sponsalizio*. §. ἀῤῥαβωνιαστικός. celui qui a fiancé une fille. *colui che ha dato fede di matrimonio*. §. ἀῤῥαβωνιαστικὴ. fiancée. *promessa in matrimonio*.

Ἀῤῥαβωνίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fiancé, ée. *non impalmato, ta*.

Ἄῤῥαφος, ἀῤῥάφτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cousu, ue. *non cucito, ta*. §. ἄῤῥαφος, ἀχίραφος. χωρὶς ῥαφὴν. qui est sans coûture. *inconsutile*.

Ἄῤῥητος, η, ον. ἐπίθ. indicible, ineffable. *indicibile, ineffabile*. §. τὸ ἄῤῥητον. l'ineffabilité. *l'ineffabilità*.

Ἀῤῥήτως, ἐπίῤ. d'une manière indicible. *indicibilmente, ineffabilmente*.

Ἄῤῥιχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas jeté. *non gettato, ta*.

Ἀῤῥώστημα, οὐσ. infirmité. *infermità*.

Ἀῤῥωστημένος, η, ον. ἐπίθ. infirme. malade. *infermo, ma. ammalato, ta*.

Ἀῤῥωστήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est tombé malade. *colui o colei ch' è ammalato*.

Ἀῤῥωστία, οὐσ. maladie, infirmité. *infermità, malattia*.

Ἀῤῥωσιάρης, οὐσ. maladif, ive. valetudinaire. *malaticcio, infermiccio, cia*.

Ἀῤῥωσιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de maladie. *di malattia*. §. ἀῤῥωσιάρικος. maladif. *malaticcio*.

Ἄῤῥωστος, η, ον. ἐπίθ. καὶ οὐσ. infirme, malade. *infermo, ma. ammalato, ta*.

Ἀῤῥωστῶ, Π. οὐδ. s'aliter, tomber malade. *ammalarsi, cader malato*. §. ἀῤῥωστῶ, ἐνεργ. rendre malade. *ammalare*.

Ἀρσανᾶς, ἰδὲ Ἀρμαποθήκη.

Ἀρσενίκι, οὐσ. arsenic. *arsenico*.

Ἀρσενικοθήλυκος, οὐσιασ. hermaphrodite. *ermafrodito*.

Ἀρσενικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. mâle. *maschio, maschile*. §. ἀρσενικὸν γένος. genre masculin. *genere mascolino*.

Ἀρσενικῶς, ἐπίῤ. de genre masculin. *maschilemente*.

Ἀρσενοκοίτης, οὐσ. sodomite. *soddomita*.

Ἀρσενοκοιτία, οὐσ. sodomie. *soddomia*.

Ἀρσίζικος, ἐπίθ. impudent, ente. *impudente*.

Ἀρταίνω, ἰδὲ Ἀρτύνω.

Ἄρτεμις, οὐσ. ἡ θεὰ Ἄρτεμις. Diane. *Diana*.

Ἀρτεμισία, οὐσ. annoise. armoise. *artemisia*.

Ἀρτηριολογία, οὐσ. artériologie. *arteriologia*.

Ἀρτηριοτομία, οὐσ. artériotomie. *arteriotomia*.

Ἀρτζιβούρτζι, οὐσ. ἡ ἑβδομὰς τοῦ ἀρτζιβούρτζι, ἢ ἀρτζιβουρίου. la semaine avant la septuagésime. *la settimana avanti la settuagesima*.

Ἀρτηρία, οὐσιασ. artére. *arteria*.

Α'ρπερίζω, Ρ'. περισσεύω. surabonder. *soprabbondare*. §. άρπερίζω, δίδω περισσότερον. donner davantage. *dare di più*. §. άρπερίζω, αὐξαίνω τὴν τιμὴν εἰς τὴν ἀγορὰν τινὸς πράγματος. renchérir. *rincarare*.

Α'ρπέρισμα, ὐσ. surabondance. *soprabbondanza*. §. άρπέρισμα, αὔξημα τῆς τιμῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τινὸς πράγματος. l'action d'enchérir. *l'incarare*.

Α'ρτίζω, κτλ. ἰδὲ 'Αρτώνω.

Α'ρτζοχάλι, ὐσ. placet. requête. *memoriale*.

Α'ρτιμόνι, ουσ. artimon. *l'albero di mezzana*.

Α'ρτιος, ἀριθμὸς, ουσ. ὁ μονὸς. impair. *casso*.

Α'ρτοθήκη, ουσ. corbeille à mettre du pain. *panattiera*.

Α'ρτοκλασία. ὐσ. la bénédiction des pains. *la benedizione del pane*.

Α'ρτοπωλεῖον, ὐσ. lieu où l'on vend du pain. *luogo dove si vende il pane*.

Α'ρτος, ουσ. pain. *pane*. §. ὁ ἅγιος ἄρτος. la sainte hostie. *l'ostia santa*.

Α'ρτοφόριον, ουσ. ciboire. *ciborio, pisside*.

Α'ρτοφύλαξ, ὐσ. panetier. *panattiere*.

Α'ρτυμα, ὐσ. assaisonnement. *condimento, conditura*. §. ἄρτυμα τῶ φαγητῶν, accommodage. *apparecchio delle vivande*. §. ἄρτυμα, διάφορα ἀρτύματα, sauce. *salsa*. §. ἄρτυμα μὲ ζάχαρη κὴ ξίδι. sauce douce. *salsa dolce*. §. ἄρτυμα μὲ σινάπι, κρομύδι κὴ ξίδι. sauce à robert. *salsa di mostarda, cipolla, ed aceto*.

Α'ρτυμένος, η, ον. μετ. assaisonné, ée. *condito, ta*.

Α'ρτώνω, Ρ'. assaisonner. *condire*. §. ἀρτώνω μὲ ἀρώματα, ὡς πιπέρι κτλ. épicer. *condire con delle spezierie*. §. ἀρτύνω τινὰ εἰς καιρὸν νηστείας, faire rompre le jeune. *far rompere il digiuno*.

Α'ρτυσμα, ἰδὲ 'Αρτυμα.

Α'ρτυσμένος, ἰδὲ 'Αρτυμένος.

Α'ραὺς, ἐπίθ. clair. re. qui n'est pas dense. *raro, ra. non denso, sa. non folto, ta*.

Α'ρχάγγελος, ὐσ. archange. *arcangelo*.

Α'ρχαϊκά, ἐπίρ. à l'antique, anciennement. *all'antica, anticamente*.

Α'ρχαϊκὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. antique. ancien, ne. *antico, ca*.

Α'ρχαῖος, αι, ον. ἐπίθ. ancien, ne. *antico, ca*.

Α'ρχαιότης, ουσ. ancienneté. *antichità*. §. ἀρχαιότης, antique, antiquités. *antichità. anticaglia*.

Α'ρχάριος, ἐπίθ. apprenti, ie. commençant, te. abécédaire. *principiante, apprendente, cominciante, ch' è all' abbicci*.

Α'ρχεῖος, ὐσ. τὰ ἀρχεῖα, τὸ χαρτοφυλάκιον. archives. *archivj*. §. ἀρχεῖα, ἡ χώρα, τὰ βασιλικὰ παλάτια. la cour, le Palais Royal. *il Palazzo reale, la Corte*.

Α'ρχέκακος, ἐπίθ. l'auteur du mal. *l'autore del male*.

Α'ρχέτυπον, ουσ. archetype. *archetipo*.

Α'ρχὴ, ουσ. commencement, principe. *cominciamento, principio*. §. ἐξ ἀρχῆς, κατ' ἀρχάς. d'abord, tout d'abord. *alla bella prima*. §. ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς, εἰς τὴν ἀρχὴν. au commencement. *nel principio, sul principio*. §. ἀρχαὶ, τὰ στοιχεῖα τινὸς πράγματος. les commencemens. les élémens. *i principj, gli elementi*. §. ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τέλους. du commencement, jusqu'à la fin. *dal principio sino al fine*.

Α'ρχηγὸς, ἐπίθ. ὁ προαίτιος. l'auteur. *l'autore*. §. ἀρχηγὸς, ὁ ἐφευρετὴς τινὸς πράγματος. auteur. inventeur. *inventore*. §. ἀρχηγὸς, ἐξουσιαστὴς, le commandant. *comandante*.

Α'ρχιμηνιὰ, ὐσ. néomenie. *neomenia*.

Α'ρχιμηνιάτικα, ἐπίρ. au commencement du mois. *al principio del mese*.

Α'ρχιμηνιάτικος, ἐπίθ. du premier jour de chaque mois. *del primo giorno del mese*.

Α'ρχινίζω, ἰδὲ 'Αρχινῶ.

Α'ρχινίσας, μετ. ἀρ. celui qui a commencé. *colui*

lui che ha incominciato.

Ἀρχινίσασα, μετ. θηλ. celle qui a commencé. *colei che ha incominciato.*

Ἀρχήνισμα, οὐσ. commencement. l'action de commencer. *cominciamento, incominciamento.*

Ἀρχηνισμένος, η, ον. ἐπίθ. κὴ μετ. commencé, ée. *incominciato, ta. principiato, ta.*

Ἀρχηνῶσα, μετ. θηλ. celle qui commence. *colei che incomincia.*

Ἀρχινῶ. Р'. commencer. *cominciare, incominciare, principiare.* §. ἀρχινῶ μίαν ὁμιλίαν. commencer, entamer un discours. *incominciare un discorso.* §. ἀρχινῶντας. en commençant. *incominciando.*

Ἀρχινῶν, μετ. commençant. *che incomincia, incominciante, principiante, che incomincia.*

Ἀρχιατρός, οὐσ. premier médecin. *protomedico.*

Ἀρχίβιον, οὐσ. τὸ χαρτοφυλάκιον. archives. *archivio.*

Ἀρχιγραμματεῦς, οὐσιας. archichancelier, grand-chancelier. *arcicancelliere, gran cancelliere.*

Ἀρχίδι, οὐσ. testicule. *testicolo.*

Ἀρχιδιακονία, οὐσ. archidiaconat. *arcidiaconato.*

Ἀρχιδιάκονος, οὐσ. archidiacre. *arcidiacono.*

Ἀρχιδιατρός, οὐσ. ὁ ποταπὸς κὴ ἄπειρος ἰατρός. médecin de rien. medecin qui n'a point d'expérience. *medico di nulla, medico non pratico.*

Ἀρχιδοῦξ, οὐσ. archiduc. *arciduca.* §. ἀρχιδούκισσα, θηλ. l'archiduchesse. *l'arciduchessa.*

Ἀρχιεπισκοπή, οὐσ. archeveché. *arcivescovado.*

Ἀρχιεπισκοπικός. ἐπίθ. archiépiscopal. *arcivescovile.*

Ἀρχιεπίσκοπος, οὐσ. archevéque. *arcivescovo.*

Ἀρχιερατεία, οὐσ. pontificat. *pontificato.*

Ἀρχιερατεύω, Р'. être pontife. *esser pontefice.*

Ἀρχιερατικός, ή, όν. ἐπίθ. pontifical, ale. *pontificale.*

Ἀρχιερατικῶς, ἐπίρ. μὲ τὰ ἱερὰ ἄμφια. pontificalement. *pontificalmente.* §. ἀρχιερατικῶς, κατὰ τὸν ἀρχιερατικὸν τρόπον, en pontife. *da pontefice.*

Ἀρχιερεύς, ἐπίθ. pontife. *pontefice.* §. ἄκρος ἀρχιερεύς, ὁ Πάπας. le souverain Pontife. *il sommo pontefice.*

Ἀρχιερατεύσας, μετ. qui a été pontife. *ch'è stato pontefice.*

Ἀρχιερωσύνη, οὐσ. apostolat, *apostolato.* §. ἡ ἀρχιερωσύνη σου, τίτλος διδόμενος τοῖς ἀρχιερεῦσι, παρὰ Γάλλοις δὲ, révérendissime, κὴ votre excellence. *reverendissimo.* κὴ πρὸς τοὺς Καρδινάλιους. votre éminence. *vostra eminenza.* πρὸς δὲ τὸν Πάπαν. votre sainteté. *vostra Santità.*

Ἀρχιευνοῦχος, οὐσ. le prémier des eunuques. *il capo degli eunuchi.*

Ἀρχιθαλάσσιος, οὐσ. ὁ στόλαρχης, amiral, chef d'escadre. *caposquadra, ammiraglio, almirante.*

Ἀρχίζω, ἴδε Ἀρχινῶ.

Ἀρχικυνηγός, οὐσ. grand veneur. *capocaccia, cacciatore maggiore.*

Ἀρχικαγκελλάριος, οὐσιας. grand chanchelier. *gran cancelliere.*

Ἀρχικοιτωνίτης, οὐσ. archicamerier. *arciciambellano.*

Ἀρχιληστής, οὐσ. chef des bandits. *capobandito.*

Ἀρχιμάγειρος, οὐσ. chef de cuisine. *capo cuoco, sopra cuoco.*

Ἀρχιμανδρίτης, οὐσ. archimandrite. *archimandrita.*

Ἀρχιμηνιά, ἴδε Ἀρχημηνιά.

Ἀρχίμιμος, οὐσ. archimime. *capo de' buffoni.*

Ἀρχιπέλαγος, οὐσ. archipel. *arcipelago.*

Ἀρχιποιμήν, ἀρχιποιμένας. οὐσ. le chef des pasteurs. Pontife. *il capo de' Pastori, Pontefice.*

Ἀρχιπρεσβύτερος, οὐσ. archiprêtre. *arciprete.*

Ἀρχιπρεσβυτερικός, ή, όν. ἐπίθ. archipresbyteral. *arcipresbiterale.*

Ἀρχιστράτηγος, οὐσ. Général. *Generale.* §. ἀρχιστράτηγος, κὴ maréchal de camp. *maresciallo di campo.*

Ἄρχισμα, οὐσ. commencement. *cominciamento.*

Ἀρχισμένος, η, ον. μετ. com-

commencé, ée. *cominciato, ta.*

Ἀρχισυνάγωγος, οὐσ. archisynagoque. *arcisinagogo.*

Ἀρχιτεκτονική, οὐσ. architecture. *architettura.*

Ἀρχιτεκτονικός, ή, όν. ἐπίθ. architectonique. *architettonico, ca.*

Ἀρχιτεκτονικῶς, ἐπίρ. à la façon d'architecte. *architettonicamente.*

Ἀρχιτέκτων, οὐσ. architecte. *architetto.*

Ἀρχιχρονιά, οὐσ. le commencement de l'année. la nouvelle année. *capo d'anno.*

Ἄρχομαι, Ρ'. ἀρχινῶ, ἀρχὴν ποιῶ. commencer. *incominciare, cominciare.*

Ἀρχοντεῖκι, οὐσ. hôtel. *palazzo.*

Ἄρχοντας, οὐσ. εὐγενής. noble. gentilhomme. *nobile, gentiluomo.* §. οἱ ἄρχοντες. la noblesse. *la nobiltà, i Signori.*

Ἀρχοντειά, οὐσ. gentilhommerie. noblesse. *nobiltà.*

Ἀρχοντεύω, Ρ'. ἐξουσιάζω. dominer. *signoreggiare.*

Ἀρχοντίζω, Ρ'. εὐγενίζω, κάμνω τινὰ ἄρχοντα. annoblir. ennoblir *nobilitare.* §. ἀρχοντίζω. φέρομαι ἀρχοντικά. agir en gentilhomme. *far da nobile.*

Ἀρχοντικά, ἐπίρ. en gentilhomme. d'une manière noble. *nobilmente, con nobiltà.*

Ἀρχοντικός, ή, ον. ἐπίθ. noble. *nobile.* §. ἀρχοντικόν. palais. hôtel. *palazzo.*

Ἀρχοντιλίκι, οὐσιασ. seigneurie. *signoria.*

Ἀρχόντισσα, οὐσ. dame. *dama, gentildonna.*

Ἀρχοντολόγι, οὐσ. la noblesse, les nobles, les gentilhommes. *la nobiltà, i signori.*

Ἀρχοντοπαίδευμα. οὐσιασ. noble éducation. *nobile educazione.*

Ἀρχοντοπαιδεύω, Ρ'. élever noblement. *educare nobilmente.*

Ἀρχοντοποῦλα, οὐσ. demoiselle. *damigella.*

Ἀρχοντόπουλον, οὐσ. jeune seigneur. jeune chevalier. *giovane cavaliere.*

Ἄρχος, ἰδὲ Ἄρχοντας.

Ἄρχων. ἄρχοντας, οὐσ. ἐξουσιαστής. commandant. *comandante.* §. ἄρχων εὐγενής. noble. gentilhomme. *nobile, gentiluomo, cavaliere.*

Ἄρωμα, οὐσιασ. aromate, drogue. *aromato, droga.*

Ἀρωματίζω, Ρ'. aromatiser, épicer. *aromatizzare, condir con delle spezierie.*

Ἀρωματικός, ἐπίθ. aromatique. *aromatico, ca.* §. τὸ ἀρωματικόν. qualité de ce qui est aromatique. *aromaticità, aromatichezza.*

Ἀρωματοπωλεῖον, οὐσ. droguerie. *drogheria.*

Ἀρωματοπώλης, οὐσ. épicier, droguiste. *aromatario, droghiere.*

Ἂς, ἐν χρήσει, ἂς εἶναι. soit. *sia.* §. ἂς λέγουν. qu'on dise. *che dicano.* §. ἂς εἰπῇ ὅ,τι θέλει. qu'il dise tout ce qu'il veut. *dica pur quel ch'ei vuole.* §. ἂς, ἀμποτε. plût à Dieu. *volesse Iddio.* ἂς ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν ἰδῶ. plût à Dieu. que je le puisse voir. *piacesse a Dio, ch'io lo possa vedere.*

Ἀσαβάνωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas habillé avec les habits de mort. *non vestito cogli abiti da morto.*

Ἀσάλευτα, ἐπίθ. avec immobilité. sans se mouvoir. *immobilmente.*

Ἀσάλευτος, η, ον. ἐπίθ. immobile. *immobile.*

Ἀσαλιβάρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas bridé, ée. *non imbrigliato, ta.*

Ἀσάπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pourri, ie. *non marcito, ta.*

Ἄσαρκος, η, ον. ἐπίθ. λιγρός, ὁποῦ δὲν ἔχει χρέας. maigre. *magro, ra.* §. ἄσαρκος, ἀσώματος. incorporel, le. *incorporeo, ea.*

Ἀσάρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas balayé, ée. *non spazzato, ta.*

Ἀσάφεια, οὐσ. obscurité. *oscurità, non chiarezza.*

Ἀσαφέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-inintelligible. très-obscur, re. *oscurissimo, ma.*

Ἀσαφέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus obscur, re. *più oscuro, ra.*

Ἀσαφήνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas éclairé, ée. expliqué plus clai-

re-

rement. *non dilucidato, ta. non dichiarato, ta.*

Α'σαφὴς, ἐς. ἐπίθ. obscur, re. non éclairci, cie. *oscuro, ra. non dilucidato, ta.*

Α'σαφῶς, ἐπίρ. d'une manière inintelligible. *oscuramente.*

Α'σβεςᾶς, οὖσ. celui qui vend la chaux vive. *che vende la calcina viva.*

Α'σβέςης, ὁσ. chaux. *calcina, calce.* §. ἀσβέςης μὴ διαλυμένος εἰς τὸ νερόν. chaux vive. *calcina viva.* §. ἀσβέςης διαλυμένος εἰς τὰ νερόν. chaux éteinte. *calcina spenta.* §. Ῥίμματα ἀσβέςου ὁπȣ̃ πίπτουν ἀπὸ τὸν τοῖχον. plâtras. *calcinaccio.*

Α'σβεςοκάμινον, ὁσ. four à chaux, chaufour. *fornace da calcina.*

Α'σβεςοχέμματα, ὁσ. plâtras. *calcinaccio.*

Α'σβεςόπετρα, ὁσ. pierre à chaux. *alberese, colombino.*

Α'σβεςος, ὁσ. ἰδὲ Ἀσβέςης. §. ἄσβεςος, ἐπίθ. ἰδὲ Ἄσβυςος.

Α'σβεςοφύρταρης, ὁσ. chaufournier. *fornaciajo di calcina.*

Α'σβέςωμα, οὖσ. enduit. crépi. *intonico, scialbatura.*

Α'σβεςωμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. *scialbato, ta. scialbo, ba.*

Α'σβεςώνω, Ρ'. blanchir une muraille. *scialbare.*

Α'σβέλη, ὁσ. plâtre. *gesso.*

Α'σβυςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν εἶναι σβυσμένος, qui n'est pas éteint, te. *non ismorzato, ta.* §. ἄσβυςος, ὁπȣ̃ δὲν σβυώνεται. inextinguible. *inestinguibile, immorzabile.*

Α'σέβεια, ὁσ. impiété. *empietà.* §. ἀσέβεια, κάλλαβεια. irréligion. *irreligione.*

Α'σεβέςατα, ἐπίρ. d'une manière très-impie. *empissimamente.*

Α'σεβέςατος, η, ον. ἐπίθ. très-impie. *empissimo, ma.*

Α'σεβέςερος, η, ον. ἐπίθ. plus impie. *più empio, ia.*

Α'σέβημα, οὖσ. impiété. *empietà.*

Α'σεβὴς, ἐς. ἐπίθ. impie. *empio, ia.* §. ἀσεβὴς, ἀδιλαβὴς. irréligieux. euse. *irreligioso, sa.*

Α'σεβῶ, Ρ'. agir en impie. *agire da empio.*

Α'σεβῶς, ἐπίρ. en impie. irréligieusement, avec irréligion. *empiamente, irreligiosamente.*

Α'σειςος, η, ον. ἐπίθ. inébranlable. *inconcusso, immobile.*

Α'σελγαίνω, Ρ'. s'abandonner à la luxure, vivre dans la débauche. *lussureggiare, lussuriare.*

Α'σέλγεια, οὖσ. lascivité, lubricité, luxure, paillardise. *lascivia, lussuria, libidine.*

Α'σελγέςατος, η, ον. ἐπίθ. très-lascif, ive. très-libidineux, euse. *libidinosissimo, ma. lussuriosissimo, ma.*

Α'σελγέςερος, η, ον. ἐπίθ. plus lascif. ive. plus libidineux, euse. *più lascivo, va. più libidinoso, sa.*

Α'σελγὴς, ἐς. ἐπίθ. lascif, ive. libidineux, euse. lubrique, luxurieux, euse. paillard, de. *lascivo, va. libidinoso, sa. lussurioso, sa.*

Α'σελγῶς, ἐπίρ. lascivement, lubriquement. *lascivamente.*

Α'σέλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas sellé, ée. *non sellato, ta.*

Α'σεμνος, η, ον. ἐπίθ. deshonnête. *disonesto, ta.*

Α'σηκωθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ȣ celle qui a été lévé. *colui ȣ colei ch'è stato levato.* §. καὶ ὑψωθεὶς. élevé, ée. *innalzato, ta.*

Α'σήκωμα, ὁσ. l'action de lever. *levata.* §. ἀσήκωμα, ὕψωμα. élévation. exhaussement. *innalzamento.*

Α'σηκωμένος, η, ον. μετ. levé, ée. *levato, ta.* §. ἀσηκωμένος, ὑψωμένος. haussé, ée. *alzato, innalzato, ta.*

Α'σηκώνω, Ρ'. σηκώνω ἀπὸ κατὰ γῆς. lever. *levare.* §. ἀσηκώνω, ὑψώνω. hausser, élever. *alzare, elevare.* §. ἀσηκώνω παραπάνω. rehausser. *rialzare.* §. ἀσηκώνω, βάνω ὄρθιον, ἰσιάζω. dresser. *drizzare.* § ἀσηκώνομαι. se léver. *levarsi.* §. ἀσηκώνομαι ἀπὸ τὸ κρεβάτι. se lever, sortir du lit. *alzarsi dal letto.* §. ἀσηκώνομαι ἀπὸ τὴν ἀρρωςίαν. relever de ma-

ladie. *uscir di malattia*. §. ἀσηκώνοντας. levant. élevant. *levando, innalzando*.

Α'σηκώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a levé. *colui ò colei che ha alzato*. §. ὁ ὑψώσας. celui ou celle qui a élevé. *colui ò colei che ha innalzato*.

Α'σηκωτῆρι, οὐσ. lévier. *leva*.

Α'σηκωτὴς, ὀσ. celui qui leve. *colui che leva*.

Α'σηκωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut lever. *che si può levare*. §. γιοφύρι ἀσηκωτὸ. pont-levis. *ponte levatojo*.

Α'σημάδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas marqué, ée. *non marcato, ta. non contrassegnato, ta*. §. ἀσημάδευτος, ὁποῦ δὲν εἶναι σημαδευμένος, ἤτοι δοσμένος διὰ ἐνέχυρον. qui n'est pas mis, se. en gage. *non impegnato, ta*.

Α'σήμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui ne signifie rien. *che non significa*.

Α'σημείωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas signé, ée. marqué, ée. noté, ée. *non segnato, ta. non notato, ta*.

Α'σημένιος, η, ον. ἐπίθ. d'argent, argentin, ine. *d'argento, argenteo, ea*. §. ἀσημένιος, ὁποῦ παρομοιάζει τὸ ἄσημι. argentin, ine. semblable à l'argent. *argentino, na argentale*.

Α'σῆμι, ὀσ. argent. *argento*.

Α'σημικὸν, οὐσ. argenterie. *argenteria*.

Α'σημοκαπνίζω, Ρ'. argenter, couvrir de feuilles d'argent. *inargentare*.

Α'σημοκάπνισμα, ὀσ. l'action d'argenter. *l'inargentare*.

Α'σημοκαπνισμένος, η, ον. μετ. argenté, ée. *inargentato, ta*.

Α'σημοκόπος, ὀσ. orfevre. *argentajo, argentiere*.

Α'σημόνερον, ὀσ. eau-forte. *acqua forte*.

Α'σημόσυρμα, ὀσ. fil d'argent. *filo d'argento*.

Α'σημοχρύσαφον, οὐσ. fil d'or et d'argent. *filo d'oro e d'argento*.

Α'σημοχρύσωμα, ὀσ. l'action de dorer l'argent. *l'indorare l'argento*.

Α'σημοχρυσωμένος, η, ον. μετ. argent doré. *argento indorato*.

Α'σημοχρυσώνω, Ρ'. dorer l'argent. *indorare l'argento*.

Α'σημοχρυσωτὴς, ὀσ. celui qui dore l'argent. *indoratore d'argento*.

Α'σήμωμα, οὐσ. l'action d'argenter. *l'inargentare*.

Α'σημωμένος, η, ον. μετ. argenté, ée. *inargentato, ta*.

Α'σημώνω, Ρ'. argenter. *inargentare*.

Α'σημωτὴς, ὀσ. argenteur. *argentatore*.

Α'σημωτικὴ, οὐσ. argenture. *l'arte d'inargentare*.

Α'σημωτικὸν, ὀσ. ὁ μισθὸς διὰ τὸ ἀσήμωμα τινὸς πράγματος. ce qu'on paye pour argenter une chose. *quel che si paga per inargentare una cosa*.

Α'σήμωτος, ἐπίθ. qui n'est pas argenté. *non inargentato*.

Α'σημος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει σημασίαν. qui n'a point de signification. *che non ha significazione*. §. ἄσημος, ὁ δυσγενὴς. ignoble, roturier, de basse extraction. *ignobile, di bassa estrazione*.

Α'σηπτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν σαπαίνει. immarcescible, incorruptible. *immarcescibile, incorruttibile*.

Α'σθένεια, οὐσ. infirmité, maladie. *infermità, malattia*.

Α'σθενέστερος, ἐπίθ. plus foible. *più debole*.

Α'σθένημα, ὀσ. infirmité, l'action de tomber malade. *l'ammalarsi*.

Α'σθενημένα, ἐπίρ. μὲ ἀσθένειαν. avec maladie. *con infermità*. §. ἀσθενημένα, ἀδυνάτα. foiblement. *infermamente, debolmente*.

Α'σθενημένος, η, ον. μετ. tombé malade, qui s'est alité. *infermato, ta*.

Α'σθενὴς, ἐσιας. infirme, malade. *infermo, ammalato, ta*. §. ἀσθενὴς, ἀδύνατος. foible. *debole*.

Α'σθενήσας, μετ. ἀρ. qui est tombé malade. *colui che si è ammalato*.

Α'σθενήσασα, μετ. θηλ.

celle qui s'est alitée. *colei che si è ammalata.*

Ἀσθενῶ, P'. ἀῤῥωςῶ. s'aliter, tomber malade. *infermarsi, ammalarsi.* §. ἀσθενῶ, ἀδυνατῶ, εἶμαι ἀδύνατος. s'affoiblit. *indebolirsi.*

Ἀσθενὴς. μετ. ἄῤῥωςος. malade, infirme. *infermo, ammalato, ta.* §. ἀσθενὴς, ἀδύνατος, ὁπῶ φρόξενῶ ἀδυναμίαν, affoiblissant, ante. *che indebolisce.*

Ἄσθμα, ὐσ. asthme, courte haleine. *asma.*

Ἀσθματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. asthmatique. *asmatico, ca.*

Ἀσίαςος, ν, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι σιασμένος. qui n'est pas arrangé, ée. qui n'est pas mise. en ordre. *non accommodato, ta. non messo in ordine.* §. ἀσίαςος, ὁπῦ δὲν ἐσιάςθη μὲ τινὰ εἰς τὰς διαφορὰς τȣ. qui ne s'est pas raccommodé, ajusté, ée. *non accomodato, non aggiustato, non pacificato, ta.*

Ἀσίγητος, ν, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν σιωπᾷ ποτέ. qui ne se tait. *che non tace.* §. ἀσίγητος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σιωπηθῇ. qui ne se peut taire, qu'on ne sauroit passer sous silence. *che non si può tacere, che non si può passare sotto silenzio.*

Ἀσιδοσία, ὐσ. exemption. franchise. *immunità, etenzione, franchigia.*

Ἀσίδοτος, ν, ον. ἐπίθ. exempt, franc, qui ouit de quelque immunité. *immune, esente.*

Ἀσιώπητος, ν, ον. ἴδε Ἀσίγητος.

Ἀσκάκι, ὐσ. μικρὸν ἀσκί. petite outre. *otrello, otricello.*

Ἀσκάλιςος, ν, ον. ἐπίθ ὁπῦ δὲν εἶναι σκαλισμένος. qui n'est pas sculpté, ée. *non scolpito, ta.* § γῆ ἀσκάλιςος. terre inculte. *terra incolta.*

Ἀσκάλωτος, ἐπίθ. qui n'est pas accroché. *non aggrappato.*

Ἀσκαῦδαρος, ὐσ. escarbot. *scarafaggio.*

Ἀσκανδάλιςα, ἐπίῤ. sans scandale. *senza scandalo.*

Ἀσκανδάλιςος, ν, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν σκανδαλίζεται. qui ne se scandalise point. *che non si scandalizza.* §. ἀσκανδάλιςος, ὁπῦ δὲν εἶναι σκανδαλισμένος, qui n'est pas scandalisé. *non scandalizzato.* §. διὰ τὸ ἀσκανδάλιςον, pour le bien de la paix. *pel ben della pace.* § ἀσκανδάλιςος. μηχανὴ ἀσκανδάλιςος, machine qui n'est pas derangée dans ses ressorts. *macchina non dissestata, che ha tutti gli ordigni in sesto.*

Ἄσκαπτος, ν, ον. ἐπίθ. τόπος ἄσκαπτος, ὁποῦ δὲν εἶναι σκαμμένος. qui n'est pas fouillé, ée. qui n'est pas foui, ie. *non istavate, ta.* §. ἀσκαπτος γῆ, ἀμπέλι κτλ. ἀσκαπτον. qui n'est pas pioché, houé, ée. *non zappato, ta.* §. ἄσκαπτος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σκαφθῇ. qu'on ne sauroit fouir. *che non si può scavare.*

Ἀσκαρίδες, ὐσιας. πληθ. ascarides. *ascaridi.*

Ἄσκαςος, ν, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι σκασμένος, qui n'est pas crevé, ée. crevassé, ée. *non crepato, ta.*

Ἀσκέπαςα, ἐπίῤ. à découvert. *scopertamente.*

Ἀσκέπαςος, ν, ον. ἐπίθ. découvert, te. qui n'est pas couvert, erte. *scoperto, ta. non coperto, ta.*

Ἀσκεπὴς, ἀσκεπος, ἴδε Ἀσκέπαςος.

Ἀσκέρι, ὐσ. armée. *esercito.*

Ἄσκημα, ατ. γύμνασμα. exercice. *esercizio.*

Ἀσκημένος, ον. μετ. γυμνασμένος, exercé, ée. *esercitato, ta.*

Ἄσκησις, ἐσιας. γύμνασις. exercice. *esercizio.* §. ἄσκησις, τὸ ἀσκητεύειν, l'action de vivre dans la solitude. *il vivere nell'eremo.*

Ἀσκητήριον, ὐσ. hermitage. *romitaggio.*

Ἀσκήτευμα, ὐσ. τὸ ἀσκητεύειν. l'action de vivre dans la solitude. *il vivere nella solitudine.*

Ἀσκητεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a vecu dans la solitude. *ch'è vissuto nella solitudine.*

Ἀσκητεύσασα, μετ. θηλ. celle qui a passé sa vie dans

dans la solitude. *colei che ha passata la sua vita nel romitaggio.*

Α᾿σκητεύω, Ρ'. vivre, passer sa vie dans la solitude. dans l'hermitage. *vivere, passare la vita nella solitudine, nel remitorio, far vita da romito.*

Α᾿σκητήριον, ους. hermitage. *romitaggio, romitorio.*

Α᾿σκητής, ὁ, τε. hermite, solitaire. *romita, solitario.*

Α᾿σκητικός, ή, όν. ἐπίθ. αὐτὸς τοῦ εἰς ἀσκητὴν: de solitaire. *di romito*, §. ἀσκητικὰ βιβλία. livres ascétiques. *libri ascetici.*

Α᾿σκητικῶς, ἐπίρ. en hermite, en solitaire. *da romitó, da solitario.*

Α᾿σκί, ὁς. outre. *otre. otro.* § ἀσκὶ διὰ λάδι, ἢ κρασί. bouc. *otre.* §. μικρὸν ἀσκί. petite outre. *otrello, otricello.*

Α᾿σκιατα, ἐπίθ. sans épouvante. *senza spavento.*

Α᾿σκιαστος, ἀσκιαχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas épouvanté, ée. *non ispaventato, ta.*

Α᾿σκιοι, πληθ. οἱ κάτοικοι τῆς διακεκαυμένης ζώνης, asciens. *gli abitanti della zona torrida.*

Α᾿σκίτης, ους. τυμπανίτης, ὑδρωπικας. ascite. *ascite.*

Α᾿σκλάβωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι σκλαβωμένος, qui n'est pas assujeti, ie. qui n'est pas captivé, ée. *non cattivato, ta. non reso, sa. non schiavo, va.*

Α᾿σκληπιάς, οὗς. φυτόν. asclepias. *asclepiade.*

Α᾿σκόαυλος, ἀσκόδερμα, ους. cornemuse. *cornamusa.*

Α᾿σκόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει σκόνιν. qui n'est pas rempli de poussière. *non impolverato.*

Α᾿σκομαντούρα, ἰδὲ Ἀσκόαυλος.

Α᾿σκόνταυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas bronché, qui n'a pas choppé. *che non ha inciampato, intoppato.*

Α᾿σκοπος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de but. *che non ha scopo.*

Α᾿σκός, ὁς. outre. *otre, otro.*

Α᾿σκοτζαμπούνα, ὁς. cornemuse. *cornamusa.*

Α᾿σκούπιστος, η, ον. ἐπίθ. ἀσάρωτος. qui n'est pas balayé. *non ispazzato.* § ἀσκούπιστος, μὴ ξεκορνιαχτισμένος. qui n'est pas épousseté. qui n'est pas nettoyé avec des époussetes. *non ispazzolato, ta. non nettato colla spazzola.*

Α᾿σκούριαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas rouillé, ée. *non arruginito, ta.*

Α᾿σκῶ, Ρ'. γυμνάζω. exercer. *esercitare.* §. ἀσκοῦμαι. s'exercer. *esercitarsi.*

Α᾿σμα, ὁς. cantique. *cantico.*

Α᾿σματικός, ή, όν. ἐπίθ. de cantique. *di cantico.*

Α᾿σμένως, ἐπίρ. agréablement. *dilettevolmente, soavemente.*

Α᾿σμικτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν σμίγεται, δὲν ἑνώνεται. qu'on ne peut joindre. *che non si può congiugnere.* §. ἀσμικτος, ὅπου δὲν σμίγεται, δὲν ἀνακατώνεται. qu'on ne sauroit mêler. mixtion. ner. *che non si può mescolare.* §. ἀσμικτος. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸν σμίξῃ, νὰ τὸν συνχιαστραφῇ. intraitable. *intrattabile.*

Α᾿σοφος, η, ον. ἐπίθ. ignorant, ante. qui n'est sage. *ignorante, non sapiente.*

Α᾿σπάζομαι, Ρ'. saluer, complimenter. *salutare, complimentare.*

Α᾿σπαρτα, ἐπίθ. sans ensemer. *senza seminare.*

Α᾿σπαρτος, η, ον. qui n'est pas ensemencé, ée. *non seminato, ta.*

Α᾿σπασμα, ὁς. salutation, l'action de saluer. *salutazione.*

Α᾿σπασμένος, η, ον. μετ. salué, ée. *salutato, ta.*

Α᾿σπασμός, ὁς. salutation, salut, baisemains; compliments. *salute, baciamano, complimenti.* §. ἀσπασμὸς τῆς εἰρήνης ὅταν συλλειτουργοῦν. baiser de paix. *il bacio di pace.*

Α᾿σπαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas crevé, ée. crevassé, ée. *non crepato, ta.* §. ἀσπαστος, ὅπου δὲν σπάχει ἀπὸ τὸ σπάσιμον, qui n'a point de descente des boyaux. *che non ha rottura degli intestini.*

Α᾿σπάταλος, η, ον. ἐπίθ. qui

qui n'a point de maison. *che non è accasato, che non ha casa*.

Α'σπίδα, ὕσιας. bouclier. *scudo*. ἴδε ϰ̀ Ἀσπίς.

Α'σπιδηφόρος, ὕσιας. armé d'un bouclier. *scudato, armato di scudo*.

Α'σπιδωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait en forme de bouclier. *fatto in forma di scudo*.

Α'σπίθα, ὕσιας. étincelle. *scintilla*.

Α'σπιλος, ἐπίθ. pur, re. *puro, ra. mondo, da. casto, ta*.

Α'σπινδοβολῶ, ἴδε Σπινθοβολῶ.

Α'σπίς, ὕσ. écu. bouclier. *scudo*. §. ἀσπὶς, εἶδος ὄφεως. aspic. *aspide*. §. ἀσπὶς, φυτόν τι. aspic. *spigo*.

Α'σπλαγχνα, ἐπίρ. impitoyablement, sans miséricorde. *spietatamente, dispietatamente, senza pietà*.

Α'σπλαγχνία, ὕσ. cruauté, *crudeltà, spietatezza*.

Α'σπλαγχνος, η, ον. ἐπίθ. impitoyable. *spietato, ta. dispietato, ta*.

Α'σπορος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de semence. *che non ha seme*.

Α'σπύδαςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἦται σπυδαγμένος, δὲν ἐσπουδάχθη, qu'on n'a pas étudié. *che non si è studiato*. §. ἀσπύδαςος, ἀμαθὴς, ὁπῦ δὲν ἔμαθε. ignorant, te. qui n'a pas étudié, qui n'est pas lettré. *indotto, ta. ignorante, che non ha studiato*.

Α'σπράδα, ὕσ. blancheur. *bianchezza*.

Α'σπράδι, ὕσ. le blanc. *il bianco*. §. τὸ ἀσπράδι τῦ αὐγῦ. le blanc d'oeuf. *chiara d'uovo*.

Α'σπρίζυσα, μετ. θηλ. celle qui blanchit. *colei che imbianchisce*. §. ἀσπρίζυσα, ὁπῦ ὁμοιάζει τὸ ἄσπρον. blanchissante. *biancheggiante, che sembra bianca*.

Α'σπρίζων, μετ. ἀρ. celui qui blanchit. *colui che imbianchisce*. §. ἀσπρίζων, ἀσπρυλιάρικος, ὅςις φαίνεται ἄσπρος. blanchissant. *biancheggiante, che sembra bianco*.

Α'σπρίζω, Pʹ. blanchir. *bianchire, imbianchire*. §. ἀσπρίζω, γίνομαι ἄσπρος. blanchir, devenir blanc. *imbiancarsi, farsi bianco*. §. ἀσπρίζω, γηράζω. blanchir, vieillir. *incanutire, invecchiare*. §. ἀσπρίζω, κλίνω πρὸς τὸ ἄσπρον. tirer sur le blanc. *albeggiare, biancheggiare*. §. ἀσπρίζωντας. en blanchissant. *imbianchendo*.

Α'σπρίσας, μετ. ἀρ. celui qui a blanchi. *colui che ha imbianchito*.

Α'σπρίσασα, θηλ. celle qui a blanchi. *colei che ha imbianchito*.

Α'σπρισμα, ὕδ. blanchiment. *bianchimento, imbianchimento*. §. ἄσπρισμα. ἀσπράδα. blancheur. *bianchezza*.

Α'σπρισμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. *imbiancato, ta*.

Α'σπριςὴς, ὕσ. blanchisseur. *che imbianca, imbiancatore*.

Α'σπρογένης, ὕσ. chenu, qui a la barbe blanche. *canuto, che ha la barba bianca*.

Α'σπρόδερος, η, ον. ἐπίθ. blanchâtre. qui tire sur le blanc. *bianchiccio, cia. biancheggiante*.

Α'σπρογενίζω, Pʹ. avoir la barbe blanche. *aver la barba bianca*.

Α'σπροκόκκινος, η, ον. ἐπίθ. blanc et rouge. *biancorosso, sa*.

Α'σπρολάχανον, ὕσ. chou cabu, chou pommé. *cavolo cappuccio*.

Α'σπρομάλλης, ἐπίθ. chenu, qui a les cheveux blancs. *canuto, che ha i capelli bianchi*.

Α'σπροπύγγι, ὕσ. bourse. *borsa*.

Α'σπροπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. qui a un visage blanc. *che ha viso bianco*.

Α'σπρος, η, ον. ἐπίθ. blanc, blanche. *bianco, ca*. §. ἄσπρον, τὸ ἀσπράδι, ἀσπράδα. blancheur. *bianchezza*. §. ἄσπρον. ἕνα ἄσπρον. aspre. *aspro*. §. ἕνα ἄσπρον, ἕνα λιαρόν. un dénier. *un quattrino*. §. ἄσπρα, χρήματα. argent. *denaro, quattrini*. §. ἄσπρα ἀσημένια. argent blanc. *moneta bianca*. §. ἄσπρον τῦ αὐγῦ. le blanc d'oeuf. *albume, chiara d'uovo*.

Α'σπρότατος, η, ον. ἐπίθ. fort blanc, blanc com-

comme la neige. *bianchissimo, ma.*

Ἀσπρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus blanc. *più bianco, ca.*

Ἀσπρότης, ὐσ. blancheur. *bianchezza.*

Ἀσπρουλιάρικος, η, ον. ἐπίθ. blanchâtre, qui tire sur le blanc. *bianchiccio, cia. albeggiante, albicante.*

Ἀσπριάτζικος, η, ον. ἐπίθ. blanchâtre. *bianchiccio, cia. albiccio, cia. bianchetto, ta.*

Ἀσπροφορεμένος, η, ον. ἐπίθ. vetu de blanc. *vestito di bianco.*

Ἀσπροφόρος, ἐπίθ. qui a des habits blancs. *che ha abiti bianchi.*

Ἀσπροφορῶ, P'. porter des habits blancs. *portar abiti bianchi.*

Ἄσσος, ὐσ. ὁ ἄσσος εἰς τὰ χαρτιά, as. *asso.*

Ἀστακός, ὐσιασ. homard, *astaco, gambero marino.*

Ἀστάλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐστάλαξε. qui n'a pas coulé. *che non ha colato, che non ha stillato.*

Ἀσταμάτητος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐσταμάτησε, καὶ δὲν σταματᾶ. qui ne s'arrête pas. *che non si ferma.* §. ἀσταμάτητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταματήσῃ. qui ne se peut arrêter. *che non può fermarsi.* §. ἀσταμάτητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταματηθῇ. qu'on ne peut arrêter. *che non si può fermare.*

Ἀστάρι, ὐσ. doublure. *fodra, fodera.*

Ἀστάρωμα, ὐσ. l'action de doubler, de fourrer. *il foderare, foderatura.*

Ἀσταρωμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. fourré, ée. *foderato, ta.*

Ἀσταρώνω, P'. doubler, fourrer. *foderare.*

Ἀστασία, ὐσ. instabilité, inconstance. *instabilità, inconstanza.*

Ἄστατα, ἐπίρ. inconstamment. *instabilmente.*

Ἄστατος, η, ον. ἐπίθ. instable, inconstant, te. *instabile, incostante.*

Ἀσταχένιος, ἐπίθ. d'épi. *di spiga.*

Ἀσταχός, ὐσιασ. homard. *astaco, granzevola.*

Ἀστάχυ, ὐσ. épi. *spiga.* §. μικρὸν ἀστάχυ. petit épi. *spighetta.*

Ἀσταχυολογία, ὐσ. glanure. *spigolatura.*

Ἀσταχυολόγημα, ὐσ. glanure, l'action de glaner, *spigolatura, lo spigolare.*

Ἀσταχυολόγος, ὐσ. glaneur. *spigolatore.*

Ἀσταχυολογῶ, P'. glaner, *spigolare.*

Ἀστέγνωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas essuyé, ée. *non rasciugato, ta. non asciugato, ta.*

Ἀστεΐζομαι, ὐσ. badiner, plaisanter, bouffonner. *scherzare, far il faceto, buffoneggiare.*

Ἀστεϊζόμενος, μετ. qui badine, qui plaisante. *che fa il faceto.*

Ἀστεῖος, α, ον. ἐπίθ. plaisant, ante. drôle, facetieux, euse. *faceto, ta. burlesco, ta. giuocoso, sa.*

Ἀστειότατος, η, ον. ἐπίθ. très plaisant, te. *facetissimo, ma.*

Ἀστειότερος, ἐπίθ. plus plaisant, te. *più faceto, ta.*

Ἀστειότης, ὐσ. plaisanterie, facetie, bouffonerie. *facezia, piacevolezza, gaglioffería.*

Ἀστεϊσμός, ἴδε Ἀστειότης.

Ἀστείως, ἐπίρ. plaisamment, facetieusement. *facetamente.*

Ἀστέναχτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν στενάζει, ὁποῦ δὲν ἐστέναξε. qui ne gémit pas. *che non geme.*

Ἀστενοχώρητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas contraint, te. *non costretto, ta.*

Ἀστέρας, ὐσ. étoile. *stella.*

Ἀστερίσκος, ὐσ. astérisque. *asterisco.*

Ἀστερισμός, ὐσ. astérisme. *asterismo.* §. ἀστερισμός. constellation. *costellazione.*

Ἀστεροειδής, ἐπίθ. qui a la figure d'une étoile. *che ha la figura d'una stella.*

Ἀστερωτός, ή, όν. ἐπίθ. étoile, ée. *stellato, ta.*

Ἀστέφανος, ἐπίθ. qui n'a pas de couronne. *che non ha corona.*

Ἀστεφάνωτος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι στεφανωμένος. qui n'est pas couronné, ée. *non coronato, ta.* §. ἀστεφάνωτος, ὁποῦ δὲν ἐστεφανώθη. qui n'est pas épou-

épousé par le prêtre. *non isposato dal Sacerdote.*

Α'στὴρ, ὁσ. astre, étoile. *astro, stella.*

Α'στερέωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι στερεωμένος. qui n'est pas affermi, ie. *non sollidato, ta.*

Α'στίβαχτος, ἀστίβαστος, καὶ ἀστίβαχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empilé, ée. encaqué, ée. *non istivato, ta.*

Α'στίχωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι στιχωμένος. qui n'est pas gagé. qui n'a point de gage. *non istipendiato, non salariato, ta.*

Α'στόλιστα, ἐπίῤ. sans ornemens. *senza ornamenti.*

Α'στόλιστος, η, ον. ἐπίθ. déparé, ée. qui n'est pas paré, ée. qui est sans ornement. *disadorno, na. non ornato, ta.*

Α'στόματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de bouche. *che non ha bocca.*

Α'στόμαχος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'estomac. *che non ha stomaco.*

Α'στομος, ἰδὲ 'Αστόματος.

Α'στοχασία, ἡσ. imprudence, inconsidération. *imprudenza, inconsiderazione.*

Α'στόχαστα, ἐπίῤ. imprudemment, inconsidérément. *imprudentemente, inconsideratamente, inavvedutamente, inavvertentemente.* §. ὁμιλεῖ πάντοτε ἀστόχαστα. il parle toujours à tort et à travers. *parla sempre sconsideratamente.*

Α'στόχαστος, η, ον. ἐπίθ. imprudent, ente. inconsidéré, ée. *imprudente, inconsiderato, ta. inavveduto, ta.* §. ἀστόχαστος, μωρός. niais, nigaud. *balordo, da. sciocco, ca.*

Α'στοχία, ἡσ. ἀλησμονησία, oubli. *oblivione.* §. ἀστοχιά σ' ἔλθῃ. que la peste te creve. *malanno che ti colga.*

Α'στοχῶ, Ρ'. ἀλησμονῶ. oublier. *scordarsi, dimenticarsi.*

Α'στραγάλι, ἡσ. malléole. cheville du pied. *noce del piede.*

Α'στραχιά, ἀστράχα, ὑσιασ. rougeole. *rosalia.*

Α'στραγμα, ἰδὲ 'Αστραψις.

Α'στραπή, ἡσιασ. éclair. *lampo, baleno.*

Α'στραποβροντῶ, Ρ'. faire des éclairs et tonner. *balenare e tuonare.*

Α'στραποπελέκημα. ὑσιασ. foudroiement. *fulminazione.*

Α'στραποπελεκημένος, η, ον. μετ. foudroié, ée. *fulminato, ta.*

Α'στραπόπελεκι, ὑσ. la foudre. *il fulmine.*

Α'στραποφεγγιά, ἡσ. λάμψις, éclat, scintillation. *balenamento, scintillazione.*

Α'στράπτω, Ρ'. éclairer. *balenare, lampeggiare.* §. ἀστράπτω, λάμπω. briller. *brillare.*

Α'στράπτουσα, μετ. θηλ. celle qui éclaire. *colei che lampeggia.* §. ἀστράπτουσα, λάμπουσα, luisante, brillante. *brillante.*

Α'στράπτων, μετ. ἀρ. qui éclaire, qui fait des éclairs. *lampeggiante, che balena.* §. ἀστράπτων, λάμπων. brillant, te. luisant, te. *brillante, lampeggiante.*

Α'στράτευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐστράτευσε, δὲν ἐπῆγε ταξίδι. qui n'a pas voyagé. *che non ha viaggiato.*

Α'στράψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a fait des éclairs. *colui o colei che ha lampeggiato.* §. ἀστράψας. celui ou celle qui a brillé. *colui o colei che ha brillato.*

Α'στραψις, ἡσ. τὸ ἀστράπτειν. l'action d'éclairer. *il balenare, balenamento.*

Α'στρεπτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν στρέφεται ὀπίσω. qui ne se tourne pas. *che non si volge.* §. ἄστρεπτος. ὁποῦ δὲν μεταβάλλει γνώμην. inflexible. *inflessibile.*

Α'στρίδι, ἰδὲ Στρίδι.

Α'στρικός, ἐπίθ. astral. *appartenente agli astri.*

Α'στριφτος, ἀστρίφτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι στριμμένος. qui n'est pas entortillé, ée. *non torto, ta. non attorcigliato.* §. ἄστριφτος, ὁποῦ δὲν στρίφεται. qu'on ne peut tordre, entortiller. *che non si può attorcigliare.*

Α'στροθεσία, ἡσ. position des étoiles. *posizione delle stelle.*

Α'στρολάβιον, ὑσ. astrolabe. *astolabio.*

Ἀϛρολογία, οὐσ. astrologie. *astrologia*.

Ἀϛρολογικὸς, ή, όν. ἐπίθ. astrologique. *astrologico, ca*.

Ἀϛρολόγισσα, οὐσ. une astrologue. *astrologa*.

Ἀϛρολόγος, οὐσ. astrologue. *astrologo*.

Ἀϛρολογῶ, Ρ'. καταγίνομαι εἰς τὴν ἀϛρολογίαν, καὶ μαντεύω διὰ ἀϛρολογίας. faire profession de l'astrologie. *astrologare, astrolagare*.

Ἀϛρον, οὐσ. astre. étoile. *astro, stella*. §. τὸ ἄϛρον τῆς αὐγῆς. l'étoile du matin. l'étoile matinière. *diana, la stella mattutina*.

Ἀϛρονομία, οὐσ. astronomie. *astronomia*.

Ἀϛρονομικὸς, ή, όν. ἐπίθ. astronomique. *astronomico, ca*. §. ἀϛρονομικὸς, ὁ ἀϛρονόμος. astronome. *astronomo*.

Ἀϛρονομικῶς, ἐπίρ. astronomiquement. *astronomicamente*.

Ἀϛρονόμος, οὐσ. astronome. *astronomo*.

Ἀϛρονομῶ, Ρ'. faire profession d'astronomie. *astronomizzare, fare professione d'astronomia, professar l'astronomia*.

Ἀϛροπελέκι, οὐσ. foudre. *fulmine*.

Ἀϛροπελέκημα, κτλ. ἰδὲ Ἀϛραποπελέκημα, κτλ.

Ἀϛροφεγγιά, οὐσ. sérénité, clarté des étoiles. *serenità, il lampeggiare delle stelle*.

Ἀϛρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι ϛρωμένος, ὡς· κρεβάτι ἄϛρωτον. lit qui n'est pas fait. *letto non rifatto, letto disfatto*. §. ϛράτα ἄϛρωτος. rue qui n'est pas pavée. *strada non lastricata, non selciata*. §. καβαλικεύω ἄλογον ἄϛρωτον. monter un cheval à nu. *cavalcar a bardosso*. §. ἄϛρωτος, ὁποῦ δὲν ϛρώνεται. ὁποῦ δὲν βάνεται εἰς τάξιν, ἀλλὰ ζῇ πάντοτε εἰς ἀταξίας. déreglé. ée. qui ne change pas la vie dereglée qu'il mene. *sregolato, ta. che non cangia la vita sregolata ch'ei mena*.

Ἀσύβασα, ἐπίρ. sans accord. *senza accordo*.

Ἀσύβατος, η, ον. ἐπίθ. qui ne s'est pas accordé, ée. qui n'est pas convenu. *che non si è accordato, ta*.

Ἀσυγκέρασος, η, ον. ἐπίθ. intemperé, ée. *intemperato, ta*.

Ἀσυγκρισία, οὐσ. impossibilité de comparaison. *impossibilità di paragone*.

Ἀσύγκριτος, η, ον. ἐπίθ. incomparable. *incomparabile, impareggiabile*.

Ἀσυγκρίτως, ἐπίρ. incomparablement, sans comparaison. *incomparabilmente, impareggiabilmente, senza comparazione*.

Ἀσυγνέφιασος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas couver de nuages. *non coperto di nuvole, non nuvoloso, sa*.

Ἀσύγνωσος, η, ον. ἐπίθ. impardonnable, irremissible. *imperdonabile*.

Ἀσυγχυσία, οὐσ. imperturbabilité, tranquillité. *imperturbabilità*.

Ἀσύγχυσος, η, ον. ἐπίθ. imperturbable, qui ne se trouble point, qu'on ne peut pas troubler. *imperturbabile, che non può esser perturbato*.

Ἀσυγχύτως, ἐπίρ. imperturbablement, d'une manière imperturbable. *imperturbabilmente*.

Ἀσυγχώρητα, ἐπίρ. sans pardon. *senza perdono, irremissibilmente*.

Ἀσυγχώρητος, η, ον. ἐπίθ. irrémissible, impardonnable. *irremissibile, imperdonabile*.

Ἀσύκωμα, κτλ. ἰδὲ Ἀσύκωμα, κτλ.

Ἀσυκοφάντιϛος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas calomnié, ée. *non calunniato, ta*.

Ἀσυλλάβητος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἰξεύρει οὔτε μίαν συλλαβήν. qui ne sait pas une syllabe. *che non sa una sillaba*.

Ἀσυλληβάρωτος, ἰδὲ Ἀσαλληβάρωτος.

Ἀσυλλόγιϛα, ἐπίρ. sans y penser. *impensatamente*. §. ἀσυλλόγιϛα, ἀϛόχαϛα, μωρά. étourdiment, balourdement. *scioccamente, stolidamente*.

Ἀσυλλόγιϛος, η, ον. ἐπίθ. inopiné, ée. *impensato, ta*. §. ἀσυλλόγιϛος, ἀϛόχαϛος, μωρός. étourdi, ie. *stolido, da*.

Ἄσυλον, οὐσ. asile, lieu de franchise. *asilo, luogo*

gò di franchigia. §. ἄσυλον, καταφυγή. abri. ricovero.

Ἀσυμβίβαςος, η, ον. ἐπίθ. incompatible. incompatibile.

Ἀσυμβέλευτα, ἐπίρ. sans avoir pris conseil, inconsidérément. inconsultamente, senza consigliarsi.

Ἀσυμβέλευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δεν ἐσυμβουλεύθη τινά. qui n'a pris conseil, avis de personne. che non si è consigliato con alcuno. §. ἀσυμβέλευτος, ὁποῦ δεν ἐσυμβελεύθη, δεν ἐνουθετήθη ἀπό τινά. qui n'a pas été conseillé de personne. non consigliato da alcuno. §. ἀσυμβέλευτος, ἀςόχαςος. inconsideré, ée. etourdi, ie. inconsulto, ta.

Ἀσυμμάζωκτα, ἐπίρ. sans être amassé. senza esser ragunato.

Ἀσυμμάζωκτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas assemblé, ée. amassé, ée. non ragunato, ta. non ammassato, ta.

Ἀσύμαςα, ἀσύμαςος, ἰδὲ Ἀσυμμάζωκτα, ἀσυμμάζωκτος.

Ἀσύμμετρα, ἐπίρ. sans proportion, sproporzionatamente.

Ἀσυμμετρία, ἡ. asymetrie, disproportion. asimetria, sproporzione.

Ἀσύμμετρος, η, ον. ἐπίθ. disproportionné, ée. sproporzionato, ta.

Ἀσυμπαθησία, ἡ. l'action de ne pas pardonner. il non perdonare.

Ἀσυμπαθής, ἐπίθ. qui ne pardonne pas. che non perdona. §. ἀσυμπαθής, ἄσπλαγχνος. cruel, elle. spietato, ta.

Ἀσυμπάθητα, ἐπίρ. irrémissiblement. irremissibilmente.

Ἀσυμπάθητος, η, ον. ἐπίθ. impardonnable, irrémissible. imperdonabile, irremissibile.

Ἀσύμπτωτος γραμμή. asymptote. assintote.

Ἀσύμφορος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεπιτήδειος. incapable, inhabile. incapace, inabile. §. ἀσύμφορος, ἀνωφελής. inutile. inutile.

Ἀσύμφωνα, ἐπίρ. avec discorde. discordantemente.

Ἀσυμφωνία, ἡ. discorde. discordia, sconcordia.

Ἀσύμφωνος, η, ον. ἐπίθ. discordant, te. discordante.

Ἀσύμπατος, η, ον. ἀπλησίαςος. inaccessible, inabordable. inaccessibile.

Ἀσυνάθροιςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas recueilli, ie. qui n'est pas assemblé, ée. non raccolto, ta.

Ἀσύνακτος, ἰδὲ Ἀσυνάθροιςος.

Ἀσυνείδητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas consciencieux, euse. qui n'a pas la conscience délicate. che non è conscienziato, ta. che non ha buona conscienza.

Ἀσυνειδήτως, ἐπίρ. sans conscience. senza conscienza.

Ἀσύνετα, ἐπίρ. imprudemment. imprudentemente.

Ἀσύνετος, η, ον. ἐπίθ. imprudent, ente. imprudente.

Ἀσυνεφιά, ἡ. sérénité. serenità, il non esser coperto il cielo di nuvole.

Ἀσυνέφιαςος, ἰδὲ Ἀσυγνέφιαςος.

Ἀσυνήθιςα, ἐπίρ. contre la coutume. inusitatamente.

Ἀσυνήθιςος, η, ον. ἐπίθ. inusité, ée. inaccoutumé, ée. insolito, ta. inusitato, ta. inconsueto, ta. impraticato, ta. §. ἀσυνήθιςος, ὅςις δεν ἦτον συνηθισμένος, δεν ἔχει την συνήθειαν. qui n'est pas accoutumé, ée. non accostumato, ta.

Ἀσύνθετα, ἐπίρ. sans arrangement, en désordre. scompostamente, confusamente.

Ἀσύνθετος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas arrangé. ée. incomposto, ta.

Ἀσύνταχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas construit, qui n'est pas arrangé selon les regles de la grammaire. non construito secondo le regole della grammatica. §. ἀσύνταχτος. incongru, ue. incongruo, a.

Ἀσυνταξία, ἡ. faute de construction. mancanza di construzione. §. ἀσυνταξία. incongruité. incongruità.

Ἀσυντρόφιαςα, ἐπίρ. sans compagnie. senza compagnia.

Α'συντρόφιαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν εἶναι συντροφιασμένος. découplé, ée. desuni, ie. qui n'est pas appareillé, ée. *scompagnato, ta. non accompagnato, ta.* §. ἀσυντρόφιαστος, ὅτις δὲν ἔχει συντροφίαν. qui n'a pas de compagnie. *che non ha compagnia.* §. ἀσυντρόφιαστος, ὅπȣ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συντροφιασθῇ. qu'on ne peut pas appareiller. *che non si può accompagnare.*

Α'συστασία, ἡ. instabilité. *instabilità.*

Α'σύστατα, ἐπίρ. inconstamment, d'une manière instable. *instabilmente.*

Α'σύστατος, η, ον. ἐπίθ. instable. *instabile.*

Α'συχασία, ἡ. l'action de n'avoir pas en aversion. *il non ischifare, il non aver a schifo.*

Α'σύχαστα, ἐπίθ. sans avoir en aversion, sans dégoût. *senza schifo.*

Α'σύχαστος, ἀσύχαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas en aversion. *che non ischifa, che non è schifoso, sa.*

Α'σφάλεια, ἡ. assurance. *sicurezza, certezza, sicurtà.* §. μὲ ἀσφάλειαν. assurément, avec sureté. *sicuramente.*

Α'σφαλέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-sur. infaillible. *sicurissimo, ma.*

Α'σφαλὴς, ἐπίθ. certain, ne. infaillible. *certo, ta. indubitato, ta.* §. ἀσφαλὴς, σίγουρος, sûr, assuré. *sicuro, ra.* §. ἀσφαλὴς, στερεός. stable. *stabile.*

Α'σφαλίζω, Ρ'. βεβαιώνω. rassurer. *assicurare.* §. ἀσφαλίζω, ἐνδυναμώνω. rendre solide. *rassodare.*

Α'σφάλισμα, ἡ. assurance. *assicuranza, assicuramento.*

Α'σφαλισμένος, η, ον. μετ. rassuré, ée. *rassicurato, ta.*

Α'σφαλτα, ἐπίρ. χωρὶς σφάλμα, χωρὶς λάθος. infalliblement, sans faute. *infallibilmente, senza fallo.*

Α'σφαλτίτης, ὁ. τὸ πέμπτον σφονδύλι τῆς ὀσφύος. asphaltite. *la quinta vertebre de' lombi.*

Α'σφαλτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν ἔσφαλε. qui n'a pas commis de fautes. *che non ha fallato.* ἄσφαλτος, ἀλάθευτος. ὅπȣ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σφάλλῃ. infaillible. *infallibile.* §. ἄσφαλτος, τὸ ἄσφαλτον, ὁ. asphalte, bitume. *asfalto, bitume.*

Α'σφαλτώδης, ἐπίθ. bitumineux, euse. *bituminoso, sa.*

Α'σφαλτώνω, Ρ'. ἀλείφω μὲ ἄσφαλτον. oindre avec du bitume. *ugnere con bitume.*

Α'σφαλῶς, ἐπίρ. assurement. *sicuramente.*

Α'σφένδαμνος, ὁ. δένδρον. érable. *acero.*

Α'σφικτα, ἐπίρ. d'une manière peu serrée. *non strettamente.*

Α'σφικτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas serré, ée. *non istretto, non serrata, ta.*

Α'σφυξία, ἡ. ἡ ἀσφυξία τȣ̃ σφυγμοῦ. asphyxie. *mancamento di polso.*

Α'σφράγιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cacheté, ée. *non suggellato, ta.*

Α'σχημα, ἐπίρ. vilainement. *bruttamente.* §. ἄσχημα, ἄμορφα. d'une manière difforme. *deformemente.*

Α'σχημάδα, ἡ. laideur. difformité. *bruttezza, difformità.*

Α'σχημάτιστος, η, ον. ἐπίθ. informe. *informe.*

Α'σχημία, ουσιαστ. laideur. difformité. *bruttezza, difformità.*

Α'σχημίζουσα, μετ. θηλ. celle qui difforme. qui défigure. *colei che disforma, che sfigura.*

Α'σχημίζω, Ρ'. Ε'ν. enlaidir. difformer. défigurer. *sfigurare, disformare.* §. ἀσχημίζω οὐδ. ἤτοι γίνομαι ἄσχημος. devenir laide. *diventar brutto.*

Α'σχημίζων, μετ. ἀρ. celui qui défigure. *colui che disforma.*

Α'σχημίσας, ασα. μετ. celui ȣ̓ celle qui a défiguré. *colui ȣ̓ colei che ha sfigurato.* §. ἀσχημίσας. qui est devenu laid. *ch' è divenuto brutto.*

Α'σχήμισμα, ἡ. enlaidissement. *deformazione, disformazione, disformità.*

Α'σχημισμένος, η, ον. μετ. enlaidi, ie. *sfigurato, ta. disformato, ta.*

Ἀσχημολογία, ἡ. paroles deshonnêtes. *parole turpi.*

Ἀσχημολόγος, ἐπίθ. mal-embouché, ée. qui dit des ordures. *sboccato, ta.*

Ἀσχημολογῶ, P'. dire des saletés, des ordures, être mal-embouché. *parlare sboccatamente, dire parole disoneste.*

Ἄσχημος, η, ον. ἐπίθ. laid, de. difforme. *brutto, ta. difforme.* §. γίνομαι ἄσχημος. enlaidir. *devenir laid, difformarsi.*

Ἀσχημότατα, ἐπίρ. très-vilainement, d'une manière très-difforme, *deformissimamente, bruttissimamente.*

Ἀσχημότατος, η, ον. ἐπίθ. très-laid, de. très-difforme. *bruttissimo, ma. deformissimo, ma.*

Ἀσχημότερος, η, ον. ἐπίθ. plus laid. de. *più brutto, ta.*

Ἀσχημότης, ἡ. laideur, difformité. *bruttezza, difformità.*

Ἄσχιστα, ἐπίρ. sans déchirer. *senza lacerare.*

Ἄσχιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déchiré, ée. *non lacerato, ta.* § ἀσχίστως, ὁποῦ δὲν εἶναι σχισμένος, δὲν εἶναι χασμένος. qui n'est pas fendu, ue. *non fesso, sa. non spaccato, ta.*

Ἀσχολασία, ἡ. l'action de ne pas cesser. *il non cessare.*

Ἀσχόλαστα, ἐπίρ. sans cesser, sans cesse, *incessantemente, senza cessare.*

Ἀσχόλαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἐσχόλασε, δὲν ἔπαυσε. qui n'a pas cessé. *che non ha cessato.* §. ἀσχόλαστος, ὅτις δὲν ἐσχόλασε, ἤγουν δὲν ἐτελείωσε τὸ μάθημα διὰ νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον. qui n'a pas la permission de sortir de l'école, *che non ha la permissione di sortire dalla scuola.*

Ἀσχολία, ἡ. occupation. *occupazione.*

Ἀσχολοῦμαι, P'. être occupé, ée. affairé, ée. *esser occupato, ta.*

Ἀσχολούμενος, μετ. occupé. *occupato.*

Ἀσώματος, η, ον. ἐπίθ. incorporel. elle. *incorporeo, ea.*

Ἀσωμάτως, ἐπίρ. sans corps. *incorporalmente.*

Ἀσωμάτωσις, ἡ. incorporalité. *incorporalità.*

Ἀσώπαστα, ἰδὲ Ἀσιώπητα.

Ἀσώπαστος, ἰδὲ Ἀσιώπητος.

Ἄσωστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι τελειωμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι τέλεια καμωμένος. qui n'est pas fini, ie. qui n'est pas achevé, ée. *non terminato, ta.* §. ἄσωστος, ὁποῦ δὲν σώνεται, δὲν τελειώνει. qui ne finit pas, qui ne se consomme pas. *che non finisce, che non si consuma.* §. ἄσωστος, ὁποῦ δὲν σώζεται. qui ne se peut pas sauver. *che non si può salvare.*

Ἄσωτα, ἐπίρ. dissolument. *dissolutamente.* §. ζῶ ἄσωτα. libertiner, vivre dans l'abandonnement. *vivere nella dissolutezza, menar una vita dissoluta, licenziosa.* §. ἀσώτως, πολυδαπάνως. prodigalement, profusement. *prodigalmente, profusamente, con profusione.*

Ἀσώτευμα, ἡ. libertinage. *libertinaggio, dissolutezza.*

Ἀσωτεύω, P'. libertiner, vivre dans l'abandonnement. *vivere nelle dissolutezze.* §. ἀσωτῶ, κατεξοδιάζω, διασκορπῶ. prodiguer, dissiper. *prodigalizzare, dissipare.*

Ἀσωτεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a fait des débauches. *colui che ha fatto delle dissolutezze.*

Ἀσωτεύσασα, μετ. θηλ. celle qui a fait des débauches. *colei che ha fatto delle dissolutezze.*

Ἀσωτία, ἡ. ἀσέλγεια, débauche, libertinage. *libertinaggio, dissolutezza.* §. ζῶ εἰς τὴν ἀσωτίαν. vivre dans l'abandon, dans les débauches. *vivere nella dissolutezza, nel libertinaggio.* §. παρακινῶ τινά, ἢ φέρω εἰς ἀσωτίαν. débaucher. *corrompere, sviare.* §. ἀσωτεία, φθορά, κακοξόδεν. prodigalité, profusion, dissipation. *prodigalità, profusione, dissipazione.*

Ἀσώτης, η, ον. ἐπίθ. abandonné, débauché, ée. *sviato, ta. dissoluto, ta. sregolato, ta.* §. ἀσώτης, ἀφανιστής. dissipateur.

teur. *scialacquatore*. §. ἄσωτος, κακοξοδιαςής. prodigue, dissipateur. *prodigo*, *dissipatore*. §. ζωὴ ἄσωτος, vie dissipée, *vita dissoluta*. §. ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου. la septuagèsime. *la settuagesima*.

Α'σωτῶ, ἰδὲ 'Ασωτεύω.

Α'σωφρόνιςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas modeste, qui n'est pas chaste, impudique. *impudico*, *ca*. *non modesto*, *ta*. *non casto*, *ta*. §. ἀσωφρόνιςος, ὅπου δὲν σωφρονίζεται. qui ne se corrige, incorrigible. *incorrigibile*.

Α'τακτα, ἐπίρ. sans ordre, en desordre. *disordinatamente*, *senza ordine*, *con disordine*.

Α'τάκτημα, ὑσ. dérangement. *disordinazione*, *disordine*. §. ἀτάκτημα, μεταφ. ἄτακτον φέρσιμον. dereglement. *sregolamento*, *sregolatezza*.

Α'τακτημένος, η, ον. ἐπίθ. derangé, ée. *disordinato*, *ta*.

Α'τακτήσας, μετ. ἀρ. ὅπου ἔβαλεν εἰς ἀταξίαν. celui qui a derangé. *colui che ha disordinato*, §. ἀτακτήσας, ὅπου ἔκαμεν ἀταξίας. qui a fait des desordres, dereglé. *sregolato*, *che ha fatto disordini*.

Α'τακτήσασα, θηλ. celle qui a dérangé. *colei che ha disordinato*. §. ἀτακτήσασα. celle qui a fait des désordres. *colei che ha fatto de' disordini*.

Α'τάκτησις, ἰδὲ 'Ατάκτημα.

Α'τακτος, η, ον. ἐπίθ. dérangé, ée. qui n'est pas en ordre. *disordinato*, *ta*. §. ἄτακτος μεταφ. ἄτακτος εἰς τὸ πολίτευμά του, εἰς τὸ φέρσιμον. dereglé, ée. *sregolato*, *ta*.

Α'τακτῶ, Ρ'. εὐγάνω τι ἀπὸ τὴν τάξιν του. déranger. *disordinare*, *sconvolgere*. §. ἀτακτῶ. ζῶ ἀτάκτως, κάμνω ἀταξίαις. vivre dans l'abandon. vivre dans la débauche, faire désordres. *fare disordini*, *vivere sregolatamente*, *dissolutamente*.

Α'τάκτως, ἰδὲ 'Ατακτα.

Α'ταξία, ὑσίας. dérangement, désordre. *disordine*. §. ἀταξία, μεταφ. ἀτάκτημα εἰς τὸ φέρσιμον τινός. dereglément. *sregolamento*.

Α'ταξίδευτος, ἐπίθ. qui n'a pas voyagé. *che non ha viaggiato*.

Α'ταπείνωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ τεταπεινωμένος. qui n'est pas humilié, ée. abaissé, ée. avili, ie. *non umiliato*, *ta*, *non abbassato*, *ta*.

Α'τάραχα, ἐπίρ. imperturbablement. *imperturbabilmente*. §. ἀτάραχα, ἥσυχα. tranquillement. *tranquillamente*.

Α'τάραχτος, η, ον. ἐπίθ. imperturbable. *imperturbabile*. §. ἀτάραχτος, ὁ μὴ τεταραγμένος. qui n'est pas agité, ée. *inagitato*, *ta*. §. ἀτάραχτος, ἥσυχος. tranquille. *tranquillo*, *la*.

Α'ταραξία, ὑσ. imperturbabilité. *imperturbabilità*. §. ἀταραξία, ἡσυχία. γαλήνη. tranquillité. *tranquillità*. §. ἀταραξία τοῦ σφυγμοῦ. ataraxie. *atarassia*.

Α'τάραχος, ἰδὲ 'Ατάραχτος.

Α'ταφος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point enseveli, enterré. inhumé, ée. *insepolto*, *ta*. *non sepolto*, *ta*. *non sotterrato*, *ta*.

Α'τείχιςος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι ἐνδυναμωμένος μὲ τείχη. qui n'est pas environné de murailles. *non murato*, *non circondato di mura*.

Α'τεκνία, ὑσ. privation de race, de génération. *privazione di prole*.

Α'τεκνος, η, ον. qui n'a point d'enfans. *che non ha figli*.

Α'τέλεια, ουσ. imperfection. *imperfezione*. §. ἀτέλεια, ἀσυδοσία. immunité. *immunità*.

Α'τελειότης, ουσ. ἡ ἀτέλεια. imperfection. *imperfezione*. §. ἀτελειότης. τὸ μὴ παύειν. l'action de ne pas achever. *il non terminare*.

Α'τελείωτα, ἐπίρ. sans achever. sans finir. *senza terminare*, *senza finire*.

Α'τελείωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas achevé, ée. fini, ie. *non finito*, *ta*. *non terminato*, *ta*.

§. ἀ-

§. ἀπλήρωτος, ὁπῦ δὲν πληρώνει, δὲν παύει ποτέ. qui ne peut finir, qui ne peut cesser d'être. *che non può finire, che non può cessare d'essere.* §. ἀτελείωτος, ἀτελής. imparfait, te. qui n'est point achevé, ée. *imperfetto, ta.*

Α'τελεύτητα, ἐπίῤ. perpétuellement, à jamais, à perpétuité, sans cesse. *perpetuamente, in perpetuo, continuamente.*

Α'τελεύτητος, η, ον. ἐπίθ. perpétuel, le. qui durera toujours, qui ne peut finir. *perpetuo, a. che non finirà mai.*

Α'τελής, ές. ἐπίθ. imparfait, te. *imperfetto, ta.* §. ἀπλήρης, ὁ μὴ πλήρης. incomplet, te. *incompleto, ta.*

Α'τενίζω, Ρ'. contempler. *contemplare.*

Α'τενισμός, ὐσ. contemplation. *contemplazione.*

Α'τέντωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι τεντωμένος. qui n'est pas tendu, ue. *non disteso, sa.* §. ἀτέντωτος, ἀσκήνωτος. qui n'est pas campé, ée. *non accampato, ta.*

Α'τέργιαστα, ἐπίῤ. χωρὶς τέργιασμα. sans convenir, sans s'accorder. *senza accordarsi, senza convenire.* §. ἀτέργιαστα, ἀνισα, εἰς τρόπον ὁπῦ νὰ μὴ τεριάζῃ. inégalement, d'une manière peu convenable. *disparimente, senza conformità.*

Α'τέργιαστος, Α'τέριαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι τεργιασμένος, ἰσωμένος μὲ τὸ ταίρι του, qui n'est pas apparié, ée. assorti, ie. *non appajato, ta.* §. ἀτέργιαστος, ὁπῦ δὲν ἐτέργιασε, δὲν ἐσυμφώνησε μὲ τὸν διαφέροντα. qui n'est pas d'accord, qui n'est pas convenu. *che non si è accordato, che non è convenuto, ta.* §. ἀτέργιαστος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τεργιάσῃ, νὰ συμφωνήσῃ. qui ne sauroit s'accorder, convenir. *che non può restar d'accordo.* §. ἀτέργιαστος, ὁπῦ δὲν ἔχει ταίρι. qui n'a pas son égal. *che non ha il suo simile.*

Α'τεχνα, ἐπίῤ. sans art, grossièrement. *rozzamente, senz' arte.*

Α'τεχνία, ὐσ. ignorance, grossiereté, mal-adresse. *rozzezza.*

Α'τεχνος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει τέχνην. grossier, ère. sans art. *rozzo, za. senz' arte.* §. ἄτεχνος, ὁ μὴ τεχνικῶς κατασκευασμένος. qui est sans artifice. *inartificioso, sa. senz' artificio.*

Α'τζάκιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cassé, ée. rompu, ue. *non rotto, ta. non spezzato, ta.*

Α'τζαλα, ἐπίῤ. μυρδάρικα. salopement, vilainement. mal-proprement. *sporcamente, sozzamente.* §. ἄτζαλα, ἀσελγῶς. d'une manière impudique, lascivement. *impudicamente, lascivamente.*

Α'τζαλόνω, Ρ'. λερώνω, μυρδαρόνω. salir, souiller. embrener. *sporcare, imbrattare, lordare.*

Α'τζάλι, ὐσ. acier. *acciajo.*

Α'τζαλος, η, ον. ἐπίθ. μυρδάρης. sale. vilain. ne. crasseux, euse. *sporco, ca. lordo, da.* §. ἄτζαλος, ἀσελγής. impudique, lascif, ive. *impudico, ca. lascivo, va.* §. ἄτζαλος εἰς τὸ λέγειν. un homme mal-embouché. *sboccato, ta.*

Α'τζαμής, ἰδὲ Α'ρχάριος.

Α'τζίδα, ὐσ. fouine. *faina.*

Α'τζικνίδα, ἰδὲ Τζικνίδα, τζικνίδα.

Α'τζέτι, ὐσ. amorce. *polverino.*

Α'τηγάνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frit, te. *non fritto, ta.*

Α'τι, ὐσ. cheval entier. *cavallo intero.* §. ἄτι, ἄλογον βαρβάτον. étalon. *stallone.*

Α'τιμα, ἰδὲ Α'τίμως.

Α'τιμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui déshonore. *colei che disonora.* §. ἀτιμάζουσα. diffamante. *diffamante.*

Α'τιμάζω, Ρ'. déshonorer, couvrir de honte, d'opprobre, d'infamie. *disonorare, svergognare.* §. ἀτιμάζω, δυσφημῶ, ἀσηκώνω τὴν τιμὴν τινός. dé-

dénigrer, noircir. *diffamare.*

Ἀτιμάζων, μετ. ἀρ. déshonorant. *disonorante.* §. ἀτιμάζων, δυσφημῶν. diffamant, diffamateur. *diffamante, diffamatore.*

Ἀτιμάσας, μετ. ἀρ. celui qui a déshonoré. *colui che ha disonorato.* §. ἀτιμάσας, δυσφημήσας, celui qui a dénigré. *colui che ha diffamato.*

Ἀτιμάσασα, μετ. θηλ. celle qui a déshonoré. *colei che ha disonorato.* §. ἀτιμάσασα. celle qui a dénigré. *colei che ha diffamato.*

Ἀτίμασμα, ὐσ. l'action de déshonorer. *disonoramento, il disonorare.* §. ἀτίμασμα, δυσφήμισμα. dénigrement. *diffamazione.*

Ἀτιμασμένος, η, ον. μετ. déshonoré, ée. noirci, ie. denigré, ée. *diffamato, ta. disonorato, ta. svergognato, ta.*

Ἀτίμασις, ὐσ. diffamation. dénigrement. *diffamazione.*

Ἀτιμαστής, ὐσ. diffamateur. *diffamatore, infamatore.*

Ἀτίμημα, ὐσ. infamation, dénigrement. *infamamente.*

Ἀτιμήσας, ἰδὲ Ἀτιμάσας.

Ἀτίμητα, ἐπίρ. sans prix. *inestimabilmente.*

Ἀτίμητος, η, ον. ἐπίθ. πολυτίμητος. inextimable. inappréciable. *inestimabile.* §. ἀτίμητος, ὁ χωρὶς τιμὴν, μὴ τιμηθείς. qui n'est pas honoré, ée. déshonoré, ée. *inonorato, ta. non onorato, ta.*

Ἀτιμία, ὐσ. déshonneur. *disonore.* §. ἀτιμία, δυσφημία. infamie, infamation. *infamia, infamazione.* §. ἀτιμία, πρᾶγμα ἄτιμον, ἄπρεπον. deshonnêteté. *disonestà.*

Ἄτιμος, η, ον. ἐπίθ. déshonnête, infame. *disonesto, ta. infame.* §. ἄτιμος, ἄπρεπος, ἄσχημος. malhonnête. *disdicevole, disonorevole.* §. ἄτιμος ἄνθρωπος, un homme sans honneur. *infame, senza onore, senza ripatazione.*

Ἀτιμώρητα, ἐπίρ. impunément. *impunemente.*

Ἀτιμώρητος, η, ον. ἐπίθ. impuni, ie. qui n'est pas puni, ie. *impunito, ta. ingastigato, ta. non gastigato, ta.*

Ἀτιμῶ, P. déshonorer. *disonorare.* §. ἀτιμῶ, δυσφημῶ. dénigrer. noircir. *diffamare.*

Ἀτίμως, ἐπίρ. ἄτιμα, μὲ ἀτιμίαν. ignominieusement. *disonorevolmente, disonoratamente.* §. ἀτίμως, ἄπρεπα, ἄσχημα, mal-honnêtement. *incivilmente.* §. ἀτίμως. d'une manière infame. *infamemente.*

Ἀτιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-infame. *infamissimo, ma.*

Ἀτίνακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas secoué, ée. ébranlé, ée. *non scosso, sa.*

Ἀτλαζένιος, ἐπίθ. de satin. *di raso.*

Ἀτλάζι, ὐσ. satin. *raso.*

Ἄτλας, ὐσ. atlas. *atlante.* §. ἄτλας τὸ πρῶτον σφονδύλι τῶ ζβέρκου, ἢ τῶ λαιμῶ. atlas. *atlanzio.*

Ἀτμίδα, ἰδὲ Ἀτμίς.

Ἀτμίζω, P. ἰδὲ Ἐξατμίζω.

Ἄτμισις, ἰδὲ Ἐξάτμισμα.

Ἀτμοσφαῖρα, ὐσ. atmosphère. *atmosfera.*

Ἀτοίμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι ἑτοιμασμένος. qui n'est pas préparé, ée. *non preparato, ta.* §. ἀτοίμαστος, ὅπῦ δὲν ἑτοιμάσθη. qui ne s'est pas mis en ordre. *che non si è messo in ordine.*

Ἀτολμία, ὐσ. pusillanimité, manque de courage, de hardiesse. *pusillanimità, timidità, mancanza di ardire, di coraggio.*

Ἄτολμος, η, ον. ἐπίθ. pusillanime, qui n'a point de courage, sans hardiesse. *pusillanime, senza coraggio, senza ardire.*

Ἄτομον, ὐσ. atome, corpuscule. *atomo, corpuscolo.* §. μικρὸν ἄτομον. petit atome. *atometto.* §. δόξα περὶ ἀτόμων. atomisme, systeme des atomes. *sistema degli atomi.* §. ὀπαδὸς τῶ συστήματος τῶν ἀτόμων. atomiste. *colui che sostie-*

ne

ne il sistema degli atomi.

Ἀτονία, ἡ. πάθος τι. atonie. *atonia, infermità de' nervi.*

Ἀτονήσας, σασα, μετ. ἀρ. celui ou celle qui s'est affoibli, énervé, ée. *colui o colei che si è indebolito, snervato, ta.*

Ἀτόνησις, ἀτόνημα. ἡ. abattement. *snervamento.*

Ἀτονημένος, η, ον. μετ. abattu, ue. énervé, ée. *snervato, ta. indebolito, ta. infiacchito, ta.*

Ἀτονῶ, Ρ'. s'affoiblir, perdre les forces. *indebolirsi, infiaccarsi, snervarsi.*

Ἄτοπα, ἐπίρ. absurdement. *assurdamente.*

Ἀτόπημα, ὁ. absurdité. *assurdità.* §. ἀτόπημα. ἀπόκοπμα. désordre. *disordine.*

Ἀτοπία, ἡ. absurdité. *assurdità.*

Ἄτοπος, η, ον. ἐπίθ. absurde. *assurdo, da.* §. ἄτοπος, μὴ πρέπων, ἄσχημος. indécent, ente. inconvenient, ente. *indecente, inconveniente.* §. ἄτοπος ἔξω τῶ προκειμένου. hors de propos. *spropositato, ta.* §. ἄτοπον. absurdité. *assurdità.* §. ἄτοπον, ἀπρεπον. inconvénient. *inconveniente, inconvenienza.* §. ἄτοπον πρᾶγμα εἶναι. c'est une chose indécente, ce n'est pas décent. *è un' indecenza, non è cosa decente.* §. ἄτοπον, ἀσύμφωνον. sottise. *sproposito.*

Ἀτόρνευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point poli, ie. *mal tornito, ta.*

Ἀτός, ἐν χρήσει ἀτός μου. moi-même. *io stesso.* §. ἀτός σου. toi-même. *tu stesso.* §. ἀτός του. lui-même. *lui stesso.* §. ἀτοίμας. nous mêmes. *noi stessi.* §. ἀτοίσας. vous mêmes. *voi stessi.* §. ἀτοίτως. eux mêmes. *loro stessi.* §. ἀτός μου κτλ. ἀφ' ἑαυτῶ μου. κτλ. par moi-même, de moi même. *da per me, da me stesso.*

Ἄτραβος, ἰδὲ Ἀτριπτος.

Ἄτριπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas broyé, ée. *non triturato, ta.*

Ἀτριφτος, ἰδὲ Ἀτριπτος.

Ἀτριχός, η, ον. ἐπίθ. ὁπῶ δὲν ἔχει τρίχας. qui n'a point de poils, qui est sans poils. *che è senza peli, che non ha peli.*

Ἄτρεμα, ἐπίρ. sans crainte. intrepidement, avec intrépidité. *intrepidamente, con intrepidezza.*

Ἀτρομία, ἡ. intrépidité. *intrepidezza.*

Ἀτρόμακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas épouvanté, ée. *non ispaventato, ta.*

Ἄτρομος, ἐπίθ. intrépide. *intrepido, da.*

Ἀτρόμως, ἰδὲ Ἄτρεμα.

Ἀτροφία, ἡ. atrophie. consomption, *atrofia. somma magrezza.*

Ἄτροφος, ἰδὲ Ἀθρεπτος.

Ἀτρόχιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas aiguisé. ée. *non aguzzato, ta.*

Ἀτρύγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas vendangé, ée. *non vendemmiato, ta.*

Ἀτρύπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas percé, ée. qui n'est pas troué, ée. *non forato, ta. non bucato, ta.*

Ἀττικίζω, Ρ'. parler, ou écrire selon les athéniens, se servir de l'atticisme. *parlare, o scrivere secondo gli Ateniesi, servirsi d'atticismi.*

Ἀττικισμός, ὁ. atticisme. *atticismo.*

Ἀττικός, ή, όν. ἐπίθ. attique. *attico.*

Ἀττικῶς, ἐπίρ. à l'attique. *atticamente.*

Ἀτυράννητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas tyrannisé, ée. qui n'est pas tourmenté. ée. *non tiranneggiato, ta. non tormentato, ta.*

Ἄτυχα, ἐπίρ. malheureusement. *infelicemente.* §. ἄτυχα, κακά. méchamment. *perversamente, malignamente.*

Ἀτυχαίνω. Ρ'. γίνομαι ἄτυχος, κακός. devenir méchant, ante. pervers, erse. *diventare cattivo, va. perverso, sa.*

Ἀτυχέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-malheureux, euse. *infelicissimo, ma.*

Ἀτύχημα, ὁ. infortune. desastre. *sfortunio, disastro, infelicità.*

Ἀτυχημένος, η, ον. μετ. infortuné, ée. *sfortunato, ta. infelice.*

Ἀτυ-

Α'τυχὴς, ἐπίθ. infortuné, ée. *sfortunato, ta. sgraziato, ta.*

Α'τυχήσας, μετ. ἀρ. celui qui est tombé dans l'adversité. *colui che è caduto nell' avversità.*

Α'τυχήσασα, μετ. θηλ. celle qui est tombée dans l'adversité. *colei ch' è caduta nell' avversità.*

Α'τυχία, ὑσ. δυςυχία. infortune, malheur. *disgrazia, sfortunio, infelicità.* §. ἀτυχία, ἐναντιότης τῆς τύχης. adversité. *avversità.* §. ἀτυχία εἰς τὸ παιγνίδι. guignon. *disdetta.* §. ἀτυχία, κακία. méchanceté, perversité. *perversità.*

Α'τυχος, η, ον. ἐπίθ. δυστυχής. malheureux, euse. infostuné, ée. *sfortunato, ta. sventurato, ta.* §. ἄτυχος, κακός. méchant. te. *cattivo, va.* §. ἄτυχος, ἀχαμνός, μὴ παχύς. maigres. *magro, ra.*

Α'τυχῶ, P'. δυςυχῶ. comber dans l'adversité. *cadere nell' avversità.* §. ἀτυχῶ, ἀχαμναίνω, χάνω ἀπὸ τὸ πάχος μου. maigrir, devenir maigre. *smagrare, ammagrire.*

Αὖ, πάλιν. de nouveau. de rechef, *di nuovo.*

Αὐγάζω. P'. reluire. *rilucere.*

Αὔγαλτος. η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι εὐγαλμένος. pui n'est pas oté, ée. levé, ée, tiré, ée. *non cavato, ta. non tirato, ta. non levato, ta.*

Α'γασμα, ὑσ. splendeur. *splendore.*

Αὐγατίζω. P'. αὐξαίνω, uccroître. *accrescere.*

Αὐγατίσας, μετ. ἀρ. celui qui a augmenté. *colui che ha aumentato.*

Αὐγατίσασα, μετ. θηλ. celle qui a augmenté. *colei che ha aumentato.*

Αὐγάτισμα, Αὐγάτισις, ὑσ. accroissement, augmentation. *accrescimento.*

Α'γατισμένος, η, ον. μετ. augmenté, ée. *accresciuto, ta.*

Αὐγερινὸς, ὑσ. τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς. l'étoile du matin. l'étoile matinière. *diana, la stella matutina.*

Αὐγὴ, ὑσ. l'aube, l'aurore. *l'alba, l'aurora.* §. αὐγὴ, τὸ ταχύ, ἡ αὔγινη. mation. *mattina.* πρὸς τὴν αὐγήν, à la point du jour. *sul far del giorno.*

Αὔγινη, ὑσ. le matin, il mattino. *la mattina.*

Αὐγομαίνα, ὑσ. nichet. *guardanidio.*

Αὐγὸν, ὑσ. œuf. *uovo.* §. αὐγὰ τηγανισμένα. œufs au miroir. omelette. *uova affriattellate, frittata.* §. αὐγὰ ῥοφητὰ. œufs à la coque. *uova affogate.* §. αὐγὰ κόκκινα, ἢ πασχαλιάτικα. oeufs de pâque. *uova dipinte.* §. αὐτὸ εἶναι ὡσὰν νὰ ῥουφήξῃ τινὰς ἕνα αὐγὸν, ἤγουν εἶναι πρᾶγμα εὔκολον. c'est une chose très aisée. *questa è una cosa come bere un uovo.* §. τὸ ἀσπράδι τῦ αὐγοῦ. le blanc de l'oeuf. *la chiara.* §. ὁ κροκὸς τῦ αὐγῦ. le jaune de l'oeuf. *il tuorlo.* §. αὐγὸν κλώβιον. oeuf couvi. *uovo stantio.* §. αὐγὰ τῶν ψαριῶν. laitante. *latte di pesce.* §. γεννῶ τὰ αὐγά. pondre. *far l'uova.*

Αὐγοσαλάτα. ὑσ. des oeufs en salade. *uova in salata.*

Αὐγοτάραχον, ὑσ. boutargue. *bottari a.*

Αὐγότζεφλον, οὐσ. écale d'oeuf. *gusci d'uovo.*

Αὔγουστος, ὑσ. ὁ αὔγουστος μήν. août. le mois d'août. *agosto.*

Αὐγωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. oval, le. *ovale.*

Αὐθαδέστατα. ἐπίρ. très-hardiment. *arditissimamente.*

Αὐθαδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-hardi, ie. *arditissimo, ma. baldanzosissimo, ma.*

Αὐθαδέστερος, ἐπίθ. plus hardi, ie. *più ardito, ta.*

Αὐθάδεια, οὐσ. audace, hardiesse. témérité. *audacia, ardire, ardimento, temerità.* §. μὲ αὐθάδειαν, audacieusement. hardiment. témérairement. *aducemente, arditamente, temerariamente.*

Αὐθάδης, ἐπίθ. audacieux. euse. hardi, ie. téméraire. *audace, ardito, ta. temerario, ria. baldanzoso, sa.*

Αὐθαδίζω, P'. oser. *osare, ardire.*

Αὐθαδιάσας, μετ. ἀρ. osé, celui qui a eu l'audace. *ardito, audace, colui che ha ardito.*

Αὐθαδιάσασα, μετ. θηλ. celle qui a osé. *colei che ha ardito.*

Αὐθαδίασμα, ὐσ. hardiesse, audace. *ardimento.*

Αὐθαδόστομος, η, ον. ἐπίθ. mal-embouché, ée. *sboccato, ta. frenato nel parlare.*

Αὐθαδῶς, ἐπίρ. hardiment, remérairement, audacieusement. *audacemente, temerariamente.*

Αὐθεντεία, ὐσ. Seigneurie. *Signoria.* §. ἡ αὐθεντειά σου. vous Monsieur. *voi Signore, vostra Signoria.*

Αὐθεύτευμα, ὐσ. domination, empire. commandement. *signoreggiamento.*

Αὐθεντευμένος, η, ον. μετ. dominé, ée. *dominato, ta. signoreggiato, ta.*

Αὐθεντεύσας, σασα, μετ. ἀρ. celui ἢ celle qui a dominé. *colui ἢ colei che ha dominato.*

Αὐθεντεύω, Ρ'. maîtriser, dominer. *signoreggiare, padroneggiare.*

Αὐθέντης, ὐσ. maître. *signore, padrone.*

Αὐθεντία, ἰδὲ Αὐθεντεία.

Αὐθεντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. noble. *signorile.*

Αὐθεντοπούλα, οὐσ. jeune demoiselle. *giovine damigella.*

Αὐθεντόπουλον, ὐσ. jeune chevalier. *giovane cavaliere.*

Αὐθέντρα, ὐσ. maîtresse. *signora, padrona.*

Αὐκέρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀδειάσῃ. inépuisable. *inesausto, ta.*

Αὐλακάκι, ὐσ. petit canal. *canaletto, canalino.*

Αὐλάκι, ὐσ. canal. *canale.* §. αὐλάκια τῶν στύλων. cannelure. *scanalatura.* §. αὐλάκι τοῦ λαγουμιοῦ. conduit. *condotto.* §. αὐλάκι ὅπου κάμνει τὸ ἀλέτρι. sillon. *solco.* §. αὐλάκι μικρόν. petit canal. *canaletto, canalino.*

Αὐλακίζω, Ρ'. sillonner. *assolcare.* §. αὐλακίζω. canneler. *scanalare.*

Αὐλάκισμα, ὐσ. l'action de silloner. *l'assolcare.*

Αὐλακισμένος, η, ον. μετ. sillonné, ée. *assolcato, ta.*

Αὐλάκωμα, αὐλακωμένος, αὐλακώνω, ἰδὲ Αὐλάκισμα, αὐλακισμένος, αὐλακίζω.

Αὐλὴ, ὐσ. Cour. *Corte.* §. αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ. basse cour. *bassa corte, cortile.* § μικρὴ αὐλή. petite cour. *cortiletto.* §. μεγάλη αὐλή. grande cour. *cortilone.*

Αὐλικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aulique, courtisan. *aulico, cortigiano.*

Αὐλόγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas beni, ie. *non benedetto, ta.*

Αὐλὸς, ὐσ. flûte. *tibia.*

Α'ϋλος, η, ον. ἐπίθ. immatériel, elle. *immateriale.*

Α'ϋλότης, ὐσ. immatérialité. *immaterialità.*

Α'ΰλως, ἐπίρ. d'une manière immatérielle. *immaterialmente.*

Αὐνανισμὸς, ἰδὲ Μαλακία.

Αὐξάνουσα, μετ. θηλ. celle qui augmente. *colei che accresce.*

Αὐξάνω, καὶ αὐξαίνω, Ρ'. Ε'ν. κάμνω τι νὰ αὐξήσῃ. accroître, augmenter, agrandir. *accrescere, aumentare, aggrandire.* §. αὐξάνω, οὐδ. πηγαίνω εἰς αὔξησιν. accroître, s'augmenter. *aumentarsi, accrescere.* §. αὐξάνω, μεγαλώνω, πολλαπλασιάζω. croître. *crescere.* §. αὐξάνω εἰς τιμὴν, ἀκριβαίνω, ὡς αὔξησεν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου. le prix du blé est rehaussé. *il prezzo del formento è accresciuto.*

Αὐξάνων, μετ. ἀρ. celui qui augmente. *aumentante, colui che accresce.*

Αὔξημα, ὐσ. augmentation, l'action d'augmenter. *accrescimento, aumentamento, aumentazione, l'aumentare.*

Αὐξημένος, η, ον. μετ. accru, ue. augmenté, ée. *accresciuto, ta. aumentato, ta.*

Αὐξηθεὶς, μετ. ἀρ. qui a été augmenté. ée. *che è stato aumentato, ta.*

Αὐξητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. augmentatif. ive, *aumentativo, accrescitivo, va.*

Αὐξήσας, σασα, μετ. accru, ue. agrandi, ie. *accresciuto, ta. aumentato, ta.*

Αὔξησις, ουσ. augmentation. accroissance, agrandissement. *accrescimento, aumento, aumentazione.*

Α'ϋπνία, ουσ. insomnie, privation de sommeil. *mancanza di sonno.* §. ἀϋπνία, ἀγρυπνία. veille. *veggbia, veglia.*

Α'ϋπνος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ, qui ne peut pas dormir. *insonne, che non può dormire, ch' è senza sonno.* §. ἄϋπνος, ἄγρυπνος. vigilant. *vigilante.*

Αὔρα, ὐσ. petit vent, zéphir. *aura.*

Αὔρετος, η, ον. ἐπίρ. qui n'est pas trouvé, ée. *non trovato, ta.* §. αὔρετος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ. qui ne se peut trouver. *che non si trova, che non si può trovare.*

Αὔριον, ἐπίρ. démain. *dimani, dimane.* §. μεθ' αὔριον. aprés demain. *diman l'altro.* §. αὔριον τὴν αὐγήν. demain matin. *domattina, dimattina, diman mattina.* §. ἡ αὔριον. le demain. *il domane.*

Αὐρινός, η, ον. ἐπίθ. du lendemain. *del di vegnente; di domane.*

Αὐστηρά, ἐπίρ. austèrement, sévérement, âprement. vigoureusement. *austeramente, severamente, vigorosamente, rigidamente.*

Αὐστηρός, ή, όν. ἐπίθ. austère, sévére, rigoureux, euse. rigide, dure. *austero, aspro, ra. rigido, da. rigoroso, sa. severo, ra.*

Αὐστηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très sévère, très-austère. *austerissimo, ma. severissimo, ma.*

Αὐστηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus austère, plus sévère. *più severo, ra. più austero, ra.*

Αὐστηρότης, ὐσ. austerité, sévèrité, rigidité, rigueur. *austerità, severità, rigore.*

Αὐτογενής, Αὐτογέννητος ἐπίθ. celui ἢ celle qui nait de soi-même. *colu ἢ colei che nasce da se stesso.*

Αὐταδέλφη, ὐσ. soeur. *sorella.*

Αὐτάδελφι, ὐσ. petit frère. *fratellino.*

Αὐτάδελφος, ἐπίθ. frère germain, frères de père et de mère. *fratelli.*

Αὐτάρκεια, ὐσ. ἀρκετότης. suffisance. *sufficienza.* §. αὐτάρκεια, ἀφθονία, affluence. *affluenza, copia.* §. μὲ αὐτάρκειαν. suffisamment, à suffisance. *sufficientemente, a sufficienza.*

Αὐτάρκης, ἐπίθ. suffisant, te. *sufficiente.*

Αὐτεξουσιάζω, P'. être maître absolu. *esser assoluto padrone.*

Αὐτεξούσιος, ἐπίθ. arbitre, libre. *padrone assoluto.* §. τὸ αὐτεξούσιον. le libre arbitre, *il libero arbitrio.*

Αὐτεξουσιότης. ὐσ. volonté absolue, la liberté de la volonté. *volontà libera, assoluta.*

Αὐτεξουσίως, ἐπίρ. arbitrairement. *arbitrariamente.*

Αὐτή, ἰδὲ Αὐτός.

Αὐτί, ουσ. oreille. *orecchia, orecchio.* §. τὰ αὐτιὰ βοΐζουν. les oreilles cornent. *gli orecchi fischiano.* §. ἀνοίγω καλὰ τὰ αὐτιὰ διὰ νὰ ἀκούσω. ouvrir bien les oreilles. *star co li orecchi levati.* §. τὸ αὐτὶ τῦ παπουτζιῦ. oreille, coup-de-piè. *becchetta.* §. τὰ αὐτιὰ τῆς καρδιᾶς, ἢ τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς. oreillettes du coeur. *auricole del cuore.*

Αὐτό, ἰδὲ Αὐτός.

Αὐτοαλήθεια, ὐσ. la vérité même. *la stessa verità.*

Αὐτόγραφος, ὐσ. autographe. *autografo.*

Αὐτοδίδακτος, η, ον. ἐπίθ. instruit de soi même. *ammaestrato da per se stesso.*

Αὐτοδιδάκτως, ἐπίρ. de propre instruction. *di propria instruzione.*

Αὐτοδύναμος, η, ον. ἐπίθ. puissant, te. par soi-même. *potente da per se.*

Αὐτοζωή, ὐσ. la vie même. *la vita stessa.*

Αὐτοθέλητος, η, ον. ἐπίθ. libre. arbitraire. *libero, arbitrario, ia.*

Αὐτοθελήτως, ἐπίρ. arbitrairement, de propre volonré. *arbitrariamente, di propria volontà.*

Αὐτοκατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἀφ' ἑαυτῦ τυ κα-

κατακρίνεται. blâmé, condamné de soi-même. condannato da se stesso.

Αὐτοκατακρίτως, ἐπίρ. de propre condamnation. di propria condanna.

Αὐτοκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. autocéphale. autocefalo. §. αὐτοκέφαλος, ἀνεξάρτητος. indépendant, ante. independente.

Αὐτοκινησία, ὑσ. l'action de se mouvoir de soi-même. il muoversi da per se stesso.

Αὐτοκίνητος, η, ον. ἐπίθ. qui se meut par soi-même. se movente.

Αὐτοκινήτως, ἐπίρ. de son propre mouvement. motuproprio. §. αὐτοκινήτως, αὐτοθελήτως. de sa propre volonté. di propria volontà.

Αὐτόκλητος, ἐπίθ. appellé. ée. de soi-même. chiamato, ta, da se stesso.

Αὐτοκτόνος, ἐπίθ. celui ou celle qui tue soi-même. colui ò colei che uccide se stesso.

Αὐτοκρατορία, ὑσ. Empire. Imperio.

Αὐτοκρατορικός, ή, όν. ἐπίθ. Impérial. Imperiale.

Αὐτοκρατορικῶς, ἐπίρ. en Empereur. Imperialmente, da Imperadore.

Αὐτοκρατόρισσα, ὑσ. Impératrice. Imperatrice.

Αὐτοκράτωρ. ὑσ. Empereur. Imperatore.

Αὐτολεξεί, ἐπίρ. κατὰ λέξιν. mot par mot. parola per parola.

Αὐτομάθητος, η, ον. ἐπίθ. instruit, ite, par soi-même. instrutto da se stesso.

Αὐτόματον, ὑσ. automate. spontaneité. automato, spontaneità.

Αὐτονομία, ὑσ. autonomie. autonomia.

Αὐτόνομος, ἐπίθ. autonome. autonomo.

Αὐτοπαθητικόν, ὑσ. ῥῆμα αὐτοπαθητικόν. verbe reciproque. verbo reciproco.

Αὐτόπιστος, η, ον, ἐπίθ. ὁποῦ ἀφ' ἑαυτοῦ τε πιστεύεται. croyable par soi-même. credibile da per se stesso.

Αὐτοπροαίρετος, η, ον. ἐπίθ. spontanée. volontaire, libre. qui est fait de gré. spontaneo, ea. volontario, che non è sforzato, ta.

Αὐτοπροαιρέτως, ἐπίρ. volontairement, de sa propre volonté, de plein gré. spontaneamente. di propria volontà, motuproprio.

Αὐτόπτης, ἐπίθ. ὅστις ἴδε μὲ τὰ μάτια τε. εἰ λέγεται εἰς τό, μάρτυρ αὐτόπτης. témoin oculaire. testimonio oculare.

Αὐτός, ή, όν. ἀντων. αὐτός. il, lui. egli, ei. §. αὐτή. elle, ella. §. αὐτό. il, egli. §. αὐτός, ἐκεῖνος. celui. celle. colui, colei, quello, quegli. §. αὐτὸς ὁ ἴδιος, lui-même. egli stesso. §. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. cela. quella cosa. §. αὐτό, καθ' αὐτό. au fond, dans le fond. in sostanza. §. καθ' αὐτό. au fond, dans le fond. in sostanza. §. καθ' αὐτό, ἀφ' ἑαυτοῦ. de soi. per se, di sua natura. §. αὐτὸς ὁ ἴδιος. le même. lo stesso. ἡ αὐτή. la même. la stessa. §. αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, cet homme. quell' uomo. §. αὐτὸ ὁποῦ λέγεις εἶναι ἔξω τοῦ κανόνος. ἔξω τῆς τάξεως. ce que vous dites, est contre les regles. quel che dite, è contro le regole.

Αὐτοσήμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui signifie de soi-même. significativo da per se stesso.

Αὐτοσφαγής, ἐπίθ. qui s' est tué de soi même. ucciso da se stesso.

Αὐτόστατος, η, ον. ἐπίθ. lui-même. elle-même. egli stesso, ella stessa.

Αὐτοῦ, ἐπίρ. là, là, lì, colà. §. ἀπ' αὐτοῦ. de là. di là, quindi. §. δι' αὐτοῦ. par de là, per di là. §. πρὸς αὐτοῦ. vers là. verso là.

Αὐτουργός, ή, ἐπίθ. auteur. autore.

Αὐτοφονευόμενος, η, ον. μετ. tué de soi-même. ucciso da se stesso.

Αὐτοφονία, ὑσ. suicide. suicidio.

Αὐτοφόνος, ἴδε Αὐτοκτόνος.

Αὐτοφόρω, ἐπίρ. ἐν χρήσει ἐπ' αὐτοφόρω. sur le fait. sul fatto. §. πιάνω τινὰ ἐπ' αὐτοφόρω. surprendre, prendre quelqu' un sur le fait. coglier sul fatto. §. ἐπ' αὐτοφόρω, ἢ en flagrant délit. in flagranti.

Αὐτόχθων, ἐπίθ. indigene. *nativo d'un paese.*

Αὐτοψεί, ἐπίῤ. oculairement, de vue, avec ses propres yeux. *oculatamente.*

Αὐχεύας, ὑσ. la nuque, le chignon. *cervice.*

Α'φαγία, ὑσ. l'action de ne pas manger. *il non mangiare.*

Α'φαγος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas mangé. *che non ha mangiato.*

Α'φάγωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas mangé, ée. *che non è mangiato, ta.*

Α'φαιρεθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. soustrait, te. *sottratto, ta.*

Α'φαιρέσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a déduit, soustrait. *colui ἢ colei che ha dedotto, ha sottratto.*

Α'φαίρεσις, ὑσιας. abstraction. *astrazione.* §. διʼ ἀφαιρέσεως, en faisant abstraction. *astrattamente, in astratto.* §. αφαίρεσις κατὰ τοὺς Γραμματ. apherèse. *aferesi.* §. ἀφαίρεσις, ξέπισμα. déduction, défalcation. *diffalco, il diffalcare.* §. ἀφαίρεσις, ὑφηλμός. soustraction. *il sottrarre.*

Α'φαιρετικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. pris en astrait. *astrattivo. va.* §. πτῶσις ἀφαιρετικὴ. ablatif. *ablativo.*

Α'φαιρῶ, Pʼ. abstraire. *astraere, far astrazione.* §. ἀφαιρῶ, ξεπδύτω. déduire, defalquer. *diffalcare, dedurre.* §. ἀφαιρῶ, χάμνω ὑφηλμόν. soustraire. *sottrarre.*

Α'φαιρῶν, μετ. qui soustrait. *sottrattore.*

Α'φανέρωτα, ἐπίῤ. sans apparition, d'une manière obscure. *non manifestamente.*

Α'φανέρωτος, η. ον. ἐπίθ. qui n'est pas manifesté, ée: découvert, te. *non manifesto, ta.*

Α'φάλι, ἰδὲ Ὀμφαλός.

Α'φανὴς, ἐπίθ. ὅπου δὲν φαίνεται. invisible. *invisibile.* §. ἀφανὴς, κ̓ ὁ δυσγενής. obscur. ignoble. *oscuro, ignobile.*

Α'φανίζω, Pʼ. ruiner. détruire, bouleverser, reduire en cendre. *ridurre in cenere, rovesciare, ruinare, distruggere, sterminare.*

Α'φανίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a detruit. *colui ἢ colei che ha distrutto.*

Α'φάνισμα. Ἀφάνισις. ὑσ. destruction, ruine. *distruzione, rovina, sterminio.* §. ἀφάνισμα τῦ ςρατεύματος, défaite. *sconfitta.*

Α'φανισμένος, η, ον. μετ. detruit, ite. ruiné, ée. *distrutto, ta. rovinato, ta.* §. εἶναι ἕνας ἄνθρωπος κατὰ κράτος ἀφανισμένος, c'est un homme noyé. *egli è un uomo perduto, annegato.*

Α'φανισμὸς, ἰδὲ Ἀφάνισμα.

Α'φανιςὴς, ὑσ. destructeur. *distruttore, esterminatore.*

Α'φανιςικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. destructif, ive. *distruttivo, va. distruggitivo, va.*

Α'φαντος, η, ον. ἐπίθ. disparu, ue. *dileguato, ta. sparito, ta.* §. γίνομαι ἄφαντος, disparoître, s'eclipser. *disparire, sparire, dileguarsi.*

Α'φαρμάκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empoisonné. ée. *non avvelenato, ta.*

Α'φάρμακος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν εἶναι φαρμακερός. qui n'est pas véneneux, euse. *che non è velenoso, sa.*

Α'φαρμάκωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été envenimé, ée. *che non è stato avvelenato, ta.*

Α'φεγγὴς, ἐπίθ. obscur, ré. qui ne luit pas. *oscuro, ra. che non luce, che non riluce.*

Α'φεδρών, αφεδρῶνας, ὑσ. ὁ κῶλος. le cul. *il culo.*

Α'φεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a laissé. *colui ἢ colei che ha lasciato.*

Α'φεύτης, κτλ. ἰδὲ Αὐθέντης. κτλ.

Α'φευκτα, ἐπίῤ. inévitablement. indispensablement. *inevitabilmente, indispensabilmente.*

Α'φευκτος, η, ον. ἐπίθ. inévitable, indispensable. *inevitabile, indispensabile.* §. τῦτο εἶναι πρᾶγμα ἄφευκτον, c'est un faire le faut, c'est une chose absolue. *ella è cosa assolutamente necessaria.*

Α'φέσιμος, η, ον. ἐπίθ. συγ-

συγχωρητός. rémissible. *remissibile, perdonabile.* §. ἁμαρτία ἀφέσιμος. péché veniel, *peccato veniale.*

Ἄφεσις, ἐως. abandon. *l'abbandono.* §. ἄφεσις, συγχώρησις. pardon, remission. *perdono, condonazione.* §. ἄφεσις, ἡ συγχώρησις τοῦ πνευματικοῦ. absolution. *assoluzione.*

Ἀφέψημα, ατος. décoction. *decotto.*

Ἀφή, ῆς. tact. le toucher. *il tatto.*

Ἀφήλιος, ἐως. aphélie. *afelio.*

Ἄφημα, ατος. l'action de laisser, de quitter, abandon. *il lasciare, l'abbandonare, abbandono.*

Ἀφημένος, η, ον. μετ. abandonné, ée, quitté, ée. *abbandonato, ta. lasciato, ta.*

Ἀφήνω. P'. laisser, quitter. *lasciare.* §. ἄφησε τὸν οἶκόν του ἔρημον. il a laissé sa maison à l'abandon. *ha lasciato la sua casa in abbandono.* §. ἀφήνω, παραιτῶ. abandonner, *abbandonare.* §. ἀφήνομαι, παραδίδομαι εἰς ἓν πρᾶγμα, s'abandonner, s'adonner. *abbandonarsi, darsi in preda.* §. ἀφήνομαι, νικῶμαι, γέρνω νὰ νικηθῶ, se laisser aller. *lasciarsi andare.* §. τὸν ἄφησεν εἰς τὴν μέσην τῆς στράτας. il le planta là au milieu du chemin. *lo piantò là in mezzo della strada.* §. ἀφήνομαι εἰς τὴν διάκρισίν σου. je m'en rapporte, je m'en remets à votre discrétion. *me ne rimetto alla vostra discrezione.* §. ἀφήνομαι, παραδίδομαι. se remettre. *rimettersi.* §. ἀφήσου εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν. remettez vous tout-à-fait entre les mains de la providence. *rimettetevi intieramente nelle mani della providenza.* §. ἀφήνοντας. abbandonnant, quittant. *abbandonando, lasciando.*

Ἀφῃρημένος, η, ον. μετ. abstrait, te. *astratto, ta.*

Ἀφήσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a laissé. *colui ò colei che ha lasciato.*

Ἄφθαι, ῶν. aphtes. *bottoncino.*

Ἀφθαρσία, ας. incorruptibilité. *incorruttibilità.*

Ἀφθάρτως. ἐπίρ. sans corruption. *incorruttibilmente.*

Ἀφθαρτίζω, P'. rendre incorruptible. *rendere incorruttibile.*

Ἄφθαρτος, η, ον. ἐπίθ. incorruptible. *incorruttibile.* §. ἄφθαρτος, ὁποῦ δὲν εἶναι φθαρμένος. non corrompu, ue. *incorrotto, ta.* §. ἄφθαρτος, ὁποῦ δὲν φθείρεται, δὲν μαραίνεται. immarcescible. *immarcescibile.*

Ἄφθαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν φθάνεται. inaccessible. *inarrivabile.* §. ἄφθαστος, ὁποῦ δὲν εἶναι φθασμένος, δὲν εἶναι εἰς τὸν καιρόν του. qui n'est pas assaisonné, ée. qui n'est pas à son point de prefection. *non stagionato, ta.*

Ἀφθιακός, ἰδὲ Ἀφτιακός.

Ἀφθόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas envié, ée. *non invidiato, ta.*

Ἀφθονία, ας. abondance, aise. soison. *abbondanza, copiosità.*

Ἀφθονοπάροχος. ἐπίθ. abondant, te. copieux, euse. *abbondante, copioso, sa.*

Ἀφθονοπάροχα. Ἀφθονοπαρόχως, ἐπίρ. abondamment, à bauge: copieusement. *abbondantemente, copiosamente.*

Ἄφθονος, ἰδὲ Ἀφθονοπάροχος.

Ἄφθορος, ἐπίθ. non corrompu, ue. *incorrotto, ta.*

Ἀφιερωθείς, εῖσα, μετ. consacré, ée. dédié, ée. *consacrato, ta. dedicato, ta.*

Ἀφιέρωμα, ώματος. dédication. *dedicazione.* §. ἀφιέρωμα, πρᾶγμα ἀφιερωμένον. voeu, offrande promise par voeu. *voto.*

Ἀφιερωμένος, η, ον. μετ. dédié, ée. *dedicato, ta.* §. ἀφιερωμένος, παραδομένος, δοσμένος. dévoué, ée. *dato, ta.*

Ἀφιερώνουσα, μετ. θηλ. celle qui consacre. qui dédie. *colei che consacra, che dedica.*

Ἀφιερώνω, P'. consacrer. *consacrare.* §. ἀφιερώνω τι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, χρι-

χρεμῶ χωίνα πάξιμον. appendre. sospendere, appendere. §. ἀφιερώνω μίαν βίβλον, κτλ. dédier. dedicare. §. ἀφιερώνομαι πρός τι. se dévouer. darsi tutto.

Α'φιερώνων, μετ. ἀρ. celui qui consacre. qui dédie. colui che consacra, che dedica.

Α'φιερώσας, μετ. ἀρ. celui qui a consacré, dédié. colui che ha consacrato, didicato.

Α'φιερώσασα, μετ. θηλ. celle qui a consacré, dédié. colei che ha consacrato, dedicato.

Α'φιέρωσις, ἡ σ. consacration. consacrazione. §. ἀφιέρωσις βίβλου. dédicace. dedicazione.

Α'φιερωτής, ὁ σ. ὁ ἀφιερώνων. qui dédie. che dedica.

Α'φιερωτικός, ή, όν. ἐπίθ. dédicatoire. didicatorio. §. ἐπιστολή ἀφιερωτική. dédicatoire. dedicatoria.

Α'φίημι, P'. laisser, quitter. lasciare. §. ἀφίημι, παραιτῶ. abandonner. abbandonare. §. ἀφίημι, συγχωρῶ. remettre, pardonner. rimettere, perdonare.

Α'φικράζω, ἰδὲ 'Αφικροῦμαι.

Α'φίκρασμα, ὁ σ. l'action d'écouter. ascoltamento.

Α'φικραστής. ὁ σ. celui qui écoute, qui est aux écoutes. colui che sta in ascolto.

Α'φικροῦμαι, P'. écouter, être aux écoutes. ascoltare, star in ascolto.

Α'φιλανθρωπία, οὐσ. cruauté. barbarie. crudeltà, spietatezza.

Α'φιλάνθρωπος, η, ον. ἐπίθ. inhumain, ne. spietato, ta. immisericordioso, sa.

Α'φίλευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι φιλευμένος. qui n'a pas été régalé, ée. d'un repas. che non è stato pasteggiato, ta.

Α'φιλίωτα, ἐπίρ. irréconciliablement. irreconciliabilmente.

Α'φιλίωτος, η, ον. ἐπίθ. inconciliable, irreconciliable. irreconciliabile, inconciliabile.

Α'φιλοκέρδεια, ἡ σ. désintéressement. disinteresse.

Α'φιλοκερδής, ἐπίθ. désinteressé, ée. disinteressato, ta.

Α'φιλοξενία, ἡ σ. inhospitalité. inospitalità.

Α'φιλόξενος, ἐπ. qui manque d'hospitalité. inospitale.

Α'φιλοτιμία, ἡ σ. manque d'ambition. mancanza d'ambizione.

Α'φιλότιμος, ἡ σ. qui n'a pas d'ambition, disambizioso, sa. che non ha ambizione.

Α'φιλοτίμως, ἐπίθ. sans ambition. senza ambizione.

Α'φίνω, ἰδὲ 'Αφήνω.

Α'φιόνι, ὁ σ. opium. oppio. §. ἀποκοιμίζω τινά με ἀφιόνι. assoupir avec de l'opium. addoppiare.

Α'φλόγιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enflammé, ée. non avvampato, ta.

Α'φνω, ἰδὲ Αἰφνιδίως.

Α'φοβα, ἐπίρ. intrépidément, sans peur. intrepidamente, senza paura.

Α'φοβία, ἡ σ. intrépidité. intrepidezza.

Α'φόβητος, η, ον. ἐπίθ. μὴ φοβησμένος. celui ou celle qui n'est pas intimidé. colui o colei che non è intimidito. §. ἀφόβητος, ὅστις δὲν φοβεῖται. intrepide. intrepido, da.

Α'φοβος, η, ον. ἐπίθ. intrépide. intrepido, da.

Α'φόδευμα, οὐσ. cacade. cacata.

Α'φόντες, ἐπίρ. dépuisque. dopo che, da che.

Α'φ' οὗ, ἐπίρ. depuisque. dopochè.

Α'φοντότες, αὐτὶ ἀπὸ τότες. depuis ce temps-là. dopo quel tempo, da quell' ora.

Α'φόρετος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι φορεμένος. neuf, qui n'a pas été porté. nuovo, non ancora portato.

Α'φορία, ἰδὲ 'Αφθονία.

Α'φορίζω. P'. excommunier. scomunicare.

Α'φορίζουσα, μετ. ἀρ. celle qui excommunie. colei che scomunica.

Α'φορίζων, μετ. celui qui excommunie. scomunicatore.

Α'φόρετος, ἐπίθ. tout neuf. nuovo, nuovissimo.

Α'φορίσας, μετ. ἀρ. celui qui a excommunié. colui che ha scomunicato.

Α'φορίσασα. μετ. θηλ. celle

le qui a excommunié. *colei che ha scomunicato.*

Ἀφόρισμα, ου. excommunication. *scomunica.*

Ἀφορισμὸς, οῦ. excommunication. *scomunica.* §. ἀφορισμοὶ τοῦ Ἱπποκράτους. les aphorismes. *gli aforismi d' Ippocrate.*

Ἀφορμὴ, ῆς. αἰτία. cause. *causa.* §. ἀφορμὴ, πρόφασις. excuse, prétexte. *pretesto.* §. δίδω ἀφορμὴν νὰ ὁμιλῇ ὁ κόσμος. donner à parler. *dar che dire, far parlare il mondo.* §. ἀφορμὴ, αἴτιον. sujet. *motivo, ragione.*

Ἀφράδεια, ας. manque d'élégance. *mancanza di eleganza.*

Ἄφρακτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι φραγμένος. qui n'est pas clos, se. *non cinto, ta.*

Ἀφρίζω, Pʹ. écumer. *spumare, schiumare.* §. ἀφρίζω διὰ τὰ ζῶα. baver. *far bava.* §. ἀφρίζω ἀπὸ τὸν θυμόν. écumer de rage. devenir furieux, se prendre de colére. *imbestialirsi, divenir rabbioso.*

Ἀφρίζων, ουσα, μετ. écumant, te. *spumante, spumeggiante.* §. ἀφρίζων ἀπὸ θυμόν. écumant de rage, furieux, euse. *imbestialito, ta.*

Ἀφρίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui est devenu furieux. *colui o colei che si è imbestialito.*

Ἄφρισμα, ου. l'action d'écumer. *lo spumare.*

Ἀφρισμένος, η, ον. μετ. écumé. ée. *spumato, ta.*

Ἀφρόγαλα, ου. crème. *crema, fior di latte, capo di latte.*

Ἀφροδίσιος, ἐπίθ. vénérien, ne. *venereo. ea.* § ἀφροδισιακὸν πάθος. maladie vénérienne. *lue venerea.*

Ἀφροδίτη, ης. Venus. *Venere.*

Ἀφροκάλυπτος, ἰδὲ Ἀσάρωτος.

Ἀφρονέστατος, ον. ἐπίθ. très-imprudent, te. *imprudentissimo, ma.*

Ἀφρόνιτρον, ου. aphronitre, l'écume du nitre. *schiuma di salnitro.*

Ἀφροντισία, ας. peu de soin. *spensierataggine.*

Ἀφρόντιστος, η, ον. ἐπίθ. qui ne se soucie point, qui ne se donne aucun souci. *spensierato, ta. che non si dà verun pensiero.*

Ἀφρὸς, οῦ. écume. *schiuma.* §. ἀφρὸς τινῶν ζώων. bave. *bava.* §. ἀφρὸς τῶν μετάλλων. chiasse. *schiuma di metalli, rosticci.*

Ἀφροσύνη, ης. démence. *demenza.* §. ἀφροσύνη, ἀστοχασιὰ, ἀνοησία. imprudence. *imprudenza.*

Ἀφρώδης, ἐπίθ. γεμάτος ἀφρόν. écumeux, se. *spumoso, sa.* καὶ διὰ τὰ ζῶα λέγεται. baveux. *bavoso.* §. ἀφρώδης, ὅπου γεννᾷ ἀφρόν. ὅπου κάμνει ἀφρόν. écumant, te. *spumifero, ra.*

Ἄφρων, ἐπίθ. forcené, ée. *forsennato, ta.* §. ἄφρων, ἀστόχαστος. imprudent, ente. *imprudente.*

Ἀφρωτὸς, ὴ, ὸν, ἐπίθ. écumeux, euse. *spumoso, sa.*

Ἄφταστος, ἰδὲ Ἄφθαστος.

Ἄφταιγος, ἄφταιστος, ἰδὲ Ἄπταιστος.

Ἄφτερος, ἀφτέρωτος, ἰδὲ Ἄπτερος.

Ἄφτης, ἰδὲ Ἀνάπτων.

Ἀφτὶ, ἰδὲ Αὐτί.

Ἀφτίαστος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas fait, qui n'est pas achevé. ée. *non fatto, ta. non terminato, ta.* §. ἀφτίαστος, ὅπου δὲν εἶναι φτιασμένος ἤτοι στολισμένος, φτιασιδωμένος, κτλ. qui n'est pas poli, ie. qui n'est pas embelli. qui n'est pas fardé, ée. *non lisciato, ta. non adornato, ta.* §. ἀφτίαστος, ἀκατασκεύαστος, ὅπου εἶναι φυσικὸς καὶ ὄχι κατασκευασμένος μὲ τέχνην. qui n'est pas artificiel, naturel, sans artifice. *naturale, non artefatto, ta.*

Ἄφτω, ἰδὲ Ἀνάπτω.

Ἀφυὴς, ἐπίθ. qui a l'esprit obtus. *d' ingegno ottuso.*

Ἀφυΐα, ας. esprit obtus, bouché. *ingegno ottuso.*

Ἀφύλακτα, ἐπίθ. sans garde. *senza guardia.*

Ἀφύλακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gardé, ée. *incustodito, ta.* §. ἀφύλακτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλαχθῇ. qu'on ne sauroit pas garder. *che non si può custodire.* §. ἀφύλακτος. ὅπου δὲν φυλά-

λάγεται, δεν προσέχει. mal-avisé, ée. qui n'est pas sur ses gardes. *incauto, ta.*

Ἄφυλλος, ἐπίθ. ὁποῦ δεν ἔχει φύλλα, effeuillé, ée. *sfogliato, ta.*

Ἀφύρατος, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐφύρασε. qui n'a pas diminué. *non iscemato.*

Ἀφύσικος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas naturel. *innaturale, non naturale, trasnaturato.* §. ἀφύσικος, σκληρὸς ὑπὲρ τὸ μέτρον ἔξω τῆς φύσεως. denaturé. *snaturato, disnaturato, ta.*

Ἀφύτευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas planté, ée. *non piantato, ta.*

Ἀφοδευτήριον, ὐσ. chaise, latrines, aisance d'une maison. *cacatojo, necessario.*

Ἀφώνητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δεν ἐφωνάχθη, δὲν ἐκράχθη. qui n'a pas été appellé. *che non è stato chiamato.*

Ἀφωνία, ὐσ. aphonie, privation de la voix. *afonia, privazion della voce.*

Ἄφωνος, η. ον. ἐπίθ. muet, te. *muto, ta. mutolo, la.* §. ἄφωνον. voyelle. *vocale.*

Ἀφωρισμένος, η, ον. μετ. excommunié. ée. *scomunicato, ta.*

Ἀφώτιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas illuminé, ée. *non illuminato, ta.*

Ἄχ, ah. *ah deh, ahimè.* §. ἄχ ἡ φωνὴ ἐκείνων ὁποῦ κεπιάζει, ὡς ἐκείνων ὁποῦ χίζει ξύλα, κτλ. ahan. *affanno, sforzo penoso.*

Ἀχαΐδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas caressé, ée, cajolé, ée. *non accarezzato, ta.*

Ἀχαιρέτιστος, η, ον. ἐπίθ. sans être salué. *insalutato, non salutato, ta.*

Ἀχάλαστος, η, ον. ἐπίθ. μὴ διεφθαρμένος, qui n'est pas gâté, ée. *non guastato, ta. non guasto, ta.* §. ἀχάλαστος, ὁπῦ δεν ἦναι χαλασμένος, ἀλλὰ ἀκέραιος, καὶ σωστός. qui n'est pas défait, te. ruiné, ée. *non disfatto, ta. non rovinato, ta.* §. ἀχάλαστος, ὁπῦ δεν χαλνᾶ ποτέ. qui ne se gate, qui ne se détruit jamais. *che non si guasta, che non si rovina. che non può mai gaustarsi.*

Ἀχαλήνωτα, ἐπίρ. à bride abattue, sans retenue. *a briglia sciolta, sfrenatamente.*

Ἀχαλήνωτος, η, ον. ἐπ. ὁπῦ δεν ἔχει χαλινόν. débridé, ée. *sbrigliato, ta.* §. ἀχαλίνωτος, μεταφ. ἄσωτος, ἀκράτητος, ὁπῦ δεν ἔχει χαλινὸν εἰς τὰ πάθη του. effréné, ée. débauché, ée. *sfrenato, ta. scapestrato, ta.*

Ἀχαμνά, ἐπίρ. χωρὶς πάχος. maigrement. *magramente.* §. ἀχαμνά, ἀδύνατα. foiblement. lâchement, languissamment. *debolmente, languidamente.* §. ἀχαμνά, κακά. méchamment. *cattivamente, perversamente.* §. ἀχαμνὰ ἐκάμετε. vous avez mal fait. *avete fatto male.*

Ἀχαμναίνω. Π'. γίνομαι ἀχαμνός, χάνω ἀπὸ τὸ πάχος μου. émmaigrir, amaigrir. maigrir, dévenir maigre. *dimagrare, smagrare, divenir magro.* §. ἀχαμναίνω. Ἐνεργ. κάμνω τινὰ τὰ ἀχαμνήσῃ. amaigrir, rendre maigre, extenuer. *dimagrare, estenuare.* §. ἀχαμναίνω, χειροτερεύω, διὰ τὰς ἀῤῥωστίας, καὶ νόσυς. émpirer. *peggiorare.* §. ἀχαμναίνω, γίνομαι κακός. dévenir pervers, mechant. *pervertirsi, impervertire.*

Ἀχάμια, ἰδὲ Ἀχάμνισις.

Ἀχαμνίζω, ἰδὲ Ἀχαμναίνω.

Ἀχάμνισμα, ὐσ. amaigrissement. *smagrimento.*

Ἀχαμνισμένος, η, ον. μετ. amaigri, ie. emmaigri, ie. *smagrato, ta. dimagrato, ta.*

Ἀχάμνισις, ἀχάμνισμα, ὐσιας. amaigrissement. *smagrimento.* §. ἀχάμνισις, ἀδυνάτισις. affoiblissement. *indebolimento.*

Ἀχαμνός, ή, όν. ἐπίθ. ὁ μὴ παχύς. maigre. *magro, ra.* §. ἀχαμνός, κακός, πονηρός. méchant, te. *cattivo, va.* §. πρᾶγμα ἀχαμνόν. mauvais, se. *cattivo, va.*

Ἀχαμνότης, ὐσ. maigreur. *magrezza.*

Ἀχαμνούτζικος, η, ον. ἐπίθ.

πίθ. maigrelet, te. maigret, te. *magretto, ta.*

Α'χαρα, ἐπίρ. maussadement. sans grace. *sgraziatamente, sguaiatamente, sgarbatamente, senza grazia.*

Α'χάρακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gravé, ée. ciselé, ée. *non intagliato, ta.*

Α'χαράκωτος, η, ον. qui n'est pas gravé, ée. *non intagliato, ta.* §. ἀχαράκωτος, ὁποῦ δὲν εἶναι χαρακωμένος, δὲν ἔχει χαράκια. qui n'est pas rayé. ée. *non rigato, ta.*

Α'χαράτζωτος, η, ον. ἐπίθ. exempt, te. affranchi, ie. qui ne paye point de taille. *esente. che non paga tributo.*

Α'χαρις, ἐπίθ. ἄνοστος. fade. *scipito, ta.* §. ἄχαρις, ὁποῦ δὲν ἔχει καμμίαν χάριν ἐπάνω του. maussade. *sgraziato, ta. sguainato, ta.* §. ἄχαρις, δυσάρεστος, ὁποῦ δὲν εὐχαριστῆται ποτέ. acariatre. *ritroso, sa. increscevole.* §. ἄχαρις, ἄνοστος, ὁ μὴ νόστιμος. désagréable. *disameno, na. spiacevole.*

Α'χάριστα, ἐπίθ. avec ingratitude. *con ingratitudine.*

Α'χαριστία, ὐσ. ingratitude. *ingratitudine, disconoscenza.*

Α'χάριστος, η, ον. ἐπίθ. ingrat. te. méconnoissant, te. *disconoscente, ingrato, ta.*

Α'χαρέτης, ἀρ. maussaderie. *sgraziataggine, sguaiataggine, sgarbatezza.*

Α'χάτης, ὐσ. λίθος πολύτιμος, agate. *agata.*

Α'χειλος, η, ον, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει χείλη, qui n'a point de levres. *che non ha labbra.* §. ἄχειλος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἄκρα, qui n'a point de bords. *che non ha sponde.*

Α'χειροποίητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fait par les mains. *non fatto da mani.*

Α'χειροτόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas reçu les ordres de l'église. *non ordinato, non promosso agli ordini sacri.*

Α'χέλυ, ἰδὲ Χέλυ.

Α'χελώνα, ἰδὲ Χελώνα.

Α'χερών, ἰδὲ Ἀχυρών.

Α'χεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχεσε. qui n'a pas chié. *che non ha cacato.* §. ἄχεστος, ὁποῦ δὲν ἐχέσθη. qui n'est pas sali. *che non si è cacato sotto.*

Α'χθος, οὐσ. ἀδημονία. angoisse. *angoscia,* §. ἄχθος, ἀηδία. ennui. *noia.*

Α'χθρευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐχθρευμένος. qui n'a point d'ennemi. *che non ha nemici.*

Α'χίλλειος, ὐσ. φυτόν τι. achillée. *achillea.*

Α'χινοπόδι, οὐσ. χόρτον. chausse-trape, chardon étoilé. *calcatreppo, calcatreppolo.*

Α'χινός, ὐσ. oursin. *echino, riccio.*

Α'χιόνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas couvert de neige. *non coperto di neve.*

Α'χλάδι, οὐσ. poire sauvage. *pera salvatica.*

Α'χλαδιά, ὐσ. poirier sauvage. *pero salvatico.*

Α'χμάκης, ἐπίθ. badaud, lourdaud, niais. benét. *babbeo, balocco, balordo, goffo, babbaccio, babbaccione, babbio, babbione, gonzo, babbuasso, minchione.* §. χαιμένε, σὺ εἶσαι ἀχμάκης. vous êtes un bon badaud. *tu se' un zugo.*

Α'χμακωσύνη, ὐσ. balourdise, lourderie, betise. *balorderia, goffaggine, balordaggine, babbuassaggine, mocciconeria.*

Α'χνάδα, ἄχνη. ὐσ. vapeur. exhalaison. *vapore, esalazione.*

Α'χνίζω, Ρ'. exhaler. *svaporare. esalare.*

Α'χνισμα, ἄχνισις, οὐσ. évaporation. *svaporamento.*

Α'χνισμένος, η, ον. μετ. évaporé, ée. *svaporato, ta.*

Α'χνός, ὐσ. haleine. *alito.* §. ἀχνός. vapeur. *vapore.*

Α'χνός, ἐπίθ. ὠχρός. pâle. *pallido, da.*

Α'χολία, οὐσ. sans bile, faute de bile. *mancanza di bile.*

Α'χόλιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐχόλιασε. qui n'est pas faché. *non sdegnato.*

Α'χολος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de bile. *che non ha bile.*

'Αχό-

Α'χόρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été dansé, che non è stato ballato.

Α'χόρταγα, ἐπίρ. insatiablement. insaziabilmente.

Α'χόρταγος, η, ον. ἐπίθ. insatiable. insaziabile.

Α'χορτασία, ἡσ. insatiabilité. insaziabilità.

Α'χόρτασα, ἰδὲ Α'χόρταγα.

Α'χόρταστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπὰ δὲν ἐχόρτασε, δὲν εἶναι χορτασμένος. qui n'est pas rassasié. qui n'est pas soul, lle. non saziato, ta. non sazio, ia. §. ἀχόρταστος, ὁπὰ δὲν χορταίνει ποτέ. insatiable. insaziabile.

Α'χοῦρι, ὐσ. écurie. stalla. §. ἀχοῦρι, ἄχρηος τόπος, vilaine écurie. stallaccia.

Α'χραντος, η, ον. ἐπίθ. immaculé, ée. immacolato, ta.

Α'χρείαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπὰ δὲν εἶναι χρειαζόμενος. qui n'est pas nécessaire. non necessario, ia. §. ἀχρείαστος, ὁπὰ δὲν ἐχρειάσθη. dont on n'a pas eu besoin. di cui non si ha avuto bisogno. §. ἀχρείαστος, ὁπὰ δὲν ἔχει χρείαν. qui n'a pas besoin. che non ha bisogno.

Α'χρεῖα, ἐπίρ. ἰδὲ Α'χρείως.

Α'χρεῖος, εῖα, ον. ἐπίθ. vile, vilain, ne. vile. §. ἀχρεῖος, ποταπός, ἄτιμος. chétif, ive. abject, te. abbietto, ta. spreggevole. §. ἀχρεῖος ἄσχημος, ἄπρεπος. déshonnête. turpe, disonesto, sta. §. πρᾶγμα ἀχρεῖον, ποταπόν. chose de vil prix. cosa vile. di poco pregio.

Α'χρειόπατος, η, ον. ἐπίθ. très-vilain, ne. vilissimo, ma.

Α'χρειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vilain, ne. più vile.

Α'χρειοσύνη, ἰδὲ Α'χρειότης.

Α'χρειόστομος, η, ον. ἐπίθ. mal embouché, ée. qui dit des obscénités. sboccato, ta.

Α'χρειότης, ἡσ. bassesse, vilté. viltà. §. ἀχρειότης. ποταπὸν φέρσιμον. incivilité. inciviltà. §. μὲ ἀχρειότητα, avec bassesse. abbiettamente.

Α'χρειόνω, Ρ'. avilir, ravilir. villipender. avvilire, svilire, vilipendere.

Α'χρείως, ἐπίρ. vilainement, vilement, chétivement. vilmente, sordidamente, meschinamente, abbiettamente. §. ἀχρείως, ἄπρεπα, ἄσχημα. incivilement. incivilmente.

Α'χρημάτιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπὰ δὲν ἐχρημάτισε, δὲν ἐχρησιμεύσε. qui n'a pas servi. qui n'a été d'aucun usage. che non ha servito, che non è stato di verun uso.

Α'χρήματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'argent. qui est sans argent. che non ha denari, ch'è senza danari.

Α'χρηστος, η, ον. ἐπίθ. inutile. inutile. §. τὸ ἄχρηστον. inutilité. inutilità. §. πράγματα ἄχρηστα. inutilités. inutilità.

Α'χρησιμευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπὰ δὲν χρησιμεύει, qui ne sert à rien. che non serve a niente.

Α'χρίζω, Ρ'. valoir. valere, ἰδὲ καὶ Α'ξίζω.

Α'χριστιανὰ, ἐπίρ. d'une manière peu chrétienne. in maniera poco cristiana.

Α'χριστιανος, η, ον. ἐπίθ. contraire à un vrais chrétien. contrario ad un vero cristiano, non da cristiano.

Α'χρις, ἐπίρ. ἕως ὅπου. jusqu'à ce que. sino a che. §. ἄχρις, ἕως πότε, jusqu'à quand. sino a quando.

Α'χρόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπὰ δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸν ἕνα χρόνον τῆς ἡλικίας του. qui n'est pas encore parvenu à l'âge d'un an. che non è ancora arrivato all'età d'un anno.

Α'χρονος, η, ον. ἐπίθ. ὁπὰ δὲν ἔχει χρόνον, ἤτοι καιρὸν, ἄναρχος. αἰώνιος. éternel. eterno.

Α'χρωμάτιστος, ἀχρώματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas coloré. che non è colorato, ta.

Α'χυβάδα, ἡσ. conque. conca.

Α'χυβάδι, ὐσ. coquille. conchiglia. §. ἀχυβάδια. coquillage. conchiglie.

Α'χυμος, ἐπίθ. qui est sans humeurs. che non ha umori.

Α'χυ-

Α᾽χυράκι, ὐσ. un brin de paille. *pagliuzza*.

Α᾽χυρενίος, η, ον, ἐπίθ. de foin, de paille. *fienale*. *pagliaresco*.

Α᾽χυρον, ὐσ. paille, *paglia*. §. ἄχυρον, ξηρὸν χόρτον. foin. *fieno*. §. ἄχυρον τῦ σίτυ. chaume. *stoppia*. §. βάνω ἄχυρα, τυλίσσω μὲ ἄχυρα. empailler. *impagliare*. §. ἄχυρον κοπαμένον. paille hachée. *pagliaccio*. §. ἕνα ἄχυρον. un fêtu, un brin de paille. *festuca*, *festuca*.

Α᾽χυρόςρωμα, ὐσ. paillasse. *pagliericcio*.

Α᾽χυρῶν. ὐσ. fenil. *fenile*. §. ἀχυρῶν. ἀχῦρι, καλύβα σκεπασμένη μὲ ἄχυρα. chaumière, chaumine. *capanna coperta di paglia*, *tugurio*.

Α᾽χυρότοπος, ὐσ. pailler. *pagliajo*.

Α᾽χυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι χυμένος, δὲν ἐχύθη. qui n'est pas répandu, ue. épanché. ée. *non isparso*, *sa*. §. ἄχυτος, ὁπῦ δὲν χύνεται, δὲν διαλύεται. infusible. *infusibile*.

Α᾽χωνευσία. ὐσ. indigestion, crudité. *indigestione*, *crudità*:

Α᾽χώνευτος, η, ον. ἐπίθ. indigeste. *indigesto*, *ta*.

Α᾽χώρητος, η, ον. ἐπίθ. qui ne peut pas être contenu. *che non può esser contenuto*.

Α᾽χώριςος, η, ον. ἐπίθ. inséparable. *inseparabile*. §. ἀχώριςος. τῦ ὁ ἀκόπτος, ὁπῦ δὲν ἐκόπη. qui n'est pas coupé. ée. *non tagliato*, *ta*.

Α᾽χωςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι χωσμένος. qui n'est pas fourré. ée. *non ficcato*. *non cacciato*, *ta*. *dentro*.

Α᾽ψά, ἐπίρ. δυνατὰ, ὑψηλῇ τῇ φωνῇ. à haute voix. *ad alta voce*.

Α᾽ψάδα, ὐσ. emportement. *impeto di collera*, *facilità d'adirarsi*. §. ἀψάδα, δριμύτης. âpreté. *asprezza*.

Α᾽ψάθωτος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas emballé, ἢ enveloppé avec des nattes. *non involto con delle stuoje*.

Α᾽ψαλίδωτος, η. ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει ψαλιδίσματα, μὴ ψαλιδισμένος. qui n'a point de decoupures. *che non ha frastagli*, *non frastagliato*.

Α᾽ψαλτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas chanté, ée. *non cantato*, *ta*.

Α᾽ψαυςος, η, ον, ἐπίθ. intact, te. qui n'a pas été touché. ée. *intatto*, *ta*. *che non è stato toccato*, *ta*.

Α᾽ψαχνος, ἐπίθ. qui n'est pas maigre. *che non è magro*.

Α᾽ψεγος, η, ον. ἐπίθ. irrépréhensible. *irreprensibile*.

Α᾽ψειρος, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει ψείρας. qui n'a point de poux, qui n'est pas pouilleux, euse. *che non ha pidocchi*, *che non è pidocchioso*, *sa*.

Α᾽ψεκτα, ἐπίρ. irréprochablement. *irreprensibilmente*.

Α᾽ψεκτος, η. ον. ἐπίθ. irréprochable. irrépréhensible. *irreprensibile*.

Α᾽ψευδεια, ὐσ. l'action de ne pas mentir. *il non mentire*. §. ἀψεύδεια, infaillibilité. *infallibilità*.

Α᾽ψευδέςατος, η, ον. ἐπίθ. très-infaillible. *infallibilissimo*, *ma*.

Α᾽ψευδὴς, ἐπίθ. infaillible, qui ne peut tromper et errer. *infallibile*.

Α᾽ψευδῶς, ἐπίρ. infailliblement. *infallibilmente*.

Α᾽ψευςα, ἐπίθ. sans mentir. *senza mentire*.

Α᾽ψευςος, ην. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ψεύδεται. qui ne dit point de mensonges. *che non mente*, *che non dice menzogne*. §. ἄψευςος. qui n'est pas falsifié, ée. *non falsificato*, *ta*.

Α᾽ψηλάφητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ψηλαφῆται. impalpable. *impalpabile*. §. ἀψηλάφητος, ὁπῦ δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἀφὴν. intactible. *che non cade sotto il tatto*.

Α᾽ψὴς, ἐπίθ. ὀξύθυμος. emporté, ée. colère, qui se fâche aisément. *che facilmente s'adira*.

Α᾽ψητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cuit. *non cotto*. §. κρέας ἄψητον. qui n'est pas rôti. *non arrostito*.

Α᾽ψηφησία, ὐσ. mepris. *dispregio*, *poco conto*.

Α᾽ψήφιςος, η, ον. ἐπίθ. me-

meprisé, ée. qui n'est pas estimé, ée. *disprezziato, ta. non istimato, ta.* §. ἀψήφιστος, ὁπῦ δὲν ἐψηφίσθη. qui n'a pas été elu. *non eletto.*

Ἀψηφῶ, P'. δὲν ψηφῶ. mésestimer, mépriser. *dispreggiare, far poco conto.*

Ἀψάδα, ἰδὲ Ἀψάδα.

Ἀψιθιά, ἡσ. absinthe. *assenzio.*

Ἀψίς, ἡσ. θόλος, καμάρα. absides, voute, *volta.* §. ἀψὶς, ἡ καμάρα τῦ γεφυρίῦ. arche. *arco di ponte.* §. ἀψὶς τῦ ῥοχῦ. ante. *quarto d'una ruota.*

Ἀψιώνομαι; P'. ἀνάφτω, θυμώνω. prendre feu, s'emporter, se fâcher vîtement. *accendersi d'ira, andar presto in collera.*

Ἄψογος, ἰδὲ Ἄψεγος, καὶ ἄψεκτος.

Ἀψόθυμος, η, ον. ἐπίθ. emporté, ée. celui ἢ celle qui se fache aisement. *colui ò colei che facilmente s'adira.*

Ἀψοθυμῶ, P'. s'emporter. *adirarsi facilmente.*

Ἀψώνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐψώνησε. qui n'a pas fait ses emplettes. *che non ha fatto le sue incette.* §. ἀψώνιστος, ὁπῦ δὲν ἐψωνίσθη, δὲν ἀγοράσθη. qui n'a pas été acheté. *che non è stato provvisto, comprato.*

Ἀψόφητος. η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐψόφησε. qui n'est pas crevé, ée. *non crepato, ta.*

Ἄψυχα, ἐπίθ. χωρὶς καρδιὰν, χωρὶς θάρρος, sans courage. *senza coraggio, senza anima.*

Ἀψύχημα, ἀσ. commiseration. *commiserazione.* §. ἀψύχημα. ménagement. *riguardo, ritegno.*

Ἀψυχία, ἡσ. couardise. manque de courage. *codardia, mancanza di coraggio.*

Ἀψυχιάρης, ἡσ. qui a des ménagemens pour quelqu'un. *che ha de' riguardi per qualcheduno.*

Ἄψυχος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει ψυχὴν. inanimé, ée. *inanimato, ta.* §. μάτια ἄψυχα. des yeux éteints. *occhi sparuti.* §. ἄψυχος, νεκρὸς ὁπῦ δὲν ἔχει καρδίαν. découragé, ée. *disanimato. ta.*

Ἀψυχῶ, P'. avoir compassion. *commiserare.*

Ἀψυχώνω. P'. amortir. *spegnere, ammorzare.*

Ἀψώνιστος, ἰδὲ Ἀψώνιστος.

Ἄωρα, ἐπίρ. prématurement. *prematuramente.*

Ἄωρος, η. ον. ἐπίθ. prématuré, ée. précoce. *prematuro, ra.*

Β

Βαβὰ, ἡσ. γιαγιά. grande mère. *avola.*

Βαβαὶ, ἐπίρ. nargué! ho ho! *pape, canchero, cospetto!*

Βαβῦλι, ῦσ. μπυμπῦκι. bouton de fleur. *boccia.*

Βαβύζω, P'. hurler, glapir. *guaire, schiattire.*

Βάβυσμα, ἡσ. hurlement. *gagnolio, urlo.*

Βάβω, ἐπίθ. γιαγιά. grande mère. *avola, nonna.* §. βάβω, μπάμπω, γραῖα. bonne femme. *donna attempata.*

Βαγενάκι, ἡσ. petit tonneau. *botticella, botticina, botticino, doglietto.*

Βαγενᾶς, ῦσ. tonnelier. *bottajo.*

Βαγένι, ἡσ. tonneau. *botte, doglio.*

Βαγενόπυλον, ἡσιας. petit tonneau. *botticello, botticella.*

Βάγια, ἡσ. ἡ θροφός. nourrice. *balia.*

Βαγίζω, P'. κλαίω, ὡς τὰ μικρὰ παιδιά. crier. *vagire.* §. βαγίζω, κλίνω, γέρνω. pencher. *pendere.*

Βάγισμα, ῦσ. κλαύσιμον τῶν νηπίων. vagissement. *vagito.* §. βάγισμα, γύρσιμον, τὸ γέρνειν. penchement. *inclinamento.*

Βαδίζω, ἰδὲ Περπατῶ, πηγαίνω.

Βαενὶ, βαενᾶς, ἰδὲ Βαγενὶ, βαγενᾶς, κτλ.

Βάζω, ἰδὲ Βάνω.

Βαθειὰ, βαθέως. ἐπίρ. profondement. *profondamente.*

Βαθμηδὸν, ἐπίθ. par degrés, de dégré en degré. *gradatamente, gradatamente.*

Βαθμὸς, ῦσ. ἀξία. grade. *grado.* §. βαθμὸς, ὁ βαθμός. degré. point. *grado, punto.* αἱ ἐπιστῆμαι ἐφθασαν εἰς ἄκρον βαθμὸν τελειότητος. les sciences ont été portées à un haut point de perfection. *le scienze sono*

state

state portate ad un alto grado di perfezione.

Βάθος, ὅτ. fond, profondeur. *fondo, profondità*. §. εἰς βάθος. à fond. *a fondo*.

Βαθουλος, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. *cavo, va. scavato, ta*.

Βαθουλότης, ὅσ. le creux. *la cavità*.

Βαθούλωμα, οῦσ. cavité, creux, concavité. *cavo, cavità, concavità*.

Βαθουλωμένος, η, ον. ἐπίθ. creusé, ée. *cavato, ta. incavato, ta*.

Βαθουλώνω, Ρ'. creuser. faire creux. *scavare, fare cavo*.

Βαθουλωτός, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. concave. *cavo, va. concavo, va*. §. μάτια βαθουλωτά. des yeux enfoncés. *occhi affossati, incavati*.

Βάθρακας, βαθρακὸς, ὅσ. grenouille. *rana, ranocchio*.

Βαθύνω, Ρ'. σκάπτω βαθειά. approfondir. *scavar alto, affondere*. §. βαθύνω εἰς μίαν ὑπόθεσιν. approfondir. *approfondare*.

Βαθύῤῥιζος, ἐπίθ. qui a de profondes racines. *che ha radici profonde*.

Βαθύς, ἐπίθ. profond, de. *profondo, da*. §. χρῶμα βαθύ. couleur obscure, foncée. *colore oscuro, cupo*.

Βαθύτατα, ἐπίρ. très profondement. *profondissimamente*.

Βαθύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-profond, de. *profondissimo, ma*.

Βαθύτερα, ἐπίρ. plus profondement. *più profondamente*.

Βαθύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus profond, de. *più profondo, da*.

Βαθύτης, ὅσ. profondité. *profondità*.

Βαί, ἐπίρ. θαυμασμῦ. nargue! *oh, capperi, pape!*

Βαΐζω, κτλ'. ἰδὲ Βαγίζω, κτλ'.

Βαΐον, ὅσ. palme. *palma*.

Βαϊοφόρος, ὅσ. pâques fleuries. *domenica delle Palme*.

Βακτηρία, ὅσιας. ῥάβδος. bâton. *bastone*. §. ἡ ῥάβδος τῆς βακτηρίας. bâton de la vieillesse. *bastone della vecchiaja*. §. βακτηρία, ἡ παπερίτζα τῶ κουτζῶν κ) κρατημένων. béquille. *stampella*.

Βακοῦφι, ὅσ. legs. *legato, lascito*.

Βαχχόλομένη, οῦσ. bacchante. *baccante*.

Βαχχικός, ή, όν. ἐπίθ. bacchique. *bacchico, ca*.

Βάχχος, ὅσ. Bacchus. *il dio Bacco*.

Βαλανεῖον, ὅσ. ἰδὲ Λετρόν.

Βαλανί, βαλανίδι, ὅσιας. gland. *ghianda*. §. βαλανίδι τῶ σώματος. glande, glandule. *glandula*.

Βαλανιδιά, ὅσιας. chêne. *quercia*. §. μικρὴ βαλανιδιά. chêneau. *querciuolo, querciuola*.

Βαλανιδότοπος, οῦσ. chenaie. *querceto*.

Βαλάντιον, οῦσ. bourse. *borsa*.

Βάλλω, ἰδὲ Βάνω.

Βαλμένος, η, ον. μετ. mis, se. placé. ée. *posto, ta. messo, sa*. §. βαλμένος ἀπάνω. mis dessus. *soprapposto*. §. βαλμένος ἀπάνω. μεταφ. agacé, ée. *irritato, ta. messo, sa. sù*.

Βαλσαμικός, ή, όν. ἐπίθ. balsamique. *balsamico, ca*.

Βάλσαμον, οῦσ. baume. *balsamo, balsimo*.

Βαλσάμωμα, ὅσ. embaumement. *l'imbalsamare*.

Βαλσαμωμένος, η, ον. μετ. embaumé, ée. *imbalsamato, ta*.

Βαλσαμώνω, Ρ'. embaumer. *imbalsamare*.

Βαλσαμωτής, ὅσ. celui qui embaume. *imbalsamatore*.

Βάλσιμον, ὅσ. θέσις. position. *posizione*. §. βάλσιμον, τὸ βάνειν. l'action de mettre. *mettitura, il mettere*.

Βάλτος, ὅσ. marais. *stagno, palude*.

Βαλτώδης, ἐπίθ. marécageux, euse. *pantanoso, sa. paludoso, sa. maremmano, na*. §. τόπος βαλτώδης. marécage. *palude, maremmo*. §. γίνομαι βαλτώδης. dévenir marécageux. *impaludare*.

Βαλτώνω, Ρ'. dévenir marécageux. *impaludare*.

Βάλω, ἰδὲ Βάνω.

Βαμβάκι, ὅσ. coton. *cotone, bambagio*. §. μαλακός ὡσάν τὸ βαμβάκι. souple comme du coton. *bambagioso, sa*.

Βαμβακερός, ή, όν. ἐπίθ.

πιϑ. de coton. *di cotone*. §. πανὶ βαμβακερινόν. toile de coton. *bambagino, tela di bambagia*.

Βάμμα, ἀσ. τὸ χουμέρκι. douane. *dogana*. §. βάμμα, βάψιμον. teinture. *tintura*.

Βαμμένος, η, ον. μετ. teint, te. *tinto, ta*.

Βάνω, P'. mettre, poser. *mettere, porre, ponere*. §. βάνω ἀπάνω. mettre dessus. *soprapporre*. §. βάνω ἀπάνω, μεταφ. παρακινῶ. agacer. *irritare*. §. βάνω ἀνωκάτω. mettre sans dessous dessus. *mettere sossopra*. §. βάνω παραπάνω, ἤτοι βάνω περισσότερον. ajouter. mettre de plus. *aggiugnere, mettere di più*. §. βάνω ἀμανέτι, σημάδι. engager. *impegnare*. §. βάνω ἀρχὴν. commencer. *dar principio, incominciare*. §. βάνω βεντούζαις. ventouser, appliquer des ventouses. *ventosare, attaccare le ventose*. §. βάνω γνῶσιν. devenir sage. *divenire saggio*. §. βάνω τὸ ἐναντίον. supposer le contraire. *supporre il contrario*. §. βάνω τινὰ εἰς φροντίδα, εἰς ἔγνοιαν. donner à courre, susciter à quelqu'un des embarras, des affaires. *mettere in faccenda, dar faccenda, dar impaccio, briga*. §. βάνω εἰς ἔργον. effectuer, mettre en execution. *effettuare, eseguire, mettere in esecuzione*. §. βάνω κάτω. déposer. *deporre*. §. βάνω εἰς κίνδυνον. κινδυνεύω. hasarder. *arrischiare*. §. βάνω κόπον. se donner du travail. *darsi briga*. §. βάνω μάρτυρα. prendre à temoin. *pigliare in testimonio*. §. βάνω μέσα, φέρω μέσα. introduire. *introdurre*. §. βάνω εἰς τὴν μέσην. mettre au milieu. *mettere in mezzo*. §. βάνω ἀνάμεσα, entremettre. *intromettere, frapporre*. §. βάνω εἰς τὸν νοῦν μου. prendre une résolution. *risolvere*. §. βάνω εἰς τὸν νοῦν τινὸς ψύλλους. donner à penser. mettre la puce à l'oreille à quelqu'un. *dare a pensare, mettere una pulce nell'orecchio a qualcuno*. §. βάνω πίστιν. a outer, prêter foi. *dar fede, prestar fede*. §. βάνω σημάδι. engager. *impegnare*. §. βάνω τινὰ εἰς τὰ στενά, εἰς στενοχωρίαις. reduire aux extremités. *ridurre alle strette*. §. βάνω στοίχημα. parier. *scommettere*. §. βάνω εἰς τάξιν. mettre en ordre. arranger. *mettere in ordine*. §. βάνω τραπέζι, ἤτοι ἑτοιμάζω τὴν τράπεζαν. dresser la table. *apparecchiar la tavola*. §. βάνω εἰς τὴν φυλακήν. emprisonner. *imprigionare*. §. βάνω χέρι, ἀρχινῶ. commencer, entamer. *incominciare, metter mano*. §. βάνω εἰς ξένα χέρια, ἀποξενώνω. aliéner. *alienare*. §. βάνομαι. se mettre. *mettersi*. §. βάλε με εἰς τὸν νοῦν σου. pensez. *pensate*.

Βάπτισις, εως. baptême. *battesimo*.

Βάπτισμα, ἀσ. baptême. *battesimo*. §. βάπτισμα, τὸ βαπτίζειν. l'action de baptiser. *il battezzare*.

Βαπτισμένος, η, ον. μετ. baptisé, ée. *battezzato, ta*.

Βαπτίσια, εως. la cérémonie du baptême. *la cerimonia del battesimo*.

Βαπτίζω, P'. baptiser. *battezzare*.

Βαπτίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui baptise. *colui ὴ colei che battezza, battezzante*.

Βαπτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a baptisé. *colui ὴ colei che ha battezzato*.

Βαπτισθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été baptisé. *colui ὴ colei ch' è stato battezzato*.

Βαπτιστήριον, ου. le baptistère, les fonts baptismaux. *il battisterio, battisteo, battistero, fonte battesimale*.

Βαπτιστικός, ή, όν. ἐπιϑ. baptismal, le. *battesimale*. §. βαπτιστικός, καὶ ὁ βαπτισθεὶς ὡς πρὸς τὸν ἀνάδοχον αὐτοῦ. filleul, eule. *figlioccio, cia*. §. βαπτιστικόν. le baptistère. *libro de' battesimi*.

Βαπτιστής, οῦ. qui baptise. *battezzatore, battezzante*. §. ὁ Ἅγιος Ἰωάννης

ὁ Βαπτιςής. S. Jean Baptiste. *S. Giovanni Battista.*

Βαπτίςρα, οὖσ. celle qui baptise. *colei che battezza.*

Βάπτω, Pʹ. teindre. *tignere.*

Βάραθρον, ἄσιατ. goufre. précipice. *baratro, precipizio.*

Βαραίνω, ἰδὲ Βαρυνω.

Βαράκι, ὄσ. de l'or d'applique. *oro in foglia.*

Βαράκωμα, ουσ. l'action de dorer. *indoramento, indoratura.*

Βαρακωμένος, η, ον. μετ. doré, ée. *dorato, vernicato, ta. d'oro.*

Βαρακώνω, Pʹ. dorer, couvrir de feuilles d'or. *dorare, indorare.*

Βάρβαρα, ἐπίρ. barbarement. *barbaramente.*

Βαρβαρίζω, Pʹ. κατὰ τὰς γραμματικάς. faire des barbarismes. *barbareggiare.*

Βαρβαρίζων, ουσα. μετ. qui fait des barbarismes. *che fa barbarismi.* §. βαρβαρίζων, ὁ πολιτευόμενος βαρβαρικά. qui agit d'une manière rustique. *che agisce in maniera rustica, ed incivile.*

Βαρβαρικά, ἐπίρ. barbarement. *barbaramente.*

Βαρβαρικός, ή, όν. ἐπίθ. barbare. *barbarico, ca.*

Βαρβαρικῶς, ἐπίρ. barbarement, d'une manière barbare. *barbaramente.*

Βαρβαρικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-barbare. *barbarissimo, ma.*

Βαρβάρισμα, βαρβαρισμός. ὄσ. barbarisme. *barbarismo.*

Βάρβαρος, η, ον. ἐπίθ. ὁ σκληρός. barbare. cruel. *barbaro, ra. crudele.* §. βάρβαρος, ἀπολίτευτος. grossier, ère. rustique. *barbaro, rustico, ca.*

Βαρβαροσύνη, βαρβαρότης, ὄσ barbarie. *barbarie.*

Βαρβαρώτατα, ἐπίρ. très-barbarement, très brutalement. *rozzissimamente.*

Βαρβαρώτατος, η. ον. ἐπίθ. très barbare, très-grossier, ère. *barbarissimo, rozzissimo, ma.*

Βαρβαρώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus barbare. plus grossier, ère. *più barbaro, ra. più rozzo, za.*

Βαρβάτος, η, ον. ἐπίθ. fort. robuste. *forte, robusto.* §. ἄλογον βαρβάτον. étalon. *stallone.*

Βαρυγιέμαι. Pʹ. s'ennuyer. *annojarsi.*

Βαργομῶ, Pʹ. se fâcher. s'irriter. *irritarsi, adirarsi.*

Βαρέα, βαρεά, ἐπίρ. grièvement. *gravemente.* §. ἦναι βαρεὰ ἄρρωςος. il est grièvement malade. *è gravemente ammalato.* §. βαρεά. pesamment. *pesantemente.*

Βαρεῖα, ὄσ. ἡ βαρεῖα, τόνος. accent grave. *accento grave.*

Βαρίλα, ὄσ. grand baril. *barile grande.*

Βαρελάκι, ουσ. barillet, bussard. *barilotto, bariletto, bariletta.*

Βαρέλι, ὄσ. baril. *barile.*

Βαρελόπουλον, ὄσ. barillet, caque. *bariletto, bariletto.*

Βάρεμα, ουσ. κτύπημα. coup. *colpo, percossa.* §. βάρεμα, δάρσιμον. l'action de frapper. *il battere, battitura.*

Βαρεμένος, η, ον. μετ. κτυπημένος. battu, ue. frappé, ée. *battuto, ta. percosso, sa.* §. βαρεμένος, ἀηδιάσας. ennuyé, ée. *annojato, ta.*

Βαρεματιά, ουσ. l'action de se faire du mal. *il farsi male percuotendosi.* §. βαρεματιά, μέρος βαρεμένον. membre frappé. *membro percosso.*

Βαρεμός. ὄσ. ennui. *noja, l'annojarsi.*

Βαρέσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a battu, frappé. *colui ò colei che ha battuto.* §. βαρέσας, ὅςις ἐβάρεσε, ἐκτυπήθη. celui ou celle qui se fait du mal en frappant. *colui ò colei che si fa male battendosi.*

Βαρετά, ἐπίρ. d'une manière ennuyeuse. *fastidiosamente.*

Βαρετός, ή, όν. ἐπίθ. ennuyant, te. fastidieux. euse. *fastidioso, sa. nojoso, sa.* §. γίνομαι βαρετός. déplaire. se rendre ennuyeux. *rendersi grave, nojoso.*

Βαρέως, ἰδὲ Βαρέα.

Βάρκα, ὄσ. barque. *barca.* §. μικρὴ βάρκα. bachot. barquerole. barquette, bateau. *barchetta, barchettina, battello.*

lo. §. μία βάρκα γεμάτη. une batelée. *una barcata*. §. βάρκα μεγάλη. barque de transport. *barcone*.

Βαρκαρίζομαι, Pʳ. s'embarquer. *imbarcarsi*.

Βαρκάρισμα, ὐσ. embarquement. *imbarcamento*, *imbarco*.

Βαρκαρισμένος, η, ον. μετ. embarqué, ée. *imbarcato*, *ta*.

Βαρκολόγημα, ὐσ. bachotage. *condotta d' un battello*.

Βαρκολόγος, ὐσ. batelier, bachoteur. *barcajuolo*, *barcarolo*, *barcaruolo*.

Βαρκοπέλα, ὐσ. barchot, barquette, bateau, batelet. *barchetta*, *barchettina*, *barchetto*, *barchettino*.

Βαρόκαρδος, βαροκάρδιος, ἰδὲ Βαρυκάρδιος.

Βαροκέφαλος, ἰδὲ Βαρυκέφαλος.

Βαρόμετρον, ὐσ. barométre, baroscope. *barometro*.

Βάρος, ουσ. βαρύτης. pésanteur, gravité. *peso*, *gravità*. §. βάρος, φορτίον, φόρτωμα. charge. *carico*. §. ἦμαι πρὸς βάρος εἰς τινά. être à charge à quelqu'un. *esser a carico*. §. βάρος, δοσίματα. impôt, imposition. *gravezza*, *aggravio*, *gabella*. §. βάρος, τὸ βάρος τινὸς πράγματος, poids. *peso*. §. ὑποφέρω τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. porter tout le poids du jour, et de la chaleur. *portar tutto il peso del giorno*, *e del calore*.

Βαρυαναστενάζω, Pʳ. soupirer profondement. *sospirare profondamente*.

Βαρῦ, ἰδὲ Βαρύς.

Βαρυᾶ, ἰδὲ Βαρεῖα.

Βαρυκάρδιος, ἐπίθ. qui a un coeur de rocher. *che ha un cuor di macigno*. §. βαρυκάρδιος, ὁπῦ ἔχει βεβαρυμένην καρδίαν, θλιμμένος. triste, chagrin. *tristo*, *ta*.

Βαρυκαρδίζω, Pʳ. avoir du regret, être triste. *esser tristo*, *afflitto*, *ta*.

Βαρυκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a la cervelle dure. *capo duro*, *duro di capo*.

Βαρύκοος, ἐπίθ. demi-sourd, dur d'oreille. *mezzo sordo*, *da*. *duro d' orecchio*.

Βαρύνης, ἐπίθ. lourd, dur d'esprit. *uomo ingrossato*.

Βαρυλογία, ουσ. παράπονα. plaintes. *lamenti*. §. βαρυλογία, λόγοι βαρεῖς. paroles dures. *parole dure*.

Βαρυλόγος, ἐπίθ. qui se plaint. *che si lamenta*. §. βαρυλόγος. qui dit de paroles dures. *che dice parole dure*.

Βαρυώνω, Pʳ. ζυγιάζω. peser. *pesare*. §. βαρύνω, ἐπιβαρύνω, graviter. *gravitare*. §. βαρύνω, ἐπιφορτίζω. charger. *caricare*, *aggravare*. ὡς μὴ βαρύνεις τὴν συνείδησίν σου. ne chargez pas votre conscience. *non aggravate la vostra coscienza*. §. βαρυώνω, ἀηδιάζω, ἐνοχλῶ. ennuyer, importuner. *tediare*, *attediare*. §. βαρύνω μίαν λέξιν. accentuer avec l'accent grave. *mettere l'accento grave*. §. βαρύνομαι, βαρυοῦμαι. s'ennuyer. *annojarsi*. §. ἐβαρέθηκα. je suis las. *son lasso*.

Βαρὺς, ἐπίθ. grave. pesant, te. lourd, de. *grave*, *pesante*. §. βαρὺς, μεγάλος. grief, iève. *grave*. ὡς βαρεῖα ἀῤῥωστία. maladie griève. *malattia grave*.

Βαρύτατος, η, ον. ἐπίθ. très grave, très-pesant, te. *pesantissimo*, *ma*.

Βαρύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus grave, plus pesant, te. *più pesante*, *più grave*.

Βαρύτης, ὐσ. gravité. gravitation. *gravità*. §. βαρύτης, τὸ βάρος. pesanteur, poids. *peso*, *gravità*. §. τὸ βάρος, ἡ στενοχωρία ὁπῦ πάχει τινὰς ἀπὸ ἀῤῥωστίαν, ἢ ἄλλην αἰτίαν. appesantissement. *aggravamento*.

Βαρύτονος, η, ον. ἐπίθ. λέξις βαρύτονος. mot baritone. *voce baritona*. §. ῥῆμα βαρύτονον. verbe baritone. *verbo baritono*. §. βαρύτονος κανὼν μυσικὸς. contre-basse. *baritono*.

Βαρύφωνος, η, ον. ἐπίθ. qui a une voix basse, ou baritone. *che ha voce baritona*.

Βαρυχνιᾶς, βαρυχνιᾶς, ὐσ. ἐφιάλτης. incube. *incubo*.

Βα-

Βαρῶ, Pʹ. εἶμαι βαρύς. être pesant, grave. *esser pesante*. §. βαρῶ, κτυπῶ. battre, frapper. *battere, percuotere*. §. βαρῶ, δέρνω. donner des coups, porter des coups. *bastonare, colpire*. §. ἐβάρισεν εἰς τὸ ποδάρι, καὶ δεν ἠμπορεῖ νὰ περπατήσῃ. il s'est fait mal au pied, et il ne peut pas marcher. *si è fatto male al piede e non può camminare*.

Βασανίζουσα, μετ. θηλ. celle qui tourmente. *colei che tormenta*.

Βασανίζω, Pʹ. tourmenter. bourreler, martyriser. *tormentare, cruciare, martirizzare*. §. βασανίζομαι, peiner, souffrir, se tourmenter. *penare, tormentarsi*. §. βασανίζω, ἐνοχλῶ. tourmenter, travailler, harceler. inquieter. *tormentare, travagliare, dar affanno, tribolare*.

Βασανίζων, μετ. ἀρ. celui qui tourmente. *colui che tormenta*.

Βασανίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tourmenté. *colui ὂ colei che ha tormentato*.

Βασάνισμα, οὐσ. l'action de tourmenter. *il tormentare*. §. βασάνισμα. travail, peine, chagrin. *cruciamento, travaglio, tribolazione*.

Βασανισμένος, η, ον. μετ. tourmenté, ée. *tormentato, ta*. §. βασανισμένος. travaillé, ée. vexé, ée. affligé, ée. *tormentato, ta. travagliato, ta*.

Βασανισμός, ἰδὲ Βασάνισμα.

Βασανιστήριον, οὐσ. torture. *tortura*.

Βασανιστής, οὐσ. tourmentant, te. qui tourmente. *tormentatore, trice. che tormenta*. §. βασανιστής, ὁποῦ βασανίζει, θλίβει, λυπεῖ. chagrinant, te. qui donne de la peine. *travagliatore, trice. che dà travaglio*.

Βασανιστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. tonrmentant, te. *tormentoso, sa*.

Βάσανον, οὐσ. tourment, suplice. *tormento, martirio*. §. βάσανα. θλίψες, πίκραις. travail, peine, chagrin. *crucio, travaglio, pena*.

Βασιλεία, οὐσ. régne. *regno*. §. ἡ βασιλεία σου. votre majesté. *vostra maestà*. λέγεται καὶ votre majesté Royale. *vostra Reale maestà*.

Βασίλειον, οὐσ. royaume. *regno, reame*.

Βασίλευμα, οὐσ. διὰ τῆς πλανήτης. domination. *regnamento*. §. τὸ βασίλευμα τοῦ ἡλίου. le coucher du soleil. *il tramontare del sole*. §. εἰς τὸ βασίλευμα τοῦ ἡλίου. au coucher du soleil. *al tramontar del sole*.

Βασιλευμένος, ἐπίθ. ὁ ἥλιος ὁποῦ ἐβασίλευσε. couché. *tramontato*.

Βασιλεύουσα. μετ. θηλ. regnante. *regnante*.

Βασιλεύς, οὐσ. roi, *re*.

Βασιλεύω, Pʹ. regner. *regnare*. §. βασιλεύω, κυριεύω. dominer. *signoreggiare*. §. βασιλεύω, ἔχω τὰ πρωτεῖα. avoir la primauté. *aver il primato*. ὅταν βασιλεύῃ τὸ κακόν, πατεῖται ἡ ἀρετή. lorsque le mal regne, la vertu est avilie. *quando domina il male, la virtù è avvilita*.

Βασιλεύων, μετ. ἀρ. regnant. *regnante*. §. βασιλεύοντος τοῦ ἡλίου. au coucher du soleil. *al tramontar del sole*.

Βασιλεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a regné. *colui che ha regnato*. §. βασιλεύσας διὰ τὸν ἥλιον. couché. *tramontato*.

Βασιλεύσασα, μετ. θηλ. celle qui a regné. *colei che ha regnato*.

Βασιλικά, ἐπίρ. royalement. *realmente, regiamente, regalmente, da re*.

Βασιλικός, ἡ, όν. ἐπίθ. royal, le. *regio, ia. regale*. §. βασιλικὴ ἀξία. royauté. *dignità reale*. §. βασιλικὸν Παλάτι. le palais Royal, la cour. *il palazzo reale, la regia, la corte*.

Βασιλικός, οὐσ. ὁ βασιλικός, οὐσ. ὁ βασιλικός, φυτόν. le basilic. *bassilico*.

Βασιλικῶς, ἰδὲ Βασιλικά.

Βασιλίσκος, ουσιασ. ζῶον, basilic. *basilisco*.

Βασίλισσα, οὐσ. reine. *regina*. §. βασίλισσα εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σατράντζ, κτλ. dame. *la donna, la regina*.

Βασιλεκτονία, οὐσ. régicide. *regicidio*.

Βασιλοκτόνος, ἐπίθ. régicide. *regicida*.

Βασιλοπούλα, οὐσ. Princesse, fille de roi. *Principessa, figlia di re*.

Βασιλόπουλον, οὐσ. Prince, fils de Roi. *Principe, principino, figlio di re*.

Βάσις, οὐσ. base. *base*. §. βάσις, θεμέλιον. fondement. base. *fondamento, base*.

Βασκαίνω, Pʹ. ensorceler. fasciner. *ammaliare, affascinare, affatturare*.

Βάσκαμα, οὐσ. ensorcellement, fascination. *ammaliamento, affascinamento*.

Βασκαμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. fasciné, ée. *ammaliato, ta. affascinato, ta*.

Βασκανία, οὐσ. ensorcellement, fascination. *ammaliamento, affascinamento, fascinazione*. §. βασκανία, φθόρος. envie. *invidia*.

Βασταγάρης, ἰδὲ Βαστάζος.

Βαστάγι, οὐσ. soutien. *sostegno*.

Βάσταγμα, οὐσ. l'action de tenir. *il tenere*. §. βάσταγμα. soutien. *sostegno*.

Βασταγμένος, η, ον. ἐπίθ. κρατημένος. tenu, ue. *tenuto, ta*. §. βασταγμένος, ὑποστηριζόμενος. soutenu, ue. *sostenuto, ta*.

Βαστάζος, οὐσ. porte-faix, crocheteur, porteur. *facchino*.

Βαστάζουσα, μετ. θηλ. celle qui porte, qui tient. *colei che porta, che tiene*.

Βαστάζω, Pʹ. porter, tenir. *portare, tenere*. §. βαστάζω, ὑποφέρω. soutenir, souffrir. supporter. *sostenere, resistere, sopportare*.

Βαστάζων, μετ. ἀρ. celui qui porte, qui tient. *colui che porta, che tiene*.

Βασταχτικός, ή, όν. ἐπίθ. soutenable. *sostenibile*.

Βαστάξας, ξασα. Βαστάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a porté. qui a tenu. *colui o colei che ha portato, ha tenuto*.

Βαστῶ, Pʹ. tenir. *tenere*. §. βαστῶ, ὑποστηρίζω. soutenir. *sostenere*. §. βαστῶ, ἐπιμένω. durer. *durare*. §. δὲν βαστᾷ πολὺ καιρόν. il ne dure pas. *non dura, non dura molto tempo*. §. δὲν μὲ βαστᾷ ἡ καρδιὰ νὰ τὸ κάμω, je n'ai pas le courage de le faire. *non mi basta l'animo di farlo*. §. βαστῶ κάκιαν, κακίαν. avoir de la haine contre quelqu'un, haïr. *portar odio, avversione*. §. βαστῶ ἀπὸ τὸ μέρος τινός, être au parti, épouser le parti de quelqu'un. *aderire al partito d'alcuno, seguitare, esser del partito di uno*. §. πρᾶγμα ὁποῦ βαστᾷ. durable. *durabile*. §. βαστοῦμαι. se tenir. *tenersi*. §. βαστοῦμαι εἰς τὰ ὑψηλά. faire l'homme d'importance. faire l'étendu, se tenir sur son quant à moi. *star in grandi pretensioni, star in sul quanquam*.

Βάτεμα, οὐσ. accouplement des animaux. *coprimento*.

Βατεμένος, η, ον. μετ. couvert, erte. sailli, ie. coché, ée. accouplé, ée. *coperto, ta. calcato, ta*.

Βατέω, Pʹ. cocher. couvrir, saillir. *calcare, coprire*.

Βατζέλι, οὐσ. bassin. *bacino*.

Βατζινιά, οὐσ. framboisier. *rovo ideo*.

Βάτζινον, βατζινόμουρον, οὐσιασ. framboise. *lampione*.

Βάτος, οὐσ. ἀγκαθόβατος. buisson. *cespuglio*. §. βάτος. ronce. *rovo*.

Βάτραχος, οὐσ. grénouille. *rana*. §. μικρὸς βάτραχος, petite grénouille. *ranella*.

Βατραχομυομαχία, οὐσιασ. batrachomyomachie. *batracomiomachia*.

Βαττολογία, οὐσ. battologie. *battologia*.

Βαφεῖον, οὐσ. atelier de teinture. *tintoria*.

Βαφεύς, βαφιάς, καὶ βαφιάρης, οὐσ. teinturier, ière. *tintore*.

Βαφή, οὐσ. teinture. *tintura*. §. βαφή. μπογιά. teinture. *tinta*.

Βαφιάτικον, οὐσ. atelier de teinture. *tintoria*.

Βαφικός, ή, όν. ἐπίθ. de teinturier. *tintorio*. §. βαφική, ἡ βαφικὴ τέχνη. teint. *la tintoria*. §. βαφικόν. ce qu'on paye pour la teinture. *quel che si paga per la tintura di una cosa*. §. βαφικόν, τὸ ἐργαστήριον τοῦ

βαφιά. atelier de teinture. *tintoria*.

Βάφω, P'. teindre. *tignere*. §. βάφω τὸ σίδηρον. tremper du fer. *dar la tempra*. §. βάφω ἢ μιαίνω τὰς χεῖρας εἰς τὸ αἷμα τινός. tremper ses mains dans le sang de quelqu'un. *lordarsi le mani nell' altrui sangue*.

Βάφτισμα, κτλ. ἰδὲ Βάπτισμα, κτλ.

Βάχ, ah, ô, hélas, *ah, ohi*.

Βάψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a teint. *colui ò colei che ha tinto*.

Βάψιμον, ου. la teinture, l'action de teindre. *il tignere*.

Βγάζω, ἰδὲ Εὐγάζω.

Βγαίνω, ἰδὲ Εὐγαίνω.

Βγάλμα, ἰδὲ Εὔγαλμα.

Βγαλμένος, ἰδὲ Εὐγαλμένος.

Βγάλσιμον, ἰδὲ Εὐγάλσιμον, εὔγαλμα.

Βδέλλα, ου. sangsue. *mignatta*.

Βδέλλιον, ου. φυτόν. bdelium. *bdellio*.

Βδέλυγμα, ου. abomination. exécration. *abbominamento, abbominazione, esecrazione*.

Βδελυκτός, ή, όν. ἐπίθ. abhorré, ée. détesté, ée. détestable, exécrable. *abborrito, ta. detestabile, abbominevole, esecrabile, abbominando, da*.

Βδελυρία, ου. abomination. *abbominamento, abbominazione*.

Βδελυρός, ή, όν. ἐπίθ. abominable, détestable. *abbominevole, detestabile*.

Βδελυρῶς, ἐπίρ. abominablement, exécrablement, *abbominevolmente, detestabilmente*.

Βδελύττομαι, P'. abhorrer, abominer, avoir en horreur, détester, exécrer. *abborrire, abbominare, aver in abbominazione, in orrore, detestare, aver in esecrazione*.

Βδομάδα, ἰδὲ Ἑβδομάς, ἑβδομάδα.

Βέ, φωνὴ τῶν προβάτων. bêlement. *belamento*.

Βέβαια, ἐπίρ. χωρὶς ἀμφιβολίαν, μὲ βεβαιότητα. certes, certainement, surement. *certamente, certo, di certo, per certo*. §. βέβαια. ἀσφαλῶς, μὲ ἀσφάλειαν, assurément. *sicuramente*. §. ναὶ βέβαια, oui-da. *sì certo, certo che sì*. §. ὄχι βέβαια. nenni-da. *no certo, certo che no*.

Βέβαιος, αία, ον. ἐπίθ. certain, ne. infaillible. *certo, ta. indubitato, ta*. §. βέβαιος, ἀσφαλής. sur, re. *sicuro, ra*. §. βέβαιος, στερεός, stable. *stabile*. §. εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τὸν λόγον του. je suis sur, ou je m'attends, qu'il ne manquera pas de parole. *mi lusingo, che non mancherà di parola*. §. τὸ βέβαιον. certain. *cosa certa, sicura*. §. δὲν πρέπει τινὰς νὰ ἀφήσῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον. il ne faut pas laisser le certain pour l'incertain. *non bisogna lasciare il certo per l'incerto*.

Βεβαιότης, ου. assurance, certitude. *certezza. sicurezza*. §. βεβαιότης, ἀσφάλεια. sûreté. *sicurtà*. §. τὸ θέλω διὰ βεβαιότητά μου, ἢ διὰ ἀσφάλειάν μου. je le veux pour ma sûreté. *lo voglio per mia sicurtà*. §. βεβαιότης. στερεότης, stabilité. *stabilità*.

Βεβαιωθείς, εῖσα, έν. μετ. ὅπου ἐβεβαιώθη, ὅπου ἀποδείχθη ὡς βέβαιος. affirmé, ée. *affermato, ta. asserito, ta*. §. βεβαιωθείς, ὅπου ἐβεβαιώθη διὰ ἕν πρᾶγμα, assuré, ée. *assicurato, ta*.

Βεβαίωμα, ου. affirmation. *affermazione*. §. βεβαίωμα, ἀσφάλεια. assurance. *sicurezza, sicurità*. §. βεβαίωμα, ἐπιβεβαίωσις. assurance. *certificamento*.

Βεβαιωμένος, η, ον. μετ. affirmé, ée. *affermato, ta*. §. βεβαιωμένος, ἀσφαλισμένος. assuré, ée. *assicurato. ta*. §. βεβαιωμένος, μαρτυρημένος. certifié, ée. *certificato, ta. attestato, ta*. §. βεβαιωμένος. confirmé, ée. *confermato, ta*.

Βεβαιώτρια, μετ. θηλ. celle qui affirme. *colei che afferma*.

Βεβαιώνω, P'. affirmer. *affermare*. §. βεβαιώνω, ἀσφαλίζω. assurer. *assicurare*. §. βεβαιώνω, μαρτυρῶ διὰ βέβαιον. certifier. *attestare, accertare, far fede*. §. βεβαιώ-

νω

τω, ἐπικυρῶ, confirmer. *confermare*. §. βεβαιώνομαι, se rassurer. *raccertarsi, rassicurarsi*.

Βεβαιώνων, μετ. ἀρ. celui qui affirme. *colui che afferma*.

Βεβαίως, ἰδὲ Βέβαια.

Βεβαίωσις, ὐσ. affirmation. *affermazione*. §. βεβαίωσις ἢ ἀσφάλεια. assurance. *certezza, sicurezza, sicurtà*. §. βεβαίωσις ἢ κύρωσις. confirmation. *confermazione*.

Βεβαιότατα, ἐπίρ. à coup sur, très surement. *sicurissimamente, infallibilmente, certissimamente*.

Βεβαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-assuré, ée. *certificatissimo, ma*. §. βεβαιότατος, très-sur, re. *certissimo, ma. sicurissimo, ma*.

Βεβαιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus assuré, ée. *più certificato, ta*. §. βεβαιότερος. plus sur, re. *più sicuro, ra*.

Βεβαιωτής, οὐσ. qui affirme. *affermatore, trice*.

Βεβαιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. affirmatif, ive. *affermativo, va. assertorio, ria*. §. βεβαιωτικός, ἐπικυρῶν. confirmatif, ive. *confermativo, va*.

Βεβαρυμένος, η, ον. μετ. κὰ ὐσ. opprimé, ée. accablé, ée. *aggravato. ta. oppresso, sa*. §. βεβαρυμένος ἀπὸ τὸν κόπον. harassé, ée. accablé, outré, ée. de fatigue. *affaticato, ta. all' eccesso, affaticatissimo, ma*. §. βεβαρυμένος ἀπὸ τῆς δυστυχίας. accablé, ée. de misères. *abbattuto, ta. dalla miseria*. §. βεβαρυμένος, ἐνοχλημένος, ennuyé, ée. *importunato, ta. attediato, ta*.

Βέβηλος, ἐπίθ. profane. *profano, na*.

Βεβηλωτής, ἐπίθ. profanateur. *profanatore*.

Βεβλαμμένος, η, ον. μετ. offensé, ée. *leso, sa*.

Βεελζεβούλ, ἐπίθ. Lucifer. *Belzebù, Lucifero*.

Βεζνὶς, ὐσ. balance. *bilancia*.

Βεζύρης, ὐσ. vizir. *visire*.

Βεκίλης, ὐσ. facteur, agent. *agente, fattore*.

Βελάζω, Ρ'. bêler. *belare*.

Βελάζων, μετ. bêlant. *belante*.

Βέλασμα, ὐσ. bêlement. *belamento, belata*.

Βελέσσα, βελέντζα, ὐσ. lodier. *schiavina*.

Βελετζινᾶς, οὐσ. ὁ πονηρὸς, ὁ πανοῦργος. fin, ne. rusé, ée. *fino, na. astuto, ta*.

Βελζεβούλ, ἰδὲ Βεελζεβούλ.

Βελοθήκη, οὐσ. carquois. trousse. *faretra*.

Βελόνα, ὐσ. aiguille. *ago*, §. βελόνα τῆς κεφαλῆς. aiguille. *ago*. §. βελόνα, καρφοβέλονον. épingle. *spillo, spilla*.

Βελονάκι, οὐσ. petite aiguille. *aghetto*.

Βελονᾶς, οὐσ. aiguillier. *agorajo*.

Βελόνη, ἰδὲ Βελόνα.

Βελόνι, ὐσ. aiguille. *ago, aguglia*. §. βελόνα, ψάρι. aiguille. *aguglia*.

Βελονιὰ, ὐσ. μία βελονιὰ ῥάμμα, aiguillée. *gugliata*. §. μία βελονιά. un point. *un punto*.

Βελονιάζω, Ρ'. περνῶ τὸ ῥάμμα εἰς τὸ βελόνι. enfiler l'aiguille. *infilare l'aguglia*. §. βελονιάζω, ῥάπτω ἀραιά. coudre. *agucchiare*.

Βελονιάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui enfile l'aiguille. *colui ò colei che infila l'ago*.

Βελονιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a enfilé l'aiguille. *colui ò colei che ha infilato l'ago*.

Βελόνιασμα. ὐσ. l'action d'enfiler l'aiguille. *l'infilare l'aguglia*.

Βελονιασμένος, η, ον. μετ. enfilé, ée. *infilzato, ta. infilato, ta*.

Βελονοθήκη, ὐσ. aiguillier. *agorajo*.

Βελονοπώλης, οὐσ. épinglier. *spillettajo*.

Βελονότρυπα, οὐσ. chas. *cruna*.

Βελοῦδον, ὐδιας. velours. *velluto*.

Βέλος, ὐσ. dard. *dardo*.

Βεντοῦζα, οὐσ. ventouse, *ventosa, coppetta*. §. βάνω βεντοῦζαις. ventouser. *ventosare, applicar le coppette*.

Βερβενά, οὐσ. verveine. *verbena*.

Βερβελιά, οὐσ. κακαράντζα, ὐσ. crottin. *pillacola, cacherello*.

Βερβέρης, κτλ. ἰδὲ Μπερπέρης, κτλ.

Βερβερίτζα, ὐσ. écureuil. *scojattolo*.

Βέργα, ὐσ. baguette, verge.

ge. *bacchetta*, *verga*. §. μικρὴ βέργα. boussine, baguette. *bacchetta*, *verghetta*. §. βέργα χρυσίυ. barre d'or. *oro in verga*, *in barra*.

Βεργίζω, P'. battre avec des baguettes. *battere con delle verghe*.

Βέργισμα, ὑσ. l'action de battre avec des baguettes. *il battere con delle verghe*.

Βεργιά, ὑσ. πληθ. τὰ βεργιά διὰ κωῆγι. argon. *archetto*. §. βεργιά μὲ ἰξόν. gluau. *paniccie*, *paniuzzo*, *paniuzza*.

Βεργιά, ὑσ. μία βεργιά. coup de baguette. *bacchettata*.

Βεργίτζα, βεργοπύλα, ὑσ. houssine, petite baguette. *bacchettina*, *bacchettine*.

Βερεσὶς, ὑσ. crédit. *credenza*. §. δίδω βερεσὶ, donner à crédit. *dare a credenza*.

Βερνίκι, ὑσ. vernis. *vernice*.

Βερνίκωμα, ὑσ. vernissure. *il vernicare*, *invetriamento*.

Βερνικωμένος, η, ον. μετ. verni, ie. vernissé, ée. *vernicato*, *ta*. *verniciato*, *ta*. *invetriato*, *ta*.

Βερνικώνω, P'. vernir, vernisser. *vernicare*, *verniciare*, *invetriare*.

Βερυκοκιά, ὑσ. abricotier. *albercocco*, *meliaco*.

Βερύκοκον, ὑσ. abricot. *albercocca*, *meliaca*.

Βέσα, ὑσιας. justaucorps. *giustacuore*.

Βετόνικα, βετονίκι, ὑσ. bétoine. *bettonica*.

Βῆμα, ὑσ. pas. *passo*. §. βῆμα τὸ δικαστήριον. tribunal. *tribunale*. §. τὸ ἅγιον βῆμα. le sanctuaire. *il santuario*.

Βήρυλλος, ὑσ. λίθος. béril. *berillo*.

Βήξιμον, ὑσ. l'action de tousser. *il tossire*.

Βῆχας, ὑσ. toux. *tosse*.

Βήχημα, ὑσ. l'action de tousser. *il tossire*.

Βηχήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a toussé. *colui ἢ colei che ha tossito*.

Βηχιάρης, ὑσ. tousseur, euse. *colui ἢ colei che tosse sovente*.

Βήχιον, ὑσ. φυτόν. pas d'âne. *tussillaggine*.

Βήχω, βηχῶ, P'. tousser. *tossire*.

Βηχῶν, ῶσα. μετ. tousseur. euse, qui tousse. *colui ἢ colei che tosse*.

Βία, ὑσ. ἡ δύναμις. violence. *violenza*. §. βία τὸ βιάζεσθαι. effort. *sforzo*. §. μὲ βίαν, μὲ δυνασείαν. à force ouverte. de vive force. *sforzatamente*, *a viva forza*. §. βία, ὀγλιγωράδα, ταχύτης. hâte. *fretta*. ἔχω μεγάλην βίαν. avoir hâte. *aver fretta*. §. μὲ βίαν. μὲ ὀγλιγωράδα. à la hâte. *in fretta*. αὐτὸς ἔχει μεγάλην βίαν. il est extremement hâté. *è molto frettoloso*, *ha molta fretta*. §. βία, ὁρμὴ. véhémence. *veemenza*, *impeto*. §. μετὰ βίας, à peine, ne, mal-aisément, difficilement. *a pena*, *a gran pena*, *a mala pena*.

Βιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui violente, qui force. *colei che violenta*, *che sforza*.

Βιάζω, P'. δυναςεύω. violenter, forcer. *violentare*, *sforzare*. §. βιάζω, ςενοχωρῶ, ἀναγκάζω. contraindre, presser. *astringere*, *astrignere*. §. βιάζω, παραβαίνω. violer. *violare*. §. βιάζω μίαν κόρην. forcer une fille, une femme, violer. *violare*. §. βιάζομαι, βάνω τὰ δυνατά μυ. s'efforcer. *sforzarsi*. §. βιάζομαι, ἔχω βίαν. avoir hâte. *aver gran fretta*. §. βιάζω, ταχύνω τινὰ. hâter. *affrettare*.

Βιάζων, μετ. ἀρ. celui qui violente, qui force. *colui che forza*, *violenta*.

Βίαιος, ἐπίθ. violent, te. *violento*, *ta*. §. βίαιος εὔθερμος, ardent, te. *ardente*, *focoso*, *sa*. §. βίαιος. ὁρμητικός. véhément, te. rapide. *veemente*, *impetuoso*, *sa*. *rapido*, *da*.

Βιαίως, ἐπίρ. δυναςικῶς, μὲ δυνασείαν. violemment, à force ouverte. *violentemente*, *a viva forza*. §. βιαίως, ὁρμητικῶς. rapidement. *rapidamente*. §. βιαίως, ταχέως, ἐν τάχει. à la hâte. *in fretta*.

Βιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait violence. *colui ἢ colei che ha sforzato*.

Βίασμα, ὑσ. δυνάςευμα. violence. l'action de vio-

violenter. *violentamente*. §. βίασμα, στενοχώρημα. contrainte. *sforzamento*. §. βίασμα, τὸ πιχιῶσιν. hâte. *affrettamento*.

Βιασμένος, η, ον. μετ. ἀναγκασμένος, στενοχωρημένος. contraint, te. forcé, ée. obligé, ée. *costretto, ta*. *obbligato, ta*. *astretto, ta*. §. βιασμένος. forcé, ée. violenté, ée. *sforzato, ta*. *violentato, ta*.

Βιαστὴς, οὐσ. ὅστις βιάζει, δυναστεύει, qui force, qui fait violence. *sforzatore, violentatore*. §. βιαστὴς, παραβάτης. violateur, transgresseur. *violatore*. §. βιαστὴς, ὁ πιχιῶν. qui hâte, *che affretta*.

Βιαστικὰ, ἐπίρ. ἐν τάχει, μὲ ὀγληγωράδα, à la hâte. *in fretta*. §. βιαστικὰ, μὲ βίαν, μὲ δυναστείαν. par force, forcement. *sforzatamente, per forza*.

Βιαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. δυναστικός. qui use de violence. *sforzevole*. §. βιαστικὸς, ὅστις ἔχει βίαν, σπουδάζων. hâté. *affrettato, che ha fretta*.

Βιαστικῶς, ἰδὲ Βιαστικά.

Βιβάρι, ὀσ. vivier, étang. *vivajo*.

Βιβλιαράκι, βιβλιάριον. ὀσ. livret, petit livre. *libretto, libriccino, libricciuolo*.

Βιβλιογράφος, ὀσ. bibliographe. *bibliografo*.

Βιβλιοδέτης, ὀσ. relieur. *legatore di libri*.

Βιβλιοθηκάριος, οὐσ. bibliothecaire. *bibliotecario*.

Βιβλιοθήκη, ὀσ. bibliothéque, librairie. *biblioteca, libraria*.

Βιβλιομανία, οὐσ. bibliomanie. *bibliomania*.

Βιβλίον, ὀσιασ. livre. *libro*. §. μεγάλον βιβλίον. gros livre. *librone*. §. μικρὸν βιβλίον. petit livre, livret. *libretto, libriccino*.

Βιβλιοπώλης, οὐσ. libraire. *librajo*.

Βίβλος, ὀσ. livre. *libro*. §. βίβλος, ἡ θεία γραφή. la bible. *bibbia*.

Βίγλα, ὀσιασ. sentinelle, garde. *sentinella*.

Βιγλάτωρ, ὀσ. garde. *colui che sta in sentinella*.

Βιγλίζω, Pʹ. garder, faire la sentinelle. *far la sentinella*.

Βίγλισμα, ὀσ. sentinelle, l'action de garder. *lo stare in sentinella*.

Βιγλισμένος, η, ον. μετ. gardé, ée. *custodito, ta*.

Βίδα, ὀσ. vis. *vite*.

Βικάριος, ὀσ. vicaire. *vicario*.

Βιογραφία, ὀσ. biographie. *biografia*.

Βιογράφος, ὀσ. biographe. *biografo*.

Βιόλα, ὀσ. giroflée. *viola*.

Βιολὶ, ὀσ. violon. *violino*.

Βίος, οὐσ. vie. *vita*. οἱ βίοι τῶν ἁγίων. les vies des saints. *le vite de' santi*.

Βίσεκτος, οὐσ. bissexte. *bisesto*.

Βισινιὰ, ὀσιασ. griottier. *visciolo, marasco*.

Βίσινον, ὀσ. griotte. *visciola, marasca*.

Βίτζα, ὀσ. μικρὴ ῥάβδος. houssine, baguette. *bacchetta, scudiscio*.

Βιτριόλι, ὀσ. vitriol. *vitriolo*.

Βιωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. mondain, ne. *temporale*.

Βιωτικῶς, ἐπίρ. mondainement. *temporalmente*.

Βλαβερὰ, ἐπίρ. pernicieusement, d'une manière nuisible, *nocevolmente, nocivamente*.

Βλαβερὸς, ή, όν. ἐπίθ. nuisible, prejudiciable. *nocevole, nocivo, va. dannoso, sa. pregiudiciale*.

Βλαβερότης, ὀσ. ἰδὲ Βλάβη.

Βλαβερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-nuisible, *nocivissimo, ma*.

Βλαβερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus nuisible. *più nocivo, va*.

Βλάβη, ὀσιασ. préjudice, dommage. *pregiudizio, danno*. §. βλάβη, ὕβρις πρός τινα. offense. *offendimento, offesa*. §. μὲ βλάβην. offensivement. *offensivamente*. §. μὲ βλάβην, μὲ ζημίαν. d'une manière nuisible. *nocevolmente*.

Βλάβω, ἰδὲ Βλάπτω.

Βλαμμένος, η, ον. μετ. offensé, ée. lésé, ée. *offeso, sa. leso, sa*.

Βλαπτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. offensif, ive. nuisible. *offensivo, va. offendevole, nocivo, va*.

Βλάπτουσα, μετ. θηλ. celle qui nuit. *nociva*. ἡ ἡ προξενοῦσα βλάβην, ἀντι-

τιμίαν, offensante. *offendente.*

Βλάπτων, μετ. ἀρ. celui qui nuit. *che nuoce, nocivo.* §. βλάπτων, ὁ προξενῶν βλάβην, ἀτιμίαν, offensant. *offendente.*

Βλάπτω, P'. nuire, préjudicier. *nuocere, pregiudicare.* §. τοῦτο δὲν βλάπτει τινά, cela ne blesse personne. *questo non pregiudica alcuno.* §. βλάπτω τινά ἐν λόγοις. offenser. *offendere.* §. βλάπτομαι, se blesser. *farsi male.*

Βλαστάνω, P'. bourgeonner, pulluler, végéter, boutonner, drageonner, germer, jeter. *germogliare, pullulare, vegetare, sbocciare.*

Βλαστάνων, ὀσ. μετ. celui, ἢ celle qui bourgeonne, qui pullule, qui végéte. *colui, ἢ colei che germoglia, che pullula.*

Βλασταράκι, ὀσ. tendron, petit rejetton. *tenerume, polloncello.*

Βλαστάρι, ὀσ. jet. rejet. *rampollo, pollone.* §. βλαστάρι τῶν παιδικῶν. germe. *germe.*

Βλάστημα, ὀυσ. germination, végétation. *germinazione, vegetazione.*

Βλαστημένος, η, ον. μετ. germé, ée. bourgeonné. *germogliato, ta.*

Βλαστήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a germé. *colui ἢ colei che ha germogliato.*

Βλάστησις, ὀυσ. germination. *germinazione.*

Βλαστίζω, P'. pulluler, bourgeonner. *germogliare, pullulare.*

Βλαστολόγημα, ὀσ. ébourgeonnement, epamprement. *spampanata, spampanazione.*

Βλαστολογημένος, η, ον. ἐπίθ. épampré, ée. *spampanato, ta.*

Βλαστολογῶ, P'. ébourgeonner, épamprer. *spampanare.*

Βλαστός, ὀσιας. tendron. bourgeon, cime. *tenerume, pipita.*

Βλασφημία, ὀσ. blasphéme, *bestemmia.*

Βλασφήμημα, βλασφήμισμα, ὀσ. blasphéme, *il bestemmiare.*

Βλασφημημένος, βλασφημισμένος, η, ον. μετ. blasphémé, ée. *bestemmiato, ta.*

Βλασφημισθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été blasphemé. *colui ἢ colei ch' è stato bestemmiato.*

Βλασφημίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blasphémé. *colui ἢ colei che ha bestemmiato.*

Βλάσφημος, ἐπίθ. blasphémateur, jureur. *bestemmiatore.*

Βλασφημῶ, P'. blasphémer, jurer. *bestemmiare.*

Βλάψας, ψασα, μετ. celui ἢ celle qui a nuit. *colui ἢ colei che ha pregiudicato.*

Βλάψιμον, ὀυσ. offense. *offendimento, offesa.*

Βλέμμα, ὀυσιας. régard. *sguardo, aspetto.*

Βλέπω, P'. voir, *vedere.* §. βλέπομαι, φαίνομαι. paroître, être vu. *esser veduto.* §. βλέπω μὲ καλὸν μάτι. voir de bon oeil. *veder volontieri.* §. βλέποντας, λέγουσιν οἱ πραγματευταί, à vue. *a vista.* §. ὡς βλέπω, καθὼς βλέπω, à ce que je vois. *a quel che vedo.* §. βλέποντας. voyant. *vedendo.* §. ὅταν ἰδῶ. lorsque je verrai. *quando vedrò.* §. ἀφ' οὗ ἴδα, après avoir vu. *dopo aver veduto.*

Βλέπων, ὀσα. μετ. voyant, te. *veggente.*

Βλέφαρον, ὀυσ. paupière. *palpebra.*

Βλησίδι, ὀσ. le profit de ce qu' on a vendu. *il profitto che si ricava d'una cosa venduta.* §. βλησίδι, le capital. *il capitale.*

Βλησκούνι, ὀσιας. pouliot. *puleggio.*

Βλήχημα, ὀσ. bêlement. *belamento, belata.*

Βληχῶμαι, P'. bêler. *belare.*

Βληχώμενος, η, ον. ἐπίθ. bêlant, te. *belante.*

Βλογιά, ἴδε Εὐλογία.

Βόγκημα, ὀυσ. τοῦ βοδιοῦ, beuglement. *boato.* §. βόγκημα, l'action de mugir comme un taureau. *il mugghiare.*

Βογκήσας, μετ. celui ἢ celle qui a mugi, *colui ἢ colei che ha muggito.*

Βογκῶ, P'. διὰ τὸ βόδι. beugler, mugir. *mugghiare.* §. βογκῶ. jeter des hauts cris. mugir comme un taureau. *gridar lamentevolmente, muggire come un toro.*

Βόδι, βοδινός, ἰδὲ Βοΐδι, βοϊδινός.

Βοδοβοσκὸς, ὀσ. bouvier. *boaro*, *boattiere*.

Βοδόγλωσσον, ὀσ. bourrache. *borraggine*.

Βοδόμυγα, ὀσ. taon. *tafano*.

Βοδόψαρον, οὐσ. aleine. *spezie di razza*.

Βοεβόδας, οὐσ. vayvode, *voivoda*.

Βοὴ, οὐσ. bruit. *romore*, *strepito*. §. βοὴ, θόρυβος, ταραχή. bourdonnement. *bisbiglio*. §. βοὴ, φωνὴ, φώναγμα. cri. *grido*.

Βοήθεια, ὀσ. aide, secours. *ajuto*, *soccorso*. §. βοήθεια, ὅταν φωνάζῃ τινὰς ἐπικαλούμενος βοήθειαν εἰς μίαν ἀνάγκην. à l'aide. *ajuto*, *ajuto*.

Βοηθηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été aidé. *colui o colei ch'è stato ajutato*.

Βοήθημα, ὀσ. aide, l'action de secourir, d'aider. *ajuto*, *l'ajutare*, *soccorso*, *il soccorrere*.

Βοηθημένος, η, ον. μετ. aidé, ée. secouru, ue. *ajutato*, *ta*. *soccorso*, *sa*.

Βοηθήσας, μετ. ἀρ. celui qui a aidé. *colui che ha ajutato*.

Βοηθήσασα, μετ. θηλ. celle qui a aidé. *colei che ha ajutato*.

Βοηθητὴς, οὐσ. celui qui aide, qui donne du secours. *ajutatore*.

Βοηθητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. favorable. qui aide, propice. *ajutevole*, *favorevole*.

Βοηθήτρια, οὐσ. celle qui donne du secours. *ajutatrice*.

Βοηθὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. aide, qui aide, qui donne du secours. *adjutore*, *trice*. *sostegno*.

Βοηθῶ, P'. aider. *ajutare*. §. βοηθῶντας. en aidant. *ajutando*.

Βοϊδάκι, οὐσ. bouvillon. *giovenco*, *torello*, *buciacchio*.

Βοϊδάμαξον, ὀσ. traîneau. *treggia*.

Βοΐδι, οὐσ. boeuf. *bove*, *bue*. §. βοΐδι, μπουπαλᾶς, ἀχμάκης, ζῶον, sot, balourd, bênet. *buaccio*, *babbeo*.

Βοϊδινὸς, ἐπίθ. de boeuf. *bovino*.

Βοϊδόσταυλος, οὐσ. bouverie. *bovile*, *stalla da buoi*.

Βοϊδοτόμαρον, ὀσ. cuir de boeuf. *cuojo di bue*.

Βοΐζω, P'. bruire, bourdonner. *rombare*, *ronzare*. §. τὰ αὐτιὰ βοΐζουν. les oreilles cornent. *le orecchie fischiano*.

Βοΐσμα, βοϊσμὸς, ὀσιας. bourdonnement. *rombo*. *sufolamento*.

Βολὰ, ὀσ. fois. *volta*, *fiata*. §. μία βολά. une fois, *una volta*. §. μία βολὰ, ποτὲ. ἕνα καιρόν. jadis. *una volta*, *un tempo*. §. πολλαῖς βολαῖς. plusieurs fois. *più volte*, *molte volte*. §. κάποιαις βολαῖς. quelques fois. *alcune volte*. §. μερικαῖς βολαῖς. quelques fois. *alle volte*, *tal volta*. §. ταῖς περισσότεραις φοραῖς. le plus souvent. *il più delle volte*, *per lo più*.

Βολάκι, ὀσ. μικρὸν βόλι. petite boule. *pallina*, *pallotta*.

Βολβὸς, ὀσ. bulbe. *bulbo*.

Βολεῖ. P'. ἀχρ. εἰμὴ εἰς τούτην τὴν φράσιν. δὲν βολεῖ, δὲν εἶναι δυνατόν. il n'est pas possible. *non è possibile*.

Βολετὸν, οὐσ. ἐν χρήσει, εἶναι βολετόν. il est possible. *è possibile*. §. δὲν εἶναι βολετόν. il n'est pas possible. *non è possibile*. §. ἂν ἦτον βολετόν. s'il etoit possible. *se fosse possibile*.

Βόλι, οὐσ. boule. *palla*. §. βόλι τῶν κανονίων. boulet. *palla di cannone*.

Βομβίζω, P'. tinter. *zufolare*. §. βομβίζω ὡς ἡ σφῆκα. bourdonner. *rombare*, *ronzare*.

Βόμβος, οὐσ. tintement. *bucinamento*. §. βόμβος τῶν αὐτιῶν. tintement d'oreilles. tintonin. *bucinamento delle orecchie*. §. βόμβος τῆς σφῆκας. bourdonnement. *rombo*, *ronzo*.

Βόπα, ὀσ. ψάρι. bogue. *sorta di pesce marino*.

Βόρβορος, ὀσ. boue. bourbier. *limaccio*, *pantano*, *fango*.

Βορβορυγμὸς, οὐσ. borborygme. *borborismo*, *gorgoglio*, *gorgogliamento*.

Βορέας, ὀσ. aquilon, bise, borée. *aquilone*, *tramontana*. *borea*. *vento aquilonare*.

Βορεινὰ, ἐπίθ. du côté bo-

boréal. *dalla parte settentrionale.*

Βορεινὸς. ἐπίθ. boréal, le. *boreale, settentrionale.*

Βόρειος, ἐπίθ. aquilonaire. *ch' è di tramontana.*

Βοσκὴ, οὐσ. pâture. *pastura.* §. τόπος διὰ βοσκήν. pâturage. *pascolo.*

Βόσκημα, ὀσ. pâturage. *pascolo.*

Βοσκημένος, η, ον. μετ. pâturé. ée. *pascolato, ta.*

Βοσκήσας, σασα. μετ. ἐνεργ. celui ou celle qui a mené paître. *colui o colei che ha menato a pascere.* §. βοσκήσας. μετ. παθ. celui ou celle qui a pâturé. *colui o colei che ha pascolato.*

Βόσκησις, οὐσ. pâturage. *pascimento.*

Βοσκὸς, ὀσ. berger, ère. pasteur. *pastore, pecorajo, ja.* §. νέος βοσκὸς, ἢ μικρὸς βοσκός. pastoureau. *pastorello.*

Βοσκοπούλα, ὀσ. bergeronnette, pastourelle. *pastorella.*

Βοσκόπουλον, ὀσ. pastoureau. *pastorello.*

Βοσκότοπος, οὐσ. pâturage. *pastura, pascolo.*

Βόσκω, Pʹ. paître, pâturer. *pascere.* §. βόσκω, βόσκομαι. se paître. *pascersi. pascolare.* §. βόσκω, ὁδηγῶ εἰς βοσκήν. mener paître. *pastorare.*

Βοτρίτζα, ἰδὲ Βυτρίτζα.

Βόσφορος, οὐσ. bosphore. *bosforo, stretto di mare.*

Βοτάνη, βοτάνι, ἰδὲ Βότανον.

Βοτανίζω, Pʹ. sarcler. *sarchiare.*

Βοτανική, ὀσ. ἡ βοτανική. la botanique. *la botanica.*

Βοτανικὸς, ἡ, ὄν. ἐπίθ. botanique. *botanico, ca.* §. βοτανικὸς, οὐσ. botaniste. *botanico.*

Βοτάνισμα, οὐσ. l'action de sarcler. *sarchiamento.*

Βοτανισμένος, η, ον. μετ. sarclé, ée. *sarchiato, ta.*

Βοτανιστὴς, ὀσ. botaniste. *botanico.*

Βοτανολόγημα, ὀσ. herborisation. *erborazione.*

Βοτανολόγος, οὐσ. herboriste. *erbajuolo, erbolajo, semplicista.*

Βοτανολογῶ, Pʹ. herboriser. *erborare.*

Βότανον, ὀσ. herbes simples. *erba semplice, erba medicinale.*

Βοτανοφάγος, ὀσ. qui vit des herbes. *che vive dell' erbe, che mangia erbe.*

Βοτανώδης, ἐπίθ. herbu, ue. *erboso, sa.*

Βότζα, ἰδὲ Μπότζα.

Βοῦκα, ὀσ. κρυψῶν. cache. cachette. *nascondiglio.*

Βυβὰ, ἐπίρ. d'une manière muette. *alla muta, alla mutola.*

Βυβάδα, ἰδὲ Βύβαμα, βυβαμός.

Βυβαθείς, εῖσα. μετ. rendu muet. *ammutolito.*

Βουβαίνω, Pʹ. γίνομαι βυβὸς, ἄλαλος. devenir muet. *ammutolire, ammutire.* §. βυβαίνω, ξεκουφαίνω μὲ τὰς φωνάς. assourdir, étourdir les oreilles. *assordare.*

Βυβάλα, ὀσ. gros buffle. *bufolone.* §. βουβάλα, λέγεται καὶ μία γυνὴ μεγαλόσωμος καὶ παχεῖα. une femme grande, et grasse. *donna grande e grassa.*

Βυβαλάκι, ὀσ. buffletin. un petit buffle. *bufolotto.*

Βυβάλι, ὀσ. buffle. *bufalo, bufolo.* §. μεγάλον βυβάλι, gros buffle, *bufolaccio, bufolone.* §. μικρὸν βυβάλι. buffletin. *bufolotto.* §. βουβάλι, ὁ μπουνταλᾶς, ἀχμάκης. étourdi, fat. musard, badaud. *balordo, allocco, musorno.*

Βουβαλίστικα, ἐπίρ. ὡσὰν τὸ βυβάλι, ἀχμάκικα, μωρῶς. étourdiment, sottement. *scioccamente, da stolido.*

Βυβαλίστικος, η, ον. ἐπίθ. de buffle. *di bufolo.*

Βυβαλοπίτζι, ὀσ. buffletin. *bufolotto.* §. βυβαλοπίτζι ἐργασμένον. peau de mouton préparée. *pelle di montone concia.*

Βυβαλοσύνη, ὀσ. μωρία, ἀχμακωσύνη. lourderie, balourdise. *babbuassaggine, sciocchezza.*

Βύβαμα, βυβαμάρα, οὐσ. défaut de la parole. *mutolezza.*

Βυβαμένος, η, ον. μετ. muet, ette. qui ne parle pas. *ammutolito, muto, ta.*

Βυβαμὸς, ὀσ. l'état de celui qui est muet. *stato d' una persona muta.*

Βυβὸς, ή, όν. ἐπίθ. muet, te. *muto, ta. mutolo, la.*

Βυ-

Βυβών, ὐσ. bubon. *bubbone*. §. βυβών, τὸ μεταξὺ τῦ ὑπογαςρίου, τῶν μηρῶν. aine. *anguinaglia*.
Βύγλωσσον, οὐσ. χόρτον, buglose. *buglossa*. §. βύγλωσσον ψάρι, γλῶσσα χοιρόπερον, sole, *soglia*.
Βυδόνδυρον, οὐσ. nerf de boeuf. *nervo di bue*.
Βυζυλιά, βύζυλον, ὐσ. sureau, *sambuco*.
Βυκένταυρος, οὐσ. bucentaure. *bucentoro*.
Βύκεντρον, ὐσ. aiguillon. *pungiglione*, *pungolo*.
Βουκέφαλος, ὐ· bucephale, le cheval d' Alexandre le Grand. *bucefalo*, *cavallo di Alessandro il Grande*.
Βύκλα, ὐσ. boucle. *fibbia*.
Βυκολικός, ή, όν. ἐπίθ. bucolique. *buccolico*. §. βουκολικοὶ σίχοι, bergeries. *pastorale*.
Βυκόλος, ὐσ. bouvier, laboureur. *bifolco*, *boaro*, *boattiere*.
Βυκράνιον, ὐσ. φυτόν. arrête boeuf. *bonagra*.
Βύλα, ἰδὲ Βύλλα.
Βύλδυμα, οὐσ. ἰδὲ Συμβύλδυμα.
Βυλδυτής, ὐσ. conseiller. *consigliere*.
Βυλδυτήριον. ὐσ. conseil. *consiglio*.
Βυλδυτικός, ή, όν. ἐπίθ. propre à consulter. *consultivo*, *va*.
Βυλδύομαι, Ρ'. se conseiller, prendre conseil. *consigliarsi*.
Βυλή, οὐσ. ἡ συμβουλή. conseil. *consiglio*. §. βυλή ἢ τὸ συμβούλιον, ἡ Γερυσία. le Conseil. *il Consiglio*. §. βυλή, γνώμη. avis. *opinione*.
Βύλημα, βύλησις, ὐσιας. θέλησις. volonté. l' action de vouloir. *volontà*, *il volere*.
Βυλιάξας, ξασα, μετ. celui ῆ celle qui s'est submergé. *colui ῆ colei che si è sommerso*.
Βύλιασμα, οὐσ. χρήμνισμα. éboulement, écroulement. *sfondamento*. §. βύλιασμα εἰς τὸ νερόν. submersion. *sommergimento*.
Βυλιασμένος, η, ον. μετ. κατακρημνισμένος, καταβυθισμένος, éboulé, ée. écroulé, ée. *sfondato*, *ta*. *ammottato*, *ta*. *affondato*, *ta*. §. βουλιασμένος, καταβυθισμένος εἰς τὸ νερόν. submergé, ée. *sommerso*, *sa*.
Βυλιάζω, Ρ'. καταβυθίζω, κατακρημνίζω, ébouler, écrouler. *sfondare*, *ammottare*, *affondare*. §. βυλιάζω, καταβυθίζομαι, κατακρημνίζομαι, s'ébouler, s'écrouler. *franare*. §. βυλιάζω, καταποντίζομαι. se submerger. *sommergersi*, *andar a fondo*.
Βύλκα, κτλ'. ἰδὲ Βύρκα.
Βύλλα, ὐσ. cachet, sceau, scel. *sigillo*, *bolla*.
Βυλλοκέρι, ὐσ. cire d' Espagne. *ceralacca*, *cera di Spagna*.
Βύλωμα, ὐσ. l'action de sceller, *il sigillare*, *il bollare*.
Βυλωμένος, η, ον. μετ. cacheté, ée. scellé, ée. *suggellato*, *ta*. *sigillato*, *ta*. *bollato*, *ta*.
Βυλώνω, Ρ'. cacheter, sceller. *suggellare*, *bollare*, *sigillare*.
Βυλώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a cacheté. *colui ῆ colei che ha sigillato*.
Βύλλωσις, ἰδὲ Βύλωμα.
Βυλωτήρι, ὐσιας. cachet. *bollo*.
Βυλωτής, ὐσ. scelleur. *colui che appone il suggello*.
Βύλομαι, Ρ'. θέλω. vouloir. *volere*.
Βυλῶ, ἰδὲ Βυλιάζω.
Βυμάχιον. ὐσ. φυτόν. arrête-boeuf, bugrane. *bonagra*, *anonide*.
Βυνάκι, οὐσ. monticule, colline. *monticello*, *collinetta*, *colle*, *montagnuola*.
Βύνδυρον, ὐσιας. nerf de boef. *nervo di bue*.
Βυνί, ἰδὲ Βυνόν.
Βυνιά, ὐσ. bouse, bouze. *buina*, *bovina*.
Βυνήσιος, ἐπίθ. montagnard, de. *montanaro*, *ra*. §. βουνήσιος, ὁ τῦ βουνοῦ. de montagne. *montanino*.
Βυνόν, ὐσ. mont, montagne. *monte*, *montagna*. §. ἕνα βυνόν, ἕνας σωρός. monceau. *monte*.
Βουνώδης, ἐπίθ. montagneux, euse. montueux, euse. *montagnoso*, *sa*. *montuoso*, *sa*.
Βύξυλον, ἰδὲ βυζυλιά.
Βυρβούλακας, ἰδὲ Βρυκόλακας.
Βύρδυλον, ὐσιας. nerf de boeuf, *nerbo*, *nervo di bue*. §. δέρνω μὲ τὸν

βύρ-

βούρδουλον, donner des coups de nerf. *nerbare*.

Βυρδυλιά, ὑσιας. coup de nerf. *nerbata*.

Βυρδυλίζω, P'. donner des coups de nerf. *nerbare*.

Βυρδύλισμα, ὑσ. l'action de donner des coups de nerf. *il nerbare*.

Βυρδυλισμένος, η, ον. μετ. qui a reçu des coups de nerf. *che ha ricevuto delle nerbate*.

Βυρδυνάρι, ὑσιας. poutre. *trave*.

Βύρκα, ούσ. boue, bourbe, *pantano, mota, fango*.

Βυρκώδης, ἐπίθ. bourbeux, euse. vaseux, euse. *motoso, sa. fangoso, sa, melmoso, sa*.

Βύρκωμα, ὑσ. l'action de crotter, ϗ de se crotter. *l'infangare, l'infangarsi*.

Βυρκωμένος, η, ον, μετ. crotté. ée. *infangato, ta*.

Βυρκώτοπος, ὑσ, bourbier. *pantano*.

Βυρκώνω, P'. crotter. *infangare*.

Βύρλισμα, ὑσ. l'action de devenir fou. *impazzamento, l'impazzare*.

Βυρλισμένος, η, ον, μετ. celui ἢ celle qui est devenu fou, folle. *impazzato, ta*.

Βυρλίζω, P'. faire devenir fou. *far impazzare*.

Βῦρλον, ὑσ. jonc. *giunco*.

Βύρλιασμα, ούσ. l'action d'enfiler. *l'infilzare*.

Βυρλιάζω, P'. enfiler. *infilzare*.

Βυρλιασμένος, η, ον. μετ. enfilé, ée. *infilzato, ta*.

Βύρτζα, ὑσ. brosse. *spazzola, scopetta, setola*. §. μικρὴ βούρτζα. petite brosse. *setolina. setoletta*.

Βουρτζίζω, P'. brosser, épousseter, vergeter, *spazzolare, scopettare, setolare*.

Βύρτζισμα, ὑσ. l'action de brosser. *lo spazzolare*.

Βυρτζισμένος, η, ον. μετ. brossé, ée. épousseté, ée. *spazzolato, ta. scopettato, ta*.

Βυτακοριά, ὑσιας. πυλὶ, plongeon. *mergo*.

Βουτζᾶς, οὑσ. tonnelier. *bottajo*.

Βυτζάκι, οὑσ. petit tonneau. *botticello, bottino, botticella, dogliotto*.

Βυτζέλι, ἰδὲ Βυτζάκι.

Βυτζί, ὑσ. tonneau. *botte*. §. βουτζιὰ πολλὰ, futailles. *bottume*.

Βυτζόβεργον, ὑσ. ἡ δόχη, ἡ δύγα τῦ βυτζιῦ. cerceau. *cerchio da botte*.

Βουτηθεὶς, ἐῖσα. μετ. qui a été plongé, ée. *ch'è stato tuffato, ta*.

Βύτημα, οὑσ. immersion. *attuffamento, immergimento, immersione*.

Βουτημένος, η, ον. μετ. plongé, ée. *tuffato, ta. attuffato, ta. immerso, sa*. §. βυτημένος, ἐμβαμένος. trempé, ée. *intinto, ta*.

Βυτίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a plongé. *colui ἢ colei che ha immerso*. §. βυτήσας ὁ ποῦ ἐβούτησε ψωμὶ, ἢ ἄλλο. qui a trempé. *che ha intinto*.

Βυτίζω, ἰδὲ Βυτῶ.

Βυτυρᾶς, ὑσιας. bourrier, ère. *colui ἢ colei che vende il butirro*.

Βουτυρένιος, ἐπίθ. butireux, euse. *burroso, sa*.

Βύτυρον, ὑσ. beurre. *butirro, burro*. §. βύτυρον λυωμένον. beurre noir. *burro strutto nella padella*. §. βύτυρον ἀνάλατον. du beurre frais. *butirro fresco*.

Βυτῶ, P'. plonger. *tuffare, attuffare*. §. βυτῶ, ἐμβάφω. tremper. *intingere*.

Βοῶ, P'. crier. *gridare*.

Βοῶν, ῶσα, μετ. criant, te. criard, de. *gridatore, trice*.

Βραβεῖον, ὑσ. prix. *premio*.

Βραβεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a récompensé. *colui ἢ colei che ha ricompensato*.

Βράβευμα, ὑσ. récompense. *premiazione, ricompensa*.

Βραβευτὴς, ὑσ. rémunerateur. *premiatore*.

Βραβευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui peut récompenser. *premiativo*.

Βραβεύω, P'. rémunerer. récompenser. *premiare, ricompensare*.

Βραγχτίασμα, βλαγχτιασμένος, βραγχτιάζω, ἰδὲ Βραχτίασμα, βραχτιασμένος, κτλ.

Βράδυ, ὑσ. soir. *sera*. §. πρὸς τὸ βράδυ. vers le soir, sur le soir. *verso sera, sulla sera*.

Βραδυνιά, ὑσ. soirée. *serata*.

rata. §. τώτlω τlὼ βραδυκή. ce soir. *stassera*.

Βραδυάζω, P'. se faire tard. *asserarsi, attardarsi*. §. ἀρχηνᾶ νὰ βραδυάση. il se fait tard, il se fait nuit. *si fa tardi, fa tardi*, §. βραδυάζομαι. être surpris de la nuit. *esser sorpreso dalla notte*. ἀφ' οὗ βραδυάση. après qu'il fera nuit. *dopo che si farà sera*.

Βράδυασμα, ὐσ. l'action de se faire nuit. *l'annottare*.

Βραδύγλωσσος, ἐπίθ. qui parle lentement. *tardo nel parlare*.

Βραδυνά, ἐπίρ. de soir. *di sera*.

Βραδυνὴ, ουσ. soirée. *serata*.

Βραδυνὸς, ἐπίθ. du soir. *vespertino*. §. βραδυνὸς, ἀργός. tardif, ive. *tardivo, va*.

Βραδυνῶ, P'. ἀργοπορῶ, tarder. *tardare*.

Βραδὺ, ὐσ. τὸ βράδυ. soir. *sera*. §. ἀπὸ βραδὺς. du commencement de la soirée. *di prima sera*.

Βραδὺς, ἐπίθ. ἀργός. lent, te. tardif, ive. *lento, ta. tardivo, va*.

Βραδύτης, ὐσίας. lenteur. *lentezza*.

Βράζω, P'. bouillir. *bollire, lessare*. §. βράζω ὀλίγον. faire donner un bouillon ou deux. *billessare*. §. ἀρχlνῶ νὰ βράσω. commencer à bouillir. *levar il bollore*. §. βράζω ἀπὸ τlὼ ζέσαν. s'echauffer. *bollire*. §. βράζω, κάμνω νὰ βράση. cuire. *cuocere*.

Βράζων, ουσα. μετ. bouillant, te. *bollente, fervente*.

Βρακάκι, ουσ. petite culotte. *piccoli calzoni*.

Βρακὶ, ὐσ. culotte. chausses. *calzoni, brache*. §. τὰ ἀποκάτω βρακιά. caleçon. *sottocalzoni*.

Βρακοζώνη, ὐσ. lacet, ganse. *asuliere, aсoliere*.

Βράκος, ἰδὲ Βράχος.

Βρακωμένος, η, ον. ἐπίθ. qui porte de culottes. *che porta calzoni*.

Βρακώνω, P'. tirer les cha sses à quelqu'un. *incalzonare*. §. βρακώνω κ̀ βρακώνομαι. tirer ses chausses. *incalzonarsi*.

Βράσις, ουσ. bouillonnement. *bollimento, bollizione*.

Βράσιμον, ὐσ. l'action de cuire. *il cuocere*.

Βράσμα, ὐσ. l'action de bouillir. *bollimento*.

Βρασμένος, η, ον. μετ. bouilli, ie. cuit, ite. *bollito, ta. cotto, ta*. §. τὸ βρασμένον. ce qu'on a cuit. *cottura*. §. τὸ βρασμένον κρέας. le bouilli. *l'allesso*.

Βραστὸς, ή, όν. ἐπίθ. bouilli, ie. *lesso. sa. bollito, ta*. §. τὸ βραστόν. le bouilli. *l'allesso*.

Βραχέως, ἐπίρ. bref, briévement. *brevemente, in poche parole*.

Βραχιόλι, ουσ. bracelet. *maniglia, braccialetto, armilla, polsetto*.

Βραχίων, ὐσ. le bras. *il braccio*.

Βραχνά, ὐσ. d'une manière enrouée. *fiocamente, con voce rauca*.

Βραχνάδα, ουσ. enrouement. *raucedine, fiochezza*.

Βραχνιάζω, P'. κάμνω τινὰ νὰ βραχνιάση, προξενῶ βραχνάδα, enrouer. *cagionar raucedine*. §. βραχνιάζω, γίνομαι βραχνός. s'enrouer. *affiocare. arrocare*.

Βράχνιασμα, ὐσ. enrouement. raucité. *raucedine, affiocamento*.

Βραχνιασμένος, η, ον. μετ. enroué, ée. *affiocato, ta. fioco, ca. rauco, ca*.

Βραχνὸς, ή, όν. ἐπίθ. rauque. enroué, ée. *fioco, ca. rauco, ca*.

Βράχος, ὐσ. rocher, précipice, *balza, diripata, dirupo, dirupamento*.

Βραχυλογία, ὐσ. briéveté. *brevità*. §. ἐν βραχυλογίᾳ. bref, en abrégé, pour abréger. *brevemente, in poche parole, in ristretto, compendiosamente*. §. βραχυλογία, κοντὴ ὁμιλία. un coutt discours. *breviloquio*.

Βραχυλόγος, ἐπίθ. qui parle briévement. *che parla brevemente*.

Βραχυλογῶ, P'. parler briévement, êtte bref. *parlare brevemente, esser breve nel suo parlare*.

Βραχύνω, P'. abréger. *abbreviare, compendiare*.

Βραχὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. bref. bréve. *breve*. §. βραχεῖα συλλαβή. syllabe bréve. *sillaba breve*. §.

βρα-

βραχεῖα. accent bref. *accento breve*. §. βραχὺς, χεῖα, χύ, court, te. *breve, corto, ta.*

Βραχύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bref, ve. très-court, te. *brevissimo, ma. cortissimo, ma.*

Βραχύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus bref, ve. plus court, te. *più breve, più corto, ta.*

Βραχύτης, ἡ. briéveté. *brevità.*

Βρέγμα, τό. mouillure, l'action de baigner. *bagnamento.*

Βρεγμένα, ἐπίῤ. d'une manière humide. *con umidità.*

Βρεγμένος, η, ον. μετ. baigné, ée. *bagnato, ta.*

Βρέξας, ξασα, μετ. celui ou celle qui a pleut. *colui ò colei che ha piovuto.* §. βρέξας, ὅστις ἔβρεξε κανένα πρᾶγμα, celui ou celle qui a mouillé. *colui ò colei che ha bagnato.*

Βρέξιμον, τό. τὸ βρέχειν. l'action de pleuvoir. *il piovere.* §. βρέξιμον τινὸς πράγματος. mouillure, l'action de baigner. *bagnamento.*

Βρεφοκτονία, ἡ. infanticide. *infanticidio.*

Βρεφοκτόνος, ὁ. infanticide. *infanticida.*

Βρέφος, τό. bambin, enfant. *bambino.* §. μικρὸν βρέφος. petit enfant. *bambinello, bambinetto, bambinuccio.* §. μεγάλον βρέφος. gros enfant. *bamboccione.*

Βρέχω, Р'. pleuvoir. *piovere.* §. βρέχω, ποτίζω, καταβρέχω. baigner. *bagnare.* §. βρέχω, μουσκεύω, mouiller. *ammollare.* §. βρέχειν ῥαγδαίως. pleuvoir à verse. *crosciare, diluviare, piovere dirottamente.*

Βρέχων, μετ. qui pleut. *piovente.* §. βρέχων, ὅπου βρέχει ἕν πρᾶγμα. qui baigne, qui mouille. *bagnante, che bagna.*

Βρόγχια, τά. πληθ. bronches. *branchi.* §. βρόγχια τῶν ἰχθύων. branchies, ouïes de poissons. *barbette, branchie.*

Βρώμα, τό. puanteur. *fetore, puzzo, puzzore.*

Βρωμερά, ἐπίῤ. puamment. *fetidamente.*

Βρωμερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très puant, te. très fetide. *puzzolentissimo, ma.*

Βρωμερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus puant, te. *più fetido, da.*

Βρωμερός, ἐπίθ. puant, te. qui put. *fetido, da. lezzoso, sa. puzzolente.* §. βρωμερός, ἐκεῖνος τὸ ὁποῖον βρωμᾷ τὸ στόμα. puant, qui exhale une mauvaise odeur. *fiatoso, sa.*

Βρωμίζω, Р'. puer, *puzzare, appuzzare.*

Βρώμιος, ὁ. puant, te. qui put. *fetido, da. lezzoso, sa. puzzolente.*

Βρωμίσας, σασα. μετ. Ἐν. qui a infecté ou corrompu. *che ha infestato, corrotto.* §. βρωμίσας. μετ. παθ. ὅπου ἐβρώμωσε. qui s'est infecté, corrompu. *che si è corrotto, infettato.*

Βρώμισμα, τό. puanteur. *appuzzamento, lezzo.*

Βρωμισμένος, η, ον. ἐπίθ. empesté, ée. *appuzzato, ta. ammorbato. ta.*

Βρώμος, ὁ. puanteur. *puzzo, fetore.*

Βρωμῶ, Р'. puer. *puzzare.* §. αὐτὸ τὸ κρέας ἀρχινᾷ τὰ βρωμᾷ. cette viande commence à sentir. *questa carne incomincia a puzzare.* §. βρωμῶ, καταβρωμῶ, empester, empuantir. *ammorbare, appuzzare.*

Βροντερὸς, ή, όν. ἐπίθ. tonnant, te. *tonante.*

Βροντή, ἡ. tonnerre. *tuono.*

Βρόντημα, τό. l'action de tonner. *il tuonare.*

Βροντήσας, μετ. qui a tonné. *che ha tonato.*

Βροντόφωνος, ἐπίθ. qui a une voix tonnante. *che ha una voce forte.*

Βροντῶ, Р'. tonner. *tonare.*

Βροντώδης, ἐπίθ. tonnant. *tonante.*

Βρουκόλακας, ὁ. brucolaque, lutin. stryges. *fantasima, spiriti, apparizioni di morti.*

Βρουκολακιάζω, Р'. devenir un spectre. *divenire uno spettro.*

Βρουκολάκιασμα, τό. l'action de devenir un spectre. *il divenir uno spettro.*

Βρουκολακιασμένος, η, ον. μετ. devenu un spectre. *divenuto uno spettro.*

Βροῦλον, τό. jonc. *giunco.*

Βροῦχος, ὑσ. ver à soie, chenille. *bruco, bacherozzolo, filugello.*

Βροχερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. bluvieux, *piovoso, acquazzoso.* §. βροχερὸς, ἀνήκων εἰς τὴν βροχὴν, pluvial. *piovano.* §. καιρὸς βροχερὸς. temps pluvieux. *tempo piovoso, piovigginoso.*

Βροχερώτατος, ἐπίθ. très pluvieux. *piovosissimo.*

Βροχὴ, ὑσ. pluie. *piova, pioggia.* §. καιρὸς πρὸς βροχὴν. temps pluvieux, temps chargé. *tempo nuvoloso.* §. βροχὴ αἰφνίδιος καὶ ὀλιγοβάσταχτος. guilée. *rovescio.* §. ῥαγδαία βροχὴ. lavasse. onde. *acquazione, acquazzone.* §. νερὸν τῆς βροχῆς, eau pluviale. *acqua piovana.*

Βρόχι, βρόχια, ὑσ. lacs. *laccio.*

Βρόχινος, ἐπίθ. de pluie. *di pioggia, piovano.*

Βροχίτζα, οὐσιασ. petite pluie. *acquerella, acquetta, pioggetta, acquicella.*

Βρυγμὸς, ὑσ. rugissement. *ruggito.* §. βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. craquement des dents. *stridor de' denti.*

Βρύζα, ὑσ. seigle. *segale.*

Βρύσινος, ἐπίθ. de fontaine. *di fontana.*

Βρύσις, ὑσ. fontaine. *fontana.*

Βρύχημα, ὑσ. rugissement. *ruggito.*

Βρυχοῦμαι, Pʹ. rugir. *ruggire.*

Βρῶσις, ὑσ. mets. *cibo.*

Βρῶμι, ὑσ. avoine. *biada, vena.*

Βυζαίνω, βυζάνω, Pʹ. allaiter, teter. *allattare, poppare.* §. βυζαίνω, πιπιλίζω. sucer. *succhiare.*

Βύζαγμα, ἰδὲ Βύζασμα.

Βυζάκι, οὐσ. petit teton. *mammellina, poppellina.*

Βυζακτὴς, ὑσ. qui allaite, qui nourrit. *allattante.*

Βυζανιάρικος, η, ον. ἐπίθ. enfant qui tete encore. *fanciullo di mammella.*

Βυζάνισσα, μετ. θηλ. ἐκείνη ὅπου βυζαίνει τὸ παιδί. celle qui allaite. *colei che allatta.* §. βυζαίνουσα. celle qui tete. *poppante.* §. βυζαίνουσα, πιπιλίζουσα. qui suce. *succiante.*

Βυζαίων, μετ. ἀρ. celui qui tete. *poppante.* §. βυζαίων, ὅστις πιπιλίζει. qui suce. *succiante.*

Βυζάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a teté. *colui ò colei che ha poppato.* §. βυζάξας. Ἐν. celui ou celle qui a allaité. *colui ò colei che ha allattato.* §. βυζάξας. ὅπου ἐπιπίλισε. celui ou celle qui a sucé, *colui ò colei che ha succiato.*

Βυζάρα, ὑσ. μεγάλον βυζί. tetasses. *poppacce, mammelle vizze.*

Βυζαρᾶς, οὐσ. qui a des gros tetons. *popputo.*

Βύζασμα, ὑσ. allaitement. l'action d'allaiter. *allattamento, lo allattare.* §. βύζασμα, πιπίλισμα. sucement. l'action de sucer. *succiamento.*

Βυζασμένος, η, ον. μετ. allaité, ée. *allattato, tai.* §. βυζασμένος. πιπιλισμένος, sucé, ée. *succhiato, ta.*

Βυζαστικὸν, ὑσ. ce qu'on donne par mois à une nourrice pour nourrir un enfant. *baliatico.*

Βυζάστρα, οὐσ. nourrice. *bália.*

Βυζί, οὐσ. mamelle, teton. *mammella, poppa.* §. βυζιὰ μεγάλα. tetasses. *mammelle vizze.*

Βυθίζω, Pʹ. abymer. *inabissare, sommergere.* §. βυθίζω, βυτῶ. enfoncer, plonger, *tuffare.* βυθίζω, καταβυθίζω, enfoncer. *affondare.*

Βυθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a abymé. *colui ò colei che ha immerso.*

Βύθισμα, ὑσιασ. enfoncement. *affondamento.* §. βύθισμα, βύτημα. l'action de plonger. *immergimento.*

Βυθισμένος, η, ον. μετ. enfoncé, ée. *affondato, ta.* §. βυθισμένος, βυτημένος. plongé, ée. *sommerso, sa.* §. βυθισμένος. abymé, ée. enseveli, ie. enfoncé, ée. *subissato, ta. simmerso, sa. profondato, ta.* §. βυθισμένος εἰς τὴν σπουδὴν. absorbé dans l'étude. *immerso nello studio.*

Βυθισμὸς, ὑσ. submersion. *sommergimento, sommersione.*

Βυθὸς, ὑσ. abyme. *abisso.*

Βύσσινος, ἐπίθ. de bysse. *di bisso.*

Βύσ-

Βύσσες, ὐσ. bysse. *bisso*.
Βωλοκόπημα, ὐσ. l'action de herser. *l'erpicare*.
Βωλοκοπημένος, η, ον. ἐπίθ. hersé, ée. *erpicato, ta*.
Βωλοκοπή, βωλοκοπιά, ἰδὲ Βωλοκόπημα.
Βωλοκόπι, ὐσ. herse. *erpice*.
Βωλοκοπῶ. Pʹ. herser. *erpicare*.
Βῶλος, ὐσ. motte de terre. *zolla*. §. βῶλος γῆς μὲ χορτάρια. gazon. *zolla di terra con erba*.
Βωμός, ὐσ. temple. *tempio*.

Γ

Γαβάθα, ὐσ. terrine. *terrina*. §. γαβάθα. écuelle. *scodella*.
Γαβάθι, ὐσ. petite écuelle. *scodellino*.
Γαβαθωτός, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. concave. *concavo, va*.
Γάγγραινα, ὐσ. gangrène. *cancrena*.
Γαγγραινιάζω, Pʹ. gangréner. *cancrenare*.
Γαδάρα, ἰδὲ Γαδοῦρα.
Γαδαράκανθα, ὐσ. chardon bénit. *cardosanto*.
Γαδαρίζω, Pʹ. γίνομαι γάδαρος. devenir âne. *inasinire*. §. γαδαρίζω. apeler quelqu'un âne, bête. *ingiuriare qualchéduno, chiamandolo asino*.
Γαδαρομούτζουνος, ἐπίθ. vis d'âne. *pincone, carciofo*.
Γάδαρος, ὐσ. âne. *asino*.
Γαδαροσύνη, ουσ. ânerie. *asinaggine, asinità*.
Γαδαρόσταυλος, ὐσ. étable pour les ânes. *stalla da asini*.
Γαδαρόψαρον, ὐσ. merlan. *asello*.
Γαδοῦρα, ὐσ. ânesse. bourrique. *asina, miccia*.
Γαδουράκι, ὐσ. bourriquet. *asinello*.
Γαδουρίζω, ἰδὲ Γαδαρίζω.
Γαδουρίστικα, ἐπίρ. lourdement, sottement. *asinescamente*.
Γαδουρίστικος, ἐπίθ. d'âne. *asinesco, asinile, asinino*.
Γαζοφυλάκιον, ουσ. sacristie. *sagristia*.
Γαίδαρος, κτλ. ἰδὲ Γάδαρος, κτλ.
Γαϊτανάκι. ὐσ. cordonnet. *cordoncello, cordoncino*.
Γαϊτάνι, ὐσ. cordon, lacet. *cordone, laccinolo*. §. μικρὸν γαϊτάνι. cordonnet. *cordoncello, cordoncino*.
Γαιώδης, ἐπίθ. qui tient de la nature de la terre. *che ha della natura della terra*.
Γάλα, ὐσιας. lait. *latte*. §. γάλα ἀνακατωμένον μὲ νερόν. lait coupé. *latte tagliato*. §. γάλα ψαριῦ. lait, laitance. *latte di pesce*. §. γάλα τινῶν φυτῶν. suc blanc de quelques plantes. *lattificcio*.
Γαλάγρα, ὐσ. tenailles, pinces. *tanaglia*.
Γαλάζιος, ἐπίθ. bleu. ue. *turchino, na, celeste, azzurro, azzurrino*. §. γαλάζιον βαθύ. bleu turquin, bleu foncé. *turchino oscuro, azzuolo*. §. γαλάζιον ανοικτόν. bleu d'outremer. *azzuro oltramarino, sbiadato*.
Γαλακτηρός, ἐπίθ. laiteux, euse. *latticinoso, sa*. §. γαλακτηρὰ φαγητά. laitage. blanc manger. *latticinj, biancomangiare*. §. γαλακτηρός, ἄσπρος ὡς τὸ γάλα, ἢ ὅμοιος μὲ τὸ γάλα. lacté, ée. *latteo, ea*. §. γαλακτηρός, ὁποῦ ἔχει γάλα. laiteux. *latteggiante*. §. γαλακτηρός, διὰ τὰ φυτὰ ὁποῦ ἔχουν εἶδος γάλατος λέγεται. laiteux. *lattifero*. §. γαλακτηρός, ἀπὸ γάλα. de lait. *da latte*.
Γαλακτοτρέφω. Pʹ. nourrir avec du lait. *nutrire col latte*.
Γαλακτοτρόφος, ουσ. qui nourrit avec du lait. *che nutre col latte*.
Γαλανομάτης, ἐπίθ. qui a les yeux bleus. *cesio*.
Γαλαξίας, ουσ. galaxie, voïe lactée. la voïe du lait. *via lattea*.
Γαλατζίδα, ὐσ. φυτόν. catanance. laiteron. *grispignolo, sorta di pianta*.
Γαλατζοῦ, ὐσ. ἐκείνη ὁποῦ πωλεῖ τὸ γάλα. laitière. *donna che vende latte*.
Γαλάτζωμα, γαλατζῶνω, ἰδὲ Ἀσβέστωμα, ἀσβεστώνω.
Γαλεάγρα, ἰδὲ Γαλάγρα.
Γαλεάτζα, ουσ. galéace. *galeazza*.
Γαλεύτζα, ουσ. sandale. *zoccolo*.
Γαλῃνεύω, ἰδὲ Γαληνιῶ.
Γαλήνευμα, ὐσ. éclaircissement. l'action de se rassérénner. *rasserenamento*.

το. §. γαλήνεμα τῆς θαλάσσης, τῶν ἀνέμων. bonace. *abbonacciamento*.

Γαληνεύσας, σασα, μετ. ἐνερ. celui ἢ celle qui a rasséréné. *colui ò colei che ha rasserenato*. §. γαληνεύσας, ὕδετ. celui ἢ celle qui s'est rasséréné. *colui ò colei che si è rasserenato*.

Γαλήνευσις, οὐσ. l'action de rasséréner, ϗ de se rasséréner. *il rasserenare, e il rasserenarsi*.

Γαλήνη, ὑσ. calme, bonace. *calma bonaccia di mare, abbonacciamento*. §. γαλήνη, εὐδία, sérénité. *serenità*. §. γαλήνη, ἡσυχία. tranquillité. *tranquillità*.

Γαληνότης, οὐσ. sérénité. *serenità*.

Γαληνός, ἐπίθ. sérein, ne, *sereno, na*. §. τὸ γαληνόν. sérénité. *serenità*. §. γαληνός. calme. *tranquillo, la*.

Γαληνότατος, η, ον. ἐπίθ. très sérein, ne. *serenissimo, ma*. §. γαληνότατος πρὸς τοὺς ἡγεμόνας λέγεται. Sérénissime. *Serenissimo*.

Γαληνιῶ, P'. calmer, rasséréner. *calmare, tranquillare, abbonacciare*. §. γαληνιῶ. se rasséréner. *rasserenarsi*. §. γαληνιῶ μεταφ. ἡμερώνω, rasséréner. *serenare, rasserenare*.

Γαλιόνι, ὑσ. galion. *galeone*.

Γαλιφιά, ὑσ. ἡ κολακεία, χάδια. adulation, amadouement. cajolerie. *adulazione, carezze, finezze, moine, vezzi, lisciamento, piaggiamento*.

Γαλιφίζω, P'. amadouer. flatter, amignarder. amignoter. uchoyer, pateliner. *carezzare, lusingare, lisciare, piaggiare, far carezze, moine, vezzi*.

Γαλίφος, ὑσ. ὁ κόλαξ. adulateur. amadoueur, cajoleur, patelin. *adulatore, lusinghiero, piaggiatore*.

Γαμβρός, ἰδὲ Γαμπρός.

Γαμικός, ἐπίθ. conjugal, le. marital, le. *conjugale, maritale*.

Γάμος, ὑσ. noce. *nozze*. §. κόρη διὰ γάμον. fille à marier, *pulzella da marito*.

Γαμπᾶς, ἰδὲ Γιαπουντζῆς.

Γάμπια, ὑσ. τὸ κατάρτι τοῦ καραβιοῦ. hune, gabie. *gabbia di nave*.

Γαμπρός, ὑσ. ὁ νυμφίος, époux. *sposo*. §. γαμπρός, ὅστις ἔχει τὴν θυγατέρα τινὸς διὰ γυναῖκα. beau-fils. gendre. *genero*. §. γαμπρός, σύγαμπρος. beau-frére. *cognato*.

Γαμῶ, P'. τὸ νυμφεύομαι. épouser. *sposare*. §. γαμῶ, τὸ συνουσιάζομαι. avoir commerce. connoître charnellement. *usare, congiugnersi carnalmente*.

Γανυμήδης, ὑσ. ganimede. *ganimede*. §. γανυμήδης, ὁ χαμαρωμένος. muguet, damerel, petit maître. *ganimede, cacazibetto, zerbinotto, cicisbeo*.

Γανώμα, οὐσ. étamure. *stagnatura*.

Γανωμένος, η, ον. μετ. étamé, ée. *stagnato, ta*.

Γανώνω, P'. étamer. *stagnare*. §. γανώνω μὲ τζελίκι. acérer. *temperar il ferro coll' acciajo*. §. γανώνω, μουτζουρώνω. salir, barbouiller de noir. *imbrattare di nero*.

Γανωτής. ὑσ. étameur. *stagnatore*.

Γαργαλίζω, P'. chatouiller. *solleticare, dileticare*.

Γαργαλίσας, μετ. celui ἢ celle qui a chatouillé. *colui ò colei che ha titillato*.

Γαργάλισμα, ὑσ. chatouillement. *solletico, diletico, dileticamento, titillamento*.

Γαργαλισμένος, η, ον. μετ. chatouillé, ée. *solleticato, ta*.

Γαργαλισμός, ὑσ. l'action de chatouiller. *il dileticare*.

Γαργαλιζόμενος, η, ον. ἐπίθ. chatouilleux, euse. *che teme il solletico*.

Γαργαρίζω, P'. gargariser. *gargarizzare*.

Γαργάρισμα, ὑσ. gargarisme. *gargarismo*.

Γαρδέλι, οὐσ. chardonneret. *cardellino*.

Γαρδοῦμι, οὐσ. ris. *animella*.

Γαρίδα, οὐσιατ. écrevisse. *gambero*.

Γαρμπής, ὑσ. ἄνεμος λιψ. garbin, sud-ouest. *garbino, libeccio, africo*.

Γάρος, οὐσ. μοῦστος. sapa. *sapa, mosto*.

Γα-

Γαροφαλάτο, ἐπίθ. qui a l'odeur de girofle. *garofolato, ta.*

Γαροφαλιά, ὐσ. giroflier. *l'albero che produce il garofano.*

Γαρόφαλον, ὐσ. œillet. *garofano.* §. καρφί, γαρύφαλον. clou de girofle. *garofano.*

Γαστέρα, γαστήρ, ὐσ. ventre, *ventre.*

Γάστρα. ὐσ. pot à mettre des fleurs, des plantes. *testo.*

Γαστριμαργία, ὐσ. gourmandise, gloutonnerie. *ghittornia, golosità.*

Γαστρίμαργος, ἐπίθ. gourmand, de. glouton, ne. *ghiotto, ta. ghiottone, mangione.*

Γάστρωμα, ἴδε Ἐγγάστρωμα.

Γάτα, ὐσ. chatte. *gatta.*

Γατζέλι, γατί, ὐσ. chaton, petit chat. *mucino.*

Γατίτζα, ὐσ. petite chatte. *mucina.*

Γάτος, ὐσ. chat. *gatto.*

Γατόπουλον, ὐσ. petit chat, chaton, minet, *gattino, gattuccia, gattuccio, mucino.* §. γεννῶ τὰ γατόπουλα, chatter. *partorire i gattini.*

Γαυγίζουσα, μετ. θηλ. aboyante, celle qui aboye. *colei che abbaja, abbajante.*

Γαυγίζω, Ρ'. aboyer. *abbajare, latrare.* §. γαυγίζω. διὰ τὰ μικρὰ σκυλιὰ λέγεται. glapir, japper. *schiattire, gagnolare.* §. γαυγίζωντας, aboyant. *abbajando.*

Γαυγίζων, μετ. aboyant, aboyeur. *abbajante, abbajatore, latrante.*

Γαυγίσας, μετ. ἀρ. celui qui a aboyé. *colui che ha abbajato.*

Γαυγίσασα, μετ. θηλ. celle qui a aboyé. *colei che ha abbajato.*

Γαύγισις, γαύγισμα, ὐσ. aboyement, l'action d'aboyer. *l'abbajare, abbajamento.* §. γαύγισμα, τζαμπούνισμα. clabauderie. *chiucchiurlaja.*

Γαυγισμένος, η, ον. ἐπίθ. aboyé, ée. *abbajato, ta.*

Γαυγιστής, ἐπίθ. aboyant, aboyeur. *abbajante, latrante.* §. Γαυγιστής, ὅστις τζαμπουνᾷ καὶ ἀδιακρίτως φωνάζει. clabaudeur, euse. *gridatore, trice. che schiamazza, che fa romore.*

Γαυρόω, Ρ'. ἀλαζονεύομαι. s'enorgueillir. *divenir orgoglioso.*

Γγαρίζω, Ρ'. braire, *ragghiare.*

Γγάρισμα, ὐσ. le cri de l'âne qui brait. *ragghio, il ragghiare.*

Γγαριστής, ὐσ. qui brait, *che ragghia.*

Γδάρμα, ὐσ. écorchure, l'action d'écorcher. *scorticamento.*

Γδαρμένος, η, ον. μετ. échorcé, ée. *scorticato, ta.*

Γδάρσιμον, ὐσ. écorchure, *scorticatura, scorticazione, scorticamento.*

Γδαρτήριον, ὐσ. coteau à écorcher. *scorticatojo.*

Γδάρτης, ὐσ. ἐκεῖνος ὁποῦ γδέρνει. écorcheur, *scorticatore.*

Γδέρνω, Ρ'. écorcher, *scorticare.* §. γδέρνω τὸ κρέας. décharner, ôter la chair. *santificare, scarnire.*

Γδί, ὐσ. mortier. *mortajo.*

Γδοχέρι, ὐσ. pilon. *pestello.*

Γδύμα, ὐσ. τὸ γδύσιμον. dépouillement. *spogliamento, spogliatura.*

Γδυμένος, η, ον, μετ. déshabillé, ée. dépouillé, ee. *spogliato, ta.*

Γδύνω, Ρ'. déshabiller, dépouiller. *spogliare.* §. γδύνομαι, se déshabiller. *spogliarsi.*

Γδύνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui déshabille, qui depouille. *colui ò colei che spoglia.*

Γδύσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a déshabillé, qui a dépouilé. *colui ò colei, che ha spogliato.*

Γδύσιμον, ὐσ. dépouillement, καὶ l'action de déshabiller, *spogliamento, lo spogliare.*

Γδύτης, ὐσ. celui qui depouille, qui déshabille. *colui che spoglia, spogliatore.*

Γιβεντίζω, Ρ'. πομπεύω τινα εἰς τὸ γομάρι, mettre au pilori, pilorier, *metter alla berlina.* §. γιβεντίζομαι εἰς τὸ γομάρι. être exposé au pilori, être mené à cheval sur un âne, *esser esposto in berlina, andar sull'asino.* §. γιβεντίζω, πομπεύω, ἀτιμάζω. diffamer, deshonorer. *diffamare, disonorare.*

Γιβευτίσας, σασα, μετ. celui, ἢ celle qui a diffamé, deshonoré quelqu'un. *colui, ò colei che ha diffamato, disonorato qualcheduno.*

Γιβεύτισμα, ὐσ. l'action de mettre au pilori. *il mettere alla berlina.* §. γιβεύτισμα, ἀτίμασμα, πόμπευμα. diffamation. *infamamento.*

Γιβευτισμένος, η, ον, μετ. qui a été mis, ise au pilori. *ch' è stato, ta, messo, sa alla berlina.* §. γιβευτισμένος, πομπευμένος, ἀτιμασμένος. diffamé, ée. *diffamato, ta.* §. γιβευτισμένη. infame. *infame.*

Γέενα, ὐσ. l'enfer. *l'inferno.*

Γειά, ὐσ. ὑγεία ὐσ. santé, *salute.* §. γειά σου, αὐτὶ εὖγε. brave, fort bien. *bravo, bravissimo.* §. γειά σε, μὲ γειά, ὅταν εὔχεται τινάς νὰ συναίβη τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν ὄρεξιν τοῦ φίλε. grand bien vous fasse. *buon pro vi faccia.* §. γειά σου, εὐχὴ πρὸς τοὺς πταρμιζομένους. à vos souhaits. *viva.* §. γειά σε, χαιρετισμός. je vous salue, dieu vous soit en aide. *Dio vi salvi, Dio v' ajuti, v' assista.* §. εἰς τὴν ὑγείαν σε. ὅταν πίνη τινάς εἰς τὴν ὑγείαν ἑνός. je vous la porte, a votre santé. *alla vostra salute.* §. γειά σας, καλῶς τὰ χαίρετε, grand bien vous fasse. *buon pro vi faccia.* §. ἔχετε γειά. adieu. *addio.*

Γείτονας, ὐσ. proche, prochain. *prossimo, vicino.*

Γειτόνεμα, ὐσ. voisinage, *vicinanza.* §. γειτόνευμα, ἐπίσκεψις. visite. *visita.*

Γειτονεύω, Ρ'. συνορεύω, εἶμαι γείτονας. confiner. *cofinare.* §. γειτονεύω τινά. voisiner. *usar molto co' vicini.* §. γειτονεύω, ἐπισκέπτομαι. visiter. *visitare.*

Γειτονεύσας, σασα, μετ. celui, ἢ celle qui a visité *colui, ò colei che ha visitato.*

Γειτονιά, ὐσ. voisinage, quartiere. *vicinanza, vicinato, quartiere.*

Γειτονικός, ή, όν. ἐπίθ. de voisin. *del vicino.*

Γειτονοπούλα, ὐσ. jeune petite voisine. *giovine, ò piccola vicina.*

Γειτονόπουλον, ὐσ. jeune ò petit voisine. *giovane ò piccolo vicino.*

Γελάσας, σασα, μετ. celui, ἢ celle qui a ri. *colui, ò colei che ha riso.* §. γελάσας, ἀπατήσας. celui, ἢ celle qui a trompé. *colui, ò colei che ha ingannato.*

Γέλασμα, ὐσ. τὸ γελᾶν, l'action de rire. *il ridere.* §. γέλασμα, ἀπάτη. tromperie. *inganno.* §. γέλασμα, τὸ περιγελᾶν. moquerie, *burla.*

Γελασμένος, η, ον. μετ. ἀπατημένος. trompé, ée. *ingannato, ta.* §. μένσκω γελασμένος. rester avec un pied de nez. *rimanere un zugo, restar con un palmo di naso.* §. γελασμένος, περιγελασμένος. raillé, ée. bafoué, ée. *beffato, ta. burlato, ta.*

Γελαστής, οῦσ. ὅσις γελᾷ, rieur, euse. *che ride.* §. γελαστής, ὅσις περιγελᾷ. moqueur, railleur, *beffardo.* §. γελαστής, ἀπατεών. trompeur. *ingannatore, gabbatore.*

Γελαστικά, ἐπίρ. μὲ ἀπάτην. trompeusement. *ingannevolmente.* §. γελαστικά. d'une maniére ridicule. *ridicolosamente.*

Γελαστικός, ή, όν. ἐπίθ. risible, *risibile.* §. τὸ γελαστικόν. risibilité. *risibilità.* §. γελαστικός, ἀξιογέλωτος. ridicule, bernable. *ridicolo, la.* §. γελαστικός, ἀπατητικός. trompeur, artificieux. *ingannevole.*

Γελέκι, οῦσ. jaquette de toile, corset. *camiciotto, guardacuore.*

Γέλοιον, ὐσ. rire, ris. *riso, risa.* §. γέλοια. risée. *risata.* §. ἄμετρα γέλοια. ris excéssif. *cachinno, riso smoderato.* §. ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια. rire à gorge déployée. *scoppiar dalle risa, sgangasciare.* §. διὰ γέλοιον. pour rire. *per ridere.* §. διὰ γέλοιον, διὰ περιγέλοιον. en ridicule. *in canzona.* §. σὺ ἦσαι τὸ γέλοιον τοῦ κοινοῦ. tu seras la risée du public. *tu se' l'oca, tu sarai la favola di tutti.*

Γελοῖος, γελοιώδης, ἐπίθ. γόσιμος, ἀςεῖος. plaisant, *ridicolo*. §. γελοιώδης, ἄξιος γέλωτος, risible, ridicule. *ridicolo*, *schernevole*. §. γίνομαι γελοιώδης. tomber dans le ridicule, *farsi canzonare*. §. τὸ γελοιῶδες. ridicule, *ridicolosità*.

Γελοιωδῶς, ἐπίρ. plaisamment. *ridicolosamente*.

Γελῶ, P'. rire, *ridere*. §. γελῶ χωρὶς ὄρεξιν. rire du bout des dents. *ridere senza voglia*. §. γελῶ ὑπερβολικά. étouffer de rire, rire à gorge déployée. *sbellicarsi*, *scoppiare*, *smascellare*, *sganasciare dalle risa*. §. ἄρχισε νὰ γελᾷ. il se prit à rire. *si diede a ridere*. §. γελῶντας, riant, *ridendo*. §. γελῶ, ἀπατῶ. tromper, duper. *ingannare*, *gabbare*. §. γελῶ, περιγελῶ. railler, se moquer. *beffare*, *burlare*. §. γελῶ, ἀπατῶ τινὰ μὲ λόγια. donner des cassades, conter des fagots, des fadaises, en faire accroire, en donner à garder. *dar ad intendere*, *far credere*, *vendere vesciche*, *ficcar carote*. §. γελοῦμαι, ἀπατοῦμαι, se tromper, être la dupe. *ingannarsi*. §. γελοῦμαι, σφάλλω, λανθάνω. errer, se méprendre. *sbagliare*, *fallare*.

Γέλωτας, ὁ σ. ris, rire. *riso*. §. ἄμετρος γέλωτας, ris excessif. *cachinno*, *riso smoderato*. §. ἀρέξιτῶ γέλωτα, δίδω αἰτίαν γέλωτος. apprêter à rire. *rendersi ridicolo*, *diventar la favola della gente*.

Γελωτοποιός, ἐπίθ. plaisant, te. *ridicolo*, *la*.

Γεμάτα, ἐπίθ. pleinement. *pienamente*.

Γέμα, κτλ. ἰδὲ Γεῦμα κτλ.

Γεμάτος, η, ον. ἐπίθ. plein, ne. *pieno*, *na*. §. γεμάτος, παχύς, replet, te. *grasso*, *sa*. *pingue*. §. γεμάτος, χορτάτος, plein, ne. rassasié, ée. *pieno*, *na*. *sazio*, *ia*. §. γεμάτον, ἐπίρ. tout plein. *tutto pieno*.

Γεματώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus plein, ne. *più pieno*, *na*.

Γεμίζω. P'. emplir, remplir. *empire*, *riempire*. §. γεμίζω, ὐδ. se remplir. *riempirsi*. §. γεμίζω ἴσως ἀπάνω, remplir tout à fait. *zeppare*.

Γεμίσας, μετ. ἀρ. celui qui a rempli. *colui che ha riempiuto*.

Γεμίσασα, μετ. θηλ. celle qui a rempli. *colei che ha riempiuto*.

Γεμίσια, ὐσ. τὰ πωρικά, les fruits. *le frutta*.

Γέμισμα, οὐσ. plenitude. *plenitudine*. §. γέμισμα, τὸ γεμίζειν. l'action de remplir. *empimento*, *riempimento*.

Γεμισμένος, η, ον, μετ. empli, ie. rempli, ie. *empiuto*, *ta*. *riempito*, *ta*.

Γέμωσμα, γεμώνω, κτλ. ἰδὲ Γέμισμα, γεμίζω.

Γέμωσις, ὐσ. l'action de remplir. *riempimento*: §. γέμωσις τοῦ φεγγαριοῦ. pleine lune *plenilunio*.

Γενάκι, ὐσ. petite barbe, barbette. *barbetta*.

Γενάρης, ἰδὲ Ἰαννουάριος,

Γενεὰ, ὐσ. géneration. *generazione*. §. γενεά. lignée, race. *razza*. §. γενεὰ διεστραμμένη. mauvaise race, engeance. *genia*. §. ἄνθρωπος ποταπῆς γενεᾶς. homme né dans la crasse. *uomo di vilissima estrazione*. §. γενεὰ, συγγένεια. parenté. *parentela*.

Γενειάδα, ὐσ. barbe longue. *barba lunga*. §. αὐτὸς ἔχει μεγάλην γενειάδα. il est bien barbu. *è molto barbuto*.

Γενεαλογία, ὐσ. généalogie. *genealogia*.

Γενεαλογικός, ή, όν. ἐπίθ. généalogique. *genealogico*, *ca*.

Γενεαλογῶ, P'. faire la généalogie de quelqu'un. *far la genealogia di uno*.

Γενεθλιακός, ἐπίθ. génethliaque, natal, le. *genetlico*, *natalizio*, *ia*.

Γενέθλιον, ὐσ. nativité. *natività*, *natale*.

Γενειάζω, P'. commencer à faire barbe. *cominciar a far barba*.

Γενειασμένος, η, ον. ἐπίθ. barbu. *barbuto*.

Γένειον, ὐσ. barbe. *barba*. §. μικρὸν γένειον. barbette. *barbetta*. §. ἔχει μεγάλα γένεια. il est barbu. *è barbuto*. §. μεγάλα γένεια, barbe longue. *barba lunga*.

Γενεράλης, ουσ. général. *generale.*

Γένεσις, ὀσ. γένεσις τινὸς πράγματος, ἡ ἀρχή. origine. *origine.* §. ἡ βίβλος τῆς Γενέσεως. la Génésé, *la Genesi.*

Γενικός, ή, όν. ἐπίθ. général, le universal, lle. *generale, universale.* §. τὸ γενικόν. la généralité. *l'universalità.* §. γενικὴ πτῶσις. génitif. *genitivo.*

Γενικῶς, ἐπίῤ. en général, universallment. *in generale, universalmente.* §. γενικῶς ὁμιλῶντας. généralement parlant. *generalmente parlando.* §. γενικῶς, κατὰ γένος, communement. *genericamente.*

Γενικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-universel, le. *universalissimo, generalissimo, ma.*

Γενικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus uuiversel, le. *più universale.*

Γέννα, ὀσ. accouchement, enfantement. *parto, il partorire.*

Γενναῖος, α, ον. ἐπίθ. généreux, euse. *generoso, sa.* §. γενναῖος, ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος, libéral, le. *liberale.* §. γενναῖος, ἀνδρεῖος. brave. *bravo.*

Γενναιότης, ὀσ. générosité. *generosità.*

Γενναιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-généreux, euse. *generosissimo, ma.*

Γενναιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus généreux, euse. *più generoso, sa.*

Γεννηθείς, εῖσα, ὲν, μετ. né, ée. qui vient de naître. *nato, ch'è nato, ta.*

Γέννημα, ουσ. τὸ γεννᾷν. accouchement. *parto.* §. γέννημα, ἡ γέννησις. naissance, *nascita.* §. γέννημα, τὰ γεννήματα. les blès. *le biade.* §. γεννήματα ἀνακατωμένα. ablais. *biade miscute.* §. γεννήματα ἐχιδνῶν. race de vipéres. *razza di vipere.*

Γεννημένος, η, ον. μετ. né, ée. *nato, ta.* §. γεννημένος, ὅστις ἔλαβε τὴν γέννησιν. engendré, ée. *generato, ta.*

Γεννήσας, μετ. ἀρ. qui a engendré. *che ha generato.*

Γεννήσασα, μετ. qui a accouché. *che ha partorito.*

Γέννησις, ὀσ. naissance. *nascimento, nascita.* §. γέννησις, τὸ γεννᾷν. procréation. *generazione.* §. ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. nativité. *natività.*

Γεννητικός, ή, όν. ἐπίθ. génératif, ive. *generativo, va.* §. γεννητικός, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν γένναν. génital. *genitale.* §. τὸ γεννητικόν, ἡ γεννητικὴ δύναμις. puissance, d'engendrer. *generabilità.* §. τὰ γεννητικὰ μέρη. les parties honteuses, naturelles. *le parti genitali.*

Γεννητός, ή, όν. ἐπίθ. qui se peut engendrer. *generabile.*

Γεννήτωρ, γεννήτρια. οἱ γεννήτορες. le père et la mère. *genitore, i genitori.*

Γεννῶ, Ρ΄. διὰ τὰς γυναῖκας. accoucher, enfanter. *partorire.* §. γεννῶ. engendrer, procréer. *procreare, generare.* §. γεννοῦμαι. naître. *nascere.* §. γεννῶ τὰ αὐγά, διὰ ταῖς ὄρνιθαις καὶ ἄλλα λέγεται. pondre. *far le uova.*

Γένος, ὀσ. genre. *genere.* §. τὸ ἀνθρώπινον γένος. le genre humain. *l'uman genere.* §. γένος. λαός. gent. *gente.* §. γένος, ἔθνος. nation. *nazione.* §. ἀνήκων εἰς ἕνα γένος. national. *nazionale.* §. εἶμαι ἀπὸ καλὸν γένος. être de bonne maison. *essere di buona nascita.* §. εἶμαι ἀπὸ ποταπὸν γένος. être de basse extraction. *essere di bassa nascita.*

Γεντιανή, ὀσ. φυτόν. gentiane. *genziana.*

Γερά, ἐπίῤ. sainement, *sanamente.* §. γερά, δυνατά. rigoureusement. *fortemente.*

Γεράζω, ἰδὲ Γηράζω.

Γεραχάρης, ὀσ. fauconnier. *falconiere.*

Γεράκι, ὀσ. faucon, épervier. *falcone, sparviere.* §. μικρὸν γεράκι. petit faucon. *falconello.*

Γερακομύτης, ὀσ. qui a un nez aquillin. *che ha naso aquilino.*

Γερακοσέρι, ὀσ. fauconnerie, l'art de dresser et de gouverner les faucons. *falconeria, arte di governare i falconi.*

Γι-

Γερακοτρόφος, ὁ. fauconnier. *falconiere*.

Γερακοτροφεῖον, τό. lieu où l'on dresse les faucons. *luogo dove si governano i falconi*.

Γερακόχορτον, τοῦ. hiéracium. *jeracio*.

Γεράματα, τά. πληθ. vieillesse. *vecchiezza*.

Γεράνιον, τό. φυτόν. bec de cigne. *geranio*.

Γερανὸς, οῦ. grue. *gru, grue*.

Γερὰς, τό. πληγή. plaie, ulcére. *piaga, ulcera*.

Γερμένος, η, ον. μετ. incliné, ée. penché, ée. *inclinato, ta*. §. γερμένος ἀνάποδα. renversé, ée. *rovesciato, ta*.

Γέρνω, Ρ'. incliner, pencher. *inclinare*. §. γέρνω ἀνάποδα. renverser. *rovesciare*.

Γέρνων, μετ. qui penche. *pendevole*.

Γεροντάκης, τοῦ. vieillot, qui commence à vieillir. *attempatetto, vecchietto*.

Γεροντικά, ἐπίρ. en vieillard. *da vecchio*.

Γεροντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. en vieillard. *da vecchio*. §. γεροντικὴ ἡλικία. caducité. *caducità*. §. γεροντικός. de vieillard. *di vecchio*.

Γερόντιον, τοῦ. vieillot, *vecchietto*.

Γερόντισσα, τῆς. vieille. *vecchia*.

Γεροντοκομεῖον, ἰδὲ Γηροκομεῖον.

Γεροντότερος, η, ον. ἐπίθ. plus vieux. *più vecchio*. §. γεροντότερος εἰς τὰ χρόνια. aîné. *maggiore, primogenito*.

Γεροπόρνος, ὁ. bouquin, vieux satyre. *caprone, vecchio lascivo*.

Γερὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. ὑγιής. sain, ne. *sano, na*. §. γερὸς, ὑγιεινός. salubre. *salubre, salutevole*. §. γερὸς, ἀβλαβὴς, ὁποῦ δὲν προξενεῖ βλάβην. innocent, qui ne nuit pas. *innocente, che non nuoce*. §. γερὸς, ὁποῦ δὲν ἐβλάφθη. sauf, ve. *salvo, va*. §. γερὸς, δυνατός. fort, te. *forte*.

Γέρος, ἰδὲ Γέρων.

Γερρᾶς, ἰδὲ Γερᾶς.

Γέρων, γέροντος. ὁ. vieux, vieillard. *vecchio*. §. γέρων πόρνος. vieux satyre, bouquin. *caprone*.

Γερουσία, ἡ. le sénat. *il senato*.

Γευθεὶς, εῖσα, έν, μετ. qui a goûté. *che ha gustato, che ha assaggiato*.

Γεῦμα, τοῦ. le diner. *il desinare, il pranzo*.

Γευματίζω, Ρ'. diner. *pranzare*.

Γεύομαι, Ρ'. diner. *desinare, pranzare*. §. γεύομαι, δοκιμάζω τὸ φαγητόν. goûter. *gustare*. §. γεῦσε, δοκίμασε αὐτὸ τὸ κρασί. goûtez ou tâtez de ce vin là, *assaggiate di quel vino*. §. γεύομαι ἕνα πρᾶγμα. goûter, essayer. *assaporare, assavorare*.

Γεῦσις, ἡ. ἡ γεῦσις τινὸς πράγματος. goût. *gusto*. §. ἡ γεῦσις, ἡ νοστιμάδα τοῦ φαγητοῦ. goût, saveur. *sapore*.

Γεύσιμον, τό. savourement, l'action de goûter. *assaggio, assaggiatura*.

Γευστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut goûter. *che si può gustare*.

Γέφυρα, ἰδὲ Γεφύρι.

Γεφυράκι, τό. μικρὸν γεφύρι. petit pont. *ponticello*.

Γεφύρι, τό. pont. *ponte*. §. γεφύρι ἐπάνω εἰς βάρκαις. pont de bateaux, *ponte di barche*. §. γεφύρι σηκωτὸν, ἐκεῖνο τὸ γεφύρι ὁποῦ εἶναι εἰς ταῖς πόρταις τοῦ κάστρου. pont levis. *ponte levatojo*. §. γεφύρι στερεὸν, ἀκίνητον, ὁποῦ δὲν σαλεύει. pont dormant. *ponte fisso*. §. γεφύρι κινητὸν διὰ τὸ ὁποῖον περνοῦν στρατεύματα ἀπὸ τὸ ποτάμι. ponton. *puntone*.

Γεωγραφία, ἡ. géographie. *geografia*.

Γεωγραφικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. géographique. *geografico, ca*.

Γεωγράφος, ὁ. géographe. *geografo*.

Γεωμέτρης, ὁ. géométre. *geometra*.

Γεωμετρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. géometrique, *geometrico*.

Γεωμετρικῶς, ἐπίρ. géométriquement, *geometricamente*.

Γεωμετρία, ἡ. géométrie. *geometria*.

Γεωμετρῶ, Ρ'. mesurer géometriquement. *misurar geometricamente*.

Γεωπονικὸν, τό. géorgique. *che tratta dell' agricoltura*.

Γεώργημα, τό. labour, labou-

bourage. *aratura*, *coltivazione*.

Γεωργικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὴν γεωργικὴν. appartenant à l'agriculture. *appartenente all' agricoltura*. §. ἡ γεωργική. l'agricolture. *agricoltura*. §. γεωργικὸν ποίημα. géorgique. *georgica*.

Γεωργός, ὁ. cultivateur, laboureur. *coltivatore*, *lavoratore*.

Γεωργῶ, Ρ'. labourer, cultiver. *coltivare*, *arare*.

Γῆ, ἡ. la terre. *la terra*. §. κατὰ γῆς. à plate terre. *sulla terra nuda*. §. γῆ, χῶμα. poudre. *polvere*. §. γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. tu es poudre, et tu retourneras en poudre. *tu sei polvere ed in polvere ritornerai*. §. γῆ αὐτὶ τοῦ ἢ, σωδέσμου. ou, o. *ovvero*.

Γηβεντίζω, κτλ., ἰδὲ Γεβεντίζω, κτλ.

Γήϊνος, ἐπίθ. terrestre. *terrestre*, *terreno*, *na*. §. γήϊνος. χωματένιος, de terre. *terreo*, *a*. §. τὸ γήϊνον, terrestreité. *terrestreità*.

Γηράζω, Ρ'. vieillir. avancer en âge, blanchir. *invecchiare*, *attemparsi*, *incanutire*.

Γηραλαῖος, ἐπίθ. caduc, que. âgé, ée. qui est sur âge. *caduco*, *ca*. *attempato*, *ta*. *vecchiccio*, *cia*.

Γηράσας, μετ. ἀρ. celui qui a vieilli. *invecchiato*.

Γηράσασα, μετ. θηλ. celle qui a vieilli. *invecchiata*.

Γήρασμα, ὁ. l'action de devenir vieux, *l'invecchiare*.

Γηρασμένος, η, ον. μετ. vieilli, ie. *invecchiato*, *ta*.

Γηρατεῖον, οὐσ. vieillesse. *vecchiezza*.

Γηροκομεῖον, γηροτροφεῖον, ὁ. hôpital pour les vieillards. *spedale per i vecchi*.

Γηροκόμος, γηροτρόφος, ὁ. celui qui prend soin des vieillards. *colui che prende cura de' vecchj*.

Γηροκομῶ, γηροτρέφω, Ρ'. avoir soin des vieillards. *aver cura per li vecchj*.

Γήτευμα, οὐσ. ensorcellement. *affascinamento*.

Γητευμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. *ammaliato*, *ta*.

Γητευτής, ὁ. qui ensorcele. *ammaliatore*.

Γητεύω, Ρ'. ensorceler. *ammaliare*.

Γιὰ αὐτὶ τοῦ διά. pour. *per*. §. γιὰ αὐτὶ τοῦ ὑγεία. santé. *salute*. γιὰ σου, πρὸς τοὺς πταρνιζομένους. Dieu vous benisse. *Dio v' ajuti*. §. γιὰ, αὐτὶ τοῦ ἢ, ou. *o*, *ovvero*. §. γιὰ τί. pourquoi? *perchè?* §. γιὰ τὸν Θεὸν τί κάμνεις; mon Dieu, que faites vous? *Dio mio che cosa fate?* §. σὲ παρακαλῶ γιὰ τὸν Θεόν. je vous prie pour l'amour de Dieu. *vi prego per l' amor di Dio*. §. γιὰ μιά, παρευθύς. tout d'un coup. *subito*, *in un tratto*.

Γιαγιά, ἡ. grande mére. *avola*, *nonna*.

Γιαίνω, Ρ'. ἰατρεύομαι. guerir. *guarire*.

Γιαλί, γιάλινος, γιαλικά, γιαλίζω, ἰδὲ Γυαλί, κτλ.

Γιαλός, ἰδὲ Αἰγιαλός.

Γιαμένος, ἰδὲ Ἰατρευμένος, ὑγιαίνας.

Γιανίτζαρης, ὁ. janissaire. *giannizzero*.

Γιαπουντζές, ὁ. espéce de gaban. *zamberlucco*.

Γιασιμί, ὁ. jasmin. *gelsomino*.

Γιατρεία, γιατρεύω, κτλ. ἰδὲ Ἰατρεία, ἰατρεύω, κτλ.

Γίγαντας, οὐσ. colosse, géant. *colosso*, *gigante*.

Γιγαντιαῖος, Γιγάντειος, ἐπίθ. colossal, le. gigantesque. *colossale*, *gigantesco*, *ca*.

Γιγγίβερι, ὁ. gingembre. *zenzevero*.

Γίδα, ἡ. chévre, *capra*. §. γεννῶ γίδας, chevroter. *partorire capretti*.

Γίδι, ὁ. cabri. *capretto*.

Γιδίσιος, ἐπίθ. de chévre. *caprino*, *na*. *caprigno*, *gna*.

Γιδοβοσκός, ὁ. chevrier. *caprajo*.

Γιδόπουλον, ὁ. cabri. *capretto*.

Γιδοτόμαρον, ὁ. chamois, chevrotin. *pelle di camoscio*, *pelle di capretto concia*.

Γιερά, ἰδὲ Γερά. i

Γιεράκι, ἰδὲ Γεράκι.

Γιερός, ἰδὲ Γερός.

Γιέρος, ἰδὲ Γερων.

Γιλέκι, ἰδὲ Γιλέκι.

Γί-

Γίνομαι, Pʹ. se faire. *farsi*. §. μὴ γένοιτο. à Dieu ne plaise. *Dio nol voglia*. § γίνομαι καλὸς αὐτὶ τῦ εἴνομαι καλὸς, ἤγουν ἐνέχυρον. être garant. *farsi mallevadore*. §. γίνομαι, se faire, devenir. *farsi, diventare*.

Γινόμενος, η, ον. μετ. celui, ἢ celle qui se fait. *colui, ὴ colei che si fa*. §. τὸ γινόμενον ὀυκ ἀπογίνεται. ce qui est fait, n'est pas à faire. *quel che è fatto, è fatto*.

Γινώσκω, Pʹ. ἰξεύρω. savoir. *sapere*. §. γινώσκω, γνωρίζω. connoître. *conoscere*.

Γινώσκων, ουσα. μετ. ἰξεύρων. qui sait. *che sa*. §. γινώσκων, γνωρίζων. qui connoit. *che conosce*.

Γιῶμα, γιωματίζω, κτλʹ. ἰδὲ Γεῦμα, γεύματίζω, κτλʹ.

Γκάϊδα, ὀυσ. ἀσκοτζαμποῦνα. cornemuse. *cornemusa, piva*.

Γκιννὴς, ουσ. coïon. *coglione*.

Γκῦσα, ὀυσ. ἡ γκῦσα τῶν πτηνῶν. jabot, *gozzo degli uccelli*.

Γκρημνίζω, κτλʹ. ἰδὲ Κρημνίζω, κτλʹ.

Γλάρος, ὀυσ. foulque, macreuse, mouette. *folaga*.

Γλάστρα, γλαστρὶ, ὀυσ. pot à mettre des fleurs, etc. *testo*.

Γλαφυρὸς, ἐπίθ. élegant, te. *elegante*.

Γλαφυρότης, ὀυσ. élegance. *eleganza*.

Γλίπω, ἰδὲ Βλέπω.

Γλήγωρα, γλήγωρος, κτλʹ. ἰδὲ Ὀγλύγωρα, κτλʹ.

Γλίνη, ὀυσ. argille. *argilla*.

Γλινώδης, ἐπίθ. argileux, euse. *argilloso, sa*.

Γλοῦγλυ, glouglou. *gloglo*.

Γλυκὰ, ἐπίθ. doucement. *dolcemente*.

Γλυκάδα, ουσ. douceur. *dolcezza*.

Γλυκάδι, ὀυσ. τὸ γλυκάδια τῶν ζώων, fressure. *frattaglie*. §. γλυκάδια τῶν ὀρνίθων. abatis de volaille. *frattaglie*.

Γλυκαίνω, Pʹ. Ἐν. adoucir, dulcifier. *addolcire, dolcificare*. §. γλυκαίνω, ἡμερώνω, καταπραΰνω. adoucir, radoucir. *addolcire, mitigare*. §. γλυκαίνω, γίνομαι γλυκὺς, s'adoucir. *dolcificarsi*. §. γλυκαίνω, γίνομαι ἥμερος. se radoucir. *mitigarsi*.

Γλυκαίνων, μετ. ἀρ. adoucissant, qui adoucit. *addolcitivo, che addolcisce*.

Γλύκαμα, ουσ. adoucissement. *addolcimento, dolcificazione*. §. γλύκαμα τοῦ καιροῦ. radoucissement. *mitigamento*.

Γλυκαμένος, η, ον. μετ. adouci, ie. *addolcito, ta*. καὶ μεταφ. radouci, ie. *raddolcito, ta. mitigato, ta*.

Γλυκασθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. adouci, ie. dulcifié, ée. *dolcificato, indolcito, ta*. καὶ μεταφ. ὅστις ἡμερώθη. adouci, ie. *raddolcito, ta*.

Γλυκάνισον, ὀυσ. anis, *anice*. §. ἀρτύνω μὲ γλυκάνισον, ἢ βάνω γλυκάνισον. aniser. *coprir di anici*. §. γλυκάνισα ζαχαρωμένα. anis sucrés. *anici in camicia*.

Γλυκανόστος, ἐπίθ. douceâtre, doucereux, euse. *dolcigno, gna. sdolcinato, ta*.

Γλύκασμα, ἰδὲ Γλύκαμα.

Γλυκιά, ἰδὲ Γλυκά.

Γλυκὶ, ὀυσ. ὁ σεληνιασμὸς, mal caduc, haut-mal. *mal caduco, epilessia*.

Γλυκίζω, ἰδὲ Γλυκαίνω.

Γλύκισμα, ὀυσ. τὸ γλύκασμα. adoucissement. *addolcimento*. §. γλυκίσματα, διάφορα γλυκὰ πράγματα ζαχαράτα, καὶ ἄλλα, bonbon, friandises, dragées, confitures. *chicche, confetture*.

Γλυκισμένος, ἰδὲ Γλυκασμένος.

Γλυκογογγύλη, ὀυσ. chou navet. *carota*.

Γλυκοκάλαμον, ὀυσ. casse, *cassia*.

Γλυκοκελάδισμα, ουσιαστ. chant agréable des oiseaux. *canto soave degli uccelli*.

Γλυκοκελαδος, ἐπίθ. oiseau qui chante agréablement. *uccello che canta soavemente*.

Γλυκοκελαδῶ. Pʹ. chanter agréablement. *cantar soavemente*.

Γλυκοκοίμισμα, ὀυσ. l'action de dormir paisiblement et agréablement. *il dormire tranquillamente, e soavemente*.

Γλυκοκοιμίζω, Pʹ. faire endormir agréablement. *addormentare soavemente*.

Γλυκοκοιμίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a fait endormir agréablement, *colui ὢ colei che ha addormentato soavemente.*

Γλυκοκοιμοῦμαι, P'. dormir d'un bon sommeil, dormir agréablement, paisiblement. *dormire di buon sonno, dormire soavemente.*

Γλυκοχοιπάζω, P'. faire les yeux doux, régarder tendrement, couver des yeux, régarder favorablement, de bon œil. *mirar con occhio affettuoso, far occhiolino, guardar di buon occhio, occhieggiare, riguardar teneramente.*

Γλυκοχοιπάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a régardé tendrement. *colui, ὢ colei che ha guardato teneramente.*

Γλυκόλαλα, ἐπίρ. affablement. *affabilmente, con affabilità.*

Γλυκολάλημα, ὀσ. l'action de parler affablement. *il parlar soavemente.*

Γλυκολαλιά, ὀσ. discours suave, affable. *discorso, parlare affabile.*

Γλυκόλαλος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui parle affablement. *colui ὢ colei che parla affabilmente.*

Γλυκολαλῶ, P'. parler affablement. *parlare affabilmente.*

Γλυκολογία, ὀσ. affabilité dans les discours. *affabilità nel discorrere.*

Γλυκολόγος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est affable dans son discours. *colui ὢ colei che è affabile nel suo discorso.*

Γλυκομίλημα, γλυκομιλῶ κτλ. ἰδὲ Γλυκολάλημα, κτλ.

Γλυκόξυνος, ἐπίθ. aigre-doux, ce. *agrodolce, di mezzo sapore.*

Γλυκόπικρος, ἐπίθ. doux et amer. *dolciamaro, ra.*

Γλυκόρριζα, ὀσ. réglisse, herbe des Scythes. *regolizia.*

Γλυκός, ἐπίθ. doux, ce. *dolce.* §. γλυκός, ἥμερος. doux souple. *blando.* §. γλυκὰ λόγια. paroles tendres. *parole tenere.* §. γλυκά, γλυκίσματα. conserve. *conserva.*

Γλυκόστομος, ἐπίθ. qui parle avec douceur. *che parla dolcemente.*

Γλυκούτζικος, ἐπίθ. douceâtre. *dolcigno, gna.*

Γλυκοβυφερούτζικος, ἐπίθ. douillet, te. *morbidetto, ta.*

Γλυκοφίλημα, ὀσ. baiser de cœur. *baciozzo.*

Γλυκοφιλήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a baisotté. *colui ὢ colei che ha baciucchiato.*

Γλυκοφιλῶ, P'. baisotter, baiser de cœur. *baciucchiare.*

Γλυκοφιλῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui baise de cœur. *colui ὢ colei che baciucchia.*

Γλυκόφωνος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une voix douce, melodieuse. *colui ὢ colei che ha la voce dolce, melodiosa.*

Γλυκοχαιρέτιστος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui salue affablement. *colui ὢ colei che saluta affabilmente.*

Γλυκοχαιρετῶ, P'. saluer d'une maniére affable. *salutare con affabilità, caramente.*

Γλυκύς, ἰδὲ Γλυκός.

Γλυκύτατα, ἐπίρ. très-doucement. *dolcissimamente.*

Γλυκύτατος, ἐπίθ. trés-doux, ce. *dolcissimo, ma.*

Γλυκύτερα, ἐπίρ. plus doucement. *più dolcemente.*

Γλυκύτερος, η, ον, ἐπίθ. plus doux, ce. *più dolce.*

Γλυκύτης, ούσ. douceur. *dolcezza.*

Γλυκύφωνος, ἰδὲ Γλυκόφωνος.

Γλυμμένος, η, ον. μετ. léché, ée. *leccato, ta.*

Γλύπτης, ούσ. sculpteur. *scultore.*

Γλυπτική, ὀσ. sculpture. *scultura.* §. γλυπτική. gravûre. *intaglio.*

Γλυπτικός, ή, όν. ἐπίθ. de sculpteur. *scultorio.*

Γλυπτός, ή, όν. ἐπίθ. sculpté, ée. *scolpito, ta. inciso, sa.* §. γλυπτά, images en sculpture. *imagini scolpite.*

Γλύσις, ἰδὲ Γλύτωμα.

Γλυστερός, ή, όν. ἐπίθ. glissante, te. *sdrucciolante, lubrico, ca. sdrucciolosο, sa.* §. τόπος γλυστερός, casse-cou, endroit glissant. *rompicollo, luogo lubririco.*

Γλυστῆρι, ούσ. clystére. *serviziale.*

Γλύστρα, ὀσ. glissement. *sdrucciolamento.*

Γλυστρηματιά, ὀσ. glissade,

de. *sdrucciolo, sdrucciolamento.*

Γλύσρημα, ἐσ. l'action de glisser. *sdrucciolamento, lo sdrucciolamento.*

Γλυστρήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a glissé. *colui ἢ colei che ha sdrucciolato.*

Γλυστρίδα, οὐσ. pourpier. *portulaca.*

Γλύστρισμα, ἴδε Γλύσρημα.

Γλυστρῶ, P'. glisser. *sdrucciolare.* §. γλυστρῶ, ἤτοι χρυφίως ἐμβαίνω μέσα εἰς ἕνα τόπον. se coucher. *sdrucciolare, passar insensibilmente.* §. γλυστρῶ μεταφ. σφάλλω. faire un faux pas. *sdrucciolare.* §. γλυστρῶντας, en glissant. *sdrucciolando.* §. γλυστρῶ διὰ τὰ ψάρια, glisser, *sguizzare.*

Γλυστρώδης, ἐπίθ. glissant, te. *sdrucciolevole.*

Γλυστρωτὰ, ἐπίῤ. en glissant. *sdrucciolone.*

Γλυστρωτὸς, ἴδε Γλυστρώδης.

Γλύτωμα, ἐσ. l'action d'éviter le danger. *scampamento, scampo.* § γλύτωμα, ἐλευθέρωμα ἀπὸ τὴν σκλαβιὰν, délivrance. *liberazione.* §. γλύτωμα τινὸς πράγματος. recousse. *ricuperamento.*

Γλυτωμένος, η, ον. μετ. evadé, ée. *sfuggito, ta. scampato, ta.* §. γλυτωμένος, ἐλευθερωμένος. délivré, ée. *liberato, ta.*

Γλυτώνω, P'. Ε. délivrer. *liberare.* §. γλυτώνω ἐδ. s'évader, éviter. *scampare, scansare, sfuggire.* §. καλὰ τὴν ἐγλύτωσα. j'en suis sorti à merveille. *l'ho scapolata bene.* §. γλυτώνω τινὰ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. recourre. *ricuperare.*

Γλυφάδα, οὐσ. goût douceâtre. *gusto dolcigno.*

Γλυφαίνω, P'. rendre douceâtre. *render dolcigno.* §. γλυφαίνω, γίνομαι γλυφός. se rendre douceâtre. *farsi dolcigno.*

Γλυφὶς, ἐσ. γλυφίδιον. burin. *burino.* §. γλυφὶς ἢ χαραγματιά. coche. *tacca.*

Γλυφὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. douceâtre. *dolcigno, na.*

Γλύφω, P'. lécher. *leccare, lambire.*

Γλύψιμον, ἐσ. l'action de lécher. *lambimento, leccamento.*

Γλῶσσα, ἐσ. langue. *lingua.* §. γλῶσσα, διάλεκτος. langage. *lingua, linguaggio.* §. γλῶσσα βαρειά. langue difficile. *lingua difficile.* §. ἁπλὴ γλῶσσα. langue vulgaire. *lingua volgare.* §. αὐτὸς ὁ λόγος μοῦ ἔρχεται εἰς τὴν γλῶσσαν. avoir un mot sur le bout de la langue. *aver in sulla punta della lingua.* §. μοῦ εὐγαίνει τὴν γλῶσσαν, ἤτοι μοὶ ἀποκρίνεται μὲ αἰσχρωτίαν. il me répond effrontément. *mi risponde sfacciatamente.* §. γλῶσσα πασῆ χοίρινη. languier. *lingua di porco seccata.* §. γλῶσσα, μασοῦκι θαλάσσης. mole. *molo.* §. γλῶσσα ψάρι. sole. *soglia.* §. γλῶσσα τοῦ ζυγιοῦ. languette d'une balance. *lingua.* §. μικρὴ γλῶσσα. petite langue. *linguetta.*

Γλωσσαρᾶς, ἐσ. ἀρ. babillard. *linguacciuto.*

Γλωσσαροῦ, ἐσ. θηλ. babillarde. *linguacciuta.*

Γλωσσᾶς, καὶ θηλ. γλωσσοῦ, ἴδε Γλωσσαρᾶς.

Γλωσσαλγὴς, ἐπίθ. médisant, te. langue mordante, *lingua mordace, lingua che taglia e fora, lingua tabana.*

Γλωσσαλγία, ἐσ. médisance. *maldicenza.*

Γλωσσίδι, ἐσ. τὸ γλωσσίδι τῆς χαμπάνας, battant, marteau d'une cloche. *batocchio, battaglio.* §. γλωσσίδι τοῦ αὐλοῦ. languette. *chiave d'un istromento da fiato.* §. γλωσσίδι τοῦ ζυγιοῦ. languette. *ago della bilancia.* §. γλωσσίδι τοῦ μύλου. traquet. *battagliuolo di mulino.*

Γλωσσοδέσι, οὐσ. le frein de la langue. *filello, scilinguagnolo.*

Γλωσσοτζεύδης, ἐπίθ. bégue. *scilinguato.*

Γλωσσοφίλημα, ἐσ. baiser lascif. *bacio lascivo.*

Γλωσσοφιλῶ, P'. baiser lascivement. *baciare lascivamente.*

Γνάμμα, οὐσ. apprêt des cuirs. *concia.*

Γναμμένος, η, ον. ἐπίθ. apprêté, ée. *conciato, ta.*

Γνά-

Γνάφαλον, ὐσιασ. bourre. *borra.*

Γναφεῖον, ὐσ. foule. *purgo, gualchiera.*

Γναφεὺς, ὐσ. foulon. *purgatore.*

Γναφὴ, ὐσ. l'action de fouler les draps. *il purgare i panni.*

Γνέθω, Pʹ. filer. *filare.*

Γνέμα, ὐσ. τὸ γνέσιμον filage. *il filato.* §. γνέμα, τὸ γνέψιμον, signe. *accennamento.*

Γνεμμένος, η, ον. μετ. filé, ée. *filato, ta*

Γνέσας, σασα, μετ, celui ὴ celle qui a filé. *colui ò colei che ha filato.*

Γνέσιμον, ὐσ. filage, filure. *il filato.* §. γνέσιμον, l'action de filer. *il filare.*

Γνεσμένος, ἰδὲ Γνεμμένος.

Γνέψιμον, ὐσ. signe, l'action de faire des signes. *accennamento.*

Γνέφω, Pʹ. faire signe. *accennare.*

Γνήσια, ἐπίῤ. ingenument. *ingenuamente.*

Γνήσιος, ία, ον. ἐπίθ. véritable. *vero, ra. genuino, na.* §. γνήσιος, ἄδολος, ἀπονήρευτος, ἁπλοῦς. ingenu, ue. *ingenuo, ua.*

Γνησιότης, ὐσ. ingenuité. *ingenuità.*

Γνώμη, ὐσ. avis. *avviso.* §. γνώμη, δόξα. maxime. *massima.* §. γνώμη, sentence. *sentenza.* §. αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, c'est mon sentiment, c'est mon opinion. *quest' è la mia opinione.* §. γνώμη. suffrage. *suffragio.*

Γνωμικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. prudent, te. avisé, ée. sage, judicieux, euse. *prudente, saggio, ia. giudizioso, sa.*

Γνωμικὰ, ἐπίθ. avec prudence. *prudentemente.*

Γνωμολογία, ὐσ. discours sententieux. *discorso senzioso.*

Γνωμολογικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui parle sententieusement. *che parla sentenziosamente.*

Γνωμολογῶ, Pʹ. parler sententieusement. *parlare sentenziosamente.*

Γνώμων, γνώμονας, ὐσιασ. gnomon, équerre. *squadra, gnomone.* γνώμων, χαράκι, λενιέρι. régle, *riga, rigolo.*

Γνωρίζων, μετ. ἀρ. connoissant, qui connoît. *conoscente, che conosce,* §. γνωρίζων, ὁ ἔχων εἴδησιν τινὸς πράγματος. connoisseur. *conoscitore.*

Γνωρίζω, Pʹ. connoître, *conoscere.* §. γνωρίζω. ἰξεύρω ἕνα πρᾶγμα, ἔχω εἴδησιν. se connoître en quelque chose. *conoscersi, aver cognizione.* §. γνωρίζωντας. connoissant. *conoscendo.* §. ἀφ' οὗ τὸν ἐγνώρισε. après l'avoir connu. *dopo averlo conosciuto.*

Γνωριμιὰ, ὐσ. connoissance. *conoscenza.* §. δὲν ἔχω γνωριμιὰν μαζί του. je n'ai aucune connoissance avec lui. *non ho alcuna conoscenza con esso lui.*

Γνώριμος, η, ον. ἐπίθ. homme de connoissance. *conoscente.* §. ἔχω πολλοὺς γνωρίμους, j'ai bien des connoissances. *ho molte conoscenze.*

Γνωρίσας, σασα, μετ. celui, ὴ celle qui a connu. *colui, ò colei che ha conosciuto.*

Γνώρισις, Γνώρισμα, ὐσ. connoissance. *conoscenza, conoscimento.*

Γνωρισμένος, η, ον. μετ. connu, ue. *conosciuto, ta.*

Γνωρισμὸς, ὐσ. l'action de connoître. *il conoscere, conoscimento.*

Γνωριστὴς, ὐσ. connoissant. connoisseur, *conoscente, conoscitore.*

Γνῶσις, ὐσ. φρονιμάδα. prudence. *prudenza.* §. γνῶσις, μάθησις. science, savoir. *sapere, scienza.* §. γνῶσις, εἴδησις. connoissance, *cognizione.*

Γνωστικὰ, ἐπίῤ. sensément, prudemment, judicieusement. *sensatamente, assennatamente, giudiziosamente.*

Γνωστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. sensé, ée. prudent, te. avisé, ée. *assennato, ta. sensato, ta. giudizioso, sa.* §. γνωστικὸς, ὅστις πολιτεύεται μὲ γνῶσιν. circonspect, ta. *cauto, ta.*

Γνωστικώτατα, ἐπίῤ. très-sensément, très-prudemment. *prudentissimamente.*

Γνωστικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-judicieux, euse. très sage. *giudiziosissimo, ma. sensatissimo, ma.*

Γνωστικώτερα, ἐπίῤ. plus prudemment. *più prudentemente.*

Γνω-

Γνωστικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus prudent, te. *più prudente*.

Γνωστός, ή, όν. ἐπίθ. connu, ue. *noto, ta*. §. γνωστὸν ποιῶ, faire savoir, avertir. *far sapere, far avvisare*.

Γόβα, ἡ σ. κοντύρα. pantoufle. *pantofola*.

Γογγύδα, ἡ σ. raifort. *ravano*.

Γογγύζω, P'. grogner, gronder. *borbottare, brontolare*. §. γογγύζω, murmurer, *mormorare*.

Γογγύλη, ἰδὲ Γογγύδα.

Γόγγυσμα, ἡ σ. murmure. *mormorio, borbottamento*.

Γογγυστὴς, ὁ σ. criard. *gridatore*. §. γογγυστὴς, ὅστις πραπατεύεται, μυρμυρι-στής. grogneur, murmureur. *borbottatore, mormoratore*.

Γογγυστικὰ, ἐπίρ. en murmurant. *mormorando*.

Γογγυστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de murmure. *di mormorio*.

Γόης, ὁ σ. charmeur, enchanteur, sorcier. *stregone, mago, incantatore*.

Γοητεία, ἡ σ. charme, enchantement, ensorcellement, sorcellerie. *incantesimo, ammaliamento, stregheria*.

Γοητεύω, P'. charmer, enchanter, ensorceler. *incantare, ammaliare, affatturare*.

Γομάρι, τὸ σ. âne, baudet. *asino, somaro*. §. γομάρι, μεταφ. ὁ ἀναίσθητος, μπουνταλᾶς, un souche, âne, sot. *baccellone, stupido, asinaccio*. §. γομάρι εἰς τὸ ὁποῖον γυβεντίζουν. pilori. *berlina*. ὅθεν γυβεντίζω εἰς τὸ γομάρι, exposer au pilori. *esporre alla berlina*. §. γυβεντίζομαι εἰς τὸ γομάρι. être exposé au pilori, être menè à cheval sur un âne. *esser esposto in berlina, andar sull' asino*. §. αὐτὸς εἶναι τὸ γομάρι τῆς χώρας. il est le souffre douleur, le cheval de bât. *egli è l' asino, la soma della villa*. §. ἕνα γομάρι, ἕνα φορτίον. une charge, une ânée. *una soma, la carica d' un asino*.

Γομαράκι, τὸ σ. ânon, petit âne. *asinello*.

Γομαρίστικα, ἐπίρ. lourdement, sottement. *asinescamente*.

Γομαρίστικος, ἐπίθ. d'âne. *d' asino, asinesco, asinino*.

Γομαροσύνη, ῆς σ. ânerie. *asinaggine, asinità*.

Γομαρίζω, P'. traiter quelqu' un en âne. *trattar qualcheduno da asino*. §. γομαρίζω, φέρομαι ἀπαλὰ, ὡς γομάρι. agir en âne. *agire da asino*.

Γόμι, τὸ σ. gomme. *gomma*.

Γόνα, τὸ σ. genou. *ginocchio*. §. μικρὸν γόνα. petit genon. *ginocchietto*.

Γονατάκι, τὸ σ. petit genou. *ginocchietto*.

Γονατίζω, P'. agenouiller, plier les genoux, se mettre à genoux, être à genoux. *inginocchiarsi, mettersi a ginocchio, piegar le ginocchia*.

Γονατίζων, ουσα. μετ. Et. celui qui agenouille. *colui, ò colei che inginocchia, che fa inginocchiare*. §. γονατίζων. celui, ǹ celle qui s' agenouille, qui plie lex genoux. *colui, ò colei che s' inginocchia*.

Γονατίσας, σασα. μετ. celui, ǹ celle qui a plié les genoux. *colui, ò colei che si è inginocchiato*.

Γονάτισμα, τὸ σ. genuflexion. *genuflessione, inginocchiata*.

Γονατισμένος, η, ον. μετ. qui est à genoux, agenouillé, ée. *inginocchiato, ta*.

Γονατιστὰ, ἐπίρ. à genou. *ginocchione, ginocchioni*.

Γονατιστῆρι, τὸ σ. agenouilloir. *inginocchiatojo*.

Γονατιστὴς, ὁ σ. qui s' agenouille. *che s' inginocchia*.

Γονατιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui est à genoux, qui est agenouillé, ée. *ch' è ginocchioni*.

Γόνατον, ἰδὲ Γόνα.

Γονέος, ὁ σ. parent. *parente*. §. οἱ γονεῖς, le père et la mère. *i genitori*. §. εἶμαι ἀπὸ καλοὺς γονεῖς. être de bonne maison. *essere di buona casa*.

Γονὴ, ἡ σ. géniture, *prole*.

Γονικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient aux parents. *che appartiene a' genitori*. τὰ γονικά. ce qu' on a hérédité du père & de la mère, patrimoine. *quel che qualcuno ha ereditato da' genitori, patrimonio*.

Γνάφαλον, ὄσιατ. bourre. *borra.*

Γναφεῖον, ὄσ. foule. *purgo, gualchiera.*

Γναφεὺς, ὄσ. foulon. *purgatore.*

Γναφὴ, ὄσ. l'action de fouler les draps. *il purgare i panni.*

Γνέθω, Pʳ. filer. *filare.*

Γνέμα, ὄσ. τὸ γνέσιμον filage. *il filato.* §. γνέμα, τὸ γνέψιμον, signe. *accennamento.*

Γνεμμένος, η, ον. μετ. filé, ée. *filato, ta*

Γνέσας, σασα, μετ, celui ἢ celle qui a filé. *colui ἢ colei che ha filato.*

Γνέσιμον, ὄσ. filage, filure. *il filato.* §. γνέσιμον, l'action de filer. *il filare.*

Γνεσμένος, ἰδὲ Γνεμμένος.

Γνέψιμον, ὄσ. signe, l'action de faire des signes. *accennamento.*

Γνέφω, Pʳ. faire signe. *accennare.*

Γνήσια, ἐπίρ. ingenument. *ingenuamente.*

Γνήσιος, ία, ον. ἐπίθ. véritable. *vero, ra. genuino, na.* §. γνήσιος, ἄδολος, ἀπονήρευτος, ἁπλοῦς. ingenu, ue. *ingenuo, na.*

Γνησιότης, ὄσ. ingenuité. *ingenuità.*

Γνώμη, ὄσ. avis. *avviso.* §. γνώμη, δόξα. maxime. *massima.* §. γνώμη, sentence. *sentenza.* §. αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, c'est mon sentiment, c'est mon opinion. *quest' è la mia opinione.* §. γνώμη. suffrage. *suffragio.*

Γνωμικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. prudent, te. avisé, ée. sage, judicieux, euse. *prudente, saggio, ia. giudizioso, sa.*

Γνωμικὰ, ἐπίθ. avec prudence. *prudentemente.*

Γνωμολογία, ὄσ. discours sententieux. *discorso sentenzioso.*

Γνωμολογικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui parle sententieusement. *che parla sentenziosamente.*

Γνωμολογῶ, Pʳ. parler sententieusement. *parlare sentenziosamente.*

Γνώμων, γνώμονας, ὄσιας. gnomon, équerre. *squadra, gnomone.* γνώμων, χαράκι, λενέρι. régle, *riga, rigolo.*

Γνωρίζων, μετ. ἀρ. connoissant, qui connoît. *conoscente, che conosce.* §. γνωρίζων, ὁ ἔχων εἴδησιν τινὸς πράγματος. connoisseur. *conoscitore.*

Γνωρίζω, Pʳ. connoître, *conoscere.* §. γνωρίζω. ἐξεύρω ἕνα πρᾶγμα, ἔχω εἴδησιν. se connoître en quelque chose. *conoscersi, aver cognizione.* §. γνωρίζωντας. connoissant. *conoscendo.* §. ἀφ' οὗ τὸν ἐγνώρισε. après l'avoir connu. *dopo averlo conosciuto.*

Γνωριμιὰ, ὄσ. connoissance. *conoscenza.* §. δὲν ἔχω γνωριμιὰν μαζύ του. je n'ai aucune connoissance avec lui. *non ho alcuna conoscenza con esso lui.*

Γνώριμος, η, ον. ἐπίθ. homme de connoissance. *conoscente.* §. ἔχω πολλοὺς γνωρίμους, j'ai bien des connoissances. *ho molte conoscenze.*

Γνωρίσας, σασα, μετ. celui, ἢ celle qui a connu. *colui, ἢ colei che ha conosciuto.*

Γνώρισις, Γνώρισμα, ὄσ. connoissance. *conoscenza, conoscimento.*

Γνωρισμένος, η, ον. μετ. connu, ue. *conosciuto, ta.*

Γνωρισμὸς, οὖσ. l'action de connoître. *il conoscere, conoscimento.*

Γνωριστὴς, ὄσ. connoissant. connoisseur, *conoscente, conoscitore.*

Γνῶσις, ὄσ. φρονιμάδα. prudence. *prudenza.* §. γνῶσις, μάθησις. science, savoir. *sapere, scienza.* §. γνῶσις, εἴδησις. connoissance, *cognizione.*

Γνωστικὰ, ἐπίρ. sensément, prudemment, judicieusement. *sensatamente, assennatamente, giudiziosamente.*

Γνωστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sensé, ée. prudent, te. avisé, ée. *assennato, ta. sensato, ta. giudizioso, sa.* §. γνωστικὸς, ὅσις πολιτεύεται μὲ γνῶσιν. circonspect, ta. *cauto, ta.*

Γνωστικώτατα, ἐπίρ. très-sensément, très-prudemment. *prudentissimamente.*

Γνωστικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-judicieux, euse. très sage. *giudiziosissimo, ma. sensatissimo, ma.*

Γνωστικώτερα, ἐπίρ. plus prudemment. *più prudentemente.*

Γνω-

Γνωσικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus prudent, te. *più prudente*.

Γνωστός, ή, όν. ἐπίθ. connu, ue. *noto, ta*. §. γνωστὸν ποιῶ, faire savoir, avertir. *far sapere, far avvisare*.

Γόβα, ἡ σ. κοντύρα. pantoufle. *pantofola*.

Γογγύδα, ἡ σ. raifort. *ravano*.

Γογγύζω, P'. grogner, gronder. *borbottare, brontolare*. §. γογγύζω, murmurer, *mormorare*.

Γογγύλη, ἰδὲ Γογγύδα.

Γόγγυσμα, τὸ σ. murmure. *mormorio, borbottamento*.

Γογγυστής, ὁ σ. criard. *gridatore*. §. γογγυστής, ὅστις παραπονᾶται, μυρμυρίστης. grogneur, murmureur. *borbottatore, mormoratore*.

Γογγυστικά, ἐπίῤ. en murmurant. *mormorando*.

Γογγυστικός, ή, όν. ἐπίθ. de murmure. *di mormorio*.

Γόης, ὁ σ. charmeur, enchanteur, sorcier. *stregone, mago, incantatore*.

Γοητεία, ἡ σ. charme, enchantement, ensorcellement, sorcellerie. *incantesimo, ammaliamento, stregheria*.

Γοητεύω, P'. charmer, enchanter, ensorceler. *incantare, ammaliare, affatturare*.

Γομάρι, τὸ σ. âne, baudet. *asino, somaro*. §. γομάρι, μεταφ. ὁ ἀπαίδευτος, μπουνταλᾶς, un souche, âne, sot. *baccellone, stupido, asinaccio*. §. γομάρι εἰς τὸ ὁποῖον γηβεντίζουν. pilori. *berlina*. ὅθεν γηβεντίζω εἰς τὸ γομάρι, exposer au pilori. *esporre alla berlina*. §. γηβεντίζομαι εἰς τὸ γομάρι. être exposé au pilori, être menè à cheval sur un âne. *esser esposto in berlina, andar sull' asino*. §. αὐτὸς εἶναι τὸ γομάρι τῆς χώρας. il est le souffre douleur, le cheval de bât. *egli è l' asino, la soma della villa*. §. ἕνα γομάρι, ἕνα φορτίον. une charge, une ânée. *una soma, la carica d' un asino*.

Γομαράκι, τὸ σ. ânon, petit âne. *asinello*.

Γομαρίτικα, ἐπίῤ. lourdement, sottement. *asinescamente*.

Γομαρίτικος, ἐπίθ. d'âne. *d' asino, asinesco, asinino*.

Γομαροσύνη, ούσ. ânerie. *asinaggine, asinità*.

Γομαρίζω, P'. traiter quelqu'un en âne. *trattar qualcheduno da asino*. §. γομαρίζω, φέρομαι ἄπρακτα, ὡς γομάρι. agir en âne. *agire da asino*.

Γόμι, τὸ σ. gomme. *gomma*.

Γόνα, τὸ σ. genou. *ginocchio*. §. μικρὸν γόνα. petit genon. *ginocchietto*.

Γονατάκι, τὸ σ. petit genou. *ginocchietto*.

Γονατίζω, P'. agenouiller, plier les genoux, se mettre à genoux, être à genoux. *inginocchiarsi, mettersi a ginocchio, piegar le ginocchia*.

Γονατίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui qui agenouille. *colui, ò colei che inginocchia, che fa inginocchiare*. §. γονατίζων. celui, ἢ celle qui s' agenouille, qui plie lex gonoux. *colui, ò colei che s' inginocchia*.

Γονατίσας, σασα. μετ. celui, ἢ celle qui a plié les genoux. *colui, ò colei che si è inginocchiato*.

Γονάτισμα, τὸ σ. genuflexion. *genuflessione, inginocchiata*.

Γονατισμένος, η, ον. μετ. qui est à genoux, agenouillé, ée. *inginocchiato, ta*.

Γονατιστά, ἐπίῤ. à genou. *ginocchione, ginocchioni*.

Γονατιστήρι, τὸ σ. agenuilloir. *inginocchiatojo*.

Γονατιστής, ὁ σ. qui s' agenouille. *che s' inginocchia*.

Γονατιστός, ή, όν. ἐπίθ. qui est à genoux, qui est agenouillé, ée. *ch' è ginocchioni*.

Γόνατον, ἰδὲ Γόνα.

Γονέος, ὁ σ. parent. *parente*. §. οἱ γονεῖς, le père et la mère. *i genitori*. §. εἶμαι ἀπὸ καλοὺς γονεῖς. être de bonne maison. *essere di buona casa*.

Γονή, ἡ σ. géniture, *prole*.

Γονικός, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient aux parents. *che appartiene a' genitori*. τὰ γονικά. ce qu'on a héredité du père & de la mère, patrimoine. *quel che qualcuno ha ereditato da' genitori, patrimonio*.

Γο-

Γονυκλισία, ὐσ. génuflexion, *genuflessione*.

Γοργά, ἐπίρ. vîte, vîtement. *presto*, *velocemente*.

Γοργοκάμηλος, ὐσ. dromadaire. *dromedario*.

Γοργός, ἐπίθ. vîte. *veloce*.

Γοργότερος, η, ον. ἐπίθ. plus vîte. *più veloce*.

Γοργότης, ὐσ. vîtesse. *velocità*.

Γοῦβα, ἰδὲ Γόβα.

Γυγιάζω, ἰδὲ Χυγιάζω.

Γυδί, ὐσ. pile, mortier. *pila*, *mortajo*. §. κοπανίζω εἰς τὸ γυδί. piler. *pestare*. §. γυδί, εἰς τὸ ὁποῖον κοπανίζυν ζάχαρι, πιπέρι, κτλ'. égrugeoir. *mortajetto*.

Γυδοχέρι, ὐσ. pilon. *pestello*.

Γύλα, γυλιάρης, κτλ'. ἰδὲ Λαιμαργία, λαίμαργος, κτλ'.

Γούμενα, ὐσ. cable. *gomena*.

Γύμι, ἰδὲ Γόμι.

Γυμπρί, ὐσ. ψάρι. brochet. *luccio*.

Γῦνα, ὐσ. fourrure, pellisse. *pelliccia*.

Γυναράδικον, ὐσ. pelleterie. *pellicceria*.

Γύναρης, ὐσ. pelletier. *pellicciajo*. §. γύναρης, ὅτις πωλεῖ γυναρικά, fourreur. *pellicciajo*.

Γυναρική, ὐσ. ἡ γυναρική τέχνη. pelleterie. *pellicceria*.

Γυναρικόν, ὐσ. pelletiere. *pellice*. §. γυναρικόν, τόπος ὅπου πωλῦν γυναρικά. pelleterie. *pellicceria*.

Γῶπα, ὐσ. goujon. *ghiozzo*.

Γύργυρας, ὐσ. gosier, *gorgia*, *gorgozzuolo*.

Γύρνα, ὐσ. larmier, gouttière. *grondaja*, *gocciolatojo*.

Γυρῦνα, ὐσ. truie. *porca*, *scrofa*. §. γυρῦνα λέγεται καὶ διὰ τὴν ἄτιμον, πουτάνην, μυρδάρισαν γυναῖκα. truie. *porca*. §. ἡ γυρῦνα ἐγέννησε. la truie a cochonné. *la scrofa ha fatto i porcelli*.

Γυρυνάκι, ὐσ. petit cochon. *porcello*, *porcelletto*, *porcellino*. §. γυρυνάκια τῦ λαιμῦ, κτλ'. écrouelles. *scrofole*. §. γεμάτος ἀπὸ γυρυνάκια. rempli d'écrouelles. *ingavinato*.

Γυρῦνι, ὐσ. porc, cochon. *porco*. §. γυρῦνι, ὁ ἀχρεῖος, ὁ μουρδάρης. un grand vilain, un grand cochon. *un porco*, *porcaccio*.

Γυρυνήσιος, ἐπίθ. de cochon. *porcino*.

Γυρυνοβοσκός, ἐπίθ. porcher, gardeur de cochons. *porcajo*, *porcaro*.

Γυρυνομάνδρα, ὐσ. étable à cochons, toit à cochons. *porcile*.

Γυρυνόπυλον, ὐσ. pourceau, cochon de lait. *porcelletto*, *porcellino*.

Γυρυνοπρόσωπος, ἐπίθ. qui a le visage comme le museau de cochon. *che ha il viso come il grifo del porco*.

Γυρυνόσταυλος, ὐσ. étable à cochons. *porcile*. §. λέγεται καὶ τόπος μυρδάρικος. taudis, vilain lieu. *porcile*.

Γυρυνότριχα, ὐσ. soie de porc. *setola di porco*.

Γυρυνόψαρον, ὐσ. dauphin. *delfino*.

Γυσάρω, ἰδὲ Νοσιμεύομαι, ἡδύνομαι.

Γυστερίτζα, ὐσ. lézard. *lucertola*, *ramarro*.

Γόφος, ὐσ. hanche. *anca*.

Γραία, ὐσιας. vieille. *vecchia*.

Γραιγάλης, ὐσιας. ἄνεμος. nord-est. *Greco*.

Γράμμα, ὐσ. écrit. *scritto*. §. γράμμα, ψηφί. lettre. *lettera*. §. γράμματα, ἐπιστῆμαι, μαθήματα. lettres. *lettere*. §. τὰ ἱερὰ γράμματα. le saintes lettres. *le sagre lettere*. §. κατὰ γράμμα. littéralement. *letteralmente*. §. συστατικὸν γράμμα. lettre de recommandation. *lettera di raccomandazione*. §. μὲ γράμμα, ἐγγράφως. par écrit. *in iscritto*.

Γραμματάκι, ὐσ. billet. *biglietto*, *viglietto*.

Γραμματική, ὐσ. grammaire. *grammatica*. §. κατὰ τὴν γραμματικήν, κατὰ τὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς. grammaticalement, *grammaticalmente*.

Γραμματικός, ἐπίθ. scribe. *scriba*.

Γραμματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. grammatical, *grammaticale*. §. γραμματικός, ὐσ. ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν γραμματικήν, ὁ διδάσκων τὴν γραμματικήν, κτλ'. grammairien. *grammatico*. §. γραμματικός, ὁ γραφιάρης. écrivain, téneur de

de livres. *scrivano*, *scritturale*.

Γραμματισμένα, ἐπίρρ. scientifiquement. *scientificamente*.

Γραμματισμένος, η, ον. ἐπίθ. lettré, ée. *letterato*, *ta*.

Γραμματοθήκη, ἡσ. porte-feuille. *portafogli*.

Γραμματοκομιστὴς, γραμματοφόρος, ὑσιας. porte lettre. *portalettere*.

Γραμματοφυλάκιον, ὑσιας. étudiole, serre-papiers. *scrittojo*, *studiolo*.

Γραμμένα, ἐπίρ. par écrit. *in iscritto*.

Γραμμένος, η, ον, μετ. écrit, ite. *scritto*, *ta*. §. τὸ γραμμένον, ἡ γραμμένη. le destin. *il destino*.

Γραμμὴ, ἡσ. ligne. *linea*. §. κατὰ γραμμὴν, ἤτοι ἴσια. a linea. *a linea*.

Γρασίδι, ὑσιας. bernage. *ferrana*.

Γρατζουνίζω, Ρ'. égratigner. *sgraffiare*.

Γρατζουνίζων, ουσα. μετ. celui ù celle qui égratigne. *colui ù colei che sgraffia*.

Γρατζουνίσας, σασα. μετ. celui ù celle qui a égratigné. *colui ù colei che ha sgraffiato*.

Γρατζούνισμα, ουσ. égratignure, *sgraffiatura*, *sgraffio*.

Γρατζουνισμένος, η, ον. μετ. égratigné, ée. *sgraffiato*, *ta*.

Γραφεὺς, ὑσιας. écrivain. *maestro di scrittura*.

Γραφεῖον, ὑσ. pincéau. *pennello*.

Γραφὴ, ἡσ. lettre. *lettera*. §. γραφὴ, τὸ γράψιμον. écriture. *scrittura*. §. ἡ ἁγία γραφή. l'écriture sainte. *la santa scrittura*.

Γραφιάρης, ὑσ. écrivain, téneur de livres. *scrivano*, *scritturale*.

Γραφικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'écriture. *che appartiene alla scrittura*, *scrittorio*. §. γραφικὸς κάλαμος. la plume. *penna*.

Γραφίτζα, ἡσ. petite lettre, billet. *letterina*, *biglietto*.

Γράφουσα, μετ. θηλ. celle qui écrit. *colei che scrive*.

Γράφω, Ρ'. écrire. *scrivere*. §. γράφω τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστολῆς. dater. *scriver la data*.

Γράφων, μετ. celui qui écrit. *colui che scrive*, *scrivente*.

Γράχος, ὑσ. pois. *pisello*.

Γράψας, μετ. ἀ. celui qui a écrit. *colui che ha scritto*.

Γράψασα, μετ. θηλ. celle qui a écrit. *colei che ha scritto*.

Γράψιμον, ουσ. écriture. *scrittura*. §. γράψιμον, τὸ γράφειν. l'action d'écrire. *scrizione*, *l'azione di scrivere*. §. ἀλλάζω τὸ γράψιμόν μου. déguiser l'écriture. *contraffare il carattere*.

Γρεμνίζω, ἴδε Κρημνίζω.

Γρέμπαιος, ὑσ. lieu escarpé, précipice. *luogo scoscesto*.

Γρεμπαρέππος, ἴδε Γρέμπαιος.

Γρεντιὰ, ὑσιας. poutre. *trave*. §. μικρὴ γρεντιά. poutrelle. *travicello*. §. μεγάλη γρεντιά. grosse poutre. *travone*.

Γρέλλωμα, ὑσιας. l'action d'ecarquiller les yeux. *lo spalancar gli occhi*.

Γρελλωμένος, ἐπίθ. μάτια γρελλωμένα. des yeux eraillés. *occhi sciarpellati*.

Γρελλώνω, Ρ'. erailler les yeux, ecarquiller les yeux, *sciarpellare*, *spalancare gli occhi*.

Γρελλώσας, σασα. μετ. ὅστις ἐγρέλλωσε τὰ μάτια. celui ù celle qui a écarquillé les yeux. *colui ù colei che ha spalancato gli occhi*.

Γρινιάζω, Ρ'. gronder. *rampognare*.

Γρινιάζων, ουσα. μετ. celui ù celle qui gronde, grondeux, euse. *colui ù colei che rampogna*, *che grida*, *sgridatore*, *trice*.

Γρινιάρης, ὑσ. grondeur. *rampognoso*, *sa*.

Γρίνιασμα, ὑσ. gronderie. *rampogna*.

Γρινιασμένος, η, ον. ἐπίθ. grondé, ée. *rampognato*, *ta*.

Γρινιαστὴς, ὑσ. grondeur. *rampognatore*, *sgridatore*.

Γρῖφος, ὑσ. ambages, *ambage*.

Γροθιὰ, ὑσιας, χαρχιά. coup de poing, gourmade. *sgrugnata*, *cazzotto*, *garontolo*. §. μεγάλη γροθιά. un grand coup de poing. *punzone*.

Γροθίζων, ουσα, μετ. celui ù celle qui daube, qui

qui donne des coups de poing. *colui, ò colei che cazzotta, che da de' pugni.*

Γροθίζω, γροθοκοπῶ, P'. sangler, donner des coups de poing, dauber. *dar de' pugni, menar de' pugni, cazzottare, garontolare.*

Γροθίσας, σασα. μετ. celui, ῆ celle qui a donné des coups de poing. *colui, ò colei che ha dato de' pugni.*

Γρόθος, ὀσ. poing, *pugno.*

Γρὺ, εἰς χρῆσιν, δεν ἄπε γρύ. il n'a pas ouvert la bouche. *non ha fatto motto.*

Γρύκημα, ὀσ. τὸ ἄκουσμα, τὸ ἀκόυειν. l'ouir, l'action d'écouter. *ascoltamento.* §. γρύκημα, τὸ καταλαμβάνειν. l'action d'entendre. *intendimento.*

Γρυκημένος, η, ον. ἐπίθ. entendu, ue. écouté, ée. *inteso, sa. ascoltato, ta.* §. γρυκημένος, νοηθεὶς, entendu, ue. compris, ise. *compreso, sa. inteso, sa.*

Γρυκήσας, σασα. μετ. celui, ῆ celle qui a écouté. *colui, ò colei che ha ascoltato.*

Γρύκησις, ὀσιας. l'action d'écouter. *ascoltamento.*

Γρυκητὴς, ὀσιας. celui qui écoute, *ascoltatore.* §. γρυκητὴς, ὅτις καταλαμβάνει. celui qui entend, qui comprend. *intenditore.*

Γρυκῶ, P'. ἀκόυω, ouir, écouter. *udire, ascoltare.* §. γρυκῶ, καταλαμβάνω, comprendere, entendre. *intendere, capire.* §. ἡμεῖς ἐγρυκηθήκαμεν μαζὴ. nous nous sommes entendus, nous sommes d'accord. *ci siamo intesi, siamo d'accordo.* §. γρυκῶντας, écoutant, *ascoltando.* §. ἀυθὺς ὁπȣ̃ ἐγρύκησε τὴν φωνήν τȣ ἔφυγε. si tôt qu'il a entendu sa voix, il s'en fuit. *subito intesa la sua voce, se ne fuggì.*

Γρυκῶν, ὄσα. μετ. celui, ῆ celle qui écoute, *colui, ò colei che ascolta.*

Γρύλλος, ὀσ. grillon, *grillo.*

Γρυλλώνω, ἴδε Γειλλώνω.

Γρύφων, γρύφωνας, ὀσιας. griffon. *grifone.*

Γυαλᾶς, ὀσ. vitrier, verrier. *vetrajo.*

Γυαλὶ, ὀσ. verre. *vetro.* §. γυαλὶ, ποτῆρι. verre, *bicchiere.* §. τὰ γυαλιὰ τȣ̃ παραθύρȣ. vitre. *vetriera.* §. βάνω γυαλιὰ εἰς ἕνα παράθυρον. vitrer. *invetriare.* §. γυαλιὰ τῆς μύτης, ῆ τῶν ματιῶν. lunette, besicles, *occhiale, occhiali.*

Γυαλίζω, P'. brunir, polir, lisser. *imbrunire, pulire, lisciare, brunire, lustrare.* §. γυαλίζω. réluire. *risplendere.*

Γυαλίζων, ȣσα. μετ. ὁπȣ̃ γυαλίζει ἕνα πρᾶγμα. celui, ῆ celle qui poli, qui lisse, *colui, ò colei che liscia, pulisce.* §. γυαλίζων, ὁπȣ̃ γυαλίζει, λάμπει. luisant, te. *lucente, risplendente.*

Γυαλίσας, σασα. μετ. celui, ῆ celle qui a poli. qui a lissé, *colui che ha lisciato, polito.*

Γυάλισμα, ὀσ. τὸ γυαλίζειν. l'action de polir, polissure. *lisciamento, lustramento.* §. γυάλισμα, τὸ γυαλιστερὸν, poliment, polissure, brunissage. *brunitura, pulitura.*

Γυαλισμένος, η, ον. μετ. bruni, ie. lustré, ée. poli, ie. *imbrunito, ta. lustrato, ta. pulito, ta. brunito, ta.*

Γυαλιστερὸς, ῆ, όν. ἐπίθ. lissé, ée. poli, ie. *liscio, a. lustro, ra.* §. τὸ γυαλιστερὸν τινὸς πράγματος. le poli de quelque cose. *liscezza.*

Γυαλιστῆρι, ὀσ. polissoir. *lisciatojo.* §. γυαλιστῆρι τῶν παπουζίδων. bizègle, *bisegolo, lisciapiante.* §. γυαλιστῆρι διὰ τὰ μέταλλα. brunissoir. *brunitojo.*

Γυαλιστὴς, ἐπίθ. polisseur, euse. *pulitore.*

Γυαλιστὸς, ῆ, όν. ἐπίθ. lustré, ée. *lustro, ra.*

Γυμνὰ, ἐπίῤ. à nu. *nudamente, alla scoperta.*

Γυμνάζȣσα, μετ. θηλ. celle qui exerce, *colei che esercita.*

Γυμνάζω, P'. exercer. *esercitare.* §. γυμνάζω εἰς τὰ πολεμικά. aguerrir, *agguerrire.* §. γυμνάζομαι, s'exercer. *esercitarsi.*

Γυμνάζων, μετ. ἀρ. celui qui exerce. *colui che esercita.*

Γυμναζόμενος, ἐπίθ. qui s'exerce. *esercitante, che si esercita.*

Γυμνάσας, σασα. μετ. celui, ἢ celle qui a exercé. *colui, ò colei che ha esercitato.*

Γυμνάσιον, οῦ. gymnase. *ginnasio.*

Γυμνασιάρχης, οῦ. gymnasiarque. *ginnasiarca.*

Γύμνασις, εως. exercice. *esercizio.*

Γύμνασμα, οῦ. exercice, *esercizio.* §. γύμνασμα, τὸ γυμνάζεσθαι. l'action d'exercer, de s'exercer. *esercitamento.*

Γυμνασμένος, η, ον. μετ. exercé. ée. *esercitato, ta.*

Γυμναστής, οῦ. gymnaste. *maestro di esercizj ginnastici.* §. γυμναστής, ὁ γυμνάζων. qui exerce, *esercitatore.*

Γυμναστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui s'exerce. *esercitativo, va.* §. γυμναστικός. appartenant à la gymnastique, *ginnastico.* §. ἡ γυμναστική. la gymnastique. *la ginnastica, la ginnica.*

Γυμνόπεδος, ἐπίθ. qui va nu-pieds, dechaussé, ée. *scalzo, za. sgambucciato, ta.*

Γυμνός, ἡ, όν. ἐπίθ. nu, ue. *nudo, da. ignudo, da.*

Γυμνότης, ὄσιας. nudité. *nudità.*

Γύμνωμα, ὄσιας. nudité. *nudità.* §. γύμνωμα. l'action de dépouiller, de déshabiller. *spogliamento, lo spogliare.*

Γυμνωθείς, εῖσα. μετ. celui, ἢ celle qui a été déshabillé, depouillé. *colui, ò colei ch'è stato spogliato.*

Γυμνωμένος, η, ον. μετ. nu, ue. *ignudato, ta.* §. γυμνωμένος, γδυμένος. deshabillé, ée. dépouillé, ée. *spoglio, ia. spogliato, ta.* §. γυμνωμένος ἀπὸ τοὺς ληστάς. dévalisé, ée. *svaligiato, ta.*

Γυμνώνω, P'. déshabiller, dépouiller. *ignudare, spogliare, disnudare.* §. γυμνώνω, ληστεύω. détrousser. *assassinare, spogliar sulla strada.*

Γυμνώνων, ουσα, μετ. celui, ἢ celle qui dépouille, *colui, ò colei che ignuda, che spoglia.*

Γυμνώσας, σασα. μετ. celui, ἢ celle qui a dépouillé, déshabillé. *colui, ò colei che ha spogliato, ignudato.*

Γύμνωσις, ὄσιας. nudité. *nudità.* §. γύμνωσις, γδύσιμον. l'action de dépouiller. *spogliamento.*

Γυναῖκα, οῦ. femme. *donna.* §. μεγάλη γυναῖκα. une grosse femme. *donnona.* §. γυναῖκα κακῆς ζωῆς. femmelette. *berghinella.*

Γυναικαδέλφη, εως. belle soeur. *cognata.*

Γυναικαδέλφι, ὄσιας. μικρὸς γυναικάδελφος. jeune beau-frère. *giovine cognato.*

Γυναικάδελφος, οῦ. beau-frère. *cognato.*

Γυναικεῖος, ἐπίθ. de femme. *femmineo, ea.*

Γυναικεῖον, εως. ginécée. *gineceo. femminiera.*

Γυναικεῖα, ἐπίρ. en femme, à la manière des femmes. *donnescamente, femminescamente.*

Γυναικίζω, P'. efféminer, *effemminare.*

Γυναικίσια, γυναικίσιος, ἰδὲ Γυναίκια, γυναίκειος.

Γυναικίτζα, οῦ. μία μικρὴ καὶ νόστιμη γυναῖκα. jolie petite femme. *femminetta.*

Γυναικίτι, ἰδὲ Γυναικεῖον.

Γυναικοκρατεία, οῦ. gynécocratie. *ginecocrazia.*

Γυναικοκρατοῦμαι, P'. κυβερνοῦμαι ἀπὸ ταῖς γυναῖκας. être conduit par des femmes. *esser governato dalle donne.*

Γυναικολατρεύω, P'. faire le dameret, courtiser les femmes, galantiser, faire l'amour. *dameggiare, cicisbeare, donneare, ganzare, far il zerbino.*

Γυναικολάτρης, οῦ. dameret, galant, godelureau. *zerbino, che fa il galante civettone, cicisbeo, damerino, ganimede.*

Γυναικοῦλα, ὄσιας. ποταπὴ γυναῖκα. femmelette. *donnicciuola, donnuccia, berghinella.* §. γυναικοῦλα, μικρὴ γυναῖκα. petite femme. *donnicina, donnina.*

Γυναικώδης, ἐπίθ. efféminé, ée. *effemminato, ta.*

Γυναικών, ἰδὲ Γυναικεῖον.

Γυνή, ἰδὲ Γυναῖκα.

Γύπας, ους. vautour. *avoltojo.*

Γύρευμα, οῦ. recherche, l'a-

l' action de rechercher, *cercamento, il cercare.*

Γυρεύμενος, η, ον. μετ. recherché, ée. cherché, ée. *cercato, ta. ricercato, ta.*

Γυρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui cherche, qui recherche. *colui ἢ colei che cerca, che ricerca.*

Γυρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui recherche, *colui ἢ colei che cerca.*

Γυρευτὴς, ὑσ. chercheur, qui cherche, qui recherche. *cercatore che cerca, che ricerca.*

Γυρεύω, P^r. chercher, rechercher. *cercare, ricercare.*

Γυρίζω, P^r. retourner. *ritornare.* §. γυρίζω, ξεμακραίνω. détourner. *frastornare.* §. γυρίζω ὀπίσω, ὀπισθοδρομῶ. reculer sur ses pas, *retrocedere.* §. γυρίζω, κάμνω ἕνα γύρον. faire un tour. *far un giro.* §. γυρίζω, στρέφομαι κ) στρέφω. tourner. *girare.* §. δὲν ἠξεύρει ἀπὸ ποῖον μέρος νὰ γυρίσῃ. il ne sait de quel côté se tourner. *egli non sa da qual parte rivolgiersi.* γυρίζω ἐδῶ κ) ἐκεῖ. tournoyer. *girandolare.* §. γυρίζω. tourner, retourner. *girare, rivoltare, voltare.* §. γυρίζω ἀνάποδα. renverser. *rivoltare.* §. γυρίζω ὀπίσω, τὸ ἐπιστρέφω. restituer, rendre. *restituire.* §. γυρίζω τὸν κόσμον, voyager. *viaggiare, girare il mondo.*

Γυρίσας, σασα, μετ. ὅστις ἐγύρισε ἕνα πρᾶγμα. celui ἢ celle qui a tourné. *colui ὢ colei che ha girato.* §. γυρίσας, ἐπιστρέψας, ὁπὲ ἦλθεν ὀπίσω. celui ἢ celle qui est retourné. *colui ἢ colei ch' è ritornato.* §. γυρίσας, ἐπιστρέψας, ὁπὸ ἔδωκεν ὀπίσω. celui ἢ celle qui a restitué. *colui ἢ colei che ha restituito.*

Γύρισμα, ουσ. ἐπιστροφή. retour. *ritorno.* §. γύρισμα, γύρος. tournée. *giravolta.* §. γύρισμα. τὸ γύρισμα τριγύρω. tournoiement. *giramento.* §. γύρισμα, ἐπιστροφὴ, δόσιμον ὀπίσω. restitution. *restituzione.*

Γυρισμένος, η, ον. μετ. ὅστις ἐπίστρεψε, ἐγύρισεν ὀπίσω. retourné, ée. qui est de retour, *ritornato, ta. ritornatore.* §. γυρισμένος, γυρισμένος γύρω. tourné, ée. *girato, ta.* §. γυρισμένος εἰς ἕνα μέρος. tourné, ée. *voltato, ta.* §. γυρισμένος, ὁπου ἐπιστράφη ὀπίσω. restitué, ée. *restituito, ta.*

Γυριστὰ, ἐπίρ. en tournoyant. *girando.*

Γυριστὴς, ουσ. tournant. *che gira, che volta.* §. γυριστὴς, ὅστις δίδει ὀπίσω. qui restitue. *che restituisce.*

Γυριστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. εὔκολος εἰς τὸ νὰ γυρίσῃ. aise à tourner. *girevole.* §. γυριστικὸς. qu' on doit restituer. *che si deve restituire.*

Γύρος, ὑσ. détour. *giro. girata.* §. γύρος, ὁ τριγύρω τόπος. tour. *circuito.* §. κάμνω ἕνα γύρον. faire un tour. *far un giro.*

Γύρω, ἐπίρ. à l'entour. *all' intorno.*

Γύφτος, ἐπίθ. égyptien. *zingano.* §. γύφτος, φιλάργυρος, αἰσχροκερδής. chiche, taquin. *spilorcio.*

Γυφτιὰ, ὑσ. ladrerie, taquinerie, lésine, avarice extrême. *spilorceria, avarizia smoderata.*

Γύψος. ὑσ. gypse, plâtre, stuc. *gesso, stuco.*

Γυψώδης, ουσ. platreux, euse. gypseux, euse. *gessoso, sa. della natura del gesso.*

Γύψωμα, ὑσ. l'action de plâter. *l' ingessare.*

Γυψωμένος, η, ον. μετ. platré, ée. *ingessato, ta.*

Γυψώνω, P^r. plâtrér. *ingessare.*

Γυψωτὴς, ὑσιας. celui qui plâtre. *colui che ingessa.*

Γωνία, ὑσ. angle. *angolo.* §. γωνία, ἡ ἀγκωνὴ. coin, *angolo, canto.* §. γωνία. ἡ πυροστιὰ, κάμινος. feu, foyer. *fuoco, focolare, cammino.* §. μικρὴ γωνία. petit angle, petit coin. *angoletto, cantuccio.*

Γωνιάρικος, ἐπίθ. anguleux. *angoloso.*

Γωνιώδης, ἐπίθ. angulaire. *angolare.*

Δ

Δά, μόριον διαφόρυ χρήσεως. ὡς, εἰπέτο δά. eh bien dites la. *or ben ditelo*. §. ἔλα δά, τί εἶναι αὐτὸ ὁπῦ κάμνεις. mon Dieu, qu'est-ce que vous faites? *Dio mio, cosa fate?* §. νά δά. tenez. *ecco*. §. εἶπα τὸ δά, je l'ai déja dit. *l'ho di già detto*. §. κὶ τί δά; στοχάζεσαι πῶς ἠμπορεῖς νά τὸ κάμης; quoi donc, vous croyez de le savoir faire? *che dunque, credete di poterlo fare?*

Δάγκαμα, ούσ. ἡ δαγκωματιά. morsure. *morso*. §. δάγκαμα. τὸ δαγκάσειν, l'action de mordre. *l'azione di mordere, mordimento*.

Δαγκαματιά, ὀσ. morsure. *morsura*.

Δαγκαμένος, η, ον, μετ. mordu, ue. *morso, sa*.

Δαγκάνω. P'. mordre. *mordere, morsicare*.

Δαγκάσας, δαγκώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mordu. *colui ò colei che ha morduto*.

Δάγκασμα, δαγκασμένος, ἰδὲ Δάγκαμα, δαγκαμένος.

Δάγκωμα, δαγκωμένος, ἰδὲ Δάγκαμα, δαγκαμένος.

Δαγκώνω, ἰδὲ Δαγκάνω.

Δαδί, οὐσ. pin sauvage. *pino salvatico*.

Δαδίτικος, ἐπίθ. de pin sauvage. *di pino salvatico*.

Δαίδαλος, ὀσιασ. dédale, labyrinthe. *dedalo, labirinto, andirivieni*.

Δαιμόνιον, ὀσιασ. démon. *demonio*. §. τὸ δαιμόνιον τῦ Σωκράτες. le demon de Socrates. *il genio di Socrate*.

Δαιμονιζόμενος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ κυριεύεται ἀπὸ τὸ δαιμόνιον. possedé. ée. *invasato, ta*. §. δαιμονιζόμενος, ὁπῦ δαιμονίζεται, θυμώνει. celui ou celle qui s'emporte. *colui ò colei che s'infuria*.

Δαιμονίζω, P'. κάμνω τινά νά δαιμονισθῆ, νά θυμώση εἰς τὸ ἄκρον. faire enrager. *far arrabbiare*. §. δαιμονίζομαι, κυριεύομαι ἀπὸ τὸ δαιμόνιον. être possédé. *esser invasato, spiritato*. §. δαιμονίζομαι, θυμώνω, λυσσιάζω ἀπὸ τὸν θυμόν. s'emporter, enrager. *Infuriarsi, montar in tutte le furie*.

Δαιμόνισμα, οὐσ. possession. *invasamento*. §. δαιμόνισμα, μεταφ. l'action de s'emporter. *l'infuriarsi*.

Δαιμονισμένος, η, ον. ἐπίθ. possedé. *spiritato*. §. δαιμονισμένος, διεστραμμένος, endiablé. *indiavolato*.

Δαίμονας, ἰδὲ Δαίμων.

Δαιμονικός, ἡ, όν. ἐπίθ. diabolique. *diabolico, ca*.

Δαιμονόβρεμα, ὀσ. invention diabolique. *invenzione diabolica*.

Δαιμονομανία, ὀσ. démonomanie. *demonomania*.

Δαιμονοπειρασμός, οὐσιασ. tentation diabolique. *tentazione diabolica*.

Δαιμονόσπερμα, ὀσ. engence diabolique. *razza diabolica*.

Δαίμων, δαίμονας. ὀσιασ. démon. *demonio*. §. δαίμων, ὁ κακὸς κὶ διεστραμμένος, diable. *demonio, diavolo*.

Δακρύζυσα, μετ. θηλ. larmoyante, *lacrimante*.

Δακρύζω, P'. larmoyer. *lacrimare*. τὰ μάτια τυ δακρύζυν. les yeux lui pleurent. *gli occhi gli piangono*.

Δακρύζων, μετ. larmoyant. *lacrimante*.

Δάκρυον, ὀσ. larme. *lagrima*. §. ἐν δάκρυον, μία σαλαγματιά. une larme. *una gocciola*.

Δακρύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a larmoyé. *colui ò colei che ha lacrimato*.

Δάκρυσμα, ὀσ. larmoyement. *lagrimazione*.

Δακρυσμένος, μετ. qui a larmoyé. *che ha lacrimato*.

Δάκρυσις, ἀρ. larmoyement. *lagrimazione*.

Δακρυτερός, ὀσ. larmoyant. *lagrimoso*.

Δακτυλήθρα, ὀσ. dé, *ditale*.

Δακτυλιδάκι, οὐσ. petite bague. *anelletto, piccolo anello*.

Δακτυλιδᾶς, ὀσ. qui fait de bagues. *colui che fa anelli*.

Δακτυλίδι, ὀσιασ. bague. *anello*.

Δακτυλιδοθήκη, ὀσ. boîte pour

pour les bagues. *scatoletta per gli anelli.*

Δακτυλιδόπετρα. ἐυσιας. pierre d'une bague. *pietra d'un anello.*

Δακτυλιδωτός, ἐπίθ. fait en forme de bague. *fatto in forma d'anello.*

Δακτυλίτης, ὀσ. doigt annulaire. *dito annulare.*

Δακτυλοδείχνω, Pʳ. montrer au doigt. *additare, mostrar a dito.*

Δάκτυλον, ὀσ. doigt. *dito.* §. δάκτυλα μακρὰ καὶ λιπτὰ. des pattes d'araignée, doigts longs et minces. *dita lunghe e sottili come gambe di ragno.* §. τὸ χονδρὸν δάκτυλον. le pouce. *il pollice.* §. τὸ δηκτικὸν δάκτυλον, ἤτοι ἐκεῖνο ὁ ποῦ ἦναι ὕστερον ἀπὸ τὸ χονδρὸν. le doigt index. *l'Indice.* §. τὸ μεσιακὸν δάκτυλον. le doigt de milieu. *il dito di mezzo.* §. τὸ δάκτυλον σιμὰ εἰς τὸ μικρὸν δάκτυλον. le doigt annulaire. *il dito annulare.* §. ὁ λιχανός, τὸ μικρὸν δάκτυλον. le petit doigt. *il dito piccolo.* §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον. montrer au doigt. *mostrar a dito, additare.*

Δάκτυλος, ὀυσ. ἴδε Δάκτυλον. §. δάκτυλος κατὰ τὰς ποιητάς. dactyle. *dattilo.*

Δαμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui dompte. *colei che doma, domatrice.*

Δαμάζω, Pʳ. dompter. *domare.* §. δαμάζω τὴν σάρκα. macérer. mortifier. *mortificare, macerare.*

Δαμάζων, μετ. ἀρ. dompteur, celui qui dompte. *domante, colui che doma.*

Δαμάλα, δαμάλη, δαμάλι, ἴδε Δάμαλις.

Δάμαλις, ὀσιας. génisse, taure. *giovenca.*

Δαμάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dompté. *colui ò colei che ha domato.* §. δαμάσας τὴν σάρκα. celui qui a macéré, qui a mortifié. *colui ò colei che ha mortificato, ta.*

Δαμασκηνιά, ὀσ. prunier. *susino, prugno.*

Δαμάσκηνον, ὀυσ. prune. *prugna, susina.*

Δάμασμα, ὀσ. l'action de dompter. *il domare.*

Δαμασμένος, η, ον. μετ. dompté, ée. *domato, ta.*

Δαμαστής, ὀσ. dompteur. *domatore.*

Δανειζόμενος, ἐπίθ. emprunteur. *colui che prende in prestito, accattatore.*

Δανείζω, Pʳ. prêter. *imprestare.* §. δανείζω, καὶ δανείζομαι, παίρνω δανεικά. emprunter. *accattare, prendere in prestito.*

Δανεικά, ἐπίθ. d'emprunt. *di prestito.*

Δανεικός, ή, όν. ἐπίθ. qui est d'emprunt. *ch' è d'imprestito.* §. τὸ δανεικόν. ὀυσ. l'echange. *il contraccambio.*

Δανείσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a emprunté. *colui ò colei che ha imprestato.*

Δάνεισμα, ὀσ. ὅταν δίδεται. prêt. *prestito, prestanza.* καὶ ὅταν λαμβάνεται. emprunt. *accattatura.*

Δανεισμένος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἐδανείσθη, ἤτοι ἐδόθη δανεικός. prêté. ée. *prestato, ta.* §. δανεισμένος, ὁποῦ ἐπάρθη δανεικός. emprunté, ée. *imprestato, ta.*

Δανειστής, ὀσιας. prêteur. *prestatore.*

Δανειστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut prêter. *che si può prestare.*

Δανείστρα. ὀσιας. celle qui prête. *colei che impresta.*

Δαπάνη, ὀυσ. ἔξοδα. dépens, dépense. frais. *spesa, dispendio.* §. δαπάνη. φθορά. consommation, consomption. *consumazione.*

Δαπανηθείς, εῖσα, θέν. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.*

Δαπάνημα, ὀυσ. l'action de dépenser. *lo spendere.*

Δαπανηρός, ή, όν. ἐπίθ. couteux. euse. *dispendioso, sa.*

Δαπανήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a depensé. *colui ò colei che hà speso.*

Δαπανημένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.* §. δαπανημένος, φθαρμένος, τελειωμένος. consommé. ée. *consumato, ta.*

Δαπανῶ, Pʳ. ἐξοδεύω, dépenser. *spendere.* §. δαπανῶ, φθείρω. consommer, consumer. *consumare.*

Δαπανῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui dépense. colui ò colei che spende. §. δαπανῶν, φθείρων. consumant, consumateur. consumatore.

Δάπεδον, δάπης, ὸσ. tapis. tappeto. §. δάπεδα. tapisserie. tappezzeria.

Δάρμα, ἴδε Δάρσιμον.

Δαρμένος, η, ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. battuto, ta. bastonato, ta.

Δάρσιμον, ὸσ. l'action de battre, de frapper. il bastonare, battitura.

Δάρτης, ὸσ. celui qui frappe. battitore.

Δασεῖα, ὸσ. esprit âpre. spirito aspro.

Δασκάλεμα, δασκαλεμένος, δασκαλεύω, ἴδε Διδασκάλευμα, διδασκαλεύω, κτλ.

Δασκαλικὸς, δάσκαλος, ἴδε Διδασκαλικὸς, διδάσκαλος.

Δάσος, οῦσ. bois, fôret. bosco, selva, foresta. §. μικρὸν δάσος. bocage. boschetto.

Δασύνω, Ρ'. βάζω δασεῖαν. mettre l'esprit âpre. mettere uno spirito aspro.

Δασὺς, εῖα. ἐπίθ. dense, épais, se. denso, sa.

Δασύτης, ητος. densité. densità.

Δαυκὶ, οῦσ. chou-navet. carota.

Δαυλὸς, οῦσ. tison. tizzone.

Δάφνη, οῦσ. laurier. lauro, alloro.

Δάφνινος, ἐπίθ. de laurier. di lauro, laureo, ea. laurino, na.

Δαφνοκούκουτζον, οῦσ. baie de laurier. coccola d'alloro.

Δαφνόλαδον, ὸσ. huile de laurier. olio allorino.

Δαφνοστέφανον, ὸσ. couronne de laurier. corona d'alloro, laurea.

Δαφνοστεφάνωμα, ὸσ. l'action de couronner de laurier. il coronare d'alloro.

Δαφνοστεφανωμένος, η, ον. μετ. couronné d'une couronne de laurier. coronato di alloro.

Δαφνοστεφανόνω, Ρ'. couronner d'une couronne de laurier. coronare di alloro.

Δαφνοφόρος, ὸσ. lauréat. laureato.

Δαφνοφορῶ, Ρ'. être couronné avec une couronne de laurier. esser coronato d'alloro.

Δαφνώνας, ὸσ. lieu planté de lauriers. laureto.

Δαψίλεια, ὸσ. abondance. abbondanza, copia.

Δαψιλὴς, ἐπίθ. abondant, te. copieux, euse. abbondante. copioso, sa.

Δαψιλῶς, ἐπίρ. abondamment, copieusement. abbondantemente, copiosamente.

Δὲ, αἴτι τὸ δὲν καὶ τὸ δὰ, ἴδε.

Δέησις, οῦσ. prière. preghiera.

Δεητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de prière. di preghiera.

Δειγμένος, η, ον. μετ. montré, ée: indiqué, ée. mostrato, ta. indicato, ta.

Δειχνῶ, ἴδε Δείχνω.

Δειχνῶν, ῶσα. μετ. démontrant, te. dimostrante, che mostra.

Δείκτης, ὸσ. celui qui montre. colui che mostra.

Δεικτικὸς, ἐπίθ. indicatif, ive. indicativo, va. indicante. §. δεικτικὸς δάκτυλος. index. l'indice.

Δειλὰ, ἐπίρ. timidement, craintivement. timidamente.

Δειλία, ὸσ. timidité. timidità.

Δειλιάζω, Ρ'. perdre le courage. perdere il coraggio.

Δειλιάζων, ωσα. μετ. celui ou celle qui perd le courage. colui ò colei che perde il coraggio.

Δειλιάσας. ασα. μετ. celui ou celle qui a perdu le courage, découragé, ée. colui ò colei che ha perduto il coraggio, disanimato, ta.

Δειλίασις, δειλίασμα, ὸσ. découragement. abbattimento d'animo.

Δειλινίζω, Ρ'. collationner. merendare, far colazione.

Δειλινὸν, ὸσ. collation, le goûter. merenda. §. κάμνω δειλινόν. collationner. merendare.

Δειλιῶ, Ρ'. perdre le courage, se décourager. perder il coraggio, disanimarsi.

Δειλὸς, ἐπίθ. timide, craintif, ive. timido, da.

Δειλότης, ητος. timidité. timidità.

Δειλότατος, η, ον. ἐπίθ. très-timide, timidissimo, ma.

Δεῖν,

Δεῖν, Pᶦ. falloir. *bisognare, far di mestieri*. §. δεῖ. il faut. *bisogna*. ἔδει, il falloit. *bisognava*.

Δεῖνας. le tel. *il tale*.

Δεινός, ή, όν. ἐπίθ. δύσκολος. abstrus, se. *astruso, sa. difficile*. §. δεινὸς εἰς τὸ λέγειν. éloquent. *facondo, da*.

Δεινόταπος, η, ον. ἐπίθ. très-abstrus, se. très-difficile. *difficilissimo, ma*.

Δεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus abstrus, se. *più astruso, sa*.

Δεινότης, ουσ. difficulté. *difficoltà*. §. δεινότης. éloquence. *facondia*.

Δείξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a montré. *colui ñ colei che ha mostrato*.

Δείξιμον, ὐσ. l'action de montrer. *il mostrare*.

Δεῖξις, ὐσ. ἀπόδειξις, demonstration. *dimostrazione*. §. δεῖξις, δείξιμον. indication. *indicazione*.

Δείπνημα, ὐσ. l'action de souper. *il cenare*.

Δειπνήσας. μετ. ἀρ. celui qui a soupé. *colui che ha cenato*.

Δεῖπνον, κ̀ δεῖπνος, ὐσιασ. soupé. *cena*. §. προσκαλῶ εἰς δεῖπνον. inviter à souper. *invitar a cena*. §. κάμνω δεῖπνον, φιλεύω. benquetter. *far banchetto*. §. ὁ μυστικὸς δεῖπνος. la céne. le sa-banquet. *la cena del* [illegible]*ore, la sagra Comu*[illegible]*e*.

[illegible], Pᶦ. souper. *cenare*.

Δειπνῶν, νσα. μετ. celui ἢ celle qui soupe. *colui ñ colei che cena*.

Δειπνωτήριον, ὐσ. cenacle. *cenacolo*.

Δεισιδαιμονία, ὐσ. superstition. *superstizione*. §. μὲ δεισιδαιμονίαν. superstieusement. *superstiziosamente*.

Δεισιδαίμων, ἐπίθ, superstitieux, euse. *superstizioso, sa*.

Δείχνω, Pᶦ. montrer, enseigner. *mostrare, insegnare*. §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον. montrer au doigt. *mostrar a dito, additare*. §. δείχνω εἰς τὸ παιγνίδι, accuser son jeu. *accusare le sue carte*. §. δείχνει πῶς τὸ κάμνει, ἢ πῶς δὲν τὸ κάμνει. il a bien l'air de le faire, ἢ de ne pas le faire. *egli ha l'aria di farlo, ñ di non farlo*. §. δείχνω πρόσωπον, ἢ ἄγριον πρόσωπον. rechigner, faire mauvaise mine. *far viso arcigno*. §. δείχνω καλὸν πρόσωπον, δέχομαι τινὰ μὲ εὔνοιαν. faire bon accueil. *far buona accoglienza*. §. σὺ δείχνεις ὡσὰν νεκρός. vous avez la mine d'un mort. *avete la ciera d'un morto*. §. δείχνω πῶς κάμνω ἓν πρᾶγμα, faire mine, semblant de faire quelque chose. *far vista di fare una cosa*. §. δείχνομαι. se montrer, se faire voir. *mostrarsi, farsi vedere*.

Δέκα, dix, *dieci*.

Δεκάδα, dizaine. *decina*. §. δεκάδα, διαίρεσις βιβλίου εἰς δεκάδας. décade. *decade*.

Δεκάδι, ὐσιασ. écheveau. *matassa*. §. ὁ θυλιὰ τοῦ δεκαδίου. la centaine de l'echeveau, que l'on coupe pour le devider. *bandolo*.

Δεκαεννέα, ὐσ. dix neuf. *dieci nove*.

Δεκαέξ, ὐσιασ. seize. *sedici*.

Δεκαεπτά, ουσ. dixsept. *dieci sette*.

Δεκαετής, ἐπίθ. ὁποῦ εἶναι δέκα χρόνων. qui a dix ans. *che ha dieci anni*. §. δεκαετής, ὁ κάθε δέκα χρόνους γινόμενος. decennal. *decennale*.

Δεκαετία, ὐσ l'espace de dix ans. *decennio*.

Δεκάκις, ἐπίρ. dix fois. *dieci volte*.

Δεκάλογος, ὐσ. décalogue. *decalogo*.

Δεκάμηνον, ουσ. l'espace de dix mois. *lo spazio di dieci mesi*.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. qui a dix mois. *che ha dieci mesi*.

Δεκανίκι, ὐσιασ. bâton, gaule. *bastone, pertica. bacchio*.

Δεκαπέντε, ουσ. quinze. *quindici*.

Δεκαπενταριά, ὐσ. quinzaine. *il numero di quindici*.

Δεκαπλάσιος, ἐπίθ. décuple. *decuplo*.

Δεκάρι, ουσ. un dix. *un dieci*.

Δεκαριά, ουσ. une dizaine. *una decina*.

Δι-

Δεκάρχης, ὁ. décemvir. *decemviro*.

Δεκαρχία, ἡ. décemvirat. *decemvirato*.

Δέκαρχος, ὁ. dizenier, caporal. *capodieci, caporale*.

Δεκάς, ἰδὲ Δεκάδα.

Δεκασύλλαβος, ἐπίθ. décasyllabe. *decasillabo*.

Δεκατάρης, ὁ. dixmeur. *decimatore*.

Δεκατέσσαρα. quatorze. *quattordici*.

Δεκατημόριον, τό. la dixième partie, un dixième. *la decima parte, un decimo*.

Δεκατιά, ἡ. dixme. *decima*. §. δεκατιὰ τῶν καρπῶν. grosses dixmes. *decime del grano, etc.* §. δεκατιὰ διὰ τὰ ὄσπρια. vertes dixmes. *decime de' legumi, etc.* §. δεκατιὰ τῶν ζώων καὶ τῶν καρπῶν ἔξω ἀπὸ τὸν σῖτον. menues dixmes. *decime sul minuto bestiame, etc.*

Δεκατίζω, P'. dixmer. *decimare*.

Δεκατίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dixmé. *colui ò colei che ha decimato*.

Δεκάτισμα, τό. l'action de dixmer. *il decimare*.

Δεκατισμένος, η, ον. μετ. dixmé, ée. *decimato, ta*.

Δεκατιστής, ὁ. dixmeur. *decimatore*.

Δέκατον, ἐπίρ. dixièmément. *in decimo luogo*. §. δέκατον, οὐδ. τὸ δέκατον. le dixième. *il decimo, la decima parte*.

Δέκατος. dixième. *decimo*, §. δέκατος πρῶτος. onzième. *undecimo*. §. δέκατος δεύτερος. douzième. *duodecimo*. §. δέκατος τρίτος. treizième. *decimoterzo*. §. δέκατος τέταρτος. quatorzième. *decimoquarto*. §. δέκατος πέμπτος. quienzième. *decimo quinto*. §. δέκατος ἕκτος. seizième. *decimo sesto*. §. δέκατος ἕβδομος. dixseptième. *diciassettesimo, decimo settimo*. §. δέκατος ὄγδοος. dix-huitième. *diciottesimo, decimo ottavo*. §. δέκατος ἔνατος. dix-neuvième. *diciannovesimo, decimo nono*.

Δεκατρεῖς, δεκατρία. treize. *tredici*.

Δεκάτωμα, τό. l'action de payer la dixme. *il pagar la decima*.

Δεκατώνω, P'. payer la dixme. *pagar la decima*.

Δεκαρτί, ἰδὲ Δεκατιά.

Δεκάχορδον, τό. décachorde. instrument de dix cordes. *stromento di dieci corde*.

Δεκάχορδος, ἐπίθ. qui a dix cordes. *che ha dieci corde*.

Δεκάχρονος, ἐπίθ. décennal. *decennale*.

Δεκέμβριος, ὁ. décembre. *decembre*.

Δεκοχτώ, ἰδὲ Δεκαοχτώ.

Δεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. susceptible. *suscettibile*.

Δεκτός, ή, όν. ἐπίθ. acceptable. *accettabile*.

Δελεάζω, P'. allécher, amorcer, appâter. *allettare, adescare*.

Δελεάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui alléche. *adescante, adescatore, trice*.

Δέλεαρ. τό. emorce, appât, allèchement. *esca, allettamento, adescamento*.

Δελεάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a alléché. *colui ò colei che ha adescato*.

Δελεασθείς, εῖσα. μετ. alléché, ée. amorcé. ée. appâté, ée. *allettato, adescato, ta*.

Δέλτα, τό. τὸ τέταρτον ψηφίον τοῦ ἀλφαβήτου. un delta, un D. *un delta, un D*.

Δελφίν, δελφῖνος, ὁ. dauphin, porc-épic. *delfino*.

Δέμα, τό. δέσιμον. l'action de lier. *il legare*. §. δέμα, φασκιά, ἢ ἄλλο τί διὰ δέσιμον, bande. *fascia*. §. δέμα μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ μάτια τινὸς διὰ νὰ μὴν βλέπῃ. bandeau. *benda*.

Δεματάκι, τό. μικρὸν δεμάτι. petite botte. *mazzetto, fascetto*. §. δεματάκι, μικρὸν δέμα. bandelette. *bandella*.

Δεματᾶς, ὁ. botteleur, fagoteur. *colui che affastella*.

Δεμάτι, τό. botte fagot. *mazzo, fagotto, fascetto*. §. δεμάτι ἀπὸ ἄχυρα, χόρτα, κτλ. bouchon de paille, de foin. *strofinaccio*. §. δεμάτι λουλούδια. bouquet. *mazzo*. §. δεμάτι φρύγανα. bourrée. *fascina*. §. δεμάτι ἀστάχυα. gerbe. *covone*. §. δεμάτι ἀπὸ σε-

Γλυκοχειμίσας, ασα, μετ. celui ὴ celle qui a fait endormir agréablement, *colui ὴ colei che ha addormentato soavemente.*

Γλυκοχειμοῦμαι, P'. dormir d'un bon sommeil, dormir agréablement, paisiblement. *dormire di buon sonno, dormire soavemente.*

Γλυκοχοιτάζω, P'. faire les yeux doux, régarder tendrement, couver des yeux, régarder favorablement, de bon œil. *mirar con occhio affettuoso, far occhiolino, guardar di buon occhio, occhieggiare, riguardar teneramente.*

Γλυκοχοιτάξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a régardé tendrement. *colui, ὴ colei che ha guardato teneramente.*

Γλυκόλαλα, ἐπίρ. affablement. *affabilmente, con affabilità.*

Γλυκολάλημα, οὐσ. l'action de parler affablement. *il parlar soavemente.*

Γλυκολαλιά, οὐσ. discours suave, affable. *discorso, parlare affabile.*

Γλυκόλαλος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui parle affablement. *colui ὴ colei che parla affabilmente.*

Γλυκολαλῶ, P'. parler affablement. *parlare affabilmente.*

Γλυκολογία, οὐσ. affabilité dans les discours. *affabilità nel discorrere.*

Γλυκολόγος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui est affable dans son discours. *colui ὴ colei che è affabile nel suo discorso.*

Γλυκομίλημα, γλυκομιλῶ κτλ. ἰδὲ Γλυκολάλημα, κτλ.

Γλυκόξινος, ἐπίθ. aigre-doux, ce. *agrodolce, di mezzo sapore.*

Γλυκόπικρος, ἐπίθ. doux et amer. *dolciamaro, ra.*

Γλυκόρριζα, οὐσ. réglisse, herbe des Scythes. *regolizia.*

Γλυκός, ἐπίθ. doux, ce. *dolce.* §. γλυκός, ἥμερος. doux souple. *blando.* §. γλυκὰ λόγια. paroles tendres. *parole tenere.* §. γλυκά, γλυκίσματα. conserve. *conserva.*

Γλυκόστομος, ἐπίθ. qui parle avec douceur. *che parla dolcemente.*

Γλυκούτζικος, ἐπίθ. douceâtre. *dolcigno, gna.*

Γλυκοβυφερότζικος, ἐπίθ. douillet, te. *morbidetto, ta.*

Γλυκοφίλημα, οὐσ. baiser de cœur. *baciozzo.*

Γλυκοφιλήσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a baisotté. *colui ὴ colei che ha baciucchiato.*

Γλυκοφιλῶ, P'. baisotter, baiser de cœur. *baciucchiare.*

Γλυκοφιλῶν, ὦσα. μετ. celui ὴ celle qui baise de cœur. *colui ὴ colei che baciucchia.*

Γλυκόφωνος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui a une voix douce, melodieuse. *colui ὴ colei che ha la voce dolce, melodiosa.*

Γλυκοχαιρέτιστος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui salue affablement. *colui ὴ colei che saluta affabilmente.*

Γλυκοχαιρετῶ, P'. saluer d'une maniére affable. *salutare con affabilità, caramente.*

Γλυκύς, ἰδὲ Γλυκός.

Γλυκύτατα, ἐπίρ. très-doucement. *dolcissimamente.*

Γλυκύτατος, ἐπίθ. trés-doux. ce. *dolcissimo, ma.*

Γλυκύτερα, ἐπίρ. plus doucement. *più dolcemente.*

Γλυκύτερος, η, ον, ἐπίθ. plus doux, ce. *più dolce.*

Γλυκύτης, οὐσ. douceur. *dolcezza.*

Γλυκύφωνος, ἰδὲ Γλυκόφωνος.

Γλυμμένος, η, ον. μετ. léché, ée. *leccato, ta.*

Γλύπτης, οὐσ. sculpteur. *scultore.*

Γλυπτική, οὐσ. sculpture. *scultura.* §. γλυπτική. gravûre. *intaglio.*

Γλυπτικός, ή, όν. ἐπίθ. de sculpteur. *scultorio.*

Γλυπτός, ή, όν. ἐπίθ. sculpté, ée. *scolpito, ta. inciso, sa.* §. γλυπτά, images en sculpture. *imagini scolpite.*

Γλύσις, ἰδὲ Γλύτωμα.

Γλυστερός, ή, όν. ἐπίθ. glissante, te. *sdrucciolante, lubrico, ca. sdrucciioloso, sa.* §. τόπος γλυστερός, casse-cou, endroit glissant. *rompicollo, luogo lubririco.*

Γλυστῆρι, οὐσ. clystére. *serviziale.*

Γλύστρα, οὐσ. glissement. *sdrucciolamento.*

Γλυστρυματιά, οὐσ. glissade,

de. *sdrucciolo, sdrucciolamento.*

Γλύστρημα, ὐσ. l'action de glisser. *sdrucciolamento, lo sdrucciolamento.*

Γλυστρήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a glissé. *colui o colei che ha sdrucciolato.*

Γλυστρίδα, οὐσ. pourpier. *portulaca.*

Γλύστρισμα, ἰδὲ Γλύστρημα.

Γλυστρῶ, Pʹ. glisser. *sdrucciolare.* §. γλυστρῶ, ἤτοι κρυφίως ἐμβαίνω μέσα εἰς ἕνα τόπον. se coucher. *sdrucciolare, passar insensibilmente.* §. γλυστρῶ μεταφ. σφάλλω. faire un faux pas. *sdrucciolare.* §. γλυστρῶντας, en glissant. *sdrucciolando.* §. γλυστρῶ διὰ τὰ ψάρια, glisser, *sguizzare.*

Γλυστρώδυς, ἐπίθ. glissant, te. *sdrucciolevole.*

Γλυστρωτὰ, ἐπίρ. en glissant. *sdrucciolone.*

Γλυστρωτὸς, ἰδὲ Γλυστρώδης.

Γλύτωμα, ὐσ. l'action d'éviter le danger. *scampamento, scampo.* § γλύτωμα, ἐλευθέρωμα ἀπὸ τὴν σκλαβείαν, délivrance. *liberazione.* §. γλύτωμα τινὸς πράγματος. recousse. *ricuperamento.*

Γλυτωμένος, η, ον. μετ. evadé, ée. *sfuggito, ta. scampato, ta.* §. γλυτωμένος, ἐλευθερωμένος. délivré, ée. *liberato, ta.*

Γλυτώνω, Pʹ. Ἐτ. délivrer. *liberare.* §. γλυτώνω εἰδ. s'évader, éviter. *scampare, scansare, sfuggire.* §. καλὰ τὴν ἐγλύτωσα. j'en suis sorti à merveille. *l'ho scapolata bene.* §. γλυτώνω τινὰ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. recourre. *ricuperare.*

Γλυφάδα, οὐσ. goût douceâtre. *gusto dolcigno.*

Γλυφαίνω, Pʹ. rendre douceâtre. *render dolcigno.* §. γλυφαίνω, γίνομαι γλυφός. se rendre douceâtre. *farsi dolcigno.*

Γλυφὶς, ὐσ. γλυφίδιον. burin. *burino.* §. γλυφὶς ἢ χαραγματιά. coche. *tacca.*

Γλυφὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. douceâtre. *dolcigno, na.*

Γλύφω, Pʹ. lécher. *leccare, lambire.*

Γλύψιμον, ὐσ. l'action de lécher. *lambimento, leccamento.*

Γλῶσσα, ὐσ. langue. *lingua.* §. γλῶσσα, διάλεκτος. langage. *lingua, linguaggio.* §. γλῶσσα βαρειά. langue difficile. *lingua difficile.* §. ἁπλὴ γλῶσσα. langue vulgaire. *lingua volgare.* §. αὐτὸς ὁ λόγος μοῦ ἔχει εἰς τὴν γλῶσσαν. avoir un mot sur le bout de la langue. *aver in sulla punta della lingua.* §. μοῦ βγάνει τόσην γλῶσσαν, ἤτοι μοὶ ἀποκρίνεται μὲ ἀναισχυντίαν. il me répond effrontément. *mi risponde sfacciatamente.* §. γλῶσσα πασὶ χοίρου. languier. *lingua di porco seccata.* §. γλῶσσα, μαθῆκι θαλάσσης. mole. *molo.* §. γλῶσσα ψάρι. sole. *soglia.* §. γλῶσσα τοῦ ζυγιοῦ. languette d'une balance. *lingua.* §. μικρὴ γλῶσσα. petite langue. *linguetta.*

Γλωσσαρᾶς, ὐσ. ἀρ. babillard. *linguacciuto.*

Γλωσσαροῦ, ὐσ. θηλ. babillarde. *linguacciuta.*

Γλωσσᾶς, ἡ θηλ. γλωσσοῦ, ἰδὲ Γλωσσαρᾶς.

Γλωσσαλγὴς, ἐπίθ. médisant, te. langue mordante, *lingua mordace, lingua che taglia e fora, lingua tabana.*

Γλωσσαλγία, ὐσ. médisance. *maldicenza.*

Γλωσσίδι, ὐσ. τὸ γλωσσίδι τῆς καμπάνας, battant, marteau d'une cloche. *batocchio, battaglio.* §. γλωσσίδι τοῦ αὐλοῦ. languette. *chiave d'un istromento da fiato.* §. γλωσσίδι τοῦ ζυγιοῦ. languette. *ago della bilancia.* §. γλωσσίδι τοῦ μύλου. traquet. *battagliuolo di mulino.*

Γλωσσοδέτι, οὐσ. le frein de la langue. *filello, scilinguagnolo.*

Γλωσσοτζάδης, ἐπίθ. bégue. *scilinguato.*

Γλωσσοφίλημα, ὐσ. baiser lascif. *bacio lascivo.*

Γλωσσοφιλῶ, Pʹ. baiser lascivement. *baciare lascivamente.*

Γνάμμα, οὐσ. apprêt des cuirs. *concia.*

Γναμμένος, η, ον. ἐπίθ. apprêté, ée. *conciato, ta.*

Γνά-

Γνάφαλον, ἄσιας. bourre. borra.

Γναφεῖον, ὅσ. foule, purgo, gualchiera.

Γναφεὺς, ὅσ. foulon. purgatore.

Γναφὴ, ὅσ. l'action de fouler les draps. il purgare i panni.

Γνέθω, P'. filer. filare.

Γνέμα, ὅσ. τὸ γνέσιμον filage. il filato. §. γνέμα, τὸ γνέψιμον, signe. accennamento.

Γνεμμένος, η, ον. μετ. filé, ée. filato, ta

Γνέσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a filé. colui ἢ colei che ha filato.

Γνέσιμον, ὅσ. filage, filure. il filato. §. γνέσιμον, l'action de filer. il filare.

Γνεσμένος, ἰδὲ Γνεμμένος.

Γνέψιμον, ὅσ. signe, l'action de faire des signes. accennamento.

Γνέφω, P'. faire signe. accennare.

Γνήσια, ἐπίρ. ingenument. ingenuamente.

Γνήσιος, ία, ον. ἐπίθ. véritable. vero, ra. genuino, na. §. γνήσιος, ἄδολος, ἀπονήρευτος, ἁπλοῦς. ingenu, ue. ingenuo, ua.

Γνησιότης, ὅτ. ingenuité. ingenuità.

Γνώμη, ὅσ. avis. avviso. §. γνώμη, δόξα. maxime. massima. §. γνώμη, sentence. sentenza. §. αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, c'est mon sentiment, c'est mon opinion. quest' è la mia opinione. §. γνώμη. suffrage. suffragio.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. prudent, te. avisé, ée. sage, judicieux, euse. prudente, saggio, ia. giudizioso, sa.

Γνωμικὰ, ἐπίρ. avec prudence. prudentemente.

Γνωμολογία, ὅσ. discours sententieux. discorso sentenzioso.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui parle sententieusement. che parla sentenziosamente.

Γνωμολογῶ, P'. parler sententieusement. parlare sentenziosamente.

Γνώμων, γνώμωνας, ὅσιας. gnomon, équerre. squadra, gnomone. γνώμων, χαράκι, λενίερι. régle, riga, rigolo.

Γνωρίζων, μετ. ἀρ. connoissant, qui connoît. conoscente, che conosce. §. γνωρίζων, ὁ ἔχων εἴδησιν τινὸς πράγματος. connoisseur. conoscitore.

Γνωρίζω, P'. connoître, conoscere. §. γνωρίζω. ἐξεύρω ἕνα πρᾶγμα, ἔχω εἴδησιν. se connoître en quelque chose. conoscersi, aver cognizione. §. γνωρίζοντας. connoissant. conoscendo. §. ἀφ' οὗ τὸν ἐγνώρισα. après l'avoir connu. dopo averlo conosciuto.

Γνωριμιὰ, ὅσ. connoissance. conoscenza. §. δὲν ἔχω γνωριμιὰν μαζὺ του. je n'ai aucune connoissance avec lui. non ho alcuna conoscenza con esso lui.

Γνώριμος, η, ον. ἐπίθ. homme de connoissance. conoscente. §. ἔχω πολλοὺς γνωρίμους, j'ai bien des connoissances. ho molte conoscenze.

Γνωρίσας, σασα, μετ. celui, ἢ celle qui a connu. colui, ἢ colei che ha conosciuto.

Γνώρισις, Γνώρισμα, ὅσ. connoissance. conoscenza, conoscimento.

Γνωρισμένος, η, ον. μετ. connu, ue. conosciuto, ta.

Γνωρισμὸς, οῦσ. l'action de connoître. il conoscere, conoscimento.

Γνωριστὴς, ὅσ. connoissant. connoisseur, conoscente, conoscitore.

Γνῶσις, ὅσ. φρονιμάδα. prudence. prudenza. §. γνῶσις, μάθησις. science, savoir. sapere, scienza. §. γνῶσις, εἴδησις. connoissance, cognizione.

Γνωστικὰ, ἐπίρ. sensément, prudemment, judicieusement. sensatamente, assennatamente, giudiziosamente.

Γνωστικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. sensé, ée. prudent, te. avisé, ée. assennato, ta. sensato, ta. giudizioso, sa. §. γνωστικὸς, ὅστις πολιτεύεται μὲ γνῶσιν. circonspect, ta. cauto, ta.

Γνωστικώτατα, ἐπίρ. très-sensément, très-prudemment. prudentissimamente.

Γνωστικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-judicieux, euse. très sage. giudiziosissimo, ma. sensatissimo, ma.

Γνωστικώτερα, ἐπίρ. plus prudemment. più prudentemente.

Γνω-

Γνωστικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus prudent, te. *più prudente*.

Γνωστός, ή, όν. ἐπίθ. connu, ue. *noto, ta*. §. γνωστόν ποιῶ, faire savoir, avertir. *far sapere, far avvisare*.

Γόβα, ἡ σ. κονδύρα. pantoufle. *pantofola*.

Γογγύδα, ἡ σ. raifort. *ravano*.

Γογγύζω, Ρ'. grogner, gronder. *borbottare, brontolare*. §. γογγύζω, murmurer, *mormorare*.

Γογγύλη, ἰδὲ Γογγύδα.

Γόγγυσμα, ἡ σ. murmure. *mormorio, borbottamento*.

Γογγυστὴς, ὁ σ. criard. *gridatore*. §. γογγυστὴς, ὅστις παραπονεῖται, μυρμυρίστης. grogneur, murmureur. *borbottatore, mormoratore*.

Γογγυστικὰ, ἐπίρ. en murmurant. *mormorando*.

Γογγυστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de murmure. *di mormorio*.

Γόης, ὁ σ. charmeur, enchanteur, sorcier. *stregone, mago, incantatore*.

Γοητεία, ἡ σ. charme, enchantement, ensorcellement, sorcellerie. *incantesimo, ammaliamento, stregheria*.

Γοητεύω, Ρ'. charmer, enchanter, ensorceler. *incantare, ammaliare, affatturare*.

Γομάρι, τὸ σ. âne, baudet. *asino, somaro*. §. γομάρι, μεταφ. ὁ ἀναίσθητος, μπουνταλᾶς, un souche, âne, sot. *baccellone, stupido, asinaccio*. §. γομάρι εἰς τὸ ὁποῖον γηβεντίζουν. pilori. *berlina*. ὅθεν γηβεντίζω εἰς τὸ γομάρι, exposer au pilori. *esporre alla berlina*. §. γηβεντίζομαι εἰς τὸ γομάρι. être exposé au pilori, être menè à cheval sur un âne. *esser esposto in berlina, andar sull' asino*. §. αὐτὸς εἶναι τὸ γομάρι τῆς χώρας. il est le souffre douleur, le cheval de bât. *egli è l' asino, la soma della villa*. §. ἕνα γομάρι, ἕνα φορτίον. une charge, une ânée. *una soma, la carica d' un asino*.

Γομαράκι, τὸ σ. ânon, petit âne. *asinello*.

Γομαρίτικα, ἐπίρ. lourdement, sottement. *asinescamente*.

Γομαρίτικος, ἐπίθ. d'âne. *d' asino, asinesco, asinino*.

Γομαροσύνη, ἡ σ. ânerie. *asinaggine, asinità*.

Γομαρίζω, Ρ'. traiter quelqu'un en âne. *trattar qualcheduno da asino*. §. γομαρίζω, φέρομαι ἄπρεπα, ὡς γομάρι. agir en âne. *agire da asino*.

Γόμι, τὸ σ. gomme. *gomma*.

Γόνα, τὸ σ. genou. *ginocchio*. §. μικρὸν γόνα. petit genon. *ginocchietto*.

Γονατάκι, τὸ σ. petit genou. *ginocchietto*.

Γονατίζω, Ρ'. agenouiller, plier les genoux, se mettre à genoux, être à genoux. *inginocchiarsi, mettersi a ginocchio, piegar le ginocchia*.

Γονατίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui qui agnenouille. *colui, ò colei che inginocchia, che fa inginocchiare*. §. γονατίζων. celui, ἢ celle qui s' agenouille, qui plie lex gonoux. *colui, ò colei che s' inginocchia*.

Γονατίσας, σασα. μετ. celui, ἢ celle qui a plié les genoux. *colui, ò colei che si è inginocchiato*.

Γονάτισμα, τὸ σ. genuflexion. *genuflessione, inginocchiata*.

Γονατισμένος, η, ον. μετ. qui est à genoux, agenouillé, ée. *inginocchiato, ta*.

Γονατιστὰ, ἐπίρ. à genou. *ginocchione, ginocchioni*.

Γονατιστήρι, τὸ σ. agenuilloir. *inginocchiatojo*.

Γονατιστὴς, ὁ σ. qui s'agenouille. *che s'inginocchia*.

Γονατιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui est à genoux, qui est agenouillé, ée. *ch' è ginocchioni*.

Γόνατον, ἰδὲ Γόνα.

Γονέος, ὁ σ. parent. *parente*. §. οἱ γονεῖς, le père et la mère. *i genitori*. §. εἶμαι ἀπὸ καλοὺς γονεῖς. être de bonne maison. *essere di buona casa*.

Γονὴ, ἡ σ. géniture, *prole*.

Γονικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient aux parents. *che appartiene a' genitori*. τὰ γονικά. ce qu'on a hérédité du père & de la mère, patrimoine. *quel che qualcuno ha ereditato da' genitori, patrimonio*.

Γονυκλισία, ἡ σ. génuflexion, genuflessione.

Γοργά, ἐπίρ. vîte, vîtement. presto, velocemente.

Γοργοκάμηλος, ἡ σ. dromadaire. dromedario.

Γοργός, ἐπίθ. vîte. veloce.

Γοργότερος, η, ον. ἐπίθ. plus vîte. più veloce.

Γοργότης, ἡ σ. vîtesse. velocità.

Γοῦβα, ἰδὲ Γόβα.

Γουγιάζω, ἰδὲ Χουγιάζω.

Γουδί, ἡ σ. pile, mortier. pila, mortajo. §. κοπανίζω εἰς τὸ γουδί. piler. pestare. §. γουδί, εἰς τὸ ὁποῖον κοπανίζουν ζάχαρι, πιπέρι, κτλ'. égrugeoir. mortajetto.

Γουδοχέρι, ἡ σ. pilon. pestello.

Γοῦλα, γουλιάρης, κτλ'. ἰδὲ Λαιμαργία, λαίμαργος, κτλ'.

Γούμενα, οὐσ. cable. gomena.

Γοῦμι, ἰδὲ Γόμι.

Γουμπέρι, ἡ σ. ψάρι. brochet. luccio.

Γοῦνα, ἡ σ. fourrure, pellisse. pelliccia.

Γουναράδικον, ἡ σ. pelleterie. pellicceria.

Γούναρης, ἡ σ. pelletier. pellicciajo. §. γούναρης, ὅστις πωλεῖ γουναρικά, fourreur. pellicciajo.

Γουναρικὴ, ἡ σ. ἡ γουναρικὴ τέχνη. pelleterie. pellicceria.

Γουναρικόν, ἡ σ. pelleterie. pellice. §. γουναρικόν, τόπος ὅπου πωλοῦν γουναρικά. pelleterie. pellicceria.

Γοῦπα, ἡ σ. goujon. ghiozzo.

Γούργουρας, ἡ σ. gosier, gorgia, gorgozzuolo.

Γοῦρνα, ἡ σ. larmier, gouttière. grondaja, gocciolatojo.

Γουροῦνα, ἡ σ. truie. porca, scrofa. §. γουροῦνα λέγεται καὶ διὰ τὴν ἄτιμον, ποταπήν, μουρδάρισσαν γυναῖκα. truie. porca. §. ἡ γουροῦνα ἐγέννησε. la truie a cochonné. la scrofa ha fatto i porcelli.

Γουρουνάκι, ἡ σ. petit cochon. porcello, porcelletto, porcellino. §. γουρουνάκια τοῦ λαιμοῦ, κτλ'. écrouelles. scrofole. §. γεμάτος ἀπὸ γουρουνάκια. rempli d'écrouelles. ingavinato.

Γουροῦνι, ἡ σ. porc, cochon. porco. §. γουροῦνι, ὁ ἀχρεῖος, ὁ μουρδάρης. un grand vilain, un grand cochon. un porco, porcaccio.

Γουρουνήσιος, ἐπίθ. de cochon. porcino.

Γουρουνοβοσκός, ἐπίθ. porcher, gardeur de cochons. porcajo, porcaro.

Γουρουνομάνδρα, ἡ σ. étable à cochons, toit à cochons. porcile.

Γουρουνόπουλον, ἡ σ. pourceau, cochon de lait. porcelletto, porcellino.

Γουρουνοπρόσωπος, ἐπίθ. qui a le visage comme le museau de cochon. che ha il viso come il grifo del porco.

Γουρουνόσταυλος, οὐσ. étable à cochons. porcile. §. λέγεται καὶ τόπος μουρδάρικος. taudis, vilain lieu. porcile.

Γουρουνότριχα, ἡ σ. soie de porc. setola di porco.

Γουρουνόψαρον, ἡ σ. dauphin. delfino.

Γουστάρω, ἰδὲ Νοστιμεύομαι, ἡδύνομαι.

Γουστερίτζα, οὐσ. lézard. lucertola, ramarro.

Γόφος, ἡ σ. hanche. anca.

Γραία, ἡ σιας. vieille. vecchia.

Γραιγάλης, ἡ σιας. ἄνεμος. nord-est. Greco.

Γράμμα, ἡ σ. écrit. scritto. §. γράμμα, ψηφί. lettre. lettera. §. γράμματα, ἐπιστῆμαι, μαθήματα. lettres. lettere. §. τὰ ἱερὰ γράμματα. le saintes lettres. le sagre lettere. §. κατὰ γράμμα. littéralement. letteralmente. §. συστατικὸν γράμμα. lettre de recommandation. lettera di raccomandazione. §. μὲ γράμμα, ἐγγράφως. par écrit. in iscritto.

Γραμματάκι, οὐσ. billet. biglietto, viglietto.

Γραμματική, οὐσ. grammaire. grammatica. §. κατὰ τὴν γραμματικὴν, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς. grammaticalement, grammaticalmente.

Γραμματικός, ἐπίθ. scribe. scriba.

Γραμματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. grammatical, grammaticale. §. γραμματικός, ἡ σ. ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν γραμματικήν, ὁ διδάσκων τὴν γραμματικὴν, κτλ'. grammairien. grammatico. §. γραμματικός, ὁ γραφιάρης. écrivain, teneur de

de livres. *scrivano*, *scritturale*.

Γραμματισμένα, ἐπίῤῥ. scientifiquement. *scientificamente*.

Γραμματισμένος, η, ον. ἐπίθ. lettré, ée. *letterato*, *ta*.

Γραμματοθήκη, ἡ. porte-feuille. *portafogli*.

Γραμματοκομιστὴς, γραμματοφόρος, ὁ. porte lettre. *portalettere*.

Γραμματοφυλάκιον, τό. étudiole, serre-papiers. *scrittojo*, *studiolo*.

Γραμμένα, ἐπίῤ. par écrit. *in iscritto*.

Γραμμένος, η, ον, μετ. écrit, ite. *scritto*, *ta*. §. τὸ γραμμένον, ἡ ἁμαρμένη. le destin. *il destino*.

Γραμμὴ, ἡ. ligne. *linea*. §. κατὰ γραμμὴν, ἤτοι ἴσια. a linea. *a linea*.

Γρασίδι, τό. bernage. *ferrana*.

Γρατζουνίζω, Ρ'. égratigner. *sgraffiare*.

Γρατζουνίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui égratigne. *colui o colei che sgraffia*.

Γρατζουνίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a égratigné. *colui o colei che ha sgraffiato*.

Γρατζούνισμα, τό. égratignure, *sgraffiatura*, *sgraffio*.

Γρατζουνισμένος, η, ον. μετ. égratigné, ée. *sgraffiato*, *ta*.

Γραφεὺς, ὁ. écrivain. *maestro di scrittura*.

Γραφεῖον, τό. pinceau. *pennello*.

Γραφὴ, ἡ. lettre. *lettera*. §. γραφὴ, τὸ γράψιμον. écriture. *scrittura*. §. ἡ ἁγία γραφή. l'écriture sainte. *la santa scrittura*.

Γραφιάρης, ὁ. écrivain, téneur de livres. *scrivano*, *scritturale*.

Γραφικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'écriture. *che appartiene alla scrittura*, *scrittorio*. §. γραφικὸς κάλαμος. la plume. *penna*.

Γραφίτζα, ἡ. petite lettre, billet. *letterina*, *biglietto*.

Γράφουσα, μετ. θηλ. celle qui écrit. *colei che scrive*.

Γράφω, Ρ'. écrire. *scrivere*. §. γράφω τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστολῆς. dater. *scriver la data*.

Γράφων, μετ. celui qui écrit. *colui che scrive*, *scrivente*.

Γράχος, ὁ. pois. *pisello*.

Γράψας, μετ. ἀ. celui qui a écrit. *colui che ha scritto*.

Γραψάσασα, μετ. θηλ. celle qui a écrit. *colei che ha scritto*.

Γράψιμον, τό. écriture. *scrittura*. §. γράψιμον, τὸ γράφειν. l'action d'écrire. *scrizione*, *l'azione di scrivere*. §. ἀλλάζω τὸ γράψιμόν μου. déguiser l'écriture. *contraffare il carattere*.

Γρεμνίζω, ἰδὲ Κρημνίζω.

Γρέμπνιος, ὁ. lieu escarpé, précipice. *luogo scoscesco*.

Γρεμπνιέππες, ἰδὲ Γρέμπνιος.

Γρεντιά, ἡ. poutre. *trave*. §. μικρὴ γρεντιά. poutrelle. *travicello*. §. μεγάλη γρεντιά. grosse poutre. *travone*.

Γρίλλωμα, τό. l'action d'ecarquiller les yeux. *lo spalancar gli occhi*.

Γριλλωμένος, ἐπίθ. μάτια γριλλωμένα. des yeux eraillés. *occhi sciarpellati*.

Γριλλώνω, Ρ'. erailler les yeux, ecarquiller les yeux, *sciarpellare*, *spalancare gli occhi*.

Γριλλώσας, σασα. μετ. ὁ-ποὺ ἐγρίλλωσε τὰ μάτια. celui ou celle qui a écarquillé les yeux. *colui o colei che ha spalancato gli occhi*.

Γρινιάζω, Ρ'. gronder. *rampognare*.

Γρινιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui gronde, grondeux, euse. *colui o colei che rampogna*, *che grida*, *sgridatore*, *trice*.

Γρινιάρης, ὁ. grondeur. *rampognoso*, *sa*.

Γρίνιασμα, τό. gronderie. *rampogna*.

Γρινιασμένος, η, ον. ἐπίθ. grondé, ée. *rampognato*, *ta*.

Γρινιαστὴς, ὁ. grondeur. *rampognatore*, *sgridatore*.

Γρῖφος, ὁ. ambages, *ambage*.

Γροθιά, ἡ. χαστουκιά. coup de poing, gourmade. *sgrugnata*, *cazzotto*, *gorontolo*. §. μεγάλη γροθιά. un grand coup de poing. *punzone*.

Γροθίζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui daube, qui

qui donne des coups de poing. *celui, ò colei che cazzotta, che da de' pugni.*

Γροθίζω, γροθοκοπῶ, P'. sangler, donner des coups de poing, dauber. *dar de' pugni, menar de' pugni, cazzottare, garontolare.*

Γροθίσας, σασα. μετ. celui, ò celle qui a donné des coups de poing. *colui, ò colei che ha dato de' pugni.*

Γρόθος, ὀσ. poing, *pugno.*

Γρὺ, ἐν χρήσει, δὲν εἶπε γρύ. il n'a pas ouvert la bouche. *non ha fatto motto.*

Γρύκημα, ὀσ. τὸ ἄκουσμα, τὸ ἀκούειν. l'ouir, l'action d'écouter. *ascoltamento.* §. γρύκημα, τὸ καταλαμβάνειν. l'action d'entendre. *intendimento.*

Γρυκημένος, η, ον. ἐπίθ. entendu, ue. écouté, ée. *inteso, sa. ascoltato, ta.* §. γρυκημένος, νοηθεὶς, entendu, ue. compris, ise. *compreso, sa. inteso, sa.*

Γρυκήσας, σασα. μετ. celui, ò celle qui a écouté. *colui, ò colei che ha ascoltato.*

Γρύκησις, ὀσιας. l'action c'écouter. *ascoltamento.*

Γρυκητὴς, ὀσιας. celui qui écoute, *ascoltatore.* §. γρυκητὴς, ὅστις καταλαμβάνει. celui qui entend, qui comprend. *intenditore.*

Γρυκῶ, P'. ἀκούω, ouïr, écouter. *udire, ascoltare.* §. γρυκῶ, καταλαμβάνω, comprendere, entendre. *intendere, capire.* §. ἠμεῖς ἐγρυκηθήκαμεν μαζί. nous nous sommes entendus, nous sommes d'accord. *ci siamo intesi, siamo d'accordo.* §. γρυκῶντας, écoutant, *ascoltando.* §. εὐθὺς ὅπου ἐγρύκησε τὴν φωνήν του ἔφυγε. si tôt qu'il a entendu sa voix, il s'en fuit. *subito intesa la sua voce, se ne fuggì.*

Γρυκῶν, ὀσα. μετ. celui, ò celle qui écoute, *colui, ò colei che ascolta.*

Γρύλλος, ὀσ. grillon, *grillo.*

Γρυλλώνω, ἴδε Γελλώνω.

Γρύφων, γρύφωνας, ὀσιας. griffon. *grifone.*

Γυαλᾶς, ὀσ. vitrier, verrier. *vetrajo.*

Γυαλὶ, ὀσ. verre. *vetro.* §. γυαλὶ, ποτήρι. verre, *bicchiere.* §. τὰ γυαλιὰ τοῦ παραθυριοῦ. vitre. *vetriera.* §. βάνω γυαλιὰ εἰς ἕνα παράθυρον. vitrer. *invetriare.* §. γυαλιὰ τῆς μύτης, ἢ τῶν ματιῶν. lunette, besicles, *occhiale, occhiali.*

Γυαλίζω, P'. brunir, polir, lisser. *imbrunire, pulire, lisciare, brunire, lustrare.* §. γυαλίζω. réluire. *risplendere.*

Γυαλίζων, ουσα. μετ. ὅπου γυαλίζει ἕνα πρᾶγμα. celui, ò celle qui poli, qui lisse, *colui, ò colei che liscia, pulisce.* §. γυαλίζων, ὅπου γυαλίζει, λάμπει. luisant, te. *lucente, risplendente.*

Γυαλίσας, σασα. μετ. celui, ò celle qui a poli. qui a lissé, *colui che ha lisciato, polito.*

Γυάλισμα, ὀσ. τὸ γυαλίζειν. l'action de polir, polissure. *lisciamento, lustramento.* §. γυάλισμα, τὸ γυαλιστερὸν, poliment, polissure, brunissage. *brunitura, pulitura.*

Γυαλισμένος, η, ον. μετ. bruni, ie. lustré, ée. poli, ie. *imbrunito, ta. lustrato, ta. pulito, ta. brunito, ta.*

Γυαλιστερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. lissé, ée. poli, ie. *liscio, a. lustro, ra.* §. τὸ γυαλιστερὸν τινὸς πράγματος. le poli de quelque cose. *liscezza.*

Γυαλιστῆρι, ὀσ. polissoir. *lisciatojo.* §. γυαλιστῆρι τῶν παπουτζίδων. bizègle, *bisegolo, lisciapiante.* §. γυαλιστῆρι διὰ τὰ μέταλλα. brunissoir. *brunitojo.*

Γυαλιστὴς, ἐπίθ. polisseur, euse. *pulitore.*

Γυαλιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. lustré, ée. *lustro, ra.*

Γυμνὰ, ἐπίρ. à nu. *nudamente, alla scoperta.*

Γυμνάζουσα, μετ. θηλ. celle qui exerce, *colei che esercita.*

Γυμνάζω, P'. exercer. *esercitare.* §. γυμνάζω εἰς τὰ πολεμικά. aguerrir, *agguerrire.* §. γυμνάζομαι, s'exercer. *esercitarsi.*

Γυμνάζων, μετ. ἀρ. celui qui exerce. *colui che esercita.*

Γυμναζόμενος, ἐπίθ. qui s' exerce. *esercitante, che si esercita.*

Γυμνάσας, σασα. μετ. celui, ἡ celle qui a exercé. *colui, ὁ colei che ha esercitato.*

Γυμνάσιον, ὐσ. gymnase. *ginnasio.*

Γυμνασιάρχης, ὐσ. gymnasiarque. *ginnasiarca.*

Γύμνασις, ὐσ. exercice. *esercizio.*

Γύμνασμα, ὐσ. exercice, *esercizio.* §. γύμνασμα, τὸ γυμνάζεσθαι. l'action d' exercer, de s' exercer. *esercitamento.*

Γυμνασμένος, η, ον. μετ. exercé. ée. *esercitato, ta.*

Γυμναστὴς, ὐσ. gymnaste. *maestro di esercizj ginnastici.* §. γυμναστὴς, ὁ γυμνάζων. qui exerce, *esercitatore.*

Γυμναστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui s' exerce. *esercitativo, va.* §. γυμναστικός. appartenant à la gymnastique, *ginnastico.* §. ἡ γυμναστικὴ. la gymnastique. *la ginnastica, la ginnica.*

Γυμνόποδος, ἐπίθ. qui va nu-pieds, dechaussé, ée. *scalzo, za. sgambucciato, ta.*

Γυμνὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. nu, ue. *nudo, da. ignudo, da.*

Γυμνότης, ὐσιας. nudité. *nudità.*

Γύμνωμα, ὐσιας. nudité. *nudià.* §. γύμνωμα. l'action de dépouiller, de déshabiller. *spogliamento, lo spogliare.*

Γυμνωθεὶς, ἧσα. μετ. celui, ἡ celle qui a été déshabillé, depouillé. *colui, ὁ colei ch' è stato spogliato.*

Γυμνωμένος, η, ον. μετ. nu, ue. *ignudato, ta.* §. γυμνωμένος, γδυμένος. deshabillé, ée. dépouillé, ée. *spoglio, ia. spogliato, ta.* §. γυμνωμένος ἀπὸ τοὺς ληστάς. dévalisé, ée. *svaligiato, ta.*

Γυμνόνω, P'. déshabiller, dépouiller. *ignudare, spogliare, disnudare.* §. γυμνόνω, ληστεύω. détrousser. *assassinare, spogliar sulla strada.*

Γυμνώνων, ουσα, μετ. celui, ἡ celle qui dépouille, *colui, ὁ colei che ignuda, che spoglia.*

Γυμνώσας, σασα. μετ. celui, ἡ celle qui a dépouillé, déshabillé. *colui, ὁ colei che ha spogliato, ignudato.*

Γύμνωσις, ὐσιας. nudité. *nudità.* §. γύμνωσις, γδύσιμον. l'action de dépouiller. *spogliamento.*

Γυναῖκα, ὐσ. femme. *donna.* §. μεγάλη γυναῖκα. une grosse femme. *donnona.* §. γυναῖκα κακῆς ζωῆς. femmelette. *berghinella.*

Γυναικαδέλφη, ὐσ. belle soeur. *cognata.*

Γυναικαδέλφι, ὐσιας. μικρὸς γυναικάδελφος. jeune beau-frère. *giovine cognato.*

Γυναικάδελφος, ὐσ. beau-frère. *cognato.*

Γυναίκειος, ἐπίθ. de femme. *femmineo, ea.*

Γυναικεῖον, ὐσ. ginécée. *gineceo. femminiera.*

Γυναίκεια, ἐπίρ. en femme, à la manière des femmes. *donnescamente, femminescamente.*

Γυναικίζω, P'. efféminer, *effemminare.*

Γυναικίσια, γυναικίσιες, ἰδὲ Γυναίκεια, γυναίκειος.

Γυναικίτζα, ὐσ. μία μικρὴ κ' νόστιμη γυναῖκα. jolie petite femme. *femminetta.*

Γυναικίτι, ἰδὲ Γυναικεῖον.

Γυναικοκρατεία, ὐσ. gynécocratie. *ginecocrazia.*

Γυναικοκρατοῦμαι, P'. κυβερνοῦμαι ἀπὸ τὰς γυναῖκας. être conduit par des femmes. *esser governato dalle donne.*

Γυναικολατρεύω, P'. faire le dameret, courtiser les femmes, galantiser, faire l'amour. *dameggiare, cicisbeare, donneare, ganzare, far il zerbino.*

Γυναικολάτρης, ὐσ. dameret, galant, godelureau. *zerbino, che fa il galante civettone, cicisbeo, damerino, ganimede.*

Γυναικοῦλα, ὐσιας. παταπὴ γυναῖκα. femmelette. *donnicciuola, donnuccia, berghinella.* §. γυναικοῦλα, μικρὴ γυναῖκα. petite femme. *donnicina, donnina.*

Γυναικώδης, ἐπίθ. éffeminé, ée. *effemminato, ta.*

Γυναικών, ἰδὲ Γυναικεῖον.

Γυνή, ἰδὲ Γυναῖκα.

Γύπας, ὐσ. vautour. *avoltojo.*

Γύρευμα, ὐσ. recherche, l'a-

l' action de rechercher, *cercamento, il cercare.*

Γυρεύμενος, η, ον. μετ. recherché, ée. cherché, ée. *cercato, ta. ricercato, ta.*

Γυρεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui cherche, qui recherche. *colui ȣ colei che cerca, che ricerca.*

Γυρεύων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui recherche, *colui ȣ colei che cerca.*

Γυρευτής, ȣσ. chercheur, qui cherche, qui recherche. *cercatore che cerca, che ricerca.*

Γυρεύω, P'. chercher, rechercher. *cercare, ricercare.*

Γυρίζω, P'. retourner. *ritornare.* §. γυρίζω, ξεμακραίνω. détourner. *frastornare.* §. γυρίζω ὀπίσω, ὀπισθοδρομῶ. reculer sur ses pas, *retrocedere.* §. γυρίζω, κάμνω ἕνα γύρον. faire un tour. *far un giro.* §. γυρίζω, γρέφομαι ϗ γρέφω. tourner. *girare.* §. δὲν ἠξεύρει ἀπὸ ποῖον μέρος νὰ γυρίσῃ. il ne sait de quel côté se tourner. *egli non sa da qual parte rivolgiersi.* γυρίζω ἐδῶ ϗ ἐκεῖ. tournoyer. *girandolare.* §. γυρίζω. tourner, retourner. *girare, rivoltare, voltare.* §. γυρίζω ἀνάποδα. renverser. *rivoltare.* §. γυρίζω ὀπίσω, τὸ ἐπιγρέφω. restituer, rendre. *restituire.* §. γυρίζω τὸν κόσμον, voyager. *viaggiare, girare il mondo.*

Γυρίσας, σασα, μετ. ὅτις ἐγύρισεν ἕνα πρᾶγμα. celui ȣ celle qui a tourné. *colui ȣ colei che ha girato.* §. γυρίσας, ἐπιγρέψας, ὁπȣ ἦλθεν ὀπίσω. celui ȣ celle qui est retourné. *colui ȣ colei ch' è ritornato.* §. γυρίσας, ἐπιγρέψας, ὁπȣ ἔδωκεν ὀπίσω. celui ȣ celle qui a restitué. *colui ȣ colei che ha restituito.*

Γύρισμα, ȣσ. ἐπιγροφή. retour. *ritorno.* §. γύρισμα, γύρος. tournée. *giravolta.* §. γύρισμα. τὸ γύρισμα τριγύρω. tournoiement. *giramento.* §. γύρισμα, ἐπιγροφή, δόσιμον ὀπίσω. restitution. *restituzione.*

Γυρισμένος, η, ον. μετ. ὅτις ἐπιγρέψε, ἐγύρισεν ὀπίσω. retourné, ée. qui est de retour, *ritornato, ta. ritornatore.* §. γυρισμένος, γυρισμένος γύρω. tourné, ée. *girato, ta.* §. γυρισμένος εἰς ἕνα μέρος. tourné, ée. *voltato, ta.* §. γυρισμένος, ὁπȣ ἐπιγρέφθη ὀπίσω. restitué, ée. *restituito, ta.*

Γυριστά, ἐπίρ. en tournoyant. *girando.*

Γυριστός, ȣσ. tournant. *che gira, che volta.* §. γυριστής, ὅτις δίδει ὀπίσω. qui restitue. *che restituisce.*

Γυριστικός, ή, όν. ἐπίθ. εὔκολος εἰς τὸ νὰ γυρίσῃ. aise à tourner. *girevole.* §. γυριστικός. qu' on doit restituer. *che si deve restituire.*

Γύρος, ȣσ. détour. *giro. girata.* §. γύρος, ὁ τριγύρω τόπος. tour. *circuito.* §. κάμνω ἕνα γύρον. faire un tour. *far un giro.*

Γύρω, ἐπίρ. à l'entour. *all' intorno.*

Γύφτος, ἐπίθ. égyptien. *zingano.* §. γύφτος, φιλάργυρος, αἰσχροκερδής. chiche, taquin. *spilorcio.*

Γυφτιά, ȣσ. ladrerie, taquinerie, lésine, avarice extrême. *spilórceria, avarizia smoderata.*

Γύψος. ȣσ. gypse, plâtre, stuc. *gesso, stuco.*

Γυψώδης, ȣσ. platreux, euse. gypseux, euse. *gessoso, sa. della natura del gesso.*

Γύψωμα, ȣσ. l'action de plâter. *l' ingessare.*

Γυψωμένος, η, ον. μετ. platré, ée. *ingessato, ta.*

Γυψώνω, P'. plâtrér. *ingessare.*

Γυψωτής, ȣσιας. celui qui plâtre. *colui che ingessa.*

Γωνία, ȣσ. angle. *angolo.* §. γωνία, ἡ ἀγκωνή. coin, *angolo, canto.* §. γωνία. ἡ πυροστιά, χάμινος. feu, foyer. *fuoco, focolare, cammino.* §. μικρὴ γωνία. petit angle, petit coin. *angoletto, cantuccio.*

Γωνιάρικος, ἐπίθ. anguleux. *angoloso.*

Γωνιώδης, ἐπίθ. angulaire. *angolare.*

Δ

Δά, μόριον διαφόρυ χρήσιως. ώς, είπέτο δά eh bien dites le. *or ben ditelo*. §. έλα δά, τι είναι αυτό όπϋ κάμνεις. mon Dieu, qu'est-ce que vous faites? *Dio mio, cosa fate?* §. νά δά. tenez. *ecco*. §. είπα το δά, je l'ai déja dit. *l'ho di già detto*. §. κ) τί δά' σοχάζεσαι πώς ήμπορείς νά το κάμης; quoi donc, vous croyez de le savoir faire? *che dunque, credete di poterlo fare?*

Δάγκαμα, ούσ. ή δαγκωματιά. morsure. *morso*. §. δάγκαμα. το δαγκάσειν, l'action de mordre. *l'azione di mordere, mordimento*.

Δαγκαματιά, ύσ. morsure. *morsura*.

Δαγκαμένος, η, ον, μετ. mordu, ue. *morso, sa*.

Δαγκάνω. Ρ'. mordre. *mordere, morsicare*.

Δαγκάσας, δαγκώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a mordu. *colui ŏ colei che ha morduto*.

Δάγκασμα, δαγκασμένος, ίδε Δάγκαμα, δαγκαμένος.

Δάγκωμα, δαγκωμένος, ίδε Δάγκαμα, δαγκαμένος.

Δαγκώνω, ίδε Δαγκάνω.

Δαδί, ούσ. pin sauvage. *pino salvatico*.

Δαδίτικος, έπίθ. de pin sauvage. *di pino salvatico*.

Δαίδαλος, ούσιασ. dédale, labyrinthe. *dedalo, laberinto, andirivieni*.

Δαιμόνιον, ούσιασ. démon. *demonio*. §. το δαιμόνιον τα Σωκράτης. le demon de Socrates. *il genio di Socrate*.

Δαιμονιζόμενος, η, ον. έπίθ. όπϋ κυριεύεται από το δαιμόνιον. possedé, ée. *invasato, ta*. §. δαιμονιζόμενος, όπϋ δαιμονίζεται, θυμώνει. celui ŏ celle qui s'emporte. *colui ŏ colei che s'infuria*.

Δαιμονίζω, Ρ'. κάμνω τινά νά δαιμονισθή, νά θυμώση είς το άκρον. faire enrager. *far arrabbiare*. §. δαιμονίζομαι, κυριεύομαι από το δαιμόνιον. être possédé. *esser invasato, spiritato*. §. δαιμονίζομαι, θυμώνω, λυσσιάζω από τον θυμόν. s'emporter, enrager. *infuriarsi, montar in tutte le furie*.

Δαιμόνισμα, ούσ. possession. *invasamento*. §. δαιμόνισμα, μεταφ. l'action de s'emporter. *l'infuriarsi*.

Δαιμονισμένος, η, ον. έπίθ. possedé. *spiritato*. §. δαιμονισμένος, διεσραμμένος, endiablé. *indiavolato*.

Δαίμονας, ίδε Δαίμων.

Δαιμονικός, ή, όν. έπίθ. diabolique. *diabolico, ca*.

Δαιμονόβρεμα, ύσ. invention diabolique. *invenzione diabolica*.

Δαιμονομανία, ύσ. démonomanie. *demonomania*.

Δαιμονοπειρασμός, ούσιασ. tentation diabolique. *tentazione diabolica*.

Δαιμονόσπερμα, ύσ. engence diabolique. *razza diabolica*.

Δαίμων, δαίμονας. ούσιασ. démon. *demonio*. §. δαίμων, ό κακός κ) διεσραμμένος, diable. *demonio, diavolo*.

Δακρύζυσα, μετ. θηλ. larmoyante, *lacrimante*.

Δακρύζω, Ρ'. larmoyer. *lacrimare*. τα μάτια τυ δακρύζυν. les yeux lui pleurent. *gli occhi gli piangono*.

Δακρύζων, μετ. larmoyant. *lacrimante*.

Δάκρυον, ύσ. larme. *lagrima*. §. εν δάκρυον, μία σαλαγματιά. une larme. *una gocciola*.

Δακρύσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a larmoyé. *colui ŏ colei che ha lacrimato*.

Δάκρυσμα, ύσ. larmoyement. *lagrimazione*.

Δακρυσμένος, μετ. qui a larmoyé. *che ha lacrimato*.

Δάκρυσις, άρ. larmoyement. *lagrimazione*.

Δακρυτηρός, ύσ. larmoyant. *lagrimoso*.

Δακτυλήθρα, ύσ. dê, *ditale*.

Δακτυλιδάκι, ούσ. petite bague. *anelletto, piccolo anello*.

Δακτυλιδάς, ύσ. qui fait de bagues. *colui che fa anelli*.

Δακτυλίδι, ούσιασ. bague. *anello*.

Δακτυλιδοθήκη, ύσ. boîte pour

pour les bagues. *scatoletta per gli anelli.*

Δακτυλιδόπετρα. ουσιας. pierre d'une bague. *pietra d'un anello.*

Δακτυλιδωτός, ἐπιθ. fait en forme de bague. *fatto in forma d'anello.*

Δακτυλίτης, ὐσ. doigt annulaire. *dito annulare.*

Δακτυλοδείχνω, P'. montrer au doigt. *additare, mostrar a dito.*

Δάκτυλον, ὐσ. doigt. *dito.* §. δάκτυλα μακρὰ καὶ λεπτά. des pattes d'araignée, doigts longs et minces. *dita lunghe e sottili come gambe di ragno.* §. τὸ χονδρὸν δάκτυλον. le pouce. *il pollice.* §. τὸ δεικτικὸν δάκτυλον, ἤτοι ἐκεῖνο ὁ ποῦ εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὸ χονδρόν. le doigt index. *l'Indice.* §. τὸ μεσιακὸν δάκτυλον. le doigt de milieu. *il dito di mezzo.* §. τὸ δάκτυλον σιμὰ εἰς τὸ μικρὸν δάκτυλον. le doigt annulaire. *il dito annulare.* §. ὁ λιχανός, τὸ μικρὸν δάκτυλον. le petit doigt. *il dito piccolo.* §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον. montrer au doigt. *mostrar a dito, additare.*

Δάκτυλος, ὐσ. ἰδὲ Δάκτυλον. §. δάκτυλος κατὰ τοὺς ποιητάς. dactyle. *dattilo.*

Δαμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui dompte. *colei che doma, domatrice.*

Δαμάζω, P'. dompter. *domare.* §. δαμάζω τὴν σάρκα. macérer. mortifier. *mortificare, macerare.*

Δαμάζων, μετ. ἀρ. dompteur, celui qui dompte. *domante, colui che doma.*

Δαμάλα, δαμάλη, δαμάλι, ἰδὲ Δάμαλις.

Δάμαλις, ὐσιας. génisse, taure. *giovenca.*

Δαμάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dompté. *colui ò colei che ha domato.* §. δαμάσας τὴν σάρκα. celui qui a macéré, qui a mortifié. *colui ò colei che ha mortificato, ta.*

Δαμασκηνιά, ὐσ. prunier. *susino, prugno.*

Δαμάσκηνον, ὐσ. prune. *prugna, susina.*

Δάμασμα, ὐσ. l'action de dompter. *il domare.*

Δαμασμένος, η, ον. μετ. dompté, ée. *domato, ta.*

Δαμαστής, ὐσ. dompteur. *domatore.*

Δανειζόμενος, ἐπιθ. emprunteur. *colui che prende in prestito, accattatore.*

Δανείζω, P'. prêter. *imprestare.* §. δανείζω, καὶ δανείζομαι, παίρνω δανεικά. emprunter. *accattare, prendere in prestito.*

Δανεικά, ἐπιθ. d'emprunt. *di prestito.*

Δανεικός, ή, όν. ἐπιθ. qui est d'emprunt. *ch' è d'imprestito.* §. τὸ δανεικόν. ὐσ. l'echange. *il contraccambio.*

Δανείσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a emprunté. *colui ò colei che ha imprestato.*

Δάνεισμα, ὐσ. ὅταν δίδεται. prêt. *prestito, prestanza.* καὶ ὅταν λαμβάνεται. emprunt. *accattatura.*

Δανεισμένος, η, ον. ἐπιθ. ὅστις ἐδανείσθη, ἤτοι ἐδόθη δανεικός. prêté. ée. *prestato, ta.* §. δανεισμένος, ὅπου ἐπάρθη δανεικός. emprunté, ée. *imprestato, ta.*

Δανειστής, ὐσιας. prêteur. *prestatore.*

Δανειστικός, ή, όν. ἐπιθ. qu'on peut prêter. *che si può prestare.*

Δανείστρα. ὐσιας. celle qui prête. *colei che impresta.*

Δαπάνη, ὐσ. ἔξοδα. dépens, dépense. frais. *spesa, dispendio.* §. δαπάνη. φθορά. consommation, consomption. *consumazione.*

Δαπανηθείς, εῖσα, θέν. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.*

Δαπάνημα, ὐσ. l'action de dépenser. *lo spendere.*

Δαπανηρός, ή, όν. ἐπιθ. couteux. euse. *dispendioso, sa.*

Δαπανήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a depensé. *colui ò colei che ha speso.*

Δαπανημένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.* §. δαπανημένος, φθαρμένος, τελειωμένος. consommé. ée. *consumato, ta.*

Δαπανῶ, P'. ἐξοδεύω, dépenser. *spendere.* §. δαπανῶ, φθείρω. consommer, consumer. *consumare.*

Δα-

Δαπανῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui dépense. *colui ὴ colei che spende.* §. δαπανῶν, φθείρων. consumant, consumateur. *consumatore.*

Δάπεδον, δάπης, οὐσ. tapis. *tappeto.* §. δάπεδα. tapisserie. *tappezzeria.*

Δάρμα, ἰδὲ Δάρσιμον.

Δαρμένος, η, ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. *battuto, ta. bastonato, ta.*

Δάρσιμον, οὐσ. l'action de battre, de frapper. *il bastonare, battitura.*

Δάρτης, οὐσ. celui qui frappe. *battitore.*

Δασεῖα, οὐσ. esprit âpre. *spirito aspro.*

Δασκάλεμα, δασκαλεμένος, δασκαλεύω, ἰδὲ Διδασκάλεμα, διδασκαλεύω, κτλ.

Δασκαλικὸς, δάσκαλος, ἰδὲ Διδασκαλικὸς, διδάσκαλος.

Δάσος, οὐσ. bois, fôret. *bosco, selva, foresta.* §. μικρὸν δάσος. bocage. *boschetto.*

Δασύνω, P'. βάζω δασεῖαν. mettre l'esprit âpre. *mettere uno spirito aspro.*

Δασὺς, εῖα. ἐπίθ. dense, épais, se. *denso, sa.*

Δασύτης, ὀσιασ. densité. *densità.*

Δαυκί, οὐσ. chou-navet. *carota.*

Δαυλὸς, οὐσ. tison. *tizzone.*

Δάφνη, οὐσ. laurier. *lauro, alloro.*

Δάφνινος, ἐπίθ. de laurier. *di lauro, laureo, ea. laurino, na.*

Δαφνοκούκουτζον, οὐσ. baie de laurier. *coccola d'alloro.*

Δαφνόλαδον, οὐσ. huile de laurier. *olio allorino.*

Δαφνοστέφανον, οὐσ. couronne de laurier. *corona d'alloro, laurea.*

Δαφνοστεφάνωμα, οὐσ. l'action de couronner de laurier. *il coronare d'alloro.*

Δαφνοστεφανωμένος, η, ον. μετ. couronné d'une couronne de laurier. *coronato di alloro.*

Δαφνοστεφανώνω, P'. couronner d'une couronne de laurier. *coronare di alloro.*

Δαφνοφόρος, οὐσ. lauréat. *laureato.*

Δαφνοφορῶ, P'. être couronné avec une couronne de laurier. *esser coronato d'alloro.*

Δαφνώνας, οὐσ. lieu planté de lauriers. *lauretto.*

Δαψίλεια, οὐσ. abondance. *abbondanza, copia.*

Δαψιλὴς, ἐπίθ. abondant, te. copieux, euse. *abbondante. copioso, sa.*

Δαψιλῶς, ἐπίρ. abondamment, copieusement. *abbondantemente, copiosamente.*

Δὲ, αἰτι τῶ δὲν ϗ τῶ δα, ἰδέ.

Δέησις, οὐσ. prière. *preghiera.*

Δεητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de prière. *di preghiera.*

Δειγμένος, η, ον. μετ. montré, ée: indiqué, ée. *mostrato, ta. indicato, ta.*

Δεικνύω, ἰδὲ Δείχνω.

Δεικνύων, ουσα. μετ. démontrant, te. *dimostrante, che mostra.*

Δείκτης, οὐσ. celui qui montre. *colui che mostra.*

Δεικτικὸς, ἐπίθ. indicatif, ive. *indicativo, va. indicante.* §. δεικτικὸς δάκτυλος. index. *l'indice.*

Δειλά, ἐπίρ. timidement, craintivement. *timidamente.*

Δειλία, οὐσ. timidité. *timidità.*

Δειλιάζω, P'. perdre le courage. *perdere il coraggio.*

Δειλιάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui perd le courage. *colui ὴ colei che perde il coraggio.*

Δειλιάσας. ασα. μετ. celui ὴ celle qui a perdu le courage, découragé, ée. *colui ὴ colei che ha perduto il coraggio, disanimato, ta.*

Δειλίασις, δειλίασμα, οὐσ. découragement. *abbattimento d'animo.*

Δειλινίζω, P'. collationner. *merendare, far colazione.*

Δειλινὸν, οὐσ. collation, le goûter. *merenda.* §. κάμνω δειλινόν. collationner. *merendare.*

Δειλιῶ, P'. perdre le courage, se décourager. *perder il coraggio, disanimarsi.*

Δειλὸς, ἐπίθ. timide, craintif, ive. *timido, da.*

Δειλότης, ὀσιας. timidité. *timidità.*

Δειλότατος, η, ον. ἐπίθ. très-timide, *timidissimo, ma.*

Δῆν, P'. falloir. *bisognare, far di mestieri*. §. δῆ. il faut. *bisogna*. ἔδει, il falloit. *bisognava*.

Δῆτας. le tel. *il tale*.

Δεινός, ἡ, όν. ἐπίθ. δύσκολος. abstrus, se. *astruso, sa. difficile*. §. δεινός εἰς τὸ λέγειν. éloquent. *facondo, da*.

Δεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-abstrus, se. très-difficile. *difficilissimo, ma*.

Δεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus abstrus, se. *più astruso, sa*.

Δεινότης, ουσ. difficulté. *difficoltà*. §. δεινότης. éloquence. *facondia*.

Δείξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a montré. *colui ὴ colei che ha mostrato*.

Δείξιμον, ὐσ. l'action de montrer. *il mostrare*.

Δεῖξις, ἐωσ. ἀπόδειξις, demonstration. *dimostrazione*. §. δεῖξις, δείξιμον. indication. *indicazione*.

Δείπνημα, ὐσ. l'action de souper. *il cenare*.

Δειπνήσας. μετ. ἀρ. celui qui a soupé. *colui che ha cenato*.

Δεῖπνον, ϗ δεῖπνος, ὐσιασ. soupé. *cena*. §. προσκαλῶ εἰς δεῖπνον. inviter à souper. *invitar a cena*. §. κάμνω δεῖπνον, φιλεύω. benquetter. *far banchetto*. §. ὁ μυστικὸς δεῖπνος. la céne. le sacré banquet. *la cena del Signore, la sagra Comunione*.

Δειπνῶ, P'. souper. *cenare*.

Δειπνῶν, ὖσα. μετ. celui ὴ celle qui soupe. *colui ὴ colei che cena*.

Δειπνωτήριον, ὐσ. cenacle. *cenacolo*.

Δεισιδαιμονία, ὐσ. superstition. *superstizione*. §. μὲ δεισιδαιμονίαν. superstieusement. *superstiziosamente*.

Δεισιδαίμων, ἐπίθ, superstitieux, euse. *superstizioso, sa*.

Δείχνω, P'. montrer, enseigner. *mostrare, insegnare*. §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον. montrer au doigt. *mostrar a dito, additare*. §. δείχνω εἰς τὸ παιγνίδι, accuser son jeu. *accusare le sue carte*. §. δείχνει πῶς τὸ κάμνει, ὴ πῶς δὲν τὸ κάμνει. il a bien l'air de le faire, ὴ de ne pas le faire. *egli ha l'aria di farlo, ὴ di non farlo*. §. δείχνω πρόσωπον, ὴ ἄγριον πρόσωπον. rechigner, faire mauvaise mine. *far viso arcigno*. §. δείχνω καλὸν πρόσωπον, δέχομαι τινὰ μὲ εὔνοιαν. faire bon accueil. *far buona accoglienza*. §. σὺ δείχνεις ὡσὰν νεκρός. vous avez la mine d'un mort. *avete la ciera d'un morto*. §. δείχνω πῶς κάμνω ἕν πρᾶγμα, faire mine, semblant de faire quelque chose. *far vista di fare una cosa*. §. δείχνομαι. se montrer, se faire voir. *mostrarsi, farsi vedere*.

Δέκα, dix. *dieci*.

Δεκάδα, dizaine. *decina*. §. δεκάδα, διαίρεσις βιβλίου εἰς δεκάδας. décade. *decade*.

Δεκάδι, ὐσιασ. écheveau. *matassa*. §. ἡ θυλιὰ τοῦ δεκαδίου. la centaine de l'echeveau, que l'on coupe pour le devider. *bandolo*.

Δεκαεννέα, ὐσ. dix neuf. *dieci nove*.

Δεκαέξ, ὐσιασ. seize. *sedici*.

Δεκαεπτά, ουσ. dixsept. *dieci sette*.

Δεκαετής, ἐπίθ. ὁποῦ εἶναι δέκα χρόνων. qui a dix ans. *che ha dieci anni*. §. δεκαετὴς, ὁ κάθε δέκα χρόνους γινόμενος. decennal. *decennale*.

Δεκαετία, ὐσ l'espace de dix ans. *decennio*.

Δεκάκις, ἐπίρ. dix fois. *dieci volte*.

Δεκάλογος, ὐσ. décalogue. *decalogo*.

Δεκάμηνον, ουσ. l'espace de dix mois. *lo spazio di dieci mesi*.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. qui a dix mois. *che ha dieci mesi*.

Δεκανίκι, ὐσιασ. bâton, gaule. *bastone, pertica. bacchio*.

Δεκαπέντε, ουσ. quinze. *quindici*.

Δεκαπενταριά, ὐσ. quinzaine. *il numero di quindici*.

Δεκαπλάσιος, ἐπίθ. décuple. *decuplo*.

Δεκάρι, ουσ. un dix. *un dieci*.

Δεκαριά, ουσ. une dizaine. *una decina*.

Δεκάρχης, ὁ. décemvir. *decemviro.*

Δεκαρχία, οῦς. décemvirat. *decemvirato.*

Δέκαρχος, οῦ. dizenier, caporal. *capodieci, caporale.*

Δεκάς, ἰδὲ Δεκάδα.

Δεκασύλλαβος, ἐπίθ. décasyllabe. *decasillabo.*

Δεκατάρης, ὁ. dixmeur. *decimatore.*

Δεκατέσσαρα. quatorze. *quattordici.*

Δεκατημόριον, ὁ. la dixième partie, un dixième. *la decima parte, un decimo.*

Δεκατιά, ὁ. dixme. *decima.* §. δεκατιὰ τῶν καρπῶν. grosses dixmes. *decime del grano, etc.* §. δεκατιὰ διὰ τὰ ὄσπρια. vertes dixmes. *decime de' legumi, etc.* §. δεκατιὰ τῶ ζώων κὴ τῶν καρπῶν ἔξω ἀπὸ τὸν σίτον. menues dixmes. *decime sul minuto bestiame, etc.*

Δεκατίζω, P'. dixmer. *decimare.*

Δεκατίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a dixmé. *colui ò colei che ha decimato.*

Δεκάτισμα, ὁ. l'action de dixmer. *il decimare.*

Δεκατισμένος, η, ον. μετ. dixmé, ée. *decimato, ta.*

Δεκατιστής, ὁ. dixmeur. *decimatore.*

Δέκατον, ἐπίρ. dixièmement. *in decimo luogo.* §. δέκατον, οὐδ. τὸ δέκατον. le dixième. *il decimo, la decima parte.*

Δέκατος. dixième. *decimo,* §. δέκατος πρῶτος. onzième. *undecimo.* §. δέκατος δεύτερος. douzième. *duodecimo.* §. δέκατος τρίτος. treizième. *decimoterzo.* §. δέκατος τέταρτος. quatorzième. *decimoquarto.* §. δέκατος πέμπτος. quienzième. *decimo quinto.* §. δέκατος ἕκτος. seizième. *decimo sesto.* §. δέκατος ἕβδομος. dixseptième. *diciassettesimo, decimo settimo.* §. δέκατος ὄγδοος. dix-huitième. *diciottesimo, decimo ottavo.* §. δέκατος ἔννατος. dix-neuvième. *diciannovesimo, decimo nono.*

Δεκατρεῖς, δεκατρία. treize. *tredici.*

Δεκάτωμα, οῦ. l'action de payer la dixme. *il pagar la decima.*

Δεκατώνω, P'. payer la dixme. *pagar la decima.*

Δεκαφτά, ἰδὲ Δεκαεπτά.

Δεκάχορδον, ὁσιας. décachorde. instrument de dix cordes. *stromento di dieci corde.*

Δεκάχορδος, ἐπίθ. qui a dix cordes. *che ha dieci corde.*

Δεκάχρονος, ἐπίθ. décennal. *decennale.*

Δεκέμβριος, οῦ. décembre. *decembre.*

Δεκοχτώ, ἰδὲ Δεκαοχτώ.

Δεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. susceptible. *suscettibile.*

Δεκτός, ή, όν. ἐπίθ. acceptable. *accettabile.*

Δελεάζω, P'. allécher, amorcer, appâter. *allettare, adescare.*

Δελεάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui alléche. *adescante, adescatore, trice.*

Δέλεαρ. ὁσιας. emorce, appât, allèchement. *esca, allettamento, adescamento.*

Δελεάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a alléché. *colui ò colei che ha adescato.*

Δελεασθείς, εῖσα. μετ. alléché, ée. amorcé. ée. appâté, ée. *allettato, adescato, ta.*

Δέλτα, ὁσιας. τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου. un delta, un D. *un delta, un D.*

Δελφίν, δελφῖνας, ὁσιας. dauphin, porc-épic. *delfino.*

Δέμα, ὁ. δέσιμον. l'action de lier. *il legare.* §. δέμα, φασκιά, ἢ ἄλλο τι διὰ δέσιμον, bande. *fascia.* §. δέμα μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ μάτια τινὸς διὰ νὰ μὴν βλέπῃ. bandeau. *benda.*

Δεματάκι, ὁ. μικρὸν δεμάτι. petite botte. *mazzetto, fascetto.* §. δεματάκι, μικρὸν δέμα. bandelette. *bandella.*

Δεματᾶς, οῦ. botteleur. fagoteur. *colui che affastella.*

Δεμάτι, ὁ. botte fagot. *mazzo, fagotto, fascetto.* §. δεμάτι ἀπὸ ἄχυρα, χόρτα, κτλ. bouchon de paille, de foin. *strofinaccio.* §. δεμάτι λουλούδια. bouquet. *mazzo.* §. δεμάτι φρύγανα. bourrée. *fascina.* §. δεμάτι ἀστάχυα. gerbe. *covone.* §. δεμάτι ἀπὸ σε-

φορίματα, ἢ ἄλλα φορόμοια, paquet. *fascio.*

Δεματιάζω, P'. botteler. *affastellare.*

Δεματιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui bottele. *colui ò colei che affastella.*

Δεματιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bottelé. *colui ò colei che ha affastellato.*

Δεμάτιασμα, ουσ. bottelage. *il far fastelli.*

Δεματιασμένος, ὑσ. bottelé. ée. *affastellato, ta.*

Δεμένος, η, ον. μετ. lié. ée. *legato, ta.*

Δεν, μόριον ἀρνητ. non, nenni, ne pas, point, *no, oibò.* ἰδὲ τὰς Γραμματικάς.

Δεναίδα, ουσ. φυτὸν. calamenthe. *nepitella.*

Δενδρικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. d'arbre. *d'albero, arboreo.*

Δενδρόχολλα, ὑσιατ. gomme. *gomma.*

Δενδρολίβανον, ὑσ. romarin. *rosmarino.*

Δένδρον, ὑσ. arbre. *albero.* §. μεγάλον δένδρον. grand arbre. *alberone.* §. μικρὸν δένδρον. petit arbre. *alberino.*

Δενδρότοπος, ουσιατ. lieu planté d'arbres. *arboreto.*

Δενδρυλάκι, ουσ. arbrisseau. *arboscello, arbuscello.*

Δενδρώδης, ἐπίθ. plein d'arbres. *arborato, ta. pieno d'alberi.*

Δενδροφύτευμα, ουσ. l'action de planter des arbres. *il piantar degli alberi.*

Δενδροφυτεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a planté des arbres. *colui ò colei che ha piantato degli alberi.*

Δενδροφυτεύω, P'. planter des arbres. *piantar degli alberi.*

Δενδρών, ὑσ. lieu planté d'arbres. *arboreto.*

Δενώ, P'. lier. *legare.* §. δενώ τὰ μάτια. bander. *bendare.* §. δενώ μὲ ὅρκον τινά. contraindre quelqu'un par serment. *obbligar qualcheduno con giuramento.*

Δεξιά, ὑσ. la main droite. *la mano destra, dritta.* §. δεξιά, ἐπίρ. πρὸς τὰ δεξιά. à droite. *a destra.* §. δεξιά, ἐπίρ. ἐπιδέξια. dextrement. *destramente.*

Δέξιμον, ὑσ. acceptation. *accettazione.*

Δεξιόθεν, ἐπίρ. ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος, du côté droit. *dalla parte dritta.* §. δεξιόθεν, εἰς τὰ δεξιά. à droite. *a destra.*

Δεξιὸς, ά, όν. ἐπίθ. droit, te. *destro, ra.* §. ἡ δεξιά. ουσ. la droite. *la destra.* §. δίδω τὰ δεξιά. donner la droite, donner la main. *dar la mano destra.* §. δεξιὸς, ὅτις μεταχειρίζεται τὸ δεξιὸν χέρι. droitier. *che si serve della mano destra.* §. δεξιὸς, ἐπιδέξιος. habile. *abile.*

Δεξιοσύνη, δεξιότης, ουσ. déxterité. *desterità.*

Δεξίωμα, ὑσιατ. accueil. *accoglienza.*

Δεξιώνω, P'. accueillir. *far accoglienza.*

Δεξίωσις, ὑσιατ. accueil, courtoisie. *accoglienza, cortesia.*

Δέομαι, P'. prier, supplier. *pregare, supplicare.*

Δεόμενος, η, ον, μετ. suppliant, te. *supplicante.*

Δέρμα, ὑσ. peau. *pelle.*

Δερματένιος, ια, ον. ἐπίθ. de cuir, de peau. *di cuojo, di pelle.*

Δερμάτι, ὑσ. peau. *pelle.* §. δερμάτι, τὸ ἀσκί. outre. *otre.*

Δέρνω, P'. battre, frapper. *battere, bastonare, percuotere.*

Δέσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a lié. *colui ò colei che ha legato.*

Δέσιμον, ὑσιατ. ligature. *legatura.* §. δέσιμον τὰ βιβλίε. la relieure d'un livre. *la legatura d'un libro.* §. δέσιμον, δέμα. lien. *legame.*

Δέσις, ὑσιατ. l'action de lier. *il legare.*

Δέσμιος, ἐπίθ. emprisonné, ée. *imprigionato, ta.*

Δεσμὸς, ὑσ. lien, bandage. *legame, benda, fascia.* §. τὰ δεσμά. fers. *ferri, ceppi.*

Δεσμωτήριον, ὑσ. cachot. *prigione, carcere.*

Δεσπόζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui domine. *colui ò colei che domina.*

Δέσποινα, ὑσ. Κυρά. Dame. *signora.* §. ἡ Δέσποινα, ἡ Θεοτόκος. notre Dame. *la Madonna.*

Δε-

Δεσπότης, ὐσ. ὁ ἀρχιερεύς. évêque, pontife. *vescovo, pontefice*. §. δεσπότης. despote. *despota*. §. δέσποτά μου, ὅταν πρὸς ἱερέας. très-reverend pére. *reverendissimo padre*. ὅταν δὲ πρὸς Ἐπισκόπους, κτλ. monseigneur. *monsignore*.

Δεσποτικός, ὴ, όν. ἐπίθ. despotique. *dispotico, ca*. §. δεσποτικὸς, ἀνήκων εἰς δεσπότην, εἰς ἀρχιερέα. pontifical. *pontificale*. §. τὸ δεσποτικὸν, ὁ θρόνος τοῦ ἀρχιερέως, siège, cathedre. *cattedra, sedia vescovile*. §. δεσποτικὴ ἑορτή. les fêtes de Jesus Christ. *le feste del nostro Signore*. §. δεσποτικαὶ εἰκόνες. les images de Jesus Crist. *le immagini di Gesù Cristo*.

Δεσποτικῶς, ἐπίρ. despotiquement. *despoticamente*.

Δεσποτεία, ουσ. ἐπαρχία τοῦ δεσπότου. despotat. *stato d' un despota*. §. δεσποτεία, κυριότης. domaine. *dominio*.

Δετικός, ὴ, όν. ἐπίθ. liant, te. *che serve a legare*.

Δευτέρα, ὐσ. lundi. *lunedi*. §. ἡ μεγάλη δευτέρα. lundi saint. *lunedì santo*. §. δευτέρα. θηλ. τοῦ δεύτερος. seconde. *seconda*.

Δευτεραῖος, ἐπίθ. second dans la dignité. *secondo nella dignità*.

Δευτερεύων, ἐπίθ. second. *secondo*. §. δευτερεύων. ὁ δεύτερος ἐφημέριος, ὁ συμβοηθὸς τοῦ ἐφημερίου. prêtre habitué. *prete che senza obbligo di benefizio, assiste alle funzioni d' una chiesa, assistente*.

Δευτεριάτικος, ἐπίθ. de lundi. *di lunedi*. §. τὸ δευτεριάτικον. ce que l' ecolier paye chaque semaine à son maître. *quel che ogni scolare paga al maestro ogni lunedi*.

Δευτερογέννητος, ἐπίθ. puiné. cadet. *cadetto*.

Δευτερονόμιον, ὐσ. deutéronome. *deuteronomio*.

Δεύτερος, ὐσ. second, de. deuxième. *secondo, da*. §. ἐκ δευτέρου. derechef. *di nuovo*. §. δεύτερον. deuxièmément. secondement. *secondariamente, in secondo luogo*.

Δευτερωθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ò celle qui a été repeté. *colui ò colei ch' è stato ripetuto*.

Δευτέρωμα, ὐσιασ. répetition, réitération. *ripetizione, il reiterare*.

Δευτερωμένος, η, ον. μετ. répeté, ée. reiteré, ée. *ripetuto, ta. reiterato, ta*.

Δευτερόνω, P'. répeter. réitérer. *ripetere, reiterare*.

Δευτερώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a répeté. qui a reiteré. *colui ò colei che ha ripetuto, reiterato*.

Δευτερωτής, ὐσ. celui qui répete, qui réitere. *colui che ripete*.

Δευτερωτικός, ὴ, όν. ἐπίθ. de répetition. *di repetizione*.

Δεχθεὶς, εῖσα. μετ. ὅστις ἐδέχθη, ἔλαβε. qui a reçu. *che ha ricevuto*. §. δεχθεὶς, ἀποδεχθεὶς. qui a accepté. *che ha accettato*. §. δεχθεὶς, ὁποῦ ἐδέχθη παρά τινος, ἢ εἰς ἕνα μέρος. reçu. ue. *ricevuto, ta*. §. δεχθεὶς, ὅστις ἀποδέχθη. accepté, ée. *accettato, ta*.

Δέχομαι, P'. λαμβάνω. recevoir. *ricevere*. §. δέχομαι, ἀποδέχομαι. accepter. *accettare*. §. δέχομαι τινὰ μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοιχτάς. recevoir à bras ouverts. *ricevere a braccia aperte*. §. τὸν δέχομαι διὰ φίλον. je l' admets au nombre de mes amis. *lo ricevo nel numero de' miei amici*. §. δέχομαι τὴν γνώμην σου, ἤγουν στέργω εἰς τὴν γνώμην σου. j' adopte vos sentimens. *adotto le vostre opinioni*. §. δέχομαι διαρέστως, agréer. *gradire*.

Δεχόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ò celle qui reçoit. *colui ò colei che riceve*. §. δεχόμενος, ἀποδεχόμενος, acceptateur. *accettatore*.

Δεχτός, ἰδὲ Δεκτός.

Δηλαδὴ, ἐπίρ. savoir, c'est-à-dire. *cioè. vale a dire*.

Δηλοποίησις, ὐσ. déclaration, notification. *dichiarazione, notificazione, appalesamento*.

Δηλοποιητικός, ὴ, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *declaratorio, ria*.

Δηλοποιῶ, P'. déclarer. no-

notifier. manifester. *dichiarare*, *manifestare*, *notificare*, *appalesare*.

Δῆλος, ἐπίθ. notoire, manifeste, *notorio*, *manifesto*.

Δηλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a notifié. qui a déclaré. *colui o colei che ha notificato*, *che ha dichiarato*.

Δήλωσις, ὁ. déclaration, notification. *notificazione*. *dichiarazione*.

Δηλωτικός, ή, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *dichiaratico*, *va*. §. ὁ δηλωτικὰ γράμματα. lettres d'avis. *lettere d'avviso*.

Δηλῶ, ἰδὲ Δηλοποιῶ.

Δημαρχία, ὁσ. tribunat. *tribunato*.

Δήμαρχος, ὁσιας. tribun. *tribuno*.

Δημηγορία, ὁσ. harangue. *aringa*.

Δημηγόρος, ὁσιας. harangueur. *aringatore*.

Δημηγορῶ, P'. haranguer. *aringare*.

Δήμιος, ὁσίας. τζελάτης. bourreau, maître des hautes-oeuvres. *boja*, *carnefice*.

Δημιουργία, οὐσ. création. *creazione*.

Δημιουργός, ὁσ. créateur. *creatore*.

Δημοκρατία, οὐσ. démocratie. *democrazia*.

Δημοκρατικός, ή, όν. ἐπίθ. démocratique. *democratico*, *ca*.

Δημοκρατικῶς, ἐπίρ. démocratiquement. *democraticamente*.

Δημοσιευθείς, εῖσα, θέν. μετ. qui a été publié, divulgué. *ch'è stato pubblicato*, *divulgato*.

Δημοσίευμα, ὁσ. l'action de divulguer. *divulgamento*.

Δημοσιεύσας, σασα· μετ. celui ou celle qui a divulgué. *colui o colei che ha divulgato*, *ha pubblicato*.

Δημοσίευσις, ὁσ. publication. *publicazione*.

Δημοσιευμένος, η, ον. μετ. divulgué, ée. publié, ée. *pubblicato*, *ta*. *divulgato*, *ta*.

Δημοσιεύω, P'. publier. divulguer. *pubblicare*. *divulgare*.

Δημόσιος, ία, ον. ἐπίθ. commun, ne. publique. *comune*, *pubblico*, *ca*. §. τὸ δημόσιον. le public. *il pubblico*.

Δημοσίως, ἐπίρ. publiquement. *publicamente*.

Δηνάριον. ὁσιας. dénier. *denajo*.

Διά, πρόθ. par, pour. *per*. §. διά, ἐπὶ τῆς περί. sur. *sopra*. διὰ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. sur ce sujet. *sopra questo affare*. §. διὰ νά. afinque. *affinchè*. §. διατί; pourquoi? *perchè?* §. διατί δεν, διατί ὄχι. pourquoi non. *perchè no*. §. διὰ τί τέλος, διὰ ποῖον τέλος; à quoi bon? *a che? a che fine?* §. διὰ τὸν Θεόν. pour l'amour de Dieu. *per amor di Dio*. §. διὰ τὴν ὥραν. pour le present. *per ora*, *per adesso*.

Διάβα, ὁσιας. τόπος ὅθεν διαβαίνουν. chemin passant, rue passante. *via battuta*, *strada frequentata*. §. διάβα, πέρασμα. passage. *passaggio*.

Διαβάζουσα, μετ. θηλ. celle qui lit. *colei che legge*.

Διαβάζω P'. lire. *leggere*. §. διαβάζοντας. lisant. *leggendo*.

Διαβάζων. μετ. ἀρ. celui qui lit. *colui che legge*.

Διαβάλλω, P'. calomnier. *calunniare*.

Διαβάλλων, ουσα. μετ. celui ou celle qui calomnie, calomniateur, trice. *colui o colei che calunnia*, *calunniatore*, *trice*.

Διαβάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a lu. *colui o colei che ha letto*.

Διάβασις, οὐσ. τὸ διαβάζειν, l'action de lire. *il leggere*. §. διάβασις, πέρασμα. passage. *passaggio*.

Διαβαίνω, P'. passer. *passare*. §. διαβαίνοντας. en passant chemin. *strada facendo*.

Διάβασμα, ὁσιας. lecture, l'action de lire. *lettura*, *il leggere*.

Διαβασμένος, η, ον. μετ. lu. ue. *letto*, *ta*. §. διαβασμένος, πεπαιδευμένος, μαθημένος. érudit, te. lettré, ée. *letterato*, *ta*. *erudito*, *ta*.

Διαβαστά, ἐπίρ. en lisant. *leggendo*.

Διαβαστήρι, ὁσιας. lutrin. *leggio*.

Διαβαστής, οὐσ. celui qui lit. *colui che legge*.

Διαβαστός, ή, όν. ἐπίθ. lisible. *leggibile*.

Δια-

Διαβάτης, ὄτιας. passant. *passaggiero.*

Διαβατικόν, ὄσ. passage. *quel che si paga da chi passa un ponte, un fiume, etc.*

Διαβατός, ή, όν. ἐπίθ. perméable. *permeabile.*

Διαβεβαιωθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ή celle qui a été affirmé. *colui ò colei ch' è stato asserito, affermato.*

Διαβεβαιωμένος, η, ον. μετ. affirmé, ée. *asserito, ta. affermato, ta.*

Διαβεβαιῶν, ὄσα. μετ. celui ή celle qui affirme. *asserente, colui ò colei che asserisce.*

Διαβεβαιώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a affirmé, *colui ò colei che ha affermato, asserito.*

Διαβεβαίωσις, ούσ. affirmation. *asserzione, affermazione.*

Διαβεβαιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. assertif, ive. affirmatif, ive. *assertivo, va. affermativo, va.*

Διαβήτης, ὄτιας. compas. *compasso.* §. διαβήτης μαθηματικός. compas de proportion. *compasso di proporzione.* §. μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην. compasser. *misurar col compasso.*

Διαβλητός, ἐπίθ. accusable. blamable. *che dee esser accusato, ripreso.*

Διαβολή, ούσ. calomnie. *calunnia.*

Διαβολία, ὄσ. diablerie. *diavoleria.*

Διαβολίζομαι. Pʹ. faire le diable à quatre, se mettre en furie. *indiavolare.*

Διαβολικά, ἐπίρ. diaboliquement. *diabolicamente.*

Διαβολικός, ή, όν. ἐπίθ. diabolique. *diabolico, ca.*

Διαβόλισσα, ούσ. diablesse. *diavolessa.*

Διαβόλισμα, ὄσ. diablerie. *diavoleria.*

Διαβολισμένος, η, ον. ἐπίθ. endiablé, ée. *indiavolato, ta.*

Διαβολόπουλον, ὄσ. diablotin. *fanciullo insolente, un fatimale.*

Διάβολος, ούσιας. diable. *diavolo.*

Διαβολόσπερμα, ούσ. engeance. *razza di diavolo.*

Διαγέρνω, Pʹ. incliner. *inclinare.*

Διαγνωστικός, ἐπίθ. diagnostique. *diagnostico.*

Διαγουμίζω, Pʹ. saccager. *saccheggiare.*

Διαγουμίσας, σασα. μετ. celui ή celle pui a saccagé. *colui ò colei che ha saccheggiato.*

Διαγούμισμα, ὄσ. sac, saccagement. *sacco, saccheggiamento.*

Διαγουμισμένος, η, ον. μετ. saccagé, ée. *saccheggiato, ta.*

Διαγουμιστής, ὄσ. celui qui saccage. *colui che saccheggia, saccheggiatore.*

Διαγουμιστός, ή, όν. ἐπίθ. qui peut être saccagé, ée. *che può esser saccheggiato.*

Διαγέρτι, ὄσ. du caillé, caillebotte. *latte quagliato, rappreso.*

Διαγράφω, Pʹ. dessiner, tracer. *delineare.*

Διάγω, Pʹ. se porter, se conduire. *comportarsi.* §. διάγω βίον ἅγιον, faire une sainte vie. *far una vita santa.*

Διάγων, ὄσα. μετ. celui ή celle qui se porte, qui se conduit. *colui ò colei che si comporta.*

Διαγωγή, ούσ. comportement, conduite, procédé. *comportamento, condotta, procedere.*

Διαγωνικῶς, ἐπίθ. diagonalement. *diagonalmente.*

Διαγώνιος, ἐπίθ. diagonal. *diagonale.*

Διάδημα, ούσ. diadéme, couronne. *corona.*

Διαδέχομαι, Pʹ. succéder. *succedere.*

Διαδεχόμενος, ἐπίθ. succedant. *succedente.*

Διαδίδω, Pʹ. transmettre. *trasmettère.* §. διεδόθη λόγος, il s'est repandu un bruit. *s'è sparsa voce.*

Διάδικος, ἐπίθ. adversaire. *avversario, ia.*

Διάδοσις, ούσ. transmission. *trasmissione.*

Διαδοχή, ὄσ. succession. *successione.* §. κατὰ διαδοχήν. successivement. *successivamente.*

Διαδοχικός, ἐπίθ. successif, ive. *successivo, va.*

Διάδοχος, ὄσ. successeur. *successore.*

Διαζευκτικός, ἐπίθ. disjonctif. *disgiuntivo.*

Διαζύγιον, ούσ. divorce. *divorzio.*

Διάζω, Pʹ. tramer. *ordire, tramare.*

Διάθεσις, ὄσ. disposition. *di-*

disposizione. §. διάθεσις πρὸς πάθος, affection. *affezione*.

Διαθέτων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dispose. *colui ò colei che dispone*.

Διαθήκη, ουσ. testament. *testamento*. §. κάμνω διαθήκην. tester. *far testamento*.

Διαιρεθεὶς, εῖσα, θεν. μετ. celui ὴ celle qui a été divisé. *colui ò colei ch' è stato diviso*.

Διαιρέσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a divisé. *colui ò colei che ha diviso*.

Διαίρεσις, ουσ. division. *divisione*.

Διαιρέτης, διαιρετὴς, ουσ. celui qui sépare. *separatore*.

Διαιρετικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a la force de séparer. *separatorio, ia. separativo, va*.

Διαιρετὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. divisible. *divisibile*.

Διαιρῦσα, μετ. θηλ. celle qui divise. *colei che divide*.

Διαιρῶ, P'. diviser. *dividere*. §. διαιρῶ, ξεχωρίζω. séparer. *separare*.

Διαιρῶν, μετ. ἀρ. celui qui divise, qui sépare. *colui che divide, che separa*.

Δίαιτα, ὐσ. diète, regime. *dieta, regola di vivere*.

Διαιωνίζω, P'. perpétuer. *perpetuare*.

Διακατέχω, P'. posseder. avoir en possession. *possedere, aver in possessione*.

Διακατέχων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui possede. *colui ò colei che possede*.

Διακατοχὴ, ὐσ. possession, l' action de posseder. *possedimento*.

Διακάτοχος, ἐπίθ. possesseur. *possessore*.

Διάκειμαι, P'. être disposé. *esser disposto*. §. δίκαιοι χῶς διάκειμαι πρὸς τινα. affectionner. *portar affetto, voler bene*.

Διακείμενος, ἐπίθ. disposé, ée. *affetto, ta*.

Διακεκαυμένη, ὐσ. ἡ διακεκαυμένη ζώνη. zone torride. *zona torrida*.

Διακεκριμένος, η, ον. ἐπίθ. distinct, te. *distinto, ta*.

Διακεκριμένως, ἐπίρ. distinctement. *distintamente*.

Διακεχυμένως, ἐπίρ. diffusément. *diffusamente*.

Διακονεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mendié. *colui ò colei che ha mendicato*.

Διακονεύω, P'. ψωμοζητῶ. mendier, gueuser. *accattare, pitoccare, mendicare*.

Διακονεύων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui gueuse, mendiant, te. *colui ò colei che pitocca, pitocco, ca*.

Διακονιάρης, ἐπίθ. ζήτουλας. gueux, euse. gueusant, te. mendiant, te. *pezzente, mendico, ca. accattatozzo*.

Διακονιαριά, ουσ. gueuserie, mendicité. *indigenza, miseria, mendicità, pitoccheria*.

Διακονία, διακονικὸν, ὐσ. diaconat. *diaconato*.

Διακόνισσα, ὐσ. diaconesse. *diaconessa*.

Διάκονος. ὐσ. diacre. *diacono*.

Διακονῶ, P'. ψωμοζητῶ. mendier, gueuser. *mendicare, pitoccare*.

Διακοπὴ, ὐσ. intermission. discontinuation, interruption. *intermissione, discontinuazione, interruzione*.

Διακόπτω, P'. discontinuer. *discontinuare*. §. διακόπτω, ἀντισκόπτω. interrompre. *interrompere*.

Διακόπτων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui interrompt. *colui ò colei che interrompe*.

Διάκοψις, ουσ. intermission. *intermissione*.

Διακόσια, ὐσ. deux cent. *ducento, dugento*.

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. deuxcentième. *ducentesimo*.

Διακρίνω, P'. distinguer. discerner. *distinguere, discernere*.

Διακρίνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui distingue, qui discerne. *colui ò colei che discerne, che distingue*.

Διάκρισις, ὐσ. discrétion. *discrezione*. §. μὲ διάκρισιν, discretement. *discretamente*. §. ἀφήνομαι εἰς τὴν διάκρισίν σου. je m'en rapporte à votre discrétion. *me ne*

me rimetto alla vostra discrezione. §. διάκρισις. bon sens. *criterio*.

Διακριτικά, ἐπίῤ. μὲ διάκρισιν, avec discrétion. *con discrezione*.

Διακριτικος, ή, όν. ἐπίθ. discret, ete. *discreto, ta*.

Διακριτὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut discerner. *discernevole*.

Διαλαμβάνω, P'. comprendre. *comprendere*. §. ἡ βίβλος διαλαμβάνει περί. le livre traite de, *il libro tratta di*.

Διαλάλημα, ὑσ. pubblication. *divulgamento, pubblicamento*.

Διαλαλημένος, η, ον. μετ. publié, ée. *divulgato, ta. pubblicato, ta*.

Διαλάλησις, ὑσ. publication. *divulgamento*.

Διαλαλητὴς, ὑσ. celui qui publie, crieur. *divulgatore, banditore*.

Διαλαλοχάρτι, ουσ. affiche. *cartello, avviso al pubblico*.

Διαλαλῶ, P'. publier. *divulgare, pubblicare*.

Διάλεγμα, ὑσιας. choix. *scelta*.

Διαλεγμένος, η, ον. μετ. choisi, ie. *scelto, ta*.

Διαλέγομαι, P'. disputer. *disputare*.

Διαλέγω, P'. choisir. *scegliere*.

Διαλέγων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui choisit. *colui ἢ colei che sceglie*.

Διάλειψις, ουσ. intermission. *intermissione*.

Διαλεκτὰ, ἐπίθ. à choix. *a scelta*.

Διαλεκτὴς, ουσ. celui qui choisit, *colui che sceglie*.

Διαλεκτικὴ, ὑσ. dialectique. *dialettica*.

Διαλεκτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. dialectique. *dialettico, ca*.

Διαλεκτὸς, ή, όν. ἐπίθ. choisi, ie. *scelto, ta*.

Διάλεκτος, ουσ. dialecte, idiome, langage, *dialetto, idioma, linguaggio*. §. διάλεκτος ὁπού εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ ὁμιλεῖται. langue vivante. *lingua viva*. §. διάλεκτος ὁπȣ̃ ἦτον εἰς χρῆσιν, ἀλλὰ δὲν ὁμιλεῖται κοινῶς. langue morte. *lingua morta*.

Διαλέκτρα, ὑσ. celle qui choisit. *colei che sceglie*.

Διαλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a choisi. *colui ἢ colei che ha scielto*.

Διάλεμα, διαλεμένος, ἴδε Διάλεγμα, διαλεγμένος.

Διάλεξις, ουσ. διάλεγμα. choix. *scelta*. §. διάλεξις, τὸ διαλέγεσθαι. dispute. *disputa*. §. διάλεξις. dissertation. *dissertazione*.

Διαλλαγὴ, ὑσ. accommodement, raccommodement, réconciliation. *conciliazione, accomodamento, riconciliazione*.

Διαλογίζομαι, P'. dialoguer. *dialogizzare*. §. διαλογίζομαι, κάμνω διάλεξιν. disserter. *fare una dissertazione*. §. διαλογίζομαι, φιλονεικῶ. disputer. *disputare*.

Διαλογισμὸς, ὑσ. pensée. *pensiero*.

Διάλογος, ουσ. dialogue. *dialogo*.

Διαλυμένος, η, ον. μετ. dissous, oute. *disciolto, ta*.

Διαλύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dissous. *colui ἢ colei che ha disciolto*. §. διαλύσας μίαν ἀπορίαν. celui qui a resolu, qui a fait la resolution d'un doute. *colui che ha risoluto un dubbio*.

Διάλυσις, ὑσιας. fusion, dissolution. *fusione, dissoluzione*. §. διάλυσις, λύσις, resolution. *risoluzione*.

Διαλυτὴς, ὑσ. qui dissout. *che discioglie*.

Διαλυτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. dissolvant. *dissolvente*. §. ἰατρικὸν διαλυτικόν. delayant. *diluente*.

Διαλυτὸς, ή, όν. ἐπίθ. fusible. *fusibile*.

Διαλύω, P'. dissoudre. *dissolvere*. §. διαλύω, ἀναλύω. delayer. *stemperare*. διαλύω, λύω. ressoudre. *risolvere*.

Διαλύων, υσα. μετ. dissolvant, te. *dissolvente*. §. διαλύων, λύων, σαφηνίζων. celui qui ressoud. *colui che risolve*.

Διαμαντένιος, ἐπίθ. de diamant. *diamantino, na*.

Διαμάντι, ουσ. diamant. *diamante*.

Διαμαντικόν, ουσ. pierreries. pierres precieuses. *gioje*.

Διαμένω, P'. rester, persister. *permanere*.

Διαμερίζω, P'. partager. *spartire*. §. διαμερίζω, ζι-

ξεχωρίζω, separer. separare.

Διαμερίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a partagé. colui ὴ colei che ha spartito. §. διαμερίσας, ὁ ξεχωρίσας. celui ὴ celle qui a separé. colui ὴ colei che ha separato.

Διαμερισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été partagé. colui ὴ colei ch' è stato spartito. §. διαμερισθεὶς, ὁπῦ ἐξεχωρίσθη. celui ὴ celle qui a été separé, colui ὴ colei ch' è stato separato.

Διαμέρισμα, ὐσ. partage. l'action de partager. spartimento. §. διαμέρισμα. separation. separazione.

Διαμερισμένος, η, ον. μετ. partagé, ée. spartito, ta. §. διαμερισμένος, ξεχωρισμένος, séparé, ée. separato, ta.

Διαμερισμὸς, οὐσ. partage. spartimento.

Διαμεριστὴς, ὐσ. celui qui partage. qui distribue. colui che distribuisce, che spartisce.

Διαμέτρημα, ὐσ. l'action de mesurer. misuramento, il misurare.

Διαμετρημένος, η, ον. μετ. mesuré, ée. misurato, ta.

Διαμετρημὸς, ἰδὲ Διαμέτρημα.

Διαμετρήσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a mesuré. colui ὴ colei che ha misurato.

Διαμέτρησις, ὐσ. dimension. dimensione.

Διάμετρος, ὐσ. diamétre. diametro. §. ἐκ διαμέτρου. diamétralement. diametralmente.

Διαμετρῶ, P'. mesurer. misurare.

Διαμοιράζω, P'. dispenser, distribuer, partager. distribuire, dispensare, dividere, spartire.

Διαμοιράσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui á distribué. colui ὴ colei che ha distribuito.

Διαμοιρασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été distribué. colui ὴ colei ch' è stato distribuito.

Διαμοίρασις. διαμοίρασμα. ὐσ. dispensation. distribution. dispensazione, distribuzione.

Διαμοιρασμένος, η, ον. μετ. distribué. ée. distribuito, ta. dispensato, ta.

Διαμοιραστὴς, οὐσ. dispensateur, distributeur. dispensatore, distributore.

Διαμοιραστικὸς, ἐπίθ. distributif. distributivo.

Διαμονὴ, ὐσ. durée. durata.

Διανὰ, ἀντὶ τῦ διὰ νὰ. afin que. affinechè.

Διανόησις, ὐσ. consideration. considerazione.

Διανοητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. intellectuel, le. intellettuale.

Διάνοια, ὐσ. entendement. intelletto.

Διανοίγω, P'. ouvrir. aprire.

Διανοίγων, ὐσα, μετ. καὶ ἐπίθ. aperitif, ive. aperitivo, va.

Διανομὴ, ὐσ. distribution. distribuzione.

Διανοῦμαι, P'. penser. pensare.

Διαπαντὸς, ἐπίθ. toujours, éternellement. sempre, per sempre, eternamente.

Διαπεράσας, σασα, μετ. ὁπῦ ἐπέρασε μέσα. celui ὴ celle qui a pénétré. colui ὴ colei che ha penetrato. §. διαπεράσας, ὁποῦ ἐπέρασε πέραν. celui ὴ celle qui a passé outre, qui a traversé. colui ὴ colei che ha attraversato.

Διαπέρασις, ὐσ. pénétration. penetrazione.

Διαπεραστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁπῦ περνᾶ μέσα. pénétrant, penétratif. penetrante, penetrativo, va. §. διαπεραστικὸς, περαστικός. passager. passaggiero. §. διαπεραστικὸς, ὁπῦ ἠμπορεῖ νὰ διαπερασθῇ. pénétrable. penetrabile, penetrevole.

Διαπερνῶ. P'. pénétrer. penetrare. §. διαπερνῶ, περνῶ πέραν. traverser. traversare.

Διαπερνῶν, ὦσα, μετ. pénétrant, te. penetrante. §. διαπερνῶν, ὁπῦ περνᾷ πέραν. celui ὴ celle qui traverse. colui ὴ colei che traversa.

Διαπνέω, P'. transpirer. traspirare.

Διαπνέων, ὐσα. μετ. transpirant, te. traspirante.

Διαπνοὴ, ὐσ. transpiration. traspirazione.

Διαπορθοῦμαι, P'. passer. passare.

Διαπορθούμενος. η, ον. μετ. passant. te. passante.

Διαρ-

Διάργυρος, ὑσ. mercure, vif-argent. *mercurio, argento vivo.*

Διάῤῥοια, ούσ. diarrhée. *diarrea.*

Διασάφησις, κτλ. ἰδὲ Σαφύνισμα, κτλ.

Διασκατζῆς, ούσ. conducteur. guide. *guida, conduttore.*

Διασκεδάζω, P'. dissiper. *dissipare.* §. διασκεδάζω τὸν καιρόν. passer le temps, s'amuser. *passar tempo, divertirsi.*

Διασκεδάζων, ουσα, μετ. celui ŭ celle qui dissipe. *colui ŭ colei che dissipa.* §. διασκεδάζων τὸν καιρόν qui passe son temps. *che passa il suo tempo.*

Διασκεδάσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a dissipé. *colui ŭ colei che ha dissipato.* §. διασκεδάσας τὸν καιρόν. celui ŭ celle qui a passé son temps. *colui ŭ colei che ha passato il suo tempo.*

Διασκέδασις, ὑσ. dissipation, distraction. *dissipazione, distrazione.*

Διασκεδασμένος, η. ον. μετ. dissipé. ée. *dissipato, ta.* αὐτὸς ἔχει τὸν νοῦν του διασκεδασμένον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. il a l'esprit dissipé. *uomo disattento.*

Διασκέλισμα, ὑσ. enjambée. *passo, lo stender le gambe.*

Διασκελιστά, ἐπίρ. enjambant. *stendendo le gambe.*

Διασκελιστός, ἐπίθ. qu'on peut passer en enjambant. *che si può passare stendendo le gambe.*

Διασκελῶ, P'. enjamber. *stender le gambe.*

Διάσκεψις, ὑσ. consideration. comtemplation. *considerazione, contemplazione.*

Διασκόρπισις, ούσ. dispersion. *dispersione.*

Διασκορπίζω, P'. disperser, éparpiller. *dispargere, sparpagliare, spargere in quà, e là.*

Διασκορπίσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a dispersé, qui a éparpillé. *colui ŭ colei che ha disperso, che ha sparso in quà e là.*

Διασκορπισθείς, εῖσα, μετ. celui ŭ celle qui a été dispersé. *colui ŭ colei ch'è stato disperso.*

Διασκόρπισμα, ὑσ. dispersion. *dispersione.*

Διασκορπισμένος, η, ον. μετ. dispersé, ée. éparpillé, ée, *disperso, sa. sparpagliato, ta.*

Διασκορπιστά. ἐπίρ. par ci, par là. *sparsamente.*

Διασκορπιστής, ὑσ. celui qui disperse, qui éparpille. *colui che sparge quà e là.*

Διασκορπιστικός, διασκορπιστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut disperser. *che si può dispergere.*

Διασκορπῶ, ἰδὲ Διασκορπίζω.

Διάσμα, ὑσ. ourdissage, ourditure. *orditura.*

Διασμένος, η, ον. μετ. ourdi, ie. *ordito, ta.*

Διάσιμον, διασμός, ἰδὲ Διάσμα.

Διασοφίζομαι. P'. sophistiquer, chicaner. *cavillare.*

Διασπείρας, ρασα. μετ. celui ŭ celle qui parseme. *colui ŭ colei che sparge, che semina.* §. διασπείρας ψεύδεις λόγους. qui a fait courîr de faux bruits, *che ha fatto correre discorsi falsi.*

Διασπείρω, P'. parsemer. *spargere, seminare.* §. διασπείρω λόγους. faire courir des bruits. *far correr fama.*

Διάστασις, ὑσ. interstice. *interstizio.*

Διάστημα, ούσ. distance, espace. *distanza, spazio.* §. εἰς τὸ διάστημα δέκα ἡμερῶν. pendant le cours de dix jours. *nel corso di dieci giorni.*

Διαστήρ, ούσ. ourdissoir. *orditojo.*

Διαστής, ὑσ. ourdisseur, celui qui ourdit. *orditore.*

Διαστός, ἐπίθ. qu'on peut ourdir. *che si può ordire.*

Διαστολή, ὑσιασ. diastole. *diastole.*

Διαστραμμένος, ἰδὲ Διεστραμμένος.

Διαστρέπτης, ὑσ. ὁ διαστρέφων. celui qui pervertit, qui corrompt. *colui che perverte, che corrompe.*

Διαστρεπτικός, ή, όν, ἐπίθ. celui ŭ celle qui corrompt. *colui ŭ colei che corrompe.*

Διαστρέφω, P'. pervertir, corrompre. *pervertire, corrompere.*

Διαστρέφων, ουσα, μετ. celui

lui ἢ celle qui pervertit. *colui ἢ colei che perverte. pervertitore, trice.*

Διαςρίψας, ψασα, μετ. celui ἢ celle qui a perverti. *colui ἢ colei che ha pervertito.*

Διαςρίψιμον, τό. l'action de pervertir. *il pervertire.* §. διαςρίψιμον, ςρίψιμον. distorsion. *distorsione.*

Διαςροφὴ, ἡ. distorsion. *distorsione.*

Διάτα, ἡ. διαθήκη. testament. *testamento.*

Διαταγὴ, ἡ. décret, édit, ordonnance. *decreto, editto.* §. διαταγή. réglement. *regolamento.* §. αἱ διαταγαί. constitutions. *costituzioni.*

Διάταγμα, τό. constitution. *costituzione.*

Διαταγμένος, ἰδὲ διατεταγμένος.

Διατάζω, Ρ'. décreter. ordonner. *decretare, ordinare.* §. διατάζω. disposer. *disporre.*

Διατάζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui décrete. *colui ἢ colei che decreta.* §. διατάζων. celui ἢ celle qui dispose. *colui ἢ colei che dispone.*

Διατάκτης, ὁ. ordonnateur. *ordinatore, dispositore.*

Διατακτικὰ, ἐπίρ. avec ordre, en bon ordre. *ordinatamente, con buon ordine.*

Διατακτικὸς, ἡ, ον. ἐπίθ. ordinal. *ordinativo.*

Διατάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a decreté. *colui ἢ colei che ha decretato.* §. διατάξας. celui ἢ celle qui a disposé. *colui ἢ colei che ha disposto.*

Διάταξις, ἡ. διαταγαί. constitution. *costituzione.* §. διάταξις, προςαγή. ordonnance. *ordinanza.* §. διάταξις. disposition. *disposizione.*

Διατεταγμένος, η, ον. μετ. decreté, ée. ordonné, ée. *decretato, ta. ordinato, ta.* §. διατεταγμένος. disposé, ée. *disposto, ta.* §. τὸ διατεταγμένον, ce qui est prescrit. *quel ch' è prescritto.* §. ἔξω ἀπὸ τὸ διατεταγμένον. au de là de ce qui a été ordonné. *fuori di quel ch' è stato ordinato.*

Διατηρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a conservé. *colui ἢ colei che ha conservato.*

Διατηρηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ἢ celle qui a été conservé. *colui ἢ colei ch' è stato conservato.*

Διατήρησις, ἡ. conservation, maintien. *conservazione, mantenimento.*

Διατηρητὴς, ὁ. conservateur, trice. *conservatore, trice.*

Διατηρημένος, η, ον. μετ. conservé, ée. *conservato, ta.*

Διατηρῶ, Ρ'. conserver. maintenir. *conservare, mantenere.*

Διατηρῶν, οῦσα, μετ. conservant, te. *conservante, che conserva.*

Διατί, Σουίδ. pourquoi? *perchè?* §. διατί, διὰ ποίαν αἰτίαν, à quel effet? *per qual motivo?*

Διατριβὴ, ἡ. amusement. occupation. passetemps. *trattenimento.*

Διατρίβω. Ρ'. ἐν χρήσει, διατρίβω τὸν καιρόν. passer le temps. *passar il tempo.*

Διατρυπῶ, Ρ'. transpercer. *trapassare, trafiggere.*

Διαυθεντευθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ἢ celle qui a été defendu. protegé, ée. *colui ἢ colei ch' è stato difeso.*

Διαυθέντευμα, τό. defense. *difesa.*

Διαυθεντευμένος, η, ον. μετ. defendu. *difeso, sa.*

Διαυθεντεύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a defendu, qui a protegé. *colui ἢ colei che ha difeso.*

Διαυθέντευσις, ἡ. défense. *difesa.*

Διαυθεντευτὴς, ὁ. défenseur. *difensore.*

Διαυθεντευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. défensif, ive. *difensivo, va.*

Διαυθεντεύω, Ρ'. défendre. *difendere.* §. τοῦτο θέλει σὲ διαυθεντεύσει ἀπὸ τὸν ἥλιον. cela vous garantira du soleil. *questo vi riparerà dal sole.* §. πάσχει νὰ διαυθεντευθῇ ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν. il tache de se parer contre les incommodités du temps. *procura di ripararsi dalle incomodità del tempo.*

Διαφενδεύων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui defend. *colui ὴ colei che difende, difendente.*

Διαφανὴς, ἐπίθ. diaphane. transparent, te. *diafano, trasparente.* §. τὸ διαφανὲς, diaphanéité, transparence. *diafanità, trasparenza.*

Διαφέρω. Ρ'. differer. *differire.* §. πολὺ διαφέρει. il y a bien à dire, *v' è gran differenza.*

Διαφέρων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui differe. *colui ὴ colei che differisce.*

Διαφημίζω, Ρ'. célébrer. *celebrare, decantare.*

Διαφθείρω, διαφθορὰ, ἰδὲ Φθείρω, φθορὰ, κτλ'.

Διάφι, διαφοκέρι, ἰδὲ Θεκέρι, ξεαφοκέρι.

Διάφορα, ἐπίρ. différemment. *differentemente.*

Διαφορὰ, ουσ. différence, diversité. *differenza, diversità.* §. εἶναι μεγάλη διαφορά. il s' en faut beaucoup. il y a bien à dire. *v' è gran differenza.* §. διαφορὰ, ἔρις, μάλωμα. different. débat, dispute. *rissa, disputa, litigio.*

Διαφοραίνω. Ρ'. ὐδ. profiter. *profittare, avvantaggiarsi.* §. διαφοραίνω, Ε'ν. donner du profit. *avvantaggiare.*

Διαφορεμένος, η, ον. μετ. avantagé. ée. *avvantaggiato, ta.*

Διαφορετικὰ, ἐπίρ. différemment, diversement. *differentemente, diversamente.*

Διαφορετικὸς, ὴ, ὄν. ἐπίθ. différent, ente. divers. se. *differente, diverso, sa.* §. διαφορετικὸς, ὅπου ἔχει διάφορον, avantageux, euse. *vantaggioso, sa.*

Διαφορεμένα, ἐπίρ. avec profit. *con profitto, con vantaggio.*

Διαφορεμένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui a profité. *colui ὴ colei che ha profittato.* §. διαφορεμένος, avantagé, ée. *avvantaggiato, ta.*

Διαφορεύω, διαφερίζω. Ρ'. profiter. *profittare.*

Διάφορος, ἐπίθ. διαφορετικὸς, différent, ente. divers, se. *differente, diverso, sa.* §. διάφοροι, μερικοί. divers. *diversi, parecchi.* §. διάφορον, κέρδος. avantage. profit, intéret. *vantaggio, profitto, interesse.* §. δίδω διάφορον, κέρδος, avantager, *avvantaggiare.* §. μὲ διάφορον. avantageusement, *vantaggiosamente.* §. εὑρίσκω τὸ διάφορόν μου, trouver son compte, *trovar il suo conto, il suo utile.* §. αὐτὸς δὲν κυττάζει πάρεξ τὸ διάφορόν του, c'est un homme qui ne songe qu'à son profit, *egli non pensa che al proprio interesse.* §. δὲν ἔχει τινὰς διάφορον πωλῶντας αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, il n'y a pas grand profit à vendre cette marchandise, *non c' è gran profitto a vendere quella mercanzia.* §. διάφορον χρημάτων, intérêt, *interesse.* §. διάφορον διὰ ἀλλαγὴν χρημάτων, agio. *aggio.* §. παίρνω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον, prendre de l' argent à intérêt. *torre danari a costo.*

Διαφορῶ. Ρ'. εἶμαι ἀδιάφορος. être indifferent. *esser indifferente.* §. διαφορῶ, διαφορεύω, κερδίζω. profiter. *profittare, ricavar dell' util'e.*

Διάφραγμα, ουσ. diaphragme. *diaframma.*

Διαφυλακτὴς, ουσ. conservateur, celui qui préserve. *conservatore, che preserva.*

Διαφυλακτικὸς, ὴ, ὄν. ἐπίθ. préservatif, ve. *preservativo, va.*

Διαφυλάττω, Ρ'. préserver. *preservare.*

Διαφωνία, ουσ. dissention. *dissenzione.*

Διαχωρίζω, Ρ'. disjoindre. *disgiungere.* §. καὶ χωρίζω, separer. *separare.*

Διαχωρίζων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui disjoint. *colui ὴ colei che disgiugne.*

Διαχωρίσας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui a disjoint. *colui ὴ colei che ha disgiunto.*

Διαχωρισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été disjoint. *colui ὴ colei ch' è stato disgiunto.*

Διαχώρισμα, ουσ. dis jonction, disgrégation. *disgregamento, disgiunzione.* §. διαχώρισμα, χώρισμα. séparation. *separazione.*

Διαχωρισμένος, η, ον. μετ.

μετ. disjoint. *disgiunto*.

Διαχωρισμός, ἰδὲ Διαχώρισμα.

Διαχωριστής, ὑσ. qui disjoint. *colui che disgiunge*. §. διαχωριστής, ὁ χωρίζων. séparateur, qui sépare. *separatore*.

Διαχωριστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. disjonctif, *disgiuntivo*.

Διαχωριστός, ἡ. όν. ἐπίθ. séparable, divisible. *divisibile*, *separabile*.

Διβάνι, ὑσ. divan. *divano*.

Διγαμία, ὑσ. bigamie. *bigamia*.

Δίγαμος, ἐπίθ. bigame. *bigamo*.

Δίγλωσσος, ἐπίθ. de deux langues. *di due lingue*.

Διγνωμία, ὑσ. feinte, dissimulation. *finzione*, *dissimulazione*.

Δίγνωμα, ἐπίρ. avec dissimulation. *simulatamente*.

Δίγνωμος, ἐπίθ. dissimulé, ée. *simulato*, *ta*.

Διγνωμῶ. Pʳ. feindre, dissimuler. *fingere*, *dissimulare*.

Δίδαγμα, ὐσ. enseignement, instruction. *insegnamento*, *ammaestramento*.

Διδακτής, ὐσ. qui enseigne. *colui che insegna*, *istruttore*. §. διδακτής, ὁ ἱεροκήρυξ, prédicateur. *predicatore*.

Διδακτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. didactique, instructif, ve. *instruttivo*, *va*.

Διδακτός, ἡ, όν. ἐπίθ. disciplinable, *ammaestrevole*.

Διδάξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a preché. *colui ἢ colei che ha predicato*.

Διδασκαλεῖον, ὑσ. école, lieu où l'on enseigne. *scuola*, *luogo dove s' insegna*.

Διδασκαλευθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été instruit, discipliné. *colui ἢ colei ch' è stato ammaestrato*.

Διδασκάλευμα, ὑσ. enseignement, instruction. *insegnamento*, *istruzione*, *ammaestramento*.

Διδασκαλευμένος, η, ον. μετ. enseigné. ée. instruit, te. *instruito*, *ammaestrato*, *ta*.

Διδασκαλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a instruit, discipliné. *colui ἢ colei che ha ammaestrato*.

Διδασκαλεύω, Pʳ. enseigner, instruire. *insegnare*, *istruire*, *ammaestrare*.

Διδασκαλία, ὑσ. doctrine. *dottrina*. §. διδασκαλία, δίδαγμα. enseignement. *insegnamento*, *ammaestramento*.

Διδασκαλικά, ἐπίθ. savamment. habilement. en maître. *ammaestratamente*, *da maestro*.

Διδασκαλικός, ἡ, όν. ἐπίθ. instructif, ive. *istruttivo*, *va*. *ammaestrativo*, *va*. §. διδασκαλικός, ἀνήκων εἰς διδάσκαλον, doctoral. *dottorale*.

Διδασκάλισσα, ὑσ. maîtresse d' école. celle qui enseigne. femme savante. *ammaestratrice*, *dottoressa*.

Διδάσκαλος, ὑσ. maître, précepteur. *maestro*, *precettore*. §. διδάσκαλος τῆς ἰατρικῆς, τῶν νομικῶν. docteur en médecine, en droit. *dottor di medicina*, *di legge*. §. διδάσκαλος Ἐκκλησιαστικός, docteur de l'église, *dottore della chiesa*.

Διδάσκουσα, μετ. θηλ. celle qui préche. *colei che predica*.

Διδάσκω, Pʳ. enseigner, apprendre. *insegnare*. §. διδάσκω, κηρύττω. prêcher. *predicare*.

Διδάσκων, μετ. ἀρ. celui qui preche. *predicante*, *colui che predica*.

Διδαχή, ὑσ. sermon. *predica*, *sermone*. §. διδαχή, βίβλος περιέχουσα διδαχάς. sermonnaire. *libro di prediche*.

Διδαχθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été préché. *colui ἢ colei ch' è stato predicato*.

Διδούς, ὖσα, μετ. celui ἢ celle qui a donné. *colui ἢ colei che ha dato*.

Διδυμάρικος, η, ον. ἐπίθ. de jumeau. *di gemello*.

Διδύμια. ὑσ. πληθ. τὰ ὀρχίδια. les testicules. *i testicoli*.

Δίδυμος, ὑσ. jumeau. *gemello*. §. οἱ δίδυμοι. τὸ ζώδιον. les jumeaux. *il segno de' gemelli*.

Δίδω, Pʳ. donner. *dare*. §. δίδω λόγον, ὑπόσχομαι. donner parole, promettre. *dar parola*. *pro-*

promettere. §. δίδω ἄδειαν. permettre, donner, permission. *permettere, dar permissione*. §. δίδω ἄδικον. donner tort, condamner quelqu' un. *dar torto*. §. δίδω δανεικά. prêter. *prestare, dar in prestito*. §. ἔδωκε κακὸν θάνατον. il a faite une mauvaise fin. *ha fatto cattivo fine*. §. δίδω ὀπίσω. rendre, restituer. *restituire*. §. δίδω χέρι. donner main, aider. *dar mano, ajutare*. §. μεν μῦ δίδει χέρι. je ne trouve pas mon compte. *non mi torna conto, non trovo il mio conto*. §. ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ. Dieu le veuille, plût à dieu. *dio il voglia, dio il volesse*. §. νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ θεός. à dieu ne plaise, dieu m'en garde, dieu m'en preserve. *dio non voglia, dio mi guardi, non piaccia a dio*. §. ἂν δώσῃ ὁ θεός. s'il plait à dieu. *se dio vuole, con la grazia di dio*. §. δίδομαι. se donner. *darsi*. §. δίδομαι, παραδίδομαι εἰς ἕνα πρᾶγμα. se donner, s'addonner. *addarsi, applicarsi*. §. ἠμπορεῖ τινὰς νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἡδονὰς μετρίως, ἀλλ' ὄχι νὰ παραδοθῇ. on peut se prêter aux plaisirs, mais il ne faut pas s'y abandonner. *si può darsi al piacere, ma non bisogna abbandonarvisi*.

Διεξοδικός, ἡ, όν. ἐπίθ. diffus, use, verbeux. *diffuso, sa*.

Διεξοδικῶς, Pʳ. diffusément, au long. *diffusamente, ampiamente*.

Διεξοδικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très diffus, se. *diffusissimo, ma*.

Διεξοδικώτερος, ἐπίθ. plus diffus, se. *più diffuso, sa*.

Διερευνηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été recherché soigneusement. *colui o colei ch' è stato ricercato diligentemente*.

Διερευνήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a recherché soigneusement. *colui o colei che ha ricercato diligentemente*.

Διερεύνησις, οὐσ. perquisition. *perquisizione*.

Διερευνῶ, Pʳ. rechercher soigneusement. *ricercare diligentemente*.

Διερμηνεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a expliqué, qui a interpreté. *colui che ha interpretato*.

Διερμήνευσις, οὐσ. explication, interprétation. *interpretazione, spiegazione*.

Διερμηνευτὴς, οὐσ. celui qui explique, interprete. *interprete*.

Διερμηνεύω, Pʳ. expliquer, interpreter. *interpretare, spiegare*.

Διεσπαρμένος, η, ον. μετ. disseminé, ée. éparpillé, ée, *disseminato, ta. sparso quà e là*.

Διετὴς, ἐπίθ. biennal, le. *di due anni*.

Διευθυνόμενος, η, ον. μετ. qui s'adresse. *che s'indirizza*.

Διευθύνω, Pʳ. adresser, diriger. *indirizzare, dirigere*. §. διευθύνομαι. s'adresser. *indirizzarsi*.

Διευθύνων, μετ. ἀρ. adressant, qui adresse. *che indirizza*. §. διευθυντὴς. directeur. *direttore*.

Διεστραμμένος, η, ον. μετ. καὶ ἐπίθ. endiablé, ée. pervers, rse. coquin. *briccone, perverso, sa*. §. τί διεστραμμένη στράτα ὁποῦ εἶναι αὐτή. quel maudit chemin que celui là. *che strada maledetta che è quella*. §. διεστραμμένος. renversé, eé. *inverso, sa*.

Διεφθαρμένος, η, ον. μετ. corrompu, ue. perverti, ie. *corrotto, ta. pervertito, ta*.

Διηγηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a raconté. *colui o colei che ha raccontato, narrato*.

Διήγημα, οὐσ. narré. *racconto*.

Διηγηματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. narratif, ive. *narrativo, va*.

Διηγημένος, η, ον. μετ. narré, ée. raconté, ée. *narrato, ta. raccontato, ta*.

Διήγησις, οὐσ. narration, rapport, récit. *narrazione, racconto, relazione*.

Διηγητὴς, ὁ. οὐσ. raconteur, narrateur, conteur. *narratore, raccontatore*.

Διηγητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de narration. *di narrazione*.

Διηγήτρια, οὐσ. celle qui ra-

raconte, qui conte. *narratrice*.

Διηγῦμαι, Ρ'. narrer, conter, raconter. *contare, narrare, raccontare*. §. διηγῦμαι, αἰαφέρω. rapporter. *riferire*. §. διηγῦνται. on-dit, on raconte. *si dice, si racconta*.

Διηγύμενος, μετ. conteur. *narratore, dicitore*.

Διηνεκὴς, ἐπίθ. perpétuel, lle. *perpetuo, ua*. §. τὸ διηνεκὲς. perpétuité. *perpetuità*.

Διηνεκῶς, ἐπίῤ. perpétuellément. *perpetuamente*.

Δικάζω, Ρ'. juger. *giudicare*.

Δίκαια, ἐπίῤ. justement, droitement. *giustamente*.

Δικαιοκρεμμένος, η, ον. μετ. jugé avec ustice. *giudicato giustamente*.

Δικαιοκρίνω, Ρ'. juger avec ustice, avec équité. *giudicar con giustizia, con equità*.

Δικαιοκρισία, ουσ. ugement équitable. *giudizio giusto*.

Δικαιοκρίτης, ὐσ. juge irréprochable, juste. *giudice equo, giusto*.

Δικαιολογηθεὶς, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui a été justifié. *colui ῆ colei che è stato giustificato*.

Δικαιολόγημα, ὐσ. raison. *ragione*. δεν ἔχεις κανένα δικαιολόγημα. vous n'avez point de raison. *non avete alcuna ragione*.

Δικαιολογημένος, η, ον. μετ. justifié, ée. *giustificato, ta*.

Δικαιολογία, ὐσ. justification. *giustificazione*.

Δικαιολόγος, ἐπίθ. qui justifie. *che giustifica*.

Δικαιολογῶ, Ρ'. justifier. *giustificare*.

Δίκαιος, α, ον. ἐπίθ. juste, droit, te. *giusto, ta. dritto, ta. equo, a*. §. τὸ δίκαιον. raison. *ragione*.

Δικαιοσύνη, ὐσ. justice, équité. *giustizia, equità*.

Δικαιωθεὶς, ῦσα, θὲν. μετ. justifié, ée. *giustificato, ta*.

Δικαίωμα, ὐσ. justification. *giustificazione*.

Δικαιωματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ustifiant, te. *giustificante*.

Δικαιωμένος, η, ον. μετ. ustifié, ée. *giustificato, ta*.

Δικαιώνω, Ρ'. justifier. *giustificare*.

Δικαιώνων, ντα. μετ. justifiant, te. *giustificante*.

Δικαιώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a justifié. *colui ῆ colei che ha giustificato*.

Δικαίωσις, ευσ. justification. *giustificazione*.

Δικαιωτὴς, ὐσ. justifiant, celui qui justifie. *giustificante, colui che giustifica*.

Δικαιωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. justifiant, te. *giustificante*.

Δικανικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. judiciaire. *giudiciario*. §. δικανικὸς, ὐσ. jurisconsulte. *jurisconsulto*.

Δίκασμα, ὐσ. jugement, l'action de juger. *il giudicare*.

Δίκασις, ὐσ. procès, contestation. *lite*.

Δικαστήριον, ὐσ. tribunal. *tribunale*.

Δικέλι, δικέλα, ὐσ. meigle. *zappone*.

Δικέρατος, ἐπίθ. qui a deux cornes. *bicorne, bicornuto, ta*.

Δικέφαλος, ἐπίθ. qui a deux têtes, biceps. *bicipite, che ha due teste*.

Δικολόγημα, ὐσ. l'action de plaider, de défendre une cause. *il patrocinare*.

Δικολογημένος, η, ον. μετ. protegé, ée. *patrocinato, ta*.

Δικολογία, ὐσ. protection, clientele. *patrocinio*.

Δικολόγος, ἐπίθ. protecteur, avocat. *patrocinatore*.

Δικολογῶ, Ρ'. plaider, défendre une cause. *patrocinare, piatire*.

Δικολογῶν, μετ. celui qui défend une cause. *patrocinante*.

Δικόμματος, ἐπίθ. qui est de deux pièces. *che è di due pezzi*.

Δικὸς, ἰδὲ Ἐδικός.

Δικούτελος, ἐπίθ. qui a deux faces. *bifronte*.

Δικρανὶ, ὐσ. fourche. *forca*. §. δικρανάκι, πηρῦνι. fourchette. *forchetta*.

Δίκταμον, ὐσ. φυτὸν. dictame. *dittamo*.

Δικτάτωρ, ὐσ. dictateur. *dittatore*.

Δίκτυ, δίκτυα, ὐσ. rets, filet. *rete*. §. δίκτυα μεταφ. παγίδα. embuches, filets, piège. *rete, insidie, agguato*.

Δίλημμα, ὐσ. dilémme. dilemma.

Διλιόνιον, όσιας. billion, milliar. billione.

Δίλογος, ἐπίθ. qui est composé de deux mots. composto di due parole.

Δίμερος, ἐπίθ. de deux jours. di due giorni.

Δίμηνος, ἐπίθ. qui est de deux mois. che è di due mesi. §. δίμηνον. l'espace de deux mois. lo spazio di due mesi.

Διμισκὶ, ὐσ. damas. damasco.

Δίμορφος, ἐπίθ. qui a deux formes. biforme.

Δίνω, ἴδε Δίδω.

Δίοδος, ὐσ. allée. andito, corritojo. §. δίοδος, ὠ δίστρατον. bivoie, chemin fourchu. bivio.

Διοίκησις, ὐσ. administration, gouvernement, direction. amministrazione, governo, direzione.

Διοικητὴς, ὐσ. administrateur, gouverneur, directeur. amministratore, governatore, direttore. §. οἱ διοικηταὶ τῦ βασιλέως. le ministére, les ministres. i ministri.

Διοικημένος, η, ον. μετ. administré, ée. gouverné, ée. amministrato, ta. governato, ta.

Διοικῶ, Ρ'. administrer, gouverner, régir. amministrare, governare, reggere.

Διονυσιακὰ, τὰ, διονύσια, ων. πληθ. ἑορταὶ τῦ βάκχου. dionysiaques, bacchanales. feste in onore di Bacco, baccanali.

Διονυσιακὸς, ἐπίθ. bacchique. bacchico, ca.

Διόνυσος, ὐσ. Bacchus. Bacco.

Διοπτρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. dioptrique. diottrico. §. διοπτρική. la dioptrique. la diottrica.

Διορθωθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. qui a été corrigé, ée. che è stato corretto, ta.

Διόρθωμα, ὐσ. correction, l'action de corriger. correzione, il correggere, correggimento.

Διορθωμένα, ἐπίθ. correctement. correttamente.

Διορθωμένος, η, ον. μετ. ὁπῦ ἐδιορθώθη. corrigé, ée. corretto, ta. §. διορθωμένος, ὅτις εἶναι διορθωμένος. correct, te. corretto, ta.

Διορθώνασα, μετ. θηλ. celle qui corrige. colei che corregge.

Διορθώνω, Ρ'. corriger. correggere. §. καλὰ τὸν ἰδιορθωσαν. on l'a bien ajusté. l'hanno ben acconciato.

Διορθώνων, μετ. ἀρ. celui qui corrige. colui che corregge.

Διορθώσας, μετ. ἀρ. celui qui a corrigé. colui che ha corretto.

Διορθώσασα, μετ. θηλ. celle qui a corrigé. colei che ha corretto.

Διόρθωσις, ὐσ. correction, correcture. correzione.

Διορθωτὴς, ὐσ. correcteur. correttore.

Διορθωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. correctif, ive. correttivo, va.

Διορθωτὸς, ἐπίθ. corrigible. correggevole, che può correggersi.

Διορίζω, Ρ'. δίδω τὸν ὁρισμὸν τινὸς πράγματος. définit. definire. §. διορίζω, ἀποφασίζω. déterminer. determinare. §. διορίζω τί εἰς μίαν ὑπόθεσιν. destiner. destinare. §. διώρισέ με μίαν ὥραν κ᾽ ἔρχομαι. donnez-moi une heure fixe, & je viendrai. stabilitemi un' ora fissa, ed io verrò. §. διώρισέ με τί ἔχω νὰ κάμω. prescrivez-moi ce que je dois faire. ordinatemi ciò che volete che lo faccia. §. διορίζω, προστάζω, ἐντέλλομαι. ordonner, commander. comandare, ordinare.

Διορίζων, ζυσα. μετ. celui ou celle qui définit. colui o colei che definisce. §. ἴδε καὶ ὅλα τὰ σημαινόμενα τῦ ῥήματος διορίζω.

Διορίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a défini. colui o colei che ha definito. §. ἴδε καὶ ὅλα τὰ σημαινόμενα τῦ ῥήματος διορίζω.

Διορισμὸς, ὐσ. détermination. determinazione.

Διοριστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. définitif, ive. definitivo, va. §. διοριστικὸς, ἀποφασιστικός. déterminatif, ive. determinativo, va.

Διοριστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut définir. che si può definire.

Διότι, Σύνδ. car, par ce que. perchè, perciocchè.

Δί-

Δίπατος, ἐπίθ. de deux étages. *di due piani.*

Διπλᾶ, ἐπίρ. doublement. *doppiamente.*

Δίπλα, ἐπίρ. πλαγίως. obliquement. *obliquamente.*

Δίπλα, ὑσ. repli. *piega, piegatura.*

Διπλαριά, ὑσ. coup de plat d'épée. *piattonata.*

Διπλασιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui double. *colei che raddoppia.*

Διπλασιάζω, P'. doubler. *doppiare.*

Διπλασιάζων, μετ. ἀρ. celui qui double. *colui che raddoppia.*

Διπλασιάσας, μετ. ἀρ. celui qui a doublé. *colui che ha raddoppiato.*

Διπλασιάσασα, μετ. θηλ. celle qui a doublé. *colei che ha raddoppiato.*

Διπλασιαθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été doublé. *colui ὴ colei che è stato raddoppiato.*

Διπλασίασμα, ὑσ. l'action de doubler, duplication. *raddoppiamento.*

Διπλασιασμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. *duplicato. ta.*

Διπλασιασμὸς, ὑσ. duplication. *duplicazione.*

Διπλοὶς, ὑσ. diploé. *diploide.*

Διπλοπόδης, ὑσ. celui qui est assis les jambes croisées. *seduto colle gambe incrocicchiate.*

Διπλόπορτα, ὑσ. contre-porte. *contrapporta.*

Διπλοπροσωπία, ὑσ. duplicité. *doppiezza, simulazione.*

Διπλοπρόσωπος, ἐπίθ. double, simulé. *doppio, finto.*

Διπλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. double. *doppio, ia.*

Διπλόχερα, ἐπίρ. μὲ τὰ χέρια σταυρωτά. demeurer les bras croisés, sans rien faire. *star colle mani alla cintola.*

Διπλοχέρης, ἐπίθ. ὅστις στέκεται μὲ τὰ χέρια σταυρωτὰ χωρὶς νὰ κάμῃ τίποτες. celui qui demeure les bras croisés, sans rien faire. *colui che sta colle mani alla cintola, che sta ozioso.*

Διπλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été doublé. *colui ὴ colei che è stato raddoppiato.* §. διπλωθεὶς. celui ή celle qui a été plié. *colui ὴ colei che è stato piegato.*

Δίπλωμα, ὑσ. l'action de doubler, redoublement, *raddoppiamento, il raddoppiare.* §. δίπλωμα χρυσόβυλον. diplome, *diploma.* §. δίπλωμα, τύλιγμα, l'action de plier, *il piegare.*

Διπλωμάδα, ἰδὲ Δίπλωμα.

Διπλωμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. *doppiato, ta. addoppiato, ta.*

Διπλώνω, P'. doubler. *doppiare, addoppiare.* §. διπλώνω μέσα εἰς ἕνα πρᾶγμα. envelopper, entortiller. *inviluppare, involgere.* §. διπλώνω πανὶ ἢ ἄλλο τι. plier. *piegare.*

Διπλώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui double. *colui ὴ colei che doppia.* §. διπλώνων, ὁποῦ διπλώνει ἕνα πρᾶγμα. celui ή celle qui plie. *colui ὴ colei che piega.*

Διπλώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a doublé. *colui ὴ colei che ha raddoppiato.* §. διπλώσας, ὁποῦ ἐδίπλωσεν ἕνα πρᾶγμα. celui ή celle qui a plié. *colui ὴ colei che ha piegato.*

Δίπλωσις, ὑσ. redoublement. *addoppiatura.*

Δίπορτον, ἐπίθ. de deux portes. *di due porte.*

Δίπορτον, ὑσ. διπλόπορτα, contre-porte. *contrapporta.*

Δίποδος, δίπους, ἐπίθ. bipede. *bipede.*

Διπόταμον, ὑσ. confluent. *confluente.*

Διπρόσωπα, ἐπίρ. doublement, avec feinte. *doppiamente, con doppiezza.*

Διπροσωπία, ὑσ. duplicité. *doppiezza, simulazione.*

Διπρόσωπος, ἐπίθ. double, feint, te. simulé, ée. *doppio, ia. finto, ta. simulato, ta.*

Διπροσωπῶ. P'. feindre, dissimuler. *fingere, dissimulare.*

Δίπτερος, ἐπίθ. qui a deux ailes. *che ha due ali.*

Δισάκι, ὑσ. bésace, valise. *bisaccia, valigia.*

Δίσεκτος, ὑσ. bissexte. *bisesto.* §. δίσεκτος, ἐπίθ. bissextil, le. *bisestile.*

Δισκάρι, δισκάριον, ουσ. plat. *piatto.* §. δισκάριον

ϱιον τȣ ποτηϱίȣ. patène. *patena.*

Δισκοπόπηρον, ȣσ. la patène, & le calice. *la patena, ed il calice.* §. δισκοπόπηρον κ) τὸ ποτήϱιον μόνον. le Calice. *il Calice.*

Δίσκος, ȣσ. bassin. *bacino, bacile.*

Δίςαγμα, ȣσ. τὸ διςάζειν. l'action de douter. *il dubitare.*

Διςαγμὸς, ȣσ. doute, *dubbio.*

Διςάζȣσα, μετ. θηλ. celle qui doute. *colei che dubita.*

Διςάζω, Pʳ. douter. *dubitare.* §. διςάζω, εἶμαι ἀναποφάσιστος. barguigner, hésiter. *esitare.*

Διςάζων, μετ. ἀρ. celui qui doute. *colei che dubita.* §. διςάζων. barguigneur. *irresoluto, esitante.*

Διςακτικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. douteux, euse. perplexe, irresolu, ue. *dubbioso, sa. perplesso, sa. irresoluto, ta.*

Διςάξας, σασα. μετ. celui ȣ̓ celle qui a douté. *colui ȣ̓ colei che ha dubitato, ha esitato.*

Δίςαξις, ἰδὲ Διςαγμός.

Δίςιχον, ȣσ. distique. *distico.*

Δίςομος, ἐπίθ. ὁπȣ̃ ἔχει δύο ςόματα. qui a deux bouches. *che ha due bocche.* §. σπαθὶ δίςομον. épée à deux tranchans. *spada a due tagli.*

Δίςρατον, ȣσ. bivoie, chemin fourchou. *bivio.*

Δισύλλαβος, ἐπίθ. dissyllabe. *dissillabo.*

Δίφθογγος, ȣσ. diphthongue. *dittongo.*

Δίχειρος, ἐπίθ. ambidextre, qui se sert également des deux mains. *ambidestro.*

Δίχηλος, ἐπίθ. fissipède. *bisulco.*

Διχόνοια, ȣσ. discorde, dissention. *discordia, dissenzione.* §. βάνω εἰς διχόνοιαν τινάς. mettre deux personnes mal ensemble. *mettere dissensione tra due persone.*

Διχρονιὰ, ȣσ. l'espace de deux ans. *lo spazio di due anni.*

Δίχρονος, ἐπίθ. de deux ans. *di due anni.*

Διχρώματος, ἐπίθ. madré, qui est de deux, ou plusieurs couleurs. *bicolore, che è di due, o più colori.*

Δίχως, ἐπίρ. sans. *senza.*

Δίψα, ȣσ. soif. *sete.* §. κόπτω τὴν δίψαν. éteindre la soif, desaltérer. *dissetare, estinguere la sete.* §. ὁ προξενῶν δίψαν. altérant. *che muove la sete.*

Δίψασμα, ȣσ. l'action d'avoir soif. *l' aver sete.*

Διψασμένος, η, ον. μετ. altéré, ée. celui ȣ̓ celle qui a soif. *assetato, ta. colui ȣ̓ colei che ha sete.*

Διψαςικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. altérant, te. *che move sete.*

Διψήσας, σασα. μετ. celui ȣ̓ celle qui a été altéré. *colui ȣ̓ colei che ha avuto sete.*

Διψῶ, Pʳ. être altéré, avoir de la soif. *aver sete, esser assetato.*

Δίωγμα, ἰδὲ Διώξιμον.

Διωγμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *scacciato, ta.*

Διωγμὸς, ȣσ. l'action de chasser. *discacciamento.* §. διωγμὸς, καταδρομὴ. persécution, poursuite. *persecuzione.*

Διώκτης, ȣσ. ὅςις διώχνει. celui qui chasse. *colui che scaccia.* §. διώκτης, ὁ καταδιώκων. persécuteur. *persecutore.*

Διώκτρα, ȣσ. celle qui chasse. *colei che scaccia.*

Διώκω, Pʳ. chasser. *scacciare.* §. διώκω, καταπρέχω τινά. poursuivre, persécuter. *perseguitare.*

Διώξας, ξασα. μετ. celui ȣ̓ celle qui a chassé. *colui ȣ̓ colei che ha scacciato.*

Διώξιμον, ȣσ. l'action de chasser, expulsion. *discacciamento.*

Διωϱία, ȣσ. terme, délai. *termine.* §. πωλῶ μὲ διωϱίαν. vendre à poste. *vendere a termine.*

Διωϱισμένα, ἐπίρ. déterminément, precisément. *determinatamente, precisamente.*

Διωρισμένος, η, ον. μετ. determiné, ée. *determinato, ta.* §. καιρὸς διωρισμένος. temps préfix. *tempo prefisso.* §. δός μοι μίαν ὥραν διωϱισμένην κ) ἔρχομαι. donnez-moi une heure fixe et je viendrai. *datemi un' ora firsa, ȣ̓ stabilitemi un' ora, ed io verrò.* §. διωϱισμένος, ὁπȣ̃ ἔχει τὴν ὁϱισ-

-ρισμένω. défini, ie. *definito*, *ta*. §. διωρισμένος, ἀποφασισμένος εἰς τί. destiné, ée. *destinato*, *ta*. §. διωρισμένος, προσταγμένος. ordonné, ée. *ordinato*, *ta*.

Διώχνω, P'. chasser. *scacciare*. §. ἕνας διάβολος διώχνει τὸν ἄλλον. un clou chasse l'autre. *un chiodo caccia l'altro*. §. διώχνω τὰ ζῶα, ἤγουν τὰ ἀδηγῶ ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον τόπον. chasser les bestiaux. *condurre gli armenti*.

Δόγα, ὑσ. douve. *doga*.

Δόγμα, ὑσ. dogme. *dogma*.

Δογματίζω, P'. dogmatiser. *dommatizzare*.

Δογματίζων, μετ. celui qui dogmatise. *colui che dogmatizza*.

Δογμάτισος, δογμάτισμα, δογματισμὸς, ὑσ. action de dogmatiser. *il dommatizzare*.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. dogmatique. *dogmatico*, *ca*.

Δογματικῶς, ἐπίρ. dogmatiquement. *dogmaticamente*.

Δογματίσας, μετ. celui qui a dogmatisé. *colui che ha dogmatizzato*.

Δογματιςὴς, ὑσ. dogmatiste. *dogmatista*, *colui che dommatizza*.

Δοκάρι, ὑσ. poutrelle, petite poutre, solive, chevêtre. *travicello*, *travicello*, *travetta*.

Δοκιμάζω, P'. éprouver, essayer, tenter. *assaggiare*, *tentare*, *provare*. §. δοκιμάζω, δοκιμάζω σκοτ. δοκιμεν. approuver. *approvare*. §. δοκιμάζω, κάμνω δοκιμάς. expérimenter, *sperimentare*. §. δοκιμάζω τὸ φαγητόν. goûter. *gustare*. §. δοκίμασε αὐτὸ τὸ κρασί. tâtez de ce vin là. *assaggiate di quel vino*. § δοκιμάζω τὸ χρυσίον. toucher de l'or. *saggiar l'oro*.

Δοκιμάζων, ὑσα, μετ. celui ou celle qui éprouve. *colui o colei che prova*. §. δοκιμάζων, ὁπῦ κάμνει δοκιμάς. qui fait des experiences. *che fa sperienze*. §. δοκιμάζων τὸ φαγητόν. celui qui goûte, qui tâte. *colui che gusta*, *che assaggia*.

Δοκιμάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a eprouvé, qui a essayé. *colui o colei che ha provato*. §. ἴδε τὰ σημαινόμενα τῦ ῥήματος δοκιμάζω.

Δοκιμαθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été éprouvé, essayé, tenté. *colui che è stato provato*, *assaggiato*, *sperimentato*.

Δοκιμασία, ὑσ. approbation. *approvazione*.

Δοκίμασις, εὼσ. l'action d'assayer. *l'assaggiare*, *assaggiamento*.

Δοκίμασμα, ὑσ. épreuve, essai, l'action d'éprouver. *prova*, *il provare*. ἴδε τὰ σημαινόμενα τῦ ῥήματος δοκιμάζω.

Δοκιμασμένα, ἐπίρ. par expérience. *per esperienza*.

Δοκιμασμένος, η, ον. μετ. éprouvé, essayé, tenté, ée. *provato*, *assaggiato*, *ta*.

Δοκιμαςὴς, ὑσ. approbateur. *approvatore*. §. δοκιμαςὴς. celui qui a éprouvé, essayé, tenté. *colui che ha provato*, *assaggiato*.

Δοκιμαςικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. approbatif, ive. *approvativo*, *va*.

Δοκιμαςὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. ὁπῦ ἠμπορεῖ νὰ δοκιμαθῇ. qu'on peut éprouver, essayer. *che si può provare*, *assaggiare*.

Δοκιμὴ, ὑσ. épreuve, expérience. *prova*, *saggio*, *esperienza*.

Δοκίμιον, ὑσ, essai. *saggio*.

Δόκιμος, η, ον. ἐπίθ. expert, te. *esperto*, *ta*. §. δόκιμος λέγεται καὶ ὁ εἰς δοκιμὴν ὢν εἰς τὸ μοναςήριον. novice. *novizzo*.

Δοκὸς, ὑσ. poutre. *trave*.

Δοκοφρονῶ, P'. avoir l'air capable, faire le capable. *aver l'aria di presontuoso*.

Δοκόφρων, ἐπίθ. capricieux, présomptueux. *capriccioso*, *presontuoso*.

Δολαμᾶς, ἴδε Δυλαμᾶς.

Δολερὰ, ἐπίρ. frauduleusement. *fraudolosamente*.

Δολερὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. frauduleux, euse. *fraudolente*.

Δολερότης, εὼσ. fraude. *frode*.

Δόλιος, ία, ον. ἐπίθ. frauduleux. *fraudolente*.

Δολιότης, ἴδε Δολερότης.

Δολιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très

très fraudulenx, euse. *fraudolentissimo, ma.*

Δόλος, ὁ. fraude. *frode.*

Δολοφονδῶ, P'. assassiner. *assassinare.*

Δολοφονία, ἡ. assassinat. *assassinio.*

Δολοφόνος, ὁ. assassin. *assassino.*

Δολώνω, P'. troubler, rendre trouble. *intorbidare.* §. βολώνω. frauder, tromper. *defraudare.*

Δομενος, ἰδὲ Δοσμενος.

Δομέστικος, ὁ. majordome. *maggiordomo.*

Δοντάγρα, οὐσ. tenaille. *tenaglia.*

Δοντάκι, ὁ. petite dent. *piccolo dente.*

Δοντερά, οὐσ. dentier, denture. *dentatura.*

Δόντι, ὁ. dent. *dente.* §. τὰ πρῶτα δόντια ὁπῦ βγάνει τὰ βρέφη. dents de lait. *denti da latte, i primi denti de' fanciulli.* §. τὰ ὕστερινὰ δόντια ὁπῦ βγάζει ὁ ἄνθρωπος. dents de sagesse. *i denti della sapienza.* §. τὰ ἐμπροσθινὰ δόντια. dents incisives. *denti incisivi.* §. τὰ ὀπισινὰ δόντια. dents molaires, *denti mascellari.* §. σκυλόδοντα. dents canines, dents oeillères. *denti canini.* §. βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, τρίξιμον τῶν δοντιῶν. grincement des dents. *stridor de' denti.* §. τρίζω τὰ δόντια. grincer les dents. *digrignare i denti.* §. χρότος τῶν ὀδόντων. claquement des dents. *dibattimento de' denti.* §. πιάνω μὲ τὰ δόντια. prendre avec les dents. *addentare.*

Δοντιάζω, P'. χαράζω τὶ ὀδοντωτόν. denteler. *intagliare a dente, dentare.*

Δόντιασμα, ὁ. dentition. *lo spuntar de' denti.*

Δοντιασμένος, η, ον. μετ. denté, ée. dentelé, ée. *dentato, ta.*

Δοντογλυφίς, ὁ. cure dent. *stuzzicadenti.*

Δοντοκάρα, ὁ. dent molaire. *dente molare.*

Δοντοκοιλιά, ὁ. alvéole. *alveolo de' denti.*

Δοντόπονος, ὁ. douleur des dents. *dolor de' denti.*

Δοντοτζιμπίδι, ὁ. davier. *cavadenti.*

Δόξα, ὁ. glorie. *gloria.* §. τὸ ἔχω διὰ δόξαν μὲ νὰ σᾶς δουλεύσω. e fais gloire, je me fais honneur de vous servir, *mi fo gloria, mi reco ad onore di servirvi.* §. δόξα τῷ Θεῷ, δόξα σοι ὁ Θεός. graces au Ciel, graces à Dieu, Dieu merci. *grazie al Cielo, grazie a Dio.* §. δόξα, τὸ οὐράνιον τόξον. l'arc-en-Ciel. *l'arco Celeste.*

Δοξάζω, P'. glorifier. *glorificare.* §. δοξάζω, πανηγυρίζω. célébrer. *celebrare.*

Δοξάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui glorifie. *colui o colei che glorifica.*

Δοξαράκι, ὁ. arche, *archetto, archettino, archicello.*

Δοξαρᾶς, ὁ. archer, arbaletier. *arciere, arciero.*

Δοξάρι, ὁ. arc, *arco.* §. τὸ δοξάρι, τὸ οὐράνιον τόξον. l'arc-en-ciel, iris. *arco celeste, iride.* §. δοξάρι τῦ βιολιῦ, τῆς λύρας, κτλ. archet. *archetto.* §. τὸ δοξάρι τῆς φάτνης τῶν νηπίων. archet. *arcuccio della cuna.*

Δοξαριά, ὁ. trait d'arc. *arcata.*

Δοξαρίζω, P'. lancer un trait, darder. *tirar l'arco.* §. δοξαρίζω, λυγίζω ὡς δοξάρι. vonter en forme d'arc. *archeggiare.*

Δοξάρισμα, ὁ. l'action de darder. *l'arcare.*

Δοξαρισμένος, η, ον. μετ. dardé, ée. *arcato, ta.*

Δοξαριστής, ὁ. archer. *arciere.*

Δοξάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a glorifié. *colui o colei che ha glorificato.*

Δοξασθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été glorifié. *colui o colei che è stato glorificato.*

Δόξασμα, ὁ. glorification. *glorificazione.*

Δοξασμένος, η, ον. μετ. glorifié, ée. *glorificato, ta.*

Δοξαστής, ὁ. qui glorifie. *glorificante.*

Δοξαστικός, ὴ, όν. ἐπίθ. qui donne de la glorie. *glorificatore.* §. δοξαστικός. digne de glorification. *degno di glorificazione.*

Δοξολογία, ὁ. doxologie. te-deum. *te-deum.* §. δοξολογία. célébrité. *solennità.*

Δοξολογῶ, P'. glorifier. *glo-*

glorificare. §. δοξολογῶ, πανηγυρίζω. célébrer. *celebrare.*

Δοξολογῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui glorifie. *colui ἢ colei che glorifica.*

Δορκὰς, οῦσ. chevrette. *capriola.*

Δορυφορεμένος, η, ον. ἐπίθ. armé, ée. de lance. *astato, ta.*

Δορυφορῶ, P. être armé de lance. *essere armato di asta.*

Δορυφορῶν, οῦσα. μετ. armé, ée. de lance. *astato, ta.*

Δορυφόρος, οῦσ. satelite. *satellite.*

Δόσιμον, οῦσ. τὸ δίδειν. l'action de donner. *il dare.* §. δόσιμον, δοσίματα. impôt, imposition. *imposizione, gravezza, gabella.* §. βάνω δόσιμον, ἢ ρίχνω δόσιμον. imposer des tributs. *impor tributi.*

Δόσις, οῦσ. τὸ δίδειν. l'action de donner. *il dare.* §. δόσις, χάρισμα. donation. *dono.* §. δόσις ἰατρικοῦ. dose. *dose.*

Δοσμένος, η, ον. μετ. donné, ée. *dato, ta.* §. δοσμένος εἰς τὴν ἀμέλειαν, εἰς τὰς ἀσωτείας. adonné à la débauche, abandonné. *dato alla dissolutezza, sviato.* §. δοσμένος, παραδομένος ὅλος δι' ὅλου εἰς ἕνα πρᾶγμα. adonné, ée. *dato, ta. applicato, ta.* εἶναι ὅλος δοσμένος εἰς τὴν σπουδήν. il est tout adonné à l'étude. *è tutto dato allo studio.* §. εἶναι ὅλος δοσμένος, ἀφιερωμένος εἰς τὸ θέλημά του. il est tout devoué à sa volonté. *è tutto dato al di lui volere.*

Δοτὴρ, οῦσ. donneur, donateur. *datore, donatore.*

Δοτικὴ, οῦσ. datif. *dativo.*

Δοῦκας, οῦσ. duc, *duca.* §. ὁ δοὺξ τῆς Βενετίας. le doge. *il doge.*

Δουκᾶτον, οῦσ. ἡ ἐπαρχία τοῦ δουκός. duché. *ducato.* §. δουκᾶτον, νόμισμα. ducat. *ducato.*

Δούκισσα, οῦσ. duchesse. *duchessa.*

Δούλα, ἰδὲ Δούλη.

Δουλαμᾶς, οῦσ. doliman. *dulama.*

Δουλάπι, οῦσ. armoire. *armario, armadio.*

Δουλειὰ, οῦσ. ouvrage. *lavoro.* §. ἔκαμες εὔμορφην δουλειὰν, περιγελαστικῶς. vous avez fait une belle besogne. *l'avete fatta bella.* §. δὲν εἶναι καλὴ ἡ δουλειά του, ἡ δουλειά του δὲν πηγαίνει καλά, λέγεται ὅταν εὑρίσκεται τινὰς εἰς κίνδυνον διὰ κανένα ἔγκλημα. son cas va mal, son cas n'est pas net, son cas est verreux. *il suo affare non va bene.* §. δουλειά, δούλευσις. service. *servizio.* §. δουλεία, ἡ σκλαβεία. servitude. *servitù.*

Δουλευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été servi. *colui ἢ colei ch' è stato servito.*

Δουλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a servi. *colui ἢ colei che ha servito.*

Δουλευμένος, η, ον. μετ. ἐργασμένος. travaillé, ée. *lavorato, ta.* §. δουλευμένος. servi, ie. *servito, ta.* θέλει μένεις δουλευμένος. vous serez servi. *sarete servito.* §. δουλευμένος, μεταχειρισμένος. usé, ée. consumé, ée. *consumato, ta. usato, ta.*

Δούλευσις, οῦσ. service. *servizio.*

Δουλευτὴς, οῦσ. travailleur, qui travaille. *lavoratore, travagliatore.*

Δουλευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. servile. *servile.* §. δουλευτικός. laborieux, euse. qui aime le travail. *laborioso, sa.*

Δουλεύτρα, δουλεύτρια, οῦσ. servante. *serva.* §. δουλεύτρα, ἐκείνη ὁποῦ δουλεύει, καλὴ δουλεύτρα. femme de travail. *donna di lavoro.*

Δουλεύω, P. ἐργάζομαι. travailler. *lavorare, travagliare.* §. δουλεύω. servir. *servire.* §. δουλεύω, χρησιμεύω, τί μὲ δουλεύει, τί μὲ χρησιμεύει; a quoi me sert-il? *a cosa mi serve?* §. δουλεύω ἡμεροκάματον. travailler à journée, *lavorar a giornata.* §. δουλεύομαι. se servir. *servirsi.* §. δουλεύοντας. en servant. *servendo.*

Δούλεψις, ἰδὲ Δούλευσις.

Δούλη, οῦσ. servante. *serva.*

Δουλικὸς, ἐπίθ. servile. *servile.*

Δυ-

Δυλικῶς, ἐπίῤ. servilement. *servilmente*.
Δυλοπρεπὴς, ἐπίθ. servile. *servile*.
Δῦλος, οὐσ. domestique, valet. *domestico, servo*. §. δῦλος. serviteur. *servitore*. δῦλος σας. votre serviteur. *servitor suo*.
Δυλώνω, δυλωμένος, ἰδὲ Ὑποδυλώνω, ὑποδυλωμένος.
Δὺξ, ἰδὲ Δύκας.
Δραγάτης, οὐσ. vigneron. *vignajuolo*.
Δραγυμαῖος, οὐσ. interpréte. *interprete*.
Δράκαινα, οὐσ. la femme du dragon. *la femmina del dragone*.
Δρακάκι, οὐσ. μικρὸς δράκων. petit dragon. *dragoncello*.
Δράκων, οὐσ. dragon. *dragone*.
Δράμα, οὐσ. drame. *dramma*.
Δραματικὸς, ἐπίθ. dramatique. *dramatico*.
Δράμι, οὐσ. drachme. *una dramma*.
Δραία, οὐσ. souche de vigne. *ceppo di vigna*.
Δραπέτης, οὐσ. fugitif, ive. fuyard, de. *fuggiasco, ca. fuggitivo, va*.
Δραστεία, δραστηριότης, οὐσ. activité. *attività*.
Δραστικὸς, ἐπίθ. actif, ive. efficace. *attivo, va. efficace*.
Δραχμὴ, οὐσ. drachme, gros. *dramma, grosso*.
Δρύινος, ἐπίθ. de chêne. *quercigno, gna*.
Δρεπανάκι, οὐσ. étrape, *falcetto*.
Δρεπάνι, οὐσ. faux, faucille. *falce, falciuola*.
Δρεπανίζω, Ρ'. faucher. *falciare*.
Δρεπανίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fauche. *colui o colei che falcia*.
Δρεπανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fauché. *colui o colei che ha falciato*.
Δρεπάνισμα, οὐσ. l'action de faucher. *il falciare*.
Δρεπανισμένος, η, ον. μετ. fauché, ée. *falciato, ta*.
Δρεπανιστὴς, οὐσ. faucheur. *falciatore*.
Δριμὺς, ἐπίθ. acerbe, aigre, âpre. *acerbo, ba. aspro, pra. agro, gra*.
Δριμύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-aigre, très-âpre. *acerbissimo, ma*.
Δριμύτερος, ἐπίθ. plus aigre, plus âpre. *più acerbo, ba. più aspro, pra*.
Δριμύτης, ότητος. acidité, aigreur. *acidità, agrezza*.
Δριμώνω, κτλ'. ἰδὲ Ντριμώνω, κτλ'.
Δρομοκόπημα, μετ. l'action de voyager. *il viaggiare, il fare strada*.
Δρομοκόπος, οὐσ. voyageur. *viandante*.
Δρομοκοπῶ, Ρ'. voyager. *viaggiare*.
Δρομόνι, οὐσ. μεγάλον κόσκινον. grand crible. *crivello grande*.
Δρόμος, οὐσ. chemin, rue. *strada, cammino*. §. κάμνω δρόμον. cheminer, voyager. *fare strada, viaggiare*. §. ὁ δρόμος τῆς ζωῆς. le cours de la vie. *il corso della vita*. §. θέλει ἰδοῦμεν ποῖον δρόμον θέλει λάβῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις. nous verrons quel cours prendra cette affaire. *vedremo quale strada, qual via prenderà questo affare*.
Δροσερὰ, ἐπίῤ. avec fraîcheur. *con freschezza*.
Δροσεράδα, ἰδὲ Δροσερότης.
Δροσερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. frais, fraiche. *fresco, sca*.
Δροσερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-frais. *freschissimo*.
Δροσερώτερος, ἐπίθ. plus frais. *più fresco*.
Δροσιὰ, οὐσ. rosée. *rugiada*.
Δροσερότης, οὐσ. fraîcheur. *freschezza*.
Δροσίζω, Ρ'. rafraîchir. *rinfrescare*.
Δροσίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rafraîchit. *colui o colei che rinfresca*.
Δροσίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rafraîchi. *colui o colei che ha rinfrescato*.
Δρόσισμα, οὐσ. rafraîchissement. *rinfrescamento*.
Δροσισμένος, η, ον. μετ. rafraichi, ie. *rinfrescato, ta*.
Δροσιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rafraîchissant, te. *rinfrescante*.
Δρόσος, ότητος. rosée. *rugiada*.
Δροτζίλα, οὐσ. désudation. *spruzzo*.
Δρύϊνος, ἐπίθ. de chêne. *quercino, na*.
Δρῦς, οὐσ. chêne. *quercia*.
Δρώνω, ἰδὲ Ἱδρώνω.

Δυά-

Δυάδα, ὐσ. dualité. *dualità*.

Δυαρχία, ὐσ. duumvirat. *duumvirato*.

Δυϊκὸς, ἐπίθ. dual. *duale*. §. δυϊκὸς, ὁ ἐκ δύο συγκείμενος. binaire. *binario*.

Δυύαμαι, ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Δυναμικὴ, ὐσ. dynamique. *la dinamica*.

Δύναμις, ὐσ. force. *forza*. §. αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. les facultés de l'ame. *le facoltà dell' anima*. §. δυνάμεις τῶν ὐρανῶν. les puissances. *le potestà*. §. δύναμις, ἐξουσία. pouvoir, puissance. *potere*, *potenza*.

Δυναμωθεὶς, εῖσα. μετ. celle ὗ celle qui a été fortifié. *colui ὗ colei che è stato fortificato*.

Δυνάμωμα, οὐσ. l'action de fortifier, renfort. *rinforzo*, *il fortificare*.

Δυναμωμένος, η, ον. μετ. fortifié, ée. *fortificato*, *ta*.

Δυναμώνω, Ρ'. fortifier. *fortificare*. §. δυναμώνω, μεταφ. encourager, donner de la valeur. *avvalorare*. §. δυναμώνω, οὐδ. se fortifier, prendre force. *avvalorarsi*, *fortificarsi*.

Δυναμώνων, κσα. μετ. fortifiant, te. *fortificante*. §. δυναμώνων, κδ. ὅτις λαμβάνει δύναμιν. celui ὗ celle qui prend force. *colui ὗ colei che si fortifica*.

Δυναμώσας, σασα. μετ. celui ὗ celle qui a fortifié. *colui ὗ colei che ha fortificato*. §. δυναμώσας, ὅπὰ ἔλαβε δύναμιν. celui ὗ celle qui s'est fortifié. *colui ὗ colei che si è fortificato*.

Δυνάμωσις, εὐσ. l'action de fortifier. *fortificazione*.

Δυναμωτὴς, ὐσ. celui qui fortifie. *colui che fortifica*.

Δυναμωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. corroborant, te. *corroborante*.

Δυναστεία, εὐσ dynastie. *dinastia*. §. δυναστεία, βία. violence. *violenza*.

Δυναστευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὗ celle qui a été forcé, violenté, opprimé. *colui ὗ colei ch' è stato forzato*, *violentato*, *oppresso*.

Δυναστεύω, Ρ'. forcer, violenter, opprimer. *forzare*, *violentare*, *opprimere*.

Δυναστεύων, κσα. μετ. celui ὗ celle qui force, qui violente, qui opprime. *colui ὗ colei che forza*, *che violenta*, *che opprime*.

Δυναστεύσας, σασα. μετ. celui ὗ celle qui a forcé, qui a violenté. *colui ὗ colei che ha forzato*, *che ha violentato*, *che ha oppresso*.

Δυναστευμένος, η, ον. μετ. forcé, ée. obligé, ée. *forzato*, *ta*. *costretto*, *ta*.

Δυνάστης, οὐσ. dynaste. *dinasta*.

Δυναστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui force, qui violente. *che forza*, *che violenta*.

Δυναστικῶς, ἐπίρ. par force. *forzatamente*, *per forza*.

Δυνατὰ, ἐπίρ. fortement. *fortemente*. §. δυνατὰ, πολὺ, ὡς, εἶναι δυνατὰ θυμωμένος. il est beaucoup ὗ extremement courroucé, il est fort en colère. *è molto adirato*. §. δυνατὰ, μὲ μεγάλην φωνὴν, μεγαλοφώνως. à haute voix. *ad alta voce*.

Δυνατὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὅπὰ ἔχει δύναμιν. fort, te. *forte*. §. δυνατὸς, ἰσχυρὸς. puissant. *potente*. §. δυνατὸς, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ. possible. *possibile*. §. τὸ δυνατὸν. la possibilité. *la possibilità*. §. τοῦτο εἶναι δύσκολον, ἀλλ' ὅμως δυνατὸν. cela est difficile, mais pourtant possible. *questo è difficile*, *ma però possibile*.

Δυνατούτζικος, η, ἐπίθ. un peu fort. *alquanto forte*, *fortetto*.

Δυναταμένος, δυναπώνω, ἰδὲ Δυναμωμένος, δυναμώνω.

Δυνατώτατα, ἐπίρ. très-fortement. *fortissimamente*.

Δυνατώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fort, te. *fortissimo*, *ma*.

Δυνατώτερα, ἐπίρ. plus fortement. *più fortemente*.

Δυνατώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fort, te. *più forte*.

Δυύομαι, ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Δύο, ὐσ. deux. *due*. ἕνα δύο. un deux. *un due*.

Δύοσ-

Δύοσμος, ἐυσ. menthe. *menta.*

Δύπτυχα, ἐσ. dyptiques. *diptici.*

Δυσαρέσκεια, ἐσ. déplaisir. *dispiacere.*

Δυσαρεστήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a déplu. *colui ȣ colei che ha dispiaciuto.*

Δυσαρέστησις, ἐσ. mécontentement. *disgusto.*

Δυσάρεστος, ἐπίϑ. cariatre, difficulteux, euse. *ritroso, sa. difficoltoso, sa. increscevole.*

Δυσαρεστȣμενος, μετ. mécontent, te. *scontento, ta.*

Δυσαρεστῶ, Pˡ. déplaire, mécontenter. *dispiacere. disgustare.* §. δυσαρεστȣ̃μαι. se déplaire. *increscere a se.*

Δύσβατος, ἐπίϑ. roide, scabreux. *scabroso, malagevole a salire.* §. ὁδὸς δύσβατος. chemin âpre, *via di astrosa.*

Δυσγένεια, ἐσ. roture, *ignobiltà.*

Δυσγενὴς, ἐπίϑ. roturier, ignoble. *ignobile.*

Δυσεντερία, ἐσ. dyssenterie, flux de sang. *dissenteria.*

Δυσεντερικὸς, ἡ, όν. ἐπίϑ. dyssentérique. *dissenterico, ca.*

Δυσεύρετος, ἐπίϑ. difficile à trouver. *difficile a trovarsi.*

Δύσις, ἐσ. l'occident, le couchant, l'ouest. *l'occidente, l'occaso, ponente.* §. ἡ δύσις τȣ̃ ἡλίȣ. le coucher du soleil. *il tramontar del sole.*

Δυσκατάληπτος, ἐπίϑ. abstrus, se. *astruso, sa. oscuro, ra.*

Δύσκολα, ἐπίϑ. difficilement. *difficilmente.*

Δυσκολανάγνωστος, ἐπίϑ. difficile à lire. *difficile a leggere.*

Δυσκολανέβατος, ἐπίϑ. difficile à monter. *difficile a salire.*

Δυσκολευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été rendu difficile. *colui ȣ colei ch' è stato difficoltato.* §. δυσκολευθεὶς, στενοχωρηθείς. celui ȣ celle qui a été embarrassé. *colui ȣ colei ch' è stato imbarazzato.*

Δυσκόλευμα, ἐσ. difficulté, l'action de rendre difficile. *difficoltà, il difficoltare.*

Δυσκολευμένος, η, ον. μετ. pénible, mal-aisé. *difficoltato, ta.*

Δυσκολεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a rendu difficile. *colui ȣ colei che ha difficoltato.*

Δυσκόλευσις, δυσκόλεψις. ἐσ. l'action de rendre difficile. *il difficoltare.*

Δυσκολευτὴς, ἐσ. difficulteux. *difficoltoso.*

Δυσκολεύω, Pˡ. faire difficulté. *far difficoltà, difficultare.* §. δυσκολεύομαι. être embarrassé, avoir de la peine à faire quelque chose. *stentare a far una cosa.*

Δυσκολία, ἐσ. difficulté. *difficoltà.* §. τί μᾶς κάμνεις τόσαις δυσκολίαις νὰ μᾶς εἰπῇς ἕνα πρᾶγμα ὁπȣ̃ ὅλος ὁ κόσμος ἠξεύρει; pourquoi faire tant de mistères, pour nous dire ce que tout le monde sait? *perchè far tanti misteri per dirci una cosa, che tutto il mondo sa?* §. δυσκολία, ἀπορία. doute. *dubbio.* §. παραδίδομαι, ὅταν λύσῃς αὐτὴν τὴν δυσκολίαν. je me rendrai lorsque vous aurez resolu ce doute. *mi renderò quando avrete sciolto questo dubbio.*

Δυσκολοβάστακτος, ἐπίϑ. difficile à porter, à supporter. *difficile a sopportarsi.*

Δυσκολοεύρετος, ἐπίϑ. difficile à trouver. *difficile a trovarsi.*

Δυσκολογιάτρευτος, ἐπίϑ. difficile à guerir. *difficile a guarirsi.*

Δυσκολογνώριστος, ἐπίϑ. méconnoissable. *che non può esser conosciuto.*

Δυσκολοδιήγητος, ἐπίϑ. difficile à raconter. *difficile ad esser narrato.*

Δυσκολομάθητος, ἐπίϑ. difficile à apprendre. *difficile ad imparare.*

Δυσκολομαθήτευτος, ἐπίϑ. difficile à être discipliné. *difficile ad esser disciplinato.*

Δυσκολόπαρτος, ἐπίϑ. difficile à prendre. *difficile a prendere.*

Δυσκολοπέραστος, ἐπίϑ. difficile à passer. *difficile a passare.*

Δυσκολοπίστευτος, ἐπίϑ. difficile à croire. *difficile a credere.*

Δυσκολοσπλήρωτος, ἐπίϑ. dif-

difficile à combattre. *difficile a combattere.*

Δυσχολοπούλητος, ἐπίθ. dur à la vente. *difficile a vendersi.*

Δύσχολος, ἐπίθ. difficile. *difficile.*

Δυσχολοσήκωτος, ἐπίθ. difficile à lever. *difficile a levarsi.*

Δυσχολοσίμωτος, ἐπίθ. ἐπὶ πραγμάτων. inaccessible. *inaccessibile.* §. κὴ ἐπὶ ἐμψύχων. inaccostable. *intrattabile.*

Δυσχολοτρύπητος, ἐπίθ. difficile à percer. *difficile a forarsi.*

Δυσχολούτζικος, ἐπίθ. un peu difficile. *alquanto difficile.*

Δυσχολόφερτος, ἐπίθ. difficile à porter. *difficile a portare.*

Δυσκρασία, ἡ σ. intempérie. *intemperie.*

Δυσνόητος, ἐπίθ. abstrus, use. *astruso, sa. difficile a capire.*

Δυσπιστία, ἡ σίας. défiance, méfiance. *diffidenza.* §. δυσπιστία, ἀπιστία. incrédulité. *incredulità.*

Δύσπιστος, ἐπίθ. défiant, méfiant, te. *diffidente.* §. δύσπιστος, ἄπιστος. incrédule. *incredulo.*

Δυσπιστῶ, P'. se défier, se méfier. *diffidare.*

Δύσπνοια, τοῦ σ. dyspnée. *dispnea, difficoltà di respiro.*

Δυσέγγονος, ἐπίθ. arrière-neveu. *bisnipote.*

Δύσπικτος, ἰδὲ Δίσπικτος.

Δυσουρία, οῦ σ. dysurie. *dissuria.*

Δυσωδης, ἐπίθ. fétide, puant, te. *fetido, da.*

Δυσωδία, ἡ σ. infection, puanteur. *puzzo, fetore.*

Δύστηνος, ἐπίθ. calamiteux, euse. *calamitoso, sa.*

Δυστύχημα, ὁ σ. adversité, misère. *miseria, avversità.*

Δυστυχέστατος, ἐπίθ. très malheureux, euse. *infelicissimo, ma.*

Δυστυχὴς, ἐπίθ. malheureux, misérable. *infelice, sventurato, miserabile.*

Δυστυχήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui est tombé dans la misère. *colui ȣ colei ch' è caduto in isfortuna.*

Δυστυχησμένα, ἐπίθ. malheureusement. *infelicemente.*

Δυστυχησμένος, η, ον. μετ. malheureux, euse. *infelice, sfortunato, ta.*

Δυστυχία, οῦ σ. malheur. *disgrazia.* §. κατὰ δυστυχίαν. par malheur, malheureusement, *per disgrazia.* §. δυστυχία. misère. *miseria.* §. τὶ δυστυχία. quel malheur. *che sciagura.*

Δυστυχῶ, P'. tomber en misère, être malheureux. *cader in disgrazia, in isfortuna.*

Δυστυχῶν, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui tombe en misère. *colui ȣ colei che cade in disgrazia.*

Δυστυχῶς, P'. pas malheur, malheureusement. *disgraziatamente, per disgrazia.*

Δυσφημία, ὁ σ. infamation, diffamation, infamie. *diffamazione, diffamamento, infamia.*

Δυσφημίζω, P'. diffamer. *diffamare.*

Δυσφημίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a diffamé. *colui ȣ colei che ha diffamato.*

Δυσφήμισις, Δυσφήμισμα, ὁ σ. infamation, diffamation. *diffamamento, diffamazione, infamazione.*

Δυσφημισμένος, η, ον. μετ. diffamé, ée. *diffamato, ta.*

Δυσφημιστὴς, ὁ σ. diffamant, infamant, diffamateur. *diffamante, diffamatore.*

Δυσφημιστικὸς, ἐπίθ. diffamatoire. *diffamatorio, ria.*

Δύσφημος, ἐπίθ. ὁπȣ ἔχει κακὴν φήμην. infame. *infame.* §. δύσφημος, ὁπȣ προξενεῖ δυσφημίαν. diffamatoire. *diffamatorio.*

Δυσφημητὸς, ἐπίθ. digne d' être diffamé. *degno d' esser diffamato.*

Δυσφημῶ, P'. diffamer. *diffamare.*

Δυσχερὴς, ἐπίθ. mal-aise. *malagevole.*

Δυσωπηθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été supplié, prié instamment. *colui ȣ colei ch' è stato supplicato, pregato instantemente.*

Δυσωπήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a supplié, qui a prié instamment. *colui ȣ colei che ha supplicato, pregato instantemente.*

Δυ-

Δυσωπῶ, P'. prier instamment, supplier. *pregare instantemente, supplicare.*

Δυτικὸς, ἡ, ὁ. ἐπίθ. occidental, le. *occidentale.* §. δυτικὸς ἄνεμος, ovest, *ponente.*

Δώδεκα, ἀριθ. douze. *dodici.*

Δωδεκάγωνον, ὀσ. dodécagone. *dodecagono.*

Δωδεκάδα, ὀσ. douzaine. *dozzina.* §. ἡ δωδεκάδα. les doyens. *i decani.*

Δωδεκάεδρον, ὀσ. dodécahédre. *dodecaedro.*

Δωδεκιτὴς, ὀσ. qui a douze ans. *che ha dodici anni.*

Δωδεκαριά, ὀσ. douzain. *dozzina.*

Δωδεκάρικος, ἐπίθ. de douze. *di dodeci.*

Δωδεκατημόριον, ουσ. un douzième, la douzieme partie. *un duodecimo, la duodecima parte.*

Δωδέκατος, ἐπίθ. douzième. *duodecimo. ma.* §. δωδέκατον, διὰ δέκατον δεύτερον, douziémement. *in duodecimo luogo.* §. ἕνα δωδέκατον. un douzième, la douzième partie. *un duodecimo, la duodecima parte.*

Δωδεκάφυλλος, ἐπίθ. de douze feuilles. *di dodici fogli.*

Δῶμα, ὀσ. dôme. *duomo.*

Δωράκινον, δωρακινιά. ἰδὲ Ῥοδάκινον, ροδακινιά.

Δωρεὰ, ὀσιας. donation. *dono.*

Δωρεὰν, ἐπίρ. gratis, gratuitement. *gratis, gratuitamente.*

Δώρημα, ουσ. donation, l'action de faire des présents. *il regalare.*

Δωρημένος, η, ον. μετ. ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθηκαν δῶρα. à qui on a fait un présent. *regalato, ta.* §. δωρημένος, χαρισμένος. donné, ée. *donato, ta.*

Δωρήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait des presents. *colui ò colei che ha regalato.*

Δωρητὴς, ὀσ. celui qui fait des présents. *colui che fa regali.*

Δωρητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de présent. *di regalo.*

Δωροδοκία, ὀσ. l'action de corrompre quelqu'un avec des présents. *il corrompere qualcheduno con regali.*

Δωροδόκος, ἐπίθ. celui qui corrompe quelqu'un avec des présents. *colui che corrompe qualcheduno con regali.*

Δωροδοκῶ, P'. corrompre avec des présents. *corrompere con regali.* §. δωροδοκοῦμαι. se laisser corrompre par argent. *farsi corrompere per danari.*

Δωρολήπτης, ὀσ. qui reçoit des présents, qui se laisse corrompre par des présents. *colui che riceve doni, che si lascia corrompere da doni.*

Δῶρον, ὀσ. don, présent. *dono, regalo.*

Δωροφορημένος, η, ον. μετ. gratifié, ée. *gratificato, ta.*

Δωροφορεία, ὀσ. gratification. *gratificazione.*

Δωροφορῶ, P'. gratifier. *gratificare.*

Δωτὴρ, ὀσ. celui qui donne. *datore.*

E

Ε, εἰ. eh! hé! *eh! olà!*

Ἐὰν, συνδ. si. *se.*

Ἔαρ, ὀσ. printemps. *primavera.*

Ἐαρινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de printemps. *di primavera.*

Ἑαυτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἐν χρήσει ἑαυτόν μου, ἑαυτόν σου, ἑαυτόν του. moi-même, toi-même. *io stesso, tu stesso, egli stesso.* §. δὲν ἀποκρίνομαι πάρεξ διὰ τὸν ἑαυτόν μου. je ne reponds que de moi-même, ou de ma personne. *io non son mallevadore, che di me solo.* §. καθ' ἕνας κοπιάζει διὰ τὸν ἑαυτόν του. chacun travaille pour soi. *ognuno lavora per se.* §. ἀφ' ἑαυτοῦ. de soi. *per se, da se.* §. τοῦτο ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ του. cela parle de soi. *la cosa parla da se.*

Ἔβαινος, ἔβενος, ἰδὲ Ἀμπανός, καὶ ἀμπανόξυλον.

Ἑβδομάδα, ὀσ. semaine. *settimana.* §. ἡ μεγάλη ἑβδομάδα. la semaine sainte. *la settimana santa.*

Ἑβδομαδάριον, ουσ. livre qui contient l'office de la semaine. *libro contenente l'offizio della settimana.*

Ἑβδομαδάρικος, ἐπίθ. hébdomadaire. *d'ogni settimana.*

Ἑβδομαδάρης, οὐσ. semainier, hebdomadier. *ebdomadario.*

Ἑβδομήκοντα, ἑβδομήντα, ἀριθμ. soixante & dix. *settanta.* §. οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταὶ τῆς Γραφῆς. les septantes. *i settanta.*

Ἑβδομηντορία, οὐσιασ. soixante-dixiéme. *settantina.*

Ἑβδομηντάρης, ἑβδομηντάρικος, οὐσ. septuagénaire. *settuagenario.*

Ἕβδομος, η, ον. ἐπίθ. septiéme. *settimo, ma.* §. διὰ ἕβδομον. septièment. *in settimo luogo.* §. ἕνα ἕβδομον. un septième. *un settimo, una settima parte.*

Ἑβραΐζω, Ρ. hebraïser. *ebraizzare.*

Ἑβραΐζων, μετ. ἀρ. hébraïsant. *dotto nella lingua ebraica.*

Ἑβραϊκός, ή, όν. ἐπίθ. hebraïque, hébreu. *ebraico, ca. ebreo, ea.* §. ἡ ἑβραϊκὴ διάλεκτος. l'hebreu. *la lingua ebrea, l'ebreo.* §. ἡ ἑβραϊκή, τόπος ὅπου κατοικοῦν οἱ ἑβραῖοι. juiverie. *ghetto.*

Ἑβραῖος, αία, ον. ἐπίθ. juif, ive. *giudeo, ea. ebreo, ea.*

Ἑβραϊστί, ἐπίρ. en hébreu. *in ebreo.*

Ἐγγαστρίμυθος, ἐπίθ. ventriloque. *che parla col ventre.*

Ἐγγαστρειά, οὐσ. grossesse. *gravidanza.*

Ἐγγάστρωμα, οὐσ. l'action d'engrosser. *ingravidamento.* §. ἐγγάστρωμα καὶ ἡ ἐγγαστρειά. grossesse. *gravidanza.*

Ἐγγαστρωμένη, ἐπίθ. femme grosse. *donna gravida.* §. σκύλα ἐγγαστρωμένη. une chienne pleine. *cagna pregna.*

Ἐγγαστρώνω, Ρ. engrosser. *ingravidare.* §. ἐγγαστρώνομαι. devenir grosse. *ingravidarsi.*

Ἐγγαστρώνων, μετ. celui qui engrosse, *colui che ingravida.*

Ἐγγαστρώσας, μετ. celui ò qui a engrossé, *colui che ha ingravidato.*

Ἐγγαστρωτής, οὐσ. celui qui engrosse. *colui che ingravida.*

Ἐγγάστρωσις, ἴδε Ἐγγάστρωμα.

Ἐγγαστρωτικός, ἐπίθ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐγγαστρώσῃ. qui a la vertu d'engrosser. *che ha la virtù d'ingravidare.*

Ἐγγαστρωτός, ἐπίθ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐγγαστρωθῇ. qui peut devenir grosse. *che può ingravidarsi.*

Ἐγγίζω, Ρ. toucher. *toccare.* §. τοῦτο δὲν μὲ ἐγγίζει. cela ne me touche, cela ne me appartient pas. *questo non mi tocca, non mi appartiene.*

Ἔγγιγμα, ἔγγισμα, οὐσ. touchement, l'action de toucher. *il toccare.*

Ἐγγιγμένος, ἐγγισμένος, η, ον. μετ. touché, ée. *toccato, ta.*

Ἐγγόνη, ἐγγονή, οὐσ. petite fille. *nipote.*

Ἐγγόνι, ἔγγονος, οὐσ. petit fils. *nipote.*

Ἔγγραφος, ἐπίθ. signé, écrit. *segnato, scritto.* §. ὡς ἔγγραφος ὁμολογία. obligation par écrit. *obbligazione in iscritto.*

Ἐγγράφως, Ρ. ἐπίρ. par écrit. *in iscritto.*

Ἐγγύησις, οὐσ. garantie. *malleveria.*

Ἐγγυητής, οὐσ. garant, répondant. *mallevadore, risponsabile.*

Ἐγγυῶμαι. Ρ. garantir, répondre. *garantire, guarentire, farsi mallevadore.*

Ἐγείρων, ουσα. μετ. celui ò celle qui érige. *colui ò colei che erige.*

Ἔγερσις, οὐσ. érection. *erezione.*

Ἐγκαίνια, οὐσ. la dédicace, la consécration d'une église. *consagrazione d'una Chiesa.*

Ἐγκαινιάζω, Ρ. consacrer une église. *consagrare una Chiesa.*

Ἐγκαινιάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui consacre une eglise. *colui ò colei che consacra una Chiesa.*

Ἐγκαινιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a consacré une église. *colui ò colei che ha consacrato una Chiesa.*

Ἐγκαινίασμα, ἐγκαινιασμός, οὐσ. dédicace. *dedicazione.*

Ἐγκαινιασμένος, η, ον. consacré, ée. dédié, ée. *consagrato, ta. dedicato, ta.*

Ἐγκαλέσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a accusé,

cusé, *colui ò colei che ha accusato*.

Ε'γκαλεθεὶς, εῖσα, μετ. celui ò celle qui a été accusé. *colui ò colei ch' è stato accusato*.

Ε'γκάλεσμα, ἐσ. l'action d'accuser quelqu'un. *l'accusare qualcheduno*.

Ε'γκάλεσις, εὐσ. accusation, délation, dénonciation. *accusa*.

Ε'γκαλεσμένος, η, ον. μετ. accusé, ée. *accusato, ta*.

Ε'γκαλεστὴς, εὐσ. accusateur, délateur. *accusatore*.

Ε'γκαλλώπισμα, εὐσ. embellissement. *abbellimento*.

Ε'γκαλῶν, ῶσα. μετ. celui ò celle qui accuse. *colui ò colei che accusa*.

Ε'γκαλῶ. Pʳ. accuser, dénoncer. *accusare, dinunziare*.

Ε'γκαρδιακά, ἐπίθ. de coeur. *di cuore, cordialmente*.

Ε'γκαρδιακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. cordial, le. *cordiale, di cuore*.

Ε'γκάρδιος, ἐπίθ. cordial. *cordiale, svisceràto, ta*.

Ε'γκαρδιωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ò celle qui a été encouragé. *colui ò colei ch' è stato incoraggiato*.

Ε'γκαρδίωμα, ὐσίας. encouragement. *incoraggiamento*.

Ε'γκαρδιωμένος, η, ον. μετ. encouragé, ée. enhardi, ie. *incoraggiato, ta*.

Ε'γκαρδιώνω. Pʳ. encourager, enhardir, *incoraggiare, accalorare*.

Ε'γκαρδιώνων, ονσα. μετ. celui celle qui encourage. *colui ò colei che incoraggia*.

Ε'γκαρδιώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a encouragé. *colui ò colei che ha incoraggiato*.

Ε'γκαρδίωσις, εὐσ. encouragement. *incoraggiamento*.

Ε'γκαρδιωτὴς, ὐσ. celui qui encourage. *colui che incoraggia*.

Ε'γκαρδιωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui donne du courage. *che dà coraggio*.

Ε'γκατάλειψις, εὐσ. abandon. *abbandonamento*.

Ε'γκαταλελειμμένος, η, ον. μετ. abandonné, ée. *abbandonato, ta*.

Ε'γκαταλείπω, Pʳ. abandonner. *abbandonare*.

Ε'γκεντρίζω, Pʳ. διὰ τὰ δένδρα, écussonner, enter, greffer. *annestare*. §. ἐγκεντρίζω διὰ ταῖς εὐλογίαις. inoculer. *inoculare, annestare il vaiuolo*.

Ε'γκέντρισμα, ἐσ. greffe, ente. *annesto*. §. διὰ ταῖς εὐλογίαις. inoculation. *inoculazione*.

Ε'γκεντρισμένος, η, ον. μετ. enté, ée. greffé, ée. *annestato, ta*.

Ε'γκέφαλος, ὀσ. cerveau, *cervello*.

Ε'γκλημα, ὀσ. crime. *delitto*.

Ε'γκληματικὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. criminel, elle. *criminale*.

Ε'γκληματικῶς, ἐπίρ. criminellement. *criminalmente*.

Ε'γκλίνω. Pʳ. incliner. *inclinare*.

Ε'γκλισις, ούσιας. mode, moeuf. *modo, maniera di conjugare*.

Ε'γκλιτικὸς, ἐπίθ. enclitique. *enclitico*.

Ε'γκλυσμὸς, ὀσ. lavement, clystere. *cristero, serviziale*.

Ε'γκόλπιον, ἐγκόλφιον ὀσ. agnus. *agnus Dei*.

Ε'γκράτεια, ὀσ. continence, *continenza*. §. ἐγκράτεια, ἀποχὴ, abstinence, *astinenza*.

Ε'γκρατεύομαι, Pʳ. se contenir, *contenersi*. §. ἐγκρατεύομαι, ἀπέχω, s'abstenir, *astenersi*.

Ε'γκρατευόμενος, μετ. qui s'abstient, abstinent, te. *che si astiene, astinente*.

Ε'γκρατευτὴς, ἐγκρατὴς, ἐπίθ. continent, te. abstinante, te. *continente, astinente*. §. ἐγκρατὴς, σώφρων, modéré, ée. *moderato, ta*.

Ε'γκρεμνίζω, ἰδὲ Κρημνίζω, κτλ.

Ε'γκριτος, ἐπίθ. le plus excellent, *il più eccellente*.

Ε'γκύκλιος, ἐπίθ. circulaire. *circolare*. §. ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ, lettre circulaire. *lettera circolare*.

Ε'γκυκλοπαιδεία, ὀσ. encyclopedie, *enciclopedia*.

Ε'γκωμιάζω, Pʳ. louer, prôner, *encomiare*.

Ε'γκωμιάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui loue, qui prône, *colui ò colei che encomia*.

Ἐγκωμιάσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a loué, prôné, *colui ȣ colei che ha encomiato*.

Ἐγκωμίασμα, ὐσ. l'action de prôner. *l'encomiare*.

Ἐγκωμιαθεὶς, εῖσα, θεν. μετ. qui a été loué, ée. prôné, ée. *ch' è stato encomiato, ta*.

Ἐγκωμιασμένος, η, ον. μετ. loué, ée. prôné, ée. *encomiato, ta*.

Ἐγκωμιαστὴς, ἐπίθ. louangeur, prôneur, *encomiatore*.

Ἐγκωμιαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. louable, *lodevole*.

Ἐγκωμιαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. digne de louange, *degno d'encomio*.

Ἐγκώμιον, ὐσ. éloge, *elogio*.

Ἔγνοια, ὐσ. souci, *cura*.

Ἐγνοιάζομαι, Pʳ. soigner, se soucier, *aver cura, curarsi, pigliar pensiere*. §. ἔγνοιά σȣ, μὴ σὲ μέλει, ne vous embarrassez pas, *non ve ne caglia*.

Ἐγχαράττω, Pʳ. graver, *scolpire*.

Ἐγχειρίδιον, ὐσ. traité, *trattato*.

Ἐγχειρίζω, Pʳ. remettre. *rimettere, consegnare*.

Ἐγχειρίζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui remet. *colui ȣ colei che consegna*.

Ἐγχειρίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a remis. *colui ȣ colei che ha rimesso*.

Ἐγχείρισις, ὐσ. l'action de remettre. *il consegnare, consegnamento*.

Ἐγχέω, Pʳ. infuser. *infondere*.

Ἔγχυσις, ϵὐσ. infusion. *infusione*.

Ἐγχώριος, ἐπίθ. du pays, du même pays. *paesano*.

Ἐγὼ ἀντων. je, moi. *io*. §. ἐγὼ ὁ ἴδιος. moi-même, *io stesso*.

Ἐδὰ, ἀντὶ τȣ̃ ὄχι. nenni, si. *oibò*. §. ἐδὰ δεν εἶναι. si, oh que non. *oibò, non è così*.

Ἔδαφος, ὐσ. pavé, sol. *pavimento, suolo*.

Ἐδεκεῖ, ἐπίρ. là. *là*.

Ἐδὲμ, ὐσ. éden, le paradis terrestre. *il paradiso terrestre*.

Ἐδεπὰ, ἐπίρ. ici. *quì*.

Ἐδικὸς, ή, όν. ἀντωνυμ. κτητικ. ἐδικός μȣ. mien, enne. *mio, ia*. §. ἐδικός σȣ. tien, ne. *tuo, tua*. §. ἐδικός τȣ. sien, ne. *suo, sua*. §. τὸ ἐδικόν μȣ. le mien. *il mio*. §. οἱ ἐδικοί μȣ, οἱ συγγενεῖς. mes parents. *i miei parenti*. §. ἐδικός μας. notre. *nostro, ra*.

Ἐδικοσύνη, ὐσ. συγγένεια. parenté. *parentela*.

Ἐδῶ, ἐπίρ. ici, ça, ci. *quà, quì*. §. ἔλα ἐδῶ. venez ça. *venite quà*. §. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. ça et là, par-ci, par-là. *quà e là*. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ. de ça et de là. *di quà e di là*. §. ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τȣ̃το τὸ μέρος. par de ça. *per di quà* §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀμπρός. désormais, dorénavant. *d'ora innanzi, d'ora in poi*. §. παρ' ἐδῶ, παραδῶ. plus ici. *più in quà*. §. πρὸς ἐδῶ. vers cette côté ci. *verso quà, in quà*. §. ὡς ἐδῶ, ἕως ἐδῶ. jusqu'ici. *fin quì*. §. φεῦγα ἀπ' ἐδῶ. loin d'ici. *via di quà*. §. ἐδῶ κάτω, ici bas. *costaggiù*. §. ἐδῶ ἀπάνω. ici haut. *costassù*.

Ἐδῶθεν, ἐπίρ. de ça. *di quà*.

Ἐθελοκακία, ὐσ. volontaire mechanceté. *volontaria malignità*.

Ἐθελόκακος, ἐπίθ. méchant, te, par volonté. *cattivo, va. per ispontanea volontà*.

Ἔθιμον, ὐσ. coutume. *costume*. §. τὰ ἔθιμα. rit. *rito*.

Ἐθνάρχης, ϵὐσ. ethnarque. *etnarca*.

Ἐθνικὰ, ἐπίρ. à la manière des payens. *alla maniera de' gentili*.

Ἐθνικὸς, ή, όν. ἐπίθ. payen, ne. gentil, le. *pagano, na. gentile*.

Ἔθνος, ὐσ. nation, gent. *nazione, gente*. §. τὰ ἔθνη. les nations, les payens. *le nazioni, i gentili*.

Ἒ, eh. *eh, olà*.

Εἰδὲ, συνδ. si non, autrement. *altrimenti, se no, se non*.

Εἰδήμων, ἐπίθ. lettré, ée. versé dans les sciences. *letterato, ta. versato nelle scienze*.

Εἴδησις, ὐσ. avis, notice. *avviso, notizia*. §. δίδω εἴδησιν. donner avis, avertir. *avvisare, avvertire*. §. ἔχω εἴδησιν περί τινος. avoir connoissance de quelque chose. *aver cognizione d'*

una

una cosa. §. εἴδησις, νία. nouvelles, *novità*.

Εἰδικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. spécial, ale. *speziale, particolare*.

Εἰδοποιηθεὶς, εῖσα. μετ. averti, ie. *avvertito, ta*.

Εἰδοποίημα, ὺσ. avertissement. *avvertimento*. §. εἰδοποίημα, ὺσ. notification. *notificazione*.

Εἰδοποιήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a notifié. *colui ò colei che ha notificato*.

Εἰδοποίησις, ἴδε Εἰδοποίημα.

Εἰδοποιητικὸς, ὴ, όν. avertissant, te. notifiant, te. *avvertente, notificante*.

Εἰδοποιητὴς, ὺσ. celui qui notifie. *colui che notifica*.

Εἰδοποιῶ, Ρ'. notifier. *notificare*. §. εἰδοποιῶ, δίδω εἴδησιν. donner avis, avertir. *avvisare, avvertire*.

Εἰδοποιῶν, ῦσα, μετ. notifiant. te. *notificante*.

Εἶδος, ὺσ. espèce, sorte. *spezie, sorte*.

Εἰδότως, ἐπίρ. avec connoissance de cause. *consapevolmente*.

Εἰδωλοθυσία, ὺσ. sacrifice aux idoles. *sacrifizio agl' idoli*.

Εἰδωλοθύτης, ὺσιας. celui qui sacrifie aux idoles. *colui che sacrifica agl' idoli*.

Εἰδωλόθυτον, ὺσ. chose sacrifiée aux idoles. *cosa sacrificata agl' idoli*.

Εἰδωλολάτρης, ὺσ. idolâtre. *idolatra*.

Εἰδωλολατρεία, ὺσ. idolâtrie. *idolatria*.

Εἰδωλολατρεύω, Ρ'. idolâtrer. *idolatrare*.

Εἴδωλον, ὺσ. idole. *idolo*.

Εἰκάζω, Ρ'. assimiler. *assimilare*.

Εἴκασμα, ὺσ. assimilation. *assimilazione*.

Εἰκόνα, ὺσ. image. *immagine*. §. εἰκόνα, ζωγραφία. tableau. *quadro, pittura*. §. εἰκόνα τινός. portrait. *ritratto*. αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκόνα του, c'est son portrait. *è il suo ritratto*. §. ἡ εἰκόνα τοῦ ἡγεμόνος. l'effigie du Prince. *l' effigie del principe*.

Εἰκονίζω, Ρ'. representer en figure. *rappresentare, effigiare*.

Εἰκονίζων, ῦσα, μετ. celui ou celle qui represente en figure. *colui ò colei che rappresenta in figura*.

Εἰκονισματάκι, ὺσ. petite image. *piccola imagine*.

Εἰκόνισμα, ὺσιας. image. *imagine*.

Εἰκονισμένος, η, ον. μετ. peint, te. répresenté en figure. *effigiato, ta*.

Εἰκονιστὴς, ὺσ. celui qui répresente en figure. *colui che rappresenta in figura*.

Εἰκονοκλάστης, ὺσ. iconoclaste, briseur d'images. *iconoclasta*.

Εἰκονολογία, ὺσ. iconologie. *iconologia*.

Εἰκονομαχία, ὺσ. iconomachie. *iconomachia*.

Εἰκονομάχος, ἐπίθ. iconomaque. *iconomaco*.

Εἰκονοστάσιον, ὺσ. réliquiaire, chasse d'images, *reliquiario*.

Εἰκοσάρης, ὺσ. un vingt. *un venti*.

Εἰκοσαριά, ὺσ. vingtaine. *ventina*.

Εἰκοσάρικος, η, ον. ἐπίθ. de vingt, *di venti*.

Εἴκοσι ἀριθμ. vinht. *venti*.

Εἰκοσιμία, le vingt et unième, *il ventunesimo*.

Εἰκοστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. vingtième. *ventesimo, ma*.

Εἰκοστὸς δεύτερος, ἐπίθ. vingt deuxième. *ventiduesimo, ma*. §. τὸ εἰκοστὸν δεύτερον μέρος. un vingt deuxième. *una ventiduesima parte*.

Εἰκοστὸς ἕβδομος, ἐπίθ. vingt-septième. *ventisettesimo*. §. τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον. un vingt-septième. *un ventisettesimo, la ventisettesima parte*.

Εἰκοστὸς ἕκτος, ἐπίθ. vingt sixième. *ventesimo sesto*. §. τὸ εἰκοστὸν ἕκτον. un vingt sixième. *il ventesimo sesto, la ventesima sesta parte*.

Εἰκοστὸς ἔνατος, ἐπίθ. vingt neuvième. *ventesimo nono*. §. τὸ εἰκοστὸν ἔνατον. un vingt-neuvième. *una ventesima nona parte*.

Εἰκοστὸς ὄγδοος, ἐπίθ. vingthuitième. *ventottesimo*. §. τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον, un vingt huitième, *un ventottesimo, la ventottesima parte*.

Εἰκοστὸς πέμπτος, ἐπίθ. vingt cinquième. *venticin-*

cinquesimo. §. τὸ εἰκοςὸν πέμπτον. un vingt-cinquième. un venticinquesimo, la ventesinquesima parte.

Εἰκοςὸς πρῶτος, ἐπίθ. vingt-unième. ventesimo primo.

Εἰκοςὸς τέταρτος, ἐπίθ. vingt-quatrième. ventiquattresimo. §. τὸ εἰκοςὸν τέταρτον. un vingt-quatrième. una ventiquattresima parte.

Εἰκοςὸς τρίτος, ἐπίθ. vingt-troisième. ventesimo terzo. §. τὸ εἰκοςὸν τρίτον. un vingt-troisième, la ventesima terza parte.

Εἰκὼν, ἰδὲ Εἰκόνα.

Εἰλικρινέςατος, η, ον. ἐπίθ. très sincère. sincerissimo, ma.

Εἰλικρινὴς, ἐπίθ. naïf, ive. sincère. sincero, ra.

Εἰλικρινότης, οὐσ. naïveté, sincérité. schiettezza, sincerità.

Εἰλικρινῶς, ἐπίρ. naïvement, sincèrement. schiettamente, sinceramente.

Εἶμαι, Pʹ. être. essere. §. εἶναι ἕνας χρόνος. il y a un an. è già un anno. §. δὲν εἶναι κανένας. il n'y a personne. non c'è alcuno. §. ποῦ ἦσουν, où étiez-vous? où avez-vous été? dove eravate? dove siete stato? §. αἂν τοῦτο εἶναι. au cas que cela soit. caso che ciò sia. §. ἔςω, ἂς εἶναι. soit, à la bonne heure. sia. §. ἂς εἶναι διὰ ταύτην τὴν φοράν, μὰ μὴ τὸ ξανακάμνης. passe pour cette fois là, mais que cela n'arrive plus. passi per questa volta, ma badate, che non accada più. §. πῶς εἶσαι. comment vous portez vous? come state, come sta ella? καλὰ εἶμαι. je me porte bien. sto bene. §. εἶμαι εἰς τὴν εὔνοιαν τινός. être en grâce auprès de quelqu'un, être dans les bonnes grâces, ŭ avoir les bonnes grâces de quelqu'un. esser in grazia presso qualcheduno, essere nelle buone grazie, aver le buone grazie di qualcheduno. §. εἶναι ἄδεια νὰ ἐμβῶ τινάς; est il permis d'entrer? è permesso d'entrare? §. εἶμαι διὰ θάνατον. avoir la mort entre les dents. esser colla morte in bocca, star per morire. §. εἶμαι κακὰ, ἀχαμνά. se porter mal. star male. §. δὲν εἶμαι τόσον καλά. je ne me porte pas bien. non sto troppo bene. §. εἶμαι ἀπὸ τὸ μέρος ἑνός, être du parti de quelqu'un. esser del partito di qualcheduno. §. ἰδῶ εἶναι τὸ πᾶν. c'est là le noeud de l'affaire. qui batte il punto, qui sta il punto.

Εἱμαρμένη, οὐσ. τὸ ῥιζικόν. le destin, la fatalité. il destino, il fato, la fatalità.

Εἶναι, οὐσ. τὸ εἶναι, l'être. l'essere.

Εἰρημένον, οὐσ. le dit. il detto.

Εἰρηνευθεὶς, εῖσα, μετ. celui ŭ celle qui est appaisé. colui ŭ colei che si è pacificato.

Εἰρήνευμα, οὐσ. pacification. pacificamento.

Εἰρηνευμένα, ἐπίρ. paisiblement. pacificamente.

Εἰρηνευμένος, η, ον. μετ. pacifié, ée. pacificato, ta.

Εἰρηνευμὸς, ἰδὲ Εἰρήνευμα.

Εἰρηνεύσας, σασα. μετ. Ε'ν. celui ŭ celle qui a pacifié. colui ŭ colei che ha pacificato. §. εἰρηνεύσας μετ. οὐδ. celui ŭ celle qui s'est appaisé. colui ŭ colei che si è pacificato.

Εἰρηνευτὴς, οὐσ. pacificateur. pacificatore.

Εἰρηνεύω, Pʹ. pacifier. pacificare.

Εἰρηνεύων, ουσα, μετ. celui ŭ celle qui pacifie. colui ŭ colei che pacifica.

Εἰρήνη, οὐσ. paix. pace. §. ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ. adieu. addio, vatene con Dio.

Εἰρηνικὰ, ἐπίρ ἰδὲ Εἰρηνικῶς.

Εἰρηνικὸς, ή, όν. ἐπίθ. paisible, pacifique. placido, da. pacifico, ca. §. τὰ εἰρηνικά. collecte. colletta.

Εἰρηνικῶς, ἐπίρ. paisiblement, pacifiquement. pacificamente, placidamente.

Εἰρηνοποιητὴς, εἰρηνοποιὸς, οὐσ. pacificateur. pacificatore.

Εἰρηνοποίησις, οὐσ. pacification. pacificazione, pacificamento.

Εἰρηνοποιῶ, P'. pacifier. *pacificare*.
Εἰρωνεία, P'. ironie. *ironia*.
Εἰρωνικός, ἐπίθ. ironique. *ironico, ca*.
Εἰρωνικῶς, ἐπίρ. ironiquement. *ironicamente*.
Εἷς, ἑνός, un, *uno*.
Εἰς, πρόθ. dans, en, par. *in, nel, per*.
Εἰσαγωγή, οὐσ. introduction. *introduzione*.
Εἰσαγωγικός, ή, όν. ἐπίθ. introductif, ive. *introduttivo, va*.
Εἰσαγωγός, οὐσ. introducteur. *introduttore*.
Εἰσάγω, P'. introduire, donner accès. *introdurre*. §. εἰσάγω. admettre. *ammettere*.
Εἰσακούσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a exaucé. *colui ò colei che ha esaudito*.
Εἰσακουσθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été exaucé. *colui ò colei che è stato esaudito*.
Εἰσάκουσμα, οὐσ. exaucement, l'action d'exaucer. *l'esaudire*.
Εἰσακουσμένος, η, ον. μετ. exaucé, ée. *esaudito, ta*.
Εἰσάκουσις, οὐσ. exaucement. *l'esaudire*.
Εἰσακουστής, οὐσ. celui qui exauce. *colui che esaudisce*.
Εἰσακουστός, ή, όν. ἐπίθ. qui peut se faire exaucer. *che può farsi esaudire*. §. εἰσακουστός. ἰδὲ Ἐξακουστός.
Εἰσακούω, P'. exaucer. *esaudire*. §. εἰσακούομαι. être exaucé. *esser esaudito*.
Εἰσβολή, οὐσ. ἐφόρμησις. aggression. *assalimento, assalto*. §. εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν. abord. *incontro di nemici*.
Εἰσδρομή, οὐσ. incursion. *incursione*.
Εἰσόδευμα, οὐσ. ἰδὲ Εἰσόδημα.
Εἰσόδημα, οὐσιασ. dentée, revenu. *derrata, entrata*. §. χρονικὸν εἰσόδημα. rente. *rendita*.
Εἰσόδια, οὐσ. τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. la présentation de la vierge. *la festa della presentazione di Maria Vergine*.
Εἴσοδος, οὐσ. entrée. *entrata*.
Εἰσπνοή, οὐσ. inspiration. *inspirazione*.
Εἴτε, συνδ. ou. *o, ovvero*.
Ἐκ, πρόθ. de. *da*. ἐκ τούτου. de cela. *da questo*.
Ἕκαστος. Ἀντων. chacun. *ciascuno*.
Ἑκατονταετής, οὐσ. qui a cent ans. *che ha cento anni*.
Ἑκατόν, ἀριθ. cent. *cento*.
Ἑκατοντάδα, οὐσ. une centaine. *un centinajo*. §. ἑκατοντάδαις. à centaines. *a centinaja*.
Ἑκατονταμερής, οὐσ. centurie. *centuria*.
Ἑκατόνταρχος, οὐσ. capitaine. *capitano*. §. ἑκατόνταρχος. centurion. *centurione*.
Ἑκατονταπλασιάζω, P'. multiplier par cent. *centuplicare*.
Ἑκατονταπλασίονα. ἐπίρ. au centuple. *al centuplo*.
Ἑκατονταπλάσιος, ἐπίθ. centuple. *centuplo, pla*.
Ἑκατοστάς, οὐσ. centaine, un cent. *centinajo, un cento*. §. ἑκατοσταῖς, à centaines, *à centinaja*.
Ἑκατοστή, ἐπίθ. θηλ. une centième. *una centesima*. §. ἑκατοστή, μία ἑκατοστάς. une centaine. *un centinajo*.
Ἑκατοστός, ή, όν. ἐπίθ. centième. *centesimo, ma*. §. ἕνα ἑκατοστόν. un centième. *una centesima parte*.
Ἑκατόγχειρ, ἐπίθ. qui a cinquante bras à chaque épaule. *centomani*.
Ἐκβαίνω, P'. ἰδὲ Εὐγαίνω.
Ἔκβασις, οὐσ. succès. *successo*. §. καλὴ ἔκβασις. réussite. *riuscita*.
Ἐκβολή, οὐσ. ejaculation. *ejaculazione*.
Ἔκδαρμα, οὐσ. excoriation. *escoriazione*.
Ἐκδαρμένος, η, ον. μετ. excorié. ée. *escoriato, ta*.
Ἐκδέρνω, P'. excorir. *escoriare*.
Ἐκδικαιωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été justifié. *colui ò colei che è stato giustificato*.
Ἐκδικαιωμένος, η, ον. ἐπίθ. ἐκδικημένος. vengé, ée. *vendicato, ta*. §. ἐκδικαιωμένος, δικαιωθείς, justifié, ée. *giustificato, ta*.
Ἐκδικαιώνω, P'. ἐκδικῶ. venger. *vendicare*. §. ἐκδικαιώνω, ἀθωόνω. justifier. *giustificare*.

E'κδικηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été vengé. *colui ò colei ch' è stato vendicato.*

E'κδικήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a vengé. *colui ò colei che ha vendicato.*

E'κδίκησις, ὑσ. vengeance. *vendetta.*

E'κδικητὴς, ὑσ. vengeur, revancheur. *vendicatore.*

E'κδικητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. vendicatif, ive. *vendicativo, va.*

E'κδικητὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut venger. *che si può vendicare.*

E'κδικῶ. P'. 'Ev. venger. *vendicare.* §. ἐκδικῶμαι. se venger. *vendicarsi.*

E'κδοσις. ουσ. ἔκδοσις βιβλίυ. edition. *edizione.* §. ἔκδοσις τȣ͂ ἀρχιερέως, dimissoire, lettre démissoriale. *dimissoria.*

E'κδότης, ὑσιας. éditeur. *editore.*

E'κδρομὴ, ὑσ. excursion. *escursione.*

E'κδυθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été deshabillé. *colui ò colei ch' è stato spogliato.*

E'κδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. dépouillé, ée. *spogliato, ta.*

E'κδύνω, P'. déshabiller, dépouiller. *spogliare.* §. ἐκδύνομαι. se déshabiller, se dévêtir. *spogliarsi.*

E'κδύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui depouille, qui deshabille. *colui ò colei che spoglia.*

E'κδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a depouillé, qui a deshabillé. *colui ò colei che ha spogliato.*

E'κεῖ, ἐπίρ. là, *là.* §. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ça et là, *quà e là.* §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ. de ça et de là. *di quà e di là.* §. ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος. par de là. *per di là.* §. ἀπ' ἐδῶ, ἕως ἐκεῖ. d'ici jusques là. *di quà sino là.* §. παρ' ἐκεῖ. plus là. *più là.* §. πρὸς ἐκεῖ, plus là. *verso là.* §. ὡς ἐκεῖ. jusques là, *fin là.*

E'κεῖθεν, ἐπίρ. de là. *di là.*

E'κεῖνος, η, ον. 'Αντων. celui, *quegli, colui, egli.* §. ἐκείνη, celle. *colei.* §. ἐκεῖνο. cela. *quello.* §. ἐκεῖνος ἐκεῖ. celui là. *colui.*

E'κθαμβος, ἐπίθ. etonné, ée. *stupefatto, ta. sorpreso, sa.*

E'κθαμβητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. étonnant, te. *stupendo, da.*

E'κθαμβῶ, P'. étonner. *stupefare.*

E'κθεσις, ὑσ. exposition. *esposizione.*

E'κθέτης, ἐκθέτων, ὑσιας. exposant, te. *esponente.*

E'κκλεισις, ὑσ. exclusion. *esclusione.*

E'κκλησία, ὑσιας. église. *chiesa.* §. ἐκκλησία μικρὴ. petite église. *chiesetta, chiesina.*

E'κκλησιάζω, P'. relever de la couche. *entrar in santo.*

E'κκλησιάρχης, ὑσ. margnillier. *santese.*

E'κκλησιαστὴς, ὑσ. ecclésiaste. *ecclesiaste.*

E'κκλησιαστικὰ, ἐπίρ. ecclésiastiquement. *ecclesiasticamente.*

E'κκλησιαστικὸς, ὴ, όν. ecclésiastique. *ecclesiastico, ca.* §. ἐκκλησιαστικὸς, ουσ. homme d'eglise. *ecclesiastico.*

E'κκλητος, ὑσ. àppel, *appello, appellazione.*

E'κκλίνω, P'. décliner. *declinare.*

E'κκλίνων, μετ. déclinant, te. *declinante.*

E'κλαμπρος, ἐπίθ. illustre. *illustre.*

E'κλαμπρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-illustre. *illustrissimo, ma.* §. ἐκλαμπρότατος, τίτλος. illustrissime, *illustrissimo.*

E'κλαμπρότης, ὑσ. τίτλος διδόμενος πρὸς τὰς Ἡγεμόνας καὶ μεγιστᾶνας. illustrissime. *vostra Signoria illustrissima.*

E'κλεγμένος, η, ον. μετ. choisi, ie. *scelto, ta.* §. ἐκλεγμένος, ἐκλεχθείς. elu, ue. *eletto, ta.*

E'κλέγουσα, μετ. θηλ. celui qui choisit, qui élit. *colei che sceglie, che elegge.*

E'κλέγω, P'. διαλέγω. choisir. *scegliere.* §. ἐκλέγω, κάμνω ἐκλογὴν. élire. *eleggere.* §. ἐκλέγοντας. choisissant. *scegliendo.*

E'κλέγων, μετ. ἀρ. celle qui choisit, qui élit. *colui che sceglie, che elegge.*

'Ex-

Ἐκκλειπτικὴ, ἡς. écliptique. eclittica.

Ἐκλειψις, ἑσίας. éclipse. ecclisse, eclissi.

Ἐκλεκτῶς, ἐπίῤ. à choix. a scelta. §. ἐκλεκτῶς, ἐξαιρετικῶς. excellemment, d'une manière excellente. eccellentemente.

Ἐκλεκτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. διαλεγμένος. choisi, ie. scelto, ta. §. ἐκλεκτὸς, ἐκλεγμένος, élu, ue. elletto, ta. §. πολλοὶ εἰσὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. il y a beaucoup d'appellés, mais peu d'élus. sono molti i chiamati, ma pochi gli eletti.

Ἐκλεκτότατος, η, ον. ἐπίθ. très choisi, ie. scelltissimo, ma.

Ἐκλεκτότερος, α, ον. ἐπίῤ. plus choisi, ie. più scelto, ta.

Ἐκλελεγμένος, η, ον. μετ. élu, ue. eletto, ta.

Ἐκλέξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a choisi, qui a élu. colui ò colei che ha scelto, che ha eletto.

Ἐκλεξις, ἡς. choix, l'action de choisir. sceglimento, lo scegliere.

Ἐκλογὴ, οὐσ. διάλεγμα. choix. scelta. §. ἐκλογή. élection. elezione. σκεῦος ἐκλογῆς. des vases d'election. vasi d'elezione. §. ἐκλογὴ, ποίημα. églogue. egloga.

Ἐκμίσθωσις, ἡσ. ferme. appalto.

Ἐκνευρίζω. P'. énerver, exténuer. snervare, estenuare, indebolire.

Ἐκνευρίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui exténue, qui enerve. colui ò colei che snerva, che indebolisce.

Ἐκνευρίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a exténué, qui a énervé. colui ò colei che ha snervato, che ha estenuato.

Ἐκνεύρισμα, ἡσ. exténuation. énervation. estenuazione, indebolimento.

Ἐκνευρισμένος, η, ον. μετ. exténué, ée. énervé, ée. snervato, ta. estenuato, ta.

Ἐκνευρῶ, P'. abattre, énerver. extênuer. snervare, affievolire, fiaccare, estenuare.

Ἐκνευρῶν, μετ. extenuant, te. énervant, te. estenuante, snervante.

Ἐκούσιος, ἐπίθ. volontaire. volontario, ia.

Ἐκουσίως, ἐπίῤ. volontairement, volontiers, bon gré. volontieri, buon grado.

Ἐκπλαγεὶς, εῖσα. μετ. etonné, ée. attonito, costernato, ta.

Ἐκπληξις, οὐσ. étonnement. stupore, sorpresa, costernazione.

Ἐκπληρῶ, P'. accomplir, consommer. compire, adempire, dar compimento.

Ἐκπληρῶν, οῦσα. μετ. accomplissant, te. che adempisce.

Ἐκπληρώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a accompli. colui ò colei che ha adempito.

Ἐκπλήρωσις, ἡσ. accomplissement. adempimento, compimento.

Ἐκπλήττω, P'. étonner, stupefier. stupefare, sorprendere.

Ἐκπλήττων, μετ. étonnant, te. sorprendente.

Ἐκπομπὴ, ἡσ. émission. emissione.

Ἐκπορδύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a preduit. colui ò colei che ha prodotto.

Ἐκπόρδυσις, ἡσ. procession. processione.

Ἐκπορδυτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui a la force de produire. che ha la forza di produrre.

Ἐκπορδυτὸς, ἡ. ἐπίθ. qui procéde. che procede.

Ἐκπορδύω, P'. produire. produrre. §. ἐκπορδύομαι. procéder. procedere.

Ἐκκρεμὴς, ἑσίας. pendule, pendulo.

Ἐκριζόνω, κτλ. ἴδε Ξεριζόνω, κτλ.

Ἐκστασις, ἑσίας. extase. estasi.

Ἐκστατικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. extatique, stupéfait, te. estatico, ca. stupefatto, ta. attonito, ta.

Ἐκτασις, ἡσ. extension. estensione.

Ἐκτείνω, P'. tendre. tendere, distendere.

Ἐκτελέσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a accompli. colui ò colei che ha accompito.

Ἐκτέλεσις, ἡσ. πλήρωσις. accomplissement. compimento, adempimento. §. ἐκτέλεσις, τελείωσις. achevement. finimento. §. ἐκ-

§. ἐκτέλεσις. exécution. *esecuzione.*

Ε'κπλῶ, P'. accomplir, consommer. *compire, fornire, dar compimento, adempire.* §. ἐκτελῶ, τελειώνω. achever. *finire.* §. ἐκπλῶ. exécuter. *eseguire.*

Ε'κπλῶν, μετ. ἀρ. accomplissant. *che compisce.*

Ε'κτίθημι, P'. exposer. *esporre.*

Ε'κτος, ἐπίθ. sixième. *sesto, sta.* §. διὰ ἕκτον, sixiémément. *in sesto luogo.* §. τὸ ἕκτον. le sixième. *la sesta parte.*

Ε'κτός, πρόθ. ἔξω, πάρεξ. excepté. *eccetto.*

Ε'κτρέπω. P'. abatardir, degenérer. *imbastardire, tralignare, degenerare.*

Ε'κφωνήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a exclamé. *colui ὴ colei che ha esclamato.*

Ε'κφώνησις, ὑσ. exclamation. *esclamazione.*

Ε'κφωνῶ. P'. exclamer. *esclamare.* §. ἐκφωνῶ, κηρύττω. proclamer. *proclamare.* §. ἐκφωνῶ, προφέρω. prononcer. *pronunziare.*

Ε'λα, Προσαχ. ῥήματος. viens, venez. *vieni. venite.* §. ἔλα, παρακλδυτ. μόρλον, αἴντε, ἄγε, αἶντε. ça. *orsu, via.*

Ε'λαία, ὑσ. olive. *oliva.* §. ἐλαία τὸ δένδρον. olivier. *olivo.*

Ε'λαιοκόκκυτζον, ὑσ. noyau d'olive. *nocciolo d'oliva.*

Ε'λαιόλαδον, ουσ. huile. *olio.*

Ε'λαιόφυτος, ὑσ. lieu planté d'oliviers. *oliveto.*

Ε'λαιοτριβεῖον, ὑσ. moulin à huile. *macinatojo.*

Ε'λαιών, ὑσ. lieu planté d'oliviers. *oliveto.*

Ε'λάσσων, ὑσ. ἡ ἐλάσσων πρότασις. la mineure. *la minore.*

Ε'λασικόν, ὑσ. élasticité. ressort. *elasticità.*

Ε'λάτη, ὑσ. sapin. *abete.*

Ε'λατήριον, ὑσιασ. ressort. *molla.*

Ε'λάττωμα, ουσ. défaut. vice. *difetto, vizio.*

Ε'λαττωματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. defectueux, euse. vicieux, euse. *difettoso, sa. vizioso, sa.*

Ε'λαφάκι, ὑσ. faon. *cerviatto, cerbiatto.*

Ε'λάφι, ὑσ. cerf. *cervo.*

Ε'λαφοκέρατον, ουσ. corne de cerf. *corno di cervo.*

Ε'λαφοκέρατον, ἰδὲ Ἐλαφάκι.

Ε'λαφόπουλον, ἰδὲ Ἐλαφάκι.

Ε'λαφος, ὑσ. biche. *cerva.*

Ε'λαφρά, ἐπίρ. légerement. *leggermente.*

Ε'λαφροκαύκαλος, ἐπίθ. une tête légère, cerveau creux. *uomo di poco senno, cervel d'oca, corrivo.*

Ε'λαφρόπιστος, ἐπίθ. crédule. *credulo.*

Ε'λαφρός, ἡ, όν. ἐπίθ. léger, ère. *leggiero, ra.* §. ἐλαφρὸς, εὐκίνητος. agile. *agile.*

Ε'λαφρότατα, ἐπίρ. trèslégerement. *leggerissimamente.*

Ε'λαφρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-léger. ère. *leggerissimo, ma.*

Ε'λαφρότερα, ἐπίρ. plus légèrement. *più leggermente.*

Ε'λαφρότερος, ἐπίθ. plus lèger. ère. *più leggiero, ra.*

Ε'λαφρότης, ὑσ. légèreté. *leggerezza.* §. ἐλαφρότης, εὐκινησία. agileté. *agilità.*

Ε'λαφρούτζικα, ἐπίθ. un peu légèrement. *alquanto leggermente.*

Ε'λαφρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. qui est un peu léger. *ch'è alquanto leggiero.*

Ε'λαφρώνω, P'. alléger, soulever. *alleggerire, sollevare.*

Ε'λαφρύνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui allege. *colui ὴ colei che alleggerisce.*

Ε'λαφρωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a eté soulagé ἢ allégé. *colui ὴ colei ch'è stato alleggerito, sollevato.*

Ε'λάφρωμα, ουσ. soulagement, allégement. *alleggiamento, alleggerimento, sollevamento.*

Ε'λαφρωμένος, η, ον. μετ. allégé, ée. soulagé, ée. *alleggerito, ta. sollevato, ta.*

Ε'λαφρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a soulagé, qui a allégé. *colui ὴ colei che ha alleggerito.*

Ε'λάφρωσις, ὑσ. soulagement. *alleggerimento.*

Ε'λαφραίνω, ἰδὲ Ἐλαφρύνω.

Ε'λαφρωτής, ὑσ. celui qui allé-

allége, qui soulage. *colui che alleggerisce, che solleva.*

Ε'λάχιςος, η, ον. ἐπίθ. le moindre, le plus petit. *il minimo, il più piccolo.* §. τὸ λάχιςον. au moins, du moins. *almeno.*

Ε'λεγκτικός, ή, όν. ἐπίθ. celui, ἢ celle qui blâme. *colui ἢ colei che biasima.*

Ε'λεγκτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. accusable, blâmable, *biasimevole, riprensibile.*

Ε'λεγμὸς, ἴδε Ἔλεγχος.

Ε'λεγξις, ἐσ. l'action de blâmer. *il biasimare.*

Ε'λέγξας. ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a blâmé, redargué. *colui ἢ colei che ha ripreso, censurato.*

Ε'λεγχθεὶς, εῖσα, θεν. μετ. celui ἢ celle qui a été blâmé. *colui ἢ colei ch' è stato biasimato.*

Ε'λεγχόμενος, η, ον. μετ. redargué, censuré, blâmé, ée. *ripreso, sa. censurato, ta.*

Ε'λεγχος, ἐσ. blâme. *biasimo.* §. ἔλεγχος βιβλου. table des livres. *tavola, registro d'un libro.*

Ε'λέγχω, Ρ'. blâmer, censurer, gronder. rédarguer. *biasimare, censurare, riprendere.* §. ἡ συνείδησις τε τὸν ἐλέγχει ἀκαταπαύστως. sa conscience lui remord sans cesse. *la sua conscienza lo rimorde incessantemente.* §. ἐλέγχω, reprocher. *rimproverare.*

Ε'λέγχων, μετ. celui qui gronde, qui blâme. *colui che riprende, che biasima.*

Ε'λεινά, ἐπίρ. misérablement. *miserabilmente.*

Ε'λεινὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. misèrable. *miserabile.* §. ἐλεινὴ κατάςασις. misère. *miseria.*

Ε'λεημονητὴς, ουσ. charitable. *caritatevole.*

Ε'λεημονητὴς, ουσ. charitable. *caritatevole.*

Ε'λεημονητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. charitable. *caritatevole.* §. ἐλεημονητικὸς ὅπε κάμνει ἐλεημοσύνας. aumonier, ère. *caritatevole, limosiniere.*

Ε'λεημονύτρα, ουσ. θηλ. charitable. *caritatevole.*

Ε'λεημονοῦμαι, Ρ'. être charitable. *esser caritatevole.*

Ε'λεημοσύνη, ουσ. aumône. *carità, limosina.* §. ἐλεημοσύνη. charité. *carità.*

Ε'λεήμων, ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa.* §. ἐλεήμων. charitable. *caritatevole.*

Ε'λένιον, ουσ. φυτόν. aunée, enula-campana. *elenio, enula.*

Ε'λεος, ουσ. miséricorde. *misericordia.* §. ἐλέω Θεῦ. par la grâce de Dieu. *per grazia di Dio.*

Ε'λεύθερα, ἐπίρ. librement. *liberamente.* §. ἐλεύθερα, χωρὶς φόβον. franchement. *francamente.* §. ἐλεύθερα, χωρὶς συστολὴν. sans façon. *senza cerimonie.*

Ε'λευθερία, ουσ. liberté. *libertà.* §. ἐλευθερία τοῦ σώματος. agilité. *agilità.*

Ε'λευθέριος, ουσ. libéral, le. généreux, euse. *liberale, generoso, sa.*

Ε'λευθεριότης, ουσ. générosité, liberalité. *generosità, liberalità.* §. μὲ ἐλευθεριότητα. libéralement, avec générosité. *con generosità. generosamente.*

Ε'λεύθερος, α, ον. ἐπίθ. libre. *libero, ra.* §. ἐλεύθερος εἰς τὸ σῶμα, agile. *agile.* §. ἐλεύθερος ἀπὸ δόσιμον. exempt, franc. *esente.*

Ε'λευθεροςομία, ἐσ. liberté de la langue. *libertà della lingua.*

Ε'λευθεροψυχία, ἐσ. générosité. *generosità.*

Ε'λευθερόψυχος, ἐπίθ. généreux, euse. *generoso, sa.*

Ε'λευθερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été delivré. *colui ἢ colei ch' è stato liberato.*

Ε'λευθέρωμα, ἐσ. délivrance. *liberamento.*

Ε'λευθερωμένος, η, ον. μετ. délivré, ée. *liberato, ta.*

Ε'λευθερώνυσα, μετ. θηλ. celle qui délivre, qui donne la liberté. *colei che libera, che dà la libertà.*

Ε'λευθερώνω, Ρ'. délivrer. *liberare.* §. ἐλευθερώνω τινὰ ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν. affranchir. *dar la libertà ad alcuno.* §. ἐλευθέρωσί με σὲ παρακα-

καλῶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐνοχλητικὸν, je vous prie, défaites moi de cet importun. *vi prego, liberatemi da questo importuno.* §. ἐλευθερώνομαι, διὰ τὰς ἐγκαστρωμένας. délivrer. *partorire felicemente.*

Ἐλευθερώνων, μετ. ἀρ. celui qui délivre, qui donne la liberté. *colui che libera, che dà la libertà.*

Ἐλευθερώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a délivré, qui a donné la liberté. *colui ὴ colei che ha dato la libertà, che ha liberato.*

Ἐλευθέρωσις, ουσ. délivrance. *liberamento.* §. ἐλευθέρωσις τινὸς ἀπὸ τὴν σκλαβιάν. affranchissement, *liberazione da schiavitù.*

Ἐλευθερωτὴς, ὀσ. libérateur. *liberatore.*

Ἔλευσις, ὀσ. venue. *venuta.*

Ἐλέφαντας, ὀσ. éléphant. *elefante.*

Ἐλεφαντένιον, ἐπίθ. d'ivoire. *d'avorio.* ὡς ἐλεφαντένιον κόκκαλον, φιλδισί. ivoire. *avorio.*

Ἐλεφαντένιος, ουσιας. éléphantin. *elefantino.*

Ἐλιὰ, ουσ. olive. *oliva.* §. ἐλιὰ τοῦ προσώπου. tache sur le visage. *neo, nevo.* §. ἐλιὰ ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ πρόσωπον. des mouches. *nei.*

Ἕλκος, ουσ. ulcere. *ulcera.*

Ἕλκυσις, ὀσ. attraction. *attrazione.*

Ἑλκυστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. attirant, te. attrayant, te. attractif, ive. *attraente, attrattivo, va.*

Ἕλκω, Ρ'. attirer, attraire. *attrarre, attirare.*

Ἑλλέβορος, ουσ. ellebore. *ellebore.*

Ἐλλιπὴς, ἐπίθ. défectueux, euse. *difettoso, sa.*

Ἔλλειψις, ὀσ. défaut, défectuosité, manque. *difetto.* §. ἔλλειψις, ὑστέρησις. faute, manque. *mancanza.* ἀπέθανε διὰ ἔλλειψιν βοηθείας. il est mort faute de secours. *è morto per mancanza di soccorso.* §. χωρὶς ἔλλειψιν. sans faute. sans doute. *senza fallo, senza dubbio.*

Ἑλληνίζω, Ρ'. écrire ou parler suivant la construction de la langue Grecque. *grecizzare.* §. ἑλληνίζω, πολιτεύομαι κατὰ τὰς ἐθνικὰς. vivre à la ménière des Hellènes, en payen. *vivere alla maniera degli Elleni, ὴ gentilescamente.*

Ἑλληνίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui parle, ou écrit selon la construction de la langue Greque. *grecizzante.*

Ἕλλην, ὀσ. Grec, Hellène. *Greco, Elleno.*

Ἑλληνικὰ, ἐπίρ. à la façon des Grecs, des Hellènes. *alla maniera de' Greci, degli Elleni.* §. Ἑλληνικὰ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. selon la langue Grecque. *secondo la lingua Greca.*

Ἑλληνικὸς, ή, όν. ἐπίθ. Hellénique, Grec. *Ellenico, Greco.*

Ἑλληνισμὸς, ὀσ. Hellénisme, Grécisme. *Ellenismo, Grecismo, maniera Greca.*

Ἑλληνιστὴς, ουσ. Helléniste. *Ellenista.*

Ἐλλόγιμος, η, ον. ἐπίθ. disert. *ornato dicitore.*

Ἐλπίδα, ἰδὲ Ἐλπίς.

Ἐλπίζουσα, μετ. θηλ. celle qui espère. *colei che spera.*

Ἐλπίζω, Ρ'. espèrer. *sperare.* §. ἐλπίζω νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὸν λόγον του. j'espère, ὴ je m'attends qu'il ne manquera de parole. *spero, mi lusingo, che non mancherà di parola.*

Ἐλπίζων, μετ. ἀρ. celui qui espère. *colui che spera, che ha speranza.*

Ἐλπίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a espéré. *colui ὴ colei che ha sperato.*

Ἐλπὶς, ὀσ. espoir, esperance. *speranza.*

Ἐλτζῆς, ἰδὲ Πρέσβυς.

Ἔμ, hem. *oh, ohi.*

Ἐμβάζω, Ρ'. introduire, insérer. *inserire.* §. δὲν ἠξεύρω ποῖος διάβολος τὸν ἔμβασεν εἰς αὐτὸ τὸ σπῆτι. je ne sais quel diantre l'a fourré dans cette maison. *non so chi diavol l'ha introdotto in questa casa.*

Ἐμβαίνω, καὶ ἐμπαίνω, Ρ'. entrer. *entrare.* §. αὐτὸς ἐμβαίνει παντοῦ. il se fourre par tout. *si ficca da per tutto.* §. ἐγὼ

γὼ δὲν ἐμπαίνω εἰς τῶτο, δὲν ἀνακατώνομαι εἰς αὐτλὼ τλὼ ὑπόθεσιν. je ne me mêle de cette affaire là. *non m' impaccio di quest' affare*. §. ἐμπαίνω ἐγγυητὴς. garantir. *guarentire, farsi mallevadore*. §. αὐτὸς ἐμπῆκεν εἰς τὴν δυλειά. il se mit à l' oeuvre. *si mise al lavoro*. §. ἐμπαίνω εἰς τὸν ἐμαυτόν μυ. rentrer en soi-même. *rientrar in se stesso*. §. ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον. s' exposer aux périls. *esporsi a' pericoli*. §. ἐμπαίνω εἰς τλὼ μέσlω, s' entremettre, s' interposer. *frammetterti, interporsi*. §. ἐμπαίνω εἰς τὸ μοναστήρι, ἤτοι καλογηρεύω. entrer en religion. *entrar in religione*. §. ἐμπαίνω εἰς μίαν τέχνlω, se mettre dans un art. *metterti ad imparar un' arte*.

Ε'μβασμα, καὶ ἔμπασμα, ὀυσ. entrée. *entrata*.

Ε'μβάσας, καὶ ἐμπάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a introduit. *colui ò colei che ha introdotto*.

Ε'μβασμένος, ἐμπασμένος, η, ον. μετ. entrée, ée. *entrato, ta*.

Ε'μβόλιμος, ἐπίθ. intercalaire, embolismique. *intercalare, embolismico*.

Ε'μβρυον, ὀυσ. foetus. embryon. *feto, embrione*.

Ε'μὲ, Α'ντων. me, moi. *me*.

Ε'μμέσως, ἐπίρ. médiatement. *mediatamente*.

Ε'μετὸς, ὀυσ. vomissement. *vomito*.

Ε'μετικὸν, ὀυσ. vomitif. *vomitivo*.

Ε'μπάζω, ἰδὲ Ἐμβάζω. κτλ.

Ε'μπαθὴς, ἐπίθ. maladif, ive. *malaticcio, cia*.

Ε'μπαιγμα, ὀυσ. l' action de se moquer de quelqu' un. *il burlarsi di qualcheduno*.

Ε'μπαιγμένος, η, ον. μετ. raillé, ée. moqué, ée. *burlato, ta. deriso, sa*.

Ε'μπαιγμός, ἰδὲ Ἔμπαιγμα.

Ε'μπαίζω, Ρ'. se moquer. *burlare, deridere*.

Ε'μπαίνω, ἰδὲ Ἐμβαίνω, κτλ.

Ε'μπαιχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été raillé. *colui ò colei ch' è stato deriso*.

Ε'μπανόξυλον, ὀυσ. ébène. *legno d' ebano*.

Ε'μπανος, ὀυσιω. ébénier. *ebano*.

Ε'μπασμα, ἐμπάσας, ἰδὲ Ε'μβασμα, ἐμβάσας.

Ε'μπειρία, ὀυσ. expérience. *pratica, esperienza*.

Ε'μπειρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-versé, très-exercé, ée. très habile. *versatissimo, espertissimo, ma. abilissimo, ma*.

Ε'μπειρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus versé, ée. plus-habile, *più versato, ta. più abile*.

Ε'μπειρος, η, ον. ἐπίθ. expérimenté, ée. versé, exercé, ée. à quelque chose. *pratico, ca. versato, ta. esperto, ta*.

§. ἔμπειρος. habile. *abile*.

Ε'μπερδευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été embrouillé. *colui ò colei ch' è stato imbarazzato*.

Ε'μπέρδευμα, ὀυσ. embarras, embrouillement. *impaccio, imbroglio*.

Ε'μπερδευμένος, η, ον. μετ. embarrassé, ée. embrouillé, ée. *impacciato, ta. imbarazzato, ta. imbrogliato, ta*.

Ε'μπερδεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a embrouillé. *colui ò colei che ha imbarazzato*.

Ε'μπερδευτὴς, ὀυσ. brouillon. intrigant. *imbroglione, imbrogliatore*.

Ε'μπερδευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. embarrassant, te. *che dà impaccio, che imbarazza*.

Ε'μπερδεύτρα, ὀυσ. intrigante. *intrigante, colei che imbroglia*.

Ε'μπερδεύω, Ρ'. embarrasser, embrouiller. *impacciare, imbarazzare. imbrogliare*.

Ε'μπερδεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui embrouille. *colui ò colei che imbroglia*.

Ε'μπεριέχω, ἰδὲ Περιέχω.

Ε'μπεριέχων, ἰδὲ Περιέχων.

Ε'μπηγμα, ὀυσ. l' action de ficher. *ficcamento*.

Ε'μπηγμένος, η, ον. μετ. fiché. ée. enfoncé, ée. *ficcato, ta*.

Ε'μπήγω. Ρ'. ficher, enfoncer. *ficcare*.

Ε'μπιστευθεὶς, εῖσα, θεὺ. ce-

celui ή celle qui a été affidé, confié. *colui ò colei ch' è stato affidato, confidato.*

Ε'μπιςδυμένα, ἐπίρ. confidemment, avec confiance, *in confidenza. con confidenza.*

Ε'μπιςδυμένος, η, ον. μετ. affidé, ée. *affidato, ta.*

Ε'μπιςδυόμενος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις ἐμπιςδύεται. qui se confie. *che si confida.* §. ἐμπιςδυόμενος, ὁ θαῤῥῶν εἰς τὰς δυνάμεις του, εἰς τὸν ἑαυτόν του κτλ. confiant, te. *presontuoso, sa.*

Ε'μπιςδύσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a confié. *colui ò colei che ha confidato.*

Ε'μπιςδυτὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut confier. *che si può confidare.* §. ἐμπιστδυτός. affidé, ée. *affidato, ta.*

Ε'μπιςδύω, Pʹ. confier. affider. *confidare, affidare.* §. ἐμπιςδύομαι, βαίνω πίςιν εἰς τινα. se fier, prendre confiance en quelqu'un. *aver confidenza, confidarsi, fidarsi.* §. ἐμπιςδύομαι εἰς τινὰ ἕνα πρᾶγμα. commettre. *affidare.*

Ε'μπιςδύων, ουσα. ἐπίθ. celui ή celle qui confie. *colui ò colei che confida.*

Ε'μπιςοσύνη, ἡσ. confiance, confidence. *confidenza.* §. μὲ ἐμπιςοσύνην. avec confiance, confidemment. *in confidenza, con confidenza.*

Ε'μπλαςρον, ὑσ. emplâtre. *empiastro.*

Ε'μπλάςρωμα, οὐσ. l'action d'appliquer un cataplasme. *l'impiastrare.*

Ε'μπλαςρωμένος, η, ον. μετ. pansé avec un emplâtre. *impiastrato, ta.*

Ε'μπλαστρώνω. Pʹ. appliquer un emplâtre, un cataplasme. *impiastrare.*

Ε'μπλαςρώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui applique un cataplasme. *colui ò colei che impiastra.*

Ε'μπλαςρώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a appliqué un emplâtre. *colui ò colei che ha impiastrato.*

Ε'μπλεγμα, ὑσ. embrouillement. *imbrogliamento.*

Ε'μπλεγμένος, η, ον. embrouillé, ée. *imbrogliato, ta.*

Ε'μπλέκω, Pʹ. embrouiller. *imbrogliare.* §. ἐμπλέκω τινὰ εἰς ἔγκλημα, impliquer. *implicare.*

Ε'μπλέκων, ουσα. μετ. celui ή celle qui embrouille. *colui ò colei che imbroglia, che intriga.*

Ε'μπνευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été inspiré. *colui ò colei ch' è stato inspirato.*

Ε'μπνευμα, οὐσ. l'action d'inspirer. *l'inspirare.*

Ε'μπνευμένος, η, ον. μετ. inspiré, ée. *inspirato, ta.*

Ε'μπνεύσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a inspiré. *colui ò colei che ha inspirato.*

Ε'μπνευσις, εὐσ. inspiration. *inspirazione.*

Ε'μπνέω, Pʹ. inspirer. *inspirare, insinuare.*

Ε'μπνέων, ουσα. μετ. inspirant, te. qui inspire. *inspirante, che inspira.*

Ε'μποδίζουσα, μετ. θηλ. celle qui empêche. *colei che impedisce.*

Ε'μποδίζω, Pʹ. empêcher. *impedire.* §. ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω, defendre. *proibire.*

Ε'μποδίζων, μετ. ἀρ. celui qui empêche. *colui che impedisce.*

Ε'μπόδιον, οὐσ. empêchement, obstacle. *impedimento, ostacolo.*

Ε'μποδίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a empêché. *colui ò colei che ha impedito.*

Ε'μποδισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été empêché. *colui ò colei ch' è stato impedito.*

Ε'μπόδισμα, ὑσ. empêchement. *impedimento.*

Ε'μποδισμένος, η, ον. μετ. empêché, ée. *impedito, ta.* §. ἐμποδισμένος, ἀπηγορευμένος. défendu, ue. *proibito, ta.*

Ε'μποδιςὴς, ὑσ. celui qui empêche. *colui che impedisce.*

Ε'μποδίςρα, ὑσ. celle qui empêche. *colei che impedisce.*

Ε'μποδιςικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui porte des obstacles. *che porta ostacoli.*

Ε'μπόλια, ούσιας. voile. *velo.*

Ε'μπόλι, ὑσ. ente, greffe. *innesto.*

Ε'μπολιάζω, Pʹ. διὰ τὰ δένδρα, enter. *annestare.*

re. §. ἐμπολιάζω ταῖς εὐλογιαῖς. inoculer. annestare il vajuolo. inoculare.

Ε'μπολιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ente, qui greffe. colui ὴ colei che annesta.

Ε'μπολιάσας, σασα. μετ. ὅτις ἐμπολίασεν εὖ δένδρον. celui ἢ celle qui a enté. colui ἢ colei che ha annestato. §. ἐμπολιάσας ταῖς εὐλογιαῖς. celui qui a inoculé, colui, che ha inoculato, annestato il vajuolo.

Ε'μπολίασμα, ὐσ. διὰ τὰ δένδρα. l'action d'enter. l'annestare. §. ἐμπολίασμα τῶν εὐλογιῶν, inoculation. inoculazione.

Ε'μπολιασμένος, η, ον. μετ. inoculé, ée. inoculato, ta.

Ε'μπόριον, ὐσ. commerce, trafic, négoce. commercio, negozio, traffico.

Ε'μπορος, ὐσ. négociant, commerçant, trafiquant. negoziante, traficante.

Ε'μπορῶ, ἰδὲ Ἡμπορῶ.

Ε'μπρησμὸς, ὐσ. incendie. incendio.

Ε'μπρὸς, ἐπίρ. avant. avanti. §. παρεμπρὸς, en avant, plus avant. più avanti. §. ἀπεδῶ κ̀ ἐμπρός. désormais. dorénavant. d'ora innanzi. §. πηγαίνω ἐμπρός. aller en avant, s'avancer. andar avanti. §. ἡ ὥρα πηγαίνει ἐμπρός. l'horloge avance. l'orologio avanza.

Ε'μπροσθεν, ἐπίρ. devant. dirimpetto. §. ἰδὼ ἐμπροσθεν, ci devant. innanzi, poco prima. §. ἐμπροσθεν, κατ' ἐμπροσθεν. vis-à-vis. appetto.

Ε'μπροσθινὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui est devant. colui ἢ colei ch'è davanti. §. ἐμπροσθινός. le devant. anteriore.

Ε'μπυάζω, Pʹ. suppurer. suppurare.

Ε'μπυάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a suppuré, colui ἢ colei che ha suppurato.

Ε'μπύασμα, ὐσ. suppuration. suppurazione.

Ε'μπυασμένος, η, ον. μετ. suppuré, ée. suppurato, ta.

Ε'μπυαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. suppuratif. suppurativo.

Ε'μπυον. ὐσ. pus. marcia.

Ε'μφαίνομαι. Pʹ. apparoître. apparire.

Ε'μφάνεια. ὐσ. apparition. apparizione.

Ε'μφανὴς, ἐπίθ. γίνομαι ἐμφανής. apparoître. apparire.

Ε'μφανισθεὶς, εῖσα. θέν. μετ. apparu, ue. apparso, sa.

Ε'μφανισμὸς, ὐσ. apparition. apparizione.

Ε'μφασις, ὐσ. emphase. enfasi. §. μὲ ἔμφασιν. emphatiquement. enfaticamente.

Ε'μφατικὸς, ή, όν. ἐπίθ. emphatique. enfatico, ca.

Ε'μφραξις, ὐσ. obstruction. ostruzione.

Ε'μφράττω, Pʹ. obstruer, opiler. ostruere, oppilare.

Ε'μφύλιος, ἐπίθ. ἐμφύλιος πόλεμος, guerre intestine. guerra intestina.

Ε'μφύσημα, ὐσ. l'action de souffler, d'inspirer. l'inspirare.

Ε'μφυσήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a soufflé. qui a inspiré. colui ἢ colei che ha inspirato.

Ε'μφυσσῶ, Pʹ. inspirer, souffler. inspirare.

Ε'μφυσῶν, μετ. celui qui souffle, qui inspire. colui che inspira.

Ε'μφυτεύω, ἰδὲ Φυτεύω.

Ε'μφυτος, ἐπίθ. inné, ée. innato, ta.

Ε'μψυχος, ἐπίθ. animé, ée. animato, ta.

Ε'μψυχωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été animé. colui ὴ colei ch'è stato animato.

Ε'μψύχωμα, ὐσ. animation. animazione.

Ε'μψυχωμένος, η, ον. μετ. animé, ée. animato, ta.

Ε'μψυχώνω, Pʹ. animer, animare.

Ε'μψυχώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui anime. colui ἢ colei che anima.

Ε'μψυχωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force. la vertu d'animer. che ha la forza, la virtù d'animare.

Ε'μψυχώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a animé. colui ἢ colei che ha animato.

Ε'μψύχωσις, ὐσ. animation. animazione.

Ε'ν, πρόθ. en, dans. in, nel.

Ε'ν,

Ἐν, ἀριθ. un. *uno*. ἰδὲ Ἕνας.

Ἐναγκαλίζομαι, Ρ'. embrasser. *abbracciare*.

Ἐναγόμενος, η, ον. ἐπίθ. accusé, ée. *accusato, ta*.

Ἐνάγουσα, μετ. θηλ. accusatrice, celle qui accuse. *accusatrice, colei che accusa*.

Ἐνάγων, μετ. ἀρ. accusateur. *accusatore*.

Ἐναλλαγή, ὀυσιας. σχῆμα γραμματ. enallage. *enallage*.

Ἐνανθρωπίζω, Ρ'. s'incarner, se faire homme. *incarnarsi, prender carne umana*.

Ἐνανθρωπίσας, μετ. celui qui a pris un corps humain, s'est incarné. *colui che si è incarnato, che ha preso carne umana*.

Ἐνανθρώπισις, ὑσ. incarnation. *incarnazione*.

Ἐναντίος, ία, ον. ἐπίθ. contraire. *contrario, ria*. §. ἐναντία τύχη, fortune adverse. *fortuna avversa*. §. ἐναντίον, ἐπίρ. contre. *contra*. §. τὸ ἐναντίον. ἐξ ἐναντίας. au contraire. *all'opposto, alcontrario*.

Ἐναντιότης, ὀυσ. contrariété. opposition. *contrarietà, opposizione*. §. ἐναντιότης τῆς τύχης. adversité. *avversità*.

Ἐναντιοῦμαι, ἰδὲ Ἐναντιώνομαι.

Ἐναντίωμα, ὀυσ. opposition. *opposizione*.

Ἐναντιωθείς, ῦσα. μετ. celui ὑ celle qui s'est opposé. *colui ὑ colei che si è opposto*.

Ἐναντιωματικός, ή, όν. ἐπίθ. adversatif, ive. *avversativo, va*.

Ἐναντιωμένος, η, ον. μετ. opposé, ée. *opposto, ta*.

Ἐναντιώνομαι. Ρ'. s'opposer. *opporsi*.

Ἐναντίως. ἐπίθ. au contraire. *all'opposto*.

Ἐναντίωσις, ὀυσ. opposition. *opposizione*. §. ἐναντίωσις τῆς τύχης, contrariété. *contrarietà*.

Ἐναντιωτής, ἐπίθ, celui qui s'oppose, contrariant. *contradicente, oppositore*.

Ἐναντιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. adversatif, ive. *avversativo, va*.

Ἐνάρετα, ἐπίρ. vertueusement. *virtuosamente*.

Ἐνάρετος, ἐπίθ. vertueux, euse. *virtuoso, sa*.

Ἕνας, ἀριθ. un. *uno*. §. καθ' ἕνας. chacun, *ciascuno, ognuno*. §. ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. le fort portant le foible, l'un portant l'autre. *un per l'altro*. §. ἕνας ἕνας. un à un. *ad uno ad uno*. §. παρὰ ἕνα. moins un. *meno uno*. δὲν ἔχω πάρεξ, je n'ai qu'un seul. *non ho che uno solo*. §. ἄλλος ἕνας. un autre. *un altro*. §. ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον. l'un envers l'autre. *l'uno inver l'altro*.

Ἐνασχολοῦμαι, Ρ'. s'occuper, s'employer. *occuparsi*.

Ἐνασχολούμενος, μετ. occupé, ée. *occupato, ta*.

Ἐνδαλτήριον, ὀυσ. dimissoire. lettres dimissoriales. *dimissoria*.

Ἐνδεής, ἐπίθ. indigent. *indigente*.

Ἔνδεια, ὀυσιας. indigence. *indigenza*.

Ἐνδεικτικός, ή, όν. ἐπίθ. indicatif, ive. indicante. *indicativo, va*.

Ἔνδειξις, ὑσ. indication. *indicazione*. §. ἔνδειξις. parade. *mostra, apparato*.

Ἕνδεκα, ἀριθ. onze. *undici*.

Ἐνδεκάγωνον, ὀυσ. endecagone, *endecagono*.

Ἐνδεκασύλλαβος, ἐπίθ. hendecasyllabe. *endecasillabo*.

Ἐνδέκατος. ἐπίθ. onzième, *undecimo, ma*. §. ἐνδέκατον, ἐπίρ. onzièmement. *in undecimo luogo*. §. ἕνα ἐνδέκατον. un onzième. *l'undecima parte*.

Ἐνδεχόμενος, η, ον. ἐπίθ. contingent, ente. *contingente*. §. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῶν πραγμάτων. selon la contingence des cas. *secondo la contingenza de' casi*. §. τὸ ἐνδεχόμενον. le futur contingent. *il futuro*.

Ἔνδον, ἔνδοθεν, ἰδὲ Μέσα.

Ἔνδοξος, ἐπίθ. glorieux, euse. *glorioso, sa*. §. ἔνδοξος, λαμπρός. illustre. *illustre, cospicuo, a*.

Ἐνδοξότατος, η, ον. ἐπίθ. très-illustre. *illustrissimo, ma*. §. ἐνδοξότατος, τίτλος. illustrissime. *illustrissimo*.

'Εν-

Ἐνδοξότερος, ἐπίθ. plus illustre, più illustre.

Ἐνδοξότης, ὁσ. illustrissime. illustrissima.

Ἐνδόσθιον, ἰδὲ Ἐντόσθιον.

Ἐνδυθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui s'est habillé. colui ò colei che si è vestito.

Ἔνδυμα, ούσιας. l'action d'habiller. il vestire. §. ἔνδυμα. φόρεμα. habit, vêtement. abito, vestito.

Ἐνδυμασία, ὁσ. un habit complet. un abito intiero.

Ἐνδυμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. vêtu, ue. vestito, ta.

Ἐνδυναμωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui s'est fortifié. colui ò colei che si è fortificato.

Ἐνδυνάμωμα, ὁσ. l'action de fortifier. de corroborer. il fortificare, il corroborare.

Ἐνδυναμωμένος, η, ον. μετ. fortifié, ée. fortificato, ta.

Ἐνδυναμώνω, Ρ'. fortifier, renforcer, conforter, corroborer. fortificare. rinforzare, corroborare, confortare.

Ἐνδυναμώνων, ουσα. μετ. celui ò celle qui fortifie. colui ò colei che fortifica.

Ἐνδυναμώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a fortifié. colui ò colei che ha fortificato.

Ἐνδυνάμωσις, ὁσ. renfort. rinforzo.

Ἐνδυναμωτὴς, ούσιας. celui qui renforce, colui che fortifica.

Ἐνδυναμωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fortifiant, te. confortatif, ive. fortificante, confortativo, va. corroborativo, va.

Ἐνδυτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut habiller. che si può vestire.

Ἐνδύω, ἐνδύω, Ρ'. habiller, vestire.

Ἐνδύων, ουσα. μετ. celui ò celle qui habille. colui ò colei che veste.

Ἐνδύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a habillé. colui ò colei che ha vestito.

Ἐνέδρα, ούσιας. embûche. imboscata, insidia.

Ἐνεδρευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. insidieux, euse. celui ò celle qui tend des embûches. insidioso, sa.

Ἐνεδρεύω, Ρ'. embusquer. star in agguato. §. ἐνεδρεύω, tendre des pieges. insidiare.

Ἕνεκα, πρόθ. attendu que. per riguardo. a motivo.

Ἐνέργεια, ούσιας. activité, action. attività, azione. §. ἐνέργεια, ἰσχύς. faculté. forza, virtù. §. ἐνέργεια, efficace. efficacia §. μὲ ἐνέργειαν efficacement, efficacemente.

Ἐνεργηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été operé. colui ò colei ch' è stato operato.

Ἐνέργημα, ὁσ. opération. operazione.

Ἐνεργὴς, ἐπίθ. efficace. efficace.

Ἐνεργήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a agi. qui a operé. colui ò colei che ha operato.

Ἐνεργητὴς, ἐπίθ. agissant, te. operante.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. actif. ive. attivo, va. §. ἐνεργητικὸς ὁποῦ προξενεῖ τὸ ἀποτέλεσμά του. efficace. efficace.

Ἐνεργητικῶς, ἐπίρ. activement. attivamente. §. ἐνεργητικῶς, μὲ ἐνέργειαν. efficacement. efficacemente.

Ἐνεργητικώτατος, ἐπίθ. très-actif, ive. très-efficace. attivissimo. efficacissimo, ma.

Ἐνεργούμενος, ἐπίθ. énerguméne. energumeno.

Ἐνεργῶ, Ρ'. agir. agire. §. ἐνεργῶ. opérer. operare.

Ἐνεργῶν, οῦσα, οῦν. μετ. agissant, te. che agisce. §. τὸ ἐνεργοῦν. l'agent. l'agente, ciò che agisce.

Ἐνεστὼς, ὤσιας. présent. presente.

Ἐνέχυρον, ὁσ. gage. pegno. §. ἐνέχυρον ὁποῦ δίδεται εἰς καιρὸν πολέμου. ôtage. ostaggio.

Ἐνέχομαι, Ρ'. avoir part. aver parte. ὡς ἐγὼ δὲν ἐνέχομαι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, je n'ai nulle part dans cette affaire. non ho alcuna parte in questo affare.

Ἔνζυμος, ἐπίθ. fermenté, ée. fermentato, ta.

Ἔνθερμος, ἐπίθ. ardent. te. fervent, te. ardente, fervido, da. §. ἔνθερμος ζῆλος. ardeur, ferveur. ardore, fervore.

Ἐνθέρμως, ἐπίρ. fervemment,

ment, ardemment, vivement. *fervidamente, ardentemente, vivamente.*

Ἐνθουσιασμὸς, οῦ. enthousiasme, fanatisme. *entusiasmo, fanatismo.*

Ἐνθουσιαστὴς, οῦ. enthousiasté. fanatique. *entusiasta, fanatico.*

Ἐνθρονιάζω, P'. installer. *metter in possesso.* §. ἐνθρονιάζω τινὰ ἀρχιερέα. intronises. *intronizzare.*

Ἐνθρονιάζων, ουσα. μετ. celui qui intronise. *colui che mette sul trono.*

Ἐνθρονιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a installé. *colui ἢ colei che ha installato.* §. ἐνθρονιάσας. celui qui a intronisé. *colui che ha intronizzato.*

Ἐνθρονίασις, ἐνθρονιασμὸς, οῦ. installation. *stabilimento.* §. ἐνθρονιασμὸς ἀρχιερέως. intronisation. *intronizzazione di un Vescovo.*

Ἐνθυμηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est ressouvenu. *colui ἢ colei che s'è risovenuto, ricordato.*

Ἐνθύμημα, οῦ. souvenir. *ricordo.* §. ἐνθύμημα παρὰ Λογικ. enthyméme. *entimema.*

Ἐνθυμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait ressouvenir quelqu'un. *colui ἢ colei che ha fatto venir a memoria.*

Ἐνθύμησις, οῦ. μνήμη. mémoire. *memoria.* §. ἐνθύμησις, τὸ ἐνθυμᾶσθαι. souvenir, ressouvenir. *ricordo, ricordanza.*

Ἐνθυμητὴς, ἐπίθ. celui qui fait ressouvenir. *colui che fa venir a memoria.*

Ἐνθυμητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. digne de mémoire. *ricordevole.* §. ἐνθυμητικὸν, οῦ. la mémuire, le souvenir. *memoria.*

Ἐνθυμητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. mémorable. *memorabile.*

Ἐνθυμίζω, P'. faire ressouvenir. *ricordare.*

Ἐνθυμίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fait ressouvenir. *colui ἢ colei che ricorda, che fa venir a memoria.*

Ἐνθυμοῦμαι, P'. se souvenir, se ressouvenir. *ricordarsi.*

Ἐνθυμούμενος, μετ. celui ἢ celle qui se ressouvient. *colui ἢ colei che si ricorda.*

Ἐνιαύσιος, ἐπίθ. anniversaire. *anniversario.* §. ἑορτὴ ἐνιαύσιος, fête anniversaire. *festa annuale.*

Ἐνιαυτὸς, οῦ. l'an, l'année. *l'anno.*

Ἐνικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. singelier, ère. *singolare.*

Ἐνίοτε, ἐπίρ. quelquefois. *qualche volta.*

Ἐνισχύω, P'. conforter. *confortare.* §. ἐνισχύω τὸ σῶμα. cosroborer. *corroborare, avvalorare il corpo.*

Ἐνισχύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui conforte, qui corrobore. *colui ἢ colei che conforta, che corrobora.*

Ἐνισχύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a conforté, qui a corrobocé. *colui ἢ colei che ha confortato, che ha corroborato.*

Ἔνατος, ἐπίθ. neuvième. *nono, na.* §. ἔνατον. neuvièmément. *in nono luogo.* §. ἡ ἐνάτη ὥρα. none. *nona.*

Ἐννέα, ἀριθ. neuf. *nove.*

Ἐννεάμερον, οῦ. neuvaine. *novena.*

Ἐννεακόσια, ἀριθμ. neuf cent. *nove cento.*

Ἐννεακοσιοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. neufcentième. *novecentesimo, ma.*

Ἐνενήκοντα, ἐνενήντα, ἀριθ. quatre-vingt et dix. *novanta.*

Ἐνενηντάρια, οῦ. un nonante. *una novantena.*

Ἐνενηκονταέτης, ἐνενηντάρης, ἐπίθ. nonagénaire. *nonagenario, ria.*

Ἐνενηντάρχος, ἐπίθ. de quatre-vingt dix, *di novanta.* §. ἐνενηντάρχος, οῦ. nonagénaire. *nonagenario, ria.*

Ἐνενηκοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. nonantième, quatre-vingt dixième. *novantimo, ma.*

Ἔννοια, οῦ. idée. *idea.* §. ἔννοια, ἴδε καὶ Ἔγνοια.

Ἔνοχος, ἐπίθ. coupable. *colpevole.*

Ἐννοιάζομαι, ἴδε Ἐγνοιάζομαι.

Ἐνορία, οῦ. paroisse. *parrocchia.*

Ἐνορίτης, οῦ. paroissien. *parrocchiano.*

Ἑνότης, οῦ. unité, union. *unità, unione.*

Ἐνοχληθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été im-

importuné. *colui ò colei ch' è stato importunato.*

Ε'νόχληρός, ή, όν. ἐπίθ. importun, ne. *importuno, na.*

Ε'νοχλημένος, η, ον. μετ. importuné, ée. *importunato, ta.*

Ε'νοχλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a importuné. *colui ò colei che ha importunato.*

Ε'νόχλησις, εω. importunité, incommodité. *importunità, incommodità.*

Ε'νοχλητικός, ή, όν. ἐπίθ. ennuyant, te. fâcheux, euse. fastidieux, euse. importun, une. incommode. *nojoso, sa. importuno, na. fastidioso, ta. incomodo, da.*

Ε'νοχλῶ, P'. ennuyer, importuner, incommoder. *annojare, importunare, incomodare.* §. αὐτός μὲ ἐνοχλεῖ καθ' ἡμέραν, καὶ δὲν μὲ δίδει εἰρήνην, c'est un homme qui m'assiège tout le jour. *egli m'importuna continuamente.* §. ἐνοχλοῦμαι, être importuné. *esser importunato.*

Ε'νοχλῶν, μετ. ennuyant, te. celui ou celle qui importune. *colui ò colei che importuna.*

Ε'νσαρκωθείς, μετ. qui a été incarné. *ch' è stato incarnato.*

Ε'νσαρκωμένος, η, ον. μετ. incarné, ée. *incarnato, ta.*

Ε'νσαρκώνομαι, P'. s'incarner. *incarnarsi.*

Ε'νσάρκωσις, εω. incarnation. *incarnazione.*

Ε'νστάζω, P'. instiller. *instillare.*

Ε'νστασις, ουσ. instance. *instanza.*

Ε'νστατικός, ή, όν. ἐπίθ. instant, te. *instante.*

Ε'ντάφια, ἰδὲ Ε'νταφιασμός.

Ε'νταφιάζω, P'. inhumer, enterrer. *seppellire.*

Ε'νταφιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui enterre. *colui ò colei che seppellisce.*

Ε'νταφιασθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été inhumé, qui a été enterré. *colui ò colei ch' è stato seppellito.*

Ε'νταφιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a inhumé, qui a enterré. *colui ò colei che ab sepolto.*

Ε'νταφίασις, εω. enterrement. *esequie, funerali.*

Ε'νταφίασμα, εω. l'action d'enterrer. *il seppellire.*

Ε'νταφιασμένος, η, ον. μετ. enterré, ée. inhumé, ée. enseveli, ie. *seppellito, ta. sepolto, ta.*

Ε'νταφιασμός, ουσ. funerailles. *funerali.*

Ε'ντέλεια, εω. perfection. *perfezione.*

Ε'ντελής, ἐπίθ. achevé, ée. parfait, te. *perfetto, ta.* §. ἐντελής, accompli, ie. *compito, ta.*

Ε'ντελῶς, ἐπίρ. entiérement, parfaitement, *compiutamente.*

Ε'ντεχνος, ἐπίθ. artificiel, elle. *artifiziale.*

Ε'ντέχνως, ἐπίρ. artificiellement, artistement. *artifiziosamente, con arte.*

Ε'ντιμος, ἐπίθ. honnête. *onesto, ta.*

Ε'ντίμως, ἐπίρ. honnêtement. *onestamente.*

Ε'ντερον, ουσ. boyau, intestin. *budello, intestino.*

Ε'ντιμότατος, ἐπίθ. très-honorable. *onoratolissimo, ma.*

Ε'ντιμότης, εω. ἐν χρήσει, ἡ ἐντιμότης σου. monsieur. *vostra signoria.*

Ε'ντολή, ουσ. commandement. *comandamento, precetto.*

Ε'ντομον, εω. insecte. *insetto.*

Ε'ντόπιος, ἐπίθ. indigéne. *paesano, nativo d' un paese.*

Ε'ντόσθιον, εω. entrailles, viscetes. *intestini.*

Ε'ντρέπομαι, P'. avoir honte. *vergognarsi.* §. τοῦ ὡμίλησα ἐλευθέρως χωρὶς νὰ τὸν ἐντραπῶ. je lui ai parlé sans crainte. *gli ho parlato senza riguardo.*

Ε'ντροπαλός, ή, όν. ἐπίθ. honteux, euse. *vergognoso, sa.* §. τὰ ἐντροπαλὰ μέρη. les parties honteuses. *le parti vergognose.*

Ε'ντροπή, ουσιασ. honte. *vergogna.* §. ἐντροπή. deshonneur. *disonore.*

Ε'ντροπιάζω, P'. deshonorer, couvrir de honte. *svergognare.*

Ε'ντροπιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui deshonore, qui couvre de honte. *colui ò colei che svergogna.*

Ε'ντροπιάρης, ἐπίθ. honteux,

teux, euse. *vergognoso, sa.*

Ἐντροπιάσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a déshonoré, qui a couvert de honte. *colui ò colei che ha svergognato.*

Ἐντροπιασθείς, εῖσα, μετ. celui ὁ celle qui a été deshonoré, qui a été affronté. *colui ò colei ch' è stato svergognato.*

Ἐντρόπιασμα, ὀυσ. affront. *svergogna, smacco.*

Ἐντροπιασμένα, ἐπίρ. avec affront. *con ismacco.*

Ἐντροπιασμένος, η, ον. μετ. deshonoré, ée. affronté, ée. *smaccato, ta. svergognato, ta.*

Ἐντροπιαστικός, ή, όν. ἐπίθ. honteux, euse. *svergognato, ta.*

Ἐντρυφῶ, Pʳ. se donner aux plaisirs. *darsi ai piaceri.*

Ἐντυπωθείς, εῖσα. μετ. celui ὁ celle qui a été empreint, te. *colui ò colei ch' è stato improntato. impresso.*

Ἐντύπωμα, ούσ. empreinte. *impronto.*

Ἐντυπωμένος. η, ον. μετ. empreint, te. imprimé, ée. *improntato, ta. impresso, sa.*

Ἐντυπώνω, Pʳ. empreindre, imprimer. *improntare, imprimere.* §. ἐντυπωσέτο καλὰ εἰς τὴν ἐνθύμησίν σου. gravez cela bien avant dans votre mèmoire. *imprimete ciò ben profondamente nella vostra memoria.*

Ἐντυπώνων, ουσα. μετ. celui ὁ celle qui imprime. *colui ò colei che imprime.*

Ἐντυπώσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a empreint, qui a imprimé. *colui ò colei che ha impresso, che ha improntato.*

Ἔνυδρος, ἐπίθ. aquatile, aquatique. *aquatile, aquatico, ca.*

Ἐνύπνιον, ὀυσ. rêve, songe. *sogno.*

Ἐνυπνιάζομαι, Pʳ. rêver, songer. *sognere, far sogni.*

Ἐνυπόστατος, ἐπίθ. qui vraiment existé. *che veramente esiste.*

Ἐνυπνιασθείς, εῖσα. μετ. celui ὁ celle qui a rêvé, *colui ò colei che ha sognato.*

Ἐνωθείς, εῖσα, μετ. celui ὁ celle qui a été uni. *colui ò colei ch' è stato unito.*

Ἐνωμένος, η, ον. μετ. joint, te. réuni, ie. *congiunto, ta. riunito, ta.*

Ἐνώνω, Pʳ. joindre, unir, reunir. *riunire, congiugnere, unire.*

Ἐνώνων. ουσα. μετ. celui ὁ celle qui joint, qui reunit. *colui ò colei che unisce, che congiugne.*

Ἐνώπιον, πρόθ. devant, vis-à-vis. *dirimpetto.* §. ἐνώπιον Θεοῦ, μὰ τὸν Θεόν. devant dieu. *affè di Dio, sallo Dio.*

Ἐνώσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a uni, qui a joint. *colui ò colei che ha unito, che ha congiunto.*

Ἔνωσις, ώσεως. réunion, union. *riunione, unione,* §. ἕνωσις, προσκόλλησις. adhésion. *adesione.*

Ἐνωτικός, ή, όν. ἐπίθ. unitif, ive. *unitivo, va.*

Ἐξάγι, ούσ. sextule. *sestula.*

Ἐξαγορά, ούσιας. rachat. *riscatto.*

Ἐξαγοράζω, Pʳ. racheter. *riscattare.*

Ἐξαγοράζων, ουσα. μετ. celui ὁ celle qui rachete. *colui ò colei che riscatta.*

Ἐξαγοράσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a racheté. *colui ò colei che ha riscattato.*

Ἐξαγορασθείς, εῖσα. μετ. celui ὁ celle qui a été racheté. *colui ò colei ch' è stato riscattato.*

Ἐξαγόρασις, ἐξαγόρασμα. ὀυσ. rachat, l'action de racheter. *il riscattare, riscatto.*

Ἐξαγορασμένος, η, ον, μετ. racheté, ée. *riscattato, ta.*

Ἐξαγοραστής, ὀυσ. celui qui rachete. *colui che riscatta.*

Ἐξαγοραστός, ή, όν. ἐπίθ. rachetable. *redimibile.*

Ἐξαγορεύω, κτλ. ἰδὲ Ξαγορεύω, ἐξομολογῶ.

Ἐξάγωνος, ἐπίθ. hexagone. *esagono.*

Ἐξαδέλφη, ούσ. cousine. *cugina.*

Ἐξάδελφι, ὀυσ. petit cousin. *piccolo cugino.* §. τὰ ἐξαδέλφια, συγγένεια τῶν ἐξαδέλφων. cousinage. *affinità di cugino, parentado.*

Ἐξάδελφος, οὐσ. cousin, cousin-germain, *cugino germano*. §. δεύτερος ἐξάδελφος. issu de cousin-germain. *nato da fratello cugino*.

Ἐξαήμερος, ἐπίθ. qui est de six jours. *ch'è di sei giorni*. §. τὸ ἐξαήμερον. l'éspace de six jours. *lo spazio di sei giorni*.

Ἐξαιρέσας, σασα. μετ. celui ȗ celle qui a fait exception, qui a excepté. *colui ȗ colei che ha fatto eccezione, che ha eccettuato*.

Ἐξαίρεσις, ὀσ. exception. *eccezione*. §. κατ' ἐξαίρεσιν. excepté. *eccettuato*. §. χωρὶς ἐξαίρεσιν, sans réserve. *senza eccettuazione*.

Ἐξαίρετα, ἐπίρ. excellemment. *eccellentemente*.

Ἐξαίρετος, ἐπίθ. excellent, te. exquis, ise. *eccellente, squisito, ta*. §. ἐξαίρετος, singulier, ère. *singolare*.

Ἐξαιρέτως, ἐπίρ. principalement, particulièrement, singulièrement, surtout. *particolarmente, principalmente, singolarmente, sopra tutto*.

Ἐξαιρετώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-excellent, te. très-exquis, se. *eccellentissimo, ma. squisitissimo, ma*.

Ἐξαιρετώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus excellent, te. plus exquis, se. *più eccellente, più squisito, ta*.

Ἐξαιρῶ, Ρ'. excepter. *eccettuare*.

Ἐξαιρῶν. μετ. celui qui fait exception. *colui che eccettua*.

Ἐξαίσια, ἐπίρ. d'une manière surprenante. *d'una maniera sorprendente*.

Ἐξαίσιος, ἐπίθ. surprenant, te. *sorprendente. stupendo, da*.

Ἐξαίφνης, ἐπίθ. tout d'un coup, à l'improviste. *all'improvvi o, improvvisamente*.

Ἐξακληρῶ, κτλ. ἰδὲ Ξακληρῶ, κτλ.

Ἐξακολουθήσας, σασα. μετ. celui ȗ celle qui a continué. *colui ȗ colei che ha continuato*.

Ἐξακολούθησις, οὐσ. continuation, reprise, suite. *continuazione, ripresa*.

Ἐξακολουθῶ, Ρ'. continuer, poursuivre. *continuare, proseguire*. §. ἐξακολουθῶντας. en continuant. *continuando*.

Ἐξακολουθῶν, μετ. ἀρ. continuateur. *continuatore*.

Ἐξακόσια, ἀριθ. six-cent. *seicento*.

Ἐξακοσιοστός, ή, όν. ἐπίθ. sixcentième, *seicentesimo, ma*.

Ἐξάκουσμα, οὐσ. renommée. *fama*.

Ἐξακουσμένος, η, ον, ἐπίθ. célébre, illustre, fameux, euse. renommé, ée. *celebre, famoso, sa*.

Ἐξακουστός, ἰδὲ Ἐξακουσμένος.

Ἐξαλειφθείς, εῖσα, θέν, μετ. éffacé, ée. *scancellato, ta*.

Ἐξαλείφω, Ρ'. σβύω, effacer. *scancellare*. §. ἐξαλείφω, ἀκυρῶ, abolir. *abolire*. §. ἐξαλείφομαι, s'évannouir, *svanire*.

Ἐξαλείφων, ουσα. μετ. celui ȗ celle qui a effacé. *colui ȗ colei che ha scancellato*.

Ἐξαλείψας, ψασα. μετ. celui ȗ celle qui a effacé. *colui ȗ colei che ha scancellato*.

Ἐξάλειψις, οὐσ. effaçure. *scancellatura*.

Ἐξάμετρος, ὀσ. hexamètre. *esametro*.

Ἐξάμηνον, ὀσ. sémestre. *semestre*.

Ἐξανεμία, ἰδὲ Ἐξανέμισμα.

Ἐξανεμίζω, Ρ'. éventer. *sventolare*.

Ἐξανεμίζων, ουσα. μετ. celui ȗ celle qui évente. *colui ȗ colei che sventola*.

Ἐξανεμίσας, σασα. μετ. celui ȗ celle qui a éventé. *colui ȗ colei che ha sventolato*.

Ἐξανέμισμα, ὀσ. l'action d'éventer. *sventolamento*.

Ἐξάνθημα, ὀσ. ἐξανθήματα τοῦ προσώπου, bourgeon. *pustula*. §. ὅστις ἔχει τὸ πρόσωπον γεμάτον ἀπὸ ἐξανθήματα, bourgeonné, ée. *bernoccoluto, ta. che ha bolle sul viso*.

Ἐξανθίζω, Ρ'. effleurer, écrêmer une affaire. *sfiorare*.

Ἐξάνοιγμα, ὀσιας. découverte, décelement. *scoprimento*.

Ε'ξανοιγμένος, η, ον. ἐπίθ. découvert, te. décelé, ée. *scoperto. ta.* §. ξανοιγμένος, μεταφ. dégourdi, débourré. *dirozzato, ta.*

Ε'ξανοίγω, P'. 'Εν. découvrir, déceler. *scoprire.* §. ξανοίγω. P'. ἰδ. γίνομαι ἀνοιχτόστρος. ἀνοίγω τὰ μάτια. ouvrir les yeux. *aprir gli occhi.* §. ξανοίγω τινὰ. débourrer, dégourdir, déniaiser, façonner. *dirozzare, digrossare, ammaestrare.* §. τώρα ἀρχινᾷ νὰ ξανοίξῃ, il commence à se debourrer. *incomincia a dirozzarsi.*

Ε'ξανοίγων, ουσα. μετ. ὅστις ξεσκεπάζει ἕνα πρᾶγμα. celui ή celle qui découvre, qui décele. *colui ò colei che scopre.* §. ξανοίγων, μεταφ. ὅστις ξανοίγει ἕνα νέον. celui ή celle qui debourre, qui deniaise. *colui ò colei che dirozza.*

Ε'ξανοιχτὸς, ή, όν. ἐπίθ. debourré, ée. *dirozzato, ta.*

Ε'ξάπαντος, ἐπίρ. absolument. *assolutamente.*

Ε'ξαπλᾶ, ὁσ. πληθ. ξήγησις τῆς Γραφῆς, ἐκ τοῦ Ε'βραϊκ. εἰς ς'. τρόπους. hexaples. *esapla.*

Ε'ξαπλάσιος, ἐπίθ. sextuple. *sestuplo, pla.*

Ε'ξαπλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été étendu. *colui ò colei ch'è stato disteso.*

Ε'ξάπλωμα, ὁσ. l'action d'étendre. *distendimento.* §. ξάπλωμα κατὰ γῆς, l'action de coucher. *il distendere per terra.*

Ε'ξαπλωμένος, η, ον. μετ. couché, ée. *steso, sa.*

Ε'ξαπλόνω, P'. coucher. *stendere.* §. ξαπλόνω, ἐκτείνω, étendre. *distendere.* §. τὸν ἐξάπλωσε κατὰ γῆς ἀποθαμένον, il le mit sur le côté. *lo distese morto a terra.*

Ε'ξαπλόνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui couche. *colui ò colei ch'è stato disteso.*

Ε'ξαπλώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a couché, qui a étendu. *colui ò colei che ha disteso, che ha steso.*

Ε'ξάπλωσις, ὁσ. l'action de coucher par terre. *lo stendere.* §. ξάπλωσις, ἅπλωμα, l'action d'étendre. *distendimento.*

Ε'ξάπτω, ἰδὲ Ἀνάπτω.

Ε'ξάρθρωσις, ὁσ. ξεχοκαλίασμα, dislocation. *dislogazione.*

Ε'ξαρθρόνω, P'. ξεχοκαλιάζω, disloquer. *dislogare.*

Ε'ξαρματωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été desarmé. *colui ò colei ch' è stato disarmato.*

Ε'ξαρμάτωμα, ὁσ. désarmement. *disarmamento.*

Ε'ξαρματωμένος, η, ον. μετ. désarmé, ée. *disarmato, ta.*

Ε'ξαρματόνω, P'. désarmer. *disarmare.*

Ε'ξαρματόνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui désarme. *colui ò colei che disarma.*

Ε'ξαρματώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a désarmé. *colui ò colei che ha disarmato.*

Ε'ξαρμάτωσις, ἰδὲ Ἐξαρμάτωμα.

Ε'ξαῤῥώστημα, ὁσ. convalescence. *convalescenza.*

Ε'ξαῤῥωστημένος, η, ον. μετ. convalescent, te. *convalescente.*

Ε'ξαῤῥωστήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a relevé d'une maladie. *colui ò colei ch' è uscito de una malattia.*

Ε'ξαῤῥώστησις, ἰδὲ Ἐξαῤῥώστημα.

Ε'ξαῤῥωστῶ, P'. être convalescent. *esser convalescente.*

Ε'ξαρχία, ὁσ. exarchat. *esarcato.*

Ε'ξαρχος, ουσ. exarque. *esarca.*

Ε'ξασθενίζω, P'. ἀδυνατῶ. affoiblir, énerver. *indebolire, snervare, fiaccare.*

Ε'ξασθενίζων, ουσα. μετ. affoiblissant, te. qui affoiblit, qui énerve. *che indebolisce, che snerva.*

Ε'ξατμίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a évaporé. *colui ò colei che ha svaporato.*

Ε'ξάτμισις, ουσ. exhalaison, évaporation. *esalazione, svaporazione.*

Ε'ξατμίζω, P'. exhaler, s' évaporer. *svaporare, esalare.*

Ε'ξατμίζων, ουσα, μετ. celui ή celle qui exhale, qui évapore. *colui ò colei che esala, che svapora.*

'Εξα-

Ἐξάφνα, ἐξαφνικά, ἐπίρ. à l'improviste, soudain. *all' improvvisa.*

Ἐξαφνικός, ή, όν. ἐπίθ. soudain, ne. *improvviso, sa.*

Ἐξαχάζω, κτλ. ἰδὲ Εἰχάζω.

Ἐξεναντίας, ἐπίρ. au contraire. *all' opposto.*

Ἐξεπίτηδες, ἐπίρ. exprès, de dessein premédité. *a bella posta, appostatamente.*

Ἐξέρχομαι, Ρ'. sortir. *sortire.*

Ἐξετάζουσα, μετ. θηλ. celle qui examine, qui recherche, *colei che esamina, che ricerca.*

Ἐξετάζω, Ρ'. examiner. *esaminare.* §. ἐξετάζω, ἐρευνῶ. rechercher. *ricercare.*

Ἐξετάζων. μετ. ἀρ. celui qui examine, qui recherche. *colui che esamina, che ricerca.*

Ἐξεταστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut examiner. *che si può esaminare.*

Ἐξετάξας, ἐξετάσας, μετ. celui ou celle qui a examiné, qui a recherché. *colui o colei che ha esaminato, che ha ricercato.*

Ἐξέτασις, ἐξέτασις, οὐσ. examen. *esame.* §. ἐξέτασις, ἔρευνα, recherche. *ricerca.*

Ἐξετασθείς, ἐξεταχθεῖς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été examiné, recherché. *colui o colei ch' è stato esaminato, ricercato.*

Ἐξέτασμα, οὐσ. l'action d'examiner, *l'esaminare.*

Ἐξετασμένος, η, ον. μετ. examiné, ée. *esaminato, ta.*

Ἐξεταστής, οὐσ. examinateur. *esaminatore.*

Ἐξεύγαλμα, οὐσ. l'action de chasser. *il discacciare.*

Ἐξευγαλμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *discacciato, ta.* §. ἐξευγαλμένος, ὁποῦ εὐγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν ἀράδαν. saillant, te. *che sporge in fuori.*

Ἐξέχω, Ρ'. ὑπερβαίνω. surpasser. *sorpassare.* §. ἐξέχω, εὐγαίνω ἔξω ἀπὸ τὴν ἀράδαν. saillir. *sporgere in fuori.*

Ἐξέχων, ουσα. μετ. ὑπερβαίνων. celui ou celle qui surpasse. *colui o colei che sorpassa.* §. ἐξέχων, ὁποῦ εὐγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν ἀράδαν τι, ὁποῦ κλίνει πρὸς τὸ ἔξω, celui ou celle qui saillit. *colui o colei che sporge in fuori.*

Ἐξη, οὐσ. six, *sei.*

Ἐξηγηθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été expliqué. *colui o colei ch' è stato spiegato.*

Ἐξήγημα, οὐσ. explication. *spiegazione.*

Ἐξηγημένος, η, ον. μετ. expliqué, ée. *spiegato, ta.*

Ἐξηγήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a expliqué. *colui o colei che ha spiegato.*

Ἐξήγησις, οὐσιασ. explication, exposition, *spiegazione, esposizione.*

Ἐξηγητής, οὐσ. celui qui explique, qui expose. *colui che spiega, che espone.*

Ἐξηγητικός, ή, όν. ἐπίθ. explicatif, ive. *esplicativo, va.*

Ἐξηγητός, ή, όν. ἐπίθ. explicable. *spiegabile.*

Ἐξηγοῦσα, μετ. θηλ. celle qui explique, *colei che spiega.*

Ἐξηγῶ, Ρ'. expliquer, exposer. *spiegare, esporre.* §. ἐξηγώντας en expliquant. *spiegando.*

Ἐξηγῶν. μετ. ἀρ. celui qui explique. *colui che spiega.*

Ἐξήντα, ἑξήκοντα, ἀκλ. soixante. *sessanta.*

Ἐξηντάρης, ἐπίθ. de soixante. *di sessanta.* §. ἐξηντάρης, ἑξηντάρχος, οὐσ. sexagénaire, *sessagenario.*

Ἐξηνταριά, οὐσ. soixantaine. *sessantina.*

Ἐξηκοντούτης, οὐσ. sexagénaire. *sessagenario.*

Ἐξηκοστός, ή, όν. ἐπίθ. soixantième. *sessantesimo, ma.* §. τὸ ἑξηκοστόν. une soixantième. *un sessantesimo, una sessantesima parte.* §. τὸ ἑξηκοστὸν τῆς ὥρας, τὸ λεπτόν. minute. *minuto.*

Ἐξῆς, ἐπίρ. Καὶ τὰ ἑξῆς. et cetera, *eccetera.* §. εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir. *in avvenire.* §. ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἑξῆς, de ce jour là en avant. *da quel giorno in poi.* §. καθεξῆς. ensuite, après, *in seguito.* §. ἡ καθε-

ξῆς,

ξῆς, et ainsi du reste, e *così del resto*.

Ἐξίλασμα, ἐξιλασμὸς, οὐσ. expiation. *espiazione*.

Ἐξιλαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. expiatoire, *espiatorio, ria*.

Ἐξιλεώνω, P'. expier. *espiare*.

Ἐξιλεωμένος, η, ον. μετ. expié, ée. *espiato, ta*.

Ἐξιλεώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a expié. *colui ò colei che ha espiato*.

Ἐξιλεωτὴς, οὐσ. celui qui expie. *espiatore*.

Ἐξις, οὐσ. habitude. *abito, abitudine*.

Ἐξίσταμαι, P'. s'étonner. *restar sorpreso*.

Ἐξοδευθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été dépensé, *ch'è stato speso*.

Ἐξοδευμένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa*.

Ἐξοδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépensé. *colui ò colei che ha speso*.

Ἐξοδευτὴς, οὐσ. dépensier. *prodigo, che ama di spendere*.

Ἐξοδεύω, ἰδὲ Ἐξοδιάζω.

Ἐξοδεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépense. *colui ò colei che spende*.

Ἐξοδιάζω, P'. dépenser. *spendere*. §. ἐξοδιάζονται πολλὰ ρὖχα εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον. il se fait un grand débit de draps dans ce roaume. *si fa grand' esito di drappi in questo regno*. §. αὐτὸς ἐξοδιάζει, περισσότερον ἀπ' ὅσον δυναται. il fait une dépense au dessus de sa portée. *spende più del suo stato*. §. ἐξοδεύω ἀσώτως. dilapider. *dilapidare*.

Ἐξοδιάζων, ουσα. ἰδὲ Ἐξοδεύων.

Ἐξοδιάσας, σασα. ἰδὲ Ἐξοδεύσας.

Ἐξοδίασμα, ουσ. l'action de dépenser. *lo spendere*.

Ἐξοδιαστὴς, οὐσ. dépensier. *prodigo*.

Ἐξοδιαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de dépense. *di spesa*.

Ἐξοδιαστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu' on peut dépenser. *che si può spendere*.

Ἐξόδιον, ουσ. obséques. *esequie*.

Ἐξοδον, οὐσ. dépense. *spesa*. §. ζῆτε μὲ ὀλίγα ἔξοδα. vous vivez à peu de frais. *vivete con poca spesa*. §. κάμνει πολλὰ ἔξοδα. il fait une grande dépense. *fa molte spese, spende molto*.

Ἐξοδος, οὐσιατ. εὔγκλιμα. sortie, *sortita*. §. ἔξοδος, issue, *uscita*. §. Ἐξοδος, βίβλος τῆς Γραφῆς. exode. *Esodo*.

Ἐξολοθρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été exterminé. *colui ò colei ch'è stato esterminato*.

Ἐξολόθρευμα, ουσ. extermination. *esterminazione*. §. ἐξολόθρευμα τοῦ στρατεύματος, défaite, *sconfitta*.

Ἐξολοθρευμένος, η, ον. μετ. exterminé, ée. *esterminato, ta*.

Ἐξολοθρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a exterminé. *colui ò colei che ha sterminato, che ha distrutto*.

Ἐξολόθρευσις, οὐσ. extermination, destruction. *esterminazione, distruzione*.

Ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. destructif, ive. *distruttivo, va*.

Ἐξολοθρευτὴς, οὐσ. destructeur. *distruttore*.

Ἐξολοθρευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on doit exterminer. *che deve sterminarsi*.

Ἐξολοθρεύω, P'. exterminer, détruire. *sterminare, distruggere*. §. ἐξολοθρεύω τὸ στράτευμα, déconfire, défaire. *sconfiggere*.

Ἐξολοθρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui extermine. *colui ò colei che stermina*.

Ἐξόμνυσις, ουσ. adjuration. *scongiuro*.

Ἐξομνύω, P'. adjurer. *scongiurare*.

Ἐξομολογηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été confessé. *colui ò colei ch'è stato confessato*.

Ἐξομολόγημα. οὐσ. l'action de confesser. *il confessare*.

Ἐξομολογημένος, η, ον. μετ. confessé, ée. *confessato, ta*.

Ἐξομολογήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a confessé. *colui ò colei che ha confessato*.

Ἐξομολόγησις, ουσ. confession. *confessione*.

Ἐξομολογητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de confession. *di confessione*.

Ἐξο-

Ἐξομολογητὴς, οῦσ. confesseur. *confessore*.

Ἐξομολογητὸς. ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut confesser. *che si può confessare*.

Ἐξομολογούμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se confesse. *colui ò colei che si confessa*.

Ἐξομολογῶ, P'. confesser. *confessare*. §. ἐξομολογοῦμαι. se confesser, accuser ses pechés. *confessare le proprie colpe, confessarsi*.

Ἐξομολογῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui confesse. *colui ò colei che confessa*.

Ἐξορία, ὴσιας. bannissement. *banda, esilio*.

Ἐξορίζω, P'. exiler, bannir, proscrire. *bandire, esiliare*.

Ἐξορίσας. σασα. μετ. celui ou celle qui a exilé, qui a banni. *colui ò colei che ha esiliato, che ha bandito*.

Ἐξορισθεὶς, ῦσα. μετ. celui ou celle qui a été exilé, qui a été banni. *colui ò colei ch' è stato bandito*.

Ἐξόρισμα, ὴσιας. l'action d'exiler. *l'esiliare*.

Ἐξορισμένος, η, ον. μετ. exilé, ée, banni, ie. *esiliato, ta. bandito, ta*.

Ἐξοριστὸς, οῦσ. celui qui bannit. *colui che esilia*.

Ἐξόριστος, ἐπίθ. exilé, ée. *esiliato, ta*. §. ἐξόριστος, ἄξιος ἐξορίας. bannissable. *degno di bando*.

Ἐξορκίζω, P'. exorciser. *esorcizzare*. §. ἐξορκίζω. conjurer. *scongiurare*.

Ἐξορκίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui exorcise. *colui ò colei che esorcizza*. §. ἐξορκίζων. celui ou celle qui conjure. *colui ò colei che scongiura*.

Ἐξορκίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a conjuré. *colui ò colei che ha scongiurato*. §. ἐξορκίσας τὰ πνεύματα. qui a exorcisé. *che ha esorcizzato*.

Ἐξορκισθεὶς, ῦσα. μετ. celui ou celle qui a été conjuré. *colui ò colei ch' è stato scongiurato*.

Ἐξόρκισις, ὴσιας. adjuration, conjuration. *scongiuro*.

Ἐξόρκισμα, οῦσ. l'action de conjurer. *lo scongiurare*.

Ἐξορκισμένος, η, ον. μετ. exorcisé, ée. *esorcizzato, ta*. §. ἐξορκισμένος, conjuré, ée. *scongiurato, ta*.

Ἐξορκισμὸς, ὴσ. exorcisme. *esorcismo*.

Ἐξορκιστὴς, ὴσ. exorciste. *esorcista*.

Ἐξορκιστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on doit exorciser. *che si deve esorcizzare*.

Ἐξουδένωμα, οῦσ. anéantissement. *annichilamento*.

Ἐξουδενωμένος, η, ον. μετ. anéanti, ie. *annichilato, ta*.

Ἐξουδενώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a anéanti. *colui ò colei che ha annichilato*.

Ἐξουδένωσις, οῦσ. anéantissement. *annichilamento*.

Ἐξουδενωτὴς, ὴσ. celui qui anéantit. *annichilatore*.

Ἐξουδενῶ, P'. anéantir. *annichilare*.

Ἐξουδενῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui anéantit. *colui ò colei che annichila*.

Ἐξουσία, ὴσ. commandement, empire. *comando, imperio*. §. αὐτὸς ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν τε. il a à son commandement. *egli ha al suo comando*. §. ῥάβδος τῆς ἐξουσίας. bâton de commandement, *bacchetta di comando*. §. ἐξουσία, δύναμις, ἰσχύς. pouvoir, puissance. *potere, potenza*. §. ἡ ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν. la puissance des clefs. *potestà delle chiavi*. §. αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ τὸ κάμῃ. il a la faculté de le faire. *ha la facoltà di farlo*. §. δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν με νὰ κάμω αὐτό. il n'est pas en ma disposition de faire cela. *non è in mia libertà di farlo*.

Ἐξουσιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui commande. *colei che comanda*.

Ἐξουσιάζω, P'. commander. *comandare, signoreggiare, imperare*. §. ἐξουσιάζω τὰ πάθη μου. commander à ses passions. *raffrenar se stesso*.

Ἐξουσιάζων, μετ. ἀρ. celui qui commande. *colui che comanda*.

Ἐξουσιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a commandé. *colui ò colei che ha comandato.*

Ἐξουσιασθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été commandé. *colui ò colei ch' è stato comandato, signoreggiato.*

Ἐξουσίασις, ἐξουσίασμα, ὑσ. l' action de commander. *comando, il comandare.*

Ἐξουσιασμένος, η, ον. μετ. commandé, ée. dominé, ée. *signoreggiato, ta. comandato, ta.*

Ἐξουσιαστής, ὑσ. commandant. *comandante.*

Ἐξουσιαστικά, ἐπίρ. imperieusement. *imperiosamente.*

Ἐξουσιαστικός, ή, όν. ἐπίθ. impérieux. *imperioso, sa.*

Ἐξουσιαστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut dominer. *che si può signoreggiare.*

Ἐξοχή, ὑσιασ. τὸ ἐξέχειν τινὸς πράγματος, saillie. *sporgimento in fuori.* §. ἐξοχή, ὕψος, éminence. *eminenza.* §. ἐξοχή, πεδιάδα, campagne. *campagna.* §. κατ' ἐξοχήν. par excellence. *per eccellenza.*

Ἔξοχος, ἐπίθ. ὑψηλός. éminent, te. *eminente.* §. ἔξοχος, ἐξαίρετος. excellent, te. *eccellente.*

Ἐξοχότης, ὑσ. excellence. *eccellenza.*

Ἐξόχως, P'. éminemment. *eminentemente.*

Ἐξοχώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-excellent, très éminent, te. *eccellentissimo, ma. eminentissimo, ma.* §. ἐξοχώτατοι, τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ ἰατρούς, excellentissime. *eccellentissimo.*

Ἐξυπνίζω, P'. ἰδὲ Ἐξυπνῶ.

Ἐξύπνημα, ὑσιασ. réveil. *risvegliamento.*

Ἐξυπνημένος, η, ον. μετ. éveillé, ée. *svegliato, ta.*

Ἐξυπνήσας, σασα. μετ. ὅστις ἐξύπνησε τινά. celui ou celle qui a éveillé quelqu' un. *colui ò colei che ha risvegliato qualcheduno.* §. ἐξυπνήσας, ὅστις ἐξύπνησεν, ἠγέρθη ἐκ τοῦ ὕπνου. celui ou celle qui s'est reveillé. *colui ò colei che si è svegliato.*

Ἔξυπνος, η, ον. ἐπίθ. éveillé, ée. *svegliato, ta. desto, ta.* §. ἔξυπνος, μεταφ. ζωνταιός. alerte, vigilant, te. *accorto, ta. vigilante.* §. ἔξυπνον παιδί. un jeune garçon alerte, vif, éveillé. *giovine brioso, vivace.*

Ἐξυπνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-éveillé, ée. *svegliatissimo, vigilantissimo, ma.*

Ἐξυπνῶ, P'. reveiller. *svegliare.* §. ἐξυπνῶ, ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, s'éveiller. *svegliarsi.* §. ἐξυπνῶ αἰφνιδίως, s'éveiller en sursaut. *svegliarsi all' improvviso.*

Ἐξυπνῶν, ὑσα, μετ. ἐνεργ. celui ou celle qui éveille. *colui ò colei che risveglia.* §. ἐξυπνῶν, μετ. ὑδ. celui ou celle qui s'éveille. *colui ò colei che si risveglia.*

Ἔξω, ἐπίρ. dehors. *fuori, di fuori.* §. ἔξω ἀπό, ἐκτός. à la reserve, hors, hormis, excepté. *fuorchè, eccettuato, trattone.* §. ἔξω ἀπὸ τοῦτο κάμνω κάθε τί. ôté cela, je ferai toute chose. *toltone questo, farò ogni cosa.* §. ἔχασεν ὅλα τὰ τὰ ὑπάρχοντα ἔξω ἀπὸ ἕνα σπιτάκι, il a perdu tous ses biens à la reserve d'une petite maison. *ha perduto tutti i suoi beni eccetto una piccola casa.* §. ἀπ' ἔξω. du dehors. *dal di fuori.* §. ἐγὼ τὸ ἐξεύρω ἀπ' ἔξω. je le sais par coeur. *lo so a mente.* §. παρ' ἔξω. plus dehors. *più fuori.* §. ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον. sans bornes, hors de mesure, démésurement. *fuor di misura, fuor di modo, smisuratamente.* §. πρὸς τὸ ἔξω μέρος. vers le dehors. *verso la parte di fuori.* §. αὐτὸς εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν τάξιν. il est extraordinaire. *egli è straordinario.*

Ἐξώβγαλμα, ὑσ. saillie. *sporgimento in fuori.* §. ἐξώβγαλμα, l'action de faire sortir. *il far sortire.*

Ἐξωβγαλμένος, η, ον, μετ. sorti, ie. *sortito, ta.* §. ἐξωβγαλμένος, ἐξέχων εἰς τὰ ἔξω, saillant, te. *che sporge in fuori.*

Ἐξωβγάνω, P'. faire sortir.

τὶr. far sortire. §. ἐξωβγαίνω. saillir. spergere in fuori.

Ἔξωθεν, ἐπίρ. dehors. di fuori. §. τὸ ἔξωθεν μέρος. le dehors. il di fuori.

Ἐξώκαστρον, οὐσ. bourg. borgo.

Ἐξωλοθραμὸς, κτλ. ἰδὲ Ἐξολοθρεμὸς, κτλ.

Ἐξωμολογημένος, η, ον. μετ. confessé, ée. confessato, ta.

Ἐξωρισμένος, η, ον. μετ. exilé, ée. esiliato, ta. bandito, ta.

Ἐξώπετζα, ὐσ. épiderme. cuticola. §. ἐξώπετζα, ἡ ἔξω φλούδα, écorce, scorza.

Ἐξωπόρτα, οὐσιασ. contre porte, porte de dehors. contra porta, porta di fuori.

Ἐξωτερικὰ, ἐπίρ. extérieurement. esteriormente.

Ἐξωτερικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. extérieur, eure. esteriore. §. ἐξωτερικὸς, ὁ ἀπ᾽ ἔξωθεν, l'externe. esterno. §. τὸ ἐξωτερικόν. le dehors, l'extérieur. l'esteriore.

Ἐξωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. exotique. esotico. §. αἱ ἐξωτικαὶ. les fées. fate.

Ἐξωφλίσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a acquitté, qui a donné quittance. colui ŏ colei che ha dato quitanza.

Ἐξωφλίζω, ἰδὲ Ξωφλίζω.

Ἐξωφλιστικὸν, ὐσ. quittance, acquit. quitanza.

Ἐξωφλισμένος, η, ον. μετ. quitté. sciolto dalla obbligazione.

Ἐξωφόρι, ὐσιασ. surtout. sopravveste.

Ἐξώφυλλον, ἰδὲ Ξώφυλλον.

Ἑορτάζουσα, μετ. θηλ. celle qui célébre, qui fête. colei che festeggia.

Ἑορτάζω, Π. célébrer, fêter. celebrare, festeggiare.

Ἑορτάζων, μετ. ἀρ. celui qui célébre, qui fête. colui che festeggia.

Ἑορτάσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a célébré une fête. colui ŏ colei che ha festeggiato.

Ἑορτάσιμος, η, ον. ἐπίθ. digne d'être célebré. festeggevole. §. ἡμέρα ἑορτάσιμος, fête chômable. festa di precetto.

Ἑορτάσια, ὐσ. πληθ. célébration. celebrazione.

Ἑόρτασις, ἑόρτασμα. ὐσ. l'action de célébrer, de fêter. il festeggiare, il celebrare una festa.

Ἑορτασμένος, η, ον. μετ. célébré, ée. fêté, ée. celebrato, ta. festeggiato, ta.

Ἑορταστὴς, ὐσ. celui qui célébre une fête. colui che celebra una festa.

Ἑορταστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on doit célébrer. che si deve celebrare, festeggiare.

Ἑορτὴ, ὐσ. fête. festa. §. ἑορτὴ μὲ ἀργίαν. fête fêtée. festa solenne.

Ἑορτολόγιον, ὐσ. rubrique des fêtes. rubrica delle feste.

Ἐπαγγελία, ὐσ. ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terre de promission. la terra di promissione.

Ἐπάγγελμα, ὐσ. ministére. ministerio. §. ἐπάγγελμα τινός. profession. professione.

Ἐπαγγελματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de profession. di professione. §. ἐπαγγελματικὸς διδάσκαλος, professeur. professore.

Ἐπαγγέλλομαι, Π. professer. professare. §. ἐπαγγέλλομαι, καυχῶμαι, se vanter. vantarsi.

Ἐπαινεθεὶς, εῖσα. μετ. celui ŏ celle qui a été loué. colui ŏ colei ch'è stato lodato.

Ἐπαίνεμα, ὐσιασ. l'action de louer. il lodare.

Ἐπαινεμένα, ἐπίρ. louablement. lodevolmente.

Ἐπαινεμένος, η, ον. μετ. loué. ée. lodato, ta.

Ἐπαινέσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a loué. colui ŏ colei che ha lodato.

Ἐπαινετὰ, ἐπίρ. louablement. lodevolmente.

Ἐπαινέτης, ἐπαινετὴς, ἐπίθ. louangeur. lodatore.

Ἐπαινετικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de louange. di lode.

Ἐπαινετὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. louable. lodevole.

Ἔπαινος, ὐσιασ. louange. lode.

Ἐπαινοῦσα, μετ. θηλ. celle qui loue. colei che loda.

Ἐπαινῶ, Π. louer. lodare.

Ἐπαινῶν, μετ. ἀρ. celui qui loue. colui che loda.

Ἐπακτὴ, ὐσιασ. épacte. epatta.

Ε'παχολέθεμα, ἐσ. suite. conseguenza. §. αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε λυπηρὰ ἐπακολεύθημα. cette affaire a déjà eu de fâcheuses suites. quest' affare ha di già avuto triste conseguenze.

Ε'παχολέθησις, ουσ. conséquence, suite. conseguenza.

Ε'παχόλεθως, ἐπίρ. conséquemment, en conséquence, conseguentemente.

Ε'παχούσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a exaucé. colui ὴ colei che ha esaudito.

Ε'πάχουσις, ἐπάχουσμα, ουσ. exhaucement. l' esaudire.

Ε'παχεσμένος, η, ον. μετ. exhaucé, ée. esaudito, ta.

Ε'παχεστὴς, ουσ. celui qui exhauce. esauditore.

Ε'παχεστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu' on exhauce. che si esaudisce.

Ε'παχούω. Ρ'. exhaucer. esaudire. §. ἐπαχούομαι. être exhaucé. esser esaudito.

Ε'παναλαμβάνω, Ρ'. réiterer, répeter. reiterare, ripetere.

Ε'πανάληψις, ουσ. répétition. ripetizione.

Ε'πανάστασις, ἐσ. émeute, sédition, soulévement, revolte, mutinamento. sedizione, ribellione, ammutinamento.

Ε'παναστάτης, ἐπίθ. séditieux, euse. sedizioso, sa.

Ε'παναστατήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s' est révolté, colui ὴ colei che si è ribellato.

Ε'παναστατῶ, Ρ'. se mutiner, se révolter. ribellarsi.

Ε'πάνω, πρόθ. sur. sopra. §. ἐκεῖ ἐπάνω, là-dessus. là sopra, lassù, lassuso. §. ἐδῶ ἐπάνω. ici haut. quassuso, quassù. §. τὸ ἐπάνω μέρος. la partie dessus. la parte di sopra. §. ἐπάν' ἐπάνω. tout au dessus. al di sopra. §. ἐπάνω εἰς ὅλα. sur tout, sopra tutto. §. ἐπάνω εἰς τοῦτο. sur cela. sopra questo. §. ἰδὲ καὶ 'Απάνω.

Ε'πανωβαλμένος, ἐπανωβάνω, ἰδὲ 'Απανωβαλμένος, ἀπανωβάνω, κτλ.

Ε'πάνωθεν, ἐπίρ. de dessus. da sopra.

Ε'πανωραφὴ, ουσ. surjet. sopraggitto.

Ε'πανωράπτω, Ρ'. surjeter. cucire a sopraggitto.

Ε'πανωφόρι, ἐσ. manteau, surtout. mantello, zimarra, ammanto.

Ε'πάρατος, ἐπίθ. exécrable. esecrabile.

Ε'παρίθμημα, ἰδὲ 'Επαρίθμησις.

Ε'παριθμημένος, η, ον. μετ. compté, ée. annoverato, ta.

Ε'παριθμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a compté. colui ὴ colei che ha annoverato.

Ε'παρίθμησις, ἐσ. l'action de compter, de nombrer. l' annoverare.

Ε'παριθμούμενος, ἐπίθ. qu' on compte. che si annovera.

Ε'παριθμῶ, Ρ'. compter, nombrer. annoverare.

Ε'παρχία, ἐσ. province. provincia. §. ἐπαρχία ἑνὸς 'Επισκόπε. diocèse. diocesi.

Ε'παρχιώτης, ἐπίθ. diocésain. diocesano.

Ε'παρχος, ἐπίθ. Président. Presidente.

Ε'πειδὴ, συνδ. puisque. poichè. §. ἐπειδὴ καὶ, à cause que. perchè, percioccbè.

Ε'πείσακτος, ἐπίθ. accidentel, lle. accidentale.

Ε'πειτα, ἐπίρ. après, depuis. dopo. §. μετ' ἔπειτα. en avant. in poi, in appresso.

Ε'πὶ, πρόθ. sous. sotto. §. ἔζησε ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλε Γ'. il vivoit sous Charles III. viveva sotto Carlo III. §. ἐπὶ. ἐπάνω. sur, sopra. §. ἐπί. durant. durante.

Ε'πιβεβαιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été certifié, confirmé, colui ὴ colei ch' è stato certificato, confirmato.

Ε'πιβεβαιωμένος, η, ον. μετ. certifié, ée. confirmé, ée. certificato, ta. confirmato, ta.

Ε'πιβεβαιόνω, Ρ'. certifier, confirmer. certificare, confermare.

Ε'πιβαιώτης, ουσ. μετ. celui ὴ celle qui certifie, confirme. colui ὴ colei che certifica, che conferma.

Ε'πιβεβαιώσας, σασα. μετ. ce-

celui ȣ̀ celle qui a certifié, confirmé. *colui ȣ̀ colei che ha certificato, confermato.*

Ε᾿πιβȣλευθεὶς, ῦσα. μετ. celui ȣ̀ celle qui a été guetté. *colui ȣ̀ colei ch' è stato insidiato.*

Ε᾿πιβȣλεύομαι, P. dresser des embûches, des piéges. *insidiare.*

Ε᾿πιβουλευόμενος, η, ον. μετ. guetté, ée. *insidiato, ta.*

Ε᾿πιβȣλευτικῶς, ἐπίρ. d'une manière insidieuse. *insidiosamente.*

Ε᾿πιβȣλευτὴς, ȣ̃σιας. insidieux. *insidioso.*

Ε᾿πιβουλευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. insidieux, euse. *insidioso, sa.*

Ε᾿πιβȣλεύτρια, ȣ̃σα. insidieuse. *insidiosa.*

Ε᾿πιβȣλεύσας, σασα. μετ. celui ȣ̀ celle qui a guetté. *colui ȣ̀ colei che ha insidiato.*

Ε᾿πιβȣλευτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut guetter. *che si può insidiare.*

Ε᾿πιβȣλεύω, ἴδε Ε᾿πιβουλεύομαι.

Ε᾿πιβȣλὴ, ȣ̃σ. embûche, piège. *insidia.* §. μὲ ἐπιβȣλήν. insidieusement. *insidiosamente.*

Ε᾿πίβȣλος, ἐπίθ. insidieux, euse. *insidioso, sa.*

Ε᾿πιγάστριον, ἐπίθ. épigastre. *epigastrio.*

Ε᾿πίγειος, εια, ον. ἐπίθ. terrestre. *terrestre.*

Ε᾿πιγλωττὶς, ȣ̃σ. epiglotte. *epiglottide.*

Ε᾿πίγραμμα, ȣ̃σ. épigramme. *epigramma.*

Ε᾿πιγραμματικὸς, ἐπίθ. épigrammatique, *epigrammatico.*

Ε᾿πιγραφὴ, ȣ̃σ. inscription *inscrizione.* §. ἐπιγραφὴ μιᾶς ἐπιστολῆς, le dessus, l' adresse d' une lettre. *indirizzo, la soprascritta d' una lettera.*

Ε᾿πιγράφομαι, P'. s'intituler, *intitolarsi.* §. πῶς ἐπιγράφεται αὐτὸ τὸ βιβλίον; quel titre a ce livre? *qual titolo ha quel libro?*

Ε᾿πιδεικτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. démonstratif, ive. *dimostrativo, va.* §. ἐπιδεικτικὸς, παῤῥησιαστικὸς. celui ȣ̀ celle qui a bonne mine, apparent, te. *appariscente.*

Ε᾿πίδειξις, ȣ̃σιας. parade. *pompa, vanto.* §. ἐπίδειξις, παῤῥησία. prestance, belle apparence. *bella apparenza, apparisc enza.*

Ε᾿πιδεκτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. capable. *capace.*

Ε᾿πιδέξιος, ἐπίθ. adroit, te. *destro, ta. svelto, ta.*

Ε᾿πιδεξιοσύνη, ἐπιδεξιότης, ȣ̃σ. adresse, dextérité. *destrezza, desterità.*

Ε᾿πιδεξίως, ἐπίρ. adroitement, dextrement. *destramente.*

Ε᾿πιδεξιώτατος. η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. *destrissimo, ma.*

Ε᾿πιδερμὶς, ȣ̃σ. épiderme, cuticule, surpeau. *cuticola, epidermide.*

Ε᾿πιδημία, ȣ̃σ. épidemie. *epidemia.*

Ε᾿πιδημικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. épidemique. *epidemico, ca.*

Ε᾿πίδοσις, ȣ̃σ. avantage, profit. *profitto, avvantaggio.*

Ε᾿πιδρομὴ, ȣ̃σ. incursion. *incursione.*

Ε᾿πιείκεια, ȣ̃σ. clémence. *clemenza.*

Ε᾿πιεικὴς, ἐπίθ. clément. *clemente.*

Ε᾿πιζήμιος, ἐπίθ. préjudiciable. *pregiudizievole.*

Ε᾿πίθεσις, ȣ̃σ. apposition. *apposizione.* §. ἐπίθεσις τῶν χειρῶν. imposition. *imposizione di mani.*

Ε᾿πιθαλάμιος, ἐπίθ. nuptial. *nuziale.*

Ε᾿πίθετον. ȣ̃σ. adjectif. *addiettivo.*

Ε᾿πιθυμηθεὶς. ῦσα. μετ. celui ȣ̀ celle qui a été désiré. *colui ȣ̀ colei ch' è stato desiderato.*

Ε᾿πιθύμημα, ȣ̃σ. l'action de souhaiter. *il desiderare.*

Ε᾿πιθυμουμένως, ἐπίρ. avidement, avec empressement. *avidamente, desiderosamente.*

Ε᾿πιθυμημένος, η, ον. μετ. désiré, ée. souhaité, ée. *desiderato, ta.*

Ε᾿πιθυμήσας, σασα. μετ. celui ȣ̀ celle qui a desiré, *colui ȣ̀ colei che ha desiderato.*

Ε᾿πιθυμητὴς, ȣ̃σ. désireux, euse. *cupido, da. bramoso, sa.*

Ε᾿πιθυμητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de désir. *di desiderio.*

Ε᾿πιθυμητὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. convoitable, désirable, souhaitable, *desiderabile.*

Ε᾿πιθυμία, ȣ̃σιας. désir, en-

envie, souhait. *desiderio, voglia*. §. ἐπιθυμία σαρκικὴ. concupiscence. *concupiscenza*. §. μεγάλη ἐπιθυμία. convoitise. *brama, cupidigia*.

Ἐπιθυμῶ, P'. désirer, souhaiter. *desiderare*.

Ἐπιθυμοῦμαι, P'. être desiré. *esser desiderato*.

Ἐπιθυμῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui désire, qui souhaite. *colui o colei che desidera*.

Ἐπικαλέσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a invoqué. *colui o colei ch' è stato invocato*.

Ἐπικαλεσθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été invoqué. *colui o colei che ha invocato*.

Ἐπικάλεσις, εὼς. invocation. *invocazione*.

Ἐπικάλεσμα, ατος. l'action d'invoquer. *l' invocare*.

Ἐπικαλεσμένος, η, ον. μετ. invoqué, ée. *invocato, ta*.

Ἐπικαλεστὴς, ἐπίθ. celui qui invoque. *colui che invoca*.

Ἐπικαλεστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu' on peut invoquer. *che si può invocare*.

Ἐπικαλεστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. d'invocation. *d'invocazione*.

Ἐπικαλοῦμαι, καὶ ἐπικαλῶ, P'. implorer, reclamer. *implorare*. §. ἐπικαλοῦμαι. invoquer. *invocare*.

Ἐπικατάρατος, ἐπίθ. exécrable. *esecrabile*.

Ἐπικείμενος, ἐπίθ. imminent, te. *imminente*.

Ἐπικίνδυνος, ἐπίθ. dangereux, euse. *pericoloso, sa*.

Ἐπίκλησις, εὼς. imploration, *l'implorare*. §. ἡ ἐπίκλησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, invocation. *invocazione dello Spirito Santo*.

Ἐπίκοινος. ἐπίθ. Epicéne. *epiceno*.

Ἐπίκουρος, ἐπίθ. Epicure. *Epicuro*. §. δόξα τοῦ Ἐπικούρου. épicuréisme. *epicureismo*. §. ὀπαδὸς τοῦ Ἐπικούρου, épicurien, ne. *epicureo, ba*.

Ἐπικράτεια, εὼς. puissance, domination. *potenza, dominio*.

Ἐπικρατήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a duré. *colui o colei che ha durato*.

Ἐπικράτησις, εὼς. durée. *durata*.

Ἐπικρατητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. durable. *durabile*.

Ἐπικρατῶ, P'. durer. *durare*.

Ἐπικρατῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui dure. *colui o colei che dura*.

Ἐπικριθεὶς, εῖσα. μετ. adjugé, ée. *aggiudicato, ta*.

Ἐπικυρῶ, P'. confirmer, ratifier. *confermare, ratificare, autenticare*.

Ἐπικυρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été ratifié. *colui o colei ch' è stato ratificato, autenticato*.

Ἐπικυρωμένος, η, ον. μετ. ratifié, ée. confirmé, ée. *ratificato, ta. confermato, ta*.

Ἐπικυρῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui ratifie, confirme. *colui o colei che ratifica, che conferma*.

Ἐπικυρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ratifié, qui a confirmé. *colui o colei che ha ratificato, che ha confermato, che ha autenticato*.

Ἐπιλαμβάνω, P'. entreprendre. *assumere*.

Ἐπιληπτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. epileptique. *epilettico, ca*.

Ἐπιληψία, εὼς. mal caduc, le haut mal, épilepsie. *mal caduto, epilepsia*.

Ἐπιλογίζομαι, P'. épiloguer. *epilogare*.

Ἐπίλογος, ου. resumé, épilogue. *epilogo*.

Ἐπίλοιπος, ἐπίθ. restant, te. *restante, rimanente*. §. τὸ ἐπίλοιπον, le residu, le reste. *il residuo, il resto, l'avanzo*.

Ἐπιμανίκιον, ου. manipule. *manipolo*.

Ἐπιμαρτυροῦμαι, P'. protester. *protestare*.

Ἐπιμείνας, σα. μετ. qui a persévéré. *che ha perseverato*. §. ὁ ἐπιμείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. celui qui persévérera jusq' à la fin, sera sauvé. *chi persevererà sino alla fine, sarà salvo*.

Ἐπιμέλεια, εὼς. diligence, soin. *diligenza*.

Ἐπιμελέστατα, ἐπίρ. avec une grande diligence. *con gran diligenza, diligentissimamente*.

Ἐπιμελέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-diligent, te. *diligentissimo, ma*.

Ἐπι-

Ἐπιμελέστερα, ἐπίῤ. avec plus grande diligence. *con maggior diligenza.*

Ἐπιμελέστερος, α, ον. ἐπίθ. plus diligent, te. *più diligente.*

Ἐπιμεληθεὶς, ἕισα, μετ. celui ŏ celle qui a usé de la diligence. *colui ò colei che ha fatto diligenza.* §. ἐπιμεληθεὶς, ὅπῦ ἔλαβεν ἔγνοιαν, φροντίδα, qui a pris soin. *che ha preso cura, che si è curato.*

Ἐπιμέλημα, ὑσ. l'action d'être diligent, *l'aver diligenza, l'esser diligente.*

Ἐπιμελημένος, η, ον. μετ. soigné, ée. *curato, ta.*

Ἐπιμελὴς, ἐπιμελητὴς, ἐπίθ. diligent, te. *diligente.*

Ἐπιμελητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui fait diligence. *che fa diligenza.*

Ἐπιμελητέος, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on doit soigner. *che si deve curare.*

Ἐπιμελῦμαι, Ρ'. soigner, avoir diligence, soin. *curare, far diligenza.*

Ἐπιμελύμενος, η, ον. ἐπίθ. qui se soucie, qui prend soin. *che si cura, che fa diligenza.*

Ἐπιμελῶς, ἐπίῤ. diligemment. *diligentemente.*

Ἐπιμένω, Ρ'. persister, insister, persévérer. *persistere, insistere, perseverare.*

Ἐπιμένων, μετ. permanent, te. *permanente.*

Ἐπιμονὴ, ὑσ. constance. persévérance. *constanza, perseveranza.*

Ἐπίμονος, ἐπίθ. constant, te. persévérant, te. *costante, perseverante.*

Ἐπινόμιον, ὐσ. surnom. *soprannome, cognome.*

Ἐπιορκία, ὐσ. parjure. *spergiuro.*

Ἐπίορκος, ἐπίθ. parjure. *spergiuro, ra.*

Ἐπιορκῶ, Ρ'. parjurer. *spergiurare, far giuramento falso.*

Ἐπίπλαστος, ἐπίθ. factice, fictif, ve. *fattizio, ia.*

Ἐπίπεδος, ἐπίθ. plan, ne. *piano, na.* §. τὸ ἐπίπεδον, ὐσ. plan. *piano.*

Ἐπιποθῶ, Ρ'. convoiter, souhaiter ardemment; *desiderare ardentemente. agognare.* §. ἐπιποθῶ τὰ πρωτεῖα. affecter le premier rang, les premières places. *ambire, aspirare.*

Ἐπιποθῶν, ἕσα, μετ. convoiteux, euse, celui ŏ celle qui souhaite ardemment. *colui ò colei che desidera ardentemente. cupido, da, bramoso, sa.*

Ἐπιπόθως, ἐπίῤ. ardément. *appassionatamente.*

Ἐπιπόλαιος, ἐπίθ. superficiel, le. *superficiale.*

Ἐπιπολὴ, ὐσ. superficie. *superficie.* §. κατ' ἐπιπολήν. superficiellement. *superficialmente.*

Ἐπιῤῥεπὴς, ἐπίθ. tendant, te. *tendente.*

Ἐπιῤῥέω, Ρ'. affluer. *concorrere, scaricarsi.*

Ἐπίῤῥημα, ὐσ. adverbe. *avverbio.*

Ἐπιῤῥηματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. adverbial, le. *avverbiale.*

Ἐπιῤῥηματικῶς, ἐπίῤ. adverbialement. *avverbialmente.*

Ἐπιῤῥοὴ, ὐσ. affluence, influence, *affluenza, influenza.*

Ἐπιῤῥωννύω, Ρ'. corroborer. *corroborare.*

Ἐπίσημος, ἐπίθ. célèbre. *celebre, insigne.*

Ἐπισκέψας, ψασα, μετ. celui ŏ celle qui a visité. *colui ò colei che ha visitato.*

Ἐπίσκεψις, ὐσ. visite. *visita.*

Ἐπισκέπτομαι, Ρ'. visiter. *visitare.*

Ἐπισκιάζομαι, Ρ'. ombrager. *adombrare.*

Ἐπισκιάζων, ὐσα. μετ. qui fait ombre. *adombrante.*

Ἐπισκιάσας, ασα, μετ. celui ŏ celle qui a ombragé. *colui ò colei che ha adombrato.*

Ἐπισκίασις, ὐσ. l'action d'ombrager. *adombramento.*

Ἐπισκοπεύω. Ρ'. être sur un siège episcopal, *tenere una sedia vescovile.*

Ἐπισκοπὴ, ὐσ. évêché. *vescovado.*

Ἐπισκοπία, ὐσ. épiscopat. *vescovado.*

Ἐπισκοπικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. épiscopat. *episcopato.*

Ἐπίσκοπος, ὐσ. évêque. *vescovo.*

Ἐπιστάτης, ὐσ. surintendant. *sopraintendente.*

Ἐπιστασία, ὐσ. surintendance. *sopraintendenza.*

Ἐπιστατήσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a eu

la

la surintendence. *colui ò colei che ha avuto la soprantendenza.*

Ε'πιςατῶ, P'. avoir la surintendence, l'inspection sur quelque chose. *aver la soprantendenza, soprantendere.*

Ε'πιςατῶν, ῦσα. μετ. celui ò celle qui a la surintendence. *colui ò colei che ha la soprantendenza.*

Ε'πιςήμη, ὴσιας. science. *scienza.*

Ε'πιςημονικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. scientifique. *scientifico, ca.*

Ε'πιςημονικῶς, ἐπίῤ. scientifiquement. *scientificamente.*

Ε'πιςήμων, ὸσ. lettré, docte, *letterato, scientifico.*

Ε'πιςολάριον, ὸσ. épistolaire. *epistolario.*

Ε'πιςολὴ, ὸσ. lettre. *lettera.*

Ε'πιςολίδιον, οὔσιασ. billet. *viglietto.*

Ε'πιςολικὸς, ὴ, ὸν. épistolairé. *epistolare.*

Ε'πιςόμιον, ὸσ bouchon. *turacciolo.*

Ε'πιςρεμμενος, η, ον. μετ. retourné, ée. *ritornato, ta.*

Ε'πιςρεπτὴς, οὔσ. qui retourne. *che ritorna.*

Ε'πιςρεπτικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. qu'ou peut restituer. *che si può restituire.*

Ε'πιςρεπτὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. qu'on peut faire retourner. *che si può far ritornare.*

Ε'πιστρέφω, P'. rendre, renvoyer, restituer. *rendere, restituire, dar indietro.* §. ἐπιςρέφω, ἔρχομαι ὀπίσω. retourner. *ritornare.*

Ε'πιςρέφων, ὸσα. μετ. celui ò celle qui restitue, restituant, te. *colui ò colei che restituisce.* §. ἐπιςρέφων, ὅτις γυρίζει. celui ò celle qui retourne. *colui ò colei che ritorna.*

Ε'πιςρέψας, ψασα. μετ. celui ò celle qui a restitué. *colui ò colei che ha restituito.* §. ἐπιςρέψας, ψασα. ὅτις ἐγύρισε. qui est retourné. *ch' è ritornato.*

Ε'πιςροφὴ, ὸσ. retour. *ritorno.* §. ἐπιστροφὴ εἰς τὴν χριςιανικὴν πίςιν. conversion. *conversione.*

Ε'πισωρευθεὶς, ἐῖσα. μετ. celui ò celle qui a été entassé. *colui ò colei ch' è stato ammucchiato.*

Ε'πισωρευμένος, η, ον. μετ. accumulé, ée. entassé. ée. *ammucchiato. ammassato.*

Ε'πισώρευσις, ὸσ. l'action d'entasser. *l'ammassare.*

Ε'πισωρεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a accumulé, entassé. *colui ò colei che ha accumulato. ammassato.*

Ε'πισωρεύω. P'. accumuler, entasser. *accumulare, ammucchiare, ammassare.*

Ε'πισωρεύων. μετ. celui qui accumule. *colui che accumula, che ammassa.*

Ε'πιςύλιον, ὸσ. chapiteau, epistyle. *capitello.*

Ε'πισφαλὴς, ἐπίθ. erroné, ée, *erroneo, ea.*

Ε'πισφαλῶς, ἐπίθ. faussement. *fallacemente.*

Ε'πίτασις, ὸσ. intensité. *intensità.*

Ε'πιτατικὸν, οὔσ. μόριον ἐπιτατικὸν, particule augmentative. *particola aumentativa.*

Ε'πιτάττω. P'. imposer. *imporre.* §. ἐπιτάττω σιωπὴν. imposer silence. *imporre silenzio.*

Ε'πιταυτοῦ, ἐπίῤ. à dessein, exprès. *a bella posta, appostatamente.*

Ε'πιτάφιος, ἐπίθ. sépulcral, ale. *sepolcrale.* §. ἐπιτάφιος, ὸσ. le saint sepulcre. *il santo sepolcro.*

Ε'πιτείχισμα, ἀσ. contremur. *contramuro.*

Ε'πιτελέσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a exécuté. *colui ò colei che ha eseguito.*

Ε'πιτέλεσμα, ἐπιτέλεσις, οὔσ. exècution. *esecuzione.*

Ε'πιτελεςὴς, ἐπίθ. exécuteur. *esecutore.*

Ε'πιτελεςικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. exécutoire. *esecutorio.*

Ε'πιτελῶ, P'. exécuter. *eseguire.*

Ε'πιτελῶν, ῦσα. μετ. celui ò celle qui exécute. *colui ò colei ch' eseguisce.*

Ε'πιτεταμένος, η, ον. ἐπίθ. étendu, ue. *esteso, sa.*

Ε'πίτευξις, ὴσιας. acquisition. *conseguimento.*

Ε'πιτηδεία, ἐπίῤ. habilement. *con abilità, destramente.*

Ε'πιτήδειος, εία, ον, ἐπίθ.

πίδ. habile, *abile*, *atto*, *ta*.

Ε'πιτηδειότης, ὑσ. capacité, habileté. *capacità*, *abilità*, *destrezza*.

Ε'πιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-habile. *abilissimo*, *ma*. *destrissimo*, *ma*.

Ε'πιτηδειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus habile, *più abile*.

Ε'πίτηδες, ἐπίρ. ἐξ ἐπίτηδες, exprès, à dessein premédité. *a bella posta*, *appostatamente*, *a bello studio*.

Ε'πιτηδεύομαι, Ρ'. s'ingénier. *ingegnarsi*.

Ε'πιτηδευτός, ή, όν. ἐπίθ. affecté, ée. manieré, ée. *affettato*, *ta*.

Ε'πιτίμησις, ὑσ. invective. *invettiva*.

Ε'πιτιμημένος, η, ον. μετ. reprimandé, ée. *ripreso*, *sa*.

Ε'πιτιμήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a reprimandé. *colui ῆ colei che ha ripreso*.

Ε'πιτίμιον, ὑσ. reprimande, invective. *riprensione*.

Ε'πιτιμῶ, Ρ'. reprimander, invectiver. *bravare*, *sgridare*, *riprendere*.

Ε'πιτιμῶν, ῶσα. μετ. celui ῆ celle qui reprimande. *colui ῆ colei che riprende*, *che sgrida*.

Ε'πιτομή, ὑσ. abregé, épitome. *compendio*, *ristretto*, *epitome*. §. ἐν ἐπιτομῇ, en abregé. *in ristretto*.

Ε'πιτομικός, ἐπίθ. épitomique, *epitomico*, *ca*. *compendioso*, *sa*.

Ε'πιτομικῶς, ἐπίρ. en abregé. *in compendio*.

Ε'πιτραχήλιον, ὑσ. étole. *stola*.

Ε'πιτροπή, ὑσ. procuration. *procurazione*. § ἐπιτροπή εἰς τὴν ὁποίαν βρίσκεται ὁ ἀνήλικος. tutelle. *tutela*. §. τὰ παιδιὰ δεν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. les enfants sont hors de tutelle. *i figli sono fuori di tutela*.

Ε'πιτροπεύω, Ρ'. ἔχω τὴν ἐπιτροπὴν τινός. avoir la procuration de quelqu'un. *aver la procura di qualcheduno*. §. ἐπιτροπεύω τὸ ἀνήλικα, avoir quelqu'un en tutelle. *aver qualcheduno in tutela*.

Ε'πιτροπικός, ή, όν. ἐπίθ. de procureur. *di procuratore*. §. ἐπιτροπική, καὶ ἐπιτροπικόν. la charge d'un procureur. *la carica*, *l'officio d'un procuratore*, *procuratoria*. §. ἐπιτροπικὸν τῶν ἀνηλίκων. tutelle. *tutela*.

Ε'πιτροπικῶς, ἐπίρ. par procuration. *per procura*.

Ε'πιτρόπισσα, ὑσ. celle qui fait l'office de procureur. *colei che fa l'offizio di procuratore*. §. ἐπιτρόπισσα εἰς ἀνήλικα παιδία. tutrice. *tutrice*.

Ε'πίτροπος. ὑσιας. procureur. *procuratore*. §. ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων. tuteur. *tutore*.

Ε'πιτυχαίνω. Ρ'. réussir. *riuscire*. §. δεν ἐπίτυχε τοῦ σκοποῦ του. il a manqué son coup. *ha fallato il colpo*. §. ὅ,τι ἐπιχειρισθῇ, τοῦ ἐπιτυχαίνει, tout ce qu'il entreprend, lui succede. *tutto quel che intraprende*, *gli riesce*. §. ἐπιτυχαίνωτας. ἂν ἀν ἐπιτύχῃ θέλει σὲ τὸ φανερώσω. s'il reussira je vous le fairai savoir. *se riuscirà ve lo farò sapere*.

Ε'πιτύχημα, ὑσ. réussite. *riuscita*.

Ε'πιτυχημένος, η, ον. μετ. reussi, ie. *riuscito*, *ta*.

Ε'πιτυχία, ὑσ. reussite. *riuscita*.

Ε'πιφάνεια, ὑσ. surface, superficie. *superfizie*. §. ἐπιφάνεια. épiphanie. *epifania*.

Ε'πιφανής, ἐπίθ. illustre, célébre. *illustre*, *celebre*.

Ε'πιφημῶ. Ρ'. célébrer. *celebrare*.

Ε'πιφορτίζω, Ρ'. surcharger. *sopraccaricare*. μὲ ἐπιφορτίζεις μὲ εὐεργεσίας, vous me comblez de bienfaits. *mi colmate di benefizi*.

Ε'πιφώνημα, ὑσ. épiphonéme. *epifonema*.

Ε'πιφωνηματικός, ἐπίθ. d'épiphonéme. *d'epifonema*.

Ε'πιφωνήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a exclamé. *colui ῆ colei che ha esclamato*.

Ε'πιφώνησις, ὑσ. exclamation. *esclamazione*.

Ε'πιφωνῶ, Ρ. exclamer. *esclamare*.

Ε'πιφωνῶν, μετ. exclamant, te. *esclamante*.

Ε'πι-

Ε'πιχείρημα, ὑσ. συλλογισμός. argument. argomento. §. ἐπιχείρημα. ἐπιχείρησις. entreprise. intrapresa.

Ε'πιχείρησις, ὑσ. entreprise. intrapresa.

Ε'πιχειρητὴς, ὑσ. entrepreneur, qui entreprend. che intraprende.

Ε'πιχειρίζομαι, P'. entreprendre. intraprendere.

Ε'πιχειρίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a entrepris. colui ή colei che ha intrapreso.

Ε'πιχειρῶ, ἰδὲ Ἐπιχειρίζομαι.

Ε'ποδύρομαι. P'. déplorer. deplorare.

Ε'πομαι, P'. suivre, seguire, seguitare. §. ἐκ τούτου ἕπεται. il s' en suit. ne siegue.

Ε'πόμενος, η, ον. ἐπίθ. suivant, te. seguente.

Ε'πομένως, ἐπίθ. par conséquent. per conseguenza. §. τὸ ἑπόμενον. la suite. il seguito.

Ε'ποτείδιτος, ἐπίθ. blâmable. biasimevole, riprensibile.

Ε'πουράνιος, ἐπίθ. qui est au dessus des cieux. sopra celeste.

Ε'ποχὴ, ὑσ. époque. epoca.

Ε'πτὰ, ἀριθ. sept, sette.

Ε'πτάγωνον, ὑσ. heptagone. figura di sette angoli.

Ε'πτακοσαριὰ, ὑσ. un sept cent. un settecento.

Ε'πτακόσια, ἀριθ. sept cent. settecento.

Ε'πτακοσιοστός, ἡ, όν. ἐπίθ. septcentieme. settecentesimo.

Ε'πταπλάσιος, ἐπίθ. septuple. settuplo.

Ε'πτὰς, ὑσ. septénaire, settenario.

Ε'πτάχορδον, ουσ. heptacorde. strumento a sette corde.

Ε'πωνομαζόμενος, η, ον. μετ. nommé, ée. denominato, ta.

Ε'πονομάζω, P'. dénommer. denominare.

Ε'πωνομαστὴς, ὑσ. dénominateur. denominatore.

Ε'πωνυμία, ουσ. dénomination. denominazione.

Ε'πωμὶς, ὑσ. scapulaire. scapolare.

Ε'πωφελὴς, ἐπίθ. avantageux, euse. vantaggioso, sa.

Ε'ρα, ἰδὲ Αἶρα.

Ε'ρανος, ὑσ. escot. scotto.

Ε'ράσμιος, ἐπίθ. aimable. amabile.

Ε'ραστὴς, ὑσ. amant, amateur. amante, amatore.

Ε'ργάζομαι, P'. travailler, opérer. operare, travagliare, lavorare. §. ἐργάζομαι τὰ τομάρια. tanner, coudrer. conciar le pelli.

Ε'ργαλεῖον, ὑσ. outil. strumento. §. ἐργαλεῖον τοῦ ὑφαντῆ. metier de tisserand. telajo.

Ε'ργασία, ουσ. ouvrage, travail. lavoro, travaglio, fatica.

Ε'ργάσιμος, ἐπίθ. ouvrier, di lavoro. §. ἡμέρα ἐργάσιμος, jour ouvrable. giorno di lavoro.

Ε'ργασμα, ὑσιας. ἔργασμα τῶν τομαρίων. coudrement. concia delle pelli.

Ε'ργασμένος, η, ον. ἐπίθ. διὰ τὰ τομάρια. coudré, ée. tanné, ée. conciato, ta.

Ε'ργαστηράκι, ὑσιας. petite boutique. botteghetta.

Ε'ργαστήρι, ὑσ. boutique. bottega. §. ἀνοίγω ἐργαστήρι. lever boutique. aprir bottega.

Ε'ργαστηριάρης, ὑσ. artisan. bottegajo.

Ε'ργαστηριάρικος, ἐπίθ. de boutique. di bottega.

Ε'ργατικὸν, ὑσ. μισθὸς τοῦ ἐργάτου. ce qu' on paye pour le travail de quelque chose. ciò che si paga per il travaglio d' una cosa.

Ε'ργάτης, ὑσιας. ouvrier. operajo, artefice. §. ἐργάτης, γεωργός. laboureur. agricoltore. §. ἐργάτης, ὁ ἐργάτης τοῦ καραβίου. vindas, vireveaud. argano.

Ε'ργον, ὑσ. action, fait. azione, fatto. §. ἔργον. oeuvre. opera. §. ἔργον ταπεινώσεως, συντριβῆς, καὶ. acte de contrition, d' humilité. atto di umiltà, di contrizione. §. ἀπὸ τὰ λόγια ἦλθαν εἰς τὰ ἔργα, des paroles ils en vinrent aux faits, dalle parole vennero ai fatti.

Ε'ρέβινθος, ουσ. poix-chiches. cece.

Ε'ρεθίζω, P'. inciter, irriter, exciter, agacer. aizzare, irritare, provocare.

Ε'ρεθίζων, ουσ, μετ. celui ή celle qui irrite, qui excite, aizzatore, tri-

trice. celui ou celle qui *aizza, che irrita.*

E'ρέθισμα, ατος. provocation, incitation, *aizzamento, irritamento.*

E'ρευγμὸς, ου. rot. *rutto.*

E'ρεύγομαι, P'. roter. *ruttare.*

E'ρευνα, ης. recherche, disquisition, *ricerca, disquisizione, esame, perquisizione.*

E'ρευνηθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été recherché, ée. *ch'è stato esaminato, ricercato, ta.*

E'ρευνήσας, σασα, μετ. qui a recherché, examiné. *che ha ricercato, esaminato.*

E'ρευνῶ, P'. réchercher, chercher, demander, *dimandare, cercare, ricercare.*

E'ρεύνησις, ως. l'action de rechercher, d'examiner. *il ricercare, l'esaminare.*

E'ρευνῶν, ῶσα, μετ. celui ou celle qui recherche, qui cherche, qui examine, *colui o colei che ricerca, che esamina, che cerca.*

E'ρημάζω, P'. dévaster, saccager, ravager, désoler, ruiner, faire du dégat, *devastare, vastare, desolare. rovinare.*

E'ρήμασμα, ατος. destruction, dégat, devastation. ruine, *rovina, distruzione, divastamento, desolazione.*

E'ρημαζομένος, η, ον. μετ. détruit, te. dévasté, ée. désolé, ée. ruiné, ée. *rovinato, ta, distrutto, ta. devastato, ta.*

E'ρημασμὸς, ιδὲ 'Ερήμασμα.

E'ρημαστικὸς, ὴ, όν. επίθ. destructif, ive. *distruggevole.*

E'ρημαστὴς, ου. destructeur. *distruttore, disertatore.*

E'ρημία, ας. désert, lieu désert. *deserto.* §. ἀφῆκε τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς ἐρημίαν. il a laissé sa maison à l'abandon, *ha lasciato la sua casa in abbandono.*

E'ρημίτης, ου. ermite. *eremita.*

E'ρημιτικὸς, επίθ. d'ermite, *d'eremita.* βίος ἐρημιτικός. vie érmitique. *vita eremitica.*

E'ρημοκλῆσι, ου. petite eglise dans un lieu desert. *chiesetta in luogo deserto.*

E'ρημονῆσι, ου. isle deserte, *isola deserta, disabitata.*

E'ρημος, επίθ. désert, te. *deserto, ta.* §. ἔρημος, ου. le désert. *il deserto.*

E'ρημωθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été désolé, dévasté, *colui o colei ch'è stato desolato, devastato.*

E'ρήμωμα, ατος. dévastation, désolation. *desolazione, guasto, distrazione.*

E'ρημωμένος, η, ον. μετ. désolé, ée. deserté, ée. dévasté, ée. détruit, te. *disertato, ta. desolato, ta. devastato, ta.*

E'ρημόνω, P'. désoler, déserter, dévaster, détruire. *disertare, abbandonare, devastare, saccheggiare.*

E'ρημώσας. σασα. μετ. celui ou celle qui a désolé, qui a devasté, *colui o colei che ha desolato, devastato.*

E'ρήμωσις, ως. dévastation. *desolazione.*

E'ρημωτὴς, ου. désolateur. *desolatore.*

E'ρίζω, P'. débattre, disputer, contester, *disputare, altercare, contendere.*

E'ριννὺς, ου. furie. *furia infernale.*

E'ρις, ου. alteration, contestation, débat, demélé. *contesa, contrasto, contestazione, disputa, querela, rissa.*

E'ρισμα, ου. l'action de disputer. *altercazione, il contendere.*

E'ριστικὸς, ὴ, όν. επίθ. celui ou celle qui aime á disputer, a quereller, *colui o colei che ama a disputare, contenzioso.*

E'ρίφιον, ίου. chevreau, *capretto.*

E'ρμαφρόδιτος, επίθ. androgyne, hermaphrodite. *ermafrodito.*

E'ρμηνεία, ας. interprétation. *interpretazione.* §. ἑρμηνεία, νουθέτησις, συμβουλή. admonition, avertissement, *ammonizione, avvertimento.*

E'ρμηνευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été interprété. *colui o colei ch'è stato interpretato.* §. ἑρμηνευθεὶς, συμβουλευθεὶς, νουθετηθεὶς. celui ou celle qui a été averti, conseillé. *colui o colei ch'è stato ammonito.*

'Ερ-

Ἑρμήνευμα, ουσ. explication, interprétation, *spiegazione*. *interpretazione*. §. ἑρμήνευμα, συμβούλευμα, conseil, avis. *consiglio*, *avviso*, *ammonizione*.

Ἑρμηνευμένος, η, ον. μετ. ἐξηγημένος, intérpreté, ée. *interpretato*, *ta*. §. ἑρμηνευμένος, νουθετηθείς. celui ou celle qui a été averti, conseillé, ée. *ammonito*, *ta*. *consigliato*, *ta*.

Ἑρμηνεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a interprété. *colui o colei che ha interpretato*. §. ἑρμηνεύσας, νουθετήσας. celui ou celle qui a conseillé, qui a donné des avis. *colui o colei che ha ammonito*.

Ἑρμηνευτής, ἑρμηνευτής, ὑσ. interpreté. *espositore*, *interprete*. §. ἑρμηνευτής, ὅστις ἑρμηνεύει, νουθετεῖ. qui donne de conseils, qui avertit. *che dà consigli*, *che consiglia*, *ammonitore*.

Ἑρμηνευτικός, ή, όν. ἐπίθ. interprétatif, ive. *interpretativo*, *va*. *espositivo*, *va*. §. ἑρμηνευτικός. qui peut doner de conseils. *che può dar consigli*, *consultorio*, *ria*.

Ἑρμηνεύτρα, ὑσ. θηλ. celle qui avertit, qui donne des avis. *ammonitrice*, *colei che dà avvisi*.

Ἑρμηνεύω, Ρ'. interpréter, expliquer. *interpretare*. §. ἑρμηνεύω, συμβουλεύω. conseiller, donner des avis. *consigliare*. *ammonire*.

Ἑρμηνεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui interpréte. *colui o colei che interpreta*. §. ἑρμηνεύων, νουθετῶν. celui ou celle qui donne des avis. *ammonitore*, *trice*.

Ἑρμῆς, ὑσ. Mercure, *Mercurio*.

Ἑρπετός, ή, όν. ἐπίθ. rampant, te. *strisciante*, *serpeggiante*. §. ἑρπετόν, ὑσ. reptile. *rettile*. §. τὰ ἑρπετά. les reptiles. *i rettili*.

Ἕρπω. Ρ'. ramper. *serpeggiare*, *strisciare*. §. ἕρπομαι, grimper, gravir. *arrampicarsi*.

Ἐρυθρόδανον, ουσ. garance. *robbia*.

Ἐρυσιπέλας. ἰδὲ Ἀνεμοπύρωμα.

Ἔρχομαι, Ρ'. venir. *venire*. §. ἔλα. venez. *venite*. §. καλῶς ἦλθες. soyez le bien venu. *siate il ben venuto*. §. ὅταν ἔλθω. lorsque je viendrai. *quando verrò*. §. ἀφ' ὗ ἔλθω, aprés que je serai venu, après mon arrivée. *dopo che sarò venuto*, *dopo la mia venuta*. §. μὲ τὸ πολὺ τὸ σῦρε καὶ ἔλα. après plusieurs allées et venues. *dopo molte gite*. §. ἔρχομαι εἰς ἕνα πάτερ ἡμῶν, εἰς μίαν στιγμήν. je reviendrai dans un pater, dans un moment. *tornerò in un pater noster*, *in un momento*. §. ἔρχομαι εἰς τὸν ἐμαυτόν μου. revenir en soi. *ritornare in se*. §. ἀφ' ὗ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, après avoir repris ses esprits. *dopo aver ripreso i suoi spiriti*. §. ὑπάγω καὶ ἔρχομαι. aller et venir. *andar e venire*. §. μοῦ ἔρχεται νά. il me vient envie de. *mi vien voglia di*. §. μοῦ ἔρχεται εἰς δέκα φλωριά. il vient à me couter presque dix ducats. *mi vien a costare incirca dieci ducati*. ἦλθεν εἰς τόσον. il est venu à un tel point. *è arrivato a tal segno*. §. τοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν, il lui étoit venu dans l' esprit. *gli era caduto in pensiero*.

Ἐρχόμενος, η, ον. μετ. venant, qui vient. *vegnente*. *che viene*. §. τὴν ἐρχομένην κυριακήν. le dimanche en suivant. *la domenica seguente*. §. εἰς τὸ ἐρχόμενον. désormais dorénavant. *d'ora innanzi*.

Ἐρχομός, ὑσ. venue. *venuta*.

Ἐρωδιός, ουσ. héron. *airone*.

Ἐρωμένη, ὑσ. maitresse. *amante*, *druda*, *innamorata*.

Ἔρωτας, ὑσ. amour. *amore*, *cupido*. §. παραδίδομαι εἰς ἔρωτα. s'amouracher. *innamorarsi*.

Ἐρωτηθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été démandé, qui a été interrogé. *colui o colei ch'è stato dimandato*, *interrogato*.

Ἐρώτημα, ουσ. demande, in-

interrogation, *dimanda, interrogazione.*

Ε'ρωτηματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. interrogatif. ive. *interrogativo, va.*

Ε'ρωτηματικῶς, ἐπίρ. par interrogation, par démandes, *interrogativamente.*

Ε'ρωτημένος, η, ον, μετ. interrogé, ée. *interrogato. ta.*

Ε'ρωτήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a interrogé, qui a demandé. *colui ò colei che ha interrogato, che ha dimandato.*

Ε'ρώτησις, ἡσ. interrogation, demande. *dimanda, interrogazione.*

Ε'ρωτητὴς, οὐσ. celui qui interroge. *colui che interroga.*

Ε'ρωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. amoureux, euse. érotique. *amoroso, sa, amatorio, ia.*

Ε'ρωτικὰ, ἐπίρ. amoureusement. *amorosamente.*

Ε'ρωτικώτατος, ἐπίθ. très amoureux, euse. *amorosissimo, amantissimo.*

Ε'ρωτομανία, οὐσ. érotomanie. *delirio amoroso.*

Ε'ρωτῶσα, μετ. θηλ. celle qui interroge. *colei che interroga.*

Ε'ρωτῶ, Ρ'. interroger, demander. *interrogare, dimandare.*

Ε'ρωτῶν, μετ. ἀρ. celui qui interroge. *interrogante.*

Ε'σεῖς, 'Αντων. πληθ. vous. *voi.*

Ε'σοδιάζω. Ρ'. amasser, accumuler. *ammassare, accumulare.* §. ἐσοδιάζω, συνάζω τὰ εἰσοδήματα. faire la recette des denrées. *riscuotere le rendite.*

Ε'σοδιαστὴς, ουσ. celui qui amasse. *colui che accumula.*

Ε'σπέρα, ἡσ. soir. *sera.* §. καλὴ ἑσπέρα. bon soir, je vous souhaite le bon soir. *buona sera.*

Ε'σπερινὸς, ἡσ. vèpres. *il vespero.*

Ε'σπερος, τὸ ἄστρον τῆς ἀφροδίτης ὅπου φαίνεται ὅταν ἀρχινᾷ νὰ βραδυάσῃ. l'étoile du soir. *espero.*

Ε'στιατόριον, ἡσιατ. salle à manger. *sala da mangiare.*

Ε'σω, προς. τοῦ ῥήματ. εἰμί. soit, à la bonne heure. *sia.*

Ε'σωντας, συνδ. vu que, puisque. *stante che.* §. ἐσωντας νὰ, ἐσωντας ὅπου. ἐσωντας καὶ, vu que. attendu que. *atteso che, avvegnachè.* §. ἐσωντας ἐτζι, ainsi étant, s'il est ainsi. *ciò essendo, così essendo, se così è.*

Ε'σὺ, 'Αντων. tu, *tu.*

Ε'σχατόγηρος, ἡσ. décrepit. *decrepito.*

Ε'σχατιά. ἡσ. extrêmité. *estremità.*

Ε'σχατος, ἐπίθ. extrême, dernier, re. *estremo, ma. ultimo, ma.* §. εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα. il est à l'extremité. *egli è agli estremi.*

Ε'σω, ἐπίρ. dedans. *dentro, entro.*

Ε'σωθεν, ἐπίθ. de dedans. *di dentro.* §. τὸ ἔσωθεν μέρος. l'intérieur, *l'interiore, l'interno.*

Ε'σωπαὶ, οὐσ. ἰδὲ 'Εσώπανον.

Ε'σωπανιάζω, Ρ'. doubler. *foderare.*

Ε'σωπανιασμένος, η, ον. μετ. doublé. ée. *foderato, ta.*

Ε'σώπανον, ἡσ. doublure. *fodera.*

Ε'σωτερικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. intérieur, re. interne. intestin, ne. *interno, na. interiore, intestino, na.*

Ε'σωτερικῶς, ἐπίρ. intérieurement. *interiormente.*

Ε'σώφαγος, ἡσ. esophage. *esofago.*

Ε'σωφόρι, ἡσ. cotillon. jupe. *sottana.*

Ε'τάζων, μετ. ἀρ. scrutateur. *scrutatore.* §. ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς. Dieu est le scrutateur des coeurs. *Iddio è lo scrutatore de' cuori.*

Ε'τέα, ἡσ. raule. *salice. salcio, salce.*

Ε'ταῖρος, α, ον. ἐπίθ. compagnon. *compagno.* §. ἑταίρα, πόρνη, παλλακίς. concubine. *concubina, druda.*

Ε'ταιρεία, ἡσ. compagnie, société. *compagnia, società.*

Ε'τερογενὴς, ἐπίθ. hétérogéne. *eterogeneo, ea.*

Ε'τεροδοξία, ἡσ. hétérodoxie. *eterodossia.*

Ε'τερόδοξος, ἐπίθ. hétêrodoxe. *eterodosso.*

Ε'τερόκλιτος, ἐπίθ. hétéroclite. *eteroclito.*

Ε'τερομήκης, ἐπίθ. barlong, gue. *bislungo, ga.*

Ε'τερος, α, ον. ἐπίθ. autre. *altri, altro, ra.*

Ε'τζι, ἐπίῤ. ainsi. così. §. κὴ ἔτζι, eh bien? et puis? eh bene? e poi? §. κὴ ἔτζι τί σοὶ ἦπεν. éh bien, que vous-a-t-il dit. eh bene, che vi ha egli detto? §. ἔτζι καὶ ἔτζι, là là. così così. §. ἔτζι ἦναι. c'est ainsi. così è, così va. §. ἔτζι νάχω καλόν. ainsi dieu me soit en aide. che Dio mi salvi.

Ε'τήσιος, ἐπίθ. annuel. le. annuale. §. ἐτήσιος ἄνεμος. etésies. etesie.

Ε'τησίως, ἐπίῤ. annuellement. annualmente.

Ε'τι, ἐπίῤ. encore, même. ancora, eziandio, anche.

Ε'τιά, ἰδὲ Ἐτέα.

Ε'τοιμα, ἐπίῤ. promtement, prontamente.

Ε'τοιμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui prépare. colei che prepara.

Ε'τοιμάζων, μετ. ἀρ. celui qui prépare. colui che prepara.

Ε'τοιμάζω. Ρ'. apprêter, préparer. preparare, apparecchiare. §. ἑτοιμάζομαι. s'ajuster, se mettre en ordre. prepararsi, disporsi.

Ε'τοιμασθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été préparé. colui ἢ colei ch' è stato preparato.

Ε'τοιμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a apprêté, qui a preparé. colui ἢ colei che ha apparecchiato, che ha preparato.

Ε'τοιμασία, οὐσ. apprêt, préparation, apparecchio, preparazione.

Ε'τοίμασμα, οὐσ. l'action de préparer. il preparare, apparecchiamento, preparamento.

Ε'τοιμασμένα, ἐπίῤ. en ordre. in ordine.

Ε'τοιμασμένος, η, ον. μετ. preparé, ée. preparato, ta. apparecchiato, ta.

Ε'τοιμαστὴς, οὐσ. celui qui prépare. colui che prepara.

Ε'τοιμαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de préparation. di preparazione.

Ε'τοιμαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut préparer. che si può preparare.

Ε'τοιμόγεννος, ἐπίθ. qui est prête à accoucher. ch' è pronta, vicina a partorire.

Ε'τοιμολογία, οὐσ. promptitude à répondre, facilité à répondre. prontezza, facilità di rispondere.

Ε'τοιμόλογος, ἐπίθ. qui a une grande facilité à répondre. colui che ha gran facilità a rispondere.

Ε'τοιμος, η, ον. ἐπίθ. prêt, ete. prompt, te. pronto, ta. apparecchiato, ta.

Ε'τοιμόστομος, ἰδὲ Ἑτοιμόλογος.

Ε'τοιμότης, οὐσ. prestesse, promptitude. prestezza, prontezza.

Ε'τοιμότατος, η, ον. ἐπίθ. très-prêt, te. prontissimo, ma.

Ε'τοιμότερος, ἐπίθ. plus prêt, te. più pronto, ta.

Ε'τος, οὐσ. an. anno. §. ὁ νέος ἔτος, ἡ πρωτοχρονιά. le jour de l'an, le nouvel an. il primo dell' anno, il dì dell' anno, l' anno nuovo. §. ἔτος καρποφόρον. bonne année. buona annata. §. κατὰ τὸ παλαιὸν ἔτος. selon le vieux style. secondo il vecchio stile. §. ἔτος σωτήριον, ans du Seigneur. anni Domini. §. πολλὰ τὰ ἔτη, τρόπος τοῦ εὔχεσθαι καὶ χαιρετᾶν, plusieurs années. molti anni. ἄχρηστα δὲ, καὶ αὐτὶ τούτων ὁρίζει τὰ μεταχειρισθῇ τινὰς ἄλλω φράσιν.

Ε'τοῦτος, η, ον. Ἀντων. celui-ci, celle-ci. questo, questa.

Ε'τυμολογία, οὐσ. étymologie. etimologia.

Ε'τυμολογικὸν, οὐσ. étymologique. etimologico.

Ε'τυμολογιστὴς, οὐσ. etymologiste. etimologista.

Ε'τυμολογιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. dont on peut faire l'etymologie. di cui si può far l'etimologia.

Ε'τυμολογῶ, Ρ'. faire l'étymologie. far l'etimologia.

Ε'τυμολογῶν, μετ. etymologiste. etimologista.

Εὐαγγελίζω, Ρ'. évangeliser. evangelizzare.

Εὐαγγελίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui évangelise. colui ἢ colei che evangelizza, evangelizzante.

Εὐαγγελικὸς, ή, όν. ἐπίθ. évangélique. evangelico.

Εὐαγγελικῶς, ἐπίῤ. évangéliquement. evangelicamente.

Εὐαγγέλιον, οὐσ. évangile. vanzelo, vangelio.

Εὐαγγέλισμα, οὐσ. l'action d'annoncer. l' annunziare.

Εὐαγ-

Εὐαγγελισθεὶς, ἕσα. θεὺ. μετ. qui a été annoncé, ée. *ch' è stato annunziato, ta.*

Εὐαγγελισμένος, η, ον. μετ. annoncé, ée. *annunziato, ta.*

Εὐαγγελισμὸς, ᾧ. annonciation. *annunziazione.*

Εὐαγγελιςὴς, ᾧ. évangeliste. *evangelista.*

Εὐαρέσκεια, ᾶς. complaisance. *compiacenza.*

Εὐαρεςηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ñ celle qui a été satisfait. *colui ñ colei ch' è stato contento, compiaciuto.*

Εὐαρεστήσας, άσα. μετ. celui ñ celle qui a plu. *colui ñ colei che ha piaciuto.*

Εὐάρεστος, η, ον. ἐπίθ. agréable. *aggradevole.* §. εὐάρεστος. complaisant, te. *compiacente.* §. εὐάρεςος, ἀγαπητὸς, aimable. *amabile.*

Εὐαρεςότης, ος. amabilité. *amabilità.*

Εὐαρεςούμενος, η, ον. μετ. celui ñ celle qui se plait, qui se contente. *colui ñ colei che si contenta.*

Εὐαρέστως, ἐπίρ. agreablement. *dilettevolmente, soavemente.* §. εὐαρέςως δέχομαι, agréer. *gradire.*

Εὐαρεςῶ, Ρ'. ἀρέσκω. agréer. *andar a genio, piacere.* §. εὐαρεςῶ. complaire. *compiacere.* §. εὐαρεςοῦμαι. se complaire. *compiacersi.*

Εὐαρεςῶν, ἕσα. μετ. celui ñ celle qui complait, complaisant, satisfaisant: *colui ñ colei che compiace, compiacente.*

Εὐγάζω, Ρ'. ôter. *levare, tor via.* §. εὐγάζω ἔξω. faire sortir, chasser. *far sortire, discacciare.* §. σὲ παρακαλῶ εὔγαλέ του αὐτὴν τὴν γνώμην ἀπὸ τὸ κεφάλι. je vous prie arrachez lui. ñ otez lui cette opinion de la tête. *vi prego, levategli quest' opinione dal capo.* §. ἕνας διάβολος εὐγάνει τὸν ἄλλον. un clou chasse l'autre. *un chiodo caccia l'altro.* §. εὔγαλε τὸ ὑποκάμισόν του κ' ἐπλάγιασε. il a quitté sa chemise, et se coucha. *si è levato la camicia, e si coricò.* §. εὐγάζω αἷμα. saigner. phlebotomiser. *cavar sangue.* §. εὐγάζω γλῶσσαν. parler, répondre effrontément. *parlar, rispondere sfacciatamente.* §. εὐγάζω τὴν γλῶσσαν, ἤγουν δείχνω τὴν γλῶσσαν. montrer la langue. *mostrar la lingua, far veder la lingua.* §. εὐγάζω τὴν γλῶσσαν, τὴν ξεριζώνω. arracher la langue. *strappar la lingua di bocca.* §. εὐγάζω δόντια. pousser de dents, commencer à sortir des dents. *spuntar i denti.* §. εὐγάζω τὰ δόντια, ἤγουν τὰ ξεριζώνω. arracher les dents. *cavar i denti.* §. δὲν τὸ εὔγαλε ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἀλλὰ τὸ ἤκουσε. il ne l'a pas forgé, mais il l'a entendu. *non l'ha inventato, non l'ha cavato di testa, ma l'ha sentito.* §. εὐγάζω λόγον. faire courir un bruit. *far correr voce. spargere voce.* §. εὐγάζω τὴν μύξαν. se moucher. *soffiarsi il naso.* §. εὐγάζω ὄνομα. nommer. *nominare.* πῶς τὸν εὔγαλαν; comment l'a-t-on nommé? quel nom lui a-t-on donné? *come l'hanno chiamato? che nome gli hanno dato?* §. εὐγάνω τὸ ψωμί μου. gagner son pain, sa nourriture. *cavar ñ guadagnare il suo pane, il suo mantenimento.* §. μοῦ εὔγαλαν πῶς... on m'a accusé de. *m'hanno imputato...*

Εὐγαίνω, Ρ'. sortir. *sortire, uscire.* §. εὐγαίνοντας. sortant. *sortendo.* §. τώρα εὐγῆκε. il ne fait que sortir. *appena egli è sortito.* §. τὸ ἰατρικὸν ὁποῦ ἐπῆρε τὸν ἔκαμε νὰ εὔγῃ πέντε φοραῖς, ἤγουν τὸν ἐκίνησε πέντε χέρια. le remede qu'il a pris, l'a fait aller cinq fois. *il rimedio che ha preso, l'ha fatto andare di corpo cinque volte.* §. εὐγῆκε καθαρὸς. il est sorti sans tache. *è sortito netto.* §. εὐγῆκε λόγος. il court un bruit. *corre voce.* §. εὐγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου. perdre la tête. *perdere la testa, esser fuori di cervello.* §. εὔγα ἀπ' ὀμπρός μου. leve toi de devant, otes-vous devant moi,

moi. *levati dinanzi, toglti dalla mia presenza*. §. ἀρχινᾷ νὰ εὐγαίνῃ ὁ ἥλιος. le sole il commence à lever. *il sole comincia a spuntare*.

Εὔγαλμα, ὗσ. l'action d'ôter. *il levare, il tor via*. §. εὔγαλμα. l'action de faire sortir. *il far sortire*.

Εὐγαλμένος, η, ον. μετ. ôte, ée. *levato, ta. tolto, ta. via*. § εὐγαλμένος. sorti, ie. *sortito, ta. uscito ta*.

Εὐγάλσιμον, ἰδὲ Εὔγαλμα.

Εὐγένεια, οὖσ. noblesse. *nobiltà*.

Εὐγενέστατος, η, ον. ἐπίθ. très noble. *nobilissimo, ma*. §. εὐγενέστατος τοῖς τρόποις, très-civil, le très-poli. ie. *civilissimo, ma*.

Εὐγενής, ἐπίθ. noble, gentil homme. *nobile, gentiluomo*.

Εὐγενίζω, Pʹ. anoblir, ennoblir, *nobilitare*. §. εὐγενίζω, στολίζω, εὐπρεπίζω. embellir, rendre gentil. *aggentilire, allindare*.

Εὐγενικὰ, ἐπίρ. noblement. *nobilmente*.

Εὐγενικός, ἡ, όν. ἐπίθ. noble, gentil. le. *nobile, gentile*. §. εὐγενικὸς τοῖς τρόποις. civil. *civile*. §. εὐγενικὸς κόσμος. beau monde. *gente colta*.

Εὐγενικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-civil, le. très-gentil. le. *civillissimo, ma. gentilissimo, ma*.

Εὐγενίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ennobli. *colui ȟ colei cha ha nobilitato*.

Εὐγένισμα, οὖσ. anoblissement. *il nobilitare, anobilire*.

Εὐγενισμένος, η, ον. μετ. ennobli, ie. anobli, ie. *nobilitato, ta*.

Εὐγλωττία, ὗσ. éloquence. *eloquenza*. §. μὲ εὐγλωττίαν, avec éloquence. *con eloquenza, facondamente, eloquentemente*.

Εὔγλωττος, ἐπίθ. éloquent, *eloquente, facondo, da*.

Εὐγλωττότατα, ἐπίρ. très-éloquement. *eloquentissimamente*.

Εὐγλωττότατος, ἐπίθ. très éloquent, te. *eloquentissimo, ma. facondiosissimo*.

Εὐγνωμοσύνη, ὗσ. réconnoissance. gratitude. *riconoscenza, gratitudine*.

Εὐγνώμων, ἐπίθ. réconnoissant, te. *riconoscente*. §. εὐγνώμων ἀναγνώστης, ἀκροατής. lecteur, auditeur bénévole. *lettore, auditore benevolo*.

Εὐδαιμονία, ὗσ. bonheur, félicité. *felicità*.

Εὐδαίμων, ἐπίθ. bienheureux, euse. *beato, ta. felice*.

Εὐδία, ὗσ. bonace. *bonaccia di mare*.

Εὐδιάζω, Pʹ. bonacer. *bonacciare*.

Εὐδιάθετος, η, ον. ἐπίθ. dispos, agile. *snello*.

Εὐδιάλλακτος, ἐπίθ. reconciliable. *riconciliabile, conciliabile*.

Εὐδοκία, ὗσ. complaisance. *compiacenza, diletto*.

Εὐδοξία, ὗσιασ. célebrité. *celebrità*.

Εὐεξία, ὗσ. bonne constitution. *buona complessione*.

Εὐεργεσία, ὗσ. bénéfice, bienfaisance. *benefizio, beneficenza*.

Εὐεργετηθείς, εῖσα. θεὺ. μετ. qui a reçu des bienfaits. *ch'è stato beneficato, ta*.

Εὐεργέτημα, ὗσ. bienfait. *benefizio, favore*.

Εὐεργετημένος, η, ον. μετ. qui a reçu des bienfaits, des faveurs. *beneficato, ta. favorito. a*.

Εὐεργετήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait du bien à quelqu'un. *colui ȟ colei che ha beneficato*.

Εὐεργέτης, ὗσ. bienfaicteur, trice. *benefattore, trice*.

Εὐεργετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. bienfaisant, te. *benefico, ca*.

Εὐεργετικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bienfaisant, te. *beneficentissimo, ma*.

Εὐεργέτρια, οὖσ. bienfaictrice. *benefattrice*.

Εὐεργετῶ, Pʹ. faire du bien à quelqu'un. *far del bene a qualcuno, beneficare*.

Εὐεργετῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui fait du bien à quelqu'un. *colui ȟ colei che benefica*.

Εὐήθης, ἐπίθ. benêt. *semplice, allocco*. §. εὐήθης ἢ ὁ ἥμερος, εὐπροσήγορος. doux. affable. *blando, affabile*.

Εὐη-

Εὐηχῶ, P'. retentir. *ecchéggiare.*

Εὐηχῶν, μετ. retentissant, te. *ecchéggiante.*

Εὐθηνά, ἐπίρ. à bon marché. *a buon mercato.*

Εὐθήνια, ὑσ. bon marché. *buon mercato.*

Εὐθηνός, ή, όν. ἐπίθ. qui n' est point cher, qui est à bon marché. *ch' è di buon mercato, che non è caro.*

Εὐθυμία, ὑσ. enjouement. gaieté. *giocondità, gaiezza, gioia, allegrezza, diletto.*

Εὔθυμος, ἐπίθ. enjoué, ée. gai. ie. gaillard. de. *giocondo, da. gajo, ja. lieto, ta.*

Εὐθυμῶ, P'. se réjouir, passer son temps agréablement. *rallegrarsi, diportarsi, divertirsi, ricrearsi.*

Εὐθύς, εῖα, θύ. ἐπίθ. direct. te. droit. te. *diretto, diritto, dritto, ta.* §. εὐθύς, δίκαιος. droit, te. *dritto, ta. giusto, ta.* §. κατ' εὐθεῖαν. directement. *direttamente, a dirittura.*

Εὐθύς, ἐπίρ aussitôt. *subito.* §. εὐθὺς ὅπῦ εἶπεν, εὐθὺς κ᾽ ἔγινε, aussitôt dit, aussitôt fait. *detto fatto.* §. εὐθύς, παρευθὰ, εἰς τὴν τὴν στιγμήν. sur le champ. *immantinente.* §. εὐθὺς ὅπῦ, dès que. *tosto che.* §. τώρα εὐθύς. tout à cette heure, tout-à l' heure. *or ora, fra poco.* §. εὐθὺς εὐθύς. tantôt. *or ora.*

Εὐθύτης, ὑσ. droiture. *rettitudine.*

Εὔκαιρα, ἐπίθ. commodément, à loisir. *comodamente, con comodo.* §. εὔκαιρα, ματαίως. en vain. *indarno.*

Εὐκαιρία, ὑσ. commodité. *comodità.* §. εὐκαιρία, opportunité. occasion. loisir, bon moment. *opportunità, occasione, momento favorevole.* §. θέλει τὸ κάμω μὲ εὐκαιρίαν. je le ferai à mon aise. *lo farò a mio comodo.* §. μὲ εὐκαιρίαν. à loisir. à sa commodité. sans se presser. *a bell' agio, a suo agio, con suo comodo.* §. δὲν ἔχω εὐκαιρίαν, n' avoir pas le loisir. *non aver agio.*

Εὐκαιρολογία, εὐκαιρολόγος, ἰδὲ Ματαιολογία κ᾽ τὰ λοιπά.

Εὔκαιρος. ἐπίθ. commode. *comodo, da.* §. εὔκαιρος, μάταιος. vain. ne. *vano, na.* §. εὔκαιρος ἄδειανός, vide, *vuoto, ta.*

Εὐκαίρωμα, ὑσ. l'action de vider. évacuation. *votamento. evacuazione.*

Εὐκαιρωμένος, η, ον. μετ. vidé, ée. *votato. ta.*

Εὐκαιρώνω, P'. vider, évacuer. *votare, evacuare.*

Εὔκαμπτος, η, ον. ἐπίθ. souple. *pieghevole.*

Εὐκαίρως, ἐπίρ. à propos. *a proposito.* §. ὁμιλῶ εὐκαίρως. parler à propos. *palar a proposito.*

Εὐκατάκριτος, ἐπίθ. critiquable. *che si può criticare.*

Εὐκατάληπτος, ἐπίθ. compréhensible. *comprensibile.*

Εὐκαταφρόνητος, ἐπίθ. méprisable. *dispregevole.*

Εὐκινησία, ὑσ. mobilité, agilité. *mobilità, agilità.*

Εὐκίνητος, ἐπίθ. agile. *agile.*

Εὔκλεια, ὑσ. célébrité. *celebrità.*

Εὐκλεής, ἐπίθ. célèbre, *celebre.*

Εὐκλεῶς, ἐπίρ. avec célébrité. *con celebrità.*

Εὔκολα, ἐπίρ. aisément, facilement. *facilmente, agevolmente.*

Εὐκολαίνω, P'. faciliter, rendre facile. *facilitare.*

Εὐκολεμένος, η, ον. μετ. facilité, ée. *facilitato, ta.*

Εὐκολία, ὑσ. facilité, *facilità.*

Εὐκολογνώριστος, ἐπίθ. connoissable. reconnoissable. *conoscibile, riconoscibile.*

Εὐκολογρύκητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on peut aisement entendre. *che si può facilmente intendere.*

Εὐκολόβραστος, η, ον. ἐπίθ. de facile cuisson, de bonne cuisson. *cocitojo, ja.*

Εὐκολογύριστος, ἐπίθ. roulant, te. *agevole a girare.*

Εὐκολοδιάβαστος, ἐπίθ. lisible. *leggibile.*

Εὐκολοδιόρθωτος, ἐπίθ. accommodable. *accomodabile, che si può accomodare.* §. εὐκολοδιόρθωτος, corrigible, qu'on peut aisement corriger. *emendabile, emendevole.*

Εὐκολοκατάληπτος, ἐπίθ. comprehensible, qu'on peut comprendre. *comprensibile, che facilmente si comprende.*

Εὐκολοκίνητος, ἐπίθ. mobile. *mobile.*

Εὐκολοκύλιςος, ἐπίθ. roulant, te. *facile a rotolare.*

Εὐκολομάθητος, ἐπίθ. ὅπου εὔκολα μαθαίνεται. qu'on peut aisément apprendre, propre à être appris. *apprendevole, che si può facilmente imparare.* §. εὐκολομάθητος, ὅςις εὔκολα μανθάνει, εὔκολα ἠμπορεῖ τὰ διδαχθῇ. disciplinable. *ammaestrevole.* §. εὐκολομάθητος, ὅπου ἔχει εὐκολίαν εἰς τὸ τὰ μανθάνῃ. qui apprend facilement. *apprensivo.*

Εὐκολόπαρτος, ἐπίθ. prénable, qu'on peut aisement prendre. *che si può facilmente prendere, prendibile.*

Εὐκολοπίςευτος, η, ον. ἐπίθ. croyable, qu'on peut facilement croire. *credibile, che si può facilmente credere.*

Εὐκολοπιςία, ἡ. crédulité. *credulità.*

Εὐκολόπιςος, ἐπίθ. crédule. *credulo, la.*

Εὐκολοπλάνητος, ἐπίθ. dupe. *corrivo, va. merlotto.*

Εὔκολος, η, ον. ἐπίθ. aisé, ée. facile. *agevole, facile.*

Εὐκολοσάλευτος, η, ον. ἐπίθ. mobile. qu'on peut aisément mouvoir. *mobile, che si può facilmente muovere.*

Εὐκολοσίαςος, ἐπίθ. accommodable. *accomodabile.*

Εὐκολοσύμωτος, ἐπίθ. accéssible, de facile accès. *di facile accesso, accessibile, trattabile.*

Εὐκολοσυμφώνητος, η, ον. ἐπίθ. accommodable, *che si può accomodare.*

Εὐκολοτζάκιςος, η, ον. ἐπίθ. cassant, te. fragile, frêle. *fragile, frale.* §. τὸ εὐκολοτζάκιςον. fragilité. *fragilità.*

Εὐκολωμένος, μένη, μετ. celui ὃ celle qui a facilité. *colui ὃ colei che ha agevolato, che ha facilitato.*

Εὐκολωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὃ celle qui a été aplani, qui a été facilité. *colui ὃ colei ch'è stato facilitato, agevolato.*

Εὐκολύνω, Pʹ. faciliter, aplanir, rendre facile. *facilitare, agevolare.*

Εὐκολύνων, ουσα. μετ. celui ὃ celle qui facilite. *colui ὃ colei che facilita.*

Εὐκολώτατα, ἐπίρ. très-facilement. *facilissimamente.*

Εὐκολώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-facile, très-aisé, ée. *facilissimo, ma.*

Εὐκολώτερα, ἐπίρ. plus facilement, plus aisement. *più facilmente.*

Εὐκολώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus facile. plus aisé, ée. *più facile.*

Εὐκοσμία, ἡ. décence. *decenza, decoro.*

Εὔκοσμος, ἐπίθ. décent, te. *decente. dicevole.*

Εὐκόσμως, ἐπίρ. décemment. *decentemente, con decoro.*

Εὐκρασία, ἡ. bonne complexion, constitution. *buona complessione.* §. εὐκρασία τοῦ ἀέρος, température. *temperatura.*

Εὔκρατος, η, ον. ἐπίθ. robuste, de bonne constitution. *robusto, ta, di buona complessione.*

Εὐκτήριος, ἐπίθ. εὐκτήριος οἶκος, oratoire. *oratorio, cappella.*

Εὐκτικὸς, ἐπίθ. εὐκτικὴ ἔγκλισις, optatif. *ottativo.*

Εὐλάβεια, ἡ. dévotion, vénération, révérence. *devozione. venerazione. riverenza.* §. εὐλάβεια, σέβας. respect. *rispetto.* §. μὲ εὐλάβειαν, respectueusement. *rispettosamente.*

Εὐλαβὴς, ἐπίθ. dévot, te. *devoto, ta.* §. εὐλαβὴς, ὅπου φέρει σέβας. réspectueux, euse. *rispettoso, sa.*

Εὐλαβέςατος, ἐπίθ. vénérable. *venerando.* §. εὐλαβέςατος δοῦλος. très-devoué. *devotissimo.*

Εὐλαβητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. respectueux, euse. *rispettoso, sa.*

Εὐλαβοῦμαι, Pʹ. révérer, respecter, venérer. *venerare, rispettare, riverire.* §. τὸν ἐτίμησα πάντοτε καὶ τὸν εὐλαβήθηκα. je l'ai toujours honoré et respecté. *l'ho sempre onorato, e rispettato.*

Εὐ-

Εὐλαβῶς, ἐπίῤ. respectueusement. *riverentemente, rispettosamente.*

Εὔλαλος, η, ον. ἐπίθ. sonore, résonnant, te. *sonoro, ra.*

Εὐλογηθεὶς, εῖσα. θεύ. μετ. celui ῆ celle qui a été beni. *colui ῆ colei ch' è stato benedetto.*

Εὐλόγημα, ουσ. l'action de bénir. *il benedire.*

Εὐλογημένα, ἐπίῤ. avec bénediction. *con benedizione.*

Εὐλογημένος, η, ον. μετ. béni, ie. *benedetto, ta.* §. ἄρτος εὐλογημένος, pain benit. *pane benedetto.* §. δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου. venez les biens-aimés de mon pére. *venite prediletti del padre mio.*

Εὐλογήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a béni. *colui ῆ colei che ha benedetto.*

Εὐλόγησις, ουσ. bénediction. *benedizione.*

Εὐλογητάριον, ουσ. benédictionnaire. *benedizionario.*

Εὐλογητὴς, ὁσ. celui qui bénit. *colui che benedice.*

Εὐλογητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de benédiction. *di benedizione.*

Εὐλογητὸς, ή, όν. ἐπίθ. béni, ie. *benedetto, ta.*

Εὐλογία, ἡσ. bénédiction. *benedizione.* §. εὐλογία τῆς τραπέζης. bénédicite. *benedicite.* §. εὐλογία. εὐλογημένος ἄρτος. pain bénit. *pane benedetto.*

Εὐλογιὰ, ἡσ. petite vérole. *vajuolo.* §. τὰ σημάδια τῆς εὐλογιᾶς, creux, marque de la petite vérole. *buttero.* εἶναι ὅλος καταφαγωμένος ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς. il a le visage tout cousu, *ha il volto tarlato dal vajuolo.*

Εὐλογιάρης, ἐπίθ. picoté, gâté, ée. de la petite vérole. *butterato, ta. butteroso, sa.*

Εὔλογος, η, ον. ἐπίθ. raisonnable. *ragionevole.* §. εὑρίσκω εὔλογον. trouver bon. *trovare buono.*

Εὐλογῶ, Pʹ. bénir. *benedire.* §. εὐλογῶ τοὺς νεονύμφους, τὸ συνοικέσιον, célébrer un mariage. *celebrare un matrimonio.*

Εὐλογῶν, οῦσα. μετ. celui ῆ celle qui bénit. *colui ῆ colei che benedice.*

Εὐλογοφανὴς, ἐπίθ. probable, vraisemblable. *probabile, apparente.*

Εὐμαθὴς, ἐπίθ. qui apprend facilement. *apprensivo, che facilmente impara.*

Εὐμάθητος, ἐπίθ. propre à être appris. *apprendevole.*

Εὐμένεια, ουσ. bienveillance, bénignité, clemence. *benevolenza, benignità, clemenza.*

Εὐμενὴς, ἐπίθ. bienveillant, te. bênin. gne. clement, te. *benigno, na. benevolo, la. affettuoso, sa. clemente.*

Εὐμετάβλητος, η, ον. ἐπίθ. changeant, te. *cangiante.*

Εὐμετάδοτος, ἐπίθ. communicatif, ive. *comunicativo, va.*

Εὐμεταχείριστος, ἐπίθ. accomodant, te. *trattabile, compiacevole.*

Εὔμορφα, ἐπίῤ. joliment. *leggiadramente, pulito.*

Εὐμορφαίνω, Pʹ. embellir. *abbellire.* §. εὐμορφαίνω, γίνομαι εὔμορφος, s'embellir, devenir beau. *diventar bello.*

Εὐμορφαίνων, μετ. ἀρ. qui embellit. *che abbellisce. abbellitore.* §. εὐμορφαίνων, ὁποῦ γίνεται εὔμορφος. qui s'embellit, qui se fait beau. *che si fa bello.*

Εὐμορφία, ὁσιας. beauté. *bellezza.*

Εὐμορφίζω, Pʹ. embellir. *abbelire, aggentilire.*

Εὐμορφίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a embelli. *colui ῆ colei che ha abbellito.* §. εὐμορφίσας, ὅστις ἔγινεν εὔμορφος. celui ῆ celle qui est devenu beau. *colui ῆ colei ch' è divenuto bello.*

Εὐμόρφισμα. ουσ. embellissement. *abbellimento.*

Εὐμορφισμένος, η, ον. μετ. embelli, ie. *abbellito, ta.*

Εὔμορφος, η, ον. ἐπίθ. beau, belle. *bello, la.* §. εὔμορφος ἄνθρωπος. un bel homme. *un bell' uomo.*

Εὐμορφότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, très-belle. *bellissimo, ma.*

Εὐμορφότερος, η, ον. ἐπίθ. plus beau, plus belle. *più bello, la.*

Εὐμορφούτζικος, η, ον. ἐπίθ.

πίθ. bellot, te. jolier. *bellino, na.*

Εὔνοια, ὠσιας. bénignité bienveillance, affection, faveur. *benignità, benevolenza, affezione, favore.* §. εἶμαι εἰς τὴν εὔνοιαν τινός, ἢ χαίρομαι τὴν εὔνοιαν τινός. être en grace auprès de quelqu'un, être dans les bonnes graces, avoir les bonnes graces de quelqu'un. *essere in grazia appresso qualchedunno, essere nelle buone grazie, aver le buone grazie di qualcheduno.*

Εὐνοϊκός, ή, όν. ἐπίθ. bienveillant, te. bénin, gne, affectueux, euse. favorable. *benigno, gna. benevolo, la. affettuoso, sa. favorevole.*

Εὐνοϊκῶς, ἐπίρ. bénignement, affectueusement, favorablement. *benignamente, affettuosamente, favorevolmente.* §. εὐνοϊκῶς διάκειμαι πρός τινα. affectionner. *portar affetto, voler bene.*

Εὐνοϊκώτατα, ἐπίρ. très-bénignement, très-affectueusement. *benignissimamente, affettuosissimamente.*

Εὐνοϊκώτατος, ἡ, ον. ἐπίθ. très-bienveillant, te. très-affectueux, euse. *affettuosissimo, ma.*

Εὐνουχίσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a châtré. *colui ἢ colei che ha castrato.*

Εὐνούχισμα, ουσ. castration. *castratura.*

Εὐνουχισμένος, η, ον. μετ. châtré, ée. *castrato, ta.*

Εὐνουχίζω, P'. châtrer. *castrare.*

Εὐνουχίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui châtre. *colui ἢ colei che castra.*

Εὐνοῦχος, ουσ. eunuque. *eunuco.*

Εὔοδιον, ὡς τὸ, κατ' εὔοδιον. à bon port. *a buon porto.*

Εὐοδῶ, ἰδὲ Κατευοδῶ.

Εὐπατώριον, ουσ. φυτόν. eupatoire. *eupatorio, erba giulia.*

Εὐπείθεια, ουσ. docilité. *docilità.*

Εὐπειθής, ἐπίθ. docile. *docile.*

Εὐποιΐα, ουσ. bénéficence. *beneficenza.*

Εὐπειθῶς, ἐπίρ. avec docilité. *con docilità.*

Εὐπορία, ουσ. affluence, *affluenza, copia.* §. εὐπορία, πλοῦτος. opulence. *opulenza.*

Εὔπορος, η, ον. ἐπίθ. copieux. euse. *copioso. sa. abbondante.* §. εὔπορος, πλούσιος. opulent, te. *opulento, agiato, ta. dovizioso, sa.*

Εὐπορῶ, P'. abonder. *abbondare, esser ricco.*

Εὐπρέπεια, ουσ. bienséance, décence. *convenienza, decenza, decoro.*

Εὐπρεπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-décent, te. *decentissimo, ma. decorosissimo, ma.*

Εὐπρεπής, ἐπίθ. bienséant, te. decent, te. *decente, convenevole, decoroso, sa. dicevole.*

Εὐπρεπίζω, P'. parer. orner. *ornare, abbellire, decorare.*

Εὐπρεπίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui pare. qui orne. *colui ἢ colei che orna, che abbellisce, che decora.*

Εὐπρεπίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a paré. qui a orné. *colui ἢ colei che ha ornato, che ha decorato.*

Εὐπρεπισθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été paré. qui a été orné. *colui ἢ colei ch' è stato ornato, e stato decorato.*

Εὐπρέπισμα, ουσ. parure, ornement. *ornamento.*

Εὐπρεπισμένος, η, ον. μετ. orné, ée. *ornato, ta.*

Εὐπροσηγορία, ουσ. affabilité. courtoisie. *affabilità, cortesia.*

Εὐπροσήγορος, ἐπίθ. affable, courtois. *affabile, trattabile, cortese.* §. τὸ εὐπροσήγορον. l'affabilité. *affabilità.*

Εὐπροσηγόρως, ἐπίρ. affablement, d'une maniére affable, *affabilmente.*

Εὐπρόσδεκτος, η, ον. ἐπίθ. acceptable. *accettabile.* §. εὐπρόσδεκτος. agréable. *accetto, ta. ben visto, ta.*

Εὐπρόσιτος, η, ον. ἐπίθ. accessible, accostable, de facile accès, *accessibile, di facile accesso.* §. εὐπρόσιτος, μεταφ. εὐπροσήγορος, accostable, affable. *trattabile, affabile.*

Εὐπροφάσιστος, η, ον. ἐπίθ. spécieux, euse. *specioso, sa. apparente.*

Εὑρεθείς, εῖσα. μετ. celui

lui ἢ celle qui a été trouvé. *colui ἢ colei ch' è stato trovato.*

Εὕρημα, ους. l'action de trouver. *il trovare.* §. εὕρημα. trouvailles. *trovato.*

Εὑρημένος, η, ον. μετ. trouvé, ée. *trovato, ta.*

Εὕρεσις, εως. l'action de trouver. *il trovare.* §. εὕρεσις τοῦ Σταυροῦ, l'invention de la S. Croix. *l'invenzione della S. Croce.*

Εὑρετὴς, οῦ. inventeur. *inventore.*

Εὑρετικός, ή, όν. ἐπίθ. inventif, ive. *inventivo, va.*

Εὑρετὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut trouver, *che si può trovare.*

Εὕρομα, ἰδὲ Εὕρημα.

Εὑρισκόμενος, η, ον, μετ. celui ἢ celle qui se trouve. *colui ἢ colei che si trova.*

Εὑρίσκω, Π'. trouver. *trovare.* §. εὑρίσκοντας. trouvant. *trovando.*

Εὑρίσκων, κουσα. μετ. celui ἢ celle qui trouve. *colui ἢ colei che trova.*

Εὖρος, ου. ἄνεμος. eurus. *euro.*

Εὐρυχωρία, Π'. amplitude, ampleur. *ampiezza.*

Εὐρύχωρος, η, ον. ἐπίθ. ample, spacieux, euse. *ampio, pia. spazioso, sa.*

Εὐρυχωρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-ample. *ampissimo, ma.*

Εὐρυχωρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus ample. *più ampio, pia.*

Εὐρυχωρότης, ητος. ampleur. *ampiezza.*

Εὐρυχώρως, ἐπίρ. spacieusement, amplement. *ampiamente, in luogo spazioso.*

Εὑρών, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a trouvé. *colui ἢ colei che ha trovato.*

Εὐρώπη, ης. Europe. *Europa.*

Εὐρωστία, ας. vigueur, force. *robustezza.*

Εὔρωστος, η, ον. ἐπίθ. robuste. *robusto, ta.*

Εὐσαρκία, ας. corpulence. *corpulenza.*

Εὔσαρκος, η, ον. ἐπίθ. charnu, ue. gros et gras. *corpulento, ta.*

Εὐσέβεια, ας. piété. *pietà.*

Εὐσεβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-pieux. euse. *piissimo, ma.*

Εὐσεβῶς, ἐπίρ. pieusement. *piamente.*

Εὐσπλαγχνία, ας. miséricorde. *misericordia.* §. μὲ εὐσπλαγχνίαν, miséricordieusement. *misericordiosamente.*

Εὐσπλαγχνίζομαι, Π'. avoir de la miséricorde. *aver misericordia.*

Εὐσπλαγχνιζόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui a de la miséricorde. *colui ἢ colei che ha della misericordia.*

Εὐσπλαγχνικά, ἐπίρ. miséricordieusement. *misericordiosamente.*

Εὐσπλαγχνικός, ή, όν. ἐπίθ. misericordieux, euse. compatissant, te. *misericordioso, sa. compassionevole.*

Εὔσπλαγχνος, η, ον. ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa.*

Εὐσπλαγχνοῦμαι, ἰδὲ Εὐσπλαγχνίζομαι.

Εὐσπλαγχνικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-miséricordieux, euse. *misericordiosissimo, ma.*

Εὐσταθὴς, ἐπίθ. constant. te. *constante.*

Εὐστραφὴς, εὔστροφος, ἐπίθ. agile, *agile.*

Εὐσυνείδητος, ἐπίθ. consciencieux, euse. *conscienziato, ta.*

Εὐσυνειδότως, ἐπίρ. consciencieusement. *in conscienza.*

Εὐτάκτωμα, ους. ordre, arrangement, *ordine, buona disposizione.*

Εὐτακτωμένος, η, ον. ἐπίθ. reglé, ée. *regolato, ta.*

Εὐτακτώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a reglé, qui a mis en ordre. *colui ἢ colei che ha ordinato, che ha regolato.* §. εὐτακτώσας, ὁδ. celui ἢ celle qui s'est conduit sagement. *colui ἢ colei che si è comportato saviamente.*

Εὐτακτικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut regler. *che si può regolare.*

Εὔτακτος, ἐπίθ. reglé, ée. *regolato, ta.*

Εὐτακτῶ, Π'. regler. *regolare.* §. εὐτακτῶ, ὁδ. πολιτεύομαι εὐτάκτως. se conduire sagement. *comportarsi saviamente.*

Εὐτάκτως, ἐπίρ. réglément, régulièrement, *regolarmente.* §. εὐτά-

κτως

κτως, φρόνιμα, sagement. *saviamente*.

Εὐταξία, ὑσ. ordonnance, réglement. *ordinanza, regolamento*. §. ἀταξία. discipline. *disciplina*.

Εὐταξίας, ὁ ὑσ. maître des cérémonies. *maestro di cerimonie*.

Εὐτέλεια, ὑσ. bassesse. *bassezza*. §. εὐτέλεια γένους, bassesse de naissance. *ignobilità, bassezza di natali*.

Εὐτοκία, ὑσ. fécondité, *fecondità*.

Εὔτοκος, ἐπίθ. féconde. *fecondo, da*.

Εὐτοκῶ, P'. être féconde. *esser fecondo*.

Εὐτολμία, ὑσ. hardiesse, courage. *ardire, coraggio*.

Εὔτολμος, ἐπίθ. hardi, ie. courageux, euse. *ardito, ta. coraggioso, sa*.

Εὐτραπελία, ὑσ. facétie. *facezia*.

Εὐτράπελος, ἐπίθ. facetieux, euse. *faceto, ta*.

Εὐτυχέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, euse. très-fortuné, ée. *fortunatissimo, ma. felicissimo, ma*.

Εὐτύχημα, ἀρ. l'action d'être heureux. *l'essere felice*.

Εὐτυχημένος, η, ον. μετ. fortuné, ée. *fortunato, ta*.

Εὐτυχής, ἐπίθ. heureux, euse. *felice, fortunato, ta*.

Εὐτυχήσας, μετ. ἀρ. celui qui a fait fortune, qui a prosperé. *colui che ha fatto fortuna, che ha prosperato*.

Εὐτυχήσασα, μετ. θηλ. celle qui a fait fortune, qui a prosperé. *colei che ha fatto fortuna, che ha prosperato*.

Εὐτυχησμένα. ἐπίρ. heureusement, avec succès. *fortunatamente*.

Εὐτυχησμένος, ἰδὲ Εὐτυχημένος.

Εὐτυχία, οὐσ. bonheur. *felicità*.

Εὐτυχίζω, P'. rendre heureux. *fare qualcheduno felice*.

Εὐτυχῶ, P'. οὐδ. être heureux, prosperer, avoir un bon succès dans ses affaires. *prosperare, riuscir a buon termine*.

Εὐτυχῶν, ὗσα. μετ. celui ἢ celle qui prospere. *colui ὴ colei ch' è in prosperità*.

Εὐτυχῶς, ἐπίρ. heureusement, par bonheur. *per sorte, per buona fortuna, fortunatamente*.

Εὐφημία, οὐσ. célébrité. *celebrità*. §. εὐφημία. applaudissement. *applauso*.

Εὐφημίζω, ἰδὲ Εὐφημῶ.

Εὐφημίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a applaudi. *colui ὴ colei che ha applaudito*.

Εὐφημισθείς, εισα, θεν. μετ. celui ἢ celle qui a été applaudi. *colui ὴ colei ch' è stato applaudito*.

Εὐφήμισμα, οὐσ. applaudissement. *applauso*.

Εὐφημισμένος, η, ον. ἐπίθ. célébre. *celebre*. §. εὐφημισμένος, μετ. applaudi, ie. *applaudito, ta*.

Εὐφημιστικός, ή, όν. ἐπίθ. d'applaudissement, *d'applauso*.

Εὐφημιστός, ή, όν. ἐπίθ. digne d'applaudissement. *degno d'applauso*.

Εὐφημοῦσα, μετ. θηλ. celle qui applaudit. *colei che applaudisce, applauditrice*.

Εὐφημῶ, P'. applaudir, battre les mains. *applaudire, fare applauso, batter le mani*. §. εὐφημῶ, célébrer. *celebrare*.

Εὐφημῶν, μετ. ἀρ. celui qui applaudit. *colui che applaudisce, applaudente*.

Εὐφόρβιον, ὑσ. euphorbe. *euforbio*.

Εὐφορία, ὑσ. fertilité, fécondité. *fertilità, fecondità*.

Εὐφράδεια, ὑσ. élegance. *facondia*.

Εὐφραδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-éloquent, te. *facondiosissimo, ma*.

Εὐφραδής, ἐπίθ. éloquent, te. *facondo. facondioso, sa*.

Εὔφορος, ἐπίθ. fécond, de. fertile. *fertile, fecondo, da*.

Εὐφραινόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui se récrée, qui se rejouit. *colui ὴ colei che si ricrea, che si rallegra*.

Εὐφραίνω, P'. délecter, récréer, rejouir. *dilettare, ricreare*. §. εὐφραίνομαι. se récréer. *rallegrarsi*.

Εὐφραίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rejouit. *colui ὴ colei che rallegra*.

Εὐ-

Εὐφροσύνη, ἡ. aménité, agrément, récréation, *amenità, diletto, ricreazione*.

Εὐφρόσυνος, η, ον. ἐπίθ. réjouissant, te. récréatif, ive. *ameno, na, ricreativo, va*.

Εὐφυέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-ingénieux, euse. *ingegnosissimo, ma*.

Εὐφυής, ἐπίθ. ingénieux, euse. *ingegnoso, sa*.

Εὐφυΐα, ἡ. génie, talent. *ingegno*.

Εὐφυῶς, ἐπίρ. ingénieusement. *ingegnosamente*.

Εὐχαριστηθείς, εῖσα. μετ. ὅστις ἔλαβεν εὐχαριστίας. celui ou celle qui a été remercié. *colui o colei ch'è stato ringraziato*. §. εὐχαριστηθείς, ὅστις εὐχαριστήθη, ἤμουν εὐχαριστημένος, celui ou celle qui a été satisfait. *colui o colei ch'è stato soddisfatto, contentato*.

Εὐχαρίστημα, τό. l'action de remercier. *il ringraziare*. §. εὐχαρίστημα, τὸ νὰ εἶναι τινὰς εὐχαριστημένος, contentement. *contento*.

Εὐχαριστημένος, η, ον. μετ. ὅστις ἔλαβεν εὐχαριστίας, remercié, ée. *ringraziato, ta*. §. εὐχαριστημένος, ὅστις εἶναι εὐχαριστημένος, aise, content, te. *contento, ta*. §. εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος εἰς αὐτό. je suis bien aise de cela. *sono contento di questo*. §. εἶμαι εὐχαριστημένος, στέργω. être content. *essere contento*.

Εὐχαριστήσας, σασα. μετ. ὅστις ἀπέδωκε χάριτας, celui ou celle qui a remercié. *colui o colei che ha ringraziato*. §. εὐχαριστήσας, ὅστις ἔκαμε τινὰ εὐχάριστον, celui ou celle qui a contenté quelqu'un. *colui o colei che ha contentato qualcheduno*.

Εὐχαρίστησις, ἡ. τὸ ἀποδίδειν χάριτας, remerciement. *ringraziamento*. §. εὐχαρίστησις τοῦ ἑαυτοῦ. contentement. *contento*.

Εὐχαριστία, ἡ. action de grâces. *rendimento di grazie*. §. εὐχαριστίαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεός. grâces à dieu, dieu merci. *grazie a Dio*. §. εὐχαριστία τῆς τραπέζης. grâces. *ringraziamento*. §. εὐχαριστία, ἡ θεία εὐχαριστία. eucharistie. *eucaristia*.

Εὐχαριστικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui remercie. *colui o colei che ringrazia*.

Εὐχάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις εἶναι εὐχαριστημένος. content, te. *contento, ta*. §. εὐχάριστος, εὐγνώμων. reconnoissant, te. *riconoscente*.

Εὐχαριστούμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se contente. *colui o colei che si contenta*.

Εὐχαριστῶ, Ρ'. ἀποδίδω εὐχαριστίας. remercier. *ringraziare*. §. σᾶς εὐχαριστῶ. je vous rends grâces, grand merci. *vi rendo grazie, vi ringrazio*. §. εὐχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχάριστον, contenter, satisfaire, *soddisfare, appagare, contentare*. §. εὐχαριστοῦμαι. se contenter, être content. *essere contento, contentarsi*.

Εὐχαριστῶν, ῶσα. μετ. ὅστις προσφέρει εὐχαριστίας. celui ou celle qui a été remercié. *colui o colei ch'è stato ringraziato*. §. εὐχαριστῶν, ὅστις κάμνει τινὰ εὐχαριστημένον. celui ou celle qui contente, qui satisfait. *colui o colei che contenta, che appaga, contentante, appagante*.

Εὐχέλαιον, ου. extreme onction. *estrema unzione*.

Εὐχετικῶς, ἐπίθ. par souhait. *per augurio*.

Εὐχή, ἡ. souhait. *desiderio*. §. εὐχή, προσευχή. prière. oraison. *preghiera, orazione*.

Εὐχολόγιον, ου. eucologe. *eucologio*.

Εὔχομαι, Ρ'. souhaiter. *augurare*. §. σᾶς εὔχομαι τὴν καλὴν ἡμέραν. je vous souhaite le bon jour. *vi do il buon giorno*.

Εὐχόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui souhaite. *colui o colei che augura*.

Εὐωδία, ἡ. bonne odeur. *buon odore*.

Εὐωδιάζει, Ρ'. profumer, sentir bon. *profumare, odorare*.

Εὐωδιάζων, ουσα. μετ. odorant, te. *odorifero, ra*.

Εὐωδίασμα, τό. l'action de

de sentir bon, d'éxhaler bonne odeur. *l'esalare buon odore.*

Εὐωδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a exhalé bonne odeur. *colui ò colei che ha esalato buon odore.*

Εὐωδιαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. odoriferant, te. *odorifico, ca.*

Εὐωχία, ὐσιας. banquet. *banchetto.*

Ἐφάμιλλος, ἐπίθ. concurrent, te. emule. émulateur. *concorrente. emulo, emulatore.*

Ἐφαρμογὴ, οὐσ. application, convenance, coïncidence, *applicazione, coincidenza, conformità.*

Ἐφαρμοσμένος, η, ον. μετ. appliqué, ée. *applicato, ta.*

Ἐφαρμόττω, Ρ'. appliquer, coïncider. *applicare, coincidere.*

Ἐφέλκω, Ρ'. attirer. *attirare.* §. ἐφέλκω, σύρω τινὰ μὲ χάϊδια, μὲ ἀπάτῃ. allécher. *allettare.*

Ἔφεσις. ὐσ. inclination, penchant. *inclinazione.*

Ἐφετινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de l'année présent, de cette année, *di quest' anno.*

Ἐφέτος, ἐπίρ. cet an, cette année. *quest' anno, l'anno corrente.*

Ἐφεύρεσις, ὐσ. invention. *invenzione.*

Ἐφευρίσκω. Ρ'. inventer. *inventare.*

Ἐφευρίσκων, ουσα. μετ. celui ou celle qui invente. *colui ò colei che inventa.*

Ἐφευρετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. inventif, ive. *inventivo, va.*

Ἐφευρέτης, ἐφευρετὴς, ὐσ. inventeur. *inventore.*

Ἐφεύρημα, ὐσ. invention. *invenzione.*

Ἐφηβία, οὐσ. adolescence. *adolescenza.*

Ἔφηβος, ἐπίθ. adolescent, éphébe. *adolescente, giovinetto.*

Ἐφημερεύω, Ρ'. officier. *celebrare.*

Ἐφημερεύων, μετ. ἀρ. officiant. *il celebrante.*

Ἐφημερία, ὐσ. cure. paroisse. *parrocchia.*

Ἐφημέριος, ὐσιας. chapelain, curé. *cappellano, curato.*

Ἐφημερὶς, οὐσ. journal, éphémérides. *giornale, effemeridi.*

Ἐφιάλτης, οὐσ. ephialte, cauchemar. *efialte, incubo.*

Ἐφοὺδ, οὐσ. ephod. *efod.*

Ἐφόδιον, οὐσ. viatique. *viatico.*

Ἐφορμήσας, μετ. ἀρ. celui qui a assailli, qui a attaqué. *colui che ha assalito, aggressore.*

Ἐφόρμησις, οὐσ. assaut, attaque. *assalto, attacco.*

Ἐφορμῶ, Ρ'. assaillir, attaquer. *assalire, attaccare.*

Ἐφορμῶν, ὖσα. μετ. assaillant, te. attaquant, te. *aggressore, colui ò colei che assale.*

Ἔφορος, ὐσ. les ephores. *gli efori.*

Ἐφτὰ, κτλ. ἰδὲ Ἑπτὰ, κτλ.

Ἐφτακοίλι, ὐσ. sorte de raisin. *sorta d'uva.*

Ἔχειν, ὐσ. τὸ ἔχειν. l'avoir. *l'avere.*

Ἐχθὲς, ἐπίρ. hier. *jeri.* §. ἐχθὲς βράδυ. hier au soir. *jeri sera.* §. ἐχθὲς ταχύ. hier au matin. *jeri mattina.* §. προχθὲς. avant hier. *l'altro jeri.*

Ἐχθεσινὸς, ἰδὲ Χθεσινός.

Ἔχθρα, ὐσιας. inimitié. *inimicizia.*

Ἐχθρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui s'est fait ennemi quelqu'un. *colui ò colei che si è inimicato.*

Ἐχθρευμα, ὐσ. l'action de haïr, d'être ennemi de quelqu'un. *l'odiare, l'aver odio, inimicizia contro qualchedun.*

Ἐχθρευμένος, η, ον. μετ. qui est ennemi de quelqu'un. *inimicato con qualchedun.*

Ἐχθρεύομαι, Ρ'. μισῶ τινά. traiter en ennemi, haïr. *inimicare, odiare, portar inimicizia.* §. ἐχθρεύομαι. être haï, être ennemi de quelqu'un, se faire ennemi. *inimicarsi.*

Ἐχθρευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'ennemi. *di nemico.*

Ἐχθρευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui est digne de haine, d'inimitié. *degno d'odio, d'inimicizia.*

Ἐχθρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ennemi, ie. contraire. *inimico, ca.*

Ἐχθρικὰ, ἐχθρικῶς, ἐπίρ.

πίρ. en ennemi. *da nemico.*

Ε'χθρικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-ennemi. ennemi mortel. *inimicissimo.*

Ε'χθρα, ὑσ. haine. inimitié. *odio, inimicizia.* §. βαςῶ ἔχθρα, haïr. *odiare.*

Ε'χθρός, ὑσιας. ennemi. *nemico, inimico.*

Ε'χιδνα, ὑσ. vipére. *vipera.*

Ε'χω, Ρ'. avoir. *avere.* §. πῶς ἔχετε. comment vous va? comment va t il?. comment va votre santé? comment vous portez vous? *come state? come va la salute? come state di salute?* §. μὲ ποῖον τὰ ἔχεις; à qui en voulez vous? *con chi l'avete?* §. δὲν τὰ ἔχω μὲ λόγου σας, ἀλλὰ μὲ ἐκεῖνον. je ne suis faché contre vous, mais contre lui. *non l'ho con voi, ma con lui.* §. πόσον ἔχει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. combien coute cela? *quanto costa questo?* §. δὲν ἔχω ἄδειαν, δὲν ἀδειάζω, n'avoir pas le loisir. *non aver comodo, non aver tempo.* §. ἔχω ἐξ ἀκοῆς. savoir par oui dire. *saper per aver inteso dire.* §. ἔχω θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν ὅτι, j'espere en Dieu que. *spero, confido in Dio che.* §. κάλλια ἔχω, ἔχω καλλήτερα, vouloir mieux. *voler più tosto.* §. δὲν ἔχει μάτια τὰ μὲ ἰδῇ ὑπαὶ δὲν αὐθαδιάζει. il n'ose pas me regarder. *non ardisce mirarmi.* §. ἔχω τὸν νοῦν μου, ἀφικροῦμαι. être aux ecotes. *por mente.* §. ἔχω τὸν νοῦν μου, φυλάγομαι, προσέχω. prendre garde. *guardarsi, star sulla guardia.* §. ἔχω ἄλλο εἰς τὸν νοῦν μου. j'ai bien d'autres choses en tête. *ho altre cose in testa, ho altro in testa.* §. ἔχει κακὸν ὄνομα. il a mauvaise reputation. *ha cattivo nome.* §. ἔχω συνήθειαν. être accoutumé. *esser uso, accostumato.* §. ἔχοντας. ayant. en ayant. *avendo.* §. ἔχετε γειά. adieu, portez vous bien. *addio, conservatevi.*

Ε'ψές, ἴδε Εχθές, χθές.

Ε'ψεσινός, ἴδε Χθεσινός.

Ε'ψιμος, καὶ ἔψιμος, ἐπίθ. qui est de facile cuisson, de bonne cuisson. *ch'è di facile cocitura, cocitojo, ja.*

Ε'ως, ἐπίρ. jusques. *sino, insino.* §. ἕως τόσον. cependant, en attendant. *intanto, frattanto.* §. ἕως τόσον. à bon compte. *a buon conto.*

Ε'ωσφόρος, ὑσιας. lucifer. *lucifero.*

Z

Ζαβᾶ, ἐπίρ. follement. sottement. *pazzamente.*

Ζάβαλης, ἐπίθ. pauvret, pauvre diable. *poveretto, meschino.*

Ζαβιά, ὑσ. sottise. *stoltezza.*

Ζαβός, ή, όν. ἐπίθ. fou, folle, sot, te. *pazzo, za. sciocco, ca. stolido, da.*

Ζαγάρι, ὑσ. limier. *segugio, bracco da seguito.*

Ζαλάδα, ἀσ. étourdissement. *stordimento.*

Ζάλη, ὑσ. vertige, tournoiement de tête. *vertigine, capogiro.* §. ζάλη. étourdissement. *stordimento.*

Ζαλίζω. Ρ'. étourdir. *stordire.* §. ζαλίζω τὸ κεφάλι τινός. rompre la tête. *rompere il capo, importunare.* §. ζαλίζοντας. en étourdissant. *stordendo.* §. ἀφ' οὗ μὲ ἐζάλισε μὲ τὰ λόγιά τυ. après m'avoir rompu la tête avec ses paroles. *dopo avermi rotto il capo colle sue parole.* §. ζαλίζομαι. s'étourdir. *stordirsi.* §. ζαλίζομαι, σκοτίζεται ὁ νοῦς μυ, τὸ κεφάλι μυ. tourner la tête à quelqu'un. *girare il capo ad uno.*

Ζαλίζων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui étourdit, étourdissant, te. *colui ò colei che stordisce.*

Ζαλίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a étourdi. *colui ò colei che ha stordito.*

Ζάλισμα, ὑσ. étourdissement. *stordimento.*

Ζαλισμένος, η, ον. μετ. étourdi, ie. *stordito, ta.*

Ζάμπα, ἴδε Βαθρακός.

Ζαμπάκι, ὑσ. souci. *fiorrancio.*

Ζαμ-

Ζαμπίτι, ὀυσ. civette, *zibetto.*

Ζαμπτυνέυω, Pʼ. devenir malade, être indisposé. *ammalarsi, esser indisposto.*

Ζαμπτύνης, ζαμπτύνικος. ἐπίθ. maladif. *malaticcio.*

Ζάπι, ὀυσιασ. l'action de dompter. *il domare.*

Ζάρι, ὀυσ. dé. *dado.*

Ζαρίφης, ἐπίθ. joliet, délicat, excellent dans son genre. *bellino, delicato, sfoggiato.*

Ζαριφιά, ὀυσ. gentillesse, élégance, grâces. *leggiadria.*

Ζαρίφικος, η, ον. ἐπίθ. joli, gentil. *leggiadro, sfoggiato.*

Ζαρκαδάκι, ουσ. chevrillard. *caprioletto.*

Ζαρκάδι, ουσ. chevreuil, dain. *capriuolo, daino.*

Ζαρωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été ridé. *colui ò colei ch' è stato aggrinzato.*

Ζάρωμα, ὀυσ. crispation. *increspamento.*

Ζαρωμάδα, ὀυσ. ride, pli, grince. *crespa.*

Ζαρωματιά, ὀυσιασ. ride. *ruga, grinza.* §. ζαρωματιά τοῦ φορέματος. poche. *ruga.*

Ζαρωμένος, η, ον. μετ. ridé, ée. *crespato, ta. aggrinzato, ta.* §. ζαρωμένος εἰς μίαν ἀγκωνὴν. blotti. ie. *rannicchiato, ta.* §. πρόσωπον ζαρωμένον, visage refrogné. *ciglia increspate.*

Ζαρώνω. Pʼ. rider. *aggrinzare.* §. ζαρώνω τὰ φρύδια, τὸ πρόσωπον. froncer les sourcils, se refrogner. *increspar le ciglia.* §. ζαρώνομαι. se ratatiner. *raggrinzarsi.* §. ζαρώνομαι εἰς μίαν ἀγκωνὴν, se blottir. *rannicchiarsi.*

Ζαρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ride. *colui ò colei che aggrinza, che crespa.*

Ζαρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ridé. *colui ò colei che ha aggrinzato, che ha increspato.* §. ζαρώσας, μετ. ὀυδ. celui ou celle qui est devenu ridé. *colui ò colei ch' è divenuto grinzoso.*

Ζάρω, ἴδε Συνηθίζω.

Ζαχαρομύγδαλον, ὀυσιασ. praline, amande lissée. *mandorla tostata, inzuccherata.*

Ζαχαράτον, ουσ. confitures, sucreries. *confetti, dolci.*

Ζαχαράτος, ἐπίθ. γλυκὸς ὡς τὴν ζάχαριν, sucrin. *zuccherino.*

Ζαχαρένιος, ἐπίθ. de sucre. *di zucchero.*

Ζάχαρη, ὀυσ. sucre. *zucchero.* §. ζάχαρη λαγαρισμένη. sucre raffiné. *zucchero chiarito, fioretto.* §. ζάχαρη ἀλαγάριστος, sucre brut. *zucchero nero, rottame.*

Ζαχαροκαίσι, ὀυσ. abricot candi. *albicocca candita.*

Ζαχαροκάλαμον, ὀυσ. cannamelle. *cannamelle.*

Ζαχαροκούτι, ὀυσ. drageoire. *scatola da confetti.*

Ζαχαρωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été sucré. *colui ò colei ch' è stato inzuccherato.*

Ζαχάρωμα, ὀυσ. l'action de sucrer. *l'inzuccherare.*

Ζαχαρωμένος, η, ον. μετ. confit, te. *confettato, ta.* §. ζαχαρωμένος, ἀρτυμένος μὲ ζάχαριν. sucré, ée. *inzuccherato, ta.*

Ζαχαρώνω. Pʼ. ἀρτύνω μὲ ζάχαριν, sucrer. *inzuccherare.* §. ζαχαρώνω, πήζω κανένα γλυκόν. confire. *confettare.*

Ζαχαρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui sucre. *colui ò colei che inzucchera.*

Ζαχαρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sucré. *colui ò colei che ha inzuccherato.*

Ζβέρκος, ὀυσιασ. chignon. *collottola.*

Ζγέρωμα, κτλ. ἴδε Σγέρωμα. κτλ.

Ζέα, ζεία, ὀυσ. ἴδε Βρῶμι.

Ζῆν, Pʼ. vivre. *vivere.* §. ὀυσ. τὸ ζῆν. l'action de vivre. *il vivere.* §. τὸ ζῆν, τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν. le nécessaire pour la vie. *sostentamento, il necessario alla vita.*

Ζεγκί, ὀυσ. étrier. *staffa.*

Ζεματίζω, Pʼ. échauder. *scottare con acqua bollente.*

Ζεματίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui échaude. *colui ò colei che scotta.*

Ζεματισθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été échau-

échaudé. *colui ὴ colei ch' è stato scottato.*

Ζεματίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a échaudé. *colui ὴ colei che ha scottato.*

Ζεμάτισμα, ὁσ. l'action d'échauder, brûlure. *scottamento con acqua bollente.*

Ζεματισμένος, η, ον. μετ. échaudé, ée. brûlé, ée. *scottato, ta.*

Ζεματιστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui a la force de brûler. d'échauder. *che ha la forza di scottare.*

Ζεματιστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. échaudé. ée. *scottato, ta. con acqua bollente.*

Ζεμπίλι, ούσιας. cabas. *sporta.*

Ζενίθ, ὁσ. Zénith. *Zenit.*

Ζέον, ούσ. l'eau chaude pour le sacrifice de la messe. *l'acqua calda per il sacrifizio della messa.*

Ζερβὰ, ἐπίρ. à gauche. à côté gauche. *a sinistra, dalla sinistra.*

Ζερβὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. gauche. *sinistro, ra.* §. τὸ ζερβὸν χέρι. la gauche. *la sinistra.*

Ζερβοχέρης, ἐπίθ. gaucher, re. *mancino, na.*

Ζέσις, ὁσ. ardeur. *fervore.*

Ζεστὰ, ἐπίρ. chaudement. *caldamente.*

Ζέστα, ὁσ. chaleur, chaud. *calore. caldo.* §. σήμερον εἶναι ζέστα. aujourd'hui il fait chaud. *oggi fa caldo.*

Ζεσταθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ὴ celle qui a été échauffé. *colui ὴ colei ch' è stato riscaldato.*

Ζεσταίνω, Ρ'. échauffer, chauffer. *scaldare, riscaldare.* §. ζεσταίνω τὸ κρεββάτι. bassiner. *scaldare il letto collo scaldaletto.*

Ζεσταίνων, ουσα. μετ. échauffant, te. *riscaldante.*

Ζέσταμα, ὁσιας. l'action d'échauffer. *scaldamento, scaldatura.*

Ζεσταμένος, η, ον. ἐπίθ. échauffé, ée. *riscaldato, ta.*

Ζεστάνας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui a échauffé. *colui ὴ colei che ha riscaldato.*

Ζέστη, ἰδὲ Ζέστα.

Ζεστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. chaud, de. *caldo, da.* §. ζεστὸς ἀπὸ τὸ κρασὶ, κεφλῆς, μισομεθυσμένος. chaud de vin. *caldo di vino.*

Ζεστότατα, ἐπίρ. très-chaudement. *caldissimamente.*

Ζεστότατος, η, ον. ἐπίθ. très-chaud, de. *caldissimo, ma.*

Ζεστότερα, ἐπίρ. plus chaudement. *più caldamente.*

Ζεστότερος, η. ον. ἐπίθ. plus chaud. de. *più caldo, da.*

Ζευγάρι. ὁσ. une paire. *un pajo.* §. ἕνα ζευγάρι χαρτιά. un jeu de cartes. *un giuoco di carte.* §. κεῖνοι οἱ δύο εἶναι ἕνα εὔμορφον ζευγάρι, c'est une jolie couple. *sono una bella coppia di persone.* §. τὸ ζευγάρι, τὸ ἀλέτρι. labourage. *aratamento.* §. κάμνω τὸ ζευγάρι. labourer. *arare.*

Ζευγαριάζω. Ρ'. coupler. *accoppiare.*

Ζευγαρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été accouplé. *colui ὴ colei ch' è stato accoppiato, appajato.*

Ζευγάρωμα, ὁσ. accouplement, appariement. *accoppiamento.*

Ζευγαρωμένος, η, ον. μετ. accouplé. ée. apparié, ée. *accoppiato, ta.*

Ζευγαρώνω, Ρ'. accoupler, coupler. *accoppiare, appajare.*

Ζευγαρώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui couple. *colui ὴ colei che accoppia, che appaja.*

Ζευγαρώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a accouplé. *colui ὴ colei che ha accoppiato, che ha appajato.*

Ζευγαρωτὰ, ἐπίρ. pairement. *in numero pari.*

Ζευγαρωτὴς, ὁσ. celui qui accouple. *colui che accoppia, accoppiatore.*

Ζευγαρωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui se peut accoupler. *colui ὴ colei che si può accoppiare, accoppiabile.*

Ζευγᾶς, ζευγίτης, ούσιας. laboureur. charretier. *aratore, bifolco.*

Ζευγμένος, η, ον. μετ. accouplé, ée. *accoppiato, ta.* §. ἄλογον ζευγμένον, attelé. *cavallo attaccato alla carrozza.* §. βόδια ζευγμένα. des

boeufs

boeufs attelés. *bovi aggiogati*.

Ζεύγω, P'. joindre, accoupler. *accoppiare*. §. ζεύγω τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι, atteler. *attaccar i cavalli alla carrozza*. §. ζεύγω τὰ βόδια, atteler les boeufs. *aggiogare*.

Ζεύγων, ουσα. μετ. celui ǹ celle qui accouple. *colui ǹ colei che accoppia*.

Ζεύξας, ξασα. μετ. celui ǹ celle qui a attelé les chevaux, les boeufs. *colui ǹ colei che ha attaccato i cavalli alla carrozza, che ha aggiogato i bovi*.

Ζεύξιμον. ὑσ. l'action de joindre, d' accoupler. *l' accoppiare*. §. ζεύξιμον τῶν ἀλόγων. l'action d' atteler. *l' attaccare i cavalli alla carrozza*.

Ζεύς, ὑσ. Jupiter. *Giove*.

Ζέφυρος, ὑσ. ἀεράκι. Zéphir, vent doux. *Zefiro, venticello*.

Ζηλευθείς, εῖσα, μετ. celui ǹ celle qui a été envié. *colui ǹ colei ch' è stato invidiato*.

Ζήλευμα, ὑσιας. l'action d'envier. *l' invidiare*.

Ζηλευμένος, η, ον. μετ. envié, ée. *invidiato, ta*.

Ζηλεύσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a envié. *colui ǹ colei che ha invidiato*.

Ζηλευτής, ὑσ. celui qui envie. *invidiatore, colui che invidia*.

Ζηλεύω, P'. envier. *invidiare*. §. ζηλεύω, εἶμαι ζηλότυπος, jalouser. être jaloux. *esser geloso, sa*.

Ζηλεύων, ουσα. μετ. φθονῶν, envieux, euse. *invidioso, sa*. §. ζηλεύων, ζηλιάρης, ζηλότυπος, jaloux, ouse. *geloso, sa*.

Ζήλια, ουσ. φθόνος. envie. *invidia*. §. ζήλια, ζηλοτυπία, jalousie, *gelosia*. §. ζήλια, ἅμιλλα. emulation. *emulazione*.

Ζηλιάρης, ἐπίθ. jaloux. *geloso*.

Ζηλιάρικος, η, ον. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ζηλιάρην. de jaloux. *di geloso*. §. ζηλιάρικος, ουσ. jaloux, se. *geloso, sa*. §. ζηλιάρικος καὶ φθονερός. envieux, euse. *invidioso, sa*.

Ζῆλος, ουσ. ferveur, zéle. *fervore, zelo*.

Ζηλοτυπία, ὑσ. jalousie. *gelosia*.

Ζηλότυπος, ἐπίθ. jaloux, se. *geloso, sa*.

Ζηλοφθονία, ουσ. envie. *invidia*.

Ζηλωτής, ἐπίθ. zélateur, zélé. *zelatore, zelante*.

Ζηλωτικός, η, ον. ἐπίθ. zélé, ée. *zelante*.

Ζημία, ὑσιας. dommage, préjudice, désavantage. *pregiudizio, danno, disavvantaggio*.

Ζημιῶ, ἰδὲ Ζημιώνω.

Ζημιώδης, ἐπίθ. nuisible, désavantageux, euse. *nocevole, disavvantaggioso, sa*.

Ζημιωδέστατος, ἐπίθ. très-nuisible, *dannosissimo, ma*.

Ζημιωθείς, εῖσα. μετ. celui ǹ celle qui a été endommagé. *colui ǹ colei ch' è stato danneggiato*.

Ζημίωμα, ὑσ. l'action de nuire, d' endommager quelqu' un. *il nuocere, il pregiudicare*.

Ζημιωμένα, ἐπίρ. avec prejudice. *con danno*.

Ζημιωμένος, η, ον. μετ. endommagé, ée. *danneggiato, ta*.

Ζημιώνω, P'. endommager, nuire, préjudicier. *danneggiare, nuocere, pregiudicare*.

Ζημιώνων, ουσα. μετ. nuisant, te. *pregiudicante, danneggiante*.

Ζημιώσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a nui, qui a endommagé. *colui ǹ colei che ha danneggiato, che ha pregiudicato*.

Ζημίωσις, ἰδὲ Ζημίωμα.

Ζημιωτής, ὑσ. endommageant, qui endommage. *danneggiatore, che danneggia, pregiudicante*.

Ζημιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. préjudiciable, nuisible. *pregiudiziale, pregiudicativo, va*.

Ζημιωτός, ή, όν. ἐπίθ. qui est sujet a être endommagé. *sottoposto ad esser pregiudicato*.

Ζῆν, ἰδὲ Ζεῦν.

Ζητεία, ὑσιας. mendicité, gueuserie. *mendicità*.

Ζήτη, ὑσ. τὸ ζήτημα, χάλευμα. recherche, l'action de rechercher. *ricerca*. §. ζήτη, διακόνευμα. quête. *busca, accattamento*.

Ζητηθείς, εῖσα. μετ. celui

lui ἢ celle qui a été demandé, qui a été recherché. *colui ἢ colei ch' è stato dimandato, ch' è stato ricercato.*

Ζήτυμα, ὐσ. demande. *dimanda.* §. ζήτυμα, χάλδμα. recherche. *ricerca.*

Ζητημένος, η, ον. μετ. cherché, ée. recherché, ée. *cercato, ta. ricercato, ta.*

Ζητήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a demandé, qui a cherché. *colui ἢ colei che ha dimandato, che ha cercato.*

Ζητητὴς, ὐσ. demandeur, qui demande. *dimandatore.* §. ζητητὴς, ὅτις χαλδεῖ. celui qui cherche. *ricercatore.*

Ζητητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu' on doit chercher. *che si deve cercare.* §. ζητητικὸς, ὁπῦ ζητεῖ, ἐρευνᾷ. qui recherche. *che ricerca.*

Ζήτησις, ὐσιας. ἐρώτησις. demande. *dimanda.* §. ζήτησις, ζήτημα, χάλδμα, ἔρευνα. recherche. *ricerca.* §. αὐτὴ ἡ πραγματεία ἀρχινᾷ νὰ λάβῃ ζήτησιν. cette marchandise commence à prendre saveur. *questa mercanzia incomincia ad aver voga.*

Ζητιὰ, ὐσ. quête. *busca.*

Ζητωλειὰ, ὐσ. gueuserie. *pitoccheria, mendicità.*

Ζήτωλας, ὐσ. gueux, euse. gueusant, te. mendiant, te. *accattatozzo, pezzente, pitocco, mendico.*

Ζητουλεύω, Ρ'. gueuser, mendier. *accattare, pitoccare, mendicare.*

Ζητώμενον, ὐσ. demande, question, ce qu'on demande. *quesito.*

Ζητῶ, Ρ'. chercher, rechercher, demander, *cercare, ricercare, dimandare.* §. τὸν ἐζήτησα πανῶ. chercher quelqu'un par terre, et par mer, ἢ à pied et à cheval. *cercar per mare e per terra.*

Ζητῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui demande, qui cherche. *colui ἢ colei che dimanda, che cerca.*

Ζιζάνιον, ὐσ. zizanie. dissention. *zizania, dissensione, scandalo.* §. ὅστις σπέρνει ζιζάνια. boute-feu, semeur des discordes. *commettimale.*

Ζίζικας, ὐσ. cigale. *cicala.*

Ζιζυφιὰ, ὐσιας. jujubier. *giuggiolo.*

Ζίζυφον, ουσιας. jujube. *giuggiola.*

Ζίμα, ἰδὲ Ζίψιμον.

Ζιμένος, η, ον. μετ. pressé, ée. pressuré, ée. *spremuto. ta.*

Ζιμπίλι, ὐσ. hyacinthe. *giacinto.*

Ζιντζάπι, ὐσ. gris. *color bigio.*

Ζιντζιὰ, ὐσ. τῦ χαλινῦ ζιντζιά. barres. *barre dove s' appoggia il morso.*

Ζιφθεὶς, εῖσα. celui ἢ celle qui a été pressuré. *colui ἢ colei ch' è stato spremuto.*

Ζίφω, Ρ'. presser, pressurer. *spremere.*

Ζίφων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui presse. *colui ἢ colei che spreme.*

Ζίψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a pressuré. *colui ἢ colei che ha spremuto.*

Ζίψιμον, ὐσιας. pression. *pressione.*

Ζόμπα, ζόμπος, ἰδὲ Καμπύρα, καμπύρης.

Ζυγλὸς, ἐπίθ. estropié, ée. *stroppio, pia.*

Ζύγλωμα, ὐσιας. l'action d'estropier. *stroppiatura.*

Ζυγλωμένος, η, ον. μετ. estropié, ée. *stroppiato, ta.*

Ζυγραίνω, Ρ'. crêper. *increspare.*

Ζυγρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. crêpé, ée. *increspato, ta.*

Ζυλίγω, ἰδὲ Ζυλίζω.

Ζυλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pressé. *colui ἢ colei che ha compresso.* §. ζυλίσας. celui ἢ celle qui ameurtri. *colui ἢ colei che ha ammaccato.*

Ζύλισμα, ὐσ. pression. *pressione.* §. ζύλισμα. meurtrissure. *ammaccatura.*

Ζυλισμένος, η, ον. μετ. pressé, ée. *compresso, sa.* §. ζυλισμένος. meurtri, ie. *ammaccato, acciaccato, ta.*

Ζυλίζω, ζυλίγω. Ρ'. presser, *spremere, comprimere.* §. ζυλίζω, bossuer, meurtrir. *ammaccare.*

Ζυλίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui presse. *colui ἢ colei che comprime.* §. ζυλίζω. celui ἢ celle qui meurtrit. *colui ἢ colei che ammacca.*

Ζουμάκι, ὐσίας. bouillon. *brodetto*.

Ζουμερός, ή, όν. ἐπίθ. succulent, te. *sugoso, sa*. §. ζουμερός, νερουλός, plein de bouillon. *brodoso, sa*.

Ζουμί, ὐσ. bouillon. *brodo*. §. ζουμί τῶν πωρικῶν. jus, *sugo*.

Ζουρλαθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui est devenu fou. *colui ò colei ch'è impazzato*.

Ζουρλαίνω, Ρ'. rendre fou, faire devenir fou. *impazzare, far impazzare*. §. ζουρλαίνω τινὰ μὲ τὰ λόγια, μὲ ταραχὴν, κτλ. étourdir. *stordire*. §. ζουρλαίνομαι, devenir fou. *impazzire*.

Ζουρλαίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rend fou. *colui ò colei che fa impazzare*.

Ζούρλαμα, ὐσ. τὸ νὰ ζουρλαθῇ τινάς. l'action de devenir fou. *impazzamento*. §. ζούρλαμα, τὸ νὰ κάμῃ τινὰς νὰ ζουρλαθῇ ἄλλος. l'action de faire devenir fou. *l'impazzare*.

Ζουρλαμένος, η, ον. μετ. τρελλός, fou. *pazzo*. §. ζουρλαμένος, σκοτισμένος, σαστισμένος, étourdi, ie. *stordito, ta*.

Ζουρλαμάδα, ζουρλαμός, ὐσ. folie, sottise. *pazzia*.

Ζουρλός, ή, όν. ἐπίθ. fou, folle. *pazzo, za*.

Ζοχάδες, οὐσ. hémorroïdes. *emorroidi*.

Ζόχος, ὐσ. laiteron. *cicerbita, crispignolo*.

Ζυγά, ἐπίῤ. pair. *pari*. ἂς παίξωμεν μονὰ ἢ ζυγά. jouont à pair ou non. *giuochiamo a pari, o caffo*.

Ζυγαριά, ὐσίας. balance. *bilancia*.

Ζύγι, οὐσ. balance. *bilancia*. §. ζύγι, τὰ ζύγια. poids. *pesi*.

Ζυγιάζω, Ρ'. peser. *pesare*. §. ζυγιάζω, ἀντιζυγιάζω, balancer. *contrapesare*. §. αὐτὸς ὁ πραγματευτὴς ζυγιάζει σωστά. ce marchand fait bon poids. *quel mercante fa buon peso*.

Ζυγιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui pese. *colui ò colei che pesa*.

Ζυγιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pesé. *colui ò colei che ha pesato*.

Ζυγιασθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été pesé. *colui ò colei ch'è stato pesato*.

Ζυγίασμα, οὐσ. l'action de peser quelque chose. *il pesare una cosa*.

Ζυγισμένος, η, ον. μετ. pesé, ée. *pesato, ta*.

Ζυγιαστής, ὐσίας. peseur. *pesatore*.

Ζυγιαστικός, ή, όν. ἐπίθ. propre à peser. *proprio a pesare*.

Ζυγός, οὐσ. joug, *giogo*. §. ζυγός, ζύγιον. balance. *libra*. §. ζυγός, ἐπίθ. ὡς ζυγὸς ἀριθμός. pair. *numero pari*.

Ζύγωμα, ὐσ. πλησίασμα. l'action d'approcher & de s'approcher. *approssimamento, avvicinamento*.

Ζυγωμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *approssimato, ta*.

Ζυγώνω, Ρ'. approcher. *approssimare, avvicinare*. §. ζυγώνω τινά. hanter quelqu'un. *frequentare qualcheduno*.

Ζυγώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui approche, approchant, te. *colui ò colei che approssima*.

Ζυγώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a approché. *colui ò colei che ha approssimato*. §. ζυγώσας, ὐδ. ὅσις ἦλθε σιμά. celui ou celle qui s'est approché. *colui ò colei che si è avvicinato*.

Ζύγωσις, ἴδε Ζύγωμα.

Ζυγωτικός, ή, όν. ἐπίθ. accostable. *accostabile*.

Ζυμαρένιος, ἐπίθ. celui ou celle qui est fait de pâte. *fatto, ta. di pasta*.

Ζυμάρι, ὐσ. pâte. *pasta*.

Ζυμαρικόν, ὐσ. toute sorte de pâte. *ogni sorta di pasticci*.

Ζυμαρίτικος, η, ον. ἐπίθ. de pâte. *di pasta*.

Ζύμη, ὐσ. ferment. *fermento, lievito*.

Ζυμωθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été pétri. *colui ò colei ch'è stato impastato*.

Ζύμωμα, ὐσ. l'action de pétrir. *l'impastare*.

Ζυμωμένος, η, ον. μετ. pétri, ie. *impastato, ta*.

Ζυμώνω, Ρ'. pétrir, boulanger. *impastare, far il pane*.

Ζυμώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui pétrit. *colui ò colei che impasta*.

Ζυ-

Ζυμώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pétri. colui ò colei che a impastato.

Ζυμωτὴς, ώσιας. celui qui pétrit, boulanger. colui che impasta, che fa il pane, panattiere.

Ζυμωτικὸς, ὴ, ὸν, ἐπίθ. qu'on peut pétrir. che si può impastare. §. Ζυμωτικὸς, ὄπου ἠμπορεῖ νὰ ζυμώσῃ. fermentatif, ive. fermentativo, va.

Ζυμωτῆρι, ζυμώστρι, ὀσ. instrument où l'on pétrit le pain. stromento dove s'impasta il pane.

Ζῶ, Β'. vivre. vivere. §. ἔζησε πολλὺ καιρόν. il a vecu beaucoup de temps. il a vecu bel âge. ha vissuto molto tempo, ha vissuto degli anni. §. ζῶ φθηνά. vivre à bon compte. vivere a buon mercato. §. ζῇ Κύριος, vive Dieu. viva Dio. §. ζῶ ἀναπαυμένα. vivre à son aise. vivere agiatamente. §. ζῶ δεν ἠξεύρω νὰ σε εἰπῶ, je ne saurois vous dire. Dio vel dica per me. §. νὰ ζῶ, νὰ ζοῦ τὰ μάτια μου. ainsi Dieu soit à mon aide. così Dio m'assista.

Ζωγραφία, ὀσ. peinture. pittura. §. ζωγραφία, εἰκών. tableau. quadro, pittura.

Ζωγραφίζω, Β'. peindre. dipignere. §. ζωγραφίζω μὲ λάδι. peindre à huile. dipignere a olio. §. ζωγραφίζω μὲ νερὸ, peindre en detrempe. dipignere à tempra.

Ζωγραφίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui peint. colui ò colei che dipigne.

Ζωγραφικὴ, ὀσ. peinture, pittura.

Ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. de peinture. di pittura. §. ζωγραφικὸς κάλαμος. pinceau. pennello.

Ζωγραφίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a peint. colui ò colei che ha dipinto.

Ζωγράφισμα, ὀσ. l'action de peindre. il dipignere.

Ζωγραφισμένος, η, ον. μετ. peint, te. dipinto, ta.

Ζωγράφισσα, ὀσ. celle qui peint, femme d'une peintre. dipintrice, dipintoressa.

Ζωγραφισὴς, ἴδε Ζωγράφος.

Ζωγραφιστὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. pittoresque, pittoresco, ca. §. ζωγραφιστὸς, ὡραῖος διὰ ζωγράφισμα. fait à peindre. fatto a dipignere.

Ζωγράφος, ὀσιας. peintre. pittore.

Ζωδάκι, ὀσ. petit animal. animaletto.

Ζωδιακὸς, ὀσ. zodiaque. zodiaco.

Ζώδιον, ὀσ. signe céleste. segno celeste.

Ζωὴ, οὐσ. vie, vita. §. εἰς ὅλης τῆς ζωῆς. durant sa vie. per tutto il tempo di sua vita. βάνω εἰς κίνδυνον τὴν ζωήν, exposer sa vie. esporre la vita.

Ζωηρὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. vivace, vif. vivace, vivo.

Ζωηφόρος, ἐπίθ. vivifique. vivifiant. vivifico, vivificante.

Ζῶν, ῶσα. μετ. vivant. te. vivente. §. ζῶντος τοῦ πατρός του. du vivant de son père. vivente il padre.

Ζωναράκι, ὀσ. ceinturon, petite ceinture. piccola cintura, cintolino, cintrino, cinturetta.

Ζωναρᾶς, ὀσ. ceinturier. facitore ò venditore di cinture.

Ζωνάρι, ὀσιας. ceinture. cintura. §. ἐκεῖνος ὁπου φκιάνει ζωνάρια. ceinturier. facitor di cinture. §. τὸ δεύτερον ζωνάρι μιᾶς φαμιλιᾶς. branche cadette d'une maison. ramo di famiglia proveniente da un cadetto.

Ζώνη, ὀσ. ceinture. cintura. §. ζώνη τοῦ σπαθιοῦ. baudrier. pendaglio, cinta della spada.

Ζωντανὰ, ὀσ. vivement. vivamente.

Ζωντάνεμα, ὀσ. l'action de revivre. il rivivere, il ritornare in vita.

Ζωντανεμένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. redivivo, va. §. ζωντανεμένος, μεταφ. ὁπου ἐξανέλαβε τὰς δυνάμεις του, τὴν προτέραν τάσιν. celui ou celle qui a repris ses forces. ravvivato, ta.

Ζωντανεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est retourné en vie. colui ò colei ch'è ritornato in vita.

Ζωνταύδυσις, ζωνταυδυμός, ούσ. l'action de ressusciter quelque chose. *il ravvivare, risuscitare.*

Ζωνταυδύω, Ρ'. ressusciter. *risuscitare, dar la vita.* §. ζωνταυδύν, ούδ. ressusciter, retourner en vie. *risuscitare, ritornare in vita.* §. ζωνταυδύω, μεταφ. reprendre ses forces, se ravoir. *riaversi, ravvivarsi.*

Ζωνταυδύων, ουσα. μετ. Ε'ν. celui ή celle qui ranime. *colui ò colei che rianima, che ravviva.* §. ζωνταυδύων, ούδ. celui ή celle qui retourne en vie. *colui ò colei che si ravviva, che ritorna in vita.*

Ζωντανός, ή, όν. επίθ. vif, ve. vivant, te. *vivo, va. vivente.* §. ζωντανός, μεταφ. έξυπνος. alerte. vif, ive. *accorto, ta. vivo, va.*

Ζωντανοσούνη, ζωντανότης, ούσ. vivacité. *vivacità.*

Ζωντόμι, ούσιας. jument. *giumento.*

Ζωντόβολον, ούσ. animal, bête. *animale. bestia.*

Ζώνω, Ρ'. ούδ. se ceindre. *cignersi.* §. ζώνω. Ε'ν. ceindre. *cignere.*

Ζώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui ceint. *colui ò colei che cigne.*

Ζωογονία, ούσ. résurrection, l'action de donner la vie à quelque chose, vivification. *risuscitamento, ravvivamento, vivificazione.*

Ζωογονηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ή celle qui a été ressuscité, vivifié, ée. *colui ò colei ch'è stato ravvivato, vivificato, ta.*

Ζωογονημένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. vivifié, ée. ranimé, ée. *ravvivato, ta. rianimato, ta. vivificato, ta.*

Ζωογονήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a ranimé. *colui ò colei che la ravvivato.*

Ζωογονητής, ούσ. celui qui ressuscite, qui ranime, qui donne la vie. *ravvivante, colui che dà la vita, ranimatore.*

Ζωογονώ, Ρ'. ressusciter, ranimer. *risuscitare, ravvivare.*

Ζωογονών, ούσα, όν. μετ. ranimant, te. *ravvivante.*

Ζῶον, ούσ. animal. *animale.* §. σὺ ἦσαι ἕνα ζῶον. vous êtes une bête. *un gran babbaccio, un balordo, una bestia.*

Ζωονσότης, ιδὲ Ζωντανοσούνη.

Ζωοποιηθείς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été vivifié. *colui ò colei ch'è stato vivificato.*

Ζωοποιός, ή, όν. επίθ. vivifiant, te. *vivificante.*

Ζωοποιήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a vivifié. *colui ò colei che ha vivificato.*

Ζωοποίησις, ούσ. vivification. *vivificazione.*

Ζωοποιώ, Ρ'. vivifier. *vivificare.*

Ζωότης, ούσ. proprieté d'animal, ce qui constitue l'animal. *animalità.*

Ζωοτροφεῖον. ούσ. lieu où l'on nourrit des animaux. *luogo dove si nutriscono animali.*

Ζωοτροφία, ούσ. provisions. *vettovaglie.*

Ζωοτρόφος, ούσ. celui qui nourrit des animaux. *colui che nutrisce animali.*

Ζωοτροφώ, ζωοτρέφω. Ρ'. alimenter. nourrir des animaux. *nutrire degli animali.*

Ζωόφυτον, ούσ. zoophites. *Piantanimale.*

Ζώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a ceint. *colui ò colei che ha cinto.*

Ζώσιμον, ζῶσμα, ούσιας. l'action de ceindre. *il cignere.*

Ζωσμένος, η, ον. μετ. ceint, te. *cinto, accinto, ta.*

Ζώστρα, ούσ. ceinture. *cintura.* §. ζώστρα, επίθ. εκείνη όπου ζώνει. celle qui ceint. *colei che cigne.*

Ζωστῆρ, ούσιας. ceinture. *cintura.* §. ζωστῆρ τοῦ σπαθίου. baudrier. *pendaglio, cinta da spada.*

Ζωτικός, ή, όν. επίθ. vital, le. *vitale.* §. ζωτικός, animal, le. *animale.*

Ζωΰφιον, ούσ. animalcule. *animaletto.*

Η

Η' άρθρον θηλ. la, *la.*

Η' Συνδ. ou, *o, ovvero.*

Η'βη, ούσιας. puberté. *pubertà.*

Η'βης, επίθ. pubère. *ch'è in pubertà.*

Ηγα-

Ἡγαπητός, ἡ, όν. ἐπίθ. bien-aimé, ée. ben amato, ta. diletto, ta.

Ἡγεμονία, ὡσιας. principauté, puissance. principato, Signoria.

Ἡγεμονεύω, Ρ'. dominer. signoreggiare, dominare.

Ἡγεμονεύων, ουσα. μετ. dominant, qui domine. dominatore, che signoreggia.

Ἡγεμονικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἡγεμόνα. de prince. di principe, principesco. §. ἡγεμονικός, μεταφ. παῤῥησιαστικός. de bonne mine, de belle apparence. di bella apparenza, che fa somparsa.

Ἡγεμών, ὡσιας. prince. principe.

Ἡγεμόνισσα, ὡσ. princesse. principessa.

Ἡγουμενεῖον, ὡσ. abbaye. abbazia.

Ἡγουμένη, ἡγουμένισσα, ὡσ. abbesse. abbadessa.

Ἡγουμενικός, ἐπίθ. abbatial. abbaziale.

Ἡγούμενος, ὡσ. abbé. abate.

Ἤγουν, Συνδ. savoir, c'est-à-dire. cioè, vale a dire.

Ἤδη, Συνδ. déjà. di già.

Ἡδέως, ἐπίῤ. suavement. soavemente.

Ἡδονή, ουσ. plaisir. piacere. §. ἡδονὴ σαρκική. volupté. voluttà. §. δοσμένος εἰς τὰς ἡδονάς. abandonné, ée. à la débauche, débauché, ée. abbandonato, ta. dato al piacere. §. ἠμπορεῖ τινὰς νὰ δοθῇ εἰς ταῖς ἡδοναῖς μετρίως, ἀλλ' ὄχι νὰ παραδοθῇ. on peut se prêter aux plaisirs, mais il ne faut pas s'y abandodner. si può darsi al piacere, ma non bisogna abbandonarvisi. §. παραδίδομαι εἰς ταῖς ἡδοναῖς. se livrer à toute sorte de plaisirs. correr la cavallina, darsi ai piaceri.

Ἡδονικός, ή, όν. ἐπίθ. δοσμένος εἰς τὰς ἡδονάς. voluptueux, euse. voluttuoso, sa. §. ἡδονικός, ὁποῦ προξενεῖ ἡδονήν. voluptueux, euse. dilettevole.

Ἡδύνω, Ρ'. amuser. ricreare.

Ἡδύνων, μετ. amusant, te. solazzevole, che ricrea.

Ἡδύοσμος, ουσ. menthe. menta.

Ἡδυπάθεια, ὡσ. volupté. voluttà.

Ἡδυπαθής, ἐπίθ. voluptueux, euse. voluttuoso, sa.

Ἡδύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. suave. soave.

Ἡδύτης, ουσιαs. suavité. soavità.

Ἠθική, ουσ. la morale. la morale.

Ἠθικός, ή, όν. ἐπίθ. moral, ale. morale.

Ἠθικῶς, ἐπίῤ. moralement. moralmente.

Ἦθος, ὡσ. manière. maniera. §. τὰ ἤθη. les moeurs. i costumi. §. αὐτὸς ἔχει καλὰ ἤθη. il a des moeurs. egli è costumato. §. δεν ἔχει καλὰ ἤθη. il n'a point de moeurs. scostumato.

Ἠλεκτρίζω, Ρ'. électriser. elettrizzare.

Ἠλεκτρικός, ή, όν. ἐπίθ. électrique. elettrico, ca.

Ἤλεκτρον, ουσ. succin. succino. §. ἤλεκτρον τῶν σωμάτων. électricité. elettricità.

Ἡλιάζω, Ρ'. exposer au soleil. esporre al sole. §. ἡλιάζω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον. secher au soleil. diseccare al sole.

Ἡλιακός, ή, όν. ἐπίθ. solaire. solare. §. ἡλιακός, ὡσ. belveder. altana, terrazza.

Ἡλίασμα, ὡσ. exposition au soleil. esposizione al sole.

Ἡλιασμένος, η, ον. μετ. exposé au soleil. esposto al sole. §. ἡλιασμένος, ξηραμένος εἰς τὸν ἥλιον, seché au soleil. diseccato al sole.

Ἡλικία, ὡσ. âge. età. §. ἄνθρωπος μεσαίας ἡλικίας. qui est entre deux âges. di mezza età.

Ἡλιόκαυμα, ὡσ. coup de soleil. solata.

Ἡλιοκαυμένος, η, ον. μετ. halé, ée. abbronzato, ta.

Ἡλιόκαψις, ἰδὲ Ἡλιόκαυμα.

Ἡλιοκεντρικός, ή, όν. ἐπίθ. héliocentrique. eliocentrico.

Ἡλιοκομήτης, ουσ. héliocomete. eliocometa.

Ἡλιόμετρον, ὡσ. héliomètre. eliometro.

Ἥλιος, ουσ. soleil. sole. §. ὁ ἥλιος εἶναι ἀκόμη ὑψηλός. le soleil est encore bien haut. il sole

le è ancora molto alto. §. ὁ ἥλιος καίει πολύ. il fait trop de soleil. *il sole è troppo caldo.*

Ἡλιοσκόπιον, οὐσ. hélioscope. *elioscopio.*

Ἡλιοσέλινον, οὐσ. λίθος τίς. pierre du soleil. *elioselino.*

Ἡλιοστάσιον, οὐσ. solstice. *solstizio.*

Ἡλιοτρόπιον, οὐσ. λίθος. héliotrope. *eliotropia.* §. ἡλιοτρόπιον φυτόν. tourne sol. *girasole.*

Ἡλύσιον, οὐσ. τὰ ἠλύσια πεδία. les champs elysiens. *i campi elisj.*

Ἡμεῖς, Ἀντων. πρωτότυπ. nous. *noi.*

Ἡμέρα, οὐσ. jour, journée. *giorno, dì, giornata.* §. καλὴ ἡμέρα. bonjour, je vous souhaite le bon jour, je vous donne le bon jour. *buon dì, buon giorno, vi auguro il buon giorno.* §. εἶναι ἡμέρα μεσημέρι. il fait déjà grand soleil, *è già gran dì.* §. πάμεσα εἰς δέκα ἡμέραις, εἰς τὸ διάστημα δέκα ἡμερῶν. pendant le cours de dix jours. *nel corso di dieci giorni.* §. ἀπ' ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέραις. d'ici à trois jours. *da qui a tre giorni.* §. ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ. de jour en jour. *di giorno in giorno.* §. πᾶσα ἡμέρα. chaque jour. *ogni giorno.* §. εἰς ταῖς ἡμέραις μου. de mes jours. *a miei dì.*

Ἡμερώσας, σασα. μετ. celui ō celle qui a apprivoisé. *colui ō colei che ha dimesticato, che ha ammansuefatto.* §. ἡμερώσας, ὀδ. celui ō celle qui s'est appaisé. *colui ō colei che si è addolcito, acquietato.*

Ἡμέρωσις. οὐσ. adoucissement. apprivoisement. *acquietamento, addolcimento, l'ammansuefare.*

Ἡμερώνω, Ρ'. Ἐν. appaiser. *acquietare.* §. ἡμερώνω, κάμνω τινὰ ἥμερον. apprivoiser. *domesticare.* §. ἡμερώνω, γίνομαι ἥμερος, se rendre doux. *mansuefarsi.*

Ἡμερήσιος, ἡ, ον. ἐπίθ. du jour. journalier. *giornaliere.*

Ἡμεροκάματον, οὐσ. hommée. *lavoro, che un uomo può far in una giornata, opera.*

Ἡμερολόγιον, οὐσ. almanach, jounal. *almanacco, giornale.*

Ἡμερονύκτιον. οὐσιασ. un jour et une nuit. *un giorno ed una notte.*

Ἥμερος, η, ον. ἐπίθ. paisible, doux. affable. *mansueto, ta.* εἶναι ἥμερος ὡσὰν τὸ ἀρνάκι. il est doux comme un mouton. *è pacifico come un agnello.* §. ἥμερος. domestique, du ménage. *dimestico.*

Ἡμεροσύνη, ἰδὲ Ἡμερότης.

Ἡμερώτατος, ἐπίθ. très-paisible, très-doux. *mansuetissimo, ma.*

Ἡμερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-paisible, plus doux. *più mansueto, ta.*

Ἡμερότης, οὐσ. mansuétude. *mansuetudine.*

Ἡμέρωμα, οὐσ. τὸ ἡμερώνειν τινά. l'action d'apprivoiser. *l'addimesticare, dimesticamento.*

Ἡμερωθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ō celle qui a été humanisé. *colui ō colei ch'è stato dimesticato, ta.*

Ἡμερωμένος, η, ον. μετ. humanisé, ée. appivoisé, ée. *addimesticato, ta.*

Ἡμερώνω, Ρ'. apprivoiser, humaniser. *addimesticare.* §. ἡμερώνω. οὐδ. s'apprivoiser. s'humaniser. *addimesticarsi, farsi mansueto.*

Ἡμερώνων, νουσα. μετ. celui ō celle qui apprivoise. *colui ō colei che addimestica.*

Ἡμερώσας, ἰδὲ Ἡμερώσας.

Ἡμέρωσις, ἰδὲ Ἡμέρωμα.

Ἡμερωτικός, ἡ, ον. ἐπίθ. celui ō celle qui humanise, qui rend apprivoisé. *colui ō colei che addimestica, che rende mansueto.*

Ἡμερωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut apprivoiser. *addimestichevole.*

Ἡμέτερος, ρα, ρον. Ἀντων. notre. *nostro, ra.*

Ἥμισυς, ἐπίθ. demi, ie. *mezzo, za.* §. τὸ ἥμισυ. le demi, la moitié. *il mezzo, la metà.* §. ὑπὲρ τὸ ἥμισυ. outre moitié. *al di là della metà.* §. πίνει πάντοτε ἥμισυ κρασὶ καὶ ἥμισυ νερόν. il boit toujours moitié eau, moitié vin. *bi-*

bere sempre metà acqua, metà vino.

Ἡμισφαιρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. semi-sphérique. *semisferico.*

Ἡμισφαίριον, τὸ. ὀσ. hémisfère. *emisfero.*

Ἡμιτριταῖος, ἐπίθ. emitritée. *emitriteo.*

Ἡμίφωνος, ὀσ. demi-voyelle. *semivocale.*

Ἠμπορῶ, Ρ'. pouvoir. *potere.* §. δὲν ἠμπορῶ, δὲν δύναμαι. ne savoir, ne pouvoir. *non potere.* §. δὲν ἠμπορῶ, εἶμαι ἀσθενής. être malade. être indisposé. *esser malato, esser indisposto.*

Ἠξεύρω, Ρ'. savoir. *sapere.* §. ποῖος ἠξεύρει. qui sait. *chi sa.* §. δὲν σᾶς ἠξεύρω, ἤτοι δὲν σᾶς γνωρίζω. je ne vous connois pas. *non vi conosco.* §. ἠξεύρωντας. sachant. *sapendo.* ἰδὲ καὶ Ἰξεύρω.

Ἥρωας, ὀσ. héros. *eroe.* §. ἡρωΐσσα. héroine. *eroina.*

Ἡρωϊκὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. héroïque. *eroico, ca.* §. τὸ ἡρωϊκόν. l'héroïsme. *l'eroismo.*

Ἡρωϊκῶς, ἐπίρ. héroïquement. *eroicamente.*

Ἥσκια, ἰδὲ Ἴσκια.

Ἥσυχα, ἐπίρ. paisiblement. *quietamente.*

Ἡσυχάζω, Ρ'. Ἐν. tranquilliser, appaiser. *tranquillare, quietare.* §. ἡσυχάζω, se tranquilliser, se tenir tranquille, paisible. *acchetarsi, restar tranquillo.*

Ἡσυχάζων, ουσ. μετ. celui ou celle qui appaise, celui ou celei che acquieta. §. ἡσυχάζων. ούδ. ὅπου μένει ἥσυχος. celui ou celle qui reste tranquille. *colui ò colei che resta tranquillo, che si acquieta.*

Ἡσυχάσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a appaisé. *colui ò colei che ha acquietato.* §. ἡσυχάσας, μετ. οὐδ. celui ou celle qui est resté tranquille. *colui ò colei che si è acquietato, ch'è restato tranquillo.*

Ἡσύχασις, ἡσύχασμα, ούσ. l'action de tranquilliser, d'appaiser. *tranquillamento, acquietamento.*

Ἡσυχασμένος, η, ον. μετ. appaisé, ée. *acchetato, ta.*

Ἡσυχαστὴς, ὀσ. celui qui vit en repos. *colui che vive tranquillamente.*

Ἡσυχαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. reposé, ée. *riposato, ta.* §. ἡσυχαστικός. celui qui tranquillise. *colui che acchetta.*

Ἡσυχία, ὀσ. tranquillité, répos. *tranquillità, riposo.*

Ἥσυχος, η, ον. ἐπίθ. tranquille, *tranquillo, quieto, ta.* §. στέκω ἢ ἥσυχος εἰς μίαν μεριάν. se tenir coi, demeurer coi. *star cheto.*

Ἡσυχώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-tranquille. *tranquillissimo, ma.*

Ἥτα, ἰδὲ Νίκη.

Ἦτα, οὐσ. τὸ ἦτα ψηφί. l'eta. *l'ita.*

Ἤτι, σύνδεσ. on, o, ovvero.

Ἤτοι, συνδ. c'est-à-dire. *cioè.*

Ἥφαιστος, οὐσιασ. ὁ θεός. vulcain. *vulcano.*

Ἠχητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. resonnant, te. *rimbombante.*

Ἦχος, ὀσ. écho. *eco.* §. ἦχος, ἆσμα, χαβᾶς. air. *aria.*

Ἠχῶ, Ρ'. resonner. *rimbombare.*

Ἠχὼ, ὀσ. écho. *l'eco.*

Ἠχώδης, ἐπίθ. sonnant, te. *sonante, risonante.*

Θ

Θάλαμος, ὀσ. chambre. *camera.*

Θάλασσα, ὀσ. mer. *mare.* §. ἡ θάλασσα εἶναι ῥηχή. la mer est basse. *il mare è basso.*

Θαλασσινὸς, ἡ, όν. θαλάσσιος, ον. ἐπίθ. Marin, ine. *marino, na.* §. θαλασσινός. maritime. *marittimo, ma.*

Θαλασσόνερον, ὀσ. de l'eau de mer. *acqua marina.*

Θαλασσοπόλεμος, ὀσ. bataille navale. *battaglia navale.*

Θαλασσοταραχή, ὀσ. l'agitation de la mer. *l'agitazione del mare.*

Θάμβος, ὀσ. étonnement. *stupore, sorpresa.*

Θαμβόνω, κτλ. ἰδὲ Θαμπόνω, κτλ.

Θαμμένος, η, ον. μετ. enseveli, ie. enterré, ée. *sepolto, ta.*

Θαμπάδα, ὀσ. éblouissement. *abbagliamento.*

Θαμπὸς, ἐπίθ. ébloui. ie. *abbagliato, ta.*

Θαμπωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été ébloui. *colui ἢ colei ch' è stato abbagliato.*

Θάμπωμα, τό. éblouissement, l' action d' éblouir. *abbagliamento, abbaglianza, barbaglio, galigamento.*

Θαμπωμένος, η, ον. μετ. ébloui, ie. *abbagliato, ta. abbacinato, ta.*

Θαμπώνω, Pʳ. eblouir. *abbagliare, abbacinare.*

Θαμπώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui éblouit. éblouissant, te. *colui ἢ colei che abbaglia, abbagliante.*

Θαμπώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a ébloui. *colui ἢ colei che ha abbagliato.*

Θανάσιμα, ἐπίρ. à mort. mortellement. *mortalmente, a morte.*

Θανάσιμος, ἐπίθ. mortel, le. *mortale, capitale.*

Θανατηρὸς, θανατηφόρος, ἐπίθ. mortel, le. mortifere. *mortale, mortifero, funesto, sta.*

Θανατηφόρως, ἐπίρ. à mort. *a morte.*

Θανατικὸν, τό. ἡ πανοῦκλα. la peste. la maladie. *peste.* §. θανατικόν. mortalité. *mortalità.*

Θάνατος, ὁ. mort. *morte.* §. καταδικάζω εἰς θάνατον. condamner à mort, au dernier supplice. *condannare a morte.* §. αἰφνίδιος θάνατος. mort subite. *morte improvisa.* §. καλὸς θάνατος, φυσικὸς θάνατος, mort naturelle. *morte naturale.* § ὅλοι εἴμεθα διὰ θάνατον. nous sommes tous mortels. *siamo tutti mortali, dobbiamo tutti morire.*

Θανατωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été tué. *colui ἢ colei ch' è stato ucciso.*

Θανάτωμα, τό. σκότωμα. l'action de tuer, *l'ammazzare.* §. θανάτωμα, καταδίκασις εἰς θάνατον. l'action de condamner à mort. *condanna di morte.*

Θανατωμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso, sa.*

Θανατωμὸς, θανάτωσις, ἴδε Θανάτωμα.

Θανατώνω, Pʳ. faire mourir. *far morire.* §. θανατώνω, σκοτώνω. tuer. *uccidere.*

Θανατώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tue. *colui ἢ colei che uccide, che fa morire.*

Θανατώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a tué. *colui ἢ colei che ha ucciso, che ha fatto morire.*

Θανὴ, ἡ. θάνατος. mort. *morte.* §. θανὴ, ἐνταφιασμός. funerailles. *funerale.*

Θάπτης, ὁ. celui qui enterre. qui ensevelit. *colui che seppellisce, seppellitore.*

Θαπτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de sepulture. *di sepoltura.*

Θάπτω, Pʳ. enterrer, ensevelir, inhumer. *seppellire.*

Θάπτων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ensevelit. *colui ἢ colei che seppellisce.*

Θαῤῥαλαίως, ἐπίθ. courageusement. avec hardiesse. *coraggiosamente, arditamente, animosamente.*

Θαῤῥετά, θαῤῥετά, ἐπίρ. confidemment, avec confiance. *con confidenza, in confidenza, confidentemente.*

Θάῤῥευμα, τό. confiance. *confidenza.*

Θαῤῥευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a de la confiance. *che ha confidenza.*

Θαῤῥεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a réputé. *colui ἢ colei che ha riputato.*

Θαῤῥευτικὸς, θαῤῥετὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de confiance. *di confidenza.*

Θάῤῥος, τό. courage. *coraggio.* §. θάῤῥος. confiance. *confidenza.* ἔχω θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν ὅτι, je confie en Dieu, j'espere en Dieu que, *confido in Dio, spero in Dio che.* §. σιμώνω τινὰ μὲ θάῤῥος. aborder quelqu'un avec confiance. *abbordar qualcheduno con confidenza.* §. θάῤῥος, ἀποκοτιά, τόλμη. hardiesse. *ardimento, franchezza.*

Θαῤῥῶ, Pʳ. présumer, réputer. *presumere, riputare, stimare.* §. τὸν ἐθάῤῥουσα τιμημένον ἄνθρωπον. je le réputois homme d'honneur. *io lo*

lo stimava un uomo d'onore. §. θαρσεῖτε. courage. coraggio. §. θαῤῥῶ, ἔχω θάῤῥος, ἐλπίδα. avoir confiance. affidarsi. §. τί θαῤῥεῖς; qu'est ce qui vous croyez? che credete?

Θαρσαλέος, έα, ἐπίθ. courageux, euse. coraggioso, sa.

Θαρσαλέως, ἐπίρ. courageusement. coraggiosamente.

Θαῦμα, ὑσ. miracle. miracolo. §. θαῦμα, ἄξιον πρᾶγμα διὰ θαυμασμόν. merveille. maraviglia. §. μὲ θαῦμα. miraculeusement. miracolosamente. §. ὢ τὸ θαύματος! ah quelle merveille! ah che maraviglia!

Θαυμάζω, Ρ'. admirer. ammirare. §. θαυμάζω, προξενῶ θαυμασμόν. émerveiller. maravigliare. §. θαυμάζω, s'étonner. maravigliarsi.

Θαυμάζων, κσα. μετ. admirateur, trice. ammiratore, trice.

Θαυμάσας, σασα. μετ. celui ή celle qui s'est étonné. colui ὴ colei che si è maravigliato.

Θαυμάσιος, ία, ιον. ἐπίθ. merveilleux, euse. admirable. maraviglioso, sa. ammirabile.

Θαυμασίως, ἐπίρ. à merveille, merveilleusement. admirablement. a maraviglia, maravigliosamente, mirabilmente.

Θαύμασμα, ὑσ. merveille. maraviglia.

Θαυμασιώτατα, ἐπίρ. à ravir. a maraviglia bene.

Θαυμασιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-merveilleux, euse. maravigliosissimo, ammirabilissimo, ma.

Θαυμασμένος, η, ον. μετ. admiré, ée. ammirato, ta.

Θαυμασμός, ὑσ. admiration. merveille. ammirazione, maraviglia. §. προξενῶ θαυμασμόν. émerveiller. maraviglia, re. §. σημεῖον θαυμασμοῦ. point admiratif, particule admirative, punto ammirativo, particola ammirativa.

Θαυμαστά, ἐπίρ. à merveille, merveilleusement. admirablement. a maraviglia, ammirabilmente, maravigliosamente.

Θαυμαστικός, ή, όν. ἐπίθ. admiratif, ive. ammirativo, va.

Θαυμαστός, ή, όν. merveilleux, euse. admirable. maraviglioso, sa. ammirabile.

Θαυμαστότατα, θαυμαστότατος, ἰδὲ Θαυμασιώτατα, θαυμασιώτατος.

Θαυματοποιΐα, ύσιας. l'action de faire de miracles. il far miracoli.

Θαυματοποιῶ, Ρ'. faire de miracles. far miracoli.

Θαυματουργία, ὑσ. miracle. miracolo.

Θαυματουργικός, ή, όν. ἐπίθ. miraculeux, euse. miracoloso, sa.

Θαυματουργός, ὑσ. miraculeux, euse. miracoloso, sa.

Θαυματουργῶ, Ρ'. faire de miracles. far miracoli.

Θαφή, ὑσ. enterrement. sepoltura.

Θάφτω, θάφτον, κτλ'. ἰδὲ Θάπτω, θάπτον.

Θάψας, ψασα, μετ. celui ή celle qui a enterré. colui ὴ colei che ha seppellito.

Θάψιμον, ὑσ. inhumation, ensevelissement. seppellimento, il seppellire.

Θεά, ὑσ. déesse. dea.

Θέα, ὑσ. vue, aspect. vista, aspetto.

Θέαμα, ὑσ. spectacle. spettaccolo. §. γίνομαι τὸ θέαμα τοῦ κόσμου. être en spectacle, servir de spectacle. esser esposto agli occhi del pubblico, servir di spettacolo.

Θεανδρικός, ἐπίθ. théandrique. teandrico.

Θεάρεστα, Θεαρέστως, ἐπίρ. d'un manière agrèable a Dieu. in maniera grata a Dio.

Θεάρεστος, ἐπίρ. agréable à Dieu. grato a Dio.

Θεαρχία, ὑσ. puissance divine. divina potenza.

Θεαρχικός, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à la puissance divine. appartenente alla potenza divina.

Θεατής, ὑσ. spectateur. spettatore.

Θεατρίζω, Ρ'. railler, berner, faire quelqu'un servir de spectacle. esporre agli occhi del pubblico, far servir di spettacolo.

Θεατρίζων, κσα. μετ. celui ή celle qui raille, qui berne. colui ὴ colei che fa servire qualcheduno di spettacolo.

Θεατρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a donné quelqu'un en spectacle. *colui o colei che ha esposto qualcheduno agli occhi del pubblico.*

Θεάτρισμα, ὑσ. l'action de donner quelqu'un en spectacle. *l'esporre qualcheduno agli occhi del pubblico.*

Θεατρισμένος, η, ον. μετ. donné en spectacle. *esposto agli occhi del pubblico.*

Θέατρον, ὑσιαс. théatre. *teatro.*

Θεϊκός, ή, όν. ἐπίθ. divin, ine. *divino, na.*

Θεϊκῶς, ἐπίρ. divinement. *divinamente.*

Θεία, ὑσ. tante. *zia.*

Θεῖος, εία, ον. ἐπίθ. θεϊκός. divin, ine. *divino, na.*

Θεῖος, ὑσ. ὁ θεῖος. oncle. *zio.*

Θειάφι, ὑσ. soufre. *zolfo.*

Θειαφοκέρι, ὑσ. allumette. *zolfanello.*

Θέλγητρον, ὑσ. allechement, attrait. *allettamento.*

Θέλγω, Ρ'. allécher. *allettare.*

Θέλημα, ὑσ. volonté, vouloir. *volontà, volere.* §. αὐτὸ δὲν εἶναι εἰς τὸ θέλημά μου. il n'est pas en ma disposition de le faire. *non è in mia libertà di farlo.*

Θεληματάρης, ὑσ. volontaire, *volontario.*

Θεληματικός, ή, όν. ἐπίθ. volontaire. *volontario, ria.*

Θεληματικῶς, ἐπίρ. θεληματικά. volontairement, bongré. volontiers. *volontariamente, buon grado, volentieri.*

Θελήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a voulu. *colui o colei che ha voluto.*

Θέλησις, ὑσ. volonté. *volontà.*

Θελιά, ἰδὲ Θυλιά.

Θέλω, Ρ'. vouloir. *volere.* §. θέλω κάλλιον. θέλω καλλήτερα. aimer mieux, vouloir mieux, *amar meglio, voler piuttosto.* §. θέλω, χρεωςῶ, τὸ θέλω δέκα φλωρία. je lui dois dix ducats. *gli devo dieci ducati, gli sono debitor di dieci ducati.*

Θέμα, ὑσ. thème. *tema.*

Θεμέλιον, ὑσ. fondement. *fondamento.* §. βαίνω θεμέλιον. se fonder. mettre son espérance. *fondarsi.* §. μὲ θεμέλιον. avec fondement. *fondatamente.*

Θεμελιώδης, ἐπίθ. fondamental, le. *fondamentale.*

Θεμελιωθείς, θεῖσα, θεν. μετ. celui ou celle qui a été fondé. *colui o colei ch' è stato fondato.*

Θεμελίωμα, ὑσ. fondation. *fondamento.*

Θεμελιωμένα, ὑσ. avec fondement. *fondatamente.*

Θεμελιωμένος, η, ον. μετ. fondé, ée. *fondato, ta.*

Θεμελιόνω, Ρ'. fonder. *fondare.* §. θεμελιόνομαι. se fonder. *fondarsi.*

Θεμελιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fondé. *colui o colei che ha fondato.*

Θεμελιωτής, ὑσ. fondateur. *fondatore.*

Θεμελιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. fondamental, le, *fondamentale.*

Θεμωνιά, θεμωνιάζω, κτλ. ἰδὲ Θημωνιά, κτλ.

Θεογεννήτωρ, ὑσ. pére de Dieu, qui a engendré Dieu. *generatore di Dio.*

Θεογεννήτρια ὑσ. mère de Dieu. *genitrice di Dio, madre di Dio.*

Θεογνωσία, ὑσ. connoissance de Dieu, *cognizione di Dio.*

Θεογνώστης, ὑσ. celui qui connoit un Dieu. *colui che conosce un Dio.*

Θεόγνωστος, η, ον. ἐπίθ. connu, ue. de Dieu. *conosciuto da Dio.*

Θεογονία, ὑσ. théogonie. *teogonia, origine degli Dei.*

Θεοδίδακτος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a été enseigné de Dieu. *colui o colei ch' è stato insegnato da Dio.*

Θεόδοτος, ἐπίθ. Dieu-donné. *deodato.*

Θεόθεν, ἐπίρ. de Dieu, de part Dieu. *da Dio, dalla parte di Dio.*

Θεόθυτος, ἐπίθ. sacrifié aux dieux. *sacrificato agli Dei.*

Θεοκάλεστος, ἐπίθ, appelé par Dieu. *chiamato da Dio.*

Θεοκατάρατος, ἐπίθ. maudit, te. *maledetto, ta.*

Θεόκλητος, η, ον. ἐπίθ. théoclete, appelé par Dieu.

Dieu. *teoclito, chiamato da Dio.*

Θεοκρατεία, ἡ. théocratie. *teocrazia.*

Θεοκρατικός, ή, όν. ἐπίθ. théocratique. *teocratico.*

Θεόκριτος, ἐπίθ. ugé par Dieu. *giudicato da Dio.*

Θεόκτιστος, ἐπίθ. creé par Dieu. *create da Dio.*

Θεολογία, ἡ. théologie. *teologia.*

Θεολογικός, ή, όν. ἐπίθ. théologique. *teologico, ca.*

Θεολογικῶς, ἐπίρ. théologiquement. *teologicamente.*

Θεολόγος, ὁ. théologien. *teologo.*

Θεολογῶ, P'. parler sur des matières theologales. *teologizzare.*

Θεομαχία, ἡ. théomachie. *teomachia.*

Θεομάχος, ὁ. ennemi de Dieu. *nemico di Dio.*

Θεομαχῶ, P'. répugner, contredire, s'opposer à Dieu. *repugnare, opporsi a Dio.*

Θεομήτωρ, ἡ. la mère de Dieu. *la madre di Dio.*

Θεομητορικός, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à la mère de Dieu. *attinente alla madre di Dio.*

Θεομιμησία, ἡ. imitation de Dieu. *imitazione di Dio.*

Θεομίμητος, ἐπίθ. qui imite Dieu. *imitatore di Dio.*

Θεοπαράδοτος, ἐπίθ. institué de Dieu. *instituito da Dio.*

Θεοπαρμένος, η, ον. μετ. pris de Dieu. *preso da Dio.*

Θεόπεμπτος, ἐπίθ. envoyé, ée. de Dieu. *inviato, ta. da Dio.*

Θεόπνευστος, η, ον. ἐπίθ. inspiré, ée. de Dieu. *inspirato, ta. da Dio.*

Θεοποιηθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été divinisé. *colui o colei ch' è stato divinizzato.*

Θεοποιήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a déifié. *colui o colei che ha divinizzato.*

Θεοποιία, ἡ. déification, apothéose. *divinizzazione.*

Θεοποιός, ή, όν. celui qui déifie. *colui che deifica.* §. θεοποιός, καμωμένος ἀπὸ τὸν Θεόν. fait, te. de Dieu. *fatto, ta. da Dio.*

Θεοποίητος, ἐπίθ. fait, te. de Dieu. *fatto, ta. da Dio.*

Θεοποιῶ, P'. diviniser, déifier. *deificare, divinizzare.*

Θεοποιῶν, οῦσα, μετ. celui ou celle qui a déifié. *colui o colei che ha deificato.*

Θεόργιστος, ἐπίθ. détesté, ée. de Dieu. *abbominato, ta. detestato, ta. da Dio.*

Θεός, ὁ. Dieu. *Dio, Iddio.* §. δόξα τῷ Θεῷ. grâces à Dieu, grâces au Ciel. *grazie al Cielo, grazie a Dio.* §. ὁ Θεὸς τὸ ἤθελεν ἔτζι. le Ciel, ou Dieu l'a voulu ainsi. *così è piaciuto al Cielo, a Dio.* §. ὁ Θεὸς βοηθός, ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ. le Ciel vous soit propice. dieu vous benisse, dieu vous assiste, dieu vous soit en aide. *il Ciel vi sia propizio, Dio v' ajuti, il Ciel v' ajuita.* §. ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, νάφιδεν ὁ Θεός. Dieu le veuille, plût à Dieu. *Dio il voglia, Dio il volesse.* §. νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ Θεός, ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ. Dieu m'en garde, Dieu m' en préserve, à Dieu ne plaise. *Dio non voglia, non piaccia a Dio.* §. ἂν δώσῃ ὁ Θεός, ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. s'il plait a Dieu. *se Dio vuole, coll' ajuto di Dio, con la Dio grazia.* §. εὐχαριστίαι νὰ ἔχῃ ὁ Θεός. grâces à Dieu, Dieu merci. *grazie a Dio, grazie al Cielo.* §. Θεέ μου. bon Dieu! grand Dieu! *oh buon Dio! oh Dio!* §. εἰς τὸν Θεόν μου, τὸν Θεόν μου. sur mon Dieu. *Dio il sa.* §. ἐνώπιον Θεοῦ, μὰ τὸν Θεόν. devant Dieu, pardié. *affè di Dio, per Dio.* §. μάρτυρα βάνω τὸν Θεόν. Dieu m' est temoin, Dieu m'en est temoin. *sallo Dio, mi sia Dio testimonio.* §. ὁ Θεὸς νὰ τὸν εὕρῃ, ἤγουν τὸν ἀφήνω εἰς τὸν Θεὸν διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ. que Dieu le punisse. *che Dio lo castighi.* §. ἔχει ὁ Θεός. Dieu est grand, Dieu est miséricordieux. *Dio è grande, è misericordiose.* §. Θεοῦ βοηθοῦντος, Θεοῦ

Θεοῦ ἐνδοκοῦντος. avec l'aide de Dieu. *coll' ajuto di Dio, a Dio piacendo.*

Θεοσέβεια, ὑσ. crainte, vénération de Dieu. *timor di Dio, veneratione.*

Θεοσεβέστατος, ἐπίθ. très réligieux, euse. *piissimo, ma. religiosissimo, ma.*

Θεοσεβὴς, ἐπίθ. celui qui vénére Dieu, qui craint Dieu, conscientieux. *colui che venera, che teme Dio, timorato.*

Θεότης, ὑσ. déïté, divinité. *deità, divinità.*

Θεοτικὰ, ἐπίθ. divinement. *divinamente.*

Θεοτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. divin. ne. *divino, na.*

Θεοτίμητος, ἐπίθ. honoré de Dieu. *onorato da Dio.*

Θεοτόκος, ὑσ. la mère de Dieu, la Sainte Vierge. *la Madre di Dio, la Santissima Vergine.*

Θεότοκος, ἐπίθ. engendré de Dieu. *generato da Dio.*

Θεοφάνεια, ὑσ. πληθ. Epiphanie, le jour des rois. *Epifania, il dì dell' Epifania.*

Θεοφιλὴς, ἐπίθ. ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν. celui qui aime Dieu. *colui che ama Dio.* §. Θεοφιλὴς, ἀγαπημένος ἀπὸ τὸν Θεόν. aimé de Dieu. *amato da Dio.*

Θεοφιλία. amour de Dieu. *amor di Dio.*

Θεόφοβος, ἐπίθ. religieux, euse. qui craint Dieu. *religioso, sa. pio, ia.* §. Θεοφοβούμενος, ἐπίθ. timoré, ée. conscientieux, euse. delicat, te. de conscience, qui craint Dieu. *timorato, ta, delicato, ta. di conscienza.*

Θεοφόρος, ἐπίθ. θεῖος, θεϊκός. divin, ne. *divino, na.* §. οἱ θεοφόροι πατέρες. les saints Pères. *i Santi Padri.*

Θεοφύλακτος, ἐπίθ. conservé de Dieu. *conservato da Dio.*

Θεοφώτιστος, ἐπίθ. illuminé de Dieu. *illuminato da Dio.*

Θεοχαρίτωτος, ἐπίθ. agréable a Dieu. *grato a Dio.* §. Θεοχαρίτωτος. qui a des grâces divines. *che ha grazie divine.*

Θεραπεία, ὑσ. cure, curation. *cura, curazione.* §. Θεραπεία, ἰατρικὸν, ἰατρεία. reméde. *rimedio.*

Θεραπευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été gueri. *colui ὴ colei ch' è stato guarito.*

Θεράπευμα, ὑσ. curation. *curazione.*

Θεραπευμένος, η, ον. μετ. curé, ée. *curato, ta.* §. Θεραπευμένος. qui a passé son envie. *appagato, soddisfatto, ta.*

Θεραπεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a gueri. *colui ὴ colei che ha guarito.*

Θεράπευσις, ἴδε Θεράπευμα.

Θεραπευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. curatif, ive. *curativo, va.* §. Θεραπευτικὸς, courtois, oise. *cortese, gentile.*

Θεραπευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. curable, guérissable. *curabile.*

Θεραπεύω, Ρ'. curer, guerir. *curare, guarire.* §. Θεραπεύω τινά. courtiser. *carezzare.* §. Θεραπεύομαι. Θεραπεύω τὴν ὄρεξιν. passer son envie. *appagare, cavar la voglia, saziare.*

Θεραπεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui guerit. *colui ὴ colei che guarisce.*

Θεριακὴ, ούσ. theriaque. *teriaca.*

Θερίζω, Ρ'. moissonner. *mietere.* §. Θερίζω ὅπου δὲν ἔσπειρα. mettre la faucille dans la moisson d'autrui. *mettere la falce nella messe altrui.*

Θερίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui moissonne. *colui ὴ colei che miete.*

Θερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a moissonné. *colui ὴ colei che ha mietuto.*

Θέρισμα, ούσ. moisson, l'action de moissonner. *messe, mietitura.*

Θερισμένος, η, ον. μετ. moissonné, ée. *mietuto, ta.*

Θερισμὸς, ἴδε Θέρισμα.

Θεριστήρι, ὑσ. faux. *falce.*

Θεριστὴς, ὑσ. moissonneur. *mietitore.* §. Θεριστὴς, ὁ Ἰούνιος μῆνας. juin. *giugno.*

Θεριστικὸς, ἐπίθ. de moisson. *di messe.*

Θερίστρα, ὐσ. celle qui moissonne. *mietitrice*.

Θερμά, ἐπίρ. chaudement. *caldamente*.

Θερμαινόμενος, ἐπίθ. fébricitant. *febbricitante*.

Θερμαίνω, P'. chauffer, échauffer. *riscaldare*. §. Θερμαίνομαι, ἔχω κάψιν, πυρισῶν. avoir la fièvre. *aver la febbre*.

Θερμαισθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été échauffé, *colui o colei ch' è sta o riscaldato*.

Θερμαντικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la vertu d'échauffer. *che ha la virtù di riscaldare*.

Θερμασία, ὐσ. fièvre. *febbre*.

Θέρμασμα, οὐσ. ζέσαμα. échauffement. *riscaldamento* §. Θέρμασμα, τὸ θερμαίνεσθαι. l'action d'être tourmenté de la fièvre. *l'esser tormentato dalla febbre*.

Θερμασμένος, η, ον. μετ. fébricitant. qui a la fièvre. *febbricitante*.

Θερμάστρα, ὐσ. chaufferette. *caldanino*.

Θέρμη, ὐσ. fièvre. *febbre*.

Θερμός, ή, όν. ἐπίθ. chaud, de. ardent, te. *fervido, da. caldo, da*. §. Θερμός, ὁπῦ ἔχει θερμότητα. chaloureux, se. *caloroso, sa*. §. τὸ θερμόν. chaleur. *calore*.

Θερμόμετρον, οὐσ. thermomètre. *termometro*.

Θερμότατα, ἐπίρ. très-chaudement. *caldissimamente, ardentissimamente*.

Θερμότατος, ἐπίθ. très-chaud, très-chaloureux, très-fervide. *fervidissimo, caldissimo. calorosissimo, ardentissimo, ma*.

Θερμότερος, ἐπίθ. plus chaud, plus chaloureux, plus fervide. *più fervido, più caldo, da. più caloroso, sa*.

Θερμότης, οὐσ. chaleur. *calore*.

Θέρος, ὐσ. moisson. *messe*.

Θέσις, ὐσ. position, situation. *posizione, situazione*. §. Θέσις, Θέμα. thése. *tesi*.

Θεσμός, ὐσ. rit. *rito*.

Θέτης, ἐπίθ. celui qui place. *colui che colloca*.

Θετικός, ἐπίθ. positif, ive. *positivo, va*.

Θετικῶς, ἐπίρ. positivement. *positivamente*.

Θέτω, P'. situer. *situare*. §. Θέτωντας. en plaçant. *situando*.

Θέτων, ῦσα. μετ. plaçant, te. *collocante*.

Θεώνω, ἰδὲ Ἀποθεώνω.

Θεωρηθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été regardé, contemplé, ée. *colui o colei ch' è stato osservato, contemplato, ta*.

Θεώρημα, ὐσ. théoreme. *teorema*.

Θεωρημένος, η, ον. μετ. regardé, ée. *riguardato, ta*.

Θεωρήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a regardé, qui a observé. *colui che ha osservato, che ha contemplato*.

Θεώρησις, ὐσ. spéculation. *speculazione*.

Θεωρητής, ὐσ. régardant, spectateur. *riguardante, spettatore*.

Θεωρητική, ὐσ. la théorique. *la teorica*.

Θεωρητικός, ή, όν. ἐπίθ. σκεπτικός. spéculatif, ive. *speculativo, va*. §. Θεωρητικός, τῆς θεωρίας, théorique. *teorico, ca*. §. Θεωρητικός, ὁπῦ ἔχει θεωρίαν, παῤῥησίαν. de bonne mine. *di buona presenza*.

Θεωρία, ὐσ. κύτταγμα. régard. *sguardo*. §. Θεωρία, ἡ θεωρία τῶν πραγμάτων. théorie. *teoria*. §. ἔχει καλὴν ἢ κακὴν θεωρίαν. il a l'air bon, l'air mauvais. *ha buono, cattivo aspetto*.

Θεωρῶ, P'. παρατηρῶ. observer. *osservare*. §. Θεωρῶ, κυττάζω. régarder. *riguardare*.

Θεωρῶν, ῦσα. μετ. regardant, te. observant, te. *risguardante, osservante*.

Θέωσις, ἰδὲ Ἀποθέωσις.

Θηκάρι, ὐσ. fourreau. *fodero*. §. Θηκάρι τῦ μαχαιρίῦ. gaine. *guaina*.

Θηκαριάζω, P'. mettre dans le fourreau. *mettere nel fodero*.

Θήκη, ὐσ. boîte, étui. *astuccio*.

Θηκιάζω, P'. emboîter. *incastrare*.

Θήκιασμα, οὐσ. l'action d'emboîter. *l'incastrare, incastramento*.

Θηκιασμένος, η, ον. μετ. emboîté, ée. *incastrato, ta*.

Θηλιά, ἰδὲ Θυλιά.

Θηλυκός, ή, όν. ἐπίθ. femi-

minin, ine. *femminino, na*. §. τὰ θηλυκά. les femmes. *le donne, le femmine*.

Θημωνιά, ἡ σ. tas. monceau de gerbes. *bica*. §. θημωνιά. σωρός, tas, amas. *mucchio*.

Θημωνιάζω, P'. entasser les gerbes. *abbicare, ammucchiare*. §. θημωνιάζω, σωριάζω. entasser, amasser. *ammucchiare*.

Θημωνιάζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui entasse. *colui ῆ colei che ammucchia*.

Θημωνιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a entassé. *colui ῆ colei che ha ammucchiato*.

Θημώνιασμα, ἡ σ. l'action d'entasser les gerbes. *l'abbicare, l'ammucchiare*.

Θημωνιασμένος, η, ον. μετ. entassé, ée. *ammucchiato, ta*.

Θηριακή, οὐσ. thériaque. *teriaca*.

Θηρίον, ἡ σ. bête. *bestia, belva*. §. θηρίον ἄγριον. brute. *bruto*.

Θηριότης, ἡ σ. brutalité, ferocité. *brutalità, efferatezza, ferocia*.

Θηριωδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-brutal, le. très-feroce. *efferatissimo, ma. ferocissimo, ma*.

Θηριώδης, ἐπίθ. bestial, le. *bestiale*. §. θηριώδης μεταφ. brutal, le. *brutale*.

Θηριωμένος, η, ον. μετ. écumant de rage et de colère. *imbestialito*.

Θηριώνω, P'. ἰδ. ἀγριεύω. devenir brutal. *imbestialire*.

Θησαυρίζω, P'. thésauriser, amasser des trésors. *tesaurizzare*.

Θησαυρίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui amasse des trésors. *colui ῆ colei che accumula tesori*.

Θησαυρίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a amassé des trésors. *colui ῆ colei che ha accumulato tesori*.

Θησαύρισμα, ἡ σ. l'action d'amasser des trésors. *l'accumular tesori*.

Θησαυρισμένος, η, ον. μετ. thésaurisé, ée. *tesaurizzato, ta*.

Θησαυρισμός, θησαύρισις, ἰδὲ Θησαύρισμα.

Θησαυριστής, ἡ σ. celui qui amasse. qui entasse des trésors. *colui che accumula tesori*.

Θησαυρός, ἡ σ. trésor. *tesoro*.

Θησαυροφυλάκιον, ἡ σ. trésor. *tesoro*. §. τὸ βασιλικὸν θησαυροφυλάκιον. les coffres du roi, le trésor royal. *l'erario del Principe, il tesoro regio*.

Θησαυροφύλαξ, ἡ σ. garde du trésor royal. *tesoriere regio*.

Θιάφι, ἰδὲ Θειάφι.

Θλιβερά, ἐπίρ. funestement. *funestamente*.

Θλιβερός, ἐπίθ. funeste. *funesto, sta*. §. θλιβερὸς, ὁπῦ προξενεῖ θλῖψιν. affligeant, te. *afflittivo, va. che affligge*.

Θλίβω, P'. affliger, attrister. *affliggere, attristare, accorare*. §. θλίβομαι, s'affliger. *affliggersi*. §. θλίβω, πνίζω, ἐπιβαρύνω, accabler. *opprimere, aggravare*.

Θλίβων, ουσα. μετ. chagrinant, te. *afflittivo, va. attristante*.

Θλιμμένα, ἐπίρ. avec chagrin. avec tristesse. *con tristezza*.

Θλιμμένος, η, ον. μετ. attristé, ée. affligé, ée. *attristato, ta. afflitto, ta. accorato, ta*.

Θλῖψις, ψεως. affliction, chagrin. tribulation. *afflizione, tribulazione*. §. μικρὰ θλῖψις. petite affliction. *afflizioncella*.

Θνητά, ἐπίρ. comme un mort. *mortalmente*.

Θνητὸς, η, ὸν. ἐπίθ. mortel, le. *mortale*. §. τὸ θνητόν. mortel, ce qui est sujet à la mort. *mortale, mortalità*.

Θολά, θολερά, ἐπίρ. avec trouble. *torbidamente*.

Θολερός, Θολός, η, όν. ἐπίθ. trouble. *torbido, da*.

Θόλος, ἡ σ. voûte. *volta*.

Θολωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui a été troublé, ée. *colui ῆ colei ch'è stato interbidato, ta*.

Θόλωμα, ἡ σ. trouble. l'action de troubler. *torbidezza, il torbidare*.

Θολωμένος, η, ον. μετ. troublé, ée. *intorbidato, ta*.

Θολώνω, P'. troubler. *intorbidare*.

Θολώνων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui trouble. *colui*

colui ἢ colei che interbida.

Θολώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a troublé. colui ἢ colei che ha intorbidato.

Θόλωσις, ἡσ. trouble. intorbidamento.

Θολωτής, ἡσιας. celui qui trouble. colui che intorbida.

Θολωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de troubler. che ha la forza d'intorbidare.

Θόρυβος, ουσ. bruit, rumeur, tapage, tumulte, tintamarre, vacarme. chiasso, tumulto, romore, strepito, fracasso, schiamazzo, baccano.

Θορυβοποιός, ἐπίθ. turbulent, te. tumultueux, euse. tapageur. turbolento, ta. tumultuoso, ta. schiamazzatore.

Θορυβοποιῶ, Ρ'. tintamarrer. far schiasso.

Θρασύς, ἐπίθ. hardi, ie. ardito, ta.

Θρασύτης, ἡσ. hardiesse. ardire.

Θρέμμα, ἡσ. l'action de nourrir. nutrimento. §. τὸ θρέμμα, τὸ θρεμμένον. nourrisson. allievo.

Θρεμμένος, η, ον. μετ. nourri, ie. nodrito, ta.

Θρεπτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. nutritif, ive. nourrissant, te. nutritivo, va.

Θρεπτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui est propre à être nourri. nutribile.

Θρεφτός, ἰδὲ Θρεπτικός.

Θρεφόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se nourrit. colui ἢ colei che si alimenta.

Θρέφω, Ρ'. nourrir. nodrire, notrire, alimentare. §. θρέφομαι, se nourrir, prendre nourriture. nutrirsi. §. θρέφωντας. en nourrissant. nutrendo.

Θρέφων, ουσα. μετ. nourrissant, te. nutriente.

Θρέψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a nourri. colui ἢ colei che ha nodrito.

Θρέψιμον, ἡσ. l'action de nourrir. il nutrire.

Θρέψις, ουσ. nourriture. nutrizione.

Θρηνήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déploré. colui ἢ colei che ha deplorato.

Θρηνητικός, ἐπίθ. ἄξιος θρήνου. digne d'être déploré, déplorable. deplorabile. §. θρηνητικός, ὅπου θρηνεῖ κι ὀδύρεται. plaintif, ive. lamentoso, sa.

Θρῆνος, ἡσ. lamentation. doléance, lamentazione. §. μὲ θρῆνον. plaintivement. flebilmente.

Θρηνῶ, Ρ'. se plaindre, se lamenter, gémir. lamentarsi.

Θρηνώδης, ἐπίθ. plaintif, ive. flebile.

Θρηνῶν, ουσα, μετ. gémissant, te. gemente, che si lamenta.

Θρησκεία, ουσ. religion. religione.

Θριάμβευμα, ἡσ. l'action de triompher. il trionfare.

Θριαμβεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a triomphé. colui ἢ colei che ha trionfato.

Θριάμβευσις, ἰδὲ Θριάμβευμα.

Θριαμβευτής, ἡσιας. triomphant, triomphateur. trionfatore, trionfante.

Θριαμβευτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. triomphal, ale. trionfale.

Θριαμβεύτρα, ἡσ. triomphante. trionfante.

Θριαμβεύουσα, μετ. θηλ. celle qui triomphe. colei che trionfa.

Θριαμβεύω, Ρ'. triompher. trionfare.

Θριαμβεύων, μετ. ἀρ. celui qui triomphe. trionfante, colui che trionfa, trionfatore.

Θριαμβικός, ἐπίθ. de triomphe. di trionfo.

Θρίαμβος, ἡσ. triomphe. trionfo.

Θρόμβος, ουσ. grumeau. grumo.

Θρομύλι, ἡσ. le manche du dévidoir de la soie. il manico del guindolo per la seta.

Θρονάκι, ἡσ. μικρὸς θρόνος. petit trône. picciolo trono. §. θρονάκι, σκαμνάκι. petite chaise. seggiolo.

Θρονί, ἡσ. chaise. sedia, seggiola.

Θρονιάζω, Ρ'. mettre sur le trône. introniser. intronizzare.

Θρονιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui met sur le trône. colui ἢ colei che intronizza.

Θρονιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mis sur le trône. colui ἢ colei che ha intronizzato.

Θρόνιασμα, ουσ. l'action de

de mettre sur le trône, intronisation. *intronizzazione.*

Θρονιασμένος, η, ον. μετ. intronisé, ée. *intronizzato.*

Θρονιαςὴς, οὐς. celui qui met sur le trône. *intronizzatore.*

Θρόνος, ὁς. trône. *trono.* §. Θρόνος, θρονί. chaise, siége. *sedia, cattedra.*

Θρῦμβος, ἰδὲ Θρόμβος.

Θροφὴ, ὁς. nourriture, aliment. *nutrimento, alimento.*

Θροφὸς, ἐπίθ. θηλ. nourrice. *bália.*

Θρύμβη, ὁς. sarriette. *santoreggia.*

Θυγατέρα, θυγάτηρ. οὐς. fille. *figlia.*

Θυλιὰ, ὁς. παγίδα. lacs. *lacci.* §. θυλιὰ τῦ κομπιῦ, κομποθυλιά. boutonnière. *asolo.* §. θυλιὰ τῦ δεκαδιῦ, la centaine de l'écheveau, que l'on coupe pour le devider. *bandolo, capo della matassa.*

Θυλιάζω, θυλίασμα, ἰδὲ Θυληκώνω, θυλήκωμα.

Θυλήκωμα, ὁσιας. enlacement. *allacciamento, allacciatura, affibbiamento.*

Θυληκωμένος, η, ον. μετ. enlacé, ée. agrafé, ée. *allacciato, ta. affibbiato, ta.*

Θυληκώνω, Pʹ. enlacer. *allacciare.* §. θυληκώνω μὲ θυληκωτῆρι. agrafer. *affibbiare con fermaglio.* §. θυληκώνω τὰ κομπιά. boutonner. *abbottonare.*

Θυληκώνων, ὄσα. μετ. enlaçant, te. celui ἢ celle qui enlace. *colui ὴ colei che affibbia, che allaccia.*

Θυληκώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enlacé. *colui ὴ colei che ha allacciato, che ha affibbiato.*

Θυληκωτῆρι, ὁς. agrafe. *fermaglio.* §. θυληκωτῆρι τῦ βιβλίυ. fermoir. *borchia.* §. θυληκωτῆρι τῦ παπυτζιῦ. boucle. *fibbia.*

Θύμημα, θύμησις, ἰδὲ Ἐνθύμημα, ἐνθύμησις.

Θυμάρι, ἰδὲ Θύμος.

Θυμητικὸν, θυμίζω, θυμῦμαι, κτλ. ἰδὲ Ἐνθυμητικὸν, κτλ.

Θυμιάζυσα, μετ. celle qui encense. *colei che incensa.*

Θυμιάζω, Pʹ. encenser. *incensare.*

Θυμιάζων, μετ. ἀρ. celui qui encense, *colui che incensa.*

Θυμίαμα, ὁς. τὸ θυμιάζειν. encensement. *incensamento.* §. θυμίαμα. τὸ θυμίαμα. encens. *incenso.*

Θυμιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a encensé. *colui ὴ colei che ha incensato.*

Θυμίασμα, ὁς. encensement. *incensamento.*

Θυμιασμένος, η, ον. μετ. encensé, ée. *incensato, ta.*

Θυμιατήριον, θυμιατὸν, ὁς. encensoir. *incensiere, toribolo.*

Θυμῦμαι, ἰδὲ Ἐνθυμῦμαι.

Θύμος, ὁν. thym. *timo.*

Θυμὸς, ὁς. colère, courroux. *collera, ira.* §. λυσιάζω ἀπὸ τὸν θυμόν μυ. faire le diable à quatre. *far il diavolo e peggio.*

Θυμώδης, ἐπίθ. emporté. ée. colère. *impetuoso, sa. iracondo, da. stizzoso, sa.*

Θύμωμα, ὁς. l'action de se mettre en colère. *l'adirarsi.*

Θυμωμένα, ἐπίρ. avec colère, avec emportement. *adiratamente.*

Θυμωμένος, η, ον. μετ. courroucé, ée. irrité, ée. *adirato, ta. corrucciato.*

Θυμώνω, Pʹ. ὐδ. s'emporter, se fâcher, se mettre en colère. *adirarsi, muoversi ad ira, muoversi a sdegno.* §. θυμώνω, κάμνω τινὰ νὰ θυμώσῃ. fâcher, courroucer. mettre en colère. *adirare, irritare, far andar in collera.*

Θυμωτὴς, οὐς. emporté. *iracondo.*

Θύννος, ὁς. thon. *tonno.*

Θύρα, ὁς. porte. *porta.*

Θυρὶς, Θυρίδιον, ὐτ. petite porte. *porticella.* §. θυρίδιον, τὸ παραθύρι. fenêtre. *finestra.*

Θυροκάρφι, ὁς. gond. *perno.*

Θυρωρὸς, ὁς. portier. *portiere.*

Θυσία, ὁς. sacrifice. *sacrifizio.*

Θυσιάζυσα, μετ. θηλ. celle qui sacrifie. *sacrificante.*

Θυσιάζω, Pʹ. sacrifier, immoler. *sacrificare, immolare.*

Θυ-

Θυσιάζων, μετ. sacrificateur. *sacrificante*.

Θυσιάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a sacrifié. *colui ὴ colei che ha sacrificato*.

Θυσίασμα, ουσ. immolation. *immolazione*.

Θυσιαϑεὶς, εῖσα, εν. μετ. celui ὴ celle qui a été sacrifié, ée. *colui ὴ colei ch' è stato sacrificato, ta*.

Θυσιασμένος, η, ον. μετ. sacrifié, ée. immolé, ée. *sacrificato, ta. immolato, ta*.

Θυσιαστήριον, ὐσ. sanctuaire. *santuario*.

Θυσιαστὴς, ουσ. sacrificateur. *sacrificatore*.

Θωμᾶς, κύριον. ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. pâques closes. *la Domenica quasimodo*.

Θωρακοφόρος, ἐπίϑ. cuirassier. *corazziere, soldato armato di corazza*.

Θώραξ, ὐσ. cuirasse. *corazza*. §. ϑώραξ, ὁ ϑώραξ τοῦ σώματος. thorax. *torace*.

Θωριὰ, ὐσ. χύτταγμα. regard. *sguardo*. §. ϑωριὰ, ϑωρεία. vue, *vista*. §. ϑωριὰ, χρῶμα, couleur. *colore*.

I

Ἴαμα, ὐσ. guérison, *guarigione*.

Ἰαματικὸς, ὴ, όν. ἐπίϑ. qui a la force de guérir. *che ha la forza di guarire*.

Ἰαμβικὸς, ἐπίϑ. ïambique. *jambico*.

Ἴαμβος, ὐσ. ïambe. *jambo*.

Ἰαννάριος, ουσ. janvier. *gennajo*.

Ἰασμὶ. ὐσ. jasmin. *gelsomino*.

Ἰάσιμος, ἐπίϑ. guérissable. *curabile, guaribile*.

Ἴασπις, ὐσ. jaspe. *diaspro*.

Ἰατρευϑεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été guéri. *colui ὴ colei ch' è stato guarito, sanato*.

Ἰάτρευμα, ουσ. guérison, l'action de guérir. *guarimento*.

Ἰατρευμένος, η, ον. μετ. guéri, ie. *guarito, ta. risanato, ta*.

Ἰατρευμὸς, ἰάτρευσις, ὐσ. guérison. *guarimento*.

Ἰατρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a guéri. *colui ὴ colei che ha guarito*.

Ἰατρευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίϑ. qui a la force de guérir. *che ha la forza di guarire*.

Ἰατρευτὸς, ὴ, όν. ἐπίϑ. guérissable. *sanabile*.

Ἰατρεύουσα, μετ. ϑηλ. celle qui guérit. *colei che guarisce*.

Ἰατρεύω, P'. guérir. *guarire*. §. ἰατρεύϑη μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. il est guéri grâces à Dieu. *è guarito, risanato, grazie a Dio*. §. ἰατρεύω. μεταφ. remédier. *rimediare*. §. ἰατρεύω, καὶ ἰατρεύομαι. guérir, ravoir la santé. *risanare*.

Ἰατρεύων, μετ. ἀρ. celui qui guérit. *colui che guarisce*.

Ἰατρεία. ὐσ. guérison. *guarigione*. §. ἰατρεία, ἰατρικὸν, remède. *rimedio*.

Ἰατρικὴ, ουσ. la médecine. *la medicina*.

Ἰατρικὸς, ὴ, όν. ἐπίϑ. médicinal. *medicinale*. §. ἰατρικὸν. médecine, médicament, remede. *medicina, medicamento, rimedio*.

Ἰατρὸς, ὐσ. médecin. *medico*.

Ἰατροσόφι, ἰατροσόφιον, ὐσ. livre qui traite de remédes. *libro che tratta de' remedj*.

Ἰατροσύνη, ὐσ. l'art de la medécine. *l'arte medica*.

Ἰατροφιλόσοφος, ουσ. docteur en médecine. *dottor di medicina*.

Ἴβι, μόρ. ϑαυμασ. oh! *o! oh!*

Ἰγδὶ, ὐσ. pile. *pila*.

Ἰγδοκόπανον, ουσ. pilon. *pestello*.

Ἰγδοχέρι, ὐσιας. manche d'une pile. *manico d'una pila*.

Ἴδε, ἐπίρ. voici, voilà. *ecco*.

Ἰδέα, ὐσ. idée. *idea*.

Ἰδιάζω, P'. vivre en solitaire. *vivere da solitario*.

Ἰδιοποίησις, ὐσ. appropriation. *appropriazione*.

Ἰδιοποιοῦμαι, P'. s'approprier. *appropriarsi*.

Ἴδιος, ία, ον. ἐπίϑ. ὁ αὐτός. le même, la même. *stesso, sa. medesimo, ma*. §. ἐγὼ ὁ ἴδιος. moi même. *io stesso*. §. τὸ ἴδιον εἶναι. c'est tout un. *è tutt' uno*. §. τὸ ἴδιον τοῦ εἶναι. il lui est tout égal. *gli è indifferente*. §. οἱ

§. οἱ ἴδιοι, οἱ συγγενεῖς. les parents. *i parenti*. §. ἴδιος, propre. *proprio*. §. ἴδιον τῶν ἀνθρώπων εἶναι. il est propre des hommes. *è proprio degli uomini*.

Ἰδιοσήμαντος. ἐπίθ. ὁποῦ ἰδίως σημαίνει. qui signifie proprement. *che propriamente significa*. §. ἰδιοσήμαντος. qui signifie de même. qui a la même signification. *che ha la stessa significazione, che significa lo stesso*.

Ἰδιότης, ότητος. propriété. *proprietà*.

Ἰδίωμα, ἀσ. attribut, propriété. *attributo, proprietà*. §. ἰδίωμα. qualité. *qualità*. §. ἰδίωμα, διάλεκτος. idiome. *idioma*

Ἰδίως, ἐπίρ. proprement. *propriamente*.

Ἰδιώτης, οὐσ. idiot. *idiota*. §. καλόγηρος ἰδιώτης. frére convers, laïque. *converso, laico*.

Ἰδιωτικὸς, ἐπίθ. privé, ée. *privato, ta*.

Ἰδιωτισμὸς, ἀσ. idiotisme, propriété de langage. *idiotismo, proprietà di lingua*.

Ἴδοι, ἀσ. πληθ. ides. *idi*.

Ἰδοὺ, ἐπίρ. voici. *ecco*.

Ἴδρωμα, ἀσ. l'action de suer. *il sudare*.

Ἰδρωμένος, η, ον. μετ. sué, ée. *sudato, ta*.

Ἰδρώνω. Pʹ. suer. *sudare*. §. ἴδρωσεν ἴως νὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν δουλειάν. il a bien ahané avant que de venir à bout de ce travail. *ha molto penato prima di venir a fine di questo lavoro*.

Ἰδρώνων, ουσα. μετ. suant, te. *sudante*.

Ἰδρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sué. *colui o colei che ha sudato*.

Ἴδρωτας, οὐσ. sueur. *sudore*. §. καταβρεγμένος ἀπὸ τὸν ἴδρωτα, tout mouillé de sueur, tout en eau. *sudatissimo, molle*.

Ἰδρωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. sudorifique, *sudorifico, ca*. *sudatorio*.

Ἱερακάρης, ἀσ. fauconnier. *falconiere*.

Ἱεράκι, οὔσιας. épervier. *sparviere*.

Ἱεράκιον, ἀσ. φυτόν. herbe d'épervier. *ieracia*.

Ἱέραξ, ἰδὲ Ἱεράκι.

Ἱερακομύτης, ἐπίθ. celui ou celle qui a un nez aquilin. *colui o colei che ha un naso aquilino*.

Ἱερακοτρόφος, ἀσ. fauconnier. *falconiere*.

Ἱεράρχης, οὐσ. hiérarque. *prelato*.

Ἱεραρχία, ἀσ. hiérarchie. *gerarchia*.

Ἱεραρχικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. hiérarchique. *gerarchico*.

Ἱεραρχικῶς, ἐπίρ. hiérarchiquement. *a modo di gerarchia*.

Ἱερατεῖον, ἀσ. sacerdoce. *sacerdozio*.

Ἱεράτευμα, ἀσ. le sacerdoce. *il sacerdozio*.

Ἱερατεύσας, σασα. μετ. celui qui a fait les fonctions sacerdotales. *colui che ha fatto le funzioni sacerdotali*.

Ἱερατεύω, Pʹ. présider à une eglise. *presiedere ad una chiesa*.

Ἱερατεύμα, Pʹ. faire les fonctions sacerdotales, *fare le funzioni sacerdotali*.

Ἱερατεύων, μετ. celui qui préside à une eglise, pontife. *colui che presiede ad una chiesa, pontefice*.

Ἱερατικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. sacerdotal, le. *sacerdotale*. §. τὰ ἱερατικὰ, les ornemens sacerdotaux. *i paramenti sacerdotali*.

Ἱερέας. ἱερεὺς, ἀσ. prêtre. *prete, sacerdote*.

Ἱέρισσα, οὔσιας. prêtresse. *sacerdotessa*.

Ἱεροβότανον, οὐσ. consoude. *consolida*.

Ἱερογλυφικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. hiéroglyphique. *geroglifico*. §. ἱερογλυφικὸν, ἀσ. hierogliphe. *geroglifico*.

Ἱεροδιάκονος, οὐσ. diacre. *diacono*.

Ἱεροκήρυξ, ἀσ. prêcheur. predicateur. *predicatore*.

Ἱερομόναχος, οὐσ. moine, réligieux. *monaco, religioso*.

Ἱεροπρεπὴς, ἐπίθ. convenable aux prêtres. *decente, convenevole a' sacerdoti*.

Ἱεροπρεπῶς, ἐπίρ. convenablement aux prêtres. *convenevolmente a' sacerdoti*.

Ἱερὸς, ά, όν. ἐπίθ. sacre. *sacro, ra*. §. ἱερὸν, τὸ ἱερόν. le sanctuaire. *il santuario*. §. τὰ ἱερὰ ἄμφια. les paremens sacer-

cerdotaux, *i paramenti sacerdotali*.

Ἱεροχελοφυλάκιον, ἰδὲ Ἱεροφυλάκιον.

Ἱεροσυλία, ἡσ. sacrilége. *sacrilegio*.

Ἱερόσυλος, ἐπίθ. sacrilége. *sacrilego, ga*.

Ἱεροσυλῶ, P. commettre un sacrilége. *fare un sacrilegio*.

Ἱερουργήσας, μετ. celui qui a célebré. *colui che ha celebrato*.

Ἱερουργία, ἡσ. célébration. *celebrazione*.

Ἱερουργικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à la célébration. *appartenente alla celebrazione*.

Ἱερουργός, ὁσ. célébrant. *celebrante*.

Ἱερουργῶ, P. célébrer. *celebrare*.

Ἱερουργῶν, ὦσα. μετ. célébrant, te. celui ἢ celle qui célébre. *celebrante, colui ἢ colei che celebra*.

Ἱεροφυλάκιον, ουσ. sacristie. *sagrestia*.

Ἱεροφύλαξ, ὁσ. sacristain. *sagrestano*.

Ἱερωμένος, ἡ, ον. ἐπίθ. sacré, ée. *sacrato, ta*. §. ἱερωμένος, qui est entré dans les ordres. *ch' è entrato negli ordini sacri*.

Ἱερῶνω, P. sacrer. *sacrare*.

Ἱερωσύνη, ἡσ. sacerdoce. *sacerdozio*.

Ἰησοῦς, ουσ. Jesus, *Gesù*. §. Ἰησοῦς Χριστός. Jesus-Crist. *Gesù Cristo*.

Ἱκανοποιηθείς, ἑῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été satisfait. *colui ἢ colei ch' è stato soddisfatto*.

Ἱκανοποιημένος, ἡ, ον. μετ. satisfait, te. *soddisfatto, ta*.

Ἱκανοποιήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a satisfait. *colui ἢ colei che ha soddisfatto*.

Ἱκανοποίησις, ἡσ. satisfaction. *soddisfazione*.

Ἱκανοποιητικός, ἡ, όν. ἐπίθ. satisfaisant, te. *soddisfacente*.

Ἱκανοποιῶ, P. satisfaire. *soddisfare, appagare*.

Ἱκανοποιῶν, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui satisfait. *colui ἢ colei che soddisfa*.

Ἱκανός, ἡ, όν. ἐπίθ. suffisant, te. *sufficiente*.

Ἱκανότης, ουσ. suffisance. *sufficienza*.

Ἱκανῶς, ἐπίρ. suffisamment. *sufficientemente*.

Ἱκανώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-suffisant, te. très-capable. *sufficientissimo, ma. capacissimo, ma*.

Ἱκανώτερος, ἐπίθ. plus suffisant, te. plus capable. *più sufficiente, più capace*.

Ἱκεσία, ἡσ. intercession, supplication. *intercessione, supplicazione*.

Ἱκετεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a intercédé. *colui ἢ colei che ha interceduto*.

Ἱκετεύω, P. intercéder, supplier. *intercedere, supplicare*.

Ἱκετεύων, ουσα. μετ. intercédant, te. *intercedente*.

Ἱκέτης, ὁσ. intercesseur, suppliant. *intercessore, supplicante*.

Ἱκετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. deprecatif, ive. *deprecatorio, ria*.

Ἰτζογλάνι, ὁσιας. icoglan. *icoglane*.

Ἰκτῖνος, ὁσ. milan. *nibbio*.

Ἱλαρός, ἐπίθ. gai, ie. joyeux, se. *ilare*. §. τὸ ἱλαρόν. enjouement. *ilarità*.

Ἱλαρότης, ὁσ. gaité, enjouement, *ilarità*.

Ἱλάσκω, P. rendre propice. *rendere propizio*.

Ἱλαστήριον, ουσ. propitiatoire. *propiziatorio*.

Ἵλεως, ἐπίθ. propice. *propizio, zia*.

Ἰμαρέτι, ἰδὲ Νοσοκομεῖον.

Ἱμάτιον, ὁσ, ἰδὲ Φόρεμα.

Ἰμπρίκι, ουσ. coquémar, cafétiere. *cocoma, caffettiera*.

Ἵνα, Συνδ. á fin, à l'effet de. *affinè, per ἢ ad effetto di*.

Ἶνα, ουσ. αἱ ἶναι τοῦ σώματος. fibre. *fibra*.

Ἰνάτι, ουσ. πεῖσμα. obstination. *ostinazione*.

Ἰνατιάζω, P. s'obstiner. *ostinarsi*.

Ἰνατζῆς, ὁσιας. obstiné. *ostinato*.

Ἰνδικτιών, ὁσ. indiction. *indizione*.

Ἰντερέσσι. ὁσιας. interêt. *interesse*.

Ἰξεύρω, P. savoir. *sapere*. §. ὁ Θεὸς ἰξεύρει. Dieu sait. *Dio sa*. §. ἰξεύρω τί λέγω, je sais ce que je dis, je m'entends bien. *so quel che dico, m' intendo io*. §. ἰξεύ-

ἰξεύρω ἕνα πρᾶγμα ὡσὰν τὸ νερὸν ἢ ὡσὰν τὸ πάτερ ἡμῶν. savoir une chose sur le bout du doigt, ὴ comme un pater. *saper una cosa su per le dita, saperla come il pater nostro.* §. ζῶ δὲν ἰξεύρω νὰ σοῦ εἰπῶ. je ne saurois vous dire. *Dio vel dica, Dio velo dica per me.* §. δὲν σᾶς ἰξεύρω, ποῖος εἶσθαι, πόθεν εἶσθαι. je ne vous connoîs pas, je ne sais qui vous êtes. *non vi conosco, non so chi siete.*

Ι'ξόβεργον, ὄσιας. gluau. *paniene.*

Ι'ξὸς, οὐσ. glu. *vischio.*

Ι'ξώδης, ἐπίθ. gluant, te. *viscoso, sa.* §. τὸ ἰξῶδες, ὀσ. le gluant. *viscosità.*

Ι'ουβιλαῖος, ὄσιας. jubilé. *giubbileo.*

Ι'ουδαΐζω, P'. judaïser. *giudaizzare.*

Ι'ουδαϊκὸς, ἐπίθ. judaïque. *giudaico.*

Ι'ουδαῖος, ὄσιας. juif, ive. *giudeo, dea.*

Ι'ουδαϊσμὸς, ὀσ. judaïsme. *giudaismo.*

Ι'ούδας, ὀσ. μεταφ. ὁ προδότης. traître. *traditore.*

Ι'ούλιος, ὀσ. juillet. *luglio.*

Ι'ούνιος, ὀσ. juin. *giugno.*

Ι'ππεὺς, ὄσιας. cavalier. *cavaliere.*

Ι'ππικὸν, ὀσ. la cavallerie. *cavalleria.*

Ι'πποδρομικὸς, ἐπίθ. qui appartient au cirque. *appartenente al circo.*

Ι'πποδρόμιον, ὀσ. cirque. *circo.* §. ἱπποδρόμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. hippodrome. *ippodromo, cavallerizza.*

Ι'πποπόταμος, ὀσ. hippopotame. *ippopotamo.*

Ι'ππος, ἰδὲ Ἄλογον.

Ι'πποστάσιον. οὐσ. écurie. *stalla.*

Ι'πποσέλινον, οὐσ. ache. *ipposelino.*

Ι'ρις, οὐσ. τὸ οὐράνιον τόξον. iris. l'arc-en-ciel. *iride, l'arco celeste.*

Ι'σα, ἰσάζω, ἰδὲ Ἴσια, ἰσιάζω.

Ι'σάγγελος, ἐπίθ. égal à un ange. *eguale ad un angiolo.*

Ι'σαπόστολος, ἐπίθ. égal à un apôtre. *eguale ad un apostolo.*

Ι'σημερία. ὀσ. équinoxe. *equinozio.*

Ι'σημερινὸς, ὀσ. équateur. *equatore.*

Ι'σθμὸς, ὀσ. isthme. *istmo.*

Ι'σια, ἐπίρ. ἐξ ἴσου. également. *egualmente.* §. ἴσια, κατ' εὐθεῖαν. directement, *direttamente, a dirittura.* §. ἴσια εἰς τὴν μέσην. tout au milieu. *nel dritto mezzo* §. ἴσια εἰς τὴν ὥραν, à propos, justement. *a proposito, giustamente, appunto.*

Ι'σιάζω, P'. égaler. *agguagliare.* §. ἰσιάζω, συμφωνῶ, διορθώνω μίαν ὑπόθεσιν. accommoder. *accomodare.* §. ἰσιάζω, ὁμαλίζω, aplanir. *appianare, spianare.* §. ἰσιάζω, διευθύνω. redresser. *dirizzare.*

Ι'σιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui égalise. *colui ὴ colei che agguaglia, agguagliatore.* §. ἰσιάζων, ὁμαλίζων, aplanissant, te. *spianante.* §. ἰσιάζων, διευθύνων. redressant. *dirizzante.*

Ι'σιάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a égalisé. *colui ὴ colei che ha agguagliato.* §. ἰσιάσας, ὁμαλίσας, celui ὴ celle qui a aplani. *colui ὴ colei che ha spianato.* §. ἰσιάσας, ὅστις διεύθυνε. celui ὴ celle qui a redressé. *colui ὴ colei che ha dirizzato.*

Ι'σιασμα, ὀσ. égalité, égalisation. *adeguamento.* §. ἴσιασμα, ὁμάλισμα. aplanissement. *lo spianamento.* §. ἴσιασμα, συμφώνημα. accommodement, *accomodamento, aggiustamento.* §. ἴσιασμα, τὸ διευθύνειν. redressement. *dirizzamento.*

Ι'σιασμένος, η, ον. μετ. égalisé. ée. *agguagliato, ta.* §. ἰσιασμένος, συμφωνημένος, accommodé, ée. *accomodato, ta.* §. ἰσιασμένος, ὁμαλισμένος, aplani, ie. *appianato, ta.*

Ι'σιος, ἐπίθ. égal, le. *eguale.* §. ἴσιος, ὁ μὴ στραβὸς, ὁ εὐθὺς, droit, te. direct, te. *diretto, dritto, ta.* §. ἴσιος, ὁμαλὸς. aplani, ie. *liscio, ia.*

Ι'σιωμα, ἰσιωμάδα, ὄσιας. lieu aplani, plaine. *pianura, luogo appianato.* §. ἰσίωμα, τὸ ἰσιάζειν, τὸ νὰ κάμῃ τινὰς ἕνα

πρᾶγ-

πρᾶγμα ἴσιον. redressement. dirizzamento.

Ἰσιωμένος, η, ον. μετ. aplani, ie. appianato, ta. §. ἰσιωμένος, διδυθυνθεὶς, redressé, ée. raddrizzato, ta.

Ἰσιόνω. Pʳ. aplanir. appianare. §. ἰσιόνω. redresser. raddrizzare.

Ἰσκιάζω. Pʳ. ombrager. ombrare.

Ἴσκιος, ὁσ. ombre. ombra.

Ἴσκα, ὁσ. amadou. esca.

Ἰσογώνιον, ἐπίθ. équiangle. equiangolo. §. τὸ ἰσογώνιον, ἰσόγωνον, équiangle. equiangolo.

Ἰσοδυναμία, ὁσ. equipollence. equipollenza, equivalenza.

Ἰσοδύναμος, ἐπίθ. équipollent. equipollente. §. ἰσοδύναμος, ὁ ἰσότιμος. équivalent. equivalente.

Ἰσοδυναμῶ. Pʳ. équipoller. equivalere. §. ἰσοδυναμῶ, ἠμαι τῆς αὐτῆς τιμῆς. équivaloir. equivalere.

Ἰσοζυγία, οὐσ. équilibre. equilibrio.

Ἰσοζυγιάζω, Pʳ. équilibrer. equilibrare. §. ἰσοζυγιάζω, ἠμαι τῆς αὐτῆς τιμῆς, τῆς αὐτῆς βαρύτητος. equipoller. equivalere, equiponderare.

Ἰσόθεος, ἐπίθ. égal a Dieu. uguale a Dio.

Ἰσομοιράζω, Pʳ. distribuer, partager également. distribuire egualmente.

Ἰσομοιράζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui partage également. colui ῆ colei che distribuisce egualmente.

Ἰσομοιράσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a partagé également. colui ῆ colei che ha distribuito egualmente.

Ἰσομοιρασία, ἰσομοίρασις, ἰσομοίρασμα, ὁσ. égale partage. spartimento eguale.

Ἰσομοιρασμένος, η, ον. μετ. partagé, ée. également. spartito, ta. egualmente.

Ἰσόπλευρον, ουσιας. équilatère. equilatero, isoscele.

Ἴσος, η, ον. ἐπίθ. égal, le. eguale. §. ἐξ ἴσου. également. egualmente.

Ἰσοσκελὴς, ὁσ. équicrural. isoscele. equicrure.

Ἰσοσταθμία. ὁσ. équilibre, balancement. equilibrio. barcollamento.

Ἰσοσταθμίζω, Pʳ. balancer, ajuster. contrappesare, aggiustare, adequare, equilibrare.

Ἰσοσταθμηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ῆ celle qui a été balancé. colui ῆ colei ch' è stato contrappesato, equilibrato.

Ἰσοσταθμημένος, η, ον. μετ. balancé, ée. ajusté. ée. bilanciato, ta. contrappesato, ta.

Ἰσοστάθμιος, ἰσόσταθμος, ἐπίθ. équipollent, qui a le même poids. equipollente, che ha lo stesso peso.

Ἰσοσύλλαβος, ἐπίθ. qui a les mêmes syllabes. che ha le medesime sillabe, parissillabo.

Ἰσότης, ὁσ. égalité. egualità, uguaglianza.

Ἰσοτιμία. ὁσ. equipollence, égale valeur. equipollenza.

Ἰσότιμος, ἐπίθ. équipollent, te. equipollente. §. ἰσότιμος, τῆς αὐτῆς τιμῆς, d'egal prix. di egual prezzo.

Ἰσόχρονος, ἐπίθ. isocrone. isocrono.

Ἱστορηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ῆ celle qui a été representé, qui a été décrit. colui ῆ colei ch' è stato rappresentato, descritto.

Ἱστορήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a representé. qui a décrit. colui ῆ colei che ha descritto, che ha rappresentato.

Ἱστορητὸς, ἐπίθ. qu' on peut décrire. che si può descrivere.

Ἱστόρισμα, ὁσ. description, representation, descrizione, rappresentazione.

Ἱστορισμένος, η, ον. μετ. representé, ée. décrit, te. rappresentato, ta. descritto, ta.

Ἱστορία, ὁσ. histoire. istoria, storia.

Ἱστορίζω. Pʳ. décrire. historier. descrivere, istoriare.

Ἱστορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. historique. storico, ta. §. ἱστορικὸς, οὐσ. historien. istorico, storico.

Ἱστορικῶς, ἐπίῤ. historiquement. storicamente.

Ἱστοριογράφος, ουσ. historiographe. istoriografo.

Ἰσχίον, ὁσ. ischion. ischio.

Ἰσχυρὰ, ἐπίῤ. fortement. fortemente.

Ἰσχυρογνωμία, ουσ. obstination, aheurtement. osti-

ostinazione, pertinacia.
Ἰσχυρογνωμῶ, P. s'obstiner, aheurter, s'aheurter. *ostinarsi.*
Ἰσχυρογνώμων, ἐπίθ. aheurté, ée. obstiné, ée. *ostinato, ta. pertinace.*
Ἰσχυρογνώμως, ἐπίρ. obstinement. *ostinatamente.*
Ἰσχυρός, ἐπίθ. fort, te. puissant, te. *potente, forte.*
Ἰσχυρότης, ὑσ. force. *forza.*
Ἰσχύς, ὑσ. puissance, force. *potenza, forza.*
Ἴσως, Σωδ. peut-être. *forse.*
Ἰτέα, ἰδὲ Τέα.
Ἰχθυολογία, ὐσ. ichtyologie. *ictiologia.*
Ἰχθυοφάγος, ὐσ. ichtyophage. *colui che si ciba di solo pesce.*
Ἰχθῦς, ὐσιας. poisson. *pesce.*
Ἰχνογραφία, ὑσ. dessein. *disegno.*
Ἰχνογράφημα, ὑσ. tracement. *disegno.*
Ἰχνογραφημένος, tracé, ée. *delineato, ta.*
Ἰχνογραφῶ, P. tracer. *delineare.*
Ἴχνος, ὐσ. trace, vestige. *traccia, vestigio.*
Ἰωνικός, ἐπίθ. Ionique. *Jonico.*
Ἰῶτα, ὐσ. Iota. *iota.* §. ἕνα ἰῶτα, un iota, un rien. *un zero, niente.*

K

Καβὶς, ἰδὲ Καφές.
Καβάδι, ὑσ. sorte de robe. *sorta di veste lunga.*
Καβάκι, ὑσ. δένδρον. peuplier. *pioppo.*
Καβάλα, ὐσιας. ἱππικὸν στράτευμα, cavalerie. *cavalleria.*
Καβαλάρης, ὑσ. cavalier, qui monte à cheval. *cavalcante, cavalcatore.*
Καβαλλαρία, ὐσ. cavalerie. *cavalleria.*
Καβαλιέρης, ὑσιας. chevalier. *cavaliere.*
Καβαλίκευμα, ὑσιας. l'action de monter à cheval. *cavalcata, il cavalcare.*
Καβαλικευμένος, η, ον. μετ. monté à cheval. *cavalcato.* §. καβαλικευμένος. surchargé, ée. *accavalcato, ta.*
Καβαλικεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est monté à cheval. *colui o colei ch'è montato a cavallo.*
Καβαλικευτὰ, ἐπίρ. à califourchon. *a cavalcioni, a cavalcione.*
Καβαλικεύω. P. monter à cheval. *montare a cavallo, cavalcare.* §. καβαλικεύω, ἀνεβαίνω ἐπάνω εἰς ἕνα πρᾶγμα καβαλικευτὰ, se mettre à califourchon. *accavalciare.* §. καβαλικεύω τινὰ, μεταφ. ὑποτάσσω. subjuguer, assujettir. *sottoporre.*
Καβαλικεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui monte à cheval. *colui o colei che monta a cavallo.*
Καβαλικωτὰ, ἐπίρ. κάθομαι καβαλικωτά. être à califourchon. *stare a cavalcioni, accavalciare.*
Καβαλίνα, ὐσιας. bouse, bouze. *bovina, buina.*
Κάβον, ὑσ. cable. *alzaja.*
Καβούκι, ὐσιας. turban. *turbante.*
Κάβουρας, ὐσ. écrevisse. *granchio.*
Καβούρι, καβουράκι, ὑσ. la chevrette. *granchio piccolo.*
Καβουρμᾶς, ὐσ. sorte de ragout. *guazzetto.*
Καγγραίνα, ἰδὲ Γάγγραινα.
Καγκελλαρία, ὑσ. greffe, chancellerie. *cancelleria.*
Καγκελλάριος, ὐσ. greffier, chancelier. *cancelliere.*
Κάγκελον, ὑσιας. treillis. *inferriata.* §. κάγκελα σιδηρένια. barreaux. *cancelli, serrata.*
Καγκέλωμα, ὑσ. l'action de fermer avec des barreaux. *il chiudere con cancelli.*
Καγκελωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. avec des barreaux. *chiuso, sa. con cancelli.*
Καγκελώνω, P. fermer avec des barreaux. *chiudere con cancelli.*
Καγκελωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. σφαλισμένος μὲ κάγκελα. fermé avec des barreaux. *chiuso con cancelli.* §. καγκελωτὸς, ὁποῦ ἔχει σχῆμα καγκέλων. fait en forme de barreaux. *fatto in forma di cancelli.*
Καδένα, ὑσ. ἰδὲ Ἅλυσος.
Καδέρνον, ὑσ. ἕνα καδέρνον χαρτί. une main de papier. *un quaderno di carta.*
Καδηλίκι, ὐσιας. district, dé-

département d'un cadi. *distretto del cadi.*

Καδῆς, ὁσ. Cadi. *cadi.*

Καδὶ, ὁσ. cuvier. *tino.*

Κάδος, ὁσ. un grand cuvier. *tino grande.*

Καζάκα, ὁσας. casaque. *casacca.*

Καζανάκι, ὁσ. chauderon. *caldajuola, caldaruolo.*

Καζάνι, ὁσιας. chaudière. *calderone.* §. μεγάλον καζάνι. chaudière. *calderone.* §. καζάνι μὲ χερούλι. chaudron. *caldajo, caldara.*

Καζανατζῆς, ὁσ. chadronnier. *calderajo.*

Καζαντίζω, P'. gagner, acquérir des richesses. *guadagnare, acquistar ricchezze.*

Καζαντίζων, ὁσα. μετ. celui ou celle qui gagne. *colui o colei che fa delle vincite.*

Καζάντιον, ὁσ. gain, profit. *guadagno, profitto.*

Καζαντίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a gagné, *colui o colei che ha guadagnato, che ha fatto del guadagno.*

Καζάντισμα, ὁσ. l'action de faire des gains, de gagner. *il guadagnare, profittare.*

Καζαντισμένος, η, ον. μετ. gagné, ée. acquis, ise. *guadagnato, ta. acquistato, ta.*

Κάθαίρεσις, ουσ. déposition, l'action de déposer. *deposizione.*

Καθαιρῶ, ἰδὲ Καθαρίζω.

Καθαιρῶ, P'. déposer. *deporre.*

Καθαιρῶν, ὁσα. μετ. déposant, te. *deponente. che depone.*

Καθαρὰ, καθάρια, ἐπίρ. clairement. *chiaramente.*

Καθαρίζουσα, μετ. θηλ. celle qui purge, qui nettoye. *colei che purga, che netta.*

Καθαρίζω, P'. purger, purifier. *purgare, purificare.* §. καθαρίζω, ξεκαθαρίζω. mettre au net. *appurare.* §. καθαρίζομαι, s' épurer. *purificare.* §. καθαρίζω τὴν ζάχαριν, τὸ χρυσίον, ἤτοι λαγαρίζω. affiner le sucre. l'or. *raffinare lo zucchero, l'oro.* §. καθαρίζω τὰ πορικὰ. monder, eplucher. *mondare.*

Καθαρίζων, μετ. ἀρ. celui qui nettoye. *colui che netta.*

Καθάριος, ἐπίθ. clair, re. pur, re. *chiaro, puro, ra.*

Καθαρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a purifié, qui a nettoyé. *colui o colei che ha nettato.* §. καθαρίσας τὰ πωρικὰ. celui qui a mondé. qui a épluché. *colui che ha mondato.*

Καθαρισθεὶς, ἶσα. μετ. celui ou celle qui a été purifié, qui a été nettoyé. *colui o colei ch'è stato purificato, ch'è stato nettato.*

Καθάρισμα, ουσ. πάστρωμα, ουσ. nettoyement, purification. *nettamento, mondamento.* §. καθάρισμα τῶν πωρικῶν, épluchement. *mondatura.*

Καθαρισμένος, η, ον. μετ. παστρωμένος purifié, ée. *purificato, ta.* §. μῆλον καθαρισμένον. pomme épluchée. *mela mondata.*

Καθαρισμὸς, ουσ. purification. *purificazione.*

Καθαριστὴς, ὁσ. celui qui purifie. qui nettoye. *colui che purifica, che netta.* §. καθαριστὴς. eplucheur. *mondatore.*

Καθαριστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui purifie. *purificante.*

Καθαρὸς, ή, όν. ἐπίθ. clair, pur, re. *chiaro, ra. puro, ra.* §. νερὸν καθαρόν. de l'eau claire. *acqua pura, limpida.* §. ὁ καιρὸς εἶναι καθαρὸς. le temps, ou le ciel est clair, serein. *il tempo è chiaro, sereno.* §. καθαρὸς, σαφὴς. clair, distinct. *chiaro, distinto.*

Καθαροσύνη, καθαρότης, ουσ. clairté. *chiarezza.* §. καθαρότης, πάστρα. pureté. *purità.*

Καθαρούτζικος, ἐπίθ. clairet. *chiaretto.*

Κάθαρσις, ὁσ. purgation. *purgazione.*

Καθαρτήριον, ουσ. purgatoire. *purgatorio.*

Καθαρτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. purgatif, ive. *purgativo, va.* §. καθαρτικὸν ἰατρικὸν, purgatif. *purgante.* §. περνῶ καθαρτικὸν. se purger. *purgarsi.*

Καθαρώτατα, ἐπίρ. très-clairement. *chiarissimamente.*

Καθαρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-

très-clair, re. très-pur, re. *chiarissimo, ma. purissimo, ma.*

Καθαρώτερα, ἐπίρ. plus clairement. *più chiaramente.*

Καθαρώτερος, ἐπίθ. plus clair, re. plus pur, re. *più chiaro, ra. più puro, ra.*

Καθαρῶς, ἐπίρ. clair. clairement. *chiaro, chiaramente.* §. καθαρῶς, σαφῶς. distinctement. *distintamente.* §. καθαρῶς, παστρικά. purement. *puramente.*

Κάθε, ἰδὲ Καθεένας.

Καθέδρα, ὑσ. chaire, siège. *cattedra, sedia.*

Καθ' ἑκάστην, καθ' ἡμέραν. ἐπίρ. tous les jours, journellement, *giornalmente, ogni giorno.*

Καθ' ἧς, ἰδὲ Καθεένας.

Καθίζομαι, ἰδὲ Κάθομαι.

Καθέκλα, ὑσιας. σκαμνί. siège. *sedia.*

Καθεμία, ἰδὲ Καθεένας.

Καθεένας. καθ' ἕνας, κάθε ἕνας, chacun, chaque. *ognuno, ciascuno.* §. καθεμία, chacune. *ciascuna, ognuna.* §. κάθε. chaque. *ciascuno.* §. κάθε τί, κάθε πρᾶγμα. toute chose. *ogni cosa.* §. κάθε λογῆς. toute sorte. *ogni cosa.* §. ἀπὸ κάθε λογῆς. de toute sorte, *d'ogni sorta.* §. κάθε χρόνον. chaque année. *ogni anno.*

Καθεξῆς, ἐπίρ. coup sur coup. *uno in seguito dell' altro.* §. καὶ καθεξῆς. etc cetera, etc ainsi du reste. *e va discorrendo.*

Καθημερινά, ἐπίρ. journellement. *giornalmente.*

Κάθετος, ὑσ. perpendiculaire. *perpendicolare.* §. κατὰ κάθετον. perpendiculairement. *perpendicolarmente.*

Καθηγητής, ὑσιας. précepteur. *precettore.*

Καθηγούμενος, ὑσ. prieur. *priore.*

Καθῆκον, ἐπίρ. convenant, te. *conveniente.* §. τὸ καθῆκον. l'office. *l'officio, il dovere.*

Κάθημαι, ἰδὲ Κάθομαι.

Καθήμενος, μετ. assis, se. *assiso, sa. sedato, ta.*

Καθημερινός, ἡ, όν. ἐπίθ. quotidien, ne. *quotidiano, na. cotidiano, na.* §. καθημερινός. pour tous les jours. *da ogni dì.* §. καθημερινὴ ἡμέρα, jour de travail. *giorno di lavoro.*

Καθημερούσια, ἐπίρ. journellement, *cotidianamente.*

Καθημερούσιος, ἐπίθ. journalier, re. quotidien, ne. *giornaliero, ra. cotidiano, na.* §. καθημερούσιον. ἐπίρ. journellement. *giornalmente, cotidianamente.*

Καθήρημα, ὑσ. déposition. *deposizione.*

Καθηρημένος, η, ον. μετ. déposé, ée. *deposto, ta.*

Καθιερωθείς, ἕσα. μετ. celui ou celle qui a été consacré. *colui ò colei ch' è stato consacrato.*

Καθιέρωμα, ἰδὲ Καθιέρωσις.

Καθιερώνω, P'. consacrer. *consacrare.*

Καθιερώνων, ὄσα. μετ. consacrant, te. *consacrante.*

Καθιερώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a consacré. *colui ò colei che ha consacrato.*

Καθιέρωσις, ὑσ. consacration. *consacrazione.*

Καθιερωτής, ὑσ. consacrateur. *consacrante.*

Καθιερωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de consacration. *di consacrazione.*

Καθίζω, P'. Ἐν. s'asseoir. *sedere.* §. καθίζω. ἰδ. s'asseoir. *sedere, mettersi a sedere.*

Καθίζων, ὄσα. μετ. celui ou celle qui met quelqu'un sur une siège. *colui ò colei che mette qualchedouno a sedere.*

Καθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est assis. *colui ò colei che si è messo a sedere.*

Κάθισμα, ὑσ. l'action de s'asseoir. *il sedere.* §. κάθισμα, τὸ σκαμνί. siège. *sedia.*

Καθισμένος, η, ον. μετ. assis, se. *seduto, ta.*

Καθιστήρ, ὑσ. toute chose pour s'asseoir. *ogni cosa che serve per sedere.*

Καθιστός, ἡ, όν. ἐπίθ. assis, se. *seduto, ta.*

Καθιστῶ, καθίστημι, P'. constituer. *constituire.*

Καθιστῶν, μετ. constituant, te. *constituente.*

Καθό, ἐπίρ. comme. *come.* §. καθὸ πλούσιος πρέπει νὰ τὸ κάμῃ, comme riche, il doit le faire. *come ricco, ò in qualità*

lito di ricco deve farlo.

Καθοδηγηθεὶς, ἕσα, ἐτ. μετ. celui ou celle qui a été dirigé, qui a été conduit. colui o colei ch' è stato diretto, ch' è stato condotto.

Καθοδήγημα, καθοδήγησις, ἡσ. l'action de diriger, de conduire. direzione, condotta.

Καθοδηγημένος, η, ον. μετ. dirigé, ée. conduit, te. gouverné, ée. diretto, ta. governato, ta.

Καθοδηγητὴς, οὐσ. directeur, celui qui dirige, qui conduit. direttore.

Καθοδηγητικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίθ. qui a la force de diriger, de conduire. che ha forza di dirigere.

Καθοδηγητὸς, ἐπίθ. capable de direction, de conduite. capace di direzione, di condotta.

Καθοδηγήτρα, οὐσ. directrice. governante.

Καθοδηγία, ἡσ. conduite. condotta.

Καθοδηγῶ, Pʳ. diriger, conduire. dirigere, condurre.

Καθοδηγῶν, ἕσα. μετ. celui ou celle qui dirige, qui conduit. qui gouverne. colui o colei che dirige, che governa.

Κάθοδος, ἡσιας. descente. discesa.

Καθολικὰ, ἐπίρ. catholiquement, cattolicamente. §. καθολικὰ, ἰδίως, σωστὰ. proprement. propriamente.

Καθολικισμὸς, ὁσ. catholicisme. cattolicismo.

Καθολικὸς, ἐπίθ. catholique. cattolico, ca. §. καθολικὸς, γενικὸς. universel. universale. §. καθολικὸς, ἴδιος, σωστός. propre. proprio. §. τὸ καθολικὸν, l'original. l'originale. ὡς ἴσιον τοῦ καθολικοῦ. copie de l'original. copia dell' originale.

Καθολικότης, οὐσ. catholicité. cattolicità.

Καθολικῶς, ἐπίρ. catholiquement. cattolicamente.

Καθόλου, ὁσ. τὸ καθ' ὅλου. l'universalité. universalità. §. καθόλου, ἐπίρ. κοινῶς, γενικῶς. universellement. universalmente. §. καθόλου, παντελῶς. aucunement. in nessuna maniera.

Κάθομαι, Pʳ. s'asseoir. sedere.

Καθέμενος, μετ. assis, se. assiso, sa. seduto, ta.

Καθρέπτης. οὐσ. miroir. specchio. §. κυττάζω εἰς τὸν καθρέπτην. se mirer. specchiarsi.

Καθυβρίζω, Pʳ. insulter. insultare.

Καθυποβάλλω, Pʳ. ὑποτάσσω. subjuguer. soggiogare.

Καθὼς, ἐπίρ. comme, ainsi que. come, del pari. §. καθὼς, ὡς καθὼς. comme si. come se. §. καθὼς τῇ ἀληθείᾳ. comme en effet. come in fatti. §. καθὼς. suivant que. secondo che. θέλω τὸν ἀνταμείψω καθὼς μὲ δουλεύσει. je le compenserai suivant qu'il m'aura servi. lo ricompenserò secondo che m'averà servito.

Καὶ, συνδ. et, e, ed.

Καίγω, ἰδὲ Καίω.

Καϊκάκι, ἡσιας. batelet. battelletto.

Καΐκι, ὁσ. bateau. battello.

Καϊκιὰ, ἡσιας. ἕνα καΐκι γεμάτον. une batelée. barcata, il carico d'un battello.

Καϊκτζῆς, οὐσ. batelier. barcajuolo.

Καῖλα, οὐσ. grande chaleur. gran calore, ardore.

Καϊμακάμης, οὐσ. lieutenant. luogotenente.

Καϊμάκι, ὁσ. crême. fior di latte.

Καϊμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. bruciato, ta. §. καϊμένος, ἐπίθ. μεταφ. pauvret, pauvre diable, le pauvre homme. poverello, poverino, cattivellaccio.

Καϊμὸς, ὁσ. καύσιμον. l'action de brûler. abbruciamento. §. καϊμὸς, πυρκαϊά. incendie. incendio. §. καϊμὸς, λαχτάρα, ἄκρα ἐπιθυμία. désir ardent. desiderio ardente.

Καινοτομήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a innové. colui o colei che ha innovato.

Καινοτομία, ὁσ. nouveauté, innovation. novità, innovamento.

Καινοτομῶ, Pʳ. innover, introduire quelque nouveauté. innovare, introdurre qualche novità.

Καινοτομῶν, ῶσα, μετ. celui ou celle qui innove,

ve, qui fait des innovations. *colui ò colei che fa delle innovazioni.*

Καινούρια, ἐπίρ. νεωστί. nouvellement, *novellamente, nuovamente.*

Καινούργιος, καινουργώνω, κτλ. ἰδὲ Καινούριος, καινουριώνω, κτλ.

Καινούριος, ἐπίθ. neuf. euve. *nuovo, va.*

Καινούριωμα, οὐσ. renouvellement. *rinnovamento.*

Καινουριωμένος, η, ον. μετ. renouvellé, ée. *rinnovato, ta.*

Καινουριώνω, Ρ'. renouveller. *rinnovare.*

Καινουριστὴς, ὁ σ. celui qui renouvelle. *colui che rinnova, rinnovatore.*

Καιόλας, ἰδὲ Κιόλας.

Καιόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ò celle qui se brule. *colui ò colei che si abbrucia.*

Καιρὸς, οὐσ. temps. *tempo.* §. καλὸς καιρός. beau temps. *bel tempo.* §. καιρὸς συγνεφιασμένος, καιρὸς πρὸς βροχὴν. le temps est chargé. *il tempo è nuvolo.* §. σήμερον εἶναι εὔμορφος καιρός. aujourd'hui il fait beau, il fait beau temps. *oggi fa bel tempo.* §. καιρὸς ἀνοιχτὸς. temps gai. *tempo sereno.* §. ἄνοιξεν ὁ καιρὸς. le temps s'est éclairci. *il tempo s'è rasserenato.* §. δύσκολος καιρὸς. temps dur. *tempo duro, calamitoso.* §. οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου. les quatre saisons. *le quattro stagioni.* §. μὲ τὸν καιρόν. μὲ τὴν πολυκαιρίαν. au long aller, à la longue, avec le temps. *a lungo andare, alla lunga, col tempo.* §. εἰς ὀλίγον καιρόν. en peu de temps, en moins de rien. *in pochissimo tempo.* §. ὁ καιρὸς διαβαίνει, περνᾷ. le temps s'écoule. *il tempo passa.* §. καιρὸς ἁρμόδιος, εὐκαιρία. occasion, opportunité. *occasione, opportunità,* §. ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν. pendant. *mentre, nel tempo.* §. εἰς τὸν αὐτὸν καιρόν. au même temps. *nell' istesso tempo.* §. ἀπὸ καιρόν, εἰς καιρόν. de temps en temps, de temps à autre. *di quando in quando.* §. εἰς καιρὸν ὁποῦ. pendant que. *mentre che.* §. εἰς καιρὸν ὁποῦ. vu que. *conciossiacosachè.* §. ἔξω ἀπὸ καιροῦ. hors de propos. mal à propos. *mal a proposito, fuori di tempo.* §. ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ, dès. *da, fin da.* §. τί καιρὸν εἶναι γραμμένη ἡ γραφή; quelle date a la lettre? de quelle date est la lettre? *di qual data è la lettera?* §. δὲν μοῦ δίδεις καιρὸν νὰ ἀποκριθῶ. vous ne me donnez pas le loisir de répondre. *non mi date tempo a rispondere.* §. δὲν μὲ δίδει ὁ καιρός. ἤγουν δὲν μὲ τὸ συγχωρεῖ. le temps ne me permet pas. *il tempo non mi permette.* §. ἦλθεν εἰς τὸν διωρισμένον καιρόν. il est venu à point nommé. *è venuto a proposito.* §. ἔλα εἰς τὸν διωρισμένον καιρόν. venez au temps précis. *venite al tempo preciso.* §. διατρίβω τὸν καιρόν, περνῶ τὸν καιρόν, διασκεδάζω τὸν καιρόν. passer le temps, tuer le temps, s'amuser. *passar la noja, passar il tempo.* §. τί χάνεις τὸν καιρόν σου ὁμιλῶντας μὲ ἕνα τρελόν; à quoi vous amusez vous de parler à un fou? *perchè perdete il tempo a parlare ad un pazzo?* §. πολλοῦ καιρόν, ἀπὸ πολὺν καιρόν. de long temps. *lungamente, da lungo tempo.* §. διὰ ὀλίγον καιρόν. pour peu de temps. *per poco tempo.* §. τὸν παλαιὸν καιρόν. dans les siécles passés, anciennemment. *anticamente.* *al tempo antico.* §. τὸν περασμένον καιρόν. pour le passé. *per lo passato.* §. τὸν ἐρχόμενον καιρόν. à l'avenir, *all' avvenire.* §. εἰς καιρόν, σὲ καιρόν. à temps. *a tempo.*

Καῖσαρ, ὁ σ. César. *Cesare.*

Καισαρικὸς, ἐπίθ. Césarien. de César. *Cesareo, ea.*

Καϊσί, οὐσ. abricot. *albicocca, meliaca.* §. καΐσι ζαχαρωμένον. abricoté. *albicocca condita.*

Καϊσιά, οὐσ. abricotier. *albicocco, meliaco.*

Καίω, Ρ'. brûler. *bruciare, abbruciare.*

Καίων, ουσα. μετ. brûlant, te. *abbruciante.*

Κα-

Κακὰ, ἐπίρ. mal. *male, malamente.*

Κακαρίζω. P'. chanter comme la perdrix. *cantare come la pernice.*

Κακάρισμα, ὄσ. le chant de la perdrix. *il canto della pernice.*

Κακία, εὐσ. méchanceté. *iniquità, perversità.* §. κακία, πονηρία. malice. *malizia.*

Κακίζω, P'. se fâcher. *scorrubbiarsi, stizzire.* §. κακίζω μὲ τινά. se brouiller avec quelqu'un. *dirompersi, venir in dissensione.*

Κακίζων, ὄσα. μετ. celui ou celle qui se fâche. *colui o colei che si stizza.*

Κακίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est fâché. *colui o colei che si è scorrubbiato.*

Κάκιστος, ἐπίθ. très-méchant, te. *scelleratissimo, ma.*

Κάκιωσ, ὄσ. fâcherie. *dispiacere, rammarico.* §. κάκιωσ, μῖσος. ἔχθρα. haine, *odio.* §. βαστῶ κάκιωσ. haïr, *odiare, portar odio.*

Κακίωμα, ὄσ. l'action de se fâcher contre quelqu'un. *lo scorrubbiarsi.*

Κακιωμένος, ὄσ. fâché, ée. *indispettito, ta. scorrubbiato, ta. ingrognato, ta.*

Κακιώσας, σασα. μετ. ἰδὲ Κακίσας.

Κακιώνω, P'. se fâcher. *scorrubbiarsi, adirarsi, ingrognare.*

Κακκάβι, ἰδὲ Καζάνι.

Κακοαίματος, ἐπίθ. qui a un sang corrompu, ou un sang mauvais. *che ha un sangue corrotto, cattivo.*

Κακόβαφος, ἐπίθ. ὁ κακὰ βαμμένος. celui ou celle qui n'est pas bien teint. *colui o colei che non è ben tinto.* §. κακόβαφος. qui ne teint pas bien. *che non tinge bene.*

Κακόβιος, ἐπίθ. qui mene une mauvaise vie. *che passa una cattiva vita.*

Κακοβουλία, εὐσ. mauvais conseil. *cattivo consiglio.*

Κακόβουλος, ἐπίθ. qui donne des mauvais conseils. *che dà cattivi consigli.*

Κακοβρασμένος. ἐπίθ. celui ou celle qui est mal-cuit. *mal cotto, ta.*

Κακοβράστος, ἐπίθ. qui est de mauvaise cuisson, qui difficilement se cuit. *di cattiva cocitura, che difficilmente si cuoce.*

Κακογέμιστος, ἐπίθ. qu'on ne peut pas bien remplir. *che non si può bene empire.*

Κακογέννα. εὐσ. mauvaise couche. *cattivo parto.*

Κακογεννημένος, η, ον. ἐπίθ. vil, ignoble, de basse extraction. *malnato, ta.*

Κακογεννῶ. P'. accoucher difficilement. *partorire difficilmente.*

Κακογεύομαι. P'. faire un mauvais repas. *far un cattivo pranzo, pranzare male.*

Κακογευμένος, η, ον. μετ. qui a fait un mauvais repas. *che ha fatto un cattivo pranzo.*

Κακογιάτρευτος, ἐπίθ. de difficile guérison. *di difficile guarigione.*

Κακόγερος, ἐπίθ. méchant vieillard. *cattivo vecchio.*

Κακογλωσσία, εὐσ. médisance. *maldicenza.*

Κακόγλωσσος, ἐπίθ. médisant, te. *maldicente.*

Κακογλωσσῶ, P'. médire. *dir male.*

Κακόγνωμα, ἐπίρ. avec une mauvaise intention. *con cattiva intenzione.*

Κακογνώμη, ἐπίθ. θηλ. mal-intentionnée, celle qui a mauvaise intention. *colei che ha cattiva intenzione.*

Κακογνωμία, ὄσ. mauvaise intention. *cattiva intenzione.*

Κακόγνωμος, ἐπίθ. mal-intentionné, qui a mauvaise intention. *che ha cattiva intenzione.*

Κακογνωμῶ, P'. avoir mauvaise intention. *aver cattiva intenzione.*

Κακόγραια, ὄσ. méchante vieille. *cattiva vecchia.*

Κακογραμμένος, η, ον. μετ. mal-écrit, te. *malamente scritto, ta.*

Κακογράψας, σα. μετ. celui ou celle qui a écrit mal. *colui o colei che ha malamente scritto.*

Κακογράψιμον, ὄσ. l'action d'écrire mal, mauvaise écriture. *cattiva scrittura.*

Κακογραφία, ὄσ. pied de mouche. *scrittura cattiva.*

Κακογράφω, P'. écrire mal. *scri-*

scrivere malamente.

Κακοδαίμων, ὐσ. cacodémon. *cacodemone.*

Κακοδειπνητος, ἐπίθ. qui a fait un mauvais souper. *che ha fatto una cattiva cena.*

Κακοδειπνῶ, Pʹ. faire un mauvais souper. *far una cattiva cena.*

Κακοδοξία, ουσ. mauvaise opinion. *cattiva opinione.*

Κακόδοξος, ὐσ. qui a mauvaise opinion. *che ha cattiva opinione.*

Κακοδοξῶ, Pʹ. avoir des mauvaises opinions. *aver cattive opinioni.*

Κακοδυλειά, ὐσ. mauvais travail. *cattivo lavoro.*

Κακοδύλεῦμα, ὐσ. mauvais travail. *cattivo lavoro.*

Κακοδυλεῦμενος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas bien travaillé. *che non è ben lavorato.* §. κακοδυλεῦμενος. ὁπῦ ἔλαβε κακὴν δύλευσιν, ὁπῦ δεν ἐδυλεύθη ὡς πρέπει. mal servi, ie. *mal servito, ta.*

Κακοδύλευτος, ἐπίθ. difficile à servir. *difficile a servire.*

Κακοδυλεύω. Pʹ. travailler mal. *lavorar male.*

Κακόδυλος, ἐπίθ. mauvais valet. *cattivo servo.*

Κακοεργία, ὐσ. crime, action méchante. *misfatto.*

Κακόεργος, ὐσ. malfaicteur. *malfattore.*

Κακοερμηνευμένος, η, ον. μετ. κακοσυμβυλευμένος. mal-conseillé, ée. *mal consigliato, mal ammonito, ta.* §. κακοερμηνευμένος, κακοεξηγημένος. mal interpreté, ée. *mal interpretato, ta.*

Κακοερμηνευτής, ὐσ. κακὸς νυθετητής. mauvais conseiller, qui donne des mauvais avis. *cattivo consigliere, cattivo ammonitore.* §. κακοερμηνευτής, κακὸς ἐξηγητής. mauvais interpréte. *cattivo interprete.*

Κακοερμηνεύω, Pʹ. νυθετῶ κακά. conseiller mal, donner des mauvais avis. *ammonire malamente, dar cattive ammonizioni.* §. κακοερμηνεύω, ἐξηγῶ κακά. interpréter mal. *interpretar male.*

Κακοερμηνεία, ὐσ. mauvaise interprétation. *cattiva interpretazione.* §. κακοερμηνεία, κακὴ συμβυλὴ, κακὴ νυθεσία. mauvais conseil. *cattivo consiglio.*

Κακοευχαριστηθεὶς, ῆσα. μετ. celui ὴ celle qui a été mal satisfait. *colui ò colei ch'è stato mal soddisfatto.*

Κακοευχαριστημένος, ἐπίθ. *mal contento, ta.*

Κακοευχάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δύσκολα εὐχαριστεῖται. difficile à contenter. *difficile a contentare.*

Κακοζυγίαστος, ἐπίθ. qui n'est pas de bon poids. *che non è di buon peso.*

Κακοήθεια, ὐσ. malignité. *malignità.* §. κακοήθεια, κακὰ ἤθη, χωριατοσύνη. incivilité, impolitesse. *inciviltà, increanza.*

Κακοήθης, ἐπίθ. malin, igne. *maligno, a.* §. κακοήθης, ὁπῦ ἔχει κακὰ ἤθη. incivil, le. impoli, ie. *incivile, scostumato, ta. increato, ta.*

Κακοθάνατος, ἐπίθ. qui fait une mauvaise fin. *che fa una cattiva morte.* §. κακοθάνατος, ὐσ. mauvaise fin, mauvaise mort. *cattiva morte, cattivo fine.*

Κακοθελής, ἐπίθ. malveillant, te. mal-intentionné, ée. *malevolo, la. mal intenzionato, ta.*

Κακοθελησία, ὐσ. malveillance. mauvaise volonté. *malevolenza.*

Κακοθελητής, ἴδε Κακοθελής.

Κακοθελήτρα, οὐσ. malveillante, mal-intentionnée. *malevola, mal intenzionata.*

Κακοϊατρεύτος, ἴδε Κακογιάτρευτος.

Κακοθεραπευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a été mal curé. *ch'è stato mal curato.*

Κακοκαιρία, ὐσ. mauvais temps. *cattivo tempo, brusco tempo.*

Κακοκαθίζω, Pʹ. n'être pas bien assis. *non essere bene sedato.*

Κακοκαμωμένος, η, ον. ἐπίθ. biscornu, ue. mal fait, te. *mal fatto, ta.* §. ἄνθρωπος κακοκαμωμένος. un homme mal bâti. *uomo mal formato.*

Κακόκαρδα, ἐπίρ. à contre coeur. *a mal cuore.*

Κακοκαρδίζω, Pʹ. Ἐν. chagriner. *accorare.* §. κακοκαρδίζω, ὐδ. se chagriner. *accorarsi.*

Κακοκαρδίζων, ουσα. μετ. chagrinant. *contristante*.

Κακοκαρδίσας, ασα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a chagriné. *colui ò colei che ha attristato, accorato*. §. κακοκαρδίσας, μετ. ουδ. celui ou celle qui s'est chagriné. *colui ò colei che si è accorato*.

Κακοκάρδισμα, ουσ. affliction, grand chagrin. *accoramento*.

Κακοκαρδισμένα. επίρ. avec chagrin. *con affli zione. angosciosamente*.

Κακοκαρδισμένος, η, ον. μετ. chagriné, ée. affligé, ée. *accorato, accuorato, ta*.

Κακοκαρδιστής, ουσ. chagrinant. *contristante*.

Κακόκαρδος, ουσ. triste, chagrin. *tristo, ta, afflitto, ta*.

Κακοκέρδεια, ουσ. gain illicite. *guadagno illecito*.

Κακοκερδημένος, η, ον. μετ. gagné, ée. d'une manière illicite. *guadagnato, ta. illecitamente*.

Κακοκερδής, επίθ. qui fait un gain illicite. *che fa guadagno illecito*.

Κακοκερδίζω, Ρʹ. faire des gains illicites. *far guadagni illeciti*.

Κακοκερδίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fait des gains illicites. *colui ò colei che fa guadagni illeciti*.

Κακοκερδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait des gains illicites. *colui ò colei che ha fatto guadagni illeciti*.

Κακοκέφαλος, επίθ. qui a une mauvaise tête, qui a une tête dure. *che ha cattiva, dura testa*.

Κακοκλωσμένος, η, ον. επίθ. mal filé, ée. *mal filato, ta*.

Κακοκομμένος, η, ον. μετ. mal coupé, ée. *mal tagliato, ta*.

Κακοκρίνω, Ρʹ. juger mal. *giudicar malamente*.

Κακοκρισία, ουσ. mauvais jugement. *cattivo giudizio*.

Κακοκύτταγμα, ουσ. regard de travers. *sguardo bieco*.

Κακοκυτταγμένος, η, ον. μετ. regardé, ée. de travers. *guardato, ta. bieccamente*.

Κακοκυττάζω, Ρʹ. regarder de travers, regarder de mauvais oeil. *guardar di cattivo occhio, guardar con occhio torvo*.

Κακοκυττάζων, ουσα. μετ. regardant, te. de mauvais oeil, de travers. *guardante con occhio torvo, di cattivo occhio*.

Κακοκυττάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a regardé de travers. *colui ò colei che ha guardato con occhio torto*.

Κακολογηθείς, εῖσα. μετ. dont on a dit du mal. *di cui si è detto male*.

Κακολόγημα. ουσ. detraction. médisance. *detrazione, maldicenza*.

Κακολογημένος, η, ον. μετ. diffamé, ée. dont on a dit du mal. *di cui si ha detto male, diffamato*.

Κακολογήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a médit. *colui ò colei che ha detratto, ha sparlato*.

Κακολογία, ουσ. détraction, médisance, coup de bec, coup de dent, coup de langue. *maldicenza, detrazione*.

Κακολογιάζω, Ρʹ. penser mal, faire des jugements temeraires. *pensar male, far giudizi temerarj*.

Κακολογιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fait des jugements téméraires, *colui ò colei che fa giudizi temerarj*.

Κακολογιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait des jugements téméraires. *colui ò colei cha ha fatto giudizi temerarj*.

Κακολόγιασμα, Κακολόγιασις, ουσ. l'action de penser mal. *il pensar male*.

Κακολογιαστής, ουσ. celui qui pense mal, qui fait des jugements téméraires. *colui che pensa male, che fa giudizi temerarj*.

Κακολόγος, επίθ. détracteur, médisant. *detrattore, maldicente*.

Κακολογούμενος, η, ον. μετ. diffamé, ée. *diffamato, ta*.

Κακολογῶ, Ρʹ. détracter, médire. *detrarre, diffamare, sparlare, dir male*.

Κακολογῶν, οῦσα. μετ. medisant, te. *maldicente. detraente*.

Κακομαθαίνω, Ρʹ. Ἐν. faire prendre une mauvaise habitude. *assuefare malamente, usare malamen-*

mente. §. κακομαθαίνω, αὐ. contracter des mauvaises habitudes. *assuefarsi malamente*.

Κακομάθημα, ἀσ. mauvaise habitude. *cattiva assuefazione*.

Κακομαθημένος, η, ον, μετ. qui est mal accoutumé. *malcostumato, mal assuefatto, ta*.

Κακομαρτυρημένος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas bien témoigné. *non bene attestato, mal testificato*.

Κακομαρτυρία, ἀσ. mauvais témoignage. *cattiva testimonianza*.

Κακομαρτυρῶ, P'. faire un mauvais témoignage. *far cattiva testimonianza*.

Κακομεταχειρίζομαι, P'. faire un mauvais usage. *far un cattivo uso, servirsi malamente*.

Κακομεταχειριζόμενος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui fait mauvais usage. *colui ῆ colei che fa cattivo uso*.

Κακομεταχείρισις, εως. mauvais usage. *cattivo uso, cattivo impiego*.

Κακομεταχειρισθεὶς, εῖσα, μετ. αρ. celui ῆ celle qui a fait un mauvais usage. *colui ῆ colei che ha fatto cattivo uso*. §. κακομεταχειρισθεὶς, ευδ. celui ῆ celle qui a été mal employé. *colui ῆ colei ch'è stato mal impiegato*.

Κακομεταχειρισμένος, η, ον. μετ. qui est mal employé. *mal impiegato, mal usato*.

Κακομεταχειριστὴς, ὀυ. celui qui fait un mauvais usage. *colui che fa un cattivo uso*.

Κακομετρηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ῆ celle qui a été compté, ῆ mesuré mal. *colui ῆ colei ch' è stato contato, ῆ misurato male*.

Κακομέτρημα, ἀσ. l'action de compter, et de mesurer mal. *il contare, ed il misurare male*.

Κακομετρημένος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι καλὰ μετρημένος. mal mesuré, ée. *mal misurato, ta*. §. κακομετρημένος, ὅπου δὲν εἶναι καλὰ ἀριθμημένος. mal compté, ée. mal nombré, ée. *mal contato, mal numerato, ta*.

Κακομετρήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a compté, ῆ qui a mesuré mal. *colui ῆ colei che ha contato ῆ misurato male*.

Κακομετρητὴς, ὀυ. ὅστις δὲν μετρᾷ καλά. celui qui mesure mal. *colui che misura male*. §. κακομετρητὴς ὅστις δὲν ἐπαριθμεῖ καλά. celui qui ne compte pas bien. *colui che non conta bene*.

Κακομέτρητος, ἐπίθ. ὅπου δὲν μετρῆται καλά. qui ne se mesure bien. *che non si misura bene*. §. κακομέτρητος, ὅπου δὲν ἐπαριθμῆται καλά. qu' on ne peut pas bien nombrer. *che non si può ben numerare*.

Κακομετρῶ, P'. mesurer mal. *misurare male*. §. κακομετρῶ, ἐπαριθμῶ κακά. nombrer mal. *contare male*.

Κακομίμησις, εως. mauvaise imitation. *cattiva imitazione*.

Κακομίμητος, η, ον. ἐπίθ. qu' on ne sauroit imiter. *che non si può imitare*.

Κακομίμητος, ἐπίθ. celui ῆ celle qui imite mal. *colui ῆ colei che imita male*.

Κακομιμοῦμαι, P'. imiter mal. *imitar male*.

Κακομοίρα, ἐπίθ. pauvrette, pauvre femme. *poveretta, poverino, infelice*.

Κακομοιράζω, P'. faire un mauvais partage. *far una cattiva distribuzione*.

Κακομοιράζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui partage mal. *colui ῆ colei che divide, che distribuisce male*.

Κακομοιράσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a partagé mal. *colui ῆ colei che ha mal distribuito, male spartito*.

Κακομοιρασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été partagé mal: *colui ῆ colei ch' è stato mal distribuito, male spartito*.

Κακομοίρασμα, ἀσ. mauvais partage, mauvaise distribution. *cattiva distribuzione, cattivo spartimento*.

Κακομοιρασμένος, η, ον. μετ. mal partagé, ée. mal distribué, ée. *male spartito, ta. mal diviso, sa*.

Κακομοιραστὴς, οὐσ. celui qui

qui partage, qui distribue mal. *colui che distribuisce, che spartisce male.*

Κακομοίραστος, ἐπίθ. qu'on ne peut pas bien partager, distribuer. *che non si può ben distribuire, spartire.*

Κακομοιριά, ἡ. infortune, misère, *miseria, sfortunio.*

Κακομοιριάζω, P'. 'Ev. rendre malheureux. *rendere infelice.* §. κακομοιριάζω, οὐδ. se rendre malheureux, tomber dans la misère. *divenir infelice, cader in miseria.*

Κακομοιριασμένα, ἐπίῤ. malheureusement, misérablement. *sfortunatamente. infelicemente.*

Κακομοιριασμένος, η, ον. malheureux, euse. misérable, *infelice, sventurato, ta. sfortunato, ta.*

Κακόμοιρος, ἐπίθ. malheureux. *infelice, disgraziato.*

Κακὸν, ἰδὲ Κακός.

Κακοντυμένος. η, ον. μετ. mal-habillé, ée. *mal vestito, ta.*

Κακοντύνω, P'. habiller mal. *vestire male.* §. κακοντύνομαι, s' habiller mal. *vestirsi male.*

Κακόνους, ἐπίθ. mal-intentionné, ée. *mal intenzionato, ta.*

Κακονυκτιά, ἡ. mauvaise nuit. *notte cattiva.*

Κακονυκτιάζω, κακονυκτίζω. P'. passer une mauvaise nuit. *passar una cattiva notte.*

Κακονύκτισμα, τό. l'action de passer une mauvaise nuit. *il passar una cattiva notte.*

Κακονυκτίσας, σασα. κακονυκτισμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a passé une mauvaise nuit. *colui o colei che ha passato una cattiva notte.*

Κακοξοδεύσας, κακοξοδεύω, κακοξοδευμένος, κτλ. ἰδὲ Κακοξοδιάσας, κακοξοδιάζω, κτλ.

Κακοξοδιάζω, P'. gaspiller, dissiper son bien. *scialacquare.*

Κακοξοδιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui gaspille. *scialacquatore, trice.*

Κακοξοδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a gaspillé. *colui o colei che ha scialacquato.*

Κακοξοδίασμα, τό. gaspillage. *scipazione, scialacquamento.*

Κακοξοδιασμένος, η, ον. μετ. gaspillé, ée. *scialaquato, ta.*

Κακοξοδιάστρα, ἡ. celle qui gaspille. *scialaquatrice.*

Κακοξοδιαστὴς, κακοξοδευτὴς, ὁ. gaspilleur. *scialaquatore.*

Κακοπαθαίνω. P'. pâtir. souffrir du mal. *patire.*

Κακοπάθεια, ἡ. mal-aise, peine. *disagio, patimento.*

Κακοπαθήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pâti, qui a enduré. *colui o colei che ha patito.*

Κακοπαθῶ, ἰδὲ Κακοπαθαίνω.

Κακοπαιδευμένος, η, ον. ἐπίθ. mal chatié, ée. *mal castigato, ta.* §. κακοπαιδευμένος. κακομαθημένος. mal-élevé, ée. *malcostumato, ta.*

Κακοπαιδεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mal chatié. *colui o colei che ha malcastigato.* §. κακοπαιδεύσας, κακοθρέψας, celui ou celle qui a mal élevé. *colui o colei che ha mal costumato.*

Κακοπαίδευσις, ἡ. mauvaise éducation. *cattiva educazione.*

Κακοπαίδευτος, ἐπίθ. indisciplinable, difficile à être discipliné. *indisciplinabile, difficile ad esser disciplinato.*

Κακοπαιδεύω, P'. élever mal, donner une mauvaise éducation. *educare malamente.* §. κακοπαιδεύω, δεν τιμωρῶ καλά. châtier mal. *castigare male.*

Κακοπαιδεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui élève mal. *colui o colei che accostuma male.*

Κακοπανδρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été mal marié. *colui o colei ch' è stato mal maritato.*

Κακοπανδρευμένος, η, ον. ἐπίθ. mal marié, ée. *mal maritato, ta.*

Κακοπανδρεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mal marié. *colui o colei che ha maritato male.*

Κακοπάνδρευτος, ἐπίθ. difficile à être marié. *difficile ad esser maritato.*

Κακοπανδρεύω. P'. marier mal

mal. *maritare male*. §. κακοπανδρεύομαι. faire un mauvais mariage, *far un cattivo matrimonio*.

Κακοπανδρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui marie mal. *colui ἢ colei che marita male*.

Κακοπαντρεύω, κακοπαντρευμένος, κτλ. ἰδὲ κακοπανδρεύω, κακοπανδρευμένος, κτλ.

Κακοπάτημα, ατος. un faux pas. *passo falso*.

Κακοπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait un faux pas. *colui ἢ colei che ha fatto un passo falso*.

Κακοπατῶ, P'. faire un faux pas. *fare un passo falso, ἢ posar male il piede*.

Κακοπερνῶ, P'. passer une mauvaise vie, se porter mal. *passar cattiva vita. star male*.

Κακοπέρατος, η, ον. ἐπίθ. difficile à passer. *difficile a passare*.

Κακοπληρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été mal payé. *colui ἢ colei ch' è stato mal pagato*.

Κακοπληρωμένος, η, ον. μετ. mal payé, ée. *mal pagato, ta*.

Κακοπληρώνω, P'. mal payer. *pagar male*.

Κακοπληρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui paye mal. *colui ἢ colei che paga male*.

Κακοπληρώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a mal payé. *colui ἢ colei che ha pagato male*.

Κακοπληρωτὴς, οῦ. mauvais payeur. *cattivo pagatore*.

Κακοποίημα, κακοποίησις, εως. mal traitement. *maltrattamento*.

Κακοποιηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été mal traité. *colui ἢ colei ch' è stato mal trattato*.

Κακοποιήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mal traité. *colui ἢ colei che ha mal trattato*.

Κακοποιΐα, ας. mechanceté. *scelleratezza, iniquità*.

Κακοποιὸς, ἐπίθ. scelerat, te. malfaicteur, trice. malfaisant, te. *malfattore, trice. malvagio, gia. facinoroso, sa. scellerato, ta*.

Κακοποιῶ, P'. maltraiter. *maltrattare*. §. κακοποιῶ, κάμνω τὸ κακόν. mal faire, faire du mal. *mal fare, misfare*.

Κακοποιῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui maltraite. *colui ἢ colei che maltratta*. §. κακοποιῶν, ὁ πράττων τὸ κακόν. malfaisant. te. *malfattore. trice*.

Κακοπόρευμα, κακοπόρευσις. εως. mal-aise, vie mal-aisée. *stento, vita stentata*.

Κακοπορευμένος, η, ον. ἐπίθ. mal-aisé, ée. *mal agiato, ta*.

Κακοπορεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait une vie mal-aisée. *colui ἢ colei che ha fatto una vita stentata*.

Κακοπόρευτος, ἐπίθ. qui passe une vie mal-aisée. *che mena una vita stentata*.

Κακοπορεύω, P'. être mal à son aise, avoir de la peine à vivre, tirer le diable par la queue. *stentare a vivere*.

Κακοπορεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui passe une vie mal-aisée. *colui ἢ colei che mena una vita stentata*.

Κακοπραγία, κακοπραγμοσύνη, ης. crime, attentat, action criminelle. *misfatto, delitto*.

Κακοπράγμων. ἐπίθ. malfaicteur. *malfattore*.

Κακοπροαίρεσις, εως. mauvaise volonté, malveillance. *malvolere, cattiva intenzione*.

Κακοπροαίρετος, ἐπίθ. malévole. qui a mauvaise volonté. *malvolente, che ha cattiva volontà*.

Κακοῤῥοίζικα, ἐπίρ. malencontreusement. *disgraziatamente*.

Κακοῤῥοιζικιὰ, ᾶς. malencontre. *disgrazia, disavventura*.

Κακοῤῥοιζικιάζω, P'. faire. ἢ rendre malheureux. *fare ἢ rendere disgraziato*. §. κακοῤῥοιζικιάζω, ἀθ. devenir malheureux, tomber dans la misere. *cader in miseria*.

Κακοῤῥοίζικος, ἐπίθ. malencontreux, euse. *disavventurato, ta*.

Κακὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ὁ πονηρός. méchant, te. *cattivo, va*. §. κακὸς, ὁ μὴ καλός. mauvais, se. *cattivo, va*. §. τὸ κακόν. le

le mal, *il male*. §. κλίνει πάντοτε εἰς τὸ νὰ κάμῃ κακόν. il se plait à mal faire. *è inclinato a mal fare*. §. θέλει ἀποθάνῃ ἀπὸ τὸ κακόν του. il en mourra de regret. *ne morrà dal dispiacere*. §. κακὸν ὅπου ἔπαθε. ah quelle malheur. *oh che disgrazia*. §. τὸ κακὸ, ματαίως. inutilement. *inutilmente*. §. καλὰ κακά. on bien ou mal. *o bene o male*. §. κακὸν ποῦ μὲ ηὗρε. ah dans quel malheur je suis tombé! *oh in qual disgrazia sono caduto!*

Κακόσαρκος, ἐπίθ. ὅστις ἔχει χρείας ὁποῦ προξενεῖ δύσκολον ἰατρείαν τῆς πληγῆς, ὡς πληγὴ κακόσαρκος. plaie qui engendre mauvaises chairs. *piaga che genera cattive carni*.

Κακοσίαστος, ἐπίθ. qu'on ne sauroit accommoder. *malagevole ad accomodare*.

Κακοσίμωτος, ἐπίθ. de difficile accès. *di difficile accesso*.

Κακοστομαχία, ὑσ. mal d'estomac, indigestion. *mal di stomaco, indigestione*.

Κακοστόμαχος, ἐπίθ. qui fait mal à l'estomac. *che fa male allo stomaco*.

Κακοστομαχῶ, Pʹ. avoir mal d'estomac. *aver mal di stomaco*. §. κακοστομαχῶ, βλάπτω τὸ στομάχι, κάμνω κακὸν στομάχι. faire mal à l'estomac. *far male allo stomaco*.

Κακοστομία, ὑσ. τὸ νὰ ἔχῃ τινὰς κακὸν στόμα, τὸ ἀσχημολογεῖν, l'action de dire des obscénités. *disonestà nel parlare*. §. κακοστομία, κακὴ προφορά. mauvaise prononciation. *cattiva pronunzia*.

Κακόστομος, ὑσ. ὅστις ὁμιλεῖ ἄσχημα λόγια. malembouché, ée. *sboccato, ta*. §. κακόστομος, ὅστις δὲν προφέρει καλά. qui prononce mal. *che pronunzia male*.

Κακοστρατεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a fait un mauvais voyage. *colui ȣ colei che ha fatto un cattivo viaggio*.

Κακοστρατεύω, Pʹ. faire un mauvais voyage. *far un cattivo viaggio*.

Κακόστρωτος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι καλὰ ἐστρωμένος, ὡς στράτα κακόστρωτος, rue mal pavée. *strada male lastricata*. §. κρεββάτι κακόστρωτον. lit mal fait. *letto mal fatto*.

Κακοσυνῳμένος, η, ον. μετ. διὰ ταῖς πληγαῖς λέγεται. aigri, ie. irrité, ée. *esacerbato, ta*. *inasprito, ta*.

Κακοσυνώνω, Pʹ. s'aigrir, s'irriter. *esacerbarsi, inasprirsi*.

Κακοσύνη, ὑσ. méchanceté, scélératesse. *malignità, scelleratezza*.

Κακοσυνηθίζω, Pʹ. Ἐν. mal accoutumer. *mal accostumare, male assuefare*. §. κακοσυνηθίζω, ὑδ. s'accoutumer mal. *accostumarsi male*.

Κακοσυνηθίζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui accoutume mal. *colui ȣ colei che accostuma male*.

Κακοσυνηθίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a mal accoutumé. *colui ȣ colei che ha accostumato male*. §. κακοσυνηθίσας, ὑδ. ὁποῦ ἔλαβε κακὴν συνήθειαν, ὁποῦ ἐσυνήθισε κακά. celui ȣ celle qui s'est accoutumé mal. *colui ȣ colei che si è mal accostumato*.

Κακοσυνηθισμένος, η, ον. μετ. mal-élevé, ée. mal accoutumé, ée. *malaccostumato, ta*.

Κακοσυντροφίαστος, ἐπίθ. qui ne se peut bien associer. *che non si può bene associare*.

Κακότακτος, ἐπίθ. qui est mal arrangé. *ch' è mal ordinato*.

Κακότης, ἰδὲ Κακία.

Κακοτροπία, ὑσ. coquinerie, scélératesse, mechanceté. *bricconeria, malvagità, iniquità, scelleratezza*.

Κακότροπος, ἐπίθ. coquin, ne. fripon, ne. maraud, de. méchant, te. scélérat, te. *briccone, birbone, malvagio, ia. scellerato, ta*.

Κακοτροφία, ὑσ. cacotrophie. *cacotrofia, nutrizion depravata*.

Κακότυχα, ἐπίρ. malheureusement. *infelicemente, disavventurosamente*.

Κακοτυχία, ὑσ. disgrace, malheur. *disgrazia, cattiva sorte*.

Κακοτυχιάζω, Pʹ. devenir mal-

malheureux, euse. *divenire sventurato, ta.*

Κακότυχος, ἐπίθ. malheureux, euse. malencontreux, euse. *sventurato, ta. sfortunato, ta. disavventurato, ta.*

Κακούργημα, ὐσ. méfait, crime. *misfatto.*

Κάκου, ἐπίρ. τῷ κάκου, ματαίως. inutilement. *inutilmente.* §. τῷ κάκου. à mal. *a male.*

Κακοῦμι, ὐσιασ. hermine. *ermellino.*

Κακουμόγουνα, οὐσ. pélisse d'hermine. *pelliccia d'ermellini.*

Κακοῦργος, ἐπίθ. malfaiteur. *malfattore, fello.*

Κακοφαγία, ὐσ. l'action de manger mal. *il mangiar male.*

Κακοφάγος, ὐσ. celui qui mange mal. *colui che mangia male.*

Κακοφαίνεται, P'. ἐπὶ γ' προσώπου, μοὶ κακοφαίνεται. il me déplait. *mi dispiace.* σοὶ κακοφαίνεται. il te déplait. *ti dispiace.* τῷ κακοφαίνεται. il lui déplait. *gli dispiace.* μᾶς κακοφαίνεται. il nous déplait. *ci dispiace.* σᾶς κακοφαίνεται. il vous déplait. *vi dispiace.* τοὺς κακοφαίνεται. il leur déplait. *dispiace loro.* §. μοὶ κακοφαίνεται τὰ σᾶς βλέπω εἰς αὐτὴν τὴν πλάνην. l'ai regret de vous voir dans cette erreur. *mi rincresce di vedervi in quest' errore.*

Κακόφερμα, κακοφέρσιμον, ὐσ. mauvaise conduite. *cattiva condotta.*

Κακοφέρνομαι, P'. se conduire mal, avoir une mauvaise conduite. *condursi male.*

Κακόφερτος, ἐπίθ. qu'on ne sauroit porter, difficile à porter. *malagevole a portarsi.*

Κακοφημίζω, P'. diffamer. *diffamare.*

Κακοφημίζων, ουσα. μετ. diffamant, te. celui ἢ celle qui diffame. *colui ò colei che diffama, diffamante.*

Κακοφημίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a diffamé. *colui ò colei che ha diffamato.*

Κακοφημισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été diffamé. *colui ò colei ch'è stato diffamato.*

Κακοφήμισμα, οὐσ. diffamation. *diffamamento.*

Κακοφημισμένος, η, ον. μετ. diffamé, ée. qui a une mauvaise renomée. *diffamato, ta. che ha cattivo nome, cattiva fama.*

Κακοφημιστὴς, ὐσ. diffamateur. *diffamatore.*

Κακόφημος, ἐπίθ. celui qui a une mauvaise renommée. *colui che ha una cattiva fama.*

Κακοφχάρεστος, ἰδὲ Κακοδχάρεστος.

Κακοφωνία, ὐσ. cacophonie. *cacofonia.*

Κακόφωνος, ἐπίθ. qui a une mauvaise voix. *che ha una cattiva voce.*

Κακοχρονίζω, P'. souhaiter à quelqu'un la mauvaise année, envoyer quelqu'un aux diables. *augurare a qualcheduno il malanno.*

Κακοχρόνισμα, ὐσ. l'action d'envoyer quelqu'un aux diables. *l'augurare a qualcheduno il malanno.*

Κακοχρονισμένος, η, ον. μετ. envoyé aux diables. *a cui si è augurato il malanno.*

Κακόχρονος, οὐσ. ὡς τὸ, κακόχρονον νάχῃς. que la peste te créve, que le diable t'emporte. *il malanno che ti colga, vattene al diavolo.*

Κακοχρονῶ, ἰδὲ Κακοχρονίζω.

Κακοχυμία, ὐσ. cacochymie. *strabbondanza d'umori, cattiva qualità d'umori.*

Κακόχυμος, ἐπίθ. cacochyme. *cachettico, ca.*

Κακοχωνεμένος, η, ον. ἐπίθ. mal digeré, ée. *mal digerito, ta.*

Κακοχωνευσία, ὐσ. indigestion, mauvaise digestion. *indigestione, cattiva digestione.*

Κακοχώνευτος, ἐπίθ. de difficile digestion. *di difficile digestione.*

Κακοχωνεύω, P'. digérer mal. *digerir male, difficilmente.*

Κακοχωνεψία. ἰδὲ Κακοχωνευσία.

Κακοψημένος, η, ον. ἐπίθ. mal roti, ie. *mal arrostito, ta.* §. ψωμὶ κακοψημένον. du pain mal cuit. *pane mal cotto.*

Κακοψήνω, P'. mal rotir. *mal arrostire.*

Κα-

Κακόψητος, ἐπίθ. de difficile cuisson. *di difficile cuocitura.*

Κακοψυχίζω, P'. maudire l'ame. *maledire l'anima.*

Κακοψύχισμα, ὐσ. l'action de maudire l'ame. *il maledire l'anima.*

Κακόω, P'. maltraiter, infester. *maltrattare, infestare.*

Κακώριμος, ἐπίθ. difficile à mûrir. *difficile a maturarsi.*

Κακῶς, ἰδὲ Κακά.

Κάκωσις, ὐσ. mauvais traitement, vexation. *mal trattamento, vessazione.*

Κακώτατα, ἐπίρ. très mal. *pessimamente.*

Κακώτατος, η, ον. ἐπίθ. très mauvais, très-méchant, te. *cattivissimo, pessimo, ma.*

Κακώτερα, ἐπίρ. plus mal. *più malamente.*

Κακώτερος, ρα, ρον. ἐπίθ. plus mauvais, se. plus me haut, te. *più cattivo, va.*

Κάκωψος, ἐπίθ. de difficile cuisson. *di difficile cuocitura.*

Καλά, ἐπίρ. bien. *bene.* §. λέγεις πῶς εἶναι θυμωμένος ἐναντίον μοῦ, καλά, θέλει ἰδοῦμεν, vous dites, qu'il est faché contre moi, bon, nous verrons. *voi dite, ch'egli è adirato contro di me, buono, vedremo.* §. καλά τά τοῦ γίνη tant pis pour lui. *suo danno.* §. καλά τοῦ ἔγινε. il lui sied bien. *gli stà bene.* §. εἶμαι καλά. se porter bien. *star bene.* §. δεν εἶμαι πόσον καλά. je ne me porte si bien. *non stò troppo bene.*

Καλάθα, ὐσ. grande corbeille. *cesta grande.*

Καλαθάκι, ὐσ. corbillon, petite corbeille. *cestino, corbellino, canestrino.*

Καλαθᾶς, ῦσ. vannier. *panierajo.*

Καλάθι, ὐσ. corbeille, panier. *paniera, cestello, canestro.*

Καλαθιά, ὐσ. une corbeille, un panier de. *un paniere pieno di.*

Καλαθόπλεγμα, ὐσ. l'action de tresser des corbeilles. *l'intrecciare cestelli.*

Καλαθοφόρος, ἰδὲ Καλαθᾶς.

Καλάϊ, ὐσ. étain. *stagno.*

Καλαϊγένιος, ἐπίθ. d'étain. *di stagno, stagneo, ea.*

Καλαμάκι, ὐσ. petite canne, petit roseau. *cannetta, cannuccia.*

Καλαμαράκι, ὐσ. petit écritoire. *piccolo calamajo.*

Καλαμάρι, ὐσ. τὸ καλαμάρι διὰ γράψιμον. écritoire. *calamajo.* §. καλαμάρι θαλάσσιον. calmar, casseron. *calamajo, calamaro.*

Καλαμαροθήκη, ὐσ. écritoire. *pennajuolo.*

Καλαμένιος, ἐπίθ. de roseau. *di canna.*

Καλάμι, ὐσ. canne, roseau. *canna.* §. τὸ καλάμι τοῦ ποδαριοῦ. tibia. *tibia, berza.* §. καλάμι τοῦ λαιμοῦ. gosier. *gorgia, gorga.*

Καλαμιά, ὐσ. κτύπημα μὲ τὸ καλάμι. coup de canne. *cannata.* §. καλαμιά τοῦ σίτου. tuyau. *gambo di fromento.*

Καλαμίνθη, ὐσ. calament. *nepitella.*

Καλαμίτα, ῦσ. aimant. *calamita.*

Καλαμίτικος, η, ον. ἐπίθ. ἰδὲ Καλαμένιος.

Καλαμιών, ἰδὲ Καλαμών.

Καλαμόρριζα, ῦσια. racine de roseau. *radice di canna.*

Καλαμορίθωνον, ὐσ. le conduit du nez. *la canna del naso.*

Κάλαμος, ὐσιας. καλάμι. canne, roseau. *canna.* §. γραφικὸς κάλαμος. plume. *penna da scrivere.* §. κάλαμος τῆς ζωγράφου. pinceau. *pennello.*

Καλαμότοπος, ὐσιας. lieu planté de roseaux. *canneto.*

Καλαμπαλῆκι, ἰδὲ Χαλαμπαλίκι.

Καλαμπόκι, ὐσ. maïs, blé de Turquie. *grano d'India, formentone.*

Καλαμώδης, ἐπίθ. plein, ne. de roseaux. *cannoso, sa.*

Καλαμών, ὐσ. lieu planté de roseaux. *canneto.*

Καλαμωτή, ῦσ. claie de roseaux. *cannajo.*

Καλαναθρεμμένος, η, ον. ἐπίθ. bien élevé, ée. *benallevato, ta. bencreato, ta.*

Καλαναθρέφω, P'. élever bien. *allevare bene.*

Καλαΐδαι, καλαΐσται, ὐσ. les

les calendes. *le calende.*

Καλαποδᾶς, οὐσ. celui ἢ celle qui fait les formes, *colui ò colei che fa le forme delle scarpe.*

Καλαπόδεκτος, ἐπίθ. acceptable. *accettabile.*

Καλαπόδι, οὐσ. forme, modéle. *forma da scarpe.* §. καλαπόδι διὰ τὰ ὑποδήματα. ambouchoir, *forma da stivale.*

Καλαφάτης, οὐσιασ. calfat. *calafato.*

Καλαφατίζω, Ρ'. calfater. *calafatare.*

Καλαφατίζων, μετ. celui qui calfate. *colui che calafata.*

Καλαφατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a calfaté. *colui ò colei che ha calafatato.*

Καλαφάτισμα, οὐσιασ. l'action de calfater. *il calafatare.*

Καλαφατισμένος, η, ον. μετ. calfaté, ée. *calafatato, ta.*

Καλενδάρειον, οὐσ. calendrier. *calendario.*

Καλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a convoqué. *colui ò colei che ha convocato.* §. καλέσας, προσκαλέσας. celui ἢ celle qui a invité. *colui ò colei che ha invitato.*

Καλεσθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été convoqué. *colui ò colei ch' è stato convocato.* §. καλεσθεὶς, προσκαλεσθεὶς. celui ἢ celle qui a été invité. *colui ò colei ch' è stato invitato.*

Κάλεσμα, οὐσ. convocation. *convocazione.* §. κάλεσμα, προσκάλεσμα. invitation. *invito.*

Καλεσμένος, η, ον. convoqué, ée. *convocato, ta.* §. καλεσμένος, προσκαλεσμένος. invité, ée. *invitato, ta.*

Καλεστὴς, οὐσ. celui qui convoque. *colui che convoca.* §. καλεστὴς, ὁ προσκαλῶν. celui qui invite. *invitatore.*

Καλέστρα, οὐσ. invitation. *invito.*

Καλημέρα, ἐπίρ. bon jour. *buon giorno.*

Καλημερίζω, Ρ'. donner le bon jour. *dar il buon giorno.*

Καλημερίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui donne le bon jour. *colui ò colei che dà il buon giorno.*

Καλημερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a donné le bon jour. *colui ò colei che ha dato il buon giorno.*

Καλημέρισμα, οὐσ. l'action de souhaiter le bon jour. *dar il buon giorno.*

Καληνύκτα, ἐπίρ. bon soir. *buona sera.*

Καληνυκτίζω. Ρ'. souhaiter le bon soir. *augurare, dare la buona sera.*

Καληνύκτισμα, οὐσ. l'action de souhaiter le bon soir. *il dar la buona sera.*

Καλήτερα. ἐπίρ. mieux. *meglio*, §. τόσον καλήτερα. tant mieux, d'autant mieux. *tanto meglio.* §. ἀγαπῶ καλήτερα. aimer mieux, vouloir mieux. *amar meglio, voler meglio.*

Καλητέρευμα, οὐσ. amélioration. *miglioramento, ristaurazione.*

Καλητερευμένος, η, ον. μετ. amélioré, ée. *migliorato, ta.*

Καλητερεύσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a amelioré. *colui ò colei che ha migliorato.* §. καλητερεύσας, οὐδ. celui ἢ celle qui est devenu meilleur. *colui ò colei ch' è divenuto migliore.*

Καλητερεύω, Ρ'. Ἐν. κάμνω τὶ καλήτερον. abonnir, améliorer. *migliorare, render migliore.* §. καλητερεύω. οὐδ. γίνομαι καλήτερος. devenir meilleur. *farsi migliore.*

Καλητερεύων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui abonnit. *colui ò colei che migliora.* §. καλητερεύων, οὐδ. celui ἢ celle qui devient meilleur. *colui ò colei che si fa migliore.*

Καλητερίζω, καλητέρισμα, κτλ. ἰδὲ Καλητερεύω, κτλ.

Καλήτερος, ἐπίθ. meilleur, re. *migliore.* §. τὸ καλήτερον. le mieux. *il migliore.*

Καλιακοῦδα, οὐσ. plongeon. *smergo.*

Καλκάνι, οὐσ. σκουτάρι, θυρεός. bouclier. *scudo.* §. τὸ καλκάνι τοῦ τυφεκίου. couche. *calcio d' archibuso.*

Κάλλια, ἰδὲ Κάλλιον.

Καλλιγραφία, οὐσ. l'art de bien écrire. *calligrafia.* §. καλλιγραφία, εὔμορφον γρα-

γράψιμον. lettre moule, *stampatello*.

Καλιγράφος, ἐπίθ. qui écrit bien. *calligrafo*.

Καλιγράφω. Pᶜ. écrire bien. *scriver bene*.

Καλιέργεια, οὐσ. culture. *coltivazione*, *cultura*.

Καλιεργηθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été cultivé. *colui ò colei ch' è stato coltivato*.

Καλιέργημα, ὐσ. l'action de cultiver. *il coltivare*.

Καλιεργημένος, η, ον. μετ. cultivé, ée. *coltivato. ta*.

Καλιεργήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cultivé. *colui ò colei che ha coltivato*.

Καλιεργῶ, Pᶜ. cultiver. *coltivare*.

Κάλιον, ἐπίρ. mieux. *meglio*.

Κάλος, ὐσ. ὡραιότης. beauté. *beltà*, *bellezza*.

Καλωπίζω, Pᶜ. embellir. *abbellire*.

Καλωπίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a embelli, qui a paré, qui a orné. *colui ò colei che ha abbellito, che ha decorato, che ha ornato*.

Καλλωπισθεὶς, ῆσα. μετ. celui, ἢ celle qui a été embelli, qui a été orné. *colui ò colei ch'è stato abbellito, decorato, ornato*.

Καλώπισμα, ὐσ. embellissement, élégance. *abbellimento*, *eleganza*, *decorazione*.

Καλωπισμένος, η, ον. μετ. embelli, ie. *abbellito*, *ta*.

Καλτσῶ, ἰδὲ Καλῶ.

Καλωπισμὸς, οὐσ. embellissement. *abbellimento*.

Καλόβαφος, ἐπίθ. qui reçoit aisément la couleur. *che si tinge facilmente*.

Καλόβιος, οὐσ. de bonne vie, de bonne conduite. *di buona vita*, *di buona condotta*.

Καλοβλέπω, Pᶜ. ἔχω καλὼ ὅρασιν, βλέπω καλά. voir bien. avoir une bonne vue. *veder bene*, *aver una vista buona*. §. καλοβλέπω. voir de bon oeil. *veder di buon occhio*.

Καλόβυλος, ἐπίθ. de bon conseil. *di buon consiglio*.

Καλογεννημένος, ἐπίθ. bien né, ée. *bennato*, *ta*.

Καλογεννὴς, ἐπίθ. ἀπὸ καλὺς γονεῖς. de bonne naissance, de bonne maison. *di buona nascita*, *di buona casa*.

Καλόγευτος, ἐπίθ. ὁπὰ ἰγεύθη καλά. qui a bien dîné. *che ha ben pranzato*. §. καλόγευτος, νόστιμος. savoureux, euse, qui a bon goût. *saporoso*, *sa*. *gustoso*, *sa*. *che ha buon gusto*.

Καλογηρευθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui est entré en réligion. *colui ò colei ch' è entrato in religione*.

Καλογήρευμα, ὐσ. l'action d'entrer en réligion, *l'entrar in religione*.

Καλογηρευμένος, η, ον. μετ. entré, ée en réligion. *entrato*, *ta*. *in religione*.

Καλογηρεύω. Pᶜ. Ἐν. κάμνω τινὰ καλόγηρον. enfroquer. *incappucciare*, *far frate*. §. καλογηρεύω. γίνομαι καλόγηρος ἢ καλογραία. entrer en religion. *entrar in religione*.

Καλογηρικὴ, οὐσ. état de moine, l'état monacal. *stato monacale*, *monacato*.

Καλογηρικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. monacal, le. *monacale*.

Καλόγηρος, ὐσ. moine. *monaco*. §. καλόγηρος ἰδιώτης. frère convers. *converso*.

Καλογιατρευμένος, η, ον, ἐπίθ. bien guéri, ie. *ben guarito*, *ta*.

Καλογιάτρευτος, ἐπίθ. qui est de facile guérison. *di facile guarigione*.

Καλόγλωσσος, ὐσ. qui parle bien. *buon parlatore*.

Καλογνεσμένος, η, ον. ἐπίθ. bien filé. ée. *ben filato*, *ta*.

Καλόγνωμα, ἐπίρ. avec bonne intention. *con buona intenzione*.

Καλογνωμία, ὐσιας. bonne intention. *buona intenzione*.

Καλόγνωμος, ἐπίθ. qui a bonne volonté, bonne intention. *che ha buona volontà*, *buona intenzione*.

Καλογραία, καλογριά, ὐσ. moniale, nonne. *monaca*.

Καλογρύδα, ὐσ. nonnette. *monachetta*.

Καλοδειπνῶ, Pᶜ. faire un bon souper. *far una buona cena*.

Καλοδέχομαι, Pᶜ. faire un bon accueil. *far buona accoglienza*.

Καλόδεχτος, ἰδὲ Καλόδεκτος.

Καλοδεχθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a fait bon accueil. *colui ò colei che ha fatto buona accoglienza*.

Καλοδίδακτος, ἐπίθ. docile, disciplinable, *docile*.

Καλόδεκτος, καλοδεχόμενος, ἐπίθ. traitable, affable, *trattabile, affabile*.

Καλοδουλεμένος, η, ον. μετ. bien travaillé, ée. *ben lavorato, ta*.

Καλοδούλευτος, ἐπίθ. ὁποῦ δουλεύεται καλά. labourable. *lavorativo, va*. §. καλοδούλευτος, ὁποῦ δουλεύει καλά, homme de travail, *uomo di lavoro*.

Καλοδουλεύω, Ρ'. ἐργάζομαι καλά. travailler bien. *lavorar bene*. §. καλοδουλεύω, servir bien, *servir bene*.

Καλοενδυμένος, η, ον. ἐπίθ. bien habillé, ée. *ben vestito, ta*.

Καλοερμηνεία, ουσ. καλὴ νουθεσία. bon avis, bon avertissement. *buono avviso, buona ammonizione*. §. καλοερμηνεία, καλὴ ἐξήγησις. bonne interprétation. *buona interpretazione*.

Καλοερμηνευμένος, η, ον. μετ. καλὰ ἐξηγημένος. bien interprété, ée. *ben interpretato, ta*. §. καλοερμηνευμένος, καλὰ νουθετημένος, celui ἢ celle qui a été bien conseillé. *colui ò colei che è stato ben consigliato, ben ammonito*.

Καλοερμηνευτὴς, ουσ. ὅτις ἑρμηνεύει καὶ ἐξηγεῖ καλά. celui qui interpréte bien. *colui che interpreta bene*. §. καλοερμηνευτὴς, καλὸς σύμβουλος. celui qui donne des bons conseils. *colui che dà buoni consigli*.

Καλοερμηνεύω, Ρ'. ἐξηγῶ καλά. interpréter bien, *interpretar bene*. §. καλοερμηνεύω, νουθετῶ καλά, donner de bons avis. *dar buoni consigli*.

Καλοήθης, ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει καλὰ ἤθη. bien élevé, ée. qui a de bonnes coutumes. *ben educato, ben allevato, ta. di buoni costumi*. §. καλοήθης, ἥμερος. bénin, gne. *benigno, gna*.

Καλοθελὴς, ἰδὲ Καλοθελητής.

Καλοθέλησις, ουσ. bonne volonté. *buona volontà*.

Καλοθελητὴς, ἐπίθ. bénévole. *benevolo, benevogliente*.

Καλοθεμένος, ουσ. placé, ée. mis, se. en place. *collocato, allogato, ta*.

Καλοθέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bien posé. *colui ò colei che ha bene collocato*.

Καλόθεσις, ουσ. placement, *collocamento*.

Καλοθέτης, ουσ. qui place. *allegatore*.

Καλοθέτω, Ρ'. situer, placer, mettre en place, *situare, collocare, allogare*.

Καλοθεώρητος, ἐπίθ. de belle présence. *di bella presenza*.

Καλοκαγαθία, ουσ. bienveillance. *benevolenza*.

Καλοκάγαθος, ἐπίθ. bienveillant, te. *benevolente*.

Καλοκαθισμένος, η, ον. μετ. bien assis, se. *ben seduto, ta*.

Καλοκάθιστος, ἐπίθ. ἁρμόδιος διὰ κάθισμα. bon pour s' asseoir. *buon per sedere*.

Καλοκαῖρι, ουσιασ. l'été. *l'estate, la state*.

Καλοκαιρία, ουσιασ. beau temps. *bel tempo*.

Καλοκαιριάζω, Ρ'. ὡς τό, καλοκαιριάζει, il fait beau temps, il commance á se faire beau. *fa bel tempo, comincia a farsi bel tempo*.

Καλοκαιρινός, ή, όν. ἐπίθ. d'été. *estivo, va. d'estate*.

Καλοκαμωμένος, η, ον. ἐπίθ. bien-fait, te. *ben fatto, ta*. §. ἄνθρωπος καλοκαμωμένος, un homme bien bâti. *uomo ben fermato*.

Καλόκαρδα, ἐπίρ. gaïement, avec gaïeté, de bon coeur. *di buon cuore, allegramente*.

Καλοκαρδιά, ουσ. gaïeté, *allegrezza*.

Καλοκαρδίζω, Ρ'. réjouir. *allegrare*.

Καλοκάρδισμα, ουσ. l'action de réjouis. *il rallegrare*.

Καλοκαρδισμένος, η, ον. μετ. réjoui, ie. *rallegrato, ta*.

Καλόκαρδος, ἐπίθ. gai, al-

allegro. §. εἶμαι καλόκαρδος, être gai, *star ò esser di buon cuore*.

Καλοκέφαλος, ἐπίθ. sensé, ée. judicieux, se. prudent, te. *sensato, ta. giudizioso, ta. prudente*. §. καλοκέφαλος. qui a bonne tête. *che ha buona testa*.

Καλοκίνητος, ἐπίθ. mobile. *mobile, facile ad esser mosso*.

Καλοκλωσμένος, η, ον. ἐπίθ. καλογνεσμένος. bien filé, ée. *ben filato, ta*. §. καλοκλωσμένος, καλοστριμένος. bien tors, se. *ben torto, ta*.

Καλοκοίταγμα, οὐσ. l'action de régarder de bon oeil. *il guardar di buon occhio*.

Καλοκοιταγμένος, η, ον. μετ. régardé, ée de bon oeil. *guardato, ta. di buon occhio*.

Καλοκοιτάζω, Ρ'. régarder de bon oeil. *guardar di buon occhio*. §. καλοκοιτάζω, προσεκτικὰ κοιτάζω. régarder attentivement. *guardare attentamente*.

Καλοκοιτάζων, ουσα. μετ. ὅστις κοιτάζει μὲ καλὸν μάτι. celui ò celle qui regarde de bon oeil. *colui ò colei che guarda di buon occhio*. §. καλοκοιτάζω, ὅστις προσεκτικὰ κοιτάζει. régardant, te. attentivement, *riguardante attentamente*.

Καλοκοιτάξας, ξασα. μετ. ὅστις ἐκοίταξε μὲ καλὸν μάτι. celui ò celle qui a régardé de bon oeil. *colui ò colei che ha guardato di buon occhio*. §. καλοκοιτάξας, ὅστις ἐκοίταξε προσεκτικά. celui ò celle qui a régardé attentivement. *colui ò colei che ha guardato con attenzione*.

Καλοκομμένος, η, ον. μετ. bien coupé, ée. *ben tagliato, ta*.

Καλοκτίζω. Ρ'. bâtir bien. *fabbricare bene*.

Καλοκτισμένος, η, ον. ἐπίθ. bien bâti, ie. *ben fabbricato, ta*.

Καλολογία, οὐσ. bons mots, *belle parole*.

Καλολογιάζω, Ρ'. penser bien. juger bien. *pensar bene, giudicar bene*.

Καλολόγος, οὐσ. qui dit du bien. *che dice del bene*.

Καλολογῶ. Ρ'. dire du bien. *dir del bene*.

Καλομαθαίνω, Ρ'. Ἐν. συνηθίζω τινὰ καλά. accoutumer bien. *accostumare bene*. §. καλομαθαίνω, οὐδ. s'accoutumer bien, *accostumarsi bene*. §. καλομαθαίνω, μανθάνω εὔκολα, καλά. apprendre bien. *imparar bene*.

Καλομάθεια, οὐσ. civilité, politesse, des bonnes moeurs. *buoni costumi, civiltà*.

Καλομάθημα, οὐσ. bonne coutume. *buon costume. buona usanza*.

Καλομαθημένος, η, ον. ἐπίθ. bien accoutumé, ée. *ben accostumato, ta*.

Καλομάθησις, ἰδὲ Καλομάθημα.

Καλομάθητος, ἐπίθ. disciplinable, docile. *docile*.

Καλομαρτυρημένος, η, ον. ἐπίθ. bien attesté, ée. *ben testificato, ta*.

Καλομαρτυρία, οὐσ. bon témoignage. *buona testimonianza*.

Καλομαρτυρῶ, Ρ'. faire bon temoignage, *far buon testimonio*.

Καλομετρηθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ò celle qui a été bien compté. *colui ò colei ch' è stato ben contato*.

Καλομετρημένος, η, ον. μετ. bien compté, ée. *ben contato, ta*.

Καλομέτρητος, ἐπίθ. qu'on peut aisement compter, *facile a contarsi*.

Καλόμετρος, ἐπίθ. celui ò celle qui compte bien. *colui ò colei che conta bene*.

Καλομετρῶ, Ρ'. μετρῶ καλά. compter bien, *contar bene*. §. καλομετρῶ, συλλογοῦμαι καλά, penser bien. *pensar bene*.

Καλομίλητος, ἐπίθ. affable. *affabile*. §. καλομίλητος. qui parle bien, bon parleur. *che parla bene, buon dicitore*.

Καλομιλῶ, Ρ'. parler eloquement. *parlar bene, eloquentemente*.

Καλόμοιρα. ἐπίρ. heureusement. *felicemente*.

Καλομοίρα, ἐπίθ. θηλ. bienheureuse. *benavventurata*.

Καλομοιρία, οὐσ. bonheur. *buona ventura*.

Καλόμοιρος, ἐπίθ. bienheureux, euse. *ben avventurato, ta*.

Κα-

Καλὸν, ὒσ. le bien. *il bene*. §. τὰ καλὰ, τὰ ὑπάρχοντα. les biens. *beni*. §. εἰς τὸ καλὸν, ἄμε, ὕπαγε εἰς τὸ καλόν. adieu, Dieu vous assiste, Dieu vous benisse. *va con Dio, andate con Dio*. §. εἰς τὸ καλὸν, καλὸν κατευόδιον. bon voyage. *buon viaggio, andate con Dio*. §. ἔτζι νάχω καλόν. ainsi Dieu m' assiste, ainsi Dieu me soit en aide. *così Dio m' assista, così Dio mi salvi*. §. πηγαίνω εἰς τὸ καλὸν, s' en aller. *andarsi con Dio*. §. καλῦ κακῦ. par précaution, pour sureté. *per cautela*.

Καλονάρχης, ὒσ. celui qui récite des versets aux chantres. *colui che recita i versetti ai cantori*.

Καλοναρχῶ, P'. réciter des versets aux chantres. *recitar i versetti a' cantori*.

Καλονδυμένος, η, ον. μετ. bien habillé, ée. *ben vestito, ta*.

Καλονδύω. P'. habiller bien, *vestir bene*. §. καλονδύομαι. s' habiller bien. *vestirsi bene*.

Καλονυκτία, ὒσ. bonne nuitée. *buona nottolata*.

Καλονυκτίζω, P'. περνῶ καλὴν νύκτα. avoir une bonne nuit, passer une bonne nuit. *aver una buona notte, passar una buona notte*. §. καλονυκτίζω, εὔχομαι τινὶ τὴν καλὴν νύκτα. souhaiter une bonne nuit. *augurare la buona notte*.

Καλονυκτίζων, ὒσα. μετ. ὁ εὐχόμενος τινὶ τὴν καλὴν νύκτα. celui ὴ celle qui souhaite à quelqu' un la bonne nuit, *celui ὴ colei che augura la buona notte*. §. καλονυκτίζων. ὅστις περνᾷ καλὴν νύκτα. celui ὴ celle qui passe une bonne nuit. *colui ὴ colei che passa una buona notte*.

Καλονυκτίσας, σασα. μετ. ὅστις εὐχήθη τινὶ τὴν καλὴν νύκτα, celui ὴ celle qui a souhaité à quelqu'un la bonne nuit. *colui ὴ colei che ha augurato a qualchedune la buona notte*. §. καλονυκτίσας, ὅστις ἐπέρασε καλὴν νύκτα. qui a passé une bonne nuit. *che ha passato una buona notte*.

Καλονύκτισμα, ούσ. l' action de passer une bonne nuit. *il passar una buona notte*. §. καλονύκτισμα. l' action de souhaiter une bonne nuit. *l' augurare una buona notte*.

Καλοξετάζω, P'. examiner attentivement, rechercher soigneusement. *esaminare, ricercare attentamente*.

Καλοξετάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui examine bien. *colui ὴ colei che esamina bene*.

Καλοξετάξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a bien examiné. *colui ὴ colei che ha esaminato bene*.

Καλοξετασμένος, η, ον. μετ. bien examiné, ée. *ben esaminato, ta*.

Καλοξέταστος, η, ον. ἐπίθ. qu' on peut aisément examiner. *che si può facilmente esaminare*.

Καλοξεφαντώνω, P'. se réjouir bien. *divertirsi bene*.

Καλοξεφάντωτος, ἐπίθ. de bonne réjouissance. *di buona allegria, di buon divertimento*.

Καλοξήγητος, ἐπίθ. explicable, qu' on peut aisément expliquer. *spiegabile, che si può facilmente spiegare*.

Καλοξηγήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a bien exliqué. *colui ὴ colei che ha spiegato bene*.

Καλοξηγῶ, P'. expliquer bien. *spiegare bene*.

Καλοξημέρωμα, ὒσ. ἡ εὐχὴ ὅταν τινὰς εὔχεται ἄλλῳ τινὶ νὰ περάσῃ μίαν καλὴν νύκτα καὶ νὰ ξημερωθῇ καλά. ὥσαν οἱ Ἰταλοὶ ὅσον καὶ οἱ Γάλλοι εὐχόμενοι τὴν καλὴν νύκτα, λέγουσιν. e vous souhaite la bonne nuit. *vi auguro la buona notte*.

Καλοξημερωμένος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ ἐξημέρωσε καλά. qui s' est levé bien le matin. *che si è levato sano la mattina*.

Καλοξημερώνω, P'. reparoître bien le jour. *raggiornare bene*. §. καλοξημερώνω, ξημερώνομαι καλά. se lever bien, ὴ heureusement le matin. *levarsi bene, ὴ sanamente la mattina*.

Κα-

Καλοξοδιάζω, P'. dépenser bien. *spender bene.*

Καλοξοδιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bien dépensé, *colui ò colei che ha speso bene.*

Καλοξοδιασμένος, η, ον. ἐπίθ. bien dépensé, ée. *bene speso, sa.*

Καλοξοδιαστής, οῦσ. celui qui dépense bien. *colui che spende bene.*

Καλοξόδιαστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on peut aisément dépenser. *che facilmente si spende.*

Καλοπαιδευθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été bien discipliné. *colui ò colei ch' è stato ben disciplinato.*

Καλοπαιδευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien discipliné, ée. *ben disciplinato, ta.*

Καλοπαιδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bien discipliné. *colui ò colei che ha ben disciplinato.*

Καλοπαίδευτος, ἐπίθ. disciplinable. *disciplinevole.*

Καλοπαιδεύω. P'. discipliner bien, accoutumer bien, *disciplinar bene, accostumar bene.*

Καλοπανδρευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été bien marié. *colui ò colei che si è ben maritato.*

Καλοπανδρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a marié bien. *colui ò colei che ha maritato bene.*

Καλοπανδρευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien marié, ée. *ben maritato, ta.*

Καλοπάνδρευτος, ἐπίθ. qu'on peut aisément marier. *che si può facilmente maritare.*

Καλοπανδρεύω, P'. marier bien, *maritar bene.*

Καλοπανδρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui marie bien. *colui ò colei che marita bene.*

Καλοπανδρειά, οῦσ. bon mariage. *buon matrimonio.*

Καλοπαντρεύω, καλοπαντρευμένος, κτλ. ἰδὲ Καλοπανδρεύω, κτλ.

Καλοπεθαίνω, P'. mourir bien, mourir d'une bonne mort. *morir bene, morir d' una buona morte.*

Καλοπιάνω, P'. comprendre, entendre bien. *comprendere, capir bene.*

Καλοπέραστος, ἐπίθ. qu'on peut bien passer, *che si può ben passare, di buon passaggio.*

Καλοπερνῶ, P'. passer bien. *passar bene.*

Καλοπίστευτος, ἐπίθ. bon à croire. *buono a credere.*

Καλοπιστεύω, P'. croire justement. *credere rettamente.*

Καλοπιστία, ὕσιας. bonne croyance. *buona credenza.*

Καλόπιστος, ἐπίθ. bon à croire. *buono da credere.*

Καλοπίχερος, ἐπίθ. aisé, ée. qui vit à son aise. *comodo, da. agiato, ta.*

Καλοπλεγμένος, η, ον. μετ. bien tissu, ue. *ben tessuto, ta.*

Καλόπλεκτος, ἐπίθ. facile à être tissu. *facile ad essere tessuto.*

Καλοπλεμένος, ἰδὲ Καλοπλεγμένος.

Καλοπλέρωμα, καλοπλερωμένος, καλοπλερώνω, κτλ. ἰδὲ Καλοπλήρωμα. καλοπληρώνω, κτλ.

Καλοπλήρωμα, ὕσιας. bon payement. *buon pagamento.*

Καλοπληρώνω, P'. payer bien. *pagar bene.*

Καλοπληρώνων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui paye bien. *colui ò colei che paga bene.*

Καλοπληρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bien payé. *colui ò colei che ha pagato bene.*

Καλοπληρωτής, ἐπίθ. qui paye bien. *che paga bene, buon pagatore.*

Καλοπληρώτρα. ἐπίθ. θηλ. celle qui paye bien. *colei che paga bene.*

Καλοποιήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait du bien à quelqu'un. *colui ò colei che ha beneficato.*

Καλοποιῶ. P'. faire du bien. *far del bene.*

Καλοπόρευμα, ὕσ. l'action d'être bien à son aise. *l'esser benestante.*

Καλοπορευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui est à son aise. *benestante.*

Καλοπόρευσις, ἰδὲ Καλοπόρευμα.

Καλοπόρευτος, ἐπίθ. qui vit à son aise. *che vive comodamente.*

Καλοπορεύω, P'. être à son aise, vivre à son aise. *esser benestante, vivere agiatamente.*

Καλοπορπάτητος, ἐπίθ. où l'on

l'on peut marcher aisement. *dove si può facilmente camminare.*

Καλοπερπατίζω, κτλ. ἰδὲ Εὐπερπατίζω, κτλ.

Καλοπροαίρεσις, ευσ. bonne volonté. *buona volontà.*

Καλοπροαίρετος, ἐπίθ. qui a bonne volonté. *che ha buona volontà.*

Καλοῤῥίζωμα, ὑσ. enracinement fort. *radicamento forte.*

Καλοριζωμένος, η, ον. ἐπίθ. bien enraciné, ée. *ben radicato, ta.*

Καλοῤῥιζώνω, Ρ΄. prendre bonnes racines, *radicarsi bene.*

Καλοῤῥοίζικα, ἐπίρ. bien heureusement. *avventuratamente.*

Καλοῤῥοιζικιά, ὑσ. bonne fortune, bonheur. *buona ventura.*

Καλοῤῥοίζικος, ἐπίθ. bienheureux, euse. *binavventurato, ta.*

Καλορούφητος, ἐπίθ. bon, aisé à être absorbé. *buono, facile ad essere assorbito.*

Καλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. bon, ne. *buono, na.* §. τὸ καλόν. le bien. *il bene.* §. τὰ καλὰ, τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὑπάρχοντα, les biens. *i beni.* §. ὕπαγε εἰς τὸ καλόν. adieu. *addio.* §. αὐτὸ εἶναι ἕνα καλὸν μέσον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τινάς. voilà un bon moyen pour reussir. *ecco un buon mezzo per riuscire.* §. εἰς τὸ καλὸν, ἄμε εἰς τὸ καλὸν λέγεται πρὸς τοὺς πτωχούς. Dieu vous benisse. *Dio v'assista.* §. ἐγὼ σοῦ στέκομαι καλός. je vous en réponds. *io ve n'assicuro.* §. ἐγὼ σοῦ στέκομαι καλὸς δι' αὐτόν. je vous en réponds pour lui. *io vi sto buono per lui.* §. ἐγὼ γίνομαι καλὸς, ἤτοι γίνομαι ἐγγυητής. je suis garant. *io sono mallevadore.* §. γίνομαι καλός. se faire bon, se rendre bon. *farsi buono, rendersi buono.*

Καλόσαρκος, ἐπίθ. qui a bonnes chairs. *che ha buone carni.*

Καλοσημάδευτος, ἐπίθ. ὁποῦ σημαδεύεται καλὰ, εὔκολα. qu'on peut bien marquer. *che si può ben segnare.* §. καλοσημάδευτος, ὁποῦ φέρει καλὸν σημεῖον, ὁποῦ δηλοῖ καλόν. de bon augure. *di buon augurio.*

Καλοσήμαντος. ἐπίθ. qui signifie bien, qui a une bonne signification. *che significa bene, che ha una buona significazione.*

Καλοσίαστος, ἐπίθ. accommodable. *che facilmente si accomoda.*

Καλοστόμαχος, ἐπίθ. qui fait bon estomac. *che fa buono stomaco, stomacale.* §. καλοστόμαχος. ὁποῦ ἔχει καλὸν στομάχι. qui a bon estomac. *che ha buono stomaco.*

Καλοστρατεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a bien voyagé, ée. *colui ὴ colei che ha ben viaggiato.*

Καλοστρατεύω, Ρ΄. voyager bien. *viaggiare bene.*

Καλοστρατία, ὑσ. bonne expédition militaire. *buona spedizione militare.*

Καλόστρωτος, ἐπίθ. στράτα καλόστρωτος. rue bien pavée. *strada ben lastricata.* §. ἄλογον καλόστρωτον. cheval qui se laisse aisement seller. *cavallo che facilmente si sella.*

Καλοσωΐδωμα, ὑσ. τὸ καλοσωΐδωμα τῆς ἀῤῥωστίας. rétablissement. *miglioramento.*

Καλοσωϊδωμένος, η, ον. μετ. rétabli. ie. *migliorato, ta.*

Καλοσωϊδώνω, Ρ΄. se rétablir. *migliorarsi.*

Καλοσυμπάθητος, ἐπίθ. qui pardonne aisément. *che facilmente perdona.*

Καλοσύμωτος, ἐπίθ. accessible, de facile accès. *accessibile, di facile accesso.*

Καλοσωύνη, ὑσιας. bonté, *bontà.* §. καλοσωύνη, χάρις. plaisir, grace. *piacere, grazia.* §. κάμε μου τὴν καλοσωύνην, faites moi le plaisir, ayez la bonté. *fatemi il piacere, abbiate la bontà.*

Καλοσωνηθίζω, Ρ΄. Ἐν. καὶ οὐδ. accoutumer bien καὶ s'accoutumer bien. *assuefare, καὶ assuefarsi bene.*

Καλοσωνηθίζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui accoutume bien, *colui ὴ colei che accostuma bene.* §. καλοσωνηθίζων, μετ. οὐδ. celui ὴ celle qui a bonne coutume.

co-

colui ō colei che usa bene.

Καλοσυνηθίσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ō celle qui a accoutumé bien. colui ō colei che ha accostumato bene. §. καλοσυνηθίσας, ουδ. celui ō celle qui s'est bien accoutumé. colui ō colei che si è ben accostumato, ben usato.

Καλοσυνήθισμα, ὑσ. bon usage, bonne coutume. buona assuefazione.

Καλοσυνηθισμένος, η, ον. ἐπίθ. bien accoutumé, ée. ben accostumato, ben avvezzato, ta.

Καλοσυνήθιστος, ἐπίθ. qu'on peut bien accoutumer. che si può ben accostumare.

Καλοσυνθεμένος, η, ον. ἐπίθ. bien composé, ée. ben composto, ta.

Καλοσύνθετος, ἐπίθ. facile à être composé. facile ad esser composto, ta.

Καλοσυντροφίαστος, ἐπίθ. qui aisément s'accompagne, s'apparie. che facilmente si accompagna.

Καλοσυντροφιασμένος, η, ον. ἐπίθ. bien accompagné, ée. ben accompagnato, ta.

Καλοταξιδεύω, Ρ'. faire un bon voyage. far buon viaggio.

Καλοτειχίσας, σασα. αν. μετ. celui ō celle qui a bien fortifié. colui ō colei che ha ben fortificato.

Καλοτειχισμένος, η, ον. ἐπίθ. bien fortifié, ée. ben fortificato, ta.

Καλοτείχιστος, ἐπίθ. qui est bien fortifié, ée. ch'è ben fortificato, ta.

Καλοτειχίζω, Ρ'. fortifier. fortificare.

Καλοτειχίζων, ουσα, ζον. μετ. celui ō celle qui fortifie bien. colui ō colei che fortifica bene.

Καλοτρέζω, ἰδὲ Καλπαρδῶ.

Καλοτεχνεύομαι, Ρ'. faire de son mieux, mettre toute son industrie. industriarsi.

Καλοτεχνία, ὑσ. industrie. industria.

Καλοτεχνίτης, ὑσ. industrieux, euse. industrioso, ta. §. καλοτεχνίτης, ὁ καλὸς τεχνίτης. bon artisan. buon artigiano.

Καλότυχα, ἐπίρ. heureusement, avec succès. benavventuratamente.

Καλοτυχία, ὑσ. felicité. benavventuranza.

Καλοτυχίζω, ἰδὲ Καλοτυχῶ.

Καλοτυχήσας, σασα. μετ. celui ō celle qui a rendu heureux. colui ō colei che ha reso felice.

Καλότυχος, ἐπίθ, heureux, se. bienheureux, se. fortuné, ée. benavventurato, ta.

Καλοτυχῶ, Ρ'. rendre heureux. rendere felice. §. καλοτυχῶ, ὐδ. prospérer. prosperare.

Καλοτυχῶν, ῦσα, ὀν. μετ. celui ō celle qui fait prospérer. colui ō colei che fa prosperare.

Καλουπάκι, ἰδὲ Καλπάκι.

Καλούπι, ὑσ. moule, forme. forma. §. καλόπι κάλπη, περιπάτημά τι τῶν ἀλόγων. galop. galoppo.

Καλοπίζω, Ρ'. διὰ τὸ ἄλογον. galoper. galoppare.

Καλούτζικα, ἐπίρ. passablement bien. benino.

Καλούτζικος, ἐπίθ. passablement bon. passabilmente buono.

Καλοφαγία, ὑσ. bon manger. buon mangiare.

Καλοφαίνομαι, Ρ'. ἐν χρήσει τὰ τρίτα πρόσωπα, μοῦ καλοφαίνεται. il me plait. mi place. §. δὲν τῷ καλοφαίνεται. il ne lui plait pas, il lui déplait. non gli piace, gli dispiace.

Καλοφέρμα, καλοφέρσιμον, ὑσιας. bonne conduite. buona condotta.

Καλοφερμένος, η, ον. ἐπίθ. qui s'est bien conduit. che si è ben condotto.

Καλοφέρνομαι, Ρ'. se conduire bien. condursi bene.

Καλόφερτος, ἐπίθ. aisé à porter. facile a portare

Καλοφημία, ὑσιας. bonne renommée. buona fama.

Καλοφημίζω, Ρ'. célébrer. donner une bonne renommée. dar buona fama, celebrare.

Καλοφημισμένος, η, ον. ἐπίθ. célébré, ée. celebrato, ta.

Καλόφημος, ἐπίθ. qui a une bonne renommée. che ha una buona fama.

Καλοτχ..ρίτημα, ὑσ. l'action

ction de contenter bien. *il contentar bene.*

Καλοφχαριστημένος, η, ον. μετ. bien contenté, ée. *ben contentato, ta.* §. καλοφχαριστημένος, ὁποῦ ἔλαβε καλὴν εὐχαρίστησιν, εὐχαριστίαν. bien remercié, ée. *ben ringraziato, ta.*

Καλοφχαριστῶ. Ρ'. ἀποδίδω μεγάλας χάριτας, faire mille remerciments. *far mille ringraziamenti.* §. καλοφχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχάριστον. contenter, satisfaire bien. *contentare, sodisfare bene.* §. καλοφχαριστοῦμαι. se contenter bien. *contentarsi bene.*

Καλοφωνία. οὐσιας. bonne voix. *buona voce.*

Καλόφωνος, ἐπίθ. qui a une bonne voix. *che ha una buona voce.*

Καλοχαιρέτιστος, ἐπίθ. qui est facile à saluer. *facile di salutare.*

Καλοχαιρετίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a salué avec bonté. *colui, ἢ colei che ha salutato con bontà.*

Καλοχαιρετῶ, Ρ'. saluer avec bonté. *salutar con bontà.*

Καλοχέρης, ἐπίθ. ἐλευθέριος, liberal, le. *liberale.*

Καλοχρονία, οὐσ. bonne année. *buona annata.*

Καλοχρονίζω, Ρ'. souhaiter à quel qu'un des bonnes années. *augurare ad uno anni felici.*

Καλοχρονισμός, οὐσ. l'action de souhaiter un bon an. *l'augurar buone anno.*

Καλόχρονος. ἐπίθ. de bonne année. *di buon anno.*

Καλοχρώματος, ἐπίθ. de bonne couleur. *di buon colore.*

Καλοχυμία, οὐσ. bonnes humeurs. *umori buoni.*

Καλόχυμος, ἐπίθ. qui a de bonnes humeurs. *che ha buoni umori.*

Καλοχωνευθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ἢ celle qui a été bien digéré. *colui ἢ colui ch' è stato ben digerito.*

Καλοχωνευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien digéré, ée. *ben digerito, ta.*

Κολοχωνεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a bien digéré. *colui ἢ colei che ha ben digerito.*

Καλοχωνευσία, οὐσ. bonne digestion. *buona digestione.*

Καλοχώνευτος, ἐπίθ. de bonne digestion. di *buona digestione.*

Καλοχωνεύω, Ρ'. digérer bien. *digerir bene.*

Καλοχωνεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui digére bien. *colui ἢ colei che digerisce bene.*

Καλοψημένος, η, ον. bien rôti, ie. *bene arrostito, ta.* §. ψωμὶ καλοψημένον. du pain bien cuit. *pane ben cotto.*

Καλοψήνω, Ρ'. rôtir bien. *arrostir bene.* §. καλοψήνω διὰ τὸ ψωμί. cuire bien. *cuocer bene.*

Καλόψητος, ἐπίθ. qui se rôtit aisément. *che si arrostisce bene. facile ad arrostirsi.*

Καλπάκι, οὐσιας. bonnet. *berretta, carpacco.*

Κάλπικος, ἐπίθ. faux, se. falsifié, ée. *falso, sa. falsificato, ta.*

Καλπουζάνης, ἐπίθ. fauz monnoyer, *falsatore di moneta, falsamonete, falsario.*

Καλυβάκι, οὐσιας. petite hutte. *capannetta.*

Καλύβα, οὐσιας. cabane, cahute, hutte. *capanna.* §. μικρὴ καλύβα. petite cabane, chaumine, petite hutte, *capannella, capannuccia.* §. μεγάλη καλύβα, grande cabane. *capannone.* §. καλύβα στρατιωτική, τέντα. baraque. *tenda.* §. καλύβα, σπηλόπυλον; taudis. *cattiva casipola.*

Καλύβι, οὐσ. petite hutte, petite cabane. *piccola capanna, capannella, capannetta.*

Καλυγωθείς, μετ. qui a été ferré. *ch' è stato ferrato.*

Καλύγωμα, οὐσ. ferrure. *ferratura de' cavalli.*

Καλυγωμένος, η, ον. μετ. ferré, ée. *ferrato, ta.*

Καλυγώνω, Ρ'. ferrer. *ferrare i cavalli.*

Καλυγώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ferre. *colui ἢ colei che ferra.*

Καλυγώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ferré. *colui ἢ colei che ha ferrato.*

Καλυγωτής, οὐσ. celui qui ferre, marechal. *colui che*

che ferra i cavalli, maniscalco.

Κάλυμμα, ὐσ. voile. *velo.* §. κάλυμμα τῦ ποτηρίυ. pale. *coperta del calice.* §. κάλυμμα, σκέπασμα. l'action de couvrir. *coprimento.*

Καλυμμένος, ἴδε Σκεπασμένος.

Κάλφας, ὐσ. garçon de boutique. *garzone di bottega.*

Καλῶ, ϗ κχλτῶ, P'. appeler. *appellare, chiamare.* §. καλῶ, προσκαλῶ. inviter. *invitare.*

Καλώριμος, ἐπίθ. qui murit aisément. *che facilmente matura.*

Καλῶς, ἐπίρ. bien. *bene.* §. καλῶς ἤλθετε, καλῶς ὁρίσετε, soyez le bien venu. *siate il ben venuto.* §. καλῶς νὰ ρθετε, καλῶς νὰ ὁρίσετε. vous serez toujours le bien venu. *sarete sempre il ben venuto.* §. καλῶς τὰ χαίρεσθε. grand bien vous fasse. *buon pro.* §. καλῶς τὰ δέχθηκες, je vous fais mes compliment de l'arrivée de. *mi rallegro con voi della venuta di.*

Καλώτατα, ἐπίρ. très-bien. *benissimo.*

Καλώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bon, ne. excellent, te. *buonissimo, ma. eccellente.*

Καμάκωμα, ὐσ. l'action de prendre du poisson avec la fouane. *il prendere pesce colla fiocina.*

Καμακωμένος, η, ον. qui a été pris avec la fouane. *preso colla fiocina.*

Καμακώνω. P'. prendre du poisson avec la fouane. *prender pesce colla fiocina.*

Καμάκι, ὐσ. fouane, harpon. *fiocina.*

Καμάρα, ουσ. voute, absides. *volta.*

Καμάρι, ὐσ. agios, afféteries. *affettazioni, smorfie, smancerie.* §. αὐτὸς εἶναι ὅλος καμάρι. il est plein de minauderies fatigantes, *egli è cascante di vezzi.*

Καμαροειδὴς, ἐπίθ. voûté. *fabbricato a volta.*

Καμάρωμα, ουσ. affectation, afféterie, minauderie. *affettazione, lezio, smanceria.*

Καμαρωμένος, η, ον. ἐπίθ. affecté, ée. *affettato, ta.*

Καμαρώνω. P'. affecter. *affettare.* §. καμαρώνω. minauder, se dodiner. *crogiolarsi, careggiarsi, far il bello, cascar di vezzi.* §. τί καμαρώνεις τόσον, ἔπαρε ὅ,τι σὲ δώσει. pourquoi tant façonner, acceptez ce qu'on vous offre. *perchè fate tante cerimonie, prendete quel che vi danno.*

Καμαρώτης, κσα, ον. μετ. celui ŋ celle qui se dodine. *colui ŋ colei che fa il bello.*

Καμάρωσις, ἴδε Καμάρωμα.

Καμαρωτὰ, ἐπίρ. μὲ καμάρια. avec minauderies. *con vezzi, con ismorfie.* §. καμαρωτὰ, εἰς τρόπον καμάρας. en voûte. *in maniera arcata.*

Καμαρωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. afeté, ée. minaudiere, poupin, ine. *affettato, ta. smanziere, lezioso, sa. attillato, ta.* §. καμαρωτὸς, εἰς τρόπον καμάρας. voûté, ée. *arcato, ta.*

Καματηρὸς, ή, όν. ἐπίθ. labourieux, euse. qui aime le travail. *laborioso, sa. amante di lavoro.* §. καματηρὴ ἡμέρα. jour ouvrable. *giorno di lavoro.*

Κάμβη, ἴδε Κάμπα.

Καμένος, ἴδε Καϋμένος.

Κάμερα, ὐσιασ. chambre, *camera.*

Καμήλα, ὐσ. la femme du chameau. *cammella.*

Καμήλι, ὐσιας. chameau, *cammello.*

Καμηλαύκι, ὐσιασ. bonnet des moines Grecs. *beretta de' monaci Greci.*

Καμηλοπάρδαλις, ούσιας. Caméléopard. *giraffa.*

Καμίνι, κάμινος, ούσιας. foyer. *focolare, cammino.*

Κάμμα, ἴδε Καῦμα, καύσιμον.

Καμμένος, ἴδε Καϋμένος.

Κάμμια, Ἀντων. aucune, *alcuna, nessuna.* §. καμμία. quelque. *qualcheduna.* ἀπεδῶ, καμμία ἡμέρα θέλει ἔλθω. je viendrai quelque jour. *verrò qualche giorno.* §. καμμία φορὰ, ἐνίοτε. quelque fois. *qualche volta.* §. καμμία φορὰ, ποτὲ, jamais. *nessuna volta.*

Κάμνω, P'. faire. *fare.* §. δὲν τὸ ἔκαμε μὲ κα-

κὲν σκοπὸν. il ne l'a pas fait à mauvais dessein. *non l'ha fatto con cattiva intenzione*. §. ὅσα κ᾽ ἂν κάμῃ, δὲν θὶ λει τὸ ἀπολαύσει. il a beau faire, il ne l'aura pas. *ha bel fare, non l'avrà*. §. εἶναι ἄξιος νὰ κάμῃ κάθε κακόν. c'est un homme à tout faire. *è capace d'ogni cosa*. §. δὲν κάμνει ἄλλο πάρεξ σύρτε φέρτε. il ne fait qu'aller et venir. *non fa che andare e venire*. §. σήμερον κάμνει κρύος, ζέστα. aujourd'hui il fait froid, chaud. *oggi fa freddo, caldo*. §. τί νὰ κάμω; que voulez vous, que je fasse? *che volete che faccia?* §. δὲν θὰ κάμῃ τίποτες. il n'en fera rien. *non ne farà nulla*. §. κάμνω δρόμον, voyager, *viaggiare*. § δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν κάμω ζάπτι. je ne sais pas le dompter. *non posso domarlo*. §. κάμνω καλόν. faire du bien. *far del bene*. §. κάμνω χαλωσιὼ. faire plaisir. *far piacere*. §. κάμνω τὸν λωλόν. feindre le fou, jouer le fou. *fingersi pazzo*. §. κάμνω τὸ νερόν μου. lacher l'eau, pisser. *orinare, pisciare*. §. κάμνω τὸ ὅμοιον, ἤτοι τὸ ἴδιον. faire le même. *far lo stesso*. §. κάμνω τὸ ἴδιον, τὸ ὅμοιον, ἤτοι ἀνταποδίδω τὸ αὐτό. rendre la pareille. *rendere il contraccambio*. §. κάμνω πλούσιον. faire riche. *arricchire*. §. κάμνω πραγματείαν. negocier. *negoziare, trafficare*. §. τί πραγματείαν κάμνει. de quoi commerce-t-il? *di che negozia? che negozio fà?* §. κάμνω προσευχήν. prier. *pregare, far orazione*. §. κάμνω πῶς δὲν τὸ ἰξεύρω. faire semblant de ne pas le savoir. *far vista di non saperlo*. §. κάμνω τέλος. finir, faire fin. *finire, far fine*. §. κάμνω τόπον. faire place, ceder la place. *far luogo, cedere il luogo*. §. κάμνω τὴν χρείαν μου. aller à la selle. *fare il suo servizio*.

Καμὸς, ἰδὲ Καϊμός.

Καμουχᾶς, ὁ. σιας. damàs. *damasco, dammasco*.

Κάμπα, ὁ. σιας. chenille. *bruco*.

Καμπάνα. ὁ. σιας. cloche. *campana*. §. μικρὴ καμπάνα. clochette. *campanella*. §. μεγάλη καμπάνα. grosse cloche. *campanone*.

Καμπανάκι, ὁ. σ. petite cloche. *campanella*.

Καμπαναριόν, ὁ. σιας. clocher. *campanile*.

Καμπανίζω, P'. sonner les cloches. *sonnare le campane*. §. καμπανίζω ἄσκημα. brimbaler. *dondolare*.

Καμπανίζων, ουσα, ζον. μετ. celui ἢ celle qui sonne les cloches. *colui ἢ colei che suona le campane*.

Καμπανίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a sonné les cloches. *colui ἢ colei che ha suonato le campane*.

Καμπανίτζα, ὁ. σ. clochette, sonnette. *campanella, piccola campana*.

Κάμπος, ὁ. σ. camp, campagne. *campo, campagna*.

Καμπόσος, ὁ. σ. ἐπὶ πληθυν. καμπόσοι, μερικοί. quelques-uns. *alquanti*. §. καμπόσον. quelque peu. *alquanto*.

Καμπούρα, ὁ. σ. bosse. *gobba*. §. καμπούρα, ἐπίθ. bossue. *gobba*.

Καμπούρης, ὁ. σιας. bossu, *gobbo, gibbo*.

Καμπουριάζω, P'. devenir bossu. *diventar gobbo*. §. ἀρχινᾶ νὰ καμπουριάζῃ ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας. il commence à s'affaisser sous le poids des années. *incomincia ad incurvarsi sotto il peso degli anni*.

Καμπουριάρης, καμπουριάρικος, ἐπίθ. bossu, ue. *gobbo, ba*.

Καμπουριασμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est devenu bossu. *colui ἢ colei ch'è diventato gobbo*.

Καμπύλος, ἐπίθ. courbé, ée. *incurvato, ta*. §. καμπύλος γραμμή. ligne courbe. *linea curva*.

Καμπύλωμα, ὁ. σ. courbure. *incurvatura*.

Καμπυλόνω, P'. courber. *curvare, incurvare*.

Καμτζιὰ, ὁ. σιας. coup de fouet. *sferzata*.

Καμ-

Καμτζίκι, ουσιας. fouet, houssine. *sferza*, *frusta*, *scuriscio*.

Κάμφορα, ουσ. camphre. *canfora*.

Καμωθεὶς, εῖσα. μετ. ὅ-στις ἐκαμώθη. ἐπροσποιήθη. celui ñ celle qui a feint, qui a fait semblant. *colui ñ colei che ha finto*, *che ha fatto sembiante*.

Κάμωμα, ὀσ. fait. *fatto*.

Καμωμένος, η, ον, ἐπίθ. fait, te. *fatto*, *ta*.

Καμώνομαι, Ρ'. faire mine, feindre. *dissimulare*, *far vista*, *fingere*. §. καμώνομαι νὰ ἦμαι ἀπλοῦς, καμώνομαι ἀχμάκης. faire la chatemite, faire le niais. *far la gatta morta*, *far il gattone*, *far la gatta di marino*.

Καμωτὴς, ὀσ. ὅστις κάμνει. celui qui fait. *colui che fa*. §. καμωτὴς, ὅστις καμώνεται. dissimulateur. *dissimulatore*, *fingente*.

Καμωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de dissimulation. *di dissimulazione*.

Κἂν, ἀντὶ τοὐλάχιστον, au moins. *almeno*.

Κάναβα, ουσ. cellier. *canava*.

Κανάβι, ὀσ. chanvre. *canapa*.

Καναβόσκουλον, ουσ. écheveau de chanvre. *matassa di canapa*.

Καναβόγνεμα, ουσ. fil de chanvre. *filo di canapa*.

Καναβούρι, καναβόσπορος, ουσ. chenevis. *canapuccia*.

Κανακάρης, κανακάρικος, ἐπίθ. choyé, ée. caressé, ée. amignardé, ée. *vezzeggiato*, *ta*. *carezzato*, *ta*. §. κανακάρικον παιδί. le plus cheri des enfans, le benjamin. *il cucco*.

Κανάκεμα, ὀσ. l'action d'amadouer. *il vezzeggiare*, *accarezzamento*.

Κανακεμένος, η, ον. μετ. choyé, ée. amadoué, ée. *vezzeggiato*, *ta*.

Κανακεύσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a choyé, qui a amadoué. *colui ñ colei che ha vezzeggiato*, *che ha accarezzato*.

Κανακευτὸς, ἐπίθ. qu'on doit choyer. *che deve essere accarezzato*.

Κανακεύω, Ρ'. choyer, amignarder, amadouer, *vezzeggiare*. *accarezzare*.

Κανακεύων, ουσα, ον. μετ. celui ñ celle qui amadoue. *colui ñ colei che accarezza*.

Κανάκι, ὀσ. ἐπὶ πληθ. κανάκια. mignardises, cajoleries. *vezzi*, *lezi*.

Κανάλι, ουσ. canal. *canale*.

Καναρίνι, καναρίνι. ουσιας. serin. *canarino*.

Κανάτα, ὀσ. μεγάλον κανάτι. un grand bocal. *boccalaccio*. §. κανάτα, μίστρον. litron, *quartuccio*.

Κανατάκι, ουσ. petit bocal. *boccaletto*, *boccalino*.

Κανάτι, ὀσ. pot, bocal. *boccale*. §. κανάτια τῆς θύρας. battant. *battente*. *battitojo*.

Κανδήλα, ουσ. une grande lampe. *una gran lampada*.

Κανδήλι, ὀσ. lampe. *lampada*.

Κανδηλίθρα, ουσ. lamperon. *luminello*.

Κανδηλάπτης. ὀσ. marguillier. *fantese*.

Καίδιον, ὀσ. sucre candi. *candito*.

Καὶν, ἰδὲ Κἂν.

Κανεὶς, Ἄπων. nul, le. aucun, ne. pas un, une. *nessuno*, *na*. *veruno*, *na*.

Κανέλα, ουσιας. cannelle. *cannella*. §. ζαχαρωτὴ κανέλα. cannelas. *cannellini*.

Κανελόλαδον, ὀσ. huile de cannelle. *olio di cannella*.

Κανελόνερον. ουσ. eau de cannelle. *acqua di cannella*.

Κανελώνω, Ρ'. condir avec de la canelle. *condite con della cannella*.

Κανένας, καμμία, κανέν. nul, le. pas un, une. aucun, ne. *veruno*, *na*. *nessuno*, *na*. §. μὲ κανένα τρόπον. aucunement. *in verun modo*. §. δὲν εἶναι κανένας. il n'y a personne. *non c'è veruno*.

Κανίσκι, ἰδὲ Κανίσκι.

Κάνθαρος, ουσ. escarbot, scarabée. *scarafaggio*.

Κανίσκεμα, ὀσ. l'action de faire de présente. *il regalare*.

Κανισκεμένος, η, ον. ἐπίθ. à qui on a fait des présents. *a chi sono stati fatti de' regali*.

Κανισκεύσας, σασα, σαν. μετ.

μετ. celui ἢ celle qui a fait des présents. *colui ò colei che ha fatto de' regali.*

Κανισκεύω, P'. faire des présents. *far de' regali*

Κανίστρα, ὐσ. grande corbeille. *corbellone.*

Κανιστράκι, ὐσ. petite corbeille. *corbellino.*

Κανίστρι, ὐσ. panier, corbeille. *corba, paniere.*

Κανιστρᾶς, οὐσ. faiseur de paniers. *canestrajo.*

Κανονάρχης, ὐσ. celui qui recite aux chanteurs, *colui che recita ai cantori.*

Κανοναρχῶ, P'. réciter aux chanteurs, ἢ commencer le chant aux chantres. *incominciare il canto ai cantori.*

Κανόνας, ἰδὲ Κανών.

Κανόνι, ὐσ. canon. *cannone.*

Κανονίζω, P'. canonner. *tirar cannonate.* §. κανονίζω τινά. imposer pénitence. *imporre penitenza.*

Κανονίζων, ζουσα, ζον. μετ. ὅπῦ ῥίχνει τόπια. celui ἢ celle qui canonne. *colui ò colei che tira cannonate.* §. κανονίζων, ὅστις βάνει κανόνα. celui ἢ celle qui impose une penitence. *colui ò colei che impone penitenza.*

Κανονικός, ἡ, όν. ἐπίθ. canonique. *canonico, ca.* §. κανονικός, τακτικός, régulier. *regolare.*

Κανονικῶς, ἐπίρ. canoniquement. *canonicamente.* §. κανονικῶς, κατὰ κανόνα. réglement, regulièrement. *regolarmente.*

Κανονίσας, σασα, σαν. μετ. ὅστις ἐκανόνισεν ἕνα τόπον. celui ἢ celle qui a cannoné. *colui ò colei che ha tirato delle cannonate.* §. κανονίσας, ὅστις ἔδωκε τινὶ κανόνα. celui ἢ celle qui a imposé des pénitences. *colui ò colei che ha imposte delle penitenze.*

Κανόνισμα, οὐσ. l'action de cannoner. *il tirar cannonate.* §. κανονισμὸς τῶν ἁγίων. canonisation. *canonizazione.*

Κανονισμένος, η, ον. ἐπίθ. εἰς τὸν ὁποῖον ἔρριψαν κανόνια. canonné, ée. *cannoneggiato, ta.* §. κανονισμένος ἅγιος, canonisé, ée. *canonizzato, ta.*

Κανονιστής, ὐσ. ὅστις ῥίπτει τόπια, κανόνια. canonnier. *cannoniere.* §. κανονιστής. canoniste. *canonista.*

Κανόνιον, ἰδὲ Κανόνι.

Κανοῦλι, οὐσιαστ. canule. *cannello.*

Κανταρι, ὐσιαστ. τὸ ζύγι. crochet. *stadera.* §. κανταρι, ἑκατὸν λίτρες, κτλ. quintal. *cantaro, centinajo.*

Κάν τε, ἰδὲ Κάν.

Καντζιλιέρης. ἰδὲ Καγκελλάριος.

Καντζόχοιρος, ἰδὲ Σκαντζόχοιρος.

Καντήλα, ὐσ. grande lampe. *grande lampada.*

Καντηλᾶς, οὐσ. celui qui fait des lampes, *lampadaro*

Κανδηλαύτης, ὐσ. marguillier. *santese.*

Καντήλι, ὐσ. lampe. *lampada.*

Καντηλιέρι, οὐσ. chandelier. *candelliere.*

Καντηλίθρα, οὐσ. lamperon. *luminello.*

Καντηλοσβύστης, ὐσ. taon. *tagano.*

Καντουνάκι, ὐσ. petit coin. *angoletto.*

Καντοῦνι, ὐσ. coin. *angolo.*

Κάντιον, οὐσ. sucre candi. *zucchero candito.*

Κανών, κανόνας, οὐσ. canon. *canone.* §. κανών. régle. *regola.* §. κατὰ τὸν κανόνα. selon la régle. *secondo la regola.* §. κανόνας διδόμενος ὑπὸ τῦ πνευματικῦ. pénitence. *penitenza.* §. πληρώνω τὸν κανόνα τοῦ πνευματικοῦ. satisfaire a la pénitence imposée par le confesseur. *soddisfare alla penitenza imposta dal confessore.*

Καπαμᾶς, ὐσ. εἶδος φαγητῦ. daube. *stufato.*

Καπέλα, ὐσιαστ. chapelle. *cappella.*

Καπηλαῖος, ἰδὲ Ἐφημέριος.

Καπελᾶς, ὐσ. καπελάρης. οὐσ. chapelier. *cappellajo.*

Καπελιόν, ἰδὲ Καπηλεῖον.

Καπέλον, οὐσ. chapeau. *cappello.*

Καπιτανία, ϗ Καπιτανία, ὐσ. capitainerie. *capitaneria.*

Καπιταῖος, ϗ Καπιταῖς, ὐσ. capitaine. *capitano*

Καπιτανπασᾶς, capitan bacha. *capitan-bassà.*

Κά-

Κάπηλας, ὁσ. buvettier, cabaretier. *bettoliere, tavernajo.*

Καπηλεῖον, ὁσ. cabaret. *taverna, bettola.*

Καπίσι, ιῦσ. gabie. hune. *gabbia, coffo.*

Καπισράκι, ὁσ. petit cavesson. *piccola cavezza.*

Καπίσρι, ιῦσ. cavesson, licol. *cavezzone, cavezza.* §. βάνω τὸ καπίσρι. enchêvetrer. *incapestrare.*

Καπίσρωμα, ὁσ. l'action de mettre le cavesson. *il mettere la cavezza.*

Καπισρωμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a le cavesson. *che ha la cavezza.*

Καπισρώνω, Ρ'. mettre le cavesson, enchêvetrer. *mettere la cavezza, incapestrare.*

Καπλατίζω, Ρ'. fourrer. *foderare.*

Καπλατίσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a fourré. *colui ὁ colei che ha foderato.*

Καπλάτισμα, ὁσιας. l'action de fourrer. *il foderare.*

Καπλατισμένος, η, ον. μετ. fourré, ée. *foderato, ta.*

Καπνιά, ὁσ. suie. *fuliggine.* §. καπνιά φυτόν. fumeterre, *coridalio.* §. γεμάτος καπνιά. plein de suie. *fuligginoso.*

Καπνίζω, Ρ'. fumer. *fumare, affumicare.* §. καπνίζω, θυμιῶ μὲ καπνόν. fumiger, profumer. *fumigare, profumare.* §. ἐδῶ καπνίζει τόσον, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ σαθῇ. il fait ici une si grande fumée qu'on ne sauroit résister. *fa tanto fumo quì, che non si può più reggere.*

Καπνίζων, ὁσα. μετ. fumant, te. *fumante, fumicoso.*

Καπνίσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a fumé. *colui ὁ colei che ha affumicato.* §. καπνίσας, ὅσις ἐκάπνισε μὲ θυμίαμα, qui a fumigé. *che ha fumigato.*

Κάπνισμα, ιῦσ. l'action de fumer. *affumicamento.* §. κάπνισμα, θυμίαμα μὲ καπνόν. fumigation. *profumo, suffumigio.*

Καπνισμένος, η, ον. μετ. fumé, enfumé, ée. *fumato, affumato, ta.*

Καπνισήρι, ιῦσ. encensoir, ὁ vase où l'on brûle des parfums. *profumiera, profumino.*

Καπνισής, ὁσ. profumeur. *profumiere.*

Καπνισός, ὁ, όν. ἐπίθ. parfumé, ée. *profumato, ta.*

Καπνισόψαρον, ιῦσ. πασόψαρον. poisson seché à la fumée. *pesce seccato al fumo.*

Καπνιτηρός, ὁ, όν. ἐπίθ. fumant, te. qui jete de la fumée. *fumoso, sa.*

Καπνοδοχεῖον, ὁσ. cheminée, la partie du tuyau qui sort hors du toit. *fumajuolo, fumajolo.*

Καπνός, ιῦσ. fumée. *fumo,* §. καπνοί, ἀναθυμιάσεις. fumées, *fumi, vapori.* §. κάμνω καπνόν. fumer. *fumicare.*

Καπνώδης, ἐπίθ. fumant. *fumante.*

Κάποιος, Αντων. quelqu'un, un certain. *qualcheduno, un certo.* §. κάποιοι. quelques uns. *alcuni, parecchi.*

Καπονάκι, ὁσ. petit chapon. *capponcello, piccolo cappone.*

Κάπου, ἐπίρ. εἰς κάποιον τόπον, quelque part. *in qualche parte.* §. κάπου κάπου. quelquefois, de temps en temps. *di quando in quando.* §. ἦλθε κάπου δέκα φοραῖς. il est venu presque dix fois. *è venuto quasi dieci volte.*

Καπούλια, ιυσιας. croupe. *groppa.*

Καπουτζῖνος, ὁσ. ὁ ἐπίθ. Capucin. *Cappuccino.*

Καπῦτον, ὁσ. capot. *cappotto.*

Κάππα, ὁσ. cape, capot. *cappotto, cappa.* §, κάππα, τὸ ψηφὶ Κ. la lettre K, *la lettera Cappa.*

Καππάκι, ὁσ. couvercle. *coperchio.* §. σκεπάζω μὲ καππάκι. couvrir avec un couvercle. *coperchiare.* §. καππάκι πίθινον. bouchoir. *chiusino.*

Καππακιάζω, Ρ'. σκεπάζω μὲ καππάκι. couvrir avec un couvercle. *coperchiare.*

Καππακίασμα, ιῦσ. l'action de couvrir avec un couvercle. *il coperchiare.*

Καππακιασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. a...

un couvercle. *coperchiato, ta.*

Καππακίζω, P'. épeler. *compitare.*

Καππακίζων, cυσα. μετ. celui ň celle qui épele. *colui ň colei che compita.*

Καππακίσας, σασα. μετ. celui ň celle qui a épelé. *colui ň colei che ha compitato.*

Καππάκισμα, ὁσ. l'action d'épeler. *compitazione, il compitare.*

Καππακισμένος, η, ον. μετ. épelé, ée. *compitato, ta.*

Καππακιςά, επίθ. en épelant. *compitando.*

Καππακιςῆρι, ὁσ. touche. *tocco o fuscelletto col quale i fanciulli in leggendo toccano le lettere.*

Καππακιςός, επίθ. qu'on peut épeler. *che si può compitare.*

Καππάκωμα, καππακώνω, ἴδε Καππακίασμα, καππακιάζω.

Καππαρλά, ούσ. τὸ φυτὸν ὁποῦ φέρει τὴν κάππαριν. caprier. *cappero.*

Κάππαρι, ούσιας. câpre. *cappero.*

Κάρα, ούσ. κρανίον. crâne. *cranio.*

Καραβάκι, ὁσ. petit vaisseau, navicella. *piccola nave.*

Καράβι, ὁσ. vaisseau, navire. *nave, vascello.*

Καραβίδα, ὑσ. écrevisse. *gambero.*

Καραβοκύρης, ὁσ. capitaine de vaisseau. *capitano di nave.*

Καρακάξα, ὁσ. pie. *gazza.*

Καραμπίνα, ούσ. carabine. *carabina.*

Καραμπινιά, ὁσ. coup de carabine. *colpo di carabina.*

Καραμπινέρης. carabinier. *carabiniere.*

Καραμπογιά, ὁσ. couperose. *copparosa.*

Καραμποσίτι, ὁσ. maïs, blé de Turquie, *grano d'India, formentone.*

Καράτι, ούσ. carat. *carato.*

Καρβάνι, ούσ. caravane. *carovana.*

Καρβουνάκι, ὁσ. petit charbon. *carboncello.*

Καρβουνάρης, ὁσ. charbonnier. *carbonajo.*

Καρβουναριά, ἴδε Καρβουτόλακος.

Καρβούνι, ὁσ. escarboucle, *carbonchio.*

Καρβουνιά, ούσιας. braise. *bragia.*

Καρβουνιάζω, P'. μαυρίζω μὲ τὸ κάρβουνον. charbonner. *annerir con carbone.*

Καρβουνιασμένος, η, ον. μετ. charbonné, ée. noirci, ie. avec du charbon. *annerito, ta. con carbone.*

Καρβουνόλακκος, ὁσ. charbonnière. *carbonaja.*

Κάρβουνον, ὁσ. charbon. *carbone.* §. κάρβουνα ἀναμμένα. braise. *brace, bragia.*

Καρβουνόποπος, ούσ. charbonnier. charbonnière. *carbonaja.*

Κάρδαμον, ούσ. cardamine, cresson alénois, *cardamindo, crescione, nasturzio.*

Καρδαμόσπορος, ούσιας. semence de cardamine. *semenza di nasturzio.*

Καρδάμωμον, ούσ. cardamome. *cardamomo.*

Καρδάρι, ούσιας. vase de bois. *vaso di legno.*

Καρδία, ὁσ. coeur. *cuore.* §. μὲ καλὴν καρδίαν. de bon coeur. *di buon cuore.* §. μὲ κακὴν καρδίαν. à contre coeur. *a mal cuore.* §. μὲ ὅλην τὴν καρδίαν. ἐξ ὅλης καρδίας, ἀληθινά, σωςά. tout de bon. *seriamente.* §. ἐκ καρδίας. cordialement. *cordialmente.* §. μοῦ εἶχεται εἰς τὴν καρδίαν. une chose tient au coeur. *stare a cuore.* καρδιά μου, ψυχή μου. mon coeur. mon petit coeur. *cuor mio, cuor del mio corpo.* §. εἶναι ὅλος καρδία. c'est un homme tout coeur. *è tutto cuore.* §. μοῦ ἔκοψε τὴν καρδίαν, ἤτοι μοῦ ἀσήκωσε τὸ θάρρος. il m'a decouragé. il m'a ôté le courage. *mi ha scoraggiato, m'ha levato il coraggio.* §. δεν μὲ βαςᾶ ἡ καρδιά, je n'ai pas le courage, je n'ose pas. *non mi basta l'animo. non ho coraggio.* §. σὺ εἶσαι τὰ μάτια τῆς καρδιᾶς μου, τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς μου, vous êtes mon cher coeur. *tu sei il cuor degli occhi miei.* §. καρδία, τὸ μέσον τινὸς πράγματος. le coeur, le milieu, le centre. *cuore, centro, mezzo.* §. ἡ καρδιά

διά τῆ χειμῶνος. le fort de l'hiver. *cuor d'inverno.* εἰς τὴν καρδιὰν τῆ χειμῶνος. au coeur de l'hiver. *di fitto inverno.* §. ἡ καρδιὰ τῆ λαχανίων. le coeur des herbes. *garzuolo.* §. ἡ καρδιὰ τῆ ξύλε. τῆ δένδρε. la moëlle des arbres. *il midollo degli alberi.* §. καρδιὰ τῆς ἀγκινάρας. cul d'artichaut. *girello.* §. πόνος τῆς καρδίας. creve-coeur. *crepacuore.*

Καρδιακὰ, ἐπίρ. cordialement. *cordialmente.*

Καρδιακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de coeur. *di cuore, cordiale.* §. καρδιακὴ ἀγάπη. cordialité. *cordialità.* §. καρδιακός. cardiaque, *cardiaco.*

Καρδιαλγία, ἡσ. cardialgie. *cardialgia.*

Καρδινάλης, οὐσ. Cardinal. *Cardinale.*

Καρδιογνώστης, ἐπίθ. qui connoît les coeurs. *conoscitor de' cuori.*

Καρδιόκτυπος, ὁσ. palpitation, battement de coeur. *palpitazione, baticuore.*

Καρδιοχτυπῶ, P'. palpiter. *palpitare.*

Καρδιόπονος, ὁσιας. douleur, mal au coeur. *dolore, ὁ mal di cuore.*

Καρδιοπονῶ, P'. avoir mal au coeur. *aver mal di cuore.*

Καρδιοπέλα, καρδέλα, ἰδὲ Καρδίτζα.

Καρδιοχυλίαρον. ὁσ. sternum. *sterno.*

Καρδίτζα, ἡσ. μικρὴ καρδιά. petit coeur. *ceretto, cuoricino.* §. καρδίτζα μυ. ψυχή μυ. mon petit coeur. mon cher coeur, *cuor mio, cuor degli occhi miei, cuor del mio cuore.*

Καρίδα, ἰδὲ Γαρίδα.

Καρίνα, οὐσ. carène. *la carena.*

Κάρκαδον, οὐσ. champignon. *fungo del lucignolo.*

Καρκάλι, οὐσ. crapaud. *rospo.*

Καρκάσι, ἡσ. τὸ καρκάσι διὰ ταῖς σαΐταις. carquois. *faretra, carcasso.* §. καρκάσι τῆ ἀνθρώπινου σώματος. carcasse. *carcame, scheletro.* §. καρκάσι τῆς ὀρνίθων. carcasse de poularde. de poulet. *catriosso, carcame di pollanca, di pollo.* §. καρκάσι τῆς χελώνας. ecaille. *guscio di testuggine.*

Καρκῖνος, οὐσ. chancre. *cancro.* §. καρκῖνος, τὸ ζώδιον. le signe de l'écrevisse. *cancro.* §. καρκῖνοι σίχοι, vers recurrents. *versi ricorrenti.*

Καρότζα, ὁσιας. carrosse. *carrozza.*

Καρύλι, οὐσ. poulie. *girella, carrucola.* §. καρύλι τῆ φανάρε. boîte de la lanterne. *cassetta, bossolo della lanterna.*

Καρύμπα, οὐσ. cornouille. *corniola.*

Καρυμπιὰ, ἡσ. cornouiller. *corniolo, cornio.*

Καρπερὸς. ἡ, όν. ἐπίθ. fecond, de. *fecondo, da. fruttifero, ra.*

Καρπερότης, ἡσ. fécondité. *fecondità.*

Καρπερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fécond, de. *fecondissimo, ma. fertilissimo, ma.*

Καρπερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fécond, de. *più fecondo, da. più fertile.*

Καρπίζω, P'. féconder. *fecondare.*

Κάρπιμος, ἐπίθ. fécond, de. *fecondo, da.*

Καρπίσας. σασα. μετ. celui ὁ celle qui a fécondé, qui a fertilisé. *colui ὁ colei che ha fecondato.* §. καρπίσας. ὅπου ἐκάρπισεν, ἔδωκε καρπόν. qui a produit de fruits, qui a fructifié. *che ha prodotto frutti, che ha fruttificato.*

Κάρπισμα, οὐσ. l'action de feconder. *il fecondare.* §. κάρπισμα. l'action de fructifier. *il fruttificare.*

Καρπὸς, οὐσ. fruit. *frutto.* §. μὲ καρπόν. fructueusement, *fruttuosamente.*

Καρποφόρημα, ὁσ. l'action de fructifier. *il fruttificare.*

Καρποφορήσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a fructifié. *colui ὁ colei che ha fruttificato.*

Καρποφορία, ὁσ. τὸ καρποφορεῖν. fécondité. *fecondità.* §. καρποφορία, ἀφορία. fertilité. *fertilità.* §. μὲ καρποφορίας. fructueusement. *fruttuosamente.*

Καρποφόρος, ἐπίθ. fécond, de.

de. fertile. fructueux. se. *fecondo, da. fertile, fruttuoso, sa.*

Καρποφορῶ, Pʹ. Ἐν. féconder, fertiliser. *fecondare, fertilizzare.* §. καρποφορῶ, δίδω καρπόν. fructifier. *fruttare.*

Καρποφορῶν, οῦσα. μετ. Ἐν. fécondant, te. *che feconda.* §. καρποφορῶν. ὑδ. celui ἢ celle qui fructifie. *colui ἢ colei che fruttifica.*

Καρπούζι, ὑσιας. melon d'eau. *mellone.*

Καρσάκι, ὑσ. petis gris. *vajo.*

Καρσακόγουνα, οὐσ. pelisse, fourrure de petit gris. *pelliccia di vajo.*

Καρτερέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a attendu. *colui ἢ colei che ha aspettato.*

Καρτέρημα, οὐσ. l'action d'attendre. *l'aspettare.*

Καρτερημένος, η, ον. μετ. attendu, ue. *aspettato, ta.*

Καρτέρεσις, ἰδὲ Καρτέρημα.

Καρτερία, ὑσ. constance. persévérance. fermeté. *costanza, perseveranza, fermezza.*

Καρτερικός, ἡ, όν. ἐπίθ. constant, te. persévérant, te. *costante, perseverante.*

Καρτερόψυχος, ἐπίθ. constant, te. *costante.*

Καρτεροψυχία, οὐσ. constance, courage. *costanza, coraggio.*

Καρτερῶ, Pʹ. attendre. *aspettare.* §. καρτερῦμαι. être attendu. *essere aspettato.*

Κάρτζα, καρτζούνι, ὑσ. bas. *calza.*

Καρτζοδέτα, ὑσ. jarretiere. *legaccio.*

Καρύδι, ὑσ. noix. *noce.* §. καρύδι τοῦ ποδός. noix. *noce della tibia.* §. καρύδι τοῦ γόνατος. palette de genou. *rotella.* §. καρύδι τῦ λαιμῦ. noeud. *nodo del collo.* §. χρέας τῦ καρυδιῦ. cerneau. *gariglio.*

Καρυδιά, ὑσ. noyer. *noce.*

Καρυδίτικος, η, ον. ἐπίθ. de noix. *di noce.*

Καρυδέλαδον, ὑσ. huile de noix. *olio di noce.*

Καρυδότζεφλον. ὑσ. coque de noix. *gucio di noce.*

Καρυδόφυλλον, οὐσ. feuille de noyer. *foglia di noce.*

Καρύκευμα, ὑσ. assaisonnement. *condimento.*

Καρυοφύλλι, οὐσ. oeillet. *garofano.*

Καρφάκι, ὑσ. broquette. *chiodetto, bulletta.*

Καρφί. ὑσ. clou. *chiodo.*

Καρφιᾶς, οὐσ. ὅστις φθιάνει, ἢ πωλεῖ καρφιά. cloutier. *chiodajo.*

Καρφίτζα, καρφοβελόνον. ὑσ. épingle. *spillo, spilla.*

Καρφοβελόνα, οὐσ. grosse épingle. *spilla grande.*

Καρφωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été cloué. *colui ἢ colei ch'è stato inchiodato.*

Κάρφωμα, ὑσ. l'action de clouer. *inchiodamento.*

Καρφωμένος, η, ον. μετ. cloué. ée. *inchiodato, ta.*

Καρφώνω, Pʹ. clouer. *inchiodare.*

Καρφώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui encloue. *colui ἢ colei che inchioda.*

Καρφώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a encloué. *colui ἢ colei che ha inchiodato.*

Κάρφωσις, ὑσ. l'action de clouer. *inchiodamento, chiavatura.*

Καρφωτά, ἐπίρ. en clouant. *inchiodando.*

Καρφωτής, οὐσ. celui qui encloue. *inchiodatore.*

Καρφωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. encloué, ée. *inchiodato, ta.*

Κασέλα, ὑσ. caisse. *cassa.*

Κασελάκι, οὐσ. chétron. *cassetta.*

Κασελᾶς, οὐσ. lavetier. *cassettajo.*

Κασελοπύλα, οὐσ. petite cassette. *cassettina.*

Κασία, ὑσ. casse. *cassia.*

Κασίδα, οὐσ. teigne. *tigna.*

Κασιδιαρά, ἐπίθ. teigneuse. *tignosa.*

Κασιδιάρικος, ἐπίθ. de teigne. *di tigna.* §. κασιδιάρικος, teigneux, euse. *tignoso, sa.*

Κασιδιάζω, Pʹ. avoir la teigne. *aver la tigna.*

Κασιδιάρης, ἐπίθ. teigneux, euse. *tignoso, sa.*

Κασκαβάλι, ὑσιας. petite forme de fromage. *formella di cacio.*

Κασανάκι, ὑσ. petite châtaigne. *castagnuzza.*

Κασανάτος, η, ον. ἐπίθ. châ-

châtain. *di color castagno.*

Καςανιά, ὁσ. châtaignier. *castagno.*

Καςανίτικος, ἐπίθ. châtain, ne. *castagnuolo, la.*

Καςανομάλης, ἐπίθ. qui a les cheveux châtains. *che ha i capelli di color di castagna.*

Καςανομάτης, ἐπίθ. qui a les yeux châtains. *che ha gli occhi castagnini.*

Κάςανον, ουσ. châtaigne. *castagna.*

Καςανότοπος, ὁσ. châtaignerie. *castagneto.*

Καςελάκι, ὁσ. petite forteresse, petit château. *piccola fortezza, piccolo castello.*

Καςελλάνος, ὁσ. châtelain. *castellano.*

Καςέλι, ουσιας. château. *castello.*

Καςόρχιον, ουσ. castor. *castoro.*

Καςράκι, ουσ. chatelet. *castelletto, castelluccio.*

Καςρινός, ή, όν. ἐπίθ. qui habite dans un château. *abitante di castello.*

Κάςρον, ουσ. forteresse. *fortezza.*

Καςρότειχον, ὁσ. les murailles de la ville. *le mura della città.*

Κάςωρ, ωσιας. Κάςωρ καὶ Πολυδεύκης. Castor et Pollux. *Castore e Polluce.*

Κάτα, ἰδὲ Γάτα.

Κατά, πρόθ. ἐναντίον. contre. *contra, contro.* §. κατὰ, ὡς. selon, suivant. *secondo.* §. κατὰ τὸ λέγειν ὅλων. selon le dire, ἢ au dire de tout le monde. *secondo il dire di tutti.* §. κατὰ πῶς. selon que. *secondo che.* §. κατὰ πȣ̃, πρὸς πȣ̃. vers où? *verso dove?*

Καταβαίνω, P'. descendre. *discendere.* §. καταβαίνοντας. en descendant, à la descente. *discendendo, a discendere.*

Καταβαίνων, ουσα. μετ. descendant, te. *discendente.*

Καταβάλλω, P'. ρίπτω κατὰ γῆς. abattre. *abbattere, atterrare.* §. καταβάλλω, καταβιβάζω. déposer. *deporre.* §. καταβάλλω, βαίνω κάτω, ὑποπιάνω, δαμάζω. déprimer. *deprimere.*

Καταβάλλων, ουσα. μετ. abattant, te. déposant, te. déprimant, te. *atterrante, deponente, deprimente.*

Καταβαλμένος, η, ον. μετ. mis en bas. *messo abbasso.*

Κατάβαλσις, καταβαλμός, ὁσ. l'action d'abattre. *l'atterrare.*

Καταβάλτης, ἰδὲ Καταβάλλων.

Καταβαρύνω, P'. appesantir. *aggravare.*

Καταβάς, σασα. μετ. descendu, ue. *disceso, sa.*

Καταβαρύνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a appesanti. *colui ἢ colei che ha aggravato.*

Καταβαρύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui appesantit. *colui ἢ colei che aggrava.*

Κατάβασις, ὁσ. descente. *discesa.*

Καταβιβάζω, P'. dégrader, déposer. *degradare, depporre.*

Καταβιβάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui depose. *colui ἢ colei che depone.*

Καταβιβάσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a été dégradé, ée. deposé, ée. *colui ἢ colei ch'è stato degradato, deposto, ta.*

Καταβίβασις, καταβιβασμός, ὁσ. dégradation. déposition. *deposizione.*

Καταβιβασμένος, η, ον. μετ. dégradé, ée. déposé, ée. *degradato, ta. deposto, ta.*

Καταβολάδα, ὁσ. provin. *propaggine.*

Καταβολή, ὁσ. commencement. *principio.* § ἀπὸ καταβολῆς κόσμȣ. de la création du monde. *dalla creazione del mondo.*

Καταβρόμισμα, καταβρόμισις, ὁσ. empuantissement. *puzza.*

Καταβουλιάζω. P'. s'ébouler, s'écrouler. *franare.*

Καταβουλιασμένος, η, ον. μετ. éboulé, ée. *franato, ta.*

Καταβρομῶ, P'. infecter, empuantir. *infettare, puzzare.*

Καταβρομισμένος, η, ον. μετ. empuanti, ie. *puzzato, ta.*

Καταβυθίζω, P'. abymer, enfoncer, couler à fond. *sommergere, innabissare, affondare, mandar a picco.*

Καταβυθίζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui abyme. *colui ὴ colei che affonda.*

Καταβυθίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a abymé, qui a submergé. *colui ὴ colei che ha innabissato, che ha sommerso.*

Καταβύθισμα, ὑσ. enfoncement. *sfondato.*

Καταβυθισμένος, η, ον. μετ. enfoncé, ée. *affondato, ta. immerso, sa.*

Καταβυθισμὸς, ἰδὲ Καταβύθισμα.

Καταγδυμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. entièrement. *spogliato, ta. intieramente.*

Καταγδύνω, P'. dépouiller entièrement, *spogliare intieramente.*

Καταγδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépouillé entièrement. *colui ὴ colei che ha spogliato intieramente.*

Καταγελάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bafoué, qui a raillé quelqu'un. *colui ὴ colei che ha beffato, burlato qualcheduno.*

Καταγέλασμα, οὐσ. dérision, moquerie. *derisione.*

Καταγελασμένος, η, ον. μετ. bafoué. ée. raillé, ée. *beffato, ta. burlato, ta.*

Καταγελαστής, ὑσ. moqueur, railleur. *beffatore.*

Καταγέλαστος, ἐπίθ. digne d'être bafoué, bernable, *degno d'esser deriso.*

Καταγελάστρα, ὑσ. railleuse. *beffatrice.*

Καταγελῶ, P'. railler. bafouer. *deridere, schernire.*

Καταγελῶν, μετ. celui qui raille. *colui che beffa, beffante.*

Καταγελῶσα, μετ. θηλ celle qui raille. *colei che beffa, che beffeggia.*

Καταγίνομαι, P'. s'occuper. s'employer. *occuparsi.*

Καταγινόμενος, η, ον. ἐπίθ. employé, ée. qui s'occupe. *occupato, ta.*

Κατάγομαι, P'. procéder, descendre. *procedere, discendere, derivare.* §. κατάγεται ἀπὸ λαμπροὺς γονεῖς. il sort de parens illustres. *discende da parenti illustri.*

Καταγόμενος, η, ον. ἐπίθ. issu, ue. descendant. te. *disceso, sa. nato, ta. discendente, derivante.*

Καταγραφὴ, ὑσ. description. *descrizione.*

Καταγράφω, P'. décrire. *descrivere.*

Κατάγυμνος, η, ον. ἐπίθ. tout nu, nue. *intieramente nudo, da.*

Καταγυμνώνω, P'. depouiller tout-à-fait. *spogliare intieramente.*

Καταγυμνώνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui dépouille tout-à-fait. *colui ὴ colei che spoglia intieramente.*

Καταγυμνώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tout-à-fait dépouillé. *colui ὴ colei che ha spogliato intieramente.*

Καταγωγὴ, ὑσ. dérivation. *derivazione.*

Καταγώγιον, ὑσ. auberge. *albergo.*

Καταγρημνίζω, ἰδὲ Κατακρημνίζω.

Καταδαμάζω, P'. dompter. *domare.* §. καταδαμάζω τὰ πάθη, asservir, assujettir, maîtriser les passions. *sommettere, frenare, domare le passioni.*

Καταδαμάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui dompte. *colui ὴ colei che doma.*

Καταδαμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dompté. *colui ὴ colei che ha domato.*

Καταδάμασις, καταδάμασμα, ὑσ. l'action de dompter. *il domare.*

Καταδαμασμένος, η, ον. μετ. dompté. ée. *domato, ta.*

Καταδαμαστὴς, ἐπίθ. dompteur. *domatore.*

Καταδαμαστικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. domptable. *domabile.*

Καταδαμαστὸς, ἐπίθ. domptable. *domabile.*

Καταδαμάστρα, οὐσ. celle qui dompte. *domatrice.*

Καταδαφίζω, P'. atterrer, démolir. détruire. *abbattere, rovinare, intieramente diroccare.* §. καταδαφίζω τὰ τείχη. démanteler, demolir. *smantellare, demolire, spianare.*

Καταδαφίζων, ὑσα, μετ. celui ἢ celle qui démolit, qui detruit. *colui ὴ colei che demolisce.*

Καταδαφίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a demoli. *colui ò colei che ha demolito, diroccato.*

Καταδαφισμένος, η, ον. μετ. atterré, ée. demoli, ie. *rovinato, ta, intieramente, demolito, ta.*

Καταδεκτικὸς, ὴ, όν. επίθ. courtois, se. complaisant, te. *degnevole, cortese.*

Καταδεκτικώτατος, επίθ. très-complaisant, te. très-affable. *degnantissimo, ma.*

Κατάδειξις, ουσ. complaisance. *il degnarsi.*

Καταδεχάμενος, μετ. celui ὴ celle qui daigne. *colui ò colei che si degna.*

Καταδέχομαι, P'. daigner. *degnarsi, compiacersi.* δεν καταδέχομαι. dédaigner. *disdegnare.*

Καταδικάζω, P'. condamner. *condannare.*

Καταδικάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui condamne. *colui ò colei che condanna.*

Καταδικάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a condamné. *colui ò colei che ha condannato.*

Καταδίκασις, ουσ. l'action de condamner. *il condannare, condanna.*

Καταδικασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été condamné. *colui ò colei ch' è stato condannato.*

Καταδίκασμα, ἰδὲ Καταδίκασις.

Καταδικασμένος, η, ον. μετ. condamné. ée. *condannato, ta.*

Καταδικαστὴς, ουσ. qui condamne. *che condanna, condannatore.*

Καταδικαστικὸς, ὴ, όν. καταδίκαστος, επίθ. condamnable. digne d'être condamné. *condannabile, degno d'essere condannato.*

Καταδίκη, ουσ. condamnation. *condanna.* §. ἄξιος καταδίκης, condamnable. *condannabile.* §. τόπος τῆς καταδίκης, le gibet, la potence. *il patibolo.*

Κατάδικος, η, ον. επίθ. coupable, digne d'être condamné, *reo, degno di condanna.*

Καταδίνω, P'. trahir. *tradire.*

Καταδίωγμα, ουσ. persécution. *persecuzione.*

Καταδιωγμένος, η, ον. μετ. persecuté, ée. *perseguitato, ta.*

Καταδιώκω, P'. κατατρέχω τινά. persécuter. *perseguitare.* §. καταδιώκω, ἀκολουθῶ τινὰ ἐνοχλῶντάς τον. se mettre après quelqu'un. *molestare qualcuno.* §. καταδιώκω, κυνηγῶ. donner la chasse. *dar la caccia.*

Καταδιώκων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui persécute. *colui ò colei che perseguita.*

Καταδιώξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a persécuté. *colui ò colei che ha perseguitato.*

Καταδιώξιμον, ουσ. persécution. *persecuzione.*

Καταδιωχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été persecuté. *colui ò colei ch' è stato perseguitato.*

Καταδιώχνω, ἰδὲ Καταδιώκω.

Καταδομένος, η, ον. μετ. προδομένος, trahi, ie. *tradito, ta.* §. καταδομένος, ὅλος παραδομένος εἰς ἕνα πρᾶγμα, adonné, ée. *dato, ta.*

Καταδοσία, ουσ. l'action de trahir. *il tradire.*

Καταδότης, ουσ, traître. *traditore.*

Καταδρομὴ, ουσ. persécution. *persecuzione.* §. καταδρομὴ τῶν ἐχθρῶν. incursion. *incursione.*

Καταδυναστευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été opprimé. *colui ò colei ch' è stato oppresso.*

Καταδυναστευμένος, η, ον. μετ. opprimé, ée. *oppresso, sa.*

Καταδυναστεύσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a opprimé. *colui ò colei che ha oppresso.*

Καταδυναστεύων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui opprime. *colui ò colei che opprime.*

Καταδυναστεύω, P'. opprimer. *opprimere.*

Κατάδυσις, ουσ. immersion. *immersione.*

Κατάθεσις, ουσ. déposition. *deposizione.*

Καταζαλίζω, P'. meurtrir. *ammaccare, acciaccare.*

Καταζάλισμα, ουσ. meurtrissure. *ammaccatura.*

Καταθύμιον, ουσ. gré, plaisir, volonté, *grado, volere, piacere.* §. σᾶς εὔχομαι κάθε καταθύμιον. je vous souhaite toute pros-

prospérité, ῆ que tout succede à vos souhaits. *ti auguro ogni prosperità, ò che tutto succeda secondo il vostro piacere.*

Καταιζωύη, ὐσ. affront. *affronto.*

Καπηκαθίζω, P'. affaisser. *far calare.* §. καπηκαθίζω, ὐδ. ῆ καπηκάθομαι εἰς τὸν κῶλον, s'accroupir. *mettersi a sedere sulle calcagne, star coccoloni, accoccolarsi.* §. αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι θολὸν, πρέπει νὰ καπηκαθίσῃ. cette eau est trouble, il faut qu'elle répose. *quest' acqua è torbida, bisogna lasciarla riposare.*

Καπηκαθίζων, ὐσα. μετ. celui ῆ celle qui affaisse. *colui ò colei che fa calare.*

Καπηκαθίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui s'est accroupi. *colui ò colei che si è accoccolato.*

Καπηκάθισμα, ὐσ. accroupissement. *lo star coccoloni.* §. καπηκάθισμα, βουλίασμα, καπηβύθισμα, affaissement. *divallamento.* §. καταχάθισμα τῶν ὑγρῶν, sédiment. féces, dépôt. *sedimento, feccia.* §. καπηκάθισμα τῷ οὔρυ, féculence. *posatura dell orina.*

Καπηκαίγω, καπηκαίω, ὐσ brûler. *abbruciare, bruciare.* §. ὁ ἥλιος ἐκαπήκαυσεν αὐτὰ τὰ σπαρτὰ. le soleil a broulé ces blès. *il sole la riarso queste biade.*

Καταχαίων, ὐσα. μετ. celui ῆ celle qui brûle. *colui ò colei che abbrucia.*

Καπηκαρδα, ἐπίρ. dans le coeur. *dentro al cuore.*

Καταχαρφωμένος, η, ον. μετ. tout encloué, ée. *inchiodato intieramente.*

Καπηκαρφώνω, P'. enclouer entièrement. *inchiodare intieramente.*

Καπηκαύκαλα, ἰδὲ Καπηκέφαλα.

Καπηκαυμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. *abbruciato, ta. arso, sa.*

Καπηκαύσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a brûlé. *colui ò colei che ha abbruciato.*

Καπήκαυσις, ὐσ. l'action de brûler. *abbruciamento.*

Καπήκημαι, P'. être couché. coucher. *giacere.* §. καπήκημαι εἰς τὸ κρεβάτι. aliter, garder le lit. *esser obbligato a letto.*

Καπήκιτος, η, ον. ἐπίθ. alité, ée. *obbligato, ta. al letto.*

Καταχεκριμένος, η, ον. ἐπίθ. condamné, ée. *condannato, ta.*

Καπηκέφαλα, ἐπίθ. ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι, sur la tête. *sulla testa.* §. ἔπεσε καπηκέφαλα, ἤτοι μὲ τὸ κεφάλι κάτω. il est tombé tête baissée, *è caduto colla testa ingiù.*

Καταχλεισμένος, η, ον. ἐπίθ. entiérement fermé. *intieramente chiuso.*

Καπηκλέπτω, P'. voler entiérement. *rubare intieramente.*

Καπηκλυσμὸς. ὐσ. déluge. *diluvio.*

Καπηκοιμίζω, P'. endormir. *addormentare.*

Καπηκοίμημα, ὐσ. l'action d'endormir. *addormentamento.*

Καπηκοιμισμένος, η, ον. μετ. tout endormi, ie. *addormentato, ta. intieramente.*

Καπηκοιμιστὴς, οὐσ. celui qui endorme. *colui che addormenta.*

Καπηκόκκινος, η, ον. ἐπίθ. tout rouge. *tutto rosso.*

Καπηκοματιάζω. P'. tailler. mettre en pièces, déchiquèter. découper. *sminuzzare, tagliazzare, tagliar a pezzi.*

Καπηκοματιάζων, ὐσα. μετ. celui ῆ celle qui met en pièces. *colui ò colei che taglia a pezzi.*

Καπηκοματιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a mis en pièces. *colui ò colei che ha tagliato a pezzi.*

Καπηκομάτιασμα, οὐσ. l'action de mettre en pièces. *il tagliar a pezzi.*

Καπηκοματιασμένος. Καπηκομμένος, η, ον. μετ. taillé, ée. en pièces, découpé, déchiqueté, ée. *tagliato, ta. a pezzi, sminuzzato, ta.*

Καπηκοπιασμένος, η, ον. ἐπίθ. las, se. fatigué, ée. *faticato, ta. stanco, ca. defesso, sa.*

Καπηκουρασμένος, η, ον. μετ. las, à n'en pouvoir plus. *sfinito, stanco all' eccesso.*

Καπηκουρσεύω, P'. depréder. butiner. *depredare.*

Κα-

Κατακόπτω, ἰδὲ Καπαχδματιάζω.

Καπακρατημένος, η, ον. ἐπίθ. perclus, use. attratto, ta. rattrappato, ta.

Καπακράτως, ἐπίρ. entièrement. intieramente.

Καπακρατῶ, P'. detenir. detenere.

Καπακρημνίζω, P'. démolir, détruire, atterrer, démanteler. rovinare intieramente, demolire, smantellare. §. καπακρημνίζω τὸν τεῖχον. battre à terre une muraille. gettar a terra una muraglia. §. καπακρημνίζομαι, βυλιάζω, s'ébouler. s'écrouler. ammottare, affondare. §. καπακρημνίζω, μεταφ. ρίπτω καπὲ γῆς, précipiter. precipitare.

Καπακρημνίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui démolit, qui détruit. colui ὴ colei che distrugge, che demolisce.

Καπακρημνίσας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui a démoli. colui ὴ colei che ha demolito.

Καπακρημνισθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été démoli, ie. précipité, ée. ch'è stato demolito, ta. rovinato, ta. precipitato, ta.

Καπακρήμνισμα, ὑσ. démolition. demolizione.

Καπακρημνισμένος, η, ον. μετ. atterré, ée. démoli, ie. demolito, ta. rovinato, ta. intieramente.

Καπακρισθεὶς, εῖσα, μετ. celui ὴ celle qui a été condamné, ée. colui ὴ colei ch'è stato condannato, ta. §. καπακρισθεὶς, ὅσις ἐκακολογήθη. dont on a dit du mal. di cui si è parlato male.

Κατάκριμα, καπακριματίζω, κτλ. ἰδὲ Καπάκρισις, καπακρίνω, κτλ.

Καπακρίνας, ασα, μετ. celui ὴ celle qui a médit de quelqu'un. colui ὴ colei che ha criticato, sparlato contro qualcheduno.

Καπακρίνω, P'. critiquer. médire, détracter. criticare, detrarre, diffamare, sparlare, dir male.

Καπακρίνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui critique, qui médit. colui ὴ colei che critica, che dice male di qualcheduno.

Κατάκρισις, κατακρισία ὑσ. médisance, détraction. detrazione, maldicenza.

Καπακριτὴς, ὑσ. médisant. maldicente.

Καπακριτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui aime à médire. colui ὴ colei che ama a dir male.

Καπακριτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. damnable. dannabile.

Καπάκριτος, ἐπίθ. qui a été damné. ch'è stato dannato.

Καπαλαλητὴς, ὑσ. médisant, te. maldicente.

Καπαλαλιά, ὑσιασ. detraction. médisance. detrazione, maldicenza.

Καταλαλῶ, P'. médire, détracter. detrarre, sparlare, dir male.

Καταλαμβάνω, P'. comprendre, entendre. concevoir. comprendere, intendere. §. καπαλαβαίνω εὔκολα, ὴ μὲ μισὸν λόγον, entendre à demi-mot. capire a mezza parola. §. δός τε νὰ καπαλάβῃ, donnez lui à entendre. fategli capire. §. τε ἔδωκε νὰ καπαλάβῃ ὅτι. il lui donna à entendre. gli diede ad intendere.

Καπαλάπωμα, ἰδὲ Λάπωμα.

Καπαλαπωμένος, η, ον. μετ. crotté comme un barber. zaccheroso, sa.

Καπαλαπώνω, P'. éclabousser. zaccherare, schizzar il fango.

Καπαλασπώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui eclabousse. colui ὴ colei che zacchera.

Καπαλαπώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a eclaboussé. colui ὴ colei che ha zaccherato.

Καπάλεκτρον, ὑσ. cercueil. feretro.

Καπαλεπτῶς, ἐπίρ. en détail. minutamente.

Καπαληπτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ὁποῦ καταλαμβάνεται. compréhensible, concevable. comprensibile.

Καπάληψις, ὑσ. compréhension. comprendimento.

Καπαλλαγὴ, ὑσ. réconciliation. riconciliazione.

Καπαλιανίζω, P'. brésiller, déchiqueter, découper, hacher. sminuzzare, tagliuzzare.

Καπαλιανίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui brésille, qui déchiquete. colui

lui ἢ colei che tagliuzza, che sminuzza.

Καταλιανίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déchiqueté, qui a brésillé. colui ἢ colei che ha tagliuzzato, che ha tagliato in minuti pezzi.

Καταλιάνισμα, ούσ. l'action de déchiqueter. il tagliuzzare.

Καταλιανισμένος, η, ον. μετ. déchiqueté, ée. brésillé, ée. tagliuzzato, ta. sminuzzato, ta.

Καταλιανιστής, ού. brésilleur, déchiqueteur. sminuzzatore.

Καταλλάττομαι, P'. φιλιώνομαι. se réconcilier. riconciliarsi.

Κατάλογος, ού. catalogue. catalogo. §. περνῶ εἰς τὸν κατάλογον. enregistrer. registrare.

Κατάλυμα, ούσ. auberge. albergo, domicilio. §. κατάλυμα, κονάκι διὰ τοὺς ὁδοιπόρους τὴν νύκτα. couchée. albergo per li viandanti in tempo di notte. §. φθάρσιμον τῶν φορεμάτων. consumation. consumazione, logoranza.

Καταλυμένος, η, ον. ἐπίθ. λυωμένος. dissous, te. disciolto, ta. §. καταλυμένος, φθαρμένος, διὰ τὰ φορέματα. consumé, ée. consumato, ta. logorato, ta.

Καταλύσας, σασα. μετ. φθείρας. celui ἢ celle qui a consumé. colui ἢ colei che ha consumato. §. καταλύσας. ὁ κρεωφαγήσας. celui ἢ celle qui a mangé gras. colui ἢ colei che ha mangiato di grasso.

Κατάλυσις, ού. φθάρσιμον τῶν φορεμάτων, usure. logoranza. §. κατάλυσις τῆς νηστείας, l'action de manger gras. il mangiar di grasso.

Καταλύω, P'. φθείρω, ἀφανίζω τὰ φορέματα, user. logorare. §. καταλύω, ἤτοι τρώγω κρέας ἡμέρα νηστείας, faire gras, manger gras. mangiar di grasso.

Καταμαραίνω, P'. fâner, flétrir, καὶ se fâner, se flétrir. ammosciare, καὶ ammosciarsi.

Καταμαραμένος, η, ον, μετ. fâné, ée. flétri, ie. ammosciato, ta. divenuto moscio, ia.

Καταμαραίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui flétrit, qui fâne. colui ἢ colei che ammoscia.

Καταμαράνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a fâné, qui a flétri. colui ἢ colei che ha ammosciato.

Καταμαρτυρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait témoignage contre quelqu'un. colui ἢ colei che ha fatto testimonianza contro qualcheduno.

Καταμαρτυρῶ, P'. faire témoignage contre quelqu'un. far testimonianza contro qualcheduno.

Καταμαρτυρῶν, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fait témoignage contre quelqu'un. colui ἢ colei che fa testimonianza contro qualcheduno.

Κατάματα, ἐπίρ. ἔμπροσθεν εἰς τὰ μάτια, devant les yeux. avanti gli occhi.

Καταματωμένος, η, ον. μετ. tout ensanglanté, ée. tutto insanguinato, ta.

Καταματώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ensanglante. colui ἢ colei che insanguina.

Καταματώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ensanglanté. colui ἢ colei che ha insanguinato.

Καταματώνω, P'. ensanglanter. insanguinare.

Καταμεθυσμένος, η, ον. ἐπίθ. tout à-fait ivre. intieramente ubbriaco.

Καταμεθύω, καταμεθῶ. P'. Ε'ν. enivrer tout-à-fait. ubbriacare intieramente. §. καταμεθῶ, ούδ. s'enivrer tout-à-fait, ubriacarsi intieramente.

Καταμέρος, ἐπίρ. à part. a parte.

Καταμήνια, ού. les régles, les menstrues, les purgations menstruelles. i mestrui, le purghe menstruali, le purghe.

Καταμόνας, ἐπίρ. séparément, à par. de côté. separatamente, da parte, in luogo solitario.

Καταμοῦρα, καταμούτζουνα. ἐπίρ. sur le visage. sul volto.

Καταμουτζουνιά, ού. ἔλεγξις, réproche. rinfacciamento. §. καταμουτζουνιά, ῥάπισμα, κτύπημα εἰς τὸ πρόσωπον. gourmade. ceffata.

Καταμουτζουνιάζω, P'. ἐλέγχω,

χω, ὑβρίζω εἰς τὸ πρόσωπον. reprocher. *rinfacciare.* §. κατομουτζουνιάζω. ῥαπίζω. lacher un soufflet. *dare una cefata.*

Κατηναλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été consommé. *colui o colei ch' è stato consumato.*

Καταναλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a consommé. *colui o colei che ha consumato.*

Κατανάλωσις, ὑσ. consomption. *consunzione.*

Καταναλωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. consomptif. ive. *consuntivo, va.*

Κατανοηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été prévu. *colui o colei ch' è stato congeturato, previsto.*

Κατανοήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est aperçu de quelque chose. *colui o colei che si è accorto di qualche cosa.*

Κατανόησις, ὑσ. prévoyance, pénétration. *accorgimento.*

Κατανοῶ, P'. s'appercevoir. *accorgersi.*

Κάταντις, ουσ. τὸ κάταντες. déclivité. *declività.*

Καταντημένος, η, ον. μετ. reduit, te. *ridotto, ta.*

Καταντήσας. σασα. μετ. celui ou celle qui s'est reduit. *colui o colei che si è ridotto.*

Καταντιὰ, ὑσ. κατάστασις, état. *stato.*

Καταντῶ, P'. se reduire. *ridursi.* §. ἂν μου συνέβη αὐτὴ ἡ δυστυχία εἰς τί θέλει καταντήσω; si ce malheur arrive a quoi serai-je reduit? *se mi succede questa disgrazia, a cosa sarò io ridotto?* §. αὐτὸς ἔχει νὰ καταντήσῃ ἐδῶ. il tombera ici. *egli ha da battere qui.* §. δὲν ἠξεύρω ποῦ ἔχει νὰ καταντήσῃ μὲ τὴν ὁμιλίαν του. je ne sais où il veut aboutir. *io non so dove e' si voglia andar a ferire.*

Κατανυκτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui touche, qui porte à la contrition. *compuntivo, va.*

Κατανυγμένος, η, ον. μετ. contrit, te. *contrito, ta. dolente de' suoi peccati.*

Κατανύγω, P'. καὶ κατανύγομαι. être touché de contrition. *esser compunto.*

Κατανύγων, ουσα, μετ. celui ou celle qui porte à la contrition. *colui o colei che porta alla contrizione.*

Κατάνυξις, εὡσ. componction. *compunzione.*

Καταυύττω, ἴδε Κατανύγω.

Κατανυχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été touché, contrit. *colui o colei ch' è stato compunto.*

Καταξεσχίζω, P'. dilacérer, délabrer, démembrer. *lacerare, dilacerare, smembrare.*

Καταξεσχίζων. ουσα. μετ. dilacérant, te. *dilacerante.*

Καταξεσχίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dilaceré. *colui o colei che ha dilacerato, smembrato.*

Καταξέσχισμα, ὑσ. dilacération. *lacerazione.*

Καταξεσχισμένος, η, ον. μετ. dilacéré, ée. délabré, ée. démembré. ée. *dilacerato, ta. lacerato, ta. smembrato, ta.* §. καταξεσχισμένος, γυμνὸς, πετραχηλισμένος. dépenaillé, ée. *cencioso, sa. straccione.*

Καταξηραίνω, P'. dessécher. *diseccare.* §. ὁ ἥλιος ἐκαταξήρανεν αὐτὰ τὰ σπαρτά. le soleil a broui ces bleds. *il sole ha riarso queste biade.*

Καταξηραίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui desséche. *colui o colei che disecca.*

Καταξηράνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a desséché. *colui o colei che ha diseccato.*

Καταξηρανθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été desséché. *colui o colei che ha reso degno.*

Καταξιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui s'est rendu digne. *colui o colei che si è reso degno.*

Καταξιόνω, P'. Ἐν. rendre digne. *rendere degno.* §. καταξιόνομαι. se rendre digne, se faire digne. *rendersi, o farsi degno.*

Καταξιόνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rend digne. *colui o colei che rende degno.*

Καταξιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rendu digne. *colui o colei che ha reso degno.*

Καταξίωσις, ὑσ. l'action de

de rendre digne. *il render degno*.

Καταξοδόω, κτλ. ἰδὲ Καταξοδιάζω, κτλ.

Καταξοδιάζω καὶ καταξοδόω, P'. dépenser. dissiper, consumer. *spendere, consumare, scialacquare*.

Καταξοδιάζων, ουσα. καὶ καταξοδόων, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui dépense, qui dissipe. *colui ἢ colei che prodiga, che scialacqua*.

Καταξοδιάσας, καὶ καταξοδώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a dépensé, qui a dissipé. *colui ἢ colei che ha dissipato, che ha scialacquato*.

Καταξόδιασμα, καταξόδωμα, ἀσ. dépense excessive, dissipation. *dissipazione, scialacquo*.

Καταξοδιασμένος, καταξοδωμένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. dissipé, ée. *dissipato, ta. scialacquato, ta*.

Καταξοδιαστής, καταξοδωτής, ἀσ. dissipateur, dépensier, prodigue. *scialacquatore*.

Καταπαλεύω, P'. vaincre à la lutte. *vincere alla lotta*.

Καταπαίω, ἐπίρ. ἀντὶ κατὰ παίω, ἢ κατ' ἀπάνω. contre quelqu'un. *contro qualcuno*.

Καταπαυμένος, η, ον. μετ. cessé, ée. tout-à fait. *cessato, ta. intieramente*.

Καταπαύσας, σασα. μετ, celui ἢ celle qui a cessé tout-à-fait. *colui ἢ colei che ha cessato intieramente*.

Κατάπαυσις, ἀσ. cessation. *cessazione*.

Καταπαύω, P'. cesser. *cessare*.

Καταπαύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui cesse. *colui ἢ colei che cessa*.

Καταπατηθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été foulé aux pieds. *colui ἢ colei ch'è stato conculcato, calpestato*.

Καταπάτημα, ἀσ. l'action de fouler aux pieds. *conculcamento, calpestamento*.

Καταπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. aux pieds, *calcato, ta. calpestato, ta. conculcato, ta*.

Καταπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a foulé aux pieds. *colui ἢ colei che ha calpestato*.

Καταπατητής, ἀσ. celui qui foule. *calcatore, colpestatore, conculcatore*.

Καταπατῶ, P'. fouler. *calpestare, conculcatore*.

Καταπατῶν, μετ. ἀρ. celui qui foule, *calcatore*.

Καταπατοῦσα, μετ. θηλ. celle qui foule. *calcatrice*.

Καταπείθω, P'. persuader. *persuadere*.

Καταπείθων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui persuade. *colui ἢ colei che persuade*.

Καταπείσας, σασα. celui ἢ celle qui a persuadé. *colui ἢ colei che ha persuaso*.

Καταπεισις, ἀσ. persuasion. *persuasione*.

Καταπεισμα, ἀσ. l'action de persuader. *il persuadere*.

Καταπεισμένος, η, ον. μετ. persuadé, ée. *persuato, ta*.

Καταπειστικός, ή, όν. ἐπίθ. persuasif, ive. *persuasivo, va*.

Καταπειστός, ή, όν. ἐπίθ. persuasible. *persuasibile*.

Καταπέτασμα, ἀσ. τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ. voile du temple. *velo del tempio*.

Καταπιάνω, P', entreprendre. *intraprendere*. §. καταπιάνομαι. recommencer, reprendre, remettre la main à quelque chose. *rimetter le mani ad una cosa*.

Καταπιάνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui entreprend quelque chose. *colui ἢ colei che intraprende qualche cosa*.

Καταπιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a entrepris quelque chose. *colui ἢ colei che ha intrapreso qualche cosa*.

Καταπίασις, καταπίασμα. ἀσ. entreprise, l'action d'entreprendre. *intraprendimento*.

Καταπιασμένος, η, ον. μετ. entrepris, se. *intrapreso, sa*. §. καταπιασμένος. celui ἢ celle qui s'est remis. *colui ἢ colei che si è rimesso*.

Καταπιαστής, ἀσ. ὅστις καταπιάνεται εἰς ἕνα πρᾶγμα. entrepreneur. *intraprenditore*.

Καταπιαστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut entreprendre. *che si può intraprendere*.

Κα-

Καπτινάρι, ἰδὲ Καπτιώνας.

Καταπίνω, P'. avaler. engloutir. *inghiottire*. §. καταπίνω ἕνα λόγον, μίαν ὕβριν, ἤγουν ὑποφέρω. boire un affront. *soffrire, mandar giù un affronto*.

Καταπίνων, νσα, μετ. celui ὴ celle qui engloutit. *colui ὴ colei che inghiotte*.

Καταπίωμα, ὀσ. l'action d'aveler. *inghiottimento*.

Καταπιωμένος, η, ον μετ. avalé, ée. englouti, ie. *inghiottito, ta*.

Καταπιώνας, ὀσ. gosier. *gorgozza, canna della gola*.

Καταπλακωθεὶς, εῖσα μετ. celui ὴ celle qui a été accablé. *colui ὴ colei ch' è stato oppresso, aggravato*.

Καταπλάκωμα, ὀσ. accablement. *oppressione*.

Καταπλακωμένος, η, ον. μετ. accablé, ée. *oppresso, sa*.

Καταπλακώνω, P'. accabler. *opprimere, aggravare*.

Καταπλακώνων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui accable. *colui ὴ colei che opprime*.

Καταπλακώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a accablé. *colui ὴ colei che ha oppresso*.

Καταπλακωτὴς, ὀσ. celui qui accable. *colui che aggrava, che opprime*.

Καταπλανεμένος, η, ον. μετ. trompé. ée. *ingannato, ta*.

Καταπλανευτὴς, ὀσ. trompeur. *ingannatore*.

Καταπλανῶ, P'. tromper. *ingannare*.

Κατάπλασμα, ὀσ. cataplasme. *cataplasma*.

Καταπληκτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. epouvantable. *spaventevole*.

Κατάπληξις, ὀσ. épouvante. *spavento*.

Καταπλουτίζω, P'. Ἐν. enrichir beaucoup. *arricchire molto*. §. καταπλουτίζω, οὐδ. devenir beaucoup riche. *arricchire, arricchirsi soverchiamente*.

Καταπλουτίζων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui rend beaucoup riche. *colui ὴ colei che rende molto ricco*. §. καταπλουτίζων, μετ. ὀδ. ὁ γινόμενος ὑπερβολικὰ πλούσιος. celui ὴ celle qui devient beaucoup riche. *colui ὴ colei che si arricchisce soverchiamente*.

Καταπλουτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a beaucoup enrichi, ὴ καὶ qui est devenu beaucoup riche. *colui ὴ colei che ha arricchito, ὴ si è arricchito soverchiamente*.

Καταπλούτισμα, ὀσ. l'action de rendre beau coup riche. ὴ de devenir beaucoup riche. *l'arricchire, e l'arricchirsi molto*.

Καταπλουτισμένος, η, ον. μετ. beaucoup enrichi, ie. *molto arricchito, ta*.

Καταπνιγμένος, η, ον. μετ. tout-à-fait suffoqué, étouffé, ée. *intieramente soffocato, affogato, ta*.

Καταπνίγω. P'. suffoquer. étouffer tout-à-fait. *affogare, soffogare intieramente*.

Καταπνίξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a tout-à-fait suffoqué. *colui ὴ colei che ha intieramente soffocato*.

Καταπηδῶ, P'. sautiller. *saltellare*.

Καταπόνημα, ὀσ. douleur. *dolore*.

Καταπονεμένος, η, ον. μετ. tourmenté, ée. des douleurs. *tormentato da dolori*.

Καταπονῶ, P'. être tourmenté des douleurs. *esser tormentato da dolori*.

Καταποντίζω, P'. abymer. submerger. *innabissare, sommergere*. §. καταποντίζω, πλημμυρῶ. inonder. *inondare*.

Καταποντίζων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui abyme, qui submerge. *colui ὴ colei che innabissa, che sommerge*.

Καταποντίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a abymé, qui a submergé. *colui ὴ colei che ha innabissato, che ha sommerso*.

Καταποντισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été submergé. abymé. *colui ὴ colei ch' è stato sommerso, innabissato*.

Καταπόντισις, ὀσ. submersion. *sommersione*.

Καταποντισμένος, η, ον. μετ. abymé, ée. submergé, ée. *innabissato, ta. sommerso, sa*.

Καταποντισμὸς, ὀσ. submer-

mersion. *sommersione, sommergimento.*

Καταποντῶ, ἰδὲ Καταποντίζω.

Καταπορθήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a pris par force, qui a subjugué. *colui ȣ colei che ha debellato, che ha espugnato.*

Καταπορθῶ, P'. prendre par force, subjuguer. *debellare, espugnare.*

Καταπορθῶν, οῦσα. μετ. celui qui subjugue, qui prend par force. *espugnatore, trice.*

Καταπραΰνας, νασα. μετ. celui ȣ celle qui a apaisé. *colui ȣ colei che ha calmato.*

Καταπραϋνθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été apaisé. *colui ȣ colei ch'è stato calmato, placato.*

Καταπραϋντικὸς, ή, όν. ἐπίθ. apaisant, te. calmant, te. *calmante.*

Καταπραΰνσις, ἡ. apaisement. *il calmare.*

Καταπραΰνω, P'. adoucir, apaiser, calmer, mitigar. *addolcire, calmare, mitigare, placare.* §. αὐτὸ τὸ ἰατρικὸν καταπραΰνει τοὺς πόνους, ἀλλὰ δεὶ τοὺς ἰατρεύει. ce remede là assoupit les douleurs, mais il ne les guérit pas. *quel medicamento calma per poco i dolori, ma non li guarisce.*

Καταπραΰνων, ουσα. μετ. apaisant, te. *calmante.*

Καταπρόσωπα, ἐπίθ. vis-à-vis. *in faccia.*

Καταπῶς, ἐπίρ. selon. *secondo, come.*

Κατάρα, ἡ. détestation, malédiction. *detestazione, maledizione.* §. ὕπαγε εἰς τὴν κατάραν, ἢ μὲ τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ. va que tu sois maudit. va au diable. *va che tu sii maledetto, va tene in malora, va al diavolo.*

Καταραμένος, η, ον. μετ. détesté, ée. maudit, te. *detestato, ta. maledetto, ta.*

Κατάρατος, ἐπίθ. détestable. *detestabile.*

Καταρημάζω, P'. devaster, désoler. *desolare, devastare.*

Καταρημάζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui désole, *colui ȣ colei che devasta, che desola.*

Καταρημάξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a désolé. *colui ȣ colei che ha devastato, desolato.*

Καταρήμασμα, ἡ. desolation, dévastation. *desolazione, devastazione.*

Καταρημασμένος, η, ον. μετ. devasté. ée. désolé. ée. *devastato, desolato, ta.*

Κατάριζα, ἐπίρ. rez pied, rez terre. *rasente, a fior di terra.*

Καταριθμησις, καταριθμῶ, ἰδὲ Επαρίθμησις. κτλ.

Καταριοῦμαι, ἰδὲ Καταρῶμαι.

Καταρράκτης, ἡ. cataracte. *cateratta.* §. καταρράκτης τοῦ ποταμοῦ. catadoupe, catadupe. *cateratta d'un fiume.* §. καταρράκτης τῆς λίμνης, bonde. *imposta della cateratta.*

Καταρρόφημα, ἡ. totale absorption. *assorbimento totale.*

Καταρροφημένος, η, ον. μετ. tout-à-fait absorbé. *intieramente assorbito.*

Καταρροφήξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a tout-à-fait absorbé. *colui ȣ colei che ha intieramente assorbito.*

Καταρροφῶ, P'. absorber tout-à-fait. *assorbire intieramente.*

Καταρροφῶν, οῦσα. μετ. celui ȣ celle qui absorbe tout-à-fait. *colui ȣ colei che assorbe intieramente.*

Καταρροὴ, ἡ. ῥοὴ, ῥεῦμα τοῦ σώματος. flux. *flusso.* §. καταρροὴ, ἡ ἀποπληξία. apopléxie. *apoplessia.*

Καταρτάκι, ἡ. petit mât. *piccolo albero di nave.*

Κατάρτι, ἡ. mât. *albero di nave.* §. τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι. beaupré. *bompresso.* §. τὸ μεγάλον κατάρτι. trinquet. *l'albero del trinchetto.* §. μικρὸν κατάρτι. mâtereau, mâteret. *alberetto, alberino.*

Καταρχὰς, ἐπίρ. au commencement. *sul principio.*

Καταρῶμαι, P'. maudire. *maledire.*

Κατασάγωνον, ἡ. la mandibule inférieure. *la mandibola inferiore.*

Κατάσαρκα, ἐπίρ. sur la chair. *sopra la carne, sopra la nuda carne.*

Κα-

Κατασέρνω, ὑσ. entraîner. *strascinare.*

Κατασκάτωμα, ὑσ. l'action d'embrener. *l'azione di smerdare.*

Κατασκατωμένος, η, ον. μετ. embrené, ée. *smerdato, ta.*

Κατασκατώνω, P'. embrener. *smerdare.*

Κατασκατώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui embrene. *colui ò colei che smerda.*

Κατασκεπάζω, P'. σκεπάζω ὁλοκλήρως. couvrir tout-à-fait. *coprire intieramente.* §. κατασκεπάζω, ἐπισκιάζω, διαυθεντεύω. proteger. *proteggere.*

Κατασκεπάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui couvre tout-à-fait. *colui ò colei che copre intieramente.* §. κατασκεπάζων, διαυθεντεύων. protegeant. *proteggente, che protegge.*

Κατασκεπάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a couvert tout-à-fait. *colui ò colei che ha coperto intieramente.* §. κατασκεπάσας, ὁ διαυθεντεύσας. celui ou celle qui a protegé. *colui ò colei che ha protetto.*

Κατασκεπασμένος, η, ον. μετ. tout couvert, te. *coperto, ta. intieramente.*

Κατασκευάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a construit. *colui ò colei che ha construtto.*

Κατασκευάζω, P'. construire. *costruire.*

Κατασκευάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui construit. *colui ò colei che costruisce.*

Κατασκεύασμα, ουσ. l'action de construire. *il costruire.*

Κατασκευασμένος, η, ον. μετ. fait, te. construit-te. *fatto, ta. costrutto, ta.* §. τεχνικὰ κατασκευασμένος. elabouré. *artifiziosamente lavorato.*

Κατασκευή, ὑσ. construction. *costruzione.*

Κατασκευαστής, ουσ. celui qui construit. *colui che costruisce.*

Κατασκιάζω, P'. κάμνω ἴσκιον. ombrager. *ombrare.* §. κατασκιάζω. ἐπιφοβίζω, épouvanter. *spaventare.*

Κατασκιασμένος, η, ον. μετ. tout épouvanté, ée. *tutto spaventato, ta.*

Κατάσκοπος, ἐπίθ. espion. émissaire, explorateur. *spione, spia, esploratore, emissario.*

Κατασκοπεύω, P'. espionner. *spiare.*

Κατασκορπίζω, P'. σκορπίζω ἐδῶ κ' ἐκεῖ. éparpiller. *sparpagliare.* §. κατασκορπίζω, φθείρω, δαπανῶ. dissiper. *dissipare.*

Κατασκορπίζων, ουσα. μετ. ὅτις σπέρνει ἐδῶ κ' ἐκεῖ. celui ou celle qui éparpille. *colui ò colei che sparpaglia.* §. κατασκορπίζων. διαφθείρων. celui ou celle qui dissipe. *colui ò colei che dissipa.*

Κατασκορπίσας, σασα. μετ. ὅστις ἐσκόρπισεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. celui ou celle qui a éparpillé. *colui ò colei che ha sparpagliato, che ha disperso quà e là.* §. κατασκορπίσας, ὅτις διεσκόρπισε. ἐφθειρε. celui ou celle qui a dissipé. *colui ò colei che ha scialacquato.*

Κατασκόρπισμα, ὑσ. σκόρπισμα ἐδῶ κ' ἐκεῖ. éparpillement, l'action d'éparpiller. *lo sparpagliare.* §. κατασκόρπισμα. ἀφάνισμα. dissipation. *dissipamento.*

Κατασκορπισμένος, η, ον. μετ. διεσπαρμένος, éparpillé, ée. *sparpagliato, ta.* §. κατασκορπισμένος. dissipé, ée. *dissipato, ta.*

Κατασκορπιστής, ουσ. ὅτις ἀσώτως φθείρει, dissipateur. *scialacquatore.*

Κατασκορπῶ, ἰδὲ Κατασκορπίζω.

Κατασκοτώνω, P'. assommer. *accoppare.* §. κατασκοτώνω ἀπὸ ταῖς ξυλιαῖς, ἀπὸ ταῖς ῥαβδιαῖς. battre un homme dos et ventre, le battre comme plâtre. le battre comme un chien. *maculare, menare a mosca cieca.* §. τὸν ἐκατασκότωσαν ἀπὸ ταῖς ῥαβδιαῖς. ils l'assassinerent de coups. *l'hanno maltrattato di bastonate.*

Κατασκοτώνων, ουσα. μετ. assommant, te. *accoppante, che accoppa.*

Κατασκοτωμένος, η. ον. μετ. assommé, ée. *accoppato, ta.* §. εἶμαι κατασ-

πασχοπωμένος ἀπὸ τὸ ταξίδι, je suis tout moulu du voyage. *sono tutto pesto dal viaggio.*

Καπασκυλικιάζω, P'. être tout verreux. *esser pieno di vermi.*

Καπασκυλικασμένος, η, ον. μετ. tout verreux. *pien di vermi.*

Καπασερίζομαι, ἰδὲ Σερίζομαι.

Καταςαίνω, P'. reduire. *ridurre.*

Καπαςάλαγμα, ουσ. καπακάθισμα τῶν ὑγρῶν. l'action de dégoutter. de déposer. *il deporre de' fluidi.* §. καταςάλαγμα, λαγάρισμα. filtration. *filtrazione, distillazione.*

Καπαςαλαγμένος, η, ον. μετ. dégoutté, ée. déposé, ée. *deposito, stillato, ta.* §. καπαςαλαγμένος, λαγαρισμένος, filtré, ée. distillé, ée. *filtrato, ta. distillato, ta.*

Καπαςαλάζω, P'. dégoutter, déposer. *deporre, chiarire.* §. καπαςαλάζω, ὐδ. devenir clair. s'éclaircir. *stillare.* §. καταςαλάζω. distiller, dégoutter. *gocciolare, grondare.*

Καπαςαλάζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ὔ celle qui dégoutte. *colui ὔ colei che depone, che chiarisce.* §. καταςαλάζων, λαγκαρίζων. celui ὔ celle qui filtre. *colui ὔ colei che filtra.* §. καπαςαλάζων, μετ. ὐδ. dégouttant, te. *deponente.*

Καπαςαλάξας, ξασα. μετ. celui ὔ celle qui a dégoutté. *colui ὔ colei che ha deposto, che ha chiarito.* §. καπαςαλάξας, λαγαρισθείς. celui ὔ celle qui a été filtré. *colui ὔ colei ch' è stato filtrato.*

Καπάςασις, ὐσ. condition, état. *condizione, stato.*

Καταςηθείς, ῆσα. μετ. celui ὔ celle qui a été reduit. *colui ὔ colei ch' è stato ridotto.*

Καπαςημένος, η, ον. μετ. réduit, te. *ridotto, ta.*

Καπαςένω, ἰδὲ Καπαςαίνω.

Καπαςήνων, ουσα. μετ. réduisant, te. *riducente, che riduce.*

Καπαςήσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui a réduit. *colui ὔ colei che ha ridotto.*

Καπάςιχον, ὐσ. régistre. *registro.* §. περνῶ εἰς τὸ καπάςιχον. régistrer, enrégistrer. *registrare.*

Καπαςρέφω, P'. subvertir, *sovvertire, mandar sossopra.*

Καπαςρέφων, ουσα. μετ. celui ὔ celle qui subverte. *colui ὔ colei che sovverte.*

Καπαςρέψας, ψασα. μετ. celui ὔ celle qui a subverti. *colui ὔ colei che ha sovvertito.*

Καπαςροφὴ, οὐσ. subversion. *sovversione.*

Καπαςρώνω, P'. étendre, coucher. *distendere, stendere.*

Καπασύρας, ρασα. μετ. celui ὔ celle qui a entraîné. *colui ὔ colei cha ha strascinato.*

Καπάσυρμα, ὐσ. l'action d'entraîner. *lo strascinare.*

Καπασυρμένος, η, ον. μετ. entraîné, ée. *strascinato, ta.*

Καπασύρνω, P'. entraîner. *strascinare.*

Καπασύρνων, ουσα. μετ. entraînant. te. *strascinante.*

Καπασφαγὴ, ὐσ. massacre. *scempio, strage.*

Καπασφαγμένος, η, ον. μετ. massacré, ée. *trucidato, ta.*

Καπασφάζω, P'. massacrer. *trucidare.*

Καπασφάζων, ουσα. μετ. celui ὔ celle qui massacre. *colui ὔ colei che trucida.*

Καπασφαλίσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui a enfermé de tout côté. *colui ὔ colei che ha chiuso da ogni parte.*

Καπασφάλισις, καπασφάλισμα, ὐσιας. l'action d'enfermer de tout côté. *serramento, chiudimento da ogni parte.*

Καπασφαλισμένος, η, ον. μετ. enfermé, ée. de tout côté. *rinchiuso, ta. da ogni parte.*

Καπασφαλίζω, καπασφαλῶ, P'. enfermer de tout côté. *rinserrare, rinchiudere da ogni parte.*

Καπασφάξας, ξασα. μετ. celui ὔ celle qui a massacré. *colui ὔ colei che ha trucidato.*

Καπασφίγγω, P'. restreindre. resserrer. *ristrignere.*

Καπάσφιγμα, ὐσ. l'action de

de resserrer. *ristrignimento.*

Καπσφιγμένος, η, μετ. resserré, ée. restreint. te. *ristretto, ta. rinserrato, ta.*

Καπίτηχτος, ἐπίθ. industrieux, euse. *industrioso, sa.*

Καπτζακίζω, Pʹ. briser, hacher. *fracassare, sminuzzare, frangere.*

Καπτζακίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui brise. *colui ἢ colei che fracassa, che frange.*

Καπτζακίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a brisé. *colui ἢ colei che ha fracassato, che ha franto.*

Καπτζάκισμα, ἀτος. l'action de briser. *fracassamento, frangimento.*

Καπτζακισμένος, η, ον. μετ. brisé, ée. haché, ée. *fracassato, ta. franto, ta.*

Καπτζαλαπάτημα, ἀτος. l'action de fouler excessivement. *calpestamento oltre modo.*

Καπτζαλαπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. hors de mesure. *calpestato, ta. fuor di modo.*

Καπτζαλαπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a foulé hors de mésure. *colui ἢ colei che ha calpestato fuor di modo.*

Καπτζαλαπατῶ, Pʹ. fouler excessivement. *calpestare eccessivamente.*

Καπώτι, ούσιας. cache. *buco, ripostiglio.* §. τὰ καπώτια. êtres. *parti d'una casa.* §. ἠξεύρει ὅλα τὰ καπώτια αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ. il sait tous les êtres de cette maison, *sa tutti i luoghi di questa casa.*

Καπτριγμὸς, καπτρέξιμον, ἀτ. poursuite. *perseguitamento, persecuzione.*

Καπτριγμένος, η, ον. μετ. poursuivi, ie. *perseguitato, ta.*

Καπτρέχω, Pʹ. donner la chasse. *dar la caccia.* §. καπτρέχω, μεταφ. poursuivre. *perseguitare.*

Καπτρέχων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui poursuit. *colui ἢ colei che perseguita.*

Καπτρίβω, Pʹ. broyer. *triturare.*

Καπτριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. *triturato. ta.*

Καπτρυφὴ, καπτρυφῶ, ἰδὲ Εντρυφῶ, τρυφῶ, κτλ.

Κατὰ τύχην, ἐπίῤ. par bonheur. heureusement. *per fortuna, fortunatamente.* §. κατὰ τύχην, κατὰ συμβεβηκός. par hasard. *per accidente.*

Καπτρυπημένος, η, ον. μετ. troué, ée. *bucherato, ta.*

Καπτρυπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a troué. *colui ἢ colei che ha bucherato.*

Καπτρυπῶ, Pʹ. trouer. *bucherare.*

Καπτρώγω, Pʹ. corroder. dévorer. *corrodere, divorare.* §. καπτρώγω. ἐνοχλῶ. importuner. *importunare.*

Καπτρώγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui corrode, qui dévore. *colui ἢ colei che corrode, che divora.*

Καπφαγωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été corrodé. *colui ἢ colei ch'è stato corroso.*

Καταφάγωμα, ἀτ. corrosion. *corrosione.*

Καταφαγωμένος, η, ον. μετ. corrodé, ée. *corroso, sa.*

Καπφασις, εως. affirmation. *affermazione.*

Καπφάσκω, ἀσ. affirmer. *affermare.*

Καπφατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. affirmatif, ive. *affermativo, va.*

Καταφατικῶς, ἐπίῤ. affirmativement. *affermativamente.*

Καπφεύγω, Pʹ. se réfugier, se sauver, se mettre à l'abri. *rifuggire, ricoverarsi, mettersi in salvo.*

Καταφεύγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se réfugie. *colui ἢ colei che si rifugge.*

Καπφθάνω, κτλ. ἰδὲ Προφθάνω, κτλ.

Καπφιλῶ, Pʹ. baisotter. *baciucchiare.*

Καταφλέγω, καπφλογίζω, Pʹ. brûler. enflammer, embraser. *abbruciare, ardere, infiammare.*

Καπφλογίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui embrase. *colui ἢ colei che mette in combustione.*

Καταφλογίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a embra-

brasé. *colui ŭ colei che ha messo in combustione.*

Καταφλογισμένος, η, ον. μετ. enflammé, ée. embrasé, ée. *infiammato, ta. acceso, sa.*

Καταφλόγωσις, εὺσ. embrasement. *combustione, abruciamento.*

Καταφορτωμένος, η, ον. μετ. surchargé, ée. *aggravato, ta.*

Καταφορτώνω, ὤσιατ. surcharger. *aggravare.*

Καταφορτώσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a surchargé. *colui ŭ colei che ha aggravato, che ha sopraccaricato.*

Καταφρόνεσιν, καταφρόνεια, ἴδε Καταφρόνησις.

Καταφρονεθεὶς, καταφρονηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été méprisé. *colui ŭ colei ch' è stato disprezzato.*

Καταφρόνεμα, ὐσ. l'action de mépriser. *disprezzamento, il disprezzare.*

Καταφρονεμένα, ἐπίρ. avec mépris. *disprezzatamente.*

Καταφρονεμένος, η, ον. μετ. méprisé, ée. *disprezzato, ta.*

Καταφρονέσας, καταφρονήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a méprisé. *colui ŭ colei che ha disprezzato.*

Καταφρόνησις, ὐσ. mépris. *disprezzo.*

Καταφρονηθεὶς, καταφρονήσας, ἴδε Καταφρονεθεὶς, καταφρονέσας.

Καταφρονητὴς, εὺσ. contempteur. *sprezzatore.*

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. méprisant, te. *disprezzante.*

Καταφρονητὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. méprisable, *disprezgevole.*

Καταφρονήτρα, οὺσ. celle qui méprise. *colei che disprezza.*

Καταφρονῶ, P'. mépriser, fouler aux pieds. *disprezzare, trattar con disprezzo.* §. καταφρονῶ τὰς κινδύνους. braver les dangers. *affrontare i pericoli.* §. καταφρονῶ ἕνα πρᾶγμα, dépriser. *disprezzare.* ἂν δὲν θέλῃς νὰ ἀγοράσῃς μὴ μᾶς καταφρονῇς τὸ πρᾶγμά μας. si vous ne voulez pas acheter, du moins ne déprisez point notre marchandise. *se non volete comprare, almeno non disprezzate la nostra mercanzia.* §. αὐτὸς καταφρονεῖ καθὲ κίνδυνον. il se moque des perils. *non cura, non teme i pericoli.*

Καταφρονῶν, εῦσα. μετ. méprisant, te. *disprezzante.*

Καταφτῶ, P'. cracher. remplir quelque chose de crachats. *sputare, riempire una cosa di sputi.*

Καταφτυμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. de crachat. *pieno, na. di sputi.*

Καταφτωχαίνω, P'. rendre quelqu'un pauvre. *impoverire.* §. καταφτωχαίνω, P'. ὐδ. devenir très-pauvre. *impoverirsi, diventar poverissimo, ma.*

Καταφυγὴ, καταφύγιον, ὐσ. refuge. retroite. *refugio, ricettacolo.* §. καταφύγιον, τόπος καταφυγῆς. asile. *asilo.*

Καταφυγὼν, ῦσα. μετ. celui ŭ celle qui s'est réfugié. *colui ŭ colei che si è refugiato.*

Καταχαλάσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a ruiné tout-à-fait. *colui ŭ colei che ha intieramente rovinato.* §. καταχαλάσας, μετ. εὐδ. celui ŭ celle qui a été tout-à-fait gaté, ruiné. *colui ŭ colei ch' è stato intieramente guastato, rovinato.*

Καταχάλασμα, ὐσ. ruine. *rovina.*

Καταχαλασμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. *rovinato, ta.*

Καταχαλῶ, P'. ruiner. *rovinare.*

Καταχαλῶν, εῦσα. μετ. celui ŭ celle qui gâte, qui ruine tout-à-fait. *colui ŭ colei che guasta, che rovina intieramente.*

Καταχέζω, P'. embrener. *smerdare.* §. καταχέζομαι. chier souvent, s'embrener. *cacare spesso, smerdarsi.*

Καταχέζων, ευσα. μετ. celui ŭ celle qui embrene. *colui ŭ colei che smerda.*

Καταχειρίζω, P'. ἀρχινῶ. commencer. *cominciare.*

Καταχέσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a embrené. *colui ŭ colei che ha smerdato.*

Κατάχεσμα, ὐσ. l'action de chier, d'embrener. *il cacare, lo smerdare.*

Κα-

Καταχεσμενος, η, ον. μετ. tout embrené, ée. *smerdato, ta. da capo a piè.*

Καταχθόνιος, επίθ. infernal, le. *infernale.* §. τὸ καταχθόνιον. souterrain. *sotterraneo.* §. τὰ καταχθόνια, ὁ ᾅδης. l'enfer ǹ le fond del'enfer. *infernaccio, l'inferno.*

Καταχνιά, ουσ. brouée, brouillard. *nebbia, caligine.* §. πυκνὴ καταχνιά. bruine. *nebbione.*

Καταχνιάζω, Pʳ. couvrir de nuages, obscurcir l'air. *annebbiare.*

Καταχρεωθεὶς, ἕσα, μετ. celui ǹ celle qui s'est endetté. *colui ǹ colei che si è indebitato.*

Καταχρέωμα, ὀσ. l'action de s'endetter. *l'indebitarsi.*

Καταχρεωμενος, η, ον. μετ. endetté. ée. *indebitato, ta.*

Καταχρεώνομαι, Pʳ. s'endetter. *indebitarsi.*

Καταχρεώσας, σασα, μετ. celui ǹ celle qui a surchargé quelqu'un de dettes. *colui ǹ colei che ha aggravato qualcheduno di debiti.*

Καταχρεωνῶ, Pʳ. avoir beaucoup de dettes. *aver molti debiti.*

Καταχρεωνῶν, ἕσα. μετ. celui ǹ celle qui a beaucoup de dettes. *colui ǹ colei che ha molti debiti.*

Κατάχρησις, ισιας. abus. *abuso.*

Καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, επίθ. abusif, ive. *abusivo, va.*

Glichi.

Καταχρηστικῶς, επίρ. abusivement. *abusivamente.*

Καταχρώμενος, η, ον. μετ. celui ǹ celle qui abuse. *colui ǹ colei che abusa.*

Καταχρῶμαι, Pʳ. abuser. mésurer, user mal. faire un mauvais usage. *abusare, far cattivo uso, usar male.*

Κατάχυτα, επίρ. en pente, en déclin. *in pendio.*

Κατάχυτος, επίθ. qui est en pente, qui est fait en pente. *ch'è in pendio, ch'è fatto in pendio.*

Καταχώνω, Pʳ. cacher sous terre. *nascondere sotto terra.*

Καταχωμενος, η, ον. μετ. caché, ée. sous terre. *nascosto, ta. sotto terra.*

Καταχώνων, ἕσα, μετ. cachant, te. sous terre. *nascondente sotto terra.*

Καταχώσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a caché sous terre. *colui ǹ colei che ha nascosto sotto terra.*

Κατάχωσμα, ὀσ. l'action de cacher sous terre. *il nascondere sotto terra.*

Καταχωσμένος, η, ον. μετ. caché, ée. sous terre. *nascosto, ta. sotto terra.*

Καταψυκτικὸς, ἡ, ὸν. επίθ. rafraîchissant, te. *rinfrescante.* §. ἰατρικὸν καταψυκτικόν. rafraîchissement. *rinfrescamento, rinfresco.*

Κατάψυξις, ἑσιας. rafraîchissement. *rinfrescamento.*

Κατάψυχος, ὀσ. fraîcheur. frais. *frescura, freschezza, fresco.* §. ταξιδεύω μὲ τὸν κατάψυχον, voyager au frais. *viaggiare al fresco.*

Κατεβάζω. Pʳ. baisser. *abbassare.* §. κατεβάζω, ξεπέφτω. rabattre. *detrarre, difalcare.*

Κατεβάζων, ἕσα, μετ. baissant, te. descendant, te. *abbassante, descendente.* §. κατεβάζων, ξεπέφτων. rabattant, te. *difalcante.*

Κατεβαίνω, Pʳ. descendre. *discendere.*

Κατεβαίνων, ἕσα. μετ. celui ǹ celle qui descend. *colui ǹ colei che discende.*

Κατεβάσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a baissé. qui a fait descendre. *colui ǹ colei che ha calato, che ha fatto discendere.*

Κατεβασιὰ, ουσ. rhume. *reuma, catarro.*

Κατέβασμα, ὀσ. l'action de baisser. de faire descendre. *abbassamento. il far discendere.* §. κατέβασμα, τὸ καταβαίνειν, descente. *discesa.* §. κατέβασμα, ξέπεσμα. rabat. *diffalco.*

Κατεβασμένος, η, ον. μετ. descendu, ue. *disceso, sa.* §. κατεβασμένος, ξεπεσμένος, rabattu, ue. *diffalcato, ta.*

Κατεβατὸν, ουσιας. page. *pagina.*

Κατελέγχω, Pʳ. convaincre. *convincere.*

Κατέναντι, επίρ. ἢ πρόθ. de-

devant, vis-à-vis. *dirimpetto.*

Καπτηγων, ὀσα. μετ. urgent, te. *urgente.*

Κατεργάρης, ἐπίθ. galérien. *galeotto. forzato.*

Κάτεργον, ὀσ. galère. *galera.* §. καταδικάζω εἰς τὸ κάτεργον. condamner, envoyer aux galères. *condannare alla galera, mandar in galera.*

Καπευόδιον, ἐπίρ. à bon port. *a buon porto.*

Καπευόδοσις, ὀσ. l'action d'aller à bon port. *l'arrivar a buon porto.*

Κατευοδωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui est arrivé à bon port, *colui ò colei ch'è arrivato a buon porto.*

Κατευοδόνω, Ρ'. faire aller à bon port. *far andar a buon porto.* §. κατευοδοῦμαι, κατευοδόνομαι. Ρ'. aller ῆ arriver à bon port. *andar a buon porto.*

Κατευοδομένος, η, ον. μετ. allé à bon port. *arrivato a buon porto.*

Κατευοδώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a conduit à bon port. *colui ò colei che ha condotto a buon porto.*

Κατευοδωτὴς, ὀσ. celui qui conduit à bon port. *colui che conduce a buon porto.*

Κατευοδωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui conduit à bon port. *che conduce a buon porto.* §. κατευοδωτικός. de bon voyage. *di buon viaggio.*

Κατευοδώτρα, ὀσ. celle qui conduit à bon port. *colei che conduce a buon porto.*

Κατεχνιά, ἰδὲ Κατταχνιά.

Κατέχω, Ρ'. occuper. *occupare.* §. κατέχω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. posséder. *possedere.*

Κατέχων, ουσα. μετ. possesseur, celui ῆ celle qui posséde. *possessore, colui ò colei che possiede.*

Κατζαρίζω, Ρ'. friser. crêper. *arricciare, increspare i capelli.*

Κατζαρίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui frise, qui crêpe. *colui ò colei che arriccia.*

Κατζαρίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a frisé. *colui ò colei che ha arricciato.*

Κατζάρισμα, ὀσ. frisure. *increspamento di capelli.*

Κατζαρομάλλης, ἐπίθ. qui a les cheveux crépus. *colui che ha i capelli crespi.*

Κατζαρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. crépu, ue. frisé, ée. *crespo, pa. aggrovigliato, ta.*

Κατζαρώνω, κτλ. ἰδὲ Κατζαρίζω, κτλ.

Κατζίβελος. ἐπίθ. Bohémien, ne. *Zingano, na.*

Κατζίκα, ὀσιας. chevre. *capra.*

Κατζικάκι, ὀσιας. cabri, chevreau. *capretto, caprettino.*

Κατζίκι, ὀσ. cabri. *capretto.* §. πηδῶ ὡς τὸ κατζίκι. chevrotter. *balzellare.*

Κατηγορηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été accusé, calomnié. *colui ò colei ch'è stato accusato, calunniato.*

Κατηγόρημα, ὀσ. l'action d'accuser, de calomnier. *l'accusare, il calunniare.*

Κατηγορημένος, η, ον. μετ. calomnié, ée. accusé, ée. *accusato, ta. calunniato, ta.*

Κατηγορήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a accusé, qui a calomnié. *colui ò colei che ha accusato, che ha calunniato.*

Κατηγορητὴς, ὀσ. celui qui accuse, qui calomnie, accusateur, calomniateur. *accusatore, calunniatore.*

Κατηγορία, ουσ. accusation, calomnie. *accusa, calunnia.* §. κατηγορία κατὰ τοὺς Λογικούς. catégorie, prédicament. *categoria, predicamento.*

Κατηγορητὸς, η, ον. ἐπίθ. blamable, accusable. *biasimevole, riprensibile, che dee esser accusato.*

Κατήγορος, ἐπίθ. accusateur, calomniateur. *accusatore, calunniatore.*

Κατηγορούμενος, η, ον. ἐπίθ. qu'on calomnie, qu'on accuse, *che si calunnia, che si accusa.* §. κατηγορούμενος κατὰ Λογικ. prédicable. *predicabile.*

Κατηγορῶ, Ρ'. accuser, calomnier. *calunniare, accusare.*

Κατηγορῶν, οῦσα. μετ. accusant, te. calomniant. *accusante, calunniante.*

Κατήφεια, ὀσιας. chagrin. tri-

tristesse. *accigliamento, malinconia.*

Κατιφὲς, οὐσιας. velours. *velluto.*

Κατηφὴς, ἐπιθ. morne. triste. *accigliato, malinconico.*

Κατηφορικὸς, ἡ, ὸν. ἐπιθ. qui est penchant. *ch' è declive.*

Κατήφορος, ὀσιας. pente, penchant, vallée. *pendio, declivio.* §. κατήφορος ἑνὸς βουνοῦ. côte. *declive.* §. εἰς τὸν κατήφορον, à mi-côte. *sul pendio.* §. αὐτὸ τὸ σπῆτι ἦναι κτισμένον εἰς τὸν κατήφορον. cette maison est bati à mi-côte. *questa casa è fabbricata sul pendio.*

Κατηφορῶ, Ρ'. descendre une pente. *discendere un pendio.*

Κατηφορῶν, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui descend en pente. *colui ἢ colei che discende in pendio.*

Κατηχίζω, ἰδὲ Κατηχῶ.

Κατήχημα, ἰδὲ Κατήχησις.

Κατηχημένος, η, ον. μετ. catechisé, ée. *catechizzato, ta.*

Κατηχήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a catéchisé. *colui ἢ colei che ha catechizzato.*

Κατήχησις, ὀσιας. initiation, catéchisme. *catechismo, iniziazione.*

Κατηχητὴς, οὐσ. catéchiste. *catechista.*

Κατηχητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπιθ. catéchistique. *catechistico.*

Κατηχούμενος. ἐπιθ. catéchumene. *catecumeno.*

Κατηχῶ, Ρ'. catéchiser, initier. *catechizzare, iniziare.*

Κατὴς, ὀσ. cadi. *cadi.*

Κάτι, ὀσ. quelque chose. *qualche cosa.* §. κάτι ἄνθρωπος, ἀντὶ κάποιος ἄνθρωπος, certain. *certuno.* §. κάτι τι, κάτι πρᾶγμα. quelque chose. *qualche cosa.*

Κατ' ἰδίαν, ἐπίρ. à part. *a parte, separatamente.*

Κατοίκημα, ὀσ. demeure, logement. *abitazione, albergo.* §. κατοίκημα, τὸ κατοικεῖν. l'action de demeurer. *il dimorare.*

Κατοικημένος, η, ον. μετ. habité, ée. *abitato, ta.*

Κατοικήσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a peuplé. *colui ἢ colei che ha popolato.* §. κατοικήσας. celui ἢ celle qui a habité. qui a demeuré. *colui ἢ colei che ha abitato, che ha dimorato.*

Κατοίκησις, εὐσ. habitation. *abitazione.*

Κατοικητήριον, ὀσ. demeure, domicile, habitacle, *abitazione, domicilio, abitacolo.*

Κατοικητὴς, ὀσ. habitant. *abitante.*

Κατοικητὸς, ἡ, ὸν. ἐπιθ. habitable. *abitabile.*

Κατοικία, ὀσ. habitation. demeure, logis, logement. *dimora, abitazione, allogio, albergo.*

Κατοικίζω, Ρ'. loger, habiter, demeurer. *abitare, alloggiare, albergare.*

Κάτοικος, ἐπιθ. habitant, te. *abitante.*

Κατοικοῦσα, μετ. θηλ. demeurante, habitante. *che dimora, abitatrice.*

Κατοικῶ, Ρ'. habiter. demeurer. *abitare, dimorare.*

Κατοικῶν, μετ. ἀρ. habitant, demeurant. *abitante, dimorante.*

Κατόπι, πρόθ. après. *dopo, dietro.* §. κατόπι τινὸς. après quelqu'un. *dietro qualcuno.* §. ἕνας κατόπι τοῦ ἄλλου. l'un après l'autre, queue à queue, tour à tour. de suite. *l'uno dietro l'altro, di seguito, successivamente.* §. ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου. coup sur coup. *uno in seguito all'altro.*

Κατορθωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été fait, te. qui a été executé, ée. *colui ἢ colei ch' è stato fatto, ta. ch' è stato eseguito, ta.*

Κατόρθωμα, οὐσιας. fait. *fatto.* §. τὰ κατορθώματα τινὸς. les faits, les exploits, les actions de quelqu'un. *i fatti, le azioni, le gesta di qualcheduno.*

Κατορθωμένος, η, ον. μετ. fait, te. *fatto, ta.*

Κατορθώνω, Ρ'. κάμνω. faire. *fare.* §. κατορθώνω, ἐπιτυχαίνω. reussir. exécuter. *riuscire, eseguire.*

Κατορθώνων, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui fait, qui exécute. *colui ἢ colei che fa, che eseguisce.*

Κατορθώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait, qui

qui a exécuté. *colui ŏ colei che ha fatto, che ha eseguito.*

Κατορθωτὴς, ἐπίθ. celui qui fait, qui met en exécution. *colui che mette in esecuzione.*

Κάτω, ἰδὲ Κάτω.

Κατωρηθεὶς, ἔισα. μετ. qui a été pissé. *ch'è stato pisciato.*

Κατώρημα, ὀσ. l'action de pisser. *il pisciare, l'orinare.*

Κατωρημένος, η, ον. μετ. pissé, ée. *pisciato, ta.*

Κατουρήσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a pissé. qui a laché son eau. *colui ŏ colei che ha orinato, che ha pisciato.*

Κατουρλιάρης, κατουρλᾶς, ἐπίθ. celui qui pissote. *colui che orina, o piscia spesso, o in piccola quantità.*

Κατουρογυάλι, κατουροχτένιον, κατουρολαγενάριον, ὀσ. urinal, pot de chambre. *orinale.*

Κατουρήθρα, ὀσ. le canal de la verge, urétre. *uretra.*

Κάτουρον, ὀσ. eau, urine. *orina.* §. κάτουρον τῶν ζώων. pissat. *piscio.*

Κατουρῦσα, μετ. θηλ. celle qui pisse. qui lache son eau. *colei che piscia, che orina.*

Κατουρῶ, Pʹ. pisser, uriner. lacher son eau. *orinare, pisciare.* §. συχνοκατουρῶ, κατουρῶ συχνὰ. pissoter. *pisciare spesso, e in piccola quantità.*

Κατουρῶν, μετ. ἀρ. celui qui pisse, qui lache son eau. *colui che piscia, che orina.*

Κατώχιον, ουσ. cadenas, verrou. *catenaccio.*

Κατράμι, ουσ. aguitrame. goudron. *catrame.*

Κατρίφτης, ἰδὲ Καθρέφτης.

Κατρουλᾶς, λᾶ. ὅστις συχνοκατουρεῖ. pisseur. euse. *colui ŏ colei che ogni poco piscia.* §. κατρουλᾶς, ὅστις κατουρεῖ εἰς τὸ κρεββάτι. pissenlit. *piscia in letto.*

Κάτω, πρόθ. bas. *basso.* §. κάτω, κάτωθεν. à bas, en bas. *giù, ingiù.* §. ἀπὸ κάτω. par bas. *di sotto.* §. ἐκεῖ κάτω, ἐδῶ κάτω. là bas, ici bas. *laggiù, quaggiù.* §. κάτω. dessous. *sotto.* §. τὸ κάτω μέρος. le dessous. *il disotto.* §. βάνω κάτω. déposer. *deporre.* §. ἀπάνω κάτω, σχεδόν. environ. *incirca.* §. ἀπὸ κάτω ὡς ἀπάνω. d'en bas jusque en haut. *d'abbasso sino in alto.* §. ἄνω κάτω. sans dessous dessus. *confusamente, alla rinfusa.* §. πάρα κάτω. plus bas. *più abbasso, più sotto.* §. ἐξέπεσε πουλῶντας το πάρα κάτω. il s'en est défait, en le vendant à un prix plus bas. *sen' è disfatto, vendendolo a un prezzo più vile.* §. κάτω εἰς τὴν γῆν. bas, par terre. *abasso, per terra.* §. ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν γῆν. dessous terre. *sotto terra.*

Κατώγαιον, κατώγι, ουσ. appartement à rez de chaussée. *quartiere terreno.*

Κάτωθεν, ἐπίρ. dessous. de dessous, *disotto, dal disotto.*

Κατώτερα, ἐπίρ. plus bas. *più sotto, più basso.*

Κατώτερος, η, ον. ἐπίθ. inférieur. *inferiore.* §. πιάνει πάντοτε τὸν κατώτερον τόπον. il prend toujours la moindre place. *prende sempre la parte inferiore.* §. πρᾶγμα κατωτέρας τιμῆς. bas. *basso.* ὡς χρυσάφι κατωτέρας τιμῆς. or bas. *oro basso.*

Κατωφερὴς, ἐπίθ. celui ŏ celle qui est en pente. *acclive.*

Κατώφλοιον, ὀσιας. seuil. *soglia, limitare.*

Καυγᾶς, ὀσιας. bagarre, tracasserie. *baruffa, intrigo, contesa.*

Καυγατζῆς, ἐπίθ. hargneux, euse. pointilleux, euse. querelleux, euse. traccassier, ère. *accattabrighe, litigioso, sa. brigoso, sa. rissoso, sa. imbroglione.*

Καυκάκι, ουσ. petit vase de bois. *vasetto di legno.*

Καυκαλᾶς, ἐπίθ. dur de tête. *duro di capo.*

Καύκαλον, ὀσ. crâne. *teschio.*

Καυκὶ, καυκίον. ὀσ. vase de bois. *vaso di legno.*

Καῦλα, ουσ. μεγάλη ζέστα, ardeur. *ardore.* §. καῦλα, θέρμη μεγάλη. fiè-

fièvre ardente. *febbre ardente.*

Καυλί, καυλὸς, ουσ. balanus. *ghianda, fava.*

Καύλωμα, καυλωμάρα, ὀσ. satyriasis, érection de la verge. *satiriasi, erezione della verga.*

Καυλωμένος, ἐπίθ. celui qui bande. ἢ qui a la verge érigée. *colui che ha il membro rizzato.*

Καυλώνω, Pʳ. bander. *rizzare.*

Καυλώνων, μετ. celui qui a le membre bandé. *colui che ha il membro rizzato.*

Καυλώσας, μετ. celui dont le membre à été bandé. *colui il di cui membro è stato rizzato.*

Καῦμα, ὀσ. embrasement. brûlure. *abbruciamento.*

Καυμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. *bruciato, ta.*

Καυμὸς, ουσ. brûlement. *combustione.* §. καυμὸς, μεταφ. ἄκρα ἐπιθυμία, μέγας πόθος. desir ardent. *desiderio ardente.*

Καύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a brûlé. *colui ἢ colei che ha abbruciato.*

Καύσιμον, ὀσ. brûlement. *combustione.*

Καῦσις, ουσ. ardeur. *ardore.* §. καῦσις, τὸ κάψιμον. brûlure. *scottatura.*

Καυστικὸς, ἡ, ὄν. ἐπίθ. ardent, te. brûlant, te. cuisant, te. *ardente, cocente, fervente.*

Καύσων, ούσιας. ardeur. *ardore.*

Καυστρὰ, ἐπίρ. ardement. *ardentemente.*

Καυστρὸς, ἡ, ὄν. ἐπίθ. ardent, te, brûlant, te. *ardente, cocente.*

Καυστὴ, ουσ. du pain rissolé. *pane rosolato.*

Καυστήριον, ουσ. cautère. *cauterio.*

Καυτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. tout brûlant, te. *cocente.*

Καύχημα, ούσιας. faste, vanterie, vaine gloire. *fasto, vanto.* §. τὸ ἔχω διὰ καύχημα νὰ σᾶς δουλεύω. je fais gloire. ἢ je me fais honneur de vous servir. *mi fo gloria, ἢ mi reco ad onore di servirvi.* §. αὐτὸς εἶναι τὸ καύχημα τῆς πατρίδος του. il est l'honneur de sa patrie. *è l'onore della sua patria.*

Καυχησιάρης, ἐπίθ. gascon, fanfaron, rodomont, vantard. *millantatore, rodomonte.*

Καυχησιάρικος, ἐπίθ. vantard, de. *glorioso, sa. borioso, sa.*

Καύχησις, ὀσ. vanterie. *vanto, millanteria.*

Καυχητικὸς, ἡ, όν. καυχηρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. vain, orgueilleux, plein de vanterie. *vantevole, pien di vanagloria.*

Καυχῶμαι, Pʳ. se vanter. *vantarsi.* §. θέλεις νὰ καυχηθῆς μὲ αὐτό. vous voulez vous faire mérite de cela. *volete farvi merito di questo.*

Καυχώμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se vante. *colui ἢ colei che si vanta.*

Καφάσι, ὀσ. abajour. *persiane, spiraglio.* §. καφάσια σιδηρένια. grille. *grata, inferriata.* §. καφάσια. jalousie. *gelosia.*

Καφενὲς, ὀσ. café. *caffè.*

Καφὲς, ὀσ. café. *caffè.* §. θέλεις νὰ πιῆς τὸν καφέ. voulez vous prendre du café. *volete prendere il caffè.*

Καφετζῆς, ουσ. cafétier. *caffettiere.*

Καφτάνι, ούσιας. cafetan. caftan. *sorta d'abito turchesco.*

Κάφουρα, ὀσ. camphre. *canfora.*

Καχεκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. cachétique. *cachettico.* §. καχεκτικὰ ἰατρικά. cachetiques. *cachettici.*

Καχεξία, ουσ. cachexie. *cachessia.*

Κάψα, ὀσ. ζέστα. chaleur. *calore.* §. κάψα, θέρμη. fièvre. *febbre.*

Καψάλης, ἐπίθ. pauvret. pauvre diable. *poveretto, poverino.*

Καψαλίζω, Pʳ. flamber, passer par le feu. *abbronzare.*

Καψαλίζων, ουσα. μετ. flambant. te. *abbronzante.*

Καψαλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a flambé. *colui ἢ colei che ha abbronzato.*

Καψάλισμα, ὀσ. l'action de flamber. *l'abbronzare.*

Καψαλισμένος, η, ον. μετ. flambé, ée. *abbronzato, ta.*

Κάψαλον, ὀσ. broutilles, ramilles. *frasconi, frasche.*

Κάψιμον, ὐσ. brûlure. *scottatura*.

Κάψις, ουσ. ardeur. *ardire*.

Καψώνω, Ρ'. θερμαίνομαι. avoir la fièvre. *aver la febbre*. §. καψώνω, ἔχω μεγάλην ζέσιν. être en chaleur, avoir de la chaleur. *esser riscaldato, aver gran calore*.

Κέδρινος, ἐπίθ. de cedre. *cedrino*.

Κεδροκούκουτζον, ουσ. baie de cedre. *coccola di cedro*.

Κέδρος, ὐσ. cedre. poncire. *cedro*.

Κῆθεν, ἰδὲ Ἐκεῖ ϗ ἐκεῖθεν.

Κῆμαι, ἰδὲ Κείτομαι.

Κήμενος, ἰδὲ Κειτάμενος.

Κημέλιον, ὐσ. meubles, effets-mobiliers. *suppellettili*.

Κειτάμενος, η, ον. μετ. gisant, te. *giacente*.

Κείτομαι, Ρ'. être couché. *giacere*. §. κείτομαι εἰς τὸ κρεββάτι. garder le lit, être gisant dans son lit malade. *giacere, esser in letto ammalato*. §. ὧδε κεῖται, ce-gît. *qui giace*. §. κείτομαι, être situé. *giacere, esser situato*.

Κελεπούρι, ὐσ. trouvaille. *trovato*.

Κελλάκι, ὐσ. cellule. *celletta, cellina*.

Κελλάρης, ἐπίθ. sommelier. *bottigliere, cantiniere, cantiniero*. §. κελλάρης τῦ κοινοβίου. cellerier, re. *cellerajo, ja*.

Κελλάρι, ὐσ. cellier. *canova, cantina*. §. κελλάρι διὰ τὰ φαγητά. garde-manger. *guarda vivande, dispensa*.

Κελλί, Κελλίον, ὐσ. cellule. *cella*. §. μικρὸν κελλί. cellule. *cellina*.

Κελλιώτης, ἐπίθ. celui qui fait sa demeure dans une cellule. *colui che fa la sua dimora in una cella*.

Κεμέρι, ὐσ. voute. *volta*.

Κενοδοξία, ὐσ. vaine gloire, orgueil. *vanagloria, orgoglio*.

Κενόδοξος, ἐπίθ. glorieux, euse. *borioso, sa. glorioso, sa. fumoso, sa*.

Κενοδοξῶ, Ρ'. se glorifier. *vanagloriarsi*.

Κενός, ή, όν. ἐπίθ. vide. *vacuo, ua. voto, ta*. §. τὸ κενόν. le vide. *il vuoto*.

Κενταύριον, ὐσ. φυτόν. centaurée. *centaurea*.

Κένταυρος, ὐσ. centaure. *centauro*.

Κενοτάφιον, ὐσ. cénotaphe. *mausoleo*.

Κεντηθείς, εῖσα, μετ. celui ŭ celle qui a été piqué, ée. *colui ŭ colei ch' è stato punto, ta*. §. κεντηθείς, κεντημένος μὲ μετάξι ἢ ἄλλο τι. qui a été brodé, ée. *ch' è stato ricamato, ta*.

Κέντημα, ὐσ. piqûre, *puntura*. §. κέντημα τῶν φορεμάτων. κτλ. broderie. *ricamo*.

Κεντημένος, η, ον. piqué, ée. *punto, ta*. §. κεντημένος, μὲ ἀσήμι ἢ ἄλλο τι. brodé, ée. *ricamato, ta*.

Κεντήσας, ασα, μετ. ὅσις ἐκέντησε. celui ŭ celle qui a piqué. *colui ŭ colei che ha punto*.

Κεντητικός, ή, όν. ἐπίθ. piquant, te. *pugnente*.

Κεντητής, ὐσ. brodeur. *ricamatore*. §. κεντητής, ὅσις κεντᾷ. piquant, te. *pugnente*.

Κεντί, ἰδὲ Δηλητόν.

Κέντισμα, κεντισμένος, ἰδὲ Κέντημα, κεντημένος.

Κεντιςῆρι, ὐσ. aiguillon. *pungilione*.

Κεντρί, ὐσ. aiguillon. *pungiglione*. §. κεντρί, μαχμούζι. éperon. *sprone, sperone*.

Κεντρίζω, ἰδὲ Κεντρώνω.

Κεντρικός. ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὸ κέντρον. central, le. *centrale*.

Κέντρισμα, ουσ. διὰ τὰ δένδρα λέγεται, ente, greffé. *innesto, l'innestare*. §. κέντρισμα διὰ ταῖς εὐλογιαῖς. *inoculazione*.

Κεντρισμένος, ἰδὲ Κεντρωμένος.

Κεντριςῆρι, ὐσ. aiguillon. *pungolo*.

Κέντρον, ὐσ. centre. *centro*.

Κέντρωμα, ἰδὲ Κέντρισμα.

Κεντρωμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ δένδρα λέγεται. enté, ée. greffé, ée. ecussonné, ée. *annestato, ta. innestato, ta*. ϗ διὰ ταῖς εὐλογιαῖς. inoculé, ée. *inoculato, ta*.

Κεντρώνω, Ρ'. aiguillonner. *pugnere*. §. κεντρώνω τὰ δένδρα. enter. greffer. écussoner. *innestare, annestare a occhio*. §. κεν-

§. κεντρώνω ταῖς εὐλογιαῖς. inoculer. *inoculare. annestare il vajuolo.*

Κεντρώνων, ουσα, μετ. ὅσις κεντρώνει τὰ δένδρα, celui ou celle qui ente. qui greffe. *colui o colei che innesta.* §. κεντρώνων, ὅσις κεντρώνει ταῖς εὐλογιαῖς, celui ou celle qui inocule, qui fait l'inoculation. *colui o colei che fa l'inoculazione.*

Κεντρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a enté. *colui o colei che ha annestato.* §. κεντρώσας ταῖς εὐλογιαῖς. celui ou celle qui a inoculé. *colui o colei che ha inoculato.*

Κεντρωτὴς, ἐπίθ. celui qui ente, qui greffe. *colui che annesta, che incalmaмеtі.*

Κεντῶ, Ρ'. piquer. *pugnere.* §. κεντῶ. ἐρεθίζω. agacer. aiguillonner. *eccitare, aizzare.* §. κεντῶ μὲ μετάξι ἢ ἄλλο τί. broder. *ricamare.*

Κεντῶν, ῶσα, μετ. celui ou celle qui pique. *colui o colei che pugne.*

Κενωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été evacué, *colui o colei ch'è stato evacuato.*

Κένωμα, ὐσ. ἀδείασμα. évacuation. *votamento.* §. κένωμα τῶν φαγητῶν. l'action de dresser les mets. *apparecchio delle vivande sulla tavola.*

Κενωμένος, η, ον. μετ. ἀδειασμένος. évacué, ée. *votato, ta. evacuato, ta.* §. κενωμένος διὰ τὰ φαγητά. dressé sur la table. *apparecchiato sopra la tavola.*

Κενώνω, Ρ'. ἀδειάζω. évacuer, vider. *evacuare, votare.* §. κενώνω τὰ φαγητά. dresser les viandes sur la table. *apparecchiar le vivande sulla tavola.*

Κενώνων, ουσα. μετ. ὅσις κενώνει τὰ φαγητά. celui ou celle qui dresse les viandes. *colui o colei che apparecchia le vivande in tavola.*

Κενώσας, σασα. μετ. ὁ ἀδειάσας. celui ou celle qui a evacué. *colui o colei che ha evacuato.* §. κενώσας τὰ φαγητά. celui ou celle qui a dressé les viandes. *colui o colei che ha apparecchiato le vivande.*

Κένωσις, ὐσ. ἀδείασμα. évacuation. *evacuazione.*

Κενωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. évacuant. te. *evacuante.*

Κεράκι, ουσ. μικ ὂν κερί. petite chandelle, petite bougie. *candeletta, candeluzza.*

Κέραμα, ὐσ. l'action de verser à boire. *il dar da bere.*

Κεραμάρης, ἰδὲ Κεραμεὺς.

Κεραμεῖον, ουσ. tuilerie. *fornace di tegoli.*

Κεραμεὺς, ὐσ. potier. *stovigliajo.* §. κεραμεὺς ὁπῦ φτιάνει τέβλα. tuilier. *che fa le tegole. fornaciajo.*

Κεραμίδα, ὐσ. grosse tuile. *grosso tegolo.*

Κεραμιδάκι, ὐσ. petite tuile. *piccola tegola.*

Κεραμιδᾶς, ὐσ. tuilier. *che fa le tegole.*

Κεραμίδι, ὐσ. tuile. *tegolo, tegola.* §. κεραμίδι μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζει τὰ σπίτια. enfaîteau. *tegola.*

Κεραμιδοκάμινον, ὐσ. tuilerie *fornace di tegole.*

Κεραμίδωμα, ὐσ. l'action d'enfaîter. *il coprir una casa con tegole.*

Κεραμιδωμένος, η, ον. μετ. enfaîté, ée. *coperto, ta, di tegole.*

Κεραμιδώνω, Ρ'. enfaîter. *coprir una casa di tegole.*

Κεραμιδωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ὁπῦ εἶναι σκεπασμένος μὲ κεραμίδια. couvert, te. des tuiles. *ombriciato, ta.*

Κέρας, ουσ. τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας. corne d'abondance. *corno d'abbondanza, cornucopia.*

Κερᾶς, ουσ. ciergier. *cerajuolo.*

Κεράσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a versé à boire. *colui o colei che ha dato da bere.*

Κεράσι, ὐσ. cérise. *ciriegia.* §. κεράσια βαγανά. bigarreau. *ciriegia duracina.*

Κερασιά, ὐσ. cérisier. *ciriegio.*

Κερασότοπος, ὐσ. cerisaie. *ciregeto.*

Κέρασμα, ὐσ. l'action de verser à boire, *il dar da bere.*

Κερασμένος, η, ον. μετ. à qui on a versé à boire, *a cui si è dato da bere.*

Κε-

Κεραστής, ὁ, ἀρσ. échanson. *coppiere.*

Κεραστικὸς, ή, όν. ἐπίρ. ἀνήκων εἰς κεραστήν. d'échanson. *di coppiere.*

Κερασόνας, ἀσ. cerisaïe. *ciregeto.*

Κερατάκι, οὐσ. cornichon. *cornicino, cornetto.* §. κερατάκι ὅπου γίνεται εἰς τὸ κεφάλον τῶν παιδιῶν ὅταν πέφτουν καὶ βαροῦν. bosse au front. *cornetto.*

Κερατᾶς, ἐπίθ. cornu, cornard. *becco cornuto.*

Κερατένιος, ἐπίθ. de corne. *corneo, di corno.*

Κερατιὰ, οὐσ. coup de cornes. *cornata.*

Κερατίζω, P'. κτυπῶ μὲ τὸ κέρατον. cosser. *corneggiare.*

Κερατίζων, ουσα. μετ. κτυπῶν μὲ τὸ κέρατον. celui ἢ celle qui cosse. *colui ò colei che corneggia.*

Κερατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cossé. *colui ò colei che ha corneggiato.*

Κεράτισμα, οὐσ. κτύπημα μὲ τὸ κέρατον. coup de cornes. *cozzata.*

Κεράτιον, οὐσ. cornouille. *corniola.*

Κερατοειδὴς, ἐπίθ. fait en forme de cornes. *cornicolare.*

Κέρατον, οὐσ. corne. *corno.* §. τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου. bois. *le corna del cervo.* §. κέρατον διὰ τὸ κυνῆγι. cor. *corno da caccia.* §. κέρατον μὲ τὸ ὁποῖον ἀκούουν οἱ κωφοί. cornet. *sorta d' imbuto per li sordi.*

Κεράτωμα, οὐσ. cocuage. *lo stato d' un uomo, che la moglie ha fatto becco.*

Κερατωμένος, η, ον. μετ. cocu, ue. *becco cornuto.*

Κερατώνω, P'. faire cocu. *far le corna.*

Κερατώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fait cocu. *colui ò colei che fa le corna a qualcuno.*

Κερατώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait cocu. *colui ò colei che ha fatto le corna.*

Κεραυνὸς, οὐσ. foudre, le feu du ciel. *fulmine.*

Κέρβερος, οὐσ. cerbère. *cerbero.*

Κέρδαιμα. κερδαιμένος, ἰδὲ Κέρδημα. κερδημένος.

Κερδαίνω, P'. gagner. *guadagnare.* §. κερδαίνω, ἀποκτῶ. gagner. acquérir. *acquistare.* §. κερδαίνω, νικῶ. vaincre. *vincere.* §. τὸ ἐκέρδησα μὲ τοὺς κόπους μου. je l'ai gagné, je l'ai merité par mon travail. *l' ho guadagnato, l' ho meritato col mio lavoro.* § κερδαίνοντας. en gagnant, en acquérant. *guadagnando, vincendo.* §. ποῖος ἐκέρδησε; qui a gagné? *chi ha guadagnato?* §. ποῖος ἐκέρδεσε, ἤγουν ποῖος ἐνίκησε; qui a vaincu? *chi ha guadagnato?*

Κερδαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui gagne. *colui ò colei che guadagna.* §. κερδαίνων εἰς τὸν πόλεμον. vainqueur. *vincitore.*

Κέρδημα, οὐσ. gain. l'action de gagner. *il guadagnare.*

Κερδημένος, η, ον. μετ. gagné, ée. *guadagnato, ta.*

Κερδήσας, σασα. μετ. ὅστις ἐκέρδησε. celui ἢ celle qui a gagné. *colui ò colei che ha guadagnato.* §. κερδήσας, ὅστις ἐνίκησε. celui ἢ celle qui a vaincu. *colui ò colei che ha vinto.*

Κερδητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui peut gagner. *colui ò colei che può guadagnare.*

Κερδητὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut gagner. *che si può guadagnare.*

Κερδίζω, P'. gagner. *guadagnare.* ἰδὲ καὶ Κερδαίνω.

Κέρδος, οὐσ. gain. *guadagno.* §. δὲν ἔχει τινὰς μεγάλον κέρδος ἀπὸ τὴν πώλησιν τοιαύτης πραγματείας. il n'y a pas grand acquêt à vendre cette marchandise. *non c'è gran profitto a vendere quella mercanzia.* §. κέρδος. διάφορον. avantage, profit. interêt. *vantaggio, profitto, interesse.* §. κέρδη τυχηρά. émolument. *i casuali, gl' incerti.*

Κερὶ, οὐσ. cire. *cera.* §. κερὶ, λαμπάδα. bougie. *candela di cera.* §. κερί. chandelle. *candela.* §. λειώνει ὡσὰν τὸ κερί. il s'en va comme la chandelle. *si strugge come la candela.* §. τὸ κερὶ εἶναι νὰ σβυσθῇ, νὰ σπλημάσῃ. la candelle

est

est au bout. *la candela è al verde.*

Κέρινος, η, ον. ἐπίθ. de cire. *di cera.*

Κερκοπίθηκος, ὀσ. guenon. *gattomammone.*

Κερνῶ. Ρ'. verser à boire. *dar da bere.*

Κερνῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui verse à boire. *colui ò colei che dà da bere.*

Κερόπανον, ὀσ. toile cirée. *tela incerata.*

Κερόπητα, ὀσ. pain de cire. *pane di cera.*

Κερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été ciré. *colui ò colei ch' è stato incerato.*

Κέρωμα, ὀσ. cirage. *incerato.*

Κερωμένος, η, ον. μετ. ciré, ée. *incerato, ta.*

Κερώνω. Ρ'. cirer. *incerare.*

Κερώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui cire. *colui ò colei che incera.*

Κερώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ciré. *colui ò colei che ha incerato.*

Κεσάτι, ὀσ. difficulté de vendre. *difficoltà di vendere.*

Κέστρον, ὀσ. φυτόν. betoine. *bettonica.*

Κεφάλα, ὀσ. grosse tête. *capone.*

Κέφαλα, ὡς εἰς τὸ. Καπκέφαλα. ἐπίρ. sur la tête. *sopra la testa.*

Κεφάλαιον, ὀσ. capital. *il capitale.* §. κεφάλαιον βιβλίου. chapitre. *capitolo.*

Κεφαλαιώδης, ἐπίθ. sommaire. *sommario, ria.*

Κεφαλαιωδῶς, ἐπίρ. sommairement. *sommariamente.*

Κεφαλαιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été recapitulé. *colui ò colei ch' è stato ricapitolato.*

Κεφαλαιώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui récapitule. *colui ò colei che ricapitola.*

Κεφαλαιώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a récapitulé. *colui ò colei che ha ricapitolato.*

Κεφαλαιώνω, Ρ'. recapituler. *ricapitolare.*

Κεφαλάκι, ὀσ. petite tête. *capetto, capolino, testolina.*

Κεφαλαλγία, ὀσ. céphalalgie. *cefalalgia.*

Κεφαλᾶς, ἐπίθ. qui a une grande tête. *che ha una gran testa.*

Κεφαλὴ, ἰδὲ Κεφάλι.

Κεφάλι, ὀσ. chef, tête. *capo, testa.* §. κεφάλι, ἀρχηγὸς, chef. *capo.* §. ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἤγουν ἀφ' ἑαυτοῦ του. de son chef. *di propria autorità, di suo capo.* §. μὲ τὸ κεφάλι κάτω. la tête baissée. *a capo chino, a capo basso.* §. τοῦ ἐμβῆκεν εἰς τὸ κεφάλι. il lui vint dans l'esprit. *gli venne in testa.* §. ἕνα κεφάλι τυρί. une forme de fromage. *una forma di cacio.*

Κεφαλιακὸς, ἐπίθ. ὡς τὸ, κεφαλιακὰ γράμματα. lettres capitales, majuscules, initiales. *lettere capitali, majuscole, iniziali.*

Κεφαλιάρης, ἐπίθ. πεισματώδης, ἐπίθ. entêté, ée. *testardo, da.*

Κεφαλιάτικον, ὀσ. capitation. *capitazione.*

Κεφαλικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. capital, le. *capitale.* §. κεφαλικὸν δόσιμον. capitation. *capitazione.* §. κεφαλικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ κεφάλι. céphalique. *cefalico.*

Κεφαλόδεμα. κεφαλοδέσιμον. ὀσ. bandeau. *benda.*

Κεφαλοκαύκαλον, ἰδὲ Καύκαλον.

Κεφαλομάνδυλον, ὀσ. voile pour la tête. *velo per il capo.*

Κεφαλοπονήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est rompu la tête. *colui ò colei che si è rotto il capo, che si è molto disturbato.*

Κεφαλοπονῶ, Ρ'. συγχίζω τὸ κεφάλι μου, ἔχω σκοτούρας. se rompre la tête. *rompersi il capo, esser molto disturbato.* §. κεφαλοπονῶ, avoir douleur de tête. *aver dolor di capo.*

Κεφαλοπονῶν, ῶσα. μετ. συγχίζων τὸν νοῦν του. celui ὴ celle qui se rompt la tête. *colui ò colei che si disturba molto, che si rompe la testa.*

Κεφαλόπουλον, ὀσ. petit meunier. *mugginello.*

Κέφαλος, ὀσ. meûnier. *cefalo, muggine.*

Κεφαλωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fait en forme de tête. *fatto in forma di testa.* §. κράμβη κεφαλωτὴ ὴ κου-

κυκυτζωτή. choux cabus. *cavolo cappuccio.*

Κέφι, ὐσ. humeur. *umore.* §. εἶναι εἰς καλὸν κέφι, εἰς ἄχαμνον κέφι. il est en bonne, en mauvaise humeur. *è di buono, di cattivo umore.*

Κεφίλης, ἐπίθ. garant, responsable. *mallevadore.*

Κεφίλισσα, ὐσ. garante. *responsabile.*

Κεφλῆς, ἐπίθ. qui est en pointe de vin. qui est entre deux vins. *alticcio, la. alto del vino, botticcio.*

Κεφτὲς, ὐσ. boulette. pâté en pot. *polpetta.*

Κεχριμπαρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. d'ambre. *d'ambra.*

Κεχριμπάρι, ὐσ. ambre. *ambra.* §. καπνίζω μὲ κεχριμπάρι. ambrer. *profumare coll'ambra, ambrare.*

Κεχρί, ὐσ. mil, millet. *miglio.*

Κζάρ, ἐπίθ. Czar. *Czar.*

Κζαρίνα, ἐπίθ. Czarine. *Czarina.*

Κιβοῦρι, ὐσ. tombeau. *sepolcro.*

Κηδεία, ὐσ. convoi, funérailles. *funerali, esequie.*

Κηδεμὼν, ὐσ. qui prend soin. *che prende cura.*

Κηδεστὴς, ὐσ. parent par alliance, allié. *affine, parente per affinità.*

Κήδευμα, ὐσ. funérailles. *funerali.*

Κηδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait les obséques. *colui ò colei che ha fatto le esequie.*

Κηδεύω, Ρ'. faire les funérailles, les obséques. *esequiare, fare le esequie.*

Κηκίδι, ὐσ. noix de galle, casse-nolle. *galla, galluzza.*

Κήλη, ὐσ. ernie. *ernia.*

Κηλὶς, ὐσ. tache. *macchia.*

Κηλῶνι, ὐσιας. bascule de puits. *altalena da pozzo.*

Κῆνσος, ὐσ. cens. *censo.*

Κηπουρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de jardinier. *di giardiniere.* §. κηπουρικά. herbes potagéres. *erbaggi.*

Κηπουρὸς, ὐσ. jardinier. *giardiniere, ortolano.*

Κῆπος, ὐσ. jardin. *orto. giardino.* §. μικρὸς κῆπος. petit jardin. *orticello.*

Κηρᾶς, ὐσ. ciergier. *ceraiuolo.*

Κηρὶ, ἰδὲ Κερί.

Κηρίθρα, ὐσ. rayon de miel. *favo.* §. κηρίθρα τῶ αὐτίω. cire. *cerume.*

Κηροδοχεῖον, κηροδόχος, ὐσ. chandelier. *candeliere.*

Κηροπανὶ, ὐσ. toile cirée, cirage. *tela incerata.*

Κηροπήγιον, ἰδὲ Κηροδοχεῖον.

Κηρόπηττα, ὐσ. pain de cire. *pane di cera.*

Κηροψαλίδιον, ὐσ. mouchettes. *moccolatojo.*

Κήρυγμα, ὐσ. prédication. *predicazione.* §. κήρυγμα, δημοσίευσις, δηλοποίησις, déclaration. *dichiarazione.*

Κηρυγμένος, η, ον. μετ. déclaré, ée. publié, ée. *dichiarato, ta. publicato, ta.*

Κήρυκας, ἰδὲ Κήρυξ.

Κηρύκειον, ὐσ. caducée. *caduceo.*

Κῆρυξ, κήρυκας, ὐσ. prédicateur. *predicatore.* §. κῆρυξ πολέμυ, εἰρήνης, κτλ'. héraut, *araldo.*

Κηρύξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a préché. *colui ò colei che ha predicato.* §. κηρύξας, δημοσιεύσας. celui ἢ celle qui a annoncé. *colui ò colei che ha annunziato.* §. κηρύξας τὸν πόλεμον. qui a déclaré la guerre. *che ha dichiarato la guerra.*

Κήρυξις, ὐσ. prédication. *predicazione.* §. κήρυξις τῶ πολέμυ. déclaration de guerre. *dichiarazione di guerra.*

Κηρύττω. Ρ'. διδάσκω. précher. *predicare.* §. κηρύττω τὸν πόλεμον. déclarer la guerre. *dichiarar la guerra.* §. κηρύττω. annoncer. *annunziare.*

Κηρύττων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui préche. *colui ò colei che predica.* §. κηρύττων. δημοσιεύων. publiant, te. *publicante.* §. κηρύττων τὸν πόλεμον. celui ἢ celle qui déclare la guerre. *colui ò colei che dichiara la guerra.*

Κηρυχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été déclaré, publié. *colui ò colei ch' è stato dichiarato, publicato.*

Κήρωμα, ὐσ. cirage. *l'incerare.*

Κηρωμένος, η, ον. μετ. ciré, ée. *incerato, ta.*

Κηρώνω, Ρ'. cirer. *incerare.* §. κηρώνω τὸ ράμμα

μα. λίγυν οἱ ῥάπτοι. bougier. *incerare.*

Κηρωτὴς, ὑσ. celui qui cire. *colui che incera.*

Κηρωτὸς, ὑσιας. cérat. *cerotto.*

Κῆτος, ὑσ. baleine. *balena.* §. μικρὸν κῆτος. baleineau. *giovane balena.*

Κιβώριον, ὑτ. τὸ ἀρτοφόριον. ciboire. *ciborio.* §. κιβώριον, τὸ κηβούρι. tombeau. *sepolcro.*

Κιβώτιον, ὑσ. cassette. *cassettina.*

Κιβωτὸς, ὑσιας. σεντούκι. caisse. *cassa.* §. ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, l'arche d'alliance. *l'arca dell' alleanza.*

Κιοφτὲς, ὑσ. boulette. *polpetta.*

Κιθάρα, ὑσ. guitare. *chitarra.*

Κιθαρίζω, P'. jouer la guitare. *suonar la chitarra.*

Κιθαρίζων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui joue la guitare. *colui ò colei che suona la chitarra.*

Κιθαρίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a joué la guitare. *colui ò colei che ha suonato la chitarra.*

Κιθάρισμα, ὑσ. l'action de jouer la guitare. *il suonar la chitarra.*

Κιθαριστὴς, ὑσ. celui qui joue de la guitare. *suonator di chitarra.*

Κιλίκιον, ὑσ. cilice. *cilicio.*

Κίνα, ὑσ. quinquina. *china china.*

Κινάβαρι, ὑσ. cinabre, carmin. *cinabro, carminio.*

Κινάμωμος, ὑσ. cannelle, cinnamome. *cannella. cinnamomo.*

Κινδυνεύμα, ὑσ. danger, risque. *pericolamento.*

Κινδυνεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a risqué, qui a été en danger. *colui ò colei che ha pericolato.*

Κινδυνευμένος, η. ον. μετ. risqué, ée. *pericolato, ta.*

Κινδυνεύω, P'. Ἐν. hasarder. *arrischiare.* §. κινδυνεύω, ὑδ. risquer, être en danger. *pericolare, esser in pericolo.* §. ἔβαλες τὰ ἄσπρα σου εἰς κακὸν χέρι, κινδυνεύει. vous avez mis votre argent en mauvaises mains, il est en grand danger. *avete messo il vostro danaro in cattive mani è in gran pericolo.*

Κινδυνεύων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui est en danger. *colui ò colei ch' è in pericolo.*

Κίνδυνος, ὑσ. danger. péril. *pericolo.* §. μὲ κίνδυνον. dangéreusement. *pericolosamente.* §. κίνδυνος. hasard. *rischio.* §. ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον. risquer. entrer dans un danger. *arrischiarsi, mettersi in un pericolo.*

Κινδυνώδης, ἐπίθ. perilleux, euse. dangereux, euse. *pericoloso, sa.* κινδυνώδης, ὁπῶ ἐμβαίνει εἰς κίνδυνον, hasardeux. *arrischiante.*

Κινηθεὶς, εἶσα. μετ. celui ou celle qui s'est mis en mouvement. *colui ò colei che si è messo in moto.*

Κίνημα, ὑσ. mouvement. *movimento.* §. κίνημα. μετῶ. démarche. *andamento, portamento.*

Κινημένος, η, ον. mu, mosso, sa. §. εἶναι κινημένος, ἤτοι ἐκίνησεν, ἐμίσεψε. il est parti. *è partito.*

Κινήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mis en mouvement. *colui ò colei che ha messo in moto.* §. κινήσας, ὅστις ἐκίνησεν. ἐμίσεψε. celui ou celle qui est parti, qui vient de partir. *colui ò colei ch' è partito.*

Κίνησις, ὑσ. mouvement. *moto.* §. κίνησις τῆς κοιλίας. dévoiement, flux de ventre. *diarrea.* §. κίνησις τῶν ἀστέρων. cours des astres. *corso degli astri.*

Κινητικὰ, ἐπίρ. avec mouvement. *con moto.*

Κινητικὸν, ὑσ. ce qui a la force de mouvoir. *ciò che ha la forza di muovere.* §. κινητικόν. purgatif, solutif. *purgante, solutivo.*

Κινητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. mouvant, te. moteur. *movente, motore.* §. κινητικὴ δύναμις. force motrice. *forza motrice.*

Κινητὴς, ὑσ. moteur. *motore.*

Κινητὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. mobile. *mobile.* §. κινητὰ ἀγαθά. meubles. *mobili.*

Κινήτρα, ὑσ. celle qui met en mouvement. *colei che move.*

Κινῶ, P'. mouvoir. *movere, muovere.* §. κινοῦμαι. se mouvoir. *moversi.* §. τὸ ἰατρικὸν τὸν ἐκίνησε

τρεῖς

τρεῖς φοραῖς. le remède l'a fait aller trois fois. *Il rimedio l'ha fatto andare di corpo tre volte*. §. πάντα λίθον κινᾶν: remuer ciel et terre. *muovere cielo, e terra*.

Κινῶν, ῶσα, μετ. mouvant, te. *movente*.

Κιόλας, ἐπίρ. aussi. encore. *anche, ancora, eziandio*.

Κιόσκι, οὐσιας. Kiosque. *chiosco*.

Κίσσα, ὠσ. pie. *gazza*.

Κίσσηνος, ἐπίθ. de pierre ponce. *di pietra pomice*.

Κισσῆρι, ὠσ. pierre ponce. *pietra pomice*.

Κισσός, ὠσ. lierre. *edera*.

Κισσόφυλλον, ὠσ. feuille de lierre. *foglia d'edera*.

Κιταλάκι, οὐσιας. μικρὸν κίταλον. petite croûte de pain. *piccola crosta di pane*.

Κίταλον, ὠσιας. croûte de pain. *crosta di pane*.

Κιτρία, ὠσ. citronnier. *ceterno, cedro*.

Κιτρινάδα, ὠσ. jaunisse. *itterizia*.

Κιτρινάδι, ὠσ. couleur jaune. *color giallo*. §. κιτρινάδι τοῦ κρόκου. safran bâtard. *zafferano saracinesco*.

Κιτρινιάζω, Pʳ. jaunir. *ingiallare, diventar giallo*.

Κιτρινιάρης, ἐπίθ. jaunâtre. *giallognolo, gialliccio*.

Κιτρινιάρικος, ἰδὲ Κιτρινιάρης.

Κιτρίνισμα, ὠσ. l'action de jaunir. *l'ingiallare, l'ingiallire*.

Κιτρινισμένος, η, ον. μετ. jauni, ie. *ingiallito, ta*.

Κιτρινίζω, κιτρίνισμα, κιτρινισμένος, ἰδὲ Κιτρινιάζω, κτλ.

Κίτρινος, η, ον. ἐπίθ. jaune. *giallo, la*.

Κιτρινούτζικος, ἐπίθ. un peu jaunâtre. *giallognolo*.

Κίτρον, ὠσ. citron. *cedro*. §. χαμωμένος ἀπὸ κίτρα. cidronné, ée. *cedrato, ta*.

Κιτρόνερον, ὠσ. aigre de cèdre. *agro di cedrato*.

Κίχλα, ὠσ. grive. *tordo*.

Κλαβανή, ὠσ. trappe. *botola*.

Κλαδάκι, ὠσ. rameau. *ramicello, fraschino*.

Κλάδευμα, ὠσ. τῶν δενδρων. l'action d'élaguer, d'emonder les arbres. *potamento*. §. κλάδευμα τῆς ἀμπέλου. l'action de tailler, ἢ la taille de la vigne. *potamento delle viti*.

Κλαδευμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ δένδρα. émondé, ée. élagué, ée. *potato, ta*. §. ἀμπέλι κλαδευμένον. vigne taillée, ébourgeonnée. *vigna potata, spampanata*.

Κλαδεύσας, σασα. μετ. ὅτις ἐκλάδευσε τὰ δένδρα. celui ἢ celle qui a emondé, qui a élagué les arbres. *colui ἢ colei che ha potato*. §. κλαδεύσας τὰ ἀμπέλια. celui ἢ celle qui a taillé la vigne. *colui ἢ colei che ha potato le viti*.

Κλαδευτάρα, ὠσ. grosse serpe. *roncone*.

Κλαδευτῆρι, ὠσ. serpe. *ronca, roncone*. §. μικρὸν κλαδευτῆρι. serpette. *falcetto*.

Κλαδευτής, ὠσ. celui qui émonde, qui élague les arbres. *potatore*.

Κλαδεύω, Pʳ. émonder. élaguer. *dibruscare, potare*. §. κλαδεύω τὸ ἀμπέλι. tailler la vigne, ébourgéonner. *potare, spampanare*.

Κλαδεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui émonde, qui elague les arbres. *colui ἢ colei che dibrusca, che pota*. §. κλαδεύων τὰ ἀμπέλια. qui taille les vignes. *che pota le vigne*.

Κλαδί, Κλαδίον, ὠσ. branche, rameau. *ramo*. §. κλαδιά. ramures. *rami d'un albero*. §. κλαδιὰ ὁπου ἀποκόπτουν ἀπὸ τὰ δένδρα. émondes. *frasche*.

Κλαδοκόπι, ὠσ. faucille. *potatojo*.

Κλάδος, ὠσ. branche. *ramo*.

Κλαίω, Pʳ. pleurer. *piangere*. §. κλαίει πικρὰ δάκρυα. il pleure amèrement. *piange dirottamente*.

Κλαίων, ουσα. μετ. pleurant, te. *plagnente*.

Κλάνω, Pʳ. péter. *scoreggiare, spetezzare*. §. κλάνω διὰ τὰ βόδια. péter. *cornare, coreggiare*.

Κλάνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui péte. *colui ἢ colei che scoreggia*.

Κλάπα, ὠσ. τοῦ καταρτίου. coston. *pezzo di legno per fortificar l'albero*.

Κλάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pété. *colui ἢ colei che ha spetezzato*.

Κλα-

Κλάσιμον, ὐσ. l'action de péter. *lo spetezzare*.

Κλάσμα, ευσ. fraction. *frazione*.

Κλασμένος, η, ον. μετ. pété, ée. *scoreggiato, ta*.

Κλαυθμηρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. déplorable. *deplorabile*.

Κλαυθμὸς, ἰδὲ Θρῆνος.

Κλαύσιμον, ὐσ. l'action de pleurer. *il pianto, il piangere*.

Κλαύματα, ὤσιας. πληθ. pleurs. *pianti, gemiti*.

Κλαυμένος, η, ον. μετ. pleuré, ée. *pianto, ta*.

Κλαύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a pleuré. *colui ἢ colei che ha pianto*.

Κλαψιάρης, ἐπίθ. pleureux, euse. *che piange facilmente*.

Κλάψιμον, ἰδὲ Κλαύσιμον.

Κλειδάκι, ὐσ. petite clef. *chiavetta*.

Κλειδαρὰς, ὐσ. ἰδὲ, Κλειδονὰς.

Κλειδαριὰ, ἰδὲ Κλειδονιά.

Κλειδὰς, ὐσ. ὅστις βαστᾷ τὰ κλειδιά. celui qui tient les clefs. *colui che tien le chiavi*. §. κλειδᾶς. ὅστις φθιάνει κλειδιὰ καὶ κλειδωνιαῖς. serrurier. *magnano*.

Κλειδὶ, ὐσ. clef. *chiave*. §. κλειδιὰ τῦ σώματος, clavicules. *clavicole*.

Κλειδονιά, ὐσ. serrure. *serratura*.

Κλειδονὰς, ὐσ. serrurier. *magnano*.

Κλειδῦχος, ἐπίθ. qui tient les clefs. *clavigero, che tien le chiavi*.

Κλείδωμα, ὐσ. l'action de fermer avec la clef. *il chiavare, il serrar a chiave*.

Κλειδομένος, η, ον. μετ. fermé, ée. avec la clef. *chiavato, ta. serrato, ta. con chiave*.

Κλειδώνω. Ρ'. fermer sous clef. *chiavare, chiudere a chiave*.

Κλειδώνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui ferme avec des clefs. *colui ἢ colei che chiude con chiavi*.

Κλειδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fermé avec des clefs. *colui ἢ colei che ha chiuso con chiavi*. §. κλείδωσις, τὸ κλειδώνειν. l'action de fermer avec des clefs. *il chiudere con chiavi*.

Κλείδωσις, ὐσ. articulation, jointure, commisture. *articolazione, giuntura, commessura*.

Κλείσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fermé. *colui ἢ colei che ha chiuso*.

Κλεισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été fermé. *colui ἢ colei ch' è stato chiuso*.

Κλεισθύρα, ὐσ. accul. *angiporto, via senza capo*.

Κλεῖσμα, ὐσ. l'action de fermer. *il chiudere, il serrare*.

Κλεισμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. enfermé, ée. *chiuso, sa. serrato, ta*. §. τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. à huis clos. *a porte chiuse*.

Κλειστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fermé, ée. *chiuso, sa*.

Κλείω. Ρ'. fermer. enfermer. *chiudere, serrare*.

Κλείων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui ferme. *colui ἢ colei che chiude*.

Κλεμμένος, η, ον. μετ. volé, ée. *rubato, ta*.

Κλέπτης, ὐσ. voleur. *ladro*.

Κλέπτικα, ἐπίρ. à la derobée, furtivement. *furtivamente*.

Κλέπτικος, η, ον. ἐπίθ. de vol. *di furto*.

Κλεπτοδόχος, ἐπίθ. qui donne retraite aux voleurs. *che dà ricetto a' ladri*.

Κλεπτοπύγγης, ὐσ. filou qui coupe des bourses. *borsajuolo*.

Κλέπτω, Ρ'. voler, dérober. *rubare, furare, involare*.

Κλέπτων, ὐσα, μετ. volant, te. celui ἢ celle qui vole. *rubante, colui ἢ colei che ruba*.

Κλεφτάτα, ἰδὲ Κλέπτικα.

Κλέφτικος, ἐπίθ. furtif, ive. clandestin, ne. *furtivo, va. clandestino, na*.

Κλέφτω, κλέφτικα, κλέφτης, κτλ'. ἰδὲ, κλέπτω. κτλ'.

Κλεφτοφανάρον, ὐσ. lanterne sourde. *lanterna cieca*.

Κλέψας, ψασα. μετ. celui, ἢ celle qui a volé. *colui, ἢ colei che ha rubato*.

Κλεψιά, ὐσ. vol. larcin. *ladroneccio, furto, ruberia*.

Κλεψιμιὸν, ὐσ. larcin, ce qu'on a volé. *ladroneccio*.

Κλέψιμον, ὐσ. vol, l'action de voler. *furto, il rubare*.

Κλεψύδρα, ὐσ. clepsydre, horloge d'eau. *clessidra, orivolo a acqua*.

Κλῆμα, ὐσ. branche de vigne,

gne. *tralcio.* §. κλήματα. brancher à bruler. *frascone.*

Κληματάκι, ὑσ. petite branche de vigne. *piccolo tralcio.*

Κληματαριά, ὑσ. feuillée, treille, vigne qui monte contre un arbre. *frascato, pergola, arbustino.*

Κληματίδα, κληματίτης, ὑσ. φυτόν. clematite herbe aux gueux. *clematide.*

Κληματὶς, ὑσ. φυτόν. campanule. *baccaro.*

Κληματόφυλλον, ὑσ. feuille de vigne. *foglia di vite.*

Κληρικὸς, ὑσ. clerc. *chierico,* καὶ ἐπίθ. clerical. *chiericale.*

Κληρικῶς, ἐπίρ. clericalement. *chiericalmente.*

Κληρονομηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été héredité. *colui ŏ colei ch'è stato ereditato.*

Κληρονομημένος, η, ον. μετ. hérité, ée. *ereditato, ta.*

Κληρονομήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a hérité. *colui ŏ colei che ha ereditato.*

Κληρονομία, ὑσ. hérédité. héritage. *eredità, retaggio.* §. διὰ κληρονομίας, ἀπὸ κληρονομίας. par hérédité. *per eredità.*

Κληρονομικὸς, ή, όν. ἐπίθ. éréditaire. *ereditario, ria.*

Κληρονόμισσα, ὑσ. θηλ. héritière. *erede.*

Κληρονόμος, ὑσ. héritier. *erede.*

Κληρονομῶ, Pʳ. hériter. *ereditare.*

Κληρονομῶν, ὗσα. μετ. celui ἢ celle qui hérite. *colui ŏ colei che eredita.*

Κλῆρος, ὑσ. clergé. *clero.*

Κλῆσις, ὑσ. vocation. *vocazione.*

Κλητικὴ, ὑσ. vocatif. *vocativo.*

Κλίμα, ὑσ. climat. *clima.*

Κλίμαξ, ὑσ. dégré, échelle. *scala.*

Κλιμένος, η, ον. μετ. décliné, ée. *declinato, ta.*

Κλίνη, ὑσ. couche, lit. *letto.*

Κλίνω, Pʳ. incliner. *inclinare.* §. κλίνω, ἔχω κλίσιν. pencher. *inclinare.* §. κλίνω, ἀποβλέπω. aboutir. *tendere.* §. ποῦ κλίνουσιν οἱ σοχασμοί του. à quoi aboutissent ses desseins? *a cosa tendono i suoi disegni?* §. κλίνω εἰς τὸ θέλημα τινός. acquiescer à la volonté de quelqu'un. *consentito alla volontà di qualcheduno.* ὁ κόσμος κλίνει περισσότερον νὰ πιςεύσῃ τὸ κακὸν παρὰ τὸ καλόν. le monde est plutôt à croire le mal, que le bien. *il mondo è più acconcio a credere il male, che il bene.* §. κλίνω, γέρνω. déverser. *non esser a piombo.* §. κλίνω τὰ ὀνόματα. décliner. *declinare.* §. κλίνω τὰ ῥήματα. conjuguer. *coniugare.*

Κλίνων, ουσα. μετ. penchant, te. *inclinante.*

Κλίσις, ὑσ. penchant, pente. *inclinazione, inchinazione, propensione.* §. ἔχω κλίσιν. incliner. *esser inclinato, propenso.* §. κλίσις, σκύψιμον, penchement. *inchinamento.* §. κλίσις τῶν ὀνομάτων. déclinaison. *declinazione.*

Κλιτὸς, ή, όν. ἐπίθ. déclinable. *declinabile.*

Κλοναράκι, ὑα. rameau, petite branche. *ramuscello, ramicello.*

Κλωνάρι, ὑσιας. branche. *ramo.*

Κλονὶ, ὑσ. grain, un grain. *un grano.*

Κλόνημα, κλόνισμα. ὑσ. branle, agitation, secouement. chancelement. *agitazione, dimenamento, scossa, vacillamento.*

Κλονημένος, η, ον. μετ. branlé, ée. secoué, ée. *agitato, ta, scosso, sa.*

Κλόνησις, ὑσ. vacillation. *vacillamento.*

Κλόνος, ὑσ. branche. *ramo.* §. κλαδεύω τὰς κλόνας. serpiller. *diramare.*

Κλονούμενος, η, ον. μετ. vacillant, te. chancelant, te. *vacillante, barcollante.*

Κλονῶ, Pʳ. agiter, secouer, branler. *crollare, agitare, dondolare dimenare.* §. κλονοῦμαι. Pʳ. chanceler, vaciller. *vacillare.*

Κλοπὴ, ὑσ. κλεψιμιόν. vol, larcin. *ladroneccio.*

Κλότζημα, ὑσ. ruade, l'action de ruer. *calcio.*

Κλοτζιὰ, ὑσ. ruade. *calcio.*

Κλοτζημένος, η, ον. μετ. qui a reçu des ruades. *a cui si è tirato de' calci.*

Κλοτζήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tiré des ruades. *colui ŏ colei che ha tirato de' calci.*

Κλοτ-

Κλωτζῶ, Pʹ. ruer. *dar calci, tirar calci*. §. κλοτζῶ διὰ τὰ ἄρματα, ὡς σπίτια, κανόνια, κτλ. repousser trop. *aver troppa forza*.

Κλουβὶ, οὐσ. cage. *gabbia*. §. ἕνα κλουβὶ γεμάτον. une gagée. *una gabbia piena d'uccelli*. §. βάνω εἰς τὸ κλουβὶ, σφαλνῶ εἰς τὸ κλουβί. mettre. enfermer dans une gage. *ingabbiare, mettere, chiudere in una gabbia*. §. ἐκεῖνος ὁποῦ φτιάνει κλουβιά. faiseur de cages. *gabbiajo*.

Κλουβιάζω, Pʹ. devenir couvi. *diventar stantio*.

Κλούβιασμα, οὐσ. l'action de devenir couvi. *il diventar stantio*.

Κλουβιασμένος, η, ον. μετ. qui est devenu couvi. *diventuto stantio*.

Κλούβιος, ἐπίθ. couvi. *stantio*.

Κλυδὼν, οὐσ. sorte de jeu de dévination. *sorta di giuoco d'indovinare*.

Κλυστῆρ, οὐσ. clystère. *serviziale*.

Κλωθογυρίζω, Pʹ. roder, tournoyer. *aggirarsi*.

Κλωθογυρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui tournoye. *colui o colei che aggira intorno*.

Κλωθογύρισμα, οὐσ. l'action de tournoyer. *l'aggirarsi*.

Κλωθογυρισμένος, μετ. rodé, ée. tournoyé, ée. *aggirato, ta*.

Κλωθογυριστὴς, ἐπίθ. celui qui tournoye. *colui che aggira*.

Κλωθογυρίστρα, οὐσ. θηλ. celle qui tournoye. *colei che aggira*.

Κλώθω, Pʹ. γνέθω. filer. *filare*. §. ἐκεῖνος ὁποῦ κλώθει. fileur, celui qui file. *filatore*.

Κλωνάρι, κλωναράκι, ἰδὲ Κλωνάρι, κλωναράκι.

Κλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a filé. *colui o colei che ha filato*.

Κλῶσμα. κλώσιμον. οὐσ. filage. *il filato*. §. κλώσιμον καὶ τὸ κλώθειν, γνέσιμον. l'action de filer. *il filare*.

Κλωσμένος, η, ον. μετ. filé, ée. *filato, ta*.

Κλωσσαριά, οὐσ. couveuse. *chioccia*.

Κλώσσημα, οὐσ. τὸ κλωσσᾷν. incubation. *covazione*. §. κλώσσημα, ὁ καιρὸς τοῦ κλωσσᾷν. incubation, le temps de couver. *covatura*. §. κλώσσημα, ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθας. clossement. *il chiocciare della gallina*.

Κλωσσημένος. η, ον. μετ. couvé, ée. *covato, ta*.

Κλωσσοῦ, ἰδὲ Κλωσσαριά.

Κλωσσόπουλον, οὐσ. béjaune. *uccello giovane*. §. κλωσσόπουλον τῆς ὄρνιθας. poussin. *pulcino*.

Κλωσσῶ, Pʹ. pondre. couver. *covare, far l'uovo*. §. κλωσσῶ, φωνάζω ὡς ἡ ὄρνιθα. closser. *chiocciare*.

Κλωσσῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui couve. *colui o colei che cova*.

Κλωστὴ, οὐσ. fil. *filo*.

Κλωστικὸν, οὐσ. ὁ μισθὸς διὰ τὸ κλώσιμον τινὸς πράγματος, ce qu'on paye pour le filage. *quel che si paga per il filato*.

Κλωστὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. filé, ée. *filato, ta*.

Κλώστρα, ούσιας. θηλ. celle qui file. *colei che fila*.

Κλώστης, οὐσ. rouet à filer. *filatojo*.

Κνᾶς, οὐσ. ampelite. *ampelite, sorta di terra*.

Κνήμη, οὐσ. tibia. *tibia*.

Κνησάρι, ἰδὲ Γλιῶα.

Κνησμὸς, οὔσιας. φαγοῦρα. démangeaison. *prurito. pizzicore*.

Κοάζω, Pʹ. φωνάζω ὡς ὁ βάθρακας. coasser. *gracidare*.

Κοάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui coasse. *colui o colei che gracida*.

Κόασμα, οὐσ. l'action de coasser. *il gracidare*.

Κόβγω, κτλ. ἰδὲ Κόπτω.

Κόγχη, οὐσ. auge, baquet. *conca*.

Κογχύλι, οὐσ. coquille. *conchiglia*.

Κογχύλιον, οὐσ. petite coquille. *piccola conchiglia*.

Κοζόκα, οὐσ. espéce de pelisse. *sorta di pelliccia*.

Κόθρος, οὐσ. tour de crible. *giro di crivello*.

Κοιλάδα, ούσιας. vallée. *valle*.

Κοιλαδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a gazouillé. *colui o colei che ha garrito, che ha cantato al par degli uccelli*.

Κοιλάδισμα, οὐσ. gazouillement, le chant des oiseaux. *canto o garrir degli uccelli*.

Κοιλαδιτὴς, ὺσ. chantre. *uccello canoro.*

Κοιλαδῶ, P'. chanter, gazouiller. *cantare, garrire.*

Κοιλαδῶν, ὺσα. μετ. celui ὴ celle qui gazouille. *colui ò colei che canta, che garrisce.*

Κοιλὰς, ἰδὲ Κοιλάδα.

Κοιλία, ὺσ. ventre. *ventre.* §. κοιλιὰ μεγάλη. bédaine. *epaccia, pancia grande.* §. ὁ τοῖχος ἔρριξε μεγάλλω κοιλιαν. la muraille fait le ventre. *la muraglia fa pancia.*

Κοιλιάζω, P'. faire un gros ventre. *far grossa pancia.*

Κοιλιακὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de ventre. *di ventre.*

Κοιλιάρης, ἐπίθ. qui a un gros ventre. *panciuto.*

Κοιλιοδουλεία, οὺσ. goinfrerie. *ghiottoneria.*

Κοιλιόδουλος, ἐπίθ. goinfre. *mangione, pappone.*

Κοιλοπόνημα, ὺσ. l'action d'être travaillée de l'enfantement. *l'esser travagliata dal parto.*

Κοιλόπονος, ουσ. douleur de ventre. *dolor di ventre.* §. κοιλόπονος διὰ τλιὺ γέννα. mal d'enfant, travail d'enfant. *dolori di parto, doglie.*

Κοιλοπονῶ, P'. travailler du mal d'enfant. *esser tormentata dal dolor di parto.*

Κοιλοπονοῦσα, μετ. θηλ. travaillée du mal d'enfant. *tormentata da' dolori del parto.*

Κοῖλος, ἐπίθ. βαθουλός. concave. creux, euse. *concavo, va. cavo, va. scavato, ta.*

Κοιλότης, ὺσ. cavité. concavité, creux. *cavità, concavità, cavo.*

Κοιλοῦλα, ουσ. petit ventre. *piccolo ventre.*

Κοίλωμα, ὺσιας. cavité. *cavità.*

Κοιμηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a dormi. *colui ò colei che ha dormito.*

Κοίμημα, ὺσιας. l'action de dormir. *il dormire.*

Κοιμημένος, η, ον. μετ. endormi, ie. *addormentato, ta.*

Κοιμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a endormi. *colui ò colei che ha addormentato.*

Κοιμησιάρης, ἐπίθ. dormeur. *dormiglione.*

Κοίμησις, ὺσιας. l'action d'endormir, ϗ de s'endormir. *l' addormentare, ϗ l' addormentarsi.* §. κοίμησις τῆς Θεοτόκου. l'assomption de notre Dame. *l' assunzione della Madonna.*

Κοιμίζω, ἰδὲ Ἀποκοιμίζω.

Κοίμισμα, κοιμισμένος. ἰδὲ Ἀποκοίμισμα, ἀποκοιμισμένος.

Κοιμητήριον, ὺσ. cimetière. *cimiterio.* §. κοιμητήριον, τόπος ὅπȣ κοιμοῦνται οἱ ἐν τοῖς μοναστηρίοις. dortoir. *dormitorio.*

Κοιμοῦμαι, P'. dormir. *dormire.* §. κοιμοῦμαι ἕως τὸ μεσημέρι. dormir la grasse matinée. *dormir sino al mezzo dì.*

Κοιμούμενος, η, ον. μετ. dormant. *dormente.*

Κοινὰ, ἐπίρ. communement. vulgairement. *comunemente, volgarmente.*

Κοινοβιάρχης, ουσ. abbé. *abate.*

Κοινοβίτης, ὺσ. cénobite. *cenobita.*

Κοινόβιον, ὺσιας. abbaye. *abbazia.*

Κοινολογηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été divulgué, qui a été publié. *colui ò colei ch'è stato divulgato, publicato.*

Κοινολόγημα, ὺσ. l'action de publier, de rendre public. *divulgamento, publicamento.*

Κοινολογημένος, η, ον. μετ. divulgué, ée. publié, ée. *divulgato, ta. publicato, ta.*

Κοινολογήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a divulgué. qui a publié. *colui ò colei che ha divulgato, che ha publicato.*

Κοινολογῶ, P'. publier, divulguer. *publicare, divulgare.* §. κοινολογῶ, διηγοῦμαι τινί. communiquer. *comunicare.* §. κοινολογῶ νέα. débiter des nouvelles. *spacciare novelle.*

Κοινολογῶν, ὺσα. μετ. celui ὴ celle qui divulgue. qui publie. *colui ò colei che divulga, che publica.*

Κοινὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. commun, ne. *comune.* § κοινός. δημόσιος. pu-
blic,

blic, que. *pubblico, ca.* §. κοινὸς, ἁπλὸς, χυδαῖος. vulgaire. *volgare.* §. λέξις κοινή. mot commun. *voce ordinaria.* §. τὸ κοινόν. le public. *il pubblico.*

Κοινότερα, κοινότερον. ἐπίρ. plus communement. *più comunemente.* §. κοινότερα, ἁπλότερα. plus vulgairement. *più volgarmente.*

Κοινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus commun, ne. *più comune.* §. κοινότερος, ἁπλούστερος. plus vulgaire. *più volgare.*

Κοινότης, ὁσ. le commun, la communauté. *comunità.* §. κοινότης, ἀδελφότης. communauté. *comunità.* §. κοινότης μιᾶς πόλεως, ἑνὸς χωρίου, κτλ. la comune. *il comune, i cittadini.*

Κοινωνηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été communiqué. *colui ò colei ch' è stato comunicato.*

Κοινώνημα, ὄυσ. l'action de communiquer. *il comunicare.* §. κοινώνημα, τὸ μεταλαμβάνειν. communion. *comunione.*

Κοινωνημένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a été communié. *colui ò colei ch' è stato comunicato.*

Κοινωνήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a communié. *colui ò colei che ha comunicato.*

Κοινωνητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. communiable. *comunicabile.*

Κοινωνία, ὁσ. communion. *comunione.*

Κοινωνικὸν, ὄυσ. communion. *l'antifona nel tempo della comunione del sacerdote.*

Κοινωνῶ, Pʹ. κοινολογῶ, communiquer. *comunicare.* §. κοινωνῶ, μεταλαμβάνω. communier. *comunicarsi, comunicare.*

Κοινωνῶν, οῦσα. μετ. communiant. celui ou celle qui communie. *colui ò colei che comunica, che ricève la sagra comunione.*

Κοινῶς, ἐπίρ. communément. *comunemente.* §. κοινῶς, ἁπλᾶ, χυδαίως. vulgairement. *volgarmente.*

Κοίταγμα, ὄσιασ. regard, l'action de regarder. *sguardo, guatamento.*

Κοιταγμένος, η, ον. μετ. regardé. ée. vu. vue. *guardato, ta. veduto, ta.*

Κοιτάζω. Pʹ. regarder. *guardare, guatare.* §. κοιτάζω εἰς τὰ μάτια. regarder fixement. *affissare.* §. κοιτάζω εἰς τὸ πρόσωπον. envisager. *fissare in volto.* §. κοιτάζω μὲ καλὸν μάτι. regarder quelqu'un favorablement, ou de bon oeil. *guardar di buon occhio.* §. κοίταξε καλὰ τί ἔχεις νὰ εἰπῇς. regardez bien à ce que vous allez dire. *badate bene a quel che direte.* §. κοιτάζω μὲ ἐρωτικὰ μάτια. darder de regards amoureux. regarder amoureusement. *guardar amorosamente, guardar con occhi amorosi, con occhi pieni di faville.* §. ἰδὲ πῶς κοιτάζει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ θαυμασμόν. voyez comme ils se regardent les uns les autres avec étonnement. *vedete come si guatano l'un l'altro con istupore.*

Κοιτάζων, ουσα. μετ. regardant, te. *riguardante.*

Κοιτάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a regardé. *colui ò colei che ha guardato, che ha guatato.*

Κοίτασμα, ἰδὲ Κοίταγμα.

Κοιταμένος, ἰδὲ Κοιταγμένος.

Κοίτη, ὁσ. couche. *letto, talamo.*

Κόχα, οὔσιασ. χαράγματα. cran. *tacca, intaccatura.*

Κοκαλάκι, ὄσιασ. osselet. *osserello, ossetto.*

Κοκαλᾶς, ἐπίθ. ἰδὲ Κοκαλιάρης.

Κοκαλένιος, ἐπίθ. osseux. euse. *osseo, ea.*

Κοκαλιάρης, ἐπίθ. ossu, ue. *che ha grandi ossi.*

Κοκαλίζω, Pʹ. ronger. *rodere.*

Κοκαλίζων, ουσα. μετ. rongeant, te. qui ronge. *rodente, che rode.*

Κοκαλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rongé. *colui ò colei che ha roso.*

Κοκάλισμα, ὄσ. l'action de ronger. *rodimento.*

Κοκαλισμένος, η, ον. μετ. rongé, ée. *roso, sa.*

Κοκαλώδης, ἐπίθ. osseux. *osseo.*

Κόκαλον, ὄσ. os. *osso.* §. κόκαλον τοῦ κήτου. barbes de baleine. *barba di*

di balena. §. κόκαλον τοῦ ψαριοῦ. arête de poisson. *lisca.* §. κόκαλον εἰς τὸ ὁποῖον χωρίζουν τὰ κοντύλια. fendoir pour les plumes. *fenditojo.*

Κόκοτος, ἢ Κόκορος, ἴδε Πετεινός.

Κοκκίνα, οὐσ. rougeole. *rosolia.*

Κοκκινάδα, οὐσ. rousseur, rougeur. *rossore, rossezza.*

Κοκκινάδι, οὐσ. le roux. *il rosso.* §. κοκκινάδι τοῦ χρόκου. carthame. *zafferano saracinesco.* §. κοκκινάδι τοῦ αὐγοῦ. jaune d'oeuf. *rosso d'uovo.* §. κοκκινάδι. μὲ τὸ ὁποῖον ἀλείφουν αἱ γυναῖκες τὸ πρόσωπον. fard. *belletto, rossetto.* §. ὅστις ἔχει κοκκινάδια εἰς τὸ πρόσωπον. celui ou celle qui a des rougeurs sur visage. *fegatoso, sa.*

Κοκκινίζω. Ρ'. Ἐν. rougir. roussir. *tigner di rosso, far diventar rosso.* §. κοκκινίζω, οὐδ. rougir. *arrossire, divenir rosso.*

Κοκκινίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rougit, qui fait rouge. *colui ò colei che fa rosso.* §. κοκκινίζων, μετ. οὐδ. celui ou celle qui tire sur le rouge. *colui ò colei che tira sul rosso, rosseggiante.*

Κοκκινίσας, σασα, μετ. Ἐν. celui ou celle qui a fait rouge. *colui ò colei che ha fatto rosso.* §. κοκκινίσας, μετ. οὐδ. ὅστις ἐκοκκίνισεν. ἔγινε κόκκινος. celui ou celle qui est devenu rouge. *colui ò colei ch' è divenuto rosso.*

Κοκκίνισμα, οὐσ. l'action de rougir. *il divenir rosso.* §. κοκκίνισμα τοῦ προσώπου ἀπὸ ἐντροπήν. honte. confusion. pudeur. *arrossimento, l'arrossire.*

Κοκκινισμένος, η, ον. μετ. rougi, ie. *arrossito, ta.*

Κοκκινογένης, ἐπίθ. celui qui a la barbe rouge. *colui che ha la barba rossa.*

Κοκκινογούλι, κοκκινολάχανον, οὐσ. betterave. *barbabietola.*

Κοκκινόκωλος, οὐσιασ. εἶδος μαϊμοῦς, grossinge, *scimmione.*

Κοκκινομάλλης. ἐπίθ. celui qui a les cheveux roux. *colui che ha i capelli rossi.*

Κοκκινόξυλον, οὐσ. sandal. *sandalo.*

Κόκκινος, η, ον. ἐπίθ. rouge, *rosso.*

Κοκκινώτζικος, η, ον. ἐπίθ. rougeâtre. *rossastro.*

Κοκκινότριχος, η, ον. ἐπίθ. rousseau. *di pelo rosso.*

Κόκκος, οὐσ. baie. *bacco. coccola.*

Κόκκυγας, κόκκυξ. οὐσιασ. coucou. *cuculo.*

Κολάζω. Ρ'. damner. *dannare.* §. κολάζομαι. se damner. *dannarsi.*

Κολάζων, ουσα. μετ. damnant, te. *dannante, che danna.*

Κόλακας, ἐπίθ. adulateur, flatteur. *adulatore.*

Κολακεία, οὐσ. adulation, flatterie. *adulazione, lusinga.*

Κολακευθείς, ἶσα. μετ. celui ou celle qui a été flatté. *colui ò colei ch' è stato adulato.*

Κολάκευμα, οὐσ. flatterie. *lusinga.*

Κολακευμένος, η, ον. μετ. flatté, ée. *adulato, ta. lusingato, ta.*

Κολακεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a flatté, *colui ò colei che ha adulato.*

Κολακευτής, ἐπίθ. flatteur. *adulatore.*

Κολακευτικά, ἐπίρ. flatteusement, avec flatteries. *lusinghevolmente, con lusinghe, con adulazioni.*

Κολακευτικός, ή, όν. ἐπίθ. flatteur, euse. *lusinghiere, adulatorio.*

Κολακευτός, ή, όν. ἐπίθ. plein de mignardises, *lusinghevole.*

Κολακεύτρα, οὐσ. flatteuse. *lusinghiera.*

Κολακεύω, Ρ'. flatter. *lusingare, adulare.*

Κολακεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui flatte. *colui ò colei che adula, che lusinga.*

Κολαντρίζω, Ρ'. manier, patiner. *maneggiare.*

Κολαντρίζων, ουσα. μετ. maniant, te. patinant, te. *maneggiante.*

Κολάντρισμα, οὐσ. maniement. *il maneggiare.*

Κολαντρισμένος, η, ον. μετ. manié, ée, patiné, ée. *maneggiato, ta.*

Κόλαξ, ἐπίθ. adulateur, flat-

flatteur, *adulatore, lusinghiere.*

Κολάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a damné. *colui o colei che ha dannato.*

Κόλασις, ἡ. enfer. *inferno.*

Κόλασμα, ατος. damnation. *dannazione.*

Κολασμένος, η, ον, μετ. damné, ée. *dannato, ta.*

Κολασμός, ὁ. tourment. *tormento.*

Κολαστής, ἐπίθ. celui qui damne. *colui che danna.*

Κολαστικός, ή, όν. ἐπίθ. damnable. *dannevole.*

Κολαφίζω, P'. souffleter, donner des soufflets. *schiaffeggiare, dare schiaffi.*

Κολαφίζων, ουσα. μετ. soufletant, te. *schiaffeggiante.*

Κολαφίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a souffleté. *colui o colei che ha schiaffeggiato.*

Κολάφισμα, ατος. l'action de souffleter. *schiaffeggiamento, lo schiaffeggiare.*

Κόλαφος, ὁ. soufflet. *schiaffo.*

Κολίανδρον, ου. coriandre. *coriandro.*

Κολιοσαύρα, ας. lézard. *lucertola.*

Κολιτζίδα, ἡ. bardane. *bardana.* §. κολιτζίδα, μεταφ. ὁ ἐνοχλητικός, ὅπου ἐνώνεται μὲ τινά καὶ δὲν τὸν ἀφίνει ἥσυχον, ἀλλὰ τὸν ἐνοχλεῖ, ennuyant, importun. *appiccaticcio.*

Κόλλα, ας. colle. gluten. *colla, glutine.*

Κολληθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été collé. *colui o colei ch'è stato incollato.*

Κόλλημα, ατος. l'action de coler. *l' incollare.* § κόλλημα, προσκόλλημα. attachement. *attaccamento.*

Κολλημένος, η, ον. μετ. collé, ée. *incollato, ta.* §. κολλημένος, προσκολλημένος. attaché, ée. *attaccato, ta.*

Κολλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a collé. *colui o colei che ha incollato.*

Κόλλησις, ἰδὲ Κόλλημα.

Κολλητά, ἐπίθ. à côté, tout proche. *a lato.*

Κολλητήρι, ου. soudure. *saldatura.*

Κολλητής, ἐπίθ. celui qui colle. *colui che incolla.* §. κολλητής, ὅστις προσκολλᾷ. celui qui attache. *colui che attacca.*

Κολλητός, ή, όν. ἐπίθ. qu' on peut attacher. *che si può attaccare.*

Κολλητικός, ή, όν. ἐπίθ. glutineux, euse. *glutinoso, sa.* §. ἰατρικά κολλητικά. collétiques. *riunitivi.*

Κόλλυβα, ἰδὲ Κόλυβα.

Κολλύριον. ὁ. collyre. *collirio.*

Κολλῶ, κολλᾷ, P'. coller. *incollare.* §. κολλῶ, ᾶς. s'attacher. *attaccarsi.* §. αὐτὴ ἡ ἀρρωστία εὔκολα κολλᾷ, ce mal se communique aisément. *questo male s' attacca, si comunica facilmente.* §. κολλῶ τὰ μέταλλα. souder. *saldare.* §. μὲ ἐκόλλησεν ὁ θυμός. la colère me prit. *la collera mi prese.* §. μὲ ἐκόλλησεν ἡ πανούκλα. je suis attaqué de la peste. *sono attaccato dalla peste.*

Κολοβός, ή, όν. ἐπίθ. tronqué, ée. *manco, ca.*

Κολοβωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été mutilé, qui a été tronqué. *colui o colei ch' è stato mutilato, troncato.*

Κολόβωμα, ατος. mutilation. *mutilazione.*

Κολοβωμένος, η, ον. μετ. tronqué, ée. mutilé, ée. *troncato, ta. mutilato, ta.*

Κολοβώνω, P'. tronquer, mutiler. *mutilare, troncare.*

Κολοβώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui mutile. *colui o colei che mutila.*

Κολοβώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mutilé. *colui o colei che ha mutilato.*

Κολόβωσις, εως. mutilation. *mutilazione.*

Κολοιός, οῦ. corneille, *cornacchia.*

Κολοκύθι, ου. citrouille. courge. *zucca.*

Κολοκυθιά, ᾶς. plante qui produit des citrouilles. *pianta che produce le zucche.*

Κολοκυθόσπορος, ου. semence de citrouille. *semenza di zucca.*

Κολοκυθίδι, ἰδὲ Κολοκύθι.

Κολόνα, ὤσιας. colonne: *colonna*.

Κολονέλος, οὐσ. colonel. *colonnello*.

Κολοσσὸς, ὤσιας. colosse. *colosso*.

Κολῦρος, ὤσ. colure. *coluro*.

Κολοφὼν, ὤσ. cime. sommité. *cima, sommità*.

Κόλπος, κὴ χόλφος, οὐσ. sein, giron. *seno, grembo*. §. χόλφος τῆς θαλάσσης. golfe. *golfo*.

Κόλυβα, ὤσ. colybes. *colibi*.

Κολυβογράμματα, ὤσ. les prémiers rudiments des enfants. *i primi rudimenti de' fanciulli*.

Κολυβοδιδάσκαλος, ὤσιας magister. *pedantuzzo*.

Κολυμβύθρα, οὐσ. baptistère, fonts. *battisterio, fonte*.

Κολύμβημα, κολύμβισμα, ὤσ. natation. l'action de nager. *nuoto, nuotamento*.

Κολυμβήσας, σασα. μετ. cellui ἢ celle qui a nagé. *colui ò colei che ha nuotato*.

Κολυμβιστὰ, ἐπίρ. à la nagé. *a nuoto*.

Κολυμβιστὴς, κολυμβητὴς, ἐπίθ. nageur. *nuotatore*.

Κολυμβίστρα, ἐπίθ. celle qui nage. *nuotatrice, colei che nuota*.

Κολυμβῶ, P'. nager. *nuotare*.

Κολυμπῶ, κτλ'. ἰδὲ Κολυμβῶ, κτλ'.

Κόμαρον, κομαρεά, ἰδὲ Κύμαρον, κυμαρεά.

Κομάτι, ἰδὲ Κομμάτι.

Κόμη, ὤσιας. chevelure. *chioma*.

Κόμης, ὤσ. comte. *conte*.

Κομήτης, ὤσιας. cométe. *cometa*.

Κόμι, ὤσ. gomme. *gomma*.

Κόμμα, ὤσ. comma. *due punti*.

Κομματάκι, οὔσιας. petit morceau, très-petit morceau. *frusto, pezzetto, pezzo*.

Κομματζοῦλι, οὐσ. petit morceau. *pezzetto*. §. κομματζοῦλι ῥούχου. chanteau. *gherone*.

Κομμάτι, ὤσ. morceau. *boccone, pezzo*. §. αὐτὸ εἶναι τὸ κομμάτι τῆς ἐντροπῆς. c'est le morceau honteux. *quest' è il boccone della vergogna*. §. κομμάτι, ἕνα κομμάτι πανὶ ἀκόμαιον. une pièce de toile. *una pezza di tela*. §. ἕνα κομμάτι τυρὶ. un morceau de fromage. *un pezzo di formaggio*. §. ἕνα κομμάτι τυρὶ, ἤγουν ἕνα κεφάλι. une forme de fromage. *una forma di cacio*. §. κομμάτι κομμάτι. brin à brin, par pièces. *a pezzi a pezzi*. §. τὸν ἔκαμεν κομμάτια κομμάτια. il l'a mis en pièces. *lo ha fatto in pezzi*. §. κομμάτια, κανόνια, κτλ'. pièces de canons. *pezzi di cannone, d' artiglieria*.

Κομματιάζω, P'. tailler en pièces, reduire en morceaux. *ridurre, mettere in pezzi, spezzare*.

Κομματιὰ, οὐσ. l'action de tailler. *il tagliare*. §. κομματιὰ, ὤσ. coup de canon. *colpo di cannone, cannonata*.

Κομματιάζων, ὤσα. μετ. celui ἢ celle qui taille en pièces, qui réduit en morceaux. *colui ò colei che sminuzza, che spezza, che taglia a pezzi*.

Κομματιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a taillé, qui a mis, qui a réduit en pièces, en morceaux. *colui ò colei che ha tagliato, che ha ridotto, che ha fatto a pezzi*.

Κομματίασμα, ὤσ. brisure, cassure, l'action de mettre en pièces. *spezzamento, il tagliar a pezzi*.

Κομματιασμένος, η, ον. μετ. taillé, ée. en pièces, decoupé, ée. *tagliato, ta. a pezzi, sminuzzato, ta. spezzato, ta*.

Κομμένος, η, ον. μετ. coupé, ée. *tagliato, ta*.

Κομμὸς, ἰδὲ Κόψιμον.

Κομπάκι, ὤσ. petit bouton. *bottoncino*.

Κομπαρεά, ἰδὲ Κυμπαρεά.

Κομπάσον, ἰδὲ Διαβήτης.

Κομπαστὴς, ἐπίθ. hableur, craqueur. *millantatore, arcifanfano*.

Κομπὶ, ὤσ. bouton. *bottone*. §. ξηλυκόνω τὰ κομπιά. boutonner. *abbottonare*.

Κομπιάζω, P'. être presque suffoqué d'un morceau. *esser quasi soffo-*

ca-

cato da un boccone, restar il boccone in gola.

Κομπίασμα, ὑσ. l'action d'être presque suffoqué d'un morceau, l'action de rester le morceau dans le gosier. *l'esser quasi soffocato da un boccone, il restar il boccone in gola.*

Κομπιάρικος, ἐπίθ. grumeleux, euse, *gropposo, sa. scabro, bra.*

Κομπιασμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle à qui est resté un morceau dans le gosier. *colui ἢ colei a cui è restato un boccone in gola.*

Κόμπλαις, ὑσ. les plis du papier. *le crespe della carta.*

Κομπλιάζω, P'. se rider. *increspaрsi.*

Κομπλίασμα, ὑσ. l'action de se rider, *l'incresparsi.*

Κομπλιασμένος, η, ον. μετ. ridé, ée. *increspato, ta.*

Κομποβέλονον, οὐσ. épingle. *spilletto, spillo.*

Κομπόδεμα, ὑσ. l'action de nouer. *l'annodare.*

Κομποδεμένος, η, ον. μετ. noué. ée, *annodato, ta.*

Κομποδένω, P'. nouer. *annodare.*

Κομποδένων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui noue. *colui ἢ colei che annoda.*

Κομποδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a noué. *colui ἢ colei che ha annodato.*

Κομποθηλυά, ὑσ. boutonnière. *asolo.*

Κομπολόγι, ὑσιας. chapelet. patenôtres. *corona.*

Κόμπος, οὐσ. noeud. *nodo.* §. κόμπος σχοινιοῦ. alliement. *nodo, cappio.* §. λύω τὸν κόμπον. dénouer. *disnodare.* §. κόμπος, σταλαγματιά. goutte. *goccia, gocciola.* §. κόμπος τοῦ καλαμιοῦ, noeud. *nocchio, bernoccolo.* §. ἂς ρίξωμεν τὸν κόμπον διὰ νὰ ἰδοῦμεν ποῖος ἔχει νὰ πληρώσῃ. tirons à la courte paille, pour voir le quel doit payer. *giuochiamo alle buschette, per vedere a chi tocca di pagare.* §. κόμπος τοῦ λαιμοῦ. le noeud du cou. *nodo del collo.* §. κόμπος σιδηρᾶς ῥάβδου, virole. *gorbia.* §. ψέματαις ὡς τὸν κόμπον τοῦ λαιμοῦ σου. vous mentez par la gueule. *mentite per la gola.*

Κομποσχοίνι, ὑσ. cordon. *cordone.*

Κόμπωμα, οὐσ. θηλύκωμα. l'action de boutonner. *l'abbottonare.* §. κόμπωμα, l'action de nouer. *allacciamento.*

Κομπωμένος, η, ον. μετ. θηλυκωμένος. boutonné, ée. *abbottonato, ta.* §. κομπωμένος. δεμένος μὲ κόμπον. noué, ée. *annodato, ta.*

Κομπώνω, P'. θηλυκώνω, boutonner. *abbottonare.* §. κομπώνω, δένω μὲ κόμπον. nouer. *annodare.*

Κομψός, ἐπίθ. élégant. te. *elegante.*

Κομψότατα, ἐπίρ. très-élégamment. *elegantissimamente.*

Κομψότατος, ἐπίθ. très-élégant, te. *legantissimo, ma.*

Κομψότερος, ἐπίθ. plus élégant, te. *più elegante.*

Κομψότης, ὑσ. élégance. *eleganza.*

Κομψῶς, ἐπίρ. élégamment. *elegantemente.*

Κονδύλι, οὐσιας. plume. *penna.*

Κονδυλιά, οὐσ. plumée, coup de plume. *tratto di penna, pennata.*

Κονδυλομάχαιρον, ὑσ. canif. *temperino.*

Κονακάκι, ὑσ. petit logis. *piccolo alloggio.*

Κονάκι, ὑσιας. logement, logis. *alloggio.* §. κονάκι, ξενοδοχεῖον. auberge. *albergo, locanda.* §. δίδω κονάκι, donner la retraite. *albergare.* §. ἀλλάζω κονάκι. déloger. *diloggiare, sloggiare.*

Κόνιασμα, ὑσ. l'action de loger. *l'alloggiare.*

Κονιασμένος, η, ον. μετ. logé, ée. *alloggiato, ta. albergato, ta.*

Κονιάσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a donné la retraite. *colui ἢ colei che ha albergato.* §. κονιάσας, σασα. μετ. ὐδ. celui ἢ celle qui a logé. *colui ἢ colei che ha alloggiato.*

Κονιαστής, ἐπίθ. hôtelier. *albergatore.*

Κονιάζω, P'. loger. *alloggiare, albergare.*

Κονιάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui loge. *colui*

ȣ colei che alloggia. §. κονδάων, ὅςις δίδει κονάκι. celui ȣ celle qui loge, qui donne logis. colui ȣ colei che dà alloggio, che alberga.

Κονιαρκτίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a fait de la poussière. colui ȣ colei che ha impolverato.

Κονιάρκτισμα, P'. l'action de faire de la poussière. il far polvere.

Κονιαρκτίζω, P'. faire de la poussière, couvrir, remplir de poussière. riempir di polvere, far polvere, coprir di polvere, impolverare.

Κονιαρκτίζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui fait de la poussière, qui remplit de poussière. colui ȣ colei che impolvera.

Κονιαρκτισμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de poussière. coperto, ta. di polvere.

Κονιαρτὸς, ούσ. poussière. polvere.

Κόνιδα, ὁσ. lente. lendine.

Κονιδιάζω. P'. faire de lentes, être rempli de lentes. far lendini, empirsi di lendini.

Κονιδιάρης, κονιδιάρικος, ἐπίθ. plein, ne. de lentes. lendinoso, sa.

Κονιδίασμα, ούσ. l'action de se remplir de lentes. il riempiersi di lendini.

Κονιδιασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de lentes. lendinoso, sa.

Κονιορτὸς, ούσ. poudre, poussière. polvere.

Κόνσολος, ὁσιας. consul. console.

Κοντὰ, ἐπίρ. proche, voisin. près. vicino, presso. §. κοντὰ εἰς τὸ σπῆτι. près de la maison. vicino alla casa. §. ἀπὸ κοντὰ. de près. dappresso. §. εἶμαι κοντὰ. être proche. esser vicino. §. εἶμαι κοντὰ νὰ μισσέψω. êtres près de partir. esser in procinto di partire, esser di partenza.

Κόνταιμα, κονταιμένος, κονταίνω, κτλ. ἰδὲ Κόντεμα, κοντεμένος, κοντένω.

Κοντάκι, ούσ. τὸ κοντάκι τοῦ τουφεκιοῦ. crosse d'arquebuse. calcio d'archibugio.

Κονταχιανὸς, κονταχινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. courtaud, de. bassotto, ta. cazzatello, la.

Κονταράκι, ὁσιας. petite lance. piccola lancia.

Κονταρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été frappé avec une lance. colui ȣ colei ch'è stato percosso con una lancia.

Κοντάρωμα, ὁσ. l'action de donner des coups de lance. il percotere colla lancia.

Κονταρωμένος, η, ον. μετ. frappé, ée. avec une lance. percosso, sa, colla lancia.

Κονταρώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a été frappé avec un lance. colui ȣ colei ch'è stato percosso con una lancia.

Κονταρεύτης, ὁσ. archer. lanciatore.

Κονταρώνω, P'. lancer, frapper avec la lance. lanciare, percuotere colla lancia.

Κονταρώνων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui frappe avec la lance. colui ȣ colei che percuota colla lancia.

Κοντάρι, ὁσ. lance. lancia.

Κονταριὰ, ούσ. coup de lance. colpo di lancia, astata.

Κονταροπόλεμος, ὁσ. joute, carrousel. giostra.

Κονταροσίδερον, ὁσ. le fer de la lance. il ferro della lancia.

Κοντέα, ὁσ. comté. contea.

Κόντες, ὁσ. comte. conte.

Κοντέσα, ούσ. comtesse. contessa.

Κοντυνθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été raccourci. colui ȣ colei ch'è stato accorciato.

Κόντυμα, ὁσ. accourcissement, raccourcissement. accorciamento, raccorciamento. §. κόντυμα, πλησίασμα. proximité. prossimità.

Κοντυμένος, η, ον. μετ. accourci, ie. raccourci, ie. accorciato, ta. raccorciato, ta.

Κοντύνας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a raccourci. colui ȣ colei che ha raccorciato.

Κοντευτὴς, ούσ. celui qui raccourcit. colui che accorcia, accorciatore.

Κοντευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. accostable. approssimevole.

Κοντευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ.

qu'

qu'on peut raccourcir. *che si può raccorciare.*

Κοντάίνω, ωσ. accourcir, raccourcir. *accorciare, raccorciare.* §. κονταίνω. πλησιάζω, ἤμαι σιμά. être près. *esser vicino.* §. κονταίνω τὰ τελειώσω, κονταίνω εἰς τὸ τέλος. je suis près de la fin. *son vicino alla fine.*

Κονταίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui raccourcit. *colui o colei che raccorcia.* §. κονταίνων, ὅτις εἶναι σιμά, πλησιάζων. approchant, te. celui ou celle qui est près. *colui o colei ch'è vicino, ch'è in procinto.*

Κόντεψις, ἰδὲ Κόνταιμα.

Κοντάλι, ἰδὲ Κονδύλι, κτλ.

Κοντήτερος, η, ον. ἐπίθ. plus court, te. *più corto, ta.*

Κόντιτα, ὑσ. ζαχαρᾶτα, des dragées. *confettare.*

Κοντογοῦνι, ουσ. sorte de pelisse courte. *sorta di pelliccia corta.*

Κοντογραφία, ὑσ. écriture breve. *scrittura breve.*

Κοντοκράτημα, ουσ. l'action de tenir court. *il tenere corto.*

Κοντοκρατημένος, η, ον. μετ. tenu, ue. court. *tenuto, ta. corto.*

Κοντοκρατῶ, P'. tenir de court. *tenere corto.* §. κοντοκρατῶ, κρατῶ ἀπὸ κοντά, ἀπὸ σιμά. tenir de près. *tener da vicino.*

Κοντολογῆς, ἐπίρ. bref, brièvement. *breve, brevemente.*

Κοντολογία, ὑσ. brièveté. *brevità, breviloquio.*

Κοντολογῶ, P'. abreger. *abbreviare, parlar breve.*

Κοντομάζωμα, ὑσ. l'action d'amasser en peu de temps. *l'ammassare cortamente, in poco tempo.*

Κοντομαζωμένος, η, ον. μετ. amassé en peu de temps. *raccolto cortamente, in poco tempo.*

Κοντομαζώνω, P'. amasser en peu de temps. *raccogliere cortamente, in poco tempo.*

Κοντομάνικος, ἐπίθ. qui a des manches courtes. *che a le maniche corte.*

Κοντοπιστεύω, P'. être près à croire. *esser in procinto di credere.*

Κοντός, ή, όν. ἐπίθ. court, te. *corto, ta.* §. κοντός, βραχύς. bref, ève. *breve.*

Κοντόσταυλος, ἐπίθ. connétable. *contestabile.*

Κοντότατος, η, ον. ἐπίθ. très-court, te. *cortissimo, ma.*

Κοντότερος, η, ον. ἐπίθ. plus court, te. *più corto, ta.*

Κοντότης, ουσ. brièveté. *cortezza.*

Κοντούτζικος, η, ον. ἐπίθ. courtaud, de. *bassetto, ta.*

Κόντουρος, ἐπίθ. qui a la queue coupée, courtaud. *codimozzo, cortaldo.*

Κοντοφθαλμία, ὑσ. myopie. *miopia, vista corta.*

Κοντόφθαλμος, η, ον. ἐπίθ. myope, celui ou celle qui a la vue courte, miope, *bircio, ia. corto, ta. di vista.*

Κοντύλι, ἰδὲ Κονδύλι. κτλ.

Κόντυρος, ἐπίθ. courtaud. *cortaldo.*

Κόξα, ὑσ. κόξα τοῦ ποδαριοῦ. jarret. *garetto.*

Κοπάδι, ουσ. betail, bestiaux. *bestiame, armento.* §. κοπάδι. troupe. *truppa.* §. ἕνα κοπάδι παιδιά. quantité d'enfans. *fanciullaja.*

Κοπαδάκι, ὑσιασ. μικρὸν κοπάδι. petit troupeau. *branco, greggiuola.*

Κοπαδιάζω, P'. attrouper. *schierare, metter in truppa.*

Κοπαδιαστά, ἐπίρ. en troupe. *in truppa, in ischiera, in frotta.*

Κοπανιά, ὑσ. coup de massue. *colpo di mazza, mazzata.* §. μιὰ κοπανιά, εἰς μίαν κοπανιάν, ἤγουν παρευθύς. dans un clin d'oeil. *in un batter d'occhio.*

Κοπανίζω, P'. concasser. piler. *pestare.* §. κοπανίζω τὸ λινάρι. espader, écanguer, broyer le lin. *scotolare, gramolare.* §. καλὰ μὲ ἐκοπάνισεν, ἤγουν καλὰ μὲ ἔδειρε. il l'a bien frappé. *l'ha ben battuto.*

Κοπανίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui pile. *colui o colei che pesta.*

Κοπανίσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a pilé. *colui o colei che ha pestato.*

Κοπάνισμα, ουσ. l'action de concasser. *pestamento.* §. κοπάνισμα τῶν λιναριῶν

ταριά. l'action d'écanguer. *lo scatolare*, *il gramolare*.

Κοπανισμένος, η, ον. μετ. concassé, ée. pilé, ée. *pestato*, *ta*. §. λινάρι κοπανισμένον. du lin écangué, broyé. *lino scotolato*, *gramolato*.

Κοπανιστά, ἐπίῤ. en pilant. *pestando*.

Κοπανιστῆρι, ἰοῦ. espade, écang. *scotola*.

Κοπανιστής, οῦ. celui qui pile. *colui che pesta*. §. κοπανιστής, ὅπου κοπανίζει τὸ λινάρι. celui qui écangue. *colui che scotola*.

Κοπανιστός, ή, όν. ἐπίῤ. qu'on peut piler. *che si può pestare*.

Κόπανος, ου. pilon. *pestello*. §. κόπανος τοῦ λιναριοῦ. écang, espade. *scotola*. §. κόπανος τῆς πόρτας. le battant d'une porte. *il battitojo d'una porta*.

Κοπέλα, ἡ. κόρη, κοράσιον. pucelle. *zitella*. §. κοπέλα, δούλη, δουλεύτρα. servente. *serva*.

Κοπελάκι, ιοῦ. νέον παιδάκι, petit jeune garçon. *giovanetto*, *ragazzino*.

Κοπέλι, ιοῦ. νέος, παλικαράκι, jeune homme. *giovanetto*. §. κοπέλι, δοῦλος, valet. *servo*, *servitore*.

Κοπελοπούλα, κοπελοῦδα, ἡ. jeune fille, *ragazzina*.

Κόπια, ἡ. copie. *copia*.

Κοπιάζω, Ρ'. 'Ετ. fatiguer. *faticare*, *affaticare*. §. κοπιάζω, ἰδ. fatiguer. *affaticarsi*. §. πολὺ ἐκοπίασεν ἕως νὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. il a bien ahané avant que de venir à bout de ce travail. *ha molto penato prima di venir a fine di questo lavoro*. §. ματαίως κοπιάζει. vous avez beau faire. *voi avete bel fare*. §. κοπιάζω, δυσκολεύομαι. peiner. *penare*, *durar fatica*. §. κόπιασε σὲ παρακαλῶ, venez je vous prie. *venite vi prego*. §. κόπιασε μέσα, entrez s'il vous plait. *entri se le piace*. §. κοπιάσετε εἰς τὸ καλόν. adieu, adieu jusqu'à revoir. *addio*, *a rivedersi*, *vadano con Dio*. §. σὲ παρακαλῶ κόπιασε εἰς τὸ καλόν, καὶ μὴ μὲ ἐνοχλῇς, allez vous en, je vous prie, ne me rompez pas la tête. *vada con Dio*, *la prego*, *non m'importuni*, *non mi rompa la testa*.

Κοπιάζων, ουσα. μετ. fatiguant, te. celui ή celle qui donne de la fatigue. *fatigante*, *colui ή colei che affatica*. §. κοπιάζων, ὅστις κοπιάζει. κάμνει κόπον. fatigant, te. qui se donne de la fatigue. *affaticante*, *che si affatica*.

Κοπιάρω, Ρ'. copier. *copiare*.

Κοπιάσας, ασα. μετ. 'Ετ. ὅστις ἔκαμε τινὰ νὰ κοπιάσῃ. celui ή celle qui a fatigué quelqu'un. *colui ή colei che ha affaticato qualcheduno*. §. κοπιάσας, ἰδ. celui ή celle qui s'est donné de la fatigue. *colui ή colei che si è affaticato*.

Κοπίασις, εως, ἡ. l'action de fatiguer, fatigue. *l'affaticare*, *l'affaticarsi*.

Κοπιασμένα, ἐπίῤ. d'une manière fatigante. *faticosamente*.

Κοπιασμένος, η, ον. μετ. fatigué, ée. las, se. *faticato*, *ta*. *affaticato*, *ta*, *stanco*, *ca*. §. κοπιασμένος ὑπερβολικά. outré de fatigue. *molto affaticato*.

Κοπιαστής, οῦ. lassant. *stanchevole*.

Κοπιαστικά, ἐπίῤ. péniblement. *penosamente*, *faticosamente*.

Κοπιαστικός, ή, όν. ἐπίῤ. fatigant, te. lassant, te. *stanchevole*, *affaticante*. §. κοπιαστικός, ὅπου κοπιάζει, ἐργάζεται. laborieux, euse. *laborioso*, *sa*. *affaticante*. §. κοπιαστικός, δύσκολος, δυσχερής, pénible. *penosa*, *sa*.

Κοπιαστικώτατα, ἐπίῤ. très-péniblement. *faticosissimamente*.

Κοπιαστικώτατος, η, ον. ἐπίῤ. très-laborieux, euse. *affaticatissimo*, *ma*. §. κοπιαστικώτατος, ὅπου φέρει μεγάλον κόπον. très-pénible. *faticosissimo*, *ma*.

Κοπιαστικώτερα, ἐπίῤ. plus péniblement. *più faticosamente*.

Κο-

Κοπιαστικώτερος, ου, ον. ἐπίθ. ὁπῦ προξενεῖ περισσότερον κόπον. plus pénible. più faticoso, sa. §. κοπιαστικώτερος, ὁπῦ κοπιάζει περισσότερον. plus laborieux, euse. più laborioso, sa.

Κοπιαστός, ὴ, όν. ἐπίθ. fatigué, ée. faticato, ta.

Κοπίδι, ιῦ. couteau de cordonnier. coltello di calzolajo.

Κοπιῶ, Ρ'. ἰδὲ Κοπιάζω.

Κοπιῶν. μετ. ἀρ. laborieux. affaticante, affaticatore.

Κοπιῶσα, μετ. θηλ. laborieuse, affaticante, affaticatrice.

Κόπος. ὁ. fatigue, peine. fatica, pena. §. λάβε τὸν κόπον. donnez vous la peine. prendetevi l'incomodo. §. μὲ μεγάλον κόπον, avec très grande peine, faticosissimamente. §. κόπους παρέχω. donner de la besogne. metter in faccenda, dar facenda. §. θέλει βάλω κάθε κόπον διὰ νὰ σᾶς δουλεύσω, je ferai mon mieux, je ferai le possible pour vous servir. farò il possibile, farò quanto potrò per servirvi. §. μὲ τὸν κόπον μου, par mon travail, col mio travaglio, colla mia fatica.

Κοπρένιος, νια. ἐπίθ. excrémenteux, euse. escrementizio, zia. §. κοπρένιος, μεταφ. ποταπός, οὐδιποτένιος, vil, chétif, qui ne vaut guère. vile, abbietto, da poco.

Κοπριά, ἡ. engrais. letame, concime. §. κοπριὰ τῶν ζώων. fiente. fimo, stallatico. §. κοπριά, σκατά. merde. merda. §. κοπριά, μυρδαριά. ordures. lordure.

Κοπρίζω, Ρ'. κοπρίζω τὴν γῆν. engraisser, fumer. concimare, alletamare. §. κοπρίζω, χέζω. λέγ. διὰ τὰ ζῶα. fienter. stallare, cacare.

Κοπρίζων, ζουσα. μετ. ὅστις κοπρίζει τὴν γῆν. celui ou celle qui engraisse. qui fume. colui o colei che concima. §. κοπρίζων, ζῶον, ὁπῦ κοπρίζει. qui fiente. animale, che stalla.

Κοπρίσας, σασα. μετ. ὁ κοπρίσας τὴν γῆν, celui ou celle qui a fumé. colui o colei che ha concimato. §. κοπρίσας, ὁποῦ ἐκόπρισε. celui ou celle qui a fienté. colui o colei che ha stallato.

Κόπρισμα, τό. τὸ κόπρισμα τῆς γῆς. l'action d'engraisser. il concimare.

Κοπρισμένος, η, ον. μετ. engraissé, ée. concimato, ta.

Κοπριστής, οῦ. celui qui engraisse. concimatore.

Κοπρόλακκος, ὁ. fumier. letamajo.

Κοπρομέλισσα, ἡ. bourdon. pecchione.

Κόπρος, ὁ, σκατόν. excrement. bran. sterco, merda. §. κόπρος, κοπριὰ διὰ τοὺς κάμπους, engrais. concime. §. κόπρος, μυρδαριά. ordures, immondezze, lordure.

Κοπρόσκυλον, τό. un vilain chien. un brutto cane.

Κοπρότοπος, ὁ. fumier. letamajo.

Κοπρών, ὁ. voirie. pubblico letamajo.

Κοπτερός, ὴ, όν. ἐπίθ. coupant, te, tranchant, te. tagliente. §. τὸ κοπτερόν, le taillant. taglio, filo di taglio.

Κόπτω, καὶ κόφτω, Ρ'. χωρίζω. tailler, trancher. tagliare. §. κόπτω, τζακίζω. couper, rompre. rompere. §. πολὺ μὲ κόφτει δι' αὐτόν, ἤτοι δὲν μὲ μέλει δι' αὐτόν, je ne me soucie pas de lui. non mi curo di lui. §. πολὺ μὲ κόφτει δι' αὐτόν, ἤτοι εἶμαι εἰς μεγάλην ἔγνοιαν, εἰς μεγάλην φροντίδα δι' αὐτόν, je suis en peine pour lui. sto in gran pena per lui. §. τίποτες δὲν μὲ κόφτει. je ne m'en soucie pas. non me ne curo. §. αὐτὰ εἶναι πράγματα ὁπῦ δὲν μὲ κόφτουν, ce sont des choses qui ne me touchent pas. queste son cose che non mi toccano. §. κόφτω τὴν ἀναπνοήν τινός. ôter la respiration à quelqu'un. levar il respiro a qualcheduno. §. τὸ ἔκοψε τὴν καρδιάν. il lui a ôté le courage. il l'a decouragé. gli ha levato il coraggio. §. ὁ ἰατρὸς τὸ ἔκοψε τὸ κρασί, le mé-

de-

decin lui a ôté le vin, ὢ il lui a ordonné de s'abstenir du vin. *il medico gli ha levato il vino, gli ha impedito l'uso del vino*. §. κόπτει τlὼ ὄρεξιν. ôter l'appetit. *levar l'appetito*. §. κόφτει ὡς ἑκατὸν γρόσια. il monte jusqu'à cent florins. *monta sino a cento fiorini*. §. κόπτομαι ἢ κόφτομαι. se couper. *tagliarsi*. §. τὸ γάλα ἐκόπη. le lait est alteré. *il latte è corrotto*. §. κόπτεται ἡ ἀνασαιή μου. je perds la respiration. je ne puis pas respirer. *perdo il fiato, non posso respirare*. §. κόπτεται ὅλη ἡ δύναμίς μου. je perds toutes mes forces. *perdo tutte le mie forze*. §. ἐκόπηκε ἡ ὄρεξίς μου. j'ai perdu l'appetit. *ho perduto l'appetito*.

Κόπτων, ουσα. μετ. coupant, te. tranchant, te. *tagliente, che taglia*.

Κόρα, ου. ἡ κόρα τοῦ ψωμιοῦ. croûte de pain. *crosta di pane*. §. κόρα, φλεύδα. écorce. *scorza*.

Κόρακας, ὁσιας. corbeau. *corvo*. §. μεγάλος κόρακας. un gros corbeau. *corbacchione*. §. ἔρρε εἰς κόρακας, que la peste te creve. *gavocciolo alle pianelle*. §. φωνάζω ὡς ὁ κόρακας. croasser. *gracchiare*.

Κορακίζω. Ρ'. φωνάζω ὡς τὸν κόρακα. croasser. *crocidare, gracchiare*.

Κοράκισμα, ουσ. croassement. le cri du corbeau. *il grido del corvo*.

Κορακιστικὸς, ἐπίθ. ὁμιλῶ κορακιστικά. parler en chiffre, en jargon. *parlar in gergo*.

Κορακιστὸς, ἐπίθ. ὡς τὸ, ὁμιλία κορακιστή. discours en jargon. *discorso in gergo*.

Κοράλι, ου. corail. *corallo*.

Κορασχύι, ὁσιας. caillou. *cemento*.

Κοράσι, κοράσιον, ὁσιας. pucelle, petite fille, jeune fille. *giovine, giovinetta. donzella, donzelletta, fanciulla*.

Κορασίδα, ουσ. pucelle. vierge. *donzelletta, verginella*.

Κόρδα, ουσ. χορδή. corde. *corda d'instromento*.

Κορδέλα, ουσιας. ruban. *nastro*.

Κορδίζω, Ρ'. τεντόνω. tendre. *tendere*. §. κορδίζω τὸ δοξάρι. bander un arc. *tendere l'arco*. §. κορδίζω τlὼ ὥραν. monter un orloge. *caricare un oriuolo*. §. κορδίζω τὸ ὄργανον. monter un instrument. *accordar un istrumento*.

Κορδίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui étend. *colui o colei che stende*. §. κορδίζων τlὼ ὥραν. qui monte une montre. *che carica un oriuolo*. §. κορδίζω τὸ τόξον. qui bande l'arc. *che tende l'arco*.

Κορδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a étendu. *colui o colei che ha stero*. §. κορδίσας τlὼ ὥραν, qui a monté une montre, *che ha caricato l'oriuolo*.

Κόρδισμα, ὁσιας. l'action d'étendre. *stendimento, lo stendere*. §. τὸ κόρδισμα τῆς ὥρας, τοῦ ὡρολογίου. l'action de monter une montre. *il caricare un oriuolo*.

Κορδισμένος, η, ον. μετ. τεντωμένος, étendu, ue. *steso, sa*. §. δοξάρι κορδισμένον. arc bandé. *arco teso*. §. ὥρα κορδισμένη. montre montée. *oriuolo caricato*. §. κορδισμένος, κρατημένος, πιασμένος. roidi, ie. *incordato, ta*. κορδισμένος, ὅπου ἔχει ταῖς κόρδες. monté de cordes. *incordato*.

Κορδιστά, ἐπίρ. d'une manière étendue. *tesamente*.

Κορδιστὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. étendu, ue. *teso, sa*.

Κορδοβάνι, ου. cordouan. *cordovano*.

Κορδοβανιτζῆς, ὁσιας. ὅστις πωλεῖ κορδοβάνια. celui qui vend de cordouans. *colui che vende cordovani*. §. κορδοβανιτζῆς, ταμπάκης τῶν κορδοβανιῶν. cordouanier. *conciator di cordovani*.

Κορδώνομαι, Ρ'. τεντώνομαι, καμαρώνω. se panader. *pavoneggiarsi*.

Κορέλι, κορέλιον, ὁσιας. crête. *cresta*.

Κοριὸς, ἴδε Κόριζα.

Κόρη, ουσ. fille. *zitella. fanciulla*. §. κόρη διὰ γά-

γάμον, διὰ ὑπανδρεία. fille à marier. *pulzella da marito*. §. ζητῶ μίαν κόρλυ διὰ γυναῖκα. demander une fille en mariage, faire la recherche d'une fille. *chiedere una ragazza in matrimonio*. §. κόρη τῶ ὀφθαλμῶ. la prunelle de l'oeil. *la pupilla dell' occhio*.

Κορεάζω, P'. γεμίζω ἀπὸ κόρυζαις. se remplir de punaises. *riempirsi di cimici*.

Κορίανδρος, ούσ. coriamdre. *coriandro*.

Κορεάσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui est rempli de punaises, *colui ò colei ch' è pieno di cimici*.

Κόρεασμα, ούσ. l'action de se remplir de punaises. *il riempirsi di cimici*.

Κορεασμένος, η, ον. μετ. tout plein, ne. de punaises, *pieno, na. di cimici*.

Κόρεζα, ούσιας. punaise. *cimice*.

Κορείζω, P'. tuer les punaises. nettoyer des punaises. *ammazzar le cimici, nettar dalle cimici*.

Κορείζων, ζσα. μετ. celui ñ celle qui tue les punaises. *colui ò colei che netta dalle cimici*.

Κορεός, ἰδὲ Κόρεζα.

Κόρεισμα, ὐσ. l'action de tuer leus punaises, de nettoyer des punaises. *l'ammazzare le cimici, il nettare dalle cimici*.

Κορεΐτζάκι, ὐσ. jeune petite fille. fillette. *ragazzetta, ragazzina, fanciulletta*.

Κορίτζι, ὐσ. pucelle. jeune fille. *ragazza, zitella*. §. κορίτζι, παρθένος, pucelle, vierge. *vergine*.

Κορειτζόπουλον, ούσ. jolie petite fille. *bella ragazzina*.

Κορκός, ὐσ. ὁ κορκὸς τῶ αὐγῶ. le jaune de l'oeuf. *tuorlo*.

Κορμάκι, ὐσ. petit corps. *corpicello, corpicino*.

Κορμαλᾶς, ἰδὲ Κορμαρᾶς.

Κορμάρα, ὐσ. corpulence. *corpulenza*.

Κορμαράκι, ὐσ. ἰδὲ Κορμάκι.

Κορμαρᾶς, ἐπίθ. replet. bedon, membru. *corpacciuto*.

Κορμαρεά, ὐσιας. un gros corps. *corpaccio*.

Κορμί, ὐσ. corps. *corpo*. §. μικρὸν κορμί. petit corps. *corpicello, corpicino*. §. μεγάλον κορμί. grand corps. *corpone*.

Κορμικά, ἐπίρ. coporellement. *corporalmente*.

Κορμικός, ή, όν. ἐπίθ. corporel. *corporale*.

Κορμός, ὐσ. le tronc d'un arbre. *tronco d'albero*.

Κορμοστάσι, κορμοστασία, ὐσ. corpulence, tajlle. *corporatura*.

Κορνιάκτισμα, κορνιακτίζω, κορνιακτισμένος, κορνιακτός, ἰδὲ Κονιάρκτισμα, κονιορτός, κτλ.

Κορυδαλός, ὐσ. alouette. *allodola*.

Κόρυζα, ὐσ. ἰδὲ Κόρεζα.

Κορυφαῖος, ἐπίθ. coryphée. *corifeo*. §. ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων. le prince des apôtres. *il principe degli apostoli*.

Κορυφή, ευθ. cime, sommet. *cima, sommità*. §. κορυφὴ τῶ βουνῶ, la cime des montagnes. *giogo, sommità di montagna*. §. κορυφὴ τῆς κεφαλῆς. le sommet de la tête. *cucuzzolo*.

Κορφή, ευσ. ἡ κορφὴ τῶν χέρτων. cime. *cima del fusto degli alberi*. §. κορφὴ γάλακτος, καιμάκι. crème. *fior di latte*.

Κόρφος, ἰδὲ Κόλπος.

Κορώνα, ὐσας. couronne. *corona*.

Κορωνιάζω, P'. coronner. *incoronare*.

Κορωνιάζων, ζσα, μετ. celui ñ celle qui couronne. *colui ò colei che incorona*.

Κορωνιάσας, σασα, μετ. celui ñ celle qui a couronné. *colui ò colei che ha incoronato*.

Κορώνιασμα, ὐσ. incoronation. *incoronazione*.

Κορωνιασμένος, η, ον. μετ. couronné, ée. *incoronato, ta*.

Κορωνίς, ὐσ. fin. *fine*. §. διὰ κορωνίδα τῶ λόγου, et pour fin du discours. *e per fine del discorso*.

Κόσα, κοσάρα, ούσ. fauchet, faux, *rastrello, falce*.

Κοσάρι, ὐσ. ἰδὲ Εἰκοσάρι, ἢ εἰκοσιά.

Κόσδιμα, κοσδιμένος, κοσδίω, ἰδὲ Κόσισμα, κτλ.

Κοσιά, ὐσ. faux à faucher les

les foins. *falce fienaja.*

Κοσίζω, Ρ'. faucher. *falciare.*

Κοσίζων, ουσα. μετ. celui ù celle qui fauche. *colui ò colei che falcia.*

Κοσίσας, σασα. μετ. celui ù celle qui a fauché. *colui ò colei che ha falciato.*

Κόσισμα, όσιατ. fauchage, fauche. *tagliamento de' fieni.*

Κοσισμένος, η, ον. μετ. fauché, ée. *falciato, ta.*

Κοσιστὴς, επιθ. faucheur. *falciatore.*

Κοσκινᾶς, ου. celui qui fait, ù qui vend des cribles. *colui che fa, ò vende crivelli.*

Κοσκινίζω, Ρ'. cribler. *crivellare.*

Κοσκινίζων, ουσα. μετ. celui ù celle qui crible. *colui ò colei che crivella.*

Κοσκινίσας, σασα, μετ. celui ù celle qui a criblé. *colui ò colei che ha crivellato.*

Κοσκίνισμα, ὀσ. l'action de cribler. *il crivellare.*

Κοσκινισμένος. η, ον. μετ. criblé, ée. *crivellato, ta.*

Κοσκινιστὴς, ὀσ. cribleur. *crivellatore.*

Κοσκινιστικὸν, ουσιασ. ce qu'on paye pour faire cribler quelque chose. *quel che si paga per fare crivellare qualche cosa.*

Κοσκινίστρα, ὀσ. celle qui crible. *colei che crivella.*

Κοσκινόγυρος, ὀσ. le cercle du crible. *il cerchio del crivello.*

Κόσκινον, ὀσ. crible. *crivello.* §. σῦ ἐτρύπησε τὸ κορμί σου καὶ τὸ ἔκαμεν σὰν κόσκινον. il lui a percé le corps en lui faisant des larges blessures. *gli ha forato il corpo facendogli ampie finestre.*

Κόσμημα, ὀσ. l'action de parer. *adornamento.*

Κοσμημένος, η, ον. μετ. paré, ée. *adornato, ta.*

Κοσμικὸς, ή, όν. επιθ. mondain, ne. *mondano, na.* §. κοσμικὸς, λαϊκὸς, laïque, séculier. *secolare, laico.*

Κοσμικῶς, επίρ. mondainement, séculièrement. *mondanamente, secolarescamente.*

Κόσμιος, ία, ον. επιθ. modeste. *modesto, ta.*

Κοσμιότης, ὀσ. modestie. *modestia.*

Κοσμίως, επίρ. modestement. *modestamente.*

Κοσμιώτατος, η, ον. επιθ. très-modeste. *modestissimo, ma.*

Κοσμογονία, ὀσ. cosmogonie. *cosmogonia.*

Κοσμογραφία, ὀσ. cosmographie. *cosmografia.*

Κοσμογραφικὸς, επιθ. cosmographique. *cosmografico.*

Κοσμογράφος, ὀσ. cosmographe. *cosmografo.*

Κοσμογράφω, Ρ'. décrire le monde. *descrivere il mondo.*

Κοσμοκρατῶ, Ρ'. diriger. gouverner le monde. *dirigere, governare il mondo.*

Κοσμοκράτωρ, ὀσ. recteur, gouverneur du monde. rettore, *governatore del mondo.*

Κοσμοκρατορία, ὀσ. gouvernement du monde. *governamento del mondo*

Κοσμολογία, ὀσ. cosmologie. *cosmologia.*

Κοσμολογικὸς, επιθ. cosmologique. *cosmologico.*

Κοσμοπλάστης, επιθ. créateur du monde. *creatore del mondo.*

Κοσμοποιΐα, ὀσ. création du monde. *creazione del mondo.*

Κοσμοπολίτης, επιθ. cosmopolite. *cosmopolita.*

Κόσμος, ὀσ. monde. *mondo.* §. τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. les choses d'ici bas. *le cose di quaggiù, di questo mondo.* §. κόσμος, λαὸς. monde. *gente, mondo.* §. εἶναι πολὺς κόσμος. il y a grand monde, beaucoup de monde. *vi è molta gente, vi è gran mondo.*

Κοσμόφιλος, επιθ. qui aime le monde. attaché au monde. *che ama il mondo, attaccato al mondo.*

Κόσσερον, ὀσ. τὸ κόσσερον τῶ ἀμαξιῶ. bateau. *la cassa d'una carrozza.*

Κόσσυφας, ὀσ. ἰδὲ Κότζυφας.

Κοτίζω, Ρ'. couter. *costare.*

Κοτίσας, σασα. μετ. celui ù celle qui a couté. *colui ò colei che ha costato.*

Κοτσίδα, ἰδὲ Κοτζίδα, κοτζίδα.

Κότα, ὀσ. ὄρνιθα. poulet. *gallina.*

Κο-

Κοτζιοί, ἀσ. queue, tige. *gambo*. §. κοτζαὶ λουλουδίων. tige de fleurs. *fusto*. §. κοτζιοὶ τῶν πωρικῶν. queue de fruits. *gambo*.

Κότζι, ουσ. κόκαλον μικρόν. osselet. *ossetto*. §. τὰ κότζια, ἀστραγάλι. osselets. *aliosso*. τὸ κότζι τοῦ ποδαριοῦ. astragale. *astragalo*.

Κοτζιπίδα, ουσ. teigne, gerce. *tarma*.

Κοτζόνα, ουσιας. poupée. marionnette. *fantoccio, burattino*.

Κοτοπέλι, ἀσιας. poulet. *pollastrino, polastro*.

Κοτῶ, P. αὐθαδιάζω. oser, avoir la hardiesse. *ardire, aver l'ardire*.

Κουβαληθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été transporté. *colui ò colei ch' è stato trasportato*.

Κουβάλημα, ἀδ. transport. *trasporto*. §. ἄλογον διὰ κουβάλημα. cheval de collier. *cavallo da tiro*.

Κουβαλημένος, η, ον. μετ. transporté d'un lieu à un autre. *trasportato da un luogo ad un altro*.

Κουβαλήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a transporté. *colui ò colei che ha trasportato*.

Κουβαλητὴς, ουσιας. celui qui transporte. *colui che trasporta*.

Κουβαλητικὸν, ἀα. ce qu'on paye pour le transport de quelque chose. *quel che si paga per il trasporto di qualche cosa*.

Κουβαλήτρα, ἀσ. celle qui transporte. *colei che trasporta*.

Κουβαλῶ, P. transporter. *trasportare*. §. κουβαλῶ μὲ ἁμάξι. charier. *vetturreggiare, trasportar con carro*. §. κουβαλοῦμαι εἰς ἄλλο κονάκι. déménager. *sgombérare*.

Κουβαλῶν, οῦσα. μετ. celui ò celle qui transporte. *colui ò colei che trasporta*.

Κουβάρι, ἀσ. peloton, pelote. *gomitolo*. §. ἕνα κουβάρι χιόνι. un flocon de neige. *una falda di neve*. §. ἕνα κουβάρι νῆμα. un peloton de fil. *un gomitolo*.

Κουβαριάζω, P. pelotonner. *aggomitolare*. §. κουβαριάζομαι, ζαρώνομαι εἰς τὸ κρεββάτι, εἰς μίαν ἀγκωνήν, se blottir. *rannicchiarsi*. §. κουβαριάζομαι. s'engrumeler. *aggrumarsi*.

Κουβαριάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui pelotonne. *colui ò colei che aggomitola*.

Κουβαριασθεὶς, εῖσα. μετ. ζαρωμένος εἰς τὸ κουβάρι. blotti, ie. *rannicchiato, ta*.

Κουβαριάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a pelotonné. *colui ò colei che ha aggomitolato*.

Κουβάριασμα, ἀσ. l'action de pelotonner. *l'aggomitolare*.

Κουβαριασμένος, η, ον. μετ. engrumelé, ée. *aggrumato, ta*. §. κουβαριασμένος εἰς μίαν ἀγκωνήν. blotti, ie. *rannichiata, ta*.

Κουβαριαστά, ἐπίρ. en pelotons. *in gomitoli*.

Κουβαριαστὴς, ἐπίθ. celui qui fait des pelotons. *colui che fa gomitoli*.

Κουβαριαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. engrumelé, ée. *aggrumato, ta*.

Κουβαριάστρα, ἀσ. celle qui pelotonne, qui fait des pelotons. *colei che aggomitola che fa gomitoli*.

Κουβαρίτρα, ἀσιας. millepieds. *mille piedi*.

Κουβάς, ἀσ. seau. *secchio*.

Κουβαρώνομαι, ἴδε Κουβαριάζω.

Κουβέλι, ἀσ. essaim. *sciame*.

Κουβέντα, ἀσ. συνομιλία. discours. *discorso, confabulazione*.

Κουβεντιάζω. P. discourir. *discorrere, confabulare*.

Κουβεντιάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui discourit. *colui ò colei che discorre*.

Κουβεντιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui à fait des discours. *colui ò colei che ha discorso, che ha fatto discorsi*.

Κουβέντιασμα, ἀσ. l'action de discourir. *il discorrere*.

Κουβούκλιον. οὐν. dôme. *cupola*.

Κουδουνάκι, τὸν. clochette. *campanella*.

Κουδούνι, ἀσ. cloche. *campana*. §. κουδούνι τῆς πόρτας. le battant. *il battente della porta*. §. κουδούνι τοῦ ζώου. sonnaille. *campanaccio*. §. κρεμῶ κουδούνια, ἤτοι κατηγο-

γορῶ, κακολογῶ τινά. faire une fausse imputation. *attaccare altrui campanelle*.

Κυδουνίζω, Ρ'. σημαίνω. sonner. *sonare*. §. κουδουνίζω. tinter. *tintinnire*.

Κυδυνίζων. ουσα. μετ. celui ἤ celle qui tinte. *colui ὴ colei che tintinna*.

Κουδουνίσας, σασα. μετ. celui ἤ celle qui a tinté. *colui ὴ colei che ha tintinnato*.

Κυδύνισμα, ὐσ. tintement. *tintinnio*.

Κυδυνισμένος, η, ον. μετ. tinté, ée. *tintinnato, ta*.

Κυδυνιστής, ὐσ. qui tinte. *tintinnatore*.

Κουδουνιστός, ἐπίθ. τὸ κυδυνιστὸν, εἶδος παιγνιδίου. croix et pile. *il giuoco de' santi o cappelletto*.

Κυζυλός, ἰδὲ Τρελός.

Κυκί, ὐσ. fève. *fava*. §. κουκιὰ ξεφλουδισμένα. féves derobées. *fave sgusciate*. §. κυκιὰ ἀλεσμένα. féve pilée. *fava franta*.

Κῦκκος, ὐσ. hibou. *barbagianni*.

Κύκλα, ὐσ. marionnette. poupée. bamboche. *bambuccio, burattino, fantoccio*. §. μικρὴ κούκλα. petite poupée. *fantoccino*. §. μεγάλη κύκλα. grande poupée. *fantoccione*.

Κυκλυκίζω, Ρ'. faire glou glou. *far glo glo*.

Κυκλύκισμα, ὐσ. l'action de faire glou glou. *il far glo glo*.

Κύκλωμα, κυκλωμένος, κυκλώνω, ἰδὲ Κυκύλωμα. κυκυλωμένος, κυκυλώνω.

Κυκὶ, ὐσ. τὸ παιδιὰ ὀνομάζυσι τὸ αὐγόν. oeuf. *cucco*.

Κυκυβάγια, ὐσ. chouette. *civetta*. §. μικρὴ κυκυβάγια. petite chouette. *civettuola, civettuzza*. §. μεγάλη κυκυβάγια. grande chouette. *civettone*.

Κυκυβαχίζω, Ρ'. φωνάζω ὡς τὸ περιστέρι. gemir. *gemere*.

Κυκυβάκισμα, ὐσ. l'action de gémir. *il gemere*.

Κυκυβαχιστά, ἐπίρ. gémissant. *gemendo come la colomba*.

Κυκυδερός, ἐπίθ. grumeleux. *granelloso*.

Κυκύδι. κύκουδον, ὐσιας. κουκούδι τῶν πωρικῶν. noyau. l'os des fruits. *l'osso de' frutti, nocciuolo*. §. κυκύδι τῦ σαφυλιῦ. pépin. *granello, vinacciuolo*. §. κυκύδι ὅπῦ γίνεται εἰς τὸ πρόσωπον. bouton. *pustula*.

Κυκυδιάζω, Ρ'. γεμίζω ἀπὸ κουκούδια, ἀπὸ σπυριά. se remplir de pustules. *riempirsi di pustule*.

Κυκυδιάρης, ὐσ. rempli de pustules. *pieno di pustule*.

Κυκύλα, ουσ. capuchon. *capuccio*. §. κυκύλα τῶν καλογήρων. froc. *cappuccio, cocolla*.

Κυκύλι, ὐσ. τῦ μεταξιῦ. cocon. *bozzolo*.

Κυκύλωμα, ουσ. affublement. *velame*.

Κυκυλωμένος, η, ον. μετ. affublé, ée. *inviluppato, ta*. §. κυκυλωμένος. qui porte un capuchon. *cucullato*.

Κυκυλώνω, Ρ'. affubler. *inviluppare*. §. κυκυλώνω τινὰ διὰ νὰ μὴ κρυώσῃ. emmitoufler. *imbavagliare*. §. κυκυλώνομαι. s'encapuchonner. *imbacuccarsi*. §. κυκυλώνω, βάνω κυκύλλαν. mettre un capuchon sur la tête. *imbacuccare, incaperucciare*.

Κυκυνάρα, ὐσ. pomme de pin. *pina*.

Κυκυνάρι, ὐσιας. pignon. *pinocchio*.

Κυκυναριά, ὐσ. pin. *pino*.

Κυκυρικίζω, Ρ'. chanter comme le coq. *cantar come il gallo*.

Κυκυρικῦ, φωνὴ τῦ πετεινῦ. coquerico le chant du coq. *cucurucù, il canto del gallo*.

Κυκύτζι, ὐσ. noyau. *nocciolo*. §. κουκούτζι τοῦ σαφυλιῦ. pepin. *acino, vinacciuolo*.

Κυκυτζωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui a un noyau. *nocciolute*. §. κράμβη κυκυτζωτή. chou cabus. *cavolo cappuccio*.

Κουλαίνω, Ρ'. estropier. *stroppiare*. καὶ ὐδ. être estropié. *essere stroppio*.

Κυλι, ἰδὲ Κυλύκι.

Κυλός, ὴ, όν. ἐπίθ. estropié, ée. *stroppio, ia*.

Κυλυκάκι, ουσ. ὑποκ. τῦ κυλύκι, ἰδὲ.

Κυλύκι, ὐσ. le petit d'une chienne. *catello, cagnuolino*.

Κυλυκιά, ὐσ. toute la portée.

tée d'une chienne, les petits d'une chienne. *i catelli, i cagnuolini d'una cagna.*

Κουλοῦρα, οὐσ. fouace. *focaccia.*

Κουλουράκι, οὐσ. gimblette. *ciambellina, ciambelletta.*

Κουλοῦρι, οὐσ. échaudé, gimblette. *ciambella.* §. κουλοῦρι. rouleau. *rotolo.* §. ἕνα κουλοῦρι τυρί. une forme de fromage. *una forma di cacio.*

Κουλουριάζω, P'. rouler, tortiller, *arrotolare, attorcigliare, accartocciare.*

Κουλουριάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui tortille, *colui ὴ colei che accartoccia.*

Κουλουριάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a tortillé, qui a roulé. *colui ὴ colei che ha accartocciato, che ha attorcigliato.*

Κουλουρίασμα, οὐσ. tortillement. *attorcigliamento.*

Κουλουριασμένος, η, ον. μετ. tortillé, ée. roulé, ée. *attorcigliato, ta. accartocciato, ta. arrotolato, ta.*

Κουλουριάζω κτλ. ἰδὲ Κουλουριάζω κτλ.

Κουμάρι, οὐσ. ἰδὲ Κούμαρον.

Κουμαριά, οὐσ. arbousier, *corbezzolo.*

Κούμαρον, οὐσ. arbouse. *corbezzola.*

Κουμᾶς, κουμάσιον. οὐσιας. juchoir. *potatojo, per i polli in un gallinajo.*

Κουμάσι, οὐσ. étoffe. *stoffa.*

Κουμίδια, ἰδὲ Κωμωδία.

Κουμέρκι, οὐσ. droit, gabelle. *dazio.* §. κουμέρκι ὁ τόπος τοῦ κουμερκιοῦ. douane. *dogana.*

Κουμερκιάρης, οὐσ. douanier. *doganiere.*

Κουμερκιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de douane. *di dogana.*

Κούμι, κουμίδι, ἰδὲ Κόμι.

Κουμισιονάρος, οὐσ. commissionaire. *commissionario.*

Κουμπάρα, οὐσ. commère. *comare.*

Κουμπαριά, οὐσ. compérage. *comparatico.*

Κουμπαριάζω, P'. faire compérage. *incompararsi.*

Κουμπάριασμα, οὐσ. l'action de faire compérage. *l'incompararsi.*

Κουμπάρος, οὐσ. compère. *compare.*

Κουμπές, οὐσ. dôme. *cupola.*

Κουμπί, ἰδὲ Κομπί.

Κουμπούζι, οὐσ. téorbe. *tiorba.*

Κουμπωμένος, ἰδὲ Κομπωμένος, κομπώνω, κτλ.

Κουνάδι, οὐσ. ἰδὲ Κουνέλι.

Κουνέλι, οὐσ. lapin. *coniglio.*

Κούνια, οὐσ. balançoire, bascule, escarpolette. *altalena, dondolo, bindolo.* §. κούνια, φάτνη τῶν νηπίων. berceau. *culla, cuna.*

Κουνίσας, σασα, μετ. ὅτις ἐκούνισε, ἐσάραξε. celui ὴ celle qui a remuè. *colui ὴ colei che ha dimenato.* §. κουνίσας εἰς τὴν κούνιαν. celui ὴ celle qui a brandillé. *colui ὴ colei che ha dondolato.* §. κουνίσας τὸ νήπιον. celui ὴ celle qui a bercé, *colui ὴ colei che ha cullato.*

Κούνισμα, οὐσ. remuement. *dimenamento.* §. κούνισμα εἰς τὴν κούνιαν. branlement. *il dondolare.* §. κούνισμα τῶν νηπίων, l'action de bercer. *il cullare.*

Κουνισμένος, η, ον, μετ. remué, ée. *dimenato, ta.* §. κουνισμένος εἰς τὴν κούνιαν, branlé, ée. *dondolato, ta.* §. κουνισμένος εἰς τὴν φάτνην. bercé, ée. *cullato, ta.*

Κουνιστά, ἐπίθ. en branle. *a dondolone.*

Κουνιστής, οὐσ. celui qui branle. *colui che dondola.* §. κουνιστὴς ὅτις κουνεῖ τὴν φάτνην, celui qui berce. *colui che culla.*

Κούνουλας, κουνουλάτον, ἰδὲ Κόνασλος.

Κουνούπι, οὐσ. cousin. *zenzara, zanzara.*

Κουνουπίδι, οὐσιας. brocoli, chou-fleur. *broccoli, cavol fiore.*

Κουνουπιδόσπορος, οὐσ. semence de chou-fleur. *semenza di cavol fiore.*

Κουντίζω, ἰδὲ Κουντῶ.

Κούντημα, κούντισμα, οὐσ. l'action de pousser. *spignimento, lo spignere.*

Κουντημένος, κουντισμένος, η. ον, μετ. poussé, ée. *spinto, ta.*

Κουντούρα, οὐσ. pantoufle. *pantofola, pianella.*

Κούντρησμα, κουντρῶ, ἰδὲ Κούντημα, κουντῶ.

Κουντῶ. P'. pousser. *spignere.*

Κουνῶ, P'. secouer, agiter. *dimenare.* §. κουνῶ εἰς τὴν κούνιαν. brandiller. *dondolare.* §. κουνῶ εἰς τὴν φάτνην. bercer. *cullare.* §. κουνοῦμαι εἰς τὴν κούνιαν. se brandiller. *dondolarsi.*

Κουνῶν, οῦσα. μετ. celui ὴ celle

celle qui secoue, qui agite. *colui ò colei che dimena.* ἰδὲ Κυτῶ.

Κύπα, ὐσ. tasse. *tazza.* §. κύπαις εἰς τὰ χαρτιά. coeur. *cuore.*

Κυπηλάτης, ὐσ. rameur. vogueur. *rematore, vogatore.* §. κυπηλάται τοῦ κατέργυ. chiourme. *ciurma.*

Κυπί, ὐσ. rame. *remo.*

Κυρά, ὐσ. tonsure. *tonsura, corona.*

Κυράδι, ὐσ. étron. *stronzo, stronzolo.*

Κουράζω, P'. lasser, fatiguer. *faticare, stancare, affaticare.*

Κυράζων, ωσα. μετ. lassant, te. fatiguant, te. *faticante, faticoso, sa.*

Κυράλι, ἰδὲ Κεράλι.

Κυραμάς, ὐσ. écot. *scotto.*

Κυρασιαί, ἰδὲ Κερασιαί.

Κυραθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été fatigué. *colui ò colei ch' è stato affaticato, stancato.*

Κύρασις, κούρασμα. εὐσ. fatigue, lassitude. *fatica, stanchezza.*

Κυρασμένα, ἐπίρ. avec lassitude, lâchement. *fiaccamente, con stanchezza.*

Κυρασμένος, η, ον. μετ. fatigué, ée. las, se. recru, ue. *stanco, ca. lasso, sa, affaticato, ta.*

Κυραστής, ἐπίθ. lassant. *stanchevole.*

Κουραστικός, ή, όν. ἐπίθ. fatigant, te. lassant, te. *faticoso, sa. stanchevole.*

Κουρβανάς, ὐσ. la bourse commune des écclésiastiques. *corbena.*

Κύρβα, Κύρβη. ὐσ. ἡ κύρβη τῆς σέλλας. arçon. *arcione.*

Κυρβυλιάζω, P'. se retirer, se roidir, être perclus des membres. *rattrapparsi.*

Κυρβυλίασμα, ὐσ. l'action de se roidir. *il rattrapparsi.*

Κυρβουλιασμένος, η, ον. μετ. perclus, se. *rattrappato, ta.*

Κύρβυλον, ὐσ. cep. *ceppo di vigna.*

Κυρδυβάλα, ὐσ. culbute. *capitombolo.* §. κάμνω κυρδυβάλαις. culbuter. faire la culbute. *capitombolare, fare i capitomboli.* §. κουρδυβάλα. στρυφοκύλισμα. roulement. *arrotolamento.*

Κυρδυβαλῶ, P'. faire la culbute. *capitombolare.* §. κυρδευβαλῶ, πίπτω κάτω κυλιστά. roulet, tomber en roulant. *cader rotolone.*

Κυρδυβιεί, ἰδὲ Κορδοβιεί.

Κυρέλι, ὐσ. chiffon. baillon. *straccio d' abito.*

Κουρελιάζω, P'. déchirer, dilacèrer. *stracciare.*

Κυρελιασμένος, η, ον. μετ. déchiré, ée. *stracciato, ta.*

Κουρεμένη, ἐπίθ. femmelette. *donnicciuola.*

Κυρεμένος, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été tondu. *colui ò colei ch' è stato tosato.*

Κύρεμα, ὐσ. l'action de tondre. *il tondere, il tosare.*

Κουρεμένος, η, ον. μετ. tondu, ue. *tosato, ta.*

Κούρευσις, εὐσ. tonduré. *tosatura.*

Κυρεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a tondu. *colui ò colei che ha tosato.*

Κυρευτής, ὐσ. tondeur. *tosatore.*

Κυρεύτρα, εὐς. celle qui tond. *colei che tosa.*

Κυρεύω, P'. tondre. *tosare.* §. κο ρεύω στραβά. bretauder. *cimare mal eguale.* §. κυρεύω, κόπτω τὴν ὐράν. écourter. *tagliar la coda.* §. κουρεύω, μεταφ. decimer. *decimare.*

Κυρεύων, ωσα. μετ. celui ὴ celle qui tond. *colui ò colei che tosa.*

Κύρκας, κυρκαῖος, ὐσ. coq d'Inde, *gallo d'India.*

Κυρκέλα. ἰδὲ Κερκέλα.

Κυρκέτι, ὐσ. bouillie. *polziglia.* κουρκέτι διά τὰ παιδιά. panade. *panata.*

Κυρμάδι, κυρμ. διά, κυρμᾶς, ἰδὲ Χυρμάδι, χυρμαδιά.

Κυρώνη, ὐσ. corneille. *cornacchia.*

Κυρέπα, Κυρέπι, ὐσ. pot à fleurs. *vaso da porvi de' fiori.*

Κυρῆρος, ἰδὲ Ταχυδρόμος.

Κυρσάρης, κυρσάρος, ὐσιαστ. corsaire, pirate. *corsaro.*

Κυρσάρικος, η, ον. ἐπίθ. de corsaire. *di corsaro.*

Κυρσευθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été pillé. *colui ò colei ch' è stato predato.*

Κύρσευμα, εὐσ. pillerie, pillage. *bottino, preda, saccheggio.*

Κυρσευμένος, η, ον. μετ. pillé, ée. *depredato, ta.*

Κυρσεύσας, σασα. μετ. celui

lui ἢ celle qui a pillé, *colui ὴ colei che ha predato.*

Κερσεύτης, ὑσ. pilleur. *depredatore.*

Κουρσεύω, P'. piller, butiner. *saccheggiare, predare.*

Κερσεύων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui pille. *colui ὴ colei che preda.*

Κῦρσον, ὑσ. κατὰ τὰς πραγματευτὰς, cours de la monnoie. *corso.* §. κῦρσον, τὸ κεύρσον τῶν ἐχθρῶν. butin. *bottino.*

Κουρτάλωμα, ὑσ. l'action de frapper à la porte, *il battere alla porta.*

Κυρταλῶ, P'. frapper à la porte. *battere alla porta.*

Κυρτη, ὑσ. Cour. *Corte.*

Κυσκούνι, ὑσ. τὸ κυσκούνι τῆς σέλλας, croupière. *groppiera.* §. κυσκούνι τῦ βυτζιοῦ. bondon. *cocchiume.*

Κυσεῦρα, ὑσ. le reste, le residu. *il residuo, il resto.*

Κυτάβι, ὑσ. les petits des animaux. *i piccini degli animali.* §. τὰ κυτάβια. une portée. *parto.* §. κυτάβι, μεταφ. ἀχμάκης. badaud. *baggeo.*

Κυτάκι, ὑσ. petite boite. *scatoletta.*

Κυτάλα, ὑσ. cuiller à pot *cazza, mestola.*

Κυταλάκι, ὑσ. petit cuiller. *piccolo cucchiajo.*

Κυτάλι, ὑσ. cuiller. *cucchiajo.*

Κυταλιά, ὑσ. cuillerée. *cucchiajata.*

Κυταλίζω, P'. peigner du lin, du chanvre. *pettinare il lino, la canapa.*

Κυτάλισμα, ὑσ. l'action de peigner du lin, du chanvre. *il pettinare il lino, la canapa.*

Κυταλισμένος, η, ον. μετ. ἐπὶ ἢ λινάρι κυταλισμένον. du lin, du chanvre peigné. *lino pettinato, canapa pettinata.*

Κυταλιστής, ὑσ. peigneur de lin, de chanvre. *pettinatore di lino, di canapa.*

Κουτπλάτος, η, ον. ἐπίθ. qui a un large front. *che ha una fronte larga.*

Κυτλίζω, P'. heurter de front. *urtar colla fronte.*

Κυτλισμα, ὑσ. coup de front. *colpo colla fronte.*

Κυτλιστά, ἐπίθ. heurtant de front. *con colpi di fronte.*

Κύτλον, ὑσ. front. *fronte.*

Κυτζά, ἐπίρ. en clochant. *zoppicando.*

Κύτζα, ὑσ. κύτζαμα. l'action de boiter. *il zoppicare.*

Κυτζάγρα, ὑσ. claudication. *zoppicamento.*

Κυτζαίνω. P'. boiter, clocher. *zoppicare.*

Κυτζαίνων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui boite, boiteux, euse. *colui ὴ colei che zoppica, zoppicante.*

Κύτζαμα, Κουτζαμάρα, ὑσ. l'action de clocher. *il zoppicare.*

Κυτζάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait aller quelqu'un en boitant. *colui ὴ colei che ha fatto andar qualchedano zoppicando.*

Κύτζι κύτζι, λέξις μὲ τὴν ὁποῖαν κράζυν τὰ σκυλιά. te te. *te te.*

Κυτζωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu boiteux. *colui ὴ colei ch'è divenuto zoppo.*

Κυτζόγλωσσος, η, ον. ἐπίθ. bégue. *scilinguato.*

Κυτζοδόντης, ἐπίθ. bréchedent. *sdentato.*

Κυτζομάνικος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a des courtes manches. *colui ὴ colei che ha maniche corte.*

Κυτζομύτης, ἐπίθ. camus, camard. *camuso, camosco.*

Κυτζομύτη, ὑσ. un nez écaché. *naso schiacciato.*

Κυτζοπανδρειά, ὑσ. ὑπανδρεία ἔξω τῦ καιρῦ. mariage hors de saison. *matrimonio fuor di tempo.* §. κυτζοπανδρειά, κακὴ πανδρειά. mauvois mariage. *cattivo matrimonio.*

Κυτζός, ή, όν. ἐπίθ. boiteux, euse. *zoppo, za.*

Κυτζυκέλα, ὑσ. fables, sornettes. *pastocchia, panzane.*

Κυτζυλιά, ὑσ. fiente. *sterco.* §. κυτζυλιά τῶν περιστερῶν. colombine. *colombina.*

Κυτζυλίζω, P'. fienter. *stallare.*

Κυτζυλίζων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui fiente. *colui ὴ colei che stallare.*

Κυτζύλισμα, ὑσ. l'action de fienter. *lo stallare.*

Κυτζυλισμένος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est sale de fiente. *colui ὴ colei ch'è piano di sterco.*

Κυτζύνα, ὑσ. poupée. *bamboccio*.

Κυτζυνιά, ὑσ. carroubier. *carrubo*.

Κύτζυπον, ὑσ. carroube. *carruba*.

Κύτζυρον, ὑσ. souche, billot. *ceppo*. §. κύτζυρον τοῦ ἀμπέλυ, cep. *ceppo di vigna*. §. μικρὸν κύτζυρον, chicot. *ceppatello, ceperello*. §. κύτζυρον, ὁ φάλαγγας, ceps, *ceppi*. §. κύτζυρον, μεταφ. αὐτὸς εἶναι ἕνα κύτζυρον. c'est une bûche, une souche. *babbaccione, baggeo, baccellone*.

Κυτζοχέρης, ἐπίθ. ϗ ὑσ. manchot. *manco*.

Κυτί, ὑσ. boite. *cassetta*. §. κυτί τῆς ἐλεημοσύνης. collecte. *colletta*.

Κύτικας, ὑσ. nuque. *cervice*.

Κυτάλημα, Κυτάλισμα, ὑσ. κτύπημα μὲ τὰ κέρατα. l'action de cosser, de donner des coups de cornes. *cozza, il cozzare*.

Κυταλημένος, κυταλισμένος, η, ον. celui ǹ celle qui a reçu des coups de cornes. *colui ǹ colei che ha ricevuto delle cozzate*.

Κυταλιά, ὑσ. coup de cornes. *cozzata*.

Κυταλιάρης, ὑσ. qui cosse. *cozzatore*.

Κυταλῶ, Pʹ. cosser. *cozzare*.

Κυπαριά, Κυπάρισμα, ὑσ. action mal-avisée. *azione sconsiderata*.

Κυπαριάρης, ἐπίθ. celui qui entreprend quelque chose sans reflection. *colui che intraprende qualche cosa senza riflessione*.

Κυπαρῶ, ἐπίρ. ἀγοράζω ἢ πωλῶ κυπαρῶ. acheter ǹ vendre au sort. *comprare ǹ vendere all'avventura*. §. κυπαρεῦ, κατὰ τύχην, au hasard, *a caso*.

Κυπαρῶ, Pʹ. ἐπιχειρίζομαι ἓν πρᾶγμα χωρὶς σοχασιν. entreprendre quelque chose sans reflexion, entreprendre à l'hasard, au sort. *intraprendere qualche cosa senza riflessione, alla sorte*. §. κυπαρῶ, ἀγοράζω κυπουρῶ. acheter au sort. *comprare alla sorte*.

Κυτρύλα, ὑσ. celle qui n'a plus de cheveux. §. *colei che non ha capelli in testa*. §. κυτρύλα, μεταφ. δυσυχισμένη, πάμπτωχος, miserable. *miserabile*.

Κυτρύλης, ὑσ. chauve, celui qui n'a plus de cheveux. *calvo, colui che non ha capelli in testa*. §. κυτρύλης, μεταφ. miserable. *meschino*.

Κυφά, ἐπίρ. sourdement, *sordamente*.

Κυφάγρα, κυφάδα, ὑσιασ. surdité. *sordità*.

Κυφαίνω, Pʹ. assourdir, rendre sourd. *assordare*. §. κυφαίνω μὲ ταῖς φωναῖς, ἢ τοι ζαλίζω. étourdir avec les cris. *abbuccinare, assordar con le grida*.

Κυφαίνων, ὑσα. μετ. celui ǹ celle qui assourdit. *colui ǹ colei che assorda*.

Κυφάλα, ὑσ. creux, cavité. *cavità*. §. κυφάλα τῆς πληγῆς. sinus. *saccaja*.

Κυφαλᾶς, ἐπίθ. sourdaud. *sordastro*.

Κύφαμα, ὑσ. l'action d'assourdir, et d'être sourd. *l'assordare, e l'assordarsi*.

Κυφαμάρα, κυφαμός, ουσ. surdité. *sordità*.

Κυφαμένος, η, ον. μετ. assourdi, ie. *assordato, ta*.

Κυφαίνας, νασα, μετ. celui ǹ celle qui a assourdi. *colui ǹ colei che ha assordato*.

Κυφαράκι, ὑσ. petit coffre. *forzieretto*.

Κυφάρι, ὑσιασ. squelette. *scheletro*.

Κύφαρον, ὑσ. coffre, bahut. *cofano, baule, forziere*.

Κυφέτα, ὑσ. dragées. *confetture*.

Κύφιος, ἐπίθ. creux. euse. *cavo, va. vuoto, ta*.

Κυφόβρασμα, ὑσ. συνεφόκαυμα. étouffement causé par la chaleur. *afa*.

Κυφοδόντα, ἐπίθ. celle qui a les dents gâtées. *colei che ha i denti guasti*.

Κυφοδόντης, ἐπίθ. qui a les dents gâtées. *che ha dei denti guasti*.

Κυφοδοντιά, ὑσ. dents gâtées. *denti guasti*.

Κυφοδρόμι, ὑσ. sinus. *saccaja*.

Κυφοδρομίζω, Pʹ. faire. ǹ former un sinus. *fare, formare saccaja*.

Κυφοκλαίω, Pʹ. vesser. *far una vescia*.

Κυφόκλασμα, ὑσ. l'action de vesser. *il far una vescia*.

Κυ-

Κουφοξυλιά, ουσ. sureau, sambuque, *sambuco*.

Κουφόπονος, ουσ. douleur sourde, *dolor sordo*.

Κουφοπορδή, ουσιας. vesse, *vescia*.

Κουφός, ή, όν. επίθ. sourd, de. *sordo, da*.

Κουφότερος, η, ον. επίθ. plus sourd, de. *più sordo, da*.

Κουφότατος, η, ον. επίθ. tout-à-fait sourd, de. *sordissimo, ma*.

Κουφάτζικος, η, ον. επίθ. sourdaud, de. *sordastro, tra*.

Κουφότης, ουσ. surdité. *sordità*.

Κουφωτός, ή, όν. επίθ. creux, euse. *cavo, va. vuoto, ta*.

Κόφα, ουσιας. corbeille, *sporta*.

Κοφινάκι, ουσ. petit panier. *cofanetto*.

Κοφίνι, ουσ. panier, hotte. *cofano, gerla, sporta*. §. κοφίνι των μελισσών, alvéole. *cella delle pecchie*

Κοφτά, επίρ. du tranchant. *di taglio*.

Κοφτερά, επίρ. d'une manière tranchante. *taglientemente*.

Κοφτερός, ή, όν. επίθ. tranchant, te. *tagliente*. §. το κοφτερόν, le fil, le tranchant. *il filo, il taglio*.

Κοφτός, ή, όν. μετ. coupé, ée. tranché, ée. *tagliato, ta*.

Κόφτω, P'. couper, tailler, trancher. *tagliare*.

Κόχη, ουσ. coin. *cantone*.

Κοχλάζω, P'. αναβράζω μέ κρότον. bouillir à gros bouillons, bouillonner. *crosciare, crocciare*.

Κοχλασμός, ουσ. bouillonnement. *croscio*.

Κοχλίας, κοχλιός, ουσιας. escargot. limaçon. *chiocciola*.

Κόψας, σασα, μετ. όστις έκοψε. celui ou celle qui a coupé. *colui o colei che ha tagliato*. §. κόψας όστις έχώρισε, έκοψε μέ το μαχαίρι ή άλλο. celui ou celle qui a tranché. *colui o colei che ha tagliato*.

Κοψιά, ουσ. taillade. coupure. *tagliatura*.

Κόψιμον, ουσιας. coupure, taille. *taglio, tagliatura*.

Κόψις, ουσ. taille. *tagliatura*. §. κόψις του μαχαιριού. taillant, tranchant. *taglio, fil di lama*. §. κόψις τα παπουτζιού. boucles. *fibbie*. §. κόψις των πολυτίμων λίθων. faccettes. *faccette*.

Κρά, φωνή των κοράκων, croassement, le cri du corbeau. *il gridare del corvo, il crocidare*. §. φωνάζω κρά, ως τον κόρακα. criailler. croasser. *gridare come il corvo, crocidare*.

Κραγμένος, η, ον. μετ. appelé, ée. *chiamato, ta*.

Κράζω, P'. appeler. *appellare, chiamare*.

Κράζων, ουσα, μετ. appelant, te. *chiamante*.

Κραιπάλη, ουσιας. crapule. *crapula*.

Κραιπαλώ, P'. crapuler, *crapulare*.

Κραιπαλών, μετ. crapuleux. *crapulone*.

Κράμβη, κραμπί, ουσιας. chou. *cavolo*. §. κράμβη κεφαλωτή, ή κουκουτζωτή. chou-cabus. *cavoli capucci*.

Κρανάτι, ουσιας. grenat. *grenato*.

Κρανιά, ουσ. cornouiller. *corniolo*.

Κρανίον, ουσ. crâne. *cranio*.

Κράνον, ουσιας. cornouille. *corniola*.

Κράξας, ξασα, μετ. celui ou celle qui a appelé. *colui o colei che ha chiamato*.

Κράξιμον, ουσ. appel, l'action d'appeler. *chiamata*.

Κρασάκι, ουσ. κρασί αδύνατον. ginguet, vin foible. *vinuccio*. §. κρασάκι, νόστιμον κρασί. petit vin et agréable. *vinetto*.

Κρασάς, ουσ. όστις πωλεί κρασία. marchand de vin. *vinajo*. §. κρασάς, όστις αγαπά να πίνη κρασί, biberon. *bevitore, beone, trincone*

Κρασί, ουσ. vin. *vino*. §. κρασί κόκκινον. vin colorié, couvert. *vino rosso, colorito*. §. κρασί κανέρον. vin de copeau. *vino del torchio*. §. κρασί δυνατόν. vin qui a du montant. *vino forte, generoso*. §. κρασί από δύο ή τρεις χρόνους. vin de deux, de trois feuilles. *vino di due, di tre anni*. §. το κρασί κτυπά εις το κεφάλι. le vin donne à la tête. *il vino dà alla testa*. §. κρασί δολωμένον. vin frelaté. *vino affatturato*. §. δολώνω το κρασί, το νοθεύω. fre-

frelater le vin. *affatturare*. §. κρασὶ κομμένον, ἢ ξυνισμένον, du vin tourné. *vino volto*. §. κρασὶ μοσχάτον. du vin muscat. *vino moscato*. κρασὶ νερωμένον. du vin baptisé, du vin trempé, *vino inacquato*. §. κρασὶ ὅπε τζίμπᾳ, ὅπε πιτιλίζει. du vin piquant. *vino frizzante*.

Κρασίζω, P'. μυρίζω ἀπὸ κρασί. sentir de vin. *sentir di vino, aver odor di vino*.

Κρᾶσις, ἡ. complexion. tempérament. *complessione, temperamento*.

Κρασοβάγενον, τό. tonneau à vin. *botte da vino*.

Κρασοβάρελον, τό. baril à vin. *barile da vino*.

Κρασογυάλι, τό. verre à vin. *bicchier da vino*. §. κρασογυάλι. bouteille. *fiasco da vino*.

Κρασοδοχεῖον, τό. cellier. *tinajo, cellajo*.

Κρασόλαδον, τό. du vin melé avec de l'huile. *vino misto con olio*.

Κρασολαΐνον, τό. pot à vin. *boccale da vino*.

Κρασόμελι, τό. du vin mêlé avec du miel. *vino misto con mele*.

Κρασόνερον, τό. vin trempé. *chiarella*.

Κρασοπατέρας, ἐπίθ. biberon. *beone, trincone*.

Κρασοπότηρον, τό. verre à vin. *bicchiere da vino*.

Κρασοπότης, ἐπίθ. bibezon. *bevitore, beone*.

Κρασοποτίζω. P'. verser du vin à boire. *dar da bere del vino*.

Κρασοπωλεῖον, τό. taverne. *taverna*.

Κρασοπώλης, ἢ κρασοπώλητις, ὁ. tavernier, *taverniere, bettoliere*.

Κρασοπωλῶ, P'. vendre du vin. *vender il vino*.

Κρασοπωλῶν, οῦσα, μετ. celui ἢ celle qui vend du vin. *colui ἢ colei che vende del vino*.

Κρασότοπος, ὁ. terre. lieu qui produit beaucoup de vin. *terra, luogo che produce molto vino*.

Κρασόψωμον, τό. soupe au vin. *zuppa*.

Κράσπεδον, τό. crepine. *frangia*. §. κράσπεδα τῶν γυναικείων φορεμάτων. falbala. *balza*. §. κράσπεδον φορέματος. le bord d'une robe. *falda*.

Κράσωμα, τό. ἀνακάτωμα μὲ κρασί, l'action de mêler du vin avec une autre liqueur. *l'avvinare*.

Κρασωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée. avec du vin, *avvinato, ta*.

Κρασώνω, P'. mêler avec du vin. *avvinare*.

Κραταίωμα, τό. corroboration. *corroboramento*.

Κρατηθεὶς, ἦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été tenu. *colui ἢ colei ch' è stato tenuto*.

Κράτημα, τό. l'action de tenir. *il tenere*. §. κράτημα, ἐπικράτησις. durée. *durata*. §. κράτημα τῶν μελῶν τοῦ σώματος. engourdissement, roideur. *intirizzimento*.

Κρατημένος, η, ον. μετ. tenu, ue. *tenuto, ta*. §. κρατημένος εἰς τὰ μέλη, roidi, perclus. *attrappato, rattrappato, intorzato, ta*.

Κρατὴρ, ὁ. cratère. *cratere*.

Κρατήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a tenu. qui a retenu. *colui ἢ colei che ha tenuto, che ha trattenuto*. §. κρατήσας, ὁ ἐπικρατήσας. celui ἢ celle qui a duré. *colui ἢ colei che ha durato*.

Κρατητήρα, ἡ. pièrre angulaire. *pietra angolare*.

Κρατῶν, οῦσα. celui qui tient. *colui che tiene*.

Κρατιοῦμαι, ἰδὲ Κρατῶ.

Κράτιστος, η, ον. ἐπίθ. très puissant, te. *potentissimo, ma*.

Κράτος, τό. puissance. *potenza*.

Κρατῶ, P'. tenir. *tenere*. §. κρατῶ, ταμιεύω. retenir. *ritenere*. §. αὐτὸ τὸ σοκάκι κρατεῖ ἀπὸ τὸ σπῆτι ἕως εἰς τὸ ποτάμι, cette rue va depuis la maison jusqu' à la rivière. *questa strada va da casa sino al fiume*. §. εὔμορφα κρατεῖ τὸ κεφάλι του αὐτὸ τὸ ἄλογον, ce cheval porte bien sa tête. *quel cavallo porta bene la testa*. §. κρατιοῦμαι, se tenir. *tenersi*. §. δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατηθῶ, νὰ μὴ σοῦ δώσω αὐτὴν τὴν συμβουλὴν, ἤτοι δὲν ἠμπορῶ νὰ χάμω ἄλλως. κτλ. je ne puis m'empecher de vous donner cet avis, *non posso far a meno dal darvi quest' avviso*. §. κρατῶ τινὰ καλῶς.

κῶς. détenir. *tenere a forza*. §. κρατῶ. ἐπικρατῶ. durer. *durare*. §. κρατιοῦμαι, se tenir. *tenersi*. §. κρατιοῦμαι. πιάνομαι κατὰ τὰ μέλη, se roidir. *incordarsi, attrapparsi*. §. σὲ κρατῶ διὰ μεγάλον ἄνθρωπον. je vous crois un grand homme. *vi stimo per un grand' uomo*. §. κρατῶ τὸν ἐμαυτόν μου διά, se croire, reputer soi même. *credere, stimare se stesso*.

Κραυγάζω, Ρ'. crier. *gridare*.

Κραυγάζων, ουσα. μετ. crieur. *gridatore*.

Κραυγάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a crié. *colui ò colei che ha gridato*.

Κραύγασμα, ὐσ. l'action de crier. *il gridare, gridamento*.

Κραυγὴ, ὐσ. cri. clameur. *clamore, schiamazzo*.

Κράχτης, ϗ κράχτης. ὐσ. celui qui appelle. *colui che chiama*.

Κρέας, ὐσ. σάρκα. chair. *carne*. §. κρέας, ὁποῦ τρώγεται. chair. viande. *carne*. §. ἕνα κομάτι κρέας μεγάλον. un grand morceau de viande. *un pezzo grande di carne*. §. τὰ μαλακὰ κρέατα τῆς πληγῆς. chairs baveuses. *carni morte*. §. κρέας βραστὸν, le bouilli. *il lesso*. §. κρέας ψαχνὸν, viande maigre. *carne magra*. §. ἐμβαίνω εἰς τὸ κρέας, entrer dans la chair. *accarnare, accarnire*. §. κόπτω, ὴ ἀποκόπτω τὸ κρέας, ôter l'usage de la viande. *impedir l'uso della carne*.

Κρεατένιος, ἐπίθ. de chair. *carneo, ea*.

Κρεατόπηττα, ὐσ. tourte faite avec de la viande. *torta di carne*.

Κρεατοφάγης, ἐπίθ. mangeur de viande. *mangiator di carne*.

Κρεατοφαγία, ὐσίας. ours gras. *giorni di grasso*.

Κρεατώδης, ἐπίθ. ἀπὸ κρέας. de chair. *carneo*. §. κρεατώδης, παχὺς. charnu, dodu. *carnuto, carnacciuto*.

Κρεββατάκι, ὐσ. couchette, petit lit. *lettuccio, letticciuolo*.

Κρεββαταριά, ὐσ. échafaud. *palco, tavolato*.

Κρεββάτι, ὐσ. lit. *letto*. §. στρώνω τὸ κρεββάτι. faire le lit. *fare il letto*. §. ξεστρώνω τὸ κρεββάτι. défaire le lit. *disfare il letto*.

Κρεββατοσάνιδον, ὐσ. chalit. *lettiera*.

Κρεββατοστρώσι, ὐσ. le nécessaire pour un lit. *le masserizie d'un letto*.

Κρέμαμαι, ἰδὲ Κρεμῶ.

Κρεμάμενος, η, ον. ἐπίθ. pendant. te. *pendente*. §. εἶμαι κρεμάμενος, pendre. *penzolare*. §. κρεμάμενος ἀπὸ τινά, dependant, te. *dipendente*.

Κρεμάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a pendu, *colui ò colei che ha attaccato*.

Κρέμασις, ὐσ. l'action de pendre. *il penzolare*.

Κρέμασμα, ὐσ. l'action de pendre, attachement. *l'attaccare*. §. κρέμασμα ἀπὸ ἀγκύστρι. accrochement, *l'appiccare*.

Κρεμασμένος, η, ον, μετ. pendu, ue. attaché. ée. *attaccato, ta. appiccato, ta*. §. κρεμασμένος, pendu, ue. attaché. ée. à la potence. *impiccato, ta*.

Κρεμασταριά, ὐσίας. gibet, potence, fourches. *forca, patibolo*. §. ἄξιος διὰ τὴν κρεμασταριά. pendable, gibier de potence. *degno di forca*.

Κρεμαστάρι, ὐσ. croc, crochet. *appicagnolo*.

Κρεμαστὴς, ὐσ. celui qui attache, qui accroche, *colui che appicca*. §. κρεμαστὴς, ὅστις κρεμᾷ τινά. celui qui pend, qui attache à la potence. *colui che impicca*.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu' on peut pendre, qu'on peut attacher. *che si può attaccare, penzolare*.

Κρεμάστρα, ὐσ. ἰδὲ, Κρεμασταριά.

Κρεμάστρα, ούσ. celle qui attache, qui accroche, *colei che attacca, che appicca*.

Κρεμέζι, ὐσ. Kermès, *Chermesi*.

Κρεμέζι, κρεμέζινος, ἐπίθ. cramoisi. *chermisi, chermisino, cremesino*.

Κρεμνίζω, κτλ. ἰδὲ Κρημνίζω.

Κρεμνὸς, ὐσίας. précipice. *precipizio*.

Κρεμνῶ, κρεμῶ, Ρ'. attacher, pendre. *attaccare*. §. κρεμῶ ἀπὸ ἀγκύ-

χύνεϱ ἢ ὅμοιον, accrocher. *appiccare*. §. κρεμῶ, πνίγω. pendre. *impiccare*. §. κρέμαται ἡ ζωή μου ἀπὸ αὐτὸ, ἤτοι κινδυνεύω τὴν ζωήν μου ἀπὸ αὐτὸ, c'est une affaire où il y va de ma vie, *è un affare che vi va di mia vita, corro rischio della vita*. §. τοῦτο κρέμαται ἀπὸ σέ. cela dépend de vous. *questo dipende da voi*. §. ἡ ζωή του κρέμεται ἀπὸ ἕνα ῥάμμα. sa vie ne tient qu'à un fil. *la sua vita non s'attiene, che a un debil filo*. §. αὐτὸς δὲν κρέμεται ἀπὸ τινὰ, ἤτοι εἶναι αὐτεξούσιος. il n'est sujet à personne, il ne dépend de personne. *non è soggetto ad alcuno, non dipende da veruno*.

Κρεμμύδι, ἰδὲ Κρομμύδι.

Κρένω, Pʹ. ὁμιλῶ, συνομιλῶ. discourir. *discorrere, confabulare*.

Κρεωπῶρι, ἰδὲ Κρυοπῶρι.

Κρένων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui discourt. *colui ò colei che discorre*.

Κρίσα, ούσιας. χερίλι. crête. *cresta*.

Κρεωπωλεῖον, οὐσ. boucherie. *beccheria, macello*.

Κρεωπώλης, οὐσ. boucher. *beccajo, macellajo*.

Κρεωφάγης, κρεωφάγος, οὐσ. mangeur de chair. *mangiator di carne*.

Κρεωφαγία, οὐσ. jour gras, charnage. *giorni di grasso*.

Κρεωφαγῶ, Pʹ. manger gras, faire gras. *mangiar di grasso*.

Κρεωφαγώσιμος, η, ον. ἐπίθ. ἡμέραι κρεωφαγώσιμοι. jours gras. *giorni grassi*. §. κρεωφαγώσιμα φαγητὰ, ce qu'on mange en gras. *carnaggio*.

Κρημνίζω, Pʹ. précipiter. jeter du haut en bas. *precipitare*.

Κρημνίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a précipité, qui a jeté, du haut en bas. *colui ò colei che ha precipitato*.

Κρημνισθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ἢ celle qui a été précipité. *colui ò colei ch'è stato precipitato*.

Κρημνισμένος, η, ον. μετ. precipité, ée. jeté, ée. de haut en bas. *precipitato, ta*.

Κρημνός, ούσιας. précipice. *precipizio, balza*.

Κρημνόπωπες, οὐσ. lieu escarpé, précipice. *luogo scosceso, precipizio*.

Κρησάρα, οὐσ. tamis, blutoir. *setaccio, staccio da fior di farina*.

Κρήταμον, οὐσ. φυτόν. bacile. christe marine. *cretano*.

Κριαράκι, οὐσ. jeune mouton. *castroncino*.

Κριάρι, οὐσ. belier. mouton. *montone, castrato*.

Κριαρίσιος, ἐπίθ. de mouton. *di castrato*.

Κριθαράκι, οὐσ. orgéolet. *orzaiuolo*.

Κριθαρένιος, ἐπίθ. d'orge. *d'orzo*.

Κριθάρι, οὐσ. orge. *orzo*. §. κριθάρι ξεφλουδισμένον. orge mondé. *orzo mondato*. §. κριθάρι ὁποῦ ἐκβαίνει εἰς τὸ μάτι, orgéolet. *orzaiuolo*.

Κριθχρόνερον, οὐσίας. orgéat. *orzata*.

Κριθαρόψωμον, οὐσ. pain d'orge. *pane d'orzo*.

Κριθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été jugé. *colui ò colei ch'è stato giudicato*.

Κρίκ, cric-crac. *crich*.

Κρικέλα, οὐσ. boucle. *anello*. §. κρικέλα τῆς ἁλύσου. chaînon. *anello di catena*.

Κρικέλι, οὐσ. anneau. *anello*.

Κρίκος, οὐσ. boucle. *anello*.

Κρικωτός, ἐπίθ. armillaire. *armillare*.

Κρίμα, οὐσ. crime. *delitto*. §. κρίμα αὐτὸς ὁ νέος νὰ εἶναι κουτζός. c'est un grand dommage, que ce jeune homme soit boiteux. *egli è un peccato, che quel giovine sia zoppo*. §. ὢ κρίμα, c'est dommage. *è peccato*. §. ὢ τί κρίμα, ὢ τί μεγάλον κρίμα. oh quel dommage! *oh che peccato!* §. εἶναι κρίμα, εἶναι ἁμαρτία, c'est un peché, *è peccato, è delitto*. §. κρίμα εἰς τὸν κόπον μου, καὶ εἰς τὰ λόγιά μου, je perds mes soins, et mes paroles, *perdo la mia fatica e le mie parole*. §. τὸ κρίμα εἶναι ἰδικόν μου. la faute est mienne. *il fallo è mio*.

Κριματάκι, οὐσ. peché léger. *peccato leggiero*.

Κριματισμένα, ἐπίρ. en pecheur. *da peccatore*.

Κριματισμένος, η, ον. μετ. char-

chargé, ée. de péchés. *carico, ca. di peccati.*

Κριμένος, η, ον. μετ. jugé, ée. *giudicato, ta.*

Κρίνας, νασα, μετ. celui ή celle qui a jugé. *colui ò colei che ha giudicato.*

Κρινόλαδον, ουσ. huile de lis. *olio di gigli.*

Κρίνον, κρίνος, ουσιασ. lis. *giglio.*

Κρίνω, P'. juger. *giudicare.* §. κρίνω, κατακρίνω. critiquer. *criticare.*

Κρίνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui juge. *giudicante, colui ò colei che giudica.*

Κριός, ουσ. belier. *montone, ariete.*

Κρισάρα, ἴδε Κρησέρα.

Κρίσιμος, η, ον. ἐπίθ. critique. *critico, ca.* §. κρίσιμον, ουσ. procès. *lite.*

Κρίσις, ουσ. jugement. *giudizio.* §. κρίσις, κρισολόγημα, procès. *processo, lite.* §. κάμνω κρίσιν, κρίνω. rendre la justice. *far ragione, giustizia.* §. κάμνω κρίσιν, διακρίνω, juger. *giudicare.* §. κρίσις, λέξ. ἰατρ. crise. *crisi.*

Κρισολογηθείς, ἧσα. μετ. celui ή celle qui a été en procès. *colui ò colei che ha litigato.*

Κρισολόγημα, ουσ. cause, litige, procès. *processo, litigio.*

Κρισολόγος, ουσ. plaideur. *litigante.*

Κρισολογούμενος, η, ον. μετ. qui est en procès. *ch' è in lite.*

Κρισολογῶ, P'. plaider. *litigare.*

Κρισολογῶν, μετ. plaideur, euse. *litigante.*

Κριτζανίζω, P'. croquer. *sgretolare, sgranocchiare.*

Κριτζάνισμα, ουσ. l'action de croquer. *lo sgranocchiare.*

Κριτζανίζων, ουσα. μετ. croquant, te. *che scroscia, che stride sotto i denti.*

Κριτήριον, ουσ. tribunal. *tribunale.*

Κριτής, ουσ. juge. *giudice.*

Κριτικός, ή, όν. ἐπίθ. ὁ κρίνων, ὁ κατακρίνων. critique. *critico, censore.* §. κριτική ἡμέρα. critique. *giorno critico.* §. κριτικός, ὁ διὰ κρίσεως γινόμενος. judiciaire. *giudiciale.*

Κρὸκ, croc. *croc.* §. κρὶκ κρόκ. cric-crac. *crich.*

Κροκίδα, ουσ. bourre. *borra.* §. κροκίδα μεταξιοῦ. bourre de soie. *borra di seta.*

Κροκιδένιος, ἐπίθ. de bourre. *di borra.*

Κροκόδειλος, ουσ. crocodile. *coccodrillo.*

Κροκός, ουσ. ὁ κροκὸς τοῦ αὐγοῦ. moyeu. *tuorlo.*

Κρόκος, ουσ. safran. *zafferano.* §. κρόκος νόθος, carthame. *zafferano saracinesco.* §. κρόκος, σπειρί. grain. *grano.*

Κρομμυδάκι, ουσ. ciboulette. *cipollino, cipolletta, cipollina.*

Κρομμύδι, ουσ. oignon. *cipolla.* §. μία ἁρμάθα κρομμύδια. chapelet d'oignons. *resta di cipolla.*

Κρομμυδόζουμον, ουσ. suc d'oignons. *succo di cipolle.*

Κρομμυδόσπορος, ουσ. semence d'oignons. *semenza di cipolla.*

Κρομμυδότοπος, ουσ. oignonière. *orto seminato di cipolle.*

Κρομμυδόφυλλον. ουσ. feuille d'oignons. *foglia di cipolla.*

Κρόνος, ουσ. Saturne. *Saturno.*

Κροντήρι, ἴδε Κρυοντήρι.

Κροσσός, ουσ. crépine, frange. *frangia. bindello, fimbria.*

Κροταλίζω, P'. κροτῶ τὰς χεῖρας, εὐφημῶ. applaudir, battre les mains. *applaudire, battere le mani.* §. κροταλίζω, κτυπῶ, κτυπῶ τὴν πόρταν. frapper à la porte. *battere alla porta.*

Κροτάλισμα. ουσ. battement, claquement de mains. *battuta di mani.*

Κρόταλον, ουσ. sonnette. *sonaglio.*

Κρόταφος, ουσιας. tempe. *tempia.*

Κρότος. ουσ. εὐφημία, applaudissement. *applauso.* §. κρότος χειρῶν. battement, claquement de mains. *battimento, battuta di mani.* §. κρότος, ταραχή. bruit. *romore, strepito.* §. μεγάλον κρότον ἔδωκεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. cela a fait beaucoup d'éclat. *questa cosa ha fatto molto strepito.*

Κροτῶ, P'. εὐφημῶ, applaudir. *applaudire.*

Κρούω, P'. frapper. *battere.*

Κρούων, ουσα. μετ. frappant, te. *battente.*

Κρυχίλα, ἴδε Κριχέλα.

Κρύ-

Κρέξας, ξασα, μετ. celui ou celle qui a frappé. *colui ò colei che ha battuto.*

Κρέξιμον, ὐσ. l'action de frapper. *il battere, battimento.*

Κρούσιμον, κρούσμα, ἰδὲ Κρέξιμον.

Κρυσάλινος, ἐπίθ. de cristal. *di cristallo, cristallino.*

Κρυσάλι, ὐσ. cristal. *cristallo.*

Κρυσαλίζω, ἰδὲ Κρυσαλλώνω.

Κρέω. Pʳ. frapper, battre. *battere.*

Κρέων, ουσα. μετ. frappant, te. *battente.*

Κρυάδα, ὐσ. froid. *freddo.*

Κρυαδερός, ή, όν. ἐπίθ. froid, de. *freddo, da.*

Κρυαδίτζα, ὐσ. fraichure. *frescura.*

Κρυαίνω, Pʳ. 'Εν. froidir. *affreddare.* §. κρυαίνω. αὐδ. avoir froid. *aver freddo.*

Κρύβγομαι, ἰδὲ Κρύπτω.

Κρυερός, ἐπίθ. froid, de. *freddo, da.*

Κρυμμένος, η, ον. μετ. caché, ée. *nascosto, sta.*

Κρυολόγημα, ὐσ. refroidissement, rhume. *raffreddamento, infreddatura.*

Κρυολογημένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. *raffreddato, ta. infreddato, ta.*

Κρυολογήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est enrhumé. *colui ò colei che si è raffreddato.*

Κρυολογῶ, Pʳ. s'enrhumer. *raffredarsi, infreddarsi.*

Κρῦον, ὐσ. froid. *freddo.*

Κρυοστῆρι, κρυοστῆρι, κρυοστῆρι, καὶ κλοστῆρι. οὐσ. vase de terre à manche. *vaso di terra con manico.*

Κρυούτζικα, ἐπίῤ. un peu froid. *un poco freddo.*

Κρυούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu froid, de. *freddiccio, cia.*

Κρύος, ὐσ. froid. *freddo.* §. κρύος. ἐπίθ. froid, de. *freddo, da.* §. σήμερον κάμνει κρύον. il fait froid aujourd'hui. *oggi fa freddo.*

Κρυότης, ὐσ. froid. froideur. *freddo, freddezza.*

Κρυότατα, ἐπίῤ. très-froid. *freddissimamente.*

Κρυότατος, η, ον. ἐπίθ. très-froid, de. *freddissimo, ma.*

Κρυότερος, ἐπίθ. plus froid, de. *più freddo, da.*

Κρυπτωνᾶς, ὐσ. boudoir, cabinet. *gabinetto.*

Κρύπτης, ὐσ. celui qui cache. *nascanditore.*

Κρυπτός, ή, ον. μετ. caché, ée. *nascosto, ta.* §. κρυπτός, ὁπῦ ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῇ. qu'on peut cacher. *che si può nascondere.*

Κρύπτω, Pʳ. cacher, *nascondere.*

Κρύπτων, ουσα. μετ. cachant, te. celui ou celle qui cache. *nascondente, colui ò colei che nasconde.*

Κρυπτῶν, ὐσ. cache. *nascondiglio.*

Κρυσαλλοειδὴς, ἐπίθ. cristallin, ne. *cristallino, na.*

Κρυσαλλένιος, ἐπίθ. cristallin. ine. *cristallino, na.*

Κρύσαλλον, ὐσιασ. cristal. *cristallo.*

Κρυσαλλόπετρα, ὐσ. chrystal de roche. *cristallo di rocca.*

Κρυσάλλωμα, ὐσιασ. cristallisation. *cristallizzazione.*

Κρυσαλλωμένος, η, ον. μετ. cristallisé, ée. *cristallizzato, ta.*

Κρυσαλλώνω, Pʳ. cristalliser. *cristallizzare.*

Κρυφά, κρυφίως, ἐπίῤ. en cachette, à la derobée, furtivement. *nascostamente, nascosamente, di nascosto.*

Κρύφιος, ἐπίθ. occulte, secret, te. *occulto, ta, segreto, ta.* §. τὸ κρύφιον, ὐσ. le secret. *il segreto, l'arcano.*

Κρυφογελῶ, Pʳ. rire sous cape. *sorridere, ghignare.*

Κρυφογελάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ri sous cape. *colui ò colei che ha ghignato, che ha sorriso.*

Κρυφογελῶν, ὖσα. μετ. celui ou celle qui rit sous cape. *colui ò colei che ghigna.*

Κρυφοδίδω, Pʳ. donner en secret. *dar di nascosto.*

Κρυφοδυλεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a travaillé à la dérobée. *colui ò colei che ha lavorato di nascosto.*

Κρυφοδυλεύω, Pʳ. travailler à la dérobée. *lavorar di nascosto.*

Κρυφοδυλεύων, ὖσα. μετ. celui ou celle qui travaille à la derobée. *colui ò colei che lavora di nascosto.*

Κρυφοκόπτημα, ὐσ. l'action de

de lorgner, lorgnerie. *il guardar sott' occhio.*

Κρυφοκοιτάζω, P'. regarder du coin de l'oeil. *guardar sott' occhio, guardar colla coda dell' occhio.*

Κρυφοκοιτάζων, ουσα. μετ. celui ü celle qui lorgne, qui regarde du coin de l'oeil. *colui ò colei che guarda sott'occhio.*

Κρυφοκοιτάξας, ξασα. μετ. celui ü celle qui a lorgné, qui a regardé du coin de l'oeil. *colui ò colei che ha guardato sott'occhio.*

Κρυφομίλημα, ὐσ. chuchoterie. *bisbiglio, sufolamento.*

Κρυφομιλήσας, σασα. μετ. celui ü celle qui a chuchoté. *colui ò colei che ha favellato all'orecchio, che ha favellato di nascosto.*

Κρυφομιλητής, ὐσ. chuchoteur. chucheteur. *bisbigliatore.*

Κρυφομιλῶ, P'. chuchoter. *favellare all'orecchio, bisbigliare.*

Κρυφομιλῶν, ὖσα. μετ. celui ü celle qui chuchute. *colui ò colei che favella all' orecchio.*

Κρυφόπορτα, ὐσ. porte secrete. *porta secreta.*

Κρυφοπαρμένος, η, ον, μετ. pris, se. à la derobée. *preso, sa. di nascosto.*

Κρυφοπάρσιμον, ὐσ. l'action de prendre a la derobée. *il prendere di nascosto.*

Κρυφοπαίρνω, P'. prendre à la derobée. *prendere di nascosto.*

Κρυφός, ή, όν, ἐπίθ. occulte, secret, te. *occulto, ta. segreto, ta.*

Κρυφοτρώγω, P'. manger furtivement. *mangiar nascostamente.*

Κρυφοτρώγων, ουσα. μετ. celui ü celle qui mange furtivemant. *colui ò colei che mangia nascostamente.*

Κρυφοφάναρον, ὐσιας. lanterne sourde. *lanterna sorda.*

Κρυφοφανέρωμα, ὐσ. décelement sous main. *palesamento sottomano.*

Κρυφοφανερωμένος, η, ον. μετ. décelé, ée. sous-main. *palesato, ta. sottomano.*

Κρυφοφανερώνω, P'. déceler sous-main. *palesare sotto mano.*

Κρύφτω, κτλ'. ἰδὲ Κρύπτω κτλ'.

Κρύψας, ψασα. μετ. celui ü celle qui a caché. *colui ò colei che ha nascosto.*

Κρύψιμον, ὐσ. l'action de cacher. *nascondimento, l'azione di nascondere.*

Κρύωμα, ουσ. refroidissement. *raffreddamento.*

Κρυωμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. *affreddato, ta. raffreddato, ta.* §. κρυωμένος, κρυολογημένος. enrhumé, ée. *infreddato, ta.*

Κρυώνω, P'. réfroidir. *raffreddare, affreddare.* κρυώνω, ὐδ. avoir froid. *aver freddo.*

Κρυώσας, σασα, μετ. celui ü celle qui s'est refroi di. *colui ò colei che si è affreddato.* §. κρυώσας, κρυολογήσας. enrhumé, ée. *infreddato, ta.*

Κρώζω, P', φωνάζω ὡς τὸν κόρακα, croasser. *crocidare.*

Κρωσσός, ἰδὲ Κρεσσός.

Κταπόδι, ὐσιας. polype. *polipo.*

Κτενᾶς, ὐσ. peignier. *pettinagnolo.*

Κτενάκι, ὐσ. petit peigne. *piccolo pettine.*

Κτένι, ουσ. peigne. *pettine.* §. κτένι θαλασσινόν. pècten. *pettine.*

Κτενίζω, P'. peigner. *pettinare.* §. κτενίζω τὸ κεφάλι, διορθώνω τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς. ajuster, arranger la tête. *acconciare.*

Κτενίζων, ουσα. μετ. celui ü celle qui peigne. *colui ò colei che pettina.*

Κτενίσας, σασα. μετ. celui ü celle qui a peigné. *colui ò colei che ha pettinato.*

Κτένισμα, ὐσ. l'action de peigner. *pettinatura.*

Κτενισμένος, η, ον. μετ. peigné, ée. *pettinato, ta.*

Κτενοθήκη, ὐσ. trousse à peignes. *pettiniera.*

Κτηκιάζω, P'. devenir étique. *diventar etico, intisichire.*

Κτηκιάρης, ὐσ. phthisique. *tisico.*

Κτηκιάρικος, η, ον. ἐπίθ. appartenant, te. à un phthisique. *appartenente ad un tisico.*

Κτήκιασις, κτήκιασμα, ὐσ. l'action de devenir phthisique. *l'intisichirsi.*

Κτηκιασμένος, η, ον. μετ. phthisique. *etico, tisico.*

Κτηκιόν, ὐσ. phthisie. *tisichezza.*

Κτῆμα, ὐσ. acquêt. *acquisto.*

Κτη-

Κτηνοβατεία, ὐσ. bestialité. *bestialità.*

Κτηνοβάτης. ὐσιασ. bestial *bestiale.*

Κτῆνος, ὐσ. bête. *bestia.*

Κτητικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. possessif, ive. *possessivo, va.*

Κτήτωρ, ὐσιασ. édificateur, fondateur. *edificatore, fondatore.*

Κτήριον, ὐσ. bâtiment. *fabbrica.*

Κτίζω, P'. bâtir. maçonner. *fabbricare.*

Κτίζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui bâtit. *colui ἢ colei che fabbrica.*

Κτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bâti. *colui ἢ colei che ha fabbricato.*

Κτίσιμον, ὐσ. maçonnage. *lavoro di muratore.*

Κτίσις, ὐσ. création. *creazione.*

Κτίσμα, ὐσ. créature. *creatura.* §. κτίσμα, κτίσιμον. maçonnerie. *lavoro di muratore.*

Κτισμένος, η, ον. μετ. bâti, ie. *fabbricato, ta.*

Κτίστης, ὐσ. créateur. *creatore.* §. κτίστης. maçon. *muratore.*

Κτιστικὸς, ὴ, ὸν, ἐπίθ. ἡ κτιστικὴ τέχνη. la maçonnerie. *fabbrica.*

Κτιστὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. bâti, ie. *fabbricato, ta.*

Κτυπηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été frappé, qui a été battu. *colui ἢ colei ch' è stato battuto, percosso.*

Κτύπημα, ὐσ. coup. *colpo.*

Κτυπημένος, η, ον. μετ. battu, ue. *battuto, ta.*

Κτυπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a frappé, qui a battu. *colui ἢ colei che ha battuto.* §. κτυπήσας, ὐδ. celui ἢ celle qui a heurté. *colui ἢ colei che ha urtato.*

Κτυπητὴς, ὐσ. celui qui frappe. *colui che batte.*

Κτύπος, ὐσ. coup. *colpo.*

Κτυπῶ, P'. battre. frapper. *battere.* §. κτυπῶ τὴν πόρταν. heurter. frapper. *bussare.* §. πήγαινε νὰ ἰδῇς ποῖος κτυπᾷ τὴν πόρταν τόσον δυνατά. va voir qui heurte si rudement, *va a vedere chi bussa tanto forte.* §. κτυπῶ, se faire du mal, se blesser. *farsi male.* §. κατὰ πῶς τὸ κτυπήσει. comme il lui vient à l'esprit. *come gli vien in mente.* §. κτυποῦμαι. se frapper, se battre. *battersi, percuotersi.* §. κτυποῦμαι, μάχομαι. πολεμῶ. combattre. *combattere.*

Κυβερνηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ἢ celle qui a été gouverné. *colui ἢ colei ch' è stato governato.* §. κυβερνηθεὶς. celui ἢ celle qui s'est conduit bien ou mal. *colui ἢ colei che si è condotto bene o male.*

Κυβέρνημα, ὐσ. gouvernement, administration. *governamento, amministrazione.*

Κυβερνημένος, η, ον. μετ. gouverné, ée. administré, ée. *governato, ta. amministrato, ta.* §. κυβερνημένος, ὁποῦ ἔχει τὴν κυβέρνησίν του. qui est à son aise. *benestante.*

Κυβερνήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a gouverné. *colui ἢ colei che ha governato.*

Κυβέρνησις, ὐσ. gouvernement. *governamento, governo.*

Κυβερνήτης, ὐσ. gouverneur, *governatore,*

Κυβερνητικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. de gouvernement. *di governamento, di governo.*

Κυβερνητὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. qu'on peut gouverner. *governabile, che si può governare.*

Κυβερνήτρα, ὐσ. gouvernante. *governatrice.*

Κυβερνῶ, P'. gouverner, administrer. *governare, amministrare.* §. ὁ Θεὸς νὰ σὲ κυβερνήσῃ, λέγεται πρὸς τοὺς πτωχούς. Dieu vous benisse. *Dio v' assista.* §. κυβερνοῦμαι. se gouverner. se conduire. *governarsi, regolarsi.* §. δὲν ἐκυβερνήθη καλὰ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. il ne s'est pas bien gouverné dans cette affaire. *non si è regolato bene in quest' affare.*

Κύβος, ὐσ. cube. *cubo.* §. κύβος, τὸ ζάρι. dé, *dado.*

Κυβικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. cubique. *cubico, ca.*

Κυδωνάκι, ὐσ. petit coin. *piccola cotogna.*

Κυδωνάτον, ὐσ. conserve de coins, marmelade de coins. *cotognato, codognata.*

Κυδώνι. ὐσ. coin. *cotogna.*

Κυδωνιά, ὐσ. cognassier. *cotogno.*

Κυδώνιον, ἰδὲ Κυδώνι.

Κυκλάμινον, ὐσ. ciclamen, pain de pourceaux. *pan porcino*.

Κυκλικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. appartenant à un cercle. *appartenente ad un circolo*.

Κυκλοειδὴς, ἐπίθ. circulaire. *circolare*. §. κυκλοειδὴς γραμμή. cicloïde. *cicloide*.

Κύκλος, ὐσ. cercle. *cerchio, circolo*.

Κυκλοφορία, ὐσ. circulation. *circolazione*.

Κύκλω, ἐπίρ. circulairement. *circolarmente*. §. κύκλω, τριγύρω, à l'entour, *all' intorno*.

Κύκλωμα, ὐσιας. l'action d' entourer. *circondamento*.

Κυκλωμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. *circondato, attorniato, ta*.

Κυκλώνω, Ρ'. entourer. *circondare, attorniare*.

Κυκλώνων, ὐσα. μετ. entourant, te, celui ὴ celle qui entoure. *circondante, attorniante, colui ò colei che circonda, che attornia*.

Κύκλωπις, ὐσ. cyclopes. *ciclopi*.

Κυκλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a entouré. *colui ò colei che ha circondato, che ha attorniato*.

Κύκλωσις, ὐσ. tour. *circondamento*.

Κυκλωφερὴς, ἐπίθ. circulaire. *circolare*.

Κύκλωψ, ἰδὲ Κύκλωπες.

Κύκνος, ὐσ. cygne. *cigno*.

Κυλίζω, Ρ'. rouler. *rotolare, voltolare*.

Κυλινδρίζω, Ρ'. aplanir la terre avec le rouleau. *appianare la terra col cilindro*.

Κυλίνδρισμα, ὐσ. l'action d'aplanir la terre avec le ouleau. *appianamento della terra col cilindro*.

Κυλινδρισμένος, η, ον. μετ. aplani, ie. avec le rouleau. *appianato col cilindro*.

Κύλινδρος, ὐσ. cylindre. *cilindro*.

Κυλίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a roulé. *colui ò colei che ha rotolato, che ha voltolato*.

Κύλισις, κύλισμα, ὐσιας. roulement. *il rotolare, il voltolare*.

Κυλισμένος, η, ον. μετ. roulé, ée. *rotolato, ta. voltolato, ta*.

Κυλιστὰ, ἐπίρ. en roulant. *rotolando, voltolando*.

Κυλιστὴς, ὐσ. celui qui fait rouler quelque chose. *colui che fa voltolare una cosa*.

Κυλιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut faire rouler. *che si può far voltolare*.

Κυλίστρα, ὐσ. ἐκείνη ὁποῦ κυλᾷ ἐν πρᾶγμα. celle qui fait rouler. *colei che fa voltolare*. §. κυλίστρα, τόπος διὰ κύλισμα. lieu propre pour faire rouler. *luogo proprio per far voltolare*.

Κυλίω, Ρ'. rouler. *rotolare, voltolare*. §. κυλιῶμαι εἰς τὴν λάσπην. se vautrer. *voltolarsi nel fango, impantanarsi*.

Κυλῶν, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui fait rouler. *colui ò colei che fa rotolare*.

Κῦμα, ὐσ. flot. vague, onde, *onda*.

Κυματάκι, ὐσ. petite onde. *piccola onda*.

Κυματίζω, Ρ'. Ἐν. agiter les flots. *agitar le onde*. §. κυματοῦμαι. flotter, ondoyer. *galleggiare, ondeggiare*.

Κυματίζων, ὐσα. μετ. ondoyant, te. *ondeggiante*.

Κυματίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a agité les flots. *colui ò colei che ha agitato le onde*.

Κυμάτισμα, ὐσ. ondulation. *ondulazione*.

Κυματισμένος, η, ον. μετ. ondoyé, ée. *ondeggiato, ta*.

Κυματιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. orageux, agité des flots. *fluttuoso*.

Κυματώμενος, η, ον. μετ. flottant, te. ondoyant. te. *fluttuante, ondeggiante*.

Κυματώδης, ὐσ. plein, ne. d'ondes. *ondoso, sa*.

Κυμβαλίζω, Ρ'. sonner le cymbale. *sonare il cembalo*.

Κυμβαλιστὴς, ὐσ. celui qui sonne le cymbale. *colui che suona il cembalo*.

Κύμβαλον, ὐσ. cymbale. *cembalo*.

Κύμινος, ὐσ. cumin. *cimino, comino*.

Κυνηγάρης, ὐσ. chasseur. *cacciatore*.

Κυνηγάρικος, η, ον. ἐπίθ. de chasse. *da caccia*.

Κυ-

Κυνήγημα, ὕσιας. chasse. *caccia*. §. κυνήγημα, μεταφ. poursuite. *perseguitamento*.

Κυνηγημένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *cacciato, ta*. §. κυνηγημένος, μεταφ. poursuivi, ie. *perseguitato, ta*.

Κυνηγήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a chassé, qui a été à la chasse. *colui o colei che ha cacciato, ch' è stato alla caccia*.

Κυνηγητὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut chasser. *che si può cacciare*.

Κυνῆγι, ὕσ. chasse. *caccia*.

Κυνηγὸς, οὖσ. chasseur, euse. veneur. *cacciatore, trice*.

Κυνηγῶ, P'. chasser. *cacciare, andar a caccia*. §. κυνηγῶ, κατατρέχω, διώκω. poursuivre. *perseguitare*. §. κυνηγῶ τὰς τιμὰς, courir après les honneurs. *correre dietro gli onori*.

Κυνικὸς, ή, όν. ἐπίθ. canin, ne. *canino, na*. §. κυνικαὶ ἡμέραι. jours caniculaires. *canicolari*. §. κυνικὸς, cynique. *cinico*.

Κυνόδοντες, ὕσ. dents canines. *denti canini*.

Κυνοκέφαλος, ἐπίθ. qui a une tête de chien. *che ha la testa di cane*.

Κυνόσουρα, ὕσ. cynosure, petite ourse. *cinosura, orsa minore*.

Κυπαρισσένιος, ἐπίθ. de cyprès. *di cipresso*.

Κυπαρίσσι, κυπάρισσος, ὕσιας. cyprès. *cipresso*.

Κυπαρισσὼν, οὖσιας. lieu planté de cyprès. *cipressetto*.

Κὺρ, ὕσ. monsieur. sieur. *signore*.

Κυρὰ, ὕσ. dame, madame. *signora, gentildonna*.

Κυρὰς, ὕσιας. aménage, voiturage. *vettura*.

Κυρατζῆς, ὕσ. voiturier. *vetturino*.

Κυράτζα, οὖσ. madame. *signora*.

Κυρατζοῦλα, ὕσ. demoiselle. *damigella, madamina*.

Κύρης, οὖσ. ὁ πατήρ. le père. *il padre*.

Κυρία, ὕσ. dame, maîtresse. *signora, padrona*.

Κυριακάτικος, η, ον. ἐπίθ. dominical, le. *dominicale*. §. κυριακάτικα φορέματα. les habits du dimanche. *abiti festivi, abiti delle feste, della domenica*.

Κυριακὴ, οὖσ. dimanche. *domenica*.

Κυριακὸς, ή, όν. ἐπίθ. dominical, le. *dominicale*.

Κυριευθεὶς, εἶσα. μετ. celui ou celle qui a été dominé. *colui o colei ch' è stato dominato*.

Κυριευμένος, η, ον. μετ. dominé, ée. *dominato, ta*.

Κυριευμὸς, κυρίευσις, ὕσ. dominateur. *dominatore*.

Κυριεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dominé. *colui o colei che ha dominato*.

Κυριευτὴς, οὖσ. dominateur. *dominatore*.

Κυριεύω, P'. dominer. *dominare*. §. κυριεύω. s'emparer, se rendre maître. *impadronirsi*. §. κυριεύω τὰ πάθη. maîtriser ses passions. *domar le passioni*. §. κυριεύω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. posseder. *possedere*. §. κυριεύομαι ἀπὸ μίαν γνώμην. se coiffer d'une opinion. *incapricciarsi, preoccuparsi*.

Κυριεύων, υσα. μετ. dominant, te. *dominante*.

Κυριολεξία, κυριοσημασία, οὖσ. proprieté. la propre signification d'un mot. *significato proprio di una voce*.

Κύριος, ὕσιας. Monsieur. *Signore*. §. κύριος, αὐθέντης, maître. *padrone*. §. ὄνομα κύριον. nom propre. *nome proprio*. §. τὸ κύριον. le propre. *il proprio*.

Κυριότης, ὕσιας. domination. *dominazione*.

Κύρις, ἴδε Κύρης.

Κυριτζῆς, ὕσ. petit seigneur. *signorello*.

Κυρίως, ἐπίρ. proprement. *propriamente*. §. κυρίως αὐτὴ ἡ λέξις δηλοῖ τοῦτο, ce mot là signifie proprement cette chose. *quella parola significa propriamente questa cosa*.

Κυριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-propre. *proprissimo, ma*.

Κυριώτερα, ἐπίρ. plus proprement. *più propriamente*.

Κυριώτερος, ἐπίθ. plus propre. *più proprio, ia*.

Κυ-

Κῦρος, οῦσ. validité, *validità.*
Κυρᾶλα, ᾶσ. grandemère, aïeule. *avola.*
Κυρπότης, ὅσιας. curvité, courbure. *curvità.*
Κυρπὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. courbe. courvé, ée. *curvo, va.*
Κύρτωμα, ούσ. courbure. *incurvazione.*
Κυρτωμένος, η, ον. μετ. courbé, ée. *incurvato, ta.*
Κυρτώνω, Pʹ. courber. *incurvare.*
Κύρωμα, κύρωσις, ὅσ. ratification. confirmation. *ratificazione, confermazione.*
Κυρωμένος, η, ον. μετ. ratifié, ée. *ratificato, ta.*
Κυρώνω, Pʹ. ratifier. *ratificare.*
Κυτρωμάδα, ούσ. couleur jaune. *giallezza, color giallo.* §. κυτρωμάδα. jaunisse. *itterizia.*
Κυτρυνάδι, ὅσ. τὸ κυτρυνάδι τῶ κρόκου. etamine du safran. *femminella.*
Κυτρωμιάζω, Pʹ. ἀδ. γίνομαι κύτρυνος. jaunir. devenir jaune. *ingiallire, divenir giallo.*
Κυτρωμιάζων, ουσα. ἐπίθ. jaunâtre. *gialleggiante.*
Κυτρυνιάρης, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a la jaunisse. *colui o colei che ha l'itterizia.*
Κυτρύνιασμα, ὅσ. l'action de jaunir. *il diventar giallo.*
Κυτρωμιασμένος, η, ον. μετ. jauni, ie. *ingiallito, ta.*
Κυτρωμίζω, Pʹ. jaunir. *ingiallare.* §. κυτρυνίζω, ἀδ. γίνομαι κύτρυνος. jaunit, devenir jaune. *ingiallire, divenir giallo.* §. κυτρυνίζω, κλίνω πρὸς τὸ κύτρυνον. tirer sur le jaune. *gialleggiare.*
Κυτρωμίζων, ουσα. μετ. ὁ-πῦ κάμνει κύτρυνον. celui ou celle qui rend jaune. *colui o colei che fa giallo.* §. κυτρωμίζων, ὁ-πῦ γίνεται κύτρωμος, qui jaunit, qui devient jaune. *che diviene giallo.* §. κυτρωμίζων, ὁπῦ κλίνει εἰς τὸ κύτρυνον. jaunâtre, qui tire sur le jaune. *gialleggiante, che tende al giallo.*
Κυτρωμισμα, ὅσ. l'action de jaunir, *l'ingiallare.*
Κυτρυνίσας, σασα. μετ. Eʹν. celui ou celle qui a jauni, qui a fait jaune. *colui o colei che ha ingiallato, che ha fatto giallo.* §. κυτρωμίσας, μετ. ἀδ. ὁπῦ ἔγινε κύτρυνος. celui ou celle qui est devenu jaune. *colui o colei ch' è divenuto giallo.*
Κυτρυνισμένος, η, ον. μετ. jauni, ie. *ingiallato, ta.*
Κύτρωμος, η, ον. ἐπίθ. jaune. *giallo, la.* §. κύτρυνον χρῶμα. couleur jaune. *giallo, color giallo.*
Κυτρωμόζικος, η, ον. ἐπίθ. jaunâtre. *giallognolo, la.*
Κυτρωμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-jaune. *giallissimo, ma.*
Κυτρωμότερος, η, ον. ἐπίθ. plus jaune. *più giallo, la.*
Κυτρωμόχωμα, ὅσ. ocre. *giallo di terra, ocria.*
Κωβιὸς, ούσιας. goujon. *ghiozzo.*
Κώδικας, κῶδιξ, ὅσ. code, régistre. *codice, registro.*
Κώδων, ἰδὲ Κωδώνι.
Κωλαρᾶς, ᾶσ. fessu, *che ha grosse natiche.*
Κώλι, ὅσ. fesse. *natica.* §. τὰ κωλιά. les fesses. *le natiche.*
Κωλιά, ὅσ. cop de cul. *culata.*
Κώλικας, ὅσιας. colique. *colica.*
Κωλοκύλισμα, ὅσ. roulement. *voltolamento.*
Κωλοκυλισμένος, η, ον. μετ. roulé, ée. *voltolato, ta.*
Κωλοκυλῶ, Pʹ. rouler. *voltolare.*
Κωλοκυλιστά, ἐπίῤ. en roulant. *voltolone.*
Κωλομαλάζω, Pʹ. pâtiner le cul. *toccare libidinosamente il culo.*
Κωλομαλαξιά, ούσ. libidineux touchement du cul. *libidinoso toccamento del culo.*
Κωλομέρι, κωλομήρι, ὅσ. fesse. *natica, chiappa.* §. τὰ κωλομήρια. fessier. *natiche.*
Κωλόπανον. ὅσιας. braie, drapeaux. *pannolini, pezze, fasce.*
Κῶλος, ὅσ. cul, le derrière. *culo, il deretano.* §. κτυπῶ τὸν κῶλον κατὰ γῆς. donner du cul par terre. *battere una culata.*
Κωλόσυρμα, ὅσ. l'action d'entraîner. *strascinamento.*

Κω-

Κωλοσυρμένος, η, ον. μετ. entraîné, ée. *strascinato*, *ta*.

Κωλοσύρνω, P'. entraîner. *strascinare*.

Κωλοσύρτης, ὑσ. traînant. *strascicante*.

Κωλότρυπα, ὑσ. l'anus. *il fondamento*, *il buco del culo*.

Κωλοφωτιά, ὑσ. lucciole. *lucciola*. §. αὐτὸς εἶναι ὡσαὶ τlὼ κωλοφωτιαὶ. il est très-inquiet. *egli ha il culo al fuoco*.

Κωλύω, P'. ἐμποδίζω. empêcher. *impedire*.

Κωμικὸς, ἐπίθ. comique. *comico*.

Κωμωδία, οὐσ. comédie. *commedia*.

Κωμωδοποιὸς, ὑσ. auteur de comédies. *componitore*, *autore di commedie*.

Κωμωδὸς, ὑσ. comédien, ne. *commediante*.

Κωμόπολις, ουσ. bourg. *borgo*.

Κώνειον, ὑσ. ciguë. *cicuta*.

Κώνωπας, ὑσιας. cousin. *zenzara*, *zanzara*.

Κωνωπεῖον, ὑσ. τὸ κωνωπεῖον τὸ κρεβατιοῦ. rideau de lit, pavillon. *padiglione*, *cortina*, *cortinaggio*.

Κωνικὸς, ή, όν. conique. *conico*, *ca*.

Κῶνος, ὑσ. cône. *cono*.

Κώπανος, ἰδὲ Κόπανος.

Κωφὸς, κτλ. ἰδὲ Κουφὸς, κτλ.

Λ

Λαβαίνω, P'. ἰδὲ Λαμβάνω.

Λαβὴ, ἰδὲ. Πιάσιμον.

Λαβὶς, λαβίδα, εὐσιας. petit cuiller. *cucchiajo piccolo*.

Λάβρα, ἰδὲ Λαύρα.

Λαβράκι. λάβραξ. ὑσιας. loup-marin. *lupo marino*.

Λαβύρινθος, ὑσ. dédale, labyrinthe. *labirinto*.

Λαβωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été blessé. *colui ò colei ch' è stato ferito*.

Λάβωμα, ὑσ. l'action de blesser. *il ferire*, *ferimento*.

Λαβωματιὰ, ὑσ. blessure. *ferita*. §. λαβωματιαὶ τοῦ ἔρωτος. les traits d'amour. *gli strali d'amore*.

Λαβωμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. *ferito*. *ta*.

Λαβώνω, P'. blesser. *ferire*.

Λαβώνων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui blesse. *colui ò colei che ferisce*.

Λαβώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé. *colui ò colei che ha ferito*.

Λαβωτὴς, ὑσιας. celui qui blesse. *feritore*.

Λαβώτρια, ὑσ. celle qui blesse. *colei che ferisce*.

Λαγάρα, οὐσ. lie. mare. dépôt. *feccia*.

Λαγαρίζω, P'. dépurer. purger. *purgare*, *depurare*. §. λαγαρίζω τlὼ ζάχαριν. affiner le sucre. *raffinare il zucchero*. §. λαγαρίζω τὸ χρυσίον, τὸ ἀσῆμι. affiner l'or. l'argent. *raffinar l'oro*, *l'argento*.

Λαγαρίζων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui depure. *colui ò colei che depura*. ἰδὲ Λαγαρίζω.

Λαγαρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépuré. *colui ò colei che ha depurato*. ἰδὲ Λαγαρίζω.

Λαγάρισμα, ὑσ. dépuration. *depurazione*.

Λαγαρισμένος, η, ον. μετ. dépuré, ée. *depurato*, *ta*. §. χρυσάφι λαγαρισμένον, de l'or affiné. *oro raffinato*.

Λαγαριστὴς, ὑσ. celui qui purge, qui dépure. *colui che purga*, *che depura*. §. λαγαριστὴς τῦ χρυσίῦ, κτλ. affineur, raffineur. *raffinatore*.

Λαγηνα, λαγlῶα, ὑσιας. broc, cruche. *brocca*.

Λαγηνάκι, ὑσ. petite cruche. *piccola brocca*.

Λαγηνᾶς, οὐσ. celui qui fait des brocs. *colui che fa le brocche*.

Λαγήνι, λαγήνι, ὑσ. cruchon. *piccola brocca*.

Λάγγιρον, οὐσ. piquette. *vinello*.

Λαγκαδάκι, ὑσιας. petit vallon. *piccola valle*.

Λαγκάδι, ὑσιας. vallon. *valle*, *valletta*.

Λαγκαδιώτης, οὐσ. habitant des vallons. *abitante di valli*.

Λαγκαδότοπος, ὑσιας. lieu plein de vallons. *luogo pieno di valli*.

Λαγκώνι, ὑσ. flanc. *fianco*.

Λαγοπόδαρον, ὑσ. pied de lievre. *piede di lepre*.

Λαγὸς, ὑσ. liévre. *lepre*.

Λαγύμι, οὐσ. mine. *mina*.

na. §. φθικέω λαγύμια. miner. *far mine*, *minare*.

Λαγυμιςὴς, ὑσ. celui qui fait des mines. *colui che fa le mine*.

Λαγόψωμον, ὑσ. ciclamen, pain de porceau. *pan porcino*.

Λαγωνικὸν, ὑσ. lévrier. *levriere*. §. λαγωνικὸν μεγάλον. alan. *alano*. §. μικρὸν λαγωνικόν. lévron. *piccolo levriere*.

Λάδανον, ὑσ. laudanum. *laudano*.

Λαδερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. huileux, euse. oléagineux, euse. *oleoso*, *sa*. *olioso*, *sa*. §. τὸ λαδερὸν, ὑσ. huilier. *ampollina da olio*.

Λάδι, ὑσ. huile. *olio*. §. λάδι σκορπιῦ. huile de scorpion. *olio di scorpione*. §. ἀλείφω μὲ λάδι. huiler. *ugnere d'olio*.

Λαδικὸν, ὑσιας. huilier. *ampollina da olio*.

Λαδοπίθαρον, ὑσ. cruche à huile. *giarra da olio*.

Λαδοπωλεῖον, ὑσ. lieu où l'on vend de l'huile. *luogo dove si vende l'olio*.

Λαδοπώλης, ὑσ. celui qui vend de l'huile. *colui che vende l'olio*.

Λαδωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été oint d'huile, qui a été huilé. *colui ὴ colei ch' è stato unto di olio*.

Λάδωμα, ὑσιας. l'action d'huiler. *ugnimento d'olio*.

Λαδωμένος, η, ον. μετ. huilé, ée. *unto*, *a*. *di olio*.

Λαδώνω, Ρ'. huiler. *ugnere d'olio*.

Λαδώσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a huilé. *colui ὴ colei che ha unto di olio*.

Λαζαρέτον, ὑσ. lazaret. *lazzaretto*.

Λαθαίνω, ἰδὲ Λαθαίω.

Λάθασμα, λαθασμένος, λαθασμὸς, κτλ. ἰδὲ Λάθωμα, λαθωμένος, κτλ.

Λάθωμα, ὑσ. l'action de se méprendre, de faire de fautes. *sbaglio*, *lo sbagliare*, *fallare*.

Λαθωμένος, η, ον. μετ. érré, ée. *sbagliato*, *ta*. *errato*, *ta*.

Λαθώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est mépris. *colui ὴ colei che si è sbagliato*, *che ha sbagliato*.

Λαθώω, ἰδὲ Λαθαίω.

Λαθώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui se méprend. qui érre. *colui ὴ colei che sbaglia*.

Λαθῆρι, ὑσ. gesse. *cicerchia*.

Λάθος, ὑσ. méprise, bévue, faute, erreur. *sbaglio*, *errore*, *fallo*.

Λαθέρι, ἰδὲ Λαθῆρι.

Λάθρα, ἐπίρ. clandestinement, furtivement. *clandestinamente*, *furtivamente*.

Λαθραῖος, αία. ἐπίθ. furtive, clandestine, *furtivo*, *va*. *clandestino*, *na*.

Λαϊκὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. laïque, laï, séculaire. *laico*, *ca*. *secolare*.

Λαϊκῶς, ἐπίρ. séculiérement. *secolarescamente*.

Λαίμαργα, ἐπίρ. goulument, gloutonnement. *ghiottamente*.

Λαιμαργία, ὑσ. gloutonnerie, gourmandise. *ghiottoneria*, *golosità*. §. μὲ λαιμαργίαν. gloutonnement. *ghiottamente*, *ingordamente*.

Λαίμαργος, ἐπίθ. glouton, ne. goinfre, goulu, ue. gourmand, de. *ghiotto*, *ta*. *ghiottone*, *goloso*, *sa*. *leccone*. *diluviatore*, *ingordo*, *da*.

Λαιμαργόπατα, ἐπίρ. très-goulument, très-gloutonnement. *golosissimamente*, *ingordissimamente*.

Λαιμαργόπατος, η, ον. ἐπίθ. très-glouton, ne. très-goulu, ue. *golosissimo*, *ma*. *ghiottissimo*, *ma*. *ingordissimo*, *ma*.

Λαιμαργῶ, Ρ'. devenir goulu. gourmand. *ingordarsi*, *divenir ingordo*.

Λαιμάργως, ἰδὲ Λαίμαργα.

Λαιμομαντύλον, λαιμοδίσιμον, ὑσιας. cravate. *cravatta*.

Λαιμὸς, ὑσιας. col, cou. *collo*. §. λαιμός. gorge. *gola*. §. λαιμὸς τῦ ἀγγείων. goulot. *collo d'un fiasco*. §. πιζέω τινὰ ἀπὸ τὸν λαιμόν. sauter à la gorge. *prendere uno pel collare*.

Λαϊνᾶς, λαίνι, ἰδὲ Λαγηνᾶς, κτλ.

Λακκιάζω, Ρ'. fossoyer. *affossare*.

Λακκίασμα, ὑσ. l'action de fossoyer. *affossamento*.

Λακκιασμένος, η, ον. μετ. fossoyé, ée. *affossato, ta.*

Λάκκος, ὁ. fosse. *fossa.*

Λακρυδὶ, οὐσ. discours, confabulation. *discorso, confabulazione.* §. κάμνω λακρυδὶ, discourir, confabuler. *discorrere, confabulare.*

Λαχτάρα, οὐσ. désir ardent, grand'envie. *brama, desiderio ardente.*

Λαχταρίζω, P'. désirer ardemment, soupirer après quelque chose. *ambire, bramare, desiderare.* §. λαχταρίζω διὰ ἕνα πρᾶγμα. aboyer après quelque chose. *aspettar colla bocca aperta.* §. λαχταρίζω διὰ νὰ ἀπολαύσω τὰ πρωτεῖα, affecter le premier rang, les premières places. *ambire, aspirare ai primi posti, etc.* §. λαχταρίζω. palpiter, *palpitare.*

Λαχταρίζων, ουσα, μετ. désireux, euse. avide, celui ἢ celle qui desire avidement. *avido, da. colui ὢ colei che brama, che desidera avidamente.*

Λαχταρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a désiré ardemment. *colui ὢ colei che ha bramato avidamente.*

Λαχτάρισμα, οὔσιας. l'action de souhaiter ardemment. *il bramare ardentemente.*

Λαχταρισμένος, η, ον. μετ. souhaité, ée. ardemment. *bramato, ta. etc.*

Λαχταρῶ, ἰδὲ Λαχταρίζω.

Λακτίζω, λάκτισμα, λακτισμένος, ἰδὲ Κλότζημα, κλοτζῶ, κτλ.

Λάκωμα, λακώνω, ἰδὲ Λάκκιασμα, λακκιάζω, κτλ.

Λακωνίζω, P'. parler laconiquement. *parlar laconicamente.*

Λακωνικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. laconique. *laconico, ca.*

Λακωνικῶς, ἐπίρ. laconiquement. *laconicamente.*

Λακωνισμὸς, ὁ. laconisme. *laconismo.*

Λαλὰ, νοῦσ. grand'-mère. *avola.*

Λαλας, οὐσ. grand-père. *avolo.*

Λαλὲς, ὁ. tulipan. *tulipano.*

Λαληθεὶς, ἕσα. μετ. qui a été dit. *ch' è stato detto.*

Λαλημένος, η, ον. μετ. ῥηθεὶς. dit, te. *detto, ta.* §. λαλημένος, κραγμένος, appelé, ée. *chiamato, ta.*

Λαλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a parlé. *colui ὢ colei che ha parlato.* §. λαλήσας, ὁ κράξας, celui ὢ celle qui a appelé. *colui ὢ colei che ha chiamato.*

Λαλητὴς, οὔσιας. ὁμιλῶν. parleur. disaur. *parlatore.* §. λαλητὴς, ὁ κράζων. appelant. *chiamante.* §. λαλητὴς ὀργάνων. joueur d' instrument. *sonatore di stromenti.*

Λαλιὰ, ὕσιας. le parler. *favella.*

Λάλος, οὐσ. bavard, de. *ciarlone, na. linguacciuto, ta.*

Λαλῶ, P'. parler. *favellare.* §. λαλῶ ἀδιακόπως. bavarder. *ciarlare.* §. λαλῶ, κράζω. appeler. *chiamare.* §. λαλῶ ὄργανα. jouer des instruments. *sonare stromenti.*

Λαλῶν, ἕσα. μετ. celui ἢ celle qui parle. *colui ὢ colei che parla, parlante.*

Λάμα, ὁσ. ἡ λάμα τῦ μαχαιρίου. alumelle. *lama di coltello.*

Λαλούμενον, οὐσ. instrument de musique, *stromento musicale.*

Λαμβάνω, P'. prendre, recevoir. *prendere, ricevere.* §. λαμβάνω ἐπὶ καλῷ, ἢ ἐπὶ κακῷ. prendre en bonne part, en mauvaise part. *prendere in buona, in cattiva parte.*

Λαμβάνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui prend, qui reçoit. *colui ὢ colei che prende, che riceve.*

Λαμβικάρισμα, ὁσ. l'action de distiller, de tirer par l'alambic. *il lambiccare.*

Λαμβικαρισμένος, η. ον. μετ. distillé, ée. tiré, ée. par l'alambic. *distillato, ta. lambiccato, ta.*

Λαμβικαριστὴς, ὁσ. distillateur, celui qui tire par l'alambic. *distillatore.*

Λαμβικάρω, P'. distiller. *distillare, lambiccare.*

Λαμβίκος, ὁσ. alambic. *lambicco.*

Λάμμια, οὔσιας. lamies. *lammia.*

Λα-

Λαμνὶ, ἡ. πολύπη βαμβακιοῦ, quenouillée de coton. *pennecchio di bombace*. §. λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ. canon de fusil. *canna da schioppo*. §. λαμνὶ, ὑδρία. cruche. *brocca*.

Λάμνισμα, ἀσιας. vogue, l'action de voguer. *voga*, *il vogare*.

Λάμνω, P'. ramer, voguer. *vogare*.

Λάμνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rame, qui vogue. *colui ἢ colei che voga*.

Λαμπάδα, ἡσ. cierge, torche. *cero*, *torchio*, *torcia*, *doppiere*, *fiaccola*. §. μικρὴ λαμπάδα. petite torche. *doppieruzzo*.

Λαμπαδάριος, ἀσιας. lampadaire. *lampadario*.

Λαμπαδάριος, ὁσ. céroferaire. *colui che porta il cero*.

Λαμπαδᾶς, ουσ. chandelier, *cerajuolo*.

Λαμπαδηφόρος, ουσ. lampadophore. *lampadifero*.

Λαμπαδοχεῖον. ουσ. lampadaire. *stromento che sostiene la lampada*.

Λαμπερὸς, η, όν. ἐπίθ. resplendissant, te. *risplendente*.

Λαμπικάρω, κτλ. ἴδε Λαμβικάρω, κτλ.

Λαμπρὰ, ἴδε Λαμπρῶς.

Λαμπρὰ, λαμπρή. ἡσ. ἡ κυριακὴ τῷ Πάσχα, Pâques. *Pasqua*.

Λαμπρὸς, ή, όν. ἐπίθ. brillant, te. luisant, te. *brillante*, *rilucente*. §. λαμπρός. splendide, éclatant, te. *risplendente*, *splendido*, *da*. *fulgido*, *da*.

Λαμπρότερος, ἐπίθ. plus brillant, te. plus luisant, te. *più brillante*, *più rilucente*.

Λαμπρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-brillant, te. très-luisant, te. *brillantissimo*, *ma*. *rilucentissimo*, *ma*. *lucidissimo*, *ma*. *fulgidissimo*, *ma*.

Λαμπρότης, ουσ. le brillant, clarté. *il brillante*, *chiarezza*, *sprendore*.

Λαμπροφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. magnifiquement. *vestito*, *ta*. *magnificamente*.

Λαμπροφορέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est habillé magnifiquement. *colui ἢ colei che si è vestito magnificamente*.

Λαμπροφόρος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui porte des habits magnifiques. *colui ἢ colei che porta abiti magnifici*.

Λαμπροφορῶ, P'. porter des habits magnifiques. *portar abiti magnifici*.

Λαμπροφορῶν, ῶσα. μετ. portant, te. des habits magnifiques. *portante abiti magnifici*.

Λαμπρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été éclairé, illuminé. *colui ἢ colei ch'è stato illuminato*, *illustrato*.

Λαμπρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éclairé, illuminé. *colui ἢ colei che ha illuminato*, *che ha illustrato*.

Λαμπρύνω, P'. éclairer, éclaircir. *schiarare*, *illuminare*. §. λαμπρύνω, σαφηνίζω. illustrer. *dilucidare*.

Λαμπρύνων, ουσα. μετ. éclairant, te. illustrant, te. *illuminante*, *illustrante*.

Λάμπρυσμα, ἀσ. illustration, éclaircissement. *illustramento*, *illuminazione*.

Λαμπρυσμένος, η, ον. μετ. illustré, ée. illuminé, ée. *illuminato*, *ta*. *illustrato*, *ta*.

Λαμπρυντικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui donne de l'éclat. *illustrante*.

Λαμπρῶς, ἐπίρ. splendidement. *splendidamente*.

Λάμπω, P'. briller, luire. *brillare*, *rilucere*. §. λάμπω διὰ τὰ ἄρματα, δακτυλίδια, κ̓ λοιπὰ πετράδια λέγουσι. flamboyer. *scintillare*, *brillare*.

Λάμπων, ουσα. μετ. luisant, te, resplendissant, te. *lucente*, *rilucente*.

Λάμψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a relui, *colui ἢ colei che ha risplenduto*.

Λάμψις, ἡσ. le brillant. éclat, splendeur. *il brillante*, *lo splendore*. §. λάμψις, ἀστραποφεγγιά, éclair. *baleno*, *lampo*.

Λανάρα, ἡσ. carde. *scardasso*.

Λαναρᾶς, ἀσιας. cardeur. *scardassiere*, *cardatore*.

Λανάρι, ἡσ. affinoir. *pettine da raffinar il lino*, *la canapa*.

Λαναρίζω, P'. carder, lai-

lainer. *scardassare, cardare, carminare.*

Λαναρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui carde, qui laine. *colui ἢ colei che scardassa.*

Λαναρίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a cardé, qui a lainé. *colui ἢ colei che ha scardassato, che ha carminato.*

Λανάρισμα, ὀυσ. lainage. *cardatura.*

Λαναρισμένος, η, ον. μετ. cardé, ée. *cardato, ta. carminato, ta.*

Λαναριστὴς, ουσ. cardeur. *cardatore, scardassiere.*

Λαναρίστρα, ὀυσ. celle qui carde. *colei che scardassa.*

Λανθαίνω, P'. se méprendre, commettre des fautes. *fallare, sbagliare, errare, ingannarsi.* §. λανθαίνω εἰς τὸν λογαριασμόν. se mécompter. *sbagliare nel conto.*

Λανθαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui erre. *colui ἢ colei che sbaglia.*

Λανίρι, ὀυσ. règle. *riga, regolo.*

Λαὸς, ὀυσ. peuple. *popolo.* §. λαὸς, κόσμος, πλῆθος. monde. *mondo, gente.* §. εἶναι πολὺς λαός. il y a beaucoup de monde. *v'è molta gente.*

Λαοῦτο, ὀυσ. luth. *liuto.*

Λαπάρα, ουσ. abdomen. *addomine.*

Λαπᾶ, ὀυσ. bouillie. *polta.*

Λαρδάκι, ὀυσ. petit morceau de lard. *pezzetto di lardo.*

Λαρδὶ, ὀυσ. lard. *lardo.*

Λαρδοπωλητὴς, ουσ. celui qui vend du lard. *colui che vende il lardo.*

Λάρδωμα, ὀυσ. l'action de larder. *il lardellare.*

Λαρδωμένος, η, ον. μετ. lardé, ée. *lardellato, ta.*

Λαρδώνω, P'. larder. *lardellare.*

Λαρδώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui larde. *colui ἢ colei che lardella.*

Λαρδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a lardé. *colui ἢ colei che ha lardato.*

Λαρδωτὴς, ουσ. celui qui larde. *colui che lardella.*

Λάρναξ, ὀυσ. urne. *urna.*

Λάρος, ουσιας. mouette. *gabbiano.*

Λάρυγξ. λάρυγγας, ουσ. larynx. *laringe.*

Λασπερός, ἡ, όν. ἐπίθ. boueux, euse. bourbeux, euse. *fangoso, sa. limoso, sa. pantanoso, sa. motoso, sa.*

Λάσπη, ὀυσ. boue. bourbe. limon. crotte. *fango, mota, limaccio.* §. αὐτὸς ἔφυγε, καὶ μὲ ἄφησε εἰς τὴν λάσπην, μεταφ. il s'en alla, et il m'a laissé dans l'embarras. *se ne andò, e mi ha lasciato nell' impaccio.* §. καλὰ τοῦ ἔγινεν, ἂς μείνῃ τώρα εἰς τὴν λάσπην. il lui sied bien, qu'il reste dans le bourbier. *gli sta bene, ch' ei resti nell' imbroglio.* §. λάσπη τοῦ κρασιοῦ. la lie du vin. *feccia del vino.* §. κυλιοῦμαι εἰς τὴν λάσπην, se vautrer. *impantanarsi.*

Λασπίζω, ἴδε Λασπώνω.

Λασπώδης, ἐπίθ. bourbeux, euse. *fangoso, sa.*

Λάσπωμα, ὀυσ. l'action de crotter. καὶ de se crotter. *infangamento.*

Λασπωμένος, η, ον. μετ. crotté, ée. *infangato, ta.*

Λασπώνω, P'. crotter. *infangare.*

Λασπώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui crotte. *colui ἢ colei che infanga.*

Λασπώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a crotté. *colui ἢ colei che ha infangato.*

Λατινίζω, P'. latiniser. *latinizzare.*

Λατινικὰ, ἐπίρ. en langue latine. *in lingua latina.*

Λατινικός, ή, όν. ἐπίθ. latin, ine. *latino, na.* §. ἡ Λατινικὴ διάλεκτος. la langue latine. la latinité. *la lingua latina, latinità.* §. ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία. l'eglise Latine, l'eglise d'occident. *la chiesa Latina, la chiesa occidentale, la chiesa Romana.*

Λατῖνος, ἐπίθ. latin, ne. *latino, na.*

Λατινισμός, ουσ. latinisme. *latinismo.*

Λατινοφρονήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est attaché à l'eglise Romaine, adhérant, te. de l'eglise Latine. *aderente della chiesa Latina. attaccato a' sentimenti della chiesa Latina.*

Λατινόφρων, ἐπίθ. Grec latinisé. *Greco che si è uni-*

unito a' sentimenti della chiesa Latina.

Λατινοφρονῶ, P'. s'attacher à l'eglise Latine. *attaccarsi, unirsi a' sentimenti della chiesa Latina.*

Λατρεία, οὐσ. adoration. *adorazione, culto.*

Λατρευθεὶς, ἐισα. μετ. celui ǹ celle qui a été adoré. *colui ǹ colei ch' è stato adorato.*

Λάτρευμα, οὐσ. l'action d'adorer. *l'adorare, adoramento.*

Λατρευμένος, η, ον. μετ. adoré, ée. *adorato, ta.*

Λατρεύσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a adoré. *colui ǹ colei che ha adorato.*

Λατρευτὴς, ὀσιας. adorateur. *adoratore.*

Λατρευτὸς, ἐπίθ. adorable. *adorabile.*

Λατρεύτρια, οὐσ. adoratrice. *adoratrice.*

Λατρεύω, P'. adorer. *adorare.* §. λατρεύω, ἀγαπῶ ὑπερβολικά. idolâtrer. *idolatrare.* §. αὐτὴ λατρεύει τὰ παιδιά της. elle est idolâtre de ses enfants. *essa è idolatra, invaghita de' suoi figli.* §. λατρεύει ταῖς γυναῖκες. cet homme est adorateur des femmes, il adore les femmes. *egli adora le donne.* §. λατρεύω τὰ πλοῦτη. adorer les richesses. *adorare le ricchezze.* §. λατρεύω τὸν ἐμαυτόν μου, s'aimer. *amar se stesso.*

Λατρεύων, ουσα. μετ. adorant, te. celui ǹ celle qui adore. *adorante, colui ǹ colei che adora.*

Λαυχὶ, οὐσ. panais. *pastinaca.*

Λαῦρα, οὐσ. chaleur excessive. *arsione.*

Λαφάζω, P'. haléter. *alitare, anelare.*

Λαφάκι, οὐσ. petit cerf. *piccolo cervo, cervotto.*

Λάφι, ὀσ. cerf. *cervo.* §. κόφτει λάφια. il conte des sornettes. *ficca carote.*

Λαφοκέρατον, ὀσ. corne de cerf. *corno di cervo.*

Λαφότσιτζον, λαφοπίτζι, ὀσ. peau de cerf. *pelle di cervo.*

Λαφρὰ, ἰδὲ Ἐλαφρά.

Λαφροκάρδιος, ἐπίθ. qui n'a point de courage. *che non ha coraggio.*

Λαφροκέφαλος, ἐπίθ. écervelé. ée. tête creuse. *sventato, ta.*

Λαφροκοπιάζω, P'. travailler légèrement. *travagliare leggiermente.*

Λαφρολόγος, ὀσ. qui parle légèrement, qui parle en l'air. *che parla leggiermente.*

Λαφρολογῶ, P'. parler légèrement. *parlare leggermente.*

Λαφροενδυμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. à la légère. *vestito, ta. leggiermente.*

Λαφροενδύω, P'. habiller à la légère. *vestire leggiermente.*

Λαφροπιστία, ὀσ. credulité, facilité à croire. *credulità, facilità a credere.*

Λαφρόπιστος, η, ον. μετ. crédule, qui croit facilement, legèrement. *credulo, la. che crede leggermente, facilmente.*

Λαφροπιστῶ, P'. être crédule, croire légèrement. *esser credulo, credere leggiermente.*

Λαφροπόδαρος, ἐπίθ. agile, qui a des jambes légères. *agile che ha le gambe leggiere.*

Λαφρὸς, λαφρότερος, κτλ'. ἰδὲ Ἐλαφρὸς, κτλ'.

Λαφρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu légère. *alquanto leggiero, ra.*

Λαφρούτζικα, ἐπίῤ. un peu légèrement. *alquanto leggiermente.*

Λαφρύνω, κτλ'. ἰδὲ Ἐλαφρύνω, κτλ'.

Λάφυρα, ὀσιας. τὰ κέρση τῶν ἐχθρῶν. butin. *bottino.*

Λαχαίνω, P'. tomber en sort. *cadere in sorte.* §. μοῦ ἔλαχε, μοῦ συνέβη. il m'est arrivé. *mi è arrivato, mi è accaduto.*

Λάχανα, ὀσ. herbes potagères. *erbaggi.*

Λαχανάρμια, ὀσ. ǹ χράμβη. chou-cabus. *cavolo cappuccio.* §. λαχανάρμια. des choux en compote. *cavoli in composta.*

Λαχανικὰ, ὀσιας. herbes potagères. *erbaggi.*

Λαχανόζωμον, ὀσ. bouillon d'herbes potagères. *brodo di erbaggi.*

Λαχανοπωλεῖον, ὀσ. marché d'herbes potagères. *mercato di erbaggi.*

Λαχανοπώλης, λαχανοπώ-

πώλης, ουσ. celui qui vend des herbes potagères. *colui che vende erbaggi.*

Λαχανόσπορος, ὁσ. semence d'herbes potagères. *semenza d'erbaggi.*

Λαχανόφυλλον, ὁσ. feuille d'herbes potagères. *foglia di erbe.*

Λαχτός, ὁσ. sort. *sorte, caso.*

Λαχτάρα, λαχταρίζω, κτλ. ἰδὲ Λακτάρα, κτλ.

Λέαινα, ὁσ. lionne. *leonessa.*

Λεβάντες, ὁσιας. levant, orient. *levante, oriente.*

Λεβέντης, ὁσ. agile. *agile.*

Λεβεντιά, ὁσιας. agileté. *agilità.*

Λεβίθις, ὁσ. vers. *lombrici.*

Λεβίτης, ὁσ. lévite. *levita.*

Λεγάμενος, η, ον. ἐπίθ. dit, te. *detto, ta.*

Λεγάτον, ὁσ. legs. *lascito, lascito.*

Λεγάτος, ὁσ. legat. *legato.*

Λέγειν, ὁσιας. le dire. *il dire.* §. κατὰ τὸ λέγειν ὅλου τοῦ κόσμου. au dire de tout le monde. *al dire di tutti.* §. νόστιμος, ἀστεῖος εἰς τὸ λέγειν. diseur de bons mots. *faceto.*

Λεγεών, ευσ. légion. *legione.*

Λεγόμενος, η, ον. μετ. dit, te. appellé, ée. *detto, ta. chiamato, ta.*

Λέγω, Ρ'. dire. *dire.* §. τὸ εἶπε μὲ καλὸν σκοπόν. il l'a dit à bonne intention. *l'ha detto con buona intenzione.* §. ἂν εἰπῇ ὅ,τι θέλει δὲν τὸ ἀπολαμβάνει. il a beau dire, il ne l'aura pas. *ha bel dire, non l'avrà.* §. εἰπέ του καὶ ἀπὸ μέρος μου. dites lui aussi de ma part. *ditegli pure da mia parte.* §. εἶπε καὶ ἐγένετο, εὐθὺς ὁποῦ τὸ εἶπε καὶ ἐγίνε. aussitôt dit, aussitôt fait. *detto fatto.* §. καθὼς λέγουν ὅλοι. au dire de tout le monde. *al dire di tutti.* §. λέγουσιν, λέγουν, λένε, λέσι, on dit. *si dice.* §. ὡσὰν νὰ εἰπῇ τινάς. par manière de dire. *per modo di dire.* §. λέγω ἐλευθέρως τὴν γνώμην μου, dire librement ce qu'on pense. appeler un chat chat. *dire il suo sentimento liberamente, chiamar la gatta gatta.* §. λέγω ἄλλ' ἀντ' ἄλλα. ne pas appeller les choses par leur nom. *chiamar la gatta muccia.* §. λέγω τὸ ἐναντίον. se dédire. *disdirsi.* §. λέγω κακὸν διὰ τινά. médire de quelqu'un. *dir male di qualcheduno.* §. λέγω πάλιν. redire. *ridire.* §. λέγω παραμύθια. conter de fables. *raccontar favole.* §. λέγω ἐκ στόματος. ὑπαγορεύω. dicter. *dettare.* §. πῶς λέγεται αὐτός, ἢ πῶς ὀνομάζεται; comment s'appelle-t-il? *come si chiama?*

Λέγων, ουσα. μετ. disant, te. *dicente.*

Λειλέκι, ἰδὲ Λελέκι.

Λειμών, ὁσ. pré. *prato.*

Λειποθυμία, ουσ. défaillance, évanouissement, pâmoison. *svenimento, deliquio.*

Λειποθύμημα, ὁσ. l'action de tomber en defaillance. *svenimento.*

Λειποθυμημένος, η, ον. μετ. pâmé, ée. évanoui, ie. *svenuto, ta.*

Λειποθυμήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est tombé en défaillance. *colui o colei ch'è svenuto.*

Λειποθυμῶ, Ρ'. s'évanouir, tomber en foiblesse, se pâmer. défaillir. *svenire, venir meno, cadere in deliquio.*

Λειποθυμῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui tombe en deffaillance. *colui o colei che cade in isvenimento.*

Λειποψυχία, ὁσιας. évanouissement. *svenimento.*

Λειποψυχήσας, ἰδὲ Λειποθυμήσας.

Λειποψυχῶ, Ρ'. s'évanouir. *svenire, cadere in deliquio.*

Λειποψυχῶν, ἰδὲ Λειποθυμῶν.

Λείπω, Ρ'. manquer. *mancare.* §. θέλω λείψει τρεῖς μῆνες. je m'absenterai durant trois mois. *m'assenterò per tre mesi.* §. λείπω ἀπὸ ἕνα τόπον. s'absenter d'un lieu. *allontanarsi da un luogo.* §. λείπει πολύ, εἶναι μεγάλη διαφορά. il s'en faut beaucoup. *v'è gran differenza.* §. ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸν σκοτώσουν. il s'en est peu fallu, qu'il n'ait été tué. *poco è man-*

è *mancato, che non sia stato ucciso*. §. ἄς λείπῃ, ἀφήσετε, laissez. il n'est pas besoin. *lasciate stare, non fa bisogno*.

Λειτουργία, ουσ. liturgie, messe. *liturgia, messa*. §. ἡ βίβλος τῆς λειτουργίας. messal. *missale*.

Λειτούργημα, ουσ. l'action de dire la messe, ϗ d'assister à la messe. *il dire la messa, ϗ assistere alla messa*.

Λειτουργημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui a écouté la messe, qui a assisté à la messe. *colui ἢ colei che ha ascoltato la messa, che ha assistito alla messa*.

Λειτουργήσας, μετ. celui qui a célébré la messe. *colui che ha celebrato la messa*.

Λειτουργός, ἐπίθ. officiant. *celebrante*.

Λειτουργῶ, Ρ'. dire la messe, officier. *celebrare, dire la messa*.

Λειτουργῶν, μετ. celebrant. *celebrante*.

Λειχανός, ουσ. index. *il dito indice*.

Λειχῆνα, ὀσ. dartre. *volatica, serpigine*.

Λειψά, ἐπίρ. sans levain. *senza lievito*.

Λειψανοθήκη. ὀσιας. reliquiaire. *reliquiario*.

Λείψανον, ὀσιας. relique, corps-saint. *reliquia, corpo santo*.

Λείψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a manqué. *colui ἢ colei che ha mancato*.

Λείψιμον, λεῖψις, ὀσ. ἰδὲ Ἔλλειψις.

Λειψόπητα, ουσ. fouace. *focaccia*.

Λειψός, ή, όν. ἐπίθ. azyme, qui est sant levain. *azzimo, senza lievito, o fermento*. §. λειψὸς ϗ ὁ μὴ πολλὰ ψημένος. pâteux. *semicrudo, pastoso*.

Λείωμα, ἰδὲ Λειώσιμον.

Λειωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été dissous, liquéfié. *colui ἢ colei ch' è stato sciolto, liquefatto*.

Λειωμένος, η, ον. μετ. dissous, te. *disciolto, ta. sciolto, ta*.

Λειώνω, Ρ'. Ἐν. dissoudre. *disciogliere*. ϗ ὀδ. se liquéfier. *liquefarsi*. § ἐλείωσεν ὡσὰν τὸ κερί. il s'en va comme la chandelle. *si strugge come la candela*. §. λειώνω, σβύνω. effacer. *scancellare*.

Λειώνων, οσα. μετ. celui ἢ celle qui dissoud. qui liquéfie. *colui ἢ colei che discioglie, che liquefa*.

Λειώσας, σασα. μετ. Ἐν. διαλύσας, celui ἢ celle qui a dissous, qui a liquéfié. *colui ἢ colei che ha disciolto, che ha liquefatto*. §. λειώσας. ὀδ. διαλυθείς. celui ἢ celle qui s'est liquéfié. *colui ἢ colei che si è liquefatto*.

Λειώσιμον, ουσ. dissolution, liquefaction. *discioglimento, liquefazione*. §. λειώσιμον. σβύσιμον. effaçure. *scancellatura*.

Λειωτικός, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ διαλύεται. dissoluble. *liquefattivo, va*.

Λειωτής, ουσ. ὁ διαλύων. celui qui dissoud. *colui che discioglie*. §. λειωτής, ὁ σβύνων. celui qui efface. *colui che scancella*.

Λεηλασία, ουσ. pillage. *saccheggio*.

Λεηλατῶ, Ρ'. piller, butiner, depréder. *depredare, saccheggiare*.

Λεκάνη, ὀσ. bassin, cuvette. *bacino, bacile*.

Λεκές, ὀσ. tache. *macchia*.

Λελέκι, ὀσ. cigogne. *cigogna*. §. μικρὸν λελέκι. cigogneau. *cicognino*. §. λελέκι, ὁ τρανός, ὑψηλὸς ϗ λιανός. fort grand. *grandone*.

Λεμονάδα, ὀσ. limonade. *limonea*.

Λεμονάκι, ὀσ. petit limon. *limone, piccolo limone*.

Λεμόνι, ὀσ. limon. *limone*.

Λεμονιά, ὀσ. limonier. *limone*.

Λεμονόζουμον, ὀσ. suc de limon. *sugo di limone*.

Λεμονοπωλητής, ὀσ. celui qui vend des limons. *colui che vende limoni*.

Λένε, ἰδὲ εἰς τὸ Λέγω.

Λενιέρα. ὀσ. règle. *riga, regolo*.

Λεξικόν, ὀσ. lexique, vocabulaire, dictionnaire. *dizionario, lessico, vocabolario*.

Λέξις, ὀσ. mot. *voce, parola, vocabolo*. §. κατὰ λέξιν. mot à mot, mot pour mot. *parola per parola*. §. λέξις ξεσυνηθισμένη, mot suranné. *voce dismessa*.

Λεξικογράφος, λεξικοποιὸς, ὐσ. lexicographe. *lessicografo.*

Λεονταράκι, ὐσ. lionceau. *lioncello.*

Λεοντάρι, ὐσ. lion. *leone.*

Λεονταρίσια, ἐπίρ. comme un lion. *come un leone.*

Λεοντοπάρδαλις, οὐσ. leopard. *leopardo.* καὶ τὸ θηλυκόν. la femelle du leopard. *la femmina del leopardo.*

Λέπι, ὐσ. écaille. *squama.*

Λεπίδι, ὐσ. nieille. *melantio.*

Λεπιδωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. écailleux, euse. *scaglioso, sa. squamoso, sa.*

Λέπρα, ὐσ. lèpre, ladrerie. *lepra. lebbra.*

Λεπριάζω, Pʹ. se couvrir de lèpre. *coprirsi di lepra.*

Λεπριάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est attaqué de la lèpre. *colui o colei ch' è attaccato dalla lepra.*

Λέπριασμα, ὐσ. l'action de se couvrir de lèpre. *il coprirsi di lepra.*

Λεπριασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de lèpre. *coperto, ta. di lepra.*

Λεπρὸς, ή, όν. ἐπίθ. ladre, lépreux, euse. *leproso, sa.*

Λεπτὰ, ἐπίρ. subtilement. *sottilmente.*

Λεπταίνω, ἰδὲ Λεπτύνω.

Λεπταναθρεμμένος, η, ον. ἐπίθ. élevé avec delicatesse. *educato, ta. con delicatezza.*

Λεπτογραφία, ὐσ. écriture menue. *scrittura minuta.*

Λεπτοδέρματος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a une peau délicate. *colui o colei che ha una pelle delicata.*

Λεπτόκαρον, ὐσ. aveline, noisette. *nocciuola, avellina.*

Λεπτοκαρυὰ, οὐσ. noisettier, avelinier. *nocciuolo.*

Λεπτοκοιτάζω, Pʹ. régarder de près, prendre part à tout. *guardar pel sottile, attendere a tutto.*

Λεπτόκορμος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a une taille mince. *colui o colei che ha una vita sottile.*

Λεπτολάχανα, οὐσ. salade. *insalata.*

Λεπτολέγημα, οὐσ. raffinement dans le discours. *raffinamento nel discorso.*

Λεπτολογία, ὐσ. subtilité du discours. *sottigliezza del discorso.*

Λεπτολόγος, ὐσ. celui qui subtilise, qui raffine dans le discours. *colui che raffina nel discorso.*

Λεπτολογῶ, Pʹ. subtiliser, raffiner. *raffinare, sottilizzare.*

Λεπτομερῶς, ἐπίρ. de point en point. *appuntino.*

Λεπτὸν, ὐσ. minute. *minuto.*

Λεπτοπελέκημα, ὐσ. l'action de ciseler subtilement. *lo scalpellare sottilmente.*

Λεπτοπελεκημένος, η, ον. μετ. ciselé, ée. subtilement. *scalpellato, ta. sottilmente.*

Λεπτοπελεκήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ciselé subtilement. *colui o colei che ha scalpellato sottilmente.*

Λεπτοπελεκῶ, Pʹ. ciseler subtilement, avec art. *scalpellare sottilmente, con finezza, con arte.*

Λεπτοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a des jambes minces. *colui o colei che ha le gambe sottili.*

Λεπτὸς, ή, όν. ἐπίθ. fin, ne. menu, ue. mince, subtil, le. *fino, na. sottile. minuto, ta. tenue.* §. λεπτὸς, ἀχαμνέτζικος, ὁ μὴ παχὺς, ὁ μὴ εὔρωστος. foible, maigre, grêle. *gracile.* §. αὐτὸ τὸ ροῦχον εἶναι πολὺ λεπτὸν, δὲν ἔχει σῶμα. ce drap est trop foible, il n'a pas de corps. *questo drappo è troppo debole, è dilegine, non ha corpo.* §. λεπτὸν τῆς ὥρας. minute. *minuto.* §. λεπτὸν, λιαρὸν, ἕνα ἄσπρον. un liard. *un quattrino.*

Λεπτότατα, ἐπίρ. très-subtilement. *sottilissimamente.*

Λεπτότατος, η, ον. ἐπίθ. très-subtil, le. très-mince, très-menu, ue. *sottilissimo, ma. minutissimo, ma. tenuissimo, ma.*

Λεπτότερα, ἐπίρ. plus-subtilement, *più sottilmente.*

Λεπτότερος, η, ον. ἐπίθ. plus mince, plus subtil, le. plus fin, ne. *più sottile, più fino, na. più tenue.*

Λε-

Λεπτότης, ουσ. subtilité, tenuité. *sottigliezza, tenuità*.

Λεπτότριχος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a des cheveux très-fins *colui ò colei che ha i capelli finissimi*.

Λεπτουργὸς, ὐσ. menuisier. *falegname*.

Λεπτούτζικος, ἐπίθ. grêle. *gracile*.

Λεπτόφωνος, ἐπίθ. qui a une voix grêle. *che ha una voce debole e acuta*.

Λεπτυνάς, τασα. μετ. celui ὴ celle qui a attenué, qui a aminci. *colui ò colei che ha attenuato, che ha assottigliato*.

Λεπτυνθεὶς, ἐῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été attenué. *colui ò colei ch' è stato attenuato, assottigliato*.

Λεπτυντικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. atténuant, te. *assottigliativo, va*.

Λεπτυνω, Pʹ. attenuer, subtiliser, amincir. *assottigliare, attenuare*. §. λεπτυνω, κάμνω μυτερόν. aiguiser, rendre aigu. *inacutire, far acuto*.

Λέπτυνσις, ουσ. l'action de rendre mince, de subtiliser, d'amincir. *l'assottigliare, assottigliamento, assottigliatura*.

Λεπτυνων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui amincit. *colui ò colei che assottiglia*.

Λέρα, ουσ. saleté, ordure. *sporcheria, sporcizia*. §. λέρα τοῦ σώματος. crasse. *sucidume, sozzura*. §. λέρα τοῦ φορέματος. tache. *macchia*.

Λέρωμα, ουσ. salissure. *sporcizia*.

Λερωμένος, η, ον. μετ. sali, ie. barbouillé, ée. *sporcato, ta. imbrattato, ta*. §. λερωμένος, ῥυπαρὸς, μουρδάρικος. crasseux, euse. *sporco, ca. sucido, da*.

Λερώνω, Pʹ. gâter, salir, souiller, barbouiller. *sporcare, macchiare, imbrattare, sozzare*.

Λερώνων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui souille, qui salit. *colui ò colei che imbratta, che sporca, che macchia*.

Λερώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a souillé, qui a sali. *colui ò colei che ha imbrattato, che ha sporcato, che ha macchiato*.

Λερωτὴς, ὐσιας. celui qui souille, qui salit. *imbrattatore, sporcatore*.

Λέσι, ἀντὶ τῦ λέγουσιν, λέγων, κτλ. ἰδὲ Λέγω.

Λέσι, ουσ. cadavre. *cadavero*.

Λεύθερα, ἐπίρ. librement. *liberamente*.

Λευθεριὰ, ὐσ. liberté. *libertà*. §. λευθεριὰ μιᾶς ἐγκαστρωμένης. heureux accouchement. *parto felice*.

Λευθερομιλῶ, Pʹ. parler librement. *parlar liberamente*.

Λεύθερος, η, ον. ἐπίθ. libre. *libero, ra*.

Λευθέρωμα, ὐσ. délivrance. *liberamento*. §. λευθέρωμα μιᾶς ἐγκαστρωμένης. l'action d'accoucher heureusement. *il partorire felicemente*.

Λευθερωθεὶς, ἐῖσα. μετ. celui ὴ celle qui est mis en liberté. qui a été delivré. *colui ò colei ch' è messo in libertà, ch' è stato liberato*.

Λευθερωμένος, η, ον. μετ. délivré, ée. *liberato, ta*.

Λευθερώνω, Pʹ. délivrer. *liberare*. ἰδὲ Ἐλευθερώνω.

Λευθερώνων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui met en liberté. *colui ò colei che mette in libertà*.

Λευθερώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a délivré, qui a mis en liberté. *colui ò colei che ha messo in libertà, che ha liberato*.

Λευθέρωσις, ὐσ. delivrance. *liberamento*.

Λευθερωτὴς, ὐσιας. liberateur. *liberatore*.

Λευθερώτρια. ὐσ. liberatrice. *liberatrice*.

Λευκαίνω, Pʹ. ἀσπρίζω. blanchir. *imbiancare*.

Λευκαίνων, ὐσα. μετ. blanchissant, te. qui blanchit. *che imbianca*.

Λεύκαμα, ὐσ. l'action de blanchir. *l'imbiancare*.

Λευκαμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. *imbiancato, ta*.

Λευκάνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a blanchi. *colui ò colei che ha imbiancato*.

Λευκανθεὶς, ἐῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été blanchi. *colui ò colei ch' è stato imbiancato*.

Λευ-

Λευκωτὴς, οῦ. celui qui blanchit. *imbiancatore*.

Λευϊτικὸν, οῦ. lévitique. *levitico*.

Λευίτης, οῦ. lévite. *levita*.

Λεύκη, ούσιας. peuplier. *pioppo*.

Λευκὸς, λευκότερος, λευκότης, ἰδὲ Ἄσπρος, ἀσπρότερος, ἀσπρότης, κτλ.

Λευτοκάρυ. λευτοκάρυον. οῦ. noisette, aveline. *nocciuola*, *avellana*.

Λευτοκαρυὰ, οῦς. noisettier, avelinier. *nocciuolo*.

Λέφθερα, κτλ. ἰδὲ Λεύθερα, ἐλεύθερα, κτλ.

Λεφταίνω, κτλ. ἰδὲ Λεπταίνω, κτλ.

Λεχοῦσα, Λεχῶνα, οῦ. accouchée. *puerpera*, *donna di parto*.

Λεχωνιὰ, λεχώνιασμα, οῦ. couches. *puerperio*.

Λεχωνιάτικος, η, ον. ἐπίθ. qui appartient à l'accouchée. *appartenente alla puerpera*.

Λέων, οῦ. leon. *lione*.

Λεωφόρος, ὡς τὸ, λεωφόρος ὁδός. chemin battu. *strada battuta*.

Λῃβάδι, ἰδὲ Λιβάδι.

Λῃγάτον, ούσιας. legs. *lascito*.

Λῃγάτος, οῦ. légat. *legato*.

Λῃθαργία, λήθαργος, οῦ. léthargie. *letargo*, *letargia*.

Λήθη, ἰδὲ Ἀλησμονησία.

Ληνὸς, οῦ. pressoir. lieu où l'on foule les raisins. *palmento*, *torchio*.

Λῆξις, ούσιας. désinence. *desinenza*.

Λησμονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a oublié. *colui ò colei che ha dimenticato*.

Λησμόνησμα, οῦς. oubli. l'action d'oublier. *oblizione*, *l'azione di dimenticarsi*.

Λησμονησμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. *scordato*, *ta*. *dimenticato*, *ta*.

Λησμονῶ, Ρ'. oublier. *scordare*, *dimenticare*.

Λησμονῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui oublie. *colui ò colei che dimentica*.

Λῃστάρχης, ούσιας. chef de brigands. *capo di banditi*.

Λῃστεία, οῦς. brigandage, assassinat. *assassinio*, *ladrocinio*.

Λῄστευμα, οῦ. l'action de brigander, l'action d'assassiner. *assassinamento*, *ladrocinio*.

Λῃστευμένος, η, ον. μετ. assassiné, ée. dépouillé, ée. par des brigands. *assassinato*, *ta*. *spogliato*, *ta*. *dagli assassini*.

Λῃστεύω, Ρ'. brigander, assassiner; déprédet. *assassinare*, *saccheggiare*, *depredare*.

Λῃστὴς, οῦς. brigand. assassin. *assassino*, *masnadiero*, *ladrone*. §. λῃστὴς τῶν βουνῶν. bandoulier. *assassino delle montagne*. §. γίνομαι λῃστὴς. s'adonner à faire l'assassin. *gettarsi bandito*, *mettersi a far l'assassino*.

Λῃψὸς, ἐπίθ. pateux, euse. *semicrudo*, *da*. *pastoso*, *sa*.

Λιάζω, Ρ'. exposer au soleil. *esporre al sole*. §. λιάζω, σιγγάνω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον. sécher au soleil. *disseccare al sole*.

Λιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui expose, ou qui séche au soleil. *colui ò colei che espone*, *ò dissecca al sole*.

Λιακὸς. οῦς. belvedere. *altanà*.

Λίαν, ἐπίρ. beaucoup, excessivement. *molto*, *all'eccesso*.

Λιανὰ, ἐπίρ. menu. *minutamente*, *a minuzzoli*.

Λιάνισμα, λιανίζω, ἰδὲ Λιχνίσμα, λιχνίζω.

Λιανίζω, Ρ'. aménuiser, amincir, détailler. *assottigliare*, *sminuzzare*.

Λιανίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui amincit. *colui ò colei che assottiglia*.

Λιανικὰ, ἐπίρ. ὡς τὸ, πωλῶ ἢ ἀγοράζω λιανικά. vendre, ou acheter en detail. *vendere*, *ò comprare a minuto*.

Λιανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a aménuisé. *colui ò colei che ha sminuzzato*. §. λιανίσας, ὅστις ἔκαμε λιανὰ κομμάτια. celui ou celle qui a dechiqueté. *colui ò colei che ha tagliuzzato*.

Λιάνισμα, ούσιας. l'action d'amincir. *sminuzzamento*.

Λιανισμένος, η, ον. μετ. aminci, ie. aménuisé, ée. *assottigliato*, *ta*. *sminuzzato*, *ta*.

Λιανὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fin, ne. menu, ue. *fino*, *na*. *sot-*

sottile, *minuto*, *ta*. §. ψιλά λιανά ἔξοδα. les menus plaisirs. *spese minute*. §. λιανόν, οὐσ. un liard. *un quattrino*. §. δεν ἔχω ἕνα λιανόν. n'avoir pas la maille. *non avere un quattrino*.

Λιανοπωλητής, οὐσ. détailleur. *colui che vende a minuto*.

Λιανοπωλῶ, Pʹ. vendre en détails. *vendere a minuto*.

Λιανώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-menu, ue. *minutissimo*, *ma*.

Λιανώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-mince. *più minuto*, *ta*.

Λιανώματα, ἐπίρ. bagatelles, choses de rien. *bagattelle*, *coserelle*.

Λιασμένος, η, ον. μετ. exposé, ée. au soleil. *esposto*, *ta*. *al sole*. §. λιασμένος, ξηραμένος, στεγνωμένος εἰς τὸν ἥλιον. désseché, ée. au soleil. *seccato*, *ta*. *al sole*. §. λιασμένος, χαμένος ἀπὸ τὸν ἥλιον. brulé par le soleil. *arso dal sole*.

Λιβαδάκι, οὐσ. petit pré. *piccolo prato*.

Λιβάδι, pré. *prato*. §. λιβάδια. prairie. *prati*, *prateria*.

Λιβαδώδης, ἐπίθ. plein de prés. *pieno di prati*.

Λιβάνι, οὐσ. encens. *incenso*.

Λιβανωτίς, οὐσ. libanotis. *rosmarino*.

Λιγάκι, ἐπίθ. tant soit peu. *un tantino*. §. λιγάκι περισσότερον. tant soit peu plus. *un tantino di più*. §. ἐδῶ τοῦ λιγάκι, d'ici après peu. *di qui a poco*.

Λιγνά, ἐπίρ. maigrement. *magramente*.

Λιγνάδα, οὐσ. gracilité, maigreur. *gracilità*, *magrezza*.

Λιγναίνω, Pʹ. devenir grêle, maigre. *diventar gracile*, *magro*.

Λιγνοπόδαρη, ἐπίθ. θηλ. celle qui a des pieds grêles. *colei che ha gambe gracili*, *sottili*.

Λιγνοπόδαρος, ἐπίθ. celui qui a des pieds grêles. *colui che ha gambe gracili*, *sottili*.

Λιγνός, ή, όν. ἐπίθ. grêle, maigre. *gracile*, *magro*, *ra*.

Λιγνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-grêle. *gracilissimo*, *ma*.

Λιγνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-grêle. *più gracile*.

Λιγνότης, οὐσ. gracilité. *gracilità*.

Λιγνούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu grêle. *alquanto gracile*.

Λιγοθυμῶν, οῦσα. μετ. celui, ἢ celle qui tombe en defaillance. *colui* ἢ *colei che cade in deliquio*.

Λιγοθυμία, οὐσ. défaillance, évanouissement. *svenimento*, *deliquio*.

Λιγοθύμημα, οὐσ. l'action de s'évanouir. *svanimento*.

Λιγοθυμισμένος, η, ον. μετ. évanoui, ie. *svenuto*, *ta*.

Λιγοθυμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est tombé en defaillance, qui est évanoui. *colui* ἢ *colei ch' è svenuto*, *ch' è caduto in isvenimento*.

Λιγοθυμῶ, Pʹ. tomber en défaillance, s'évanouir. *svenirsi*, *cadere in deliquio*.

Λίγον, οὐσ. *un poco*. §. ἕνα λίγον. un peu. *un poco*. §. εἶναι πολλὰ ὀλίγον. c'est trop peu. *è molto poco*. §. λιγολίγον. peu à peu. *poco a poco*. §. πᾶσα λίγο, κάθε λίγον. à chaque moment. *ad ogni momento*.

Λιγοπιστία, οὐσ. l'action d'avoir peu de foi. incredulité. *incredulità*, *l'aver poca fede*.

Λιγόπιστος, η. ον. ἐπίθ. celui qui a peu de foi, incrédule. *incredulo*, *che ha poca fede*.

Λιγοπιστῶ, Pʹ. être incrédule, donner peu de foi. *esser incredulo*, *prestar poca fede*.

Λίγος, η, ον. ἐπίθ. peu. *poco*, *ca*.

Λιγοστά, ἐπίρ. σπανίως. peu souvent. *raramente*, *di raro*.

Λιγοστεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est diminué. *colui* ἢ *colei che si è diminuito*.

Λιγόστεμα, οὐσ. diminution. *diminuzione*.

Λιγοστευμένος, η. ον. μετ. diminué, ée. *diminuito*, *ta*.

Λιγοστεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a diminué. *colui* ἢ *colei che ha diminuito*.

Λιγοστεύω, Pʹ. diminuer. *diminuire*.

Λι-

Λιγοςεύων, ὀυσα. μετ. diminuant, te. celui ἢ celle qui diminue. *colui ò colei che diminuisce.*

Λιγόςευσις, λιγόςεψις, ὀυσ. diminution. *diminuzione.*

Λιγοςὸς, ἢ, όν. ἐπίθ. peu. *poco, ca.*

Λιγώτατος, η, ον. ἐπίθ. le moindre des tous. *minimissimo, ma.*

Λιγώτερα, ἐπίῤ. moins. *meno.*

Λιγώτερος, ἐπίθ. moindre. *minimo, ma.*

Λιγελάκι, ἐπίῤ. un tant soit peu. *un tantino, un pochettino.*

Λιγούτζικα, ἐπίῤ. trés-peu. *pochetto.*

Λιγούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un petit peu. *un pochettino.*

Λιγοφαγία, ὀυσ. l'action de manger peu. *il mangiar poco.*

Λιγοφάγος, ἐπίθ. celui ò celle qui mange peu. *colui ò colei che mangia poco.*

Λιγόφυλλος, ἐπίθ. celui ò celle qui a peu de feuilles. *colui ò colei che ha poche foglie.*

Λιγοχρόνιος, ἐπίθ. celui ò celle qui est de peu de durée. *colui ò colei ch'è di poca durata.*

Λιγοψηφῶ, Pʹ. mépriser souverainement, dépriser. *stimar poco, disprezzare.*

Λιγοψυχία, ὀυσ. impatience. *impazienza.* §. λιγοψυχία, ἀκαρδία. pusillanimité, couardise. *pusillanimità.*

Λιγόψυχος, η, ον. ἐπίθ. ἀνυπόμονος. impatient, te. *impaziente.* §. λιγόψυχος, ἄκαρδος, ὁπȣ̃ ἔχει ὀλίγην καρδιάν. couard, de. *codardo, da. pusillanime.*

Λιγοψυχῶ, Pʹ. εἶμαι ἀνυπόμονος, être impatient. *esser impaziente.* §. λιγοψυχῶ, λειποθυμῶ. s'évanouir. *svenire.* §. λιγοψυχῶ, ἔχω ὀλίγην καρδίαν. être couard. *esser pusillanime.*

Λιγοψυχῶν, ȣ̃σα. μετ. celui ò celle qui a peu de patience, qui est impatient. *colui ò colei ch'è impaziente, che ha poca pazienza.*

Λίγωμα, ὀυσ. λειποθυμία. évanouissement. *svenimento.* §. λίγωμα. consomption. *consumazione.*

Λιγωμένος, η, ον. μετ. évanoui, ie. *svenuto, ta.* §. λιγωμένος. consommé, ée. *consumato, ta.*

Λιγώνω, Pʹ. Ἐν. faire tomber en défaillance. *fare svenire.* §. λιγώνω. consommer. *consumare.* §. λιγώνω καὶ λιγώνομαι. tomber en defaillance. *cader in deliquio.* §. λιγώνω, λιγώνομαι, λύομαι se consommer. *consumarsi.*

Λιγώνων, ȣσα. μετ. celui ò celle qui fait tomber en pamoison. *colui ò colei che fa cader in deliquio.* §. λιγώνων, λύων, διαλύων. consommant, te. *consumante.*

Λιθαράκι, ὀυσ. petite pierre. *pietruzza.*

Λιθάργυρος, ὀυσ. litharge. *litargirio.*

Λιθάρι, ὀυσ. pierre. *pietra.*

Λιθοβόλημα, ὀυσ. lapidation. *lapidamento.*

Λιθοβοληθεὶς, ȣ̃σα, μετ. celui ò celle qui a été lapidé, ée. *colui ò colei ch'è stato lapidato, ta.*

Λιθοβολημένος, η, ον. μετ. lapidé, ée. *lapidato, ta.*

Λιθοβολήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a lapidé. *colui ò colei che ha lapidato.*

Λιθοβόλησις, ὀυσ. lapidation. *lapidazione.*

Λιθοβολητὴς, ὀυσ. celui qui lapide. *lapidatore.*

Λιθοβολητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. digne d'être lapidé. *degno, gna. d'esser lapidato.*

Λιθοβόλος, ἐπίθ. μηχανῆς τις. baliste. *balestra.*

Λιθοβολῶ, Pʹ. lapider. *lapidare.*

Λιθοβολῶν, ȣ̃σα. μετ. lapidant, te. *lapidante.*

Λιθόγλυπτος, ἐπίθ. taillé, ée. gravé, ée. en pierre. *scolpito, ta. in pietra.*

Λιθογλύφος, ὀυσ. sculpteur. *scultore.*

Λιθογλύφω, Pʹ. tailler en pierre. *scolpire in pietra.*

Λιθοκόπος, ὀυσ. celui qui taille les pierres. *colui che taglia i sassi.*

Λίθος, ὀυσ. pierre. *pietra.* §. λίθος πολύτιμος. pierre precieuse. *pietra preziosa, gemma, gioja.*

Λιθόστρωτος, ἐπίθ. pavé, ée. carrelé, ée. *lastricato, ta. ammattonato, ta.*

Λίμα, ὀυσ. faim excessive. *fame eccessiva.*

Λι-

Λιμάζω, P'. avoir une faim excessive, *aver fame eccessiva*.
Λιμάρικος, η, ον. ἐπίθ. famélique, affamé. ée. qui meurt de faim. *famelico, ca. affamato, ta. grandemente.*
Λιμάρισμα, ὑσ. l'action de limer. *il limare.*
Λιμαρισμένος, η, ον. μετ. limé, ée. poli, ie. avec la lime. *limato, ta,*
Λιμαριστὴς, ὑσ. celui qui lime. *colui che lima.*
Λιμάρω, P'. limer. polir avec la lime. *limare.*
Λίμασμα, ὑσιας. l'action d'avoir une faim excessive, d'être affamé. *l'esser affamato.*
Λιμασμένος, η, ον. ἐπίθ. affamé, ée. qui meurt de faim. *grandemente affamato.*
Λιμένας, ὑσ. port. *porto.*
Λιμενικὸς, ἐπίθ. qui appartient à un port. *che appartiene ad un porto.*
Λιμιόνας, ἰδὲ Λιμένας.
Λιμνάζω, P'. réduire en lac. *ridurre in lago.*
Λίμνη, ὑσ. étang, *stagno, lago.*
Λιμνήσιος, ἐπίθ. d'étang. *di stagno.*
Λιμνιὼν, ἰδὲ Λιμένας.
Λιμνώδης, ἐπίθ. plein d'étangs. *pieno di stagni, di laghi.*
Λιμοκτονία, ὑσ. faim excessive. *fame eccessiva.*
Λιμοκτονῶ, P'. être affamé. mourir de faim. *essere affamato, morir di fame.*
Λιμὸς, ὑσ. πεῖνα. faim. *fame.*
Λιμυργιάζω, P'. mourir de faim. *morir di fame.*
Λιμπὰ, ὑσ. τὰ λιμπὰ, l'aine. *l'anguinaja.*
Λιναρᾶς, ὑσ. celui qui vend du lin. *colui che vende il lino.*
Λινάρι, ὑσιας. lin. *lino.* §. κοπανίζω τὸ λινάρι, écanger. macquer. *maciullare, scotolare.* §. πασρεύω τὸ λινάρι ἀπὸ ταῖς ἀγκύδαις. broyer le lin. *gramolare.*
Λιναρίσιος, ἐπίθ. de lin. *di lino, lino, na.*
Λιναροκοπανίζω, P'. écanger, espader. maquer. *scotolare, maciullare,*
Λιναροκόπανος, ὑσ. espade, écang, macque. *scotola, maciulla.*
Λιναρίσκυλον, ὑσ. quenouillée de lin. *pennecchio di lino.*
Λιναρόσπορος, ὑσ. linuise. *semenza della pianta che produce il lino, linseme.*
Λινόλαδον, ὑσ. huile de lin. *olio di lino.*
Λινὸς, ἰδὲ Λινός.
Λινότοπος, ὑσ. linière. *terra seminata di lino.*
Λινοφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. avec des habits de lin. *vestito, ta. d'abiti di lino.*
Λινοφορῶ, P'. porter des habits de lin. *portare abiti di lino.*
Λιξαρία, ἰδὲ Λιξυδία.
Λιξιάρης, ἰδὲ Λιξυδιάρης.
Λιξεύω, P'. être goulu. *essere goloso.*
Λιξυδία, ὑσ. gloutonnerie. *golosità.*
Λιξυδιάρης, ἐπίθ. goulu, ue. *goloso, sa.*
Λίξυρος, ἐπίθ. glouton, ne. goulu, ue. gourmand, de. *goloso, sa. ghiotto, ta.*
Λιόκαυμα, ὑσ. coup de soleil. *solata.*
Λιοκαυμένος, η, ον. μετ. brulé, ée. du soleil. *arso, sa. dal sole.*
Λιοκαυτόψαρον, ὑσ. poisson seché au soleil. *pesce seccato al sole.*
Λιόλαδον, ὑσ. huile, huile d'olive. *olio, olio d'oliva.*
Λιόπατος, ὑσ. lieu planté d'oliviers. *olivero.*
Λιόφυτον, ὑσ. plante d'olive. *pianta d'olivo.*
Λιπαρὸς, ἐπίθ. gras, se, *grasso, sa.*
Λιποθυμία, ἰδὲ Λειποθυμία.
Λιρὶ, ὑσ. barbe de coq. *barbiglione, barba di gallo.*
Λισγάρι, ὑσ. bêche, herse. *vanga, erpice, graticcio.*
Λισευπορία, ἰδὲ Λυσευπορία.
Λιτανία, ὑσ. procéssion. *processione.*
Λιτανεύω, P'. faire procéssion. *far precessione.*
Λιτὴ, ὑσ. procéssion. *precessione.* §. λιτή. prière en procéssion. *preghiera in precessione.*
Λίβρα, ὑσ. livre. *libbra, lira.*
Λιβράρικος, η, ον. ἐπίθ. d'une livre. *d'una libbra.*
Λιχανὸς, ὑσ. ὁ λιχανὸς δάκτυλος. le petit doigt. *il dito piccolo.*
Λιχνίζω, ὑσ. vanner. *ventolare le biade.*
Λιχνίζων, κσα, μετ. celui ou celle qui vanne. *co-*

colui ȣ colei che ventola le biade.

Λιχνίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a vanné. *colui ȣ colei che ha ventolato le biade.*

Λίχνισμα, ὐσ. l'action de vanner. *il ventolare le biade.*

Λιχνισμένος, η, ον. μετ. vanné, ée. *ventolato, ta.*

Λιχουδιάρης, λιχουδιά, λίχουδες, ἰδὲ Λιξουδιάρης, λιξουδιά, λίξουρος. κτλ.

Λογάκι, οὐσ. petit mot. *parolina.*

Λογαριάζω, Pʹ. compter, calculer. *calcolare, contare.*

Λογαριάζων. ουσα. μετ. compteur. *computista, calcolatore.*

Λογαριάσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a compté, qui a fait des comptes. *colui ȣ colei che ha calcolato.*

Λογάριασις, λογάριασμα. ὐσ. l'action de faire les comptes. *il fare conti.*

Λογαριασμένος, η, ον. μετ. compté, ée. calculé, ée. *contato, ta. calcolato, ta.*

Λογαριασμός, ὐσ. compte, calcul. *conto, calcolo.* §. δίδω λογαριασμόν. rendre compte. *rendere conto.* §. πέρνω διὰ λογαριασμόν μου. prendre sur son compte. *prendere a suo conto.* §. τυφλὸς λογαριασμὸς, ἤτοι ὁπῦ δεῦ εἶναι ξεκαθαρισμένος, ἀλλὰ μπερδεμένος. compte borgne. *conto imbrogliato.* §. τὸ ἔδωκα διὰ λογαριασμὸν πέντε γρόσια. je lui ai donné cinq florins à compte. *gli ho dato a conto cinque fiorini.* §. σφάλλω εἰς τὸν λογαριασμόν. se mécompter. *sbagliare nel conto.* §. τὸ ἐζήτησαν λογαριασμὸν εἰς τὸ φέρσιμόν του. on lui a démandé raison de sa conduite. *gli è stato ricercato conto della sua condotta.* §. κάμνω λογαριασμόν. se proposer. *far conto.* §. λογαριασμὸς, φατούρα. facture. *fattura.* §. σφαλνῶ τοὺς λογαριασμούς. vider les comptes. *finir i conti, saldare i conti.*

Λογαριαστὴς, ὐσ. calculateur. *calcolatore.*

Λογαριαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut compter. *calcolabile, che si può calcolare.*

Λογαριάστρα, ὐσ. celle qui calcule. *calcolatrice.*

Λογαριαστικὴ, ὐσ. calcul. *calcolo.*

Λόγγος, ὐσ. bois. *bosco.*

Λογῆς, ὐσ. sorte. manière. *sorte, maniera.* §. μιᾶς λογῆς. d'une manière. *d'una maniera.* §. ἄλλης λογῆς. d'une autre manière. *d'un' altra sorte.* §. τί λογῆς. de quelle manière. *di qual guisa.* §. τέτοιας λογῆς. de telle maniere. *di tal maniera.* §. ὁποίας λογῆς καὶ ἂν εἶναι. de quelque façon que ce soit. *di qualunque maniera sia.* §. δύο λογιῶν, de deux sortes. *di due sorte.* §. λογιῶν τῶν λογιῶν. de toute sorte. *d'ogni sorta.*

Λογιάζω, Pʹ. penser. juger, estimer. *pensare giudicare, far conto.*

Λογιάσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a jugé, qui a estimé. *colui ȣ colei che ha giudicato, che ha stimato.*

Λόγιασις, λόγιασμα, ὐσ. pensée. l'action de penser. *pensamento.*

Λογιασμένος, η, ον. μετ. pensé. ée. *pensato, ta.*

Λογιαστὴς, οὐσ. celui qui pense. *pensatore.*

Λογιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut penser. *che si può pensare.*

Λογίδριον. ὐσ. petit discours. *piccolo discorso.*

Λογίζομαι, Pʹ. συλλογίζομαι. raisonner. *ragionare.* §. λογίζομαι. λογαριάζω. calculer. *calcolare.*

Λογικὴ, οὐσ. logique. *logica.*

Λογικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. raisonnable. *ragionevole.* §. λογικὸς, ὐσ. logicien. *logico.* §. τὸ λογικόν. la raison. *la ragione.*

Λογικότης, ὐσ. raison. *ragionevolezza.*

Λόγιος, ία, ον. ἐπίθ. très-éloquent. te. *eloquentissimo, ma.*

Λογιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-éloquent, te. *eloquentissimo, ma.*

Λογιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-éloquent, te. *più eloquente.*

Λόγκος, ὐσ. bois. *bosco, selva.*

Λογογραφία, ὐσίας. prose. *prosa.*

Λογογραφικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. prosaïque. *prosaico, ca.*

Λο-

Λογογράφος, ὑσ. prosateur. *prosatore.*

Λογογράφω, Pʳ. écrire en prose. *prosare.*

Λογομαχία, ὑσ. logomachie. dispute de mots. *logomachia, contrasto di parole.*

Λογομαχικὸς, ὑ, όν. ἐπίθ. qui appartient à la dispute. *appartenente alla disputa.*

Λογομάχος, ὑσ. celui qui dispute. *colui che disputa.*

Λογομαχῶ, Pʳ. disputer. *disputare.*

Λόγος, ου. mot. parole. *parola, vocabolo.* §. λόγος, ὁμιλία. discours. *discorso.* §. ἀδέται λόγοι, λέγουσι, on dit. *si dice.* §. λαμβάνω ὀπίσω τὸν λόγον μυ. dégager sa parole. *ritirar la parola data.* §. δίδω λόγον, ὑπόσχομαι. donner parole, prometere. *dar parola, promettere.* §. λείπω ἀπὸ τὸν λόγον μου, παραβαίνω τὸν λόγον μυ. manquer de parole. *mancar di parola.* §. τὸν παραμικρὸν λόγον ὁπῦ εἰπῆς. le moindre mot que vous direz. *la minima parola che voi direte.* §. σὲ παρακαλῶ ἕνα λόγον νὰ σῦ εἰπῶ, un mot s'il vous plait. *favorisca, ho da dirle una parola.* §. ἐυγάζω λόγον. faire courir le bruit. *spargere voce.* §. ἐκβῆκεν ἕνας λόγος. il court un bruit. *corre voce.* §. ἕνας λόγος φέρνει τὸν ἄλλον. une parole amene l'autre, *una parola porta l'altra, il dir fa dire.* §. δόσμοι δύο λόγια ἐγγράφως καὶ σοὶ δανείζω αὐτὰ τὰ ἄσπρα. je vous prêterai cet argent, mais donnez moi un mot de votre main, ἢ un mot d'écrit. *vi presterò questo danaro, ma datemi una scrittura.* §. εἰς ὀλίγα λόγια, μὲ ἕνα λόγον. en un mot. *alle corte, in poche parole.* §. λόγοι ἀργοί. paroles oiseuses. *parole oziose, vane.* §. λόγια ἄσχημα. vilenies. *oscenità.* §. λόγος παρὰ Γραμ. oraison. *orazione.* §. λόγος, διδαχή. sermon. *sermone, predica.* §. δὲν εἶναι ὁ λόγος περὶ αὐτῦ. il n'est pas question de ceci. *non si tratta di questo.* §. περὶ τίνος ὁ λόγος; de quoi est-il question? *di che si tratta?* §. ἀποδίδω λόγον, δίδω λογαριασμόν. rendre raison. *rendere ragione.* §. μὲ λόγον. raisonnablement. *ragionevolmente.* §. ὁ Θεῖος λόγος. le verbe Divin. *il verbo Divino.* §. λόγου χάριν, par exemple. *per esempio, verbi grazia.*

Λογοτριβὴ, ὑσ. discussion. *disputa, discussione, contesa.*

Λόγυ, ὡς τὸ, διὰ λόγυ μυ, διὰ λόγυ συ, διὰ λόγυ τυ. pour moi, toi, lui. *per me, te, lui.* §. ἀπὸ λόγου μυ, ἀπὸ μέρος μυ. de ma part. *dal canto mio.* §. ὁ λόγου συ δὲν θέλει. monsieur ne veut pas, il ne veut pas. *il signore non vuole, egli non vuole.* §. ὄσον διὰ λόγυ μυ. quant à moi, à l'egard de moi. *quanto a me, riguardo a me.* §. λόγυ χάριν. par exemple. *per esempio, verbi grazia.*

Λογῦμαι. Pʳ. λέγομαι, ὀνομάζομαι, s'appeler. *chiamarsi.*

Λογχευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été blessé avec une lance. *colui ὴ colei ch'è stato ferito colla lancia.*

Λόγχευμα, ὑσ. l'action de blesser avec une lance. *lanciata, il ferire colla lancia.*

Λογχευμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. avec une lance. *percosso con una lancia.*

Λογχεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé avec une lance. *colui ὴ colei che ha ferito, che ha percosso colla lancia.*

Λογχευτὴς, ὑσ. celui qui blesse avec une lance. *colui che percuote. che ferisce con una lancia.*

Λογχεύω, Pʳ. blesser avec une lance. *percuotere, ferire con una lancia.*

Λόγχη, ὑσ. lance, pique. *lancia, picca.*

Λογχοφόρος, ἐπίθ. lance, lancier. *lancia, cavaliere armato di lancia.*

Λοιδορία, ὑσ. outrage, affront, injure. *oltraggio, ingiuria, villania.*

Λοίδορος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui outrage. *colui ὴ colei che oltraggia.*

Λοιδορῶ, Pʳ. outrager, inju-

jurier. *oltraggiare, ingiuriare, dir delle villanie.*

Λοιμική, οὐσ. θέρμη λοιμική. fièvre maligne. *febbre maligna.*

Λοιμός, οὐσ. peste. *peste.*

Λοιπόν, ἐπίρ. donc. *dunque.*

Λοιπός, ή, όν. ἐπίθ. restant, te. *restante.* §. οἱ λοιποί. les autres. *gli altri.* τὸ λοιπόν, τὸ ἐπίλοιπον. le résidu, le restant, le reste. *il residuo, il resto, il restante.* §. καὶ τὰ λοιπά. et le reste, et ainsi du reste, et cetera. *eccetera, e così discorrendo.*

Λοξά, ἐπίρ. obliquement. *obliquamente.* §. κάνομαι λοξά. biaiser. *sbiecare.*

Λοξός, ή, όν. ἐπίθ. oblique. *obliquo, ua.* §. λοξὸν περιπάτημα. l'action de biaiser. *maniera di andar a sghembo.*

Λοξόφθαλμος, η, ον. ἐπίθ. louche. *guercio, ia.*

Λοξότης, οὐσ. biais, obliquité. *obliquità, sghembo.*

Λόττος, οὐσ. lotterie. *lotto.*

Λουβί, λουβίδι, οὐσ. gousse, cosse. *baccello.*

Λούγω, ἰδὲ Λούω.

Λουκάνικον, οὐσ. saucisse, *salsiccia.* §. λουκάνικον χοίρειον. boudin. *sanguinaccio.*

Λουκουμᾶς, οὐσιας. beignet. *frittella.* §. καλὸς λουκουμᾶς αὐτός, μεταφ. c'est un bon morceau. *è un buon boccone.*

Λουκέτον, οὐσ. cadenas. *lucchetto.*

Λουκτζουκιόν, ἰδὲ Λούγκιγκας.

Λουλάκι, οὐσιας. indigo. *indaco.*

Λουλουδάκι, οὐσ. fleurette. *fioretto, fiorellino, fiorello.*

Λουλοῦδι, οὐσ. fleur. *fiore.*

Λουλουδιάζω, Pʳ. fleurir. *fiorire.*

Λουλουδιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fleuri. *colui ò colei che ha fiorito.*

Λουλούδιασμα, οὐσ. fleuraison. *il fiorire.*

Λουλουδιασμένος, η, ον. μετ. fleuri, ie. *fiorito, ta.*

Λουμπάρδα, οὐσ. bombarde. *bombarda.*

Λουμπαρδάρης, οὐσ. bombardier. *bombardiere.*

Λουμπαρδάρισμα, οὐσ. l'action de bombarder. *bombardamento.*

Λουμβαρδάρω. Pʳ. bombarder. *bombardare.*

Λουράκι, οὐσ. petite courroie. *coreggiola.*

Λουρί, οὐσ. courroie. *coreggia.* §. λουρὶ τῆς σάλπιγγος. banderau. *cordone.* §. λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον κρεμοῦν οἱ στρατιῶται τὸ παλάσκι. bandoulière. *bandoliera.*

Λουόμενος, η, ον. μετ. baigneur, euse. *bagnatore, che si bagna.*

Λούσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a baigné, qui a lavé. *colui ò colei che ha bagnato, che ha lavato.*

Λούσιμον, λοῦσμα, οὐσ. l'action de baigner, ἢ de se baigner. *bagnatura.*

Λουσμένος, η, ον. μετ. baigné, ée. *bagnato, ta.*

Λουτήρ, λουτῆρας, λουτῆρι, οὐσ. baignoire. *tinozza da bagnarsi.*

Λουτής, οὐσ. celui qui lave. *colui che lava.*

Λουτρουβεῖον, ἰδὲ Ἐλαιοτριβεῖον.

Λουτράρης, οὐσ. baigneur. *bagnajuolo.*

Λουτράρισσα, οὐσ. celle qui tient un bain. *colei che tiene il bagno.*

Λουτρόν, λουτρός, οὐσ. bain, *bagno.* §. λουτρόν, τὰ λουτρά. bains. *bagni.*

Λούφα, ἐπίθ. femme fort vieille. *vecchietta.*

Λουφάζω, Pʳ. se taire, se tenir coi. *tacere, star cheto.*

Λουφές. οὐσ. gages. *pensione, paga.*

Λούω, οὐσ. baigner, laver. *lavare, bagnare.*

Λοῦφος, ἐπίθ. homme fort âgé. *vecchietto.*

Λόφος, οὐσ. monticule. colline, butte. *collina, monticello, greppa.*

Λοχομανῶ, Pʳ. souffler. *soffiare, ansimare.*

Λόχη, οὐσιας. étouffement d'air. *affa.*

Λυγαρεά, λυγαριά, οὐσ. vitex. agnus-castus. *agnocasto.*

Λύγδα, οὐσ. μουρδαρία. saleté. *sporcizia.* §. λύγδα, ξύγγι χοίρειον. graisse. *grasso.*

Λυγδαίνω, Pʳ. salir, *imbrattare, sporcare.*

Λυγδερός, ή, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui salit. *colui ò colei che imbratta, che sporca.*

Λύγδωμα. οὐσ. l'action de salir. *l'imbrattare.*

Λυ-

Λυγδωμένος, η, ον. μετ. sali, ie. *imbrattato, ta.*

Λυγδώνω, P'. salir. *imbrattare.*

Λυγδώνων, ουσα. μετ. salissant, te. *imbrattante.*

Λυγδώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sali. *colui o colei che ha imbrattato.*

Λυγίζω, P'. plier. *piegare, cedere.* §. ἀρχινᾶ νὰ λυγίζη, καὶ νὰ καμπουριάζη ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας. il commence à s' affaisser sous le poids des années. *incomincia ad incurvarsi sotto il peso degli anni.*

Λυγίζων, ουσα. μετ. 'Εν. pliant, te. *cedente.*

Λυγίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a plié. *colui o colei che ha ceduto, che ha piegato.*

Λύγισμα, ὑσ. pliage, flexion. *piegamento, piegatura, flessione.* §. λύγισμα τῆς φωνῆς. inflexion. *inflessione della voce.* §. λύγισμα τῶ σώματος. inflexion de corps. *piegamento di corpo.*

Λυγισμένος, η, ον. μετ. plié, ée. *piegato, ta.*

Λυγιστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. pliant, te. *pieghevole, cedente.* §. τὸ λυγιστικόν. souplesse. *cedevolezza, flessibilità.*

Λυγιστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. pliable, souple. *pieghevole, flessibile.*

Λυγκιάζω, P'. sangloter. *singhiozzare.*

Λυγκιάζων, ουσα. μετ. qui sanglotte. *che singhiozza.*

Λυγκιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a le hoquet. *colui o colei che ha il singhiozzo.*

Λυγγίασμα, λυγγιασμὸς, ὑσ. l'action de sangloter. *il singhiozzare.*

Λυγκιὸν, ὑσ. hoquet, sanglot. *singhiozzo.*

Λύγξ, ϰὸσ. lynx. *lince, cerviero.*

Λύκαινα, ὑσ. louve. *lupa.*

Λυκαυγὲς, ὑσ. crépuscule, l'entre chien et loup. *crepuscolo.*

Λύκινος, η, ον. ἐπίθ. de loup. *lupino, na.*

Λυκόγουνα, ὑσ. pélisse de loup. *pelliccia di lupo.*

Λυκόδερμα, ὑσ. peau de loup. *pelle di lupo.*

Λυκόπουλον, ὑσ. louvetau. *lupacchino, lupatto.*

Λύκος, ὑσιας. loup. *lupo.* §. λύκος τοῦ τουφεκιοῦ. chien. *cane di schioppo.*

Λυμένος, η, ον. μετ. délié, ée. *disciolto, ta.*

Λύξιγκας, ὑσιας. hoquet. *singhiozzo.*

Λύπη, ὑσ. chagrin, affliction, tristesse. *afflizione, tristezza.*

Λυπηθεὶς, ἐῖσα. μετ. celui ou celle qui s'est contristé, qui a eu grande douleur. *colui o colei che si è contristato, che ha avuto gran dolore.*

Λυπημένος, η, ον. μετ. attristé, ée. affligé, ée. contristé, ée. chagrin, triste. *attristato, ta. afflitto, ta. accorato, ta. tristo, ta.* §. καμώνομαι πῶς εἶμαι λυπημένος. jouer l'affligé. *farla da afflitto.*

Λυπηρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ἄξιος λύπης. digne de compassion. *degno di compassione.* §. λυπηρὸς, ὁ προξενῶν θλίψιν. affligeant, te. *attristante.*

Λυπήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a affligé, qui a contristé. *colui o colei che ha attristato, che ha afflitto.*

Λυπητερὰ, ἐπίρ. d'une manière triste. *in maniera trista.*

Λυπητερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. déplorable, digne de commisération. *deplorabile, degno di commiserazione.* §. λυπητερὸς. affligeant, te. attristant, te. *afflittivo, va. attristante.*

Λυπῶ, P'. chagriner, contrister, attrister, affliger. *attristare, affliggere, accorrare, contristare.* §. λυπῦμαι, μοὶ κακοφαίνεται. avoir du regret. *rincrescere.* §. λυπῦμαι νὰ σὲ βλέπω εἰς αὐτὴν τὴν πλάνην. j'ai regret de vous voir dans cette erreur. *mi rincresce di vedervi in quest' errore.*

Λυπῶν, ῦσα. μετ. attristant, te. chagrinant, te. affligeant, te. *attristante, che attrista, che affligge.*

Λύρα, ὑσ. lyre. *lira.*

Λυρίζω, P'. παίζω τὴν λύραν. jouer de la lyre. *suonar la lira.*

Λυρικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. lyrique. *lirico, ca.*

Λυριστὴς, ῦ. ὑσιας. celui qui joue de la lyre. *suonator di lira.*

Λυσιντερία, ουσ. dyssenterie. *dissenteria*.

Λύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a délié. *colui ò colei che ha sciolto*. §. λύσας, ὁ διαλύσας. celui ou celle qui a resolu. *colui ò colei che ha risoluto*.

Λύσιμον, ου. l'action de délier. *di cioglimento*.

Λύσις, ου. résolution. *risoluzione*. §. σοῦ φέρω τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ὅπου μοῦ ἐπρόβαλες. je vous apporte la résolution de la question que vous m'avez proposée. *vi porto la soluzione della questione, che mi avete proposto*. §. λύσις, λύσιμον. l'action de déleir. *discioglimento*.

Λύσσα, ου. rage. *rabbia*.

Λυσσιάζω, P'. enrager. *divenir rabbioso*. §. λυσσιάζω ἀπὸ τὸν θυμόν. faire le diable à quatre. *far il diavol e peggio, accagnarsi, arrabbiarsi, indiavolare*.

Λυσσιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui enrage. *colui ò colei che diventa rabbioso*.

Λυσσιάρικος, η, ον. ἐπίθ. ὡς σκυλὶ λυσσιάρικον. chien fou. *cane arrabbiato*.

Λυσσιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a enragé. *colui ò colei ch'è divenuto rabbioso*.

Λύσσιασμα, ουσ. l'action d'enrager. *l'arrabbiarsi, il devenir rabbioso*.

Λυσσιασμένος, η, ον. μετ. emporté, ée. enragé, ée. *arrabbiato, ta. accanato, ta. imbestialito, ta*. §. σκυλὶ λυσσιασμένον. chien enragé, chien fou. *cane arrabbiato*.

Λυτάρι, ου. τὸ λυτάρι τῶν σκυλιῶν. couple, botte. *guinzaglio*.

Λυτικός, ή, όν. ἐπίθ. soluble. *solubile*.

Λυτός, ή, όν. ἐπίθ. à dénouer. *disnodevole*. §. λυτός, λημένος. délié, ée. *disciolto, ta*.

Λυτρωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été délivré. *colui ò colei ch'è stato salvato, liberato*.

Λύτρωμα, ου. libération, l'action de sauver, de délivrer, *liberamento, salvamento*.

Λυτρωμένος, η, ον. μετ. sauvé, ée. délivré, ée. *salvato, ta. liberato, ta*.

Λυτρώνω, P'. sauver, délivrer. *salvare, liberare*. §. λυτρώνομαι. se redimer. *redimersi*.

Λυτρώνων, ουσα. μετ. délivrant, te. sauvant, te. *liberante, salvante*.

Λυτρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a délivré, qui a sauvé. *colui ò colei che ha salvato, che ha liberato*.

Λύτρωσις, ου. rédemption. *redenzione*.

Λυτρωτής, οῦ. Sauveur, Rédempteur. *Salvatore, Redentore*.

Λυτρωτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de sauver. *che ha la forza di salvare, di liberare*.

Λυτρώτρια, ου. liberatrice. *liberatrice*.

Λυχναράκι, ου. très-petite lampe. *piccolissima lucerna*.

Λυχνάρι, ου. petite lampe. *lucernetta*.

Λυχνία, ου. candelabre. *candelabro*.

Λύχνος, ου. lampe. *lucerna*.

Λυχνοστάτης, ου. le soutien d'une lampe. *sostegno d'una lucerna*.

Λύω, P'. ξεδένω. délier. *disciorre, sciogliere*. §. λύω, ἀπολύω. lâcher. *allentare*. §. λύω, διαλύω. resoudre. *risolvere*. §. ἔλυσε τὴν δυσκολίαν. il a resolu la difficulté. *ha sciolto la difficoltà*. §. λύω τὸν κόμπον. dénouer. *disnodare*.

Λύων, μετ. celui qui délie. *discioglitore*.

Λυωμένος, η, ον. μετ. fondu, ue. liquefié, ée. *fonduto, ta. fuso, sa. liquefatto, ta*.

Λυώνω, P'. fondre, liquefier. *fondere, liquefare*.

Λυώσιμον, ου. fonte. *scioglimento*.

Λώβη, ου. ladrerie, lepre. *lepra, lebbra*.

Λωβιάζω, P'. être couvert de lepre. *esser coperto di lepra*.

Λωβιάρης, ουσ. lepreux. *leproso*.

Λωβιάσας, σασα. μετ. couvert, te. de lepre. *coperto, ta. di lepra*.

Λώβιασμα, ουσ. l'action de gagner la ladrerie. *l'acquistar la lepra*.

Λωβιασμένος, η, ον. μετ. devenu lepreux, euse. *divenuto, ta. leproso*.

Λωβός, ή, όν. ἐπίθ. ladre. *leproso, sa*.

Λωλά, ἐπίϑ. sottement, en fou. *pazzamente*, *da pazzo*.

Λωλάδα, ἡ. folie. *pazzia*.

Λωλαίνω, Pʹ. Ἐν. rendre fou. *fare ammattire*. §. λωλαίνομαι. devenir fou. *ammattire, diventar pazzo*.

Λωλαίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rend fou. *colui ò colei che fa divenir pazzo*.

Λωλαίνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a rendu fou. *colui ò colei che ha reso pazzo*.

Λώλαμα, ατος. l'action de devenir fou. *l'impazzare*.

Λωλαθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui est devenu fou. *colui ò colei che si è impazzato*.

Λωλαμός, ατος. ἰδὲ Λώλαμα.

Λωλός, ή, όν. ἐπίϑ. sot, te. fou, folle. *pazzo, za. sciocco, ca*.

Λωλομίλημα, ατ. discours sot. *discorso stolido, insensato*.

Λωλομιλῶ, Pʹ. parler en fou. *parlar da pazzo*.

Λωλοφωνάζω, Pʹ. crier en fou. *gridar da pazzo*.

Λωρί, ἰδὲ Λωρί.

Ω

Μά, μόριον, ἀντὶ τοῦ Ἀλλά. mais. *ma*. §. μά. par. *per*. ὡς μὰ τὸν Θεόν. par Di. *per Dio*. §. μὰ τὴν πίστιν μου. sur ma foi. *sulla mia fè*. §. μὰ τὴν ἀλήθειαν. en verité. *in verità*.

Μαβύς, ἐπίϑ. bleu, ue. *turchino, na*.

Μάγα, ἰδὲ Μάγισσα.

Μαγαζάκι, ἡ. petite boutique. *botteghetta*. §. μαγαζάκι. petit magasin. *piccolo magazzino*.

Μαγαζί, ατος. ἐργαστήριον. boutique. *bottega*. §. μαγαζί. magasin. *magazzino*.

Μαγαζιάζω, Iʹ. mettre, fermer dans un magasin. *mettere, chiudere in un magazzino*.

Μαγαζιάτικον, ατος. ce qu'on paye pour un magasin. *affitto d'un magazzino*.

Μαγαζίτικος, η, ον. ἐπίϑ. de boutique, ou de magasin. *di bottega, ò di magazzino*.

Μαγαζοσίταρον, ἡ. grenier. *granajo*.

Μαγαζοφύλακας, ἡ. gardien de magasins. *guardiano di magazzini*.

Μαγάρι, συνδ. Dieu veuille. *Dio voglia*.

Μαγαρίζω, Pʹ. salir, souiller. *imbrattare, sporcare*. §. μαγαρίζω, μιαίνω, μολύνω. contaminer. *contaminare*.

Μαγαρίζων, ουσα. μετ. μουρδαρεύων. celui ou celle qui salit, qui souille. *colui ò colei che imbratta, che sporca*. §. μαγαρίζων, μολύνων. celui ou celle qui contamine, contaminant, te. *colui ò colei che contamina, contaminante*.

Μαγαρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a souillé, qui a sali. *colui ò colei che ha imbrattato, che ha sporcato*. §. μαγαρίσας, μολύνας. celui ou celle qui e contaminé. *colui ò colei che ha contaminato*.

Μαγαρισιά, ᾶσιας. saleté. *sporchezza*. §. μαγαρισιά, κόπρος. merde. *sterco*.

Μαγάρισμα, ἡ. l'action de salir, de souiller. *imbrattamento, lordamento*.

Μαγαρισμένος, η, ον. μετ. sale, souillé, ée. *imbrattato, ta. sporcato, ta*. §. μαγαρισμένος, μιασμένος. contaminé, ée. *contaminato, ta*.

Μαγαριστής, οῦ. celui qui souille. *imbrattatore*.

Μαγαριστικός, ή, όν. ἐπίϑ. qui aisement se souille, qu'on peut souiller. *che facilmente s'imbratta*. §. μαγαριστικός. qu'on peut contaminer. *contaminabile*.

Μαγαρίστρα, ας. celle qui souille, qui salit. *colei che sporca, che imbratta*. §. μαγαρίστρα, μιαίνουσα. celle qui contamine, qui tache. *contaminatrice, che contamina*.

Μαγγανεία, ας. machination. *macchinazione*.

Μαγγανίζω, Pʹ. calandrer. *manganare*.

Μαγγανίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui calandre. *colui ò colei che mangana*.

Μαγγανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a calandré. *colui ò colei che ha manganato*.

Μαγγάνισμα, ατ. l'action de calandrer. *il manganare*.

Μαγγανισμένος, η, ον. μετ. calandré, ée. manganato, ta.

Μάγγανος, μάγγανον ὐσ. calandre. mangano. §. μάγγανον ἐς τὸ πιεστήριον. presso r. torcello, torchio.

Μάγειρας, ὐσ. cuisinier. cuoco.

Μαγειρεῖον, ὐσ. cuisine. cucina.

Μαγείρεμα, ὐσ. l'action de cuisiner, d'apprêter les viandes. il cucinare.

Μαγειρεμένος, η, ον. μετ. cuisiné, ée. apprêté, ée. cucinato, ta.

Μαγειρεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a cuisiné, qui a apprêté quelque viande. colui ò colei che ha cucinato.

Μαγειρικὴ, ὐσ. l'art du cuisiner. l'arte del cuoco.

Μαγειρεύω, P'. cuisiner, apprêter les viandes. cucinare.

Μάγεμα, μαγεμένος, ἰδὲ Μάγευμα, μαγευμένος.

Μαγειριάτικον, ὐσ. τὰ ἀγγεῖα τῆς μαγειρείας. les ustensiles de la cuisine. gli utensili della cucina.

Μαγεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ensorcelé. colui ò colei che ha ammaliato.

Μάγευμα, ὐσ. ensorcellement. affatturamento.

Μαγευμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. stregato, ta. ammaliato, ta.

Μαγευτὴς, ὐσ. celui qui ensorcele. ammaliatore.

Μαγεύω, P'. ensorceler. stregare, ammaliare, affatturare.

Μάγι, ὐσιας. ἐπὶ πληθ. τὰ μάγια. ensorcellement. stregheria.

Μαγία, ὐσ. magie. magia.

Μαγικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. magique. magico, ca. §. μαγικά. magie. magia.

Μάγισσα, ὐσ. magicienne. maga.

Μαγκάλι, ὐσ. rechaud. scaldavivande.

Μαγκανάκι, ὐσ. petit métier. piccolo telajo.

Μαγκανίζω, κτλ. ἰδὲ Μαγγανίζω, κτλ.

Μάγκανον, ὐσ. métier. telajo.

Μαγνῆτις, ὐσιας. aimant. calamita.

Μάγος, ὐσιας. magicien. mago.

Μαγουλάκι, ὐσ. petite joue. gotuzza, piccola gota.

Μαγουλᾶς, ἐπίθ. qui a de grosses joues. che ha gote grosse.

Μάγουλον, ὐσ. joue. guancia, gota. §. μικρὸν μάγουλον. petite joue. gotuzza.

Μαδιῶ, ἰδὲ Μαδῶ.

Μαδίζω, P'. peler. pelare. §. μαδίζω ὀρνίθια ἢ τοιαῦτα. plumer. spennacchiare.

Μαδίζων, ὐσα. μετ. celui ou celle qui pele. colui ò colei che spela. ἰδὲ Μαδῶ.

Μαδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pelé. colui ò colei che ha spelato. ἰδὲ Μαδῶ.

Μάδισμα, ὐσ. l'action de peler, καὶ de plumer. spelamento καὶ spennacchiamento.

Μαδισμένος, η, ον. μετ. pelé, ée. pelato, ta. §. διὰ τὰ ὀρνίθια λέγεται, plumé, ée. spennacchiato, ta. §. μαδισμένον κεφάλι. tête chauve. testa calva.

Μαδιστὴς, ὐσ. celui qui pele. colui che spela.

Μαδιστικὸς, ἐπίθ. dépilatoire. depilatorio.

Μαδίστρα, ὐσ. celle qui pele. colei che spela.

Μαδῶ, P'. peler, spelare. §. μαδῶ τὰ ὀρνίθια. plumer. spennacchiare. §. μαδῶ, ξίβω καρποὺς τινὰς διὰ τὰ σύγκα οἱ σπόροι. égrener. sgranellare. §. μαδῶ τὰ φυλλάδια. effeuiller. sfogliare.

Μαζὺ, πρόθ. καὶ ἐπίθ. ensemble. insieme. §. μαζύ μου, μαζύ σου, μαζύ του, κτλ. avec moi. con me, meco, con esso meco. §. μαζύ σου. avec toi. teco, con esso teco. μαζύ του. avec lui. seco, seco lui, con esso lui.

Μαζωχτὰ, ἐπίρ. ensemble. insieme.

Μαζωχτὴς, ὐσ. celui qui amasse, qui recueillit. colui che raccoglie, che aduna.

Μαζωχτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ramassé, ée. raccolto, ta. §. μαζωχτὸς, ὅπου δὲν εἶναι ἐκτεταμμένος. serré, ée. raccolto, ta. ristretto, ta.

Μάζωμα, ὐσιας. l'action d'amasser, de recueillir. adunamento, raccoglimento.

Μαζωμένος, η, ον. μετ. amassé, ée. recueilli, ie. radunato, ta. raccolto, ta.

Μαζώνω, P'. ramasser, recueil-

cueillir. *raccogliere*, *radunare*. §. μαζώνω τὰ πανιά. carguer. *imbrogliare le vele*.

Μαζώξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a recueilli, qui a amassé. *colui ò colei che ha raccolto, che ha radunato*.

Μάζωξις, ἰδὲ Μάζωμα.

Μαθαίνω, ἰδὲ Μανθάνω.

Μάθημα, ἐσ. τὸ διδάσκειν. l'action d'enseigner. *insegnamento*. §. μάθημα τῆς μαθητῆς. leçon. *lezione*. §. μάθημα, συνήθισμα. coutume, habitude, accoutumance. *assuefazione*, *assuetudine*. §. μάθημα, τὸ μανθάνειν. l'action d'apprendre. *l'imparare*.

Μαθηματάκι, οὐσ. petite lection, courte lection. *piccola lezione*, *breve lezione*.

Μαθηματικὴ, ἐσ. la matématique. *la matematica*.

Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. mathématique. *matematico*, *ca*. §. μαθηματικὸς, ἐσ. ὁπȣ̃ ἠξεύρει τὴν μαθηματικὴν. mathématicien. *matematico*.

Μαθηματικῶς, ἐπίρ. mathématiquement. *matematicamente*.

Μαθημένος, η, ον. μετ. appris, ise. *imparato*, *ta*. §. μαθημένος, συνηθισμένος. accoutumé, ée. *assuefatto*, *ta*.

Μάθησις, οὐσ. τὸ μανθάνειν. l'action d'apprendre. *l'imparare*. §. μάθησις, τὸ διδάσκειν, τὸ μανθάνειν τινά. enseignement. *insegnamento*. §. μάθησις, σπȣδὴ, σοφία. érudition, lettérature. *erudizione*, *letteratura*.

Μαθητεῦμα, ἐσ. discipline. *disciplina*.

Μαθητεύω, Pʳ. instruire. discipliner. *instruire*, *disciplinare*.

Μαθητευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été instruit, qui a été discipliné. *colui ò colei ch'è stato instruito*, *disciplinato*. §. μαθητευθεὶς, ὁπȣ̃ ἐμαθητεύθη, ἐγινε γνωςόν. qui a été connu, qui a été sçu. *che è stato noto*, *saputo*.

Μαθήτευσις, ἐσ. enseignement, discipline. *insegnamento*, *disciplina*. §. ἀνήκων εἰς μαθήτευσιν. qui appartient à la discipline. *disciplinale*.

Μαθητευτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qu'on peut apprendre. *apprendevole*, *che si può imparare*.

Μαθητεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enseigné. *colui ò colei che ha insegnato*.

Μαθητευτὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. disciplinable. *disciplinabile*, *disciplinevole*.

Μαθητὴς, ἐσ, ecolier, disciple. *discepolo*, *scolare*.

Μαθητάδι, ἐσ. garçon de boutique, apprenti. *fattore*, *garzone di bottega*.

Μαθήτρια, οὐσ. écolière. *discepola*.

Μαϊμάρης, ἐσ. ὁ ἀρχιτέκτων. architecte. *architetto*.

Μαϊμȣ̃, ἐσ. singe. *scimmia*.

Μαινόμενος, η, ον. μετ. ϗ ἐπίθ. furieux, euse. emporté, ée. *furioso*, *sa*. *furibondo*, *da*.

Μαίνομαι, Pʳ. être en fureur, devenir furieux. *furibondare*, *diventar furibondo*.

Μάϊος, ἐσ. mai. *maggio*.

Μαϊςράλι, οὐσ. vent de nord-ouest. *maestrale*.

Μακαρᾶς, ἐσ. καράλι. poulie. *girella*.

Μακάρι, συνδ. plût à Dieu. *Dio volesse*. §. ἐγὼ θέλω νὰ τὸ κάμω μακάρι νὰ σκάσω. je veux le faire, dussé-je crever. *lo voglio fare*, *se dovessi crepare*.

Μακαρίζω, Pʳ. ἀϖτυχίζω τινά. rendre heureux. *beatificare*, *rendere felice*. μακαρίζω, νομίζω τινὰ μακάριον, ϗ εὐδαίμονα. regarder comme heureux. *reputar per beato*. §. μακαρίζω, συναριθμῶ τοῖς ἁγίοις. béatifier. *beatificare*.

Μακαρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rend heureux. *colui ò colei che rende felice*.

Μακάριος, ια. ἐπίθ. bienheureux, euse. *beato*, *ta*.

Μακαριότης, ἐσ. béatitude. *beatitudine*. §. μακαριότης, τίτλος τȣ̃ Πάπα. sainteté. *beatitudine*.

Μακαρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rendu heureux. *colui ò colei che ha reso felice*. §. μακαρίσας. celui ἢ celle qui a béatifié. *colui ò colei che ha beatificato*.

Μαγγανισμένος, η, ον. μετ. calandré, ée. manganato, ta.

Μάγγανος, μάγγανον. ὑσ. calandre. mangano. §. μάγγανον κ̓ τὸ πιεστήριον. pressoir. torcello, torchio.

Μάγειρας, ουσ. cuisinier. cuoco.

Μαγειρεῖον, ουσ. cuisine. cucina.

Μαγείρευμα, ὑσ. l'action de cuisiner, d'apprêter les viandes. il cucinare.

Μαγειρευμένος, η, ον. μετ. cuisiné, ée. apprêté, ée. cucinato, ta.

Μαγειρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cuisiné, qui a apprêté quelque viande. colui ἢ colei che ha cucinato.

Μαγειρική, ὑσ. l'art du cuisiner. l'arte del cuoco.

Μαγειρεύω, P. cuisiner, apprêter les viandes. cucinare.

Μάγιμα, μαγιμένος, ἰδὲ Μάγευμα, μαγευμένος.

Μαγειριάτικον, ὑσ. τὰ ἀσκεύη τῆς μαγειρικῆς. les ustensiles de la cuisine. gli utensili della cucina.

Μαγεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ensorcelé. colui ἢ colei che ha ammaliato.

Μάγευμα, ὑσ. ensorcellement. affatturamento.

Μαγευμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. stregato, ta. ammaliato, ta.

Μαγευτής, ουσ. celui qui ensorcele. ammaliatore.

Μαγεύω, P. ensorceler. stregare, ammaliare, affatturare.

Μάγι, ὑσιας. ἐπὶ πληθ. τὰ μάγια. ensorcellement. stregheria.

Μαγεία, ὑσ. magie. magia.

Μαγικός, ή, όν. ἐπίθ. magique. magico, ca. §. μαγικά. magie. magia.

Μάγισσα, ὑσ. magicienne. maga.

Μαγκάλι, ουσ. rechaud. scaldavivande.

Μαγκανάκι, ὑσ. petit métier. piccolo telajo.

Μαγκανίζω, κτλ. ἰδὲ Μαγγανίζω, κτλ.

Μάγκανον, ουσ. métier. telajo.

Μαγνῆτις, ὑσιας. aimant. calamita.

Μάγος, ὑσιας. magicien. mago.

Μαγουλάκι, ὑσ. petite joue. gotuzza, piccola gota.

Μαγουλᾶς, ἐπίθ. qui a de grosses joues. che ha gote grosse.

Μάγουλον, ὑσ. joue. guancia, gota. §. μικρὸν μάγουλον. petite joue. gotuzza.

Μαδημῶ, ἰδὲ Μαδῶ.

Μαδίζω, P. peler. pelare. §. μαδίζω ὀρνίθια κ̓ τοιαῦτα. plumer. spennacchiare.

Μαδίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui pele. colui ἢ colei che spela. ἰδὲ Μαδῶ.

Μαδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pelé. colui ἢ colei che ha spelato. ἰδὲ Μαδῶ.

Μάδισμα, ὑσ. l'action de peler, καὶ de plumer. spelamento καὶ spennacchiamento.

Μαδισμένος, η, ον. μετ. pelé, ée. pelato, ta. §. διὰ τὰ ὀρνίθια λέγεται, plumé, ée. spennacchiato, ta. §. μαδισμένον κεφάλι. tête chauve. testa calva.

Μαδιστής, ὑσ. celui qui pele. colui che spela.

Μαδιστικός, ἐπίθ. dépilatoire. depilatorio.

Μαδίστρα, ουσ. celle qui pele. colei che spela.

Μαδῶ, P. peler, spelare. §. μαδῶ τὰ ὀρνίθια. plumer. spennacchiare. §. μαδῶ, ῥίβω καρποὺς τινὰς διὰ τὰ σύγκοι πόροι. égrener. sgranellare. §. μαδῶ τὰ λουλούδια. effeuiller. sfogliare.

Μαζύ, πρόθ. καὶ ἐπίθ. ensemble. insieme. §. μαζύ μου, μαζύ σου, μαζύ του, κτλ. avec moi. con me, meco, con esso meco. §. μαζύ σου. avec toi. teco, con esso teco. μαζύ του. avec lui. seco, seco lui, con esso lui.

Μαζωκτά, ἐπίρ. ensemble. insieme.

Μαζωκτής, ὑσ. celui qui amasse, qui recueillit. colui che raccoglie, che aduna.

Μαζωκτός, ή, όν. ἐπίθ. ramassé, ée. raccolto, ta. §. μαζωκτός, ὅπου δὲν εἶναι ἐκτεταμμένος. serré, ée. raccolto, ta. ristretto, ta.

Μάζωμα, ὑσιας. l'action d'amasser, de recueillir. adunamento, raccoglimento.

Μαζωμένος, η, ον. μετ. amassé, ée. recueilli, ie. radunato, ta. raccolto, ta.

Μαζώνω, P. ramasser, recueil-

cueillir. *raccogliere, radunare.* §. μαζώνω τὰ πανιά. carguer. *imbrogliare le vele.*

Μαζώξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a recueilli, qui a amassé. *colui ò colei che ha raccolto, che ha radunato.*

Μάζωξις, ἰδὲ Μάζωμα.

Μαθαίνω, ἰδὲ Μανθάνω.

Μάθημα, ὀσ. τὸ διδάσκειν. l'action d'enseigner. *insegnamento.* §. μάθημα τῆς μαθητῆς. leçon. *lezione.* §. μάθημα, συνήθισμα. coutume, habitude, accoutumance. *assuefazione, assuetudine.* §. μάθημα, τὸ μανθάνειν. l'action d'apprendre. *l'imparare.*

Μαθηματάκι, ουσ. petite lection, courte lection. *piccola lezione, breve lezione.*

Μαθηματικὴ, ὀσ. la matématique. *la matematica.*

Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. mathématique. *matematico, ca.* §. μαθηματικὸς, ὀσ. ὁπȣ̃ ἰξεύρει τὴν μαθηματικὴν. mathématicien. *matematico.*

Μαθηματικῶς, ἐπίρ. mathématiquement. *matematicamente.*

Μαθημένος, η, ον. μετ. appris, ise. *imparato, ta.* §. μαθημένος, συνηθισμένος. accoutumé, ée. *assuefatto, ta.*

Μάθησις, ουσ. τὸ μανθάνειν. l'action d'apprendre. *l'imparare.* §. μάθησις, τὸ διδάσκειν, τὸ μανθάνειν τινά. enseignement. *insegnamento.* §. μάθησις, σπȣδὴ, σοφία. érudition, littérature. *erudizione, letteratura.*

Μαθήτευμα, ὀσ. discipline. *disciplina.*

Μαθητεύω, Pʳ. instruire. discipliner. *instruire, disciplinare.*

Μαθητευθεὶς, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été instruit, qui a été discipliné. *colui ò colei ch' è stato instruito, disciplinato.* §. μαθητευθεὶς, ὁπȣ̃ ἐμαθητεύθη, ἐγινε γνωςόν. qui a été connu, qui a été sçu. *che è stato noto, saputo.*

Μαθήτευσις, ὀσ. enseignement, discipline. *insegnamento, disciplina.* §. ἀνήκων εἰς μαθήτευσιν. qui appartient à la discipline. *disciplinale.*

Μαθητευτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qu'on peut apprendre. *apprendevole, che si può imparare.*

Μαθητεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enseigné. *colui ò colei che ha insegnato.*

Μαθητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. disciplinable. *disciplinabile, disciplinevole.*

Μαθητὴς, ὀσ. ecolier, disciple. *discepolo, scolare.*

Μαθητάδι, ὀσ. garçon de boutique, apprenti. *fattore, garzone di bottega.*

Μαθήτρια, ουσ. écolière. *discepola.*

Μαϊμάρης, ὀσ. ὁ ἀρχιτέκτων. architecte. *architetto.*

Μαϊμȣ̃, ὀσ. singe. *scimmia.*

Μαινόμενος, η, ον. μετ. ϗ ἐπίθ. furieux, euse. emporté, ée. *furioso, sa. furibondo, da.*

Μαίνομαι, Pʳ. être en fureur, devenir furieux. *furibondare, diventar furibondo.*

Μάϊος, ὀσ. mai. *maggio.*

Μαϊςράλι, ουσ. vent de nord-ouest. *maestrale.*

Μακαρᾶς, ὀσ. χαράλι. poulie. *girella.*

Μακάρι, σωδ. plût à Dieu. *Dio volesse.* §. ἐγὼ θέλω νὰ τὸ κάμω μακάρι νὰ σκάσω. je veux le faire, dussé-je crever. *lo voglio fare, se dovessi crepare.*

Μακαρίζω, Pʳ. εὐτυχίζω τινά. rendre heureux. *beatificare, rendere felice.* μακαρίζω, νομίζω τινὰ μακάριον, ϗ εὐδαίμονα. regarder comme heureux. *reputar per beato.* §. μακαρίζω, συναριθμῶ τοῖς ἁγίοις. béatifier. *beatificare.*

Μακαρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rend heureux. *colui ò colei che rende felice.*

Μακάριος, ια. ἐπίθ. bienheureux, euse. *beato, ta.*

Μακαριότης, ὀσ. béatitude. *beatitudine.* §. μακαριότης, τίτλος τȣ̃ Πάπα. sainteté. *beatitudine.*

Μακαρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rendu heureux. *colui ò colei che ha reso felice.* §. μακαρίσας. celui ἢ celle qui a béatifié. *colui ò colei che ha beatificato.*

Μακάρισμα, ὐσ. béatification. *beatificazione.*

Μακαρισμένος, η, ον. μετ. béatifié, ée. *beatificato, ta.*

Μακαρισμὸς, οὐσ. béatification. *beatificazione.*

Μακαρίτης, οὐσ. bienheureux. *beato.* §. ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας σου. votre pere d'heureuse mémoire. *vostro padre di buona ù di felice memoria.*

Μακαρίτισσα, ὐσ. la defunte. *la defunta.* ἡ μακαρίτισσα ἡ μητέρα σου. votre mére d'heureuse mémoire. *vostra madre di buona memoria.*

Μακαριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, se. *beatissimo, ma.* §. μακαριώτατος λέγεται καὶ ὁ Πάπας. très-saint pére. *beatissimo padre.*

Μακαρόνια, ὐσ. macaroni. *maccheroni.*

Μακεδονήσι, ὐσ. persil. *petrosellino, petrosello.*

Μακελλάρης, ὐσ. boucher. *macellajo.*

Μακελλεῖον, ὐσ. boucherie. *macello, beccheria.*

Μακμύρης, ἐπίθ. qui est encore étourdi de l'ivresse. *ch'è ancora stordito dall'ubbriacchezza.*

Μακρὰν, ἐπίθ. loin. *lungi, lontano.* §. ἀπὸ μακρὰν. de loin. *da lontano.*

Μάκραιμα, ὐσ. allongement. *allungamento.* §. μάκραιμα, αὔξυμα. accroissement. *crescimento.* μάκραιμα, ξεμάκραιμα. éloignement. *allontanamento.*

Μακραιμένος, η, ον. μετ. allongé, ée. *allungato, ta.* μακραιμένος, ξεμακραιμένος. eloigné, ée. *allontanato, ta.*

Μακραίνω, Ρ'. Ἐν. κάμνω μακρόν. allonger, prolonger. *allungare.* §. μακραίνω, ξεμακραίνω. éloigner. *allontanare.* §. μακραίνω, ἀντὶ. γίνομαι μακρύτερος. se faire plus long, plus grand. *farsi più lungo, più grande.* §. μακραίνω, ἀντὶ. πηγαίνω μακρύτερα. s'éloigner. *allontanarsi.*

Μάκρευμα, οὐσ. allongement. *allungamento.* §. μάκρευμα, ξεμάκρευμα. éloignement. *allontanamento.*

Μακριά, ἰδὲ Μακρά.

Μακρινός, ἰδὲ Μακρυνός.

Μακρόβιος, ἐπίθ. qui vit une longue vie. *longevo, che vive lunga vita.*

Μακρογένης, ἐπίθ. qui a une longue barbe. *che ha una barba lunga.*

Μακροημέρευμα, ὐσ. πολυχρονιότης. longue durée. *diuturnità.* §. μακροημέρευμα, ἀργοπορία. longueur. *indugio.* §. μακροημέρευμα, ὑπομονή, μακροθυμία. clémence, patience. *clemenza, pazienza.*

Μακροημερεύσας, σασα. μετ. ἀργοπορήσας. qui a rétardé, temporisé. *che ha indugiato.* §. μακροημερεύσας, μακροθυμήσας. qui a usé de la clémence, de la patience, qui a toléré. *che ha usato clemenza, sofferenza.*

Μακροημερεύσις, ἰδὲ Μακροημέρευμα.

Μακροημερεύω, Ρ'. ἀργοπορῶ, ζιαβάνω. rétarder, temporiser. *indugiare.* §. μακροημερεύω, μακροθυμῶ. tolérer. *usar sofferenza, tollerare.*

Μακροημερεύων, ουσα. μετ. μακροθυμῶν. celui ù celle qui tolére. *colui ù colei che tollera.* §. μακροημερεύων, πολυχρόνιος. de longue durée, qui dure long temps. *diuturno, na.*

Μακρόθεν, ἐπίθ. de loin. *da lontano.*

Μακροθυμία, ὐσ. longanimité, patience. *longanimità, pazienza.*

Μακροθυμήσας, σασα. μετ. celui ù celle qui a toléré patiemment. *colui ù colei che ha tollerato pazientemente, che ha usato della sofferenza.*

Μακρόθυμος, ἐπίθ. patient, te. clément, te. qui tolére. *paziente, clemente, che usa sofferenza.*

Μακροθυμῶ, Ρ'. tolérer, user de la clémence. *tollerare, usar clemenza, sofferenza.*

Μακροθυμῶν, οῦσα. μετ. celui ù celle qui use de la clémence. *colui ù colei che usa clemenza, sofferenza.*

Μακροκαιρία, ὐσ. délai, retardement, temporisement. *temporeggiamento, indugiamento.*

Μακροκαιρίζω, Ρ'. temporiser, différer, biaiser. *temporeggiare, indugiare.*

Μακροκαιρίζων, ουσα. μετ. celui ù celle qui temporise,

rise, qui biaise, *colui ŋ colei che temporeggia, che differisce.*

Μακροχαιρίσας, σασα. μετ. celui ŋ celle qui a temporisé. qui a biaisé. *colui ŋ colei che ha temporeggiato, che ha differito.*

Μακροχαιριστής, ἐπιθ. celui qui temporise, qui biaise. *colui che differisce, che temporeggia.*

Μακροκέφαλος, ἐπιθ. celui ŋ celle qui a une tête longue. *colui ŋ colei che ha una testa lunga.*

Μακρόκορμος, η, ον. ἐπιθ. celui ŋ celle qui a un corps long, qui est long, de longue taille. *colui ŋ colei che ha un corpo lungo, ch' è lungo di corpo.*

Μακρόλαιμος, η, ον. ἐπιθ. celui ŋ celle qui a un cou long. *colui ŋ colei che ha un collo lungo.*

Μακρολογήσας, σασα. μετ. celui ŋ celle qui a parlé diffusement, *colui ŋ colei cha ha parlato diffusamente.*

Μακρολογία, ἡ. prolixité. *prolissità.* §. μεγάλη μακρολογία. une enfilade de paroles. *filza di parole.*

Μακρολόγος, ἐπιθ. prolixe, verbeux. *prolisso.*

Μακρολογῶ. P'. parler diffusément. *parlare diffusamente.*

Μακρολογῶν, ἔσα. μετ. celui ŋ celle qui parle diffusément, qui fait de longs discours, *colui ŋ colei che parla diffusamente, che fa discorsi lunghi, che si estende nel discorso.*

Μακρομάγουλος, ἐπιθ. qui a les joues pendantes. *che ha le guance pendenti.*

Μακρομάλλα, ἐπιθ. celle qui a de longs cheveux, *colei che ha capelli lunghi.*

Μακρομάλλης, ἐπιθ. celui qui a de longs cheveux, *che ha capelli lunghi.*

Μακρομάνικος, η, ον. ἐπιθ. celui ŋ celle qui a de longues manches. *colui ŋ colei che ha maniche lunghe.*

Μακρομύτα, ἐπιθ. celle qui a un long nez. *colei che ha un naso lungo.*

Μακρομύτης, ἐπιθ. celui qui a un long nez. *colui che ha un naso lungo.*

Μακροπόδαρη, ἐπιθ. celle qui a de longs pieds. *colei che ha piedi lunghi.*

Μακροπόδαρος, ἐπιθ. celui qui a de longs pieds. *colui che ha piedi lunghi.*

Μάκρος, ἡ. longueur. *lunghezza.*

Μακρυλός, ἐπιθ. longuet, te. *lunghetto, ta.*

Μακρότης, ἡ. longueur. *lunghezza.*

Μακρόφτερος, η, ον. ἐπιθ. celui ŋ celle qui a de longues aîles. *colui ŋ colei che ha ale lunghe.*

Μακροχέρα, ἐπιθ. celle qui a de longues mains. *colei che ha mani lunghe.*

Μακροχέρης, ἐπιθ. celui qui a de longues mains. *colui che ha mani lunghe.*

Μακροχρονίζω, P'. prolonger les ans, la vie. *prolungar gli anni, la vita.* §. μακροχρονίζω, ἀναβάλλω. temporiser. *differire, temporeggiare.*

Μακροχρονίζων, ἔσα. μετ. celui ŋ celle qui temporise, qui biaise. *colui ŋ colei che temporeggia.*

Μακροχρονιά, μακροχρόνισμα, μακροχρονισμός. prolongement de la vie. *prolungamento della vita.* §. μακροχρονισμός. delai, rétardement, *indugio, ritardo.*

Μακροχρονίσας, σασα. μετ. celui ŋ celle qui a temporisé. *colui ŋ colei che ha temporeggiato.*

Μακρυά, ἴδε Μακρέα.

Μακρύδωρος, η, ον. ἐπιθ. celui ŋ celle qui a une longue vue, qui voit de loin. *colui ŋ colei che ha una lunga vista, che vede di lontano.*

Μακρυνάρι, ἡ. couloir. *corritojo.*

Μακρύνω, ἴδε Μακραίνω.

Μακρύς, ἐπιθ. long, gue. *lungo, ga.* §. τὸ μακρύ. le long. *il lungo.* §. μακρά. syllabe longue. *sillaba lunga.*

Μακρύτατα, ἐπίρ. très loin. *lontanissimo.*

Μακρύτατος, η, ον. ἐπιθ. πολὺ μακρύς. très-long, très-longue. *lunghissimo, ma.* §. μακρύτατος, πολὰ ξεμακρυμένος. trés-eloigné, ée. *lontanissimo, ma.*

Μακρύτερα, ἐπίρ. plus loin. *più lontano.*

Μακρύτερος, ἐπιθ. plus long, gue. *più lungo, ga.*

Μαλάβαθρον, ἡ. malabathrum. *folio indico.*

Μάλαγμα, ἡ. or. *oro.*

Μάλαγμα, ἡ. τὸ μαλάσσειν. l'action de manier de

de patiner. *il maneggiare*.

Μαλαγμένος, η, ον. μετ. manié, ée. patiné, ée. *maneggiato, ta*.

Μαλάζω, ἰδὲ Μαλάσσω.

Μάλαθρον, ουσ. fenouil. *finocchio*.

Μαλαθρόσπορος, ουσ. sémence de fenouil. *seme di finocchio*.

Μαλακά, ἐπίρ. mollement, tendrement. *mollemente, teneramente*.

Μαλάκαμμα, ὐσ. amollissement. *ammollimento, mollificazione*.

Μαλακαμένος, η, ον. μετ. mollifié, ée. amolli, ie. *mollificato, ta*.

Μαλακαίνω, Ρ'. Ἐν. rendre mou. *far molle, mollificare*. §. μαλακαίνω. μεταφ. ἡμερόνω. s' appaiser, s' adoucir. *ammollarsi, raddolcirsi*.

Μαλακαίνων, ουσα. μετ. amollissant, te. celui ὴ celle qui amollit. *colui ὴ colei che ammollisce*.

Μαλακία, ὐσ. abus de soi-même, pollution. *polluzione volontaria*.

Μαλακίζω, Ρ'. corrompre quelqu'un par des pollutions. *corrompere qualcheduno per mezzo delle polluzioni*. §. μαλακίζομαι. abuser de soi-même, se corrompre par des pollutions. *corrompersi con polluzioni volontarie*.

Μαλακίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui a corrompu quelqu'un par des pollutions. *colui ὴ colei che ha corrotto qualcheduno per mezzo delle polluzioni*. §. μαλακίσας, μετ. ὐδ. celui ὴ celle qui s'est corrompu par des pollutions. *colui ὴ colei che si è corrotto con polluzioni*.

Μαλάκισμα, ὐσ. l'action de corrompre, ὴ de se corrompre par des pollutions. *il corrompere, ὴ corrompersi con polluzioni*.

Μαλακός, ἡ, όν. ἐπίθ. mou, molle. *molle*.

Μαλακόσαρκος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a des chairs molles. *colui ὴ colei che ha delle carni molli*.

Μαλακοσύνη, μαλακότης, ὐσ. mollesse. *mollizie, morbidezza*.

Μαλακότριχος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a de cheveux. *colui ὴ colei che ha capelli morbidi*.

Μαλακούτζικα, ἐπίρ. un pou-mollement. *alquanto mollemente, alquanto morbidamente*.

Μαλακούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu mou, le. *alquanto molle, alquanto morbido, da*.

Μαλακτής, ουσ. celui qui manie, qui patine. *colui che maneggia*.

Μαλακτικός, ἐπίθ. émollient, te. *emolliente*.

Μαλακτός, ἡ, όν. ἐπίθ. soupie, maniable. *maneggiabile, morbido, da*.

Μαλάκωμα, ὐσ. mollification. *mollificazione*.

Μαλακωμένος, η, ον. μετ. mollifié, ée. *mollificato, ta*.

Μαλακώνω, Ρ'. mollifier. *mollificare*.

Μαλακώνων, ουσα. μετ. mollifiant, qui mollifie. *mollificante, che mollifica*. §. μαλακώνων, μετ. ὐδ. celui ὴ celle qui s'amollit. *colui ὴ colei che diventa molle*.

Μαλακώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mollifié. *colui ὴ colei che ha mollificato*. §. μαλακώσας, μετ. ὐδ. celui ὴ celle qui est devenu mou. *colui ὴ colei ch'è divenuto molle*.

Μαλακώτατος, ἐπίθ. très-mou, le. *mollissimo, ma*.

Μαλακώτερος, ἐπίθ. plus mou, le. *più molle*.

Μάλαμα, ὐσ. or. *oro*.

Μαλαματένιος, ἐπίθ. d'or. *d'oro*.

Μαλαματικόν, ὐσίας. ce qu'on paye pour la dorure d'une chose. *ciò che si paga per l'indoramento d'una cosa*.

Μαλαματοκαπνίζω, Ρ'. dorer à feu. *indorare a fuoco*.

Μαλαματοκαπνίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dore à feu. *colui ὴ colei che indora a fuoco*.

Μαλαματοκαπνίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a doré a feu. *colui ὴ colei che ha indorato a fuoco*.

Μαλαματοκάπνισμα, ουσ. l'action de dorer à feu. *indoramento a fuoco*.

Μαλαματοκαπνισμένος, η, ον. μετ. doré, ée. à feu. *indorato, ta. a fuoco*.

Μαλαματοκαπνιστής, ουσ. doreur à feu. *indoratore a fuoco*.

Μαλαματόφυλλον, ὐσ. feuille d'or. *foglia d'oro*.

Μα-

Μαλαμάτωμα, ὐσ. dorure. *doratura*.

Μαλαματωμένος, η, ον. μετ. doré, ée. *indorato, ta*.

Μαλαματώνω, P'. dorer. *indorare*.

Μαλαματώνων, ουσα. μετ. dorant. *indorante*.

Μαλαματώσας, ουσα, μετ. celui ȣ celle qui a doré. *colui ȣ colei che ha indorato*.

Μαλαματῆς, ἐπίθ. doreur. *doratore*.

Μαλάξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a manié, qui a patiné. *colui ȣ colei che ha maneggiato, che ha palpeggiato*.

Μάλαξις, μάλασμα, οὐσ. l'action de manier. *il maneggiare*.

Μαλλᾶς, ὐσ. lainier. *lanajo*.

Μαλασμένος, η, ον. μετ. manié, ée. patiné, ée. *maneggiato, ta*.

Μαλάσσω, P'. manier, patiner. *maneggiare*.

Μαλάσσων, σσα. μετ. maniant, patinant. *maneggiante, palpeggiante*.

Μαλαφραντζα, ὐσ. vérole. *mal francese, mal venereo*.

Μαλλὶ, οὐσ. laine. *lana*. §. μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς. cheveux. *capelli*. §. ἕνα μαλλὶ, μία τρίχα. poil. *pelo*. §. μαλλὶ, χνοῦδι. duvet, coton. *lanugine*.

Μαλλιάζω, P'. devenir velu. *divenir peloso*.

Μαλλιαρὸς, ἐπίθ. velu, plein de poil. *peloso, sa*.

Μαλλιαρότης, ὐσ. qualité de ce qui est velu. *qualità di quel ch' è peloso*.

Μαλλίστικος, ἐπίθ. de laine. *di lana*.

Μάλλινος, ἐπίθ. de laine. *di lana*. §. μαλλίστικα ῥοῦχα, ἢ ἄλλα. draperie. *drapperia*.

Μάλιστα, ἐπίρ. ἐξαιρέτως. sur tout, spécialment, singulièrement. *specialmente, particolarmente*. §. μάλιστα, ναὶ βέβαια. ouï da, *sì certo, anzi*. §. μάλιστα. plutôt. *piuttosto*.

Μᾶλλον, ὐσ. le plus grand. *il più grande, il maggiore*. §. μᾶλλον, ἐπίρ. πλέον. plus. *più*. §. πολὺ μᾶλλον. autant plus. *tanto più*.

Μάλωμα, ὐσ. χαυγᾶς. brouillerie, dispute, débat. *disputa, rissa, baruffa*. §. μάλωμα, ἔλεγξις. reprimande. *riprensione*.

Μαλωμένος, η, ον. μετ. ἐλεγχθείς. reprimandé, ée. *ripreso, sa*. §. μαλωμένος. brouillé, ée avec quelqu'un, qui est mal avec quelqu'un. *inimicato. disgustato con qualcheduno*.

Μαλώνω, P'. ἐλέγχω. réprimander, gronder. *riprendere, increpare*. §. μαλώνω, débattre, houspiller, se quereller. *contrastare, rissare, far baruffa*. §. μαλώνω τὰ κακά. disputer pour rien. *contendere per nulla*.

Μαλώνων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui gronde, qui fait de réprimandes. *colui ȣ colei che riprendre, che increpa, che sgrida*.

Μαλώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a reprimandé, qui a grondé. *colui ȣ colei che ha ripreso, che ha sgridato*. §. μαλώσας, ὅτις ἐμάλωσεν, ἔχομε χαυγᾶν. qui a eu de querelles. *che ha fatto baruffa, che ha avuto rissa*.

Μαλωτὴς, ὐσ. ὅτις ἐλέγχει. celui qui réprimande. *colui che riprende*. §. μαλωτὴς, ὅτις μαλώνει κάμνει χαυγᾶ. hargneux, querelleur, chicaneur. *rissoso, che fa baruffa, accattabrighe*.

Μάμα, ἢ μαμά, αὐτὶ μητέρα. maman, *mamma*.

Μαμαλοῦκος, ἐπίθ. badaud, *babbeo*.

Μαμεύω, P'. assister une accouchée. *assistere una partoriente*.

Μαμὴ, οὐσ. sage-femme, accoucheuse, *levatrice, ostetrice*.

Μαμμωνᾶς, ὐσ. le Dieu des richesses. *Mammona*.

Μαμοῦδι, μαμοῦνι, ὑσίας. escargot. *scarafaggio*.

Μαμυλίζω, P'. mâchonner. *biasciare*.

Μαμούλισμα, ὐσ. l'action de mâchonner. *il biasciare, masticare di chi non ha denti*.

Μαμυλιστὴς, ὐσ. celui qui mâchonne. *colui che biascia*.

Μαμυλίστρα, ὐσ. celle qui machonne. *colei che biascia*.

Μάνα, ὐσ. ἡ μητέρα. mère, mâman. *madre, mamma*.

Μάνδαλος, ἴδε Μάνταλος.

Μάνδρα, οὐσ. bergerie. *gagno, greggia*.

Μανδραγόρα, ἡ σ. mandragore. *mandragola, erba.*

Μανδρί, ὁ σ. bercail. *pecorile, ovile.*

Μανδριάζω, Pʳ. attrouper, rassembler le troupeau. *aggreggiare.*

Μανδρίασμα, μετ. l'action de ressembler le troupeau. *l'aggreggiare.*

Μανδριασμένος, η, ον μετ. attroupé, ée. *aggreggiato, ta.*

Μανδύας, ὁ σιας. pallium. *pallio.*

Μανδύλιον, ἰδὲ Μαντήλι.

Μανζιλεύω, Pʳ. déposer *deporre una carica.*

Μανζίλης, ουσ. déposé. ée. *deposto, ta.*

Μανζιλία, ἡ σ. déposition. *deposizione.*

Μανθάνω, Pʳ. Ἐν. apprendre à quelqu'un, discipliner. *insegnare a qualcheduno, disciplinare.* §. μανθάνω, ὑδ. apprendre. *imparare.* §. μανθάνω. συνηθῶ. s'accoutumer. *assuefarsi.* §. μανθάνω, ἀκούω, μανθάνω μίαν ὑπόθεσιν. apprendre, entendre. *sentire, imparare.* §. ἔμαθα κακὰ νέα. je viens d'apprendre des facheuses nouvelles. *ho sentito delle triste novità.*

Μανία, ἡ σ. furie, rage, manie. *furia, mania, rabbia.*

Μανίζω, Pʳ. s'emporter, faire le diable à quatre. *debaccare, scorrubbiarsi.* §. μανίζω ἀπὸ τὸν θυμόν μου. s'envenimer, se fâcher. *indiavolare, invelenirsi, inviperarsi.*

Μανίζων, ουσα. μετ. furieux, euse. emporté, ée. *debaccatore, furibondo, da.*

Μανικάκι, ὁ σ. petite manche. *piccola manica.*

Μανίκι, ὁ σιας. manche. *manica.*

Μανικίασμα, μανίκωμα, ὁ σ. l'action de mettre les manches. *l'azione di mettere le maniche.*

Μανικός, ἐπίθ. maniaque, furieux, euse. *maniaco, ca, furioso, sa.*

Μανικωμένος, η, ον. μετ. qui a les manches, emmanché, ée. *che ha le maniche, immanicato, ta.*

Μανικώνω, Pʳ. mettre les manches. *mettere le maniche.*

Μανικῶς, ἐπίρ. furieusement. *furiosamente.*

Μανίσας, ασα. μετ. celui ou celle qui est devenu furieux, qui s'est emporté. *colui o colei ch'è divenuto furioso, che si è invelenito, adirato etc.*

Μάνισμα, ὁ σιας. emportement, l'action de s'emporter. *lo scorrubbiarsi, l'adirarsi, l'invelenirsi, impervertsamento.*

Μανισμένος, η, ον. μετ. emporté, ée. *scorrubbiato, ta. adirato, ta. impervertsato, ta. inviperito, invelenito.*

Μανιστής, ὁ σ. furieux. *furioso.*

Μανιτάρι, ὁ σιας. champignon. *fungo.*

Μανίτα, ουσ. furie, emportement. *furia, impervertsamento.* §. μὲ μανίταν. avec emportement, furieusement. *con furia, furiosamente.*

Μανιώδης, ἐπίθ. furieux, euse. qui est en fureur. *furioso, sa. impervertsante.*

Μάννα, ὁ σ. manne. *manna.*

Μανουάλι, ὁ σ. grand chandelier d'eglise. *gran candeliere di chiesa.*

Μανσοάκι, ὁ σιας. viole. *viola.*

Μάνταλος, ὁ σ. cadole de bois, *saliscendo di legno.*

Μανταλωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. avec une cadole de bois. *chiuso, sa. con saliscendo di legno.*

Μανταλώνω. Pʳ. fermer avec une cadole de bois. *chiudere con saliscendo di legno.*

Μαντάτον, ουσ. nouvelle, avis. *novità, notizia.* §. τί μαντάτα; ἤγουν πῶς ἔχετε. comment vous portez vous? *come state?* §. τί μαντάτα, τί νέα. quelles nouvelles avons nous? *che novità abbiamo?*

Μαντατοφόρος, ὁ σ. messager. *messaggiere.*

Μαντεία, ὁ σ. dévination. *divinazione.*

Μάντεμα, μαντεμένος, ἰδὲ Μάντεμα, μαντευμένος.

Μαντέμι, ὁ σιας. minière. *miniera.*

Μάντεμα, ουσ. dévination. *indovinamento, divinazione.*

Μαντευμένος, η, ον. μετ. de-

deviné, ée. *indovinato, ta.*

Μαντεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déviné. *colui ὴ colei che ha indovinato.*

Μαντευτικὴ, ῆς. l'art de déviner. *l'arte d'indovinare.*

Μαντευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ὁπου εὔκολα μαντεύεται. qu'on peut déviner, *che si può indovinare.* §. μαντευτικὸς, ὁπου ἠξεύρει νὰ μαντεύῃ. qui sait déviner. *che sa indovinare.*

Μαντεύτρα, ῶς. dévineresse. *indovinatrice.*

Μαντεύω, P'. déviner. *indovinare.*

Μαντεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dévine. *colui ὴ colei che indovina.*

Μαντζούνι, ιου. conserve, compote. *conserva.* §. μαντζούνι ἰατρικόν. électuaire. *elettuario.*

Μαντζουράνα, ας. marjolaine. *maggiorana, majorana, presa, erba.*

Μαντίλα, ας. nappe. *tovaglia.*

Μαντιλάκι, ου. petit mouchoir. *piccolo fazzoletto.*

Μαντίλι, ου. mouchoir. *fazzoletto.*

Μάντις, εως. dévin. *indovino, indovinatore.*

Μαντικὴ, ῆς. l'art de déviner. *l'arte dell'indovino.*

Μαντίον, ου. pallium. *pallio.*

Μαντικὸς, ἐπίθ. qui a la vertu de déviner. *che ha la virtù d'indovinare.*

Μάντισσα, ας. dévineresse. *divinatrice, indovina.*

Μάνδρα, ἴδε Μάνδρα.

Μαντράκι, ου. petit bercail. *piccolo ovile.*

Μαντρί, ου. bercail. *pecorile, ovile, mandra.*

Μαντριάζω, μαντρισμένος, ἴδε Μανδρίζω, κτλ.

Μαξιλάρα, ας. grand oreiller. *gran guanciale.*

Μαξιλαράκι, ου. petit oreiller. *guancialetto.*

Μαξιλάρι, ου. oreiller. *guanciale.*

Μαραγκὸς, οῦ. menuisier. *falegname.*

Μαραγγιάζω, P'. se flétrir, se fâner. *ammoscire, alidirsi.*

Μαραγγιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui commence à se flétrir. *colui ὴ colei che incomincia ad ammoscire.*

Μαραγγιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est fâné, qui s'est flétri. *colui ὴ colei ch'è ammoscito, ch'è alidito.*

Μαραγγίασμα, ατος. l'action de se fâner. *l'ammoscire.*

Μαραγγιασμένος, η, ον. μετ. fâné, ée. flétri, ie. *ammoscito, ta. appassito, ta.*

Μάραθρον, ου. fénouil. *finocchio.*

Μαραίνω, P'. Ἐν. fâner, flétrir. *appassire, soppassare.* §. μαραίνομαι. se fâner, flétrir. *appassirsi, avvizzire.* §. μαραίνω διὰ τὰ φρούτα. couler. *incatorzolire.*

Μάραμα, ατος. l'action de se flétrir, de se fâner. *l'appassirsi.*

Μαραμένος, η, ον. μετ. flétri, ie. fâné, ée. *soppassato, ta. appassito, ta.* §. φρούτα μαραμένα. des fruits colulés. *frutti incatorzoliti.*

Μαραμὸς, ἴδε Μάραμα.

Μαράνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a fâné, qui a flétri. *colui ὴ colei che ha ammoscito.*

Μαρανθεὶς, θεῖσα, θέν. μετ. fâné, ée. flétri, ie. *ammoscito, ta. appassito, ta.*

Μαραντικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui se fâne, qui se flétrit. *ch'è soggetto ad ammoscire.*

Μαργαριτάρι, ου. perle. *perla.*

Μαργαριταρένιος, ἐπίθ. de perle. *di perla.* §. μαργαριταρένιος, ὁπου ὁμοιάζει τὸ μαργαριτάρι εἰς τὸ χρῶμα. de couleur de perles. *perlato, ta.*

Μαργαρίτης, ἴδε Μαργαριτάρι.

Μαργαριτοπλουμισμένος, η, ον. ἐπίθ. marqueté, ée. parsermé, ée. de diamants. *tempestato, ta. di diamanti.*

Μαργιολεμένος, η, ον. ἐπίθ. qui est devenu rusé. *divento astuto.*

Μαργιολιὰ, ᾶς. fourberie, manigance, ruse. *furberia, mariuoleira.* §. μαργιολιά. ruse. *astuzia.*

Μαργιόλικα, ἐπίῤ. en fourbe. *furbescamente, astutamente.*

Μαργιόλικος, ἴδε Μαργιόλος.

Μαρ-

Μαργιόλος, ἐπίθ. rusé, ée. fin, ne. *furbo, ba. astuto, ta. mariuolo, la.*

Μάργωμα, ὀυσ. transissement. *assiderazione.*

Μαργωμένος, η, ον. μετ. transi, ie. engourdi, ie. de froid. *assiderato, ta. intirizzito, ta.*

Μαργώνω, Pᵗ. transir, engourdir de froid. *assiderare, intirizzire.*

Μαργώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est transi, engourdi de froid. *colui ἢ colei ch' è assiderato, intirizzito.*

Μαρδάς, ὀυσ. fraude. *frode.* §. αὐτὸ δὲν ἔχει μαρδάν. il est pur, il n'a pas de melange. *è puro, non ha miscuglio di cosa alcuna.*

Μαριολιά, μαριόλος, ἰδὲ Μαργιολιά, μαργιόλος.

Μαρκάσι, ὀυσ. talc. *talco.*

Μαρκίζα, ὀυσ. marquise. *marchesa.*

Μαρκιζάτον, ὀυσ. marquisat. *marchesato.*

Μαρκίζος, ὀυσ. marquis. *marchese.*

Μαρμαρένιος, ἐπίθ. de marbre. *marmoreo, ea.*

Μαρμαρίτικος, ἰδὲ Μαρμαρένιος.

Μάρμαρον, ὀυσ. marbre. *marmo.*

Μαρμαρωθεὶς, ἕσα. μετ. devenu, ue. marbre. *divenuto, ta. marmo.*

Μαρμάρωμα, ὀυσ. l'action d'incruster de pièces de marbre. *l' incrostare con marmo.* §. μαρμάρωμα, γυάλισμα ὡς τὸ μάρμαρον. polissure. *lustro, pulitura.*

Μαρμαρωμένος, η, ον. μετ. incrusté, ée. de pièces de marbres. *incrostato, ta. di marmo.* §. μαρμαρωμένος, γυαλισμένος ὡς τὸ μάρμαρον. poli, ie. comme le marbre. *lustrato, ta. come il marmo.* §. μαρμαρωμένος, ὅπὲ ἐγινε μάρμαρον. devenu, ue. marbre. *divenuto, ta. marmo.*

Μαρμαρώνω, Pᵗ. incruster de pièces de marbre. *incrostare con marmo.* §. μαρμαρώνω, γυαλίζω ὡς τὸ μάρμαρον. polir comme du marbre. *pulire, lustrare come il marmo.* §. μαρμαρώνομαι. devenir marbre. *divenir marmo.*

Μαρμαρώνων, ὀυσα. μετ. celui ἢ celle qui incruste de pièces de marbre, ϗ qui polit comme du marbre. *colui ἢ colei che incrosta con marmo, ϗ che lustra come il marmo.* ἰδὲ Μαρμαρώνω.

Μαρμαρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a incrusté de pièces de marbre, ϗ qui a poli comme le marbre. *colui ἢ colei che ha incrostato con marmo, ϗ che ha lustrato come il marmo.*

Μαρέλι, ὀυσ. laitue. *lattuga.*

Μαρελόκλαδον, ὀυσ. tige de laitue. *fusto di lattuga.*

Μαρελόσπορος, ὀυσ. semence de laitue. *semenza di lattuga.*

Μαρελόφυλλον, ὀυσ. feuille de laitue. *foglia di lattuga.*

Μαρτίσιος, ἐπίθ. du mois des mars. *del mese di marzo.*

Μάρτιος, ὀυσ. mars. *marzo.*

Μάρτυρας, ὀυσ. témoin. *testimonio.* §. μάρτυρα βάνω τὸν Θεόν. j'en atteste Dieu, Dieu m'en est témoin. *prendo Iddio in testimonio, Dio m' è testimonio.*

Μάρτυρας, ὀυσ. martyr. *martire.*

Μαρτύρημα, ὀυσ. l'action de témoigner. *il testimoniare.* §. μαρτύρημα, τὸ ὑποφέρην τὸ μαρτύριον. l'action de souffrir le martyre. *il soffrir il martirio.* §. μαρτύρημα, τυράννησις. martyre. *martirio.*

Μαρτυρία, ὀυσ. témoignage. *testimonio.*

Μαρτυρικὸν, ὀυσ. certificat. *attestato, certificato.*

Μαρτυρικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς μαρτύριον. de martyre. *di martirio.* §. μαρτυρικὸς, ἀνήκων εἰς μαρτυρίαν. de témoignage. *di testimonio.*

Μαρτύριον, ὀυσ. martyre. *martirio.*

Μαρτυρημένος, η, ον. μετ. attesté, ée. certifié, ée. *attestato, ta. certificato, ta.*

Μαρτυρήσας, σασα. μετ. ὅστις ἐμαρτύρησε ἓν πρᾶγμα. celui ἢ celle qui a attesté, qui a certifié. *colui ἢ colei che ha attestato, che ha certificato.* §. μαρτυρήσας, ὅστις ἐμαρτύρησεν, ἔλαβε τὸν

τέρχιον τῶ μαρτυρίου. celui ὴ celle qui a été martyrisé. *colui ò colei ch' è stato martirizzato.*

Μαρτυρῶ, P'. témoigner, attester, certifier. *attestare, certificare, far testimonio, testificare.* §. μαρτυρῶ, δέχομαι τὸ μαρτύριον. souffrir le martyre. *soffrire il martirio.*

Μάρτυς, ἰδὲ Μάρτυρας.

Μάσημα, ὑσ. mastication. *masticazione.*

Μασημένος, η, ον. μετ. mâché, ée. *masticato, ta.*

Μάσησις, ὑσ. mastication. *masticazione.*

Μασήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mâché. *colui ò colei che ha masticato.*

Μαθὸς, ὑσ. têton. *poppa.*

Μασιὰ, ὑσιας. pincettes. *le molli, molle.*

Μασισῆρι, ὑσ. masticatoire. *masticatorio.*

Μασιςὴς, ὑσιας. celui qui mâche. *colui che mastica.*

Μασκαραλῆκι, ὑσ. fanfreluches, billevesées. *cianciafruscole.*

Μασκαρᾶς, ὑσ. bouffon. *buffone.* §. μασκαρᾶς. sot, stupide, coïon. *coglione, gaglioffo.*

Μασκάρεμα, ὑσ. bouffonnerie. *buffoneria.* §. μασκάρεμα. moquerie, raillerie. *burla, derisione.*

Μασκαρεμένος, η, ον. μετ. bafoué, ée. raillé, ée. *burlato, ta. beffato, ta.*

Μασκαρεύω, P'. baliverner, folâtrer. *cianciare.*

Μάσκελον, ὑσιας. boîte. *mortaretto.*

Μασουλίζω, P'. mâchotter. *biasciare.*

Μασούλισμα, ὑσ. l'action de mâchotter. *il biasciare.*

Μασουλισμένος, η, ον. μετ. mâchotté, ée. *biasciato, ta. masticato con difficoltà.*

Μασουλιςὴς, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui mâchotte. *colui ò colei che biascia.*

Μασουλίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mâchotté. *colui ò colei che ha biasciato.*

Μασουράκι, ὑσ. petit tuyau. *piccolo cannello.*

Μασούρι, ὑσιας. tuyau. *cannello.*

Μαςέλον, ὑσιας. cuvette. *mastello.*

Μάςιγα, ὑσ. fouet. *flagello, frusta.*

Μαςιγοφόρος, ὑσ. celui ὴ celle qui porte le fouet. *flagellifero, ra.*

Μαςιγωθεὶς, εῖσα, θὲν. μετ. celui ὴ celle qui a été fouetté. *colui ò colei ch' è stato flagellato.*

Μαςίγωμα, ὑσ. fustigation, l'action de fouetter. *flagellamento, flagellazione.*

Μαςιγωμένος, η, ον. μετ. fouetté, ée. *flagellato, ta. frustato, ta.*

Μαστιγώνω, P'. fouetter. *flagellare, frustare.*

Μαςιγώνων, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui fouette. *colui ò colei che frusta.*

Μαστιγώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fouetté. *colui ò colei che ha frustato, che ha flagellato.*

Μαςιγωτὴς, ὑσ. qui fouette. *flagellatore, frustatore.*

Μαςίγωσις, ὑσ. fustigation. *flagellazione, frustatura.*

Μαςίχι, ὑσιας. mastic. *mastice.*

Μάςορας, μάςορης, ὑσιας. maître. *maestro.* §. μάςορης, μεταφ. habile. *abile.*

Μαςορεία, ὑσ. art, habileté, finesse d'art. *maestria.*

Μαςορικὰ, ἐπίῤ. artistement, industrieusement. *maestrevolmente, con maestria.*

Μαςορικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. industrieux, euse. plein, ne. d'art. *maestrevole, pieno, na, d'arte.* §. μαςορικὸς, ἀνήκων εἰς μάςορην. de maître. *da mastro.*

Μαςόρισσα, ὑσ. maîtresse. *mastra.* §. μαςόρισσα. μεταφ. habile. *abile.*

Μαςορόπυλον, ὑσ. garçon apprenti. *garzone di bottega.*

Μαςὸς, ὑσ. ἰδὲ Μαθός.

Μαςραπᾶς, ὑσ. pot. *boccale.*

Μαςρωπὸς, ὑσ. maquereau. *ruffiano.*

Μαχάλη, ὑσιας. aisselle. *ascella.*

Μασῶ, P'. mâcher. *masticare.*

Μασῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui mâche. *colui*

lui ŏ colei che mastica, masticante.

Μάταια, ἐπίρ. μὲ ματαιότητα. avec vanité. con vanità. §. μάταια, ματαίως, envain, inutilement. in vano, inutilmente.

Ματαιολογία, ἡ σ. discours en l'air. discorso in aria, discorso vano. §. ματαιολογία, ἡ ματαιότης. vanité. vanità.

Ματαιολόγος, οὐσ. celui qui parle en l'air, qui fait de discours vains. vaniloquente, che fa discorsi vani. §. ματαιολόγος, μάταιος. phantasque. fantastico.

Ματαιολογῶ, P'. parler vainement, faire des discours vains. far discorsi vani.

Ματαιολογῶν, ὄσα. μετ. faisant, te. ŏ qui fait de discours vains. vaniloquente, che fa discorsi vani.

Μάταιος, ἐπίθ. κενόδοξος. orgueilleux, euse. vain, ne. vano, na. orgoglioso, sa. §. μάταιος. inutile, futile. vano, na. inutile.

Ματαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-orgueilleux, euse. très-vain, ne. orgogliosissimo, vanissimo, ma. §. ματαιότατος. très-inutile. inutilissimo, ma.

Ματαιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus orgueilleux, euse. plus vain, ne. più vano, na. §. ματαιότερος. plus inutile. più inutile.

Ματαιότης, οὐσ. vanité. vanità.

Ματαιοφροσύνη, οὐσ. vhanité, orgueil, vanità, orgoglio.

Ματαιοφρονῶ, P'. se glorifier, se vanter, s'enorgueillir. vanagloriarsi, vantarsi.

Ματαιόφρων, ὀσ. orgueilleux, euse. plein, ne de vanité. orgoglioso, vanaglorioso, sa. pieno, na. di vanità.

Ματαιωθείς, εῖσα. μετ. celui ŏ celle qui est devenu vain. colui ŏ colei che si è invanito.

Ματαιωμένος, η, ον. μετ. rendu vain. reso vano.

Ματαιόνω, P'. rendre vain. rendere vano, invanire. §. ματαιόνομαι, κενοδοξῶ, ὑπερηφανεύομαι. s'enorgueillir. invanire.

Ματαίως, ἐπίρ. en vain, inutilement. invano, inutilmente, indarno.

Ματαιώσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a rendu vain. colui ŏ colei che ha reso vano.

Ματάκι, οὐσ. petit oeil. occhietto, piccol occhio. §. ματάκια μου. mes yeux, mon ame, mon coeur, mon petit coeur. occhi miei, cuor degli occhi miei, occhi del cuor mio, anima mia.

Ματζάλισμα, ἰδὲ Μασάλισμα.

Ματζούκα, οὐσ. massue. mazza.

Ματζουκάρης, ἐπίθ. ἰατρὸς ἀμαθὴς, ἀγύρτης. medécin d'eau douce, charlatan. medicastronzolo, ciarlatano.

Ματζούκι, ὀσ. baguette, bâton. mazza, bastone.

Ματζουράνα, ὀσ. marjolaine. majorana, erba.

Μάτι, ὀσ. œil. occhio. §. κυττάζω μὲ ἐρωτικὰ μάτια, μὲ γλυκὰ μάτια. regarder amoureusement, garder des regards amoureux. guardar amorosamente, ŏ con occhi amorosi, ŏ con occhi pieni di faville. §. δὲν ἔχει μάτια νὰ μὲ ἰδῇ, ἤτοι δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὲ ἰδῇ, μὲ ἐχθρεύεται. il me hait à mort. mi odia a morte, non mi può vedere. §. μάτι τῆς ἀμπέλου. bourgeon, bouton. gemma della vite. §. μάτι τοῦ δένδρου. surgeon. germoglio. §. μάτι, θεωρία, ὅρασις. vue. vista. §. μάτι μὲ μάτι. face à face. faccia a faccia. §. ἔχει τὰ μάτια γιμάτα ἀπὸ δάκρυα, ἤτοι εἶναι σιμὰ νὰ κλαύσῃ. il est prêt à pleurer, il lui vient les larmes aux yeux. le lagrime gli tengono agli occhi, è in procinto di piangere.

Ματιά, ὀσ. oeillade. occhiata. §. σὲ μίαν ματιάν. dans un clin d'œil. in un batter d'occhio.

Ματιάζω, P'. regarder attentivement. adocchiare. §. ματιάζω, ἢ τὸ βασκαίνω. fasciner, ensorceler. affascinare, far mal d'occhio.

Ματιάζων, ουσα. μετ. regardant attentivement. adocchiante. §. ματιάζων, βασκαίνων. qui fasci-

scine, qui ensorcelle. *affascinante.*

Ματιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a regardé attentivement. *colui ῆ colei che ha adocchiato.* §. ματιάσας, βασκαίνας. celui ῆ celle qui a fasciné, qui a ensorcelé. *colui ῆ colei che ha affascinato.*

Μάτιασμα, ούσ. régard, coup d'oeil, oeillade. *adocchiamento.* §. μάτιασμα, βάσκαμα. fascination, ensorcellement. *fascinazione, affascinamento, mal d' occhio.*

Ματιασμένος, η, ον. μετ. regardé, ée. attentivement. *adocchiato. ta.* §. ματιασμένος, βασκαμένος. fasciné, ée. ensorcelé, ée. *affascinato, ta.*

Ματογυάλια, ὐσ. lunettes, besicles. *occhiali.*

Ματόκλαδον, ὐσ. le bord des paupiéres. *nepitello.*

Ματτιάζω, Ρ'. βασκαίνω. fasciner, ensorceler. *fascinare.*

Ματτίασμα, ούσ. fascination, ensorcellement. *affascinamento.*

Ματτιασμένος, η, ον. μετ. fasciné, ée. ensorcelé, ée. *affascinato, ta.*

Ματόπονος, ὐσ. douleur, mal des yeux. *dolore, male d' occhi.*

Ματοτζίνορον, ὐσ. le poil des paupiéres. *i peli delle palpebre.*

Ματόφρυδον, ὐσ. sourcil. *sopracciglio.*

Ματόφυλλον, ὐσ. paupiére. *palpebra.*

Μαυλίζω, Ρ'. faire le métier de maquereau. *far il mestiere di ruffiano.* §. μαυλίζω, ξειδόνω, ξεπλανῶ, ἀγγίζω τινὰ ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδόν. détourner, debaucher. *sviare.*

Μαυλιςὴς, ξειδοτὴς, ὁπου ξαπατᾷ. celui qui détourne, qui débauche. *sviatore.* §. μαυλιστὴς, ὐσ. maquereau. *ruffiano.*

Μαυλίςρα, ὐσ. maquerelle. *ruffiana.*

Μαυὴς, ἴδε Μαβὴς.

Μαυράδα, ούσ. noirceur. *nerezza.*

Μαυράδι, ὐσιας. le noir. *il nero.*

Μαύρη, ὐσ. noire. *negra.* §. μαύρη, μεταφ. ἴδε Μαῦρος.

Μαυρίζω, Ρ'. noircir, *far diventar nero, annerare.* §. μαυρίζω, ὐδ. se noircir, devenir noir. *diventar nero, annerarsi.*

Μαυρίζων, ζσα. μετ. Ἐν celui ῆ celle qui noircit. *colui ῆ colei che fa diventar nero.* §. μαυρίζων, μετ. ούδ. ὁπου μαυρίζει, γίνεται μαῦρος. qui tire sur le noir. *nereggiante.*

Μαυρίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a noirci. *colui ῆ colei che ha fatto diventar nero.* § μαυρίσας, μετ. ὐδ. ὁπου ἐμαύρισεν, ἔγινε μαῦρος. celui ῆ celle qui est devenu noir, re. *colui ῆ colei ch' è divenuto nero, ra.*

Μαύρισμα, ούσ. l'action de noircir. *anneramento.*

Μαυρισμένος, η, ον. μετ. noirci, ie. *annerato, ta.*

Μαυρογένης, ἐπίθ. qui a la barbe noire. *che ha la barba nera.*

Μαυρομάλα, ἐπίθ. θηλ. celle qui a les cheveux noirs. *colei che ha i capelli neri.*

Μαυρομάλης, ἐπίθ. celui qui a les cheveux noirs. *colui che ha i capelli neri.*

Μαυρομάτα, ἐπίθ. celle qui a des yeux noirs. *colei che ha gli occhi neri.*

Μαυρομάτης, ἐπίθ. celui qui a des yeux noirs. *colui che ha gli occhi neri.*

Μαυρομούρα, ἐπίθ. celle qui a le visage noir. *colei che ha il viso nero.*

Μαυρομούρης, ἐπίθ. celui qui a le visage noir. *colui che ha il viso nero.*

Μαυρομύςακος, ἐπίθ. qui a des moustaches noires. *che ha i mustacchi neri.*

Μαυρομύςζυνος, ἴδε Μαυρομούρης.

Μαυροπύλι, ὐσιας. étourneau. *stornello.*

Μαυροπράσινος, η, ον. ἐπίθ. noir foncé. *nero oscuro.*

Μαῦρος, η, ον. ἐπίθ. noir, re. *nero, ra.* §. μαύρη ἡ μοίρα σου. malheur à toi. *guai a te.* §. μαῦρος, μεταφ. malheureux, misérable. *infelice, sventurato.*

Μαυροδερὸς, ἴδε Μαυροδερός.

Μαυ-

Μαυροστάγχνον, ἐυσ. charbon de peste. *carbonchio*.

Μαυρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. noirâtre, qui tire sur le noir, un peu noir. *nericcio, ia. alquanto nero*.

Μαυροφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. en noir, en deuil. *vestito, ta. di nero, di lutto*.

Μαυροφορῶ, Pʳ. être habillé en noir, en deuil. *esser vestito di nero, di lutto*.

Μαυροχείλα, ἐπίθ. celle qui a des levres livides. *colei che ha le labbra livide*.

Μαυροχείλης, ἐπίθ. celui qui a des levres livides. *colui che ha le labbra livide*.

Μαυρυδερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. noirâtre. *fosco, ca. nericcio, cia*.

Μάχαιρα, ἐυσ. coutelas. *scimittara*.

Μαχαιράκι, ὐσ. petit couteau. *coltellino, piccolo coltello*.

Μαχαιρᾶς, ὐσ. coutelier. *coltellinajo*.

Μαχαίρι, ἐυσ. couteau. *coltello*.

Μαχαιριά, ἐυσ. coup de couteau. *coltellata*.

Μαχαιρωθεὶς, ἑσα. μετ. celui ἢ celle qui a été blessé avec un couteau. *colui ὴ colei ch' è stato ferito con coltello*.

Μαχαίρωμα, ὐσ. l'action de blesser avec un couteau. *il ferire con coltello*.

Μαχαιρωμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. avec un couteau. *ferito, ta. con coltello*.

Μαχαιρώνω, Pʳ. blesser avec un couteau. *ferire con coltello*.

Μαχαιρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui blesse avec un couteau. *colui ὴ colei che ferisce con coltello*.

Μαχαιρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé avec un couteau, *colui ὴ colei che ha ferito con coltello*.

Μαχαιροθήκη, ὐσ. gaîne de couteau. *coltelliera, coltelliera*.

Μαχαλᾶς, ὐσ. rue. *contrada*.

Μαχαλιώτης, ἐπίθ. voisin, du même voisinage. *vicino, della stessa contrada*.

Μάχδυμα, μαχδύω, ἰδὲ Ἀμάχδυμα, ἀμαχδύω.

Μάχη, ὐσ. combat. *combattimento*. §. προσκαλῶ εἰς μάχην. provoquer au combat. *disfidare*. §. βαστῶ μάχην. haïr. *portar odio*. §. ἡμέρα μάχης. jour de bataille. *giornata*. §. ἀρχινῶ τὴν μάχην. livrer bataille. *far giornata*.

Μάχιμος, ἐπίθ. guerrier, re. *guerriero. ra*.

Μαχμοῦζι, ἐυσ. éperon. *sprone*.

Μαχμοῦρης, ἰδὲ Μαχμοῦρις.

Μάχομαι, Pʳ. combattre. *combattere*. §. μάχομαι, μαλώνω, ἐρίζομαι. contester, disputer. *disputare, aver rissa*.

Μαχόμενος, η, ον. ἐπίθ. combattant, te. *combattente*.

Μαχραμᾶς, ἐσιας. voile. *velo*.

Μὲ, σωδ. avec. *con*.

Μέγα, ὐσ. grand. *grande*.

Μεγάλα, ἐπίρ. grandement. *grandemente*.

Μεγαλαίνω, ἰδὲ Μεγαλώνω.

Μεγαλαυχία, ἐυσ. vanité, orgueil. *vanità, orgoglio*.

Μεγάλαυχος, ἐυσ. vain, ne. orguéilleux, euse. *vano, na. vanaglorioso, sa*.

Μεγαλαυχῶ, Pʳ. se vanter, se glorifier. *vantarsi, vanagloriarsi*. §. μεγαλαυχῶ, κορδώνομαι. tancher de grand seigneur. *farsi grande, far da grande*.

Μεγαλεῖον, ὐσ. grandeur. *grandezza*.

Μεγαλειότης, ὐσ. magnificence. *magnificenza*. §. μεγαλειότης, τίτλος πρὸς τοὺς βασιλεῖς. Majesté. *Maestà*.

Μεγαλείωμα, μεγαλειωμένος, ἰδὲ Μεγάλωμα, μεγαλωμένος.

Μεγαλήτερος, η, ον. ἐπίθ. plus grand, de. *più grande, maggiore*.

Μεγαλοβδόμαδον, ἐυσ. la semaine sainte. *la settimana santa*.

Μεγαλοδόντα, ἐπίθ. celle qui a de dents grandes. *colei che ha denti grandi*.

Μεγαλοδόντης, ἐπίθ. celui qui a de dents grandes. *colui che ha denti grandi*.

Μεγαλοδυναμία, ὐσ. grande puissance. *gran potenza*.

Me-

Μεγαλοδύναμος, οὐσ. fort puissant, te. *molto potente*.

Μεγαλοδωρία, ὑσ. liberalité, générosité. *liberalità, generosità*.

Μεγαλόδωρος, ὑσ. liberal, le. généreux, euse. *liberale, generoso, sa*.

Μεγαλοκαρδία, οὐσ. magnanimité. *magnanimità*.

Μεγαλόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. magnanime. *magnanimo, ma*.

Μεγαλόκορμος, η, ον. ἐπίθ. celui ŭ celle qui est haut de taille, qui a un corps grand. *colui ŭ colei ch'è alto di statura, che ha corpo grande*.

Μεγαλομάτα, ἐπίθ. celle qui a des grands yeux. *colei che ha occhi grandi*.

Μεγαλομάτης, ἐπίθ. celui qui a des grand yeux. *colui che ha occhi grandi*.

Μεγαλομύτα, ἐπίθ. celle qui a un grand nez. *colei che ha un naso grande*.

Μεγαλομύτης, ἐπίθ. celui qui a un grand nez. *colui che ha un naso grande*.

Μεγαλομιλῶ, Pʳ. parler à haute voix. *parlar ad alta voce*.

Μεγαλοπρέπεια, οὐσ. magnificence. *magnificenza, grandiosità*.

Μεγαλοπρεπέστατα, ἐπίρ. très-magnifiquement. *magnificentissimamente*.

Μεγαλοπρεπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-magnifique. *magnificentissimo, ma*.

Μεγαλοπρεπέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus magnifique. *più magnifico, ca*.

Μεγαλοπρεπής, ἐπίθ. magnifique. *magnifico, ca*.

Μεγαλοπρεπῶς, ἐπίρ. magnifiquement. *magnificamente, grandemente*.

Μεγαλορρημονιστικός, η, όν. ἐπίθ. exagératif, ive. *esagerativo, va*.

Μεγαλορρήμων, ὑσ. exagératif. *esagerante*.

Μεγάλος, ἐπίθ. grand, de. *grande*.

Μεγαλοσιών, μεγαλότης, ὑσ. agrandissement. *aggrandimento*. ἰδὲ καὶ Μεγαλειότης.

Μεγαλοσιάνος, ἐπίθ. grand, les grands. *i grandi*.

Μεγαλόσωμος, ἐπίθ. de grand corps. *di gran corpo*.

Μεγαλοφροσύνη, ὑσ. arrogance. *arroganza, alterigia*.

Μεγαλόφρων, ἐπίθ. hautain, ne. *altiero, ra*.

Μεγαλόφωνος, η, ον. ἐπίθ. qui a une haute voix. *che ha la voce alta*.

Μεγαλοφώνως, ἐπίρ. à haute voix. *ad alta voce*.

Μεγαλοψύχως, ἐπίρ. avec magnanimité. *con grandezza d'animo*.

Μεγαλοψυχία, οὐσ. magnanimité. *grandezza d'animo, magnanimità*.

Μεγαλόψυχος, ἐπίθ. magnanime. *magnanimo, ma*.

Μεγαλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. grandelet. *grandetto, granditello*.

Μεγαλωθείς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été exalté. *colui ŭ colei ch'è stato esaltato*.

Μεγαλώνω, Pʳ. exagérer, exalter. *esagerare, esaltare*.

Μεγαλώνων, ουσα. μετ. exagérant, exaltant, te. *esagerante, esaltante*.

Μεγαλωθείς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été agrandi, ie. *colui ŭ colei ch'è stato aggrandito*.

Μεγάλωμα, ὑσ. agrandissement. *aggrandimento*.

Μεγαλωμένος, η, ον. μετ. aggrandi, ie. *aggrandito, ta. divenuto grande*.

Μεγαλώνυμος, ἐπίθ. celebre, renommé, ée. *celebre, rinomato, ta. famoso, sa*.

Μεγαλώνω, Pʳ. agrandir, augmenter. faire plus grand. *aggrandire, accrescere*. §. μεγαλώνω, οὐδ. s'accroître, devenir plus grand. *aggrandirsi, diventar più grande*.

Μεγαλώνων, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui agrandit. *colui ŭ colei che aggrandisce, che fa grande*. §. μεγαλώνων. μετ. οὐδ. celui ŭ celle qui devient grand. *colui ŭ colei che diventa grande*.

Μεγάλως, ἐπίθ. grandement. beaucoup. *grandemente*.

Μεγαλώσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui est devenu plus grand. *colui ŭ colei ch'è divenuto più grande*.

Μεγάλωσις, ἰδὲ Μεγάλωμα.

Μεγαλώτατα, ἐπίθ. très-grandement. *grandissimamente*.

Μεγαλώτατος, η, ον. ἐπίθ.

πίθ. très-grand, de. *grandissimo, ma.*

Μέγας, ἐπίθ. grand, de. *grande.*

Μεγγενὶς, ὑσ. tenailles, pinces. *tanaglia.*

Μέγεθος, ούσ. grandeur. *grandezza.*

Μεγιςᾶνες, ἐπίθ. πληθ. les grands. *i grandi.*

Μέγιςος, η, ον. ἐπίθ. très-grand, de. *grandissimo, ma.*

Μεδάλια, ούσ. médaille. *medaglia.*

Μεϊγκι, ὑσ. pierre de touche. *pietra di paragone.*

Μεζὲς, ὑσ. morceau pour donner de l'appétit. *boccone per dar appetito.* §. μεζὲς, μετῳ. moquerie. *trastullo.*

Μεζίλι, ὑσιας. estaffette. *staffetta.*

Μεθαύριον, ὑσ. après demain. *diman l'altro.*

Μέθεξις, ούσ. partécipation. *participazione.*

Μεθέορτον, ούσ. l'octave d'une fête. *l' ottava d' una festa.*

Μεθερμηνευθεὶς, ἆσα, θέν. μετ. celui ὴ celle qui a été interprété. *colui ò colei ch' è stato interpretato.*

Μεθερμήνευμα, ὑσ. interprétation. *interpretazione.*

Μεθερμηνευμένος, η, ον. μετ. interprété, ée. *interpretato, ta.*

Μεθερμηνεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a interprété. *colui ò colei che ha interpretato.*

Μεθερμήνευσις, ὑσ. interprétation *interpretazione, glosa.*

Μεθερμηνευτὴς, ὑσ. interpréte. *interpretatore, interprete, glosatore.*

Μεθερμηνεύω, Ρ'. interpréter. *interpretare, glosare.*

Μέθη, ούσ. ivresse. *ubbriachezza.*

Μεθόδευμα, μεθοδία, ὑσ. machination. *macchinazione.*

Μεθοδικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. méthodique. *metodico, ca.*

Μέθοδος, ούσ. méthode. *metodo.*

Μεθύσας, σασα. μετ. Ἐν. ὅτις ἔκαμε τινὰ νὰ μεθύσῃ. celui ὴ celle qui a énivré. *colui ò colei che ha ubbriacato.* §. μεθύσας, μετ. ὑδ. ὅτις ἐμέθυσε. celui ὴ celle qui s'est énivré. *colui ò colei che si è ubbriacato.*

Μεθύσι, ὑσ. ivresse. *ebbrezza, ubbriachezza.*

Μέθυσμα, ούσ. l'action de s'énivrer. *l' inebbriarsi.*

Μεθυσμένος, η, ον. μετ. ivre. énivré. ée. *ubbriaco, ca. ubbriacato, ta.*

Μέθυσος, ἐπίθ. ivre. *ebbrio, ia.*

Μεθύσακας, ὑσιας. grand ivrogne. *ubbriacone.*

Μεθυσὴς, ούσ. ivrogne. *ubbriaco.*

Μεθύστρα, ὑσιας. ivrogne. *ubbriaca.*

Μεθῶ, Ρ'. Ἐν. énivrer. *ubbriacare.* §. μεθῶ, ὑδ. s'énivrer. *ubbriacarsi.*

Μεθῶν, ῶσα. μετ. Ἐν. ὅτις μεθᾷ τινά. celui ὴ celle qui énivre. *colui ò colei che ubbriaca.* §. μεθύσας, ούδ. celui ὴ celle qui s'énivre. *colui ò colei che si ubbriaca.*

Μείζων, ἐπίθ. plus grand. *più grande, maggiore.* §. ἡ μείζων. la majeure. *la maggiore.*

Μεϊδάνι, μεϊντάνι, ὑσιας. maïdan. *maidan.*

Μείνας, νασα. μετ. resté, ée. *restato, ta.*

Μειράκιον, ὑσιας. garçon. *garzone.*

Μειρακιώδης, ἐπίθ. de garçon. *garzonile.*

Μελαγχολήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui est tombé dans la mélancolie. *colui ò colei ch' è caduto in melancolia.*

Μελαγχολία, ὑσ. mélancolie. *melancolia.*

Μελαγχολιάζω, Ρ'. devenir mélancolique. *diventar malinconico.*

Μελαγχολικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. mélancolique. *melancolico, ca.*

Μελαγχολῶ, Ρ'. tomber dans la mélancolie, être mélancolique. *cader in melanconia, divenir melanconico.*

Μελαγχολῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui tombe dans la mélancolie. *colui ò colei che cade in malinconia.*

Μελαγχρινάδα, ὑσ. couleur brune. *color bruno.*

Μελαγχρινιάζω, Ρ'. brunir. hâler. *imbrunire, abbrunare.* §. μελαγχρινίζω, ὑδ. dévenir brun. *abbrunire.*

Μελαγχρινισμένος, η, ον. μετ.

μετ. bruni, ie. hâlé. ée. abbrunato, ta.

Μελαγχρινούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu brun, ne. alquanto bruno, na. brunetto, ta.

Μελαγχρινός, ή, όν. ἐπίθ. brun. ne. bruno, na.

Μελανάδα, ἡ. lividité. lividezza.

Μελάνθι, τό. nielle. melantio, nigella.

Μελάνι, τό. encre. inchiostro.

Μελανιά, ἡ. lividité. lividezza.

Μελανιάζω, P'. devenir livide. diventar livido.

Μελανιάζων, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui devient livide. colui ŭ colei che diviene livido.

Μελανιασμένος, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui est devenu livide. colui ŭ colei ch' è divenuto livido.

Μελάνιασμα, τό. meurtrissure. lividore, lividura.

Μελανιασμένος, η, ον. μετ. meurtri, ie. livido, da.

Μελανοάσπρος, ἐπίθ. qui est de couleur moitié noir, moitié blanc. ch' è di colore mezzo nero, mezzo bianco.

Μελανός, ή, όν. ἐπίθ. noirâtre. livido, da. nericcio, cia. fosco, ca.

Μελανότης, ἡ. lividité. lividità.

Μελαψός, ἰδὲ Μελαγχρινός.

Μέλει, τρίτ. πρόσ. ἐκ τοῦ ῥήματος μέλω. ὡς τό, δεν με μέλει, je ne m' en soucie pas. non me ne curo. §. τό δεν με μέλει. cela ne me touche pas. que to non m' appartiene, non m' importa. §. τί σε μέλει; que vous importe? cosa v' importa?

Μελέτη, ἡ. méditation. meditazione.

Μελετηθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ŭ celle qui a été médité. colui ŭ colei ch' è stato meditato.

Μελέτημα, τό. l' action de méditer. il meditare.

Μελετημένος, η, ον. μετ. médité, ée. meditato, ta.

Μελετήσας, ασα. μετ. celui ŭ celle qui a médité. colui ŭ colei che ha meditato. §. μελετήσας νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα. qui s' est proposé de faire quelque chose. che si è proposto di far una cosa.

Μελετητής, ὁ. méditatif, qui médite, che medita.

Μελετητικός, ή, όν. ἐπίθ. de méditation. di meditazione.

Μελετῶ, P'. méditer, penser. meditare, pensare. §. μελετῶ νὰ πηγαίνω ἐκεῖ, je pense d'y aller. fo conto d' andarvi. §. μελετῶ νὰ εἰπῶ. se proposer de dire. far proponimento di dire.

Μελετῶν, μετ. ἐν. celui qui médite. colui che medita.

Μελετῶσα, μετ. θηλ. celle qui médite. colei che medita, vecogitatrice.

Μέλι, τό. miel. miele.

Μελίγλωσσος, ἐπίθ. suave, agréable, qui parle avec douceur. melifiuo, ua. che parla dolce come il miele.

Μελίζω, P'. χωρίζω, κομματιάζω, κόπτω εἰς μέρη. démembrer. dismembrare, smembrare.

Μελίκρατον, τό. hydromel. idromele.

Μελίρρυτος, ἰδὲ Μελίγλωσσος.

Μέλισσα, ἡ. abeille. ape.

Μελίσσι, τό. ruche à miel. arnia.

Μελισσοβότανον, μελισσόχορτον, τό. mélisse. melissa.

Μελισσών, ὁ. ruche à miel. alveare.

Μελιτζάνα, ἡ. mélongène. melanzana, petronciana.

Μέλλων, ουσα. μετ. futur, ure. futuro. §. τό μέλλον. l' avenir. l' avvenire. §. ὁ Μέλλων, ὁ. le futur. il futuro.

Μελοκούλουρον, τό. gimblette faite avec du miel. ciambella fatta di miele.

Μελόπηττα, τό. gaufre, rayon de miel. favo, fiale.

Μέλος, τό. ψαλμῳδία. chant mélodieux. canto melodioso. §. μέλος τοῦ σώματος. membre. membro del corpo.

Μελῳδία, ἡ. mélodie. melodia.

Μελῳδικός, ή, όν. ἐπίθ. mélodieux, euse. melodioso, sa.

Μελῳδικῶς, ἐπίρ. mélodieusement. melodiosamente.

Μελῳδός, ἐπίθ. qui chante mélodieusement. colui

lui che canta melodiosamente.

Μελωδῶ, P'. chanter melodieusement. *cantar melodiosamente.*

Μελωμένος, η, ον. μετ. emmiellé. *immelato, ta.*

Μελώνω, P'. emmieller. *immelare.*

Μεμβράνα, ους. membrane. *membrana.*

Μέμφομαι, P'. blâmer. *biasimare.*

Μεμφόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ὁ celle qui blâme. *colui ò colei che biasima.*

Μεμπτός, ή, όν. ἐπίθ. blamâble. *biasimevole.*

Μέμψις, ἡ σ. blâme. *biasimo.*

Μενεξές, ὁ σ. viole. *viola.*

Μενδέρι, ους. petit matelas. *strapuntino.*

Μεντζίλι, ἰδὲ Μετζίλι.

Μεντζουδί, ους. benjoin. *belgivino.*

Μένω, P'. rester. démeurer. *restare.*

Μένων, ουσα. μετ. restant, te. qui reste. *che resta.*

Μέρα, ἰδὲ Ἡμέρα.

Μερδικόν, ἰδὲ Μερτικόν, μερίδιον.

Μερεμέτι, ὁ σ. chose raccommodée. *cosa raccomodata.*

Μερεμετίζω, P'. raccommoder, rapiécer. *raccomodare, racconciare.*

Μερεμετίζων, ουσα. μετ. raccommodant, rapiéçant. *raccomodante, racconciante.*

Μερεμετίσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a raccommodé, qui a rapiécé. celui ò colei che ha raccomodato.

Μερεμέτισμα. ὁ σ. raccommodement. rapiécement. *racconciamento, raccomodamento.*

Μερεμετισμένος, η. ον. μετ. raccommodé, ée. rapiécé, ée. *racconciato, ta. raccomodato, ta.*

Μερεμετιστής, ἐπίθ. raccommodant. *racconciante.*

Μεριά, οὺς. côté. *parte.* §. ἡ δεξιὰ μεριά. le côté droit, la droite. *la parte destra, la destra.* §. ἡ ἄλλη μεριά, ἡ πέρα μεριά. l'autre côté. *l'altra parte.* §. πέρα μεριά. à l'autre côté. *all' altra parte.* §. ἀπὸ πέρα μεριά. de l'autre côté. *dall' altra parte.* §. ἀπὸ μέσα μεριά. du côté de dedans. *dalla parte di dentro.* §. ἀπὸ ἔξω μεριάν. de dehors. du côté de dehors. *dalla parte di fuori.* §. εἰς τὴν ἀπάνω μεριάν. au dessus. du côté d'en haut. *dalla parte di sopra.* §. ἀπὸ τὴν κάτω μεριάν. du côté d'en bas. *dalla parte di sotto.* §. ἀπὸ ταῖς δύο μεριαῖς. de deux côtés. *d'ambo le parti.* §. ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην μεριάν. d'un côté à l'autre. *da una parte all' altra.* §. ἀπὸ κάθε μεριά. de tout côté. *d'ogni parte.* §. ἀπὸ ἄλλην μεριάν. d'un autre côté. *da altra parte, d'altronde.*

Μερίδα, οὺς. part. portion. *parte.*

Μερίδιον, ἰδιον. portion. *porzione.* §. θέλω τὸ μερίδιόν μου ἕως τὸ παραμικρόν, ἕως ἕνα λιανόν. vouloir sa part jusqu' à la moindre chose. *voler la sua parte fino al finocchio.* §. πληρώνω κ' ἐγὼ τὸ μερίδιόν μου. je payerai aussi mon écot. *pagherò anch' io la mia parte.*

Μερίζα, ὁσιας. dentelle. *merlo.*

Μερίζω, P'. distribuer. *distribuire.* §. μερίζω, διαιρῶ. diviser. *dividere.*

Μερίζων, ουσα. μετ. distribuant, te. *distribuente.* §. μερίζων. διαιρῶν, divisant, te. *dividente.*

Μερικός, ή, όν. ἐπίθ. particulier, re. *particolare.* §. μερικοί. quelques-uns, *certuni, alcuni.* §. μερικαῖς φοραῖς, quelque fois. *alcune volte.*

Μέριμνα, ὁ σ. souci. *cura.*

Μεριμνῶ, P'. avoir des soucis. *aver molte cure.*

Μερίς, ἰδὲ Μερίδα.

Μερίσας, σασα. μετ. διαμοιράσας. celui ὁ celle qui a distribué. *colui ò colei che ha distribuito.* §. μερίσας, διαιρέσας, celui ὁ celle qui a divisé. qui a partagé. *colui ò colei che ha diviso, spartito.*

Μέρισμα, ὁ σ. διαμοίρασμα. distribution. *distribuzione.* §. μέρισμα, διαίρεσις, χώρισμα. par-

tage. division. *spartimento, divisione.*

Μερισμένος, η, ον. μετ. διαμοιρασμένος, η, ον. μετ. distribué, ée. *distribuito, ta.* §. μερισμένος, χωρισμένος. partagé, ée. divisé, ée. *spartito, ta. diviso, sa.*

Μεριστής, ὀύσιας. diviseur. *divisore.*

Μερμίγκα, ὀσ. grosse fourmi. *formica grossa.*

Μερμίγκι, ούσ. fourmi. *formica.*

Μερμιγκιά, ούσ. fourmiliére. *formicolajo.*

Μερμιγκιάζω, Ρ'. fourmiller. *formicare.*

Μερμιγκίασμα, ὀσ. fourmillement. *formicamento.*

Μερμιγκιασμένος, η, ον. μετ. semblable à une fourmilière, *formicolato, spesso a guisa di formiche.*

Μεροκάματον, ὀσ. travail d'un jour. *lavoro d'un giorno.*

Μερομίδι, ούσ. ce qu'on paye pour le travail d'un jour. *quel che si paga per il lavoro d'una giornata.*

Μερομίσθιος, ἐπίθ. gagé, ée. à journée. *accordato, ta. a giornata.*

Μερομισθώνω, Ρ'. gager quelqu'un à journée. *accordare qualcheduno a giornata.*

Μερονύκτιον, μερόνυκτον, ὀσ. un jour entier, un jour et une nuit. *un giorno intiero, un giorno ed una notte.*

Μέρος, ὀσ. part, partie, côté. *parte, banda.* §. κατὰ μέρος, à l'écart, à part. *disparte, in disparte, a parte.* §. κρατῶ ἀπὸ τὸ μέρος τινός. tenir pour quelqu'un. *tener il partito d'alcuno.* §. ἀπ' ἄλλο μέρος. d'un autre côté. *da altra parte.* §. ἀπὸ τὸ μέρος μου, ἴσον διὰ λόγου μου, de ma part, quant à moi. *dalla mia parte, quanto a me.*

Μερσίνη, μερσινιά, ὀύσιας. myrte. *mirto, mortella.*

Μερσινιῶνας, ὀσ. lieu planté de myrtes. *mirteto.*

Μερτικόν, ούσ. portion. *porzione.* ἰδὲ καὶ μερδικόν.

Μερωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été apprivoisé, ée. *colui o colei ch'è stato dimesticato.*

Μέρωμα, ὀσ. apprivoisement. *dimesticamento.* §. μέρωμα, ἡσύχασμα, γαλήνη. apaisement. *tranquillamento.*

Μερωμένος, η, ον. μετ. apprivoisé, ée. *dimesticato, ta.* §. μερωμένος, ὁποῦ ἡμερώθη, ἡσύχασεν. apaisé, ée. *mitigato, ta.*

Μερώνω, Ρ'. apprivoiser. *dimesticare.* §. μερώνω, ἀναπαύω, ἡσυχάζω. apaiser. *quietare, mitigare.*

Μερώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui apprivoise. *colui o colei che addimestica.* §. μερώνων, ἡσυχάζων, ἀναπαύων. celui ou celle qui apaise. *colui o colei che calma, che acquieta.*

Μερώσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a apprivoisé. *colui o colei che ha dimesticato.* §. μερώσας, γαληνώσας. ἡσυχάσας. celui ou celle qui a apaisé. *colui o colei che ha calmato, che ha acquietato.*

Μερωτής, ὀύσιας. celui qui apprivoise. *colui che dimestica.* §. μερωτής. celui qui apaise. *colui che calma, che acquieta.*

Μερωτικός, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἡμερώσῃ. qui a la vertu d'apprivoiser. *che ha la forza d'addimesticare.* §. μερωτικὸς ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἡσυχάσῃ. qui a la force d'apaiser. *che ha la forza di calmare, di acquietare.*

Μέσα, ἐπίρ. dedans. *dentro.* §. μέσα. ἀνάμεσα. entre, parmi. *tra, fra.* §. βάνω μέσα. mettre dedans, introduire. *mettere dentro, introdurre.* §. μέσα εἰς τοῦτο. dans ces entrefaites. *in questo frattempo.* §. ὁ μέσα. l'interieur. *l'interno.*

Μεσάζω, Ρ'. Ε'ν. βγαίνω ἀνάμεσα, ἤδ. φθάνω εἰς τὸ μέσον. arriver au milieu. *arrivar al mezzo.*

Μεσάζων, ουσα. μετ. ὅστις ἐμβαίνει εἰς τὸ μέσον. entremetteur, médiateur. *trammettente, mediatore.* §. μεσάζων ὁποῦ φθάνει εἰς τὴν μέσην, qui arrive au milieu, *che arriva al mezzo.*

Μεσαῖος, ἐπίθ. moyen, ne. *mezzano, na.*

Με-

Μεσάλα, μεσάλι, ὑσιας. nappe. *tovaglia*.

Μεσάνυκτα, ὑσ. mi-nuit. *mezza notte*.

Μεσεντέριον, μεσεύτερον, ουσ. mésentère. *mesenterio*.

Μέση, ουσ. τὸ μέσον. le milieu. *il mezzo*. §. βάνω εἰς τὴν μέσην. mettre au milieu. *mettere nel mezzo*. §. βάνω εἰς τὴν μέσην, ἤτοι ἀνάμεσα. entremettre. *frapporre*. §. εἰς τὴν μέσην τοῦ μεσημεριοῦ. en plein midi. *di pien meriggio*, *di bel mezzodì*. §. εἰς τὴν μέσην τοῦ χειμῶνος. au coeur de l'hiver. *nel cuor dell' inverno*, *di fitto inverno*. §. ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσην. s'interposer. intercéder. *intercedere*. §. ἕως εἰς τὴν μέσην. jusques à la moitié. *fino alla metà*. §. μέση, ἡ μέση τοῦ σώματος. corsage, la taille. *la vita*.

Μεσημβρία, ὑσιας. midi. *mezzogiorno*, *mezzodì*.

Μεσημβρινός, ἡ, ὀν. ἐπιθ. méridional, le. *meridionale*. §. μεσημβρινὸς, ουσ. ligne meridienne. *meridiana*, *meridiano*.

Μεσημέρι, ὑσ. midi. *mezzodì*. §. εἰς τὴν μέσην τοῦ μεσημεριοῦ. en plein midi. *di pien meriggio*, *di bel mezzodì*.

Μεσημεριάζω, Pʼ. ἐν χρήσει μόνον τὸ μεσημεριάζει. il fait midi, il est midi. *è mezzo dì*.

Μεσημερινός, ἡ, ὀν. ἐπιθ. de midi. *di mezzo giorno*.

Μεσιάζω, ἰδὲ Μεσάζω.

Μεσιακά, ἐπίρ. moyennement. *mezzanamente*.

Μεσιακός, ἡ, ὀν. ἐπιθ. moyen. ne. *mezzano*, *na*.

Μεσίας, ουσ. le messie. *il messia*.

Μεσίνι, ὑσ. peau de mouton. *pelle di montone*.

Μεσιτεία, ὑσ. intercession. *intercessione*.

Μεσίτευμα, ὑσ. l'action d'intercéder. *l'intercedere*.

Μεσιτεύσας, ασσα. μετ. celui ou celle qui a intercédé. *colui o colei che ha interceduto*.

Μεσίτευσις, ὑσ. intercession. *intercessione*.

Μεσιτευτικός, ἡ, ὀν. ἐπιθ. qui intercéde. *che intercede*.

Μεσιτεύω, Pʼ. intercéder, s'entremettre. *intercedere*, *frammettersi*.

Μεσιτεύων, ουσα. μετ. médiateur, trice. intercédent, te. *intercessore*, *intercleditrice*. *mediatore*, *mediatrice*.

Μεσίτης, ὑσ. mediateur. *mediatore*. §. μεσίτης διὰ τὴν πραγματείαν, courtier. *sensale*.

Μεσιτικόν, ὑσ. censerie. le droit de courtage. *senseria*.

Μεσίτρια, ὑσ. médiatrice, *mediatrice*.

Μεσοβασιλεία, ουσ. interrègne. *interregno*.

Μεσοβασιλεύω, Pʼ. gouverner dans un interrégne. *governare nell' interregno*.

Μεσόβρασμα, ουσ. demi-cuisson. *mezza cuocitura*.

Μεσοβρασμένος, η, ον. μετ. mi-cuit, te. *mezzo cotto*, *ta*.

Μεσόγαιος, ἐπιθ. καὶ ουσ. méditerranée. *mediterraneo*.

Μεσοχαιρία, ὑσ. âge moyen. *età media*.

Μεσοχαιρίτισσα, ἐπιθ. celle qui est de moyen âge. *colei ch'è di mezza età*.

Μεσόκαιρος, η, ον. ἐπιθ. de moyen âge. *di mezza età*.

Μέσον, ουσ. τὸ μέσον τινὸς πράγματος. le milieu. *il mezzo*. §. μέσον. τρόπος. moyen. *mezzo*. §. μέσον, ἐπίρ. au milieu. *fra mezzo*. §. διὰ μέσου. moyennant. *mediante*.

Μεσόνυκτον, ουσ. minuit. *mezza notte*.

Μεσονύκτιον, ουσ. ἡ ὥρα τοῦ μεσονυκτίου. l'heure de minuit. *gallicinio*. §. μεσονύκτιον, ἀκολουθία τοῦ μεσονυκτίου. l'office qu'on chante à minuit. *l'offizio che si canta di mezza notte*.

Μεσονυκτιάζει, Pʼ. ὡς τὸ, μεσονυκτιάζει. il se fait minuit. *si fa mezza notte*.

Μεσονύκτισμα, ὑσ. l'heure de minuit. *gallicinio*.

Μεσοπάζαρον. ὑσ. la mifoire. *la mezza fiera*.

Μεσοπεντηκοστή, ὑσ. la mipentecôte. *il mezzo tempo della pentecoste*.

Μεσόπορτα, ὑσ. mi-porte. *mezza porta*.

Μέσος, ἐπιθ. moyen, ne. *me-*

mezzo, *dia*. *mezzano*, *na*.

Μεσσαράκοστον, ὐσ. la mi-quarême. *la mezza quaresima*.

Μεσότηχον, ὐσ. muraille de milieu. *muroglia di mezzo*.

Μεσόπης, ὐσ. entre deux. *tramezzo*. §. ὁ μεσόπης, τὸ μέσον. le milieu. *il mezzo*.

Μεσὸς, οῦαιος. ecuelle. *scodella*.

Μεσσφάλισμα. ἰδὲ Μισσφάλισμα.

Μεσόφραγμα, ὐσ. cloison. *tramezzo*.

Μεσοχείμωνον, ἰδὲ Μεσοχείμωνον.

Μεσόψημα, ἰδὲ Μισόψημα.

Μεςά, ἐπίρ. murement. *maturamente*.

Μέςι, ὐσ. bottine. *stivaletto*.

Μεςός, ἡ, ον. ἐπίθ. mur, re. *stagionato*, *ta*.

Μέςωμα, οῦσ. murement. *stagionamento*.

Μεςωμένος, η, ον. μετ. mûri, ie. *stagionato*, *ta*.

Μεςώνω, Ρ'. mûrir. *stagionare*.

Μετὰ, πρόθ. ὕςερον. après. *dopo*. §. μετὰ, ἀντὶ τὸ σύν, μαζή. ensemble. avec. *insieme*, *con*. μετὰ μένα. μετ' ἐμένα. avec moi. *con me*, *meco*.

Μεταβαίνω, Ρ'. se transporter, se transferer. *trasportarsi*.

Μεταβαίνων, ὀσα. μετ. celui ἢ celle qui se transfere. *colui ὴ colei che si trasferisce*.

Μεταβάλλω. Ρ'. changer. *cangiare*, *mutare*. §. μεταβάλλομαι. se changer. *mutarsi*. §. μεταβάλλομαι εἰς τὸ κακόν. dégénérer. *degenerare*.

Μεταβληθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été changé. *colui ὴ colei ch' è stato cangiato*.

Μεταβάλλων, ουσα. μετ. changeant, te. *mutante*.

Μετάβαλμα, ὐσ. mutation. changement. *mutazione*, *cangiamento*.

Μεταβαλμένος, η, ον. μετ. changé, ée. *cangiato*, *ta*, *mutato*, *ta*.

Μεταβαλμός, ἰδὲ Μετάβαλμα.

Μεταβαλών, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui a changé. *colui ὴ colei che ha mutato*, *che ha cangiato*.

Μεταβάνω, Ρ'. changer. *mutare*, *cangiare*.

Μεταβάς, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui est passé d'une côté à l'autre. *colui ὴ colei ch' è passato da un luogo ad un altro*.

Μετάβασις, εὐσ. passage d'un côté à l'autre. *passagio da un luogo ad un altro*.

Μεταβατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. transitif. ve. *transitivo*, *va*.

Μεταβίας, ἐπίρ. à peine. *appena*.

Μεταβλέπω, ἰδὲ Ξαναβλέπω.

Μεταβολή, οὐσ. changement. *cambiamento*, *mutazione*.

Μεταγενέστερος, ἐπίθ. postérieur. *posteriore*. §. οἱ μεταγενέστεροι. les descendans. *i discendenti*.

Μεταγλωττίζω, Ρ'. traduire. *tradurre*. §. μεταγλωττίζοντας, traduisant. *traducendo*.

Μεταγλωττίζων, ουσα. μετ. traduisant, te. *traducente*.

Μεταγλωττίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a traduit. *colui ὴ colei che ha tradotto*.

Μεταγλωττισθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été traduit. *colui ὴ colei ch' è stato tradotto*.

Μεταγλώττισις, ὐσ. traduction, version. *traduzione*, *versione*.

Μεταγλώττισμα, ὐσ. l'action de traduire. *il tradurre*.

Μεταγλωττισμένος, η, ον. μετ. traduit, te. *tradotto*, *ta*.

Μεταγλωττιςής, ὐσ. traducteur. *traduttore*.

Μεταγραμμένος, η, ον. μετ. transcrit, te. copié, ée. *copiato*, *ta*. *trascritto*, *ta*.

Μεταγραφή, οὐσ. l'action de transcrire, copie. *copia*, *il trascrivere una cosa*.

Μεταγράφω, Ρ'. ἀντιγράφω. transcrire. *trascrivere*. §. μεταγράφω, ξαναγράφω. écrire derechef. *scrivere di nuovo*.

Μεταγράφων, ουσα. μετ. transcrivant, te. copiant, te. qui copie. *copiante*, *che copia*.

Μεταγράψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a transcrit. *colui ὴ colei che ha trascritto*.

Μεταγυρίζω, Ρ'. ἐπιςρέφω ἐπι-

ὀπίσω. rendre. restituer. *rendere, restituire.* §. μεταγυρίζω, γυρίζω ὀπίσω. retourner. *ritornare.*

Μεταγύρισις, ὑσ. ἐπιστροφή. retour. *ritorno.* §. μεταγύρισις, μεταχημάτισις. transmutation. *trasmutazione.*

Μεταγυρισμένος, η, ον. μετ. ἐπιστραμμένος. rendu, ue. restitué, ée. *restituito, ta.* §. μεταγυρισμένος, γυρισμένος πάλιν ὀπίσω. retourné. ée. *ritornato.*

Μετάδοσις, ὑσ. communication. *comunicazione.*

Μεταδοτικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ŭ celle qui donne. *dativo, va.* §. μεταδοτικός. communicatif. ive. *comunicativo, va.*

Μετάθεσις, ὑσ. transposition. *trasposizione.*

Μεταθέτω, P'. transposer. *trasporre.*

Μεταζήτημα, ὑσ. l'action de redemander. *il ridomandare.*

Μεταζητημένος, η, ον. μετ. redemandé, ée. *ridomandato, ta.*

Μεταζητήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a redemandé. *colui ŭ colei che ha ridomandato.*

Μεταζήτησις, ἰδὲ Μεταζήτημα.

Μεταζητητής, ὑσ. celui qui redemande. *colui che ridomanda.*

Μεταζητῶ, P'. redemander, demander de rechef. *ridomandare, dimandare di nuovo.*

Μετα ίωρον, ὑσ. météore. *meteora.* §. μετέωρα, μεταφ. τόπος ὑψηλός. lieu haut. *luogo alto.*

Μεταλαμβάνω, μεταλαβαίνω. P'. communier. *comunicare.*

Μεταλαμβάνων, ουσα. μετ. communiant, te. *comunicante.*

Μεταλέγω, P'. redire. *ridire.*

Μεταλέγων, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui redit. *colui ŭ colei che ridice.*

Μετάληψις, ούσ. communion. *comunione.*

Μεταλλαγή, ὑσ. mutation. *mutazione.*

Μεταλλάζω, P'. permuter, changer. *permutare, cambiare.*

Μεταλλεῖον, ούσ. minière. *miniera.*

Μέταλλον, ὑσ. métal. *metallo.*

Μεταλλικός, ή, όν. ἐπίθ. métallique. *metallico, ca.*

Μεταλλότοπος, ὑσ. lieu plein de minières. *luogo pieno di miniere.*

Μεταμέλεια, ὑσ. repentir. *pentimento.*

Μεταμέλομαι. P'. se repentir. *pentirsi.*

Μεταμορφωθείς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été transfiguré. *colui ŭ colei ch' è stato trasfigurato.*

Μεταμόρφωμα, ἰδὲ Μεταμόρφωσις.

Μεταμορφωμένος, η, ον. μετ. transfiguré, ée. *trasfigurato, ta.*

Μεταμορφώνω, P'. transfigurer. *trasfigurare.* §. μεταμορφώνομαι. se transfigurer. *trasfigurarsi.*

Μεταμορφώνων, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui transfigure. *colui ŭ colei che trasfigura.*

Μεταμόρφωσις, ὑσ. transfiguration. *trasfigurazione.*

Μεταμορφώσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a transfiguré. *colui ŭ colei che ha trasfigurato.*

Μεταμορφωτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de transfigurer. *che ha la forza di trasfigurare.*

Μετενδυώομαι, P'. s'habiller de nouveau. *vestirsi di nuovo.*

Μετανοημένος, η, ον. μετ. repenti, ie. *pentito, ta.*

Μετανοήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui s'est repenti. *colui ŭ colei che si è pentito.*

Μετανόησις, ὑσ. l'action de se repentir. *il pentirsi, pentimento.*

Μετάνοια, ούσ. repentir. *pentimento.* §. μετάνοια, προσκύνημα. révérence. *riverenza.*

Μετανοιωμένος, μετανοιώνω, ἰδὲ Μετανοημένος, μετανοῶ.

Μετανοῶ, P'. se repentir. *pentirsi.*

Μετανοῶν, ὑσα. μετ. repentant, qui se repent. *pentito, che si pente.*

Μεταξᾶς, ούσ. marchand de soie. *setajuolo.*

Μεταξαριόν, ὑσ. ver-à-soie. *baco da seta.*

Μεταξένιος, η, ον. ἐπίθ. de soie. *di seta.*

Μεταξίτικος, ἰδὲ Μεταξένιος.

Με-

Μετάξι, ὐσ. soie. *seta*.
Μεταξούφαντος, ἐπιθ. tissu, ue. de soie. *tessuto, ta. di seta*.
Μεταξοπωλητής, ὐσ. marchand de soie. *setajuolo*.
Μεταξοπωλήτρια, ὐσ. celle qui vend de la soie. *setajola*.
Μεταξοφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. en soie. *vestito, ta. di seta*.
Μεταξοφορεσιά, ὐσ. habit de soie. *abito di seta*.
Μεταξοφορῶ, P'. s'habiller en soie. *vestirsi di seta*.
Μεταξὺ, πρόθ. entre. *in, entro, tra*.
Μεταξωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. de soie. *di seta*. §. μεταξωτόν. drap. *drappo*. §. μεταξωτά. soierie. *seteria*. §. μεταξωτά. étoffes de soie. *drapperia*.
Μεταπαρμένος, η, ον. μετ. repris, ise. pris, se. de nouveau. *ripreso, sa. preso di nuovo*.
Μεταπάρσιμον, ὐσ. l'action de prendre de nouveau. *il prendere di nuovo*.
Μεταπέρνω, P'. reprendre. prendre de nouveau. *riprendere, prendere di nuovo*.
Μεταπιάνω, P'. prendre, se saisir de nouveau. *prendere, pigliare di nuovo*.
Μεταπιασμένος, η, ον. μετ. pris, ise. saisi, ie. de rechef. *preso, sa. pigliato, ta. di nuovo*.
Μετάπτωσις, ὐσ. chute. *caduta*.
Μεταπωληθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été revendu. *colui ò colei ch' è stato rivenduto*.
Μεταπωλήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a revendu. *colui ò colei che ha rivenduto*.
Μεταπώλησις, ὐσ. l'action de revendre. *il rivendere*.
Μεταπωλητής, ὐσ. revendeur. *rivenditore*.
Μεταπωλῶ, P'. revendre. *rivendere*.
Μεταπωλῶν, ῶσα. μετ. celui ῆ celle qui revend. *colui ò colei che rivende*.
Μεταῤῥυθμημένος, ἐπίθ. μεταῤῥυθμημένοι, λέγονται οἱ Λουθηροκαλβινισταί. les Réformés. *i Riformati*.
Μεταρωτημένος, η, ον. μετ. interrogé, ée. de nouveau. *interrogato, ta. di nuovo*.
Μεταρωτήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a interrogé de rechef. *colui ò colei che ha interrogato di nuovo*.
Μεταρωτῶ, P'. interroger de nouveau. *interrogare di nuovo*.
Μεταρωτῶν, ῶσα. μετ. celui ῆ celle qui interroge de nouveau. *colui ò colei che interroga di nuovo*.
Μετασαλευμένος, η, ον. μετ. remué, ée. de nouveau. *rimosso, sa. di nuovo*.
Μετασαλεύω, P'. remuer de nouveau. *rimovere di nuovo*.
Μεταστρεμμένος, η, ον. μετ. retourné, ée. de nouveau. *ritornato, ta. di nuovo*. §. μεταστρεμμένος. retors, se. *ritorto, ta*.
Μεταστρέφω, P'. ἐπιστρέφω πάλιν. retourner de nouveau. *ritornare di nuovo*. §. μεταστρέφω, ξαναστρέφω. retordre. *ritorcere*.
Μεταστρέψιμον, ἰδὲ Μεταστροφή.
Μεταστροφὴ, P'. γύρισμα ὀπίσω, retour. *ritorno*. §. μεταστροφὴ, ξαναστρέψιμον. l'action de retordre. *ritorcimento*. §. μεταστροφὴ, γύρισμα εἰς ἄλλο μέρος. conversion. *conversione*.
Μετασχηματίζω, P'. transformer. *trasformare*.
Μετασχηματίζων, ουσα. μετ. transformant, te. *trasformante*.
Μετασχηματίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a transformé. *colui ò colei che ha trasformato*.
Μετασχημάτισις, ὐσ. transformation. *trasformazione*.
Μετασχηματισμένος, η, ον. μετ. transformé, ée. *trasformato, ta*.
Μετασχηματισμὸς, ἰδὲ Μετασχημάτισις.
Μετὰ ταῦτα, ἐπίρ. après, depuis. après cela. *dopo, dopo questo*.
Μετατοπίζω, P'. déplacer. *dislocare, rimuovere*. §. μετατοπίζω, ὐδ. se déplacer. *rimuoversi*.
Μετατοπίζων, ουσ. μετ. celui ῆ celle qui déplace. *colui ò colei che rimuove, rimuovente*.
Μετατοπίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ῆ celle qui a deplacé. *colui ò colei che ha*

ha rimesso. §. μεταπόπισας, ὁποῦ ἐμεταπόπισεν, ἀλλάξε τόπον. celui ou celle qui s'est retiré dans un autre lieu. *colui ò colei che si è ritirato in altro luogo*.

Μεταπόπισμα, μεταπόπισις, ὑσ. déplacement. *rimovimento*.

Μεταποπισμένος, η, ον. μετ. déplacé, ée. *rimosso, sa*.

Μετατυπωθεὶς, ῦσα. μετ. qui a été rèimprimé, *ch'è stato ristampato*.

Μετατυπωμένος, η, ον. μετ. reïmprimé, ée. *ristampato, ta*.

Μετατυπώνω, P'. réimprimer. *ristampare*.

Μετατυπώνων, ῦσα. μετ. celui ou celle qui reïmprime. *colui ò colei che ristampa*.

Μετατυπώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a reïmprimé. *colui ò colei che ha ristampato*.

Μετατύπωσις, ούσ. reïmpression. *ristampa*.

Μεταφερμένος, η, ον. μετ. ξαναφερμένος. apporté, ée. de nouveau. *portato, ta, di nuovo*. §. μεταφερμένος, φερμένος εἰς ἄλλο μέρος. transporté, ée. *trasportato, ta*.

Μεταφέρνω, P'. φέρνω πάλιν. apporter de nouveau. *portar di nuovo*. §. μεταφέρνω, φέρνω εἰς ἄλλο μέρος, transporter. *trasportare*.

Μεταφορὰ, ὑσ. métaphore. *metafora*.

Μεταφορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. métaphorique, mystique. *metaforico, ca, figurale*.

Μεταφορικῶς, ἐπίρ. métaphoriquement, mystiquement. *metaforicamente, figuralmente, figurativamente*.

Μεταφράζω, P'. traduire. *tradurre*.

Μεταφράζων, ῦσα. μετ. celui ou celle qui traduit. *colui ò colei che traduce*.

Μεταφράσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a traduit. *colui ò colei che ha tradotto*.

Μετάφρασις, μετάφρασμα. ὑσ. traduction. *traduzione*.

Μεταφρασμένος, η, ον. μετ. traduit, ite. *tradotto, ta*.

Μεταφραστὴς, ὑσ. traducteur. *traduttore*.

Μεταφύτευμα, ὑσ. transplantation. *traspiantamento*. §. μεταφύτευμα, ξαναφύτευμα. l'action de planter de nouveau. *il piantar di nuovo*.

Μεταφυτευμένος, η, ον. μετ. transplanté, ée. *traspiantato, ta*. §. μεταφυτευμένος, ξαναφυτευμένος. planté, ée. de nouveau. *piantato, ta. di nuovo*.

Μεταφυτεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a transplanté. *colui ò colei che ha traspiantato*. §. μεταφυτεύσας, ξαναφυτεύσας. celui ou celle qui a planté de nouveau. *colui ò colei che ha piantato di nuovo*.

Μεταφυτευτὴς, ὑσ. celui qui transplante. *colui che traspianta*. §. μεταφυτευτὴς, ξαναφυτευτὴς. celui qui plante de nouveau. *colui che pianta di nuovo*.

Μεταφυτεύω, P'. transplanter. *traspiantare*. §. μεταφυτεύω, ξαναφυτεύω. planter de nouveau. *piantar di nuovo*.

Μεταφυτεύων, ῦσα. μετ. celui ou celle qui a transplanté. *colui ò colei che traspianta*. §. μεταφυτεύων. celui ou celle qui plante de nouveau, *colui ò colei che pianta di nuovo*.

Μεταχαρὰ, ἴδε Χαρά.

Μεταχειρίζομαι, P'. faire usage, employer, se servir. *adoperare, far uso, servirsi*.

Μεταχειριζόμενος, η, ον. μετ. employant, te, qui se serve, qui fait usage. *che fa uso, che si serve, che adopera*.

Μεταχειρισθεὶς, ῦσα. μετ. E'ν. celui ou celle qui a fait usage, qui s'est servi. *colui ò colei che ha adoperato, che ha fatto uso*. §. μεταχειρισθεὶς, μετ. π. celui ou celle qui a été employé. *colui ò colei ch'è stato adoperato*.

Μεταχείρισις, ὑσ. emploi, usage. *adoperamento, uso*.

Μεταχείρισμα, ὑσ. l'action de se servir, d'employer. *l'adoperare, il far uso, il servirsi*.

Μεταχειρισμένος, η, ον. μετ. employé, ée. *adoperato, ta*. §. μεταχειρισμένος, usé, ée. *usato, ta*.

Μεταχυμένος, η, ον. μετ. transvasé, ée. *travasato, ta*. §. μεταχυμένος, ξα-

ξαναχυμένος. repandu, ὴ versé de nouveau. *sparso di nuovo*.
Μεταχύνω. P'. transvaser. *travasare*.
Μεταχύσιμον, P'. soutirage. transfusion. *travasamento*. §. μεταχύσιμον, ξαναχύσιμον. l'action de verser de nouveau. *il versare di nuovo*.
Μετεμψύχωσις, ὑσ. métempsycose. *metempsicosi, trasmigrazione delle anime*.
Μετέπειτα, ἐπίρ. ensuite, après. *in seguito, dopo*.
Μετερίζι, ὑσ. canardière. *feritoja*.
Μετέχω, P'. participer, avoir part. *partecipare. aver parte*.
Μετέχων, ουσα, μετ. participant, te. *partecipante*.
Μετέωρον. ὑσ météore. *meteora*. §. μετέωρον, τόπος ὑψηλός. lieu élevé, haut, *luogo alto, elevato*.
Μετεωρολογία, ὑσ. météorologie. *meteorologia*.
Μετεωροσκοπία, ὑσ. météoroscopie. *meteoroscopia*.
Μετζίτι, ἰδὲ Τζαμί.
Μετοικίζω, P'. changer de démeure. *trasmigrare*.
Μετοικίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui change de démeure. *colui ὴ colei che trasmigra*.
Μετοικίσας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui a changé de démeure. *colui ὴ colei che ha trasmigrato*.
Μετοίκησις, ὑσ. transmigration. *trasmigrazione*.
Μετονομάζω, P'. changer de nom. *mutar nome*.
Μετονομάσας, ασα. μετ. qui a changé le nom. *che ha mutato il nome*.
Μετονομασία, ὑσ. métonomasie. *metonomasia*.
Μετουσιάζω, P'. changer d'une substance en une autre. *trasustanziare*. §. μετουσιάζομαι. se changer entièrement d'une substance en une autre. *trasustanziarsi*.
Μετουσιασμένος, η, ον. μετ. changé d'une substance à une autre. *trasustanziato*.
Μετουσιόνω, ἰδὲ Μετουσιάζω.
Μετουσίωσις, ὑσ. transubstantiation. *transustanziazione*.
Μετοχή, ὑσ. participe. *participio*. §. μετοχή, μέθεξις. participation. *partecipazione*.
Μετόχι, ὑσ. ferme qui relève d'un monastère. *castaldia dipendente da un monasterio*.
Μέτοχος, η, ον. ἐπίθ. participant, te. *partecipe, partecipante*.
Μετρηθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été mésuré. *colui ὴ colei ch' è stato misurato*. §. μετρηθείς, ἀριθμηθείς. celui ὴ celle qui a été compté. *colui ὴ colei ch' è stato contato*.
Μέτρημα, ὑσ. l'action de mésurer. *il contare*. §. μέτρημα, ἀπαρίθμησις. dénombrement, l'action de nombrer, de compter. *il contare, enumerazione*.
Μετρημένος, η, ον. μετ. mésuré, ée. *misurato, ta*. §. μετρημένος, ἀριθμημένος, compté, ée. nombré, ée. *contato, ta. numerato, ta*.
Μετρήσας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui a mésuré. *colui ὴ colei che ha misurato*. §. μετρήσας, ἀριθμήσας. celui ὴ celle qui a compté. *colui ὴ colei che ha contato*.
Μετρητής, ὑσ. celui qui mésure. *colui che misura*. §. μετρητής, ὁ ἀριθμῶν. celui qui compte, qui nombre. *colui che conta, che numera*.
Μετρητός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ. qu'on peut mesurer. *che si può misurare, misurabile*. §. μετρητὸς ὅπου ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ νὰ ἀριθμηθῇ. qu'on peut compter, nombrer. *che si può contare. numerare*. §. μετρητά. argent comptant, *denari contati*.
Μέτρια, ἐπίρ. médiocrement, passablement. *mediocremente, passabilmente*.
Μετριολογία, ὑσ. modération dans le discours. *moderatezza nel discorso*.
Μέτριος, ία, ον. ἐπίθ. médiocre. *mediocre*. §. μέτριος. modéré, ée. *moderato, ta*.
Μετριότης, ὑσ. médiocrité. *mediocrità*. §. μετριότης. modération. *moderazione*.
Μετριόνω, P'. modérer. *moderare*.
Μετρίως, ἐπίρ. avec modération. *moderatamente*. §. μετρίως. médiocrement. *mediocremente*.
Μετριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-

très-médiocre. *mediocrissimo, ma.* §. μετριώτατος, très-moderé, &c. *moderatissimo, ma.*

Μετριώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus médiocre. *più mediocre.* §. μετριώτερος. plus moderé. *più moderato, ta.*

Μέτρον, οὐσ. mésure. *misura.* §. μέτρον. moderation. *moderazione.* §. μὲ μέτρον. avec moderation. *moderatamente.*

Μετρῶ, Pʳ. mésurer. *misurare.* §. μετρῶ, ἀριθμῶ. compter, nombrer. *contare, numerare.*

Μετρῶν, ὦσα. μετ. celui ù celle qui mesure. *colui ù colei che misura.* §. μετρῶν, ἀριθμῶν. celui ù celle qui compte. *colui ù colei che conta.*

Μετώπιον, οὐσ. têtière de cheval. *frontale.*

Μέτωπον. οὐσ. fronte. *fronte.*

Μεταιρίζομαι, Pʳ. badiner. folâtrer, ne pas agir sérieusement. *scherzare, fare per ischerzo, non far da senno.*

Μεταιριζόμενος, μετ. celui ù celle qui agit par badinage. *colui ù colei che scherza, scherzante.*

Μεταίρισμα, οὐσ. l'action de badiner. *lo scherzare.*

Μεταιριστὴς, οὐσιασ. badin. *scherzatore.*

Μέτωρον, οὐσιασ. badinage. *scherzo.* §. τὸ εἶπα διὰ μέτωρον. je l'ai dis par badinage, je n'ai fait que badiner. *l'ho detto per ischerzo, per giuoco, lo scherzato.*

Μέχρι, ἐπίρ. jusque. *sino, insino.*

Μὴ, ἐπίρ. non pas. *no, non.*

Μηγὰρ, ἐπίρ. peut-être. *forse.*

Μηδαμῶς, ἐπίρ. aucunement. *in nessuna maniera.*

Μηδὲ, ἐπίρ. ne. *nè.* §. μηδὲ ὁ ἕνας μηδὲ ὁ ἄλλος. ni l'un, ni l'autre. *nè l'un, nè l'altro.*

Μηδεὶς, Μηδεμία. Ἀντων. aucun, ne. pas un, une. *nessuno, na. niuno, na.*

Μηδέποτε, ἐπίρ. jamais, pas une fois. *giammai.*

Μηδετιποτένιος, ἐπίθ. homme de rien, *uomo da nulla.*

Μηδετίποτες, ἐπίρ. rien de tout. *niente affatto.*

Μῆκος, οὐσ. longueur, grandeur. *lunghezza, grandezza.*

Μηλιά, οὐσ. pommier. *melo.*

Μῆλον, οὐσ. pomme. *mela, pomo.*

Μηλωτὴ, οὐσιασ. pelisse. *pelliccia.*

Μὴν, οὐσ. mois. *mese.*

Μὴν, ἐπίρ. non. *nò.* §. διὰ νὰ μὴν. afin de ne pas. *per non.* §. μὴ νὰ σὲ εἶπες. ne l'avez vous peut-être dit? *non l'avete forse detto?*

Μηναῖον, οὐσ. livre qui contient l'office des saints de chaque moi. *libro che contiene l'offizio de' Santi d'ogni mese.*

Μῆνας, οὐσ. mois. *mese.* §. εἰς τὰς δέκα τοῦ μηνός. ce dix du mois. *adì dieci del mese.*

Μηνιάτικος, η, ον. ἐπίθ. d'un mois. *d'un mese.* §. μηνιάτικον. la paye d'un mois. *mesata.*

Μηνολόγιον, οὐσ. mènologe. *menologio.*

Μήνυμα, οὐσ. annonce, avis. *annunzio, messaggio.*

Μηνύσας, σασα, μετ. celui ù celle qui a annoncé. *colui ù colei che ha annunziato.* §. μηνύσας. celui ù celle qui a fait savoir. *colui ù colei che ha fatto sapere.*

Μηνυτὴς, οὐσ. messager, et celui qui fait annoncer. *annunziatore, e colui che fa annunziare.*

Μηνύω, Μηνῶ, Pʳ. annoncer. faire savoir. *annunziare, far sapere.*

Μηνύων, ουσα. μετ. celui ù celle qui annonce, qui fait savoir. *colui ù colei che annunzia, che fa sapere.*

Μήποτε, μήπως, ἐπίρ. afin de, pour. *afin di, per, acciò.* §. μήπως. peut-être, peut-être? *forse, forse?*

Μηρὶ, οὐσ. cuisse. *coscia.*

Μητάρα. οὐσ. gros nez. *naso grande, grosso, nasone.*

Μυταρᾶς, ἐπίθ. celui qui a un gros nez. *nasuto.*

Μυταροῦ, ἐπίθ. celle qui a un gros nez. *nasuta.*

Μήτε, συνδ. ni. *nè.* §. μήτε τὸ ἕνα, μήτε τὸ ἄλλο. ni l'un, ni l'autre. *nè l'uno, nè l'altro.*

Μητέρα, οὐσ. mère. *madre.*

Μυτερά, ἐπίρ. avec la pointe. *colla punta.*

Μυτερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. pointu, ue. aigu, ue. *acuto, ta. che ha punta.*

Μη-

Μυτρώνω, P'. rendre pointu. *far acuto*.

Μύτη, ὑσ. nez. *naso*. §. φυσσῶ τlὼ μύτlω, πατρώνω τlὼ μύτlω. se moucher. *soffiarsi il naso*. §. μύτη τινὸς πράγματος. pointe. *punta*. §. ὁπου ἔχει μύτlω. pointu. ue. *acuto, ta*. §. ἄνθρωπος χωρὶς μύτlω, sans nez. *dinasato*. §. μύτη τῦ πυλιῦ. bec. *becco*. §. μύτη τῆς σαΐτας. pointe d'une fléche. *punta di una freccia*. §. ἡ ἄκρα τῆς μύτης. la pointe du nez. *la punta del naso*.

Μήτηρ, ἰδὲ Μητέρα.

Μήτρα, ὑσ. matrice. *matrice*.

Μητράδελφος, ὑσ. oncle du côté de la mére. *zio dalla parte di madre, zio materno*.

Μητρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. maternel, le. *materno, na*. §. μητρικὸς ὁπῦ ἀνήκει εἰς τlὼ μήτραν. utérin, qui appartient à la matrice. *che appartiene alla matrice, uterino*. §. τὰ μητρικά. passion hystérique, *male isterico*.

Μητροκτονία, ὑσ. matricide. *matricidio*.

Μητροκτόνος, ὑσ. matricide. *matricida*.

Μητροπάρθενος, ἐπίθ. mére et vierge. *madre e vergine*.

Μητροπάτωρ, ὑσ. grand pére du côté de la mére. *avolo dalla parte di madre*.

Μητρόπολις, ὑσ. métropole. *metropoli*.

Μητροπολίτης, ὑσ. métropolite. *metropolita*.

Μητρόπονος, ὑσ. douleur de la matrice. *dolori uterini*.

Μητρυιά, ὑσ. marâtre. belle-mère. *matrigna*.

Μητρυιὸς, ὑσ. parâtre, beau-pére. *patrigno*.

Μηχάνευμα, ὑσ. machination. *macchinazione*.

Μηχανευμένος, η, ον. μετ. machiné, ée. *macchinato, ta*.

Μηχανεύομαι, P'. machiner, comploter, tramer. *macchinare*.

Μηχανευτὴς, ὑσ. cabaleur. machinateur. *macchinatore*.

Μηχανή, ὑσ. machine. *macchina*.

Μηχανία, ὑσ. machination. *macchinazione*.

Μηχανικὸς, ή, όν. ἐπίθ. mécanique. *meccanico, ca*. §. ἡ μηχανική. la mécanique. *la meccanica*.

Μηχανοποιὸς, ὁ, όν. ἐπίθ. machinateur, cabaleur. *macchinatore*. §. μηχανοποιὸς, ὑσ. ὁ κατασκευάζων τὰς μηχανάς. machiniste. *macchinista*.

Μηχανουργία, ὑσ. machination. *macchinazione*.

Μία, ὑσ. une, *una*. §. για μιὰ, παρευθύς. tout d'un coup. *in un subito, in un momento*.

Μιαίνω, P'. infecter, contaminer. *infettere, contaminare*.

Μιαίνων, ουσα, μετ. infectant, te. contaminant, te. *infettante, contaminante*.

Μιαίνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a infecté, qui a contaminé. *colui ὴ colei che ha infettato, che ha contaminato*.

Μιαρὸς, ὰ, όν. ἐπίθ. impur, re. *impuro, ra*. §. μιαρὸς, ἀπόβ̓ῥαιος. scélerat. *scelerato, ta*.

Μιαρότης, ὑσ. impurité. *impurità*.

Μιαροφαγία, ὑσ. l'action de manger des choses impures. *il mangiar cose impure*.

Μιαρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-impur, re. *impurissimo, ma*.

Μίασμα, ὑσ. contamination. *contaminazione*.

Μιασμένος, η, ον. μετ. contaminé, ée. *contaminato, ta*.

Μίγμα, ὑσ. mélange. *miscuglio*.

Μιγμένος, η, ον. μετ. mélé, ée. *mescolato, ta. mischiato, ta*.

Μίκραιμα, ἰδὲ Μίκρυμα.

Μικραίνω, P'. apetisser, rendre plus petit. *appiccinire, far più piccolo*. §. μικραίνω, ὑδ. γίνομαι μικρότερος. devenir plus petit. *diventar più piccolo*.

Μίκρυμα, ὑσ. l'action de rapetisser, et de devenir petit. *l'appiccinire, e il divenir piccolo*.

Μικρόβιος, ἐπίθ. de courte vie. *di corta vita*.

Μικροκερδὴς, ἐπίθ. de peu de gain. *di poco guadagno*.

Μικροκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a une petite tête. *colui ὴ colei che ha la testapiccola*.

Μι-

Μικρόκοσμος, ὁυσ. microcosme. *microcosmo.*

Μικρομάτα, ἐπίθ. celle qui a des yeux petits. *colei che ha occhi piccoli.*

Μικρομάτης, ἐπίθ. celui qui a des yeux petits. *colui che ha occhi piccoli.*

Μικρομύτα, ἐπίθ. celle qui a un petit nez. *colei che ha un naso piccolo.*

Μικρομύτης, ἐπίθ. celui qui a un petit nez. *colui che ha un naso piccolo.*

Μικρομούρα, ἐπίθ. celle qui a un petit visage. *colei che ha un viso piccolo.*

Μικρομούρης, ἐπίθ. celui qui a un petit visage. *colui che ha un viso piccolo.*

Μικροπόδαρη, ἐπίθ. celle qui a de petits pieds, de petites jambes, *colei che ha piedi piccoli, gambe piccole.*

Μικροπόδαρος, ἐπίθ. celui qui a de petits pieds, de petites jambes. *colui che ha piedi piccoli, gambe piccole.*

Μικροπρέπεια, ὑχ. petitesse, frivolité. *freddura, frivolità.*

Μικροπρεπὴς, ἐπίθ. frivole. *frivolo, la.*

Μικρὸς, ή, όν. ἐπίθ. petit, te. *piccolo, la.*

Μικρόστομη, ὑσ. celle qui a une petite bouche. *colei che ha la bocca piccola.*

Μικρόστομος, ἐπίθ. celui qui a une petite bouche. *colui che ha la bocca piccola.*

Μικρόσχημος, η, ον. ἐπίθ. de petite forme. *di piccola forma.*

Μικρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-petit, te. *piccolissimo, ma.*

Μικρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus petit, te. *più piccolo, la.*

Μικρότης, ὁυσ. petitesse. *picciolezza.*

Μικρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. fort petit, te. bien petit, te. *piccolino, na. piccoletto, ta.*

Μικροψυχία, ὑσ. pusillanimité. *pusillanimità.*

Μικρόψυχος, η, ον. ἐπίθ. couarde. *pusillanime, codardo, da.*

Μικροψυχῶ, Ρ'. avoir peu de courage. *aver poco coraggio.*

Μίκρωμα, ὑσιασ. apetissement. *l'appiccinire.* §. μίκρωμα. ὀλιγόστευμα. diminution. *diminuzione.*

Μικρωμένος, η, ον. μετ. apetissé, ée. *appicinito, ta.*

Μικραίνω, ἰδὲ, Μικρύνω.

Μίλημα, ὑσ. l'action de parler. *il parlare.*

Μιλημένος, η, ον. μετ. dont on a parlé. *di cui si è parlato.*

Μιλήσας, ἰδὲ 'Ομιλήσας.

Μιλητὴς, ὑσ. parleur. *parlatore.*

Μίλι, ὑσιασ. mille, *miglio.*

Μιλλιοῦνι, ὑσ. million. *milione.*

Μιλῶ, ἰδὲ 'Ομιλῶ.

Μιμηθεὶς, εῖσα, θεὸ. μετ. celui ou celle qui a imité. *colui o colei che ha imitato.* §. μιμηθεὶς, μετ. ὑθ. celui ou celle qui a été imité. *colui o colei ch' è stato imitato.*

Μίμημα, ὑσ. imitation, l'action d'imiter. *imitazione.*

Μιμημένος, η, ον. μετ. imité, ée. *imitato, ta.*

Μίμησις, ὑσ. imitation. *imitazione.*

Μιμητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui imite. *colui o colei che imita.*

Μιμητὴς, ἐπίθ. imitateur. *imitatore.*

Μιμητὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui mérite d'être imité. *che merita d'esser imitato, imitativo, va.*

Μιμήτρια, ἐπίθ. imitatrice. *imitatrice.*

Μῖμος, ὑσ. mimo. *mimo.*

Μιμοῦμαι. Ρ'. imiter. *imitare.*

Μιμούμενος, η, ον. μετ. imitant, te. *imitante.*

Μίνα, ὑσ. mine. *mina.*

Μινίστρος, ὁυσ. ministre. *ministro.*

Μῖξις, ὑσ. mixtion, mélange. *mistione, miscuglio.*

Μιξοβάρβαρος, ἐπίθ. ὡς τὸ, γλῶσσα μιξοβάρβαρος. langage moitié commun, moitié barbare. *linguaggio mezzo comune, mezzo barbaro.*

Μισαγριωμένος, η, ον. μετ. effarouché, ée. à demi. *mezzo inferocito, ta.*

Μισαγριώνω, Ρ'. s'effaroucher à demi. *mezzo inferocire.*

Μισάγριος, ια, ιον. ἐπίθ. demi farouche. *mezzo feroce.*

Μισαδιάζω, Ρ'. viser, eva-

vacuer à demi. *vuotare, evacuare per metà.*

Μισαδιάσας, ασα, μετ. celui ἢ celle qui a vidé, qui a évacué à demi. *colui ὴ colei che ha vuotato, evacuato a metà, ὴ che ha mezzo vuotato.*

Μισαδιασμένος, η, ον. μετ. démi vidé, ée. demi évacué. ée. *mezzo votata, ta. mezzo evacuato, ta.*

Μισάδιος, ια, ιον. ἐπίθ. demi vide, demi évacué, ée. *mezzo vuoto, ta. mezzo evacuato, ta.*

Μισάνθρωπος, ἐπίθ. moitié homme. *mezzo uomo.* §. μισάνθρωπος ὀυσ. misanthrope. *misantropo.*

Μισανοιχτὸς, ή, όν. ἐπίθ. demi ouvert, te. *mezzo aperto, ta.*

Μισάπλυτος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est à moitié lavé, ée. *colui ὴ colei ch' è mezzo lavato, ta.*

Μισαποθαμμένος, η, ον. μετ. demi-mort, te. *mezzo morto, ta.*

Μισαρματωμένος, η, ον. ἐπίθ. à demi armé, ée. *mezzo armato, ta.*

Μισαρὸς, ή, όν. ἐπίθ. abominable, detestable. *abbominevole, detestabile.*

Μισάρρωστος, ἐπίθ. demi-malade. *mezzo malato, ta.*

Μίσιμα, μισιμένος, μισιμὸς, ἰδὲ Μίσεμα, μισεμένος. μισεμός.

Μισενδυμένος, η, ον. ἐπίθ. demi habillé, ée. *mezzo vestito, ta.*

Μισενδύνομαι, Ρ'. s'habiller à moitié. *vestirsi a mezzo.*

Μίσεμα, ὀυσ. l'action de partir. *il partire, partenza.*

Μισεμένος, η, ον. μετ. parti, ie. *partito, ta.*

Μισεμὸς, ὀυσ. départ. *partenza.*

Μισεύσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui est parti. *colui ὴ colei ch' è partito.*

Μισεύω, Ρ'. partir. *partire.*

Μισηθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été haï. *colui ὴ colei ch' è stato odiato.*

Μίσημα, ὀυσ. l'action de haïr. *l'odiare.*

Μισημένος, η, ον, μετ. haï, ïe. *odiato, ta.*

Μισήσας, ασα, μετ. celui ἢ celle qui a haï. *colui ὴ colei che ha odiato.*

Μισητὴς, ὀυσ. celui qui hait. *colui che odia.*

Μισητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. haïssable. *odioso, ta.*

Μισητὸς, ή, όν. ἐπίθ. haïssable. *odioso, ta.*

Μισήτρα, ὀυσ. celle qui hait. *colei che odia.*

Μισθαποδοσία, ὀυσ. rémunération. *remunerazione.*

Μισθαποδότης, ὀυσ. rémunérateur. *remuneratore.*

Μίσθιος, ἐπίθ. stipendiaire. *stipendiario.*

Μισθὸς, ὀυσ. gage, pension, paye. *paga, stipendio, pensione.*

Μίσθωμα, ὀυσ. l'action de gager. *il prezzolare.*

Μισθωμένος, η, ον. μετ. gagé, ée. *prezzolato, ta.*

Μισθώνω, Ρ'. gager. *prezzolare.*

Μισθώσας, ασα, μετ. celui ἢ celle qui a gagé, qui a donné des gages. *colui ὴ colei che ha prezzolato.*

Μίσθωσις, ὀυσ. l'action de gager. *il prezzolare.*

Μισθωτὴς. ὀυσ. celui qui gage, qui donne des apointemens. *colui che prezzola, che salaria.*

Μισθωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. mercenaire. *mercenario, ia.*

Μισίρκα, ὀυσ. dindon. *gallo d'India, gallinaccio.*

Μισοβασιλεία, ὀυσ. interregne. *interregno.*

Μισοβράζω, Ρ'. bouillir à demi. *bollire a metà.*

Μισοβράσας, ασα, μετ. qui a bouilli à demi. *che ha mezzo bollito.*

Μισοβράσιμον, ὀυσ. l'action de bouillir à demi. *il bollire per mezzo.*

Μισοβρασμένος, η, ον. μετ. demi bouilli, ie. *mezzo bollito, ta.*

Μισόβραστος, ἐπίθ. demi cuit, te. *mezzo cotto, ta.*

Μισοβρεγμένος, η, ον. μετ. demi baigné, ée. demi humecté, ée, *mezzo bagnato, ta.*

Μισοβρέχω, Ρ'. baigner, humecter a demi. *bagnare a metà.*

Μισοβυθίζω. Ρ'. submerger à demi. *sommergere a metà.*

Μισοβυθισμένος, η, ον. μετ. demi submergé, ée. *mezzo sommerso, ta.*

Μισογεμάτος, η, ον. ἐπίθ. demi rempli, ie. *mezzo ripieno, na.*

Μισογεμίζω, Ρ'. remplir à demi. *empire a metà.*

Μι-

Μισογεμίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui remplit à demi. *colui ò colei che riempie a metà.*

Μισογεμίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a rempli à demi. *colui ò colei che ha riempito a metà.*

Μισογέμισμα, ἀσ. l'action de remplir à demi. *il riempire a metà.*

Μισογεμισμένος, η, ον. μετ. demi rempli, ie. *mezzo pieno, na.*

Μισογερμένος, η, ον. celui ὴ celle qui est à demi incliné. *colui ò colei ch' è mezzo inclinato.*

Μισογέρνω, Pʳ. incliner à demi. *inclinare a metà.*

Μισόγερος, ἐπίθ. viellot. *attempatetto.*

Μισογραμματισμένος, η, ον. ἐπίθ. demi lettré, ée. *mezzo letterato, ta.*

Μισόγυμνος, ἐπίθ. demi nu, ue. *mezzo ignudo, da.*

Μισοενδυμένος, η, ον. μετ. qui est habillé à demi. *ch' è mezzo vestito.*

Μισοζωντανός, ὴ, όν. ἐπίθ. demi-mort, te. *semivivo, va.*

Μισοθαμμένος, η, ον. ἐπίθ. demi enseveli, ie. *mezzo sepolto, ta.*

Μισοθάπτω, Pʳ. ensevelir à demi. *seppellire a metà.*

Μισόθεος, ἐπίθ. ὁ μισῶν τὸν Θεὸν, celui ὴ celle qui hait Dieu. *colui ò colei che odia Dio.* §. μισόθεος, ὁ ἥμισυ Θεός. demi dieu. *semideo.*

Μισογιάτρευτος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui est à moitié gueri. qui n'est pas entiérement gueri. *colui ò colei che non è intieramente guarito, ch' è mezzo guarito.*

Μισοκαθαρίζω, Pʳ. purifier. nettoyer à demi. *purificare. nettare a metà.*

Μισοκαθαρίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui nettoye à demi. *colui ò colei che netta a metà.*

Μισοκαθαρίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a nettoyé à demi. *colui ò colei che ha mezzo nettato.*

Μισοκαθαρισμένος, η, ον. μετ. demi nettoyé, ée. *mezzo nettato, ta.*

Μισοκαιριά, οὐσ. moyen âge. *mezza età.*

Μισόκαιρος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui est de moyen âge. *colui ò colei ch' è di mezza età.*

Μισοκαίω, Pʳ. brûler à demi. *bruciare a metà.*

Μισοκαλεσμένος, η, ον. ἐπίθ. demi invité, ée. *mezzo invitato, ta.*

Μισοκαλόκαιρον, ἀσ. la moitié de l'été. *la metà dell' estate.*

Μισόκαλος, ἐπίθ. qui hait le bien. *che odia il bene.*

Μισοκαμμένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui est demi brûlé. *colui ò colei ch' è mezzo abbruciato.*

Μισοκαμωμένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui est demi fait, te. *colui ò colei ch' è mezzo fatto, ta.*

Μισοκοίμημα, Μισοκοίμησμα. ἀσ. l'action d'endormir, ϗ de s'endormir à moitié. *l' addormentare, ϗ l' addormentarsi a metà.*

Μισοκοιμημένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui est à moitié endormi. *colui ò colei ch' è mezzo addormentato.*

Μισοκοιμοῦμαι, Pʳ. sommeiller. *sonnacchiare.*

Μισοκομμένος, η, ον. ἐπίθ. démi coupé, ée. *mezzo tagliato, ta.*

Μισοκόπτω, Pʳ. couper à demi. *tagliar a metà.*

Μισοκουρασμένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui est demi las, se. *colui ò colei ch' è mezzo stanco, ca.*

Μισοκουρεμένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui est à moitié tondu. *colui ò colei ch' è mezzo tosato.*

Μισοκολλημένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui n'est qu'à moitié collé. *colui ò colei ch' è mezzo incollato.*

Μισόν, ἀσ. le démi, la moitié. *la metà, il mezzo.*

Μισοξίζω, Pʳ. déchirer à demi. *stracciare a mezzo.*

Μισοξεσχισμένος, η, ον. μετ. demi déchiré, ée. *mezzo stracciato, ta.*

Μισοξυρίζω, Pʳ. raser à demi. *radere a mezzo.*

Μισοξυρισμένος, η, ον. μετ. demi rasé, ée. *mezzo raso, sa.*

Μισοπεντηκοστή, ἀσιας. mi-pentecôte. *mezza pentecoste.*

Μισοπνιγμένος, η, ον. μετ. ὅτις εἶναι τὸ ἥμισυ πνιγμένος. celui ὴ celle qui n'est qu'à demi suffoqué, ée. *colui ò colei ch' è mezzo suffocato, ta.* §. μισοπνιγμένος εἰς τὸ νερόν. celui ὴ celle qui est noyé,

noyé, ée. à demi. *colui ŷ colei ch' è mezzo annegato.*

Μισοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. long, gue. de demi pied. *lungo, lunga di mezzo piede.*

Μισόπορτα, ἐσ. demi-porte. *mezza porta.*

Μισοφρισμένος, η, ον. ἐπίθ. un peu enflé, ée. demi enflé, ée. *enfiaticcio, cia. mezzo gonfio, ia.*

Μῖσος, ἐσ. haine, *odio.* §. ἔχω μῖσος. avoir de la haine, haïr. *aver dell' odio, odiare.*

Μισὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. demi, in. *mezzo, za.*

Μισοσαπημένος, η, ον. ἐπίθ. à demi pourri, ie. *mezzo marcio, cia. imputridito, ta.*

Μισοσαπίζω, Ρ'. se pourrir à demi. *marcire, imputridire a mità.*

Μισοσάπιος, ια, ον. ἐπίθ. demi pourri, ie. *mezzo imputridito, ta.*

Μισοσαράκοστον, ἐσ. mi-carême. *mezza quaresima.*

Μισοσκέλι, ἐσ. périnée. *perineo.*

Μισοσκουληκιασμένος, η, ον. ἐπίθ. demi gâté, ée. des vers. *mezzo guasto, ta da' vermi.*

Μισοστιγμὴ, ἐσ. virgule. *virgola.*

Μισοστρατῶ, Ρ'. faire la moitié du chemin, *far la metà della strada.*

Μισότεκνος, ἐπίθ. celui ŷ celle qui haït les enfans. *colui ŷ colei che odia i figli.*

Μισοτελειωμένος, η. ον. ἐπίθ. à demi achevé, ée. *mezzo finito, ta.*

Μισοτελειώνω, Ρ'. achever, finir à demi. *finire a mezzo.*

Μισοτζακίζω, Ρ'. rompre à demi. *rompere a mezzo.*

Μισοτζακισμένος, η, ον. μετ. demi rompu, ue. *mezzo rotto, ta. spezzato, ta.*

Μισότραυλος, η, ον. ἐπίθ. qui balbutie à demi. *che mezzo balbetta.*

Μισότρελλος, η, ον. ἐπίθ. demi fou, demi folle. *mezzo pazzo, za.*

Μισότριβος, η, ον. ἐπίθ. demi usé, ée. *mezzo usato, ta.*

Μισοφαγωμένος, η, ον. ἐπίθ. demi mangé, ée. demi rongé, ée. *mezzo mangiato, ta. mezzo roso, sa.*

Μισοφέγγαρον, ἐσ. la moitié de la lune. *la metà della luna.*

Μισοφορτωμένος, η, ον. ἐπίθ. à demi chargé. ée. *mezzo caricato, ta.*

Μισοφορτώνω, Ρ'. charger à demi. *caricare a metà.*

Μισοφουσκωμένος, η, ον. μετ. un peu enflé, ée. *enfiaticcio, cia.*

Μισοχαλασμένος, η, ον. ἐπίθ. demi gâté, ée. *mezzo guastato, ta.*

Μισοψημένος, η, ον. ἐπίθ. demi cuit, ite. demi rôti, ie. *mezzo cotto, ta. mezzo arrostito, ta.*

Μισοψήνω, Ρ'. rotir à demi. *arrostire a mezzo.*

Μιστρὶ, ἐσ. truelle. *cazzuola.*

Μισῶ, Ρ'. haïr. *odiare.*

Μιταρὰ, ἐσ. lisse. *liccio.*

Μίτος, ἐσ. trame, *trama.*

Μίτρα, ἐσ. mitre. *mitra.*

Μιτροφορεμένος, η, ον. μετ. mitré, ée. *mitrato, ta.*

Μιτροφόρος, ἐπίθ. celui qui porte la mitre. *colui che porta la mitra.*

Μιτροφορῶ, Ρ'. porter la mitre. *portar la mitra.*

Μνεία, ἐσ. commémoration. *commemorazione.*

Μνῆμα, ἐσ. tombeau. *sepolcro.*

Μνήμη, ἐσ. mémoire. *memoria.* §. ἄξιος μνήμης. mémorable. *memorabile, degno di memoria.*

Μνημόνευμα, ἐσ. l'action de faire mention. *il far menzione.*

Μνημονευμένος, η, ον, ἐπίθ. mentionné, ée. *menzionato, ta.* §. μνημονευμένος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγινε μνημόσυνον. dont on a fait commemoration. *di cui si è fatto commemorazione.*

Μνημονεύσας, σασα. μετ. celui ŷ celle qui a mentionné. *colui ŷ colei che ha fatto menzione.*

Μνημόνευσις, ἐσ. ἰδὲ Μνημόνευμα.

Μνημονευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς μνημόσυνον τινός. qui appartient aux funérailles de quelqu'un. *che appartiene all' esequie di qualcheduno.* §. μνημονευτικὸς, ἐνθυμητικός. rémémoratif. ive. *commemorativo, va.*

Μνημονευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. mémorable. *memorabile.* §. μνημονευτὸς, τοῦ ὁποίου ἀρέπει νὰ γίνῃ μνημόσυνον.

ror. à qui on doit faire des funérailles. *a cui devono farsi l'esequie.*

Μνημονδῶ, P'. faire commémoration. *far commemorazione, commemorare.* §. μνημονδῶ, κηδδῶ, faire les funérailles de quelqu'un. *far l'esequie.*

Μνημονδῶν, ουσα. μετ. qui fait mention. *che fa menzione.*

Μνημόσυνον, ὑσ. funérailles. *funerali, esequie.*

Μνημεῖον, ουσ. tombeau. *sepolcro.*

Μνησικακία, ὑσ. l'action de se ressouvenir d'une injure. *il ricordarsi d'una ingiuria.*

Μνησίκακος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui se ressouvient d'une injure. *colui ἢ colei che si ricorda d'una ingiuria.*

Μνησικακῶ, P'. se ressouvenir des injures, n'oublier pas les injures. *ricordarsi delle ingiurie, non dimenticarsi delle ingiurie.*

Μνηστεία, ὑσ. épousailles. *sponsalizie.*

Μνηστευθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été promis, se. en mariage. *colui ἢ colei ch' è stato promesso, sa. in matrimonio.*

Μνήστευμα, ὑσ. l'action de promettre en mariage. *promessa in matrimonio.*

Μνηστεύω, P'. promettre en mariage. *promettere in matrimonio.*

Μνηστὴ, ὑσ. celle qui est promise en mariage. *colei ch' è promessa in matrimonio.*

Μνήστωρ, ὑσ. celui qui est promis en mariage. *colui ch' è promesso in matrimonio.*

Μόγγος, ἐπίθ. bégue. *balbo, ba. balbuziente.*

Μόδα, ὑσ. mode. *moda.*

Μόδιον, ὑσ. muid. *moggio.*

Μόδος, ἰδὲ Τρόπος.

Μοιάζω, P'. ressembler. *rassomigliare.* §. μοιάζει, παρομοιάζει. il ressemble. *rassomiglia.* §. μοιάζει, φαίνεται. il semble. *sembra, pare.*

Μοῖρα, ὑσ. le destin. le sort. *il destino, la sorte.* §. κακή μοίρα σου, malheur à toi. *guai a te.* §. δεν ἔχω μοῖραν. je suis malheureux. *esser sfortunato.* §. αἱ μοῖραι. les parques. *le parche.*

Μοιράζω. P'. partager, distribuer. *spartire, distribuire.*

Μοιράζων, ουσα. μετ. partageant. te. distribuant, te. *distribuente, che spartisce.*

Μοιράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a partagé. qui a distribué. *colui ἢ colei che ha spartito, che ha distribuito.*

Μοιρασιά, ουσ. partage. *spartimento.*

Μοίρασμα, ὑσ. distribution, partage. l'action de partager. *distribuzione, spartimento, lo spartire.*

Μοιρασμένος, η, ον. μετ. partagé, ée. distribué, ée. *spartito, ta. distribuito, ta.*

Μοιρασμὸς, ὑσ. division, partage. *divisione, spartimento.*

Μοιραστὴς, ὑσ. qui partage. distributeur. *che distribuisce, distribuente, spartitore.*

Μοιράστρα, ουσ. celle qui partage. *colei che spartisce, che distribuisce.*

Μοιρολόγημα, ὑσ. l'action de pleurer un mort. *il piagnere un morto.*

Μοιρολόγι, ὑσ. pleurs pour des morts. *pianti, lamenti per li morti.*

Μοιρολογιστὴς, ὑσ. pleureur. *piagnitore.*

Μοιρολογίστρα, ὑσ. pleureuse. *piagnona.*

Μοιρολογῶ, P'. pleurer les morts. *piagnere i morti.*

Μοιχαλὶς, μοιχαλίδα, ὑσ. adultére. *adultera.*

Μοίχευμα, ουσ. l'action de commettre un adultére. *il commettere un adulterio.*

Μοιχεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a commis un adultére. *colui ἢ colei che ha commesso un adulterio.*

Μοιχευτὴς, ὑσ. qui commet un adultére, *che commette un adulterio.*

Μοιχεύω, P'. commettre un adultére. *adulterare, commettere adulterio.*

Μοιχεύων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui commet un adultére. *colui ἢ colei che commette un adulterio.*

Μοιχεία, ὑσ. adultére. *adulterio.*

Μοιχικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'adultére. *d'adulterio.*

Μοιχὸς, ἐπίθ. adultére. *adultero, ra.*

Μόλεμα, ὑσ. l'action de con-

contaminer. *il contaminare.*

Μολυμένος, η, ον. μετ. contaminé, ée. *contaminato, ta.*

Μόλις, ὑσ. à peine. *appena.*

Μόλιτζα, ἰδὲ Σαράκι.

Μόλος, ὑσ. mole. *molo.*

Μολόχα, ὑσιασ. mauve. *malva.*

Μολυβένιος, ἐπίθ. de plomb, plumbeo. *di piombo.*

Μολύβι, οὐσιασ. plomb. *piombo.*

Μολυβίδα, μολυβίθρα, ὑσ. lumignon. *lucignolo.*

Μολυβίτικος, ἰδὲ Μολυβένιος.

Μολυβδοσκέπαστος, η, ον. ἐπίθ. couvert, te. de plomb. *coperto, ta: di piombo.*

Μολυβδόχωμα, ὑσ. plombagine. *piombaggine.*

Μολύβωμα, ὑσ. scellement. *impiombatura.*

Μολυβώνω, Pʹ. sceller, souder avec du plomb. *impiombare.*

Μολυβωτής, ὑσ. celui qui scelle avec du plomb. *colui che impiomba.*

Μολύντης, ντσα, μετ. celui ἢ celle qui a contaminé. *colui ò colei che ha contaminato.*

Μολύνω, Pʹ. contaminer, souiller. *contaminare.*

Μόλυσμα, ὑσ. contamination, souillure. *contaminamento, contaminazione.*

Μολυσμένος, η, ον. μετ. contaminé, ée. souillé, ée. *contaminato, ta.*

Μονὰ, ἐπίθ. simplement. *semplicemente.*

Μονὰ, οὐσιασ. πληθ. ὡς τὸ μονὰ ἢ ζυγὰ, εἶδος παιγνιδίυ. pair ou non. *casso o pari.*

Μονάδα, ὑσ. unité. *unità.*

Μοναδικὸς, ἰδὲ Μοναχικός.

Μονάζω, Pʹ. demeurer tout seul, vivre à part. *dimorar solo, vivere a parte, vivere solitario.*

Μονάζων, ὑσα, μετ. celui ἢ celle qui vit en solitaire. *colui ò colei che vive da solitario.* §. αἱ μονάζυσαι. nonnes, réligieuses. *monache, religiose.*

Μονάκριβος, ἐπίθ. le plus cheri, le benjamin. *figlio unico, il più caro.*

Μοναξιὰ, ὑσ. solitude. *solitudine.*

Μονάρχης, ὑσ. monarque. *monarca.*

Μοναρχία, ὑσ. monarchie. *monarchia.*

Μοναρχικὸς, η, ον. ἐπίθ. monarchique. *monarchico, ca.*

Μοναρχικῶς, ἐπίρ. monarchiquement. *monarchicamente.*

Μονὰς, ὑσ. unité. *unità.*

Μοναστῆρι, ὑσ. monastére, couvent. *monasterò, convento.* §. ἐμβαίνω εἰς τὸ μοναστῆρι, καλογηρεύω: entrer en religion, prendre l'habit religieux. *entrar in religione, farsi religioso.*

Μοναστηριακὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de monastére, de couvent, religieux, euse. *di monasterò, di convento, conventuale, religioso, sa.*

Μονάστης, ὑσ. solitaire. *solitario.*

Μοναστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'état religieux. *appartenente allo stato religioso.*

Μονάχα, ἐπίρ. seulement. *solamente.*

Μοναχικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. monacal, le. *monacale, monastico, ca.*

Μοναχὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. seul, le. *solò, la.* §. μοναχὸς, ὑσ. καλόγηρος. moine. *monaco, frate.* μοναχὴ, ὑσ. καλογραῖα. nonne, religieuse. *monaca, religiosa.*

Μόνε, ἰδὲ Μονάχα.

Μονέδα, ὑσιασ. monnoye. *moneta.*

Μονεμβασία, ὑσ. malvoisie. *malvagia.*

Μονὴ, ὑσ. monastére. *monasterio.*

Μονογαμία, ὑσ. monogamie. *monogamia.*

Μονόγαμος, ὑσ. monogame, qui se marie une seule fois. *monogamo. che si marita una sola volta.*

Μονογενὴς, ὑσ. fils unique. *figlio unico.*

Μονοκέρατος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui n'a qu'un corne. *colui ò colei che ha un sol corno.*

Μονόκερος, οὐσ. licorne. *liocorno, unicorno.*

Μονόκοιλα, ἐπίθ. d'une portée. *d'un parto.*

Μονοκόμματος, η, ον. ἐπίθ. d'une pièce. *d'un solo pezzo.*

Μονοκοντυλιὰ, ὑσιασ. grille. *ghirigoro.*

Μονομάτι, μονομάτης, μονομάτος, ἰδὲ Μονόφθαλμος.

Μονομαχία, ἡ σιας. duel. *duello*.

Μονομάχος, ὁ σ. duelliste. *duellista, duellante, duellatore*.

Μονομαχῶ, Pʹ. se battre en duel. *duellare*.

Μόνον, ἐπίρ. seulement. *solo, solamente*.

Μονόξυλον, ὁ σ. navire d'une seule voile. *naviglio d'un sol albero*.

Μονόπαιδον, ὁ σ. fils unique. *figlio unico*.

Μονοπάτι, ὁ σ. petite rue. *stradella*.

Μονοπόδαρος, ἐπίθ. qui a un seul pied, *che ha un solo piede*.

Μονόπορτα, ὁ σ. une seule porte. *una sola porta*.

Μονοπωλεῖον, ὁ σ. monopole. *monopolio*.

Μονοπώλης, ὁ σ. monopoleur. *monopolista*.

Μόνος, η, ον. ἐπίθ. seul. le. *solo, la*.

Μονοσύλλαβος, ἐπίθ. monosyllabe. *monosillabo, ba*.

Μονοσπέρου, ἐπι. ὅλον εἰς μίαν φορὰν, tout d'un coup. *in una volta*.

Μονοφαγία, ὁ σ. l'action de manger une seule fois par jour. *il mangiar una sola volta al giorno*.

Μονόφθαλμος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a qu'un oeil. *colui ỏ colei che non ha che un sol occhio, monoculo*.

Μονόχειρα, ἐπίρ. d'une seule main. *d'una sola mano*.

Μονόχειρος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a qu'une main. *colui ỏ colei che ha una sola mano*.

Μονόχορδον, ὁ σ. monocorde. *monocordo*.

Μονοχρώματος, η, ον. ἐπίθ. d'une seule couleur. *d'un sol colore*.

Μονόψυχα, ἐπίρ. unanimement. *unanimamente*.

Μονοψυχία, οὐσ. unanimité. *unanimità*.

Μονόψυχος, η, ον. ἐπίθ. unanime. *unanime*.

Μονύχισμα. ἰδὲ Μουνούχισμα.

Μοϱκος, η, ον. ἐπίθ. foncé, ée. *scuro, ra. cupo, pa*.

Μόϱιον, ὁ σιας. particule. *particola, particella*.

Μορφή, ὁ σ. forme. *forma*.

Μορφιὰ, ἰδὲ Εὐμορφία.

Μόρφωμα, ὁ σ. formation. *formazione*.

Μορφωμένος, η, ον. μετ. formé, ée. *formato, ta*.

Μορφώνω. Pʹ. former, donner la forme. *formare. dar la forma*.

Μοσχάπιδον, μοσχάπιδον, ὁ σ. poire muscade. *pera moscadella*.

Μοσχαράκι, μοσχάϱι, ἰδὲ Μοσχαράκι, μοσχάϱι.

Μοσχάτον, ὁ σ. vin moscat. *moscadello*.

Μόσχωμα. μοσχωμένος, μοσχώνω, κτλ. ἰδὲ Μόσχωμα, μουσχωμένος. κτλ.

Μοσχοβολῶ, Μοσχοβολῶ, ὁ σ. exhaler une bonne odeur, sentir bon. *esalare un odore soave*.

Μοσχοθυμίαμα, ὁ σ. storax. *storace*.

Μοσχοκάρυδον. Μοσχοκάρυδον, ὁ σ. noix muscade. *noce moscada*.

Μοσχοκάρφι, μοσχοκάρφι, ὁ σ. clou de girofle. *garofano*.

Μοσχομηλιὰ, Μοσχομηλιὰ, ὁ σ. pomme muscat. *pomo moscado*.

Μοσχομυϱίζω, Μοσχομυϱίζω, Pʹ. sentir de musc. *odorare, aver odore di muschio*. §. μοσχομυϱίζω, εὐωδιάζω, sentir bon. *aver buon odore*.

Μοσχομυϱίζων. Μοσχομυϱίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui exhale une bonne odeur. *colui ỏ colei che ha buon odore, fragrante*.

Μοσχομύϱισμα, Μοσχομύϱισμα, ὁ σιας. odeur de musc. *odore di muschio*. §. μοσχομύϱισμα, εὐωδία. odeur bonne. *fragranza*.

Μοσχομυϱισμένος, μοσχομυϱισμένος, η, ον. μετ. parfumé, ée. avec du musc. *profumato, ta. con muschio*. §. μοσχομυρισμένος. qui exhale une bonne odeur, qui sent bon. *fragrante, odoroso, sa*.

Μοσχοπόντικον. μοσχοπόντικον, ὁ σ. fouine. *faina*.

Μόσχος, μόσχος, οὐσιας. musc. *muschio*.

Μοσχοσάπουνον, μοσχοσάπουνον. ὁ σ. savon odorant. *sapone odoroso*.

Μοσχοστάφυλον, μοσχοστάφυλον. raisin muscat. *uva moscadella*.

Μοσχοσίταρον. μοσχοσίταρον, μοσχοσίτι, ὁ σ. fenu grec. *fien greco*.

Μοσχάπιδον, μοσχάτον, μοσχοβολῶ, μοσχοκάρυδον, μοσχοκάρφι, μοσχομυϱίζω,

ζω, μοχοπόντικον, μόχος, μοχοσάφυλον, μοχοσίπορον, μοχοσίτι, κτλ'. ἴδε Μοσχάπιδον, κτλ'.

Μόγγρι, ὐσ. congre. *congro*.

Μουγγρίζω, P'. mugir. *muggire*.

Μουγγρίζων, ουσα. μετ. mugissant, te. *mugghiante*.

Μουγγρίσας, σάσα. μετ. celui ou celle qui a mugi. *colui ò colei che ha mugghiato, che ha muggito*.

Μουδαλώνω, κτλ'. ἴδε Μουντζουρώνω, κτλ'.

Μουδιάζω, P'. Ἐν. engourdir. *intormentire, indolenzire*. §. μουδιάζω, P'. οὐδ. demeurer engourdi. *torpere, intormentirsi, intirizzirsi*. §. μοῦ ἐμούδιασαν τὰ δόντια. il m'a gacé les dents. *mi ha allegato i denti*.

Μουδιάζων, ουσα. μετ. qui engourdit. *che fa intormentire*.

Μουδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est resté engourdi. *colui ò colei ch' è intirizzito, intormentito*.

Μούδιασμα, οὐσ. engourdissement. *intormentimento*. §. μούδιασμα τῶν δοντιῶν: agacement. *allegamento di denti*.

Μουδιασμένος, η, ον. μετ. engourdi, ie. *intormentito, ta. indolenzito, ta*. §. δόντια μουδιασμένα. des dents agacées. *denti allegati*.

Μουδιαστὴς, ὐσ. qui engourdit. *che intormenta*.

Μουκαβᾶς, ὐσιας. carton. *cartone*.

Μουλαράκι, ὐσ. petit mulet. *piccolo mulo*.

Μουλάρι, ὐσ. mulet. *mulo*.

Μουλαρίσιος, μουλαρίτικος. ἐπίθ. de mulet. *di mulo*.

Μουλλᾶς, ουσ. molà, cadi d'une province. *mulà, cadi d'una provincia*.

Μοῦλκι, ουσ. possessions, biens. *beni. possessioni*.

Μοῦλος, ἐπίθ. bâtard. de. *bastardo, da*.

Μουλωχτὴς, ὐσ. qui se tait, qui ne parle pas, muet. *mutolo, che tace*.

Μουλωχτὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui se tait. qui se tient coi. *colui ò colei che sta cheto, che non parla*.

Μούλωμα, ὐσ. l'action de se tenir coi. *lo star cheto*.

Μουλωμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se tient coi. *colui ò colei che sta cheto, ta*.

Μουλώνω, P'. se taire. se tenir coi. *tacere. star cheto*.

Μούμια, ὐσ. momie. *mummia*.

Μουμιάζω. P'. devenir momie. *diventar mummia*.

Μουμοῦδι, ἴδε Σπρόφυρα.

Μουνὶ, ὐσιας. la nature de la femme. *la natura della donna, la fica*.

Μουνουχάδι, ὐσ. petit mouton. *piccolo castrato*.

Μουνουχάδικος, ἐπίθ. de mouton. *di castrato*.

Μουνουχίζω, P'. châtrer. *castrare*.

Μουνουχίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui châtre. *colui ò colei che castra*.

Μουνουχίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a châtré. *colui ò colei che ha castrato*.

Μουνούχισμα, ὐσ. l'action de châtrer. *castramento*.

Μουνουχισμένος, η, ον. μετ. châtré, ée. *castrato, ta*.

Μουνοῦχος, ἐπίθ. châtré, eunuque. *castrato, eunuco*.

Μούντζα, ὐσ. nique. *fiche*.

Μουντζούρα, ὐσ. l'action de salir avec de l'encre. *imbrattamento d'inchiostro*.

Μουντζουρωμένος, η, ον. μετ. sali, ie. d'encre. *imbrattato, ta: d'inchiostro*.

Μουντζουρώνω, P'. salir d'encre: *imbrattare d'inchiostro*.

Μουντζουρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sali d'encre. *colui ò colei che ha imbrattato d'inchiostro*.

Μούντζωμα, ουσ. l'action de faire la nique. *il far le fiche*.

Μουντζωμένος, η, ον. ἐπίθ. à qui on a fait la nique. *à cui si son fatte le fiche*. §. μουντζωμένος, περιγελασμένος. bafoué. ée. *schernito, ta*.

Μουντζώνω, P'. faire la nique. *far le fiche, far le castagne, far un manichino*.

Μούργα, ἴδε Ἀμέργη.

Μουρδάρα, ἐπίθ. sale. *sporca*.

Μουρδάρωμα, ὐσ. l'action de salir, salissure. *imbrattamento*.

Μουρδαρωμένος, η, ον. μετ.

sali, ie. *imbrattato, ta. sporcato, ta. insozzato, ta.*

Μυρδαρδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sali. *colui ὴ colei che ha imbrattato, che ha insozzato.*

Μυρδαρδώω. Pʳ. salir. barbouiller. *imbrattare, sporcare. insozzare.*

Μυρδάρης, ὑσ. sale. *sporco.*

Μυρδαριά, ὑσιας. saleté. *sporcizia, sporcheria.*

Μυρδάριχα, ἐπίρ. d'une manière sale. *sporcamente, sozzamente.*

Μυρδάριχος, η, ον. ἐπίθ. sale. *sporco, ca.*

Μύρη, ουσ. visage. *viso.* §. μύρη τῶν ζώων. museau. *grigo, grugno.*

Μυριά, ὑσ. mûrier. *moro.*

Μυρμύρα, ἐπίθ. θηλ. celle qui se plaint. *mormoratrice.*

Μυρμυριάρης, ἐπίθ. murmurateur. *mormoratore.*

Μυρμυρίζω, Pʳ. murmurer. *mormorare.* §. μυρμυρίζω, μεταφ. ψιθυρίζω, barbotter, grogner, marmonner. *borbottare.*

Μυρμουρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui murmure. *colui ὴ colei che mormora.*

Μυρμυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a murmuré. *colui ὴ colei che ha mormorato.* §. μουρμουρίσας, ψιθυρίσας. qui a grogné. qui a marmonné. *che ha borbottato.*

Μυρμύρισμα, ὑσ. murmure. *mormorio.*

Μυρμυριστής, ὑσ. celui qui murmure. *colui che mormora.* §. μυρμουριστής, ψιθυριστής. grogneur. *borbottatore.*

Μῦρον, ὑσ. mûre. *mora.*

Μυρύνα, ουσ. esturgeon. *storione.*

Μυρτάρι. ὑσιας. mortier. *mortajo.*

Μῦσα, ὑσ. muse. *musa.*

Μυσαφίρης, ἐπίθ. étranger, qui est reçu chez quelqu'un. *forestiere.*

Μυσαφίρισσα, ουσ. étrangére. *forestiera.* ἰδὲ Μυσαφίρης.

Μυσαμᾶς, ουσ. toile cirée, cirage. *tela incerata.*

Μυσεῖον, ὑσιασ. muséum. *museo.*

Μυσική, ὑσιας. musique. *musica.*

Μουσικός, ή, όν. ἐπίθ. musique, musical, le. *musico, ca. musicale.*

Μυσχαράκι, ἰδὲ Μουσχαράκι.

Μυσχαρδίω, μουσχαρδίομαι, Pʳ. μεταρίζομαι. badiner. *scherzare, far da giuoco.*

Μυσχάρι, ὑσ. jeune veau. *vitellino.*

Μύσχδωμα, ουσ. l'action d'humecter. *l' umettare.*

Μυσχδωμένος, η, ον. μετ. trempé. ée. abreuvé. ée. imbibé. ée. *inzuppato, ta. intinto, ta. imbevuto, ta.*

Μυσχδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trempé. qui a imbibé. *colui ὴ colei che ha imbevuto, che ha inzuppato.*

Μύσχλωμα, ουσ. l'action de faire mine, de tordre le nez, *il far viso arcigno.*

Μυσχλωμένος, η, ον. μετ. qui fait mine, qui tord le nez. *che fa viso arcigno.*

Μουσχλώνω, Pʳ. faire la mine. tordre le nez. *far viso arcigno.*

Μυσχδώω, Pʳ. tremper, abreuver. imbiber. *inzuppare, intingere, imbevere.*

Μυσχδώων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui trempe. *colui ὴ colei che imbeve.*

Μυσῦδι, ἰδὲ Σισύμι.

Μυσυλί, ὑσ. mousseline. *mussolina.*

Μυσχυλιά, μυσμυλιά, ὑσ. nefflier. *nespolo.*

Μύσχυλον, μύσμυλον. ὑσ. neffle. *nespola.*

Μυστάκα. ὑσ. grande moustache. *gran mustacchi.*

Μυστακάκι, ὑσ. petite moustache. *piccoli mustacchi.*

Μυστακᾶς, ὑσ. celui qui a de grosses moustaches. *colui che ha gran mustacchi.*

Μυστάκι, ὑσ. moustache. *mustacchi.*

Μυσταλευριά, ἰδὲ Μουσόπηττα.

Μυστάρδα, ὑσ. moutarde. *mostarda.*

Μυστερής, ὑσιας. chaland. *avventore.*

Μυστοχοβαλῶ, Pʳ. transportér le moût. *trasportare il mosto.*

Μυστόπηττα, ὑσιας. gâteau fait de moût. *berlinghozzo fatto di mosto.*

Μῦστος, ὑσιας. moût, vin doux. *mosto.*

Μυ-

Μυσεί, ἰδὲ Μισεί.
Μύτσῶμα, μουτσῶω, ἰδὲ Μάδισμα, μαδῶ.
Μύτζωμα. μυτζώνω, ἰδὲ Μύτζωμα, μυτζώνω.
Μυτζυνάρα, ὑσ. gros visage. *visaccio*.
Μυτζυνιά, ὑσιας. γροθιά. gourmade. coup de poing sur le visage. *sgrugnata*, *sgrugnone*.
Μυτζυνιάζω, Pʳ. donner des gourmades. *dar delle sgrugnate*.
Μύτζυνον, ὑσ. groin. museau de cochon, *grugno*, *grifo*. §. μύτζουνον, πρόσωπον, μῦρον. le museau. *grifo*, *volto*.
Μῦτρον, ὑσ. visage. *viso*, *volto*. §. κάμνω μῦτρα. faire face. *far faccia tosta*.
Μυφλύζης, ὑσ. banqueroutier. *fallito*, *decottore*.
Μυφλυζεύω, Pʳ. faire banqueroute. *fallire*.
Μυφλυζιά, μουφλυζλύκι, ὑσιας. faillite, banqueroute. *fallimento*.
Μυφτῆς, ὑσ. le mufti. *il mufti*.
Μύχλα, ὑσ. moisissure, chancissure. *muffa*.
Μυχλιάζω, Pʳ. moisir, se moisir, chancir. *muffare*, *divenir muffato*.
Μυχλιάζων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui chancit. *colui* ἢ *colei che diventa muffato*.
Μυχλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu chanci. *colui* ἢ *colei ch' è divenuto muffato*.
Μυχλίασμα, ὑσ. l'action de se moisir. *il divenir muffo*.

Μουχλιασμένος, η, ον. μετ. moisi, ie. chanci, ie. *muffato*, *ta*. *fracidiccio*, *cia*. §. ὀλίγον τί μουχλιασμένος. un peu moisi, ie. qui commence à moisir. *muffaticcio*, *cia*.
Μύχλιος, ια, ιον. ἐπίθ. chanci, ie. *muffato*, *ta*.
Μόχθος, ὑσ. fatigue. *fatica*.
Μοχλός, ὑσ. verrou. *catenaccio*.
Μπαγιατίζω, Pʳ. devenir vieux, rance. *diventar stantio*.
Μπαγιάτικος, η, ον. ἐπίθ. vieux. rance. croupi. *stantio*.
Μπάγκα, ὑσ. banc pour s' asseoir. *panca*.
Μπαϊλίζω, Pʳ. s' evanouir. *cader in deliquio*.
Μπαΐλισμα, ὑσ. foiblesse, evanouissement. *deliquio*, *svanimento*.
Μπαϊλισμένος, η, ον. μετ. évanoui, ie. tombé, ée en foiblesse. *svenire*, *cadere in deliquio*.
Μπάϊλος, ὑσιας. bailli, l' ambassadeur de Venise à Constantinople. *bailo*.
Μπαϊράκι, ὑσιας. enseigne, drapeau. *insegna militare*.
Μπαϊράμι, ὑσ. baïram. *bajram*.
Μπακαλᾶς, ὑσ. bacaliau. *baccalà*.
Μπακάλης, ὑσ. épicier. *droghiere*.
Μπακαλικόν, ὑσ. épicerie. *spezierie*.
Μπακάμι, ὑσ. sandal. *sandalo*.

Μπακαμιάρης, ἐπίθ. maladif. *malaticcio*.
Μπακλαβᾶς, ὑσ. feuilletage faite avec du miel. *sfogliata fatta di mele*.
Μπακίρι, μπακίρι, ὑσ. cuivre. *bronzo*.
Μπακράτι, ὑσιας. seau. *secchia*.
Μπαχτζές, ὑσ. jardin. *giardino*.
Μπάλα, ὑσ. balle. *balla*.
Μπαλτᾶς, ὑσιας. hache. *scure*.
Μπαλταντζῆς, ὑσ. armé d' une hache. *armato di scure*.
Μπάλωμα, ὑσ. κομματζάλι διὰ μπάλωμα. morceau. *pezzo*. §. μπάλωμα διὰ τὰ παπούτζια, bouts qu' on met à des soulier, à l' endroit, où il sont usés. *taccone*. §. μπάλωμα, τὸ μπαλώνειν. rapiécettage, raccommodage, ravaudage. *rappezzamento*, *raccomodamento*.
Μπαλωματάκι, ὑσ. petit morceau pour raccommoder. *pezzetto per racconciare*.
Μπαλωμένος, η, ον. μετ. ravaudé. ée, rapiécé. ée. raccommodé, ée. *racconciato*, *ta*. *rappezzato*, *ta*. *raccomodato*, *ta*.
Μπαλώνω, Pʳ. ravaudér, rapiécer, raccommoder. *racconciare*, *raccomodare*, *rappezzare*.
Μπαλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ravaudé. *colui* ἢ *colei ch ha racconciato*.
Μπαλωματῆς, μπαλωτής, ὑσ

ὑσ. ravaudeur. *racconciatore*.

Μπαμπάκι, μπαμπακερινός, ἴδε Βαμβάκι, βαμβακερινός.

Μπαμπακᾶς, ὑσ. celui qui vend du coton. *colui che vende cotoni*.

Μπαμπακοκάρυδον, ὑσιας. noix de gossampin. *noce della pianta della bambagia*.

Μπαμπακόσπορος, ὑσ. semence de coton. *seme di cotone, di bambagia*.

Μπαντιέρα, ὑσ. étendard, enseigne. *bandiera*. §. μπαντιέρα τῦ καραβίυ, pavillon. *bandiera di nave*.

Μπάρα, ὑσ. lieux marecageux. *maremma, palude*.

Μπαρδάκι, ὑσιας. bocal. *boccale*.

Μπαρπιέρης, ὑσ. barbier. *barbiere*.

Μπαρμπιερίζω. P'. faire la barbe, *rader la barba, far la barba*.

Μπαρμπιερὸν, ὑσ. boutique de barbier. *barbieria, bottega di barbiere*.

Μπαρμπερίσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a rasé la barbe. *colui ŭ colei che ha fatto la barba*.

Μπαρμπιέρισμα. ὑσ. l'action de raser la barbe. *il far la barba, il radere la barba*.

Μπαρμπιερισμένος, η, ον. μετ. rasé, ée. *raso, sa*.

Μπαρμπένι, ὑσ. barbeau. *barbio*.

Μπαρόνος, ὑσιας. baron. *barone*.

Μπαρότι, ὑσ. poudre à canon. *polvere da schioppo*.

Μπασᾶς, μπασιᾶς, ὑσιας. Bassa. *bassà*. §. μπασσᾶς, ὁ μπασιᾶς τινὸς, maître, *padrone*.

Μπάσι, ὑσιας. *agio, aggio*.

Μπασταρδέμα, ὐσ. abâtardissement. *degenerazione*.

Μπασταρδεμένος, η, ον. μετ. abâtardi, ie. dégénéré, ée. *degenerato, ta. imbastardito, ta*.

Μπασταρδέυω, P'. abâtardir. dégénérer. *degenerare, imbastardire*.

Μπαστάρδικος, η, ον. ἐπίθ. de bâtard. *di bastardo*.

Μπαστάρδος, ὑσιας. νόθος. bâtard. *bastardo*.

Μπαστιμέντον, ὐσ. bâtiment, navire. *bastimento naviglio*.

Μπαστύνι, ὑσ. bâton. *bastone*. §. μπαστύνια. bâtons. *bastoni*.

Μπάτζες, ὐσ. soufflet, *schiaffo, ceffata*.

Μπαχτζίσι, ἴδε Πεσκέσι, Δῶρον, κτλ.

Μπεγεντῶ, P'. daigner. *deguarsi*.

Μπεζεβένης, ὐσ. maquereau, *ruffiano*.

Μπεζερίζω, P'. s'ennuyer. *stufarsi, annojarsi*.

Μπεζερίσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui s'est ennuyé. *colui ŭ colei ch' è stuccato, stufato*.

Μπεζέρισμα, ὑσ. dégout. satiété. *stucchevolezza*.

Μπεζερισμένος, η, ον. μετ. dégoûté, rassasié, ée. *stucco, ca. stuccato, ta. stufo, fa*.

Μπεζεστένι, ὑσ. bezestan, marché public. *bezestan. il mercato*.

Μπέης, ὑσ. bei. *bei*. §. ὁ μπέης τῆς Βλαχίας. le Vayvode; le Prince de Vallachie, il Vaivoda. *il Principe di Vallachia*.

Μπεκιάρης, ἐπίθ. célibataire. *celibe*.

Μπεκρηλίκι, ὑσ. ivrognerie. *ubbriacchezza*.

Μπεκρῆς, ὐσ. biberon. ivrogne. *ubbriacone*.

Μπελιᾶς, ὐσ. embarras, facherie. *briga, impiglio*.

Μπελιαυρωντίζω, P'. être importuné, embarrassé. *esser importunato, imbarazzato*.

Μπέλκι. ὐσ. peut-être. *forse, può essere*.

Μπενίσι, ὐσ. habit de dessus. *soprauveste*.

Μπενενέι, ὑσ. habit de dessus fourré. *soprauveste foderata*.

Μπερδεύω. ἴδε Μπερδέυω.

Μπερδὲς, ὐσιας. rideau. *cortina*.

Μπερδεθεὶς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été embrouillé. *colui ŭ colei ch' è stato imbrogliato, intrigato*.

Μπέρδεμα, ὑσ. embrouillement, garbuge. *garbuglio, imbroglio*.

Μπερδεμένος, η, ον. μετ. embrouillé, ée. *imbrogliato, ta*.

Μπερδεύσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a embrouillé. *colui ŭ colei*

che ha imbarazzato, imbrogliato.

Μπερδέυσιά, ὑσ. embrouillement, garbuge. *garbuglio, imbroglio.*

Μπερδεσιάρης, ὑσ. ardelion, intrigant. *faccendiere.*

Μπερδεσιάρισσα, ουσ. intrigante. *faccendiera.*

Μπερδέυω, Pʹ. embrouiller. *imbrogliare. intrigare.* §. μπερδέυω μίαν ὑπόθεσιν, embrouiller une affaire. *mettere in garbuglio.*

Μπερδέυων, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui embrouille. *colui ὴ colei che imbroglia, che ingarbuglia.*

Μπερχέτι, ὑσ. abondance. *abbondanza.* §. μπερχέτι, ἐπίρ. à foison. *in abbondanza.*

Μπεχλιβάνης, ὑσ. batteleur. *cantambanco, saltimbanco.*

Μπῆγμα, ὑσ. l'action de ficher. *ficcamento.*

Μπηγμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. enfoncé, ée. *ficcato, ta.*

Μπήγω, Pʹ. ficher, enfoncer. *ficcare.*

Μπήγων, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui fiche. *colui ὴ colei che ficca.*

Μπήξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a fiché. *colui ὴ colei che ha ficcato.*

Μπήξιμον, ουσ. l'action de ficher. *ficcamento.*

Μπήχνω, ἰδὲ τὸ πήγω.

Μπιμπικας, ουσ. ciron. *pedicello.*

Μπιμπίλα, ὑσιας. bord. ourlet. *orlo, orlatura.*

Μπιμπίλωμα, ὑσιας. l'action de border. *l'orlare.*

Μπιμπιλωμένος, η, ον. μετ. ourlé, ée. bordé. ée. *orlato, ta.*

Μπιμπιλώνω, Pʹ. ourler, border. *orlare, fare l'orlo.*

Μπιμπιλώνων, ουσα. μετ celui ὴ celle qui ourle. *colui ὴ colei che orla.*

Μπιμπιλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ourlé. *colui ὴ colei che ha orlato.*

Μπιμπιλωτὴς, ουσ. celui qui ourle. *colui che orla.*

Μπιμπιλώτρα, ὑσ. celle qui ourle. *colei che orla.*

Μπίρα, μπίβα, ὑσ. bière, *birra.*

Μπλάστρης, μπλάστρι, ὑσ. emplâtre. cataplasme. *empiastro.*

Μπλάστρωμα, ὑσ. l'action de mettre un cataplasme. *impiastramento.*

Μπλαστρωμένος, η, ον. μετ. emplâtré, ée. *impiastrato, ta.*

Μπλαστρώνω, Pʹ. appliquer un emplâtre. *impiastrare, applicar un cataplasma.*

Μπλαστρώνων, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui applique un emplâtre. *colui ὴ colei che applica un impiastro.*

Μπλαστρώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a appliqué un emplâtre. *colui ὴ colei che ha applicato un impiastro.*

Μπλέκω, κτλ. ἰδὲ Ἐμπλέκω, κτλ.

Μπογάδα, ὑσιας. lessive. *bucato.*

Μπογάζι, ουσ. détroit de mer. *stretto di mare.*

Μπόγι, ουσ. taille, stature. *statura.*

Μπογιά, ὑσ. couleur. *colore.*

Μπογιατζῆς, ὑσιας. teinturier. *tintore.*

Μπογιατίζω, Pʹ. teindre. *tignere.*

Μπογιατίζων, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui teind. *colui ὴ colei che tinge.*

Μπογιατίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a teint. *colui ὴ colei che ha tinto.*

Μπογιάτισμα, ουσ. l'action de teindre. *il tignere.*

Μπογιατισμένος, η, ον. μετ. teint, te. *tinto, ta.*

Μποζάς, ουσιας. boisson d'eau de millet. *bevanda d'acqua di miglio.*

Μποκασί, ουσ. sorte de toile de coton. *bucherame, sorta di tela di bambagia.*

Μπόλι, ουσ. ente, *innesto.*

Μπόλια, ὑσ. voile de tête. *velo da coprir la testa.*

Μπολιάζω, Pʹ. διὰ τὰ δένδρα λέγεται, enter, greffer. *annestare.* καὶ διὰ ταῖς εὐλογιαῖς. inoculer. *inoculare.*

Μπόλιασμα, ὑσ. l'action d'enter, de greffer. *l'annestare.* §. μπόλιασμα τῆς εὐλογιᾶς, inoculation. *innoculazione.*

Μπολιάσας, ασα. μετ. διὰ τὰ δένδρα, celui ὴ celle qui a enté. *colui ὴ colei che ha annestato.* §. μπολιάσας διὰ ταῖς εὐ-

ἐλογιαῖς, celui ἢ celle qui a inoculé. *colui ἢ colei che ha inoculato.*

Μπολιασμένος, η, ον. μετ. διά τὰ δένδρα. enté. ée. *annestato, ta.* §. μπολιασμένος διά ταῖς ἐλογιαῖς, inoculé. ée. *inoculato, ta.*

Μπόμπα, ἡσιας. bombe. *bomba.*

Μπομπάρδα, ὁσ. bombarde. *bombarda.*

Μπομπαρδάρης, ὁσ. bombardier. *bombardiere.*

Μπομπαρδάρω, Ρ'. bombarder. *bombardare.*

Μπορετός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ. faisable, facile, aisé, ée. *fattibile, fattevole.*

Μπορῶ, Ρ'. pouvoir. *potere.* ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Μπεσκίι, οὐσ. bastion, boulevart, rempart. *bastione.*

Μπότζα, οὐσ. bouteille. *fiasco.*

Μπυδρύμι, ἰδὲ Πυδρύμι.

Μπυκιά, ἡσιας. bouchée. *boccone, boccata.*

Μπυκυτάκι, ὁσ. petit morceau. *bocconcino.*

Μπυκούνι, ὁσ. morceau, bouchée. *boccone.*

Μπούκωμα, οὐσ. l'action de mettre quelque chose dans la bouche de quelqu'un. *l' imboccare.*

Μπυκωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle à qui on a mis quelque chose dans la bouche. *imboccato.*

Μπυκώνω. Ρ'. mettre quelque chose dans la bouche de quelqu'un. *imboccare.*

Μπυκωσιά, ὁσ. bouchée. *boccata.*

Μπυλύκι, οὐσ. sédition. *sedizione.*

Μπυμπύκι, οὐσ. bouton. *boccia, bottone.*

Μπυμπυκιάζω, Ρ'. rejetter des boutons. *mandar fuori de' bottoni.*

Μπυμπύκιασμα, ὁσ. l'action de pousser de boutons. *il gettar bocciuoli.*

Μπυρίκι, οὐσ. tourtelette. *tortello.*

Μπυρλιάζω, Ρ'. enfiler. *infilzare.*

Μπυρλιάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui enfile. *colui ἢ colei che infilza.*

Μπυρλιασας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enfilé. *colui ἢ colei che ha infilzato.*

Μπύρλιασμα, ὁσ. l'action d'enfiler. *infilzamento.*

Μπυρλιασμένος, η, ον. μετ. enfilé. ée. *infilzato, ta.*

Μπυρλιαςής, ἡσιας. celui qui enfile. *colui che infilza.*

Μπυρλιάςρα, ὁσ. celle qui enfile. *colei che infilza.*

Μπύσυλας, ὁσ. ἡ ναυτική πυξίς. bussole. cadran de mer. *bussola.*

Μπυφῦνος, οὐσ. boufon. *buffone.*

Μπρέ, μόριον ἐπὶ θαυμασμῦ. ha! ho! diantre. *diaccine.* §. μωρέ, μόριον κλητικόν. holà. *olà.*

Μπρίκι, οὐσ. coquemar. *cocoma.*

Μπρισίμι, ὁσ. fil d'or. *filo d'oro.*

Μπροστά, μπροστινά, μπροστά, ἰδὲ Ἐμπρός, ἐμπροστά, κτλ.

Μπροστινός, μπροστινός, ἰδὲ Ἐμπροστινός.

Μπροστέλι, οὐσ. bavette. *bavaglio.*

Μπρῦντζος, οὐσ. cuivre. *bronzo.*

Μπρύντζινος, η, ον. ἐπίθ. de cuivre. *di bronzo.*

Μυάζω, Ρ'. éventer. *ventilare.*

Μυαλός, ἰδὲ Μυελός.

Μυαςῆρι, οὐσ. éventail. *ventaglio.*

Μύγα, ὁσ. mouche. *mosca.*

Μυγιαςῆρι. ἰδὲ Μυαςῆρι.

Μυγόχεσμα, ὁσ. chiure. *cacata di mosche.*

Μύδι, οὐσ. telline. *tellina.*

Μυελός, ὁσ. cerveau. *cervello.* §. μυελός ὅπου εἶναι εἰς τὰ κόκκαλα. moëlle. *midolla.*

Μυζίθρα, ἡσιας. recuite. *ricotta.*

Μυθικός, ή, όν. ἐπίθ. fabuleux, euse. *favoloso, sa.*

Μυθολογία, ὁσ. mythologie. *mitologia.*

Μυθολογικόν, ὁσ. recueil de fables. *raccolta di favole.*

Μυθολογικῶς, ἐπίρ. fabuleusement. *favolosamente.*

Μυθολόγος, ὁσ. fabuliste. *favoleggiatore.*

Μυθολογύμενος, ἐπίθ. conteur, euse. de sornettes. *favoleggiatore, trice.*

Μυθολογῶ, Ρ'. conter des fables. *favoleggiare.*

Μυθοποιία, ὁσ. composition

tion de fables. *componimento di favole*.

Μυθοποιός, ὑσ. compositeur de fables. *compositore di favole*.

Μῦθος, ὑσ. fable. conte. *favola*. §. μικρὸς μῦθος. petite fable. *favoletta*. §. διηγῦμαι μύθυς. conter des fables. *favoleggiare*, *raccontar delle favole*.

Μυθώδης, ἐπίθ. fabuleux. euse. *favoloso*, *sa*.

Μυλαύλακον, ὑσ. le toyau d'un moulin. *il canal del molino*.

Μυλόπετρα, ὑσ. meule de moulin. *pietra da molino*, *macine*, *macina*.

Μῦλος, ὑσ. moulin. *molino*.

Μυλωνᾶς, ὑσ. meunier. *mulinaro*, *mugnajo*.

Μυλωνιάτικον, ὑσιαϛ. ce-qu'on paye pour le moulage. *quel che si paga per la macinatura*.

Μύξα, ὑσ. morve, morveau. *moccio*. §. ἐβγάζω τὴν μύξαν. se moucher. *soffiarsi il naso*.

Μυξερός, ἡ, όν. ἐπίθ. plein, ne. de morve. *pieno*, *na*. *di moccio*.

Μυξιάρης. ὑσ. morveux. *moccicoso*.

Μυξομπέτυλον, ὑσ. mouchoir. *fazzoletto di naso*, *moccichino*.

Μυξώδης, ἐπίθ. morveux, euse. *moccicoso*, *sa*. *moccioso*. *sa*.

Μυξώνω. P'. λερώνω ἀπὸ μύξαις. salir de morve. *imbrattare di mocci*.

Μύρια, ὑσ. ἀναρίθμητα. sans nombre. *innumerabilmente*, *senza numero*.

Μυριάδα, ὑσ. dix milles. *dieci migliaja*.

Μυρίζω, P'. ὀσφραίνομαι. flairer. *fiutare*, *odorare*. §. μυρίζω, ἔχω μυρωδιά. sentir. *aver odore*. §. μυρίζει ἀπὸ κρασί, il sent le vin. *ha odore di vino*. §. αὐτὸς μυρίζει ἀπὸ σκόρδον. il put l'ail. *puzza d'aglio*. §. μῦ μυρίζει. μοὶ φαίνεται. il me semble. *mi pare*.

Μυρίζων, ὑσα. μετ. ὅσις ὀσφραίνεται. celui ὂ celle qui flaire. *colui ὂ colei che fiuta*, *fiutante*. §. μυρίζων, ὅστις ἔχει μυρωδιάν. celui ὂ celle qui sent. *colui ὂ colei che ha odore*.

Μύριος, η, ον. ἐπίθ. dix mille. *dieci mila*. §. μύριος. ἀναρίθμητος. innombrable. *innumerabile*.

Μυρίσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a flairé. *colui ὂ colei che ha odorato*.

Μυρισμένος, η, ον. μετ. senti. ie. *odorato*, *ta*.

Μυριστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. odoriférant. te. *odoroso*, *sa*. §. μυριστικά. odeurs. *odori*.

Μυρμιγκάκι. ὑσ. petite fourmi. *formichetta*, *formicola*.

Μυρμίγκι, μύρμιγκας, μύρμιγξ, ὑσ. fourmi. *formica*. §. μικρὸν μυρμίγκι. petite fourmi. *formichetta*. §. μεγάλον μυρμίγκι. grosse fourmi. *formicone*.

Μυρμιγκιά, ἰδὲ Μυρμιγκοφωλιά.

Μυρμιγκιάζω, P'. fourmiller. *formicare*.

Μυρμιγκοφωλιά, ὑσ. fourmiliére. *formicajo*.

Μύρον. ὑσ. onguent. *unguento*. §. τὸ ἅγιον μύρον. chrême. *cresima*.

Μύῤῥα, ὑσ. myrrhe. *mirra*.

Μυρτιά, μύρτος, ὑσιαϛ. myrte. *mortella*.

Μυρτότοπος, ὑσ. lieu plein de mirtille. *luogo pieno di mortella*.

Μυρωδάτος, η, ον. μετ. odoriférant. te. *odorifero*, *ra*.

Μυρωδιά, ὑσ. odeur. *odore*. §. αἰσθάνομαι τὴν μυρωδιάν. sentir l'odeur. *sentir l'odore*.

Μυρωδικός, ἡ, όν. ἐπίθ. odoriférant, te. *odorifero*, *ra*. §. μυρωδικά. odeurs. senteurs, *odori*.

Μύρωμα, ὑσ. l'action de confirmer. la confirmation. *la cresima*, *il cresimare*.

Μυρωμένος, η, ον. μετ. confirmé. ée. *cresimato*, *ta*.

Μυρώνω. P'. confirmer. *cresimare*.

Μυρώνων, μετ. qui confirme. *che cresima*.

Μυρώσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a confirmé. *colui ὂ colei che ha cresimato*.

Μύρωσις, ὑσ. la confirmation. *la cresima*.

Μυσαρός, μυσερός, ἐπίθ. haïssable. *odioso*, *sa*.

Μυσταγωγία. ὑσ. mystagogie. *mistagogia*.

Μυςαγωγικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. mystagogique. *mistagogico, ca.*

Μυςαγωγὸς, ὀυσ. mystagogue. *mistagogo.*

Μυςαγωγῶ, Ρ'. initier. *Iniziare.*

Μυςάκι, ουσ. moustache. *mostacchio.*

Μυςήρδυμα, ὀυσ. confidence. *confidamento.*

Μυςηρδυμένος, η, ον. μετ. confié. ée. *confidato, ta.*

Μυςηρδύομαι. Ρ'. se confier. *confidarsi.*

Μυςήριον. ουσ. mystère. *misterio.* §. μυσήριον, κρύφιον, secret. *secreto.*

Μυςηριώδης, ἐπίθ. mystérieux, euse. *misterioso, sa.*

Μυςικὰ, ἰδὲ Μυςικῶς, κρυφίως.

Μυςικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. mystique. *mistico, ca. figurale.* §. μυςικὸς, κρύφιος, secret. te. *secreto, ta.* §. μυςικὸς, ὀυσ. secrétaire. *segretario.*

Μυςικῶς, ἐπίθ. mystiquement. *misticamente, figuralmente.* §. μυςικῶς, κρυφίως. secretement. *segretamente.*

Μυῶν, ουσ. muscle. *muscolo.*

Μώρα, ὀυσ. négresse. *mora.* §. μώρα, ἐφιάλτης. incube. *incubo.*

Μωρὰ, ἐπίρ. sottement. *scioccamente.*

Μωραίνω. Ρ'. rendre fou. *far divenir sciocco, pazzo, infatuare.* §. μωραίνω, ουδ. devenir fou, sot. *divenir sciocco, impazzare.*

Μώραμα, ὀυσ. l'action de devenir fou, sot. *il divenir sciocco, l'impazzare.*

Μωραμένος, η, ον. μετ. infatué. ée. fol. le. *infatuato, ta. impazzato, ta.*

Μωράνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a rendu fou. *colui ἢ colei che ha infatuato; che ha fatto impazzare.*

Μωρανθεὶς, ἑῖσα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu sot, qui a perdu l'esprit. *colui ἢ colei ch' è divenuto sciocco; che ha perduto il cervello.*

Μωρὶ, μωρὴ, ἰδὲ Μωρός.

Μωρία, ὀυσ. folie. sottise. fatuité. *pazzia, sciocchezza, fatuità, insania.*

Μωρολογία, ουσ. niaiseries. *fratche.*

Μωρολόγος, ἐπίθ. qui dit des sottises, des niaiseries. *che dice delle sciocchezie.*

Μωρολογῶ, Ρ'. dire des sottises, des niaiseries. *parlar scioccamente, stolidamente.*

Μωροπαίδι, ὀυσ. enfant innocent. *fanciullo innocente: semplice.*

Μωροπίςευτος, ἐπίθ. crédule. *credulo, la.*

Μωρὸς, η, όν. ἐπίθ. potte. fol, le. stupide. *sciocco. ca. pazzo, za. stolido, da.*

Μῶρος, ἐπίθ. négre. *negro.* §. μωρὲ, μωρὴ, ὅταν κράξῃ τινάς. o tu. o vous. *o tu, o voi.*

Μωρέτζικος, η, ον. ἐπίθ. un petit étourdi. *fraschettino.*

N

Νά. μόριον ἀριστιθέμενον τῷ Ἀπαρεμφάτῳ καὶ αἰτί τοῦ νά. à; de. *a, di.* §. νὰ, ἰδὲ. voilà. voici. *ecco.* §. νά με ἰδὼ. me voici. *eccomi.* §. νὰ, ἔπαρε, tiens, prenez. *ecco, prendi.* §. νὰ, ἴνα, que. *che.*

Νάζι, ὀυσ. ἰδὲ Καμώση.

Ναὶ, ἐπίρ. ouï; *si.* §. ναὶ βέβαια, ouï-da. *si certo.* §. μὰ τὸ ναί. en verité. *in verità.*

Ναΐδα, ἰδὲ Νεραΐδα.

Ναΐπης, ουσ. lieutenant d'un Cadi. *luogotenente di un Cadi.*

Ναίσκε, ἐπίρ. ouï-da, *si certo.*

Νάμα, καὶ νάμμα, ὀυσ. liqueur. *liquore.* καὶ νάμμα διὰ τὴν λειτουργίαν. le vin qui serve pour la messe. *il vino che serve per la messa.*

Νιά, ὀυσ. dodo. *nanna.*

Νανερίζω, Ρ'. faire dodo, bercer. *far la nanna, cullare.*

Νανερίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui berce. *colui ἢ colei che culla.*

Νανερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bercé. *colui ἢ colei che ha cullato.*

Νανέρισμα, ὀυσ. l'action de faire dodo. *il far la nanna, il cullare.*

Νανερισμένος, η, ον. ὡς τὸ, παιδὶ νανερισμένον. enfant bercé. *cullato.*

Να-

Νανανιστά, ἐπίρ. en berçant. *cullando*.

Νανανιστής, ὑσ. celui qui fait dodo, qui berce. *colui che fa nanna, che culla*.

Νανανίστρα, ὑσ. celle qui fait dodo, qui berce. *colei che fa nanna, che culla*.

Νάνος, ουσ. nain. bambouche, pygmée. *nano. pigmeo*.

Ναός, ὑσ. temple. *tempio*.

Νάρδος, ὑσ. nard. *nardo*.

Νάρθηκας, νάρθηξ, ουσ. lieu sacré d'une église. *luogo sagro d'una chiesa*.

Νάρκη, ὑσιας. assoupissement. *sopore*.

Νάρκισσος, ουσ. narcisse. *narciso*.

Νάρκωμα, ουσ. l'action d'assoupir. *l'assopire, assopimento*.

Ναρκώνω, Pʳ. assoupir. *sopire*.

Ναρκωτικός, ή, όν. ἐπίθ. soporifique, assoupissant, *narcotico, ca. soporifero, ra*.

Ναυαγήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fait naufrage. *colui ò colei che ha naufragato*.

Ναυάγιον, ὑσ. naufrage. *naufragio*.

Ναυάρχης, ουσ. amiral. *ammiraglio*.

Ναύκληρος, ὑσ. capitaine de vaisseau. *capitano di nave*.

Ναῦλος, ὑσ. nolis, fret. *nolo*.

Ναυλωθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été freté. *colui ò colei ch'è stato noleggiato*.

Ναύλωμα, ὑσ. affrétément, nolissement. *noleggio, il noleggiare*.

Ναυλωμένος, η, ον. μετ. affrété. ée. *noleggiato, ta*.

Ναυλώνω, Pʳ. affréter, noliser, fréter. *noleggiare*.

Ναυλώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui frete. *colui ò colei che noleggia*.

Ναυλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a freté. *colui ò colei che ha noleggiato*.

Ναυλωτής, ουσ. affréteur. *noleggiatore*.

Ναύσταθμος, ουσ. darse. *darsena*.

Ναύτης, ὑσιας. marinier. *marinajo*.

Ναυτική, ὑσ. l'art de la navigation. *la nautica*.

Ναυτικός, ή, όν. ἐπίθ. nautique. *nautico, ca*. §. τὸ ναυτικόν. fret, nolis. *nolo*.

Νέα, ἐπίθ. jeune. *giovane*.

Νεανίς, ουσ. jeune fille. *ragazza giovine*.

Νεανίσκος, ὑσ. jeune enfant. *fanciullo giovane*.

Νεαρά, ἐπίθ. nouvellement, récemment. *recentemente, poco fa*.

Νεαρός, ή, όν. ἐπίθ. nouveau. *novello*. §. αἱ νεαραί. les nouvelles. *le novelle*.

Νεός, ἰδὲ Νέος.

Νεότης, ουσιας. jeunesse. *giovinezza*.

Νεκροκρέβατον, ουσ. cercueil. biére. *feretro*.

Νεκρομαντεία, ὑσ. nécromancie. *negromanzia*.

Νεκρομάντης, ουσ. necromancien. *negromante*.

Νεκρομάντισσα, ὑσ. nécromancienne. *negromantessa*.

Νεκρομαντικός, ή, όν. ἐπίθ. de nécromancie. *di negromanzia, negromantico, ca*.

Νεκρός, ή, όν. ἐπίθ. mort, te. inanimé. ée. *morto, ta. inanimato, ta*.

Νεκροσέντουχον, ἰδὲ Νεκροκρέβατον.

Νέκρωμα, ὑσιας. l'action d'arracher l'ame. *il disanimare*.

Νεκρωμένος, η, ον. μετ. inanimé, ée. *inanimato, ta*.

Νεκρώνω, Pʳ. arracher l'ame. *disanimare*. §. νεκρώνω τὴν σάρκαν. macérer, mortifier. *macerare*. §. νεκρώνω τὰ πάθη, καταδαμάζω, dompter ses passions. *domare le proprie passioni*.

Νεκρώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a arraché l'ame, *colui ò colei che ha disanimato*. §. νεκρώσας τὴν σάρκαν. qui a maceré, qui a mortifié. *che ha mortificato, macerato*. §. νεκρώσας τὰ πάθη. qui a dompté les passions. *che ha domato le sue passioni*.

Νέκρωσις, ὑσιας. l'action d'arracher l'ame. *il disanimare*. §. νέκρωσις τῆς σαρκός. macération. mortification. *macerazione, mortificazione*.

Νεκρώσιμος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui appartient aux morts. *appar-*

te-

tenente a' morti. §. ἀκολουθία νεκρώσιμος. office des mortes. *officio de' morti*.

Νέκταρ, ὐσ. nectar. *nettare*.

Νενοθόμενος, ἰδὲ Νοθόμενος.

Νεόβλαστος, η, ον. μετ. qui a bourgeonné nouvellement. *che ha germogliato di fresco*.

Νεόγαμπρος, ἐπίθ. nouveau marié. *sposo novello*.

Νεογεννημένος, η, ον. ἐπίθ. né, ée. de nouveau, nouveau, né. *nuovo nato, ta*.

Νεοκαμωμένος, η, ον. μετ. nouvellement fait, te. *di fresco fatto, ta*.

Νεόκαστρον, ουσ. la nouvelle forteresse. *la nuova fortezza*.

Νεοκάτοικος, ἐπίθ. habité, ée. nouvellement. *abitato novellamente*.

Νεοκομμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement coupé, ée. *tagliato, ta. novellamente*.

Νεόκτιστος. ἐπίθ. bati, ie. nouvellement. *fabricato, ta. novellamente*.

Νεολαβωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement blessé, ée. *ferito, ta. di fresco*.

Νεομαζωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement recueilli, ie. *novellamente raccolto, ta*.

Νεομηνία, ὐσ. neoménie. *neomenia*.

Νέον, ὐσ. nouvauté. *novità*. §. νέα. nouvelles. *novità, novelle*.

Νεονύμφη, ουσ. nouveau mariée. *sposa novella*.

Νεόνυμφος, ουσ. nouveau marié. *sposo novello*.

Νεοπλουτήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a été enrichi de peu de temps. *colui ŭ colei ch' è stato arricchito da poco tempo*.

Νεόπλουτος, ἐπίθ. parvenu. qui a fait fortune. qui est riche de peu temps. *uomo che ha fatto fortuna, ŭ chè ha ammassato ricchezze da poco tempo*.

Νεοπλυμένος, η, ον. μετ. nouvellement lavé. ée. *lavato, ta. di fresco*.

Νεοποτισμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ ζῶα. nouvellement abreuvé. ée. *novellamente abbeverato, ta*. §. διὰ τλὼ γλῶ, κτλ. nouvellement arrosé, ée. *novellamente adacquato, ta*.

Νέος, α, ον. ἐπίθ. jeune. *giovane*. §. νέος, καινούριος, nouveau. elle. neuf. ve. *novello, la. nuovo, va*.

Νεοσκαμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement creusé, ée. *scavato, ta. di fresco*.

Νεοσκοτωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement tué, ée. *ucciso, ta. di fresco*.

Νεοτελειωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement fini, ie. *novellamente finito, ta*.

Νεοτυπωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement imprimé. ée. *novellamente stampato, ta*.

Νεούτζικος, η, ον. ἐπίθ. très-jeune. *giovanetto, molto giovane*.

Νεόφυτος, ουσ. nouveau converti, néophyte. *neofito*.

Νεοφώτιστος, η, ον. ἐπίθ. nouveau illuminé. nouveau converti. *cristiano novellamente illuminato, novellamente convertito*.

Νεοχαλασμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement gâté. ée. ruiné. ée. *novellamente guastato, ta. rovinato, ta*.

Νεοχειροτονημένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement ordonné. ée. *novellamente ordinato, ta*.

Νεραγώγι, ουσ. conduit d' eau. *condotto d' acqua*.

Νεραΐδα, νεραΐς, ουσ. néréide. *nereide*.

Νεράκι, ουσ. eau. *acqua*. §. νεράκι τρεχάμενον. petit ruisseau. *acquettina*.

Νεράντζι, ὐσιασ. orange. *melarancia*.

Νεραντζιά, ὐσ. oranger. *melarancio*.

Νεραντζόζουμον, ὐσιασ. suc d'orange. *suco di melarancia*.

Νεραντζόπετζον, ὐσ. écorce d' orange. *scorza di melarancia*.

Νεραντζόφυλλον, ὐσ. feuille d' oranger. *foglia di melarancio*.

Νεροβάρελον, ὐσιασ. baril pour l'eau. *barile per acqua*.

Νεροδοχεῖον, ὐσ. citerne. *cisterna*.

Νεροκαύκιον, ουσ. bocal. *boccale*.

Νε-

Νεροκαπβασιά, ὑσ. lavasse. *acquazzone*.

Νεροκυβάλημα, οὐσ. l'action de porter de l'eau. *il portar acqua*.

Νεροκουβαλητής, οὐσ. porteur d'eau. *che porta l'acqua*.

Νεροκυβαλῶ. Pʳ. porter de l'eau. *portar dell' acqua*.

Νερόκρασον, οὐσ. vin mêlé avec de l'eau. *vino meicolato con acqua*.

Νερολύλουδον, οὐσ. fleur d'eau. *fiore d'acqua*.

Νερομάζωμα, ὑσ. marais. *acquitrino*.

Νερόμυλος, ὑσ. moulin à eau. *mulino per acqua*.

Νερὸν, οὐσ. eau. *acqua*. §. τὸ ἰξεύρω ὡσὰν τὸ νερόν. savoir une chose sur le bout du doigt. *saper una cosa su per le dita*. νερὸν καὶ τὸ οὖρος. urine. *orina*. §. ἄφησέ με νὰ κάμω τὸ νερόν μυ. laissez moi pisser, ῆ lacher mon eau. *lasciatemi orinare*, ῆ *spander l'acqua*.

Νεροπίθαρον, ὑσ. cruche à eau. *giarra d'acqua*.

Νερόπλυμα, ὑσ. l'action de laver avec de l'eau. *il lavare con acqua*.

Νεροπλυμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. avec de l'eau, ῆ dans l'eau. *lavato, ta. con acqua*, ῆ *nell' acqua*.

Νεροπλυνῶ, Pʳ. laver avec de l'eau, ῆ dans l'eau. *lavar con acqua*, ῆ *nell' acqua*.

Νεροποντιά, ὑσ. lavasse, grosse pluie. *acquazzone*.

Νεροποντίζω, Pʳ. inonder. *inondare*.

Νερουλιάζω, Pʳ. devenir liquide comme l'eau. *diventar liquido come l'acqua*.

Νερυλιασμένος, η, ον. μετ. devenu, ue. liquide comme l'eau. *divenuto, ta. liquido come l'acqua*.

Νερουλός, ὴ, όν. ἐπίθ. aqueux, euse. qui est comme l'eau. *ch' è come l'acqua, acquidoso, sa*.

Νερουλύτζικος, η, ον. ἐπίθ. qui approche de l'eau. *che si avvicina, che rassomiglia all' acqua*.

Νερόφιδον, ὑσιας. serpent d'eau. *serpente d'acqua*.

Νεροχιόνον, οὐσ. eau de neige. *acqua di neve*.

Νεροχύτης, οὐσ. lavoir, évier. *lavatojo, acquajo*.

Νερόψωμον, ὑσιας. eau et pain. *acqua e pane*.

Νέρωμα, ὑσ. l'action de mettre de l'eau dans le vin. *il mettere dell' acqua nel vino*.

Νερωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée. avec de l'eau. *misto. sta. coll' acqua*. §. κρασὶ νερωμένον. vin trempé. *vino adacquato*.

Νερώνω, Pʳ. mettre de l'eau dans quelque chose. *metter dell' acqua in qualche cosa*.

Νεῦμα, ὑσ. signe. *cenno*.

Νευράκι, ὑσ. petit nerf. *nervetto, piccolo nervo*.

Νεῦρον, ὑσ. nerf. *nervo*.

Νευρώδης, ἐπίθ. nerveux, euse. *nervoso, sa*.

Νεύσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a fait signe. *colui* ῆ *colei che ha fatto segno*.

Νεύσιμον, νεῦσις, οὐσιας. signe. *cenno*.

Νεύω, Pʳ. faire signe. *far cenno*.

Νέφαλον, ὑσιας. nuage. *nuvola*.

Νεφαλώδης, ἐπίθ. couvert, te. de nuages. *nuvoloso, sa*.

Νεφρίτης, οὐσ. néphrétique. *nefretica, nefritide*.

Νεφρὸν, ὑσ. rein. *rene*.

Νεωστὶ, ἐπίρ. récemment. nouvellement. *frescamente, recentemente*.

Νεώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-jeune. *giovanissimo. ma*. §. νεώτατος, πολὺ νεαρὸς. très-recent. te. *recentissimo, ma*.

Νεώτερος, ἐπίθ. plus jeune. *più giovane*. §. νεώτερος, πλέον νεαρὸς, πλέον φρέσκος, πλέον τωρινός, πλέον πρόσφατος? ... πλέον τωζέδικος, plus recent, te. *più recente*.

Νεωτερίζω. Pʳ. introduire des nouveautés. *innovare*.

Νεωτερίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui introduit des nouveautés. *colui* ῆ *colei che introduce delle novità*.

Νεωτερίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a fait des nouveautés. *colui* ῆ *colei che ha fatto delle novità*.

Νεωτέρισμα, νεωτερισμὸς, οὐσ. innovation. *innovazione*.

Νεωτεριστής, οὐσ. innovateur. *innovatore*.

Νεοφανὴς, ἐπίθ. qui vient de

de paroître. *recentemente apparito.*

Νῆμα, ὑσ. fil. *filo.*

Νήπιον, ὑσ. petit enfant. *bambino.*

Νηπιότης, τὑσ. enfance. *infanzia.*

Νησὶ, νησίον, οὐσ. île. *isola.*

Νησάκι, ὑσ. îlot, petite île. *isoletta.*

Νησιώτης, οὐσ. insulaire.

Νησιώτης, οὐσ. insulaire. *isolano.*

Νῆσσα, ὑσ. canard. *anitra.*

Νησσάριον, οὐσ. petit canard. *anitrino.*

Νηστεία, ὑσ. jeûne. *digiuno.* §. χαλνῶ τlὼ νηστείαν. rompre le jeûne. *rompere il digiuno.* §. παραβαίνω τὰς νηστείας, δὲν φυλάττω τὰς νηστείας. ne point observer les jeûnes commandés. *fallare i digiuni, non osservare i digiuni comandati.*

Νήστευμα, νήστευσις, l'action de jeûner. *il digiunare.*

Νηστεύσας, σασα. μετ. celui ὃ celle qui a jeûné. *colui ὃ colei che ha digiunato.*

Νηστευτὴς, οὐσ. jeûneur. *digiunatore.*

Νηστεύω, Ρ'. jeûner. *digiunare.*

Νηστεύων, ευσα. μετ. celui ὃ celle qui jeûne. *colui ὃ colei che digiuna.*

Νηστικὰ, ἐπίρ. à jeun, *a digiuno, na.*

Νηστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. à jeun. *a digiuno, na.*

Νῆστις, ἰδὲ Νηστικός.

Νίβω, Νίβγω. Ρ'. laver les mains, le visage. *lavare le mani, il viso.*

Νίκη, ὑσ. victoire. *vittoria.*

Νικηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὃ celle qui a été vaincu. *colui ὃ colei ch' è stato vinto.*

Νίκημα, ὑσ. l'action de vaincre. *il vincere.*

Νικημένος, η, ον. μετ. vaincu, ue. *vinto, ta.*

Νικήσας, σασα. μετ. celui ὃ celle qui a vaincu. *colui ὃ colei che ha vinto.*

Νικητήριον, οὐσ. réjouissance pour la victoire. *allegrezza per la vittoria.*

Νικητὴς, ὑσ. vainqueur. *vincitore.*

Νικητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. victorieux, euse. *vittorioso, sa.*

Νικήτρια, οὐσ. victorieuse. *vincitrice.*

Νικῶ, Ρ'. vaincre, *vincere.*

Νικῶν, ῶσα. μετ. vainqueur. *vincente.*

Νίμμα, ἰδὲ Νίψιμον.

Νιμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. *lavato, ta.*

Νινίον, ὑσ. poupée. *fantoccio, bamboccia.* §. μικρὸν νινίον. petite poupée. *fantoccino.* §. μεγάλον νινίον, grande poupée. *fantoccione.*

Νιπτὴρ, νιπτῆρας, ὑσ. lavement. *lavamento.*

Νιπτῆρ, οὐσιας. lavoir. évier. *lavatojo.*

Νίπτω, Ρ'. laver. *lavare.*

Νίπτων, υσα. μετ. celui ὃ celle qui lave. *colui ὃ colei che lava.*

Νισάνι, ἰσίως. le but. *il bersaglio.* §. κτυπῶ εἰς τὸ νισάνι. frapper au but. *imbroccare, dar al segno.*

Νίτρον, ὑσ. nitre. salpêtre. *nitro.*

Νιφθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὃ celle qui a été lavé. *colui ὃ colei ch' è stato lavato.*

Νίψας, ψασα. μετ. celui ὃ celle qui a lavé les mains. les pieds etc. *colui ὃ colei che ha lavato le mani etc.*

Νίψιμον, ὑσ. lavement. *lavamento.*

Νοέμβριος, οὐσ. novembre. *novembre.*

Νοερὸς, ἀ, όν. ἐπίθ. intellectuel, lle. *intellettuale.*

Νοηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὃ celle qui a été entendu, compris. *colui ὃ colei ch' è stato inteso. compreso.*

Νόημα, οὐσ. l'action de comprendre. *il comprendere, l'intendere.* §. νόημα τῦ συγγραφέως. sens. *il senso d'un autore.* §. νόημα, νεῦμα. signe. *cenno.*

Νοημένος, η, ον. μετ. compris, se. entendu, ue. *compreso, sa. inteso, sa.*

Νοήσας, σασα. μετ. celui ὃ celle qui a compris. *colui ὃ colei che ha compreso.*

Νόησις, ὑσ. entendement. *intendimento.*

Νοητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁ νοῶν, celui ὃ celle qui comprend, qui entend. *colui ὃ colei che comprende.*

de, che intende. §. νοητικός, ἀνήκων εἰς τὸν νοῦν, intellectuel, *intellettuale.* §. τὸ νοητικόν, l'entendement, *intendimento, facoltà intellettuale.*

Νοητικῶς, ἐπίῤῥ. intelligemment, *intellettualmente.*

Νοητός, ἡ, όν. ἐπίθ. intellectuel, lle. *intellettuale.*

Νοθευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été falsifié, *colui ἢ colei ch'è stato falsificato.*

Νόθευμα, τὸ falsification, *falsificazione, falsificamento.* §. νόθευμα τοῦ κρασιοῦ, l'action de frélater le vin, *affatturamento del vino.*

Νοθευμένος, η, ον. μετ. falsifié, ée. contrefait, te. *falsificato, ta. falsato, ta.* §. κρασὶ νοθευμένον, vin frélaté, *vino affatturato.*

Νοθεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a falsifié, *colui ἢ colei che ha falsificato.*

Νόθευσις, ἰδὲ Νόθευμα.

Νοθευτής, ὁ. faussaire, *falsario, ria. falsificatore.* §. νοθευτὴς χρημάτων, χαλπαζάνης, faux monnoyeur, *falsario, falsamonete.*

Νοθεύω, Pʳ. falsifier, contrefaire, *falsare, falsificare, contrafare.* §. νοθεύω τὸ κρασί, frélater le vin, *affatturare il vino.*

Νοθεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui falsifie, *colui ἢ colei che falsifica.*

Νόθος, ἐπίθ. bâtard, de. *bastardo, da.* §. νόθος. ὁ μὴ νόμιμος, illegitime. *illegittimo, ma.*

Νοίκι, τό. louage, *fitto.*

Νοικιάζω, Pʳ. louer, *affittare.*

Νοικιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui loue, *colui ἢ colei che affitta.*

Νοικιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a loué. *colui ἢ colei che ha affittato.*

Νοίκιασμα, τό. l'action de louer, *l'affittare.*

Νοικιασμένος, η, ον. μετ. loué, ée, *affittato, ta.*

Νοικιαστής, ὁ. celui qui donne à louage, *colui che dà in affitto.*

Νοικιάστρα, ἡ. celle qui donne à louage, *colei che dà in affitto.*

Νοικιάτωρ, ὁ. fermier, *fittajuolo.*

Νοικοκυρά, ἡ. maîtresse de la maison, *padrona di casa.* §. νοικοκυρά, ménagere, *economa.*

Νοικοκυράτον, τό. meubles de la maison, *masserizie di casa.*

Νοικοκύρης, ὁ. maître de la maison, *padrone di casa.* §. νοικοκύρης, ménager, *economo.*

Νοικοκυρειόν, ἰδὲ Νοικοκυράτον.

Νοιώθω, Pʳ. comprendre, *comprendere.*

Νοιωμένος, η, ον. μετ. entendu, ue, compris, se. *compreso, sa. inteso, sa.*

Νοιώσω, ἰδὲ Νοιώθω.

Νοιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a compris, *colui ἢ colei che ha compreso.*

Νοιῶσις, νοιώσιμον, τό. l'action de comprendre, *il comprendere.*

Νοιωτής, ὁ. celui qui comprend, *colui che comprende, che intende.*

Νομάτος, ἐπίθ. personne, *persona.* §. διὰ πόσος νομάτοι; pour combien de personnes? *per quante persone?*

Νομή. ἡ. βοσκή, paturage, *pascolo.*

Νομίζω, Pʳ. croire, juger, *credere, giudicare.*

Νομίζων, ουσα. μετ. jugeant, te. croyant, te. *giudicante, credente.*

Νομικός, ή, όν. ἐπίθ. de la loi, *legale, di legge.* §. νομικός, νομοδιδάσκαλος, docteur en droit, *dottor di legge* §. τὰ νομικά, le droit, *il giure.*

Νόμιμος, η, ον. ἐπίθ. qui est selon la loi, *legale, ch'è secondo la legge.* §. τὸ νόμιμον, τό. le droit, *il giur.*

Νομίμως, ἐπίρ. selon les loix, *secondo le leggi.*

Νομίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a jugé, cru, *colui ἢ colei che ha giudicato, che ha creduto.*

Νομισθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été jugé, cru, *colui ἢ colei ch'è stato giudicato, creduto.*

Νόμισμα, τό. monnoye, *moneta.* §. νόμισμα, médaille, *medaglia.*

Νομισμένος, η, ον. μετ. jugé, ée. cru, ue. *giudi-*

dicato, ta. creduto. ta.

Νομοδιδάσκαλος, ἐπίθ. docteur en droit, *dottor di legge.*

Νομοθεσία, οὐσ. législation, l'action de faire des loix, *il far leggi, legislazione.*

Νομοθετηθεὶς, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été statué par la loi, *colui ἢ colei ch'è stato statuito dalla legge.*

Νομοθέτημα, ὐσ. législation, *legislazione.*

Νομοθετημένος, η, ον. μετ. statué, ée. par la loi, *statuito, ta. dalla legge.*

Νομοθέτης, ὐσ. législateur. *legislatore.*

Νομοθετήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait des loix, *colui ἢ cole che ha fatto delle leggi.*

Νομοθετῶ, Ρ'. faire de loix, *far delle leggi.*

Νομοθετῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui fait des loix, *colui ἢ colei che fa delle leggi.*

Νομοκανὼν, ὀνος. règle, loi, *regola, legge.*

Νομοκράτωρ, οὐσ. maître des loix, *padrone delle leggi.*

Νομοποιὸς, νομοποιῶ, ἰδὲ Νομοθέτης, νομοθετῶ.

Νόμος, ὐσ. loi, *legge.* §. εἶμαι τῶ νόμυ, être selon la loi, *esser secondo la legge.* §. δεν εἶναι τῶ νόμυ αὐτῶ, c'est contre la loi, il n'est pas selon la loi, *è contro la legge, non è secondo la legge.* §. εἶμαι τῶ νόμυ, ἤγουν ἔχω τὴν ἡλικίαν ὁπῦ διορίζει ὁ νόμος, être hors de minorité, *esser fuori di minorità.*

Νομοφύλαξ, οὐσ. conservateur des loix, *conservatore delle leggi.*

Νοπὸς, ή, όν. ἐπιθ. frais, che. vert, ie. *fresco, ta.*

Νόσημα, νόσημα, ὀσιατ. maladie, *malattia.*

Νοσοκομεῖον, ὐσ. hôpital, *ospedale.*

Νοσοκόμος, ὐσ. hôpitalier, *ospitaliere.*

Νόσος, ὐσ. maladie, mal, *malattia, male.*

Νοστιμὰ, ἐπίρ. savoureusement, avec goût, *saporitamente, gustosamente.* §. νόστιμα, μεταφ. d'une manière gracieuse, *graziosamente, con grazia, garbatamente.*

Νοστιμάδα, οὐσ. saveur, goût, *sapore, gusto.* §. νοστιμάδα, μεταφ. bon goût, bonne grace, *buon gusto, buona grazia.*

Νοστιμεύω, νοστιμίζω, Ρ'. donner du goût, *dar gusto, sapore.* §. νοστιμεύομαι, trouver savoureux, *trovar saporito.* §. νοστιμεύομαι, μεταφ. se plaire, *trovar buono, compiacersi.*

Νοστίμισμα, οὐσ. saveur, bon goût, *saporosità, sapore.*

Νοστιμισμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est savoureux, *colui ἢ colei ch'è saporito.*

Νόστιμος, η, ον. ἐπιθ. savoureux, euse. agréable, *saporito, ta.* §. νόστιμος, gracieux, euse. agréable, *grazioso, sa. gustoso, sa.*

Νοστιμούτζικα, ἐπίρ. joliment, *garbatamente.*

Νοστιμούτζικος, η, ον. ἐπιθ. gentil, le. joliet, mignon, ne. *garbato, ta. galantino, na. gentiletto, ta. graziosetto, ta.*

Νοστιμώτατα, ἐπίρ. très-galamment, *garbatissimamente, galantissimamente.*

Νοστιμώτατος, η, ον. ἐπιθ. très savoureux, euse, *saporitissimo, ma.* §. νοστιμώτατος, μεταφ. très-gracieux, euse. très-galant, te. *graziosissimo, ma. garbatissimo, ma. galantissimo, ma.*

Νοσώδης, ἐπιθ. mal-sain, ne, *malsano, na.*

Νοτάριος, ὀσιατ. notaire, *notajo.*

Νοτερὸς, ή, όν. ἐπιθ. humide, *umido, da.*

Νοτιὰ, ὐσ. humidité, *umidità.*

Νοτίζω, Ρ'. Ἐν. humecter, *inumidire, inzuppare, umettare.* §. νοτίζω, ὐδ. devenir humide, *divenir umido.*

Νοτίζων, ῦσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui humecte, *colui ἢ colei che umetta.* §. νοτίζων, ὐδ. celui ἢ celle qui devient humide, *celui ἢ colei che diventa umida, che s'inumidisce.*

Νότιος, ἐπιθ. méridional, *meridionale.*

Νοτίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a humecté, *colui ἢ colei che ha*

ha amettato. §. νοτίσας, οὐδ. celui ȣ celle qui est devenu humide, *colui ȣ colei ch' è divenuto umido*.

Νότισμα, νότισις, ἄσιας. humectation, *umettazione*.

Νοτισμένος, η, ον. μετ. humecté, ée. *umettato, ta*.

Νότος, ἄσιας. le sud-est, *scilocco*.

Νȣθεσία, οὐσ. avertissement, avis, conseil, *avvertimento, avviso, consiglio, ammonizione*.

Νȣθετηθείς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été conseillé, *colui ȣ colei ch' è stato consigliato, ammonito*.

Νȣθέτημα, νȣθέτησις, ἄσ. l'action de conseiller, d'aviser, *il consigliare, il dar avvertimenti, ammonizioni*.

Νȣθετημένος, η, ον. μετ. conseillé, ée. *consigliato, ta. ammonito, ta*.

Νȣθετήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a conseillé, qui a donné des conseils, *colui ȣ colei che ha consigliato, che ha ammonito*.

Νȣθετητικός, ή, όν. ἐπίθ. plein, ne. de conseils, d'avis, *pieno, na. di consigli, di ammonizioni*.

Νουθετῶ, P'. conseiller, donner des avis, *consigliare, ammonire*.

Νȣθετῶν, ἄσα. μετ. celui ȣ celle qui donne des avis, des conseils, *colui ȣ colei che consiglia, che ammonisce*.

Νȣμηνία, ἰδὲ Νεομηνία.

Νȣνά, ἄσ. commére, *commare*.

Νȣνός, οὐσ. parrain, *patrino, santolo*.

Νȣρά, ἰδὲ Οὐρά.

Νȣρι, ἄσ. mine, *aria del volto*.

Νȣς, ἄσ. l'esprit, l'entendement, *mente*. §. νȣς, ἀγχίνοια, esprit, *ingegno*. §. βάλε εἰς τὸν νȣν σȣ, ἤτοι σοχάσȣ, figurez-vous, *figuratevi*. §. ἔχω ἄλλο εἰς τὸν νȣν μȣ, j'ai bien d'autres choses en tête, *ho altro in testa*. §. μȣ ἔρχεται εἰς τὸν νȣν, il me vient dans l'esprit, *mi viene in mente*. §. δὲν χόφτει ὁ νȣς τȣ, il n'a point d'esprit, *non ha spirito, è corto di mente*.

Νοῶ, P'. comprendre, entendre, *comprendere, intendere*.

Νοῶν, ἄσα. μετ. celui ȣ celle qui comprend, qui entend, *colui ȣ colei che comprende, che intende*.

Νταβάνι, ἰδὲ Ταβάνι.

Νταβάς, οὐσ. différence, différent, *differenza, disputa, lite*. §. νταβάς καὶ τὸ ἀγγῆκον, ἰδὲ Ταβάς.

Νταγιάνι, ἄσ. soutien, *sostegno*.

Νταγιαντίζω, νταγιαντῶ, P'. durer, soffrir, *durare, soffrire*. §. νταγιαντίζω, στηρίζω, soutenir, *sostenere*.

Νταγιαντίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a duré, qui a souffert, *colui ȣ colei che ha durato, che ha sofferto*.

Νταγιαντισμα, οὐσ. στήριγμα, l'action de soutenir, *il sostenere*. §. νταγιάντισμα, ὑπομονή, τὸ ὑποφέρειν, l'action de souffrir, de patienter, *il soffrire, il sopportare*.

Νταλπαάνης, ἄσ. maréchal-ferrant, *maniscalco, ferratore*.

Νταντά, ἄσ. mére putative, *madre putativa*.

Ντεμπέλης, ἄσιας. paresseux, euse. *dormalfuoco, ozioso, sa*.

Ντεμπελιά, ἄσ. paresse, fainéantise, *infingardaggine*.

Ντζαμί, ἰδὲ Τζαμί.

Ντιβάνι, ἄσιας. Divan, *Divano*.

Ντολαντρίζω, ἰδὲ Ἀπατῶ.

Ντολμάς, οὐσ. espéce de citrouille, *sorta di zucca*.

Ντοζίνα, οὐσ. douzaine, *dozzina*.

Ντουναμάς, ἄσ. réjouissance à coups de canon, *gazzarra, gazzeria*.

Ντρίμυρα, ἄσιας. foule, *folla*.

Ντριμώνω, P'. faire foule, *far calca*.

Ντροπαλός, ντρέπομαι, κτλ. ἰδὲ Ἐντροπαλός, ἐντρέπομαι, κτλ.

Ντυμασία, ντυμένος, κτλ. ἰδὲ Ἐνδυμασία, ἐνδυμένος, κτλ.

Νύκτα, ἄσ. nuit, *notte*. §. γίνεται νύκτα, ἤτοι νυκτώνει, il se fait nuit, *si fa notte, si annotta*. §. τὴν νύκτα, de nuit, *di notte, di notte tempo*. §. μέρα νύκτα, que

lui ἢ celle qui rachete, *colui ò colei che riscatta.*

Ξαγοράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a racheté, *colui ò colei che ha riscattato.*

Ξαγόρασις, ἡ. rachat, *riscatto.*

Ξαγόρασμα, τό. rachat, l'action de recheter, *riscatto il riscattare.*

Ξαγορασμένος, η, ον. μετ. racheté, ée. *riscattato, ta.*

Ξαγοραστὴς, ὁ. celui qui rachete, *riscattatore, che riscatta.*

Ξαγορευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui n'est confessé, *colui ò colei che si è confessato.*

Ξαγόρευμα, τό. τὸ ἐξομολογηθῆναι, l'action de se confésser, *il confessarsi.* §. ξαγόρευμα, τὸ ἐξομολογεῖν, l'action de confesser, *il confessare.*

Ξαγορευμένος, η, ον. μετ. confessé, ée. *confessato, ta.*

Ξαγορεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a confessé, *colui ò colei che ha confessato.*

Ξαγορευτὴς, ὁ. confesseur, *confessore.*

Ξαγορεύω, P'. confesser, *confessare.* §. ξαγορεύομαι, se confesser, accuser ses pechés, *confessarsi.*

Ξαγορεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui confesse, *colui ò colei che confessa.*

Ξαγρίωμα, τό. irritation, *irritamento, inasprimento, esacerbazione.* §. ξαγρίωμα, ἡμέρωμα, l'action d'apaiser, καὶ de s'apaiser, *il calmare, e il calmarsi.*

Ξαγριωμένος, η, ον. μετ. irrité, ée. offarouché, ée. *irritato, ta. inferocito, ta. esacerbato, ta.* §. ξαγριωμένος, ἡμερωμένος, apaisé, ée. adouci, ie. *calmato, ta. disacerbato, ta.*

Ξαγριώνω, P'. irriter, effaroucher, *irritare, inferocire, esacerbare.* §. ξαγριώνω, ἡμερώνω, apaiser, adoucir, *disacerbare, disasprire.* §. ξαγριώνω, αὐτ. s'irriter, s'effaroucher, *irritarsi, inferocirsi.* §. ξαγριώνω, αὐτ. ἡμερώνω, γίνομαι ἥμερος, s'adoucir, s'apaiser, *disacerbarsi.*

Ξαΐ, ἰδὲ Ξάγι.

Ξαιμάτωμα, τό. l'action d'ensanglanter, *l'insanguinare.*

Ξαιματωμένος, η, ον. μετ. ensaglanté, ée. *insanguinato, ta.*

Ξαιματώνω, P'. ensanglanter, *insanguinare.*

Ξαίνω, P'. carder, lainer, *cardare, carminare.*

Ξαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui laine, *colui ò colei che carmina.*

Ξαίστης, ὁ. cardeur, *cardatore.*

Ξαίστρα, ἡ. celle qui carde, *colei che carda.*

Ξακληρημένος, η, ον. μετ. déshérité, ée. *diseredato, ta. diredato, ta.*

Ξάκληρος, ἐπίθ. déshérité, *diserede, diseredato.*

Ξακληρῶ, P'. déshériter, *diredare, diseredare.*

Ξακλήρωμα, τό. exhérédation, *diseredazione.*

Ξάκουσμα, τό. chose renommée, *cosa rinomata.*

Ξακουσμένος, η, ον. μετ. renommé, ée. *rinomato, ta.*

Ξακουστός, ή, όν. ἐπίθ. renommé, ée. célébre, *rinomato, ta. celebre.*

Ξαλατίζω, P'. dessaler, *dissalare.*

Ξαλατίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dessale. *colui ò colei che dissala.*

Ξαλατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dessalé, *colui ò colei che ha dissalato.*

Ξαλάτισμα, τό. l'action de dessaler, *il dissalare.*

Ξαλατισμένος, η, ον. μετ. dessalé, ée. *dissalato, ta.*

Ξαλείφω, ἰδὲ Ἐξαλείφω.

Ξάμωμα, τό. l'action de lever, ἢ d'etendre la main, *il levare, ò lo stender la mano sopra qualche cosa.*

Ξαμώνω, P'. étendre la main, mettre la main sur quelque chose, *stender la mano, metter la mano sopra qualche cosa.* §. ἐξάμωσα τὰ τὸν δείρω, j'ai levé la main pour le battre, *ho alzato la mano per batterlo.*

Ξαμώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui leve, ἢ qui etend la main sur quelque chose, *colui ò colei che leva, ò che estende la mano sopra qualche cosa.*

Ξαμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a levé, ἢ

ἢ qui a etendu la main sur quelque chose, *colui ò colei che ha levato, ò esteso la mano sopra qualche cosa.*

Ξαναβάζω, Pr. remettre, mettre de nouveau, *rimettere, porre di nuovo.*

Ξανάβαλμα, ὖσ. l'action de mettre de nouveau, *il mettere di nuovo.*

Ξαναβαλμένος, η, ον. μετ. mis, se. de nouveau, *messo, ta. di nuovo.*

Ξαναβάλσιμον, ἰδὲ Ξανάβαλμα.

Ξαναβαμμένος, η, ον. ἰπίθ. teint, te. de rechef, *ritinto, ta.*

Ξαναβαπτίζω, Pr. rebaptiser, *ribattezzare.*

Ξαναβαπτίζων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui rebaptise, *colui ò colei che ribattezza.*

Ξαναβαπτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a rebaptisé, *colui ò colei che ha ribattezzato.*

Ξαναβάπτισμα, ὖσ. l'action de rebaptiser, *il ribattezzare.*

Ξαναβαπτισμένος, η, ον. μετ. rebaptisé, ée. *ribattezzato, ta.*

Ξαναβαπτιστής, ὖσ. celui qui rebaptise, *colui che ribattezza.* §. ξαναβαπτισταὶ, οἱ ἀναβαπτισταὶ, les anabaptistes, *gli anabattisti.*

Ξαναβάφω, Pr. teindre de rechef, reteindre, *ritignere.*

Ξαναβάφων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui teint de nouveau, *colui ò colei che ritigne.*

Ξαναβάψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui reteint de rechef, *colui ò colei che ha ritinto.*

Ξανάβαψιμον, ὖσ. l'action de tereindre, *il ritignere.*

Ξαναβεβαιωμένος, η, ον. ἐπίθ. assuré, ée. certifié, ée. de rechef, *assicurato, ta. accertato, ta. di nuovo.*

Ξαναβεβαιώνω, Pr. assurer, certifier de rechef, *assicurare, accertare di nuovo.*

Ξαναβεβαιώνων, ουσα. μετ. assurant, te. de nouveau, *accertante di nuovo.*

Ξαναβεβαιώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a assuré de nouveau, *colui ò colei che ha assicurato di nuovo.*

Ξαναβεβαίωσις, ὖσ. l'action d'assurer, de certifier de nouveau, *l'assicurare, il certificare di nuovo.*

Ξαναβλαστάνω, Pr. germer de nouveau, *rigermogliare.*

Ξαναβλάστημα, ὖσ. l'action de germer de nouveau *il germogliar di nuovo.*

Ξαναβλαστημένος, η, ον. μετ. germé, ée. de nouveau, *rigermogliato, ta.*

Ξαναβλέπω, Pr. voir de nouveau, *veder di nuovo.* §. τὸν ξαναεἶδα, je l'ai vu une seconde fois, je l'ai vu de rechef, *l'ho veduto una seconda volta, l'ha veduto di nuovo.*

Ξαναβράζω, Pr. bouillir de rechef, *bollire di nuovo.* §. ξαναβράζω, Pr. ὑδ. faire bouillir de nouveau, *far bollire di nuovo.*

Ξαναβράζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui bouillit de rechef, *colui ò colei che bolle di nuovo.*

Ξαναβράσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a bouilli de nouveau, *colui ò colei che ha bollito di nuovo.*

Ξανάβρασμα, ὖσ. l'action de bouillir de rechef, *il bollire di nuovo.*

Ξαναβρασμένος, η, ον. μετ. bouilli, ie. de nouveau, *bollito, ta. di nuovo.*

Ξαναβούλωμα, ὖσιας. l'action de recacheter, *il sigillare, il bollare di nuovo.*

Ξαναβουλωμένος, η, ον. μετ. recacheté, ée. *sigillato, ta. bollato, ta. di nuovo.*

Ξαναβουλώνω, Pr. recacheter, *sigillare, bollare di nuovo.*

Ξαναβουλώνων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui recachete, *colui ò colei che sigilla di nuovo.*

Ξαναβουλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a recacheté, *colui ò colei che ha sigillato di nuovo.*

Ξαναβροντῶ, Pr. tonner de rechef, *tonare di nuovo.*

Ξαναγαπημένος, η, ον. μετ. aimé, ée. de rechef, *amato, ta. di nuovo.* §. ξαναγαπημένος, ὁπȣ̃ εὑρίσκει ἀντάποκρισιν εἰς τὴν ἀγάπην, qui trouve de la correspondance en amour, en amitié, *che trova corrispon-*

spondenza in amore, in amicizia, riamato, ta. §. ξαναγαπημένος, φιλιωμένος, réconcilié, ée. riconciliato, ta.

Ξαναγαπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a aimé de nouveau, colui ò colei che ha riamato. §. ξαναγαπήσας, φιλιώσας, celui ἢ celle qui a réconcilié, colui ò colei che ha riconciliato.

Ξαναγάπησις, ὁσ. l'action d'aimer de rechef, l'amare di nuovo. §. ξαναγάπησις, ἀνταπόκρισις ἀγάπης, l'action de correspondre en amour, en amitié, il riamare. §. ξαναγάπησις, φιλίωσις, réconciliation, riconciliazione.

Ξαναγαπῶ, P'. ἀγαπῶ πάλιν, aimer de rechef, amar di nuovo. §. ξαναγαπιοῦμαι, être aimé de nouveau, esser di nuovo amato. §. ξαναγαποῦμαι, εὑρίσκω ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν ἀγάπην μου, être aimé à son tour, trouver correspondance en amour, esser riamato. §. ξαναγαπῶ, ξαναφιλιώνω, réconcilier, riconciliare.

Ξαναγδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. de rechef, spogliato, ta. di nuovo.

Ξαναγδύνω, P'. déshabiller, dépouiller de rechef, spogliare di nuovo. §. ξαναγδύνομαι, se déshabiller de nouveau, spogliarsi di nuovo.

Ξαναγεμίζω, P'. remplir de nouveau, riempire.

Ξαναγεμίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui remplit de nouveau, colui ò co le che riempie di nuovo.

Ξαναγεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rempli de nouveau, colui ò colei che ha riempiuto di nuovo.

Ξαναγέμισμα, ὁσ. remplissage, l'action de remplir, riempimento.

Ξαναγεμισμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. riempiuto, ta.

Ξαναγεννημένος, η, ον. μετ. régéneré, ée. rigenerato. ta.

Ξαναγεννήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a régeneré, colui ò colei che ha rigenerato.

Ξαναγέννησις, ὁσ. régeneration, rigenerazione.

Ξαναγεννῶ, P'. régénerer, rigenerare. §. ξαναγεννιοῦμαι, se régénérer, rigenerarsi.

Ξαναγιαίνω, P'. ὀδ. se rétablir, risanare.

Ξαναγνωρίζω, P'. reconnoître, connoître de nouveau, riconoscere, conoscere di nuovo.

Ξαναγνωρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui reconnoît, qui connoît de nouveau, colui ò colei che riconosce, che conosce di nuovo.

Ξαναγνωρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a reconnu, ἢ connu de nouveau, colui ò colei che ha riconosciuto, che ha conosciuto di nuovo.

Ξαναγνώρισις, Ξαναγνώρισμα, ὁσ. l'action de reconnoître, de connoître de nouveau, riconoscimento, il conoscere di nuovo.

Ξαναγνωρισμένος, η, ον. μετ. reconnu, ue, connu de nouveau, riconosciuto, ta, conosciuto, ta. di nuovo.

Ξαναγορευμένος, η, ον. μετ. proclamé, ée. de rechef, acclamato, ta. di nuovo.

Ξαναγορεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a proclamé de nouveau, colui ò colei che ha di nuovo acclamato.

Ξαναγόρευσις, ὁσ. nouvelle proclamation, l'action de proclamer de nouveau, l'acclamare di nuovo.

Ξαναγορεύω, P'. proclamer de nouveau, acclamare di nuovo.

Ξαναγραμμένος, η, ον. μετ. écrit, te. de rechef, scritto, ta. di nuovo. §. ξαναγραμμένος, ἀντιγραμμένος, copié, ée. copiato, ta.

Ξαναγραφὴ, ὁσ. l'action d'écrire de nouveau, lo scrivere di nuovo.

Ξαναγράφω, P'. écrire de nouveau, scrivere di nuovo.

Ξαναγράφων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui écrit de nouveau, colui ò colei che scrive di nuovo.

Ξαναγράψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a écrit de nouveau, colui ò colei che ha scritto di nuovo.

Ξαναγράψιμον, ὁσ. l'action d'écrire de nouveau, lo scrivere di nuovo.

Ξαναγυρίζω, P'. tourner de-

de nouveau, *girare di nuovo*. §. ξαναγυρίζω ἰδ. ἐπιστρέφω πάλιν, retourner de nouveau, *ritornare di nuovo*.

Ξαναγυρίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui tourne de nouveau, *colui ò colei che gira di nuovo*. §. ξαναγυρίζων, ἐπιστρέφων πάλιν, celui ὴ celle qui retourne de nouveau, *colui ò colei che gira di nuovo*.

Ξαναγυρίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a tourné de nouveau, *colui ò colei che ha girato di nuovo*. §. ξαναγυρίσας, ἐπιστρέψας πάλιν, celui ὴ celle qui est retourné de nouveau, *colui ò colei ch' è di nuovo ritornato*.

Ξαναγύρισμα, ὐσ. l'action de tourner de nouveau, *il girare di nuovo*. §. ξαναγύρισμα, ἐπιστροφή, nouveau retour, *nuovo ritorno*.

Ξαναγυρισμένος, η, ον. μετ. tourné, ée. de nouveau. *girato, ta. di nuovo*. §. ξαναγυρισμένος, ἐπιστρέψας πάλιν, retourné, ée. de nouveau, *ritornato, ta. di nuovo*.

Ξαναδαρμένος, η. ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. de nouveau, *battuto, ta. di nuovo, bastonato, ta*.

Ξαναδείξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a montré de nouveau, *colui ò colei che ha mostrato di nuovo*.

Ξαναδείξιμον, ὐσ. l'action de montrer de nouveau, *il mostrar di nuovo*.

Ξαναδείχνω, P'. montrer de nouveau, *mostrar di nuovo*.

Ξανάδεμα, ἰδὲ Ξαναδέσιμον.

Ξαναδεμένος, η, ον. μετ. lié, ée. de nouveau, relié, ée. *legato, ta. di nuovo*.

Ξαναδένω, P'. relier, lier de nouveau, *legare di nuovo*.

Ξαναδέρνω, P'. frapper de nouveau, *battere di nuovo*.

Ξαναδέσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a rélié, ée. *colui ò colei che ha rilegato, che ha legato di nuovo*.

Ξαναδέσιμον, ὐσ. l'action de relier, *il rilegare*.

Ξαναδιαβάζω, P'. rélire, lire une autre fois, *rileggere*.

Ξαναδιαβάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui rélit, qui lit de nouveau, *colui ò colei che rilegge, che legge di nuovo*.

Ξαναδιαβάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a rélu, qui a lu une seconde fois, *colui ò colei che ha riletto, che ha letto una seconda volta*.

Ξαναδιάβασμα, ὐσ. l'action de rélire, *il rileggere*.

Ξαναδιαβασμένος, η, ον. μετ. rélu, ue. *riletto, ta*.

Ξαναδιαλίζω, P'. expliquer, éclaircir, rendre plus intelligible, *rispianare, dilucidare*.

Ξαναδίδω, P'. redonner, donner de nouveau, *dare di nuovo*.

Ξαναδίδων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui donne de nouveau, *colui ò colei che dà di nuovo*.

Ξαναδιορθωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été corrigé de nouveau, *colui ò colei ch' è stato corretto di nuovo*.

Ξαναδιόρθωμα, ὐσ. l'action de corriger de nouveau, *il correggere di nuovo*.

Ξαναδιορθωμένος, η, ον. μετ. corrigé, ée. de nouveau, *corretto, ta. di nuovo*.

Ξαναδιορθώνω, P'. corriger de nouveau, une seconde fois, *correggere di nuovo, una seconda volta*.

Ξαναδιορθώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui corrige de nouveau, *colui ò colei che corregge di nuovo*.

Ξαναδιορθώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a corrigé de nouveau, *colui ò colei che ha corretto di nuovo*.

Ξαναδιόρθωσις, ἰδὲ Ξαναδιόρθωμα.

Ξαναδιπλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été replié, *colui ò colei ch' è stato ripiegato*. ἰδὲ καὶ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδίπλωμα, ὐσ. l'action de replier, *il ripiegare*. §. ξαναδίπλωμα, ἰδὲ τὸ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδιπλωμένος, η, ον. μετ. replié, ée. plié, ée. de nouveau, *ripiegato, ta. piegato, ta. di nuovo*. §. ξαναδιπλωμένος, ἰδὲ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδιπλώνω, P'. réplier, plier de nouveau, *piegar*

gar

gar di nuovo, ripiegare. §. ξαναδιπλώνω, βάνω πάλιν διπλᾶ, redoubler, geminare.

Ξαναδιπλώνων, νσα. μετ. celui ȣ celle qui plie de nouveau, colui ȣ colei che ripiega. §. ἰδὲ καὶ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδιπλώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a replié, qui a plié de nouveau, colui ȣ colei che ha piegato di nuovo. §. ἰδὲ ϗ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδόσιμον, ȣσ. l'action de donner de nouveau, il dare di nuovo.

Ξαναδὺς, νσα. μετ. celui ȣ celle qui a donné une seconde fois, colui ȣ colei che ha dato di nuovo.

Ξαναειρήνευμα, ȣσ. réconciliation, riconciliazione.

Ξαναειρηνευμένος, η, ον. μετ. réconcilié, ée. riconciliato, ta.

Ξαναειρηνεύσας, σασα. μετ. Ev. celui ȣ celle qui a réconcilié, colui ȣ colei che ha riconciliato. §. ξαναειρηνεύσας, ȣδ. celui ȣ celle qui s'est réconcilié, colui ȣ colei che si è riconciliato.

Ξαναειρηνεύω, P'. Ἐν. réconcilier, riconciliare. §. ξαναειρηνεύω, ȣδ. se réconsilier, riconciliarsi.

Ξαναειρηνεύων, νσα. μετ. celui ȣ celle qui réconcilie, colui ȣ colei che riconcilia. §. ξαναειρηνεύων ȣδ. celui ȣ celle qui se réconcilie, colui ȣ colei che si riconcilia.

Ξαναέρχομαι, P'. retourner, venir de nouveau, venir di nuovo, ritornare.

Ξαναζεσταθεὶς, εῖσα, μετ. celui ȣ celle qui a été réchauffé, colui ȣ colei ch' è stato riscaldato.

Ξαναζεσταίνω, P'. réchauffer, riscaldare.

Ξαναζεσταίνων, ȣσα. μετ. réchauffant, te, riscaldante.

Ξαναζέσταμα, ȣσ. réchauffement, riscaldamento. il riscaldare.

Ξαναζεσταμένος, η, ον. μετ. rechauffé, ée. riscaldato, ta.

Ξαναζεστάνας, νασα. μετ. celui ȣ celle qui a réchauffé, colui ȣ colei che ha riscaldato.

Ξαναζητηθεὶς, εῖσα. μετ celui ȣ celle qui a été démandé une seconde fois, colui ȣ colei ch' è stato domandato una seconda volta. §. ξαναζητηθεὶς, celui ȣ celle qui a été récherché, cherché de nouveau, colui ȣ colei ch' è stato di nuovo cercato, ricercato.

Ξαναζήτημα, ȣσ. l'action de demander une seconde fois, il domandar una seconda volta.

Ξαναζητημένος, η, ον. μετ. demandé, ée. de nouveau, domandato, ta. di nuovo. §. ξαναζητημένος, recherché, ée, ȣ cherché, ée. de nouveau, ricercato, ta. di nuovo.

Ξαναζητήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a demandé une seconde fois, colui ȣ colei che ha domandato una seconda volta. §. ξαναζητήσας, celui ȣ celle qui a recherché, ȣ cherché de nouveau, colui ȣ colei che ha ricercato, ȣ cercato di nuovo.

Ξαναζήτησις, ȣσ. recherche. l'action de rechercher de nouveau, il ricercare, il cercare di nuovo.

Ξαναζητητὴς, ȣσ. celui qui demande une seconde fois, colui che domanda una seconda volta. §. ξαναζητητὴς, celui qui recherche, qui cherche de nouveau, colui che ricerca, che cerca di nuovo.

Ξαναζητῶ, P'. chercher de nouveau, rechercher, cercare di nuovo, ricercare. §. ξαναζητῶ, ἐρωτῶ πάλιν, redemander, interroger de nouveau, interrogare di nuovo.

Ξαναζητῶν, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui demande de nouveau, colui ȣ colei che domanda di nuovo. §. ξαναζητῶν, celui ȣ celle qui recherche, qui cherche de nouveau, colui ȣ colei che ricerca, che cerca di nuovo.

Ξαναζυμωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été pétri de nouveau, colui ȣ colei ch' è stato impastato di nuovo.

Ξαναζύμωμα, ȣσ. l'action de pétrir de nouveau, l'impastare di nuovo.

Ξαναζυμωμένος, η, ον. μετ. pétri, ie. de nouveau, impastato, ta. di nuovo.

Ξαναζυμώνω, P'. pétrir de nouveau, impastare di nuovo.

Ξαναζυμῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui pétrit de nouveau, colui ò colei che impasta di nuovo.

Ξαναζυμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pétri de nouveau, colui ò colei che ha di nuovo impastato.

Ξαναζῶ, P'. revivre, rivivere.

Ξαναζῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui revit, colui ò colei che rivive.

Ξαναζωντάνευμα, ὐσ. l'action de revivre, il rivivere.

Ξαναζωντανευμένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. retourné, ée. en vie, risuscitato, ta. ritornato, ta. in vita.

Ξαναζωντανεύσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a ressuscité, qui a redonné la vie, colui ò colei che ha risuscitato. §. ξαναζωντανεύσας, ὐδ. celui ἢ celle qui est ressuscité, qui est retourné en vie, colui ò colei ch' è risuscitato, ch' è ritornato in vita.

Ξαναζωντανεύω, P'. Ἐν. ressusciter, faire revivre, redonner la vie, risuscitare, ridonar la vita. §. ξαναζωντανεύω, ὐδ. ressusciter, retourner en vie, risuscitare, ritornare in vita.

Ξαναζωντανεύεις, ἰδὲ Ξαναζωντάνευμα.

Ξαναθυμίζω, P'. faire ressouvenir, far ritornar a memoria.

Ξαναθυμίζων, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui fait ressouvenir, colui ò colei che fa ritornar a memoria.

Ξαναθυμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait ressouvenir, colui ò colei che ha fatto ritornar a memoria.

Ξαναθύμισις, Ξαναθύμισμα, ὐσ. l'action de ressouvenir, il far ritornare a memoria.

Ξαναθεώρημα, ὐσ. l'action d'observer, d'examiner de nouveau, l'osservare, l'esaminare di nuovo.

Ξαναθεωρημένος, η, ον. μετ. observé, ée. examiné, ée, de nouveau, osservato, ta. esaminato, ta. di nuovo.

Ξαναθεωρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a observé, qui a examiné de nouveau, colui ò colei che ha esaminato, che ha osservato di nuovo.

Ξαναθεωρῶ, P'. observer, examiner de nouveau, osservare, esaminare di nuovo.

Ξαναθεωρῶν, ῶσα, μετ. celui ἢ celle qui observe, qui examine de nouveau, colui ò colei che osserva, che esamina di nuovo.

Ξανακαθίζω, P'. ὐδ. s'asseoir de nouveau, rimettersi a sedere. §. ξανακαθίζω. Ἐν. s'asseoir de nouveau, mettere di nuovo a sedere.

Ξανακαθίζων, ῶσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui fait asseoir de nouveau, colui ò colei che rimette a sedere. §. ξανακαθίζων, ὐδ. celui ἢ celle qui s'asseoit de nouveau, colui ò colei che si mette di nuovo a sedere.

Ξανακαθίσας, σασα. μετ. Ἐν celui ἢ celle qui a fait quelqu'un s'asseoir de nouveau, colui ò colei che ha fatto qualcheduno sedere di nuovo. §. ξανακαθίσας, ὐδ. celui ἢ celle qui s'est assis de nouveau, colui ò colei che si è rimesso a sedere.

Ξανακάθισμα, ὐσ. l'action d'asseoir & de s'asseoir de nouveau, il rimettere & rimettersi a sedere.

Ξανακαθισμένος, η, ον. μετ. assis, se. de nouveau, seduto, ta. di nuovo.

Ξανακαινούργωμα, ὐσ. renouvellement, l'action de renouveller, rinnovamento, il rinnovare.

Ξανακαινουργωμένος, η, ον. μετ. renouvellé, ée. rinnovato, ta.

Ξανακαινουργώνω, P'. renouveller, rinnovare.

Ξανακαινουργώνων, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui renouvelle, colui ò colei che rinnova.

Ξανακαινουργώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a renouvellé, colui ò colei che ha rinnovato.

Ξανακαίω, P'. brûler de nouveau, bruciare di nuovo.

Ξανακαίων, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui brûle de nouveau, colui ò colei che brucia di nuovo.

Ξα-

Ξανακαλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rappelé, *colui ἢ colei che ha richiamato*. ἰδὲ Ξανακαλῶ.

Ξανακάλεσμα, τό. rappel, l'action de rappeler, d'appeler de nouveau, *richiamo, il richiamare*. §. ξανακάλεσμα, τὸ προσκαλεῖν πάλιν, l'action d'inviter de nouveau, *nuovo invito*.

Ξανακαλεσμένος, η, ον. μετ. προσκαλεσμένος πάλιν, invité, ée. de nouveau, *invitato, ta. di nuovo*.

Ξανακαλῶ, P'. κράζω πάλιν, appeler de nouveau, rappeler, *richiamare, chiamare di nuovo*. §. ξανακαλῶ, προσκαλῶ πάλιν, inviter de nouveau, *invitare di nuovo*.

Ξανακαλῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui rappele, qui appele de nouveau, *colui ἢ colei che richiama di nuovo*. ἰδὲ Ξανακαλῶ.

Ξανακαμμένος, ἰδὲ Ξανακαυμένος.

Ξανακάμνω, P'. réfaire, *rifare*.

Ξανακάμωμα, τό. l'action de faire de nouveau, *il far di nuovo*.

Ξανακαμωμένος, η, ον. μετ. réfais, te. fait, te de nouveau, *rifatto, ta. fatto, ta. di nuovo*.

Ξανακαυμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. de nouveau. *bruciato, ta. di nuovo*.

Ξανακάψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a boûlé de nouveau, *colui ἢ colei che ha abbruciato di nuovo*.

Ξανακάψιμον, τό. l'action de brûler de nouveau, *l'abbruciare di nuovo*.

Ξανακερδίζω, P'. regagner, gagner de nouveau, *riguadagnare, guadagnare di nuovo*.

Ξανακερδίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui gagne de nouveau, *colui ἢ colei che guadagna di nuovo*.

Ξανακερδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a regagné, qui a gagné de nouveau, *colui ἢ colei che ha guadagnato di nuovo*.

Ξανακέρδισμα, τό. l'action de gagner de nouveau, *il guadagnare di nuovo*.

Ξανακερδισμένος, η, ον. μετ. regagné, ée. *riguadagnato, ta*.

Ξανακεφαλαίωμα, ἰδὲ Ξανακεφαλαίωσις.

Ξανακεφαλαιωμένος, η, ον. μετ. récapitulé, ée. *ricapitolato, ta*.

Ξανακεφαλαιόνω, P'. récapituler, *ricapitolare*.

Ξανακεφαλαιώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui récapitule, *colui ἢ colei che ricapitola*.

Ξανακεφαλαιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a récapitulé, *colui ἢ colei che ha ricapitolato*.

Ξανακεφαλαίωσις, ἡ. récapitulation, *ricapitolazione*.

Ξανακλαίω, P'. pleurer de nouveau, *piagnere di nuovo*

Ξανακλαίων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui pleure de nouveau, *colui ἢ colei che piange di nuovo*.

Ξανακλαύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pleuré de nouveau, *colui ἢ colei che ha pianto di nuovo*.

Ξανακλαύσιμον, τό. l'action de pleurer de nouveau, *il piagner di nuovo*.

Ξανακλέγω, P'. élire de nouveau, *eleggere di nuovo*.

Ξανακλείδωμα, τό. l'action de fermer de nouveau avec la clef, *rinchiudimento, il rinserrare colla chiave*.

Ξανακλειδωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. de nouveau avec la clef, *rinchiuso, sa. chiuso, sa. di nuovo colla chiave*.

Ξανακλειδώνω, P'. fermer de nouveau avec la clef, *chiudere di nuovo colla chiave*.

Ξανακλειδώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ferme de nouveau avec la clef, *colui ἢ colei che serra di nuovo colla chiave*.

Ξανακλειδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fermé de nouveau avec la clef, *colui ἢ colei che ha di nuovo serrato colla chiave*.

Ξανακλώθω, P'. tordre de nouveau, *torcere di nuovo*.

Ξανακλώθων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui tord de nouveau, *colui ἢ colei che torce di nuovo*.

Ξανακλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tordu de nouveau, *colui ἢ colei che ha torto di nuovo*.

Ξανάκλωσμα, τό. l'action de tordre de nouveau, *il torcere di nuovo*.

Ξα-

Ξανακλωσμένος, η, ον. μετ. retors, se. de nouveau, *ritorto, ta. di nuovo.*

Ξανακόβγω, P'. couper de nouveau, *tagliar di nuovo.*

Ξανακοιμίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rendormi, *colui ò colei che a raddormentato.*

Ξανακοίμισμα, ὀσ. l'action de rendormir, ἢ de se rendormir de nouveau, *il raddormentare, ἢ il raddormentarsi.*

Ξανακοιμισμένος, η, ον. μετ. rendormi, ie. *raddormentato, ta.*

Ξανακοιμίζω, ξανακοιμῶ, P'. rendormir, *raddormentare.* §. ξανακοιμοῦμαι, se rendormir, *raddormentarsi, ripigliare il sonno.*

Ξανακοίταγμα, ὀσ. l'action de régarder de nouveau, *il riguardare di nuovo.*

Ξανακοιταγμένος, η, ον. μετ. régardé, ée. de nouveau, *riguardato, ta. di nuovo.*

Ξανακοιτάζω, P'. régarder de nouveau, *riguardar di nuovo.*

Ξανακοιτάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui a regardé de nouveau, *colui ò colei che ha riguardato di nuovo.*

Ξανακοιτάξας, ξασα. μετ. celui ò celle qui a regardé de nouveau, *colui ò colei che ha riguardato di nuovo.*

Ξανακοίτασμα, ξανακοιτασμένος, ἰδὲ Ξανακοίταγμα, κτλ.

Ξανακοπανίζω, P'. piler de nouveau, *pestare di nuovo.*

Ξανακοπανίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui pile de nouveau, *colui ò colei che ripesta.*

Ξανακοπανίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a pilé di nouveau, *colui ò colei che ha ripestato.*

Ξανακοπανισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été pilé de nouveau, *colui ò colei ch'è stato pestato di nuovo.*

Ξανακοπάνισμα, ὀσ. l'action de piler de nouveau, *il ripestare.*

Ξανακοπανισμένος, η, ον. μετ. pilé, ée. de nouveau, *ripestato, ta.*

Ξανακοσκινίζω, P'. cribler de nouveau, *crivellare, vagliare di nuovo.*

Ξανακοσκινίζων, ουσα, μετ. celui ò celle qui crible de nouveau, *colui ò cole che vaglia, che crivella di nuovo.*

Ξανακοσκινίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a criblé de nouveau, *colui ò colei che ha vagliato di nuovo.*

Ξανακοσκίνισμα, ὀσ. l'action de cribler de nouveau, *il crivellare di nuovo.*

Ξανακοσκινισμένος, η, ον. μετ. criblé, ée. de nouveau, *crivellato, ta. di nuovo.*

Ξανακύτημα, ὀσ. l'action de pousser de nouveau, *lo spignere di nuovo.*

Ξανακυτημένος, η, ον. μετ. poussé, ée. de nouveau, *spinto, ta. di nuovo.*

Ξανακυτῶ, P'. pousser de nouveau, *spignere di nuovo.*

Ξανακραγμένος, η, ον. μετ. rappelé, ée. appelé, ée. de nouveau, *richiamato, ta.*

Ξανακράζω, P'. rappeler, appeler de nouveau, *richiamare.*

Ξανακράζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui appele de nouveau, *colui ò colei che chiama di nuovo.*

Ξανακράξας, ξασα. μετ. celui ò celle qui a appelé de nouveau, *colui ò colei che ha richiamato.*

Ξανακράξιμον, ὀσ. l'action d'appeler de nouveau, *il richiamare.*

Ξανακτίζω, P'. rébâtir, *rifabbricare.*

Ξανακτίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui rébâtit, *colui ò colei che rifabbrica.*

Ξανακτίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a rébâti, *colui ò colei che ha rifabbricato.*

Ξανακτισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été rébâti, *colui ò colei ch'è stato rifabbricato.*

Ξανάκτισις, ξανακτίσιμον, ὀσ. l'action de rebâtir, *il rifabbricare.*

Ξανακτισμένος, η, ον. μετ. rebâti, ie. *rifabbricato, ta.*

Ξανακτυπηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été frappé de nouveau, *colui ò colei ch'è stato battuto di nuovo.*

Ξανακτύπημα, ὀσ. l'action de frapper, de battre de nouveau, *il battere di nuovo.*

Ξανακτυπημένος, η, ον. μετ.

μετ. frappé, ée. de nouveau, *battuto, ta. di nuovo.*

Ξανακτυπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a frappé de nouveau, *colui ἢ colei che ha battuto di nuovo.*

Ξανακτυπῶ, Pʳ. battre, frapper de nouveau, *battere di nuovo.*

Ξανακυλίζω, ἰδὲ Ξανακυλῶ.

Ξανακυλίσας, σασα. μετ. Ἑλ. ὅστις ἐκύλισεν ἄλλην μίαν φορὰν, celui ἢ celle qui a roulé de nouveau, *colui ἢ colei che ha rotolato di nuovo.* §. ξανακυλίσας, celui ἢ celle qui est tombé dans la même maladie, *colui ἢ colei ch'è ricaduto nella stessa malattia.*

Ξανακύλισις, εως. récidive, rechûte, *recidiva, ricaduta.*

Ξανακύλισμα, ατ. l'action de rouler de nouveau, *il rotolare di nuovo.* §. ξανακύλισμα εἰς τὴν ἀῤῥωστίαν, rechûte, récidive, *ricaduta.*

Ξανακυλῶ, Pʳ. rouler de nouveau, *rotolare di nuovo.* §. ξανακυλῶ εἰς τὴν ἀῤῥωστίαν, retomber dans une maladie, être attaqué de nouveau d'une maladie, *ricadere, riammalarsi.*

Ξαναλέγω, Pʳ. redire, *ridire.*

Ξαναλέγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui redit, qui dit une seconde fois, *colui ἢ colei che ridice, che dice una seconda volta.*

Ξαναλογαριάζω, Pʳ. calculer, supputer de nouveau, *calcolare, contare di nuovo.*

Ξαναλογαριάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui suppute de nouveau, *colui ἢ cole che calcola di nuovo.*

Ξαναλογαριάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a supputé de nouveau, *colui ἢ colei che ha calcolato di nuovo.*

Ξαναλογαρίασμα, ατ. l'action de supputer, de calculer de nouveau, *il calcolare di nuovo.*

Ξαναλογαριασμένος, η, ον. μετ. calculé, ée. supputé, ée. de nouveau, *calcolato, ta. contato, ta. di nuovo.*

Ξαναλογιάζω, Pʳ. penser de nouveau, *ripensare, pensare di nuovo.*

Ξαναλογιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pensé de nouveau, *colui ἢ colei che ha pensato di nuovo. che ha ripensato.*

Ξαναλόγιασις, ξαναλόγιασμα, ἔσιας. l'action de penser de nouveau, *il pensare di nuovo.*

Ξαναλογιασμένος, η, ον. μετ. pensé, ée. de nouveau, *ripensato, ta.*

Ξαναμαγειρεμένος, η, ον. μετ. cuisiné, ée. de nouveau, *cucinato, ta. di nuovo.*

Ξαναμαγειρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cuisiné de nouveau, *colui ἢ colei che ha cucinato di nuovo.*

Ξαναμαγειρεύω, Pʳ. cuisiner de nouveau, apprêter de nouveau les viandes, *cucinare di nuovo.*

Ξαναμαγειρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui cuisine de nouveau, *colui ἢ colei che cucina di nuovo.*

Ξαναμαθαίνω, Pʳ. Ἑλ. enseigner de nouveau, *insegnare di nuovo.* §. ξαναμαθαίνω, ἀδ. apprendre de nouveau, *imparare di nuovo.* §. ξαναμαθαίνω, συνηθίζω πάλιν, s'accoutumer de nouveau, *accostumarsi di nuovo.*

Ξαναμαθημένος, η, ον. μετ. appris, se. de nouveau, *imparato, ta. di nuovo.*

Ξαναμάσημα, ατ. l'action de remâcher, *rimasticamento.*

Ξαναμασημένος, η, ον. μετ. remâché, ée. *rimasticato, ta.*

Ξαναμασήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a remâché, *colui ἢ colei che ha rimasticato.*

Ξαναμασῶ, Pʳ. remâcher, *rimasticare.*

Ξαναμερωμένος, ξαναμερωμένος, η, ον. μετ. apaisé, ée. de nouveau, *mansuefatto, ta. di nuovo.* §. ξαναμερωμένος, apprivoisé, ée. de nouveau, *dimesticato, ta. di nuovo.*

Ξαναμέρωσις, Ξαναμέρωσις, εως. l'action d'apaiser de nouveau, *il mansuefare di nuovo.* §. ξαναμέρωσις, l'action d'apprivoiser de nouveau, *l'addimesticare di nuovo.*

Ξαναμερόνω, ξαναμερώνω, Pʳ. Ἑλ. ἡσυχάζω πάλιν αὐτὰ, apaiser de nouveau,

veau, *manivefare di nuovo*. κ) αὐ. s'appaiser de nouveau, *manivefarsi di nuovo*. §. ξαναημερώνω. Ἐν. ἡμερώνω πάλιν, apprivoiser de nouveau, *dimesticare di nuovo*. §. κ) αὐ. s'apprivoiser, *dimesticarsi*.

Ξαναμίλημα, ὐσ. l'action de parler de nouveau, *parlar di nuovo*.

Ξαναμιλημένος, η, ον. μετ. parlé, ée. dit, te. de nouveau, *parlato, ta. detto, ta. di nuovo*.

Ξαναμιλήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a parlé de nouveau, *colui ὴ colei che ha parlato di nuovo*.

Ξαναμιλῶ, Pʳ. parler de nouveau, *parlar di nuovo*.

Ξαναμπηγμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. enfoncé, ée. de nouveau, *ficcato, ta. di nuovo*.

Ξαναμπήγω, Pʳ. ficher, enfoncer de nouveau, *ficcare di nuovo*.

Ξαναμωραίνομαι, Pʳ. redevenir fou, sot, stupide, *divenir di nuovo stolto, stolido*.

Ξανανεωμένος, ξανανεώνω, ἰδὲ Ξανανιωμένος, ξανανιώνω, κτλ.

Ξανανέωμα, ὐσ. l'action de rajeunir, *il ringiovanire*. §. ξανανέωμα, ἀνανέωσις, renouvellement, *rinnovamento*.

Ξανανιωμένος, η, ον. μετ. rajeuni, ie. *ringiovanito*. §. ξανανεωμένος, ἀνανεωμένος, renouvellé, ée. *rinnovato, ta*.

Ξανανιώνω, Pʳ. rajeunir, *ringiovanire*. §. ξανανεώνω, ἀνανεώνω, renouveller, *rinnovare*.

Ξανανιώνων, ὐσα. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui fait rajeunir, *colui ὴ colei che fa ringiovinire*. §. ξανανιώνων, ὐσ. celui ὴ celle qui rajeunit, *colui ὴ colei che ringiovenisce*. §. ξανανεώνων, ὅστις ἀνανεώνει, ἀνακαινίζει, celui ὴ celle qui renouvelle, *colui ὴ colei che rinnova*.

Ξανανιώσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui a fait rajeunir, *colui ὴ colei che ha fatto ringiovanire*. §. ξανανιώσας, ὐσ. celui ὴ celle qui s'est rajeuni, *colui ὴ colei che si è ringiovinito*. §. ξανανεώσας, ἀνακαινίσας, celui ὴ celle qui a renouvellé, *colui ὴ colei che ha rinnovato*.

Ξανανέωσις, ἰδὲ Ξανανέωμα.

Ξανανθίζω, Pʳ. fleurir de nouveau, *rifiorire*.

Ξανανθίζων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui fleurit de nouveau, *colui ὴ colei che rifiorisce*.

Ξανανθίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fleuri de nouveau, *colui ὴ colei che ha rifiorito*.

Ξανάνθισμα, ὐσ. l'action de fleurir de nouveau, *il rifiorire*.

Ξανανθισμένος, η, ον. μετ. fleuri, ie. de nouveau, *rifiorito, ta*.

Ξανάνοιγμα, ὐσ. l'action d'ouvrir de nouveau, *l'aprire di nuovo*.

Ξανανοιγμένος, η, ον. μετ. ouvert, te. de nouveau, *riaperto, ta*.

Ξανανοίγω, Pʳ. ouvrir de nouveau, *riaprire*.

Ξανανοίγων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui ouvre de nouveau, *colui ὴ colei che riapre*.

Ξανανοίξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a ouvert de nouveau, *colui ὴ colei che ha riaperto*.

Ξαναπανδρευμένος, η, ον. μετ. remarié, ée. *rimaritato, ta*.

Ξαναπανδρεύομαι, Pʳ. se remarier, *rimaritarsi*. §. ξαναπανδρεύω την κόρη μου, donner encore un mari à sa fille veuve, *rimaritare sua figlia*.

Ξαναπαρακάλεμα, ὐσ. l'action de prier de nouveau, *il pregare di nuovo*.

Ξαναπαρακαλεμένος, η, ον. μετ. prié, ée. de nouveau, *pregato, ta. di nuovo*.

Ξαναπαρακαλέσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a prié de nouveau, *colui ὴ colei che ha pregato di nuovo*.

Ξαναπαρακαλῶ, Pʳ. prier de nouveau, *pregare di nuovo*.

Ξαναπαρμένος, η, ον. μετ. repris, se. *ripreso, sa*.

Ξαναπάρσιμον, ὐσ. l'action de reprendre, *il ripigliare*.

Ξαναπέμπω, Pʳ. envoyer de nouveau, *mandar di nuovo, ritornar a mandare*.

Ξαναπέμψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a envoyé de nouveau, *colui*

ὴ

ἢ colei che ha mandato di nuovo.

Ξαναπέμψιμον, οὐσ. l'action d'envoyer de nouveau, il mandar di nuovo.

Ξαναπέρνω, P'. reprendre, riprendere.

Ξαναπέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est retombé, colui ἢ colei ch'è ricaduto.

Ξαναπέσιμον, ξανάπεσμα, οὐσ. l'action de retomber, de tomber de nouveau, ricadimento, il ricadere.

Ξαναπεσμένος, η, ον. μετ. retombé, ée. de nouveau, ricaduto, ta, caduto, ta. di nuovo.

Ξαναπετοῦσ, ἴδε Ξαναπέσας.

Ξαναπέταγμα, οὐσ. l'action de voler de nouveau, il volare di nuovo. §. ξαναπέταγμα, ξαναῤῥίψιμον, l'action de jeter de nouveau, il gettar di nuovo.

Ξαναπεταγμένος, η, ον. μετ. ξαναῤῥιγμένος, jeté, ée. de nouveau, gettato, ta. di nuovo.

Ξαναπετάξας, ξασα. μετ. ὁποῦ ἀπέταξε πάλιν, celui ἢ celle qui a volé de nouveau, colui ἢ colei che ha voluto di nuovo. §. ξαναπετάξα, ὁ ξαναρίψας, celui ἢ celle qui a jeté de nouveau, colui ἢ colei che ha gettato di nuovo.

Ξαναπετῶ, P'. ἀπετῶ πάλιν, voler de noveau, volare di nuovo. §. ξαναπετῶ, ῥίχνω πάλιν, rejeter, jeter de nouveau, rigettare, gettare di nuovo.

Ξαναπετῶν, ῶσα. μετ. ὁποῦ ἀπετᾷ πάλιν, celui ἢ celle qui vole de nouveau, colui ἢ colei che vola di nuovo. §. ξαναπετῶν, ὁποῦ ῥίπτει πάλιν, celui ἢ celle qui jette de nouveau, colui ἢ colei che getta di nuovo.

Ξαναπέφτω, P'. retomber, tomber de nouveau, ricadere, cadere di nuovo.

Ξαναπέφτων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui retombe, colui ἢ colei che ricade.

Ξαναπηγαίνω, P'. aller de nouveau, andar di nuovo.

Ξαναπηγαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui va de nouveau, colui ἢ colei che va di nuovo.

Ξαναπήδημα, οὐσ. l'action de sauter de nouveau, il saltar di nuovo.

Ξαναπηδημένος, η, ον. μετ. sauté, ée. de nouveau, saltato, ta. di nuovo.

Ξαναπηδήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sauté de nouveau, colui ἢ colei che ha saltato di nuovo.

Ξαναπηδῶ, P. sauter de nouveau, saltare di nuovo.

Ξαναπηδῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui saute de nouveau, colui ἢ colei che salta di nuovo.

Ξαναπιάνω, P'. reprendre, riprendere, ripigliare.

Ξαναπιασμένος, η, ον. μετ. repris, se. rattrapé, ée. ripreso, ta. riacquistato, ta.

Ξαναπλαγιάζω, P'. se coucher de nouveau, coricarsi di nuovo.

Ξαναπλαγιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se couche de nouveau, colui ἢ colei che si corica di nuovo.

Ξαναπλαγιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est couché de nouveau, colui ἢ colei che si è coricato di nuovo.

Ξαναπλάγιασμα, οὐσ. l'action de se coucher de nouveau, il coricarsi di nuovo.

Ξαναπλαγιασμένος, η, ον. μετ. couché, ée. de nouveau, coricato, ta. di nuovo.

Ξαναποκτηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été recouvré, colui ἢ colei ch'è stato racquistato, ta.

Ξαναπόκτημα, οὐσ. l'action d'acquérir de nouveau, l'acquistare di nuovo, racquistamento.

Ξαναποκτημένος, η, ον. μετ. recouvré, ée. regagné, ée. racquistato, ta.

Ξαναποκτήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a acquis de nouveau, colui ἢ colei che ha riacquistato.

Ξαναπόκτησις, εως. recouvrement, racquisto, racquistazione.

Ξαναποκτῶ, P'. recouvrer, acquérir de nouveau, racquistare, ricuperare.

Ξαναποκτῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui acquiert de nouveau, colui ἢ colei che riacquista.

Ξαναπολεμημένος, η, ον. μετ. combattu, ue. de nou-

nouveau, *combattuto, ta. di nuovo.*

Ξανατολεμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a combattu de nouveau, *colui ò colei che ha combattuto di nuovo.*

Ξανατολεμῶ. P'. combattre de nouveau, *combattere di nuovo.*

Ξαναπωληθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été revendu, *colui ò colei ch' è stato rivenduto.*

Ξαναπώλημα, ὀσ. l'action de revendre, *il rivendere.*

Ξαναπωλημμένος, η, ον. μετ. revendu, ue. *rivenduto, ta.*

Ξαναπωλήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a revendu *colui ò colei che ha rivenduto.*

Ξαναπώλησις, ἰδὲ Ξαναπώλημα.

Ξαναπωλῶ, P'. revendre, *rivendere.*

Ξαναπωλῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui revend, *colui ò colei che rivende.*

Ξαναπωλῶ, κτλ. ἰδὲ Ξαναπωλῶ, κτλ.

Ξαναῤῥιμμένος, η, ον. μετ. jeté, ée. de nouveau, *gettato, ta. di nuovo.*

Ξαναῤῥίξας, ξαναῤῥίψας, σα. μετ. celui ὴ celle qui a jeté de nouveau, *colui ò colei che ha gettato di nuovo.*

Ξαναῤῥίξιμον, ξαναῤῥίψιμον, ὀσ. l'action de jeter de nouveau, *il gettare di nuovo.*

Ξαναῤῥίπτω, ξαναῤῥίχνω, P'. jeter de nouveau, *gettare di nuovo.*

Ξαναῤῥίψα, ξαναῤῥίψιμον, ἰδὲ ξαναῤῥίξας, κτλ.

Ξαναῤῥώστημα, ὀσ. l'action de tomber de nouveau malade. *l'ammalarsi di nuovo.* §. ξαναῤῥώστημα, ἀσύχωμα ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν, convalescence, *convalescenza.*

Ξαναῤῥωστήσας, σασα. μετ. ὅστις ἔπεσε πάλιν εἰς ἀῤῥωστίαν, celui ὴ celle qui est tombé de nouveau malade, *colui ò colei che si è riammalato.*

Ξαναῤῥωστῶ, P'. ἀῤῥωστῶ πάλιν, retomber malade, s'aliter de nouveau, *riammalarsi.* §. ξαναῤῥωστῶ, ἀναλαμβάνω ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν, être en convalescence, *essere in convalescenza.*

Ξαναρχινίζω, P'. recommencer, *ricominciare.*

Ξαναρχινίζων, ωσα. μετ. celui ὴ celle qui recommence, *colui ò colei che ricomincia.*

Ξαναρχινίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a recommencé, *colui ò colei che ha ricominciato.*

Ξαναρχίνισμα, ὀσ. l'action de recommencer, *il ricominciare.*

Ξαναρχινισμένος, η, ον. recommencé, ée. *ricominciato, ta.*

Ξαναρχινῶ, ἰδὲ Ξαναρχίζω.

Ξανάρχομαι, P'. venir de nouveau, *venir di nuovo.*

Ξαναρχόμενος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui vient de nouveau, *colui ò colei che viene di nuovo.*

Ξαναρωτηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été interrogé de nouveau, *colui ò colei ch' è stato interrogato di nuovo.*

Ξαναρώτημα, ὀσ. l'action de demander, d'interroger de nouveau, *il ridomandare, l'interrogare di nuovo.*

Ξαναρωτημένος, η, ον. μετ. interrogé, ée. de nouveau, *interrogato, ta. di nuovo.*

Ξαναρωτήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a interrogé de nouveau, *colui ò colei che ha interrogato di nuovo.*

Ξαναρωτῶ, P'. demander, interroger de nouveau, *domandare, interrogare di nuovo.*

Ξαναρωτῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui interroge de nouveau, *colui ò colei che interroga di nuovo.*

Ξανασήκωμα, ὀσ. l'action de relever, de lever, de hausser de nouveau, *il rilevare, il rialzare, rilevamento, rialzamento.*

Ξανασηκωμένος, η, ον. μετ. relevé, ée. rechaussé, ée. *rilevato, ta. rialzato, ta.*

Ξανασηκώνω, P'. relever, réchausser, *rilevare, rialzare.*

Ξανασηκώνων, ωσα. μετ. celui ὴ celle qui réleve, qui réhausse, *colui ò colei che rileva, che rialza.*

Ξανασηκώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a rélevé, qui a réhaussé, *colui ò colei che ha rialzato, che ha rilevato.*

Ξαναστιάζω, P'. raccommo-

moder de nouveau, rajuster. *raccomodare, aggiustare di nuovo.*

Ξανασιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui raccommode. *colui ἢ colei che raccomoda, che aggiusta di nuovo.*

Ξανασιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a raccommodé, qui a ajusté de nouveau. *colui ἢ colei che ha raccomodato che ha aggiustato di nuovo.*

Ξανασιάσιμον, ου. l'action de raccommoder, d'ajuster de nouveau. *il raccomodare, l'aggiustare di nuovo.*

Ξανασιασμένος, η, ον. μετ. raccommodé, ée. rajusté, ée. de nouveau. *raccomodato, ta. aggiustato, ta. di nuovo.*

Ξανασκαμμένος, η, ον. μετ. houé, ée. pioché, ée. de nouveau. *zappato, ta. di nuovo.*

Ξανασκάπτω, P'. houer, piocher de nouveau. *zappare di nuovo.* ἴδε Σκάπτω.

Ξανασκάψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a pioché de nouveau. *colui ἢ colei che ha zappato di nuovo.*

Ξανασκάψιμον, ου. l'action de houer, de piocher de nouveau. *il zappare di nuovo.*

Ξανασκεπάζω, P'. recouvrir de nouveau. *ricoprire, coprire di nuovo.*

Ξανασκεπάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui couvre de nouveau. *colui ἢ colei che copre di nuovo.*

Ξανασκεπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a couvert de nouveau. *colui ἢ colei che ha coperto di nuovo.*

Ξανασκέπασμα, ατος. l'action de recouvrir. *ricoprimento, il ricoprire.*

Ξανασκεπασμένος, η, ον. μετ. recouvert, recouvert de nouveau. *ricoperto, ta.*

Ξανασκοτώνω, P'. tuer de nouveau. *uccidere di nuovo.*

Ξανασμιγμένος, η, ον. μετ. réuni, ie. de nouveau. *riunito, ta. di nuovo.*

Ξανασμίγω, P'. réunir de nouveau. *riunire di nuovo.*

Ξανασμίγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui réunit de nouveau. *colui ἢ colei che riunisce di nuovo.*

Ξανασμίξας, ξασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a réuni de nouveau. *colui ἢ colei che ha riunito di nuovo.* §. ξανασμίξας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est réuni de nouveau. *colui ἢ colei che si è riunito di nuovo.*

Ξανασπαρμένος, η, ον. μετ. semé, ée. de nouveau. *riseminato, ta.*

Ξανασπέρσιμον, ου. l'action de semer de nouveau. *il riseminare.*

Ξανασπείρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a semé de nouveau. *colui ἢ colei che ha riseminato.*

Ξανασπέρνω, P'. semer de nouveau. *riseminare.*

Ξανασπρίζω, P'. Ἐν. blanchir de nouveau. *imbiancar di nuovo.* §. ξανασπρίζω, οὐδ. devenir blanc une autre fois. *divenir bianco un'altra volta.*

Ξανασπρίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui blanchit de nouveau. *colui ἢ colei che imbianca di nuovo.* §. ξανασπρίζων, οὐδ. celui ἢ celle qui est devenu blanc une autre fois. *colui ἢ colei ch'è divenuto bianco un'altra volta.*

Ξανασπρίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a blanchi de nouveau. *colui ἢ colei che ha imbiancato di nuovo.* §. ξανασπρίσας οὐδ. celui ἢ celle qui est devenu blanc une autre fois. *colui ἢ colei ch'è divenuto bianco un'altra volta.*

Ξανάσπρισμα, ου. l'action de blanchir de nouveau. *l'imbiancare di nuovo.*

Ξανασπρισμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. de nouveau. *imbiancato, ta. di nuovo.*

Ξανασταλμένος, η, ον. μετ. envoyé, ée. une seconde fois. *mandato, ta. per la seconda volta.*

Ξαναστάλσιμον, ου. l'action d'envoyer une seconde fois. *il mandar per la seconda volta.*

Ξαναστείλας, λασα. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé une seconde fois. *colui ἢ colei che ha mandato per la seconda volta.*

Ξαναστέλνω, P'. renvoyer, envoyer une seconde fois. *rimandare, mandare per la seconda volta.*

Ξαναςείλτων, ᾶσα. μετ. celui ȣ celle qui a envoyé une seconde fois. *colui ȣ colei che ha mandato per la seconda volta.*

Ξαναςεφάνωμα, P'. l'action de couronner de nouveau. *l'incoronare di nuovo.* §. ξαναςεφάνωμα, ξαναυλόγησις γάμου. nouvelle bénédiction nuptiale. *nuova benedizione nuziale.*

Ξαναςεφανωμένος, η, ον. μετ. couronné, ée. de nouveau. *incoronato, ta. di nuovo.* §. ξαναςεφανωμένος, ὁποῦ ἐςεφανώθη πάλιν. celui ȣ celle qui a eu une seconde bénédiction nuptiale. *colui ȣ colei che ha avuto una seconda benedizione nuziale.*

Ξαναςεφανώνω, P'. couronner de nouveau. *incoronare di nuovo.* §. ξαναςεφανώνω. donner une seconde fois la bénédiction nuptiale. *benedire per la seconda volta un matrimonio.*

Ξαναςοχάζομαι, P'. repasser dans son esprit, penser de nouveau. *ripensare.*

Ξαναςόχασμα, ξαναςοχασμὸς, οῦ. l'action de repasser dans son esprit. *ripensamento.*

Ξαναςοχασμένος, η, ον. μετ. pensé, ée. de nouveau. *pensato, ta. di nuovo.*

Ξαναςρέφω, P'. tourner à l'envers, renverser. *voltare al rovescio, rovesciare.*

Ξαναςρέφων, ᾶσα. μετ. celui ȣ celle qui tourne à l'ouvers. *colui ȣ colei che volta al rovescio.*

Ξαναςρέψας, ψασα. μετ. celui ȣ celle qui a tourné à l'envers. *colui ȣ colei che ha voltato al rovescio.*

Ξανάςροφα, ἐπίῤ. à l'envers. *a rovescio.*

Ξαναςροφὴ, ῆς. revers, coup d'arriere-main. *rovescione.*

Ξανασυγχίζω, P'. troubler, confondre de nouveau. *turbare, confondere di nuovo.* §. ξανασυγχίζομαι. se troubler, se confondre de nouveau. *turbarsi, confondersi di nuovo.*

Ξανασυγχίζων, ᾶσα. μετ. celui ȣ celle qui confond, qui trouble de nouveau. *colui ȣ colei che confonde, che turba di nuovo.*

Ξανασυγχίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a troublé, qui a confondu de nouveau. *colui ȣ colei che ha confuso, che ha turbato di nuovo.*

Ξανασύγχισις, εως. nouveau trouble. *nuova turbolenza.*

Ξανασύγχισμα, ατος. nouvelle confusion. *nuova confusione.*

Ξανασυγχισμένος, η, ον. μετ. troublé, ée. confondu, ue. de nouveau. *confuso, sa. turbato, ta. di nuovo.*

Ξαναπαξιδεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a voyagé une seconde fois. *colui ȣ colei che ha viaggiato una seconda volta.*

Ξαναπαξιδεύω, P'. voyager une seconde fois. *viaggiare una seconda volta.*

Ξαναπαξιδεύων, ᾶσα. μετ. celui ȣ celle qui voyage une seconde fois. *colui ȣ colei che viaggia una seconda volta.*

Ξανατυπωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ȣ celle qui a été réimprimé. *colui ȣ colei ch'è stato ristampato.*

Ξανατύπωμα, ατος. réimpression. *ristampa, nuova edizione.*

Ξανατυπωμένος, η, ον. μετ. réimprimé, ée. *ristampato, ta.*

Ξανατυπώνω, P'. réimprimer. *ristampare.*

Ξανατυπώνων, ᾶσα. μετ. celui ȣ celle qui réimprime. *colui ȣ colei che ristampa.*

Ξανατυπώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a réimprimé. *colui ȣ colei che ha ristampato.*

Ξαναυλόγημα, ατος. nouvelle bénédiction. *ribenedizione.*

Ξαναυλογημένος, η, ον. μετ. béni, ie. de nouveau. *ribenedetto, ta.*

Ξαναυλογήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a rébéni, qui a béni de nouveau. *colui ȣ colei che ha ribenedetto.*

Ξαναυλογῶ, P'. rébenir, bénir de nouveau. *ribenedire.*

Ξαναυλογῶν, ᾶσα. μετ. celui ȣ celle qui bénit de nou-

nouveau; *colui ŏ colei che ribenedisce.*

Ξανάυρισμα, ατος. l'action de retrouver, de trouver de nouveau: *il ritrovare, il trovare di nuovo.*

Ξαναυρημένος, η, ον. μετ. retrouvé, ée: trouvé, ée: de nouveau. *ritrovato, ta: trovato, ta. di nuovo.*

Ξαναυρίσκω, P'. retrouver, trouver de nouveau: *ritrovare, trovare di nuovo.*

Ξαναφαίνομαι, P'. reparoître: *comparire di nuovo.*

Ξαναφάνω, P'. tisser de nouveau: *ritessere.*

Ξαναφαμένος, η, ον. μετ. tissu, ue: de nouveau: *tessuto, ta: di nuovo.*

Ξαναφάντης, τασα. μετ. celui ŏ celle qui a tissu de nouveau: *colui ŏ colei che ha tessuto di nuovo.*

Ξαναφάσκιωμα, ατος. l'action d'emmaillotter de nouveau: *il rifasciare.*

Ξαναφασκιωμένος, η, ον. μετ. emmaillotté, ée. de nouveau: *rifasciato, ta.*

Ξαναφασκιώνω, P'. emmaillotter de nouveau. *rifasciare.*

Ξαναφασκιώνων, οντα. μετ. celui ŏ celle qui emmaillotte de nouveau. *colui ŏ colei che rifascia.*

Ξαναφασκιώσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a emmaillotté de nouveau. *colui ŏ colei che ha rifasciato.*

Ξανάφερμα, ἰδὲ Ξαναφέρσιμον.

Ξαναφερμένος, η, ον. μετ. rapporté, ée: porté, ée: de nouveau: *riportato, ta.*

Ξαναφέρνω, P'. rapporter: porter de nouveau. *riportare, portare di nuovo.*

Ξαναφέρσιμον, ου. l'action de porter de nouveau: *il portare di nuovo.* §. ξαναφέρσιμον, τὸ νὰ φερθῇ πάλιν τινὰς εἰς ἕνα μέρος: retour, l'action de se porter de nouveau: *ritorno, il portarsi di nuovo.*

Ξαναφίλευμα, ατος. l'action de donner un repas pour la seconde fois: *nuovo trattamento, nuovo pasto.*

Ξαναφιλεύω, P'. donner un second repas, *pasteggiare di nuovo, trattare di nuovo*

Ξαναφίλημα, ατος. l'action de baiser de nouveau. *il ribaciare.*

Ξαναφιλημένος, η, ον. μετ. baisé, ée. de nouveau: *ribaciato, ta.*

Ξαναφιλήσας, σασα μετ. celui ŏ celle qui a baisé de nouveau. *colui ŏ colei che ha ribaciato.*

Ξαναφιλῶ, P'. baiser de nouveau. *ribaciare.*

Ξαναφιλῶν, οῦσα. μετ. celui ŏ celle qui baise de nouveau. *colui ŏ colei che ribacia.*

Ξαναφτιάνω, P'. refaire. *rifare.*

Ξαναφτιάνων, νοντα, μετ. celui ŏ celle qui refait. *colui ŏ colei che rifà.*

Ξαναφτιάσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a refait. *colui ŏ colei che ha rifatto.*

Ξαναφτιάσιμον, ου. l'action de refaire. *il rifare.*

Ξαναφτιασμένος, η, ον. μετ. refait, te. *rifatto, ta.*

Ξαναφυτεύσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a été replanté: *colui ŏ colei ch'è stato ripiantato.*

Ξαναφύτευμα, ατος. l'action de replanter. *il ripiantare.*

Ξαναφυτευμένος, η, ον. μετ. replanté, ée. *ripiantato, ta.*

Ξαναφυτεύσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a replanté. *colui ŏ colei che ha ripiantato.*

Ξαναφυτευτής, ατος. qui replante: *che ripianta.*

Ξαναφυτεύω, P'. replanter. *ripiantare.*

Ξαναφυτεύων, οντα. μετ. celui ŏ celle qui replante. *colui ŏ colei che ripianta.*

Ξαναφύτρωμα, ατος. l'action de repulluler. *il ripullulare.*

Ξαναφυτρωμένος, η, ον. μετ. repullulé, ée. *ripullulato, ta.*

Ξαναφυτρώνω, P'. repulluler. *ripullulare.*

Ξαναφυτρώνων, οντα. μετ. celui ŏ celle qui repullule. *colui ŏ colei che ripullula.*

Ξαναφυτρώσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a repullulé. *colui ŏ colei che ha ripullulato.*

Ξαναχαιρετήσας, σασα. μετ.

μετ. celui ὴ celle qui a resalué. *colui ò colei che ha risalutato.*

Ξαναχαιρέτισμα, ἀτος. l'action de resaluer, ὴ de saluer une seconde fois. *il risalutare.*

Ξαναχαιρετισμένος, η, ον. μετ. resalué, ée. *risalutato, ta.*

Ξαναχαιρετῶ, P'. resaluer, saluer une seconde fois. *risalutare, salutare una seconda volta.*

Ξαναχαιρετῶν, ὖσα. μετ. celui ὴ celle qui resalue. *colui ò colei che risaluta.*

Ξαναχειροτονημένος, η, ον. μετ. qui a reçu les ordres une seconde fois. *ordinato di nuovo.*

Ξαναχειροτονήσας, σασα. μετ. qui a ordonné une seconde fois. *che ha ordinato di nuovo.*

Ξαναχειροτονία, ἀς. nouvelle ordination. *nuova ordinazione.*

Ξαναχειροτονῶ, P'. ordonner une seconde fois, conférer de nouveau les ordres de l'église. *ordinare di nuovo, conferire di nuovo gli ordini ecclesiastici.*

Ξαναχειροτονῶν, ὖσα, μετ. qui ordonne une seconde fois. *che ordina di nuovo.*

Ξαναψημένος, η, ον. μετ. recuit, te. cuit, te. de nouveau. *ricotto, ta. cotto, ta. di nuovo.* §. ξαναψημένος, διὰ τὸ ψηστί. rôti, ie. de nouveau. *arrostito, ta. di nuovo.*

Ξαναψήνω, P'. rôtir de nouveau, *arrostire di nuovo.* §. ξαναψήνω τὸ ψωμί. recuire, cuire de nouveau. *ricuocere, cuocere di nuovo.*

Ξαναψήσας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a rôti de nouveau. *colui ò colei che ha arrostito di nuovo.* §. ξαναψήσας τὸ ψωμί, κτλ. qui a recuit, qui a cuit de nouveau. *che ha ricotto, che ha cotto di nuovo.*

Ξαναψηφῶ, P'. élire de nouveau. *eleggere di nuovo.*

Ξανεγγιγμένος, η, ον. μετ. touché, ée. de nouveau. *toccato, ta. di nuovo.*

Ξανεγγίζω, P'. toucher de nouveau. *toccare di nuovo.*

Ξανεγγίξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a touché de nouveau. *colui ò colei che ha toccato di nuovo.*

Ξανεγγίξιμον, ἀτος. l'action de toucher de nouveau. *il toccare di nuovo.*

Ξανεγκαρδιώνω, P'. encourager de nouveau. *rincoraggiare, incoraggiare di nuovo.*

Ξανεγκαρδιώνων, ὖσα. μετ. celui ὴ celle qui encourage de nouveau. *colui ò colei che incoraggia di nuovo.*

Ξανεγκαρδιώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a encouragé de nouveau. *colui ò colei che ha incoraggiato di nuovo.*

Ξανεμίζω, P'. éventer. *sventolare.* §. ξανεμίζω, μεταφ. ἐρευνῶ ἀκριβῶς ἕνα πρᾶγμα. examiner soigneusement une chose. *esaminare attentamente una cosa.*

Ξανεμίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a éventé. *colui ò colei che ha sventolato.*

Ξανέμισμα, ἀτος. l'action d'éventer. *sventolamento.*

Ξανεμισμένος, η, ον. μετ. éventé, ée. *sventolato, ta.*

Ξανεμψυχώνω, P'. animer de nouveau. *animare di nuovo, rincorare.*

Ξανενδύνω, P'. habiller, vêtir de nouveau. *revestire di nuovo.*

Ξανέρχομαι, ἰδὲ Ξανάρχομαι.

Ξανθήματα, ἀτ. des boutons sur le visage. *pustole sul volto.*

Ξανθογένης, ἐπίθ. qui a une barbe blonde. *che ha la barba bionda.*

Ξανθομάλλης, ἐπίθ. celui ὴ celle qui a les cheveux blonds. *colui ò colei che ha i capelli biondi.*

Ξανθός, ὴ, όν. ἐπίθ. blond, de. *biondo, da.*

Ξανθότριχος, η, ον. ἐπίθ. qui est de poil blond. *ch' è di pelo biondo.*

Ξανοίγμα, οὖς. ξανάνοιγμα, ἀτος. l'action d'ouvrir de nouveau. *l'aprir di nuovo.* §. ξανοίγμα, τὸ ξανοίγειν τινά. l'action de débourrer, καὶ de se débourrer. *il dirozzare, καὶ dirozzarsi, dirozzamento.*

Ξα-

Ξανοιγμένος, η, ον. μετ. ξαναανοιγμένος, ouvert, te. de nouveau. aperto, ta. di nuovo. §. ξανοιγμένος, μετ. débourré, ée. dirozzato, ta.

Ξανοίγω, P'. ανοίγω πάλιν. rouvrir. riaprire. §. ξανοίγω, παρατηρῶ. observer, épier. osservare, spiare. §. ξανοίγω. μεταφ. κάμνω τινὰ νὰ ξανοίξῃ. débourrer. dirozzare. §. ξανοίγω, ἰδ. γίνομαι ανοικτότερος. se débourrer. dirozzarsi.

Ξανοικτὴς, ὁσ. μεταφ. celui qui débourre quelqu'un. colui che dirozza qualcheduno.

Ξανοίξας, ξασα. μετ. celui ȓ celle qui a ouvert les yeux, qui s'est débourré. colui ȓ colei che si è dirozzato.

Ξαντὸς, ὁσ. charpie. faldella, filaccia.

Ξαπάτημα, ουσ. désabusement. disinganno.

Ξαπατημένος, η, ον. μετ. détrompé, ée. désabusé, ée. disingannato, ta. §. ξαπατημένος, ἢ γελασμένος. trompé. ée. séduit, te. ingannato, ta. sedotto, ta.

Ξαπατήσας, σασα. μετ. ὁ απατήσας. celui ȓ celle qui a seduit. colui ȓ colei che ha sedotto. §. ξαπατήσας, ὅσις εὐγάλει τινὰ ἀπὸ τὴν πλάνην. celui ȓ celle qui a désabusé. colui ȓ colei che ha disingannato.

Ξαπατῶ, P'. εὐγάζω τινὰ ἀπὸ τὴν πλάνην. détromper, désabuser. disingannare. §. ξαπατῶ. πλανῶ. tromper. séduire. ingannare, sedurre.

Ξαπατῶν, ῶσα. μετ. celui ȓ celle qui désabuse. colui ȓ colei che disinganna. §. ξαπατῶν, ἀπατῶν. celui ȓ celle qui seduit. colui ȓ colei che seduce.

Ξαπεράσας, σασα. μετ. celui ȓ celle qui a surpassé. colui ȓ colei che ha sorpassato.

Ξαπέρασμα, ὁσ. l'action de surpasser. il sorpassare.

Ξαπερασμένος, η, ον. μετ. surpassé, ée. sorpassato, ta.

Ξαπερνῶ, P'. surpasser. sorpassare.

Ξαπερνῶν, ῶσα. μετ. celui ȓ celle qui surpasse. colui ȓ colei che sorpassa.

Ξάπλωμα, ὁσ. extension. l'action d'étendre. distendimento.

Ξαπλωμένα, επίῤ. d'une manière étendue. distesamente.

Ξαπλωμένος, η, ον. μετ. étendu, ue. disteso, ta.

Ξαπλώνω, P'. étendre, tendre. distendere. §. ξαπλώνομαι. se coucher. sdrajarsi.

Ξαπλώνων, ωσα. μετ. celui ȓ celle qui étend. colui ȓ colei che distende.

Ξαπλώσας, σασα. μετ. celui ȓ celle qui a étendu. colui ȓ colei che ha disteso.

Ξαπλωσιὰ, ἰδὲ Ξαπλωμένα.

Ξαπλωτὴς, ὁσ. celui qui étend. colui che distende.

Ξαπολνῶ, P'. relacher. allentare, rilassare.

Ξαπόλυμα, ουσ. relachement. allentamento.

Ξαπολυμένος, η, ον. μετ. relaché, ée. allentato, ta.

Ξαραθύμημα, ὁσ. l'action de passer son envie, de satisfaire ses desirs. il contentare, il soddisfare, l'appagare le proprie voglie.

Ξαραθυμημένος, η, ον. μετ. celui ȓ celle qui a passé son envie. colui ȓ colei che ha appagato il suo desiderio.

Ξαραθυμήσας, σασα. μετ. celui ȓ celle qui a passé son envie, qui a contenté son envie. colui ȓ colei che ha appagato il suo desiderio.

Ξαραθυμίζω, ἰδὲ Ξαραθυμῶ.

Ξαραθυμῶ, P'. passer son envie. appagare il proprio desiderio, cavarsi la voglia.

Ξαρματωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȓ celle qui a été désarmé, ée. colui ȓ colei ch' è stato disarmato.

Ξαρμάτωμα, ὁσ. désarmement. disarmamento.

Ξαρματωμένος, η, ον. μετ. désarmé, ée. disarmato, ta.

Ξαρματώνω, P'. désarmer. disarmare.

Ξαρματώνων, ωσα. μετ. celui ȓ celle qui désarme. colui ȓ colei che disarma.

Ξαρ-

Ξαρματώσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a désarmé. *colui ŋ̃ colei che ha disarmato*.

Ξαρμυρίζω, P'. dessaler. *dissalare*.

Ξαρμυρίζων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui dessale. *colui ŋ̃ colei che dissala*.

Ξαρμυρίσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a dessalé. *colui ŋ̃ colei che ha dissalato*.

Ξαρμύρισμα, ὐσ. l'action de dessaler. *il dissalare*.

Ξαρμυρισμένος, η, ον. μετ. dessalé, ée. *dissalato. ta*.

Ξαῤῥώστημα, οὐσ. convalescence. *convalescenza*.

Ξαῤῥωστημένος, η, ον. μετ. convalescent, te. *convalescente*.

Ξαῤῥωστήσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui s'est levé d'une maladie. *colui ŋ̃ colei ch' è uscito dalla malattia*.

Ξαῤῥωστῶ, P'. guérir, se relever de la maladie, être convalescent. *guarire, uscire dalla malattia, essere in convalescenza*.

Ξάρτια, ὤσιατ. haubans. *sarte*.

Ξαστεριά, ὤσιατ. sérénité. *serenità*.

Ξάστερος, η, ον. ἐπίθ. serein. ne. *sereno, na*.

Ξαστέρωμα, ὐσ. l'action de se rasséréner, de devenir serein. *il rasserenarsi*.

Ξαστερωμένος, η, ον. μετ. rasséréné, ée. *rasserenato, ta*.

Ξαστερώνω, P'. devenir serein, se rasséréner. *rasserenarsi*.

Ξαφνίζω, P'. surprendre à l'improviste. *sorprendere improvvisamente*. §. ξαφνίζομαι. être surpris à l'improviste. *esser sorpreso improvvisamente*.

Ξαφνικά, ἐπίρ. à l'improviste. *all' improvviso*.

Ξαφνικός, ή, όν. ἐπίθ. improvu, ue. *improvviso, sa*. §. ξαφνικὸς θάνατος, mort subite. *morte subitanea*.

Ξαφνίσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a surpris à l'improviste. *colui ŋ̃ colei che ha sorpreso improvvisamente*.

Ξάφνισμα, ὐσ. l'action de surprendre. *il sorprendere*.

Ξαφνισμένος, η, ον. μετ. surpris, se. à l'improviste. *sorpreso, sa. colto, ta. all' improvvisa*.

Ξαφορίζω, P'. absoudre de l'excomunication. *assolvere dalla scomunica*.

Ξαφρίζω, P'. écumer. *dischiumare, schiumare*.

Ξαφρίζων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui écume. *colui ŋ̃ colei che schiuma*.

Ξαφρίσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a écumé. *colui ŋ̃ colei che ha dischiumato*.

Ξάφρισμα, οὐσ. l'action d'écumer. *il dischiumare, lo schiumare*.

Ξαφρισμένος, η, ον. μετ. écumé, ée. *dischiumato, ta. schiumato, ta*

Ξέβαμμα, οὐσ. perte de couleur. *scoloramento*.

Ξεβαμμένος, η, ον. μετ. deteint, te. *scolorato. ta*.

Ξεβαρκάρισμα, ὐσ. débarquement. *sbarco*.

Ξεβαρκαρισμένος, η, ον. μετ. débarqué, ée. *sbarcato, ta*.

Ξεβαρκάρω, P'. débarquer. *sbarcare*.

Ξεβάπτω, ξεβάφω, P'. déteindre. *stignere, scolorare*.

Ξεβάφων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui déteind. *colui ŋ̃ colei che stigne*.

Ξεβάψας, ψασα, μετ. Ἀορ. celui ŋ̃ celle qui a déteint. *colui ŋ̃ colei che ha scolorato*.

Ξεβάψιμον, ὐσ. perte de couleur. *scoloramento*.

Ξέβγαλμα, ξεβγαλμένος, κτλ. ἰδὲ Ξέγαλμα, κτλ.

Ξεβλαστάνω, ἰδὲ Ξεβλαστάνω.

Ξεβλάστημα, ὐσ. germination, l'action de germer. de bourgeonner. *germogliamento*.

Ξεβλαστημένος, η, ον. μετ. germé. ée. bourgeonné, ée. *germogliato, ta*.

Ξεβλαστήσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a germé, qui a bourgeonné. *colui ŋ̃ colei che ha germogliato*.

Ξεβλάστωμα, ξεβλαστωμένος, κτλ. ἰδὲ Ξεβλάστημα, ξεβλαστημένος, κτλ.

Ξεβλαστώνω, P'. germer, bourgeonner. *germogliare*.

Ξεβουλλωθείς, εῖσα. μετ. ce-

celui ἢ celle qui a été décacheté. *colui ò colei ch' è stato disigillato.*

Ξεβούλωμα, ουσ. l'action de décacheter. *il disigillare.*

Ξεβουλωμένος, η, ον. μετ. décacheté, ée. *disigillato, ta.*

Ξεβουλώνω, P'. décacheter. *disigillare, dissuggellare.*

Ξεβουλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui décachete. *colui ò colei che dissuggella.*

Ξεβουλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décacheté. *colui ò colei che ha dissuggellato.*

Ξεβουλωτής, οῦ. celui qui décacheté. décacheteur. *dissuggellatore.*

Ξεβράκωμα, ουσ. l'action d'ôter ses culottes. *il levare i calzoni.*

Ξεβρακωμένος, η, ον. μετ. qui est sans culottes, qui a ôté ses culottes. *che ha levato i calzoni, ch' è senza calzoni, sbracato, ta.*

Ξεβρακώνω, P'. Ἐν. ôter les culottes. *cavar le brache.* §. ξεβρακώνομαι. mettre bas ses culottes. *sbracarsi, cavarsi le brache.*

Ξεβράκωτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est sans culottes. *sbracato, ta.*

Ξεβρωμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ôté la puanteur. *colui ò colei che ha levato la puzza.*

Ξεβρώμισμα, ἀσ. l'action d'ôter la puanteur. *il levar la puzza.*

Ξεβρωμισμένος, η, ον. μετ. nettoié, ée. de la puanteur. *nettato, ta. dalla puzza.*

Ξεβρωμίζω, ξεβρωμῶ. P'. ôter la puanteur. *levar via il puzzore.*

Ξέγδαρμα, ουσ. l'action d'écorcher. *scorticamento.*

Ξεγδαρμένος, η, ον. μετ. écorché, ée. *scorticato, ta.*

Ξεγδάρσιμον, ὄντας. écorchure, *scorticamento.*

Ξεγδέρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a écorché. *colui ò colei che ha scorticato.*

Ξεγδέρνω, P'. écorcher. *scorticare.*

Ξέγδυμα, ουσ. dépouillement. *spogliamento.*

Ξεγδυμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. *spogliato, ta. dinudato, ta.*

Ξεγδέρνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui écorche. *colui ò colei che scortica, scorticante.*

Ξεγδύνω, P'. dépouiller. *spogliare, disnudare.*

Ξεγδύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déshabille, qui dépouille. *colui ò colei che spoglia.*

Ξεγδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a deshabillé, qui a dépouillé. *colui ò colei che ha spogliato.*

Ξεγκάστρωμα, ἀσ. accouchement. *disgravidamento, parto.*

Ξεγκαστρωμένος, η, ον. μετ. ὅστις ἐξεγκαστρώθη, ἤγουν ἀπέρασεν, ἢ ἐδχαρίστησε τὴν ὄρεξίν του. celui ἢ celle qui a passé son envie. *colui ò colei c'è ha appagato la sua voglia.* §. ξεγκαστρωμένη. délivrée, accouchée, *puerpera.*

Ξεγκαστρώνομαι. P'. accoucher. *partorire.*

Ξεγκωφιάζω, P'. rompre les reins. *dilombare.* §. ξεγκωφιάζω, ὀδ. s'éreinter. *dilombarsi.*

Ξεγκωφίασμα, ουσ. maladie de celui qui est éreinté. *dilombato.*

Ξεγκωφιασμένος, η, ον. μετοχ. éreinté, ée. *dilombato, ta.*

Ξεγκωφώνομαι, P'. s'éreinter, *dilombarsi.*

Ξεγλύστρημα, ἀσ. glissade. faux pas. *sdrucciolamento.*

Ξεγλυστρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a glissé. *colui ò colei che ha sdrucciolato.*

Ξεγλυστρῶ, P' glisser. *sdrucciolare.*

Ξεγλυστρωτά, ἐπίρ. en glissant. *sdrucciolone.*

Ξεγλυστρωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. glissant, te. *sdrucciolòso, sa.*

Ξεγνοιάζω, P'. se dégager des soins, être libre des soucis. *esser libero da' pensieri, dalle cure.*

Ξεγνοιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui reste libre des soucis. *colui ò colei che si libera dalle cure.*

Ξεγνοιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est dégagé des soucis, qui n'a plus des soucis. *co-*

colui ἢ colei che si è sbrigato dalle cure, da' pensieri.

Ξεγνοίασμα, ὐσ. l'action d'être libre des soucis. *l'esser libero dalle cure, da' pensieri.*

Ξεγνοιασμένος, η, ον. μετ. dégagé, ée. libre de soucis. *libero, ra. di pensieri.*

Ξεγυμνωθεὶς, ἕσα. μετ. celui ἢ celle qui a été dépouillé. *colui ἢ colei ch'è stato spogliato.*

Ξεγύμνωμα, ὐσ. dépouillement. *spogliamento, il disnudare.*

Ξεγυμνωμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. *spogliato, ta. disnudato, ta.*

Ξεγυμνώνω, Pʹ. depouiller. *denudare, disnudare.*

Ξεγυμνώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépouille. *colui ἢ colei che spoglia.*

Ξεγυμνώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépouillé. *colui ἢ colei che ha spogliato.*

Ξεγυρίζω, Pʹ. faire tourner du côté contraire. *far girare dall'altra parte.*

Ξεγύρισμα, ὐσ. tournoiement de l'autre côté. *giramento dall' altra parte.*

Ξεδιαβάζω, Pʹ. finir. achever de lire. parcourir un livre. *finire di leggere, trascorrere un libro.*

Ξεδιαβάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a achevé de lire. *colui ἢ colei che ha finito di leggere.*

Ξεδιάλεγμα, ὐσ. l'action de démêler. *il distrigare, lo sviluppare.*

Ξεδιαλέγω. Pʹ. démêler. *distrigare, sviluppare.*

Ξεδιαλεγμένος, η, ον. μετ. demêlé, ée. *distrigato, ta.*

Ξεδιαλέγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui démêle. *colui ἢ colei che distriga.*

Ξεδιαλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a démêlé. *colui ἢ colei che ha distrigato.*

Ξεδιάλεξις, ἰδὲ Ξεδιάλεγμα.

Ξεδιαλυμένος, η, ον. μετ. développé, ée. expliqué, ée. *dichiarato, ta. spiegato, ta.*

Ξεδιαλύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a développé, expliqué. *colui ἢ colei che ha dichiarato, spiegato.*

Ξεδιάλυσις, ὐσ. dévelopement, explication. *dichiarazione, spiegazione.*

Ξεδιαλυτὴς, ὐσ. celui qui démêle, qui déchiffre une affaire. *colui che dicifera, che mette in chiaro un affare.*

Ξεδιαλύω, Pʹ. demêler, dechiffrer. *distrigare, dichiarare, dicifrare.*

Ξεδιαλύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui développe, qui explique. *colui ἢ colei che dichiara, che spiega.*

Ξεδιάντροπος, η, ον. ἐπίθ. éffronté, ée. *sfacciato, ta.*

Ξεδικημένος, η, ον. μετ. vengé, ée. *vendicato, ta.*

Ξεδικήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a vengé. *colui ἢ colei che ha vendicato.*

Ξεδίκησις, ὐσ. vengeance. *vendetta.*

Ξεδικῶ, Pʹ. venger. *vendicare.* §. ξεδικοῦμαι. se venger. *vendicarsi.*

Ξεδικῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui venge. *colui ἢ colei che vendica.*

Ξεδιπλωθεὶς, ἕσα, μετ. celui ἢ celle qui a été déployé. *colui ἢ colei ch'è stato spiegato.*

Ξεδίπλωμα, ὐσ. l'action de déplier. *spiegatura.*

Ξεδιπλωμένος, η, ον. μετ. déplié, ée. déployé, ée. *spiegato, ta.*

Ξεδιπλώνω, Pʹ. déplier. déployer. *spiegare.*

Ξεδιπλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déploye. *colui ἢ colei che spiega.*

Ξεδιπλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déployé. *colui ἢ colei che ha spiegato.*

Ξεδίπλωσις, ἰδὲ Ξεδίπλωμα.

Ξεδιπλωτὴς, ὐσ. celui qui déploye. *colui che spiega.*

Ξεδίπλωτος, η, ον. ἐπίθ. déployé, ée. *spiegato, ta.*

Ξεδιψασμένος, η, ον. μετ. désalteré, ée. *dissetato, ta.*

Ξεδιψῶ, Pʹ. désalterer. *dissetare.*

Ξεδιψῶν, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui désaltere. *colui ἢ colei che disseta.*

Ξέδομα, ὐσ. distraction. *distrazione, disapplicazione.*

Ξε-

Ξιδομένος, η, ον. μετ. distrait, te. *distratto, ta. disapplicato, ta.*

Ξιδόνω, P'. se distraire. détourner. *distrarre.* §. ξιδόνω, P'. ἀδ. distraire. *distrarsi, disapplicarsi.*

Ξιδοντιάζω, P'. pousser des dents. *far e mandar fuori i denti.*

Ξιδοντιάσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a commencé à pousser des dents. *colui ȣ colei che ha incominciato a far i denti.*

Ξιδοντίζω, P'. arracher les dents. *cavare i denti.*

Ξιδοντιστῆρι, τό. davier. *cavadenti.*

Ξιδρωμένος, η, ον. μετ. essuyé, ée. de la sueur. *asciugato, ta. dal sudore.*

Ξιδρώνω, P'. s'essuyer de la sueur. *asciugarsi dal sudore.*

Ξιζευγάρωμα, ατος. l'action de dépareiller, *il dispajare.*

Ξιζευγαρωμένος, η, ον. μετ. dépareillé, ée. *dispajato, ta.*

Ξιζευγαρώνω, P'. dépareiller. *dispajare.*

Ξιζευγαρώνων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui dépareille. *colui ȣ colei che dispaja.*

Ξιζευγαρώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a dépareillé. *colui ȣ colei che ha dispajato.*

Ξιζεύγω, P'. dételer. *digiogare.*

Ξιζεύγων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui dételé. *colui ȣ colei che digioga.*

Ξιζευγμένος, η, ον. μετ. dételé, ée. *digiogato, ta.*

Ξιζεύξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a dételé. *colui ȣ colei che ha digiogato.*

Ξιζωθείς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui s'est ôté la ceinture. *colui ȣ colei che si è levata la cintura.*

Ξίζωμα, ξίζωσμα, ατος. l'action d'ôter la ceinture. *il discignere,*

Ξιζωμένος, ξιζωσμένος, η, ον. μετ. celui ȣ celle qui est sans ceinture. *discinto, ta.*

Ξιζώνω, P'. ôter la ceinture. *discignere.*

Ξιζώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a ôté la ceinture. *colui ȣ colei che ha levato la cintura.*

Ξιθαμμένος, η, ον. μετ. désenseveli, ie. déterré, ée. *dissotterrato, ta.*

Ξιθάπτω, P'. désensevelir, déterrer. *dissotterrare.*

Ξιθάπτων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui désensevelit. *colui ȣ colei che dissotterra.*

Ξιθάῤῥυμα, τό. découragement, perte de courage. *discoraggiamento.*

Ξιθαῤῥύνων, ουσα. μετ. décourageant, te. *discoraggiante.*

Ξιθαῤῥῶ, P'. χάνω τὸ θάῤῥος. se décourager, perdre le courage. *scoraggiarsi.* §. ξιθαῤῥῶ, κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὸ θάῤῥος. décourager. *scoraggiare.*

Ξιθάψας, ψασα. μετ. celui ȣ celle qui a déterré. *colui ȣ colei che ha dissotterrato.*

Ξιθάψιμον, τό. l'action de désensevelir, de déterrer. *il dissotterrare.*

Ξιθεμελίωμα, τό. l'action de ruiner des fondements. *il rovinare da' fondamenti.*

Ξιθεμελιωμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. des fondements. *rovinato, ta. da' fondamenti.*

Ξιθεμελιώνω, P'. ruiner des fondements. *rovinare da' fondamenti.*

Ξιθεμελιώνων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui ruine des fondements. *colui ȣ colei che rovina da' fondamenti.*

Ξιθεμελιώσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a ruiné des fondements. *colui ȣ colei che ha rovinato da' fondamenti.*

Ξιθηλύκωμα, τό. dénouement. *snodamento, slacciamento.*

Ξιθηλυκωμένος, η, ον. μετ. dénoué, ée. *snodato, ta. slacciato, ta.*

Ξιθηλυκώνω, P'. dénouer, délacer. *dinodare, dislacciare.*

Ξιθόλωμα, τό. clarification. *chiarimento.*

Ξιθολωμένος, η, ον. μετ. clarifié, ée. *chiarificato, ta.*

Ξιθολώνω, P'. éclaircir ce qui a été trouble, clarifier. *rischiarare quel che era torbido.*

Ξιθολώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a clarifié. *colui ȣ colei che ha chiarito.*

Ξι-

Ξεθρονιάζω, Ρ'. détroner. *detronizzare*.

Ξεθρονιάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui détrone. *colui ò colei che detronizza, che depone dal trono*.

Ξεθρονιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a détroné. *colui ò colei che ha dettronizzato*.

Ξεθρόνισμα, ὺσ. l'action de détroner. *il detronizzare, il deporre dal trono*.

Ξεθρονισμένος, η, ον. μετ. détronisé, ée. *detronizzato, ta*.

Ξεθυμαίνω, Ρ'. soulager. *sfogare, sfogarsi*. §. ξεθυμαίνω, ἐξατμίζομαι. exhaler. *esalare*.

Ξεθυμαίνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui soulage sa douleur, sa passion. *colui ò colei che sfoga il suo dolore, la sua passione*. §. ξεθυμαίνων, ὁποῦ ἐξατμίζεται. celui ὴ celle qui s'évapore. *colui ò colei che svapora*.

Ξεθυμάνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est exhalé, évaporé. *colui ò colei ch' è esalato, svaporato*. §. ξεθυμάνας, μεταφ. celui ὴ celle qui a soulagé la passion. *colui ò colei che ha sfogato*.

Ξεθύμασμα, ὺσ. soulagement. *sfogamento*. §. ξεθύμασμα, ὺσ. ἐξάτμησις. évaporation. *svaporamento*.

Ξεθυμασμένος, η, ον. μετ. soulagé, ée. *sfogato, ta*. §. ξεθυμασμένος. ἐξατ. μισμένος, évaporé, ée. *svaporato, ta*.

Ξεθύμωμα, ουσ. l'action d'appaiser. *il tranquillare*.

Ξεθυμωμένος, η, ον. μετ. appaisé, ée. *tranquillato, ta*.

Ξεθυμόνω, Ρ'. s'appaiser. décharger sa colère. *sfogare*.

Ξεθυμώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est appaisé. *colui ò colei che si è tranquillato*.

Ξεθωριάζω, Ρ'. perdre la couleur. *perdere il colore, scolorarsi*.

Ξεθώριασμα, ὺσ. perte de couleur. *scolorimento*.

Ξεθωριασμένος, η, ον. μετ. qui a perdu la couleur. *scolorito, ta*.

Ξεικάζω, Ρ'. s'imaginer. *immaginarsi*.

Ξεισμένος, κτλ'. ἰδὲ Ξυσμένος, κτλ'.

Ξεκαβαλίκεμα, ὺσ. l'action de descendre de cheval. *il discendere, lo smontare da cavallo*.

Ξεκαβαλικευμένος, η, ον. μετ. descendu de cheval. *smontato da cavallo*.

Ξεκαβαλικεύω, Ρ'. descendre de cheval. *smontare da cavallo*.

Ξεκαβαλικεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui est descendu de cheval. *colui ò colei ch' è disceso da cavallo*.

Ξεκαθαρίζω, ξεκαθερώ, κτλ'. ἰδὲ Ξεκαθαρίζω. κτλ'.

Ξεκαθαρίζω, Ρ'. deputer, purifier. *depurare*. §. ξεκαθαρίζω; μεταφ. démeler. *discernere*.

Ξεκαθαρίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dépure. qui purifie. *colui ò colei che purifica*. §. ξεκαθαρίζων, μετ. celui ὴ celle qui dépure, qui démêlê. *colui ò colei che discerne*.

Ξεκαθαρίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dépuré, qui a purifié. *colui ò colei che ha depurato, che ha purificato*. §. ξεκαθαρίσας, μεταφ. celui ὴ celle qui a démêle. *colui ò colei che ha discernuto*.

Ξεκαθάρισις, ὺσ. dépuration, l'action de dépurer, de purifier. *il depurare, il purificare*. §. ξεκαθάρισις, μετ. l'action de démêler. *il discernere*.

Ξεκαθάρισμα, ουσ. dépuration. *depurazione*.

Ξεκαθαρισμένος, η, ον. μετ. dépuré, ée. purifié. ée. *depurato, ta. purificato, ta*. §. ξεκαθαρισμένος, μεταφ. démêlé, ée. *discernuto, ta*.

Ξεκαθαριστὴς, οὺσ. celui qui purifie. *colui che purifica*. §. ξεκαθαριστὴς, μεταφ. celui qui démêle. *discernitore*.

Ξεκαθερώ, ἰδὲ Ξεκαθαρίζω.

Ξεκαλογηρεύω, Ρ'. tirer. arracher du cloître. *dismonacare*.

Ξεκαλοκαιριάζω, Ρ'. passer l'été. *passare l'estate*.

Ξεκάμωμα, ουσ. l'action de

de défaire. *il disfare.*

Ξεκάμνω, P'. défaire. *disfare.* §. ξεκάμνω, ὀικονοπυλῶ, débiter, *esitare.* §. ξεκάμνω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, se défaire d'une chose. *vendere, alienare.*

Ξεκαπίστρωμα, ὁσιατ. l'action de délicoter. *lo scapestrare.*

Ξεκαπιστρωμένος, η, ον. μετ. délicoté, ée. *scapestrato, ta.*

Ξεκαπιστρώνω, P'. delicoter. *scapestrare.*

Ξεκάπουλα, ὀνα. etoupe. *groppa.*

Ξεκαρδίζω, P'. décourager. *scoraggiare.* §. ξεκαρδίζομαι, ὡς τὸ, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια. crever de rire. *crepar dalle risa, smascellare dalle risa.*

Ξεκαρδίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a decouragé. *colui ὴ colei che ha scoraggiato.*

Ξεκάρδισμα, ὁσ. découragement. *scoraggiamento.*

Ξεκαρδισμένος, η, ον. μετ. découragé, ée. *scoraggiato, ta.* §. ξεκαρδισμένος ἀπὸ τὰ γέλοια, crevé, ée. de rire. *smascellato, ta. dalle risa.*

Ξεκαρφωθεὶς, ἶσα. μετ. celui ὴ celle qui a été decloué. *colui ὴ colei ch' è stato schiodato.*

Ξεκάρφωμα, ὁσ. l'action de déclouer. *lo schiodare.*

Ξεκαρφωμένος, η, ον. μετ. décloué, ée. *schiodato, ta.*

Ξεκαρφώνω, P'. déclouer. *schiodare.*

Ξεκαρφώνων, ντα. μετ. celui ὴ celle qui décloue. *colui ὴ colei che schioda.*

Ξεκαρφώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle, qui a décloué. *colui ὴ colei che ha schiodato.*

Ξεκαταρτιάζω, P'. démâter. *disalberare.*

Ξεκαταρτιασμένος, η, ον. μετ. démâté, ée. *disalberato, ta.*

Ξεκάταρτος, ἐπίθ. qui n'a point de mâts. *che non ha alberi.*

Ξεκδικήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fait vengeance, qui a vengé. *colui ὴ colei che ha fatto vendetta, che ha vendicato.*

Ξεκδίκησις, ὁσ. vengeance. l'action de tirer vengeance. *vendetta, il vendicarsi.*

Ξεκδικημένος, η, ον. μετ. vengé, ee. *vendicato, ta.*

Ξεκδικῶ, P'. venger, *vendicare.* §. ξεκδικοῦμαι. se venger, tirer vengeance. *vendicarsi.*

Ξεκλείδωμα, ὁσ. l'action d'ouvrir avec la clef. *il dischiavare, l'aprire colla chiave.*

Ξεκλειδωμένος, η, ον. μετ. ouvert, te. avec la clef. *aperto, ta. colla chiave, dischiavata, ta.*

Ξεκλειδώνω, P'. ouvrir avec la clef. *dischiavare.*

Ξεκλειδώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui ouvre avec la clef. *colui ὴ colei che dischiava.*

Ξεκλειδώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ouvert avec la clef. *colui ὴ colei che ha dischiavato.*

Ξεκλείδωτος, η, ον. ἐπίθ. ouvert, te. qui n'est pas fermé avec la clef. *aperto, ta. non chiavato, ta.*

Ξέκληρος, ἐπίθ. déshérité, ée. *diseredato, ta.*

Ξεκληρῶ, P'. déshériter. *diseredare.*

Ξεκλησιάζω, P'. séparer quelqu'un de la communion chrétienne. le chasser hors de l'église. *separare alcuno dalla comunione cristiana, scacciarlo dalla chiesa.*

Ξεκλησιασμένος, η, ον. μετ. separé, ée. de la communion des fideles, chassé, ée. de l'église. *separato, ta. dalla comunione cristiana, discacciato, ta. dalla chiesa.*

Ξεκόβγω, P'. retrancher. *troncare, torre.* §. μοῦ ἐξέκοψαν τὸ κρέας. on lui a ôté l'usage de la viande. *gli hanno proibito l'uso della carne.* §. δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν ξεκόψω ἀπὸ αὐτὸ τὸ κακὸν ἐλάττωμα. je ne puis le détourner de ce mauvais vice. *non posso distornarlo da quel cattivo vizio.*

Ξεκοιλιάζω, P'. éventrer. *sventrare.*

Ξεκοιλιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a éventré. *colui ὴ colei che ha sventrato.*

Ξεκοίλιασμα, ὁσ. l'action d'é-

d'éventrer. *lo sventrare*.

Ξεκοιλιασμένος, η, ον. μετ. éventré, ée. *sventrato, ta*.

Ξεκοκκαλίζω, Pʳ. désosser. *disossare*.

Ξεκοκκινίζω, Pʳ. rougir. *arrossire*.

Ξεκοκκινίζων, ουσα. μετ. celui ή celle qui rougit. *colui ò colei che arrossisce*.

Ξεκοκκινήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a rougi. *colui ò colei che ha arrossito*.

Ξεκοκκίνισμα, ουσ. honte, pudeur. confusion. *arrossimento, l'arrossire*.

Ξεκοκκινισμένος, η, ον. μετ. rougi, ie. *arrossito, ta*.

Ξεκολληθείς, ῦσα. μετ. celui ή celle qui a été détaché. *colui ò colei ch' è stato distaccato*.

Ξεκόλλημα, ουσ. détachement. *distaccamento*.

Ξεκολλημένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta*.

Ξεκολλήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a détaché. *colui ò colei che ha distaccato*.

Ξεκολλῶ, Pʳ. détacher. *distaccare*.

Ξέκομμα, ουσ. retranchement. *troncamento*. §. ξέκομμα, ξεσυνήθισμα. désaccoutumance. *disusanza*.

Ξεκομμένος, η, ον. μετ. retranché, ée. *troncato, ta. tolto, ta*. §. ξεκομμένος, μετ. détourné, ée. *distornato, ta*.

Ξεκομπιάζω, Pʳ. dénouer. *disgroppare*.

Ξεκομπιασμένος, η, ον. μετ. dénoué, ée. *disgroppato, ta*.

Ξεκονιδίζω, Pʳ. nettoyer des lentes. *nettare dalle lendini*.

Ξεκοπή, ῆς. ξέκομμα. retranchement. *troncamento*. §. ξεκοπή, ῆς. ferme. *appalto*.

Ξεκοπρίζω, Pʳ. ôter le fumier. *levar il letame*. §. ξεκοπρίζω, μετφ. παστρεύω. nettoyer des ordures, *nettare dalle immondizie*.

Ξεκόπρισμα, ουσ. l'action d'ôter le fumier. *il levar il letame*. §. ξεκόπρισμα, μετφ. πάστρευμα. nettoyement. *nettamento*.

Ξεκοπρισμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. des ordures. *nettato, ta. dalle immondizie*.

Ξεκοράσευμα, ουσ. défloration. *sverginamento*.

Ξεκορασευτής, ῦσ. celui qui déflore, qui dépucele. *stupratore. colui che stupra*.

Ξεκορασεύω, Pʳ. déflorer. dépuceler, abuser une fille. *sverginare, violare una vergine*.

Ξεκορδίζω, Pʳ. détendre. *rilassare, allentare*.

Ξεκορδίζων, ουσα. μετ. celui ή celle qui détend. *colui ò colei che allenta*.

Ξεκορδίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a détendu. *colui ò colei che ha allentato*.

Ξεκόρδισμα, ουσ. l'action de détendre. *allentamento*.

Ξεκορδισμένος, η, ον. μετ. détendu, ue. *allentato, ta*.

Ξεκυβαριάζω, Pʳ. dévider un peloton. *sgomitolare*.

Ξεκυβαριάζων, ουσα. μετ. celui ή celle qui développe un peloton. *colui ò colei che sgomitola*.

Ξεκυβαριάσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a développé. *colui ò colei che ha sgomitolato*.

Ξεκυβάρισμα, ουσ. développement d'un peloton. l'action de dévider un peloton. *lo sgomitolare*.

Ξεκυβαριασμένος, η, ον. μετ. dévidé, ée. *sgomitolato, ta*.

Ξεκυκούλωμα, ουσ. l'action d'ôter le capuchon. *il levare il cappuccio*. §. ξεκυκούλωμα, μετ. ξεσκέπασμα. découvrement. *scoprimento*.

Ξεκυκουλωμένος, η, ον. μετ. qui n'a point de capuchon, à qui on a ôté le capuchon. *che non ha cappuccio, a chi si è levato il cappuccio*. §. ξεκυκουλωμένος, μετ. ξεσκεπασμένος. découvert, te. *scoperto, ta*.

Ξεκουκουλώνω, Pʳ. ôter le capuchon. *scappucciare, levare il cappuccio*. §. ξεκουκουλώνω, μετ. ξεσκεπάζω. découvrir. *scoprire*.

Ξεκυκουλώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui ôte le capuchon. *colui ò colei che leva il cappuccio*. §. ξε-

ξεκουκούλωνων, μετ. ξεσκεπάζων, celui ὴ celle qui découvre. *colui ò colei che scopre, scopritore.*

Ξεκουκουλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ôté le capuchon. *colui ò colei che ha levato il cappuccio.* §. ξεκουκουλώσας. μετ. ξεσκεπάσας. celui ὴ celle qui a découvert. *colui ò colei che ha scoperto.*

Ξεκουμπίζω, P'. φθείρω, αφανίζω. ruiner, dissiper. *rovinare, dissipare.* §. ξεκουμπίσου ἀπ' ἐδῶ, ὕπαι γκρεμίσου ἀπ' ἐδῶ, πήγαινε σ' ἀνάθεμα, vat-en aux diables. *vattene al diavolo, rompiti il collo, via di quà.*

Ξεκούμπισμα, ὰσ. ruine. *rovina.*

Ξεκουμπισμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. *rovinato, ta.*

Ξεκούπωμα, ξεκουπωμένος, ἰδὲ Ξεκούντισμα, ξεκουντισμένος.

Ξεκουντίζω, P'. pousser, donner le premier mouvement. *spignere, spingere, dar il primo moto.*

Ξεκουντίζων, ουσα. μετ. poussant, te. celui ὴ celle qui pousse. *colui ò colei che spinge, spignente.*

Ξεκουντίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a poussé. *colui ò colei che ha spinto.*

Ξεκούντισμα, ὰσ. l'action de pousser, de donner le premier mouvement. *smovitura, lo smuovere.*

Ξεκουντισμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. *spinto, ta.*

Ξεκουντῶ, ἰδὲ Ξεκουντίζω.

Ξεκουράζομαι, P'. se délasser, se reposer. *disaffaticarsi.*

Ξεκούρασμα, ὰσ. délassement. *ricreazione, sollievo.*

Ξεκουρασμένος, η, ον. μετ. délassé, ée. *riposato, ta.*

Ξεκουρνιαχτίζω, P'. époudrer, dépoudrer, *spolverare, levar via la polvere.*

Ξεκουρνιαχτίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dépoudre. *colui ò colei che spolvera.*

Ξεκουρνιαχτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dépoudré, qui a époudré. *colui ò colei che ha spolverato.*

Ξεκουρνιάχτισμα, ὰσ. l'action de dépoudrer, d'époudrer. *lo spolverare.*

Ξεκουρνιαχτισμένος, η, ον. μετ. dépoudré, ée. époudré, ée. *spolverato, ta. nettato, ta. dalla polvere.*

Ξεκουφαίνω, P'. étourdir, abasourdir. *stordire.*

Ξεκουφαίνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui étourdit, qui abasourdit. *colui ò colei che stordisce, che assorda.*

Ξεκούφαμα, ὰσ. étourdissement. *assordamento.*

Ξεκουφαμένος, η, ον. μετ. assourdi, ie. abasourdi, ie. *assordato, ta stordito, ta.*

Ξεκουφάνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a étourdi, qui a abasourdi. *colui ò colei che ha stordito, che ha assordato.*

Ξεκόλιμον, ἰδὲ Ξέκρεμμα.

Ξεκρεμάζω, P'. détacher. dependre. *distaccare, dispiccare.*

Ξεκρεμάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui detache. qui depend. *colui ò colei che distacca,*

Ξεκρεμάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a détaché. *colui ò colei che ha distaccato, che ha dispiccato.*

Ξεκρέμασμα, ὰσ. l'action de détacher, de dependre. *distaccamento, il dispiccare.*

Ξεκρεμασμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta. dispiccato, ta.*

Ξεκρεμνῶ, ἰδὲ Ξεκρεμάζω.

Ξεκυνήγημα, ὰσ. poursuite. *perseguitamento.* §. ξεκυνήγημα, ἐξακολούθησις τινὸς πράγματος. quête, poursuite, recherche. *procacciamento, il procacciare.*

Ξεκυνηγημένος, η, ον. μετ. διωγμένος, poursuivi, ie. *perseguitato, ta.* §. ξεκυνηγημένος, η, ον. μετ. procuré, ée. *procacciato, ta.*

Ξεκυνηγητής, ὰσ. celui qui poursuit. *perseguitatore.* §. ξεκυνηγητής, ἐξακολουθῶν ἕνα πρᾶγμα. qui cherche, qui tache d'avoir. *procacciante.*

Ξεκυνηγῶ, P'. διώκω, poursuivre. *perseguitare.* §. ξεκυνηγῶ, ἐξακολουθῶ ἕνα πρᾶγμα. chercher, tacher

qui s'éloigne. *colui ò colei che si allontana.*

Ξεμαντρίζω, P'. faire sortir du bercail. *far sortire dalla mandria.*

Ξεμάργωμα, οῦσ. dégel. *scioglimento del ghiaccio.*

Ξεμαργωμένος, η, ον. μετ. dégelé, ée. *didiacciato, ta.*

Ξεμαργώνω, P'. dégeler. *sciogliere il diaccio, didiacciare.*

Ξεμάτωμα, κτλ. ἰδὲ Ξεματώμα.

Ξεμαυλίζω, ἰδὲ Ξεμαβλίζω.

Ξεμαχαίρωμα, οῦσ. l'action de tirer, ò de dégaîner le couteau. *lo sfoderare il coltello.*

Ξεμαχαιρωμένος, η, ον. μετ. dégaîné, ée. *sfoderato, ta.*

Ξεμαχαιρώνω, P'. dégaîner, tirer le couteau du fourreau. *sfoderare il coltello.*

Ξεμεθύσας, σασα. μετ. Ἐν. ὅπȣ ἐξεμέθυσε τινά. celui ò celle qui a désenivré. *colui ò colei che ha fatto passar l'ubbriacchezza.* §. ξεμεθύσας, ὅτις ἐξεμέθυσε. celui ò celle qui s'est désenivré. *colui ò colei che si è disebbriato.*

Ξεμέθυσμα, ȣσ. l'action de désenivrer. *il far passar l'ubbriacchezza, il disebbriare.*

Ξεμεθυσμένος, η, ον. μετ. désenivré, ée. *libero, ra. dall'ubbriacchezza, disebbriato, ta.*

Ξεμεθῶ, P'. désenivrer. *disebbriare, far passar l'ubbriachezza.* §. ξεμεθῶ, οῦδ. se desenivrer. *liberarsi dall'ubbriacchezza, disebbriarsi.*

Ξεμήτωμα, οῦσ. l'action d'épointer, d'émousser. *spuntatura.*

Ξεμητωμένος, η, ον. μετ. émoussé, ée. épointé. ée. *spuntato, ta.*

Ξεμητώνω, P'. émousser, épointer. *spuntare.*

Ξεμητώσας, σασα, μετ. celui ò celle qui a émoussé. *colui ò colei che ha spuntato.*

Ξεμουχλιάζω, P'. nettoyer de la moisissure. *nettar, levare la muffa.*

Ξεμούχλιασμα, οῦσ. l'action d'ôter la moisissure. *il levar la muffa.*

Ξεμουχλιασμένος, η, ον. μετ. celui ò celle qui n'est plus moisi. *colui ò colei che non è più muffo.*

Ξεμπαρκάρω, ἰδὲ Ξεβαρκάρω.

Ξεμπέρδεμα, ξεμπερδεμένος, ξεμπερδεύω, κτλ. ἰδὲ Ξεμπέρδωμα, κτλ.

Ξεμπερδωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été developpé, débarrassé. dégagé. *colui ò colei ch'è stato districato. disbrigato.*

Ξεμπέρδωμα, οῦσ. développement. *disgombramento.*

Ξεμπερδωμένος, η, ον. μετ. débarrassé, ée. développé, ée, dégagé, ée. *sviluppato, ta. districato, ta. disbrigato, ta.*

Ξεμπερδώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a débarrassé, qui a développé, ée. dégagé. *colui ò colei che ha districato.* §. ξεμπερδώσας, ὅπȣ ἐξεμπέρδωσεν ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν. celui ò celle qui s'est débarrassé. *colui ò colei che si è distimpacciato.*

Ξεμπερδώνω, P'. débarrasser, developper, dégager. *districare, disbrigare.*

Ξεμπερδώνων, ουσα. μετ. celui ò celle qui débarrasse, qui développe, qui dégage. *colui ò colei che districa, disbriga.* §. ξεμπερδώνων, ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν. celui ò celle qui se débarrasse. *colui ò colei che si sbriga.*

Ξεμπουρλιάζω, P'. éparpiller, faire sortir des rangs. *sfilare.*

Ξεμπουρλιάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui éparpille, qui fait sortir des files. *colui ò colei che sfila.*

Ξεμπουρλιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a éparpillé, qui a fait sortir des files. *colui ò colei che ha sfilato.*

Ξεμπούρλιασμα, οῦσ. l'action de faire sortir des files. *lo sfilarsi, καὶ lo sfilarti.*

Ξεμπουρλιασμένος, η, ον. μετ. éparpillé, ée. sorti, ie. des files. *sfilato, ta.*

Ξεμυάζω, P'. éventer. *sventolare.*

Ξεμυαλίζω, P'. déconcerter la cervelle, faire per-

perdre la tête. *dicervellare, far perdere la testa.*

Ξεμυάλισμα, ὄσ. l'action de déconcerter la cervelle, de faire perdre la tête à quelq'un. *il dicervellare, il far perdere il cervello, la testa.*

Ξεμυαλισμένος, η, ον. μετ. écervelé, ée. fou, folle, stupide. *dicervellato, ta. dissennato, ta. stolidito, ta. forsennato, ta.*

Ξεμυαλιστής, ὄσ. celui qui fait perdre la tête à quelqu'un. *colui che fa perdere la testa a qualcheduno.*

Ξεμύασμα, ὄσ. l'action d'éventer. *sventolamento.*

Ξεμυασμένος, η, ον. μετ. éventé, ée. *sventolato, ta.*

Ξεμυστήρεμα, ὄσ. décelement d'un secret. *manifestamento d'un secreto.*

Ξεμυστηρεύομαι, Pʹ. déceler. dire son secret. *manifestare, dire il suo segreto.*

Ξεμωραίνω, Pʹ. faire passer la folie. *far passare la pazzia.*

Ξεμωραμένος, η, ον. μετ. celui ň celle qui est gueri de la folie. *colui ň colei ch'è guarito dalla pazzia.*

Ξενδυθής, ῆσα. μετ. celui ň celle qui s'est déshabillé. *colui ň colei che si è spogliato.*

Ξένδυμα, ὄσ. l'action de déshabiller. *spogliamento, lo svestire.*

Ξενδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. *spogliato, ta. svestito, ta.*

Ξενδύνω, Pʹ. déshabiller. *spogliare, svestire.*

Ξενδύνων, ὄσα. μετ. celui ň celle qui déshabille. *colui ň colei che spoglia.*

Ξενδύσας, σασα. μετ. celui ň celle qui a déshabillé. *colui ň colei che ha spogliato.*

Ξενδρείζω, Pʹ. énerver. *snervare.*

Ξενδρείζων, ὄσα. μετ. celui ň celle qui énerve. *colui ň colei che snerva.*

Ξενδρείσας, σασα. μετ. celui ň celle qui a énervé. *colui ň colei che ha snervato.*

Ξενδρεισμα, ὄσ. l'action d'énerver. *snervamento.*

Ξενδρεισμένος, η, ον. μετ. énervé, ée. *snervato, ta.*

Ξενεφριάζω, Pʹ. éreinter. *dilombarsi, sfilar le reni.*

Ξενεφριάζων, ουσα. μετ. celui ň celle qui éreinte. *colui ň colei che dilomba.*

Ξενεφριάσας, σασα. μετ. celui ň celle qui a éreinté. *colui ň colei che ha dilombato.*

Ξενέφριασμα, ὄσ. l'action d'éreinter. *lo sfilar le reni.*

Ξενεφριασμένος, η, ον. μετ. éreinté. ée. *dilombato, ta.*

Ξένη, ἐπίθ. étrangère. *straniera, forestiera.*

Ξενίζω, Pʹ. accueillir un étranger. *accogliere uno straniero.*

Ξενικός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'étranger. *di straniero.*

Ξενιτειά, ὄσ. l'étranger, le pays ètranger. *il paese straniero.* §. εἶναι εἰς τὴν ξενιτειά. il est dans l'étfanger. *è ne' paesi stranieri.*

Ξενιτευθής, ῆσα. μετ. celui ň celle qui est expatrié. qui est dans les pays etrangers. *colui ň colei ch'è spatriato, ch'è ne' paesi stranieri.*

Ξενίτευμα, ὄσ. l'action d'expatrier, ϗ de s'expatrier. *lo spatriare.*

Ξενιτευμένος, η, ον. μετ. expatrié. ée. *spatriato, ta.*

Ξενιτεύω, Pʹ. expatrier. *spatriare.* §. ξενιτεύομαι. s'expatrier. *spatriarsi.*

Ξενογεννημένος, η, ον. μετ. né, ée. dans un pays étranger. *nato, ta. in paese straniero.*

Ξενογεννῶ, Pʹ. accoucher dans un pays étranger. *partorire in paese straniero.* §. ξενογεννῶμαι. naître dans un pays étranger. *nascere in paese straniero.*

Ξενογεύομαι, Pʹ. dîner hors de sa maison, dîner dans une autre maison. *desinare fuori di casa, in altra casa.*

Ξενοδουλεύω, Pʹ. servir dans l'étranger. *servir fuori, in luogo straniero.*

Ξενοδοχεῖον, ὄσ. auberge. *locanda.*

Ξενοδόχισσα, ὄσ. hôtesse. *albergatrice.*

μετ. celui ἢ celle qui a resalué. colui ἢ colei che ha risalutato.

Ξαναχαιρέτισμα, ὡς. l'action de resaluer, ἢ de saluer une seconde fois. il risalutare.

Ξαναχαιρετισμένος, η, ον. μετ. resalué, ée. risalutato, ta.

Ξαναχαιρετῶ, P'. resaluer, saluer une seconde fois. risalutare, salutare una seconda volta.

Ξαναχαιρετῶν, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui resalue. colui ἢ colei che risaluta.

Ξαναχειροτονημένος. η, ον. μετ. qui a reçu les ordres une seconde fois. ordinato di nuovo.

Ξαναχειροτονήσας, σασα. μετ. qui a ordonné une seconde fois. che ha ordinato di nuovo.

Ξαναχειροτονία, ὡς. nouvelle ordination. nuova ordinazione.

Ξαναχειροτονῶ, P'. ordonner une seconde fois, conférer de nouveau les ordres de l'église. ordinare di nuovo, conferire di nuovo gli ordini ecclesiastici.

Ξαναχειροτονῶν, ὦσα, μετ. qui ordonne une seconde fois. che ordina di nuovo.

Ξαναψημένος, η, ον. μετ. recuit, te. cuit, te. de nouveau. ricotto, ta. cotto, ta. di nuovo. §. ξαναψημένος, διὰ τὸ ψητόν. rôti, ie. de nouveau. arrostito, ta. di nuovo.

Ξαναψήνω, P'. rôtir de nouveau, arrostire di nuovo. §. ξαναψήνω τὸ ψωμί. recuire, cuire de nouveau. ricuocere, cuocere di nuovo.

Ξαναψήσας, ψασα. μετ celui ἢ celle qui a rôti de nouveau. colui ἢ colei che ha arrostito di nuovo. §. ξαναψήσας τὸ ψωμί, κτλ. qui a recuit, qui a cuit de nouveau. che ha ricotto, che ha cotto di nuovo.

Ξαναψηφῶ, P'. élire de nouveau. eleggere di nuovo.

Ξανεγγιγμένος, η, ον. μετ. touché, ée. de nouveau. toccato, ta. di nuovo.

Ξανεγγίζω, P'. toucher de nouveau. toccare di nuovo.

Ξανεγγίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a touché de nouveau. colui ἢ colei che ha toccato di nuovo.

Ξανεγγίξιμον, ὡς. l'action de toucher de nouveau. il toccare di nuovo.

Ξανεγκαρδιώνω, P'. encourager de nouveau. rincoraggiare, incoraggiare di nuovo.

Ξανεγκαρδιώνων, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui encourage de nouveau. colui ἢ colei che incoraggia di nuovo.

Ξανεγκαρδιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a encouragé de nouveau. colui ἢ colei che ha incoraggiato di nuovo.

Ξανεμίζω, P'. éventer. sventolare. §. ξανεμίζω, μεταφ. ἐρευνῶ ἀκριβῶς ἕνα πρᾶγμα. examiner soigneusement une chose. esaminare attentamente una cosa.

Ξανεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éventé. colui ἢ colei che ha sventolato.

Ξανέμισμα, ὡς. l'action d'éventer. sventolamento.

Ξανεμισμένος, η, ον. μετ. éventé, ée. sventolato, ta.

Ξανεμψυχώνω, P'. animer de nouveau. animare di nuovo, rincorare.

Ξανενδύνω, P'. habiller, vêtir de nouveau. vestire di nuovo.

Ξανέρχομαι, ἰδὲ Ξανάρχομαι.

Ξανθήματα, ὡς. des boutons sur le visage. pustole sul volto.

Ξανθογένης, ἐπίθ. qui a une barbe blonde. che ha la barba bionda.

Ξανθομάλλης, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a les cheveux blonds. colui ἢ colei che ha i capelli biondi.

Ξανθός, ή, όν. ἐπίθ. blond, de. biondo, da.

Ξανθότριχος, η, ον. ἐπίθ. qui est de poil blond. ch' è di pelo biondo.

Ξανοιγμα, ὡς. ξανάνοιγμα, ὡς. l'action d'ouvrir de nouveau. l'aprir di nuovo. §. ξάνοιγμα, τὸ ξανοίγειν τινά. l'action de débourrer, καὶ de se débourrer. il dirozzare, καὶ dirozzarsi, dirozzamento.

Ξα-

Ξανοιγμένος, η, ον. μετ. ξαναανοιγμένος, ouvert, te. de nouveau. aperto, ta. di nuovo. §. ξανοιγμένος, μετ. débourré, ée. dirozzato, ta.

Ξανοίγω, P'. ἀνοίγω πάλιν. rouvrir. riaprire. §. ξανοίγω, παρατηρῶ. observer, épier. osservare, spiare. §. ξανοίγω. μεταφ. κάμνω τινὰ νὰ ξανοίξῃ. débourrer. dirozzare. §. ξανοίγω, ἰδ. γίνομαι ἀνοικτότερος. se débourrer. dirozzarsi.

Ξανοικτὴς, ὁ. μεταφ. celui qui débourre quelqu'un. colui che dirozza qualcheduno.

Ξανοίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a ouvert les yeux, qui s'est débourré. colui ἢ colei che si è dirozzato.

Ξαντὸς, ὁ. charpie. fáldella, filaccia.

Ξαπάτημα, τὸ. désabusement. disinganno.

Ξαπατημένος, η, ον. μετ. détrompé, ée. désabusé, ée. disingannato, ta. §. ξαπατημένος, καὶ γελασμένος. trompé. ée. séduit, te. ingannato, ta. sedotto, ta.

Ξαπατήσας, σασα. μετ. ὁ ἀπατήσας. celui ἢ celle qui a seduit. colui ἢ colei che ha sedotto. §. ξαπατήσας, ὅτις εὔγαλε τινὰ ἀπὸ τὴν πλάνην. celui ἢ celle qui a désabusé. colui ἢ colei che ha disingannato.

Ξαπατῶ, P'. βγάζω τινὰ ἀπὸ τὴν πλάνην του. détromper, désabuser. disingannare. §. ξαπατῶ. πλανῶ. tromper. séduire. ingannare, sedurre.

Ξαπατῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui désabuse. colui ἢ colei che disinganna. §. ξαπατῶν, ἀπατῶν. celui ἢ celle qui seduit. colui ἢ colei che seduce.

Ξαπεράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a surpassé. colui ἢ colei che ha sorpassato.

Ξαπέρασμα, τὸ. l'action de surpasser. il sorpassare.

Ξαπερασμένος, η, ον. μετ. surpassé, ée. sorpassato, ta.

Ξαπερνῶ, P'. surpasser. sorpassare.

Ξαπερνῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui surpasse. colui ἢ colei che sorpassa.

Ξάπλωμα, τὸ. extension. l'action d'étendre. distendimento.

Ξαπλωμένα, ἐπίῤ. d'une manière étendue. distesamente.

Ξαπλωμένος, η, ον. μετ. étendu, ue. disteso, sa.

Ξαπλώνω, P'. étendre, tendre. distendere. §. ξαπλώνομαι. se coucher. sdrajarsi.

Ξαπλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étend. colui ἢ colei che distende.

Ξαπλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étendu. colui ἢ colei che ha disteso.

Ξαπλωτὰ, ἰδὲ Ξαπλωμένα.

Ξαπλωτὴς, ὁ. celui qui étend. colui che distende.

Ξαπολνῶ, P'. relacher. allentare, rilassare.

Ξαπόλυμα, τὸ. relachement. allentamento.

Ξαπολυμένος, η, ον. μετ. relaché, ée. allentato, ta.

Ξαραθύμημα, τὸ. l'action de passer son envie, de satisfaire ses desirs. il contentare, il soddisfare, l'appagare le proprie voglie.

Ξαραθυμημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui a passé son envie. colui ἢ colei che ha appagato il suo desiderio.

Ξαραθυμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a passé son envie, qui a contenté son envie. colui ἢ colei che ha appagato il suo desiderio.

Ξαραθυμίζω, ἰδὲ Ξαραθυμῶ.

Ξαραθυμῶ, P'. passer son envie. appagare il proprio desiderio, cavarsi la voglia.

Ξαρματωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été désarmé, ée. colui ἢ colei ch'è stato disarmato.

Ξαρμάτωμα, τὸ. désarmement. disarmamento.

Ξαρματωμένος, η, ον. μετ. désarmé, ée. disarmato, ta.

Ξαρματώνω, P'. désarmer. disarmare.

Ξαρματώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui désarme. colui ἢ colei che disarma.

Ξαρματώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a désarmé. *colui ò colei che ha disarmato*.

Ξαρμυρίζω, P'. dessaler. *dissalare*.

Ξαρμυρίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui dessale. *colui ò colei che dissala*.

Ξαρμυρίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a dessalé. *colui ò colei che ha dissalato*.

Ξαρμύρισμα, ὖσ. l'action de dessaler. *il dissalare*.

Ξαρμυρισμένος, η, ον. μετ. dessalé, ée. *dissalato. ta*.

Ξαῤῥώστημα, ὖσ. convalescence. *convalescenza*.

Ξαῤῥωστημένος, η, ον. μετ. convalescent, te. *convalescente*.

Ξαῤῥωστήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui s'est levé d'une maladie. *colui ò colei ch'è uscito dalla malattia*.

Ξαῤῥωστῶ, P'. guérir, se relever de la maladie, être convalescent. *guarire, uscire dalla malattia, essere in convalescenza*.

Ξάρτια, ὤσιας. haubans. *sarte*.

Ξαστερά, ὤσιας. sérénité. *serenità*.

Ξάστερος, η, ον. ἐπίθ. serein. ne. *sereno, na*.

Ξαστέρωμα, ὖσ. l'action de se rasséréner, de devenir serein. *il rasserenarsi*.

Ξαστερωμένος, η, ον. μετ. rasséréné, ée. *rasserenato, ta*.

Ξαστεραίνω, P'. devenir serein, se rasséréner. *rasserenarsi*.

Ξαφνίζω, P'. surprendre à l'improviste. *sorprendere improvvisamente*. §. ξαφνίζομαι. être surpris à l'improviste. *esser sorpreso improvvisamente*.

Ξαφνικά, ἐπίρ. à l'improviste. *all'improvviso*.

Ξαφνικός, ή, όν. ἐπίθ. imprevu, ue. *improvviso, sa*. §. ξαφνικὸς θάνατος. mort subite. *morte subitanea*.

Ξαφνίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a surpris à l'improviste. *colui ò colei che ha sorpreso improvvisamente*.

Ξάφνισμα, ὖσ. l'action de surprendre. *il sorprendere*.

Ξαφνισμένος, η, ον. μετ. surpris, se. à l'improviste. *sorpreso, sa. colto, ta. all'improvvisa*.

Ξαφορίζω, P'. absoudre de l'excomunication. *assolvere dalla scomunica*.

Ξαφρίζω, P'. écumer. *dischiumare, schiumare*.

Ξαφρίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui écume. *colui ò colei che schiuma*.

Ξαφρίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a écumé. *colui ò colei che ha dischiumato*.

Ξάφρισμα, ὖσ. l'action d'écumer. *il dischiumare, lo schiumare*.

Ξαφρισμένος, η, ον. μετ. écumé, ée. *dischiumato, ta. schiumato, ta*.

Ξέβαψιμα, ὖσ. perte de couleur. *scoloramento*.

Ξεβαμμένος, η, ον. μετ. deteint, te. *scolorato. ta*.

Ξεβαρκάρισμα, ὖσ. débarquement. *sbarco*.

Ξεβαρκαρισμένος, η, ον. μετ. débarqué, ée. *sbarcato, ta*.

Ξεβαρκάρω, P'. débarquer. *sbarcare*.

Ξεβάπτω, ξεβάφω, P'. déteindre. *stignere, scolorare*.

Ξεβάφων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui déteind. *colui ò colei che stigne*.

Ξεβάψας, ψασα, μετ. Ἀόρ. celui ῆ celle qui a déteint. *colui ò colei che ha scolorato*.

Ξεβάψιμον, ὖσ. perte de couleur. *scoloramento*.

Ξέβγαλμα, ξεβγαλμένος, κτλ. ἰδὲ Ξέγαλμα, κτλ.

Ξεβλαστάνω, ἰδὲ Ξεβλαστάνω.

Ξεβλάστημα, ὖσ. germination, l'action de germer. de bourgeonner. *germogliamento*.

Ξεβλαστημένος, η, ον. μετ. germé. ée. bourgeonné, ée. *germogliato, ta*.

Ξεβλαστήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a germé, qui a bourgeonné. *colui ò colei che ha germogliato*.

Ξεβλάστωμα, ξεβλαστωμένος, κτλ. ἰδὲ Ξεβλάστημα, ξεβλαστημένος, κτλ.

Ξεβλαστώνω, P'. germer, bourgeonner. *germogliare*.

Ξεβουλλαδώσας, σασα. μετ. ce-

celui ἢ celle qui a été décacheté. *colui ὴ colei ch' è stato disigillato.*

Ξεβούλωμα, ουσ. l'action de décacheter. *il disigillare.*

Ξεβουλωμένος, η, ον. μετ. décacheté, ée. *disigillato, ta.*

Ξεβουλώνω, P'. décacheter. *disigillare, dissugellare.*

Ξεβουλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui décachete. *colui ὴ colei che dissuggella.*

Ξεβουλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décacheté. *colui ὴ colei che ha dissuggellato.*

Ξεβουλωτής, οῦ. celui qui décacheté. décacheteur. *dissuggellatore.*

Ξεβράκωμα, ουσ. l'action d'ôter les culottes. *il levare i calzoni.*

Ξεβρακωμένος, η, ον. μετ. qui est sans culottes, qui a ôté ses culottes. *che ha levato i calzoni, ch' è senza calzoni, sbracato, ta.*

Ξεβρακώνω, P'. 'Εν. ôter les culottes. *cavar le brache.* §. ξεβρακώνομαι. mettre bas ses culottes. *sbracarsi, cavarsi le brache.*

Ξεβράκωτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est sans culottes. *sbracato, ta.*

Ξεβρωμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ôté la puanteur. *colui ὴ colei che ha levato la puzza.*

Ξεβρώμισμα, ουσ. l'action d'ôter la puanteur. *il levar la puzza.*

Ξεβρωμισμένος, η, ον. μετ. nettoié, ée. de la puanteur. *nettato, ta. dalla puzza.*

Ξεβρωμίζω, ξεβρωμῶ. P'. ôter la puanteur. *levar via il puzzore.*

Ξέγδαρμα, ουσ. l'action d'écorcher. *scorticamento.*

Ξεγδαρμένος, η, ον. μετ. écorché, ée. *scorticato, ta.*

Ξεγδάρσιμον, ὀνομ. écorchure. *scorticamento.*

Ξεγδείρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a écorché. *colui ὴ colei che ha scorticato.*

Ξεγδέρνω, P'. écorcher. *scorticare.*

Ξέγδυμα, ουσ. dépouillement. *spogliamento.*

Ξεγδυμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. *spogliato, ta. dinudato, ta.*

Ξεγδέρνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui écorche. *colui ὴ colei che scortica, scorticante.*

Ξεγδύνω, P'. dépouiller. *spogliare, disnudare.*

Ξεγδύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déshabille, qui dépouille. *colui ὴ colei che spoglia.*

Ξεγδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a deshabillé, qui a dépouillé. *colui ὴ colei che ha spogliato.*

Ξεγκάστρωμα, ουσ. accouchement. *disgravidamento, parto.*

Ξεγκαστρωμένος, η, ον. μετ. ὅστις ἐξεγκαστρώθη, ἤτοι ἀπέρασεν, ἢ ἐυχαρίστησε τὴν ὄρεξίν της. celui ἢ celle qui a passé son envie. *colui ὴ colei c' e ha appagato la sua voglia.* §. ξεγκαστρωμένη. délivrée, accouchée, *puerpera.*

Ξεγκαστρώνομαι. P'. accoucher. *partorire.*

Ξεγκωφιάζω, P'. rompre les reins. *dilombare.* §. ξεγκωφιάζω, ἀδ. s'éreinter. *dilombarsi.*

Ξεγκωφίασμα, ουσ. maladie de celui qui est éreinté. *dilombato.*

Ξεγκωφιασμένος, η, ον. μετοχ. éreinté, ée. *dilombato, ta.*

Ξεγκωφιώνομαι, P'. s'éreinter, *dilombarsi.*

Ξεγλύστρημα, ου. glissade. faux pas. *sdrucciolamento.*

Ξεγλυστρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a glissé. *colui ὴ colei che ha sdrucciolato.*

Ξεγλυστρῶ, P' glisser. *sdrucciolare.*

Ξεγλυστρωτά, ἐπίρ. en glissant. *sdrucciolone.*

Ξεγλυστρωτός, ή, όν. ἐπίθ. glissant, te. *sdrucciolòso, sa.*

Ξεγνοιάζω, P'. se dégager des soins, être libre des soucis. *esser libero da' pensieri, dalle cure.*

Ξεγνοιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui reste libre des soucis. *colui ὴ colei che si libera dalle cure.*

Ξεγνοιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est dégagé des soucis, qui n' a plus des soucis. co-

colui ŋ̃ colei che si è sbrigato dalle cure, da' pensieri.

Ξεγνοίασμα, ὑσ. l'action d'être libre des soucis. *l'esser libero dalle cure, da' pensieri.*

Ξεγνοιασμένος, η, ον. μετ. dégagé, ée. libre de soucis. *libero, ra. di pensieri.*

Ξεγυμνωθεὶς, ῦσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a été dépouillé. *colui ŋ̃ colei ch'è stato spogliato.*

Ξεγύμνωμα, ὑσ. dépouillement. *spogliamento, il disnudare.*

Ξεγυμνωμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. *spogliato, ta. disnudato, ta.*

Ξεγυμνώνω, Pʳ. depouiller. *denudare, disnudare.*

Ξεγυμνώνων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui dépouille. *colui ŋ̃ colei che spoglia.*

Ξεγυμνώσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a dépouillé. *colui ŋ̃ colei che ha spogliato.*

Ξεγυρίζω, Pʳ. faire tourner du côté contraire. *far girare dall'altra parte.*

Ξεγύρισμα, ὑσ. tournoiement de l'autre côté. *giramento dall' altra parte.*

Ξεδιαβάζω, Pʳ. finir. achever de lire. parcourir un livre. *finire di leggere, trascorrere un libro.*

Ξεδιαβάσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a achevé de lire. *colui ŋ̃ colei che ha finito di leggere.*

Ξεδιάλεγμα, ὑσ. l'action de démêler. *il distrigare, lo sviluppare.*

Ξεδιαλέγω. Pʳ. démêler. *distrigare, sviluppare.*

Ξεδιαλεγμένος, η, ον. μετ. demêlé, ée. *distrigato, ta.*

Ξεδιαλέγων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui démêle. *colui ŋ̃ colei che distriga.*

Ξεδιαλέξας, ξασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a démêlé. *colui ŋ̃ colei che ha distrigato.*

Ξεδιάλεξις, ἰδὲ Ξεδιάλεγμα.

Ξεδιαλυμένος, η, ον. μετ. développé, ée. expliqué, ée. *dichiarato, ta. spiegato, ta.*

Ξεδιαλύσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a développé, expliqué. *colui ŋ̃ colei che ha dichiarato, spiegato.*

Ξεδιάλυσις, ὑσ. développement, explication. *dichiarazione, spiegazione.*

Ξεδιαλυτὴς, ὑσ. celui qui démêle, qui déchiffre une affaire. *colui che dicifera, che mette in chiaro un affare.*

Ξεδιαλύω, Pʳ. demêler, dechiffrer. *distrigare, dichiarare, dicifferare.*

Ξεδιαλύων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui développe, qui explique. *colui ŋ̃ colei che dichiara, che spiega.*

Ξεδιάντροπος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. *sfacciato, ta.*

Ξεδικημένος, η, ον. μετ. vengé, ée. *vendicato, ta.*

Ξεδικήσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a vengé. *colui ŋ̃ colei che ha vendicato.*

Ξεδίκησις, ουσ. vengeance. *vendetta.*

Ξεδικῶ, Pʳ. venger. *vendicare.* §. ξεδικοῦμαι. se venger. *vendicarsi.*

Ξεδικῶν, ῦσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui venge. *colui ŋ̃ colei che vendica.*

Ξεδιπλωθεὶς, ῦσα, μετ. celui ŋ̃ celle qui a été déployé. *colui ŋ̃ colei ch'è stato spiegato.*

Ξεδίπλωμα, ὑσ. l'action de déplier. *spiegatura.*

Ξεδιπλωμένος, η, ον. μετ. déplié, ée. déployé, ée. *spiegato, ta.*

Ξεδιπλώνω, Pʳ. déplier. déployer. *spiegare.*

Ξεδιπλώνων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui déploye. *colui ŋ̃ colei che spiega.*

Ξεδιπλώσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a déployé. *colui ŋ̃ colei che ha spiegato.*

Ξεδίπλωσις, ἰδὲ Ξεδίπλωμα.

Ξεδιπλωτὴς, ὑσ. celui qui déploye. *colui che spiega.*

Ξεδίπλωτος, η, ον. ἐπίθ. déployé, ée. *spiegato, ta.*

Ξεδιψασμένος, η, ον. μετ. désalteré, ée. *dissetato, ta.*

Ξεδιψῶ, Pʳ. désalterer. *dissetare.*

Ξεδιψῶν, ῶσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui désaltere. *colui ŋ̃ colei che disseta.*

Ξέδουα, ὑσ. distraction. *distrazione, disapplicazione.*

Ξε-

Ξεδομενος, η, ον. μετ. distrait, te. *distratto, ta. disapplicato, ta.*

Ξεδένω, P'. se distraire. détourner. *distrarre.* §. ξεδόνω, P'. ὡδ. distraire. *distrarsi, disapplicarsi.*

Ξεδοντιάζω, P'. pousser des dents. *far o mandar fuori i denti.*

Ξεδοντιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a commencé à pousser des dents. *colui ὴ colei che ha incominciato a far i denti.*

Ξεδοντίζω, P'. arracher les dents. *cavare i denti.*

Ξεδοντιστὴς, ὁσ. davier. *cavadenti.*

Ξεδρωμένος, η, ον. μετ. essuyé, ée. de la sueur. *asciugato, ta. dal sudore.*

Ξεδρώνω, P'. s'essuyer de la sueur. *asciugarsi dal sudore.*

Ξεζευγάρωμα, ὁσιας. l'action de dépareiller, *il dispajare.*

Ξεζευγαρωμένος, η, ον. μετ. dépareillé, ée. *dispajato, ta.*

Ξεζευγαρώνω, P'. dépareiller. *dispajare.*

Ξεζευγαρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépareille. *colui ὴ colei che dispaja.*

Ξεζευγαρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépareillé. *colui ὴ colei che ha dispajato.*

Ξεζεύγω, P'. dételer. *digiogare.*

Ξεζεύγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui détele. *colui ὴ colei che digioga.*

Ξεζευγμένος, η, ον. μετ. dételé, ée. *digiogato, ta.*

Ξεζεύξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a dételé. *colui ὴ colei che ha digiogato.*

Ξεζωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est ôté la ceinture. *colui ὴ colei che si è levata la cintura.*

Ξέζωμα, ξέζωσμα, ὁσιας. l'action d'ôter la ceinture. *il discignere.*

Ξεζωμένος, ξεζωσμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est sans ceinture. *discinto, ta.*

Ξεζώνω, P'. ôter la ceinture. *discignere.*

Ξεζώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ôté la ceinture. *colui ὴ colei che ha levato la cintura.*

Ξεθαμμένος, η, ον. μετ. désenseveli, ie. déterré, ée. *dissotterrato, ta.*

Ξεθάπτω, P'. désensevelir, déterrer. *dissotterrare.*

Ξεθάπτων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui désensevelit. *colui ὴ colei che dissotterra.*

Ξεθάῤῥυμα, ὁσ. découragement, perte de courage. *discoraggiamento.*

Ξεθαῤῥύνων, ουσα. μετ. décourageant, te. *discoraggiante.*

Ξεθαῤῥῶ, P'. χάνω τὸ θάῤῥος. se décourager, perdre le courage. *scoraggiarsi.* §. ξεθαῤῥῶ, κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὸ θάῤῥος. décourager. *scoraggiare.*

Ξεθάψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a déterré. *colui ὴ colei che ha dissotterrato.*

Ξεθάψιμον, ὁσ. l'action de désensevelir, de déterrer. *il dissotterrare.*

Ξεθεμελίωμα, ὁσ. l'action de ruiner des fondements. *il rovinare da' fondamenti.*

Ξεθεμελιωμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. des fondements. *rovinato, ta. da' fondamenti.*

Ξεθεμελιώνω, P'. ruiner des fondements. *rovinare da' fondamenti.*

Ξεθεμελιώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ruine des fondements. *colui ὴ colei che rovina da' fondamenti.*

Ξεθεμελιώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a ruiné des fondements. *colui ὴ colei che ha rovinato da' fondamenti.*

Ξεθηλύκωμα, ὁσ. dénouement. *snodamento, slacciamento.*

Ξεθηλυκωμένος, η, ον. μετ. dénoué, ée. *snodato, ta. slacciato, ta.*

Ξεθηλυκώνω, P'. dénouer, délacer. *dinodare, dilacciare.*

Ξεθόλωμα, ὁσ. clarification. *chiarimento.*

Ξεθολωμένος, η, ον. μετ. clarifié, ée. *chiarificato, ta.*

Ξεθολώνω, P'. éclaircir ce qui a été trouble, clarifier. *rischiarare quel che era torbido.*

Ξεθολώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a clarifié. *colui ὴ colei che ha chiarito.*

Ξε-

Ξεθρονιάζω, P'. détroner. *detronizzare.*

Ξεθρονιάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui détrone. *colui ὴ colei che detronizza, che depone dal trono.*

Ξεθρονιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a détroné. *colui ὴ colei che ha dettronizzato.*

Ξεθρόνιασμα, ὀσ. l'action de détroner. *il detronizzare, il deporre dal trono.*

Ξεθρονιασμένος, η, ον. μετ. détronisé, ée. *detronizzato, ta.*

Ξεθυμαίνω, P'. soulager. *sfogare, sfogarsi.* §. ξεθυμαίνω, ἐξατμίζομαι. exhaler. *esalare.*

Ξεθυμαίνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui soulage sa douleur, sa passion. *colui ὴ colei che sfoga il suo dolore, la sua passione.* §. ξεθυμαίνων, ὁ τοῦ ἐξατμίζεται. celui ὴ celle qui s'évapore. *colui ὴ colei che svapora.*

Ξεθυμάνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est exhalé, évaporé. *colui ὴ colei ch' è esalato, svaporato.* §. ξεθυμάνας, μεταφ. celui ὴ celle qui a soulagé la passion. *colui ὴ colei che ha sfogato.*

Ξεθύμασμα, ὀσ. soulagement. *sfogamento.* §. ξεθύμασμα, ὀσ. ἐξάτμησις. évaporation. *svaporamento.*

Ξεθυμασμένος, η, ον. μετ. soulagé, ée. *sfogato, ta.* §. ξεθυμασμένος. ἐξατ. μισμένος, évaporé, ée. *svaporato, ta.*

Ξεθύμωμα, ουσ. l'action d'appaiser. *il tranquillare.*

Ξεθυμωμένος, η, ον. μετ. appaisé, ée. *tranquillato, ta.*

Ξεθυμόνω, P'. s'appaiser. décharger sa colère. *sfogare.*

Ξεθυμώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est appaisé. *colui ὴ colei che si è tranquillato.*

Ξεθωριάζω, P'. perdre la couleur. *perdere il colore, scolorarsi.*

Ξεθώριασμα, ὀσ. perte de couleur. *scolorimento.*

Ξεθωριασμένος, η, ον. μετ. qui a perdu la couleur. *scolorito, ta.*

Ξεικάζω, P'. s'imaginer. *immaginarsi.*

Ξεισμένος, κτλ. ἰδὲ Ξυσμένος, κτλ.

Ξεκαβαλίκεμα, ὀσ. l'action de descendre de cheval. *il discendere, lo smontare da cavallo.*

Ξεκαβαλικεμένος, η, ον. μετ. descendu de cheval. *smontato da cavallo.*

Ξεκαβαλικεύω, P'. descendre de cheval. *smontare da cavallo.*

Ξεκαβαλικεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui est descendu de cheval. *colui ὴ colei ch' è disceso da cavallo.*

Ξεκαθαρίζω, ξεκαθερνῶ, κτλ. ἰδὲ Ξεκαθαρίζω. κτλ.

Ξεκαθαρίζω, P'. deputer, purifier. *depurare.* §. ξεκαθαρίζω, μεταφ. démeler. *discernere.*

Ξεκαθαρίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dépure. qui purifie. *colui ὴ colei che purifica.* §. ξεκαθαρίζων, μετ. celui ὴ celle qui dépure, qui démêle. *colui ὴ colei che discerne.*

Ξεκαθαρίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dépuré, qui a purifié. *colui ὴ colei che ha depurato, che ha purificato.* §. ξεκαθαρίσας, μεταφ. celui ὴ celle qui a démêle. *colui ὴ colei che ha discernuto.*

Ξεκαθάρισις, ὀσ. dépuration. l'action de dépurer, de purifier. *il depurare, il purificare.* §. ξεκαθάρισις, μετ. l'action de démêler. *il discernere.*

Ξεκαθάρισμα, ουσ. dépuration. *depurazione.*

Ξεκαθαρισμένος, η, ον. μετ. dépuré, ée. purifié. ée. *depurato, ta. purificato, ta.* §. ξεκαθαρισμένος, μεταφ. démêlé, ée. *discernuto, ta.*

Ξεκαθαριστής, ουσ. celui qui purifie. *colui che purifica.* §. ξεκαθαριστής, μεταφ. celui qui démêle. *discernitore.*

Ξεκαθερνῶ, ἰδὲ Ξεκαθαρίζω.

Ξεκαλογηρεύω, P'. tirer. arracher du cloître. *dismonacare.*

Ξεκαλοκαιριάζω, P'. passer l'été. *passare l'estate.*

Ξεκάμωμα, ουσ. l'action de

de défaire. *il disfare*.

Ξεκάμνω, P'. défaire. *disfare*. §. ξεκάμνω, ἀπολοπυλῶ, débiter, *esitare*. §. ξεκάμνω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, se défaire d'une chose. *vendere, alienare*.

Ξεκαπίστρωμα, ὥσιατ. l'action de délicoter. *lo scapestrare*.

Ξεκαπιστρωμένος, η, ον. μετ. délicoté, ée. *scapestrato, ta*.

Ξεκαπιστρώνω, P'. delicoter. *scapestrare*.

Ξεκάπουλα, ούσ. croupe. *groppa*.

Ξεκαρδίζω, P'. décourager. *scoraggiare*. §. ξεκαρδίζομαι, ὡς τὸ, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια. crever de rire. *crepar dalle risa, smascellare dalle risa*.

Ξεκαρδίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a decouragé. *colui ò colei che ha scoraggiato*.

Ξεκάρδισμα, ὥσ. découragement. *scoraggiamento*.

Ξεκαρδισμένος, η, ον. μετ. découragé, ée. *scoraggiato, ta*. §. ξεκαρδισμένος ἀπὸ τὰ γέλοια, crevé, ée. de rire. *smascellato, ta. dalle risa*.

Ξεκαρφωθεὶς, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui a été decloué. *colui ò colei ch'è stato schiodato*.

Ξεκάρφωμα, ὥσ. l'action de déclouer. *lo schiodare*.

Ξεκαρφωμένος, η, ον. μετ. décloué, ée. *schiodato, ta*.

Ξεκαρφώνω, P'. déclouer. *schiodare*.

Ξεκαρφώνων, ὥσα. μετ. celui ὴ celle qui décloue. *colui ò colei che schioda*.

Ξεκαρφώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle, qui a décloué. *colui ò colei che ha schiodato*.

Ξεκατaρτιάζω, P'. démâter. *disalberare*.

Ξεκαταρτιασμένος, η, ον. μετ. démâté, ée. *disalberato, ta*.

Ξεκάταρτος, ἐπίθ. qui n'a point de mât. *che non ha alberi*.

Ξεκδικήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fait vengeance, qui a vengé. *colui ò colei che ha fatto vendetta, che ha vendicato*.

Ξεκδίκησις, ὥσ. vengeance. l'action de tirer vengeance. *vendetta, il vendicarsi*.

Ξεκδικημένος, η, ον. μετ. vengé, ee. *vendicato, ta*.

Ξεκδικῶ, P'. venger, *vendicare*. §. ξεκδικοῦμαι. se venger, tirer vengeance. *vendicarsi*.

Ξεκλείδωμα, ὥσ. l'action d'ouvrir avec la clef. *il dischiavare, l'aprire colla chiave*.

Ξεκλειδωμένος, η, ον. μετ. ouvert, te. avec la clef. *aperto, ta. colla chiave, dischiavato, ta*.

Ξεκλειδώνω, P'. ouvrir avec la clef. *dischiavare*.

Ξεκλειδώνων, ὥσα. μετ. celui ὴ celle qui ouvre avec la clef. *colui ò colei che dischiava*.

Ξεκλειδώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ouvert avec la clef. *colui ò colei che ha dischiavato*.

Ξεκλείδωτος, η, ον. ἐπίθ. ouvert, te. qui n'est pas fermé avec la clef. *aperto, ta. non chiavato, ta*.

Ξέκληρος, ἐπίθ. déshérité, ée. *diseredato, ta*.

Ξεκληρῶ, P'. déshériter. *diseredare*.

Ξεκλησιάζω, P'. séparer quelqu'un de la communion chrétienne. le chasser hors de l'église. *separare alcuno dalla comunione cristiana, scacciarlo dalla chiesa*.

Ξεκλησιασμένος, η, ον. μετ. separé, ée. de la communion des fideles, chassé, ée. de l'église. *separato, ta. dalla comunione cristiana, discacciato, ta. dalla chiesa*.

Ξεκόβγω, P'. retrancher. *troncare, torre*. §. τοῦ ἐξέκοψαν τὸ κρέας. on lui a ôté l'usage de la viande. *gli hanno proibito l'uso della carne*. §. δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν ξεκόψω ἀπὸ αὐτὸ τὸ κακὸν ἐλάττωμα. je ne puis le détourner de ce mauvais vice. *non potrò distornarlo da qual cattivo vizio*.

Ξεκοιλιάζω, P'. éventrer. *sventrare*.

Ξεκοιλιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a éventré. *colui ò colei che ha sventrato*.

Ξεκοίλιασμα, ὥσ. l'action d'é-

d'éventrer. *lo sventrare*.

Ξεκοιλιασμένος, η, ον. μετ. éventré, ée. *sventrato, ta*.

Ξεκοκκαλίζω, P'. désosser. *disossare*.

Ξεκοκκινίζω, P'. rougir. *arrossire*.

Ξεκοκκινίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rougit. *colui ò colei che arrossisce*.

Ξεκοκκινήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rougi. *colui ò colei che ha arrossito*.

Ξεκοκκίνισμα, ατος. honte, pudeur. confusion. *arrossimento, l'arrossire*.

Ξεκοκκινισμένος, η, ον. μετ. rougi, ie. *arrossito, ta*.

Ξεκολληθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été détaché. *colui ò colei ch'è stato distaccato*.

Ξεκόλλημα, ατος. détachement. *distaccamento*.

Ξεκολλημένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta*.

Ξεκολλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a détaché. *colui ò colei che ha distaccato*.

Ξεκολλῶ, P'. détacher. *distaccare*.

Ξέκομμα, ατος. retranchement. *troncamento*. §. ξέκομμα, ξεσυνήθισμα. désaccoutumance. *disusanza*.

Ξεκομμένος, η, ον. μετ. retranché, ée. *troncato, ta. tolto, ta*. §. ξεκομμένος, μετ. détourné, ée. *distornato, ta*.

Ξεκομπιάζω, P'. dénouer. *disgroppare*.

Ξεκομπιασμένος, η, ον. μετ. dénoué, ée. *disgroppato, ta*.

Ξεκονιδίζω, P'. nettoyer des lentes. *nettare dalle lendini*.

Ξεκοπὴ, ῆς. ξέκομμα. retranchement. *troncamento*. §. ξεκοπὴ, ῆς. ferme. *appalto*.

Ξεκοπρίζω, P'. ôter le fumier. *levar il letame*. §. ξεκοπρίζω, μεταφ. παστρεύω. nettoyer des ordures, *nettare dalle immondizie*.

Ξεκόπρισμα, ατος. l'action d'ôter le fumier, *il levar il letame*. §. ξεκόπρισμα, μεταφ. πάστρευμα. nettoyement. *nettamento*.

Ξεκοπρισμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. des ordures. *nettato, ta. dalle immondizie*.

Ξεκοράσευμα, ατος. défloration. *sverginamento*.

Ξεκορασευτής, οῦ. celui qui déflore, qui dépucele. *stupratore. colui che stupra*.

Ξεκορασεύω, P'. déflorer. dépuceler, abuser une fille. *sverginare, violare una vergine*.

Ξεκορδίζω, P'. détendre. *rilassare, allentare*.

Ξεκορδίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui détend. *colui ò colei che allenta*.

Ξεκορδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a détendu. *colui ò colei che ha allentato*.

Ξεκόρδισμα, ατος. l'action de détendre. *allentamento*.

Ξεκορδισμένος, η, ον. μετ. détendu, ue. *allentato, ta*.

Ξεκουβαριάζω, P'. dévider un peloton. *sgomitolare*.

Ξεκουβαριάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui développe un peloton. *colui ò colei che sgomitola*.

Ξεκουβαριάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a développé. *colui ò colei che ha sgomitolato*.

Ξεκουβάριασμα, ατος. développement d'un peloton. l'action de dévider un peloton. *lo sgomitolare*.

Ξεκουβαριασμένος, η, ον. μετ. dévidé, ée. *sgomitolato, ta*.

Ξεκουκούλωμα, ατος. l'action d'ôter le capuchon. *il levare il cappuccio*. §. ξεκουκούλωμα, μετ. ξεσκέπασμα. découvrement. *scoprimento*.

Ξεκουκουλωμένος, η, ον. μετ. qui n'a point de capuchon, à qui on a ôté le capuchon. *che non ha cappuccio, a chi si è levato il cappuccio*. §. ξεκουκουλωμένος, μετ. ξεσκεπασμένος. découvert, te. *scoperto, ta*.

Ξεκουκουλώνω, P'. ôter le capuchon. *scappucciare, levare il cappuccio*. §. ξεκουκουλώνω, μετ. ξεσκεπάζω. découvrir. *scoprire*.

Ξεκουκουλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ôte le capuchon. *colui ò colei che leva il cappuccio*. §. ξε-

ξεκουκούλωτων, μετ. ξεσκεπάζων, celui ὴ celle qui découvre. colui ὴ colei che scopre, scopritore.

Ξεκουκουλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ôté le capuchon. colui ὴ colei che ha levato il cappuccio. §. ξεκουκουλώσας. μετ. ξεσκεπάσας. celui ὴ celle qui a découvert. colui ὴ colei che ha scoperto.

Ξεκουμπίζω, P'. φθείρω, αφανίζω. ruiner, dissiper. rovinare, dissipare. §. ξεκουμπίσου ἀπ' ἐδῶ, ὕπα γκρεμίσου ἀπ' ἐδῶ, πήγαινε ς' ἀνάθεμα, vat-en aux diables. vattene al diavolo, rompiti il collo, via di quà.

Ξεκούμπισμα, ὰσ. ruine. rovina.

Ξεκουμπισμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. rovinato, ta.

Ξεκούτημα, ξεκουτημένος, ἰδὲ Ξεκούτισμα, ξεκουτισμένος.

Ξεκουτίζω, P'. pousser, donner le premier mouvement. spignere, spingere, dar il primo moto.

Ξεκουτίζων, ουσα. μετ. poussant, te. celui ὴ celle qui pousse. colui ὴ colei che spinge, spignente.

Ξεκουτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a poussé. colui ὴ colei che ha spinto.

Ξεκούτισμα, ὰσ. l'action de pousser, de donner le premier mouvement. smovitura, lo smuovere.

Ξεκουτισμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. spinto, ta.

Ξεκουτῶ, ἰδὲ Ξεκουτίζω.

Ξεκουράζομαι, P'. se délasser, se reposer. disaffaticarsi.

Ξεκούρασμα, ὰσ. délassement. ricreazione, sollievo.

Ξεκουρασμένος, η, ον. μετ. délassé, ée. riposato, ta.

Ξεκουρνιακτίζω, P'. époudrer, dépoudrer, spolverare, levar via la polvere.

Ξεκουρνιακτίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dépoudre. colui ὴ colei che spolvera.

Ξεκουρνιακτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dépoudré, qui a époudré. colui ὴ colei che ha spolverato.

Ξεκουρνιάκτισμα, ὰσ. l'action de dépoudrer, d'époudrer. lo spolverare.

Ξεκουρνιακτισμένος, η, ον. μετ. dépoudré, ée. époudré, ée. spolverato, ta. nettato, ta. dalla polvere.

Ξεκουφαίνω, P'. étourdir, abasourdir. stordire.

Ξεκουφαίνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui étourdit, qui abasourdit. colui ὴ colei che stordisce, che assorda.

Ξεκούφαμα, ὰσ. étourdissement. assordamento.

Ξεκουφαμένος, η, ον. μετ. assourdi, ie, abasourdi, ie. assordato, ta. stordito, ta.

Ξεκουφάνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a étourdi, qui a abasourdi. colui ὴ colei che ha stordito, che ha assordato.

Ξεκόλιμος, ἰδὲ Ξέκομμα.

Ξεκρεμάζω, P'. détacher. dependre. distaccare, dispiccare.

Ξεκρεμάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui detache. qui depend. colui ὴ colei che distacca.

Ξεκρεμάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a détaché. colui ὴ colei che ha distaccato, che ha dispiccato.

Ξεκρέμασμα, ὰσ. l'action de détacher, de dependre. distaccamento, il dispiccare.

Ξεκρεμασμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. distaccato, ta. dispiccato, ta.

Ξεκρεμνῶ, ἰδὲ Ξεκρεμάζω.

Ξεκυνήγημα, ὰσ. poursuite. perseguitamento. §. ξεκυνήγημα, ἐξακολούθησις τινὸς πράγματος. quête, poursuite, recherche. procacciamento, il procacciare.

Ξεκυνηγημένος, η, ον. μετ. διωγμένος, poursuivi, ie. perseguitato, ta. §. ξεκυνηγημένος, η, ον. μετ. procuré, ée. procacciato, ta.

Ξεκυνηγητὴς, ὰσ. celui qui poursuit. perseguitatore. §. ξεκυνηγητὴς, ἐξακολουθῶν ἕνα πρᾶγμα. qui cherche, qui tache d'avoir. procacciante.

Ξεκυνηγῶ, P'. διώκω, poursuivre. perseguitare. §. ξεκυνηγῶ, ἐξακολουθῶ ἕνα πρᾶγμα. chercher, tacher

cher d'avoir. *prelatiare.*

Ξεχωλωμένος, η, ον. ἐπίθ. τοῦ ὁποίου ἐκβῆκεν ὁ κῶλος, ὁ πάτος τοῦ κώλου ἔξω, à qui est sorti l'intestin droit. *a cui è sortito l'intestino retto.* §. ξεχωλωμένος λέγεται καὶ πρὸς καταφρόνησιν τινός. bardache. *bagascia, bardascia.* §. ξεχωλωμένη: vilaine putaine. *puttana vile.*

Ξεχωλώνομαι, P'. λέγεται διὰ τινα ὅταν τρώγῃ ὑπὲρ τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον λέγομεν ἔφαγεν ὅπου ἐξωχωλώθηκεν, ἢ τὰ ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ μάτια. il a mangé à ventre deboutonné, il a tant mangé, qu'il lui en est sorti des yeux. *ha tanto mangiato che gliene sorte dagli occhi.* §. ξεχωλώνω λέγεται καὶ διὰ τὰ βελόνια ὅταν χαλνᾷ ἡ τρύπα τους, ὁ κῶλος τους, casser le chas d'une aiguille. *scrunare.*

Ξιλαγιάζω, κτλ. ἰδὲ Ξελογιάζω.

Ξιλαίρωμα, ὡς. l'action de dégraisser, *il digrassare.*

Ξελαιρωμένος, η, ον. μετ. dégraissé, ée. *digrassato, ta.*

Ξελαιρώνω, P'. dégraisser. *digrassare.*

Ξελαιρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui dégraisse. *colui o colei che digrassa.*

Ξελαιρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dégraissé. *colui o colei che ha digrassato.*

Ξελαφρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été déchargé, allégé. *colui o colei ch'è stato alleggerito.*

Ξελάφρωμα, ὡς. décharge, allégement. *disgravamento, alleggerimento.*

Ξελαφρωμένος, η, ον. μετ. déchargé, ée. allégé, ée. *digravato, ta. sgravato, ta. alleggerito, ta.*

Ξελαφρώνω, P'. décharger, alléger. *disgravare, sgravare, alleggerire.*

Ξελαφρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui décharge, qui allége. *colui o colei che alleggerisce.*

Ξελαφρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déchargé, qui a allégé. *colui o colei che ha alleggerito.*

Ξελαφρωτὴς, ὁ. celui qui décharge. *colui che ha alleggerito.*

Ξελέγω, P'. dénier, se dédire. *disdire, disdirsi.*

Ξελέγων, ουσα. μετ. qui a son dit et son dédit, *disdicitore, che disdice.*

Ξελεπιάζω, P'. écailler. *dilliscare.*

Ξελεπιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui écaille. *colui o colei che dilisca.*

Ξελεπίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a écaillé. *colui o colei che ha diliscato.*

Ξελεπισμένος, η, ον. μετ. écaillé, ée. *diliscato, ta.*

Ξελερώνω, κτλ. ἰδὲ Ξελαιρώνω, κτλ.

Ξελησμονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a oublié. *colui o colei che ha dimenticato.*

Ξελησμόνησμα, ὡς. oubli. *dimenticanza, obblio.*

Ξελησμονησμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. *scordato, ta. obbliato, ta.*

Ξελησμονῶ, P'. oublier. *scordare, dimenticare.*

Ξελησμονῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui oublie. *colui, o colei che dimentica.*

Ξελιγοθύμημα, ὡς. l'action de revenir d'un évanouissement. *il rinvenire dallo svenimento.*

Ξελιγοθυμημένος, η, ον. μετ. revenu, ue. d'un évanouissement. *rinvenuto dallo svenimento.*

Ξελιγοθυμία, ἰδὲ Ξελιγοθύμημα.

Ξελιγοθυμήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est revenu d'un évanouissement. *colui o colei ch'è rinvenuto da uno svenimento.*

Ξελιγοθυμῶ, P'. revenir de l'évanouissement. *rinvenire dallo svenimento.*

Ξελογιάζω, P'. égarer. *sviare.* §. ξελογιάζομαι. s'égarer. *sviarsi.*

Ξελογιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui égare. *colui o colei che svia.*

Ξελογιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a égaré quelqu'un. *colui o colei che ha sviato.*

Ξελόγιασμα, ὡσίας. égarement d'esprit. *sviamento.*

Ξελογιασμένος, η, ον. μετ.

μετ. égaré. ée. sviato, ta.

Ξελογιαστής, οῦ. celui qui fait quelqu'un s'égarer. sviatore, colui che fa sviare.

Ξελύτρωμα, ατος. affranchissement. liberazione da servitù, l'affrancare.

Ξελυτρωμένος, η, ον. μετ. affranchi, ie. delivré, ée. affrancato, ta. liberato, ta.

Ξελυτρώνω, P'. affranchir, délivrer. affrancare, liberare.

Ξελυτρώνων, ουσα. μετ. celui ò celle qui délivre. colui ò colei che libera.

Ξελυτρώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a affranchi, qui a délivré. colui ò colei che ha affrancato, che ha liberato.

Ξελυτρωτής, οῦ. celui qui affranchit, qui délivre. colui che mette in libertà.

Ξελωλαίνω, P'. guérir de la folie. guarire dalla pazzia.

Ξελώλαμα, ατος. guérison de la folie. guarimento dalla pazzia.

Ξελωλαμένος, η, ον. μετ. guéri, ie. de la folie. guarito, ta dalla pazzia.

Ξεμαβλίζω, P'. seduire. sedurre, subornare.

Ξεμαβλίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a seduit. colui ò colei che ha sedotto, subornato.

Ξεμάβλισμα, ατος. seduction. seduzione, subornamento.

Ξεμαβλισμένος, η, ον. μετ. seduit, te. suborné, ée. sedotto, subornato, ta.

Ξεμάγευμένος, κτλ. ἰδὲ Ξεμαγεμένος, κτλ.

Ξεμάγεμα, ατος. désenchantement. il torre l'incantesimo.

Ξεμαγεμένος, η, ον. μετ. désenchanté. sciolto, ta. dall' incantesimo.

Ξεμαγεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a désenchanté. colui ò colei che ha levato l'incantesimo.

Ξεμαγεύω, P'. désenchanter. levare l'incantesimo.

Ξεμαδίζω, P'. dépiler. spelare.

Ξεμαδίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui dépile. colui ò colei che spela.

Ξεμαδίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a dépilé. colui ò colei che ha spelato.

Ξεμάδισμα, ατος. l'action de dépiler. il pelare.

Ξεμαδισμένος, η, ον. μετ. dépilé, ée. pelato, ta.

Ξεμαθαίνω, P'. ἀλησμονῶ τὰ μαθημένα, désapprendre, disimparare, disapprendere. §. ξεμαθαίνω, ξεσυνηθίζω, désaccoutumer. scostumare, disusare.

Ξεμαθαίνων, ουσα. μετ. celui ò celle qui desapprend. colui ò colei che disimpara. §. ξεμαθαίνων, ξεσυνηθίζων. celui ò celle qui désaccoutume. colui ò colei che disusa.

Ξεμάθημα, ατος. l'action de désapprendre. il disimparare. §. ξεμάθημα, ξεσυνήθισμα. désaccoutumance. disusanza.

Ξεμαθημένος, η, ον. μετ. désapris, se. disimparato, ta. §. ξεμαθημένος, ξεσυνηθισμένος. désaccoutumé, ée. disusato, ta.

Ξεμάθησις, ἰδὲ Ξεμάθημα.

Ξέμακρα, ἐπίρ. loin, distant. lontano, discosto.

Ξεμάκραιμα, ξεμακραιμένος, ἰδὲ Ξεμάκρυμα, ξεμακρυμένος.

Ξεμακραίνω, P'. éloigner. allontanare, scostare. §. ξεμακραίνω, οὐδ. s'éloigner. allontanarsi.

Ξεμακραίνων, ἰδὲ Ξεμακρύνων.

Ξεμάκρυμα, ατος. éloignement. discostamento. dilungamento.

Ξεμακρυμένος, η, ον. μετ. éloigné, ée. écarté. ée. discostato, ta. dilungato, ta.

Ξεμακρύνας, νασα. μετ. Ἐν. celui ò celle qui a éloigné. colui ò colei che ha allontanato, che ha discostato. §. ξεμακρύνας, μετ. οὐδ. ὁποῦ ἐξεμάκρυνεν, ὑπῆγε μακρύτερα. celui ò celle qui s'est éloigné. colui ò colei ch'è discostato.

Ξεμακρύνω, P'. Ἐν. éloigner. discostare. §. ξεμακρύνω, οὐδ. s'éloigner. scostarsi.

Ξεμακρύνων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ò celle qui éloigne. colui ò colei che discosta. §. ξεμακρύνων, μετ. οὐδ. celui ò celle qui

qui s'éloigne. *colui ἢ colei che si allontana.*

Ξεμανδρίζω, P'. faire sortir du bercail. *far sortire dalla mandria.*

Ξεμάργωμα, οὐσ. dégel. *scioglimento del ghiaccio.*

Ξεμαργωμένος, η, ον. μετ. dégelé, ée. *didiacciato, ta.*

Ξεμαργώνω, P'. dégeler. *sciogliere il diaccio, didiacciare.*

Ξεμάτωμα, κτλ. ἰδὲ Ξαμάτωμα.

Ξεμαυλίζω, ἰδὲ Ξεμαβλίζω.

Ξεμαχαίρωμα, οὐσ. l'action de tirer, ἢ de dégaîner le couteau. *lo sfoderare il coltello.*

Ξεμαχαιρωμένος, η, ον. μετ. dégaîné, ée. *sfoderato, ta.*

Ξεμαχαιρώνω, P'. dégaîner, tirer le couteau du fourreau. *sfoderare il coltello.*

Ξεμεθύσας, σασα. μετ. Ἐν. ὁποῦ ἐξεμέθυσε τινά. celui ἢ celle qui a désenivré. *colui ἢ colei che ha fatto passar l'ubbriacchezza.* §. ξεμεθύσας, ὅτις ἐξεμέθυσε. celui ἢ celle qui s'est désenivré. *colui ἢ colei che si è disebbriato.*

Ξεμέθυσμα, οὐσ. l'action de désenivrer. *il far passar l'ubbriacchezza, il disebbriare.*

Ξεμεθυσμένος, η, ον. μετ. désenivré, ée. *libero, ra. dall'ubbriacchezza, disebbriato, ta.*

Ξεμεθῶ, P'. désenivrer. *disebbriare, far passar l'ubbriacchezza.* §. ξεμεθῶ, οὐδ. se desenivrer. *liberarsi dall'ubbriacchezza, disebbriarsi.*

Ξεμήτωμα, οὐσ. l'action d'épointer, d'émousser. *spuntatura.*

Ξεμητωμένος, η, ον. μετ. émoussé, ée. épointé, ée. *spuntato, ta.*

Ξεμητώνω, P'. émousser, épointer. *spuntare.*

Ξεμητώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a émoussé. *colui ἢ colei che ha spuntato.*

Ξεμουχλιάζω, P'. nettoyer de la moisissure. *nettar, levare la muffa.*

Ξεμούχλιασμα, οὐσ. l'action d'ôter la moisissure. *il levar la muffa.*

Ξεμουχλιασμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui n'est plus moisi. *colui ἢ colei che non è più muffo.*

Ξεμπαρκάρω, ἰδὲ Ξεβαρκάρω.

Ξεμπέρδεμα, ξεμπερδεμένος, ξεμπερδεύω, κτλ. ἰδὲ Ξεμπέρδωμα, κτλ.

Ξεμπερδωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été developpé, débarrassé. dégagé. *colui ἢ colei ch'è stato distrigato. disbrigato.*

Ξεμπέρδωμα, οὐσ. développement. *disgombramento.*

Ξεμπερδωμένος, η, ον. μετ. débarrassé, ée. développé, ée, dégagé, ée. *sviluppato, ta. distrigato, ta. disbrigato, ta.*

Ξεμπερδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a débarrassé, qui a développé, éé. dégagé. *colui ἢ colei che ha distrigato.* §. ξεμπερδώσας, ὁποῦ ἐξεμπέρδωσεν ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν. celui ἢ celle qui s'est débarrassé. *colui ἢ colei che si è disimpacciato.*

Ξεμπερδώνω, P'. débarrasser, developper, dégager. *distrigare, disbrigare.*

Ξεμπερδώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui débarrasse, qui développe, qui dégage. *colui ἢ colei che distriga, disbriga.* §. ξεμπερδώνων, ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν. celui ἢ celle qui se débarrasse. *colui ἢ colei che si sbriga.*

Ξεμπυρλιάζω, P'. éparpiller, faire sortir des rangs. *sfilare.*

Ξεμπυρλιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui éparpille, qui fait sortir des files. *colui ἢ colei che sfila.*

Ξεμπυρλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éparpillé, qui a fait sortir des files. *colui ἢ colei che ha sfilato.*

Ξεμπύρλιασμα, οὐσ. l'action de faire sortir des files. *lo sfilarse, καὶ lo sfilarsi.*

Ξεμπυρλιασμένος, η, ον. μετ. éparpillé, ée. sorti, ie. des files. *sfilato, ta.*

Ξεμυάζω, P'. éventer. *sventolare.*

Ξεμυαλίζω, P'. déconcerter la cervelle, faire per-

perdre la tête. *dicervellare, far perdere la testa.*

Ξεμυάλισμα, ὀυσ. l'action de déconcerter la cervelle, de faire perdre la tête à quelq'un. *il dicervellare, il far perdere il cervello, la testa.*

Ξεμυαλισμένος, η, ον. μετ. écervelé, ée. fou, folle, stupide. *dicervellato, ta. dissennato, ta. stolidito, ta. forsennato, ta.*

Ξεμυαλιστής, ὀυσ. celui qui fait perdre la tête à quelqu'un. *colui che fa perdere la testa a qualcheduno.*

Ξεμύασμα, ὀυσ. l'action d'éventer. *sventolamento.*

Ξεμυασμένος, η, ον. μετ. éventé, ée. *sventolato, ta.*

Ξεμυστήρευμα, ὀυσ. décelement d'un secret. *manifestamento d'un secreto.*

Ξεμυστηρεύομαι, P'. déceler. dire son secret. *manifestare, dire il suo segreto.*

Ξεμωραίνω, P'. faire passer la folie. *far passare la pazzia.*

Ξεμωραμένος, η, ον. μετ. celui ñ celle qui est gueri de la folie. *colui ñ colei ch'è guarito dalla pazzia.*

Ξενδυθείς, ῆσα. μετ. celui ñ celle qui s'est deshabillé. *colui ñ colei che si è spogliato.*

Ξενδυμα, ὀυσ. l'action de déshabiller. *spogliamento, lo svestire.*

Ξενδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. *spogliato, ta. svestito, ta.*

Ξενδύνω, P'. déshabiller. *spogliare, svestire.*

Ξενδύνων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui déshabille. *colui ñ colei che spoglia.*

Ξενδύσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui a déshabillé. *colui ñ colei che ha spogliato.*

Ξενευρίζω, P'. énerver. *snervare.*

Ξενευρίζων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui énerve. *colui ñ colei che snerva.*

Ξενευρίσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui a énervé. *colui ñ colei che ha snervato.*

Ξενεύρισμα, ὀυσ. l'action d'énerver. *snervamento.*

Ξενευρισμένος, η, ον. μετ. énervé, ée. *snervato, ta.*

Ξενεφριάζω, P'. éreinter. *dilombarsi, sfilar le reni.*

Ξενεφριάζων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui éreinte. *colui ñ colei che dilomba.*

Ξενεφριάσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui a éreinté. *colui ñ colei che ha dilombato.*

Ξενεφρίασμα, ὀυσ. l'action d'éreinter. *lo sfilar le reni.*

Ξενεφριασμένος, η, ον. μετ. éreinté. ée. *dilombato, ta.*

Ξένη, ἐπίθ. étrangère. *straniera, forestiera.*

Ξενίζω, P'. accueillir un étranger. *accogliere uno straniero.*

Ξενικός, ή, όν. ἐπίθ. d'étranger. *di straniero.*

Ξενιτειά, ὀυσ. l'étranger, le pays etranger. *il paese straniero.* §. εἶναι εἰς τὴν ξενιτειά. il est dans l'étfanger. *è ne' paesi stranieri.*

Ξενιτευθείς, ῆσα. μετ. celui ñ celle qui est expatrié. qui est dans les pays etrangers. *colui ñ colei ch'è spatriato, ch'è ne' paesi stranieri.*

Ξενίτευμα, ὀυσ. l'action d'expatrier, ꝃ de s'expatrier. *lo spatriare.*

Ξενιτευμένος, η, ον. μετ. expatrié. ée. *spatriato, ta.*

Ξενιτεύω, P'. expatrier. *spatriare.* §. ξενιτεύομαι. s'expatrier. *spatriarsi.*

Ξενογεννημένος, η, ον. μετ. né, ée. dans un pays étranger. *nato, ta. in paese straniero.*

Ξενογεννῶ, P'. accoucher dans un pays étranger. *partorire in paese straniero.* §. ξενογεννῶμαι. naître dans un pays étranger. *nascere in paese straniero.*

Ξενογεύομαι, P'. dîner hors de sa maison, dîner dans une autre maison. *desinare fuori di casa, in altra casa.*

Ξενοδουλεύω, P'. servir dans l'étranger. *servir fuori, in luogo straniero.*

Ξενοδοχεῖον, ὀυσ. auberge. *locanda.*

Ξενοδόχισσα, ὀυσ. hôtesse. *albergatrice.*

Ξενοδόχος, ουσ. aubergiste. hôte. *locandiere*.

Ξενοιάζω, ἰδὲ Ξεγνοιάζω. κτλ.

Ξενοικιάζω, P'. laisser vide, sans louage. *lasciar vuoto, senza affittare*.

Ξενοίκιασμα, ὐσ. l'action d'être vide, de n'être pas loué. *l'essere senza affitto, il non essere affittato*.

Ξενοικιασμένος, ξενοίκιαστος, η, ον. ἐπίθ. vide, qui n'est pas loué, ée. *vuoto, ta. non affittato, ta*.

Ξενοκοιμοῦμαι, P'. dormir dans une maison étrangère. *dormir in una casa straniera*.

Ξενολογιά, ουσ. quantité d'étrangers. *foresteria*.

Ξένος, η, ον. ἐπίθ. étranger, ère. *forestiere, forestiero, ra*. §. τὰ ξένα. les pays étréngers. *i paesi stranieri*.

Ξενοῦρα, ὐσ. quantité d'étrangers. *forestaria*.

Ξεντερίζω, P'. éventrer. *sventrare, sbudellare*. §. ξεντερίζω, ξεσχίζω, déchirer. *stracciare*.

Ξεντερίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui éventre. *colui ὴ colei che sventra, che sbudella*. §. ξεντερίζων, ξεσχίζων. qui déchire. *che lacera*.

Ξεντερίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a éventré. *colui ὴ colei che ha sventrato, che ha sbudellato*. §. ξεντερίσας, ξεσχίσας. celui ὴ celle qui a déchiré. *colui ὴ colei che ha lacerato*.

Ξεντέρισμα, ὐσ. l'action d'éventrer. *sventramento, sbudellamento*. §. ξεντέρισμα, ξέσχισμα. dechirement. *laceramento*.

Ξεντερισμένος, η, ον. μετ. éventré, ée. *sventrato, ta. sbudellato, ta*. §. ξεντερισμένος, ξεσχισμένος. déchiré, ée. *lacerato, ta*.

Ξεντζιγάρω, P'. se débarrasser. *sbrigarsi*.

Ξεντροπιάζω, P'. déshonorer. couvrir de honte, confondre. *svergognare*.

Ξεντρόπιασμα, ὐσ. effronterie. *svergognatezza*.

Ξεντροπιασμένος, η, ον. μετ. ἐντροπιασμένος. déshonoré, ée. *svergognato, ta*. §. ξετρόπιασμένος, ἀδιαίτροπος. éhonté. ée. effronté. ée. *svergognato, ta. sfacciato, ta*.

Ξενυκτίζω, P'. passer la nuit à faire quelque chose. *pernottare*.

Ξενυκτίζων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui passe la nuit à faire quelque chose. *colui ὴ colei che pernotta*.

Ξενυκτίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a passé la nuit à faire quelque chose. *colui ὴ colei che ha pernottato*.

Ξενυσάζω. P'. s'éveiller. perdre le sommeil. *svegghiarsi, disonnarsi, perder la sonnolenza*.

Ξενύσαγμα, ὐσ. perte de sommeil, éveillement. *svegghiamento*.

Ξενυσαγμένος, η, ον. μετ. éveillé, ée. *svegghiato, ta*.

Ξενυσάξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a perdu le sommeil, qui n'a pas envie de dormir. *colui ὴ colei che ha perduto il sonno, che non ha voglia di dormire*.

Ξενυχιάζω, P'. arracher les ongles. *strappare le unghie*.

Ξενύχιασμα, ὐσ. arrachement des ongles. *strappamento delle unghie*.

Ξενυχιασμένος, η, ον. μετ. qui n'a point d'ongles. *che non ha unghie*.

Ξενύχτισμα, κτλ. ἰδὲ Ξενυκτίζω, κτλ.

Ξεπαγιάζω, P'. s'engourdir de froid. *agghiadarsi*.

Ξεπαγιάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui s'est engourdi de froid. *colui ὴ colei che si è agghiadato*.

Ξεπάγιασμα, ὐσ. engourdissement. *agghiadamento*.

Ξεπαγιασμένος, η, ον. μετ. engourdi, ie. de froid. *agghiadato, ta. di freddo*.

Ξεπάγωμα, ὐσ. l'action de se dégeler. *il didiacciarsi*.

Ξεπαγωμένος, η, ον. μετ. dégelé. ée. *didiacciato, ta*.

Ξεπαγώνω, P'. dégeler. se dégeler. *didiacciare, didiacciarsi*.

Ξεπαγώνων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui dégele. *colui ὴ colei che didiaccia*.

Ξεπαγώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est dégelé. *colui ὴ colei che si è didiacciato*.

Ξεπάζω, P'. épouvanter. *spaventare*.

Ξεπάζων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui épouvante. *colui ŋ̃ colei che spaventa*.

Ξεπανουκλιάζω, P'. guerir de la peste. *guarir dalla peste*.

Ξεπανουκλιασμένος, η, ον. μετ. gueri, ie. de la peste. *guarito, ta. dalla peste*.

Ξεπαπαδωμένος, μετ. qui a quitté le petit collet. *spretato, ta*.

Ξεπαπαδώνω, P'. quitter le petit collet. *spretarsi*.

Ξεπάσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a épouvanté. *colui ŋ̃ colei che ha spaventato*.

Ξέπασμα, ου. épouvante. *spaventamento*.

Ξεπασμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. *spaventato, ta*.

Ξεπαρθένωμα, ου. défloration. *deflorazione, disfioramento*.

Ξεπαρθενωμένος, η, ον. μετ. dépucelé, ée. *deflorato, ta. disfiorato, ta*.

Ξεπαρθενώσας, μετ. celui qui a dépucelé, qui a defloré. *colui che ha deflorato*.

Ξεπαρθενώνω, P'. dépuceler. *deflorare, disfiorare*.

Ξεπαρθενώνων, μετ. celui qui dépucele. *colui che deflora*.

Ξεπάστρωμα, ου. nettoyement. *nettamento*.

Ξεπαστρωμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. *nettato, ta*.

Ξεπαστρώσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a nettoyé. *colui ŋ̃ colei chè ha nettato*.

Ξεπαστρώνω, P'. nettoyer. *nettare*.

Ξεπαστρώνων, ουσα, μετ. celui ŋ̃ celle qui nettoye. *colui ŋ̃ colei che netta*.

Ξεπάτωμα, ου. éboulement, effondrement. *sfondamento*.

Ξεπατωμένος, η, ον. μετ. effondré. ée. défoncé, ée. *sfondato, ta*.

Ξεπατώνω, P'. effondrer, défoncer. *sfondare, soggrottare*. §. ξεπατώνω μεταφ. ruiner. *rovinare*.

Ξεπατώνων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui défonce, qui effondre. *colui ŋ̃ colei che sfonda*.

Ξεπατώσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a defoncé. effondré. *colui ŋ̃ colei che ha sfondato*, ϗ μεταφ. qui a ruiné, *che ha rovinato*.

Ξεπαχαίνω, P'. maigrir. *smagrarsi*.

Ξεπέζωμα, ου. l'action de descendre de cheval. *discesa da cavallo, il dismontare*.

Ξεπεζωμένος, η, ον. μετ. descendu de cheval. *dismontato*.

Ξεπεζώσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui est descendu de cheval. *colui ŋ̃ colei ch' è dismontato*.

Ξεπεζώνω, P'. descendre de cheval. *dismontare*.

Ξεπεζώνων, ουσα. μετ. celui ŋ̃ celle qui descend de cheval. *colui ŋ̃ colei che smonta*.

Ξεπεινάσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a rassasié, qui a fait passer la faim. *colui ŋ̃ colei che da disfamato*. §. ξεπεινάσας, ου. celui ŋ̃ celle qui a passé, qui a contenté sa faim. *colui ŋ̃ colei che si è disfamato*.

Ξεπείνασμα, ου. l'action de faire passer la faim. *il disfamare*.

Ξεπεινασμένος, η, ον. μετ. rassasié, ée. *disfamato, ta. saziato, ta*.

Ξεπεινῶ, P'. rassasier, faire passer la faim. *disfamare*.

Ξεπεράσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui a surpassé. *colui ŋ̃ colei che ha sorpassato*.

Ξεπέρασμα, ου. l'action de surpasser. *il sorpassare*.

Ξεπερασμένος, η, ον. μετ. surpassé, ée. *sorpassato, ta*.

Ξεπερνῶ, P'. surpasser. *sorpassare*.

Ξεπέσας, σασα. μετ. celui ŋ̃ celle qui est déchu. *colui ŋ̃ colei ch' è decaduto*.

Ξέπεσμα, ου. decroissement. *decremento*. §. ξέπεσμα ἀπὸ τὸν λογαριασμόν, ϗ ἀποκοπή. retranchement. *diffalco*.

Ξεπεσμένος, η, ον. μετ. déchu, ue. *decaduto, ta*.

Ξεπεσμός, ου. décadence. *decadenza, dechinazione*.

Ξεπέταγμα, ου. τὸ ἀπετᾶν πάλιν. l'action de voler de nouveau. *il volare di nuovo*. §. ξεπέταγμα, τὸ ῥίπτειν πάλιν. l'action de rejeter. *il riget-*

rigettare, il gettare di nuovo.

Ξεπίτασμα, ἰδὲ Ξεπίταγμα.

Ξεπετῶ, Pʹ. ἀπετῶ πάλιν. voler de nouveau, *volar di nuovo*. §. ξεπετῶ, ῥίπτω πάλιν, rejeter, jeter de nouveau. *rigettare, gettar di nuovo*.

Ξεπέφτω, Pʹ. déchoir. *decadere*. §. ξεπέφτω, σμικρύνω, décroître. *decrescere*. §. ξεπέφτω, ἐκκλίνω. décliner. *declinare* §. ξεπέφτω ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν, κτλ. défalquer. *diffalcare*.

Ξεπέφτων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déchoit. *colui ἢ colei che decade*.

Ξεπηδῶ, Pʹ. ὑπερβαίνω τὸ σημάδι πηδῶντας, surpasser en sautant. *sorpassare al salto*.

Ξεπικραίνω. Pʹ. consoler. faire passer l'affliction. *consolare, far passare l'afflizione*.

Ξεπίκραμμα, ατ. l'action de consoler, de faire passer l'affliction. *consolamento, il far cessare l'afflizione*.

Ξεπικραμμένος, η, ον. μετ. consolé, ée. celui ἢ celle qui a cessé d'être affligé. *consolato, ta colui ἢ colei che ha cessato d'essere afflitto*.

Ξεπικράνας, νασα, μετ. celui ἢ celle qui a consolé. qui a fait passer l'affliction. *colui ἢ colei che ha consolato, che ha fatto passar l'afflizione*.

Ξεπικρίζω, Pʹ. adoucir, faire cesser l'amertume. *addolcire, far cessar l'amarezza*. §. ξεπικρίζω Pʹ. ὀδ' se radoucir, cesser d'être amer. *addolcirsi, cessar d'esser amaro*.

Ξεπικρίζων. ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fait passer l'amertume. *colui ἢ colei che fa passar l'amarezza*.

Ξεπικρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait passer l'amertume. *colui ἢ colei che ha fatto passar l'amarezza*.

Ξεπίκρισμα, ατ. l'action de faire passer l'amertume, *il far passar l'amarezza*.

Ξεπλάνεμα, ατ. séduction. *seduzione*.

Ξεπλανεμένος, η, ον. μετ. séduit, te. *sedotto, ta*.

Ξεπλανέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a séduit. *colui ἢ colei che ha sedotto*.

Ξεπλάνησις, ατ. séduction. *seduzione*.

Ξεπλανῶ, Pʹ. séduire. *sedurre*.

Ξεπλανῶν, ῶσα. μετ. séduisant, celui ἢ celle qui séduit. *seducente, colui ἢ colei che seduce*.

Ξεπλατίζω, Pʹ. épauler. *spallare*.

Ξεπλατίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui épaule. *colui ἢ colei che spalla*.

Ξεπλατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a épaulé. *colui ἢ colei che ha spallato*.

Ξεπλάτισμα, ατ. l'action d'épauler. *lo spallare*.

Ξεπλατισμένος, η, ον. μετ. épaulé, ée. *spallato, ta*.

Ξέπλεγμα, ατ. l'action de dénatter. *lo strecciare*.

Ξεπλεγμένος, η, ον. μετ. dénatté. ée. *strecciato, ta*.

Ξεπλέκω, Pʹ. dénatter. *strecciare*.

Ξεπλέκων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dénatte. *colui ἢ colei che streccia*.

Ξεπλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a dénatté. *colui ἢ colei che ha strecciato*.

Ξεπλερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été payé tout à fait. *colui ἢ colei ch'è stato intieramente pagato*.

Ξεπλέρωμα, ξεπλήρωμα, ατ. l'action de payer tout-à-fait. *il pagare intieramente*.

Ξεπλερωμένος, ξεπληρωμένος. η, ον. μετ. payé, ée. entierement. *pagato, ta. intieramente*.

Ξεπλερώνω. ξεπληρώνω, Pʹ. achever de payer. payer tout-à-fait. *pagar intieramente, finir di pagare*.

Ξεπλερώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui paye tout-à-fait. *colui ἢ colei che paga intieramente*.

Ξεπλερώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tout-à fait payé. *colui ἢ colei che ha intieramente pagato*.

Ξέπλυμα, ατ. l'action de rincer. *il risciacquare*. §. ξέπλυμα, τὸ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεπλύθη κανένα πρᾶγμα. lavure. *sciacquatura*.

Ξεπλυμμένος, η. ον. μετ. rincé, ée. *risciacquato, ta*.

Ξεπλωμένας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a rincé. colui ὴ colei che ha sciacquato.

Ξεπλύνω, P'. rincer, sciaequare.

Ξεπλύσιμον, ἴδε Ξέπλυμα.

Ξεποδένω, P'. déchausser. scalzare.

Ξεπόδημα, ὄσ. déchaussement. scalzamento.

Ξεποδημένος, η, ον. μετ. déchaussé, ée. scalzo, za. discalzato, ta.

Ξεπόλυμα, ὄσ. dechaussement. scalzamento.

Ξεπολυμένος, η, ον. μετ. déchaussé, ée. discalzato, ta. scalzato, ta.

Ξεπόλυτος, η, ον. ἐπίθ. déchaussé, ée. qui va nus pieds. scalzo, za.

Ξεπορτίζω, P'. sortir de la porte. sortir dalla porta.

Ξεπόρτισμα, ὄσ. l'action de sortir de la porte. l'uscire, il sortire dalla porta.

Ξεπορτισμένος, η, ον. μετ. sorti, ie. de la porte. sortito, ta. dalla porta.

Ξεπουληθεὶς, ῆσα. μετ. celui ὴ celle qui a été débité. colui ὴ colei ch' è stato spaciato.

Ξεπούλημα, ὄσιας. debit. spaccio.

Ξεπουλημένος, η, ον. μετ. débité, ée. spacciato, ta.

Ξεπουλήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a débité. colui ὴ colei che ha spacciato.

Ξεπουλῶ, P'. débiter. vendre entièrement. spacciare, vendere intieramente.

Ξεπουλῶν, ὄσα. μετ. celui ὴ celle qui débite. colui ὴ colei che spaccia.

Ξεπρήσκω, P'. désenfler. sgonfiare.

Ξέπρησμα, ὄσ. désenflure, sgonfiamento, lo sgonfiarsi.

Ξεπρισμένος, η, ον. μετ. désenflé, ée. sgonfiato, ta.

Ξεπροβοδίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a accompagné jusques au dehors. colui ὴ colei che ha accompagnato sino fuori.

Ξεπροβοδισμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. jusques au dehors. accompagnato, ta. in sino fuori.

Ξεπροβοδῶ, P'. accompagner jusqu' au dehors. accompagnare sino fuori.

Ξεπώλημα, ξεπωλημένος, ξεπωλῶ, ἴδε Ξεπούλημα, ξεπουλημένος, κτλ.

Ξέρα, ὄσ. ξηρασία, siccité. siccità. §. ξέρα, τὸ πος ῥιχός. basses. basfond. banc de sables. secca, seccagna.

Ξερὰ, ἐπίρ. sechement, aridement. seccamente, aridamente.

Ξεραγγιανὸς, ἐπίθ. à demi sec. seccherettio, cia. §. ξεραγγιανὸς, ἄχαυνος εἰς τὸ πρόσωπον, σεγνός. maigrélet. magretto.

Ξεραίνω, P'. sécher, dessécher. seccare, diseccare. §. ξεραίνω. P'. ἀξ. se déssécher. diseccarsi.

Ξεραίνων, ὄσα. μετ. celui ὴ celle qui séche. qui désseche. colui ὴ colei che secca, che disecca.

Ξέραμα, ὄσ. séchement, desséchement. diseccamento. §. ξέραμα, ἐμμετὸς. vomissement. vomito.

Ξεραμάρα, ξεραμάρα τὰ σ' ἔλθη. que les bras te tombent. che ti caschino le braccia.

Ξεραμένος, η, ον. μετ. séché, ée. desséché, ée. seccato, ta. diseccato, ta. §. ξεραμένος, ὅπῦ ἐξεράθη, σύγκχε μὲ τὸ ξερατιόν. vomi, ie. vomitato, ta. §. ξεραμένος, χαπὰ τὰ μέλη. perclus, use. attratto, ta. attrappato, ta.

Ξεράνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a séché. qui a déssechè. colui ὴ colei che ha seccato.

Ξεραθεὶς, ῆσα. μετ. celui ὴ celle qui a été déssechè. colui ὴ colei ch' è stato diseccato.

Ξεράσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a vomi. colui ὴ colei che ha vomitato.

Ξερασία, ὄσ. siccité. aridité. siccità, aridità.

Ξέρασμα, ὄσιας. vomissement. vomito.

Ξερασμένος, η, ον. μετ. vomi, ie. vomitato, ta.

Ξερατικὸν, ὄσ. vomitoire. vomitorio.

Ξερατὸν, ὄσ. vomissement. vomito.

Ξεραχνιάζω, P'. nettoyer des araignées. nettar da' ragni.

Ξεραχνιάζων, ὄσα. μετ. celui ὴ celle qui nettoye des araignées. colui ὴ colei che netta da' ragni.

Ξεραχνιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a nettoyé des araignées. *colui ὴ colei che ha nettato da' ragni.*

Ξεράχνιασμα, ὐσ. l'action de nettoyer un lieu des araignées. *il nettare un luogo da' ragni.*

Ξεραχνιασμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. des araignées. *nettato, ta. da' ragni.*

Ξεραχνιαστής, ὐσ. celui qui nettoye des araignées. *colui che netta da' ragni.* §. ξεραχνιαστὴς ὅτις πασρώνει τὰ ὀτζάκια. ramoneur. *spazzacammino.*

Ξέρη, ἰδὲ, Ξέρα.

Ξερμαθιάζω, κτλ. ἰδὲ Ξεμπερλιάζω, κτλ.

Ξερμάπωμα, Pʹ. ξερμαπώνω, κτλ. ἰδὲ Ξαρμάπωμα, ξαρμαπώνω, κτλ.

Ξερνῶ, Pʹ. vomir. *vomitare.*

Ξερόβηχας, οὐσ. toux seche. *tosse secca.*

Ξεροβήχημα, ὐσ. l'action de toucher sec. *il tossire secco.*

Ξεροβήχω, Pʹ. tousser sec. *tossire secco.*

Ξερόβρυσις, ὐσ. fontaine seche. *fontana asciutta.*

Ξερόκαμπος, οὐσ. champ aride. *campo arido.*

Ξεροκοκκινίζω, Pʹ. rougir. *arrossire.*

Ξεροκοκκινίζων, οσα. μετ. celui ὴ celle qui rougit. *colui ὴ colei che arrossisce.*

Ξερολίμνη, οὐσ. lac sec. *lago secco.*

Ξερομάσημα, οὐσ. l'action de mâchonner. *biasciamento.*

Ξερομασήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mâchonné. *colui ὴ colei che ha biasciato.*

Ξερομασῶ, Pʹ. mâchonner. *biasciare.*

Ξεροπήγαδον, ὐσ. puit aride. *pozzo. secco.*

Ξεροπόταμος, ὐσ. torrent. *torrente. fiumana.*

Ξερός, ὴ, όν. ἐπίθ. sec, séche. *secco, ca.*

Ξεροπήγανον, ὐσ. gaufre. *cialda.*

Ξεροτρώγω, Pʹ. manger sans boire. *mangiare senza bere.*

Ξεροφαγία, ὐσιας. νηστεία. jeûne. *digiuno.*

Ξερόψαρον, ὐσ. poisson déssseché. *pesce secco.*

Ξεροψημένος, η, ον. μετ. havi, ie. halé. ée. *abbronzato, ta.*

Ξεροψήνω, Pʹ. havir. haler. *abbronzare.*

Ξέῤῥαμμα, ὐσ. l'action de découdre. *lo scucire.*

Ξεῤῥαμμένος, η, ον. μετ. décousu, ue. *scucito, ta.*

Ξεῤῥάπτω. Pʹ. découdre. *scucire.*

Ξεῤῥάπτων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui découd. *colui ὴ colei che scuce.*

Ξεῤῥάψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a decousu. *colui ὴ colei che ha scucito.*

Ξεῤῥάψιμον, ὐσ. l'action de découdre. *scucimento.*

Ξεῤῥιζωθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été déraciné. *colui ὴ colei ch'è stato sradicato.*

Ξεῤῥίζωμα, ὐσ. déracinement. *divellimento, sradicamento.*

Ξεῤῥιζωμένος, η, ον. μετ. déraciné, ée. *dibarbato, ta. sradicato, ta. divelto, ta.*

Ξεῤῥιζώνω, Pʹ. déraciner. *dibarbare, dibarbicare, sradicare, divellere.*

Ξεῤῥιζώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui déracine. *colui ὴ colei che svelle.*

Ξεῤῥιζώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a déraciné. *colui ὴ colei che ha sradicato, che l'a divelto.*

Ξεῤῥιζωτής, ὐσ. celui qui déracine. *colui che sradica.*

Ξέρω, ἰδὲ Ἰξεύρω.

Ξεσαμάρωμα, ὐσ. l'action de débâter, d'ôter le bât. *il dibastare, il levar il basto.*

Ξεσαμαρωμένος, η. ον. μετ. débâté, ée. *dibastato, ta.*

Ξεσαμαρώνω, Pʹ. débâter. *dibastare, levar il basto.*

Ξέσας, ἰδὲ Ξύσας.

Ξεσέλλωμα, οὐσ. l'action de desseller. *il levar via la sella, il disellare.*

Ξεσελλωμένος, η, ον. μετ. dessellé, ée. *disellato, ta.*

Ξεσελλώνω, Pʹ. desseller. *disellare, levar via la sella.*

Ξεσημάδεμα, ξεσημαδεμένος, κτλ. ἰδὲ Ξεσημάδδωμα, κτλ.

Ξεσημάδδωμα, ὐσ. l'action d'ôter la marque, *il levare il segno.* §. ξεσημάδδωμα. l'action de retirer une chose. qui étoit en gage. *il ritirare una cosa impegnata.* ἰδὲ Ξεσημαδδώνω.

Ξε-

Ξεσημαδδωμένος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui n'est pas marqué. *colui ò colei che non è segnato*. §. ξεσημαδδωμένος. retiré ce qui est en gage. *ritirato, ta. di pegno*. ἰδὲ Ξεσημαδδώω.

Ξεσημαδδώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ôté la marque. *colui ò colei che ha levato il segno*. §. ξεσημαδδώσας. celui ὴ celle qui a retiré quelque chose, qui étoit en gage. *colui ò colei che ha ritirato dal pegno*. ἰδὲ Ξεσημαδδώω.

Ξεσημαδδώω, P'. βγάνω τὸ σημάδι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα. ôter la marque. *levar il segno, torre il segno*. §. ξεσημαδδώω, ἐλευθερώνω ἕνα πρᾶγμα ὁπεῦ ἦτον σημάδι. retirer quelque chose, qui etoit en gage. *ritirare una cosa impegnata*.

Ξεσκάλωμα, ὑσ, l'action de détacher. *distaccamento, spiccamento*.

Ξεσκαλωμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta. spiccato, ta*.

Ξεσκαλώνω, P'. détacher, dépendre, *distaccare, spiccare*.

Ξεσκαλώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui détache. *colui ò colei che distacca, che spicca*.

Ξεσκαλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a détaché. *colui ò colei che ha distaccato, che ha spiccato*.

Ξέσκαμμα, ὑσ. l'action de creuser. *scavamento*.

Ξεσκαμμένος, η, ον. μετ. creusé, ée. *scavato, ta*.

Ξεσκάπτω, P'. creuser. *scavare*.

Ξεσκάπτων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui creuse. *colui ò colei che scava*.

Ξεσκάψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a creusé. *colui ò colei che ha scavato*.

Ξεσκάψιμον. ὑσ. l'action de creuser. *scavamento*.

Ξέσκεπα, ὑσιας. ouvertement. à la découverte. *discopertamente*.

Ξεσκεπάζω, P'. découvrir. *discoprire, scoprire*.

Ξεσκεπάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui découvrir. *colui ò colei che scopre*.

Ξεσκεπάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a découvert. *colui ò colei che ha discoperto*.

Ξεσκέπασμα, ὑσ. l'action de découvrir. *discoprimento, il discoprire*.

Ξεσκεπασμένος, η, ον. μετ. découvert, te. *discoperto, ta*.

Ξεσκέπασα, ἐπίρ. à la decouverte. *allo scoperto, discopertamente*.

Ξεσκεπαστὴς, ὑσ. celui qui découvre. *colui che scopre*.

Ξέσκεπος, η, ον. ἐπίθ. découvert. te. *scoperto, ta. discoperto, ta*.

Ξεσκίζω, ἰδὲ Ξεσχίζω.

Ξεσκλαβωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été délivré de l'eclavage. *colui ò colei ch' è stato liberato dalla schiavitù*.

Ξεσκλάβωμα, ὑσ. délivrement de l'esclavage, *liberamento dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβωμένος, η, ον. μετ. délivré, ée. de l'esclavage. *liberato, ta. dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβώνω, P'. délivrer de l'esclavage. *liberare dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui délivre de l'esclavage. *colui ò colei che libera dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a délivré de l'esclavage. *colui ò colei che ha liberato dalla schiavitù*.

Ξεσκονίζω, P'. dépoudrer. époudrer. *spolverare*.

Ξεσκονίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dépoudre. *colui ò colei che spolvera*.

Ξεσκονίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dépoudré. *colui ò colei che ha spolverato*.

Ξεσκόνισμα, ὑσ. l'action de dépoudrer. *lo spolverare*.

Ξεσκονισμένος, η, ον. μετ. dépoudré, ée. *spolverato, ta*.

Ξεσκουριάζω, P'. dérouiller. *dirugginire, srugginire*.

Ξεσκουριάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui dérouille. *colui ò colei che srugginisce*.

Ξεσκουριάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dérouillé. *colui ò colei che ha srugginito*.

Ξεσκούριασμα, ὑσ. l'action de dérouiller. *il dirugginire*.

Ξεσκουριασμένος, η, ον. μετ. dérouillé. ée. rugginito, ta. dirugginito. ta.

Ξεσκούφωμα, ατος. l'action d'ôter le bonnet. il trarsi la berretta.

Ξεσκουφωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est sans bonnet. colui ἢ colei ch' è senza berretta.

Ξεσκουφώνω, Ρ'. ôter le bonnet. levar la berretta.

Ξεσκούφωτος, η, ον. ἐπίθ. découvert, te. qui n'a point de bonnet sur la tete. discoperto, ta. senza berretta.

Ξεσκῶ, ἰδὲ Ξεσχίζω.

Ξεσουβλίζω. Ρ'. tirer de la broche. levar dallo spiedo.

Ξεσουβλίζων. ουσα. μετ. celui ἢ celle qui tire de la broche. colui ἢ colei che leva dallo spiedo.

Ξεσουβλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tiré de la broche. colui ἢ colei che ha levato dallo spiedo.

Ξεσούβλισμα, ατος. l'action de tirer de la broche. il levar dallo spiedo.

Ξεσουβλισμένος, η, ον. μετ. tiré. ée. de la broche. levato, ta. dallo spiedo.

Ξεσουγλίζω, ἰδὲ Ξεσουβλίζω.

Ξεσπάθωμα, ατος. l'action de dégaîner. lo sguainare, lo sfoderare la spada.

Ξεσπαθωμένος, η, ον. μετ. dégaîné, ée. sguainato, ta. sfoderato, ta.

Ξεσπαθώνω. Ρ'. dégaîner. sguainare, sfoderare, tirar la spada.

Ξεσπαθώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dégaîné, qui a tiré son épée. colui ἢ colei che ha sfoderato che ha tirato la spada.

Ξεσπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a arraché, qui a déraciné. colui ἢ colei che ha divelto.

Ξέσπασμα, ατος. l'action d'arracher, de déraciner. sradicamento, strappamento.

Ξεσπασμένος, η, ον. μετ. arraché, ée. déraciné, ée. divelto, ta. strappato, ta.

Ξεσπητίζω, Ρ'. chasser de la maison. scacciare di casa. §. ξεσπητίζω, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἀλλάζω κονάκι. sortir de la maison. changer de maison. sortire di casa, cangiar casa.

Ξεσπητίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a chassé quelqu'un de sa maison. colui ἢ colei che ha scacciato qualcheduno dalla sua casa.

Ξεσπήτισμα, ατος. l'action de chasser quelqu'un de sa maison. lo scacciare qualcheduno dalla propria casa.

Ξεσπητισμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. de sa maison. scacciato, ta. dalla propria casa.

Ξεσπητώνω, ἰδὲ Ξεσπητίζω.

Ξεσποριάζω, Ρ'. monter en graine. semenzire.

Ξεσπόριασμα, ατος. l'action de monter en graine. il semenzire.

Ξεσποριασμένος, η. ον. μετ. monté, ée. en graine. semenzito, ta.

Ξεσπῶ, Ρ'. arracher. déraciner. svellere, strappare.

Ξέσα, ἰδὲ Ξύσης.

Ξεσταύρωμα, ατος. l'action de lever de la croix. Il levar dalla croce.

Ξεσταυρωμένος, η, ον. μετ. ôté, ée. détaché, ée. de la croix. levato, ta. distaccato, ta. dalla croce.

Ξεσταυρώνω, Ρ'. détacher, ôter de la croix. levare, distaccare dalla croce.

Ξεσταχυάζω, Ρ'. égrener. spicciolare.

Ξεσταχύασμα, ατος. l'action d'égrener. lo spicciolare.

Ξεσταχυασμένος, η, ον. μετ. égrené, ée. spicciolato, ta.

Ξεστερεά, ξέστερος, κτλ'. ἰδὲ Ξαστερεά, ξάστερος, κτλ'.

Ξεστιβάζω, Ρ'. déranger ce qui a été entassé. disordinare quel ch' è stato stivato.

Ξεστηθίζω, Ρ'. apprendre par coeur, imparar a mente.

Ξεστηθίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui apprend par coeur. colui ἢ colei che impara a mente.

Ξεστηθίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a appris par coeur. colui ἢ colei che ha imparato a mente.

Ξεστήθισμα, ατος. l'action d'apprendre par coeur. l'imparare a mente.

Ξεστηθισμένος, η, ον. μετ. appris, se. par coeur. imparato ta. a mente.

Ξε-

Ξεςήθυ, ἐπίθ. par coeur. *a mente*.

Ξεςηθωμένος, η, ον. μετ. debraillé, ée. *spettorezzato, ta*.

Ξεςηθώνομαι, P'. se debrailler. *spettorarsi*.

Ξεςολίζω, P'. déparer. ôter les ornemens. *sguernire, levar gli ornamenti*. §. ξεςολίζομαι. quitter les ornemens. *disabbellirsi*.

Ξεςολίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépare. *colui ἢ colei che sguernisce*.

Ξεςολίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déparé. *colui ἢ colei che ha sguernito*.

Ξεςόλισμα, ούσ. l'action de déparer. *le sguernire*.

Ξεςολισμένος, η, ον. μετ. déparé, ée. *sguernito, ta - disadorno, na*.

Ξεςύπωμα, ούσ. l'action de déboucher. *il disserrare*.

Ξεςυπωμένος, η, ον. μετ. débouché, ée. *disserrato, ta*.

Ξεςυπώνω, ύσ. déboucher. *disserrare*.

Ξεςυπώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui débouche. *colui ἢ colei che disserra*.

Ξεςουπώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a débouché. *colui ἢ colei che ha disserrato*.

Ξεςρατίζω, P'. dérouter, detourner. *sviare*.

Ξεςρατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a detourné quelqu'un. *colui ἢ colei che ha sviato qualcheduno*.

Ξεςράτισμα, ύσ, l'action de detourner. *sviamento*.

Ξεςρατισμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui a detourné. *colui ἢ colei che ha sviato*.

Ξεςρίζω, P'. étriller. *stregghiare*.

Ξεςρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étrille. *colui ἢ colei che stregghia*.

Ξέςριμμα, ύσ. l'action de détortiller. *storcimento, lo storcere*.

Ξεςριμμένος, η, ον, μετ. detors, te. *distorto, ta*.

Ξεςρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étrillé. *colui ἢ colei che ha stregghiato*.

Ξεςρισμα, ούσ. l'action d'étriller. *stregghiatura*.

Ξεςρισμένος, η, ον. μετ. étrillé. ée, *streggiato, ta*.

Ξεςρίφω. P'. détortiller, detordre. *storcere*.

Ξεςρίφων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui détortille. *colui ἢ colei che storce*.

Ξεςρίψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a détortillé. *colui ἢ colei che ha storto*.

Ξεςρίψιμον, ύσ. l'action de détordre. *lo storcere*.

Ξέςρωμα, ύσ. ξέςρωμα τῆς τραπέζης. l'action de desservir. *sparecchiamento di tavola*. §. ξέςρωμα τοῦ κρεβατιοῦ. dérangement du lit. *il disfare un letto*.

Ξεςρωμένος, η, ον. μετ. διὰ τὴν τράπεζαν λέγεται. desservie. *sparecchiata*. καὶ διὰ τὸ κρεβάτι. dérangé. *disfatto*.

Ξεςρώνω, P'. ξεςρώνω τὴν τάβλαν. desservir. *sparecchiare*. §. ξεςρώνω τὸ κρεβάτι. déranger, défaire le lit. *disfare il letto*.

Ξεςρώσας, σασα. μετ. διὰ τὴν τάβλαν. celui ἢ celle qui a desservi. *colui ἢ colei che ha sparecchiato*. §. ξεςτρώσας τὸ κρεβάτι. qui a dérangé. dèfait le lit. *che ha disfatto il letto*.

Ξέςρωτος, η, ον. ἐπίθ. τάβλα ξέςρωτος. table desservie. *tavola sparecchiata*. §. κρεββάτι ξέςρωτον. lit défait. dérangé. *letto disfatto*. §. ἄλογον ξέςρωτον. chéval nu. *cavallo nudo*.

Ξεσυμβυλευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été déconselllé, *colui ἢ colei ch' è stato sconsigliato*.

Ξεσυμβύλευμα. ούσ. l'action de déconseiller. dissuasion. *lo sconsigliare. dissuatione, disconsigliamento*.

Ξεσυμβυλευμένος, η, ον. μετ. déconseillé, ée. dissuadé, ée. *disconsigliato, ta. dissuaso, sa*.

Ξεσυμβουλεύσας. σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déconseillé, *colui ἢ colei che ha sconsigliato*.

Ξεσυμβυλευτὴς, ούσ. celui qui deconseille. *colui che sconsiglia*.

Ξεσυμβυλευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à dissuader. *dissuasorio*.

Ξεσυμβυλεύω. P'. déconseiller. dissuader. détourner. *disconsigliare. dissuadere, distorre*.

Ξεσυμβυλεύων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui déconseille, qui dissuade. *colui ò colei che dissuade, che disconsiglia.*

Ξεσυνερίζομαι, ἰδὲ Συνερίζομαι, κτλ.

Ξεσωνηθίζω. Pʹ. Ἐν. désaccoutumer. *disusare. disvezzare, disavvezzare.* §. ξεσωνηθίζω, Pʹ. ὐδ. se désaccoutumer. *disusarsi, disavvezzarsi.* §. ξεσωνηθίζω ἀπὸ τὸ κακόν. Ἐν. faire quitter le vice. *disviziare.* κὴ ὐδ. quitter le vice. *disviziarsi.*

Ξεσωνηθίζων, υσα, μετ. celui ὴ celle qui désaccoutume. *colui ò colei che disavvezza.* §. ξεσωνηθίζων, ὐδ, celui ὴ celle qui se désaccoutume. *colui ò colei che si disusa.*

Ξεσωνηθίσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a désusé, qui a désaccoutumé. *colui ò colei che ha disusato.* §. ξεσωνηθίσας. ὐδ. celui ὴ celle qui s'est désaccoutumé. *colui ò colei che si è disusato.*

Ξεσωνήθισμα, ὐσ. désuétude. *disusanza, dissuetudine.*

Ξεσωνηθισμένος, η, ον. μετ. déshabitué, ée. désaccoutumé, ée. *disassuefatto, ta. disavvezzato, ta. disvezzato, ta.*

Ξεσωθεμένος, η, ον. μετ. dérangé, ée. *discomposto, ta.*

Ξεσυντρόφευμα, ξεσυντροφευμένος, ἰδὲ Ξεσυντρόφιασμα, κτλ.

Ξεσωντροφεύω, Pʹ. decoupler, separer, desassortir. *scompagnare.* §. ξεσωντροφεύω. ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν σωντροφίαν. se separer de la compagnie. *separarsi dalla compagnia.*

Ξεσωντροφεύων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui decouple. *colui ò colei che scompagna.* §. ξεσωντροφεύων, ἀποχωριζόμενος ἀπὸ μίαν σωντροφίαν. celui ὴ celle qui se sépare d'une compagnie. *colui ò colei che si separa da una compagnia.*

Ξεσυντροφιάζω, ἰδὲ Ξεσωντροφεύω.

Ξεσωντροφιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a découplé. *colui ò colei che ha scompagnato.* §. ξεσωντροφιάσας, ὅστις ἐξεχώρισεν ἀπὸ τὴν συντροφίαν, celui ὴ celle qui s'est separé de la compagnie, *colui ò colei che si è separato dalla compagnia.*

Ξεσωντρόφιασμα, ὐσ. l'action de découpler. *lo scompagnare.* §. ξεσωντρόφιασμα, χώρισμα ἀπὸ μίαν σωντροφίαν, séparation d'une compagnie. *separazione d'una compagnia.*

Ξεσωντροφιασμένος, η, ον. μετ. découplé, ée. *scompagnato, ta.*

Ξεσύρας, ρασα. μετ. celui ὴ celle qui a traîné. *colui ò colei che ha strascinato.*

Ξέσυρμα, ὐσ. l'action de traîner. *strascinamento.*

Ξεσυρμένος, η, ον. μετ. traîné, ée. *strascinato, ta.*

Ξεσύρω, Pʹ. traîner. *strascinare.*

Ξεσφαλῶ, Pʹ. ouvrir. *disserare, aprire.*

Ξέσφυγμα. ὐσ. relachement. *allentamento.*

Ξεσφυγμένος, η, ον. μετ. relaché, ée. *allentato, ta.*

Ξεσφίγγω, Pʹ. relacher. *allentare.*

Ξεσφίγγων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui relache. *colui ò colei che allenta.*

Ξεσφίξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a relaché. *colui ò colei che ha allentato.*

Ξεσχίζω. Pʹ. lacérer. délacérer. *lacerare, dilacerare.*

Ξεσχίζων, υσα. μετ. lacérant. *lacerante.*

Ξεσχίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a lacéré. *colui ò colei che ha lacerato.*

Ξέσχισμα, ὐσ. lacération. *laceramento.*

Ξεσχισματιά, ὐσ. lacération. *laceramento.*

Ξεσχισμένος, η, ον. μετ. lacéré, ée. délacéré. ée. *lacerato, ta. dilacerato, ta.*

Ξεσχολίζω, Pʹ. Ἐν. chasser de l'école. *cacciare dalla scuola.* §. ξεσχολίζω, ὐδ. finir ses études. *finire i suoi studj.*

Ξεσχολίσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a fini ses études. *colui ò colei che ha finito i suoi studj.*

Ξεσχόλισμα, ὐσ. l'action de

de finir ses études. *il finire i suoi studj.*

Ξεχολισμένος, η, ον. μετ. sorti, ie. de l'école, qui a fini les études. *sortito, ta. dalla scuola, che ha finito i suoi studj.*

Ξεχῶ, ἰδὲ Ξεχίζω.

Ξεπλήρωμα, ὐσ. l'action de finir tout-à fait. *il finire intieramente.*

Ξεπληρωμένος, η, ον. μετ. fini, ie. achevé, ée. tout-à-fait. *finito, ta. intieramente.*

Ξεπληρώνω, P'. finir. achever tout-à-fait. *finire intieramente.*

Ξεσπερμάζω, P'. desassortir. *scompagnare.*

Ξεσπέρμασμα, ὐσ. l'action de desassortir. *scompagnamento.*

Ξεσπριασμένος, η, ον. μετ. désassorti, ie. *scompagnato, ta.*

Ξετζίπωμα, ὐσ. éffronterie. *sfacciataggine.*

Ξετζιπωμένος, η, ον. μετ. éffronté, ée. *sfacciato, ta.*

Ξετζιπώνομαι, P'. être éffronté, ée. temeraire. n'avoir point de honte. *essere sfacciato, temerario, non aver vergogna.*

Ξετζιποσύνη, ὐσ. éffronterie. *sfrontatezza, sfacciatezza.*

Ξετζίπωτος, η. ον. ἐπίθ. éffronté, ée. *sfacciato, ta. sfrontato, ta.*

Ξετίμημα, ὐσ. ἀτίμημα. discrédit. *discredito.* §. ξετίμημα. ἐκτίμημα, τὸ νὰ ξετιμηθῆ ἕνα πρᾶγμα πόσον ἀξίζει, estimation. *stima.*

Ξετιμημένος, η, ον. μετ. décrié, ée. *discreditato, ta.* §. ξετιμημένος. πόσον ἀξίζω, estimé. ée. *stimato, ta.*

Ξετιμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a estimé. *colui ò colei che ha stimato.* §. ξετιμήσας, ἀτιμάσας. celui ὴ celle qui a décrié. *colui ò colei che ha discreditato.*

Ξετίμησις, ὐσ. ἀτίμησις. discrédit. *discredito.* §. ξετίμησις τινὸς πράγματος. éstimation. *stima.*

Ξετιμητής, ὐσ. ἀτιμαστής. celui qui decrie. *colui che discredita.* §. ξετιμητής, τινὸς πράγματος. éstimateur. *stimatore.*

Ξετιμῶ, P'. ἀτιμῶ. décrier. *discreditare.* §. ξετιμῶ ἕνα πρᾶγμα πόσον ἀξίζει. éstimer. *stimare.*

Ξετιμῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui estime. *colui ò colei che stima.* §. ξετιμῶν, ἀτιμάζων, celui ὴ celle qui décrie. *colui ò colei che discredita.*

Ξετοπίζω, P'. Ἐν. ἐβγάνω ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ τὸν τόπον τυ, déplacer. *rimuovere una cosa dal suo luogo.* §. ξετοπίζω, ὐδ. ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν τόπον μυ. se déplacer. *rimuoversi.*

Ξετόπισμα, ὐσ. déplacement. *rimuovimento di una cosa dal suo luogo.*

Ξετοπισμένος, η, ον. μετ. déplacé, ée. *rimesso, ta. dal suo luogo.*

Ξετρίξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a coulé, qui a glissé. *colui ò colei che la scorso, che ha trascorso.*

Ξετρέχω, P'. glisser. couler. *scorrere. strascorrere.*

Ξετρίχω, P'. glisser, celui ὴ celle qui écoule, qui glisse. *colui ò colei che trascorre.*

Ξετρίβω, P'. frotter bien. *strefinar bene.*

Ξετρίβων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui frotte. *colui ò colei che strofina, che stropiccia.*

Ξετριχιάζω, P'. dépiler. *strappar i peli.*

Ξετρίχιασμα, ὐσ. dépilation. *strappamento di peli.*

Ξετρίψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a frotté. *colui ò colei che ha strofinato, che ha stropicciato.*

Ξετριμμένος, η, ον. μετ. frotté, ée. *strefinato, ta, stropicciato, ta.*

Ξετρίψιμον, ὐσ. frottement. *strofinamento, stropicciamento.*

Ξετρύπωμα, ὐσ. l'action de denicher, de faire sortir de son trou. *snidiamento.*

Ξετρυπωμένος, η, ον. μετ. déniché, ée. *snidiato, ta.*

Ξετρυπώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui déniche. *colui ò colei che snidia.*

Ξετρυπώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a déniché. *colui ò colei che ha snidiato.*

Ξετύλιγμα, ὐσ. développe-

pement. *sviluppamento*.

Ξετυλιγμένος, η, ον. μετ. developpé. ée. *sviluppato, ta*.

Ξετυλιὤτω, P'. déveloper. *sviluppare*.

Ξεὐγαίνω, P'. saillir. *sporgere in fuora*.

Ξεὔγαλμα, οὐσ. saillie. *sporto*.

Ξεὐγαλμένος, η, ον. μετ. sailli, le. *sporto, ta. in fuori*.

Ξεὐλογιάζω, P'. ἰατρεύομαι ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς. être guéri de la petite vérole. *esser guarito dal vajuolo*. §. ξεὐλογιάζω, ἀποκτῶ σημάδια ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, être picoté, ée. ἢ gâté, ée. de la petite vérole. *esser butterato, ta*.

Ξεὐλόγιασμα, ὐσ. marque de la petite vérole. *buttero*.

Ξεὐλογιάρης, ἐπίθ. marqué, ée. gâté, ée. de la petite verole. *butterato, ta*.

Ξεὔρω, ἰδὲ Ἰξεὔρω.

Ξεὐτηλίζω, P'. moucher une chandelle. *smoccolare*.

Ξεὐτηλίζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui mouche une chandelle. *colui ἢ colei che smoccola*.

Ξεὐτηλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mouché une chandelle. *colui ἢ colei che ha smoccolato*.

Ξεὐτήλισμα, ὐσ. l'action de moucher une chandelle. *smoccare il lume*.

Ξεὐτηλισμένος, η, ον. μετ. mouché, ée. *smoccolato, ta*.

Ξεφαίνω, P'. défaire le tissu. *stessere*.

Ξέφαμα, ὐσ. l'action de défaire le tissu. *lo stessere*.

Ξεφαμένος, η, ον. μετ. défait, te. *disfatto, ta. stessuto, ta*.

Ξεφάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a défait le tissu. *colui ἢ colei che ha stessuto*.

Ξεφαντώμα, ουσ. amusement. divertissement, recréation. *divertimento, passatempo*.

Ξεφαντόνω, P'. s'amuser, se divertir, se récréer. *divertirsi*.

Ξεφαντόνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui s'amuse, qui se divertir. *colui ἢ colei che si diverte*.

Ξεφαντώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est amusé, diverti, *colui ἢ colei che si è divertito*.

Ξεφάντωσις, ἰδὲ Ξεφάντωμα.

Ξεφαντωτὴς, ὐσ. celui qui s'amuse, qui se divertit. *colui che si diverte*.

Ξεφάσκιωμα, ὐσ. l'action de démaillotter. *lo sfasciare*.

Ξεφασκιωμένος, η, ον. μετ. démaillotté, ée. *sfasciato, ta*.

Ξεφασκιόνω, P'. démaillotter. *sfasciare*.

Ξεφασκιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a démaillotté. *colui ἢ colei che ha sfasciato*.

Ξεφέγγω, P'. réluire. *rilucere, risplendere*.

Ξεφεύγω, P'. échapper. *scappare*.

Ξεφλίζω, ξέφλισμα, ἰδὲ Ξωφλίζω, ξώφλισμα, κτλ.

Ξεφλουδίζω, P'. écorcer. *dibucciare, scortecciare*.

Ξεφλουδίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui écorce. *colui ἢ colei che dibuccia*.

Ξεφλουδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a écorcée. *colui ἢ colei che ha dibucciato*.

Ξεφλούδισμα, ὐσ. l'action d'écorcer. *il dibucciare, lo scortecciare*.

Ξεφλουδισμένος, η, ον. μετ. ecorcé, ée. *dibucciato, ta*.

Ξεφοιτηλίζω, ἰδὲ Ξεφτηλίζω, κτλ.

Ξεφόρτωμα, ὐσ. décharge. *discaricamento, discarico*.

Ξεφορτωμένος, η, ον. μετ. déchargé. ee. *discaricato, ta*.

Ξεφορτόνω, P'. décharger. *scaricare, discaricare*.

Ξεφορτώνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui décharge. *colui ἢ colei che scarica*.

Ξεφορτώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déchargé. *colui ἢ colei che ha scaricato*.

Ξεφορτωτὴς, ὐσ. celui qui décharge. *colui che scarica*.

Ξεφόρτωτος, η, ον. ἐπίθ. déchargé, ée. *scaricato, ta*.

Ξεφύντωμα, ὐσ. enfoncement. *sfondamento*.

Ξεφυντωμένος, η, η, μετ. dé-

défoncé, ée. *sfondato, ta. sfondolato, ta.*

Ξεφαντώνω, Pʹ. enfoncer, défoncer. *sfondare, sfondolare.*

Ξεφουρκίζω, Pʹ. détacher de la potence. *distaccare dalla forca.*

Ξεφούρκισμα, ὄσ. détachement de la potence. *distaccamento dalla forca.*

Ξεφουρκισμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. de la potence. *distaccato, ta. dalla forca.*

Ξεφουρνίζω, Pʹ. tirer du four. *di fornare.*

Ξεφουρνίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui tire du four. *colui ἢ colei che disforna.*

Ξεφουρνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tiré du four. *colui ἢ colei che ha disfornato.*

Ξεφούρνισμα, ὄσ. l'action de tirer du four. *il disfornare.*

Ξεφούσκωμα, ὄσ. desenflure. *lo sgonfiarsi.*

Ξεφουσκωμένος, η, ον. μετ. désenflé, ée. *sgonfiato, ta.*

Ξεφουσκώνω, Pʹ. désenfler. *disenfiare, sgonfiare.*

Ξεφουσκώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui désenfle. *colui ἢ colei che sgonfia.*

Ξεφουσκώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est désenflé. *colui ἢ colei che si è sgonfiato.*

Ξεφράττω, Pʹ. désopiler. *decstruere, disoppilare.*

Ξεφτίζω, Pʹ. Ἐν. esfaufiler. *sfilacciare.* §. ξεφτίζω, οὐδ. s'efaufiler. *sfilacciarsi.*

Ξεφτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est efaufilé. *colui ἢ colei che si è sfilato.*

Ξέφτισμα, οὐσ. l'action d'efaufiler. *lo sfilacciare, lo sfilare.*

Ξεφτισμένος, η, ον. μετ. éfaufilé, ée. *sfilacciato, ta. sfilato, ta.*

Ξεφυλάκωμα, ὄσ. élargissement. *sprigionamento.*

Ξεφυλακωμένος, η, ον. μετ. élargi, ie. *sprigionato, ta.*

Ξεφυλακώνω, Pʹ. élargir, désemprisonner. *sprigionare.*

Ξεφυλακώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui désemprisonne. *colui ἢ colei che sprigiona.*

Ξεφυλακώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a désemprisonné. *colui ἢ colei che ha sprigionato.*

Ξεφύτευμα, οὐσ. déracinement. *sradicamento, svellimento, estirpamento.*

Ξεφυτευμένος, η, ον. μετ. déraciné, ée. *sradicato, ta. sbarbicato, ta.*

Ξεφυτεύω, Pʹ. déraciner. *spiantare, stradicare, sbarbicare.*

Ξεφυτίλισμα, ξεφυτιλισμένος, ξεφυτιλῶ, ἰδὲ Ξεφτιλῶ.

Ξεφύτρωμα, ὄσ. l'action de pousser, de commencer à paroître. *spuntamento, lo spuntare.* §. ξεφύτρωμα, l'action de germer. *germogliamento.*

Ξεφυτρωμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. germé, ée. *spuntato, ta. germogliato, ta.*

Ξεφυτρώνω, Pʹ. pousser, germer. *germogliare, spuntare.*

Ξεφυτρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a poussé. qui a germé. *colui ἢ colei che ha spuntato, che ha germogliato.*

Ξεφωλιάζω, Pʹ. faire sortir du nid. dénicher. *far sortire dal nido, snidiare.*

Ξεφώλιασμα, ὄσ. l'action de dénicher. *lo snidiare.*

Ξεφωλιασμένος, η, ον. μετ. déniché, ée. *snidiato, ta.*

Ξεφώνημα, οὐσ. exclamation. *esclamazione.*

Ξεφωνημένος, η, ον. μετ. exclamé. ée. *esclamato, ta.*

Ξεφωνίζω, ξεφωνῶ, Pʹ. exclamer. *esclamare.*

Ξέχαμα, ξεχαμένος, κτλ. ἰδὲ Ξέχασμα, ξεχασμένος, κτλ.

Ξεχαίνω, Pʹ. oublier. *scordare, dimenticare.*

Ξεχάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a oublié. *colui ἢ colei che ha dimenticato.*

Ξέχασμα, οὐσιας. oubli. *dimenticanza.*

Ξεχασμάρα, ὄσιας. total oubli. *intiera dimenticanza.*

Ξεχασμένος, η, ον. μετ. oublié. ée. *scordato, ta.* §. ξεχασμένος, ἐπίθ. étourdi, ie. qui n'a point de mémoire. *smenticato, ta.*

Ξέχειλα, ἐπίρ. hors du bond. *strabochevolmente.*

Ξεχειλίζω, Pʹ. déborder. *traboccare.*

Ξε-

Ξεχειλίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déborde. *colui ὴ colei che trabocca.*

Ξεχειλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a débordé. *colui ὴ colei che ha traboccato.*

Ξεχείλισμα, ουσ. débordement. *il trabocco.*

Ξεχειλισμένος, η, ον. μετ. débordé, ée. regorgé, ée. *traboccato, ta.*

Ξεχειμάζω, P'. hiverner. *svernare.*

Ξεχειμάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui hiverne. *colui ὴ colei che sverna.*

Ξεχειμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a hiverné. *colui ὴ colei che ha svernato.*

Ξεχείμασμα, ὡσ. l'action d'hiverner. *lo svernare.*

Ξεχειμασμένος, η, ον. μετ. hiverné, ée. *svernato, ta.*

Ξεχειμωνιάζω, κτλ'. ἰδὲ Ξεχειμάζω, κτλ'.

Ξεχνῶ, P'. oublier. *scordare, obbliare, dimenticare.*

Ξεχολιάζω, P'. cesser d'être en colère. *cessare d'esser adirato.*

Ξεχολιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cessé d'être en colère. *colui ὴ colei che ha cessato d'essere in collera.*

Ξεχόλιασμα, ουσ. cessation de colère, *cessamento di collera.*

Ξεχολιασμένος, η, ον. μετ. qui est sans colère. *ch' è senza collera.*

Ξεχορταρίζω, P'. sarcler. *sarchiare*

Ξεχρέωμα, ὡσ. payement des dettes, *pagamento de' debiti.*

Ξεχρεωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui s'est acquitté de ses dettes. *colui ὴ colei che ha pagato i suoi debiti.*

Ξεχρεώνω, P'. acquitter ses dettes, *sdebitarsi, pagare i debiti.*

Ξεχρεώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est acquitté de ses dettes. *colui ὴ colei che ha pagato i suoi debiti.*

Ξεχρύσωμα, ὡσ. l'action de dédorer. *il disdorare.*

Ξεχρυσωμένος, η, ον. μετ. dédoré, ée. *disdorato, ta.*

Ξεχρυσώνω, P'. dédorer. *disdorare.*

Ξεχρυσώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dédoré. *colui ὴ colei che ha disdorato.*

Ξεχρωματίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décoloré. *colui ὴ colei che ha scolorato.*

Ξεχρωμάτισμα, ουσ. pâleur. *discolorazione, pallidezza.*

Ξεχρωματισμένος, η, ον. μετ. décoloré. ée. *scolorito, ta. discolorito, ta.*

Ξεχρωματίζω, P'. décolorer. *discolorire, scolorire.*

Ξέχυμα, ὡσιας. débordement. *sgorgamento.*

Ξεχυμένος, η, ον. μετ. débordé, ée. *sgorgato, ta.*

Ξεχύνω, P'. déborder. *sgorgare.*

Ξεχύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a débordé. *colui ὴ colei che ha sgorgato.*

Ξεχῶ, P'. oublier. *dimenticare.*

Ξέχωμα, ὡσ. exhumation. *esumazione, il disotterrare.*

Ξεχωμένος, η, ον. μετ. deterré, ée. *disotterrato, ta.*

Ξεχώνω, P'. déterrer. *disotterrare.*

Ξεχώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déterre. *colui ὴ colei che disotterra.*

Ξέχωρα, ἐπίρ. séparement. *separatamente.*

Ξεχωρίζω, P'. détacher, séparer, disjoindre. *disgiugnere, separare, distaccare.*

Ξεχωρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui sépare. *colui ὴ colei che separa.*

Ξεχωρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a séparé. *colui ὴ colei che ha separato.*

Ξεχώρισις, ἰδὲ Ξεχώρισμα.

Ξεχώρισμα, ουσ. disjonction. séparation, détachement. *disgiunzione, disgiugnimento. disgregamento, separamento.*

Ξεχωρισμένος, η, ον. μετ. séparé, ée. disjoint, te. *disgiunto, ta. disgregato, ta. separato, ta.*

Ξεχωρισμὸς, ὡσ. séparation. *separazione.*

Ξεχωριστά, ἐπίρ. séparément. à l'écart. *separa-*

ratamente, in disparte.

Ξεχωριστὴς, ὁ. celui qui disjoint, qui sépare. *colui che separa, che disgiugne.*

Ξεχωριστός, ή, όν. ἐπίθ. séparé, ée. *separato, ta.*

Ξεχώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a déterré. *colui ὴ colei che ha disotterrato.*

Ξέχωσμα, οὐσ. exhumation. *esumazione, il disotterrare.*

Ξεχωσμένος, η, ον. μετ. déterré, ée. *disotterrato, ta.*

Ξεψειριάζω, Pʹ. épouiller. ôter les poux. *spidocchiare.*

Ξεψειριάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a épouillé. *colui ὴ colei che ha spidocchiato.*

Ξεψείριασμα, ὁσ. l'action d'épouiler. *lo spidocchiare.*

Ξεψειριασμένος, η, ον. μετ. épouillé, ée. *spidocchiato, ta.*

Ξεψυλλίζω, Pʹ. ôter les puces. *spulciare.*

Ξεψύχημα, ὁσ. l'action d'expirer. de mourir. *lo spirare, il morire.*

Ξεψυχήσας, σασα. μετ. expiré, ée. celui ὴ celle qui vient d'expirer. *spirato, ta. colui ὴ colei che ha esalato lo spirito.*

Ξεψυχῶ, Pʹ. expirer. mourir. rendre l'ame. *spirare, morire, mandar fuori l'ultimo spirito.*

Ξεψυχῶν, ῶσα. μετ. moribond, de. *moribondo, da.*

Ξεψωριάζω, Pʹ. guérir de la gale. *scabbiare, nettare dalla scabbia.*

Ξεψωριάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a guéri de la gal.. *colui ὴ colei che ha guarito dalla scabbia.*

Ξεψώριασμα, ὁσ. l'action de guérir de la gale. *il nettare dalla scabbia.*

Ξεψωριασμένος, η, ον. μετ. guéri, ie. de la gale. *nettato, ta. guarito, ta. dalla rogna.*

Ξέω. Pʹ. gratter. *grattare.*

Ξέων, ὁσα. μετ. celui ὴ celle qui gratte. *colui ὴ colei che gratta.*

Ξήγημα, ξηγημένος, ξήγησις, ξηγῶ, κτλ. ἰδὲ Ἐξήγημα, κτλ.

Ξημερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui s'est éveillé à la pointe du jour. *colui ὴ colei che si è svegliato sul far del giorno.*

Ξημέρωμα, οὐσ. la pointe du jour. *il far del giorno.* §. πρὸς τὸ ξημέρωμα, à la pointe du jour. *sul far del giorno.*

Ξημερώνω, Pʹ. se faire jour. paroître le jour. *farsi giorno.* §. πρὶν ξημερώσῃ. avant jour, avant la pointe du jour. *innanzi giorno, prima di farsi giorno.* §. ὅταν ξημερώσῃ, ξημερώνοντας. à la pointe du jour. *sul far del giorno.* §. ξημερώνοντας Κυριακή. en survenant le dimanche. *sopravvenendo la domenica.*

Ξηρὰ, ἐπίρ. séchement. *seccamente.*

Ξηρὰ, ὁσ. ἡ στερεά. le continent. *il continente.*

Ξηραίνω, Pʹ. sécher. dessécher. *seccare, disseccare.*

Ξηραίνων, ὁσα. μετ. desséchant, te. celui ὴ celle qui desséche. *colui ὴ colei che dissecca, disseccante.*

Ξήραμα, ὁσιας. desséchement. *disseccamento.*

Ξηραμένος, η, ον. μετ. seché. desseché, ée. *disseccato, ta. seccato, ta.*

Ξηράνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a séché, qui a desséché. *colui ὴ colei che ha disseccato.*

Ξηρασία, ὁσ. siccité. *siccità.*

Ξηροπήγαδον, ὁσ. puit qui n'est par profond. *pozzo che non è profondo.*

Ξηροπόταμος, ὁσ. torrent. *torrente.*

Ξηρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. sec, séche. *secco, ca.*

Ξηροτανύμαι, Pʹ. s'étendre. *distendersi.*

Ξηροτάνισμα, ὁσ. extension. *distendimento.*

Ξηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très sec. séche. *secchissimo, ma. aridissimo, ma.*

Ξηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sec, séche, plus aride. *più secco, ca. più arido, da.*

Ξηρότης, ὁσ. siccité, aridité. *siccità, aridità.*

Ξηροφαγία, οὐσ. ἰδὲ Ξεροφαγία.

Ξίγκι, ὁσ. suif. *sevo.* §. ξίγκι, πάχος. le gras. *grasso.*

Ξιγχοχίερι, ὐσ. τὸ ξίγχι. suif. *sevo*. §. ξιγχοχέρι, κερὶ ἀπὸ ξίγχι. chandelle de suif. *candela di sevo*.

Ξίγχωμα, ὤσιατ. l'action d'oindre avec du suif. *l'ugnere col sevo*.

Ξιγχωμένος, η, ον. μετ. oint. te. avec du suif. *unto, ta. col sevo*.

Ξιγχώνω, P'. oindre avec du suif. *ugnere col sevo*.

Ξιγχώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a oint avec du suif. *colui ἢ colei che ha unto col sevo*.

Ξιδάτος, η, ον. ἐπίθ. assaisonné, ée. avec du vinaigre. *acconciato, ta. coll' aceto*.

Ξιδερὸν, οὐσ. vinaigrier. *acetabolo, vaso da aceto*.

Ξιδερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aceteux, euse. aigre. *acetoso, sa*.

Ξίδι, ὐσ. vinaigre. *aceto*.

Ξιδιάζω, P'. devenir aigre, s'aigrir. *acetire, inacetire*.

Ξιδιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu aigre. *colui ἢ colei che si è inacetito*.

Ξίδιασμα, ὐσ. l'action de devenir aigre, de s'aigrir. *l'inacetire*.

Ξιδιασμένος, η, ον. μετ. aigri, ie. devenu aigre. *inacetito, ta*.

Ξιδοβάρελον, ὤσιατ. baril pour le vinaigre. *barile per l'aceto*.

Ξιδόλαδον, ὐσ. de l'huile mêlée avec du vinaigre. *olio mescolato coll' aceto*.

Ξίκικος, η, ον. ἐπίθ. qui n'esd pas de poids. *che non è di peso*.

Ξιλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été decousu. *colui ἢ colei ch' è stato scucito*.

Ξίλωμα, ὐσ. l'action de découdre. *lo scucire*.

Ξιλωμένος, η, ον. μετ. décousu, ue. *scucito, ta*.

Ξιλώνω, P'. découdre. *scucire*.

Ξιλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui découd. *colui ἢ colei che scuce*.

Ξιλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décousu. *colui ἢ colei che ha scucito*.

Ξιφάρι, οὐσ. fer de lance. *ferro di lancia*.

Ξιφίας, ὐσ. ψάρι. espadon. *pesce spada*.

Ξιφίον, ὐσ. épée. *spada*.

Ξόανον, ὐσ. ἄγαλμα. statue. *statua*. §. ξόανον, μεταφ. ξύλον, ζῶον. μωρός. souche. stupide, bête. *stupido, tambellone, pascibietola*.

Ξόβεργον, ἰδὲ Ἰξόβεργον.

Ξόδερμα, ἰδὲ Ξώπετζα.

Ξοδεύω, κτλ'. ἰδὲ Ξοδιάζω, κτλ'.

Ξόδι, ἰδὲ Ἐξόδιον.

Ξοδιάζω, P'. depenser. *spendere*.

Ξοδιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui depense. *colui ἢ colei che spende*.

Ξοδιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a depensé. *colui ἢ colei che ha speso*.

Ξόδιασμα, οὐσ. dépense, l'action de dépenser. *spesa, lo spendere*.

Ξοδιασμένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa*.

Ξοδιαστὴς, ὐσ. dépensier, celui qui fait de dépenses. *colui che fa molte spese*.

Ξομολογῶ, κτλ'. ἰδὲ Ἐξομολογῶ.

Ξόμπλι, οὐσ. exemple. *esempio*.

Ξομπλιάζω, P'. imiter, prendre pour exemple. *imitare, prendere in esempio*.

Ξομπλιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui imité. *colui ἢ colei che imita*.

Ξομπλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a imité. *colui ἢ colei che ha imitato*.

Ξόμπλιασμα, ὐσ. imitation, l'action d'imiter. *imitazione, l'imitare*.

Ξομπλιασμένος, η, ον. μετ. imité, ée. *imitato, ta*.

Ξομπλιαστὴς, ὐσ. celui qui imite. *imitatore*.

Ξορία. ξορίζω, κτλ'. ἰδὲ Ἐξορία, κτλ'.

Ξυράφι, ξυραφίζω, κτλ'. ἰδὲ Ξυράφι, ξυραφίζω, κτλ'.

Ξυλαλόη, οὐσ. bois d'aloés. *legno d'aloe*.

Ξυλάλογον, ὐσ. cheval de bois. *cavallo di legno*.

Ξυλαίθρωπος, οὐσ. homme fait de bois, statue d'homme en bois. *uomo fatto di legno, statua d'uomo in legno*.

Ξυλαράκι, ὐσ. menu bois. *legnetto*.

Ξυλάρμενον, ὐσ. navire. *legno, naviglio*.

Ξυλεύιος, ια, ον. ἐπίθ. de bois. *di legno.*

Ξυλὴ, ἡσ. bois, charpente. *legname.*

Ξυλιὰ, ἡσ. coup de bâton. *bastonata.*

Ξυλίζω, P'. battre, donner des coups de bâton. *bastonare, percuotere.*

Ξυλίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui donne des coups de bâton. *colui ὃ colei che bastona.*

Ξύλινος, η, ον. ἐπίθ. de bois. *di legno.*

Ξυλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a battu, qui a donné des coups de bâton. *colui ὃ colei che ha bastonato, che ha percosso.*

Ξύλισμα, ἡσ. l'action de battre, de donner des coups de bâton. *il battere, il bastonare.*

Ξυλισμένος, η, ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. *battuto, ta. bastonato, ta. percosso, sa.*

Ξυλόγατα, ἡσ. souricière, attrapoire. *trappola.*

Ξυλοθημωνιὰ, ουσ. monceau de bois. *mucchio di legna.*

Ξυλοθεσία, ξυλοθήκη, ἡσ. magasin de bois. *magazzino di legna.*

Ξυλοκαπόγαιον, ἰδὲ Ξυλοθήκη.

Ξυλοκερατιὰ, ἡσ. caroubier. *carrubo, carrubbio.*

Ξυλοκέρατον, ἡσ. caroube, carouge. *carruba.*

Ξυλοκόπος, ἡσ. bucheron. *taglialegna.*

Ξυλόκοπα, ουσ. foulque. *folaga.*

Ξυλοκρίββατον, ουσ. cercueil. *feretro.*

Ξυλόκτενος, ουσ. peigne de bois. *pettine di legno.*

Ξύλον, ουσ. bois. *legno.* §. ξύλον, ῥαβδὶ. bâton. *bastone.* §. ξύλον. navire. *legno.* §. πόσα ξύλα ἤχεν ὁ ἐχθρὸς, ἤτοι πόσα πλεύμενα; combien de voiles avoit l'ennemi? *quante velle aveva l'inimico?* §. ξύλον, ῥαβδὶ, ξυλιαῖς. coups de bâton. *bastonate.*

Ξυλοπινάκι, ουσ. écuelle de bois. *scodella di legno.*

Ξυλοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a les pieds de bois. *colui ὃ colei che ha le gambe di legno.*

Ξυλόπορτα, ἡσ. porte de bois. *porta di legno.*

Ξυλόσπητον, ουσ. maison de bois. *casa di legno.*

Ξυλόσοφος, ἐπίθ. ἀμαθὴς. ignorant, idiot, qui fait le philosophe. *filosofo. ignorante, idiota.*

Ξυλουργία, ξυλουργικὴ, ἡσ. ménuiserie. *l'arte del falegname.*

Ξυλουργὸς, ξυλοφάγος, ἡσ. rabot. *pialla.*

Ξυλοτόμος, ἡσ. bucheron. *taglialegna.*

Ξινάδα, ἡσ. acidité. *acidità.*

Ξινίζω, P'. s'aigrir, devenir aigre. *acetire, divenir acido.*

Ξινίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui s'aigrit, qui devient aigre. *colui ὃ colei che diviene acido.*

Ξινίθρα, ἡσιας. oseille. *acetosa.*

Ξινίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu aigre. *colui ὃ colei ch' è divenuto acido.*

Ξινισμα, ἡσ. l'action de devenir aigre. *il divenire acido.*

Ξινισμένος, η, ον. μετ. aigri, ie. devenu, ue. aigre. *inacetito, ta. divenuto, ta. acido, da.*

Ξινόγαλα, ἡσιας. du lait caillé. *latte rappreso, quagliato.*

Ξινόγλυκος, ἐπίθ. aigre-doux. *agrodolce.*

Ξινοκερασιὰ, ἡσιας. griottier. *amarasco.*

Ξινοκέρασον, ἡσ. griotte. *amarasca.*

Ξινόροϊδον, ἡσ. granadier aigre. *melagrano acido.*

Ξινοστάφυλον, ἡσ. verjus. *agresto.*

Ξινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aigre. *agro, ra, acido, da.*

Ξινώτατος, η, ον, ἐπίθ. très-aigre, *acidissimo, ma.*

Ξινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus aigre. *più agro, ra, più acido, da.*

Ξυπάζω, P'. surprendre, épouvanter. *sorprendere, spaventare.*

Ξυπάζων, ουσα. celui ἢ celle qui surprend, qui épouvante. *colui ὃ colei che sorprende, che spaventa.*

Ξυπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a surpris, qui a épouvanté. *colui ὃ colei che ha sorpreso, che ha spaventato.*

Ξύπασμα, ουσ. surprise, éton-

étonnement. *sorpresa*, *stupore*.

Ξυπασμένος, η, ον. μετ. surpris, se. épouvanté, ée. *sorpreso*, *sa*. *spaventato*, *ta*.

Ξυπνητά, ἐπίῤ. en éveillant, sans dormir. *vegliando*, *senza dormire*.

Ξυπνητάρης, ου. réveille-matin. *destatojo*.

Ξυπνητής, οῦ. celui qui éveille. *svegliatore*. §. ξυπνητής, μεταφ. qui excite. *destatore*.

Ξυπνίζω, Pʹ. Ἐν. éveiller, réveiller. *risvegliare*, *destare*.

Ξυπνίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui reveille. *colui ἢ colei che risveglia*.

Ξυπνίσας, σασα. μετ. Ἐν celui ἢ celle qui a réveillé, qui a éveillé. *colui ἢ colei che ha svegliato*, *che ha risvegliato*. §. ξυπνίσας, μετ. ουδ. celui ἢ celle qui s'est éveillé. *colui ἢ colei che si è svegliato, destato*.

Ξύπνισμα, ατος. réveil, l'action d'éveiller, καὶ s'éveiller. *destamento*, *svegliamento*, *risvegliamento*.

Ξυπνισμένος, η, ον. μετ. réveillé, ée. éveillé, ée. *destato*, *ta*. *risvegliato*, *ta*. *svegliato*, *ta*.

Ξυπνός, ή, όν. ἐπίῤ. éveillé, ée. *desto*, *ta*. §. ξυπνός, μεταφ. éveillé, alerte. *desto*.

Ξυπνῶ, Pʹ. Ἐν. éveiller. *svegliare*, *destare*. §. ξυπνῶ, ουδ. s'éveiller. *svegliarsi*, *destarsi*.

Ξυπνώτερος, η, ον. ἐπίῤ. plus éveillé, ée. *più desto*, *ta*.

Ξυπόλυτος, ἰδὲ Ξεπόλυτος.

Ξυράφι, ατος. rasoir. *rasojo*.

Ξυραφίζω, Pʹ. raser. *radere*.

Ξυραφίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rase. *colui ἢ colei che rade*.

Ξυραφίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rasé. *colui ἢ colei che ha raso*.

Ξυράφισμα, ατος. l'action de raser. *il radere*.

Ξυραφισμένος, μετ. rasé ée. *raso*, *sa*.

Ξυρίζω, Pʹ. râser, tondre. *radere*.

Ξυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rase, qui tond. *colui ἢ colei che rade*.

Ξυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tondu. *colui ἢ colei che ha raso*.

Ξύρισμα, ατος. l'action de raser, de tondre. *il radere*.

Ξυρισμένος, η, ον. μετ. rasé, ée. tondu, ue. *raso*, *sa*.

Ξυριστής, ξυραφιστής, οῦ. celui qui rase, barbier. *colui che rasa*, *barbiere*.

Ξύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a gratté. *colui ἢ colei che ha grattato*.

Ξύσιμον, ξύσμα, ατος. l'action de gretter, καὶ de se gratter. *grattamento*.

Ξυσμένος, η, ον. μετ. gratté, ée. *grattato*, *ta*.

Ξυστός, ή, όν. ἐπίῤ. qu'on peut gratter. *che si può grattare*.

Ξύστρα, ας. rape. *grattugia*.

Ξυστρί, ιοῦ. étrille. *stregghia*, *striglia*.

Ξυστρίζω, Pʹ. étriller. *stregghiare*, *strigliare*.

Ξυστρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étrille. *colui ἢ colei che stregghia*.

Ξυστρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étrillé. *colui ἢ colei che ha strigliato*.

Ξύστρισμα, ατος. l'action d'étriller. *stregghiatura*.

Ξυστρισμένος, η, ον, μετ. étrillé, ée. *stregghiato*, *ta*.

Ξυφαίνω, οῦσ. défaire le tissu. *stessere*.

Ξυφάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a défait le tissu. *colui ἢ colei che ha stessato*.

Ξύφασμα, ατος. l'action de défaire le tissu. *lo stessere*.

Ξυφασμένος, η, ον. μετ. défait, te. *disfatto*, *ta*. *stessuto*, *ta*.

Ξύω, Pʹ. gratter. *grattare*.

Ξώκαστρον, ου. les faubourgs d'une forteresse. *i sobborghi d'una fortezza*.

Ξώπετζα, ατος. écorce. *scorza*.

Ξώπορτον, ου. la porte de dehors, καὶ l'avant cours. *la porta di fuori*, καὶ *cortile*.

Ξώρας, ἐπίῤ. trop tard. *troppo tardi*.

Ξωφλίζω, Pʹ. écarter, *scartare*.

Ξω-

Ξωφλίσας, σαςα. μετ. celui ὴ celle qui a écarté. colui ὴ colei che ha scartato.

Ξώφυλλον, ὐσ. écart. scarto, lo scartare che si fa delle carte.

Ο

Ο, ἀρθ. le. il. §. ὁ, Ἀντων. ὐδ. le quel. il quale.

Ο'ά. μόριον. ho. oh.

Ο'βελίσκος, ὐσ. obélisque. obelisco.

Ο'βολός, ὐσ. obole. obolo.

Ο'βορός, ὐσ. avant-cour. cortile.

Ο'βολός, ὀβολά, ἰδὲ Ἑβραῖος, κτλ.

Ο'γγιά, ὐσ. once. oncia.

Ο'γδοήκοντα, ἀριθ. quatre vingt. ottanta.

Ο'γδοηκονταετής, ἐπίθ. âgé de quatre-vingt ans. che ha ottant' anni.

Ο'γδοηκοστός, ή, όν. ἐπίθ. quatre-vingtième. ottantesimo.

Ο'γδοῆντα, ἀριθ. quatre-vingt. ottanta.

Ο'γδοηνταένα, ἀριθ. quatre-vingt et un. ottantuno.

Ο'γδοηνταεννέα, ἀριθ. quatre-vingt neuf. ottantanove.

Ο'γδοηνταέξ, ἀριθ. quatre-vingt six. ottantasei.

Ο'γδοηνταεπτά, ἀριθ. quatre-vingt sept. ottantasette.

Ο'γδοηνταοκτώ, ἀριθ. quatre-vingt huit. ottantotto.

Ο'γδοηνταπέντε, ἀριθ. quatre-vingt cinq. ottantacinque.

Ο'γδοηντάρης, ἐπίθ. octogénaire, qui a quatre-vingt ans. ottuagenario.

Ο'γδοηνταριά, ὐσ. un quatre vingt. un ottanta.

Ο'γδοηνταρικος, η, ον. ἐπίθ. de quatre-vingt. di ottanta.

Ο'γδοηντατέσσερα, ἀριθ. quatre-vingt quatre. ottantaquattro.

Ο'γδοηντατρία, ἐπίθ. quatre-vingt-trois. ottantatre.

Ο'γδοος, η, ον. ἐπίθ. huitième. ottavo, va. §. διὰ ὄγδοον. huitièmement, en huitieme lieu. in ottavo luogo. §. τὸ ὄγδοον μέρος. un huitième. un ottavo.

Ο'γκος, ἰδὲ Ὄγκος.

Ο'γισχι, ἐπίθ. nenni, ne pas. non, no, oibò.

Ο'γκος, ὐσ. le corps d' une chose. il corpo d' una cosa. §. ὄγκος, βάρος. poids. peso.

Ο'γκωμα, ὐσιας. tumeur. tumore.

Ο'γλίγωρα, ἐπίρ. vite, vitement. presto.

Ο'γλιγωράδα, οὐσ. vitesse, hâte. prestezza, celerità.

Ο'γλιγώρεμα, οὐσ. l' action de hâter, ou de se hâter. il far presto, l' accelerare.

Ο'γλιγωρεύω, Ρ'. hâter. accelerare.

Ο'γλίγωρος, η, ον. ἐπίθ. hâtif, vite. presto, ta celere.

Ο'γλιγωρόσης, ὐσ. vitesse, hâte. celerità, prestezza.

Ο'γύρι, ὐσ. destin, fortune. destino, fortuna.

Ο'δεῖνας, Ἀντων. un tel, le tel. un tale, il tale.

Ο'δεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a voyagé. colui ὴ colei che ha viaggiato.

Ο'δεύω, Ρ'. χάμνω στράταις. voyager. viaggiare. §. ὁδεύω, προοδεύω, conduire. condurre.

Ο'δεύων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui voyage. colui ὴ colei che viaggia.

Ο'δηγηθείς, ῆσα. μετ. celui ὴ celle qui a été conduit, qui a été dirigé. colui ὴ colei ch' è stato condotto, guidato.

Ο'δήγημα, ὐσ. conduite, direction. condotta, conducimento, guidamento.

Ο'δηγημένος, η, ον. μετ. conduit, te. condotto, ta, guidato, ta.

Ο'δηγήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a conduit, qui a dirigé. colui ὴ colei che ha condotto, che ha diretto, che ha giudato.

Ο'δήγησις, ἰδὲ Ὀδηγία.

Ο'δηγητής, ἰδὲ Ὀδηγός.

Ο'δηγήτρα, οὐσ. conductrice. condottiera, guidatrice.

Ο'δηγία, οὐσ. conduite. guidamento.

Ο'δηγός, ὐσ. conducteur. conduttore, guida.

Ο'δηγῶ, Ρ'. conduire, diriger. condurre, dirigere, guidare.

Ο'δοιπορία, ὐσ. voyag [illegible]

chemin. *viaggio, cammino.*

Ὁδοιπόρος, ἐπίθ. voyageur. *viaggiatore.*

Ὁδοιπορῶ, P'. voyager. *viaggiare.*

Ὀδοντάγρα, ἐσ. tenailles pour arracher les dents. *tanaglie pei denti.*

Ὀδονταλγία, ἐσ. douleur des dents. *dolor di denti.*

Ὀδόντι, ἐσ. dent. *dente.* ἰδὲ Δόντι.

Ὀδοντόπονος, ἐσ. ἰδὲ Ὀδονταλγία, δοντόπονος.

Ὁδὸς, ἐσ. chemin. *strada, via.*

Ὀδύνη, ἐσ. douleur. *dolore.*

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρόν. ἐπίθ. douleureux, euse. *doloroso, sa.*

Ὀδυρμὸς, ἐσ. lamentation. *lamento.*

Ὀδύρομαι, P'. se plaindre, se lamenter. *lamentarsi, gemere.*

Ὄἴησις, ἐσ. orgueil, vanité. *orgoglio, vanità.*

Ὅθεν, σωώδ. donc. *dunque.* §. ὅθεν. ἀπὸ τὸ ὁποῖον. d'où. *d'onde.*

Οἱ, ἄρθ. πληθ. les. *i.*

Οἴ, ἐπίρ. ahi, ho, helas. *ahi, aimè.*

Οἶδα, ὡς τὸ, Κύριος οἶδε. Dieu sait. *Dio sa.*

Οἰκειακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. domestique, familier, ère. *domestico, ca. familiare.* §. οἰκειακὸς, ἐσ. δῦλος. valet, domestique. *famiglio.*

Οἰκειακῶς, ἐπίρ. familièrement. *familiarmente.*

Οἰκειοποιηθεὶς, ἔσα. μετ. celui ou celle qui a été approprié. *colui ò colei ch' è stato appropriato.* §. οἰκειοποιηθεὶς, ἐδ. celui ou celle qui s'est approprié. *colui ò colei che si è appropiato.*

Οἰκειοποίησις, ἐσ. familiarité. *familiarità.* §. οἰκειοποίησις, ἰδιοποίησις τινὸς πράγματος. appropriation. *appropriazione.*

Οἰκειοποιοῦμαι, P'. s'approprier. *appropriarsi.*

Οἰκειοποιούμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui s'approprie. *colui ò colei che si appropria.*

Οἰκεῖος, εία, εῖον. μετ. familier, re. *familiare.*

Οἰκειότης, ἐσ. familiarité. *familiarità.*

Οἰκέτης, ἐσ. suppliant. *supplicante.* § οἰκέτης, δῦλος. valet, serviteur. *servo, servitore.*

Οἴκημα, ἐσ. habitation. *abitazione.*

Οἰκία, ἐσ. maison. *casa.*

Οἰκοδέσποινα, ἐσιας. maîtresse de la maison. *padrona di casa.* §. οἰκοδέσποινα, κυρά. dame. *dama.*

Οἰκοδεσπότης, ἐσ. maître de la maison. *padrone di casa.*

Οἰκοδομὴ, ἐσιας. édifice. *edifizio.*

Οἰκοδομηθεὶς, ἔσα. μετ. celui ou celle qui a été édifié. *colui ò colei ch' è stato edificato.*

Οἰκοδόμημα, ἐσ. édification. *edificazione.*

Οἰκοδομημένος, η, ον. μετ. édifié, ée. *edificato, ta.*

Οἰκοδομήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a édifié. *colui ò colei che ha edificato.*

Οἰκοδόμησις, ἰδὲ Οἰκοδόμημα.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. édifiant, te. *edificante.*

Οἰκοδόμος, ἐσ. édificateur. *edificatore.*

Οἰκοδομῶ, P'. édifier, bâtir. *edificare, fabbricare.*

Οἰκοδομῶν, ἔσα. μετ. celui ou celle qui bâtit, qui édifie. *colui ò colei che fabbrica, che edifica.*

Οἰκοκυρὰ, ἐσ. maîtresse de la maison. *padrona di casa.*

Οἰκοκυράτον, ἐσ. meubles d'une maison. *masserizie di casa.*

Οἰκοκύρης, ἐσ. maître de la maison. *padrone di casa.*

Οἰκονομηθεὶς, ἔσα. μετ. celui ou celle qui a été administré. *colui ò colei ch' è stato amministrato.*

Οἰκονόμημα, ἐσ. administration. *amministrazione.*

Οἰκονομημένος, η, ον. μετ. administré, ée. *amministrato, ta.*

Οἰκονομήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a administré. *colui ò colei che ha amministrato.*

Οἰκονομία, ἐσ. économie. *economia.*

Οἰκονομικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. économique. *economico.*

Οἰκονομικῶς, ἐπίρ. économiquement…

no-

nomiquement. *economicamente*.

Οἰκονόμος, ὁ. économe. *economo*. §. οἰκονόμος, ἐπίθ. ménager, re. *economo, ma*.

Οἰκονομῶ, Ρ'. ménager, faire économie. *fare economia*. §. οἰκονομῶ, διοικῶ. administrer. *amministrare*.

Οἰκονομῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui administre. *colui ὴ colei che amministra*.

Οἶκος, ὁ. maison. *casa*.

Οἰκυμένη, ἡ. l'univers. *l'universo*.

Οἰκουμενικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. universel, lle. *universale*. §. οἰκουμενικὸς πατριάρχης. œcumenique. *ecumenico*.

Οἰκοφύλαξ, ὁ. garde de la maison, gardien de la maison. *guardia, ὴ guardiano della casa*.

Οἰκτιρμὸς, ὁ. miséricorde. *misericordia*.

Οἰκτίρμων, ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa*.

Οἰκῶ, Ρ'. habiter. *abitare*.

Οἶμέ, ἰδὲ Ὤϊμέ.

Οἴμοι, ἐπίρ. helas. *ahimé*.

Οἰνοποσία, ἡ. l'action de boire du vin. *il bere vino*.

Οἰνοπότης, ἐπίθ. celui qui boit du vin. *colui che beve vino, bevitor di vino*.

Οἶνος, ὁ. vin. *vino*.

Οἷον, σύνδ. ὡς, ὡσὰν. comme, par exemple. *siccome, come, per esempio*.

Οἰωνοσκοπία, ἡ. l'action de présager. *il presagire*.

Οἰωνοσκοπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui présagit. *presago, ga. che presagisce*.

Οἰωνοσκόπος, ὁ. augure. *augurio*.

Ὀκνᾶ, ἐπίρ. nonchalamment. *neghittosamente, negligentemente*.

Ὄκνα, ὁ. saline. *salina*.

Ὄκνεμα, ατος. l'action d'être paresseux. *l'esser pigro*.

Ὀκνεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu nonchalant. *colui ὴ colei ch'è divenuto infingardo*.

Ὀκνεύω, Ρ'. devenir fainéant, nonchalant. *infingardire, impigrire*.

Ὀκνηρία, ἡ. nonchalance, paresse, fainéantise. *pigrizia, infingardaggine*.

Ὀκνιάρης, ὀκνιάρικος, ἰδὲ Ὀκνηρός.

Ὀκνηρὸς, ά, όν. ἐπίθ. paresseux, euse. fainéant, te. nonchalant, te. *pigro, ra. infingardo, da*.

Ὀκνὸς, ἰδὲ Ὀκνηρός.

Ὀκταήμερος, η, ον. ἐπίθ. de huit ours. *di otto giorni*.

Ὀκτακόσια, ἀριθ. huitcent. *ottocento*.

Ὀκτακοσαριά, ἡ. un huit-cent. *un ottocento*.

Ὀκτακοσιοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. huit-centième. *ottocentesimo, ma*.

Ὀκταπόδι, ἰδὲ Κταπόδι.

Ὀκτὼ, ἀριθ. huit. *otto*.

Ὀκτώβριος, ὁ. octobre. *ottobre*.

Ὁλάκαιρα, ἐπίρ. entièrement. *intieramente*.

Ὁλάκαιρος, η, ον. ἐπίθ. entier, re. *intiero, ra*.

Ὁλάνοικτος, η, ον. ἐπίθ. tout ouvert, te. *intieramente aperto, ta*.

Ὀλέθριος, ία, ιον. ἐπίθ. pernicieux, euse. *pernicioso, sa. esiziale*.

Ὄλεθρος, ὁ. ruine, désolation. *rovina, desolazione*.

Ὁλημέρα, ἐπίρ. καθ' ἡμέραν. tous les jours. *ogni giorno*. §. ὁλημέρα, ὅλην τὴν ἡμέραν. tout le jour. *tutto il giorno*.

Ὁλημερὶς, ἐπίρ. toute la journée, tout le our. *tutto il giorno, tutta la giornata*.

Ὀλιγάκι, ἐπίρ. un peu, tant soit peu. *un pochetto*.

Ὀλιγαρκία, ἡ. sobriété, frugalité. *sobrietà, frugalità*.

Ὀλιγαρκὴς, ἐπίθ. qui se contente de peu, sobre, frugal. *che si contenta di poco, parco, ca. frugale*.

Ὀλιγοβάστακτος, η, ον. ἐπίθ. fragile, de peu de durée. *fragile, di poca durata*.

Ὀλιγόβιος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui vit peu de temps. *colui ὴ coleî che vive poco tempo*.

Ὀλιγόβραστος, η, ον. ἐπίθ. qui bouillit peu. *che bolle poco*.

Ὀλιγόζωος, ἰδὲ Ὀλιγόβιος.

Ὀλιγοκαρδία, ἡ. pusillanimité. *pusillanimità*.

Ὀλιγοκαρδίζω, P'. perdre le courage, être couard. *perdere il coraggio, diventar codardo.*

Ὀλιγόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. pusillanime, sans courage, couard, de. *pusillanime, codardo, da.*

Ὀλιγοκαρπία, ἧς. peu de fertilité. *poca fertilità.*

Ὀλιγόκαρπος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est peu fertile, qui fructifie peu. *colui ò colei ch'è poco fertile, che frutta poco.*

Ὀλιγολογία, ἧς. brévité de discours. *brevità di discorso.*

Ὀλιγολόγος, ἐπίθ. qui parle peu, qui fait peu de discours. *che parla poco, che fa pochi discorsi.*

Ὀλίγον, ἐπίρ. peu. *poco.* §. ἕνα ὀλίγον. un peu. *un poco.* §. ὀλίγον κατ' ὀλίγον. peu à peu. *a poco a poco.* §. ὀλίγον τά. il s'en est peu fallu. *poco è mancato.* §. κάθε ὀλίγον. à tout moment. *ad ogni momento, ogni poco.* §. παρὰ ὀλίγον. très peu. *pochissimo, molto poco.* §. μετ' ὀλίγον. peu de temps après. *indi a poco.*

Ὀλιγοπιστία, ἧς. incrédulité, peu de croyance. *incredulità, poca credenza.*

Ὀλιγόπιστος, η, ον. ἐπίθ incrédule, qui donne peu de foi, de croyance. *incredulo, la. che presta poca fede.*

Ὀλιγοπιστῶ, P'. être incredule, donner peu de croyance. *essere incredulo, prestar poca fede.*

Ὀλιγοπιστῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui donne peu de croyance. *colui ò colei che dà poca fede.*

Ὀλίγος, η, ον. ἐπίθ. peu. *poco, ca.*

Ὀλιγοστά ἐπίρ. peu. *poco.* §. ὀλιγοστά, σπανίως. peu souvent. *di rado, poco sovente.*

Ὀλιγοστευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été diminué. *colui ò colei ch'è stato diminuito.*

Ὀλιγόστευμα, ατος. diminution. *diminuzione.*

Ὀλιγοστευμένος, η, ον. μετ. diminué, ée. *diminuito, ta.*

Ὀλιγοστεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a diminué. *colui ò colei che ha diminuito.*

Ὀλιγόστευσις, εως. diminution. *diminuzione.*

Ὀλιγοστεύω, P'. diminuer. *diminuire.*

Ὀλιγοστός, ή, όν. ἐπίθ. exigu, ue. *esiguo, gua.*

Ὀλιγότης, ητος. petitesse. *piccolezza.*

Ὀλιγότριχος, η, ον. ἐπίθ. qui a peu de poil. *che ha poco pelo.*

Ὀλιγούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un petit peu. *un pochetto.*

Ὀλιγοφαγής, ἐπίθ. sobre. *parco, ca.*

Ὀλιγοφαγία, ας. modération, réserve. *moderazione, parcità.*

Ὀλιγοχρόνιος, ἐπίθ. de peu de durée. *di poca durata.*

Ὀλιγοχρονίζω, ὀλιγοχρονῶ, P'. durer peu de temps. *durar poco tempo.*

Ὀλιγοψυχία, ἧς. pusillanimité. *pusillanimità.* §. ὀλιγοψυχία, ἀνυπομονησία. impatience. *impazienza.*

Ὀλιγόψυχος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει ὀλίγην καρδίαν. pusillanime. *pusillanime.* §. ὀλιγόψυχος, ἀνυπόμονος. impatient, te. *impaziente.*

Ὀλιγοψυχῶ, P'. être pusillanime. *non aver coraggio.* §. ὀλιγοψυχῶ, εἶμαι ἀνυπόμονος. être impatient. *essere impaziente.*

Ὀλιγωρῶ, P'. mépriser souverainement. *non istimare un fico.*

Ὀλιγώτατα, ἐπίρ. très-peu. *pochissimo.*

Ὀλιγώτατος, η, ον. ἐπίθ. très exigu, ue. très-peu, très-petit, te. *pochissimo, ma. piccolissimo, ma.*

Ὀλιγώτερα, ἐπίρ. moindre. *meno.*

Ὀλιγώτερος, ἐπίθ. le moindre. *il meno.*

Ὀλόγερος, η, ον. ἐπίθ. très-sain, ne. tout sain, ne. *sanissimo, ma.*

Ὀλογεία, ἐπίρ. dieu vous bénisse. *Dio vi salvi, Dio v' assista.*

Ὀλόγραφος, η, ον. ἐπίθ. écrit, te. entièrement. *scritto, ta. intieramente.*

Ὀλόγυμνος, η, ον. ἐπίθ. tout-à fait nu, ue. *intieramente nudo, da.*

Ο'λόγυρα, ἐπίρ. tout à l'entour. *tutto attorno.*

Ο'λεέρα, ἐπίρ. sans cesse. *continuamente.*

Ο'λόθεν, ἐπίρ. de tout côté. *da ogni parte.*

Ο'λοίδιος, ἐπίθ. toujours le même. *sempre lo stesso.*

Ο'λοίδιον, ὕστιας. l'extrémité. *l'estremità.* ἦμαι εἰς τὰ ὀλοίδια. être au lit de la mort. *essere agli estremi.*

Ο'λοίσια, ἐπίρ. tout droit. *a dirittura.*

Ο'λόκαυστος, η, ον. ἐπίθ. tout brûlé, ée. *abbruciato, ta. intieramente.*

Ο'λοκαύτωμα, ὁλοκαύτωσις, ὕσ. holocauste. *olocausto.*

Ο'λόκληρος, η, ον. ἐπίθ. entier, re. *intiero, ra.*

Ο'λοκλήρως, ἐπίρ. entièrement. *intieramente.*

Ο'λόμαυρος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait noir, re. *intieramente nero, ra.*

Ο'λόμοιος, ια, ιον. ἐπίθ. tout-à-fait semblable. *del tutto simile.*

Ο'λον, ὐσ. τὸ ὅλον. le tout. *il tutto.* §. ὅλον, ἐπίρ. πάντοτε. toujours. *sempre.* §. μὲ ὅλον τοῦτο. cependant. *con tutto ciò.*

Ο'λονυκτίζω, Pʹ. veiller toute la nuit. *vegliare tutta la notte.*

Ο'λονυκτία, ὕσ. nuitée. *nottolata, nottata.*

Ο'λονυκτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a veillé toute la nuit. *colui ἢ colei che ha pernottato.*

Ο'λονύκτισμα, ὕσ. l'action de veiller toute une nuit. *il vegliare una notte intera.*

Ο'λόρθα, ἐπίρ. tout droit, debout. *tutto dritto, in piedi.*

Ο'λόρθος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est debout. *colui ἢ colei ch' è dritto, rizzato, ta. in piedi.*

Ο'λος, η, ον. ἐπίθ. tout, te. *tutto, ta.*

Ο'λόπελα, ὁλοπελῶς, ἐπίρ. nullement, aucunement. *in nessuna maniera.*

Ο'λότης, ὕσ. intégrité. *integrità.* §. μὲ τὴν ὁλότητα, παντελῶς. nullement. *in nessuna maniera.*

Ο'λοῦθεν, ἐπίρ. παντοῦ. par tout. *da per tutto.* §. ὁλοῦθεν, ἀπὸ κάθε μέρος. de tout côté. *da ogni parte.*

Ο'λοῦστερα, ἐπίρ. en dernier lieu. *in ultimo giorno.*

Ο'λοῦστερος, η, ον. ἐπίθ. le dernier de tous. *l'ultimo di tutti.*

Ο'λοφάνερα, ἐπίρ. très evidemment. *evidentissimamente.*

Ο'λοφάνερος, η, ον. ἐπίθ. très-evident, te. *evidentissimo, ma.*

Ο'λοχρονίς, ἐπίρ. toute l'année. *tutto l'anno.*

Ο'λόχρυσος, η, ον. ἐπίθ. tout, te. d'or. *tutto, ta. d'oro.* §. ἦτον ὁλόχρυσα ἐνδυμένος. il étoit habillé tout en or. *era tutto vestito in oro.*

Ο'λόψητος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait rôti, ie. *intieramente arrostito, ta.*

Ο'λοψύχως, ἐπίρ. de tout son cœur. *di tutto cuore.*

Ο'λυμπικός, ὀλύμπιος. ἐπίθ. olympique. *olimpico, ca.*

Ο'μάδα, ἰδὲ Ἀμάδα.

Ο'μάδι, ἐπίρ. μαζί. ensemble. *insieme.*

Ο'μαλά, ἐπίρ. κανονικῶς. regulièrement. *regolarmente.* §. ὁμαλά, ἴσια, λείως. coulamment. *lisciamente.*

Ο'μαλος, ἡ, όν. ἐπίθ. κανονικός. régulier, re. *regolare.* §. ὁμαλός, ἴσιος, λεῖος. poli, ie. *liscio, cia.*

Ο'μαλότης, ὕσ. régularité. *regolarità.* §. ὁμαλότης. le poli de quelque chose. *lisciezza.*

Ο'μαλώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-régulier, re. *regolarissimo, ma.* §. ὁμαλώτατος. très-poli, ie. *pulitissimo, ma. molto liscio, cia.*

Ο'μαλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus régulier, re. *più regolare.* §. ὁμαλώτερος. plus poli, ie. *più liscio, cia.*

Ο'μάτι, ἰδὲ Μάτι.

Ο'μβριος, ὄμβρος, ἰδὲ Βροχερός, βροχή.

Ο'μήγυρις, ὕσ. assemblée. *assemblea.*

Ο'μιληθείς, ἧσα. μετ. dont on a parlé, qui a été dit. *di cui è stato parlato, ch' è stato detto.*

Ο'μίλημα, ὕσ. discours, l'action de parler. *discorso, il parlare.*

Ο'μιλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a parlé *colui ἢ colei che ha parlato.*

Ο'μιλητής, ὐσ. parleur ce-

celui qui parle. *parlatore, colui che parla.* §. ὁμιλητὴς, ὁπῦ συχνάζει εἰς τὸ χολῆον τινὸς, κὴ ὀπαδὸς. suivant. *seguace.*

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. propre à parler. *favellatorio.*

Ὁμιλία, ὐσ. l'action de parler. *il parlare, il favellare.* §. ὁμιλία. discours. *discorso.* §. ὁμιλία, διδαχὴ. discours, sermon. *sermone.*

Ὁμιλῶ, Pʹ. discourir, parler. *discorrere, favellare, parlare.* §. ἔχω τὶ νὰ ὁμιλήσω. avoir matière de parler. *aver che dire.* §. δίδω αἰτίαν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κόσμος. faire parler de soi. *parlare di se.* §. ὁμιλῶ μὲ τὰ σωστά. parler sérieusement. *parlar seriamente, sul sodo.* §. ὁμιλῶ μὲ φέβον, μὲ συςολὴ, μὲ εὐβοπλὼ. parler avec précipitation, avec beaucoup d'égard. *favellare, parlare colla bocca stretta, ἢ colla bocca piccina.* §. ὁμιλῶ χωρὶς συστολὴν, ἐλευθέρως. parler librement, parler sans retenu. *parlar liberamente, senza barbazzale, senza ritenutezza.*

Ὁμιλῶν, ῦσα, μετ. parlant, te. *favellante, parlante.*

Ὁμίχλη, ὐσ. brouillard. *nebbia.*

Ὀμνύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a juré. *colui ἢ colei che ha giurato.*

Ὀμνύω, ὀμνίω, Pʹ. jurer. *giurare.*

Ὀμνύων, ῦσα, μετ. celui ἢ celle qui jure. *colui ἢ colei che giura.*

Ὁμογενὴς, ἐπίθ. τῆς αὐτῆς φύσεως. homogéne. *omogeneo.* §. τὸ ὁμογενὲς. homogénéité. *omogeneità.* §. ὁμογενὴς, τῦ αὐτῦ γένους. national, le. qui est de la même nation. *nazionale.*

Ὁμόγλωσσος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui parle la même langue. *colui ἢ colei che parla la stessa lingua.*

Ὁμογνωμία, ὐσ. unanimité. *unanimità.*

Ὁμόγνωμος, η. ον. ἐπίθ. unanime. *unanime.*

Ὁμογνωμῶ, Pʹ. être unanime, être d'accord. *essere unanime, essere d'accordo.*

Ὁμογνωμῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui est du même sentiment. *colui ἢ colei ch' è dello stesso sentimento.*

Ὁμογνωμόνως, ἐπίρ. unanimement, d'accord. *unanimamente, d'accordo.*

Ὁμόδουλος, ἐπίθ. compagnon de service, qui sert le même maître. *conservo.*

Ὁμοειδὴς, ἐπίθ. qui est de la même forme. *ch' è della stessa forma.*

Ὁμόζυγος, ἐπίθ. le mari ou la femme, l'époux, ou l'épouse. *conjuge.*

Ὁμοιάζω, Pʹ. ressémbler. *rassomigliare.*

Ὁμοιάζων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui ressemble. *colui ἢ colei che rassomiglia.*

Ὁμοιάσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a ressemblé. *colui ἢ colei che ha rassomigliato.*

Ὁμοίασμα, ὐσ. ressemblance. *rassomigliamento, rassomiglianza.*

Ὁμοιασμένος, η, ον. μετ. ressemblé, ée. *rassomigliato, ta.*

Ὁμοιόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. unanime, qui a le même coeur. *unanime, che ha lo stesso cuore.*

Ὁμοιοκατάληκτος, η, ον. ἐπίθ. qui a la même desinence. *che ha la stessa desinenza.*

Ὁμοιοπαθὴς, ἐπίθ. sujet, te. aux mêmes passions. *sottoposto, sta. alle stesse passioni.*

Ὅμοιος, ία, ιον. ἐπίθ. semblable. *simile.*

Ὁμοιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-semblable. *similissimo, ma.*

Ὁμοιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus semblable. *più simile.*

Ὁμοιότης, ὐσ. similitude. *similitudine.*

Ὁμοιωθεὶς, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été ressemblé. *colui ἢ colei ch' è stato assomigliato.*

Ὁμοίωμα, Pʹ. ressemblance. *rassomigliamento.* §. ὁμοίωμα, εἰκὼν. effigie. *effigie.*

Ὁμοιωμένος, η, ον. μετ. ressemblé, ée. *assomigliato, ta.*

Ὁμοιώνω, Pʹ. ressembler, confronter, comparer. *assomigliare, agguagliare.*

Ὁ-

Ὁμοίως, ἐπίρ. semblablement, de la même manière, aussi, pareillement. *similmente, parimente, in simil modo.*

Ὁμοιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ressemblé, qui a comparé. *colui ȍ colei che ha assomigliato.*

Ὁμοίωσις, ὑσ. ressemblance, conformité. *similitudine, assomiglianza.*

Ὁμόκαρδα, ἐπίρ. unanimement, *unanimamente.*

Ὁμοκαρδία, ὑσ. unanimité. *unanimità.*

Ὁμόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. unanime. *unanime.*

Ὁμολογηθείς, ῦσα. μετ. qui a été confessé, qui a été dit. *ch' è stato confessato, detto.*

Ὁμολόγημα, ὑσ. l'action d'avouer, de confesser une chose. *il confessare una cosa.*

Ὁμολογημένος, η, ον. μετ. avoué, ée. confessé, ée. *confessato, ta.*

Ὁμολογήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a confessé, qui a avoüé. *colui ȍ colei che ha confessato.*

Ὁμολόγησις, ἰδὲ Ὁμολόγημα.

Ὁμολογητής, ὑσ. confesseur. *confessore.*

Ὁμολογητικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut avouer. *che si può confessare.*

Ὁμολογία, ὑσ. confession. *confessione.* §. ὁμολογία πίστεως. confession de foi. *confessione di fede.* §. ὁμολογία χρεωστική. billet d'obligation. *biglietto di obbligazione.*

Ὁμολογῶ, Ρ'. confesser, avouer, dire la vérité. *confessare, dire la verità.*

Ὁμολογῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui confesse, qui avoue. *colui ȍ colei che confessa.*

Ὁμομήτριος, ἐπίθ. uterin, ne. *uterino. na.*

Ὁμόνοια, ούσιας. concorde, bonne intelligence. *concordia, buona intelligenza.*

Ὁμονοιάζω, Ρ'. s'accorder, convenir. *concordare, convenire.* §. ὁμονοιάζω, Ρ'. 'Εν. χάμνω τινάς νὰ συμφωνήσουν. accorder, mettre d'accord. *accordare, metter d'accordo.*

Ὁμονοιάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a accordé, mis d'accord. *colui ȍ colei che ha accordato.*

Ὁμονοιασμένα, ἐπίρ. d'accord. *d'intelligenza.*

Ὁμονοιασμένος, η, ον. ἐπίθ. accordé, ée. mis, se. d'accord. *accordato, ta.*

Ὁμόνοιασμα, ὑσ. l'action d'accorder, ϗ de s'accorder. *il concordare, ϗ concordarsi.*

Ὁμονοῶ, Ρ'. s'accorder, tomber dans le sens de quelqu'un. *concordare, concordarsi.*

Ὁμονοῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui s'accorde. *colui ȍ colei che concorda.*

Ὁμόνω, Ρ'. jurer. *giurare.*

Ὁμοπάτριος, ἐπίθ. compatriote. qui est du même pays. *compatriota.*

Ὁμοούσιος, ἐπίθ. consubstantiel. *consustanziale.* §. τὸ ὁμοούσιον, ὑδ. consubstantialité. *consustanzialità.*

Ὁμοουσιότης, ὑσ. consubstantialité. *consustanzialità.*

Ὁμοουσίως, ἐπίρ. consubstantiellement. *consustanzialmente.*

Ὁμόπιστα, ἐπίρ. d'une même croyance. *d'una stessa credenza.*

Ὁμοπιστία, ὑσ. la même croyance. *la medesima credenza.*

Ὁμόπιστος, η, ον, ἐπίθ. qui est de la même croyance. *ch' è della stessa credenza.*

Ὁμοπιστῶ, Ρ'. avoir la même croyance. *avere la stenza credenza.*

Ὅμορφα, ἐπίθ. avec grace. *con grazia.*

Ὁμορφάδα, ούσ. beauté, *bellezza.*

Ὁμορφαίνω, Ρ'. 'Εν. embellir. *abbellire.* §. ὁμορφαίνω, ὑδ. γίνομαι ὅμορφος, εὔμορφος. devenir beau. *diventar bello.*

Ὁμορφιά, ἰδὲ Εὐμορφία.

Ὁμορφίζω, ἰδὲ Εὐμορφαίνω.

Ὅμορφος, η, ον. ἐπίθ. beau, belle. *bello, la.*

Ὁμορφότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, le. *bellissimo, ma.*

Ὁμορφότερος, η, ον. ἐπίθ. plus beau, le. *più bello, la.*

Ὁμότεχνος, ὁμοτεχνίτης. ἐπίθ. qui est de la même profession. *ch' è della stessa professione, della stessa arte.*

Ὁμο-

Ὁμοτιμία, οὐσ. le même honneur. *lo stesso onore.*

Ὁμότιμος, η, ον. ἐπίθ. qui a le même honneur, la même estime. *che ha lo stesso onore, la stessa stima.*

Ὁμοτράπεζος, η, ον. ἐπίθ. commensal, convive. *commensale, conviva.*

Ὁμοῦ, ἐπίρ. ensemble. *insieme.*

Ὁμοφρονήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui est resté d'accord avec quel qu'un. *colui ὴ colei che si è concordato con qualcheduno.*

Ὁμοφρονῶ, Pᵃ. tomber dans le sens de quelqu'un, avoir la même opinion. *convenire, esser della stessa opinione, avere la medesima opinione.*

Ὁμόφρων, ἐπίθ. unanime, qui a la même opinion. *unanime, concorde, della stessa opinione.*

Ὁμοφρονῶν, οῦσα. μετ. celui ὴ celle qui s'accorde. *colui ὴ colei che concorda.*

Ὁμοφρόνως, ἐπίρ. unanimement, d'accord. *concordemente, d'accordo.*

Ὁμόφωνος, η, ον. ἐπίθ unanime, qui est de la même voix. *unanime, concorde.*

Ὁμοφώνως, ἐπίρ. unanimement, d'une commune voix. *unanimamente, concordevolmente.*

Ὁμόχρονος, ἐπίθ. du même âge. *della stessa età.*

Ὁμοψυχία, οὐσ. unanimité. *unanimità.*

Ὁμόψυχος, ἐπίθ. unanime: *unanime, concorde.*

Ὁμοψύχως, ἐπίρ. unanimement, d'accord. *unanimamente, concordemente.*

Ὁμπρός, ὀμπροσθά, ἐπίρ. devant, avant. *avanti, davanti, innanzi.* §. ὀμπρὸς εἰς τὸν κριτήν. devant le juge, en présence du juge. *avanti il giudice, in presenza del giudice.* §. ὀμπρὸς ὀπίσω. allant et venant. *andando e venendo.* §. παρ' ὀμπρός. plus avant. *più avanti.* §. ἀπ' ἐδῶ κ̀ ὀμπρός. dorenavant. *d'ora in poi.*

Ὁμπροθήτερα, ἐπίρ. auparavant. *avanti, prima.*

Ὁμπροθήτερος, η, ον. ἐπίθ. antérieur, re. *anteriore.*

Ὁμπροθινός, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui est en avant, qui est devant. *colui ὴ colei ch'è avanti, ch'è dinanzi.*

Ὀμφαλός, οὐσ. nombril. *umbilico.*

Ὁμωνυμία, οὐσ. équivoque. *equivoco.*

Ὁμώνυμος, η, ον. ἐπίθ. équivoque. *equivoco.* §. ὁμώνυμος, συνονόματος. du même nom. *dello stesso nome.*

Ὁμωνύμως, ἐπίρ. d'une manière équivoque. *equivocamente.*

Ὀμώνω, Pᵉ. jurer. *giurare.*

Ὀμώσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a juré. *colui ὴ colei che ha giurato.*

Ὅμως, Συνδ. mais. *ma.*

Ὄν, οὐσ. l'être. *l'ente.*

§. τῷ ὄντι, ἐπίρ. τῇ ἀληθείᾳ. effectivement. *effettivamente.*

Ὄναγρος, οὐσ. âne sauvage. *asino salvatico.*

Ὄναρ, οὐσ. songe. *sogno.*

Ὀνειδίζω, Pᵉ. reprocher, faire des reproches. *rimproverare.*

Ὀνειδίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui reproche. *colui ὴ colei che rimprovera.*

Ὀνείδισις, οὐσ. reproche. *rimprovero.*

Ὀνειδίσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a reproché. *colui ὴ colei che ha rimproverato.*

Ὀνείδισμα, οὐσ. l'action de reprocher. *il rimproverare, rimproveramento.*

Ὀνειδισμένος, η, ον. μετ. reproché, ée. *rimproverato, ta.*

Ὀνειδισμός, ἰδὲ Ὀνείδισμα.

Ὀνειδιστής, οὐσ. celui qui reproche. *colui che rimprovera.*

Ὀνειδιστικός, ὴ, όν. ἐπίθ. de reproche. *di rimprovero.*

Ὄνειδος, οὐσ. ἔλεγξις. reproche. *rimprovero.* §. ὄνειδος. déshonneur, infamie. *disonore infamia.*

Ὀνειρευθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a révé. *colui ὴ colei che ha sognato.*

Ὀνείρευμα, οὐσ. l'action de rever. *il sognare.*

Ὀνειρεύομαι, Pᵉ. réver. *sognare.*

Ὀνειρευτής, οὐσ. celui qui réve. *colui che sogna.*

Ὀνειρεύτρια, οὐσ. celle qui réve. *colei che sogna.*

Ὀνειράζομαι, ἰδὲ Ὀνειρεύομαι.

Ὀνειροκρίτης, οὐσ. ὁ ἐξηγῶν τὰ ὀνείρατα. celui qui explique les songes. *colui che spiega i sogni.* §. ὀνειροκρίτης, βιβλίον διὰ τὰ ὀνείρατα. livre des songes. *libro de' sogni.*

Ὄνειρον, οὐσ. rêve, songe. *sogno.*

Ὄνομα, οὐσ. nom. *nome.* §. ἔχω καλὸν ὄνομα, avoir de la renommée, de la reputation. *aver buon nome.* §. κατ' ὄνομα. chacun par son nom. *nominatamente.*

Ὀνομάζω, Ρ'. nommer. *nominare.*

Ὀνομάζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui nomme. *colui ò colei che nomina.*

Ὀνομάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a nommé. *colui ò colei che ha nominato.*

Ὀνομασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été nommé. *colui ò colei ch' è stato nominato.*

Ὀνομασία, οὐσ. nomination, l'action de nommer. *il nominare.* § ὀνομασία, ὄνομα. nom. *nome.*

Ὀνόμασμα, οὐσίας. l'action de nommer. *il nominare.*

Ὀνομασμένα, ἐπίρ. περίφημα. avec renommée. *con rinomanza.*

Ὀνομασμένος, η, ον. μετ. nommé, ée. *nominato, ta.* § ὀνομασμένος, περίφημος. renommé, ée. *rinomato, ta.*

Ὀνομαστὴς, οὐσ. nominateur. *nominatore.*

Ὀνομαστικὴ, οὐσ. nominatif. *nominativo.*

Ὀνομαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui nomme, qui donne le nom. *colui ò colei che nomina, che dà il nome.*

Ὀνομαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. renommé, ée. celebre, fameux, euse. *celebre, famoso, sa.*

Ὀνοματίζω, Ρ'. nommer. *dinominare.*

Ὀνοματίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui nomme. *colui ò colei che denomina.*

Ὀνοματίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a nommé. *colui ò colei che ha dinominato.*

Ὀνομάτισμα, οὐσ. l'action de nommer, d'imposer un nom, *nominazione, il nominare.*

Ὀνοματογραφία, οὐσ. description des noms, nomenclature. *descrizione de' nomi, nomenclatura.*

Ὀνοματογράφος, ἐπίθ. celui qui décrit les noms. *colui che descrive i nomi.*

Ὀνομάτος, ἐπίθ. personne. *persona.* §. πόσοι ὀνομάτοι ἦσαν; combien etoient ils? combien de personnes y avoit il? *quanti erano? quante persone vi erano.*

Ὄνος, οὐσ. âne. *asino.*

Ὀντὰς, οὐσ. chambre. *camera.*

Ὀντότης, οὐσ. entité. *entità.*

Ὄντως, ἐπίρ. effectivement. *effettivamente.*

Ὀνύχι, οὐσ. ἰδὲ Νύχι.

Ὀξάδα, οὐσίας. esprit aigu. *spirito acuto.*

Ὀξέως, ἐπίρ. d'une manière aigue. *acutamente.* §. ὀξέως, ταχέως. vîtement. *prestamente.*

Ὀξόβεργον, ἰδὲ Ἐξόβεργον.

Ὀξόδερμα, ὀξόπετζα, ἰδὲ Ἐξόδερμα, ἐξώπετζα.

Ὀξοπίσω, ὀξοπίσθεν, ἰδὲ Ἐξωπίσω, ἐξώπισθεν.

Ὄξο, οὐσ. vinaigre. *aceto.*

Ὀξύγγι, ἰδὲ Ξύγγι.

Ὀξύθυμος, η, ον. ἐπίθ. irritable, qui aisement prend feu, qui s'emporte facilement, *irritabile, che facilmente s'adira.*

Ὀξύθωρος, η, ον. ἐπίθ. celui ò celle qui a une vue aigue. *colui ò colei che ha la vista acuta.*

Ὀξὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. aigu. ue. *acuto, ta.*

Ὀξύτονος, ἐπίθ. qui a un accent aigu. *che ha un accento acuto.*

Ὄξω, ἰδὲ Ἔξω.

Ὀπαδὸς, ἐπίθ. suivant, te. *seguace.*

Ὅπερ, ἀντὶ τὸ ὁποῖον. que, le quel. *che, il quale.*

Ὄπιον, οὐσ. opium. *oppio.*

Ὀπιδάγκωνα, ἐπίθ. derriére le coude. *dietro il gomito.*

Ὄπιθεν, ἐπίρ. derrière. *dietro.*

Ὀπίσθιον, οὐδ. τὰ ὀπίσθια. le derrière. *il deretano.*

Ὀπισινὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui est derriére. *colui ò colei ch' è dietro.*

Ὀπίσω, ἐπίρ. derriére. *dietro.* §. ἀπ' ὀπίσω. de derriére. *di dietro.* §. πα-

παραόπίσω. plus en arrière. *più indietro*. §. ὀπίσω, ὕστερον. après. *dopo*. §. πηγαίνω ὀμπρός, κ᾽ ὀπίσω. aller et venir. *andare e venire*.

Ὀπλοθήκη, ὐσ. arsenal. *arsenale*.

Ὅπλον, ὐσ. arme. *arma*.

Ὁποιος δήποτε, ἐπίθ. quique ce soit. *chiunque*. §. εἰς ὁποιονδήποτε τόπον. en quelque lieu que ce soit. *dovechesia, dovunque*.

Ὅποιος, ία, ιον. αὐτὶ ὅστις. quiconque. *chiunque*.

Ὁποῖος, οία, οῖον. ἐπίθ. le quel, la quelle. *il quale, la quale*. §. τὸ ὁποῖον. le quel. *il quale, il che*.

Ὁπόταν, ὁπότε, ὁπόταις, Σωώδ. lorsque. *allorche, quando*. §. ὁπότε κ᾽ αὐ θέλης. lorsque vous voulez, chaque fois que vous voulez. *quando volete, ogni qual volta volete*.

Ὅπυ, ἐπίρ. où. *dove*. §. ὅπου καὶ ἂν θέλης. où vous voulez. *dove volete, ovunque volete*.

Ὁπῦ, Ἀντων. αἰτιατ. que. *che* §. ἕως ὁπῦ. jusqu'à ce que. *fino a tanto che*.

Ὀπτασία, ὐσ. vision. *visione*.

Ὀπτική, ὐσ. optique. *ottica*.

Ὀπτικός, ή, όν. ἐπίθ. optique. *ottico, ca*.

Ὀπῶς, ἰδὲ Ψημένες.

Ὅπως, ἐπίρ. comme. *come*. §. ὅπως κ᾽ ἂν θέλης. comme vous voulez, de telle façon que vouz voulez. *come volete, in quella maniera che volete*.

Ὅσα, Σωώδ. ἕως ὅσα. jusqu'à ce que. *finattantochè*.

Ὅρα αὐτὶ τῦ, ἰδὲ. voyez. *vedi*.

Ὅραμα, ὐσιαστ. vision. *visione*.

Ὁραματικός, ή, όν. ἐπίθ. de vision. *di visione*.

Ὅρασις, ὐσ. vue. *vista*.

Ὁρατός, ή, όν. ἐπίθ. visible. *visibile*.

Ὀργανάκι, ὐσ. petit instrument. *piccolo stromento*.

Ὀργανίζω, P'. organiser. *organizzare*. §. ὀργανίζω, μηχανεύομαι. machiner, tramer. *macchinare*.

Ὀργανίζων, ὐσα. μετ. μηχανευόμενος. celui ὴ celle qui machine. *colui ὴ colei che macchina*.

Ὀργανικός, ή, όν. ἐπίθ. insrumental, le. *istromentale*.

Ὀργανίσας, σασα. μετ. qui a organisé. *che ha organizzato*. §. ὀργανίσας, μηχανευόμενος. celui ὴ celle qui a machiné. *colui ὴ colei che ha macchinato*.

Ὀργάνισμα, ὐσ. organisation. *organizzazione*. §. ὀργάνισμα, μηχάνευμα, μεθόδευμα. machination. *macchinazione*.

Ὀργανισμένος, η, ον. μετ. organisé, ée. *organizzato, ta*. §. ὀργανισμένος, μετ. machiné, ée. *macchinato, ta*.

Ὀργανισμός, ὐσ. organisation. *organizzazione*.

Ὄργανον, ὐσ. ἐργαλεῖον. instrument. *strumento*. §. ὄργανον, λαλούμενον. orgue. *organo*.

Ὀργή, ὐσ. colère. *ira. sdegno*.

Ὀργίζω, P'. fâcher, mettre en colère. *irritare, muovere a sdegno*. §. ὀργίζομαι. s'emporter, se mettre en colère, se fâcher. *sdegnarsi, adirarsi*.

Ὀργίλος, ἐπίθ. emporté, ée. furieux, euse. *sdegnoso, sa. iracondo, da*.

Ὄργιο, ἰδὲ Ῥίγος.

Ὀργισθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui s'est fâché. *colui ὴ colei che si è sdegnato*.

Ὀργισμένος, η, ον. μετ. emporté, ée. mis, se. en colère. *sdegnato, ta. adirato, ta*.

Ὀργυιά, ὐσ. perche. *pertica*.

Ὀργωθείς, εῖσα, μετ. qui a été défriché. *ch'è stato dissodato*.

Ὄργωμα, ὐσ. défrichement, l'action de défricher. *il dissodare, il lavorare un terreno incolto*.

Ὀργωμένος, η, ον. μετ. défriché. ée. *dissodato, ta*.

Ὀργώνω, P'. défriche, *dissodaro. rompere, lavorare un terreno incolto*.

Ὀργώνων, ὐσα. μετ. celui qui defriche. *colui che lavora un terreno incolto*.

Ὀργώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a défriché. *colui ὴ colei che ha lavorato un terreno incolto*.

'Ορ-

Ο'ρδὶ, ὐσ. campement. *accampamento*.

Ο'ρδινάρικος, ὀρδινάριος, ἐπίθ. ordinare, bas, se. vil, le. abject. te. de peu de valeur. *ordinario, ria. vile, di poco valore*.

Ο'ρδινία, ἡσ. ordre. *ordinazione, ordine*.

Ο'ρδινιάζω, P' ordonner, donner ordre. *ordinare. dar ordine*. §. ὀρδινιάζω, βάνω εἰς τάξιν. arranger, mettre en ordre. *ordinare, mettere in ordine*.

Ο'ρδινιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ordonne. *colui ἢ colei che ordina*. §. ὀρδινιάζων, ὅτις βάνει εἰς τάξιν. celui ἢ celle qui arrange. *colui ἢ colei che mette in ordine*.

Ο'ρδινιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ordonné. *colui ἢ colei che ha ordinato*. §. ὀρδινιάσας, ὅτις ἔβαλεν εἰς τάξιν. celui ἢ celle qui a arrangé. *colui ἢ colei che ha ordinato*.

Ο'ρδίνιασμα, ουσ. ordre, commandement. *ordine, comandamento*. §. ὀρδίνιασμα, ἀράδιασμα. arrangement. *disposizione, ordinamento*.

Ο'ρδινιασμένος, η, ον. ἐπίθ. προσταγμένος. ordonné, ée. commandé. ée. *ordinato, ta. comandato, ta*. §. ὀρδινιασμένος, ἀραδιασμένος. arrangé, ée. *ordinato, ta. messo, sa. in ordine*.

Ο'ρδινιαστὴς, ουσ. celui ἢ celle qui a ordonné. *colui ἢ colei che ha ordinato*. §. ὀρδινιαστὴς, ἀραδιαστὴς. celui ἢ celle qui arrange. *colui ἢ colei che mette in ordine*.

Ο'ρδινον, ὐσ. ordre. *ordine*.

Ο'ρέγομαι, P'. désirer. *desiderare*.

Ο'ρεγόμενος, η, ον. ἐπίθ. désireux, euse. *desideroso, sa*.

Ο'ρειχαλκος, ὐσ. laiton. *ottone*.

Ο'ρεκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. appétissant, te. *appetitoso, sa*.

Ο'ρεκτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. appétissant, te. désirable. souhaitable. *appetibile*.

Ο'ρεξις, ὐσ. appétit. *appetito*. §. ἔχω ὄρεξιν. avoir de l'appétit. *avere appetito*. §. ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν. avoir volonté. *aver volontà*. §. κόφτω τὴν ὄρεξιν. ôter l'appetit. *levar l'appetito*. §. κάμνω τινὰ νὰ τῷ ἔλθῃ ὄρεξις. faire venir envie. *intalentare, invogliare*.

Ο'ρθὰ, ἐπίρ. ἴσια. droit, droitement, directement. *dritto, direttamente*. §. ὀρθὰ, εἰς τὰ ποδάρια. de bout. *in piedi*.

Ο'ρθιος, ἐπίθ. qui est de bout. *ch'è in piedi*. §. ὄρθιος, ἴσιος. droit, te. direct, te. *diretto, ta. dritto, ta*.

Ο'ρθογραμμένος, η, ον. μετ. écrit, te. correctement. *scritto, ta. correttamente*.

Ο'ρθογραφία, ουσ. orthographe. *ortografia*.

Ο'ρθόγραφος, η, ον. ἐπίθ. écrit, te. correctement. *scritto, ta. correttamente*.

Ο'ρθογραφῶ, P'. orthographier, écrire correctement. *scrivere correttamente*.

Ο'ρθοδηγία, ὐσ. conduite, direction. *condotta, direzione*.

Ο'ρθοδηγῶ, P'. conduire, diriger. *condurre, dirigere*.

Ο'ρθοδοξία, ὐσ. orthodoxie. *ortodossia*.

Ο'ρθόδοξος, η, ον. ἐπίθ. orthodoxe. *ortodosso, sa*.

Ο'ρθοδοξῶ, P'. avoir des opinions orthodoxes. *avere opinioni ortodosse*.

Ο'ρθοδόξως, ἐπίρ. avec orthodoxie. *con ortodossia*.

Ο'ρθὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅτις στέκεται ὀρθός. qui est de bout. *ch'è in piedi*. §. ὀρθὸς, ἴσιος. droit, te. direct, te. *dritto, ta. diretto, ta*.

Ο'ρθότης, ὐσ. droiture. *rettitudine, probità*.

Ο'ρθοτομία, ὐσ. droiture. *rettitudine*.

Ο'ρθοτομῶ, P'. diriger droitement. *dirigere rettamente*.

Ο'ρθοτομῶν, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui dirige droitement. *colui ἢ colei che dirige direttamente*.

Ο'ρθρίζω, P'. se levar de bon matin. *levarsi di buon mattino*.

Ο'ρθρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se leve de bon mattin. *colui ἢ colei che si leva di buon mattino*.

'Ορ-

Ὀρθρίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est levé de bon matin. *colui ὴ colei che si è levato di buon mattino.*

Ὄρθρος, ὑσ. les matines. *il mattutino.*

Ὄρθωμα, ὑσ. redressement. *il dirizzare una cosa.*

Ὀρθώνω, Pʳ. redresser. *raddirizzare.*

Ὀρθώνων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui redresse. *colui ὴ colei che raddirizza.*

Ὀρθώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a redressé, *colui ὴ colei che ha raddirizzato.*

Ὀργιά, ἰδὲ Ὀργυιά.

Ὀρίγανον, ὑσ. ἰδὲ Ρίγανι.

Ὀρίζω, Pʳ. προςάζω. commander. *comandare.* §. ὅρισε, ὁρίσετε, ὅρσε, plait il? que voulez vous? que vous plait il? *comandi, cosa comanda? cosa volete?* §. καλῶς τὰ ὁρίσετε. soyez le bien venu. *siate il ben venuto.* §. ὁρίζω, δίδω τὸν ὁρισμὸν, définir. *definire.*

Ὁρίζων, νσα. μετ. προστάζων. commandant, te. *comandante.* §. ὁρίζων, δίδων τὸν ὁρισμὸν τινὸς πράγματος. celui ὴ celle qui définit. *colui ὴ colei che definisce.*

Ὁρίζω, ὑσ. horizon. *orizzonte.*

Ὅριον, ὑσ. fin, confin. *confine.*

Ὁρίσας, σασα. μετ. ἐξυσιάσας, προςάξας. celui ὴ celle qui a commandé. *couli ὴ colei che ha comandato.* §. ὁρίσας, ὁ... τῆ ἰδώσει τὸν ὁρισμὸν τινὸς πράγματος. celui ὴ celle qui a défini. *colui ὴ colei che ha definito.*

Ὅρισμα, οὐσ. τὸ ἐξυσιάζειν. l'action de commander. *il comandare.*

Ὁρισμένος, η, ον. μετ. ἐξυσιασμένος. commandé, ée. *comandato, ta. dominato, ta.* §. ὁρισμένος, défini, ie. *definito, ta.*

Ὁρισμὸς, ὑσ. ἐξυσία. commandement. *comandamento.* §. ὁρισμὸς τινὸς πράγματος. définition. *definizione.*

Ὁριστικὴ, οὐσ. indicatif. *indicativo.*

Ὁριστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui définit. *colui ὴ colei che definisce.*

Ὁριστικῶς, ἐπίρ. κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἔγκλισιν. selon l'indicatif. *secondo l'indicativo.* §. ὁριστικῶς, διὰ ὁρισμῦ. par définition. *per definizione.*

Ὁριστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut définir. *che si può definire.*

Ὁρκίζω, Pʳ. βάνω εἰς ὅρκον. obliger quelqu'un à jurer, *obbligar a giurare.* §. ὁρκίζω, ἐξορκίζω. conjurer. *scongiurare.*

Ὁρκίζων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui conjure. *colui ὴ colei che scongiura.*

Ὁρκίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a conjuré. *colui ὴ colei che ha scongiurato.*

Ὅρκισμα, ὑσ. l'action de conjurer. *lo scongiurare.*

Ὁρκισμένος, η, ον. μετ. conjuré, ée. *scongiurato, ta.*

Ὁρκωμοσία, ὑσ. l'action de jurer. *il giurare.*

Ὅρκος, ὑσ. serment. *giuramento.* §. κάμνω ὅρκον. jurer. *giurare, far giuramento.*

Ὁρκώνω, Pʳ. obliger quelqu'un par serment. *obbligare qualcheduno con giuramento.*

Ὁρκώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a obligé quelqu'un par serment. *colui ὴ colei che ha obbligato qualcheduno con giuramento.*

Ὁρμὴ, οὐσ. impétuosité, véhémence. *impeto, impetuosità.*

Ὅρμημα, ὅρμησις, ὑσ. impétuosité. *impetuosità.*

Ὁρμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui s'est lancé, qui s'est eté sur quelque chose. *colui ὴ colei che si è avventato, che si è scagliato sopra qualche cosa.*

Ὁρμητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. impétueux, euse. *impetuoso, sa.*

Ὁρμητικῶς, ἐπίρ. impétueusement. *impetuosamente, furiosamente.*

Ὁρμῶ, Pʳ. se lancer, se jeter sur quelque chose. *avventarsi, scagliarsi sopra qualche cosa.*

Ὁρμῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui se lance, qui se jette sur quelque chose, *colui ὴ colei che si avventa, che si scaglia sopra qualche cosa.*

Ὀρ-

Ὄρνεον, ὐσ. animal rapace. *animale rapace.* §. ὄρνεον καὶ ὁ μπυδαλᾶς, ἀχμάκης, ὁ μυαλτός ἄξιος. badaud, sot. *baggeo, sciocco.*

Ὀρνεοσκοπία, ὐσ. dévination par le moyen des animaux rapaces. *divinazione col mezzo degli animali rapaci.*

Ὀρνεοσκόπος, ἐπίθ. celui qui dévine par le moyen des animaux rapaces. *colui che indovina col mezzo degli animali rapaci.*

Ὄρνιθα, ὐσ. poule. *gallina.*

Ὀρνίθι, ὐσ. poulet, *pollastro.*

Ὀρνιθοκούμασον, ουσ. juchoir. *posatojo pei polli in un gallinajo.*

Ὀρνιθοπούλι, ὀρνιθόπουλον. ὐσ. petit poulet. *pollastrello.*

Ὀρνιθόσπητον, ὀρνιθὼν, ὐσ. poulailler. *pollajo, gallinajo.*

Ὄρνιον, ὐσ. charogne. *carogna.* §. ὄρνιον. μεταφ. badaud, sot. *baggeo, balocco.*

Ὅρος, ὐσ. terme, bout, fin. *termine, fine.* §. ὅρος τοῦ πράγματος. définition. *definizione.* §. ὄρος, βουνόν. mont. *monte.*

Ὄρσε, ἰδὲ Ὀρίζω.

Ὀρτύκι, ὐσ. caille. *quaglia.*

Ὀρυκτὸς, ἐπίθ. fossile. *fossile.*

Ὀρφάνια, ὐσ. les orphélins. *gli orfani.*

Ὀρφανεύω, Ρ. faire devenir orphélin, *far diventare orfano.*

Ὀρφανικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'orphélin, *appartenente all'orfano.*

Ὀρφανὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. orphelin, ne. *orfano, na.*

Ὀρφανοτροφεῖον, ὐσ. hôpital des orphelins. *ospedale per gli orfani.*

Ὀρφανοτρόφος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui prend soin des orphelins. *colui ἢ colei che prende cura degli orfani.*

Ὄρχησις, ὐσ. l'action de danser. *il ballare.*

Ὀρχηστὴς, ουσ. danseur, *ballerino.*

Ὀρχηστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de danse. *di ballo.*

Ὀρχίδι, ουσ. testicule. *testicolo.*

Ὀρχίστρια, ὐσ. danseuse. *ballerina.*

Ὅς, Ἀντων. ἀναφ. qui, le quel. *che, il quale.*

Ὅσα, ἰδὲ Ὅσος.

Ὁσάκις, ὐσ. combien de fois. *quante volte.*

Ὁσημέραι, ἐπίρ. καθ' ἡμέραν, tous les jours. *ogni giorno.*

Ὅσιος, ία. ἐπίθ. saint, juste, confesseur. *santo, giusto, confessore.*

Ὁσιότης, ὐσ sainteté. *santità, santimonia.*

Ὁσίως, ἐπίρ. d'une maniére sainte, saintement. *santamente.*

Ὀσμὴ, ὐσ. μυρωδιά, odeur. *odore.* ὀσμὴ, ἢ ὄσφρησις. odorat. *odorato.*

Ὅσον, ἰδὲ Ὅσος.

Ὅσος, η, ον. ἐπίθ. combien. *quanto, ta.* §. ὅσοι καὶ ἂν ἦσθε. tant que vous êtes. *quanti voi siete.* §. ὅσον. combien que, *quanto.* ὅσον ἠμπορῶ. autant que je puis. *quanto posso.* §. ὅσον δὲ ἐμὲ, ὅσον διὰ λόγου μου. quant à moi, à l'égard de moi. *quanto a me, riguardo a me.* §. εἰς ὅσον εἶναι βολετόν. autant qu'il sera possible. *in quanto che sarà possibile.* §. ὅσαις φοραῖς. autant de fois. *quante volte, tutte le volte.* §. ὅσα καὶ ἂν εἰπῇ τινάς. tout ce qu'on dira. *tutto quel che si dirà.*

Ὀσπῆτι, ὀσπήτιον, ὐσιας. maison. *casa.*

Ὄσπριον, ὐσ. légume. *legume.*

Ὅστις, Ἀντ. ὁ ὁποῖος. qui le quel. *quale, il quale.* §. ὅστις, ὁποιός. qui, celui qui. *chi, chiunque.*

Ὀστοῦν, ὐσ. os. *osso.*

Ὀστράκινος, η, ον. ἐπίθ. de testacée. *di testaceo.*

Ὀστρακισμὸς, ὐσ. ostracisme. *ostracismo.*

Ὀστρακόδερμον, ὐσ. testacée. *testaceo.*

Ὄστρακον, ὐσιας. coquille. *conchiglia.*

Ὀστρίδι, ἰδὲ Στρείδι.

Ὀσφραίνομαι, Ρ. flairer. *odorare.*

Ὀσφραινόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui flaire. *fiutante, colui ἢ colei che odora.*

Ὄσφρησις, ουσ. odorat. *odorato.*

Ὅταν, ὅτε, ἐπίρ. lorsque, quand. *allorchè, quando.*

Ὅτι, Συνδ. que. *che.* §. ὅ, τι, Ἀντων. tout ce que. *tutto quel che.* §. ὅτι ἡλ-

ἦλθε, il vient d'arriver. *adesso è arrivato.*

Ο'σποιμος, κτλ'. ἰδὲ Ἕτοιμος, κτλ.

Οὐ, ἐπίρ. non, nenni, ne pas. *no, non, oibò.*

Οὗ, ἀντων. du quel. *del quale.*

Οὐαὶ, ἐπίρ. helas, ahi. *oimè, ahi.*

Οὐγγία, ὐσ. once. *oncia.*

Οὐδαγάτζι, ὐσ. bois d'aloès. *legno d'aloe.*

Οὐδαμόθεν, ἐπίρ. d'aucun côté. *da nessuna parte.*

Ουδαμῶς, ἐπίρ. point de tout, *in nessuna maniera, niente affatto.*

Οὐδὲ, ἐπίρ. ni. *nè.*

Οὐδεὶς, ἀντων. nul, pas un, aucun. *niuno, nessuno.*

Οὐδεμία, ἀντων. nulle, pas une, aucune. *niuna, nessuna.*

Οὐδὲν, ἀντων. nul. pas un; *niuno, nessuno.*

Οὐδεποθὲς, ἐπίθ. dans aucun lieu. *in nessun luogo.*

Οὐδένας, ἰδὲ Οὐδεὶς.

Οὐδεποσῶς, ἐπίρ. point de tout, rien de tout. *niente affatto, in nessuna maniera.*

Οὐδέποτε, ἐπίρ. jamais, pas une fois. *mai, nessuna volta.*

Οὐδέτερος, η, ον. ἐπίθ. neutral, le. *neutrale.* §. ὄνομα οὐδέτερον. nom neutre. *nome neutro.*

Οὐδετερότης, ουσ. neutralité. *neutralità.*

Οὐδετέρως, ἐπίρ. neutralement. *neutralmente.*

Οὐδετιποτένιος, ια. ιον. ἐπίθ. homme de rien. *uomo da nulla.*

Οὐδετίποτες, ἐπίρ. rien de tout. *niente affatto.*

Οὐχ, ἐπίρ. non, ne pas. *no, non.*

Οὖν, ἐπίρ. τὸ λοιπόν. donc. *dunque.*

Οὐντηγάτζι, ἰδὲ Οὐδαγάτζι.

Οὐ..ετε, ἰδὲ Οὐδέποτε.

Οὐρά, ὐσ. queue. *coda.*

Οὐράνιος, ια, ιον. ἐπίθ. céleste. *celeste.*

Οὐρανίσκος, ὐσ. palais de la bouche. *palato.*

Οὐρανόθεν, ἐπίρ. du ciel. *dal cielo.*

Οὐρανὸς, ὐσ. ciel. *cielo.*

Οὐρανοφάντωρ, ἐπίθ. apparu du ciel. *apparso dal cielo.*

Οὐρδὶ, ἰδὲ Ὀρδί.

Οὐρήθρα, ὐσ. urétre. *uretra.*

Οὐρλιάζω, P'. hurler, faire des hurlemans, jeter des grands cris. *urlare, mandar fuori urli.*

Οὐρλιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui hurle. *colui ò colei che urla.*

Οὐρλιάσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a hurlé, qui a jeté des grands cris. *colui ò colei che ha urlato.*

Οὐρλίασμα, ὐσ. hurlement. *urlamento.*

Οὖρος, ὐσ. urine. *orina.*

Οὐσία, ουσ. essence, *essenza.*

Οὐσιαστικὸς, η, όν. ἐπίθ. essentiel, lle. *essenziale.* §. οὐσιαστικὸν ὄνομα. nom substantif, *nome sostantivo.*

Οὐσιαστικῶς, ἐπίρ. essentiellement, *essenzialmente.*

Οὐσιωδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-essentiel, le. *essenzialissimo, ma.*

Οὐσιώδης, ὐσ, essentiel, le. *essenziale.*

Οὐσιωδῶς, ἐπίρ. essentiellement. *essenzialmente.*

Οὔτε, ἐπίρ. ni. *nè.*

Οὐτιδανὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de rien, abject, te. vil, le. *da nulla, abbietto. ta. vile.*

Οὐτιδανότης, ὐσ. vileté. frivolité. *viltà frivolezza.*

Οὗτος, Ἀντων. celui-ci, celle-ci. *questo, questa.*

Οὕτως, ἐπίρ. ainsi, de cette manière. *così, in questa maniera.*

Ὀφαλὸς, ἰδὲ Ὀμφαλὸς.

Ὀφειλέτης, ὐσ. débiteur. *debitore.*

Ὄφελος, ὐσ. utilité. *utilità, utile.*

Ὠφέλιμος, η, ον. ἐπίθ. utile. *utile.*

Ὀφθαλμία, ουσ. ophtalmie. *oftalmia.*

Ὀφθαλμὸς, ὐσ. oeil. *occhio.*

Ὀφθαλμόπονος, ὐσ. maladie des yeux. *mal d'occhi.*

Ὀφθαλμοφανὴς, ἐπίθ. visible. *visibile.*

Ὀφθαλμοφανῶς, ἐπίρ. visiblement. *visibilmente.*

Ὀφίδι, ὐσ. serpent. *serpente.*

Ὀφιδοδάγκαμα, ὐσ. morsure de serpent. *morsicatura di serpente.*

Ὀφιδόδερμα, ὐσ. peau de serpent. *pelle di serpente.*

Ὄφις, ἰδὲ Ὀφίδι, καὶ φίδι.

Ὀφικκιάλος, ὐσ. official. *uffiziale.*

Ὀφίκκιον, ὐσ. office, charge. *officio, carica.*

Ὀφρύ-

Ο'φρύδι, ἰδὲ Φρύδι.
Ο'φῶς, ἰδὲ Ψυμένος.
Ο'χεά, ὄχεντρα, ὐσ. vipere. *vipera*.
Ο'χθη, ὄχθος, ὐσ. bord. *sponda*.
Ο'χθρός, κτλ'. ἰδὲ 'Εχθρός κτλ'.
Ο'χι, ἐπίρ. non, non pas, nenni, *no*, *non*, *oibò*. §. ὄχι ἀκόμη, pas encore, *non ancora*. §. ὄχι μόνον. non seulement. *non solamente*. §. ὄχι πλειά, non plus, *non più*.
Ο'χιά, ἰδὲ 'Οχεντρα.
Ο'χλησις, ὀχληρός, ἰδὲ Ε'νόχλησις. ἐνοχλητικός.
Ο'χλος, ὐσ. foule. *folla*.
Ο'χυ, ἐπίρ. helas. *ahi*, *oimè*.
Ο'χτικας, ἰδὲ Κτηκιό.
Ο'χυρωθεὶς, ἐισα. μετ. celui ὂ celle qui a été fortifié, ée. *colui ὂ colei ch' è stato fortificato, ta*.
Ο'χύρωμα, ὐσ. fortification. *fortificazione*.
Ο'χυρωμένος, η. ον. μετ. fortifié, ée. *fortificato, ta*.
Ο'χυρώνω, Ρ'. fortifier. *fortificare*.
Ο'χυρώνων, ουσα. μετ. celui ὂ celle qui fortifie. *colui ὂ colei che fortifica*.
Ο'χυρώσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a fortifié. *colui ὂ colei che ha fortificato*.
Ο'ψάριον, ὐσιας. poisson. *pesce*.
Ο'ψὲ, ἀντὶ χθὲς. hier. *jeri*.
Ο'ψέποτε, ἐπίρ. quand, lorsque. *quando*, *allorachè*.
Ο'ψίγονος, η, ον. ἐπίθ. posthume. *postumo*.
Ο'ψιμος, η, ον. ἐπίθ. δύσκολέβρασος. de bonne cuisson. *cocitojo*, *di facil cocitura*.
Ο'ψις, ουσ. θεωρία τινὸς πράγματος. vue, regard. *vista*. §. ὄψις τῦ προσώπυ. visage. mine. *faccia*, *viso*, *ciera*.
Ο'ψώνιον, ὐσ. mets qu'on mange avec du pain. *companatico*. §. ὀψώνιον, κέρδος. gain, *guadagno*.

Π

Παβόνι, ὐσ. paon, *pagone*, *pavone*.
Παγαινάμενος, μετ. allant. *andando*.
Παγαίνω, Ρ'. aller. *andare*. §. παγαίνω ἐμπρὸς. aller en avant, avancer. *andar avanti*, *avanzare*. §. πάγαινε νὰ ἰδῇς. va-t-en voir. *vattene a vedere*. §. παγαίνοντας. en allant. *andando*.
Παγετὸς, ὐσ. glace. *ghiaccio*.
Παγίδα, ὐσ. piège, embuche. *insidia*, *trama*.
Παγιδευθεὶς, ἐισα. μετ. celui ὂ celle qui a été guetté. *colui ὂ colei ch' è stato insidiato*.
Παγίδευμα, ὐσ. l'action de tendre des embuches. *l'insidiare*.
Παγιδευμένος, η, ον. μετ. guetté, ée. *insidiato, ta*.
Παγιδεύσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a guetté, qui a dressé des embuches. *colui ὂ colei che ha insidiato*.
Παγιδεύω, Ρ'. guetter. dresser des embuches. *insidiare*.
Παγιδεύων, ουσα. μετ. celui ὂ celle qui dresse des embuches. *colui ὂ colei che insidia*.
Παγκάκιστος, η, ον. ἐπίθ. très-mechant, diable incarné, mechant homme. *diavolo scatenato*, *incarnato*.
Πάγκαλος, ἐπίθ. très-beau. *bellissimo*.
Πάγκος, ουσ. banc pour s'asseoir. *panca*.
Παγκόσμιος, ἐπίθ. universel, le. *universale*. §. παγκόσμιος, ὐσ. l'univers. *l'universo*.
Πάγος, ὐσ. glace. *ghiaccio*, *diaccio*.
Παγόνι, ἰδὲ Παβόνι.
Παγούρι, ὐσ. ecrevisse de mer. *granchio marino*.
Πάγω, Ρ'. πηγαίνω. aller. *andare*. §. πῶς τὰ πᾶς; πῶς τὰ πᾶτε; comment vous va-t-il? comment vous portez vous? *come va? come state? come vi portate?* §. καλὰ πάγω. je me porte à merveille. *mi porto a meraviglia*, *sto molto bene*. §. πάγω ἀλλῦ. je m'en vais autre part. *men vo altrove*. §. πάγω κατ' ἐπάνω τινός. aller contre quelqu'un, se jeter sur quelqu'un. *andar contro alcuno*, *assalire*, *attaccare qualcheduno*. §. αὐτὸ τὸ φόρεμα σῦ πάγει πολλὰ καλά. cet habit là vous sied fort bien. *quell'*

quell' abito vi stà molto bene. §. πάγω ἀπὸ τὴν μεριά. aller de côté. *andar da parte*. §. πάγω πρωτήτερα. aller avant, prevenir. *andar prima, prevenire*.

Πάγωμα, ὀσ. gelée. *agghiacciamento, gelamento*.

Παγωμένος, η, ον. μετ. glacé, éç. *agghiacciato, ta. gelato, ta*.

Παγωμὸς, ὀσ. τὸ παγώνειν. gelée. *aggiacciamento*. §. παγωμὸς, τὸ πηγαίνειν. allée. *andata*.

Παγώνω, Pʹ. Ἐν. glacer. *aggiacciare*. §. παγώνω, ὀδ. se glacer, geler. *agghiacciarsi, gelare*.

Παγώνων, ὀσα. μετ. celui ὁ celle qui se glace, qui gele. *colui ò colei che s' agghiaccia*.

Παγώσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui s' est glacé. *colui ò colei che si è agghiacciato*.

Παγωσιὰ, παγωνὴ, ὀσιας. gelée. *agghiacciamento. gelo*.

Παγωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. gelé, ée. *gelato, ta*.

Παζάρωμα, ὀσ. l' action de marchander. *il trattar del prezzo, del mercato d' una cosa*.

Παζαρωμένος, η, ον. μετ. marchandé, ée. *prezzolato, ta*.

Παζαρώσας, σασα. μετ. celui ὁ celle qui a marchandé. *colui ò colei che ha prezzolato*.

Παζαρώνω, Pʹ. marchander. *prezzolare, trattar del prezzo*.

Παζαρώνων, ὀσα. μετ. celui ὁ celle qui marchande. *colui ò colei che prezzola, che tratta del prezzo d' una cosa*.

Παζάρι, ὀσ. foire. *fiera, mercato*. §. παζάρι, ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων. prix. *prezzo*.

Παζαριάτικος, η, ον. ἐπίθ. du marché. *di mercato*.

Παζαριώτης, ὀσ. celui qui vient à la foire. *mercante che viene alla fiera*.

Παζὶ, ὀσ. bette, poirée. *bieta, bietola*.

Παθαίνω, Pʹ. pâtir, souffrir. *patire, soffrire*.

Πάθημα, ὀσ. souffrance. *patimento*.

Παθητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. passif, ive. *passivo, va*.

Πάθος, ὀσ. passion. *passione*. §. πάθος, ἀῤῥωσία. maladie. *malattia*.

Παιγνίδι, ὀσ. jeu. *giuoco*.

Παιγνιδιάρης, ὀσ, joueur. *giuocatore*.

Παιγνιδιάτορας, ἐπίθ. joueur de profession. *giuocatore di professione*.

Παιγνιδιώτης, ἰδὲ Παιγνιδιάρης.

Παίγνιον, ὀσ. jeu. *giuoco*. §. παίγνιον, περιγέλαιον. risée. *beffa*. §. εἴμεθεν τὸ παίγνιον τῦ κόσμυ. nous servons de risée à tout le monde. *siamo la favola di tutti*.

Παιδαγωγία, ὀσ. instruction. *istruzione*.

Παιδαγωγικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. pédagogique. *pedagogico, ca*.

Παιδαγωγὸς, ὀσιας. pédagogue, instructeur, gouverneur. *pedagogo, instruttore, governatore*.

Παιδάκι, ὀσ. petit enfant. *fanciulletto, figlioletto, figliuolino*.

Παιδάριον, ὀσ. jeune enfant. *fanciullo*.

Παίδεμα, παιδεμένος, ἰδὲ Παίδωμα, παιδωμένος.

Παιδεραστὴς, ὀσ. sodomite. *sodomita*.

Παιδεραστία, ὀσ. sodomie. *sodomia*.

Παιδεία, ὀσιας. τιμωρία. châtiment. *castigo*. §. παιδεία, μάθησις. discipline, instruction. *disciplina, instruzione*.

Παίδωμα, ὀσ τιμώρημα. l' action de châtier. *il castigare, castigamento*. §. παίδωμα, μαθήτωμα, διδασκάλωμα, instruction. *instruzione*.

Παιδωμένος, η, ον. μετ. τιμωρημένος, châtié, ée. puni, ie. *castigato, ta. punito, ta*. §. παιδωμένος, μαθημένος, διδαγμένος. discipliné, ée. instruit, te. *disciplinato, ta. instruito, ta*.

Παιδώσας, σασα. μετ. τιμωρήσας. celui ὁ celle qui a châtié, qui a puni. *colui ò colei che ha castigato, che ha punito*. §. παιδώσας, μαθητώσας, διδάξας. qui a discipliné, qui a instruit. *che ha disciplinato, che ha istruito*.

Παιδωτήριον, ὀσιας. τόπος παιδείας. lieu de punition. *luogo di castigo*. §. παιδωτήριον, τόπος ὅπυ παιδώνονται, ἡ μαθή-

δάτων οἱ νέοι: collège: *collegio*. §. παιδευτήριον, βάσανα: châtimens: *castighi*.

Παίδευσις, παίδεψις, ὑσ. τιμωρία: punition, châtiment: *castigo*, *punizione*. §. παίδευσις, μαθήτευσις, discipline, instruction: *disciplina*, *instruzione*, *ammaestramento*.

Παιδεύω, Pʹ. τιμωρῶ. châtier, punir. *castigare*, *punire*. §. παιδεύω, διδάσκω, μαθητεύω. instruire. *istruire*, *ammaestrare*.

Παιδεύων, ὑσα. μετ. τιμωρῶν. celui ἤ celle qui punit, qui châtie. *colui ἤ colei che punisce*, *che castiga*. § παιδεύων, διδάσκων: celui ἤ celle qui instruit. *colui ἤ colei che instruisce*, *che ammaestra*.

Παιδί, ὑσ. fils, garçon. *figliuolo*. §. παιδί, παιδάκι. enfant. *fanciullo*. §. ἕνα κοπάδι παιδιά. quantité d'enfans. *fanciullaja*.

Παιδιακά, παιδιακήσια, ἐπίρ. puérilement. *puerilmente*, *fanciullescamente*.

Παιδιακήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. puéril, le. *puerile*, *fanciullesco*, *ca*.

Παιδιακός, παιδικός, ἡ, όν. ἐπίθ. puéril, le. *puerile*, *fanciullesco*. §. παιδιακὴ ἡλικία. enfance. *fanciullezza*. §. παιδιακὰ καμώματα. actions d'enfants. *fanciullaggini*, *puerilità*.

Παιδιόθεν, ἐπίρ. de la plus tendre jeunesse: *dalla più tenera età*.

Παιδίσκη, ὑσιας. pucelle: *donzella*, *fanciulla*. §. παιδίσκη, δούλη, δουλεύτρα. servante, suivante. *serva*.

Παιδογονήσας, σασα: μετ. celui ἤ celle qui a engendré. *colui ἤ colei che ha generato*.

Παιδογονία, οὐσ. lignée, géniture. *figliuolanza*.

Παιδογονῶ, Pʹ. engendrer: *generare*.

Παιδογονῶν, ῶσα. μετ. qui engendre. *che genera*.

Παιδοκτονία, ὑσ. infanticide. *infanticidio*.

Παιδοκτόνος, οὐσ. infanticide. *infanticida*.

Παιδομάζωμα, οὐσ. marmaille, troupe d'enfants. *marmaglia*, *ragunanza di fanciulli*, *ragazzaglia*.

Παιδομανής, ἐπίθ. pédéraste, sodomite. *sodomita*.

Παιδομανία, οὐσ. pédérastie. sodomie. *sodomia*.

Παιδοποιία, οὐσ. l'action d'engendrer. *il generare*, *il far figliuoli*.

Παιδοποιῶ, Pʹ. engendrer. *generare*, *far figliuoli*.

Παιδοποῦλα, οὐσ. jeune demoiselle, *donzelletta*, *fanciulletta*.

Παιδόπουλον, οὐσ. damoiseau. *donzello*, *fanciullino*.

Παιδοτροφεῖον, οὐσ. collége. *collegio*, *seminario*.

Παιδοτροφία, ὑσιας. nourriture, ἤ l'action d'élever des enfans. *educazione di fanciulli*.

Παιδοτρόφος, ὑσ. gouverneur, celui qui éleve les enfants. *governatore*, *instruttore*, *edutatore di ragazzi*.

Παιδοῦλα, ὑσιας. pucelle. *donzella*, *fanciulla*.

Παιδοφθορία, ὑσ. corruption des enfants. *corruzione di ragazzi*.

Παιδοφθόρος, ὑσ. corrupteur des enfants, de la jeunesse. *corruttore dei ragazzi*, *della gioventù*.

Παιδοφονεύω, Pʹ. tuer des enfants. *uccidere i ragazzi*.

Παίζω, Pʹ. jouer. *giuocare*. §. παίζω, μεταπαίζομαι, κάμνω χορατάν. badiner, folatrer. *scherzare*. §. παίζω δουλειαῖς. jouer un tour. *farla ad uno*.

Παίζων, ὑσα. μετ. celui ἤ celle qui joue. *colui ἤ colei che giuoca*.

Παίκτης, ὑσ. ὁ περιπαίζων. railleur. moqueur. *derisore*.

Παινῶ, ἰδὲ Ἐπαινῶ.

Παίξας, ξασα, μετ. celui ἤ celle qui a joué. *colui ἤ colei che ha giuocato*.

Παίξιμον, ὑσ. l'action de jouer, jeu, *il giuocare*, *giuoco*. §. παίξιμον, περίπαιγμα. raillerie, moquerie. *burla*, *derisione*.

Παῖς, ὑσ. enfant. *ragazzo*.

Πάκτος, οὐσ. ferme. *appalto*.

Πάκτωμα, ὑσ. l'action de donner à ferme. *l'appaltare*.

Πακτωμένος, η, ον. μετ. loué, ée. *appaltato, ta.*

Πακτώνω, P'. louer, donner à ferme. *appaltare.*

Πακτώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui donne à ferme. *colui ἢ colei che dà in appalto.*

Πακτώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a donné à ferme. *colui ἢ colei che ha dato in appalto, che ha appaltato.*

Πακτωτής, ὁυ. celui qui donne à ferme. *colui che dà in appalto, che appalta.*

Παλαβωθείς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu fou, sot. *colui ἢ colei che si è impazzato.*

Παλαβά, ἐπίρ. sottement. follement. *pazzamente, scioccamente.*

Παλαβός, ἡ, όν. ἐπίθ. fou, folle, sot, te. *sciocco, ca. stolido, da. pazzo, za.*

Παλάβωμα, ουτ. l'action de devenir fou. *il diventar pazzo, l'impazzare.*

Παλαβωμένος, η, ον. μετ. devenu fou. folle, sot, te. *impazzato, ta.*

Παλαβώνω, P'. κάμνω τινὰ νὰ παλαβωθῇ. faire devenir fou, sot. *far impazzare, far diventar pazzo, sciocco.* §. παλαβώνομαι. devenir fou. sot. *divenir pazzo, sciocco.*

Παλαβώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fait devenir fou, sot. *colui ἢ colei che fa divenir pazzo, sciocco.*

Παλαβώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait devenir fou, sot. *colui ἢ colei che ha fatto diventar pazzo, sciocco.*

Παλαβωσύνη, παλαβότης, ὁυ. folie, sottise. *pazzia, scioccheʒʒa.*

Πάλαι, ἐπίρ. μίαν φοράν. adis. *una volta, un tempo.* §. πάλαι, παλαιόθεν. anciennement. *anticamente.* §. πάλαι, πάλιν. encore, de rechef. *ancora, di nuovo.*

Παλαιά, ἐπίρ. anciennement. *anticamente.*

Παλαίβω, ἰδὲ Παλεύω.

Πάλαιμα, ὁυ. l'action de lutter. *il lottare.*

Παλαιόθεν, ἐπίρ. anciennement. *anticamente.*

Παλαιόκαστρον, ὁυ. vieux chateau, vieille, ancienne forteresse. *vecchio castello, forteʒʒa vecchia, antica.*

Παλαιόπανον, παλαιόρουχον. ὁυ. vieilles hardes. *bagaglie, masseriʒie vecchie.*

Παλαιός, ά, όν. ἐπίθ. ancien, ne. *antico, ca.* §. παλαιός, γέρων. vieux. lle. *vecchio, ia.*

Παλαιόπαππος, η, ον. ἐπίθ. très-ancien, nne. *antichissimo, ma.*

Παλαιότειχος, ὁυ. vieux mur, vieille muraille. *muro vecchio, muraglia vecchia.*

Παλαιότερος, ρα, ον. ἐπίθ. plus ancien, ne. *più antico, ca.*

Παλαιοφόρεμα, ὁυ. habit vieux. *abito vecchio.*

Παλαιστής, ὁσιας. lutteur. celui qui lutte. *lottatore.*

Παλαίστρα, ὁυ. lutte, lice. *lotta, luogo della lotta.*

Παλαιωθείς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu vieux, qui a vielli. *colui ἢ colei che si è invecchiato.*

Παλαίωμα, ουτ. l'action de vieillir, de devenir vieux. *l'invecchiare, il diventar vecchio.*

Παλαιωμένος, η, ον. μετ. vieilli, ie. *invecchiato, ta.*

Παλαιώνω, P'. vieillir. devenir vieux. ancien. *invecchiare, diventar vecchio, antico.*

Παλαμάρι, ὁσιας. cable. *gomina.*

Παλαμίδα, ουσιας. alose. *cheppia, laccia.*

Παλάτι, παλάτιον, ουτ. palais. *palaʒʒo.*

Πάλευμα, ὁυ. l'action de lutter. *lotta.*

Παλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a lutté. *colui ἢ colei che ha lottato.*

Παλεύω, P'. lutter. *lottare.*

Παλεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui lutte. *colui ἢ colei che lotta.*

Παλευτής, ουτ. celui qui lutte. *lottatore.*

Πάλι, ἐπίρ. de rechef, encore. *ancora, di nuovo.*

Παλιγγενεσία, ὁυ. palingénésie. *palingenesia.*

Παλικαράκι, ουτ. jeune damoiseau. *donʒelletto.*

Παλικάρι, ὁυ. damoiseau. *donʒello.* §. παλικάρι. ἀνδρεῖος. brave, fort, ro-

robuste. *bravo, forte, robusto.*

Παλικαρία, ούσ. valeur. bravoure, courage. *bravura, valore, coraggio.*

Παλικαριάτικα, παλικαρίσια, επίρ. vaillamment, avec bravoure. *valorosamente, prodemente, con bravura.*

Παλικαριάτικος, παλικαρίσιος, επίθ. vaillant, te. *prode, valoroso, sa.*

Πάλιν, επίρ. encore. de rechef. *di nuovo, ancora.*

Παλινδρομία, ούσ. rétrogradation. *retrogradazione.*

Παλινωδία, ούσ. palinodie. *palinodia.*

Παλιόπανον, παλιόρουχον, ούσιας. vieux chiffons, vieilles hardes. *masserizie vecchie, masserizaccie.*

Παλιώρα, ούσ. vielles hardes. *masserizie vecchie.*

Παλίρροια, ούσ. flux et reflux. *flusso e riflusso.*

Παλλακίδα, παλλακίς, ούσ. concubine. *concubina, donna di partito.*

Παλουκάκι, ούσ. petit pieu. *piccolo palo.*

Παλούκι, ούσ. pieu, échalas. *palo.*

Παλουκωθείς, είσα. μετ. celui ou celle qui a été empalé. *colui o colei ch' è stato impalato.*

Παλούκωμα, ούσ. empalement, l'action d'empaler. *impalazione, l'impalare.*

Παλουκωμένος, η, ον. μετ. empalé, ée. *impalato, ta.*

Παλουκώνω, Ρ'. empaler. *impalare.*

Παλουκώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui empale. *colui o colei che impala.*

Παλουκώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a empalé. *colui o colei che ha impalato.*

Παλουκωτής, ούσ. celui qui empale. *colui che impala.*

Παλουκωτός, η, όν. επίθ. όπου έχει σχήμα παλουκιού. qui a la forme d'un pieu. *che ha la forma d'un palo.* §. παλουκωτός, άξιος διά παλούκι. digne d'être empalé. *degno d'essere impalato.*

Παμμακάριστος, η, ον. επίθ. très-bien-heureux, euse. *beatissimo, ma.*

Παμμεγέθης, επίθ. excessivement grand. *eccessivamente grande.*

Παμμέγιστος, η, ον. επίθ. le plus grand de tous. *il più grande di tutti.*

Παμμίαρος, η, ον. επίθ. très-impur, re. *impurissimo, ma.*

Παμπάλαιος, η, ον. επίθ. très-vieux, lle. très-ancien, ne. *vecchissimo, ma. antichissimo, ma.*

Παμπόνηρος, η, ον. επίθ. très-mechant, te. *cattivissimo, ma.*

Πάμπλουτος, η, ον. επίθ. très-riche, extremement riche. *ricchissimo, ma. estremamente ricco.*

Παμφάγος, επίθ. qui mange, qui dévore tout. *che mangia, che divora tutto.*

Πάν, ούσ. le tout. *il tutto.*

Πανάγαθος, η, ον. επίθ. le plus bon de tous. *il più buono di tutti.*

Παναγία, ούσ. nôtre Dame. *la Madonna.*

Πανάγιος, ια, ιον. επίθ. le plus saint de tous. *il più santo di tutti.*

Παναγιότης, ούσ. sainteté. *santità.*

Παναγιώτατος, η, ον. επίθ. très-saint, te. *santissimo, ma.*

Πανάδα, ούσ. panade. *panata.*

Πανάθλιος, ία, ιον. επίθ. très-misérable. *miserabilissimo, ma.*

Πανάκεια, ούσ. panacée. *panacea.*

Πανάκι, petit morceau de toile. *pezzetto di tela.*

Πανάμωμος, η, ον. επίθ. très-immaculé, ée. *immacolatissimo. ma.*

Πανοίδιμος, η, ον. επίθ. très-digne de mémoire. *degnissimo, ma. di memoria, sempre memorabilissimo.*

Πανάρεστος, η, ον. επίθ. le plus agréable de tous. *il più grato di tutti.*

Πανάρετος, η, ον. επίθ. très-vertueux, euse. *virtuosissimo, ma.*

Πανάχραντος, επίθ. très-immaculé. *immaculatissimo, ma.*

Πανδοχείον, ούσ. auberge. *locanda, osteria.*

Πανδοχεύς, ούσ. aubergiste. hôte, *oste.*

Πανδρευθείς, είσα. μετ. celui ou celle qui a été marié. *colui o colei ch'è stato maritato.*

Πανό-

Παιδρεύμα, ὑσ. l' action de marier, ϗ de se marier. *il maritare, ϗ maritarsi.*

Παιδρευμένος, η, ον. μετ. marié, ée. *maritato. ta.*

Παιδρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a marié quelqu'un. *colui ἢ colei che ha maritato qualcheduno.*

Παιδρεύω, Pʹ. marier. *maritare.* §. παιδρεύομαι. se marier. *maritarsi.*

Παιδρεύων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui marie. *colui ἢ colei che marita.*

Παιδρεία, ὑσ. mariage. *matrimonio.*

Πανένδοξος, η, ον. ἐπίθ. le plus glorieux de tous. *il più glorioso di tutti.*

Πανέρι, ὑσ. panier. *cesta, paniere.*

Πανευδαίμων, ἐπίθ. le plus heureux de tous. *il più felice di tutti.*

Πανεύφημος, η, ον. ἐπίθ. le plus célèbre de tous. *il più celebre di tutti.*

Πανηγυρίζω, Pʹ. celébrer, fêter. *festeggiare, celebrare.*

Πανηγυρίζων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui célébre. qui fête. *colui ἢ colei che celebra, che festeggia.*

Πανηγυρικός, ὴ, όν. ἐπίθ. digne d'être célébré. *celebrevole, ch' è da celebrarsi.* §. πανηγυρικός. panégyrique. *panegirico.*

Πανήγυρις, ύσιας. ἑορτή. fête. *festa* §. πανήγυρις, παζάρι. foire, marché. *fiera, mercato.*

Πανηγυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a celébré. qui a fêté. *colui ἢ colei che ha celebrato, che ha festeggiato.*

Πανηγύρισμα, ὑσ. célébration. *celebrazione.*

Πανηγυριστής, ἐπίθ. celui qui célébre, qui fête. *colui che celebra, che festeggia.*

Πάνθιον, ὑσιας. panthée. *paneo.*

Πανθήρα, ὑσ. panthère. *pantera.*

Πανί, ὑσ. toile. *tela.* §. πανὶ τῦ καραβιῦ. voile. *vela.* §. πανιά, χωλόπανα. langes. *pannicelli, pannilini.*

Πανίερος, η, ον. ἐπίθ. très-sacré, ée. *sacratissimo, ma.*

Πανιερώτατος, τίτλος διδόμενος τοῖς Ἐπισκόποις. Οἱ Γάλλοι, ϗ οἱ ἄλλοι μεταχηρίζονται τό. Monseigneur. *monsignore.*

Πανικά, ἐπίθ. du linge. *biancheria.*

Πανίσινος, η, ον. ἐπίθ. de toile, *di tela.*

Παννυχίς, ύσιας. veillée. *vegghiata.*

Πανόλβιος, ια, ιον. ἐπίθ. très heureux, euse. *felicissimo, ma.*

Πανοπλία, ὑσιας. armure entière. *armadura intiera.*

Πανύκλα, ὑσ. peste, *peste.* §. ἦναι μία πανύκλα, ἤτοι πολλά ἐνοχλητικός. vous êtes très-importun. *siete molto importuno.*

Πανυκλιάζω, Pʹ. être attaqué de la peste, être empesté. *essere attaccato dalla peste, essere appestato.*

Πανυκλιάρης, πανυκλιάρισσες, ἐπίθ. qui a la peste. *che ha la peste.*

Πανυκλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui vient d'être attaqué de la peste. *colui ἢ colei ch' è stato attaccato dalla peste.*

Πανύκλιασμα, ὑσ. l'action d'être attaqué de la peste. *l' essere attaccato dalla peste.*

Πανουκλιασμένος, η, ον. μετ. empesté, ée. *appestato, ta.*

Πανύργευμα, ὑσ. machination. *macchinazione.*

Πανυργεύομαι, Pʹ. machiner. *macchinare.*

Πανυργία, ὑσ. finesse, astuce. *astuzia, sagacità, scaltrimento.*

Πανοῦργος, ἐπίθ. adroit, te. rusé, ée. malicieux, euse. *astuto, ta. scaltro, ra. furbo, ba.*

Πανυργότατος, η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. très-rusé, ée. *astutissimo, ma. scaltrissimo, ma.* §. ἦναι πανυργότατος διὰ τὸν διάβολον. il est très-fin. très-rusé. *ha il diavol in testa, sa dove il diavolo tiene la coda.*

Πανσέληνος, ὑσιας. pleine lune. *plenilunio.*

Πάνσοφος, η, ον. ἐπίθ. très-savant, te. *sapientissimo, ma.*

Πάντα, ἐπίρ. toujours. *sempre.* §. κατὰ πάντα. en tout. *in tutto.*

Παν-

Παντάπασι, ἐπίρ. entierement. *intieramente*.

Πανταχόθεν. ἐπίρ. de tout côté. *da ogni parte*.

Πανταχοῦ, ἐπίρ. par tout. *da per tutto*.

Παντελῶς, ἐπίρ. ὁλοκλήρως. entièrement, en tout et par tout. *intieramente, in tutto e per tutto*. §. παντελῶς. ὁλοτελα. rien de tout. *niente affatto*.

Παντεπόπτης, ἐπίθ. celui qui voit par tout. *colui che vede da per tutto*.

Παντέχω, P'. attendre. être en attente. *attendere, stare in aspettativa*.

Παντέχων, ουσα. μετ. celui ou celle qui est en attente. *colui o colei che sta in aspettativa*.

Παντιέρα, ὑσ. enseigne. *bandiera*.

Παντοδυναμία, ουσ. toute puissance. *onnipotenza*.

Παντοδύναμος, η, ον. ἐπίθ. tout puissant, te. *onnipotente*.

Παντοδαπής, ἐπίθ. de toute sorte. *d' ogni sorta*.

Πάντοθεν, ἐπίρ. de tout côté. *d' ogni parte*.

Παντοκράτωρ, ἐπίθ. qui commande tout, qui a tout sous sa puissance. *che comanda tutto, che tiene tutto sotto la sua potenza*.

Πάντοτε, παντοτεινά, ἐπίρ toujours. *sempre*.

Παντοτεινός, ή, όν. ἐπίθ. perpetuel, lle. *perpetuo, ua*.

Παντοῦ, ἐπίρ. par tout. *da per tutto*.

Παντοχή, ὑσ. attente, expectative. *aspettazione*.

Παντρεύω, κτλ. ἰδὲ Πανδρεύω, κτλ.

Παξιμαδάκι, ὑσ. petit biscuit. *biscottino*.

Παξιμάδι, ὑδ. biscuit. *biscotto*.

Παξιμαδιάζω, P'. devenir biscuit. *farsi come biscotto*.

Πάπα, ὑσ. χυρχύτι. panade. *panata*.

Παπά, ουσ. φωνὴ τῶν νηπίων, papa, père. *papà, padre*.

Παπαγάλλος, ὑσ. perroquet. *pappagallo*.

Παπαδάκι, ὑσ. jeune prêtre, prêtre ignorant. *pretazzuolo*.

Παπάδευμα, ὑσ. l'action de consacrer prêtre. *il consacrare uno prete*.

Παπαδευμένος, μετ. consacré prêtre. *consacrato prete*.

Παπαδεύω, P'. consacrer prêtre. *consacrare prete*. παπαδεύω, γίνομαι παπᾶς. se faire prêtre. *farsi prete*.

Παπαδιά, ὑσ. femme d'un prêtre. *moglie d' un prete*.

Παπαδοπούλα, ὑσιας. fille d'un prêtte. *figlia d' un prete*.

Παπαδόπουλον, ὑσιας. fils d'un prêtre. *figlio d' un prete*.

Παπαρούνα, ὑσιας. pavot. *papavero*.

Παπᾶς, ὑσ. prêtre. *prete*.

Πάπας, ὑσ. Pape. *Papa*.

Πάπλωμα, ὑσ. couverture de lit. *coperta di letto*.

Παπλωματάκι, ὑσ. petite couverture de lit. *piccola coperta di letto*.

Παπλωματᾶς, ουσ. celui qui fait de couvertures de lit. *colui che fa coperte da letto*.

Παπουτζάκι, ὑσ. petit soulier. *piccola scarpa*.

Παπουτζᾶς, παπουτζῆς, ὑσ. cordonnier. *calzolajo*.

Παπουτζώνω, P'. chausser. *calzare*.

Πάππια, ὑσ. canard. *anitra*.

Πάππος, ὑσ. ayeul. *avolo*. §. πάππος, γέρων. vieillard. *vecchio*.

Παρά, πρόθ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δηλοῖ τὸ πλέον, ὡς παρὰ μέσα. plus dédans. *più in dentro*. §. παρὰ κεῖ. plus là, *più là*. §. παρὰ πάνω. plus haut. *più alto*. §. παρὰ πάνω, περισσότερον, sur plus. *soprappiù*. §. δὲν ἔχω παρὰ ἕνα. je n'ai qu'un. *non ho più d' uno, non ho che uno solo*. §. παρὰ νά, au lieu de... *invece di...* §. κάλλιον νὰ πηγαίνῃς, παρὰ νὰ μένῃς. il vaut mieux aller que rester. *vale meglio andare che restare*. §. παρὰ ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα. contre toute esperance. *contro ogni speranza*. §. παρὰ, ὀλιγώτερον. moins. *meno*. ὡς παρὰ δύο. moins deux. *meno due*. §. παρὰ πολλά. beaucoup. *molto*. §. παρὰ φύσιν. contre nature. *contro natura*. §. παρὰ φύσιν, μεταφ. ὑπερβολικῶς.

κῶς. excessivement. hors de mesure. *eccessitamente, fuor di modo.* §. παρ᾽ ἀξίαν. sans l'avoir merité. *immeritamente.*

Παραβάζω, P'. mettre beaucoup. *mettere troppo.*

Παραβαίνω, P'. transgresser, violer une loi, contrevenir à quelque ordre, enfreindre une loi. *trasgredire, violare una legge, contravvenire, disubbidire ad una legge.*

Παραβαίνων, ουσα. μετ. celui ň celle qui viole, qui enfreind une loi. *colui ň colei che viola, che trasgredisce una legge.*

Παραβαλμένος, η, ον. μετ. comparé, ée. *paragonato, ta.*

Παραβάλλω, P'. comparer. *comparare, paragonare.*

Παραβάλλων, ουσα. μετ. celui ň celle qui compare. *colui ň colei che paragona.*

Παραβαλὼν, οῦσα. μετ. celui ň celle qui a comparé. *colui ň colei che ha paragonato.*

Παραβαραίνω, παραβαραίνων, ἴδε Παραβαρύνω, παραβαρύνων.

Παραβαρύνας, νασα. μετ. celui ň celle qui a surchargé. *colui ň colei che ha sopraccaricato.*

Παραβαρύνω, P'. surcharger. *sopraccaricare, sopraggravare.*

Παραβαρύνων, ουσα. μετ. celui ň celle qui a surchargé. *colui ň colei che ha sopraggravato.*

Παραβαρὺς, επίθ. trop pesant, te. *troppo pesante.*

Παραβὰς, βᾶσα. μετ. celui ň celle qui a violé une loi. *colui ň colei che ha trasgredito una legge etc.*

Παράβασις, ἡ. transgression, violation. contravention. *trasgressione, contravvenzione, violazione.*

Παραβάτης, ὁ. transgresseur. violateur. *trasgressore, contravventore.*

Παραβγάζω, P'. ôter, lever trop. *levare, cavare troppo.*

Παραβιάζω, P'. contraindre beaucoup. *sforzare molto.* §. παραβιάζομαι, σπχώνω, κάμνω γλίγωρα. s'empresser beaucoup. *affrettarsi molto.*

Παραβιάζων, ουσα. μετ. celui ň celle qui contraind beaucoup. *colui ň colei che sforza molto.*

Παραβιάσας, σασα. μετ. celui ň celle qui a beaucoup contraint. *colui ň colei che ha molto sforzato.*

Παραβίασμα, τό. l'action de contraindre beaucoup. *lo sforzare molto.*

Παραβιασμένος, η, ον. μετ. contraint, te. beaucoup. *sforzato, ta. molto.*

Παραβλέπω, P'. βλέπω ἄλλα ἀντ᾽ ἄλλα. voir de travers, voir une chose pour une autre. *travedere.* §. παραβλέπω. fermer l'oeil, ne pas regarder de trop près. *chiudere un occhio, non guardar troppo nel sottile.*

Παραβλέψιμον, τό. l'action de voir de travers. *il travedere.* §. παραβλέψιμον, τὸ παραβλέπειν, τὸ νὰ προσποιῆται τινὰς πῶς δὲν βλέπει. l'action de fermer l'oeil, de feindre de ne pas voir. *il far finta di non vedere.*

Παραβολὴ, ἡ. parabole. *parabola.*

Παραβολικὸς, ή, όν. ἐπίθ. parabolique. *parabolico, ca.*

Παραβολικῶς, ἐπίρ. paraboliquement. *parabolicamente.*

Παραβράζω, P'. Ἐν. κ᾽ οὐδ. cuire, bouillir beaucoup. *cuocere, bollire molto.*

Παραβράζων, ουσα. μετ. celui ň celle qui bouillit beaucoup. *colui ň colei che bolle molto.*

Παραβράσας, σασα. μετ. celui ň celle qui a bouilli trop. *colui ň colei che ha troppo bollito.*

Παράβρασμα, τό. l'action de bouillir trop. *il bollir troppo.*

Παραβρασμένος, η, ον. μετ. bouilli, ie. trop. *bollito, ta. troppo.*

Παραβρεγμένος, η, ον. μετ. trop mouillé, ée. *troppo bagnato, ta.*

Παραβρέξας, ξασα. μετ. celui ň celle qui a trop mouillé. *colui ň colei che ha troppo bagnato.*

Παραβρέξιμον, τό. l'action de mouiller trop. *il bagnar troppo.*

Παραβρέχω, P'. mouiller trop. *bagnar troppo.*

Παραβρέχων, ουσα. μετ. ce-

celui ὴ celle qui mouille trop. *colui ò colei che bagna troppo.*

Παραγαπημένος, η, ον. μετ. trop aimé, ée. *troppo amato, ta.*

Παραγαπήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a trop aimé. *colui ò colei che ha troppo amato.*

Παραγαπῶ, P'. aimer trop. *amar troppo.*

Παραγαπῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui aime trop. *colui ò colei che ama troppo.*

Παραγγελία, ἡσ. νυθέτησις. admonition. avis, conseil. *ammonizione, consiglio.* §. παραγγελία, προσταγὴ, ἐντολή. ordre, précepte, commandement. *ordine, precetto, comandamento.* §. παραγγελιά. recommandation. *raccomandazione.*

Παραγγείλας, λασα. μετ. celui ὴ celle qui a ordonné. *colui ò colei che ha ordinato.* §. παραγγείλας, νυθετήσας. celui ὴ celle qui a admoneté, qui a conseillé. *colui ò colei che ha consigliato, che ha ammonito.*

Παράγγελμα, ἴδε Παραγγελία.

Παραγγελμένος, η, ον. μετ. ordonné, ée. commandé, ée. *ordinato, ta. comandato, ta.*

Παραγγέλω, P'. νυθετῶ, admoneter, conseiller. *ammonire, consigliare.* §. παραγγέλλω, προστάζω, ordonner, donner ordre. *ordinare, dar ordine.*

Παραγεμίζω, P'. remplir trop. *empire troppo.* §. παραγεμίζω τὰ φαγητά. farcir. *infarcire.*

Παραγεμίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui remplit trop. *colui ò colei che empisce troppo.*

Παραγεμίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a trop rempli. *colui ò colei che ha troppo riempiuto.*

Παραγέμισμα, ἡσ. l'action de trop remplir. *l'empire troppo.* §. παραγέμισμα τῶν φαγητῶν. l'action de farcir. *l'infarcire.*

Παραγεμισμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. trop. *riempiuto, ta. troppo.* §. παραγεμισμένον φαγί. farci, ie. *infarcito, ta.*

Παραγέρνω, P'. incliner. pencher trop. *inclinare troppo.*

Παραγόμενος, η, ον. μετ. dérivé, ée. *derivato, ta.*

Παράγραμμα, ἡσιας. écrit falsifié. *scritto falsificato.*

Παράγραφον, ἡσ. paragraphe. *paragrafo.*

Παράγω, P'. faire dériver. *far derivare.* §. παράγομαι. dériver. proceder. *derivare.*

Παραγωγή, ἡσ. dérivation. *derivazione.*

Παραγωγικός, ή, όν. ἐπίθ. dérivatif, ive. *derivativo, va.*

Παράγωγος, ἐπίθ. dérivé, ée. *derivato, ta.* §. τὰ παράγωγα. les dérivés. *i derivati.*

Παραδαρμένος, η, ον. μετ. trop frappé, ée. *troppo bastonato, ta.*

Παραδαρμός, ὁσ. l'action de trop frapper. *il troppo battere.* §. παραδαρμός. μεταφ. inquietudes, tourments. *tormenti. inquietudini.*

Παράδειγμα, ἡσ. exemple. *esempio.* §. καλὸν παράδειγμα, édification, bon exemple. *edificazione, esemplarità.* §. διὰ παραδειγμάτων. au moyen des exemples, en se servant d'exemples, *esemplarmente, esemplificatamente.*

Παραδειγματίζω, P'. δίδω καλὸν παράδειγμα. édifier, donner bon exemple. *edificare, dar buon esempio.* §. παραδειγματίζω, μεταχειρίζομαι παραδείγματα. ἐξηγῶ μὲ παραδείγματα. se servir d'exemples. *servirsi d'esempj, esemplificare.*

Παραδειγματικός, ή, όν. ἐπίθ. édifiant, te. *esemplare, edificante.* §. παραδειγματικός, ὁ ἐκ παραδείγματος. tiré des exemples. *esemplativo.*

Παραδειγματικῶς, ἐπίρ. μὲ καλὸν παράδειγμα. exemplairement. d'une manière exemplaire. *esemplarmente, con esemplarità.* §. παραδειγματικῶς, διὰ παραδειγμάτων. au moyen des exemples, en se servant d'exemples. *esemplarmente, per via di esempi.*

Παραδειγμάτισμα, ἡσιας. l'action d'illustrer par des

des exemples. *esemplificazione.*

Παράδεισος, ουσ. paradis. *paradiso.*

Παραδέρνω. P'. δέρνω πολύ. battre. frapper trop. *battere, bastonare troppo.* §. παραδέρνω, μετ. être tourmenté, être inquiet, ne savoir pas quoi faire. *essere tormentato, essere inquieto, non saper che fare.*

Παραδίδω, P'. δίδω, ἐγχειρίζω. livrer, donner. *consegnare, dare.* §. παραδίδω, προδίδω. trahir. *tradire.* §. παραδίδω, συστήνω τινά. recommander. *raccomandare.* §. παραδίδομαι, μετ. s'adonner. *darsi.* §. παραδίδω, διδάσκω, μαθητεύω. enseigner. *insegnare.*

Παραδίδων, κσα. μετ. celui ἢ celle qui livre, qui donne. *colui ἢ colei che dà, che consegna.* §. παραδίδων, προδίδων. celui ἢ celle qui trahit. *colui ἢ colei che tradisce.*

Παράδομα, ὐσ. ἰδὲ Παράδοσις.

Παραδομένος, η, ον. μετ. ἐγχειρισμένος. donné, ée. livré, ée. *dato, ta. consegnato, ta.* §. παραδομένος, προδομένος. trahi, ie. *tradito, ta.* §. παραδομένος, ὅλος δοσμένος. adonné, ée. *dato, ta.* §. εἶναι ὅλος παραδομένος εἰς τὸ κακόν. il est tout adonné à mal faire. *è tutto dato al mal fare.*

Παράδοξος, η, ον. ἐπίθ. merveilleux, euse. *maraviglioso, sa.*

Παραδόξως, ἐπίρ. merveilleusement. *maravigliosamente.*

Παραδόσας, ἰδὲ Παραδούς.

Παράδοσις, ὐσ. livraison, l'action de livrer, de donner. *consegnazione.* §. παράδοσις, διδασκάλεμα. enseignement. *insegnamento.* §. παράδοσις, προδοσία. l'action de trahir. *tradimento.* §. παράδοσις. tradition. *tradizione.*

Παραδοτής, ὐσ. celui qui livre, qui donne. *colui che consegna, che dà.*

Παραδούς, ῦσα. μετ. ἐγχειρίσας, μετ. celui ἢ celle qui a livré, qui a donné. *colui ἢ colei che ha dato, che ha consegnato.* §. παραδούς, παραδόσας. celui ἢ celle qui a trahi. *colui ἢ colei che ha tradito.*

Παραεἶμαι, P'. être trop. *essere troppo.* §. δὲν παραεἶναι. il n'est pas trop, καὶ il n'est pas assez. *non è troppo, non è assai.*

Παραέρχομαι, P'. ἔρχομαι συχνά. venir souvent. *venir sovente.* §. παραέρχομαι, ἀργὰ ἔρχομαι. venir trop tard. *venir troppo tardi.*

Παραέχω, P'. avoir trop. *aver troppo.* §. δὲν παραέχω, n'avoir pas trop, n'avoir pas beaucoup. *non aver troppo, non aver molto.*

Παραζήτημα, ὐσ. demande excessive. *dimanda esorbitante.*

Παραζητήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait de demandes excessives. *colui ἢ colei che ha fatto domande esorbitanti.*

Παραζητῶ, P'. demander beaucoup, faire de demandes excessives. *dimandare molto, fare dimande esorbitanti.*

Παραζητῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui fait de demandes excessives. *colui ἢ colei che fa dimande eccessive.*

Παραθαλάσσιον, ὐσ. bord, côte de mer. *spiaggia di mare.*

Παραθαλάσσιος, ία, ιον. ἐπίθ. maritime. *marittimo, ma. marino.*

Παραθαρρύνω, P'. encourager. *incoraggiare.*

Παραθεμένος, η, ον. μετ. mis, se. près. *messo, sa. vicino, accosto.*

Παραθέτω, P'. mettre près. *mettere vicino.*

Παραθήκη, ὐσ. dépôt. *deposito.*

Παραθυράκι, ὐσ. petite fénêtre. *piccola finestra.*

Παραθύρι, παράθυρον, ὐσ. fénêtre. *finestra.*

Παραθυρόφυλλα, ὠσιασ. les battans d'une fénêtre. *i battenti d'una finestra.*

Παραινέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a exhorté. *colui ἢ colei che ha esortato.*

Παραίνεσις, ὐσ. exhortation. *esortazione.*

Παραινετής, ὐσ. celui qui exhorte. *colui che esorta, esortatore.*

Πα-

Παραινετικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. exhortatif, ive. esortativo, va.

Παραινῶ, Pʹ. exhorter. esortare.

Παραινῶν, ᾶσα. μετ. exhortant, te. esortante.

Παραιτηθεὶς, ᾶσα. μετ. Εν. ὅστις ἔκαμε παραίτησιν, ἀφῆσε. celui ἢ celle qui a abandonné. qui a desisté. *colui ἢ colei che ha abbandonato, che ha desistito.* §. παραιτηθεὶς, ἀφημένος. celui ἢ celle qui a été abandonné. *colui ἢ colei ch' è stato abbandonato.* §. παραιτηθεὶς, ἀφημένος ἔξω. celui ἢ celle qui a été omis. *colui ἢ colei ch' è stato ommesso.*

Παραίτημα, ὑσιας, ἄφημα. abandonnement. *abbandono.* §. παραίτημα, παραίτησις. renonce. *rinunzia.*

Παραιτημένος, η, ον. μετ. ἀφημένος, laissé, ée. abandonné, ée. *abbandonato, ta. derelitto, ta.* §. παραιτημένος. omis, ise. *dimesso, sa.* §. ἔκαμέ με παραιτημένον, laissez moi en repos. *lasciatemi in riposo.*

Παραιτήσας, σασα. μετ. ὅστις ἀφῆσε. celui ἢ celle qui a abandonné. qui a laissé. *colui ἢ colei che ha abbandonato, che ha lasciato.* §. παραιτήσας, ὅστις ἀφῆσεν ἔξω ἕνα πρᾶγμα. celui ἢ celle qui a omis. *colui ἢ colei che ha ommesso.* §. παραιτήσας, ὅστις ἔκαμε παραίτησιν. celui ἢ celle qui a fait renonce, qui a renoncé. *colui ἢ colei che ha rinunziato, che ha fatto rinunzia.*

Παραίτησις, εως. ἄφημα. omission. *ommissione.* §. παραίτησις ὀφικίου, κτλ. renonce. *rinunzia.*

Παραιτῶ. Pʹ. ἀφήνω. laisser, abandonner. *lasciare, abbandonare.* §. παραιτῶ, ἀφήνω ἕνα πρᾶγμα ἔξω, omettre. *ommettere.* §. παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν. renoncer. *rinunziare.* §. παραιτοῦμαι. se désister. *desistere.*

Παρακαθίζω, Pʹ. καθίζω πολύ. s' asseoir trop. *sedere molto tempo.*

Παρακαθίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est resté long temps assis. *colui ἢ colei ch' è restato molto tempo a sedere.*

Παρακάθισμα, ατος. l'action de s'asseoir trop long temps. *il sedere lungo tempo.*

Παρακάθομαι, Pʹ. s'asseoir proche, près de quelqu'un. *sedere vicino a qualcheduno.* §. παρακάθομαι. rester assis trop long temps. *restar seduto lungo tempo.*

Παρακαθήμενος, η, ον. μετ. assis, ise. près de quelqu'un. *seduto, ta. presso qualcheduno.* §. παρακαθήμενος, συγκάθεδρος. assesseur. *assessore.*

Παράκαιρα, ἐπίρ. hors de saison, mal à propos, trop tard. *fuor di tempo, troppo tardi.*

Παράκαιρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est hors de saison. *colui ἢ colei ch' è fuor di tempo, intempestivo, va. inopportuno, na.*

Παρακάλεμα, παρακαλεμένος. ἰδὲ Παρακάλεσμα, παρακαλεσμένος, κτλ.

Παρακαλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a prié. *colui ἢ colei che ha pregato.*

Παρακάλεσις, εως. prière. *preghiera.*

Παρακάλεσμα, ατος. prière, l'action de prier. *preghiera, il pregare.*

Παρακαλεσμένος, η, ον. μετ. prié, ée. *pregato, ta.*

Παρακαλεστά, ἐπίρ. avec des prières. *con prieghi.*

Παρακαλεστὴς, ἐπίθ. eclui qui prie. *colui che prega.*

Παρακαλεστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. déprecatif, ive. *deprecativo, va.*

Παρακαλεστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. prié, ée. *pregato, ta.*

Παρακαλῶ, Pʹ. prier. *pregare.*

Παρακαλῶν, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui prie. *colui ἢ colei che prega.*

Παρακαταθήκη, ης. dépôt. *deposito.* §. δίδω παρακαταθήκην. mettre en dépôt. *depositare, dare in deposito.* §. ὁ ἔχων παρακαταθήκην. dépositoire. *depositorio.*

Παρακάτω, ἐπίρ. plus bas. *più basso.*

Παρακεῖ, ἐπίρ. plus là. *più là.*

Πα-

Παρακείμενος, ὁ. prétérit. *preterito*.

Παρακέλλι, ὁ. célulle proche d'une autre grande. *celletta vicino ad una più grande*.

Παρακινηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été excité. *colui ò colei ch'è stato eccitato, instigato*.

Παρακίνημα, τὸ. l'action d'exciter. *l'eccitare, eccitamento, instigazione*.

Παρακινημένος, η, ον. μετ. excité, incité, ée. *eccitato, ta. instigato, ta*.

Παρακινήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a excité. *colui ò colei che ha eccitato, instigato, ta*.

Παρακίνησις, ἡ. excitation, exhortation, instigation. *eccitamento, esortazione, incitazione, istigazione*.

Παρακινητὴς, ὁ. celui qui excite, qui incite, qui exhorte. *colui che eccita, che instiga, che esorta*.

Παρακινητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. excitatif, ive. exhortatif, ive. *eccitativo, va. esortativo, va*.

Παρακινήτρα, ἡ. celle qui excite, qui exhorte. *colui che esorta, che eccita, instiga*.

Παρακινούμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui vient d'être excité. *colui ò colei ch'è stato eccitato, instigato*.

Παρακινῶ, P'. exciter, exhorter. inciter. *eccitare, esortare, incitare, indurre, instigare*.

Παρακινῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui excite, qui incite, qui exhorte. *colui ò colei che incita, che eccita, che esorta*.

Παρακλῆσι, ἡ. petite eglise. *chiesetta*.

Παράκλησις, ἡ. prières publiques. *preghiere publiche*.

Παράκλητος, ὁ. paraclet, paraclite.

Παρακόβγω, παρακόπτω, P'. couper trop. *tagliar troppo*.

Παρακοὴ, ἡ. désobéissance. *disubbidienza*.

Παρακοιτάζω, P'. régarder de près. *guardar pel sottile*. §. παρακοιτάζω, κοιτάζω πολύ. regarder trop. *guardar troppo*.

Παρακομμένος, η, ον. μετ. beaucoup, trop coupé, ée. *troppo, molto tagliato, ta*.

Παρακόρη, ἡ. fille adoptive. *figlia adottiva*.

Παρακόψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a beaucoup, ἢ trop coupé. *colui ò colei che ha molto, ò troppo tagliato*.

Παρακούσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a désobéi. *colui ò colei che ha disubbidito*. §. παρακούσας, ὁποῦ ἐπαρήκουσεν, ὁποῦ δὲν ἤκουσε καλά. qui a mal entendu, qui a entendu tout à rebours. *che ha mal inteso, che ha franteso*.

Παρακούω, P'. δὲν ὑπακούω. désobéir. *disubbidire*. §. παρακούω, δὲν ἀκούω καλά, χαμώνομαι πῶς δὲν ἀκούω. faire semblant de ne pas avoir entendu. *disudire, far conto di non aver udito*. §. παρακούω, ἀκούω ἀνάποδα. entendre tout à rebours. *frantendere, intendere a traverso*.

Παρακούων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui désobéit. *colui ò colui che disubbidisce*. §. παρακούων, ὁποῦ δὲν ἀκούει καλά. celui ἢ celle qui entend mal. qui entend tout à rebours. *colui ò colei che intende male, frantendente*.

Παρακύρης, ὁ. père putatif. *padre putativo*.

Παραλαβὴ, ἡ. l'action de prendre. *il prendere*.

Παραλάλημα, τὸ. τὸ παραμίλημα, τὸ πολὺ μίλημα. l'action de parler beaucoup. *il parlar troppo*. §. παραλάλημα, παραλαλιά. délire. *delirio*.

Παραλαλιὰ, ἡ. délire. *delirio*.

Παραλαλήσας, σασα. μετ. ὅτις ὡμίλησε πολύ. celui ἢ celle qui a parlé trop. *colui ò colei che ha troppo parlato*. §. παραλαλήσας, παραφρονήσας. qui a extravagué. *che ha farneticato*.

Παραλαλητὴς, ὁ. celui qui extravague. *colui che stravaga*.

Παραλαλῶ, P'. ὁμιλῶ πολύ. parler beaucoup. *parlar troppo*. §. παραλαλῶ, παραφρονῶ. extravaguer. *delirare, farneticare*.

Πα-

Παραλαλῶν, οῦσα. μετ. ὅστις ὁμιλεῖ πολύ. celui ou celle qui parle beaucoup. *colui o colei che parla molto*. §. παραλαλῶν, ὅστις παραλαλεῖ. celui ou celle qui extravague, extravagant, te. *colui o colei che delira, delirante*.

Παραλαμβάνω, P'. prendre. *prendere*.

Παραλέγω, P'. dire beaucoup. *dir molto*.

Παραλήγουσα, ἐπίθ. penultiéme. *penultima silla ba*.

Παραλίγον, ἐπίρ. très-peu, trop peu. *pochissimo, molto poco*.

Παραλλαγή, οὐσ. différence. *differenza*.

Παράλλακτα, παράλλακτος, ἰδὲ Ἀπαράλλακτα, ἀπαράλλακτος.

Παραλογία, οὐσιασ. délire. *delirio*.

Παραλογίζω, P'. extravaguer. *delirare, farneticare*.

Παραλογίζων, ουσα. μετ. extravagant, te. *delirante, stravagante*.

Παραλογισμός, οὐσ. paralogisme. *paralogismo*.

Παράλογος, η, ον. ἐπίθ. extravagant, te. *stravagante*.

Παραλογῶ, P'. extravaguer. *dire delle cose stravaganti*.

Παραλόγως, ἐπίρ. d'une manière extravagante. *in maniera stravagante*.

Παραλυσία, παράλυσις, οὐσιασ. paralysie. *paralisia*.

Παραλυτικός, ή, όν. ἐπίθ. paralytique. *paralitico, ca*.

Παραμακραίνω, P'. κάμνω πολὺ μακρύ. allonger. faire beaucoup long. *allungare, far molto lungo*. §. παραμακραίνω, παγαίνω μακρύτερα. aller plus loin. *andar più lontano*.

Παραμάκρυμμα, οὐσιασ. τὸ μακρυῶσιν. l'action d'allonger. *l'allongare*. §, παραμάκρυμμα, ξεμάκρυμμα. éloignement. *allontanamento*.

Παραμακρυμμένος, η, ον. μετ. trop allongé, ée. *troppo allungato, ta*. §. παραμακρυμμένος, ξεμακρυμμένος, trop éloigné, ée. *troppo allontanato, ta*.

Παραμακρυώσας, νασα. μετ. ὅστις ἔκαμε μακρύτερον. celui ou celle qui a beaucoup allongé. *colui o colei che ha troppo allungato*. §. παραμακρύνας, ξεμακρύνας πολύ. celui ou celle qui a trop éloigné. *colui o colei che ha troppo allontanato*. §. παραμακρυώσας, οὐδ. ὅστις ἐξεμάκρυνεν, ἐπῆγε μακρύτερα. celui ou celle qui s'est trop éloigné. *colui o colei che si è troppo allontanato*.

Παραμακρυώνω, P'. κάμνω μακρύτερον, allonger, faire plus long. *allungare, fare più lungo*. § παραμακρύνω, ξεμακρύνω. éloigner trop. *allontanare troppo*. §. παραμακρυώνω, οὐδ. s'éloigner trop. *allontanarsi troppo*.

Παραμακρύνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui allonge, qui fait plus long. *colui o colei che allunga, che fa più lungo*. §. παραμακρυώνων, ξεμακρύνων. celui ou celle qui éloigne, & qui s'éloigne beaucoup. *colui o colei che allontana, che si allontana troppo*.

Παραμακρύς, ἐπίθ. trop long, gue. *troppo lungo, ga*.

Παραμάνα, οὐσ. mère putative. *madre putativa*.

Παραμεγάλος, η, ον. ἐπίθ. trop grand, de. *troppo grande*.

Παραμείνας, νασα. μετ. celui ou celle qui est resté trop de temps. *colui o colei ch'è restato troppo tempo*.

Παραμένω, P'. rester trop de temps. *restar troppo tempo*.

Παραμένων, ουσα. μετ. celui ou celle qui reste trop de temps. *colui o colei che resta troppo tempo*.

Παράμερα, ἐπίρ. à l'écart, dans un lieu écarté, séparément. *a parte, in disparte*.

Παραμερίζω, P'. s'écarter, s'éloigner. *tirarsi da parte, allontanarsi, scostarsi*.

Παραμερίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui s'écarte, qui s'éloigne. *colui o colei che si allontana, che si scosta*.

Παραμερίσας, σασα. μετ. ὅστις ἐπαραμέρισεν ἕνα πρᾶγμα. celui ou celle qui a écarté, qui a mis de

de côté. *colui ò colei che ha scostato, che ha messo a parte.* §. παραμερίσας, ἰδ. ὅστις ἐπαραμέρισε. celui ou celle qui s'est écarté. *colui ò colei che si è scostato.*

Παραμέρισμα, ὑσ. l'action d'écarter, & s'écarter. *scostamento.*

Παραμερισμένος, η, ον. μετ. écarté, ée. *scostato, ta.*

Παραμέσα, ἐπίρ. plus en dedans. *più in dentro.*

Παραμικρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. trop petit. *troppo piccolo.* §. θέλω τὸ μερίδιόν μου ἕως τὸ παραμικρόν. vouloir sa part de tout jusques à la moindre chose. *volere la sua parte sino al finocchio.*

Παραμίλημα, ὑσ. délire. *delirio, farneticamento.* §. παραμίλημα, πολὺ μίλημα. long discours. *discorso lungo.*

Παραμιλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a extravagué. *colui ò colei che ha stravagato, che ha delirato.*

Παραμιλῶ, Pʹ. extravaguer, délirer. *delirare, farneticare.* §. παραμιλῶ, μιλῶ περισσόν. parler trop. *straparlare, parlar troppo.*

Παραμόνεμα, παραμονεμένος, ἰδὲ Παραμόνδυμα, παραμονδυμένος.

Παραμόνδυμα, ὑσ. l'action d'épier. *l'esplorare, lo spiare.*

Παραμονδυμένος, η, ον. μετ. épié, ée. guetté, ée. *spiato, ta.*

Παραμονδύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a exploré, qui a épié. *colui ò colei che ha spiato, che ha esplorato.*

Παραμονδυτὴς, ὑσ. explorateur. *esploratore.*

Παραμονδυτικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. qui épie. *che spia.*

Παραμονδύω, Pʹ. épier, explorer, guetter. *spiare, esplorare.*

Παραμονδύων, ουσα. μετ. explorateur. qui explore. *esploratore, che spia.*

Παραμονὴ, ὑσ. veille, le jour précédent. *vigilia.*

Παραμπρὸς, ἐπίρ. plus en avant. *più avanti.*

Παραμυθάκι, ὑσ. petite fable. *favoletta.*

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. de consolation, qui apporte de la consolation. *consolatorio, ria.*

Παραμυθία, ὑσ. consolation. *consolazione.*

Παραμύθι, ὑσιας. fable, conte. *favola.* §. παραμύθια, λέγια ψεύδη, sornette, fiction. *fandonia.* §. διηγοῦμαι παραμύθια, conter des fables. *favoleggiare, raccontar delle favole.*

Παραμυθῶ, Pʹ. consoler. *consolare.*

Παρανόμα, ἐπίρ. injustement, d'une manière inique, contre l'équité. *iniquamente, contra l'equità.*

Παρανόμι, ὑσιας. surnom. *soprannome.*

Παρανομία, ὑσ. transgression de loi. *trasgressione di legge.* §. παρανομία. crime. iniquité. *delitto, iniquità.*

Παρανομίζω, Pʹ. agit contre l'équité. *far delle iniquità, agire contro l'equità.*

Παρανομίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a prévariqué, qui a délinqué. *colui ò colei che ha prevaricato.*

Παράνομος, η, ον. ἐπίθ. délinquant. *delinquente.*

Παρανομῶ, Pʹ. délinquer, prévariquer. *prevaricare, delinquere.*

Παρανόμως, ἐπίθ. contre l'équité. *contra l'equità.*

Παράνυμφος, η, ον. ἐπίθ. paranymphe. *paraninfo.*

Παρανυχίδα, ὑσ. excroissance des ongles. *escrescenza delle unghie.*

Παραξαπλωμένος, η, ον. μετ. trop étendu, ue. *troppo disteso, sa.*

Παραξαπλώνω, Pʹ. étendre trop. *distendere troppo.* §. παραξαπλώνομαι. s'étendre trop. *distendersi, estendersi troppo.*

Παραξαπλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a trop étendu. *colui ò colei che ha troppo disteso.*

Παράξενα, ἐπίρ. étrangement, d'une manière étrange. *stranamente, fantasticamente.*

Παραξενάδα, ὑσ. bizarrerie, caprice. *fantasticaggine.*

Παραξενεύομαι, Pʹ. trouver étrange. *trovare strano.*

Παραξενιὰ, ὑσ. maniere étrange. *maniera strana.* §. παραξενιά. l'action

ction de trouver étrange. *il trovare strano.*

Παράξενος, η, ον. ἐπίρ. étrange. *strano, na.* §. παράξενοι, fantasque, bizzarre. capricieux, euse. bourru, ue. *fantasticatore, fantastico, ca. stravagante.*

Παραπαίδι, ὐσ. fils adoptif. *figlio adottivo.*

Παραπάνω, ἐπίθ. πλέον ἀπάνω, ὑψηλότερα. plus haut, plus au dessus. *più sopra.* §. παραπάνω. περισσότερον. de plus. *di più.*

Παραπαρμένος, η, ον. μετ. un peu étourdi. *un poco dissennato, forsennato.* §. παραπαρμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα. épris, ise. *innamorato, ta.*

Παραπατέρας, ὐσιας. père putatif. *padre putativo.*

Παραπεινῶ, P'. avoir une faim excessive. *avere una fame eccessiva.*

Παραπέρνω, P'. πέρνω περισσότερον. prendre d'avantage, de plus. *prendere di più.* §. παραπέρνω. havir. *abbronzare.* §. παραπέρνομαι, χάνω τὸν νοῦν μου. perdre l'esprit, devenir stupide. *perdere la mente, divenire stupido.* §. παραπέρνομαι ἀπὸ τὸν ἔρωτα. être épris. *essere innamorato, innamorarsi.*

Παραπέσας, σασα. μετ. ὁπῦ ἐπαράπεσε. celui ȣ celle qui est tombé à l'écart. *colui ȣ colei ch'è caduto in disparte.*

Παραπέσιμον, ὐσ. l'action de tomber à l'écart. *il cadere in disparte.*

Παραπεσμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. à l'écart. *caduto, ta. in disparte.*

Παραπέφτω, P'. tomber à l'écart. *cadere in disparte.* §. μὲ ἐπαράπεσε τὸ πυγγί με, κ̀ δὲν ἠξεύρω πῦ εἶναι. ma bourse est tombé où je ne sais pas. *la mia borsa è caduta non so dove.*

Παραπέτασμα, ὐσ. parapet. *parapetto.* §. παραπέτασμα, μπερδὲς. rideau. *cortina.*

Παραπικραίνω, P'. affliger trop. *affliggere troppo.*

Παραπικραίνων, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui afflige. qui chagrine beaucoup. *colui ȣ colei che affligge, che attrista troppo.*

Παραπικραμμένος, η, ον. μετ. trop affligé, ée. *troppo afflitto, ta.*

Παραπικραμὸς, ὐσ. affliction excessive. *afflizione eccessiva.*

Παραπικράνας, νασα. μετ. celui ȣ celle qui a trop affligé, qui a trop chagriné. *colui ȣ colei che ha troppo afflitto.*

Παραπίνω. P'. boire beaucoup. *bevere molto.*

Παραπίνων, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui boit beaucoup. *colui ȣ colei che beve molto.*

Παραπιςεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a trop cru. *colui ȣ colei che ha troppo creduto.*

Παραπιςεύω, P'. trop croire, croire trop facilement. *credere troppo, credere troppo facilmente.*

Παραπιςεύων, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui croit trop, qui croit facilement. *colui ȣ colei che crede troppo, che crede troppo facilmente.*

Παραπληρωματικὸς, ῆ, όν. ἐπίθ. explétif, ive. *espletivo, va.*

Παραπληρωμένος, η, ον. μετφ. trop payé, ée. *troppo pagato, ta.*

Παραπληρώνω, P'. payer trop. *pagar troppo.*

Παραπληρώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a trop payé. *colui ȣ colei che ha troppo pagato.*

Παραπλήσιος, ἐπίθ. semblable. *simile.*

Παραπολὺς, ἐπίθ. trop, excessif, ive. *troppo, eccessivo, va.*

Παραπονεμένος, η, ον. ἐπίθ. dolent, te. plaintif, ive. *dolente.*

Παραπόνεσις, ὐσ. l'action de se lamenter. *il lamentarsi.*

Παραπονετικὰ, ἐπίρ. d'une manière plaintive. *lamentevolmente, dolentemente.*

Παραπονετικὸς, ῆ, όν. ἐπίθ. lamentable. *lamentevole.*

Παράπονον, ὐσ. lamentation. *doglianza.* §. μὲ παράπονα. douloureusement, d'une manière plaintive. *dolentemente, con lamenti, con gemiti.*

Παραπονῶμαι, P'. se douloir, se plaindre, se lamenter. *dolersi, lamentarsi.*

Παραπονεμένος, μετ. celui

lui ἢ celle qui se plaint. *colui ò colei che si lamenta, lamentante.*

Παραπόρτι, ὑσ. petite porte, guichet. *porticella*

Παραποταμιὰ, ὑσ. rivage d'une rivière. *bordo d' un fiume.*

Παραπορίκι, ὑσ. biens paraphernaux. *estradotale.*

Παρᾶς, ουσ. εἶνας παρᾶς. un para. *un parà.* §. παρᾶς, liard, dénier. *danajo.*

Παρασάλεῦμα, ὑσιας. l'action de mouvoir, κ de se mouvoir de son lieu. *smovitura, lo smuoversi.*

Παρασαλεῦμένος. η, ον. μετ. mu, ue. de son lieu. *mosso, sa. dal suo luogo.*

Παρασαλεῦσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mu de son lieu. *colui ò colei che ha mosso dal suo luogo.*

Παρασαλεύω, Pʳ. σαλεύω ἀπὸ τὸν τόπον τυ. mouvoir de son lieu. *smuovere.* §. παρασαλεύω, δυνατὰ σαλεύω. mouvoir beaucoup. *mover troppo.*

Παρασαλεύων, ὑσα. μετ. remuant. *rimovente.*

Παρασύρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop traîné. *colui ò colei che ha molto ò troppo strascinato.*

Παρασύρνω, Pʳ. traîner trop. *strascinare troppo.*

Παρασημαίνω, Pʳ. sonner trop les cloches. *sonar troppo le campane.*

Παράσημος, η, ον. ἐπίθ. monstrueux, euse. *mostruoso, sa.* §. τὰ παράσημα. les marques. *le insegne.*

Παράσιτος, ἐπίθ. parasite. *parasito.*

Παρασκευάζω, Pʳ. préparer. *preparare.*

Παρασκευάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui prépare. *colui ò colei che prepara.*

Παρασκευάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a préparé. *colui ò colei che ha preparato.*

Παρασκεύασις, ουσ. l'action de préparer. *preparamento.*

Παρασκευὴ, ὑσ. vendredi. *venerdì.* §. παρασκευὴ, ἑτοιμασία. préparation. *preparazione.*

Παρασύσημον, ἰδὲ Σουσῦμι.

Παραςαίνω, Pʳ. représenter. *rappresentare.*

Παραςαίνων, ὑσα. μετ. représentant. *rappresentante.*

Παραςὰς, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui a assisté. *colui ò colei che ha assistito.*

Παράςασις, ὑσ. représentation. *rappresentazione.*

Παραςάτης, ὑσ. assistant. te. *assistente.*

Παραςατῶ, Pʳ. assister. *assistere.*

Παραςεκάμενος, η, ον. μετ. assistant, te. celui ἢ celle qui assiste. *assistente, colui ò colei che assiste.*

Παραςέκω, Pʳ. assister, *assistere.* §. παραςέκω, ςέκομαι πολλὺ καιρόν. tarder, rester beaucoup long temps. *tardare, star molto tempo.*

Παραςέκων, ὑσα. μετ. assistant, te. *assistente.*

Παραςήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a représenté. *colui ò colei che ha rappresentato.*

Παράςησις, ουσ. représentation. *rappresentazione.*

Παράςρατα, ἐπίρ. dans l'égarement, hors du bon chemin. *indistintamente, fuori della buona strada.*

Παραςράτημα, ἰδὲ Παραςράτισμα.

Παραςρατίζω, Pʳ. s'écarter, s'éloigner, se détourner. *deviare, sviarsi.*

Παραςρατίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui détourne, qui fait égarer. *disviante.* §. παραςρατίζων, ὑδ. ὅτις παραςρατίζη, ἐκβαίνει ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδόν. celui ἢ celle qui s'ecarte. *colui ò colei che devia.*

Παραςρατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est égaré. *colui ò colei che si è disviato.*

Παραςράτισμα, ουσ. déviation, égarement. *deviamento.*

Παραςρατῶ, ἰδὲ Παραςρατίζω.

Παρασύρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a traîné trop. *colui ò colei che ha troppo strascinato.*

Παράτημα, παρατημένος, ἰδὲ Παραίτημα, παραιτημένος.

Παράταξις, ὑσιας. pompe. *pompa.*

Παρατατικὸς, οὐσ. prétérit imparfait. *preterito imperfetto*.

Παρατηρηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été observé. *colui ò colei ch' è stato osservato*.

Παρατήρημα, ὀσ. l'action d'observer. *l'osservare*.

Παρατηρημένος, η, ον. μετ. observé, ée. *osservato, ta*.

Παρατηρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a observé. *colui ò colei che ha osservato*.

Παρατήρησις, εὐσ. observation. *osservazione*.

Παρατηρητὴς, ὀσ. observateur. *osservatore*.

Παρατηρῶ, Pʹ. observer. *osservare*.

Παρατηρῶν, ὖσα. μετ. observant, te. *osservante*.

Παράιτσις, παρατίσας, ἰδὲ Παραίτησις, παραιτήσας, κτλ.

Παρατράπεζα, ὀσ. buffet. *credenza*.

Παρατρίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a omis. *colui ò colei che ha omesso, che ha trascurato*.

Παράτρεξις, ὀσ. omission. *omissione*.

Παρατρέχω, Pʹ. omettre, quitter. laisser. passer. *trascorrere, omettere*.

Παρατριβὴ, ὀσ. πολὺ τρίψιμον, grand frottement. *grande confricazione*.

Παρατρίβω, Pʹ. frotter trop. *fregare troppo*. §. παρατρίβω. broyer trop. *triturare troppo*.

Παρατριμμένος, η, ον. μετ. πολὺ τριμμένος. trop frotté. ée. *troppo fregato*. §. παρατριμμένος, πολὺ λιανισμένος. trop broyé, ée. *troppo triturato, ta*.

Παρατρίψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop frotté. *colui ò colei che ha troppo fregato*. §. παρατρίψας. celui ἢ celle qui a trop broyé. *colui ò colei che ha troppo triturato*.

Παρατρίψιμον, ὀσ. grand frottement. *gran fregamento*. §. παρατρίψιμον. l'action de trop broyer. *il troppo triturare*.

Παρατρομάζω, Pʹ. épouvanter. κὶ s'épouvanter beaucoup. *spaventare, spaventarsi troppo*.

Παρατρομάζων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui épouvante beaucoup. *colui ò colei che spaventa molto*. §. παρατρομάζων, οὐδ. celui ἢ celle qui s'épouvante beaucoup. *colui ò colei che si spaventa molto*.

Παρατρομάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est beaucoup épouvanté. *colui ò colei che si è molto spaventato*.

Παρατρώγω, Pʹ. manger trop. *mangiare troppo*.

Παραϋιὸς, ὀσ. fils adoptif. *figlio adottivo*.

Πάραυθα, πάραυθις, ἐπίρ. κὶ πάραυτα. tout à l'heure, sur le champ, dans le moment. *subito, immantinente, incontinente*.

Παραφαίνομαι, Pʹ. paroître trop. *apparire troppo*. §. δὲν παραφαίνεται. il ne se fait voir trop souvent. *non si lascia vedere troppo sovente*.

Παραφέρνω, Pʹ. apporter beaucoup, *apportare molto*.

Παράφρασις, ὀσ. paraphrase. *parafrasi*.

Παραφρασμένος, η, ον. ἐπίθ. ἐξηγημένος μὲ παραφράσεις. expliqué, ée. par de paraphrases. *spiegato con parafrasi*.

Παραφραστὴς, ὀσ. qui se sert de paraphrases. *che si serve di parafrasi*.

Παραφρονήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a extravagué. *colui ò colei che ha farneticato*.

Παραφρονῶ, Pʹ. extravaguer. délirer. *estravagare, delirare*.

Παραφρονῶν, ὖσα. μετ. extravagant, te. délirant, te. *estravagante, delirante*.

Παραφροσύνη, ὀσ. frenesie, délire. *frenesia, delirio*.

Παράφρων, ἐπίθ. extravagant, te. frénetique, fou, folle. *delirante, frenetico, ca. forsennato, ta*.

Παραφυλάγω, Pʹ. garder soigneusement. *custodire attentamente*.

Παραφυλάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a gardé soigneusement. *colui ò colei che ha custodito attentamente*.

Παραφύσιν, ἐπίρ. contre nature. *contro natura*. §. παραφύσιν, ὑπερβολικά. hors de mésure, excessivement. *fuor di modo, eccessivamente*.

Παραχυμένος, η, ον. μετ. trop-

trop versé, ée. trop repandu, ue. *troppo sparso, sa.*

Παραχύνω, Pʳ. verser, répandre beaucoup. *versare, spargere troppo.*

Παραχύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui verse, qui répand beaucoup. *colui ἢ colei che versa troppo.*

Παραχύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop versé, trop repandu, *colui ἢ colei che ha troppo versato, troppo sparso.*

Παραχειμάζω, Pʳ. hiverner. *svernare.*

Παραχειμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a hiverné. qui a passé l'hiver, *colui ἢ colei che ha svernato.*

Παραχείμασμα, ὐσ. l'action d'hiverner, de passer l'hiver. *svernamento, lo svernare.*

Παράχωμα, ὐσ. l'action d'enfouir, de cacher en terre. *il sotterrare, il nascondere sotterra.*

Παραχωμένος, η, ον. μετ. enfoui, ie. caché, ée. en terre. *sotterrato, ta. nascosto, ta. sotterra.*

Παραχώνω, Pʳ. enfouir, cacher en terre. *sotterrare, nascondere sotterra.* §. παραχώνω, χώνω βαθύτερα. enfoncer, faire pénétrer plus avant. *far entrar più avanti, ficcar più in dentro.*

Παραχώρησις, ὐσ. permission. *permissione.*

Παραχωρητής, ὐσ. celui qui permet, qui donne permission. *colui che permette, che dà permissione.*

Παραχωρητικός, ή, όν. ἐπίθ. qui renferme le pouvoir de faire quelque chose. *permessivo, va.*

Παραχωρῶ, Pʳ. permettre, conceder. *permettere, concedere.*

Παραχωρῶν, ὖσα. μετ. permèttant, te. qui permet. *permittente.*

Παραχώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enfoui, qui a caché en terre. *colui ἢ colei che ha sotterrato, che ha nascosto sotterra.*

Παράχωσις, ὐσ. l'action d'enfouir, de cacher en terre. *il nascondere sotterra.*

Παραψημένος, η, ον. μετ. trop cuit, te. trop rôti, ie. *troppo cotto, ta. troppo arrostito, ta.*

Παραψήνω, Pʳ. cuire trop. *cuocer troppo.* §. παραψήνω διὰ τὸ φαγητὸ. rotir trop. *arrostire troppo.*

Παραψήνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui cuit trop. qui rôtit trop. *colui ἢ colei che cuoce troppo. che arrostisce troppo.*

Παραψήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop cuit, qui a trop rôti. *colui ἢ colei che ha troppo cotto, che ha troppo arrostito.*

Πάρδαλις, ὐσ. léopard, *leopardo.*

Παρδαλός, ή, όν. ἐπίθ. bigarré, ée. *screziato, ta.*

Πάρεδρος, ἐπίθ. assistant. *assistente.*

Παρέκβασις, ὐσ. digression. *digressione.*

Παρέκει, ἐπίρ. plus là. *più là.*

Παρελπίδα, ἐπίρ. contre toute esperance. *contro ogni speranza, inaspettatamente.*

Παρεμβολή, ὐσ. campement. *accampamento.*

Παρεμπρός, ἐπίρ. plus avant. *più avanti.*

Παρεμφατικός, ή, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *dichiarativo, va.*

Παρένθεσις, ὐσ. parenthése. *parentesi.*

Πάρεξ, ἐπίρ. excepté, à la reserve, à l'exception. *eccetto, fuori. fuorchè.*

Παρεξηγημένος, η, ον. μετ. expliqué, èe. interprété, ée. dans un sens contraire, *spiegato, ta. interpretato, ta. in un senso contrario.*

Παρεξηγήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a expliqué dans un sens contraire. *colui ἢ colei che ha spiegato in un senso contrario.*

Παρεξήγησις, ὐσ. explication, interprétation contraire. *spiegazione, interpretazione contraria.*

Παρεξηγῶν, Pʳ. expliquer, interpréter dans un sens contraire. *spiegare in un senso contrario.*

Παρεξηγῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui explique dans un sens contraire. *colui ἢ colei che spiega in un senso contrario.*

Πάρεργον, ὐσ. parerga. *parergo accessorio.*

Παρευθύς, ἐπίρ. tout à l'heure, dans l'instant.

subito, incontanente. §. παρευθὺς ὅπου, sitôt que, *subito che.*

Παρέχω, P. donner. *dare.* §. κόπους παρέχειν τινί. donner de la besogne. *dar faccenda, mettere in faccenda.*

Παρέχων, ουσα. μετ. celui ò celle qui donne. *colui ò colei che dà.*

Παρηγορηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été consolé. *colui ò colei ch' è stato consolato.*

Παρηγόρημα, οὐσ. l'action de consoler. *consolamento.*

Παρηγορημένος, η, ον. μετ. consolé, ée. *consolato, ta.*

Παρηγορήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a consolé. *colui ò colei che ha consolato.*

Παρηγόρησις, ὐσ. consolation. *consolazione.*

Παρηγορητὴς, ὐσ. consolateur. qui console. *consolatore, che consola.*

Παρηγορητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. consolatoire. *consolatorio.*

Παρηγορήτρα, οὐσ. consolatrice, qui console. *consolatrice, che consola.*

Παρηγορῶ, P. consoler. *consolare.*

Παρηγορῶν, ῶσα. μετ. celui ò celle qui console. *colui ò colei che consola.*

Παρήκοος, ἐπίθ. désobéissant, te. *disubbidiente.*

Παρθεία, ἰδὲ Παρθένος.

Παρθενεύω, P. appartenir. *appartenere.*

Παρθενία, ὐσ. pucelage. *verginità.*

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de vierge. *di vergine.*

Παρθένος, ἐπίθ. καὶ οὐσ. vierge. *vergine.*

Παρθενοφθορία, οὐσ. violation, corruption d'une vierge. *corruzione, violazione d'una vergine.*

Παρθενούδι, ὐσ. mercuriale. *mercorella.*

Παρθενὼν, ὐσ. monastére où l'on éleve des vierges. *monastero dove si educano le vergini.*

Παρμάκι, ὐσ. pieu. *palo.*

Παρμένος, η, ον. μετ. pris, ise. *preso, sa.*

Παρμὸς, ἰδὲ Πάρσιμον.

Παρολίγον, ἐπίρ. trop peu. *troppo poco.*

Παροικία, ὐσ. demeure passagère. *dimora passeggiera.*

Πάροικος, ἐπίθ. passager, re. *passeggiero, ra.*

Παροιμία, οὐσ. proverbe. *proverbio.*

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. proverbial, le. *proverbiale.*

Παρόμοια, ἐπίρ. également, de même. *egualmente, similmente.*

Παρομοιάζω, P. ressembler. *rassomigliare.*

Παρομοιάζων, ουσα. μετ. ressemblant, te. *rassomigliante.*

Παρομοιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a ressemblé. *colui ò colei che ha rassomigliato.*

Παρομοιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été comparé, qui a été fait ressemblant. *colui ò colei ch' è stato paragonato, ch' è stato fatto rassomigliante.*

Παρομοίασμα, ὐσ. ressemblance, l'action de ressembler. *rassomigliamento, rassomiglianza.*

Παρομοιασμένος, η, ον. μετ. ressemblé, ée, *rassomigliato, ta.*

Παρομοιαστικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ressemblant. *rassomigliante.*

Παρόμοιος, ία, ον. ἐπίθ. semblable. *simile.*

Παρομοιώνω, P. παραβάλλω. comparer. *comparare.* §. παρομοιώνω, παρομοιάζω. ressembler. *rassomigliare.*

Παρομοιωμένος, η, ον. μετ. comparé, ée. ressemblé. ée. *comparato, ta. rassomigliato, ta.*

Παρομοιώσας, σασα. μετ. cellui ò celle qui a comparé, qui a ressemblé. *colui ò colei che ha rassomigliato, comparato.*

Παρομοίωσις, ὐσ. similitude. *similitudine.*

Παρομοίως, ἐπίρ. semblablement. *similmente.*

Παρομπρὸς, ἐπίρ. plus avant. *più avanti.*

Παρὸν, ὐσ. τὸ παρόν. le présent. *il presente.* §. κατὰ τὸ παρόν. pour le présent. *per il presente.* §. ἔλα εἰς τὸ παρόν. faites vous voir. venez en public. *fattevi vedere, venite in pubblico.*

Παρονομάζω, P. donner un nom, nommer. *cognominare, denominare.*

Παρονομάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a donné un nom, qui a nommé. *colui ò colei che ha denominato, che ha cognominato.*

Παρονομασία. ὑσ. paronomasie. *paronomasia.*

Παροξυνθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été irrité. *colui ò colei ch' è stato irritato, esacerbato.*

Παροξυνας, νασα, μετ. celui ἢ celle qui a irrité. *colui ò colei che ha irritato, che ha esacerbato.*

Παροξυνω, Pr. irriter, aigrir. *irritare, esacerbare, inasprire.*

Παροξυνων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui irrite, qui aigrit. *colui ò colei che irrita, che esacerba.*

Παροξυσμὸς, ὑδ. irritation. *irritamento.* §. παροξυσμὸς, Λεξ. ἰατρ. paroxisme. *parossismo.*

Παροργίζω, Pr. aigrir, irriter. fâcher, *irritare, adirare.*

Παροργίζων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui irrite, qui fache. *colui ò colei che irrita, che adira.*

Παροργίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a irrité. qui a fâché. *colui ò colei che ha irritato, che ha adirato.*

Παρόργισμα, ὑσ. l'action d'aigrir, de mettre en colère. *irritamento, il muovere a sdegno.*

Παροργισμένος, η, ον. μετ. irrité. ée. fâché, ée. *irritato, ta. adirato, ta.*

Παρορμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est jeté sur quelque chose. *colui ò colei che si è gettato sopra qualche cosa.*

Παρόρμησις, ουσ. l'action de se lancer, de se jeter sur quelque chose. *l'avventarsi, il gettarsi sopra qualche cosa.*

Παρορμῶ, Pr. se lancer, se jeter sur quelque chose. *avventarsi, scagliarsi sopra qualche cosa.*

Παρῦσα, μετ. la présente. *la presente.*

Παρουσία, ὑσ. présence. *presenza.*

Παῤῥησία, ὑσ. présence, l'action de présenter, ϗ de se présenter. *presenza, presentazione.*

Παῤῥησιάζω, Pr. présenter. *presentare.* §. παῤῥησιάζομαι, se présenter. *presentarsi.*

Παῤῥησιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui présente. *colui ò colei che presenta.*

Παῤῥησιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a présenté. *colui ò colei che ha presentato.*

Παῤῥησιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été présenté, ϗ qui s'est présenté. *colui ò colei ch' è stato presentato, che si è presentato.*

Παῤῥησίασμα, ὑσ. l'action de présenter. ϗ de se présenter. *il presentare, presentazione.*

Παῤῥησιασμένος, η, ον. μετ. présenté, ée. *presentato, ta.*

Παῤῥησιαστὴς, ὑσ. celui qui présente. *colui che presenta.*

Παῤῥησιαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de belle présence. *di bella presenza.*

Πάρσιμον, ὑσ. l'action de prendre. *il prendere, presa.*

Παρτίδα, ὑσ. διὰ τὸ παιγνῖδι, partie de jeu. *partita di giuoco.* §. παρτίδα τῶ πραγματευτῶν. partie de marchands. *partita, conto, lista.*

Παρτίδον, ουσ. ἀπόφασις. parti. résolution. *partito.* §. αὐτὸ εἶναι καλὸν παρτίδον διὰ τὴν κόρην σου. c'est un bon parti pour votre fille. *è un buon partito per vostra figlia.* §. παρτίδον, πλοῖον. navire. *nave, legno.* §. εἶχε πέντε παρτίδα. il avoit cinq bâtiments. *aveva cinque legni, cinque bastimenti.*

Παρών, ῦσα, μετ. présent, te. *presente.* §. οἱ παρόντες. les présents. *i presenti.* §. τὸ παρόν. le présent. *il presente.* §. εἰς τὸ παρόν, εἰς τὸ φανερόν. en présence. en public. *in presenza, in pubblico.* §. κατὰ τὸ παρόν. pour le présent. *al presente, per ora.*

Πάρωρος, η, ον. ἐπίθ. trop tardif, ive. hors de temps. *troppo tardivo, va. fuori di tempo.*

Παρωνομασία, ὑσ. paronomasie. *paronomasia.*

Παρωτὶς, ὑσ. parotide. *parotide.*

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν. ἐπίθ. ὅλος, tout, te. *tutto, ta.* §. πᾶς, καθε. chaque. *ogni.* §. πᾶς ἄνθρωπος. chaque homme. *ogni uomo.* §. πᾶς εἷς. chacun. *ognuno.* §. πᾶν πρᾶγμα. toute chose. *ogni cosa.* §. πάντες, tous. *tutti.* §. τέλος πάν-

παίτων. enfin. *in fine*.

Πᾶσα, ἐπίθ. chaque. *ogni*. ὡς πᾶσα γυναῖκα. chaque femme. *ogni donna*. §. πᾶσα μία. chacune. *ciascuna, ognuna*. § πᾶσαν μέρα. tous les jours. *ogni giorno*.

Πασᾶς, ὁσ. Bassà. *Bassà*.

Πάσον, ὁσ. pas. *passo*.

Πασύλη, ὁσ. cheville. *cavicchio*.

Πασπάλι, ὁσ. folle farine. *friscello*.

Πασπαλίζω, κτλ. ἰδὲ Πασπατεύω, κτλ.

Πασπάτευμα, ὁσ. tâtonnement. l'action de tâtonner. *tastamento, l'andare al tasto*.

Πασπατευμένος, η, ον. μετ. tâtonné. ée. *palpeggiato, ta*.

Πασπατεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a tâtonné. *colui ὴ colei che ha palpeggiato*.

Πασπάτευσις, ἰδὲ Πασπάτευμα.

Πασπατευτά, ἐπίρ. en tâtonnant. *tastando, palpeggiando*.

Πασπατεύω, P'. tâtonner. *tastare, palpeggiare*. §. πασπατεύω. fureter. *frugare*.

Πασπατεύων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui tâtonne. *colui ὴ colei che palpeggia*.

Παστάδα, ὁσ. lit nuptial. *talamo*.

Παστέλι, ὁσ. gateau fait de miél, et de sésame. *berlingozzo fatto di miele, e di sesamo*.

Παστός, οῦσιας. lard. *lardo*.

Παστός, ὴ, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salato, ta*.

Παστόψαρον, ὁσ. poisson salé. *pesce salato*.

Πάστρα, ὁσ. netteté. *nettezza, pulitezza*.

Πάστρεμα, παστρεμένος, κτλ. ἰδὲ Πάστρευμα, παστρευμένος. κτλ.

Πάστρευμα, ὁσ. l'action de nettoyer. de polir. nettoyement. *nettamento, pulimento*.

Παστρευμένος, η, ον, μετ. nettoyé. ée. poli, ie. *nettato, ta. pulito, ta*.

Παστρεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a nettoyé. *colui ὴ colei che ha nettato*.

Παστρευτής, ὁσ. celui qui nettoye. *colui che netta*.

Παστρεύω, P'. nettoyer. polir. *nettare, pulire*.

Παστρεύων. ουσα. μετ. celui ὴ celle qui nettoye. *colui ὴ colei che netta*.

Παστρικά, ἐπίρ. proprement, nettement. *nettamente, pulitamente*.

Παστρικός, ὴ, όν. ἐπίθ. net, te. poli, ie. *netto, ta. pulito, ta*. §. εὐγαίνω παστρικὸς ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, sortir sans tache. *uscire netto*.

Παστρικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-net, te. très-poli, ie. *nettissimo, ma. pulitissimo, ma*.

Παστρικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus net, te. plus poli, ie. *più netto, ta. più pulito, ta*.

Παστρουμᾶς, ὁσ. du salé. *salato*.

Πάστωμα, ὁσ. l'action de saler et de sécher de la viande, du poisson etc. *il salare, e seccare della carne, del pesce, etc.*

Παστωμένος, η, ον. μετ. salé, et séché. *salato, e seccato*.

Παστώνω, P'. saler et sécher de la viande, du poisson etc. *salare, e seccare della carne, del pesce, etc.*

Παστώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui sale et séche de la viande, du poissen etc. *colui ὴ colei che sala e secca della carne, pesce, etc.*

Παστώσας, σασα μετ. celui ὴ celle qui a salé, qui a séché du poisson, de la viande. etc. *colui ὴ colei che ha salato, e seccato della carne, del pesce, etc.*

Πάσχα, ὁσ. pâque. *pasqua*.

Πασχάζω, P'. faire pâque. *far pasqua*.

Πασχάζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui fait pâque. *colui ὴ colei che fa pasqua*.

Πασχάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fait pâque. *colui ὴ colei che ha fatto pasqua*.

Πάσχασμα, ὁσ. l'action de faire pâque. *il far pasqua*.

Πασχαλιά, ὁσ. le jour de pâque. *il giorno di pasqua*.

Πασχαλιάτικα, ἐπίρ. de pâque. *da pasqua*.

Πασχαλιάτικος, η, ον. ἐπίθ. de pâque. *di pasqua*.

Πασχαλινός, ὴ, όν. ἐπίθ. pascal, le. *pasquale*.

Πα-

Πασχαλογίορτος, ουσ. les fêtes de pâque. *le feste di pasqua.*

Πασχίζω. P'. tâcher, faire son mieux. faire son possible. *procurare. fare il possibile.*

Πασχίζων, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui tache, qui fait son possible, *colui ŭ colei che procura, che fa il suo possibile.*

Πασχίσας, σάσα. μετ. celui ŭ celle qui a tâché, qui a fait son mieux, son possible. *colui ŭ colei che ha fatto il possibile, che ha procurato,*

Πάσχω, P'. pâtir, souffrir. *patire, soffrire.* §. πάσχω, πασχίζω, tâcher. *procurare.*

Πάσχων, ουσα. μετ. celui ŭ celle qui souffre, qui pâtit. *colui ŭ colei che soffre, che patisce.*

Πατάζω, ἰδὲ Ποτάζω.

Πατέρας, ȣσ. pére. *padre.* §. πατέρας Ἐκκλησιαστικός, pére. réligieux. *padre, religioso.*

Πατερικόν, ἰδὲ Πατρικόν.

Πατερίτζα, ȣσ. τῆς Ἐπισκόπων, κτλ. crosse. *pastorale.* §. πατερίτζα τῆς κουτζῶν, béquille. *stampella.*

Πατερμά, ȣσ. paternôtres. *paternostri.*

Πατζαύρα, ȣσ. chiffons. *cenci.*

Πατζᾶς, ȣσ. sort de ragout. *sorta d'intingolo.*

Πατζομύτης, ουσ. camus. *camuso.*

Πατηθείς, ῆσα. μετ. celui ŭ celle qui a été foulé. *colui ŭ colei ch'è stato calcato.*

Πάτημα, ȣσ. l'action de fouler aux pieds, de marcher sur quelque chose. *calcamento.* §. αὐτὸς ὁ λόγος ἔχει κανένα πάτημα. ce mot-là a quelque but. *quella parola ha qualche fine.*

Πατημένος, η, ον. μετ. foulé. ée. *calcato. ta.*

Πατημασιά, πατησιά. ȣσ. trace. vestige. *pedata.*

Πατήρ, ȣσ. pére. *padre.*

Πατήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a foulé. *colui ŭ colei che ha calcato.*

Πατητῆρι, ȣσ. τὸ πατητῆρι τȣ ἀλόγου. étrier. *staffa.* §. πατητῆρι τοῦ ληνοῦ. lieu où l'on fouloit les raisins. *palmento.*

Πατητής, ȣσ. celui qui foule, qui marche sur quelque chose. *calcatore.*

Πατλιτζάνα, ȣσ. mélongène. *petonciano, sorta di pianta.*

Πάτος, ȣσ. fond, fondement. *fondo.*

Πατούνα, ȣσ. la plante du pied. *la pianta del piede.*

Πατράδελφος, ουσ. oncle paternel. *zio paterno.*

Πατρεμά, ἰδὲ Πατερμά.

Πατριά, ȣσ. tribu. *tribù.*

Πατριαρχεία, ουσ. la dignité patriarcale. *la dignità patriarcale.*

Πατριαρχεῖον, ȣσ. θρόνος πατριαρχικός. siège du patriarche. *patriarchia, residenza del patriarca.* §. πατριαρχεῖον. patriarcat. *patriarcato.*

Πατριαρχεύσας, μετ. qui a été patriarche. *ch'è stato patriarca.*

Πατριαρχεύω, P'. être patriarche, être sur le siège patriarcal. *essere patriarca, tener la sedia patriarcale.*

Πατριαρχεύων, μετ. patriarche actuel. *patriarca attuale.*

Πατριάρχης, ȣσ. patriarche. *patriarca.*

Πατριαρχικός, ή, όν. ἐπίθ. patriarcal. *patriarcale.*

Πατρίδα, ȣσ. patrie. *patria.*

Πατρίκιος, ἐπίθ. patrice. *patrizio.*

Πατρικός, ή, όν. ἐπίθ. paternel. lle. *paterno, na,* §. τὰ πατρικά. les biens paternels. *i beni paterni.*

Πάτριος, ἐπίθ. national. *nazionale.*

Πατριώτης, ȣσ. patriote. *patriota.*

Πατρογονικός, ή, όν. ἐπίθ. paternel, lle. *paterno, na.* §. τὰ πατρογονικά, ȣσ. les biens paternels. *i beni paterni.*

Πατροκτονία, ȣσ. patricide. *parricidio.*

Πατροκτόνος, ἐπίθ. patricide. *parricida.*

Πατροπαράδοσις, ȣσ. tradition de pére en mére. *tradizione da padre a madre.*

Πατροπαράδοτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on sait par tradition de nos péres. *che si sa per tradizione de' nostri padri.*

Πατροπαραδότως, ἐπίρ. par tradition de nos péres. *per tradizione de' nostri padri.*

Πατρότης, ȣσ. qualité de pére.

pére. *qualità di padre.*
Πατροφονία, πατροφόνες, ἰδὲ Πατροκτονία, πατροκτόνες.
Πατῶ, Ρ'. fouler. *calcare.*
Πάτωμα, ὑσ. étage. *piano.* §. πάτωμα, ςρώσιμον σπητιῦ. plancher. *solajo.*
Πατωμένος, η, ον. μετ. ςρωμένος μὲ σανίδια. planchéyé, ée. *impalcato, ta.*
Πατώνω, Ρ'. κάμνω πατώματα εἰς ἕνα σπῆτι. faire des étages dans une maison. *far dei piani in una casa.* §. πατώνω, ςρώνω τὸ πάτωμα. planchéyer. *impalcare.*
Παύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cessé. *colui ò colei cha ha cessato.*
Παύσιμον, ὑσ. pause. l'action de cesser. *cessamento, pausa.*
Παῦσις, ὑσ. pause. *pausa.*
Παύω, Ρ'. césser. *cessare.*
Παύων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui cesse, cessant. *colui ò colei che cessa, cessante.*
Πάφυλας, ὑσ. fer-blanc, *latta.*
Παφυλίτικος, η, ον. ἐπίθ. de fer blanc. *di latta.*
Παφυλόσυρμα, ὐσ. fil de fer-blanc. *filo di latta.*
Πάχαιμα, ὑσ. l'action d'engraisser. ϗ de s'engraisser. *l' ingrassare, l' ingrassarsi, ingrassamento.*
Παχαιμένος, η, ον. μετ. engraissé, ée. *ingrassato, ta.*
Παχαίνω, Ρ'. Ἐν. engraisser. *ingrassare.* §. παχαίνω, ὐδ. γίνομαι παχύς. s'engraisser, devenir gras. *ingrassare, ingrassarsi, divenir grasso.*
Παχαίνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui engraisse. *colui ò colei che ingrassa.* §. παχαίνων, ὐδ. ὅςις γίνεται παχύς. celui ἢ celle qui devient gras. *colui ò colei che diventa grasso.*
Πάχνη, ὐσ. givre, gelée blanche. *brina.* §. πάχνη ϗ δροσιά. rosée. *rugiada.*
Παχνί, ὑσ. crêche. mangeoire. *mangiatoja.*
Παχνίζω, Ρ'. tomber du givre. *cadere della brina.*
Πάχνισμα, ὑσ. l'action de tomber du givre. *caduta di brina.*
Παχνισμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de givre. *coperto, ta. di brina.*
Πάχος, ὑσ. gras. *grasso.*
Παχυλούτζικος, η. ον. ἐπίθ. grasset, te. *grassetto, ta.*
Παχυλός. ή, όν. ἐπίθ. gros et gras. *grassotto.*
Παχουλόσης, ὐσ. embonpoint. *grassezza.*
Παχύνας, νασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a engraissé. *colui ò colei che ha ingrassato.* §. παχύνας, ὐδ. ὅςις ἔγινε παχύς, celui ἢ celle qui est devenu gras. *colui ò colei ch' è diveniato grasso.*
Παχύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. gras, se, *grasso. sa.* §. τὸ παχύ. le gras, la graisse. *il grasso.*
Παχύτης, ὑσ. τὸ πάχος. embonpoint. *grassezza.* §. παχύτης, χόνδρος. épaisseur. *grossezza.*
Πάχπωμα, παχπώνω, κτλ. ἰδὲ Πάκπωμα, πακπώνω, κτλ.
Πάω, ἰδὲ Ὑπάγω, πηγαίνω.
Πεδιάδα, ὑσ. plaine, lande. *pianura, landa.*
Πεδίον, ὑσ. champ, champagne. *campo, campagna.*
Πεδινός, ή, όν. ἐπίθ. de plaine. *di piano, campestre.*
Πεδύκλωμα, ὐσ. l'action de donner le croc-en-jambe. *il dar il gambetto.* §. πεδύκλωμα τῦ ἀλόγου, l'action de mettre les entraves. *il mettere le pastoje.*
Πεδυκλωμένος, η, ον. μετ. à qui on a donné le croc-en-jambe, *a cui si è dato il gambetto.*
Πεδυκλώνω, Ρ'. donner le croc-en-jambe. *dare il gambetto.* §. πεδυκλώνω. mettre les entraves. *mettere le pastoje.*
Πεδυκλώνων, ὐσα, μετ. celui ἢ celle qui donne le croc-en-jambe. *colui ò colei che dà il gambetto.*
Πεδουκλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a donné le croc-en-jambe. *colui ò colei che ha dato il gambetto.*
Πεζεσιένι, ὐσ bezestan. *bezestan.*
Πέζευμα, ὑσ. l'action de descendre de cheval. *il discendere da cavallo, lo scavalcare.*
Πεζεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est descendu de cheval. *colui*

ἢ colei ch' è disceso da cavallo. scavalcato, ta.

Πεζεύω, Pʹ. descendre de cheval. scavalcare, discendere da cavallo.

Πεζεύων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui descend de cheval. colui ἢ colei che scavalca, che discende da cavallo.

Πεζικὸν, ὐσ. πεζοῦρα. infanterie. infanteria.

Πεζόβολος, ὐσ. épervier. giacchio, sorta di rete.

Πεζοδρόμος, ὐσ. messager à pied, porte lettres. messaggiero a piedi, porta lettere.

Πεζὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui va à pied. colui ἢ colei che va a piedi. §. θέλει πηγαίνω πεζός. je m'en irai à pied. me ne andrò a piedi. §. πεζὸς, λόγος, πεζὴ φράσις. discours vulgaire. discorso volgare.

Πεζοῦλι, ὐσ. siège de maçonnerie au pied d'un mur. murello.

Πεζοῦρα, ὐσ. infanterie. infanteria.

Πεθερὰ, πεθερὸς, ἰδὲ Πενθερὰ, πενθερός.

Πείθω, Pʹ. persuader. persuadere.

Πεικάζω, κτλ. ἰδὲ Ἀπεικάζω.

Πεῖνα, ὐσ. faim. fame. §. κόπτω τὴν πεῖναν. ôter la faim. disfamare.

Πεινάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a eu faim. colui ἢ colei che ha avuto fame.

Πεινασμένος, η, ον. μετ. affamé, ée. affamato, ta.

Πεινῶ, Pʹ. avoir faim. avere fame.

Πεινῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui a faim. colui ἢ colei che ha fame.

Πεῖρα, ὐσ. δοκιμή. expérience. esperienza. §. πεῖρα, δοκίμιον. épreuve. pruova, prova.

Πειράζω, Pʹ. importuner, fâcher. importunare, molestare, inquietare.

Πειράζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui importune. colui ἢ colei che importuna, che inquieta.

Πειρακτὴς, ὐσ. celui ἢ celle qui importune. qui fâche. colui ἢ colei che importuna.

Πειρακτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. importun. ne. importuno, na.

Πειραματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. expérimental. le. esperimentale.

Πειραματικῶς, ἐπίρ. par expérience. esperimentalmente.

Πειράξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a importuné. colui ἢ colei che ha importunato, inquietato.

Πείραξις, ὐσ. tentation. tentazione. §. πείραξις, ἐνόχλησις. importunité. importunità.

Πειρασμένος, η, ον. μετ. tenté, ée. tentato, ta. §. πειρασμένος, ἐνοχλημένος. importuné, ée. molesté, ée. importunato, ta. molestato, ta. inquietato, ta.

Πειρασμὸς, ὐσ. tentation. tentazione. §. πειρασμὸς, ἐνόχλησις. importunité. importunità.

Πειρατὴς, ὐσ. pirate. pirata, corsaro.

Πεῖσμα, ὐσ. dépit. dispetto. §. πεῖσμα. obstination. ostinazione. §. εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ. malgré lui, en dépit de lui. a suo dispetto. §. εἰς τὸ πεῖσμάτου θέλω νὰ τὸ κάμω. je veux le faire au dépit de lui. lo voglio fare a suo marcio dispetto. §. μὲ πεῖσμα. avec rage. dispettosamente. §. βάνω πεῖσμα, s'entêter, ostinarsi,

Πεισματάρα, ἐπίθ. opiniâtre. entêtée. ostinata.

Πεισματάρης. ἐπίθ. opiniâtre, entêté. ostinato.

Πεισματάρικος, η, ον. ἰδὲ Πεισματάρης, ἡ πεισματάρα.

Πεισματικὰ, ἐπίρ. avec dépit. con dispetto, dispettosamente.

Πεισματώδης, ἐπίθ. entêté, ée. testardo, da.

Πείσμωμα, ὐσ. entêtement, obstination. ostinazione.

Πεισμωμένος, η, ον. μετ. obstiné, ée. ostinato, ta. §. πεισμωμένος. θυμωμένος. fâché, ée. courroucé, ée. adirato, ta.

Πεισμώνω, Pʹ. s'obstiner. ostinarsi, intestarsi. §. πεισμώνω, θυμώνω. se fâcher. se courroucer. adirarsi.

Πεισμώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui s'obstine. colui ἢ colei che si ostina. §. πεισμώνων, θυμώνων. celui ἢ celle qui se fâche, qni se met en colère. colui ἢ colei che si adira.

Πει-

Πεισμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est entêté. *colui ò colei che si è ostinato*. §. πεισμώσας. θυμώσας. celui ἢ celle qui s'est fâché. *colui ò colei che si è adirato*.

Πέλαγος, ὐσ. mer, *mare*.

Πελαργός, οὐσ. cigogne. *cicogna*.

Πελεκαῖος, οὐσ. pelican. *pellicano*.

Πελεκηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été ciselé. *colui ò colei ch' è stato scalpellato*.

Πελέκημα, ὐσ. l'action de ciseler. *lo scalpellare*.

Πελεκημένος, η, ον. μετ. ciselé, ée. *scalpellato, ta*.

Πελεκήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ciselé. *colui ò colei che ha scalpellato*.

Πελέκι, ὐσ. ciseau. *scalpello*.

Πελεκητὴς, οὐσ. celui qui cisele. *colui che scalpella*.

Πελεκοῦδι, ὐσ. copeau. *copponi, toppe*.

Πελεκῶ, Ρ'. ciseler. *scalpellare*.

Πελελά, ἐπίρ. follement, sottement. *pazzamente*.

Πελελός, ἡ, όν. ἐπίθ. fou, olle. *pazzo, za*.

Πελεστίκι, οὐσ. massue. *mazza*.

Πεληκαῖος, ἰδὲ Πελεκαῖος.

Πέμπτη, 'Αριθ. θηλ. la cinquième. *la quinta*. §. ἡ πέμπτη τῆς ἑβδομάδος. jeudi. *giovedì*. §. ἡ μεγάλη πέμπτη. jeudi saint, *giovedì santo*.

Πέμπτος, η. ον. ἐπίθ. cinquième. *quinto, ta*.

Πέμπω. Ρ'. envoyer. *mandare, spedire*.

Πέμπων. ουσα. μετ. celui ἢ celle qui envoye. *colui ò colei che manda*.

Πέμψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé. *colui ò colei che ha mandato*.

Πέμψιμον, οὐσ. l'action d'envoyer. *il mandare*.

Πένα, ὐσ. plume. *penna*.

Πένης, ἐπίθ. misérable, pauvre. *miserabile, povero*.

Πενθερά, ὐσ. belle-mère. *suocera*.

Πενθερικόν, ὐσ. la maison, les biens du beau-père, et de la belle-mère. *la casa, i beni del suocero, e della suocera*.

Πενθερός, ὐσ. beau-père. *suocero*.

Πενθήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pleuré quelqu'un. *colui ò colei che ha pianto qualcheduno*.

Πένθιμος, ἐπίθ. digne d'être plaint. *degno di pianto*. §. πένθιμος, de deuil. *di lutto*.

Πένθος, ὐσ. deuil. *lutto*. §. πένθος, pleurs. plaintes. *pianti, doglie, lamenti*.

Πενθῶ, Ρ'. κλαίω τινὰ, pleurer quelqu'un. *piangere qualcheduno*. §. πενθῶ, φορῶ πένθιμα φορέματα. être habillé en deuil. *essere vestito in lutto*.

Πενθῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui pleure quelqu'un. *colui ò colei che piange qualcheduno*.

Πενία. ὐσ. pauvreté. *povertà*.

Πενιχρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. misérable, pauvre. *miserabile, povero*.

Πενιχρότης, ὐσ. misère, pauvreté. *miseria, povertà*.

Πενῆντα. 'Αριθ. cinquante. *cinquanta*.

Πενηνταριά, 'Αριθ. une cinquantaine. *una cinquantina*.

Πενηντάρης, ἐπίθ. quinquagénaire. *quinquagenario, ria*.

Πενηνταρικος, η, ον. ἐπίθ. de cinquante. *di cinquanta*.

Πεντάγωνον, ὐσ. pentagône. *pentagono, quinquangolo*.

Πεντάδα, ὐσ. le nombre de cinq. *cinquina* §. πεντάδα. les cinq. *i cinque*.

Πενταετὴς, ἐπίθ. qui a cinq ans. *che ha cinque anni*.

Πεντακόσια. ἀριθ. cinqcent. *cinquecento*.

Πεντακοσιοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. cinq-centième. *cinquecentesimo, ma*.

Πεντάκις, ἐπίρ. cinq fois. *cinque volte*.

Πεντάνευρον. ὐσ. plantain. *piantaggine*.

Πεντάπλα, ἐπίρ. cinq fois autant. *cinque volte tanto*.

Πενταπλάσιος, ία, ιον. ἐπίθ. quintuple. *quintuplo, la*.

Πεντάρι, ὐσ. une pièce de cinq. *una pezza di cinque*.

Πεντάφυλλον, ὐσ. quintefeuille, *quinquefoglio, pentafilo*.

Πεντάφωτον, ὐσ. diapente, *diapente*.

Πεν-

Πεύτε. Ἀριθ. cinq. *cinque*.

Πεντὲξ, πεντέξι. Ἀριθ. cinq ou six. *cinque o sei*.

Πεντηκοστὴ, ὐσ. la pentecôte. *la pentecoste*.

Πεντηκοστὸν, ἡ, όν. ἐπίθ. cinquantiéme. *cinquantesimo, ma*.

Πεντηκοστὸς δεύτερος, ἐπίθ. cinquante-deuxiéme. *cinquantesimo secondo. da*

Πεντηκοστὸς ἕβδομος, ἐπίθ. cinquante-septiéme. *cinquantesimo, settimo, ma*.

Πεντηκοστὸς ἕκτος, ἐπίθ. cinquante sixiéme. *cinquantesimo sesto, ta*.

Πεντηκοστὸς ἔνατος. ἐπίθ. cinquante-neuvieme. *cinquantesimo nono, na*.

Πεντηκοστὸς ὄγδοος, ἐπίθ. cinquante-huitiéme. *cinquantotesimo, ma*.

Πεντηκοστὸς πρῶτος, ἐπίθ. cinquante-uniéme. *cinquatesimo primo, ma*.

Πεντηκοστὸς τέταρτος, ἐπίθ. cinquante quatriéme. *cinquantaquattresimo, ma*.

Πεντηκοστὸς τρίτος, ἐπίθ. cinquante-troisième. *cinquantesimo terzo, za*.

Πεπαιδευμένος, η, ον. ἐπίθ. érudit. te. lettré, ée. *erudito, ta. letterato, ta*.

Πεπαιδευμένως, ἐπίρ. doctement, savamment. *eruditamente*.

Πεπαλαιωμένος, η, ον. μετ. invétéré. ée. *inveterato, ta*.

Πεποίθησις, ὐσ. confiance. *fiducia*.

Πεποιθότως, ἐπίρ. avec confiance. *fiducialmente, fiduciariamente*.

Πεποιθώς, ἐπίθ. qui a de la confiance. *fiduciario. che ha della fiducia*.

Πεπονηρευμένος, η, ον. ἐπίθ. très-rusé. ée. très-malicieux, euse. *maliziosissimo, ma*.

Πεπυρωμένος, η, ον. μετ. enflammé. ée. *infiammato, ta. ignito, ta. infuocato, ta*.

Πεπόνι, ὐσ. melon. *popone, melone*.

Πεπονιά, ὐσ. la plante qui produit les melons. *la pianta che produce i meloni*.

Πεπονόσπορος, ὐσ. sémence de melon. *semenza di melone*

Πέρα, ἐπίρ. de là. *di là*. §. ἀπὸ πέρα. au de là, de l'autre côté. *dall' altra parte, dalla parte di là*.

Πέραμα, ὐσ. passage. *passaggio*.

Περαματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. passager, re. *transitorio. ria. passeggiero, ra*. §. περαματικὸν πουλὶ, oiseau de passage. *uccello di passaggio*.

Πέρας, ὐσ. le bout, *l'estremità, l'estremo*.

Περάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a passé. *colui o colei che ha passato*.

Πέρασις, ὐσ. πέρασμα, passage. *passaggio*. §. πέρασις, τιμὴ, ξεπούλησις, débit. *spaccio, esito*.

Πέρασμα, ὐσ. passage, l'action de passer. *passaggio, il passare*. §. πέρασμα, τόπος διὰ πέρασμα. passage. *passaggio*.

Περασμένος, η, ον. μετ. passé. ée. *passato, ta*.

Περαστικὰ, ἐπίρ. de peu de durée, d'une manière passagére. *transitoriamente, di poca durata*.

Περαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. passager, re. transitoire, de peu de durée. *passeggiero, ra. transitorio, ia. di poca durata*.

Περβάζι, ὐσ. bordure. cadre. *cornice*. §. βάνω περβάζι. embordurer. *incorniciare*.

Πέρδικα, ὐσ. perdrix. *pernice*.

Περδίκι, ὐσ. perdreau. *perniciotto*.

Περὶ, πρόθ. de. *di* §. περὶ τούτου. pour cela, à l'égard de cela. *per questo, riguardo a questo*. §. περὶ τίνος ὁ λόγος; de quoi est-il question? *di che si tratta?* περὶ, καὶ ἐπὶ γύρω. environ. *attorno*. §. περὶ. environ. *incirca*.

Περίβλεπτος, η, ον. ἐπίθ. illustre. *illustre*.

Περιβόητος, η, ον. ἐπίθ. fameux, euse. renommé, ée. *famoso, sa. rinomato, ta. celebre*.

Περιβολάκι, ὐσ. petit jardin. *giardinetto*.

Περιβολάρης, ὐσ. jardinier. *giardiniere*.

Περιβολάρικος, η, ον. ἐπίθ. de jardin, καὶ de jardinier. *di giardino, e di giardiniere*.

Περιβόλι, ὐσ. jardin. *giardino*.

Περιβραχιόνιον, ὐσ. bracelet. *maniglia*.

Περιβρέχω, Ρ'. humecter

à l'

à l'entour. *inumidire all' intorno.*

Περιγελάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a raillé, qui a berné. *colui ò colei che ha deriso.*

Περιγέλασμα, ὐσ. dérision. *derisione, dileggiamento.*

Περιγελασμένος, η, ον. μετ. berné, ée. raillé. ée. *deriso, sa. dileggiato, ta.*

Περιγελαστής, ὐσ. berneur. railleur. moqueur. *derisore, dileggiatore, beffatore.*

Περιγελαστικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς περιγέλοιον. de raillerie. *derisorio, ia.* §. περιγελαστικὸς, ἄξιος γέλωτος. bernable, digne d'être bafoué. d'être berné. raillé. *degno di derisione.*

Περιγελαστικῶς, ἐπίρ. par dérision. *derisoriamente.*

Περιγέλι, διαβήτης, ὐσιας. compas. *compasso.*

Περιγέλοιον, ὐσ. dérision. raillerie. *derisione, dileggiamento.*

Περιγελῶ, P'. se moquer, railler. jouer quelqu'un. *deridere, dileggiare.*

Περιγελῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui raille. qui berne. *colui ò colei che deride, che beffa.*

Περιγιάλι, ὐσ. rivage. bord de la mer. *lido.*

Περιγραμμένος, η, ον. μετ. décrit, te. *descritto, ta.*

Περιγραπτὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut décrire. *descrivibile, descrittibile.*

Περιγραφή, ὐσ. description. *descrizione.*

Περιγραφικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui décrit. *colui ò colei che descrive.*

Περιγράφω, P'. décrire. *descrivere.* §. περιγράφω. circonscrire. *circonscrivere.*

Περιγράφων, ὐσα, μετ. celui ἢ celle qui decrit. *descrivente, descrittore.* §. περιγράφων, ὁ περιγράφων γύρω. celui ἢ celle qui circonscrit. *colui ò colei che circonscrive.*

Περιγράψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a décrit. *colui ò colei che ha descritto.*

Περιγυρίζω. P'. ceindre. enceindre. *circondare.* περιγυρίζω, πηγαίνω γύρω. aller à l'entour. *andar attorno.*

Περιγυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui enceind. *colui ò colei che circonda.* §. περιγυρίζων. celui ἢ celle qui va à l'entour. *colui ò colei che va all' interno.*

Περιγύρισμα. ὐσ. l'action d'environner. *circondamento.*

Περιγυρισμένος, η, ον. μετ. environné. ée. *circondato, ta.*

Περιδιαβάζω, P'. se promener, *diportarsi, divertirsi.*

Περιδιαβάζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui se promene, qui s'amuse. *colui ò colei che si diporta, che si diverte.*

Περιδιαβάσας. σασα, μετ. celui ἢ celle qui s'est promené. qui s'est amusé. *colui ò colei che si è divertito, che si è diportato.*

Περιδιάβασις, εως. divertissement. promenade, amusement. *diporto, divertimento, passeggio.*

Περιδιάβασμα, ὐσ. l'action de se divertir, de se promener. *il divertirsi, diporto.*

Περίδοξος, η, ον. ἐπίθ. fameux. euse. renommé, ée. *inclito, ta.*

Περίδρομος, ὐσ. ἐν χρήσει ὅταν θέλωμεν νὰ ἐπιτιμήσωμεν τινὰ, creve, va-t-en aux diables. *crepa, schiatta, vattene al diavolo.*

Περιέλι. ἰδὲ Περιγέλι.

Περιεργάζομαι. P'. observer avec curiosité. *osservar curiosamente.*

Περιεργαζόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui observe avec curiosité. *colui ò colei che osserva curiosamente.*

Περιέργεια, ὐσ. curiosité. *curiosità.*

Περίεργος, η, ον. ἐπίθ. curieux, euse. *curioso, sa.*

Περιέργως, ἐπίρ. curieusement, avec curiosité. *curiosamente, con curiosità.*

Περιέχω, P'. contenir. *contenere.* §. περιέχομαι. se contenir. être compris. *essere contenuto. compreso.* §. τί περιέχει αὐτὸ τὸ βιβλίον; de quoi traite ce livre? *di che tratta questo libro?* τί περιέχει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον. quel est le contenu, le sens de ce chapitre? *qual è il contenuto, qual è il senso di questo capitolo?*

Περιέχων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui contient. *colui ò colei che contiene.*

Περιζώνω, P'. environner, enceindre. *cignere all' intorno.*

Περιζώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui environne, qui enceind. *colui ò colei che cigne all' intorno.*

Περιζώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a environné, qui a enceint. *colui ò colei che ha cinto all' intorno.*

Περιζωσμένος, η, ον. μετ. environné, ée. enceint. te. *cinto, ta. all' intorno.*

Περιήγησις, ἡ σ. περιγραφή. description. *descrizione.* §. περιήγησις. περιδιάβασις, pérégrination. *peregrinazione.*

Περιηγητὴς, ὁ σ. ὁ περιγράφων. celui qui décrit. *descrittore.* §. περιηγητὴς, περιδιαβατὴς. voyageur. *viandante.*

Περιηγητικῶς, ἐπίρ. par des descriptions. *con descrizioni.*

Περιθαλάσσιος, ία, ιον. ἐπίθ. maritime. *marittimo, ma.* §. περιθαλάσσιον. le bord de la mer. *lido.*

Περιθώρι, ὁ σιας. marge. *margine.*

Περικεφαλαία, ἡ σ. casque. *elmo.*

Περικλείσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a renfermé. *colui ò colei che ha rinchiuso, che ha racchiuso.*

Περικλεισμένος, η, ον. μετ. renfermé, ée. *rinchiuso, sa.*

Περικλείω. P'. renfermer. *rinchiudere.*

Περικλείων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui renferme. *colui ò colei che racchiude.*

Περικοπὴ, ἡ σ. περικοπὴ λόγου, interruption du discours. *interruzione del discorso.*

Περικόπτω, P'. interrompre. *interrompere.*

Περικυκλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été entouré. environné. *colui ò colei ch' è stato circondato.*

Περικύκλωμα, ἡ σ. l'action d'environner. *circondamento, il circondare.*

Περικυκλωμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. environné, ée. *circondato, ta. attorniato, ta.*

Περικυκλώνω, P'. entourer, environner. *circondare, attorniare.*

Περικυκλώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui entoure, qui environne. *colui ò colei che circonda, che attornia.*

Περικυκλώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a entouré. qui a environné. *colui ò colei che ha circondato, che ha attorniato.*

Περικύκλωσις, ἡ σ. ἴδε Περικύκλωμα.

Περικλείω, P'. enfermer. fermer à l'entour. *chiudere d'intorno.*

Περιλαβὼν, ουσα. μετ. ὅσις ἔλαβε, celui ὴ celle qui a pris. *colui ò colei che ha preso.*

Περιλαμβάνω, P'. comprendre, contenir, embrasser, renfermer. *comprendere, contenere, occupare, racchiudere.* §. περιλαμβάνω ἢ ἁπλῶς λαμβάνω. prendre. *prendere.*

Περιλαμβάνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui comprend, qui contient, qui embrasse. *colui ò colei che comprende, che contiene, che racchiude.*

Περιλαμπὴς, ἐπίθ. illustre. *illustre, splendido.*

Περίλυπος, η, ον. ἐπίθ. affligé. ée. triste. morne. *addolorato, ta. tristo, ta.*

Περιμάζωμα, ἡ σ. l'action de recueillir. *raccoglimento.*

Περιμαζωμένος, η, ον. μετ. recueilli, ie. *raccolto, ta.*

Περιμαζώνω, P'. recueillir. *raccogliere.*

Περιμαζώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui recueille. *colui ò colei che raccoglie.*

Περιμαζώξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a recueilli. *colui ò colei che ha raccolto.*

Περιμείνας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui est resté. *colui ò colei ch'è restato.*

Περιμένω, P'. rester. attendre. *restare, aspettare.*

Περίμετρος, ἡ σ. perimétre. *perimetro.*

Περίξ, πρόθ. autour. *attorno.* §. τὰ πέριξ ἑνὸς τόπου. les environs. *il din-*

dintorno. §. τὸ πέριξ τινὸς πράγματος. le contour. *il contorno*.

Περιοδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a voyagé. *colui ò colei che ha viaggiato*.

Περιοδεύω, P'. aller à l'entour, roder. tournoyer. *andar attorno, aggirarsi*. §. περιοδεύω, voyager. *viaggiare, peregrinare*.

Περιοδεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui voyage. *colui ò colei che viaggia*.

Περιοδικὸς, ή, όν. ἐπίθ. périodique. *periodico, ca*.

Περιοδικῶς, ἐπίρ. périodiquement. *periodicamente*.

Περίοδος, ὑσιασ. période. *periodo*.

Περιορίζω, P'. aborner. mettre des bornes. *confinare, porre i termini, limitare*.

Περιορίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui met des bornes. *colui ò colei che pone i termini*.

Περιορίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mis des bornes. *colui ò colei che ha posto i termini*.

Περιωρισμένος, η, ον. μετ. limité, ée. *limitato, ta*.

Περιουσία, ὑσ. les effets. les biens, l'avoir de quelqu'un. *gli effetti. i beni, l'avere di qualcheduno*.

Περιοχὴ, ὑσ. circuit. *circuito*. §. περιοχὴ, τόπος περιέχων πόλεις, χωρία, κτλ. district. *distretto*.

Περίπαιγμα, ὑσ. dérision, raillerie, moquerie, *dileggiamento, derisione*.

Περιπαίζω. P'. railler, berner, se moquer. jouer quelqu'un. *deridere, beffare, dileggiare, deludere*.

Περιπαίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui raille, qui berne, qui se moque de quelqu'un. *colui ò colei che dileggia. deridente, che deride, beffatore*.

Περιπαίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est moqué, qui s'est joué de quelq'un. *colui ò colei che si è beffato di qualcheduno, che ha dileggiato, deriso*.

Περιπαίξιμον, ὑσ. dérision. *derisione, dileggiamento*.

Περιπαιχθεὶς, εῖσα. μετ, celui ἢ celle qui a été berné. moqué. raillé, joué. *colui ò colei ch'è stato deriso, dileggiato, beffato*.

Περιπάτημα, ὑσ. l'action de marcher. *il camminare*.

Περιπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a marché. *colui ò colei che ha camminato*.

Περιπατησιά, ὑσ. allure. *andatura*.

Περιπατητὴς, ὑσ. celui qui marche. *colui che cammina*.

Περιπατῶ, P'. marcher, *camminare*.

Περιπατῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui marche. *colui ò colei che cammina*.

Περίπλεγμα, ὑσ. entortillement. entrelacement. *intrecciamento*.

Περιπλεγμένος, η, ον. μετ. entortillé. ée: entrelacé. ée. *intrecciato, ta*.

Περιπλέκω. P'. entortiller, entrelacer. *intrecciare*.

Περιπλέκων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui entrelace, qui entortille. *colui ò colei che intreccia*.

Περιπλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a entrelacé. entortillé. *colui ò colei che ha intrecciato*.

Περιπλέξιμον, ὑσ. l'action d'entortiller. entrelacement. *l'intrecciare, intrecciamento*.

Περιπλέον, ἐπίρ. de plus. *di più*.

Περιπνευμονία, ὑσιας. péripneumonie. *peripneumonia*.

Περιπλοκὴ, ὑσ. entrelacement. l'action d'entrelacer. *intrecciamento*. §. περιπλοκὴ λόγων. circonlocution, détour. circuit de paroles. *circonlocuzione, giro, circuito di parole*.

Περιποιηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a bien traité. *colui ò colei che ha fatto buona accoglienza*.

Περιποίησις, ὑσ. bon traitement. *buon trattamento, buona accoglienza*.

Περιποιοῦμαι, ὑσ. faire bon traitement, *far buon trattamento, buona accoglienza, trattar bene*.

Περιποιούμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui fait bon traitement. *colui ò colei che fa buona accoglienza*.

Περιπόθητος, η, ον. ἐπίθ. très-

très-souhaitable. *desiderabilissimo, ma.* §. περιπόθητος, παμφίλτατος, très-aimé, ée. *amatissimo, ma.*

Περιῤῥαντίζω, P'. arroser à l'entour, *aspergere d'intorno.*

Περιῤῥαντίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui arrose à l'entour. *colui o colei che asperge d'intorno.*

Περιῤῥαντίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a arrosé à l'entour. *colui o colei che ha asperso d'intorno.*

Περιῤῥάντισμα, ους. l'action d'arroser à l'entour, *l'aspergere d'intorno.*

Περιῤῥαντισμένος, η, ον. μετ. arrosé, ée. à l'entour. *asperso, sa. d'intorno.*

Περισκεπάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a couvert de tout côté. *colui o colei che ha coperto da ogni parte.*

Περισκεπάζω. P'. couvrir de tout côté. *coprir da ogni parte.*

Περισκεπάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui couvre de tout côté. *colui o colei che copre da ogni parte.*

Περισκεπασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de tout côté. *coperto, ta. da ogni parte.*

Περισκέπτομαι, P'. regarder à l'entour. *osservare d'intorno.*

Περισπωμένη, ους. accent circonflêxe. *accento circonflesso.*

Περισπωμένος, επίθ. parole qui a un accent circonflexe. *parola che ha un accento circonflesso.*

Περίσσευμα, ους. redondance. *ridondamento, ridondanza.*

Περισσεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est resté. *colui o colei ch'è restato, sopravanzato.*

Περισσεύω, P'. rester. *avanzare.* §. περισσεύω, ἔχω πλεῖον ἀπὸ τὸ χρειαζόμενον, avoir plus qu'à suffisance. *avanzare, soprabbondare.*

Περισσά, επίρ. beaucoup. *molto.*

Περισσολογία. ους. babil, caqueterie. *ciarleria.*

Περισσολογῶ, P'. babiller, jaser. *ciarlare, parlare superfluamente.*

Περισσός, ή, όν. επίθ. πολύς. beaucoup. *molto, ta.* §. περισσός, περιττός. superflu, ue. *superfluo, ua. soprabbondante.*

Περισσότερον, επίρ. de plus, *di più.*

Περισσότερος, α, ον. επίθ. plus. *più.* §. οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς. la plus part. le plus-grand nombre. *la più parte, il maggior numero.*

Περίστασις, ους. circonstance. *circostanza.*

Περιστατικὸν, ἰδὲ Περίστασις.

Περιστέρα, ους. pigeon. colombe. *colomba.*

Περιστεράκι, ους. petit pigeon. *piccioncino.*

Περιστέρι. ους. pigeon. *piccione, pippione.*

Περιστεριών, περιστεριώνας, ῶνος. colombier. *colombaja.*

Περιστερόπουλον, ους. pigeonneau. petit pigeon. *piccioncino.*

Περιστήθιον, ους. cuirasse. *corazza.* §. περιστήθιον. justeaucorps. *giustacuore.*

Περισφαλίζω, P'. fortifier à l'entour. *fortificare all'intorno.*

Περισφαλίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fortifie à l'entour. *colui o colei che fortifica all'intorno.*

Περισφαλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fortifié à l'entour. *colui o colei che ha fortificato all'intorno.*

Περισφάλισμα, ους. l'action de fortifier à l'entour. *fortificazione all'intorno.*

Περισφίγγω, P'. serrer, presser à l'entour. *strignere all'intorno.*

Περισφίγγων, ουσα. μετ. celui ou celle qui serre à l'entour. *colui o colei che strigne all'intorno.*

Περισφίξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a serré à l'entour. *colui o colei che ha stretto all'intorno.*

Περιτύλιγμα, ους. enveloppe. l'action d'envelopper. *inviluppo, l'inviluppare. l'involgere.*

Περιτυλιγμένος, η, ον. μετ. enveloppé, ée. *inviluppato, ta. involto, ta.*

Περιτυλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a enveloppé. *colui o colei che ha*

ha inviluppato, che ha involto.

Περιτυλίττω, P'. envelopper. *inviluppare, involgere.*

Περιτειχίζω, P'. fortifier avec de murailles tout à l'entour. *fortificare con muraglie attorno.*

Περιτειχίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fortifie tout à l'entour avec de murailles. *colui ἢ colei che fortifica attorno con muraglie.*

Περιτειχίσας. σασα, μετ. celui ἢ celle qui a fortifié tout à l'entour avec de murailles. *colui ἢ colei che ha fortificato attorno con muraglie.*

Περιτείχισμα, ὐσ. l'action de fortifier tout à l'entour avec de murailles. *il fortificare con muraglie all' intorno.*

Περιτειχισμένος, η, ον. μετ. fortifié. ée. avec de murailles tout à l'entour. *fortificato, ta. attorno con muraglie.*

Περιτέμνω, P'. circoncire. *circoncidere.*

Περιτέμνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui circoncit. *colui ἢ colei che circoncide.*

Περιτμηθεὶς, μετ. circoncis. *circonciso.*

Περιτομὴ, ὐσιας. circoncision. *circoncisione.*

Περιτρέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a couru çà et là. *colui ἢ colei che ha corso quà e là.*

Περιτρέχω. P'. courir çà et là. *correre quà e là.*

Περιτρέχων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui court çà et là. *colui ἢ colei che corre quà e là.*

Περιτριγυρίζω, P'. entourer. environner. *circondare.* §. περιτριγυρίζω, πηγαίνω τριγύρω. rader, tournoyer. aller à l'entour. *andar attorno.*

Περιτριγυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui environne, qui entoure. *colui ἢ colei che circonda.* §. περιτριγυρίζων, ὅτις πηγαίνει τριγύρω, celui ἢ celle qui rode. *colui ἢ colei che va attorno.*

Περιτριγυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a environné, qui a entouré. *colui ἢ colei che ha circondato.* §. περιτριγυρίσας, ὅτις ἐγύρισε τριγύρω. celui ἢ celle qui a rodé. *colui ἢ colei ch' è andato attorno.*

Περιτριγύρισμα, ὐσ. l'action d'environner, d'entourer. *circondamento.* §. περιτριγύρισμα. γύρισμα τριγύρω. l'action de roder, de tournoyer. *l'aggirarsi attorno.*

Περιτριγυρισμένος, η. ον. μετ. entouré, ée. environné, ée. *circondato, ta.*

Περιτριγυριστὴς, ὐσ. celui qui entoure, qui environne. *colui che circonda.* §. περιτριγυριστὴς ὅτις πηγαίνει τριγύρω. celui qui rode. *colui che s' aggira attorno.*

Περιφάνεια, ούσ. superbe. *superbia.*

Περιφανεύομαι, ἰδὲ Ὑπερηφανεύομαι.

Περιφανὴς, ἐπίθ. illustre. *illustre.*

Περίφανος, η, ον. ἐπίθ. κὴ ουσ. superbe. *superbo, ba.*

Περιφέρεια, ούσ. circonférence. *circonferenza.*

Περιφερόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui rode, qui va çà et là. *colui ἢ colei che corre quà e là.*

Περιφέρω. P'. porter à l'entour. *portar d'intorno.* §. περιφέρομαι, φέρομαι ἐδῶ κὴ ἐκεῖ. roder, aller çà et là. *correr quà e là.*

Περίφημος, η, ον. ἐπίθ. fameux, euse, renommé. ée. *famoso, sa. rinomato, ta.*

Περιφορὰ, ὐσ. mouvement circulaire, *moto circolare.*

Περίφραγμα, ὐσ. l'action d'entourer. de renfermer à l'entour. *il chiudere tutto intorno.*

Περιφραγμένος, η, ον. μετ. renfermé. ée. tout à l'entour. *racchiuso, sa. tutto intorno.*

Περιφράζω, P'. renfermer tout à l'entour. *racchiudere tutto intorno.*

Περιφράξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a renfermé tout à l'entour. *colui ἢ colei che ha rinchiuso tutto attorno.*

Περίφρασις, ούσ. périphrase. circonlocution. *perifrasi, circonlocuzione.*

Περιχαράκωμα, ούσ. circonvallation. *circonvallazione.*

Περιχαρακωμένος, η. ον. μετ. fortifié, ée. avec de

de circonvallations. *fortificato, ta. con circonvallazioni.*

Περιχαρακώνω, P'. fortifier avec de circonvallations. *fortificare con circonvallazioni.*

Περιχαρακώνων, ουσα μετ. celui ἢ celle qui fortifie avec de circonvallations. *colui ἢ colei che fortifica con circonvallazioni.*

Περιχαρακώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fortifié avec de circonvallations. *colui ἢ colei che ha fortificato con circonvallazioni.*

Περιχαρής, περίχαρος, ἐπίθ. tout gai. *tutto allegro.*

Περιχυμένος, η, ον. μετ. versé. ée. tout à l'entour. *sparso, sa. tutto all' interno.*

Περιχύνω, P'. verser tout à l'entour. *spandere all' intorno.*

Περιχύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui verse à l'entour. *colui ἢ colei che spande all' intorno.*

Περιχύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a versé tout à l'entour. *colui ἢ colei che ha sparso all' intorno.*

Περίχωρον, ὀυσ. les environs. *i contorni.*

Πέρνω. P'. prendre. *prendere.* §. πέρνω αἷμα. se faire saigner. *farsi cavar sangue.* §. πέρνω ἀπάνω μου, ἤτοι ἀναλαμβάνω ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν. reprendre ses forces, se relever d'une maladie, *ricuperare le forze, riaversi da una malattia.* §. τὸ πέρνεις ἀπάνω σου; ἤτοι γίνεσαι ἐγγυητής; reponderez vous de cela? *farete sicurtà di questo?* §. πέρνω ἀπάνω μου. ὑπερηφανεύομαι, s'enorgueillir. *insuperbirsi.* §. πέρνω δανεικά. emprunter. *prendere in prestito.* §. πέρνω τὰ δίκαια τινός. prendre le parti de quelqu'un. *prendere il partito, le ragioni di qualcheduno.* §. ἐγὼ ἐπῆρα τὴν ἐντροπήν. la honte est tombée sur moi. *la vergogna è caduta sopra di me.* §. πέρνω ἕνα πρᾶγμα εἰς κακόν, διὰ κακόν, ἐπὶ κακοῦ. prendre à mal. *prendere a male.* §. πέρνω εἰς τὰ νερά μου, σύρω εἰς τὰ νερά μου, μεταφ. seduire. *sedurre.* §. πέρνω ὀπίσω, retirer. *ritirare.* §. πέρνω διὰ ψυχοπαίδι. adopter un enfant. *adottare un fanciullo, adottare per figlio.*

Περνῶ, P'. passer. *passare.* §. περνῶ, πορεύομαι. se conduire. *comportarsi.* §. πῶς περνᾶτε; comment vous portez vous? *come state? come ve la passate?* §. περνῶ τὴν ὄρεξίν μου. passer son envie. *cavar la sua voglia.* §. περνῶ πέρα. passer au delà. *trapassare, passare dall' altra parte.* §. περνῶ ξενόχωρα, μίαν ζωὴν ξενοχωρισμένην. avoir de la peine à vivre. *stentare a vivere, passar una vita stentata.*

Πέρνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui prend. *colui ἢ colei che prende.*

Περνῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui passe. *colui ἢ colei che passa.*

Περόνι, ὀυσ. boucle. *affibbiaglio.* §. περόνι τῆς πόρτας. gond. *ganghero.*

Περυνάκι, ὀυσ. petite fourchette. *forchettina.*

Περούνι, ουσ. fourchette. *forchetta.*

Περσός, ἰδὲ Περισσός.

Περπατῶ, ἰδὲ Περιπατῶ, κτλ.

Πέρσυ, ἰδὲ Πέρυσι.

Περσινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de l'année passée. *dell' anno scorso.*

Πέρυσι, ἐπίρ. l'année passée. *l'anno passato.* §. ἀπὸ πέρυσι, de l'année passée, *dall' anno scorso.*

Πέσιμον, ουσ. chute. *caduta.*

Πέσας, ἰδὲ Πεσών.

Πεσκέσι, ὀσιας. présent. *regalo.*

Πεσκίρι, ὀυσ. essui-main. *sciugamano.*

Πεσμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. *caduto, ta.*

Πεσιμάλι, ὀυσ. ποδιά. tablier. *grembiale.* §. πεσιμάλι, πεσκίρι. essui-main. *sciugamano.*

Πέστροφα, ὀυσ. truite. *trota.*

Πεταχτά, ἐπίρ. en volant. *valando, a volo.*

Πεταχτής, οῦσ. celui qui vole. *colui che vola.* §. πεταχτής, ὅστις ῥίπτει. celui qui jette. *colui che getta.*

Πεταχτός, ἡ, όν. ἐπίθ. vo-

volant, qui vole. *volante*.

Πεταλούδα, ἡσ. papillon. *farfalla*. §. μικρὴ πεταλούδα. petit papillon. *farfalletta*, *farfallina*. §. μεγάλη πεταλλούδα. grand papillon. *farfallone*.

Πεταλᾶς, ᾶσιας. celui qui fait les fers de cheval. *colui che fa i ferri da cavallo*.

Πεταλίδα, ἡσ. ψάρι. lamproye. *lampreda*.

Πέταλον, ἡσ. fer de cheval. *ferro da cavallo*.

Πετάλωμα, ουσ. l'action de ferrer un cheval. *il ferrare un cavallo*.

Πεταλωμένος, η, ον. μετ. ferré, ée. *ferrato*, *ta*.

Πεταλώνω, Ρ'. ferrer un cheval. *ferrare un cavallo*.

Πετάζω, ἰδὲ Πετῶ.

Πέταμα, πέτασμα, ουσ. ῥίψιμον. l'action de jeter. *il gettare*. §. πέταμα, τὸ ἀπετᾶν. l'action de voler. *il volare*.

Πετάξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a jeté. *colui ὴ colei che ha gettato*. §. πετάξας, ὁποῦ ἀπέταξεν εἰς τὸν ἀέρα. celui ὴ celle qui a volé. *colui ὴ colei che ha volato*.

Πετάω, ἰδὲ Πετῶ.

Πετεινάρι, ἡσ. petit coq, cochet. *galletto*.

Πετεινὸς, ἡσ. coq. *gallo*.

Πέτζα, ἡσ. peau, écorce. *pelle*, *scorza*. §. πέτζα τῶ σώματος. peau. *pelle*. καὶ ἡ πέτζα τῶν πωρικῶν, κτλ'. écorce. *scorza*.

Πετζένιος, ια, ιον. ἐπίθ. du cuir. *di cuojo*.

Πετζὶ, ἡσ. cuir. *cuojo*.

Πετζόκολλα, ἡσ. colle de cuir. *colla di cuojo*.

Πετζοχάρτι, ἡσ. sorte de papier. *sorta di carta*. §. πετζοχάρτι, καὶ ἡ μεμβράνα. parchemin. *cartapecora*.

Πετάμενον, ἡσ. les volatiles. *i volatili*.

Πέτυρον, ἡσ. feuille. *foglia*.

Πέτρα, ἡσ. pierre. *pietra*.

Πετράδι, ουσ. pierre précieuse. *pietra preziosa*.

Πετραχήλι, ᾶσιας. étole. *stola*.

Πετρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de pierre. *di pietra*.

Πέτρινος, η, ον. ἐπίθ. pierreux, euse. *pietroso*, *sa*. §. πέτρινος, καμωμένος ἀπὸ πέτραν. de pierre. *di pietra*. §. καρδιὰ πέτρινη, μεταφ. coeur dé rocher. *cuor di sasso*.

Πετριὰ, ἡσ. coup de pierre. *sassata*.

Πετρίτης, ουσιας. rouge-giorge. *pettirosso*.

Πετροβόλημα, ἡσ. l'action de lapider. *lapidamento*, *il lapidare*.

Πετροβολημένος, η, ον. μετ. lapidé, ée. *lapidato*, *ta*.

Πετροβολήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a lapidé. *colui ὴ colei che ha lapidato*.

Πετροβολῶ, Ρ'. lapider. *lapidare*.

Πετροβολῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui lapide. *colui ὴ colei che lapida*.

Πετρογέφυρον, ἡσ. pont de pierre. *ponte di pietra*.

Πετρογλύπτης, ουσ. sculpteur. *scultore*.

Πετροσέλινον, ἡσ. persil. *petrosello*, *prezzemolo*.

Πετρόσκαλα, ουσ. échelle de pierre. *scala di pietra*.

Πετρότοπος, ᾶσιας. lieux pierreux. *luogo pietroso*.

Πετρώδης, ἐπίθ. pierreux, euse. *pietroso*, *sa*.

Πετρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été pétrifié. *colui ὴ colei ch'è stato petrificato*.

Πέτρωμα, ουσ. pétrification. *petrificazione*.

Πετρωμένος, η, ον, μετ. pétrifié. ée. *petrificato*, *ta*.

Πετρώνω, Ρ'. pétrifier. *petrificare*.

Πετρωπὸς, ἰδὲ Πετρώδης.

Πετῶ, Ρ'. ἀπετῶ. voler. *volare*. §. πετῶ, ῥίπτω. jeter. *gettare*.

Πετῶν, ῶσα. μεταφ. ἀπετῶν. volant. *volante*. §. πετῶν, ῥίπτων. celui qui jette. *colui che getta*, *gettante*.

Πεύκι. ἡσ. tapis. *tappeto*.

Πεύκινος, η, ον. ἐπίθ. d'orme. *d'olmo*.

Πεῦκος, ἡσ. orme. *olmo*.

Πεύτη, ἰδὲ Πέμπτη.

Πεφοβισμένος, η, ον. ἐπίθ. épouvanté, ée. *spaventato*, *ta*. *intimorito*, *ta*.

Πέφτι, ἰδὲ Πέμπτη.

Πέρχι, ἰδὲ Πεύκι.

Πεφυλαγμένος, η, ον. μετ. bien gardé, ée. bien con-

conservé. ée. *ben custodito, ta. ben guardato, ta.*

Πεφωτισμένος, η, ον. μετ. illuminé, ée. *illuminato, ta.*

Πεχλεβάνης, ὀσ. bateleur, joueur des gobelets. *giocolare, giocolatore.*

Πηγαδάκι, ὀσ. petit puits. *piccolo pozzo.*

Πηγάδι, ὀσ. puits. *pozzo.*

Πηγαδήσιος, ια, ιον. πηγαδήτικος, η, ον. ἐπιθ. de puits. *di pozzo.*

Πηγάζω, P'. sourdre. jaillir. *scaturire.*

Πηγαιναμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui va. *colui ἢ colei che va.*

Πηγαίνω, P'. aller. *andare.* §. πηγαίνω εἰς τὸ καλόν. s'en aller. *andarsene.* §. πήγαινε εἰς τὸ καλόν. dieu vous accompagne. dieu vous benisse, adieu, *andatevi con dio, addio.* §. πηγαίνωντας, en allant. *andando.*

Πηγαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui va. *colui ἢ colei che va.*

Πήγανος, ὀσ. rue. *ruta.*

Πηγή, ὀσιας. source. *sorgente.*

Πῆγμα, ὀσ. σφίξιμον. coagulation. *coagulamento, coagulazione.*

Πηγμένος, η, ον. μετ. coagulé. ée. *coagulato, ta.* §. πηγμένος, χωσμένος. enfoncé, ée. *ficcato, ta.*

Πηγουνάκι, ὀσ. petit menton. *piccolo mento.*

Πηγούνι, ὀσιας. menton. *mento.*

Πήγω, P'. coaguler. *coagulare.* §. πήγω, χώνω. enfoncer. *ficcare.*

Πηδάλιον, ὀσ. gouvernail. *timone.*

Πηδηκτά, ἐπίρ. en sautant. *saltando, a salti.*

Πηδηκτής, ὀσ. ἰδὲ Πηδητής.

Πήδημα, ὀσ. saut. *salto.*

Πηδημένος, η, ον. μετ. sauté, ée. *saltato, ta.*

Πηδήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sauté, *colui ἢ colei che ha saltato.*

Πηδητής, ὀσ. sauteur, celui qui saute. *saltatore, che salta.*

Πηδῶ, P'. sauter. *saltare.*

Πηδητήρι, ὀσιας. ressort. *susta, molla.*

Πηδητός, ή, όν. ἐπιθ. qu'on peut sauter. *che si può saltare.*

Πηδῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui saute. *colui ἢ colei che salta.*

Πήζω, ἰδὲ Πήγω.

Πηκτή, ὀσ. gelée. *gelatina.*

Πηκτός, ή, όν. ἐπιθ. πηγμένος. coagulé, ée. *coagulato, ta.* §. πηκτός, πυκνός. épais, se. dense. *spesso, sa. denso, sa. fitto, sa.*

Πήκτωμα, ουσ. coagulation. *coagulazione.*

Πηκτωμένος, η, ον. μετ. coagulé, ée. fixé, ée. épaissi, ie. *coagulato, ta. rappigliato, ta.*

Πηκτώνω, P'. coaguler. fixer, épaissir. *coagulare, rappigliare.* §. πηκτώνω, οὐδ. se coaguler, se cailler. *coagularsi, rappigliarsi.*

Πηκτώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui coagule, qui épaissit. *colui ἢ colei che coagula, che rappiglia.* §. πηκτώνων, οὐδ. celui ἢ celle qui se caille. *colui ἢ colei che si coagula.*

Πηκτώσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a coagulé, qui a épaissi. *colui ἢ colei che ha coagulato, che ha rappigliato.* §. πηκτώσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est caillé. *colui ἢ colei che si è coagulato.*

Πηλάλα, πηλάλημα, ὀσ. l'action de courir. *il correre.*

Πηλαλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a couru. *colui ἢ colei che ha corso.*

Πηλαλῶ, P'. courir. *correre.*

Πηλαλῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui court. *colui ἢ colei che corre.*

Πηλήτικος, ἰδὲ Πήλινος.

Πήλινος, η, ον. ἐπιθ. argileux, euse. *cretoso, sa.* §. πήλινος, χωματένιος. de terre. *di terra.*

Πηλίτης, ουσ. vin assaisonné avec des herbes. *vino condito con delle erbe.*

Πηλός, ουσ. craie, argile. *creta.* §. πηλὸς διὰ χτίσιμον. mortier. *smalto.*

Πήλωμα, ὀσ. l'action d'enduire, de crépir avec du mortier. *l'intonicare collo smalto.*

Πήλωμα, πηλώματα, ὀσ. δυσεντερία. dyssenterie. *dissenteria.*

Πηλωμένος, η, ον. μετ. enduit, te. avec du mortier. *intonicato, ta. collo smalto.*

Πηλώνω, P. enduire, crépir avec du mortier. *intonicare collo smalto.*

Πήξας, ξασα. μετ. celui ó celle qui a coagulé. *colui ó colei che ha coagulato.* §. πήξας, ούδ. celui ó celle qui s'est caillé. *colui ó colei che si è coagulato.*

Πήξιμον, πήξις, ούσ. coagulation, figement. *coagulamento, coagulazione.*

Πηρὶ, βίδα, ούσ. vis. *vite.*

Πήρος, ἰδὲ Πίρος.

Πηρουνάκι, ούσ. petite fourchette. *forchettina.*

Πηρούνι, ούσ. fourchette. *forchetta.*

Πηρουνοθήκη, ούσ. étui de fourchette. *forchettiera.*

Πήσα, ἰδὲ Πίσα.

Πήτα, ούσ. tourte. *torta.* §. λαχονότητα. tourte aux herbes. *erbolato.*

Πητυά, ούσ. présure. *coagulo.*

Πήχη, ούσ. aune. *braccio.*

Πιάνω, P. prendre. *prendere. pigliare.* §. πιάνω, κρατῶ. tenir. *tenere.* §. πιάνω, ἐγγίζω. toucher. *toccare.* §. ἐπιάσαν τὰ δένδρα, ἤτοι ἐρριζώθησαν. les arbres ont pris racine. *gli alberi hanno radicato.* §. πιάνω αἰφνιδίως. surprendre, prendre sur le fait. *sorprendere all'improvviso.* §. τὸν πιάνει τὸ γλυκύον, ἤτοι σεληνιάζεται. il tombe du mal caduc. *patisce di mal caduco.* §. πιάνω τὰ δίκαια τινός. prendre le patti de quelqu'un. *prendere il partito, le ragioni di qualcheduno.* §. με πιάνει ἡ θάλασσα, la mer me fait mal. *il mare mi fà male.* §. με ἐπίασεν ὁ θυμός. la colere m'a pris. *la collera mi ha preso.* §. πιάνω τὰ κάμω. se mettre à faire. *mettersi a fare.*

Πιάνων, ουσα. μετ. celui ó celle qui prend. *colui ó colei che prende, che piglia.*

Πιάσας, σασα. μετ. celui ó celle qui a pris. *colui ó colei che hà preso, che ha pigliato.*

Πιάσιμον, ούσ. l'action de prendre. *il pigliare.* §. πιάσιμον. prise. *presa.*

Πιασμένος, η, ον. μετ. pris, se. *preso, sa. pigliato, ta.* §. πιασμένος, κρατημένος. tenu, ue. *tenuto, ta.* §. πιασμένος, κρατημένος εἰς τὰ μέλη. perclus, se. *attratto, ta.*

Πιάτο, ούσ. plat. *piatto.*

Πιβουλεύω, ἰδὲ Ἐπιβουλεύω.

Πιδεξεύομαι, P. s'industrier, faire tous ses efforts. *industriarsi.*

Πιδέξιος, ια, ιον. ἐπίθ. adroit, te. habile. *abile, destro, ra.*

Πιδεξιοσύνη, πιδεξιότης, ούσ. adresse, habilité. *abilità, destrezza.*

Πιδεξιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très adroit, te. très-habile. *destrissimo, ma. abilissimo, ma.*

Πιδεξιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus adroit, te. plus habile. *più abile, più destro, ra.*

Πιθαμή, ούσ. palme. *palmo, spanna.*

Πιθανά, ἐπίρ. probablement. *probabilmente.*

Πιθανός, ή, όν. ἐπίθ. probable. *probabile.*

Πιθανότης, ούσ. probabilité. *probabilità.* §. με πιθανότητα. probablement. avec probabilité. *probabilmente, con probabilità.*

Πιθανώτατος, η, ον. ἐπίθ. très probable. *probabilissimo, ma.*

Πιθανώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus probable. *più probabile.*

Πιθανολογία, ούσ. discours probable. *discorso probabile.*

Πιθαράκι, ούσ. petite cruche de terre. *piccola giarra.*

Πιθάρι, ούσ. cruche, vase de terre. *giarra.*

Πίθηκος, ἰδὲ Μαϊμοῦ.

Πίθος, ἰδὲ Πιθάρι.

Πίκουπα, ἐπίρ. le ventre à terre. *boccone.* §. πίκουπα, καὶ ἀνάποδα. à l'envers. *al rovescio.*

Πικουπίζω, P. Ἐν. ῥίπτω τινά πίκουπα. jeter quelqu'un le ventre à terre. *gettar qualcheduno boccone.* §. πικουπίζω, ἀναποδογυρίζω. renverser. *rovesciare.* §. πικουπίζω, οὐδ. πίπτω πίκουπα. tomber ventre à terre. *cader boccone.*

Πικρά, ούσ. amertume. *ama-*

amarezza. §. πίκρα, μεταφ. θλίψις. amertume, affliction. *amarezza*, *afflizione*.

Πικρὰ, ἐπίρ. amèrement. *amaramente*.

Πικράγγουρον, οὐσ. concombre sauvage. *cocomero salvatico*.

Πικράδα, οὐσ. amertume, âpreté. *amarezza*.

Πικραίνω, Ρ'. Ἐν, κάμνω ἕνα πρᾶγμα πικρόν. rendre amer. *fare amaro*. §. πικραίνω, πικρίζω γίνομαι πικρός. devenir amer. *inamarire*, *diventare amaro*. §. πικραίνω, θλίβω, λυπῶ. affliger, chagriner. *affliggere*, *attristare*. §. πικραίνομαι, s'affliger, se chagriner. *affligersi*, *attristarsi*.

Πικραίνων, ουσα. μετ. ὅστις κάμνει πικρόν. celui ou celle qui rend amer. *colui o colei che fa amaro*. §. πικραίνων, ὅστις γίνεται πικρός. celui ou celle qui devient amer. *colui o colei che si fa amaro*. §. πικραίνων, μετ. θλίβων, λυπῶν. affligeant, te. *affligente*, *attristante*.

Πικραλίδα, οὐσιασ. laitue sauvage. *lattuca salvatica*.

Πίκραμα, οὐσ. amertume, âpreté. *amarezza*. §. πίκραμα, μεταφ. θλίψις, λύπη. amertume, affliction. *amarezza*, *afflizione*.

Πικραμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. amer. *fatto*, *ta*. *amaro*. §. πικραμένος, μετ. θλιμμένος, λυπημένος. affligé, ée. *afflitto*, *ta*.

Πικραμὸς, ἰδὲ Πίκραμα.

Πικραμύγδαλον, οὐσ. amande amère. *mandorla amara*.

Πικράνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a rendu amer. *colui o colei che ha fatto amaro*. §. πικράνας, μεταφ. λυπήσας. celui ou celle qui a affligé. *colui o colei che ha afflitto*.

Πικρίζω, Ρ'. Ἐν. rendre âpre, amer. *far amaro*. §. πικρίζω, οὐδ. γίνομαι πικρός. être amer. *essere amaro*.

Πικρίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui rend amer. *colui o colei che fa amaro*. §. πικρίζων, οὐδ. qui est amer. *ch'è amaro*.

Πίκρισμα, οὐσ. l'action de rendre amer, & d'être amer. *il far amaro*, & *l'esser amaro*.

Πικρισμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. amer. *fatto*, *ta*. *amaro*.

Πικρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. amer, re. *amaro*, *ra*.

Πικρόκαρδα, ἐπίθ. avec affliction. *con afflizione*.

Πικρόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει μεγάλην θλίψιν. très-affligé, ée. *addoloratissimo*, *ma*. §. πικρόκαρδος, ὁποῦ ἔχει πικρὴν καρδίαν, ἤτοι σκληροκάρδιος. cruel, lle. *crudele*.

Πικρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-amer, re. *amarissimo*, *ma*.

Πικρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus amer, re. *più amaro*, *ra*.

Πικρότης, οὐσ. amertume, âpreté. *amarezza*.

Πικρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu amer, re. *amaretto*, *ta*.

Πιλατεύω, Ρ'. τυραννῶ. vexer. tourmenter, opprimer. *tormentare*, *opprimere*.

Πιλάτης, οὐσ. τύραννος. celui qui tourmente. qui opprime, tyran. *colui che tormenta*, *che opprime*, *tiranno*.

Πίμητα, ἰδὲ Πίκητα.

Πιμπίλωμα, οὐσ. l'action d'ourler. *l'orlare*, *orlatura*.

Πιμπιλωμένος, η, ον. μετ. ourlé, ée. *orlato*, *ta*.

Πιμπιλώνω, Ρ'. ourler, border. *orlare*.

Πιμπιλώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ourle, qui borde. *colui o colei che orla*.

Πιμπιλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ourlé. *colui o colei che ha orlato*.

Πιμπιλωτὴς, οὐσ. celui qui ourle. *colui che orla*.

Πίνα, οὐσ. nacre de perle. *madreperla*.

Πινακάκι, οὐσ. petit plat de bois. *piattellino di legno*.

Πίνακας, οὐσ. index, registre. *indice*, *registro*, *tavola*.

Πίναξ, ἰδὲ Πίνακας.

Πινακίδα, πινακίδι, οὐσ. l'abécédaire. *l'abecedario*.

Πίνος, οὐσ. pin. *pino*.

Πί-

Πίνω, Pʹ. boire. *bere.*
Πίνων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui boit. *colui ò colei che beve.*
Πιξαρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de buis. *di bossolo.*
Πιξάρι, πίξος, ὑσ. buis. *bosso, bossolo.*
Πιοτὸν, ὑσ. boisson. *bevanda.*
Πιπεράτος, η, ον. ἐπίθ. assaissoné, ée. avec du poivre. *condito, ta. con pepe.*
Πιπέρι, ὑσ. poivre. *pepe.*
Πιπεριά, ουσ. lépidium. *piperite.*
Πιπερίζω, Pʹ. assaisonner avec du poivre, poivrer. *condire con pepe, impepare.*
Πιπερολόγος, ὑσ. poivriére. *pepajuola.*
Πιπερόριζα, ὑσ. racine de poivre. *radice di pepe.*
Πιπέρωμα, ουσ. l'action de poivrer. *l'impepare.*
Πιπερωμένος, η, ον. μετ. poivré, ée. *impeperato, ta.*
Πιπεροτρίφτης, ουσ. rape pour le poivre. *grattugia per il pepe.*
Πιπιλίζω, Pʹ. sucer. *succiare.* §. τὸ κρασὶ πιπιλίζει. le vin est piquant. *il vino è frizzante.*
Πιπιλίζων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui suce. *colui ò colei che succia, succiante.*
Πιπιλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celui qui a sucé. *colui ò colei che ha succiato.*
Πιπίλισμα, ουσ. l'action de sucer. *succiamento.*
Πιπιλισμένος, η, ον. μετ. succé, ée. *succiato, ta.*
Πιπιλιστά, ἐπίρ. en suçant. *succiando.*
Πιπιλιστής, ὑσ. celui qui suce. *succiante, colui che succia.*
Πίπτω, Pʹ. tomber. *cadere.*
Πίπτων, νσα. μετ. tombant, te. *cadente.*
Πιργιόνι, ὑσ. scie. *sega.*
Πιργιονίζω, κτλ. ἰδὲ Πριονίζω, κτλ.
Πίρος, ουσ. cheville. *cavicchio.* §. πίρος τοῦ βυτζιοῦ. cannelle. *cannella di botte.*
Πίσσεμα, ἰδὲ Πίσσωμα.
Πίσσα, ὑσ. poix. *pece.*
Πισσοκόλλα, ὑσ. colle de poix. *colla di pece.*
Πίσσωμα, ουσ. enduit de poix. *impeciatura.*
Πισσωμένος, η, ον. μετ. poissé, ée. enduit, te. de poix. *impeciato, ta.*
Πισσώνω, Pʹ. poisser, enduire de poix, goudronner. *impeciare, impiastrar di pece.*
Πισσώνων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui enduit de poix. *colui ò colei che impecia.*
Πισσώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enduit de poix. *colui ò colei che ha impeciato.*
Πιστά, ἐπίρ. fidellement, loyalement, avec fidelité, de bonne foi. *fedelmente, con fedeltà, con buona fede.*
Πιστάκι, ὑσ. pistache. *pistacchio.*
Πιστακιά, ὑσ. l'arbre qui produit les pistaches. *l'albero che produce i pistacchi.*
Πιστευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été cru. *colui ò colei ch'è stato creduto.* §. πιστευθείς, ἐμπιστευθείς. celui ἢ celle qui a été affidé. *colui ò colei ch'è stato affidato.*
Πίστευμα, ὑσ. l'action de croire. *il credere.*
Πιστεύσας. σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cru. *colui ò colei che ha creduto.*
Πιστευμένος, η, ον. μετ. cru, ue. *creduto, ta.* §. πιστευμένος, ἐμπιστευμένος. affidé, ée. *affidato, ta.*
Πιστευτά, ἐπίρ. loyalement, de bonne foi. *fedelmente, con buona fede.*
Πιστευτός. ἡ. όν. ἐπίθ. croyable. *credibile.*
Πιστεύω, Pʹ. croire, *credere.* §. πιστεύω, δίδω πίστιν, croire, ajouter foi. *prestar fede, dar fede, credere.* §. πιστεύομαι. Pʹ. se fier. *fidarsi.* Τὸ Πιστεύω. le symbole de la foi. *il simbolo della fede.*
Πιστικός, ὑσ. berger. *pastore.*
Πιστεύων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui croit, croyant, te. *colui ò colei che crede, credente.*
Πίστις, ὑσ. foi, croyance. *fede, credenza.* § βάνω πίστιν, δίδω πίστιν. croire, prêter foi. *dar fede. prestar fede.* §. ἡ πίστις, ἡ θρησκεία. la foi, la religion. *la fede,*

de, la religione. §. πίστις, ἐμπιστοσύνη. loyauté. *fedeltà, lealtà.* §. μὰ τὴν πίστιν μου. par ma foi. *in fede mia.*

Πιστόλι, πιστόλα, ουσ. pistolet. *pistola.*

Πιστολιά, ὀυσ. coup de pistolet. *pistolettata.*

Πίστομα, κτλ. ἰδὲ Πίχυπτα.

Πιστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fidele, affidé, ée. *fedele, fido, da. affidato, ta.* §. πιστός, οἱ πιστοὶ, fidele, chretien, les vrais croyants. *i fedeli.*

Πιστοσύνη, ὀυσιας. fidelité. *fedeltà.*

Πιστώτατα, ἐπίρ. très-fidelement. *fedelissimamente.*

Πιστώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fidele, très-affidé, ée. *fedelissimo, ma. fidatissimo, ma.*

Πιστώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fidele, plus affidé, ée. *più fedele, più fidato, ta.*

Πίστως, ἰδὲ Πιστά.

Πίσω, ἐπίρ. derriêre. *dietro.*

Πισώπου, ἐπίρ. exprès, à dessein. *a bella posta.*

Πίτυρα, ὀσ. son de farine. *crusca, semola.*

Πιτυρίδα, πιτυρίδρα, ὀσ. crasse, teigne squammeuse, qui se forme sur le cuir de la tête. *forfora.*

Πιτήδεια, ἐπίρ. habilement, avec adresse. *con abilità, destramente.*

Πιτήδειος, ία, ιον. ἐπίθ. habile, adroit, te. *abile, capace, esperto, ta.*

Πιτηδειότης, ὀσ. habileté, adresse. *abilità, destrezza.*

Πιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. *abilissimo, ma.*

Πιτηδειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus adroit, te. *più abile.*

Πίτυρα, ἰδὲ Πίτυρα, καὶ πίτυρα.

Πιτραχῆλι, ἰδὲ Ἐπιτραχήλιον.

Πιτυά, ὀσ. présure. *coagulo.*

Πίτυασμα, ὀσ. coagulation. *coagulazione.*

Πιωμένος, η, ον. μετ. bu, ue. *bevuto, ta.*

Πιώσιμον, ὀσ. l'action de boire. *il bere.*

Πλάγι, ουσ. côte. *costà.* §. πλάγι, μέρος. côte, part. *banda, parte.*

Πλάγια, ἰδὲ Πλαγίως.

Πλαγιάζω, Ρ'. se coucher. *coricarsi.*

Πλαγιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se couche. *colui ò colei che si corica.*

Πλαγιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est couché. *colui ò colei che si è coricato.*

Πλάγιασμα, ὀσ. l'action de se coucher. *il coricarsi, il giacere.*

Πλαγιασμένος, η, ον. μετ. couché, ée. *coricato, ta. giacente.*

Πλάγιος, ία, ιον. ἐπίθ. oblique. *obliquo, ua.* §. εἰς τὸ πλάγιον. à côté. *da lato.*

Πλαγίως, ἐπίρ. obliquement. *obliquamente.* §. πλαγίως, εἰς τὸ πλάγι, à côté, *da lato.* §. πλαγίως, μεταφ. d'une maniére indirecte. *indirettamente.*

Πλάθω, Ρ'. ἰδὲ Πλάττω.

Πλάκα, ὀσ. carreau. *quadrello, mattone.*

Πλακωθεὶς, θεῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été pressé. *colui ò colei ch' è stato compresso.* §. πλακωθεὶς, μεταφ. celui ἢ celle qui a été opprimé. *colui ò colei ch' è stato oppresso.*

Πλάκωμα, ουσ. compression. *compressione.* §. πλάκωμα, μεταφ. oppression. *oppressione.* §. πλάκωμα, τὸ πιάσιμον τινὸς αἰφνιδίως, surprise, l'action de surprendre sur le fait. *il sorprendere sul fatto.*

Πλακωμένος, η, ον. μετ. comprimé, ée. *compresso, sa.* §. πλακωμένος, μεταφ. opprimé, ée. *oppresso, sa.* §. πλακωμένος, πιασμένος ἐπ' αὐτοφόρῳ. surpris, ise, sur le fait. *sorpreso, sa, sul fatto.*

Πλακώνω, Ρ'. comprimer. *comprimere.* §. πλακώνω, μεταφ. opprimer. *opprimere.* §. πλακώνω, πιάνω τινὰ αἰφνιδίως ἐπ' αὐτοφόρῳ. surprendre sur le fait. *sorprendere, pigliare sul fatto.*

Πλακώνων, νουσα. μετ. celui ἢ celle qui comprime. *colui ò colei che comprime.* §. πλακώνων, μεταφ. celui ἢ celle qui op-

opprime. *colui ὴ colei che opprime.*

Πλακώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a été comprimé. *colui ὴ colei ch' è stato compresso.* §. πλακώσας, μεταφ. celui ὴ celle qui a opprimé. *colui ὴ colei che ha oppresso.* §. πλακώσας, ὅστις ἦλθεν αἰφνιδίως, celui ὴ celle qui est survenu à l'improviste. *colui ὴ colei ch' è sopravvenuto all' improvviso.* §. πλακώσας, ὅστις ἐπίασε τινὰ ἐπ' αὐτοφόρῳ. celui ὴ celle qui a surpris quelqu'un sur le fait. *colui ὴ colei che ha sorpreso qualcheduno sul fatto.*

Πλακωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. comprimé, ée. *compresso, sa.*

Πλάνεμα, πλανεμένος, ἰδὲ Πλάνημα. πλανημένος.

Πλάνη, οὐσ. ἀπάτη, γέλασμα. tromperie. *inganno.* §. πλάνη, ξεπλάνεμα. seduction. *seduzione.* §. πλάνη, λάθος. erreur, méprise. *inganno, errore, sbaglio.*

Πλανηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été trompé. *colui ὴ colei ch' è stato ingannato.*

Πλανέσας, σασα. μετ. ἀπατήσας, celui ὴ celle qui a trompé. *colui ὴ colei che ha ingannato.* §. πλανέσας, ὅστις ἐγέλασε κ̓ ἀπάτησε τινά. celui ὴ celle qui a seduit. *colui ὴ colei che ha sedotto.*

Πλάνημα, οὐσ. tromperie. *inganno.* §. πλάνημα, ξεπλάνεμα. seduction. *seduzione.* §. πλάνημα. πλάνη, égarement. *divagamento, sviamento.*

Πλανημένος, η, ον. μετ. ἀπατημένος, γελασμένος. trompé, ée. *ingannato, ta.* §. πλανημένος, ὅπου ἐπλανήθη ἐδῶ κ̓ ἐκεῖ. égaré, ée. *disviato, ta.* §. πλανημένος, ξεπλανημένος. seduit, te. *sedotto, ta.*

Πλανήτης, οὐσιασ. planéte. *pianeta.*

Πλανητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. erroné, ée. *erroneo, ea.*

Πλάνος, ἐπίθ. trompeur. *ingannatore.*

Πλανῶ, Ρ'. ἀπατῶ, γελῶ. tromper. duper. *ingannare.* §. πλανοῦμαι. ἀπατοῦμαι, γελοῦμαι. se tromper, être la dupe. *ingannarsi, essere ingannato.* §. πλανοῦμαι ἐδῶ κ̓ ἐκεῖ, s'egarer, errer. *disviarsi, diviare, errare.* §. πλανῶ, ξεπλανῶ. seduire. *sedurre.*

Πλανώμενος, η, ον. μετ. errant, te. *errante.*

Πλανῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui trompe. *colui ὴ colei che inganna.* §. πλανῶν. ξεπλανῶν. seduisant, te. *seducente.*

Πλαντάζω, Ρ'. ὡς τὸ, νὰ πλαντάξῃ, νὰ σκάσῃ, κτλ'. qu'il creve. *che crepi.*

Πλάσας, σασα. μετ. ὅστις ἔπλασε. celui ὴ celle qui a créé. *colui ὴ colei che ha creato.* §. πλάσας ὅστις ἔπλασε τὸ ψωμὶ, κτλ'. celui ὴ celle qui a boulangé. *colui ὴ colei che ha impastato.* §. πλάσας, ὅστις ἔπλασε ψεῦδη τινά. celui ὴ celle qui a créé. qui a inventé. *colui ὴ colei che ha creato, che ha inventato, che ha fatto.*

Πλάσιμον, οὐσ. l'action de boulanger. *l'impastare.*

Πλάσις, οὐσιασ. création. *creazione.* §. πλάσις ψεύδους τινός. fiction. *finzione.*

Πλάσμα, οὐσ. créature. *creatura.*

Πλασμένος, η, ον. μετ. créé, ée. *creato, ta.* §. πλασμένος, créé, ée. inventé, ée. feint, te. *creato, ta. inventato, ta. finto, ta.*

Πλάσσω, ἰδὲ Πλάττω.

Πλαστῆρι, οὐσ. la table du boulanger. *tavola per impastare il pane.*

Πλάστης, οὐσιασ. createur. *creatore.*

Πλαστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. πλασμένος. créé, ée. *creato, ta.* §. πλαστὸς, μὴ ἀληθὰς, créé, ée. inventé, ée. feint, te. *creato, ta. inventato, ta. finto, ta.*

Πλαστουργὸς, ἐπίθ. créateur. *creatore.*

Πλάστρης, οὐσ. rouleau de bois avec le quel on boulange le pain. *cilindro, col quale s' impasta il pane.*

Πλάτεμα, οὐσ. l'action de dilater, dilatation. *il dilatare, l'allargare.*

Πλαταίνω, Ρ'. dilater. *dilatare, allargare.* §. πλαταίνω, οὐδ. se dilater. *dilatarsi.*

Πλαταίνων, νσα. μετ. 'Εν. celui ὴ celle qui dilate. *colui ò colei che dilata.* §. πλαταίνων, ὐδ. celui qui se dilate. *colui che si dilata, che si allarga.*

Πλάτανος, ὐσιας. plane. *platano.*

Πλάτη, ὐσ. épaule. *spalla.*

Πλάττω, Pʳ. créer. *creare.* §. πλάττω, ἐφευρίσκω, πλάθω πράγματα μὴ ὄντα. créer, inventer, feindre. *creare, inventare, fingere.* §. πλάττω τὸ ψωμί. boulanger. *impastare.*

Πλάτος, ὐσ. largeur. *larghezza.* §. εἰς πλάτος, κατὰ πλάτος. tout au long. *alla distesa, distesamente.*

Πλατυά, ἐπίρ. amplement. *largamente.*

Πλατύγλωσσος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui a une langue large. *colui ò colei che ha una lingua larga.*

Πλατυκώπελος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a une front spacieux. *colui ò colei che ha una fronte spaziosa.*

Πλατυωίας, νασα. μετ. celui ὴ celle qui a dilaté. *colui ò colei che ha dilatato.* §. πλατυωίας, ὅστις ἔγινε πλατύς. celui ὴ celle qui s'est dilaté. *colui ò colei che si è dilatato.*

Πλατυώνω, Pʳ. dilater. *dilatare.*

Πλατυώνων, νσα. μετ. dilatant. te. *dilatante.*

Πλατυωμένος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a de larges épaules. *colui ò colei che ha spalle larghe.*

Πλατυπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a de larges pieds. *colui ò colei che ha piedi larghi.*

Πλατυπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a le visage large. *colui ò colei che ha il volto largo.*

Πλατύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. large. *largo, ga.* §. τὸ πλατύ. largeur, amplitude. *larghezza, ampiezza.*

Πλατυσμός, οὐσ. dilatation. *dilatazione.*

Πλατύστομος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a une large bouche. *colui ò colei che ha una bocca larga.*

Πλατύτατα, ἐπίρ. très-amplement. *ampissimamente.*

Πλατύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-large, très-ample. *larghissimo, ma. ampissimo, ma.*

Πλατύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus large, plus ample. *più largo, ga. più ampio, ia.*

Πλατύφυλλος, ἐπίθ. qui a de larges feuilles. *che ha foglie larghe.*

Πλέγμα, ὐσ. l'action de tresser, et la chose tressée. *intrecciamento, intreccio.*

Πλεγμένος, η, ον. μετ. tressé, ée. *intrecciato, ta.* §. πλεγμένος μὲ βελόνια. tricoté, ée. *lavorato, ta. a maglie.*

Πλέγω, Pʳ. πλέω. nager. *nuotare.*

Πλεά, ἐπίρ. plus. *più.* §. δὲν θέλω πλεά. je ne veux plus. *non voglio più.* §. φθάνει πλεά. c'est assez. *basta cosi.*

Πλεότερα, ἐπίρ. mieux, plûtot. *meglio, piuttosto.* §. πλεότερα, πιθανότερα. plus. *più.*

Πλεῖστον, ἐπίρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. le plus souvent. *il più delle volte.*

Πλέκτης, ὐσ. ὁ πλέκων. celui qui tresse, qui cordonne en tresse. *colui che intreccia.* §. πλέκτης, ὅστις πλέκει μὲ βελόνας. tricoteur. *colui che fa lavori a maglie.*

Πλεκτός, ή, όν. ἐπίθ. tressé. ée. cordonné, ée. en tresse. *intrecciato, ta.* § πλεκτός, πλεγμένος μὲ βελόναις. tricoté, ée. *lavorato, ta. a maglie.*

Πλέκω, Pʳ. tresser. cordonner en tresse. *intrecciare.* §. πλέκω μὲ βελόναις. tricoter. *far lavori a maglie.*

Πλέκων, ντα. μετ. celui ὴ celle qui tresse. *colui ò colei che intreccia.* §. πλέκων μὲ βελόναις. tricoteur, euse. celui ὴ celle qui tricote. *colui ò colei che fa lavori a maglie.*

Πλέμα, ἴδε Πλέξιμον.

Πλεμάτι, ὐσ. rets, chose entrelacée comme les rets. *rete, cosa intrecciata come la rete.*

Πλεμένος, η, ον. μετ. tressé,

sé, ée. *intrecciato, ta.* §. πλημένος μὲ βελόναις. tricoté, ée. *fatto, ta. a maglie.*

Πλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a tressé, qui a cordonné en tresse. *colui ò colei che ha intrecciato.* §. πλέξας μὲ βελόναις, celui ἢ celle qui a tricoté. *colui ò colei che ha fatto lavori a maglie.*

Πλέξιμον, οὐσ. l'action de tresser, de cordonner en tresse. *l'intrecciare, intrecciamento.* §. πλέξιμον μὲ βελόναις. tricotage. *il far lavori a maglie.*

Πλεξοῦδα, οὔσιας. tresse. *treccia.*

Πλέον, ἐπίρ. le plus. *il più, il di più.* §. περὶ πλέον. de plus, davantage. *di più, davantaggio, in oltre.* §. πλέον, ποτέ. plus, jamais. *più, mai.*

Πλεονέκτημα, οὐσ. gain illicite. *guadagno illecito.*

Πλεονέκτης, οὐσ. celui qui fait de gains illicites. *colui che fa guadagni illeciti.*

Πλεονεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui est de gain illicite. *ch'è di guadagno illecito.* §. πλεονεκτικός. adonné, ée. aux gains illicites. *dato, ta. a' guadagni illeciti.*

Πλεονεκτῶ, Ρ'. faire de gains illicites. *fare guadagni illeciti.*

Πλεονεκτῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui fait de gains illicites. *colui ò colei che fa guadagni illeciti.*

Πλεονεξία, οὐσ. gain illicite. *guadagno illecito.*

Πλεονασμός, οὐσ. pléonasme. *pleonasmo.*

Πλερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été payé. *colui ò colei ch'è stato pagato.*

Πλέρωμα, οὐσ. payement, l'action de payer. *pagamento. il pagare.*

Πλερωμένος, η, ον. μετ. payé, ée. *pagato, ta.*

Πλερωμή, οὐσ. paye. *paga.*

Πλερώνω, Ρ'. payer. *pagare.*

Πλερώνων, νουσα. μετ. celui ἢ celle qui paye. *colui ò colei che paga.*

Πλερώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a payé. *colui ò colei che ha pagato.*

Πλερωτής, οὐσ. payeur, celui qui paye. *pagatore, colui che paga.*

Πλερωτικός, ή, όν. ἐπίθ. payable. *pagabile.*

Πλευρίσιος, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὰ πλευρά. intercostal, qui appartient aux côtes. *intercostale, che appartiene alle coste.*

Πλευρίτης, οὐσ. pleuresie. *pleuresia.*

Πλευρόν, οὐσ. côte. *costa.*

Πλευρόπονος, οὐσ. douleur intercostale. *dolore intercostale.*

Πλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a nagé. *colui ò colei che ha nuotato.* §. πλεύσας, ταξιδεύσας, celui ἢ celle qui a navigué. qui a voyagé. *colui ò colei che ha navigato, che ha viaggiato.*

Πλεύσιμον, οὐσ. l'action de nager. *il nuotare.* §. πλεύσιμον, ταξίδευμα. navigation. *navigazione, il navigare.*

Πλέω, Ρ'. nager. *nuotare.* §. πλέω, ἀρμενίζω. naviguer. faire voile. *navigare, far vela.* §. πλέω, ἐπιπλέω. flotter. *galleggiare.*

Πλέων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui nage. *colui ò colei che nuota.* §. πλέων, ἀρμενίζων. ταξιδεύων. celui ἢ celle qui navigue. qui fait voile. *colui ò colei che naviga, che fa vela.*

Πληγή, οὐσ. plaie. *piaga.* §. πληγή, λαβωματιά. blessure. *ferita.*

Πληγωθεὶς, εῖσα. μετ. ἐστὶς ἐλαβώθη. celui ἢ celle qui a été blessé. *colui ò colei ch'è stato ferito.*

Πλήγωμα, οὐσ. ulcération. *ulcerazione.* §. πλήγωμα, λάβωμα. blessure, καὶ l'action de blesser. *ferita e il ferire, ferimento.*

Πληγωματιά, οὐσ. blessure. *ferita.*

Πληγωμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de playes. *pieno, na. di piaghe, impiagato.* §. πληγωμένος, λαβωμένος. blessé, ée. *ferito, ta.*

Πληγώνω, Ρ'. λαβώνω. blesser. *ferire.* §. πληγώνω, κάμνω πληγήν. faire une plaie. *piagare.*

Πληγώνων, νουσα. μετ. celui

lui

lui ἢ celle qui blesse. *colui ὴ colei che ferisce.*

Πληγώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé. *colui ὴ colei che ha ferito.*

Πληγωτὴς, οῦσ. celui qui blesse. *feritore.*

Πληθαίνω, P'. accroître. *accrescere.* §. πληθαίνω, ὐδ. s'accroître, se multiplier. *accrescere, multiplicarsi.*

Πληθαίνων, ουσα, μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui accroît. *colui ὴ colei che accresce.* §. πληθαίνων, ὐδ. celui ἢ celle qui se multiplie. *colui ὴ colei che si multiplica.*

Πληθάρι, ὐσ. cruche de terre. *giarra.*

Πλήθυμα, οὐσ. l'action de se multiplier. *il moltiplicarsi.*

Πληθυντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pluriel. *plurale.*

Πληθυντικῶς, ἐπίρ. au pluriel. *in plurale.*

Πλήθια, ἐπίρ. à foison, en abondance. *in abbondanza.*

Πλήθιος, ια, ιον. ἐπίθ. abondant, te. *abbondante.*

Πλῆθος, ὐσιασ. quantité. multitude. *quantità, moltitudine.* §. πολὺ πλῆθος. beaucoup de monde. *molta gente.*

Πληθώρα, οὐσ. pléthore. *pletora.*

Πληθωρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. abondant, te. d'humeurs, pléthorique. *pletorico, ca. abbondante d'umori.*

Πλειάδες, ὐσ. les pleïades. *le plejadi.*

Πλήκτης, οὐσ. celui qui aiguillonne. *colui che punge.*

Πληκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. piquant, te. *pungente.* §. πληκτικὸς. ὁπὸ φέρει ἐνόχλησιν, βαρετός. ennuyant. te. *nojoso, sa. stucchevole.*

Πλῆκτρον, ὐσ. aiguillon. *stimolo.*

Πλήκτω, P'. ἰδὲ Πλήττω.

Πλημμέλημα, οὐσ. délit. forfait. *delitto.*

Πλημμελήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a prévariqué. *colui ὴ colei che ha prevaricato.*

Πλημμελῶ, P'. délinquer, prevariquer. *delinquere, prevaricare.*

Πλημμύρα, οὐσ. inondation. *inondazione.*

Πλημμυρία, πλημμύρισμα, ὐσ. l'action d'inonder. *l' inondare.*

Πλημμυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a inondé. *colui ὴ colei che ha inondato.* §. πλημμυρίσας, ξεχειλίσας, σασα. celui ἢ celle qui a débordé. *colui ὴ colei che ha traboccato, che ha sboccato.*

Πλημμυρισμένος, η, ον. μετ. inondé, ée. *inondato, ta.* §. πλημμυρισμένος, ξεχειλισμένος. debordé, ée. *traboccato, ta. sboccato, ta.*

Πλημμυρῶ, P'. καταποντίζω. inonder. *inondare.* §. πλημμυρῶ, ὑπερεκχειλόομαι, déborder. *traboccare, sboccare.*

Πλημμυρῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui inonde. *colui ὴ colei che inonda.* §. πλημμυρῶν, ξεχειλίζων. celui ἢ celle qui déborde. *colui ὴ colei che trabocca.*

Πλὴν, ἐπίρ. excepté, hors. *eccettuato, fuori.*

Πλήξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est ennuyé. *colui ὴ colei che si è annojato.*

Πλῆξις, οὐσ. l'action de s'ennuyer. *l' annojarsi.*

Πληροφορηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été persuadé. *colui ὴ colei ch' è stato persuaso, capacitato.*

Πληροφόρημα, ὐσ. l'action de persuader. *il persuadere.*

Πληροφορημένος, η, ον. μετ. persuadé, ée. *persuaso, sa. capacitato, ta.*

Πληροφορήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a persuadé. *colui ὴ colei che ha persuaso.*

Πληροφορητὴς, οὐσ. celui qui persuade. *colui che persuade.*

Πληροφορία, ὐσ. persuasion. *persuasione.*

Πληροφορῶ, P'. persuader. *persuadere, capacitare.* §. πληροφοροῦμαι. se persuader. *persuadersi, capacitarsi.*

Πληροφορῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui persuade. *colui ὴ colei che persuade, che capacita.*

Πληρῶ, P'. τελειώνω. achever, finir. *finire. terminare.*

Πλήρωμα, ὐσ. γέμισμα. plé-

plénitude. *pienezza*. §. πλήρωμα, τὸ πλήρωμα. payement, l'action de payer. *pagamento, il pagare*.

Πληρωμένος, η, ον. μετ. γεμισμένος, rempli, ie. *riempiuto, ta*. §. πληρωμένος, πλερωμένος, payé, ée. *pagato, ta*.

Πληρώνω, Pʹ. γεμίζω. remplir. *riempiere*. §. πληρώνω, πλερώνω. payer. *pagare*.

Πληρώνων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui paye. *colui ñ colei che paga*.

Πληρώσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui a payé. *colui ñ colei che ha pagato*.

Πλήσια, ἐπίρ. proche. *vicino*.

Πλησιάζω, Pʹ. approcher. *avvicinare*. §. πλησιάζω, οὐδ. s'approcher. *avvicinarsi*.

Πλησιάζων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui approche. *colui ñ colei che avvicina, avvicinante*. §. πλησιάζων, οὐδ. celui ñ celle qui s'approche. *colui ñ colei che si avvicina*.

Πλησιάσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui a approché. *colui ñ colei che ha avvicinato*. §. πλησιάσας, οὐδ. celui ñ celle qui s'est approché. *colui ñ colei che si è avvicinato*.

Πλησίασμα, οὐσ. l'action d'approcher, ϗ de s'approcher. *approssimamento*.

Πλησιασμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *avvicinato, ta*.

Πλησιασμός, οὐσ. approchement. *approssimamento*.

Πλησιαστής, οὐσ. celui qui approche. *colui che avvicina*.

Πλησιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-proche. *vicinissimo, ma*.

Πλησίον, ἐπίρ. proche. voisin. *prossimamente, vicino, da vicino*.

Πλησίος, ία, ιον. ἐπίθ. prochain, ne. *prossimo, ma*.

Πλησιώτατα. ἐπίρ. très-proche. *vicinissimamente*.

Πλησιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-proche. *vicinissimo, ma*.

Πλησιώτερα, ἐπίρ. plus proche. *più vicino*.

Πλησιώτερος, η, ον. ἐπίρ. plus proche. *più vicino, na*.

Πλήττω, Pʹ. ἀηδιάζω, ἐνοχλοῦμαι, s'ennuyer. *annojarsi*.

Πλίκος, οὐσ. paquet. *fascio*.

Πλινθάριον, οὐσ. cruche de terre. *giarra*.

Πλοιάριον, οὐσ. petit bâtiment. *piccolo bastimento*.

Πλόκαμος, οὐσιασ. tresse. *treccia*.

Πλουμί, οὐσ. découplure. *intaglio*.

Πλουμίζω, Pʹ. στολίζω μὲ πλουμίσματα. parer avec de feuillages. *ornare con fogliami*.

Πλούμισμα, οὐσ. feuillage. *fogliame*.

Πλουμισμένος, η, ον. μετ. paré, ée. avec de feuillages. *ornato, ta. di fogliami*.

Πλουμιστής, οὐσ. celui qui travaille, ñ fait des feuillages. *colui che lavora, ñ fa fogliami*.

Πλούσια, ἐπίρ. richement. *riccamente*.

Πλουσιόδωρος, η, ον. ἐπίθ. libéral, le. *liberale*.

Πλουσιοδωρίζω, Pʹ. donner avec libéralité. *dar con liberalità*.

Πλουσιοπάροχα, ἐπίρ. abondamment. *a dovizia, abbondantemente*.

Πλουσιοπάροχος, η, ον. ἐπίθ. abondant, te. *dovizioso, sa*. §. πλουσιοπάροχος, δαψιλής. libéral. *liberale*.

Πλούσιος, ία, ιον. ἐπίθ. riche. *ricco, ca*.

Πλουσιότης, οὐσ. richesse. *ricchezza*.

Πλουσίως, ἐπίρ. richement. *riccamente*.

Πλουσιώτατα, ἐπίρ. très-richement. *ricchissimamente*.

Πλουσιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très riche. *ricchissimo, ma*.

Πλουσιώτερα, ἐπίρ. plus richement. *più riccamente*.

Πλουσιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus riche. *più ricco, ca*.

Πλουταίνω, Pʹ. enrichir. *arricchire*. §. πλουταίνω, οὐδ. γίνομαι πλούσιος. s'enrichir. devenir riche. *arricchirsi*.

Πλουταίνων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui enrichit. *colui ñ colei che arricchisce*. §. πλουταίνων,

ὅτις ἔγινε πλέσιος. celui ἢ celle qui est devenu riche. *colui ἢ colei che si è arricchito, ch' è divenuto ricco.*

Πλετίζω, Pʹ. κάμνω τινὰ πλούσιον. enrichir. *arricchire.* §. πλετίζω, γίνομαι πλέσιος. s'enrichir. *arricchirsi.*

Πλουτίζων, ὄσα. μετ. ὅτις πλετίζει τινά. celui ἢ celle qui enrichit. *colui ἢ colei che arricchisce.* §. πλουτίζων, ὅτις γίνεται πλούσιος, ὅτις πλεταίνει. celui ἢ celle qui s'enrichit. *colui ἢ colei che si arricchisce.*

Πλετίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a enrichi. *colui ἢ colei che ha arricchito.*

Πλέτισμα, ούσ. l'action d'enrichir. ϗ de s'enrichir. *arricchimento.*

Πλετισμένος, η, ον. μετ. enrichi, ie. *arricchito, ta.* §. πλουτισμένος, μετ. στολισμένος. orné, ée. *ornato, ta.*

Πλέτος, ούσ. richesse. *ricchezza.*

Πλετῶ, Pʹ. Ἐν. enrichit. *arricchire.* §. πλουτῶ, ἐδ. s'enrichir. devenir riche. *arricchirsi, diventar ricco.* §. πλετῶ, εἶμαι πλέσιος. être riche. *esser ricco.*

Πλετῶν, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui s'enrichit. *colui ἢ colei che si arricchisce.*

Πλύμμα, ὄσ. lavage. *lavamento.* §. πλύμμα, τὸ πλυμμένον πρᾶγμα, ce qui est lavé. *quel ch' è lavato.*

Πλυμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. *lavato, ta.*

Πλύνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a lavé. *colui ἢ colei che ha lavato.*

Πλύνω, Pʹ. laver. *lavare.*

Πλύνων, ουσα. μετ. lavant, te. celui ἢ celle qui lave. *colui ἢ colei che lava.*

Πλύσιμον. ὄσιας. lavage. l'action de laver. *lavamento, il lavare.* §. τὸ πλύσιμον τῶν χερῶν. lavement. *lavamento.*

Πλύστης, ούσ. blanchisseur de linge. *lavandajo, lavatore.*

Πλυστικόν, ούσ. ce qu'on paye pour le blanchissage. *quel che si paga per l' imbiancatura.*

Πλύστρα, ὄσ. blanchisseuse. *lavandaja, lavatrice.*

Πλώρη, ὄσ. proue. *prora.*

Πλωρήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de proue. *di prora.*

Πνέμα, πνευματικὸς, κτλ. ἰδὲ Πνεῦμα, κτλ.

Πνεῦμα, ὄσ. esprit. *spirito.* §. πνεῦμα, ἀγχίνοια. esprit, genie, sens. *spirito, intelletto, ingegno.* §. τὸ ἅγιον πνεῦμα. le saint-esprit. *lo spirito santo.*

Πνευματικά, ἐπίρ. avec spiritualité, *spiritualmente.* §. πνευματικά, μετ. μυστικά, κρυφίως. en secret. *in secreto, secretamente.*

Πνευματικός, ή, όν. ἐπίθ. spirituel, lle. *spirituale.* §. πνευματικός, ὄσιας. confesseur, père spirituel. *confessore, padre spirituale.*

Πνευματομάχος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est contraire au saint esprit. *contrario, ria. allo spirito santo.*

Πνευματικοπαῖδι, ὄσ. fils spirituel. *figlio spirituale.*

Πνευματοφόρος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui porte le saint esprit. *colui ἢ colei che porta lo spirito santo.*

Πνευματώδης, ἐπίθ. spiritueux, euse. qui a beaucoup d'esprit. *spiritoso, sa.*

Πνευμονία, ὄσ. péripneumonie. *peripneumonia.*

Πνεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a soufflé. *colui ἢ colei che ha soffiato.*

Πνεῦσις, ὄσ. souffle. *spirazione.*

Πνέω, Pʹ. souffler. *spirare.*

Πνέων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui souffle. *colui ἢ colei che spira.*

Πνιγμένος, η, ον. μετ. πνιγμένος εἰς τὸ νερόν. noyé, ée. *annegato, ta.* §. πνιγμένος ἀπὸ φαγητὸν, ἢ ἄλλο. suffoqué, ée. étouffé, ée. *soffogato, ta.* §. πνιγμένος. στραγγαλισμένος, étranglé, ée. *strangolato, ta.*

Πνιγμός, ἰδὲ Πνίξιμον.

Πνίγω, Pʹ. πνίγω εἰς τὸ νερόν, κτλ. noyer. *annegare.* §. πνίγω ἀπὸ φαγητὸν, ζέσαν, κτλ. suffoquer, étouffer. *soffogare.* §. πνίγομαι, s'étouffer. *soffogarsi.* §. πνίγω, στραγγαλίζω, étran-

trangler. *strangolare*. §. πνίγομαι. être étranglé. *essere strangolato*.

Πνίγων, ουσα. μετ. πνίγων εἰς τὸ νερὸν, κτλ. noyant, te. celui ὢ celle qui noye. *colui ò colei che annega*. §. πνίγων, σραγγυλίζων. celui ὢ celle qui étrangle. *colui ò colei che strangola*. §. πνίγων. étouffant, suffoquant. *soffocante*.

Πνικτὸς, ὴ, όν, ἐπίθ. étranglé, ée. *strangolato, ta*. §. πνικτός. étouffé, ée. suffoqué, ée. *soffogato, ta*.

Πνίξας, ξασα. μετ. ὅσις ἔπνιξεν εἰς νερόν. celui ὢ celle qui a noyé. *colui ò colei che ha annegato*. §. πνίξας, σραγγυλίσας. celui ὢ celle qui a étranglé. *colui ò colei che ha strangolato*.

Πνίξιμον, ὐσ. τὸ πνίξιμον εἰς νερὸν, κτλ. l'action de noyér, ϗ de se noyer. *l'annegare, e l'annegarsi*. §. πνίξιμον προερχόμενον ἀπὸ φαγητὸν, ζέσην, κτλ. suffocation. *soffocamento*. §. πνίξιμον, σραγγύλισμα. étranglement. *strangolamento*.

Πνοὴ, ὐσ. souffle. *spirazione, soffio*. §. πνοή. respiration. *respirazione*. §. πνοὴ ἀνέμυ. souffle de vent. *fiato, soffio di venti*.

Πογάδα, ἰδὲ Πηγάδα.

Ποδάγρα, ποδαλγία, ὐσ. podagre. goutte. *podagra, gotta*.

Ποδαίνω, Ρ'. chausser. *calzare*.

Ποδαλγὸς, ποδαγρὸς, ἐπίθ. gouteux, euse. *podagroso, sa*.

Ποδαλγικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui appartient à la podagre. *che appartiene alla podagra*.

Ποδάκι, ποδαράκι, ὐσιασ. petit pied. *piccolo piede*. §. ποδαράκι. petite jambe. *gambetta*.

Ποδάρι, ὐσ. pied. jambe. *piede, gamba*. §. τὰ ποδάρια. les jambes. *le gambe*. §. ποδάρια. μέτρον. pied. *piede*. §. εἶναι μακρὸς πέντε ποδάρια, il est long cinq pieds. *è lungo cinque piedi*. §. εἰς τὸ ποδάρι, εἰς τόπον, ὡς θέλει τὸν βάλω εἰς τὸ ποδάρι μυ. je le mettrai à ma place. *lo metterò in luogo mio*.

Ποδαριά, ὐσ. πατημασιὰ, ἴχνος. trace. *traccia, pedata*.

Πόδημα, ὐσ. botte. *stivale*.

Πόδυμα, ὐσ. τὸ ποδαίνειν. l'action de chausser. *il calzare*.

Ποδυμένος, η, ον. μετ. chaussé, ée. *calzato, ta*.

Πόδι. ὐσ. pied. *piede*.

Ποδιὰ, ὐσ. tablier. *grembiale*. §. μία ποδιὰ γεμάτη. un plein tablier. *una grembiata*. §. ποδιὰ τοῦ βυνῦ. le bas d'une montagne, le pied de la montagne. *falda della montagna*.

Ποδογύρι, ὐσιασ. le bord d'une robe. *falda*.

Ποδογύρισμα. ὐσ. l'action de donner le croc-en-jambe. *il dar il gambetto*. §. ποδογύρισμα, ἀναποδογύρισμα. renversement. *rovesciamento*.

Ποδογυρισμένος, η, ον. μετ. ἀναποδογυρισμένος. renversé, ée. *rovesciato. ta*.

Ποδέσης, ποδότης, ὐσ. pilote. *piloto, pedotta*.

Πόθεν, ἐπίρ. d'où? *di dove!*

Ποθεινὸς, ἰδὲ Ποθητός.

Ποθήσας, σασα. μετ. celui ὢ celle qui a souhaité. qui a désiré avec empressement. *colui ò colei che ha bramato, desiderato con premura*.

Ποθητὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. désirable. souhaitable. *desiderabile, desiderevole*.

Ποθητῶς, ἐπίρ. passionnément, ardemment, avec empressement. *desiderosamente, ardentemente*.

Πόθος, ὐσ. désir. *desiderio*. §. μετὰ πόθυ. avec empressement, passionnément. *desiderosamente*.

Ποθύμενος, η, ον. ἐπίθ. souhaitable. *desiderevole*. §. κατὰ τὸ ποθύμενον. selon le désir. *secondo il desiderio*.

Ποθῶ, Ρ'. désirer. souhaiter. *desiderare, bramare*.

Ποθῶν, ῦσα. μετ. désireux, euse. *desideroso, sa*.

Ποιηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὢ celle qui a été fait. *colui ò colei ch'è stato fatto*.

Ποίη-

Ποίημα, ατ. poësie, pièce de poësie. componimento poetico.

Ποιήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a fait. colui o colei che ha fatto.

Ποίησις, εως. χάμωμα. l'action de faire. il fare.

Ποιητής, ου. créateur. creatore, fattore. §. ποιητής, στιχουργός. poëte. poeta.

Ποιητική, ης. la poësie, l'art poëtique. la poesia, l'arte poetica.

Ποιητικός, ή, όν. επίθ. poëtique. poetico, ca.

Ποιητός, ή, όν. επίθ. faisable. fattibile.

Ποικιλία, ίδε Ποικιλότης.

Ποικίλος, η, ον, επίθ. divers, se. différent, te. vario, ia.

Ποικιλότης, ου. diversité. varietà.

Ποιμαίνω. Ρ'. paître. pascere. §. ποιμαίνω, μεταφ. gouverner. diriger. governare.

Ποιμαίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui paît. colui o colei che pasce. §. ποιμαίνων, μετ. celui ou celle qui gouverne. colui o colei che governa.

Ποιμάνας, ασα. μετ. celui ou celle qui a repu. colui o colei che ha pasciuto. §. ποιμάνας, μεταφ. celui ou celle qui a gouverné. colui o colei che ha governato.

Ποιμαντικός, ή, όν. επίθ. pastoral, le. pastorale. §. ποιμαντική ράβδος. crosse. pastorale.

Ποιμένας, ποιμήν, ένος. berger. pastore. §. ποιμὴν Ἐκκλησιαστικός. pasteur. pastore.

Ποίμνη, ης. bercail. greggia, ovile.

Ποίμνιον, ου. bercail, les brebis. l'ovile, pecorile.

Ποινή, ῆς. peine, châtiment. pena, castigo.

Ποῖος, ία, ῖον. Ἀντων. qui? chi? §. ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς. qui de vous? lequel de vous? chi di voi? qual di voi? §. ποῖος καὶ ποῖος ἦτον; qui et qui y avoit il? chi e chi vi era?

Ποιότης, ου. qualité. qualità.

Ποιῶ, ίδε Κάμνω.

Ποκαμισάκι, ου. petite chemise. piccola camicia.

Ποκάμισον, ου. chemise. camicia.

Ποκάρι, ου. peau d'agneau. pelle d'agnello.

Πολέμαρχος, ου. général, commandant d'armée. generale, comandante d'esercito. §. πολέμαρχος, επίθ. guerrier. guerriero.

Πολέμημα, ου. l'action de combattre. il combattere.

Πολεμημένος, η, ον. μετ. combattu, ue. combattuto, ta.

Πολεμήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a combattu. colui o colei che ha combattuto.

Πολεμικός, ή, όν. επίθ. guerrier, ère. belliqueux, euse. guerriero, ra. §. ἡ πολεμικὴ τέχνη. l'art de la guerre. l'art militaire. l'arte della guerra, l'arte militare.

Πολεμικώτατος, επίθ. très-guerrier. molto guerriero.

Πολέμιος, ία, ιον. επίθ. ennemi, ie. adversaire. nemico, ca. avversario, ria.

Πολεμιστής, ου. combattant. combattente.

Πολέμιστρα, ας. canardière. feritoja.

Πόλεμος, ου. guerre. guerra. §. Πόλεμος, μάχη, combat. combattimento.

Πολεμῶ, Ρ'. combattre. combattere. §. πολεμῶ, κάμνω πόλεμον. faire la guerre. guerreggiare, far la guerra.

Πολεμῶν, ουσα. μετ. combattant. combattente.

Πολιορκηθείς, εισα. μετ. celui ou celle qui a été assiegé. colui o colei ch'è stato assediato.

Πολιόρκημα, ου. l'action d'assiéger. l'assediare.

Πολιορκημένος, η, ον. μετ. assiegé, ée. assediato, ta.

Πολιορκήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a assiegé. colui o colei che ha assediato.

Πολιορκητής, ου. celui qui assiége. colui che assedia.

Πολιορκία, ας. siege. assedio.

Πολιορκῶ, Ρ'. assiéger. assediare.

Πολιορκῶν, ουσα. μετ. celui ou celle qui assiége. colui o colei che assedia.

Πόλις, εως. ville. città.

Πολιτεία, ας. πόλις. ville. città. §. πολιτεία, φέρσιμον, διαγωγή, πολίτευμα. conduite. condotta.

Πο-

Πολιτευθείς, εῖσα. μετ. ὁποῦ ἐπολιτεύθη, ἐφέρθη εἰς κάποιον τρόπον. qui s'est conduit. *che si è condotto*. §. πολιτευθείς, ὁποῦ ἔλαβε πέρασιν. qui a eu débit, cours. *che ha avuto spaccio, corso.*

Πολίτευμα, οὐδ. conduite. *condotta.*

Πολιτευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a eu cours. *che ha avuto corso.*

Πολιτεύομαι, P. se conduire. *condursi, dirigersi, comportarsi*. §. πολιτεύομαι, ἔχω πέρασιν. avoir cours. *aver corso.*

Πολιτευόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se conduit. *colui ò colei che si conduce, che si comporta.*

Πόλιτζα, θσ. billet. *viglietto, biglietto*. §. πόλιτζα, καμπιάλε, συναλλαγματικὸν γραμμάτιον. lettre de change. *lettera di cambio, cambiale.*

Πολίτης, ἀσ. citoyen. *cittadino.*

Πολιτικά, ἐπίρ. avec politique. *con politica*. §. πολιτικά, μετ. μὲ εὔμορφον τρόπον. avec civilité. *con civiltà.*

Πολιτική, οὐσ. la politique. *la politica.*

Πολιτικός, ή, όν. ἐπίθ. politique. *politico, ca.* §. πολιτικός, εὐγενικὸς τοῖς τρόποις. civil, ile. *civile*. §. πολιτική, πόρνη. fille de plaisir. *druda, donna di partito.*

Πόλιψις, ἰδὲ Ὑπόληψις.

Πολλά, ἐπίρ. beaucoup. *molto.*

Πολλάκις, ἐπίρ. plusieurs fois. *molte volte.*

Πολλαπλάσιος, ία, ιον. ἐπίθ. multiple. *multiplice.*

Πολλαχόθεν, ἐπίρ. de plusieurs côtés. *da molte parti.*

Πολλαχῶς, ἐπίθ. de beaucoup de façons. *di molte maniere.*

Πολλόστα, ἐπίρ. beaucoup. *moltissimo.*

Πόλος, ἀσ. pole. *polo.*

Πολύαθλος, ἐπίθ. vainqueur de plusieurs combats. *vincitore di molti combattimenti.*

Πολυαίματος, η, ον. ἐπίθ. sanguin, ne. qui a beaucoup de sang. *sanguigno, na. che ha molto sangue.*

Πολυάνθρωπος, ἐπίθ. peuplé. qui a beaucoup de monde. *popolato, che ha molta gente.*

Πολυαρχία, ἀσ. polyarchie. *poliarchia.*

Πολυγαμία, οὐσ. polygamie. *poligamia.*

Πολύγλωττος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui sait plusieurs langues. *colui ò colei che sa molte lingue*. §. πολύγλωττος, ὁ εἰς πολλὰς διαλέκτους ἐξηγημένος, polyglotte. *poliglotto.*

Πολύγωνον, ἀσ. polygone. *poligono.*

Πολύδενδρος, ἐπίθ. plein d'arbres. qui a plusieurs arbres. *pieno d'alberi, che ha molti alberi.*

Πολυδιψασμένος, η, ον. ἐπίθ. alteré de soif. *sitibondo.*

Πολυειδής, ἐπίθ. celui ou celle qui a plusieurs formes. *colui ò colei ch'è moltiforme.*

Πολυέλαιος, ἀσ. candélabre. *candelabro.*

Πολυέξοδος, η, ον. ἐπίθ. coûteux, euse. dispendieux. euse. *dispendioso, sa*. §. πολυέξοδος, ὅστις πολλὰ ἐξοδιάζει. celui ou celle qui fait beaucoup de dépenses. *colui ò colei che fa molte spese.*

Πολυετής, ἐπίθ. agé. ée. chargé. ée. d'années. *attempato, ta.*

Πολυευσπλαγχνος, η, ον. ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa.*

Πολύζουμος, ἐπίθ. succulent, te. *sugoso, sa.*

Πολυήμερος, ἐπίθ. de plusieurs jours. *di molti giorni*. §. Πολυήμερος. de longue durée. *di lunga durata.*

Πολυθεΐα, ἀσ. polythéisme. *politeismo.*

Πολύθεος, ἐπίθ. polythéiste. *politeista.*

Πολυθρύλλητος, ἐπίθ. très-renommé, ée. *rinomatissimo, ma.*

Πολυκαιρία, ἀσ. longue durée. longueur de temps. *diuturnità*. §. μὲ τὴν πολυκαιρίαν. avec le temps. *col tempo.*

Πολυκαιρίζω, P. tarder. *tardare.*

Πολυκαιρινός, ή, όν. ἐπίθ. de longue durée. *diuturno, na.*

Πολυκάνδηλον, οὐσ. candélabre. *candelabro.*

Πολυκαίπυτος, ἐπίθ. qui a plusieurs angles. *che ha molti angoli*.

Πολυκαρπία, ἐυσ. fertilité. *fertilità*.

Πολύκαρπος, η, ον, ἐπίθ. fertile. *fertile*.

Πολυκαρπῶ, Pʳ. fertiliser. *fertilizzare*. §. πολυκαρπῶ, δίδω πολὺ καρπόν. être fertile. *essere fertile*.

Πολυκαυχῶμαι, Pʳ. s'enorgueillir trop. *vantarsi troppo*.

Πολυκύμαπος, ἐπίθ. plein, ne. d'ondes. *ondoso, sa*.

Πολύλαλος, η, ον. ἐπίθ. babillard. *cianciatore*.

Πολυλαλῶ, Pʳ. babiller. *cianciare*.

Πολυλογᾶς, ἐπίθ. babillard. caqueteur. *berlinghiere, ciarlone, ciartiero, chiacchierone*.

Πολυλογία, ὐσιας. babil. caquet. *ciarla, garrulità, loquacità*. §. μεγάλη πολυλογία. c'est une longue enfilade de paroles. *questa è una filza di parole*.

Πολυλόγος. ἐπίθ. grand parleur. *loquace, garrulo*.

Πολυλογῶ, Pʳ. babiller, jaser, caqueter. *ciarlare, chiacchierare*.

Πολυλογῶν, ῦσα. μετ. celui ἤ celle qui babille. *colui ò colei che chiacchiera*.

Πολυμάθεια, ὐσ. profonde érudition. *profonda erudizione*.

Πολυμαθὴς, ἐπίθ. très-savant, te. *eruditissimo, ma*.

Πολυμέριμνος, η, ον. ἐπίθ. celui ἤ celle qui est plein de soucis. *colui ò colei ch'è pieno di cure*.

Πολυμήχανος, η, ον. ἐπίθ. ingénieux, euse. *ingegnoso, sa*.

Πολύμοχθος, η, ον. ἐπίθ. très-laborieux, euse. *laboriosissimo, ma*.

Πολύξευρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἤ celle qui sait beaucoup. *colui ò colei che sa molto*.

Πολυξοδιάζω, Pʳ. dépenser beaucoup, faire de grandes dépenses. *spender molto, far molte spese*.

Πολυξοδιαστὴς, οὐσ. celui qui fait de dépenses. *colui che fa molte spese*.

Πολυόμματος, η, ον. ἐπίθ. celui ἤ celle qui a plusieurs yeus. *colui ò colei che ha molti occhi*.

Πολυπαθαίνω, Pʳ. souffrir beaucoup de choses. *soffrire molte cose*.

Πολυπάθεια, ὐσ. l'action de souffrir beaucoup de choses. *il soffrire molte cose*.

Πολυπαθὴς, ἐπίθ. celui qui a souffert. qui a essuyé beaucoup de choses. *colui che ha sofferto molte cose*.

Πολυπαίνεμα, ὐσ. louange excessive. *lode eccessiva*.

Πολυπαινεμένος, η, ον. μετ. loué, ée. excessivement. *lodato, ta. eccessivamente*.

Πολυπαινῶ, Pʳ. louer excessivement. *lodare eccessivamente*.

Πολύπειρος, ἐπίθ. qui fait beaucoup, expert en plusieurs choses. *che sa molto, esperto in molte cose*.

Πολυπίνω, Pʳ. boire beaucoup. *bere molto*.

Πολυπλανεμένος, η, ον. μετ. beaucoup trompé, ée. *ingannato, ta. molto*.

Πολυπλασιάζω, Pʳ. multiplier. *moltiplicare*.

Πολυπλασιάζων, ὐσα. μετ. celui ἤ celle qui multiplie. *colui ò colei che moltiplica*.

Πολυπλασιάσας, σασα. μετ. celui ἤ celle qui a multiplie. *colui ò colei che ha moltiplicato*.

Πολυπλασιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἤ celle qui a été multiplié. *colui ò colei ch'è stato moltiplicato*.

Πολυπλασίασις, πολυπλασίασμα, ὐσ. l'action de multiplier. *il moltiplicare*.

Πολυπλασιασμένος, η, ον. μετ. multiplié, ée. *moltiplicato, ta*.

Πολυπλασιασμὸς, οὐσιας. multiplication. *moltiplicazione*.

Πολυπλασιαστὴς, ὐσ. multiplicateur. *moltiplicatore*.

Πολυπλασιαστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. multipliable. *moltiplicabile*.

Πολυπλάσιος, ἐπίθ. multiple. *moltiplice*.

Πολυπλασίως, ἐπίρ. avec multiplicité, de plusieurs façons. *moltiplicatamente*.

Πολύπλεκτος, η, ον. ἐπίθ.

πίθ. beaucoup entrelacé, ée. *molto intrecciato, ta.*

Πολυπόδι, ὐσ. φυτόν. polypode. *polipodio, felce quercina.*

Πολυπόθητος, η, ον. ἐπίθ. très-désirable. *desiderabilissimo, ma.* §. πολυπόθητος. très-affectionné, ée. *affezionatissimo, ma.*

Πολυποίκιλος, η, ον. ἐπίθ. qui a plusieurs formes. *moltiforme.* §. πολυποίκιλος. bigarré, ée. *screziato, ta.*

Πολυποσία, ὐσ. l'action de boire beaucoup. *il bere molto.*

Πολυπραγμοσύνη, ὐσ. curiosité. *curiosità.*

Πολυπραγμονῶ, P'. être curieux. *essere curioso.*

Πολυπραγμονῶν, ὗσα, ὗν. μετ. celui ἢ celle qui est curieux. *colui ὴ colei ch' è curioso.*

Πολυπράγμων, ἐπίθ. curieux, euse. *curioso, sa.*

Πολύρραφος, ἐπίθ. qui a plusieurs coutures. *che ha molte cuciture.*

Πολὺς, πολλὴ, πολύ. ἐπίθ. beaucoup. *molto.* §. πολὺς ἄνθρωπος, beaucoup de personnes. plusieurs. *molte persone, molti.* §. αὐτὸ εἶναι πολύ. c'est beaucoup. *è molto.* §. ἀπὸ πολύς. de long temps. *di lungo tempo.* §. αὐτὸς εἶναι πολὺς ἄνθρωπος, c'est un grand homme. *egli è un grand' uomo.*

Πολυσαρκία, ὐσ. corpulence. *corpulenza.*

Πολύσαρκος, η, ον. ἐπίθ. grand de corps. *corpulento, ta.*

Πολυσήμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui a plusieurs significations. *che ha molti significati.*

Πολυσημασία, ὐσ. multiple signification. *significazione moltiplice.*

Πολυτάραχος, η, ον. ἐπίθ. trop turbulent. te. *troppo, molto turbolento, ta.*

Πολυτεκνία. ὐσ. fécondité. *fecondità.*

Πολύτεκνος, η, ον. ἐπίθ. fécond. de. celui ἢ celle qui fait. ἢ qui a plusieurs enfants. *fecondo, da. colui ὴ colei che fa. ὴ che ha molta figliuolanza.*

Πολυτέλεια, ὐσ. somptuosité. *sontuosità.*

Πολυτελὴς, ἐπίθ. somptueux, euse. *sontuoso, sa.*

Πολυτεχνία, ὐσ. artifice. *artifizio.*

Πολύτεχνος, η, ον. ἐπίθ. artificiel, lle. *artifizioso, sa.*

Πολυτίμητος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est beaucoup honoré. *colui ὴ colei ch' è molto onorato.*

Πολύτιμος, η, ον. ἐπίθ. précieux, euse. *prezioso, sa.*

Πολύτριχον, ὐσ. φυτόν. adiante. *capelvenere.*

Πολύτριχος, η, ον. ἐπίθ. plein, ne. de poil. *peloso, ta.*

Πολυτροπία, ὐσ. grand artifice. *grand' artifizio.*

Πολύτροπος, η, ον. ἐπίθ. artificiel, le. *artifizioso, sa.*

Πολυτρόπως, ἐπίρ. de plusieurs façons. *di molte maniere.* §. πολυτρόπως, μεταφ. artificieusement. *artifiziosamente.*

Πολυφαγία, ὐσ. l'action de manger beaucoup. *il mangiar molto.* §. πολυφαγία, λαιμαργία. gourmandise. *ingordigia.*

Πολυφάγος, ἐπίθ. mangeur. *mangione.*

Πολυφήμητος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est beaucoup renommé. *colui ὴ colei ch' è molto rinomato.*

Πολυφρόντιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἔχει πολλὰς φροντίδας. qui a beaucoup de soins. *che ha molte cure.* §. πολυφρόντιστος, ὅσις χρειάζεται μεγάλην φροντίδα. qui demande beaucoup de soin. *che dimanda molta cura.*

Πολύφωνος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἔχει μεγάλην φωνήν. qui a une grande voix. *che ha una voce grande.* §. πολύφωνος, ὅπὺ ἔχει πολλὰς φωνάς. qui a plusieurs voix. *che ha molte voci.*

Πολύφωτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a beaucoup de lumière. *colui ὴ colei che ha molto lume.*

Πολυχρονισμένος, ἴδε Πολυχρονισμένος.

Πολυχρονίζω, P'. ἀργῶ, tarder. *tardare.* §. πολυχρονίζω, εὔχομαι πολλὰ ἔτη. souhaiter plusieurs

sieurs années. *augurare molti anni*.

Πολυχρόνιος, ἐπίθ. de longue durée. *diuturno, na. di molta durata*. §. πολυχρόνιος ὁπῶ ἔχει πολλοὺς χρόνους. âgé, ée. *attempato, ta*.

Πολυχρονίσας, σασα, αν. μετ. ὁ εὐχηθεὶς πολλοὺς χρόνους. celui ῆ celle qui a souhaité plusieurs années. *colui ῆ colei che ha augurato molti anni*.

Πολυχρόνισις, εως. longue durée. *diuturnità*.

Πολυχρόνισμα, ενσ. l'action de souhaiter plusieurs années. *l'augurare molti anni*. §. πολυχρόνισμα, εὐφήμισμα. applaudissement. *applauso*.

Πολυχρονισμένος, η, ον. μετ. εὐφημισμένος. applaudi. ie. *applaudito, ta*. §. πολυχρονισμένη μου βασιλεία, ἐπειδὴ κἀὶ δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν αὐτὴ ἡ φράσις εἰς τὴν Γαλλικὴν, οὔτε Ἰταλικὴν διάλεκτον, ἠμπορεῖ τινὰς νὰ μεταχειρισθῇ τὰς κάτωθεν. Majesté, Sacrée Majesté. *Maestà, sacra Maestà*.

Πολύχρονος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῶ ἔχει πολλοὺς χρόνους. âgé, ée. *attempato, ta*. §. πολύχρονος, ὅταν τὸ λέγωμεν πρὸς τὰς ππαρμιζομένους. à vos souhaits, ῆ Dieu vous soit en aide. *viva, Dio v' assista*. §. πολύχρονος, ὅταν εὐχόμεθα τινὶ πολλὰ ἔτη. je vous souhaite longue vie. *vi auguro molti anni, vita lunga*.

Πολυχρονῶ, Ρ'. souhaiter plusieurs années, ῆ une longue vie à quelqu'un. *augurare molti anni, ῆ lunga vita a qualchèduno*.

Πολυχρώματος, η, ον. ἐπίθ. bigarré, ée. *screziato, ta*.

Πολυώνυμος, ἐπίθ. qui a plusieurs noms. *che ha molti nomi*.

Πόμα, ενσ. boisson. *bevanda*.

Πόμπεμα, πομπεμένος, ἰδὲ Πόμπευμα, πομπευμένος.

Πομπευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui a été exposé à la risée du public. *colui ῆ colei ch' è stato esposto alla pubblica derisione*.

Πόμπευμα, ενσ. l'action d'exposer quelqu'un à la risée du public. *l'esporre qualchedano alla pubblica derisione*. §. πόμπευμα, ἀτίμασμα. infamation, *diffamamento*.

Πομπευμένος, η, ον. μετ. exposé, ée. à la risée du public. *esposto, ta. alla derisione pubblica*. §. πομπευμένος, ἀτιμασμένος, berné, ée. diffamé. ée. *schernito, ta. diffamato, ta*.

Πομπεύσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a exposé quelqu'un à la risée du public. *colui ῆ colei che ha esposto qualchedano alla derisione pubblica*. §. πομπεύσας. ἀτιμάσας. celui ῆ celle qui a berné, qui a diffamé. *colui ῆ colei che ha schernito, che ha diffamato*.

Πόμπευσις, ἰδὲ Πόμπευμα.

Πομπευτὴς, εῦ. celui qui berne, qui diffame. *colui che diffama, schernitore, diffamatore*.

Πομπευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. diffamatoire. *infamatorio, ria*.

Πομπεύω, Ρ'. exposer quelqu'un à la risée du public. *esporre qualchedano alla derisione pubblica*. §. πομπεύω, ἀτιμάζω, berner. diffamer. *schernire. diffamare*.

Πομπεύων, ουσα, οῦον. μετ. celui ῆ celle qui expose quelqu'un à la risée du public. *colui ῆ colei che espone qualchedano alla derisione pubblica*. §. πομπεύων. ἀτιμάζων. celui ῆ celle qui berne. qui diffame. *colui ῆ colei che schernisce, che diffama*.

Πομπὴ, ενσ. μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια. pompe. *pompa*. §. πομπὴ, ἀτίμασμα. infamie. *infamia*.

Πομπιωμένος, η, ον. ἐπίθ. diffamé, ée. infame. *diffamato, ta*.

Πόνεμα, εωσ. douleur. *dolore*.

Πονεμένος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui souffre de douleurs. *dolente, addolorato, ta*.

Πονέσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a souffert de douleurs. *colui ῆ colei che ha sofferto dolore, che ha sentito dolore*.

Πο-

Πονετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁποῦ φροξενεῖ πόνους. douloureux, euse. qui cause de la douleur. *doloroso, sa.* §. πονετικὸς, ὁποῦ συμπονεῖ. qui sent pitié. *che sente pietà.*

Πονηρὰ, ἐπίρ. malicieusement. *maliziosamente.*

Πονηρεμένος, η, ον. μετ. malicieux, euse. *malizioso, sa.*

Πονηρία, ὡς. malice. *malizia.* §. μὲ πονηρίαν. malicieusement, *maliziosamente.*

Πονήρευμα, ους. malice, ruse. *malizia, astuzia.*

Πονηρεύομαι, P'. machiner. *macchinare.*

Πονηρὸς, ὰ, όν. ἐπίθ. malicieux, euse. *malizioso, sa.* §. πονηρὸς, κακός. méchant, te. scélérat, te. *cattivo, va. fellone, scellerato, ta.* §. πονηρὸς, πανοῦργος. fin, ne, rusé, ée. *astuto, ta.*

Πονηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-malicieux; euse. *maliziosissimo; ma.* §. πονηρότατος. très-fin, ne. très-rusé, ée. *astutissimo, ma.* §. αὐτὸς εἶναι πονηρότατος, διὰ τὸν διάβολον. il est très-rusé; *egli sa dove il diavolo tiene la coda, ha il diavolo in testa.*

Πονηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus malicieux, euse. *più malizioso, sa.* §. πονηρότερος, πανουργότερος. plus rusé, ée. *più astuto, ta.*

Πονοκεφαλίζω, P'. se rompre la tête. *rompersi la testa.*

Πονοκεφαλίσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est cassé la tête, qui s'est fatigué la tête. *colui ἢ colei che si è rotto la testa.*

Πονοκεφαλῶ, P'. souffrir mal de tête. *aver dolor di testa.* ἴδε καὶ Πονοκεφαλίζω.

Πονόλαιμος, ους. mal de gosier. *dolor di gola.*

Πονόμματος, ὡς. mal des yeux. *dolor d'occhi.*

Πόνος, ους. douleur. *dolore.* §. πόνος, κόπος. fatigue. *fatica.* §. πόνοι τῆς γέννας. travail d'enfant, mal d'enfant. *dolori di parto, doglie.* §. πόνος ἐλαφρός. petite douleur. *doloretto.*

Ποντικάκι, ὡς. petit souris. *piccolo sorcio.* §. ποντικάκι. ὁ μυὲς τοῦ σώματος. muscle. *muscolo.*

Ποντίκι. ποντικὸς, ὡσιας. souris. *sorcio.*

Ποντικοφάγωμα, ὡς. corrosion faite par des souris. *corrodimento di sorci.*

Ποντικοφαγωμένος, η, ον. μετ. rongé, ée. par des souris. *corroso, sa. da' sorci.*

Ποντικοφάρμακον, ὡς. poison pour les souris. *veleno per li sorci.*

Ποντίζω, P'. inonder, *inondare.* §. ποντίζω, καταποντίζω. abymer. *inabissare.*

Ποντίζων, ουσα, ον. μετ. πλημμυρίζων. celui ἢ celle qui inonde. *colui ἢ colei che inonda.* §. ποντίζων, καταποντίζων. celui ἢ celle qui abyme. *colui ἢ colei che inabissa.*

Ποντίσας, ασα, αν. μετ. πλημμυρίσας, celui ἢ celle qui a inondé. *colui ἢ colei che ha inondato.* §. ποντίσας, καταποντίσας. qui a abymé. *che ha inabissato.*

Ποντισθεὶς, ποντισμένος, ἴδε Καταποντισθεὶς, καταποντισμένος, κτλ.

Πόντος, ους. ἡ θάλασσα. la mer. *il mare.* §. πόντος Εὔξεινος. le pont Euxin. *il ponte Eussino.*

Ποντῶ, ἴδε Καταποντῶ.

Πονῶ, P'. sentir de la douleur. *dolersi.* §. πονῶ, συμπονῶ. plaindre. *compiagnere.*

Πορδὴ, ὡσιας. pet, vent. *peto, coreggia.*

Πορεία, ὡς. rue, voyage. *strada, viaggio, cammino.*

Πορδωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui s'en est allé. *colui ἢ colei che se n'è andato, che se n'è ito.*

Πόρευμα, ὡς. l'action de s'en aller. *l'andarsene.* §. πόρευμα, διαγωγή. conduite. *condotta.*

Πορευμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est à son aise. *benestante.*

Πορεύω, P'. passer sa vie. *passar la sua vita.* §. πορεύομαι, πηγαίνω, s'en aller. *andarsene.* §. πορεύομαι. μεταφ. se conduire. *condursi.*

Πόρευσις, πόρεψις, ὡσιας. διαγωγή. conduite. *condotta.* §. πόρεψις. moyen de vivre. de gagner sa vie.

vie. *maniera, modo di procacciarsi il vivere.* §. πόρεψις, τὸ ἀναγκιὸ, le necessaire. *il cacatojo, il necessario.*

Πορθμὸς, ουσ. étroit de mer. *stretto di mare.*

Πορί, ὴσ. pierre calcaire. *pietra calcaria.* §. πορί. calcul. pierre de la vescie. *calcolo, pietra della vescica.*

Πορνεία, ὴσ. fornication. *fornicazione.*

Πορνεῖον, ὴσ. bordel. lieu de débauche. *bordello, postribolo.*

Πόρνευμα, ουσ. fornication, l'action de commettre fornication. *fornicazione, il fornicare.*

Πορνεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a commis fornication. *colui ἢ colei che ha commesso fornicazione, che ha fornicato.*

Πορνεύω, Pʹ. commettre fornication. *fornicare.*

Πορνεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui commet fornication. *colui ἢ colei che commette fornicazione.*

Πόρνη, ὴσ. putaine, fille de plaisir, fille de joie. *puttana, druda, donna di partito.*

Πορνικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς πορνείαν, celui ἢ celle qui appartient à la fornication. *colui ἢ colei che appartiene alla fornicazione, fornicatorio.* §. πορνικὸς, δοσμένος εἰς τὴν πορνείαν. débauché, adonné à la fornication. *dato alla fornicazione.*

Πορνικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-adonnée, ée. à la fornication. *molto dato, ta. alla fornicazione.*

Πορνοβοσκὸς, ουσ. putassier, paillard. *puttaniere.*

Πόρνος, ἐπίθ. fornicateur. *fornicatore.*

Πορνοστάσιον, ὴσ. bordel, lieu de débauche. *postribolo, bordello, lupanare.*

Πόρος, ὴσ. pore. *poro.* §. πόρος τῆς ζωῆς. le moyen de gagner la vie. *il mezzo di guadagnarsi il vitto.* §. πόρος, πέραμα. passage. *passaggio.*

Πορπάτημα, ουσ. allure, l'action de marcher. *portamento, il camminare.*

Πορπατησιά, ουσ. allure. *portamento.*

Πορπατῶ, Pʹ. marcher. *camminare.*

Πόρτα, ὴσ. porte. *porta.* §. ἀπὸ πόρταν εἰς πόρταν. de porte en porte. *di porta in porta.*

Πορτάρης, ὴσιας. portier. *portinajo.*

Πορτίτζα, ὴσ. petite porte. *porticella.*

Πόρτον, ὴσ. port. *porto.*

Πορτογάλο, ὴσ. sorte d'orange. *sorta di arancio.*

Πορφύρα, ὴσιας. pourpre. *porpora.*

Πορφυρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de pourpre. *di porpora.*

Πόρφυρον, ουσ. porphyre. *porfido.*

Πορφυροῦς, ρᾶ, ροῦν, ἐπίθ. de pourpre. *purpureo, ea.*

Ποσάκις, ἐπίρ. combien de fois? *quante volte?*

Πόσος, η, ον. ἐπίθ. combien. *quanto, ta.* §. πόσα, πόσον. combien. *quante.* §. πόσῳ μᾶλλον. combien plus. *quanto più.*

Ποσότης, ουσ. quantité. *quantità.*

Πόστα, ὴσ. poste. *posta.*

Ποστατικά, ὴσιας. possessions, biens. *possessioni, beni.*

Ποταμάκι, ιοῦσ. rivière, petit fleuve. *piccolo fiume. fiumicello.*

Ποτάμι, ουσ. fleuve. *fiume.* §. χύνω ἕνα ποτάμι δάκρυα. pleurer amèrement, *piagnere amaramente, dirottamente.*

Ποταμιά, ὴσιας. torrent. *torrente.*

Ποταμίσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fleuve, de rivière, *di fiume.*

Ποταμὸς, ἰδὲ Ποτάμι.

Ποταμότοπος, ὴσιας. lieu plein de rivières. *luogo pieno di fiumi.*

Ποταμόψαρον, ὴσ. poisson de rivière. *pesce di fiume.*

Ποταπὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. bas, se. abject, te. vil, le. *abbietto, ta. vile.*

Ποταπότης, ὴσ. bassesse, vileté. *bassezza, viltà.*

Πότε, ἐπίρ. quand? *quando.*

Ποτὲ, ἐπίρ. jamais. *mai.*

Πότερον, ἐπίρ. quel des deux? *qual de' due?*

Ποτηράκι, ὴσ. petit verre. *piccolo bicchiere.*

Ποτήρι, ποτήριον, ὴσιας. verre. *vetro, bicchiere.* §. τὸ ἅγιον ποτήριον. calice. *calice.*

Πο-

Ποτίζω, P'. διὰ τὰ ζῶα λέγεται. abreuver. *abbeverare*. §. ποτίζω διὰ τὰ φυτὰ, κτλ. arroser. *irrigare*, *innaffiare*. §. ποτίζω, δίδω τινὶ νὰ πίη. donner à boire. *dare da bere*.

Ποτίζων, ουσα, ον. μετ. διὰ τὰ ζῶα. celui ȣ̈ celle qui abreuve. *colui ȣ̈ colei che abbevera*. κ̀ διὰ τὰ φυτά. celui ȣ̈ celle qui arrose. *colui ȣ̈ colei che innaffia*.

Ποτίσας, σασα, αν. μετ. διὰ τὰ ζῶα. celui ȣ̈ celle qui a abreuvé. *colui ȣ̈ colei che ha abbeverato*. κ̀ διὰ τὰ φυτά. celui ȣ̈ celle qui a arrosé. *colui ȣ̈ colei che ha irrigato*, *che ha innaffiato*.

Ποτισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ȣ̈ celle qui a été abreuvé. *colui ȣ̈ colei ch' è stato abbeverato*. §. ποτισθεὶς, celui ȣ̈ celle qui a été arrosé. *colui ȣ̈ colei ch' è stato irrigato*, *innaffiato*. ἰδὲ κ̀ Ποτίζω.

Πότισμα, ȣ̈σ. διὰ τὰ ζῶα. l' action d' abreuver. *l' abbeverare*. §. πότισμα διὰ τὰ φυτά. arrosement, l' action d' arroser. *irrigamento*, *innaffiamento*.

Ποτισμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ ζῶα. abbreuvé, ée. *abbeverato*, *ta*. §. ποτισμένος διὰ τὰ φυτά, κτλ. arrosé, ée. *irrigato*, *ta*. *inaffiato*, *ta*.

Ποτιστῆρι, ιῶσ. abreuvoir. *abbeveratojo*. §. ποτιστῆρι μὲ τὸ ὁποῖον ποτίζȣν τὰ φυτά. arrosoir. *innaffiatoio*.

Ποτιστὴς, ȣ̈σ. ὅστις ποτίζει τὰ ζῶα. celui qui abreuve. *colui che abbevera*. §. ποτιστὴς, διὰ τὰ φυτά. celui qui arrose. *colui che innaffia*.

Ποτιστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu' on doit abreuver. *che dee abbeverarsi*. §. ποτιστικὸς, qu'on doit arroser. *che dee irrigarsi*, *innaffiarsi*.

Ποτίστρα, ἰδὲ Ποτιστῆρι.

Ποτὸν, ȣ̈σ. breuvage. *bevanda*, *bibita*.

Πȣ̃, ἐπίρ. où. *dove?* §. ἀπὸ πȣ̃, d' où. *di dove*. §. εἰς καιρὸν ὅπȣ. tandis que. *dove che*. §. πȣ̃ κ̀ πȣ̃, κάποιαις φοραῖς, σπανίως. par fois. *qualche volta*.

Πȣγγὶ, ȣ̈σ. bourse. *borsa*.

Πȣθενά, ἐπίρ. nulle part. *di nessuna parte*.

Πȣκαμισάκι, ȣ̈σ. petite chemise. *piccola camicia*.

Πȣκάμισον, ȣ̈σ. chemise. *camicia*.

Πȣλάκι, ȣ̈σ. petit oiseau. *uccelletto*.

Πȣλάκα, ἄσιας. polacre. *polacra*.

Πȣλακίδα, ȣ̈σ. petite poularde. *pollastrina*.

Πȣλάρι, ἄσιας. poulain. *polledro*.

Πȣ́λβερι, πυρῖτις, ἄσιας. poudre à canon. *polvere da schioppo*.

Πȣληθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ȣ̈ celle qui a été vendu. *colui ȣ̈ colei ch' è stato venduto*.

Πȣ́λημα, ȣ̈σ. l' action de vendre. *il vendere*.

Πȣλημένος, η, ον. μετ. vendu, ue. *venduto*, *ta*.

Πȣλήσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ̈ celle qui a vendu. *colui ȣ̈ colei che ha venduto*.

Πȣ́λησις, ȣ̈σ. vente. *vendita*.

Πȣλητὴς, ȣ̈σιας. celui qui vend. *colui che vende*.

Πȣλήτρα, ȣ̈σ. celle qui vend. *colei che vende*.

Πȣλὶ, ȣ̈σ. oiseau. *uccello*.

Πȣλολόγος, ȣ̈σ. oiseleur. *uccelatore*.

Πȣλολογῶ, P'. oiseler. *uccellare*.

Πȣλȣδάκι, ȣ̈σ. petite fleur. *fioretto*.

Πȣ́λȣδον, ȣ̈σ. fleur. *fiore*.

Πȣ́ποτε, ἐπίρ. nulle part. *in nessuna parte*.

Πȣ́πȣλον, ȣ̈σ. poil follet. duvet. *penna matta*.

Πȣργατόριον, καθαρτήριον, ȣ̈σ. purgatoire. *purgatorio*.

Πȣρνάρι, ȣ̈σ. yeuse. *elce*, *leccio*.

Πȣρνὸν, ȣ̈σ. le matin. *il mattino*. §. πȣρνὸ πȣρνό. de bon matin. *di mattina*, *a buon' ora*.

Πȣρνάτζικο, ἐπίρ. de bon matin. *di mattina*, *a buon' ora*.

Πȣ́στης, ἄσιας. bardache. *bardassa*.

Πȣ́στικος, η, ον. ἐπίθ. de bardache. *di bardassa*.

Πȣτάνα, ἄσιας. putaine. *puttana*.

Πȣτανιάρης, ȣ̈σ. putassier, paillard. *puttaniere*.

Πȣταναριὸν, ȣ̈σ. bordel, lieu de débauche. *bordello*, *postribolo*.

Πρᾶγμα, ȣ̈σ. chose. *cosa*. §. κάθε πρᾶγμα. tout, toute

toute chose. *tutto, ogni cosa.* §. κανένα πρᾶγμα. rien, rien de tout. *niente, nessuna cosa.* §. δεν ἦται πρᾶγμα ὁποῦ νὰ μὲ λυπεῖ. il n'y a rien qui me deplaise. *non v'è cosa che mi dispiaccia.*

Πραγματεία, ὑσ. marchandise. *mercanzia.* §. πραγματεία, négociation, traité. *negoziazione, trattato.*

Πραγματευθεὶς, εἶσα, ἐν. μετ. qui a été négocié. *ch'è stato negoziato, trattato.*

Πραγμάτευμα, ουσ. l'action de négocier, de trafiquer. *il negoziare, il trafficare.* §. πραγμάτευμα, μεταφ. négociation. *negoziazione.*

Πραγματευόμενος, η, ον. μετ. καὶ ἐπίθ. négociant, te. commerçant, te. *negoziante, commerciante.* §. πραγματευόμενος, μεταφ. celui ἢ celle qui fait une négociation. *colui ὴ colei che fa una negoziazione.*

Πραγματεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a commercé, qui a trafiqué. *colui ὴ colei che ha negoziato, che ha trafficato.*

Πραγματευτικὸς, η, ον. ἐπίθ. de marchand. *mercantile.*

Πραγματευτὴς, ὑσ. marchant, négociant, *mercante, mercatante, negoziante.*

Πραγματεύω, καὶ Πραγματεύομαι. Ρ'. négocier, commercer, trafiquer. *negoziare, far commercio, trafficare.* §. πραγματεύομαι μίαν ὑπόθεσιν. négocier, traiter une affaire. *negoziare, trattare un affare.*

Πραγματεύων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui commerce, qui trafique. *colui ὴ colei che negozia, che traffica.*

Πραγματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. effectif, ive. *effettivo, va.* §. πραγματικὴ διαταγή. sanction pragmatique. *prammatica sanzione.* §. πραγματικὴ τέχνη. négoce. *negozio, traffico.*

Πραγματικῶς, ἐπίρ. effectivement, *effettivamente.*

Πραιτώριον, ὑσ. prétoire. *pretorio.*

Πρακτικὰ, ὑσ. πληθ. les actes. *gli atti.*

Πρακτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. experimenté, ée. versé, ée. *pratico, ca. sperimentato, ta. esperto, ta.*

Πρακτικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-expérimenté, ée. très-versé, ée. *versatis imo, ma. pratichissimo, ma.*

Πρακτικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus expérimenté, ée. plus versé, ée. *più pratico, ca.*

Πρᾶξις, ὑσ. action. *azione, fatto.* §. πράξεις, κατορθώματα, actions. *gesta.* §. πράξεις τῶν συνόδων. actes. *atti.*

Πράξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a operé, qui a fait. *colui ὴ colei che ha operato, che ha fatto.*

Πρᾶος, ἐπίθ. bénin, gne. *benigno, na.*

Πραότης, ουσ. benignité. *benignità.*

Πρασινάδα, ὑσ. verdeur. *verdezza.* §. πρασινάδα, πρασιά. verdure. *verdura, verdume.*

Πρασινίζω, Ρ'. ὑδ. devenir verd. *divenir verde.*

Πρασινίζων, ὑσα, ον. μετ. verdoyant, te. *verdeggiante.*

Πρασινίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu verd. *colui ὴ colei ch'è divenuto verde.*

Πρασίνισμα, ὑσ. l'action de devenir vert. *verdeggiamento, il verdeggiare.*

Πρασινισμένος, η, ον. μετ. verdoyé, ée. verdi, ie. *verdeggiato, ta.*

Πράσινος, η, ον. ἐπίθ. vert, te. *verde.*

Πρασινωπζικος, η, ον. μετ. verdoyant, qui tire sur le vert. *verdeggiante, che tira al verde.*

Πράσον, ὑσ. poireau, porreau. *porro.*

Πρασόφυλλον, ουσ. feuille de poireau. *foglia di porro.*

Πράττω, Ρ'. agir, faire, commettre. *fare, commettere.*

Πράττων, ὑσα, ον. μετ. agissant, faisant, te. *facente, che fa, che agisce.*

Πραΰνας, νασα, ῦναν. μετ. celui ἢ celle qui a appaisé. *colui ὴ colei che ha quietato.*

Πραϋ'

Πραΰνω, P'. apaiser. *acquetare.*

Πραΰς, εῖα, πραΰ. ἐπίθ. paisible, doux, ce. *pacifico, ca.*

Πράως, ἐπίρ. paisiblement, doucement, *pacificamente.*

Πραώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-paisible, *quietissimo, ma.*

Πραώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus paisible, plus doux, ce. *più pacifico, ca.*

Πρέζα, ἡσ. prise. *presa.*

Πρέπει, P'. ἀπρόσ. il faut. *bisogna.* §. ἔπρεπε, il falloit. *bisognava.* §. πρέπει, ἀνήκει. il convient. *conviene, è convenevole.*

Πρέπειν, P'. devoir. *dovere.* §. πρέπειν, convenir. *convenire.* §. δεν πρέπει, δεν χρειάζεται. il ne faut pas. *non è bisogno.* §. δεν πρέπει, δεν εἶναι πρεπούμενον. il n'est pas décent. *non è decente, non conviene, non istà bene.*

Πρέπον, ουσ. le devoir. *il dovere.*

Πρεπούμενα, ἐπίρ. d'une manière décente. *in maniera decente.* §. πρεπούμενα. convenablement. *convenevolmente.*

Πρεπούμενος, ἐπίθ. du, due. *devuto, ta.* §. πρεπούμενος. décent, te. séant, te. *decente, dicevole, decoroso, sa.* §. πρεπούμενος, εὐειδής. de belle présence. *di bella presenza.*

Πρεπώδης, ἐπίθ. qui est décent, te. *ch' è decente.*

Πρέπων, ουσα, ον. μετ. décent, te. *decente.* §. εἶναι πρέπον. il convient, il est décent. *conviene, è decente.* §. τὸ πρέπον. décence. *decenza.*

Πρεσβεία, ἡσ. intércession. *intercessione.*

Πρεσβευτικός, ή, όν. ἐπίθ. d'intercession, *d'intercessione.*

Πρεσβεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a intercédé. *colui ò colei che ha interceduto.*

Πρεσβεύω, P'. intércéder. *intercedere.*

Πρεσβεύων, ουσα, ον. μετ. intércédant, te. *intercedente.*

Πρέσβυς, ἐπίθ. ambassadeur. *ambasciadore.* §. πρέσβυς, γέρων. vieillard. *vecchio.*

Πρεσβύτερος, πρεσβύτης, ἡσ. presbyte. *presbita.*

Πρεσβυτέριον, ἡσ. presbytéré. *presbiterio.*

Πριγγίπας, ουσ. prince. *principe.*

Πριγγιπάτον, ἡσ. principauté. *principato.*

Πριγγίπισσα, ἡσ. princesse. *principessa.*

Πρίν, ἐπίρ. avant. *prima, innanzi.* §. πρίν νά. avant que. *innanzi che.*

Πρινάρι, πρίνος, ἡσ. yeuse. *elce, leccio*

Πρινοκόκκι, ουσιασ. baie, d'yeuse. *coccola di leccio.*

Πρίξιμον, ἡσιασ. enflure. *gonfiagione, gonfiamento.*

Πριόνι, ἡσ. scie. *sega.*

Πριονίζω, P'. scier. *segare.*

Πριονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui scie. *colui ò colei che sega.*

Πριονίσας, σασα. αν. μετ. celui ὴ celle qui a scié. *colui ò colei che ha segato.*

Πριόνισμα, ουσ. l'action de scier, sciage. *il segare.* §. πριονίσματα, τὰ τρίμματα ἀπὸ τὸ πριόνισμα, sciure de bois. *segatura.*

Πριονισμένος, η, ον. μετ. scié, ée. *segato, ta.*

Πριονιστής, ουσ. celui qui scie. *colui che sega, segatore.*

Πριόστερον, ἰδὲ Πρόστερον.

Πρίσκω, P'. Ἐν. enfler. *enfiare.* §. πρίσκω, οὐδ. s'enfler. *gonfiarsi.*

Πρίσμα, ἡσ. tumeur. *tumore.* §. πρίσμα, πρίξιμον. enflure. *enfiagione.*

Πρισμάδα, ουσ. enflure. *enfiagione, gonfiezza.*

Πρισμένος, η, ον. ἡσ. enflé, ée. gonflé, ée. *enfiato, ta. gonfiato, ta. tumefatto, ta.*

Πρίσιμον, ἰδὲ Πρίξιμον.

Πριχοῦ, ἐπίρ. avant que. *prima che.*

Πρό, πρόθ. avant, devant. *innanzi, avanti.*

Προαίρεσις, ουσ. propos, intention, *proponimento, intenzione.* §. προαίρεσις. volonté, bonne volonté. *buona volontà, volere.*

Προαιρετικός, ή, όν. ἐπίθ. spontanée, volontaire. *spontaneo, ea.*

Προαιροῦμαι. P'. faire propos, *far proponimento.* §.

§. προαιρῦμαι, θέλω κάλλιον. vouloir mieux. *voler meglio.*

Προαιρύμενος, η, ον. ἐπίθ. qui fait quelque chose par sa propre volonté. *che fa qualche cosa di sua propria volontà.* §. προαιρούμενος, ὅτις θέλει κάλλιον, ὅτις προαιρῆται. qui aime mieux, qui veut mieux. *colui che vuol meglio, che ama meglio.*

Προαιώνιος, ία, ιον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui est avant les siécles. *colui ῆ colei ch' è avanti i secoli.*

Προάστειον, ὐσ. fauxbourg. *sobborgo.*

Προαύλιον, ὐσ. portique, vestibule, *portico.*

Προβαίνω, Ρ'. se présenter. *presentarsi, affacciarsi.* §. προβαίνω εἰς τὸ παράθυρον. se faire voir, se mettre a la fenêtre. *affacciarsi.*

Προβαλθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ῆ celle qui a été proposé. *colui ῆ colei ch' è stato proposto.*

Προβάλλω, προβγάνω, Ρ'. proposer. *proporre.*

Προβαλμένος, η, ον. μετ. proposé, ée. *proposto, ta.*

Προβατάκι, ὐσιας. petite brebis. *pecorella.*

Προβατήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de brebis. *pecorile, pecorino, na.*

Προβατίνα, ὐσ. grosse brebis. *pecora grande.*

Προβατοβοσκὸς, ὐσ. berger. *pecorajo.*

Προβατομάνδρα, ὐσ. bercail, bergerie. *pecorile, greggia.*

Πρόβατον, ὐσ. brebis. *pecora.*

Προβιβάζω, Ρ'. élever. *innalzare.*

Προβιβάζων, ὐσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui éleve quelqu'un. *colui ῆ colei che innalza qualcheduno.*

Προβιβάσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a élevé quelqu'un. *colui ῆ colei che ha innalzato qualcheduno.*

Προβιβασθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ῆ celle qui a été élevé. *colui ῆ colei ch' è stato innalzato.*

Προβίβασις, προβίβασμα, ὐσ. l'action d'élever quelqu'un, *innalzamento.*

Προβιβασμένος, η, ον. μετ. élevé, ée. *innalzato, ta.*

Προβιβασμὸς, ἰδὲ Προβίβασις.

Πρόβιος, ια, ιον. ἐπίθ. de brebis. *di pecora, pecorino.*

Προβλεπτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. prévoyant, te. *che prevede, provvido, da.* §. προβλεπτικὸς, προμηθευτικὸς, qui pourvoit. *provvedente.*

Προβλέπω, Ρ'. prévoir. *prevedere, antivedere.* Ρ'. προβλέπω, προμηθεύω. pourvoir. *provvedere.*

Προβλέπων, ὐσα, ον. μετ. προειδὼν. prévoyant. *che prevede.* §. προβλέπων, προμηθεύων, pourvoyant, te. *provvedente, provvido, da.*

Προβλέψας, ψασα, αν. μετ. ὅπȣ προεῖδε. celui ῆ celle qui a prévu. *colui ῆ colei che ha preveduto.* §. προβλέψας, ψασα. προμηθεύσας, celui ῆ celle qui a pourvu. *colui ῆ colei che ha provveduto.*

Πρόβλεψις, ὐσ. prévoyance. *providenza.* §. πρόβλεψις, προμήθευσις. provision. *provisione.*

Πρόβλημα, ὐσ. probléme, *problema.*

Προβληματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. problématique. *problematico, ca.*

Προβόδυμα, ὐσ. accompagnement, suite. *accompagnamento.*

Προβοδημένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. suivi, ie. par honneur. *accompagnato, ta. per onore.*

Προβοδῶ, Ρ'. accompagner, suivre par honneur. *accompagnare per onore.*

Προβοσκίδα, ὐσ. proboscide, trompe de l'élephant, *proboscide, tromba dell' elefante.*

Προγενέστερος, ἐπίθ. prédécesseur. *predecessore.*

Προγεννήτορες, ἐπίθ. les ancêtres. *gli antenati, i progenitori.*

Προγεννηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ῆ celle qui est né auparavant. *colui ῆ colei ch' è nato prima.*

Προγεννημένος, η, ον. μετ. né, ée. auparavant. *nato, ta. avanti.*

Προγευθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ῆ celle qui a goûté avant. *colui ῆ colei che ha assaggiato prima.*

Πρόγευμα, ὐσ. déjeuné. *asciolvere, colezione.*

Προ-

Προγεύομαι, P'. déjeuner. *asciolvere, far colezione.*

Προγεύσιμον, οὐσ. l'action de déjeuner. *il far colezione.*

Προγινώσκω, P'. prévoir. *prevedere.*

Προγινώσκων, ουσα, ον. μετ. prévoyant, te. celui ἢ celle qui sait auparavant. *presciente, previdente.*

Προγνώρισις, οὐσ. préscience. *preconoscenza, prescienza.*

Προγνωρίζω, P'. prévoir, avoir la préscience. *preconoscere.*

Προγνωρίζων, ουσα, ον. μετ. prévoyant, te. *presciente, previdente.*

Πρόγνωσις, οὐσ. préscience. *prescienza, preconoscenza.*

Προγνώστης, ἐπίθ. prévoyant, qui a la préscience. *previdente, presciente.*

Προγνωστικόν, οὐσ. pronostic. *pronostico.*

Προγονή, οὐσ. belle-fille, *figliastra.*

Προγόνι, οὐσ. beau-fils. *figliastro.*

Προγονικός, ή, όν. ἐπίθ. original, le. *originale.*

Προγονός, οὐσ. beau-fils. *figliastro.*

Πρόγονος, ἐπίθ. aïeul, ancêtre. *antenato.*

Πρόγραμμα, οὐσ. programme. *programma.*

Προγραμμένος, η, ον. μετ. écrit auparavant. *scritto prima.*

Προγραφθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été écrit auparavant. *ch' è stato scritto prima.*

Προγράφω, P'. écrire auparavant. *scriver prima.* §. προγράφω, γράφω ὀλιγορώτερα. écrire plus vite. *scriver più presto.*

Προγυμνάζω, P'. exercer. *esercitare.*

Προγύμνασμα, οὐσ. exercice. *esercizio.*

Προγυμνασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été exercé. *colui ἢ colei ch' è stato esercitato.*

Προγυμνασμένος, η, ον. μετ. exercé, ée. *esercitato, ta.*

Προδίδω, προδίνω, P'. trahir. *tradire.* §. προδίδω, ἐγκαλῶ. accuser. *accusare.*

Προδίδων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui trahit. *colui ἢ colei che tradisce.*

Προδόσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a trahi. *colui ἢ colei che ha tradito.*

Προδοθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été trahi. *colui ἢ colei ch' è stato tradito.*

Προδομένος, η, ον. μετ. trahi, ie. *tradito, ta.*

Προδοσία, οὐσ. trahison. *tradimento.*

Προδότης, οὐσ. traître. *traditore.*

Πρόδρομος, οὐσ. précurseur. *precursore.*

Προεδρία, οὐσ. présidence, preséance. *presidenza.*

Προεδρεύω, P'. présider, être à la tête d'une assemblée. *presiedere, soprastare, soprantendere.*

Προεδρεύων, μετ. celui ἢ celle qui a la préséance. *colui ἢ colei che presiede.*

Πρόεδρος, οὐσ. président, *presidente, preside.*

Προεικονίζω, P'. représenter en figure. *prefigurare.*

Προεικονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui représente en figure. *colui ἢ colei che rappresenta in figura, prefigurante.*

Προεικονίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a représenté en figure. *colui ἢ colei che ha rappresentato in figura.*

Προεικονισθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été représenté en figure. *colui ἢ colei ch' è stato rappresentato in figura.*

Προεικόνισμα, οὐσ. représentation en figure. *prefiguramento.*

Προεικονισμένος, η, ον. μετ. représenté, ée. en figure. *prefigurato, ta. rappresentato, ta. in figura.*

Προεκλελεγμένος, η, ον. μετ. élu, ue. auparavant. *eletto, ta. prima.*

Προεκλέγω, P'. élire auparavant. *elegger prima.*

Προεκλεχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été élu auparavant. *colui ἢ colei ch' è stato eletto prima.*

Προεόρτιον, οὐσ. la veille d'une fête. *la vigilia d'una festa.*

Προερμηνεύω, P'. conseiller auparavant. *consigliare innanzi.*

Προέρχομαι, P'. dériver. *derivare.*

Προερχόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui dérive. *colui ἢ colei che deriva.*

Προε-

Προιστεύω, P'. présider. *presiedere*.

Προιστώς, ἐπίθ. supérieur, président. *superiore*, *presidente*. *soprantendente*.

Προιτοιμάζω, P'. préparer. *preparare*, *apparecchiare*.

Προιτοιμάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui prépare. *colui* ἢ *colei che prepara*, *apparecchia*.

Προιτοιμάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a préparé. *colui* ἢ *colei che ha preparato*, *apparecchiato*.

Προιτοιμασθείς, ἕσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été préparé. *colui* ἢ *colei ch' è stato preparato*. §. προιτοιμασθείς, 'Εν. celui ἢ celle qui s'est préparé, qui s'est mis en ordre. *colui* ἢ *colei che si è preparato*, *che si è messo in ordine*.

Προιτοιμασία, ὑσ. préparation. *preparazione*, *apparecchio*.

Προιτοίμασμα, ὑσ. l'action de préparer. *il preparare*, *preparamento*.

Προιτοιμασμένος, η, ον. μετ. préparé, ée. *preparato*, *ta*. *apparecchiato*, *ta*.

Προζύμι, ὑσ. levain. *lievito*, *fermento*.

Προηγιασμένος, η, ον. μετ. déja sanctifié, ée. *già santificato*, *ta*.

Προηγύμενος, η, ον. ἐπίθ. précedent, te. *precedente*. §. τὰ προηγούμενα. prémisses. *premesse*. §. ὁ προηγύμενος χρόνος, ἡ προηγυμένη ἡμέρα, l'an, le jour précédent. *l'anno*, *il dì precedente*.

Προηγύμενος, ὑσ. celui qui a été abbé. *il già abate*, *il fu abate*.

Προηγυμένως, ἐπίρ. avant, précédemment. *dinanzi*, *precedentemente*.

Πρόθεσις, ὑσ. proposition. *proposizione*. §. οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως. les pains de proposition. *i pani di proposizione*. §. πρόθεσις, ἡ τράπεζα τῆς προθέσεως, l'autel de proposition. *l'altare di proposizione*.

Προθυμία, ὑσ. promptitude. *prontezza*.

Πρόθυμος, η, ον. ἐπίθ. prêt, te. empressé, ée. *pronto*, *ta*.

Προθυμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-prêt, te. très empressé, ée. *prontissimo*, *ma*.

Προθυμότερος, η, ον. ἐπίθ. plus prêt, te. plus empressé, ée. *più pronto*, *ta*.

Προθυμῦμαι, P'. s'empresser. *affrettarsi*, *esser premuroso*, *sa*. *pronto*, *ta*.

Προθύμως, ἐπίρ. avec empressement. *con premura*, *prontamente*.

Πρόθυρον, ὑσ. avant porte. *porta d' innanzi*.

Προῖκα, ἰδὲ Προικιον.

Προικίζω, P'. doter. *dotare*.

Προικίζων, ῦσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui dote. *colui* ἢ *colei che dota*.

Προικιόν, ὑσ. dot. *dote*. §. μεγάλον προικιόν. grosse dote, *dotone*, *gran dote*.

Προικίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a doté. *colui* ἢ *colei che ha dotato*.

Προικισμένος, η, ον. μετ. doté, ée. *dotato*, *ta*.

Προικιστής, ὑσ. celui qui dote. *dotatore*.

Προικοσύμφωνον, προικοχάρτι, ὑσ. contrat de mariage, *contratto di matrimonio*.

Προκαθίζω, P'. avoir la preséance. *presiedere*.

Προκάθισμα, ὑσ. préséance. *presidenza*.

Προκαιρῦ, ἐπίρ. πρὸ πολλῦ. de long temps. *da molto tempo*. §. πρὸ καιρῦ, πρὶν καιροῦ. avant le temps. *avanti tempo*.

Προκαλέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a défié. *colui* ἢ *colei che ha sfidato*.

Προκαλεσθείς, ἕσα, ἐν. μετ. défié, ée. *sfidato*, *ta*.

Προκάλεσις, πρόκλημα, ὑσ. défi. *disfida*.

Προκαλῶ, P'. défier. *disfidare*.

Προκάμνω, P'. anticiper. *anticipare*.

Προκείμενον, ὑσ. propos. *proposito*. §. ἔξω τῦ προκειμένου. hors de propos. *fuor di proposito*.

Πρόκλητος, ἐπίθ. appellé, ée. avant. *chiamato*, *ta*. *prima*.

Προκόβγω, ἰδὲ Προκόπτω.

Προκοῖλι, ὑσ. grosse bedaine. *ventraccio*.

Πρόκομμα, ὑσ. τὸ προκόπτειν. progrès, l'action de faire du progrès. *progredimento*. *il far progresso*.

Προκομμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a fait du progrès, qui a reussi, *che ha fat-*

to progresso, che ha riuscito. §. προχομμένος, ἔμπειρος, δόκιμος. versé, ée. experimenté, ée. esperto, ta.

Προχοπὴ, ἡσ. progrès. progresso. §. προχοπή. reussite. riuscita.

Προχόπτω, Pʹ. profiter, faire du profit, du progrès. profittare, far profitto, progresso.

Προχόπτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui fait du progrès. colui ò colei che fa progresso.

Προχόψας, ψασα, ψαν. μετ. celui ou celle qui a fait du progrès. colui ò colei che ha fatto progresso.

Προχριθεὶς, ῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a été jugé auparavant. colui ò colei ch' è stato giudicato innanzi. §. προχριθείς, προτιμηθείς. celui ou celle qui a été préféré. colui ò colei ch' è stato preferito.

Προχρίνω, Pʹ. χρίνω πρότερον. juger auparavant. giudicare innanzi. §. προχρίνω, θέλω χαλίτερα. vouloir mieux, aimer mieux. voler meglio, amar piuttosto. §. προχρίνω, ἐκλέγω, préférer. preferire.

Προχρίνας, νασα, αν. μετ. celui ou celle qui a préféré. colui ò colei che ha preferito.

Πρόχρισις, ουσ. jugement antérieur. giudizio anteriore. §. πρόχρισις, προτίμησις, préférence. preferenza.

Πρόχριτος, η, ον. ἐπίθ. préféré, ée. preferito, ta. §. οἱ πρόχριτοι, les principaux. i principali.

Προλαβὼν, οῦσα, όν. μετ. celui ou celle qui a prévenu. colui ò colei che ha prevenuto.

Προλαμβαίνω, Pʹ. anticiper, prévenir, devancer, prendre le devant. anticipare, prevenire.

Προλέγω, Pʹ. dire en avant. dire innanzi. §. προλέγω, προμηνύω, prédire. predire.

Πρόληψις, ἡσ. prévention. prevenzione.

Προλογιάζω, Pʹ. préméditer. premeditare.

Προλογιασμὸς, ὁσ. préméditation. premeditazione.

Πρόλογος, ουσ. prologue. prologo.

Προμαντεῦμα, ουσ. présage. presagio.

Προμαντεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a présagi, qui a pronostiqué. colui ò colei che ha presagito, pronosticato.

Προμαντεύω, Pʹ. présagir, pronostiquer. presagire, pronosticare.

Προμαντεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui présagit. colui ò colei che presagisce.

Πρόμαχος, ἐπίθ. défenseur. difensore.

Προμαχὼν, ουσ. bastion. bastione.

Προμελέτημα, ἡσ. préméditation. premeditazione.

Προμελετηθεὶς, ῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a été prémédité. colui ò colei ch' è stato premeditato.

Προμελετημένος, η, ον. μετ. prémedité, ée. premeditato, ta.

Προμελετήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a prémédité. colui ò colei che ha premeditato.

Προμελετῶ, Pʹ. préméditer. premeditare.

Προμελετῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui prémédite. colui ò colei che premedita.

Προμετώπιον, ἡσ. fronteau. frontale.

Προμήθεια, ἡσ. provision. provisione.

Προμήθευμα. ἡσ. l'action de pourvoir. provvedimento.

Προμηθευμένος, η, ον. μετ. pourvu, ue. provveduto, ta. provvisto, ta.

Προμηθευτὴς, ὁσ. celui qui pourvoit. colui che provvede.

Προμηθεύω, Pʹ. pourvoir. provvedere, fornire.

Προμήνυμα, ουσ. l'action de présagir. il presagire.

Προμηνυτὴς, ὁσ. celui qui présagit. colui che presagisce.

Προμηνύτρα, ἡσ. celle qui présagit. colei che presagisce.

Προμηνύω, Pʹ. présagir, presagire.

Προμηνύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui présagit. colui ò colei che presagisce.

Προνοητὴς, ὁσ. qui prevoit. che prevede.

Προνοητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui prévoit, colui ò colei che prevede.

Πρό-

Πρόνοια, ουσ. providence. *providenza.*

Προνόμιον, ουσ. privilège. *privilegio.*

Προνοῶ, Ρ'. prévoir. *prevedere.*

Προξένημα, ουσ. l'action de causer. *il cagionare.*

Προξενημένος, η, ον. μετ. causé, ée. *cagionato, ta.* §. προξενημένος διὰ ὑπανδρείαν. qu'il a été question de marier. *che si è trattato di maritare.*

Προξενήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a causé. *colui ἢ colei che ha cagionato.* §. προξενήσας. qui a traité un mariage. *che ha trattato un matrimonio.*

Προξενητής, ὀσ. qui cause. *che cagiona, cagionante.* §. προξενητὴς γάμου. courtier de mariage. *colui che si dà la briga di far matrimonj.*

Προξενητικός, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui cause. *colui ἢ colei che cagiona.*

Προξενήτρα, ὀσ. courtière de mariege. *colei che si dà la briga di far matrimonj.*

Προξενιά, ουσ. entremise de mariage. *il brigare per far il matrimonio.*

Πρόξενος, η, ον. ἐπίθ. qui est la cause. *ch'è la causa, cagionante.*

Προξενῶ, Ρ'. causer. *cagionare.* §. προξενῶ, s'entremettre d'un mariage. *darsi la briga per far un matrimonio.*

Προξενῶν, οῦσα, οῦν. μετ. causant, te. celui ἢ celle qui cause. *cagionante, ch'è causa.*

Προοιμιάζω, Ρ'. commencer un discours. *esordire, far un esordio.*

Προοιμιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a commencé un discours. *colui ἢ colei che ha fatto un esordio.*

Προοιμιακός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'exorde. *d'esordio.*

Προοιμιαστής, ὀσ. qui fait un exorde. *che fa un esordio.*

Προοίμιον, ουσ. exorde, prologue. *esordio, prologo.*

Πρὸ ὀλίγου, ἐπίρ. avant peu, depuis peu. *poco prima.*

Προορατικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la vertu de prévoir. *che ha la virtù di prevedere.* §. τὸ προορατικόν. prévoyance. *prevedimento.*

Προορίζω, Ρ'. prédestiner. *predestinare.*

Προορισθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été prédéstiné. *colui ἢ colei ch'è stato predestinato.*

Προόρισις, προόρισμα, ἴδε Προορισμός.

Προορισμένος, η, ον. μετ. prédestiné, ée. *predestinato, ta.*

Προορισμός, ὀσ. prédestination. *predestinazione.*

Πρόπαππος, ὀσ. bisaïeul. *bisavolo.*

Προπαραλήγουσα, ὀσιας. antépenultième. *antepenultima.*

Προπαρασκευή, ὀσ. préparation. *preparazione.*

Προπαρμένος, η, ον. μετ. pris, ise. auparavant. *preso, sa. pigliato, ta. innanzi.*

Προπάρσιμον, ὀσ. l'action de prendre auparavant. *il prendere innanzi.*

Προπάτωρ, ουσ. ancêtre. *antenato, progenitore.*

Προπατορικός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'ancêtre. *d'antenato.* §. προπατορικὸν ἁμάρτημα. le peché originel. *il peccato originale.*

Προπέμπω, Ρ'. envoyer avant. *mandar avanti.*

Προπέμψας, ψασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé avant. *colui ἢ colei che ha mandato avanti.*

Πρόπεμψις, ὀσ. l'action d'envoyer avant. *il mandare avanti.*

Προπέρνω. Ρ'. prendre auparavant. *prendere innanzi.* §. προπέρνω, ἐπιτιμῶ. reprimander. *rimproverare.*

Πρόπερον, Ρ'. l'année avant, l'année passée. *l'anno prima dell'anno scorso.*

Προπερσινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de l'année avant, l'année passée. *dell' anno prima, dell'anno scorso.*

Προπέτεια, ὀσ. arrogance. *arroganza.*

Προπετής, ἐπίθ. arrogant, te. καὶ insolent, te. *arrogante καὶ insolente.*

Προπετῶς, ἐπίρ. avec arrogance. *arrogantemente.*

Προπιάνω, Ρ'. prévenir. *prevenire.*

Προπολλοῦ, ἐπίρ. depuis beaucoup de temps. *da molto tempo.*

Προπύλαιον, ὀσ. vestibule.

le. *antiporta, vestibulo.*

Προπύργιον, ὑσ. rempart, fausse-braie. *antimurale, falsa braca.*

Πρόῤῥησις, ὑσ. prédiction. *predizione.*

Πρὸς, πρόθ. vers. *verso.* §. πρὸς ποῦ. vers où? *verso dove?* §. πρὸς. à raison. *a ragione.* §. πόσον τὸ πωλεῖς. combien le vendez vous? *quanto lo vendete?* §. πρὸς τρία. à raison de trois. *a ragion di tre.* §. ἕνα πρὸς ἕνα. un à un. *uno a uno.*

Προσαρμόζω, Ρ'. adapter, appliquer, ajuster, accommoder une chose à une autre. *adattare, applicare, accomodare una cosa a un' altra.* §. προσαρμόζω ἀντὶ ἁρμόζω. convenir. *convenire.*

Προσαρμόζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui adapte, qui applique. *colui ἢ colei che addatta, che applica.*

Προσαρμόσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a adapté, qui a appliqué. *colui ἢ colei che ha adattato, che ha applicato.*

Προσάρμοσις, προσάρμοσμα, ὑσ. l'action d'adapter. *adattamento.*

Προσαρμοσμένος, η, ον. μετ. adapté, ée. *adattato, ta.*

Προσβολὴ, ὑσ. assaut, impétuosité. *assalto. impeto.* §. κατὰ πρώτην προσβολήν. au premier assaut, au premier moment. *di primo assalto, al primo impeto.*

Προσδέομαι, Ρ'. παρακαλῶ. supplier. *supplicare.* §. προσδέομαι, προσκλαίομαι. se plaindre. *lamentarsi.*

Προσδέχομαι, Ρ'. accepter. *accettare.*

Προσδεχόμενος, η, ον. μετ. acceptant, te. *accettante.*

Προσδοκία, ὑσ. attente. *aspettazione, aspettativa.*

Προσδοκώμενος, η, ον. μετ. attendu, ue. *atteso, sa.*

Προσδοκῶ, Ρ'. attendre, être en attente. *essere in aspettativa.*

Προσδοκῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui est en attente. *colui ἢ colei ch' è in aspettativa.*

Προσεγγίζω, Ρ'. toucher de près. *toccare da vicino.* §. προσεγγίζω, πλησιάζω, s'approcher. *avvicinarsi.*

Προσεδῶ, ἐπίρ. envers ici. *verso qui.*

Προσεκεῖ, ἐπίρ. vers là. *verso là.*

Προσεκτικὰ, ἰδὲ Προσεκτικῶς.

Προσεκτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. attentif, ive. *attento, ta.*

Προσεκτικῶς, ἐπίρ. attentivement. *attentamente.*

Προσεκτικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-attentif, ive. *attentissimo, ma.*

Προσεκτικώτερος, ἐπίθ. plus attentif, ive. *più attento, ta.*

Προσέξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait attention. *colui ἢ colei che ha fatto attenzione.*

Πρόσεξις, ἰδὲ Προσοχή.

Προσέρχομαι, Ρ'. s'approcher. *avvicinarsi.*

Προσερχόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui s'approche. *colui ἢ colei che s'avvicina.*

Προσέτι, ἐπίρ. encore, plus, davantage. *ancora, di più, davantaggio.*

Προσευχτήριος, ἐπίθ. de prière. *di preghiera.* §. προσευχτήριος οἶκος. chapelle. *capella.*

Προσευχὴ, ὑσ. prière, oraison. *orazione. preghiera.*

Προσευχηθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ἢ celle qui a fait oraison. *colui ἢ colei che ha orato.*

Προσεύχομαι, Ρ'. prier, faire oraison. *pregare, orare, far orazione.*

Προσευχόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui prie, qui fait oraison. *colui ἢ colei che prega, che fa orazione.*

Προσεχὴς, ἐπίθ. attentif, ive. *attento, ta.*

Προσέχω, Ρ'. être attentif. *esser attento.*

Προσέχων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fait attention. *colui ἢ colei che fa attenzione.*

Προσηγορία, ὑσ. l'action d'appeler, de nommer. *il chiamare, il nominare.*

Προσηγορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. appelatif, ive, *appellativo, va.*

Προσήκω, Ρ'. convenir. *convenire.*

Προσήκων, ουσα, ον. μετ. convénient, te. *conveniente.* §. τὸ προσῆκον. convénance. *convenienza.*

Προσήλιος, ὑσ. lieu expo-

sé

sé au soleil. *luogo esposto al sole*.

Προσήλυτος, ἐπίθ. prosélyte. *proselito*.

Προσηλωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ή celle qui a été attaché. *colui ò colei ch' è stato attaccato*.

Προσήλωμα, οὐσ. attachement. *attaccamento*.

Προσηλωμένος, η, ον. μετ. attaché, ée. adonné, ée. *attaccato, ta. dato, ta. dedito, ta*.

Προσηλόνω, Ρ'. attacher. *attaccare*. §. προσηλόνω τοὺς ὀφθαλμοὺς. fixer les yeux. *affissare, guardar intentamente*. §. προσηλόνομαι, s' addonner. *darsi*.

Προσηλόνων, ουσα, ον. μετ. celui, ή celle qui attache. *colui ò colei che attacca*. §. προσηλόνων τοὺς ὀφθαλμοὺς. celui ή celle qui regarde fixement. *colui ò colei che guarda intentamente*.

Προσηλώσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a attaché. *colui ò colei che ha attaccato*. §. προσηλώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς. qui a fixé les yeux. *che ha affissato, guardato intentamente*.

Προσθέσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a ajouté. *colui ò colei che ha aggiunto*.

Πρόσθεσις, εὐσ. addition. *addizione, giunta*.

Πρόσθεμα, οὐσ. l'action d'ajouter. *l'aggiugnere, aggiunta*.

Προσθεμένος, η, ον. μετ. ajouté, ée. *aggiunto, ta*.

Προσθέτω, Ρ'. ajouter, joindre. *aggiugnere, aggiungere*.

Προσθήκη, οὐσ. addition. *addizione*.

Πρόσκαιρα, ἐπίθ. d' une manière passagère. *transitoriamente*.

Πρόσκαιρος, ον. ἐπίθ. passager, ère. *passaggiero, ra. transitorio, ria*.

Προσκαλέσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a invité. *colui ò colei che ha invitato*. §. προσκαλέσας εἰς μάχην. celui ή celle qui a provoquè au combat. *colui ò colei che ha provocato, che ha disfidato*.

Προσκάλεσμα. οὐσ. invitation. *invito*. §. προσκάλεσμα εἰς μάχην, défi. *disfida*.

Προσκαλεσμένος, η, ον. μετ. invité, ée. *invitato, ta*. §. προσκαλεσμένος εἰς μάχην. provoqué, ée. au combat. *disfidato, ta. provocato, ta*.

Προσκαλεστής, οὐσ. celui qui invite. *colui che invita*.

Προσκαλῶ, Ρ'. inviter. *invitare*. §. προσκαλῶ εἰς μάχην. provoquer au combat. *provocare. disfidare*.

Προσκαλῶν, ῶσα, ὄν. μετ. invitant. te. *invitante*. §. προσκαλῶν εἰς μάχην. provoquant, te. au combat. *disfidante, che disfida*.

Προσκαρτερία, οὐσ. attente. *aspettativa*. §. προσκαρτερία, ἐπιμονή. persévérance. *perseveranza*.

Προσκαρτερῶ, Ρ'. être en attente. *essere in aspettativa*. §. προσκαρτερῶ. durer. *durare, perseverare*.

Προσκεφάλα, οὐσιασ. grand coussin. *guanciale grande*.

Προσκεφαλάκι, οὐσιασ. petit coussin, petit oreiller. *cuscinetto, guancialetto*. §. προσκεφαλάκι, προμετώπιον. fronteau. *frontale*.

Προσκέφαλον, οὐσ. coussin, oreiller. *guanciale. cuscino*.

Προσκλαίομαι, Ρ'. se plaindre. *lamentarsi*.

Προσκλαυθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ή celle qui s' est plaint. *colui ò colei che si è lamentato*.

Πρόσκλαυσις, οὐσ. plainte. *lamentazione*.

Πρόσκλησις, οὐσ. dénomination. *dinominazione*.

Προσκολληθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ή celle qui s'est attaché, qui s'est adonné. *colui ò colei che si è attaccato, si è dato*.

Προσκόλλημα, προσκόλλησις, οὐσ. attachement. *attaccamento*.

Προσκολλημένος, η, ον. μετ. attaché, ée: adonné, ée. *attaccato, ta. dato. ta. dedito, ta*.

Προσκολλοῦμαι, Ρ'. s'attacher, s'adonner. *attaccarsi, darsi*.

Προσκολλούμενος, μένη, νον. μετ. celui ή celle qui s' attache, qui s' adonne. *colui ò colei che s' attacca, che si dà*.

Προσκομιδή, οὐσ. offertoire. *offertorio*.

Προσ-

Προκόπτω, προσχρίω, ἴδε Σχοινίπτω.

Προσκύνημα, ἀτος. révérence. *riverenza*. §. προσκυνήματα εἰς τὸν πατέρα σας. mes complimens à Monsieur votre père. *i miei complimenti al vostro Signor padre*.

Προσκυνημένος, η, ον. μετ. adoré, ée. *adorato, ta*. §. προσκυνημένος, χαιρετημένος, salué, ée. *salutato, ta*. §. προσκυνημένος, ὁπὸ ἔβαλε τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς. qui a fait le serment d'obéïssance, *che ha fatto il giuramento d'obbedienza*.

Προσκυνήσας, σασα, σαν. μετ. celui ŏ celle qui a adoré. *colui ŏ colei che ha adorato*. §. προσκυνήσας, χαιρετήσας. celui ŏ celle qui a salué. *colui ŏ colei che ha salutato*. §. προσκυνήσας. qui a juré obéïssance. *che ha giurato obbedienza*.

Προσκύνησις, ἐως. révérence. *riverenza*. §. προσκύνησις. l'action de saluer. *saluto, il salutare*. §. προσκύνησις. adoration. *adorazione*.

Προσκυνητήριον, ὐσ. chapelle, lieu de prière. *cappella, luogo di preghiera*. §. προσκυνητάριον. prie-dieu. *inginocchiatojo*.

Προσκυνητὴς, οὐσ. adorateur. *adoratore*. προσκυνητὴς τῶν ἁγίων τόπων, χατζῆς. pélerin. *pellegrino*. §. προσκυνητὴς, ὁ χαιρετῶν. celui qui salue. *colui che saluta*.

Προσκυνητὸς, ή, όν. ἐπίθ. adorable. *adorabile*.

Προσκυνητῶς, ἐπίρ. avec tout le respect. *con tutto il rispetto*. §. προσκυνητῶς, χαιρετῶντάς σας. en vous saluant. *salutandovi*.

Προσκυνῶ, Ρ'. adorer. *adorare*. §. προσκυνῶ, χαιρετῶ, saluer, complimenter, faire des compliments. *salutare, far complimenti. complimentare*. §. προσκυνῶ, βάνω τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς. faire le serment d'obéïssance. *fare il giuramento di obbedienza*.

Προσκυνῶν, ῶσα, ῶν. μετ. saluant, te. *salutante*. ἴδε καὶ τὸ ῥῆμα Προσκυνῶ.

Προσμένας, νασα, ναν. μετ. celui ŏ celle qui a attendu. *colui ŏ colei che ha aspettato*.

Προσμένω, Ρ'. attendre. *aspettare*.

Προσμένων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui attend. *colui ŏ colei che attende*.

Προσοχὴ, ῆσ. attention. *attenzione*.

Προσόψι, ὐσ. essuie-main. *sciugatojo*.

Προσπαθήσας, σασα, σαν. μετ. celui ŏ celle qui a taché. *colui ŏ colei che ha procurato*.

Προσπάθησις, ἐσ. empressement, soin, ardeur dans une affaire. *premura, sollecitudine*.

Προσπαθῶ, Ρ'. tâcher, faire tout ce qu'on peut, faire son mieux. *procurare, far quel che si può, fare il possibile*.

Προσπαθῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ŏ celle qui tache, qui fait son mieux. *colui ŏ colei che procura, che fa quel che può*.

Προσπίσας, σασα, σαν. μετ. celui ŏ celle qui a recouru. *colui ŏ colei che ha ricorso*.

Προσπέσιμον, ὐσ. recours. *ricorso*.

Προσπίφτω, προσπίπτω. Ρ'. recourir, avoir recours, reclamer du secours. *ricorrere, far ricorso*.

Προσπίπτων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui recourt, qui fait recours. *colui ŏ colei che ricorre, che fa ricorso*.

Προσποιηθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ŏ celle qui a feint. *colui ŏ colei che ha finto*.

Προσποίημα, ουσ. l'action de feindre, de dissimuler. *il dissimulare*.

Προσποίησις, ουσ. feinte, dissimulation. *finzione, dissimulazione*. §. μὲ προσποίησιν, avec dissimulation, *dissimulatamente*.

Προσποιοῦμαι, Ρ'. feindre, dissimuler. *fingere, dissimulare*.

Προσποιούμενος, η, ον. ἐπίθ. dissimulateur, trice. *dissimulatore, trice*.

Πρόσταγμα, ὐσ. l'action de commander, d'ordonner, de donner ordre. *il comandare, il dar ordine*.

Προσταγὴ, ῆσ. ordre, commandement. *ordine, comando*.

Προ-

Προσαγμενὸς, η, ον. μετ. commandé, ée. ordonné, ée. *comandato, ta. ordinato, ta.*

Προςάζω, P'. commander, ordonner, donner ordre. *comandare, dar ordine.*

Προςάζων, ουσα, ον. μετ. commandant, te. *comandante.*

Προσταχτικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. impératif, ive. *imperativo, va.* §. ἡ προςαχτικὴ ἔγκλισις, l'impératif. *l'imperativo.*

Προςαλμενὸς, η, ον. μετ. envoyé, ée. en avant. *mandato, ta. avanti.*

Προςάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a commandé, qui a donné ordre. *colui ò colei che ha comandato. che ha dato ordine.*

Προςασία, ὺσ. protection, défense. *patrocinio, protezione.*

Προςάτης, ὺσ. protecteur, défenseur. *protettore, patrocinante.*

Προςατεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a protégé, qui a défendu, *colui ò colei che hà protetto, che ha difeso.*

Προστέλνω, P'. envoyer en avant. *mandar avanti.*

Προσφάγι, ὺσ. mets, tout ce qu' on mange avec du pain. *companatico.*

Πρόσφατος, ἐπίθ. frais, aiche. *fresco, ca.*

Προσφερθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ὴ celle qui a été offert. *colui ò colei ch' è stato offerto.*

Πρόσφερμα, οὺσ. l'action d'offrir. *l'offrire.*

Προσφερμενὸς, η, ον. μετ. offert, te. *offerto, ta.*

Προσφέρνω, προσφέρω. P'. offrir. *offrire.* §. προσφέρω. présenter. *presentare. esibire.*

Προσφέρων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui offre, qui présente. *colui ò colei che offre, che presenta.*

Προσφεύγω, P'. se réfugier. *ricoverarsi.*

Προσφεύγων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui se réfugie. *colui ò colei che si ricovera.*

Προσφορὰ, ὺσ. offre. *esibizione.* §. προσφορὰ. offrande. *offerta.*

Πρόσφορος, ἐπίθ. commode. *comodo, da.*

Προσφώλι, ὺσιας. nichet. *guardanidio, endice.*

Προσφωνηθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ὴ celle qui a été dédié. *colui ò colei ch' è stato dedicato.*

Προσφώνημα, ὺσ. l' action de dédier. *il dedicare.*

Προσφωνημενὸς, η, ον. μετ. dédié, ée. *dedicato, ta.*

Προσφώνησις, οὺσ. dédication. *dedicazione.*

Προσφωνητικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. de dédication, *di dedicazione.* §. ἐπιςολὴ προσφωνητικὴ. lettre dédicatoire. *lettera dedicatoria.*

Προσφωνῶ, P'. dédier. *dedicare.*

Προσῳδία, οὺσ. prosodie. *prosodia.*

Προσωπάκι, ὺσ. petit visage. *visetto.* §. προσωπάκι, νόςιμον πρόσωπον. joli visage. *bel visino.*

Προσωπῆνον, προσωπίδα, προσωπίδι, ὺσ. masque. *maschera.*

Προσωπικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. personnel, le. *personale.*

Προσωπικῶς, ἐπίρ. personnellement. *personalmente.*

Προσωπόδερμα, ὺσ. la peau du visage. *la pelle del volto.*

Προσωποποιΐα, ὺσ. prosopopée. *prosopopea.*

Προσωπολήπτης, ὺσ. celui qui fait acceptation de personnes. *colui che fa accettazione di persone.*

Προσωποληψία, οὺσ. acceptation de personnes. *accettazione di persone.*

Πρόσωπον, ὺσ. visage, face. *viso, faccia.* §. δείχνω πρόσωπον. faire face. *far faccia torta.* §. δείχνω καλὸν πρόσωπον. faire bon accueil. *far buon' accoglienza.* §. ἔχω πρόσωπον, oser. *ardire.* δὲν ἔχει πρόσωπον νὰ ἔλθῃ ἐμπρός μου. il n' ose pas, ὴ il n' a pas la hardiesse de se présenter. *non ardisce, non ha coraggio di presentarsi.* §. πρόσωπον, ὑποκείμενον. personne. *persona.* τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος. les trois personnes de la sainte Triniré. *le tre persone della santa Trinità.* §. πρόσωπον, ὄψις. mine. *ciera.* §. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, vis-à-vis. *faccia a faccia.* §. κατὰ πρόσωπον. en présence. *in faccia.* §. πρό-

§. πρόσωπον, τὸ front, *fronte*.

Προσωρινά, ἐπίῤ. d'une manière passagère, de peu de durée. *transitoriamente, di poca durata*.

Προσωρινός, ή, όν. ἐπίθ. passager, re. *transitorio, ia. passaggiero, ra*.

Προτακτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui precéde. *prepositivo, va*.

Πρότασις, εώς. proposition. *proposizione*.

Προτείχισμα, ούς. rempart, bastion. *bastione*.

Προτέρημα, ούς. prérogative. *prerogativa*.

Προτερινός, ή, όν. ἐπίθ. précédent, te. *precedente*.

Πρότερος, τέρα, ον. ἐπίθ. prémier, re. antécedent, te. *primiero, ra. antecedente*. §. πρότερον, ἐπίῤ. avant, précédemment. *dinanzi, precedentemente, innanzi*.

Προτήτερα, ἐπίῤ. auparavant. *prima*.

Προτητερινά, ἐπίῤ. précédemment. *precedentemente*.

Προτητερινός, ἰδὲ Προτερινός.

Προτιμηθείς, ῆσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été préferé. *colui ὴ colei ch' è stato preferito*.

Προτίμημα, εός. l'action de préférer. *il preferire*.

Προτιμημένος, η, ον. μετ. préféré, ée. *preferito, ta*.

Προτιμήσας, σασα, σαν μετ. celui ὴ celle qui a préféré. *colui ὴ colei che ha preferito*.

Προτίμησις, εώς. préférence. *preferenza*.

Προτιμῶ, Pʹ. préférer, donner la préférence. *preferire, dar la preferenza*.

Προτιμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui préfére. *colui ὴ colei che dà la preferenza*.

Προσπιμάζω, ἰδὲ Προσπιμάζω.

Προτοῦ, ἐπίῤ. avant que. *prima che*.

Προτρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a couru en avant. *colui ὴ colei che ha corso innanzi*.

Προτρέχω, Pʹ. courir en avant. *correre innanzi*.

Προτροπή, εός. instigation, incitation. *instigazione, incitamento*.

Προτυπωθείς, ῆσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été imprimé auparavant. *colui ὴ colei ch' è stato impresso avanti*.

Προτύπωμα, εός. antérieure impression. *impressione anteriore*.

Προτυπωμένος, η, ον. μετ. imprimé, ée. auparavant. *stampato, ta. anteriormente*.

Προτυπώνω, Pʹ. imprimer antérieurement. *imprimere anteriormente*.

Προτυπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui imprime antérieurement. *colui ὴ colei che imprime anteriormente*.

Προτυπώσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a imprimé antérieurement. *colui ὴ colei che ha anteriormente impresso*.

Προτύπωσις, εός. impression antérieure. *impressione anteriore*.

Πρόμυτα, ἐπίῤ. ventre à terre. *boccone*.

Προύντζινος, η, ον. ἐπίθ. de cuivre. *di bronzo*.

Προύντζος, ούσιας. cuivre. *bronzo*.

Προϋπαίτημα, εός. l'action d'aller à la rencontre de quelqu' un. *l' andar incontro di qualcheduno*.

Προϋπαντημένος, η, ον. μετ. dont l'on est allé à la rencontre. *a cui si è andato incontro*.

Προϋπαντήσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui est allé à la rencontre de quelqu' un. *colui ὴ colei ch' è andato ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπάντησις, εός. l'action d'aller à la rencontre de quelqu' un. *l' andar all' incontro di qualcheduno*.

Προϋπαντῶ, Pʹ. aller à la rencontre de quelqu' un. *andar ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui va à la rencontre de quelqu' un. *colui ὴ colei che va ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπάρξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a préexisté. *colui ὴ colei che ha preesistito*.

Προϋπαρξις, ούς. préexistence. *preesistenza*.

Προϋπάρχω, Pʹ. préexister. *preesistere*.

Προϋπάρχων, ουσα, χον. μετ. prée-

préexistant, te. *preesistente.*

Προϋποθέτω, προϋποτίθημι, Pʹ. présupposer. *presupporre.*

Προϋποθέτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui présuppose. *colui ò colei che presuppone.*

Προφανῶς, ἐπίρ. clairement. évidement. *chiaramente, evidentemente.*

Προφασιζόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui s'excuse. *colui ò colei che si scusa.*

Προφασίζω, Pʹ. Ἐν. excuser. *scusare.* §. προφασίζομαι, s'excuser. *scusarsi.*

Πρόφασις, ουσ. prétexte excuse. *pretesto, scusa.*

Προφάσισμα, ουσιασ. l'action d'excuser, & de s'excuser. *lo scusare, & lo scusarsi.*

Προφασισμένος, η, ον. μετ. excusé, ée. *scusato, ta.*

Προφασιστής, ουσ. celui qui excuse. *colui che scusa.*

Προφασιστικός, ή, όν. ἐπίρ. d'excuse, de prétexte. *di scusa, di pretesto.*

Προφερθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été proféré. *colui ò colei ch' è stato proferito.*

Πρόφερμα, ουσ. l'action de proférer, de prononcer. *il proferire, il pronunziare.*

Προφερμένος, η, ον. μετ. prononcé, ée. proféré, ée. *pronunziato, ta. proferito, ta.*

Προφέρνω, Pʹ. proférer, prononcer. *proferire. pronunziare.*

Προφητάναξ, ἐπίθ. le Roi prophète. *il Re profeta.*

Προφητεία, ουσ. prophétie. *profezia.*

Προφητεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a prophétisé. *colui ò colei che ha profetizzato.*

Προφητεύω, Pʹ. prophétiser. *profetizzare.*

Προφητεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui prophétise. *colui ò colei che profetizza.*

Προφήτης, ουσ. prophète. *profeta.*

Προφητικός, ή, όν. ἐπίθ. prophétique. *profetico, ca.*

Προφητικῶς, ἐπίρ. prophétiquement, en prophète, *profeticamente.*

Προφήτισσα, ουσ. prophétesse. *profetessa.*

Προφθάνω, Pʹ. joindre. *arrivare.* §. προφθάνω, προλαμβάνω. prévenir. *prevenire.*

Προφθάνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui joint. *colui ò colei che arriva.* §. προφθάνων, προλαβών. celui ou celle qui prévient. *colui ò colei che previene.*

Προφθάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a rejoint. *colui ò colei che ha arrivato.* §. προφθάσας, προλαβών. celui ou celle qui a prévenu. *colui ò colei che ha prevenuto.*

Πρόφθασμα, ουσ. l'action de joindre. *l'arrivare.* §. πρόφθασμα. l'action de prévenir. *il prevenire.*

Προφθασμένος, η, ον. μετ. joint, te. *arrivato, ta.* §. προφθασμένος, prévenu, ue. *prevenuto, ta.*

Προφορά, ουσ. prononciation. *pronunzia, proferimento.*

Προφορικός, ή, όν. ἐπίθ. de prononciation. *di pronunzia.*

Προφύλαγμα, ουσ, l'action de préserver. *preservamento.* §. προφύλαγμα, προφύλαξις. précaution. *precauzione.*

Προφυλαγμένος, η, ον. μετ. préservé, ée. *preservato, ta.*

Προφυλάγω, Pʹ. préserver. *preservare.* §. προφυλάγομαι. se préserver. *preservarsi.* §. προφυλάγομαι, user de précaution. *usar precauzione.*

Προφυλακή, ουσιασ. avant-garde. *vanguardia.*

Προφυλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a préservé. *colui ò colei che ha preservato.*

Προφύλαξις, ουσ. précaution. *precauzione.*

Προφυλακτήριον. προφυλακτικόν. ουσ. préservatif. *preservativo.*

Προφυλακτικός, ή, όν. ἐπίθ. préservatif. ive. *preservativo, va.*

Πρόχειρος, η, ον. ἐπίθ. de main, qui vient à la main. *manuale, di mano.* §. ἐκ τοῦ προχείρου. ex abrupto. *in un tratto, ex-abrupto.*

Προχθές, ἐπίρ. avant hier. *l'altro jeri, jeri l'altro.*

Προ-

Προχθεσινὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. d'avant hier. *di jeri l'altro*.

Προχωρήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a avancé. *colui ò colei che ha avanzato*.

Προχώρησις, ἡσ. avancement. *avanzamento*.

Προχωρῶ, Pʹ. avancer. *avanzare*.

Προχωρῶν, ἆσα, ὦν. μετ. celui ἢ celle qui avance. *colui ò colei che avanza*.

Προψὲς, προψεσινὸς, ἰδὲ Προχθὲς, προχθεσινὸς.

Πρύμνη, ἡσ. poupe de navire. *poppa di nave*.

Πρώην, ἐπίρ. jadis, déjà. *già*.

Πρωῒ, ὐσ. l'aube, le matin. *l'alba, la mattina*. §. πρωῒ, ἐπίρ. ταχύ. de matin. *di mattina*. §. πρωῒ, νωρίς. de bonne heure. *di buon' ora*.

Πρωΐα, ἡσ. matinée. *mattinata*.

Πρωΐμα, ἐπίρ. prématurement. *prematuramente, avanti tempo*.

Πρώϊμος, η, ον. ἐπίθ. prématuré. ée. précoce. *prematuro, ra*.

Πρώρα, ἰδὲ Πλώρη.

Πρῶτα, ἐπίρ. auparavant. *innanzi, prima*. §. πρῶτα. ἐν πρώτοις, prémiérement, en prémier lieu. *primieramente*.

Πρωτεῖον, ὐσ. primauté, primat. *primato*.

Πρωτεξάδελφος, η, ον. ἐπίθ. cousin issu de germain. *cugino*.

Πρωτεσινός, ἰδὲ Προτεσινός.

Πρωτεύω, Pʹ. avoir la préséance. *aver la precedenza*.

Πρωτεύων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui a la préséance. *colui ò colei che ha la precedenza*.

Πρώτη, ἐπίθ. la prêmière. *la prima*, ἰδὲ Πρῶτος.

Πρωτήτερα, πρωτήτερος, ἰδὲ Πρότερα, Πρότερος.

Πρωτογέννητος, η, ον. ἐπίθ. ainé, ée. *primogenito, ta*.

Πρωτόγερος, ἐπίθ. le plus ancien vieillard. *il vecchio più anziano*.

Πρωτοδιάκονος, ὐσ. archidiacre. *arcidiacono*.

Πρωτοδιδάσκαλος, ὐσ. recteur, le premier des maîtres. *rettore, il primo de' maestri*.

Πρωτόθρονος, ἐπίθ. qui tient le prémier siège. *che tiene la prima sede*.

Πρωτοϊατρὸς, ὐσ. premier médecin. *protomedico*.

Πρωτοκαθεδρία, ὐσ. prééminence, prèséance, *preeminenza*.

Πρωτοκάθεδρος, ἐπίθ. président. *presidente*.

Πρωτοκαμάτης, ἐπίθ. le plus fainéant. *il più infingardo*.

Πρωτοκλέφτης, ἐπίθ. chef de voleurs. *capo di ladri*.

Πρωτόκλητος, ἐπίθ. appelé le premier. *il primo chiamato*.

Πρωτολῃστὴς, ἐπίθ. chef de bandits. *capo di banditi*.

Πρωτόλουβος, η, ον. ἐπίθ. précoce. *primaticcio, cia*.

Πρωτομάγειρας, ὐσ. grand cuisinier. *gran cucíniere*.

Πρωτομαθητὴς, ὐσιας. prémier écolier. *primo scolare*.

Πρωτομαΐα, ὐσ. le prémier de Mai. *il primo di maggio*.

Πρωτομαΐστωρ. πρωτομάστορης. ὐσ. prémier maître. *proto-mastro*.

Πρωτομάρτυρας, οὐσιας. le prémier martyr. *il primo martire*.

Πρωτομηνιά, ὐσ. le prémier du mois. *il primo del mese*.

Πρῶτον, ἐπίρ. ἐν πρώτοις. prémièrement. *primieramente*. §. πρῶτον, πρότερα. auparavant. *innanzi, prima*. §. τὸ πρῶτον. ὐδ. le prémier. *il primo*.

Πρωτονοτάριος, ἐπίθ. protonotaire. *protonotajo*.

Πρωτοπαπᾶς, ὐσ. archiprêtre. *arciprete*.

Πρωτοπειρία, ὐσιας. rudiment. *rudimento, i primi principj*.

Πρωτόπειρος, η, ον. ἐπίθ. ἀρχάριος, apprenti, ie. commençant. te. *comminciante, principiante, novello in una cosa*.

Πρωτοπλάστης, ὐσ. protoplaste, prémier créateur. *protoplasta, primo creatore*.

Πρωτόπλαστος, η, ον. ἐπίθ. protoplaste, prémier créé, ée. *protoplasto, ta. primo create, ta*.

Πρωτοξάδελφος, ἰδὲ Πρωτεξάδελφος.

Πρωτοπρεσβύτερος. ὐσ. archipresbytere. *arcipresbitero*.

Πρῶτος, η, ον. ἐπίθ. prémier, re. *primo, ma*. §. πρῶ-

§. πρῶτον, prémièrement. *primieramente*.

Πρωτοσπαθάριος, ὁ, ὁσ. prémier porte-épée. *primo portaspada del Principe*.

Πρωτοστράτηγος, ουσ. prémier général. *primo generale*.

Πρωτόσχολος, ἐπίθ. le prémier des écoliers. *il primo degli scolari*.

Πρωτοτοκεῖα, ὁσ. primogéniture. *primogenitura*.

Πρωτότοκος, ἐπίθ. ainé, ée. *primogenito, ta*.

Πρωτότυπος, ἐπίθ. original, le. *prototipo, pa. originale*. §. πρωτότυπον. ὁσ. prototype, modèle, original. *prototipo, modello, originale*.

Πρωτοφανής, Πρωτοφανήσιμος. ἐπίθ. precoce. *primaticcio, cia*.

Πρωτοχρονιά, ὁσ. nouvelle année, le prémier jour de l'an. *l'anno nuovo, il primo dell'anno*.

Πρωτοψάλτης, ὁσ. le prémier chanteur. *il primo cantore, maestro di cappella*.

Πταίγω, ἰδὲ Πταίω.

Πταίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a manqué, qui a péché, qui a commis une faute. *colui ò colei che ha fallato, che ha errato, che ha commesso un fallo*. §. πταίσας, βλάψας, celui ἢ celle qui a offensé. *colui ò colei che ha offeso*.

Πταίσιμον, πταῖσμα. ὁσ. faute. péché. *fallo, mancamento, peccato*.

Πταίστης, ἐπίθ. transgresseur, qui manque, qui commet des fautes. *fallatore, transgressore, mancatore*.

Πταίστρα, ἐπίθ. θηλ. celle qui manque, qui commet des fautes. *colei che falla, che trasgredisce*.

Πταίω, Pʳ. pécher, manquer, commettre des fautes. *fallare, mancare, trasgredire*. πταίω, βλάπτω. offenser. *offendere*.

Πταίων, ουσα, πταιον. μετ. celui ἢ celle qui manque, qui commet des fautes. *colui ò colei che falla*.

Πτηνόν, ὁσ. volatile. *volatile*.

Πτεράκι, ὁσ. petite aîle. *aletta, piccola ala*.

Πτερμίζομαι. Pʳ. éternuer. *starnutare*.

Πτερμισθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a éternue. *colui ò colei che ha starnutato*.

Πτέρμισμα, ὁσ. éternuement. *starnuto*.

Πτέρνα, ὁσ. talon. *calcagno*.

Πτερνίζομαι, ἰδὲ Πτερμίζομαι.

Πτερνιστῆρι, ὁσ. éperon. *sprone*.

Πτερόν, ὁσ. aîle. *ala*. §. πτερά. plumes. *piume*.

Πτερούγα, πτερύγιον, ἰδὲ Πτερόν.

Πτερωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. aîlé, ée. qui a des ailes. *alato, ta. che ha ali*.

Πτύμα, ὁσ. crachement. *sputo*.

Πτύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a craché. *colui ò colei che ha sputato*.

Πτύσιμον, πτύσις, ὁσιασ. crachement, l'action de cracher. *sputo, lo sputare*.

Πτύσμα, ὁσιασ. crachat. *sputo*. §. πτύσμα, πτύσιμον. crachement. *lo sputare*.

Πτυσμένος, η, ον. μετ. craché, ée. *sputato, ta*.

Πτύω, Pʳ. cracher. *sputare*.

Πτύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crache. *colui ò colei che sputa*.

Πτῶσις, ὁσ. πέσιμον. chute. *caduta*. §. πτῶσις τῶν ὀνομάτων. cas. *caso*. §. πτῶσις, μεταφ. décadence. *decadenza, caduta*.

Πτωχά, ἐπίρ. pauvrement. *poveramente*.

Πτωχαίνω, Pʳ. Ἐν. κάμνω τινὰ πτωχόν. rendre pauvre. appauvrir. *impoverire, far povero*. §. πτωχαίνω, ὁδ. γίνομαι πτωχός. devenir pauvre, tomber en pauvreté. *impoverirsi, diventar povero*.

Πτωχεία, ουσιασ. pauvreté. *povertà*.

Πτώχευμα, ουσ. l'action d'appauvrir. *l'impoverire*.

Πτωχευμένος, η, ον. μετ. appauvri, ie. *impoverito, ta*.

Πτωχεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui est tombé en pauvreté. *colui ò colei che è caduto in povertà*.

Πτωχεύω, Pʳ. devenir pauvre, s'appauvrir, tomber en pauvreté. *impoverirsi, cader in povertà*.

Πτωχεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tombe

en

en pauvreté. *celui ò colei che cade in povertà.*

Πτωχή, ἐπίθ. θηλ. pauvre. *povera.*

Πτωχία, οὐσ. pauvreté. *povertà.*

Πτωχικά, ἐπίῤ. pauvrement. *poveramente.*

Πτωχικός, ή, όν. ἐπίθ. de pauvre. *di povero.* §. τὸ πτωχικόν μου. ma pauvre maison. *la mia povera casa.*

Πτωχοδοχεῖον, οὐσ. hôpital des pauvres. *ospedale de' poveri.*

Πτωχολογιά, οὐσ. les pauvres. *i poveri.*

Πτωχομάχος, ἐπίθ. qui haït les pauvres. *che odia i poveri.* §. πτωχός, ή, όν. ἐπίθ. pauvre. *povero, ra.*

Πτωχόπωος, η, ον. ἐπίθ. très pauvre. *poverissimo, ma.*

Πτωχότερος, η, ον. ἐπίθ. plus pauvre. *più povero, ra.*

Πτωχοτροφεῖον οὐσ. lieu où l'on nourrit de pauvres. *luogo dove si alimentano poveri.*

Πτωχοτρόφος, ἐπίθ. celui ò celle qui nourrit de pauvres. *colui ò colei che nutre poveri.*

Πτωχούτζικα, ἐπίῤ. un peu pauvrement. *alquanto poveramente.*

Πτωχούτζικος, η, ον. ἐπίθ. pauvret, te. *poveretto, ta. poverino, na.*

Πυγμαῖος, ἐπίθ. pygmée, nain, bambouche. *pigmeo, nano.*

Πυθάρι, οὐσ. cruche. *giarra.*

Πυκνά, ἐπίῤ. d'une manière épaisse. *foltamente, densamente.* §. πυκνά, συχνά. souvent, fréquemment, plusieurs fois. *spesso, spessamente, frequentemente.*

Πυκνάδα, οὐσ. épaisseur, densité. *spessezza, densità.*

Πυκνογένης, ἐπίθ. qui a une barbe épaisse. *che ha una barba folta.*

Πυκνομάλλης, ἐπίθ. celui ò celle qui a de cheveux épais. *colui ò colei che ha capelli folti.*

Πυκνός, ή, όν. ἐπίθ. épais, se. dense. *spesso, sa. denso, sa. folto, ta.*

Πυκνότης, οὐσιασ. densité. *densità.*

Πύκνωμα, οὐσ. l'action de rendre épais, l'action d'épaissir, condensation. *spessamento, condensamento.*

Πυκνωμένος, η, ον. μετ. épaissi, ie. condensé, ée. *condensato, ta.*

Πυκνώνω, Ρ'. épaissir. condenser. *condensare.*

Πυκνώνων, ουσα, ον. μετ. épaississant, te. *condensante.*

Πυκνώσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a épaissi. *colui ò colei che ha condensato.*

Πύκνωσις, οὐσ. condensation. *condensazione.*

Πυκνώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-épais, se. très-dense. *densissimo, ma.*

Πυκνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus épais, se. plus dense. *più denso, sa. più spesso, sa.*

Πυκνωτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la vertu d'épaissir. *che ha la virtù di condensare.*

Πύλη, οὐσ. porte. *porta.*

Πυλωρός, οὐσ. portier. *portinajo.*

Πυξάρι, πύξος. οὐσιαστ. buis. *bosso.*

Πῦρ, οὐσ. feu. *fuoco.*

Πυρά, οὐσ. bûcher. *pira, rogo.* §. πυρά, πυράδα. chaleur. *calore.*

Πυρά, ἐπίῤ. chaudement. *caldamente.*

Πυράγρα, οὐσ. pincettes. *molle.*

Πυράδα, οὐσ. chaleur. *calore.*

Πυραμίδα, οὐσ. pyramide. *piramide.*

Πυραμιδοειδής, ὁ. ἡ, τὸ ές. ἐπίθ. pyramidal, le. *piramidale.*

Πύργος, ἐπίθ. tour. *torre.*

Πυργωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait en forme de tour. *fatto in forma di torre.*

Πυρετός, οὐσ. fièvre. *febbre.*

Πυρετώδης, ὁ, ἡ. τὸ ές. ἐπίθ. ὁπου πρέξει τὶ πυρετόν. fièvreux, euse. *febbricoso, sa.* §. πυρετώδης, ἀνήκων εἰς πυρετόν. fébrile *febbrile.*

Πυρίκαυστος, η, ον. ἐπίθ. brûlé, ée. par le feu. *abbruciato, ta. dal fuoco.* §. πυρίκαυστος, ὁπου καίεται. combustible. *combustibile.*

Πυριλαμπής, ὁ, ἡ. τὸ ές. ἐπίθ. luisant, te. comme le feu. *lucente al par del fuoco.*

Πύρινος, η, ον. ἐπίθ. de feu. *di fuoco.*

Πυρκαϊά, οὐσ. incendie. *incendio.*

Πυρ-

Πυρνοκόκι, ουσ. Kermès. *chermes*.

Πυροβόλημα, ὀσ. l'action d'allumer le feu avec le briquet. *l'accendere il fuoco col fucile*.

Πυροβολικὸν, ουσ. τὰ πυροβολικά. tout ce qui est nécessaire pour allumer le feu, comme briquet, pierre à feu etc. *tutto quel ch' è necessario per accendere il fuoco, come fucile, pietra focaja etc.*

Πυροβολοθήκη, ουσ. boite du briquet, et de la pierre à feu. *scatola del battifuoco etc.*

Πυροβολόπετρα, ὀσ. pierre à feu. *pietra da fucile, pietra focaja*.

Πυρόβολος, ουσ. briquet. *battifuoco, fucile*.

Πυροβόλος, ἐπίθ. πυροβόλον ὄργανον. pièces d'artillerie. *pezzi d'artiglieria*.

Πυροβολῶ, Ρ'. allumer le feu avec le briquet. *accendere il fuoco col fucile*.

Πυρώδης, ὁ, ἡ. τὸ ὧδες. ἐπίθ. qui donne de la chaleur, *che dà calore*.

Πυρωθεὶς, ἑῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été échauffé. *colui ἢ colei ch' è stato riscaldato*.

Πύρωμα, ὀσ. rechauffement. *riscaldamento*.

Πυρωμένος, η, ον. μετ. ζεσταμένος, échauffé, ée. *riscaldato, ta*. §. πυρωμένος, ἀναμμένος. enflammé, ée. rougi, ie. de feu. *infuocato, ta*.

Πυρώνω, Ρ'. ζεσταίνω, échauffer. *riscaldare*. §. πυρώνω, ἀνάπτω, enflammer, rougir de feu. *infocare*.

Πυρώνων, ουσα, ον. μετ. échauffant, te. *riscaldante*.

Πυρώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a échauffé. *colui ἢ colei che ha riscaldato*.

Πύρωσις, ουσ. inflammation. embrasement. *infocamento*. §. πύρωσις, ζέσταμα. échauffement. *riscaldamento*.

Πυρωστιά, ουσιασ. chenet. landier. *alare*.

Πώγων, ουσιασ. menton. *mento*.

Πωλῶ, κτλ. ἰδὲ Πουλῶ κτλ.

Πῶλος, ὀσ. poulain. *puledro*.

Πωρικὸν, ὀσ. fruit. *frutto*. §. τὰ πωρικὰ ὅπου φέρουν εἰς τὴν τράπεζαν. le dessert. *le frutta*.

Πῶς, ἐπίρ. comment? *come?* §. πῶς ἔχετε; comment vous portez vous? *come state?* §. τὸ πῶς. que. *che*. τὸ ἠξεύρετε πῶς αὐτὸς εἶναι ἕνας μεθύστακας. vous le savez, que c'est un ivrogne. *voi lo sapete ch' egli è un ubbriacone*.

Ρ

Ρ'αβάσι, ὀσ. billet. *biglietto*.

Ρ'αβδάκι, ὀσ. petit bâton, baguette. *bacchetta, bacchettina, bastoncino*.

Ρ'αβδὶ, ὀσ. bâton. *bastone*. §. ῥαβδὶ, βέργα. baguette. *bacchettina*. §. ῥαβδὶ, δάρσιμον. coups de bâton. *bastonate*.

Ρ'αβδιά, ὀσ. coup de bâton. *bastonata*.

Ρ'αβδίζω, Ρ'. frapper. battre. donner des coups de bâton. *battere, percuotere, bastonare*.

Ρ'αβδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui donne des coups de bâton. *colui ἢ colei che bastona*.

Ρ'αβδίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a donné des coups de bâton. *colui ἢ colei che ha bastonato*.

Ρ'άβδισμα, ουσ. l'action de battre, de donner des coups de bâton. *il bastonare*.

Ρ'αβδισμένος, η, ον. μετ. frappé. ée. battu. ue. bâtonné, ée. *battuto, ta. bastonato, ta*.

Ρ'αβδιστὴς, ὀσ. celui qui donne des coups de bâton. *colui che bastona*.

Ρ'άβδος, ὀσ. bâton. *bastone*.

Ρ'αγάδα, ὀσιασ. fente. *fessura*.

Ρ'αγαδάκι, ὀσ. petite fente. *piccola fessura*.

Ρ'αγδαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. ῥαγδαία βροχή. lavasse, déluge d'eau. *pioggia dirotta*.

Ρ'αγδαίως, ἐπίρ. ὡς τό, ῥαγδαίως βρέχει, il pleut à verse. *piove a secchie*.

Ρ'αγιάς, ὑπήκοος, ὀσ. sujet, te. *soggetto, suddito, ta*.

Ρ'αδίκι, ὀσ. chicorée. *cicoria*.

Ρ'αδικόσπορος, ὀσ. sémence

ce de chicorée. *semenza di cicoria.*

P'αδικόφυλλον, ὐσ. feuille de chicorée. *foglia di cicoria.*

P'άζω, ἰδὲ 'Aράζω.

P'αθυμία. ὐσιασ. paresse, fainéantise. *infingardaggine.*

P'αθυμίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu fainéant. *colui ἢ colei ch' è divenuto infingardo.* §. ραθυμίσας, ἐπιθυμίσας. celui ἢ celle qui a souhaité, qui a désiré. *colui ἢ colei che ha desiderato.*

P'αθύμισμα, ὐσ. ἐπιθύμισμα. l'action de désirer. *il desiderare.*

P'αθυμισμένος, η, ον. μετ. ἐπιθυμισμένος. désiré, ée. *desiderato, ta.*

P'άθυμος, η, ον. ἐπίθ. ὀκνός. paresseux, euse. fainéant, te. *infingardo, da.* §. ράθυμος, ὀργίλος. emporté, ée. *furioso, sa.*

P'αθυμῶ, P', ὀκνῶ, s'acoquiner, devenir paresseux. *infingardirsi, divenir infingardo.* §. ραθυμῶ, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι. souhaiter. désirer. *desiderare.*

P'αίζω, P'. se crevesser, se fendre. *crepolare.* §. ραίζω λέγεται κὴ διὰ τὰ ψάρια ὅταν εἶναι εἰς συνουσίαν. frayer. *andar in fregola.*

P'αίζων, ὐσα, ον. μετ. χάζων. celui ἢ celle qui se fend. *colui ἢ colei che crepola.*

P'αίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui s'est fendu. *colui ἢ colei che è crepato.*

P'αίσμα, ὐσιασ. χάσιμον. crevasse, fente. *crepatura, fessura.* §. ραίσμα τῶν ἰχθύων. frai. *fregola.*

P'αισμένος, η, ον. μετ. crevassé, ée. fêlé, ée. gercé, ée. *crepolato, ta. fesso, sa.*

P'αισματιὰ, ὐσ. fêlure, fente. *fessura.*

P'ακὶ, ὐσ. eau de vie. *acquavita.*

P'ακοπωλειὸ, ρακοπωλεῖον, ὐσ. boutique où l'on vend l'eau de vie. *bottega dove si vende l' acqua vita.*

P'ακοπούλης, ρακοπώλης, ὐσ. celui qui vend l'eau de vie. *colui che vende l' acqua vita.*

P'αμένος, η, ον. μετ. cousu, ue. *cucito, ta.*

P'άμμα, ὐσ. κλωστή. fil. *filo, accia.* §. ράμμα, ράψιμον. l'action de coudre. *il cucire, cucimento.*

P'αμματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fil. *di filo.*

P'ανὶς, ὐσιας. goute. *gocciola.*

P'αντίζω, P'. arroser. asperger. *aspergere.*

P'αντίζων. ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui arrose, qui asperge. *colui ἢ colei che asperge.*

P'αντίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a arrosé, ἢ qui a fait des aspersions. *colui ἢ colei che ha asperso.*

P'άντισμα, ὐσ. aspersion. *aspersione.*

P'αντισμένος, η, ον. μετ. arrosé, ée. *asperso, sa.*

P'αντιστήριον, ὐσ. aspersoir, asperges. *aspersorio.*

P'αξίνι. ἰδὲ 'Pιξίνι.

P'απάνι, ὐσ. rave, raifort. *ravano.*

P'απανόσπορος, ὐσ. sémence de raifort. *semenza di ravano.*

P'απανόφυλλον, ὐσ. feuille de raifort. *foglia di ravano.*

P'απίζω, P'. souffleter. *schiaffeggiare.*

P'απίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui soufflette. *colui ἢ colei che schiaffeggia.*

P'απίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a souffleté. *colui ἢ colei che ha schiaffeggiato.*

P'άπτης, ὐσ. tailleur. *sartore.* §. ράπτης, ὁ ράπτων couturier. *cucitore.*

P'άπτων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui coud. *colui ἢ colei che cuce.*

P'άσον, ὐσιας. habit de religieux. *abito di religioso.*

P'ασοφορίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pris l'habit réligieux. *colui ἢ colei che ha vestito l' abito religioso.*

P'ασοφόρος, ἐπίθ. qui porte l'habit réligieux. *che porta l'abito religioso.* §. οἱ ρασοφόροι. les réligieux. *i religiosi.*

P'αφὴ, ὐσ. couture. *cucitura.* §. ραφὴ, λέξ. Χειρουργ. suture. *sutura.*

P'άφτης, ἰδὲ 'Pάπτης.

P'αφτικὸν, ὐσ. ὁ μισθὸς τῦ ράπτυ. ce qu'on paye pour

pour la couture de quelque chose. *quel che si paga per la cucitura di qualche cosa*. §. ῥαφτικόν. boutique de tailleur. *bottega da sarto*.

Ῥαφτοπῦλα, ὐσ. fille de tailleur. *figlia di sarto*.

Ῥαφτόπυλον, ουσ. fils de tailleur. *figlio di sarto*.

Ῥάφτρια, ὐσιας. couturière. *cucitrice*.

Ῥάφτω, ἰδὲ Ῥάπτω.

Ῥάχη, ὐσ. dos, échine. *dosso, dorso, schiena*.

Ῥαχίτης, ουσ. rachitis. *rachitide*.

Ῥαχιτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. rachitique. *rachitico, ca*.

Ῥαχνιά, ουσ. suie. *fuliggine*.

Ῥαχοκόκκαλον, ὐσ. l'os de l'échine. *l'osso della schiena*.

Ῥάψας, ψασα, μετ. celui ǹ celle qui a cousu. *colui ǹ colei che ha cucito*.

Ῥάψιμον, ὐσ. l'action de coudre. *il cucire*.

Ῥαψωδία, ουσ. rapsodie. *rassodia*.

Ῥεβαινή, ῥιβαινή, ὐσ. ἀνηφοροκατήφορος. lieu inegal. *luogo disuguale*.

Ῥεβέντι, ουσ. rhubarbe. *rabarbaro*.

Ῥέγχι, ουσ. μπογιά. couleur. *colore*. §. ῥέγχι, παιγνῆδι. un tour. *beffa, burla*.

Ῥέγομαι, Ρ. ἰδὲ Ὀρέγομαι.

Ῥέγυλα, ὐσ. règle. *regola*.

Ῥεζές, ὐσ. gond. fiche à gond. *gangbero*.

Ῥεῖθρον, ουσ. ruisseau. *ruscello*.

Ῥέμα, ῥεματικόν, ἰδὲ Ῥεῦμα, ῥευματικόν.

Ῥέμπελος, ἐπίθ. séditieux, euse. *sedizioso, sa*.

Ῥεμπελεύω, ἰδὲ Ἐπαναστατῶ, ἀποστατῶ, κτλ.

Ῥέξινι, ὐσ. calotte. *berrettino*.

Ῥεοβάρβαρον, ὐσ. rhubarbe. *rabarbaro*.

Ῥεπαΐ, ἰδὲ Ῥαπαΐ.

Ῥεπίδι, ὐσ. éventail. *ventaglio*.

Ῥεσίτι, ουσ. éffacement. *scancellamento*. §. ἰδοὺ ὁπου σὲ πληρώνω, κάμε με ῥεσίτι. voilà que je vous paye, effacez mes dettes. *ecco ch' io vi pago, scancellate il mio debito*.

Ῥέσμα, ὐσ. rame de papier. *risma*.

Ῥέστον, ουσ. le reste. *il resto*.

Ῥετζίνη, ὐσ. résine. *ragia*.

Ῥεύγομαι, Ρ. roter. *rutare*.

Ῥεύξιμον, ὐσ. rot. *rutto*.

Ῥεῦμα, ὐσ. flux. *flusso*.

Ῥευματικόν, ῥευματισμός, ὐσ. rhumatisme. *reumatismo*.

Ῥεῦσιμον, ῥεῦσις. ὐσ. fluxion. écoulement. *flussione, scolamento*.

Ῥεφενές, ὐσ. écot. *scotto*.

Ῥέψιμον, ἰδὲ Ῥεύξιμον.

Ῥέω, Ρ. écouler. *scolare*.

Ῥέων, ουσα, ον. μετ. écoulant, te. *scolante*.

Ῥῆγας, ουσ. roi. *re*.

Ῥήγισσα, ουσιας. reine. *regina*.

Ῥηγόπυλον, ὐσ. jeune prince. *principino*.

Ῥῆμα, ουσ. verbe. *verbo*.

§. ῥῆμα, λόγος. mot, parole. *parola*.

Ῥημάζω, Ρ. ruiner. désoler. *rovinare, devastare*.

Ῥημάζων, ουσα, ον. μετ. celui ǹ celle qui ruine, qui désole. *colui ǹ colei che rovina, che devasta*.

Ῥημάξας, σασα, αν. Ρ. Ἐν. celui ǹ celle qui a ruiné, qui a désolé. *colui ǹ colei che ha rovinato, che ha devastato*. §. ῥημάξας, καὶ ἐκεῖνος ὁπου ἐρήμαξεν, ἐρημάχθη, celui ǹ celle qui a été ruiné. *colui ǹ colei che è stato rovinato*.

Ῥήμασμα, ὐσ. ruine, dégat, désolation. *rovina, devastazione*.

Ῥημασμένος, η, ον. μετ. ruiné. ée. désolé, ée. *rovinato. ta. devastato, ta*.

Ῥημαστής, ὐσ. désolateur. *desolatore, devastatore*.

Ῥηματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. verbal, le. *verbale*.

Ῥῆσις, ουσ. diction. *dizione*.

Ῥητόν, ουσ. ῥῆσις, dit. *detto*. §. ῥητὸν τῆς γραφῆς. texte de l'écriture. *testo di scrittura*. §. ῥητόν, θεσμός. rit. *rito*.

Ῥητόρευμα, ουσ. l'action de déclamer. *il declamare*.

Ῥητορεύσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a déclamé. *colui ǹ colei che ha declamato*.

Ῥητορεύω, Ρ. déclamer. *declamare*.

P'ητορεύων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui déclame. *colui ἢ colei che declama.*

P'ητορικὴ, ὐσ. rhétorique. *rettorica.*

P'ητορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de rhétorique. *rettorico, ca.* §. ρητορικὸς, ὐσ. rhétoricien, déclamateur. *rettorico.*

P'ητὸς, ἐπίθ. exprès, se. précis, se. *espresso, sa. preciso, sa.*

P'ήτωρ, ὐσ, rhétoricien, orateur. *rettorico, oratore.*

P'ητῶς, ἐπίρ. expressement, en termes exprès, formellement. *espressamente, in termini precisi.*

P'ηχὰ, ἐπίρ. à gué. *a guazzo.*

P'ηχὸς, ή, όν. ἐπίθ. gâcheux, euse. *guazzoso, sa.*

P'ηχότοπος, ὐσιασ. gué. *guazzo.*

P'ίγα, ὐσ. règle. *regolo.* §. ρίγα, ἀράδα. ligne. *linea.*

P'ίγανι, ὐσ. origan. *origano.*

P'ίγας, ρίγισσα, ἰδὲ P'ῆγας, ρήγισσα.

P'ιγλὴ, ὐσ. crête. *cresta.*

P'ιγλὶ, ὐσ. verge. *verga.*

P'ίγμα, ἰδὲ P'ίξιμον.

P'ιγμένος, η, ον. μετ. jeté, ée. *gettato, ta.*

P'ιγὸς, ὐσ. frisson. *brivido, ribrezzo di freddo.*

P'ίγωμα, ὐσιας. frissonnement. *brivido, tremore.*

P'ιγώνω, P'. frissonner, trembler de froid. *tremar dal freddo.*

P'ίζα, ὐσ. racine. *radice.* §. ἡ ρίζα τοῦ βουνοῦ. le pied de la montagne. *il piede della montagna.*

P'ίζι, ὐσ. ris, *riso.*

P'ιζικάρω, P'. hazarder. *azzardare, rischiare.*

P'ιζικὸν, ὐσ. destinée. *destino.*

P'ιζόγαλον, ὐσ. du ris cuit dans le lait, *riso cotto nel latte.*

P'ιζόδοντον, ὐσ. gencive. *gengiva.*

P'ιζωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été enraciné. *colui ἢ colei che è stato radicato.*

P'ίζωμα, ὐσ. enracinement. *radicamento.*

P'ιζωμένος, η, ον. μετ. enraciné, ée. *radicato, ta.*

P'ιζώνω, P'. enraciner. *radicare.*

P'ιζώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui prend racine. *colui ἢ colei che prende radice.*

P'ιζώσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a raciné. *colui ἢ colei che ha radicato.* §. ριζώσας ὐσ. ὁποῦ ἐριζώθη, ὁποῦ ἔπιασε ρίζαν. qui a pris racine. *che ha preso radice.*

P'ίζωσις, ώσεως. enracinement. *radicamento.*

P'ιζωτὸς, ἐπίθ. qui a de racines. *che ha radici.*

P'ίχτω, ἰδὲ P'ίχνω.

P'ίμα, ριμάδα, ὐσ. rime. *rima.*

P'ίνα, ἰδὲ Μύτη.

P'ίνι, ρίνιον, ὐσ. lime. *lima.*

P'ινίζω, P'. limer. *limare.*

P'ινίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui lime. *colui ἢ colei che lima.*

P'ινίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a limé. *colui ἢ colei che ha limato.*

P'ίνισμα, ὐσ. l'action de limer. *il limare.* §. ρινίσματα. limailles. *limature.*

P'ινισμένος, η, ον. μετ. limé, ée. *limato, ta.*

P'ινόκερως, ὐσ. rhinocéros. *rinoceronte.*

P'ίξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a jeté. *colui ἢ colei che ha gettato.*

P'ίξιμον. ὐσ. l'action de jeter. *il gettare.* §. ρίξιμον. jet. *getto.*

P'ιπίδιον, ὐσιας. éventail. *ventaglio.*

P'ίπτω, ἰδὲ P'ίχνω.

P'ισοπίλα, ρισοπέλια, ὐσ. érysipéle. *risipola.*

P'ίφι, ὐσ. aune. *braccio.*

P'ίχνω, P'. jeter. *gettare.*

P'ιψοκινδυνεύω, P'. hazarder. *rischiare, pericolare.*

P'ιψοκίνδυνος, ἐπίθ. hazardeux, euse. *azzardoso, sa. che rischia.*

P'οβίθι, ὐσ. pois-chiche. *cece.*

P'όγα, ὐσ. μισθός. paye. *paga, salario.* §. ρόγα σταφυλιοῦ. grain de raisin. *grano d'uva.* §. ρόγα τοῦ βυζιοῦ, le mamelon, le bout des mamelles. *capezzolo.*

P'όγεμα, ὐσ. l'action de gager. de donner des appointemens. *il salariare.*

P'ογευμένος, η, ον. μετ. gagé, ée. *salariato, ta.*

P'ο-

Ρ'ογόω, Ρ'. gager. donner des appointemens. *salariare.*

Ρ'ογί, ουσ. huilier. *ampollina da olio.*

Ρ'όδα, ἰδὲ Τραχός.

Ρ'οδακηνιά, ουσ. pêcher. *pesco.*

Ρ'οδάκινον, ὐσιας. pêche. *pesca.*

Ρ'όδι, ροδιά, ἰδὲ Ῥοΐδι. ροϊδιά.

Ρ'οδοδάφνη, ὐσ. oléandre. *oleandro.*

Ρ'οδοζάχαρι, ὐσ. conserve de roses, *conserva di rose.*

Ρ'οδοκοκκινίζω, Ρ'. devenir vermeil. *diventar vermiglio.*

Ρ'οδοκόκκινος, η, ον. ἐπίθ. vermeil, le. corallin, ne. de couleur de roses. *vermiglio, ia. rosato, ta.*

Ρ'οδόλαδον, ὐσ. huile rosant. *olio rosato.*

Ρ'οδόμελι, ὐσ. miel rosat. *miele rosato.*

Ρ'όδον, ουσ. rose. *rosa.*

Ρ'οδόξυδον, ουσ. vinaigre rosat. *aceto rosato.*

Ρ'οδόσταμα, ὐσ. eau rose. *acqua rosa.*

Ρ'οζάρικος, η, ον. ἐπίθ. noueux,euse. *nodoso, sa.*

Ρ'όζος, ουσ. noeud d'arbre. *nodo d'albero.*

Ρ'οΐδι, ὐσ. grenade. *melagranata.*

Ρ'οϊδιά, ουσ. grenadier. *melagrano.*

Ρ'όκα, ὐσιας. quenouille. *conocchia.*

Ρ'οκάνι, ὐσ. rabot. *pialla.*

Ρ'οκανίζω, Ρ'. raboter. *piallare.* §. ροκανίζω μὲ τὰ δόντια. ronger. *rodere.*

Ρ'οκανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui rabote. *colui ò colei che pialla.* §. ροκανίζων μὲ τὰ δόντια, celui ἢ celle qui ronge. *colui ò colei che rode.*

Ρ'οκανίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a raboté. *colui ò colei che ha piallato.* §. ροκανίσας μὲ τὰ δόντια. celui ἢ celle qui a rongé. *colui ò colei che ha roso.*

Ρ'οκάνισμα, ουσ. l'action de raboter. *il piallare.* §. ροκάνισμα μὲ τὰ δόντια. l'action de ronger. *il rodere.*

Ρ'όκανον, ἰδὲ Ῥοκάνι.

Ρ'ομφαία, ὐσιας. espadon. *spadone.*

Ρ'όμβος, ὐσ. σχῆμα μαθηματικόν. rhombe, losange. *rombo.* §. ῥόμβος ψάρι. turbot. *rombo.*

Ρ'ομβοειδής, ὁ, ἡ. τὸ δές. ἐπίθ. de figure de rhomboïde. *romboidale.*

Ρ'όπαλον, ὐσιας. massue. *mazza.*

Ρ'οπὴ, ὐσ. ὡς τό, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ. d'un coup, tout d'un coup. *in un momento.*

Ρ'ούγα, ουσ. ὁδὸς, στράτα. rue. *strada.* §. ρούγα, ζαρωματιά. ride. *grinza.*

Ρ'ούγωμα, ὐσ. l'action de se rider. *l'aggrinzarsi.*

Ρ'ουγωμένος, η, ον. μετ. ridé. ée. *aggrinzato, ta.*

Ρ'ουγώνω, Ρ'. se rider. *aggrinzarsi.*

Ρ'ουβίνι, ουσ. καὶ ρουμπίνι. rubis. *rubino.*

Ρ'ουθοῦνι, ὐσ. narine. *narice.*

Ρ'ουθουνίζω, κτλ. ἰδὲ Ῥουχάζω, κτλ.

Ρ'ουκάνι. ρουκανίζω, κτλ. ἰδὲ Ῥόκανον, ροκανίζω, κτλ.

Ρ'ουμάνι, ὐσ. bois. *bosco.*

Ρ'ουφάγος, ἰδὲ Ῥουφηχτός.

Ρ'ούφημα, ὐσ. l'action d'absorber. *assorbimento.*

Ρ'ουφημένος, η, ον. μετ. absorbé, ée. *assorbito, ta.*

Ρ'ουφήξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a absorbé. *colui ò colei che ha assorbito.*

Ρ'ουφηχτὰ, ρουφιστά, ἐπίρ. en absorbant. *assorbendo.*

Ρ'ουφηχτὸς, ρουφιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut absorber. *che si può assorbire.*

Ρ'ουφῶ, Ρ'. abscorber. *assorbire.*

Ρ'ουφῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui absorbe. *colui ò colei che assorbe.*

Ρ'ουχάζω, ρουχαλίζω, Ρ'. ronfler. *russare.*

Ρ'ουχαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ronflé. *colui ò colei che ha russato.*

Ρ'ουχάλισμα, ὐσ. l'action de ronfler. *il russare.*

Ρ'ουχαλιστὴς, ἐπίθ. celui qui ronfle. *colui che russa.*

Ρ'ούχινος, η, ον. ἐπίθ. de drap. *di panno.*

Ρ'ουχόγουνα, ὐσ. pelisse de drap. *pelliccia di panno.*

Ρ'οῦχον, ὐσ. drap. *panno.* §. ροῦχα, φορέματα, habits. *abiti, vestimenti.*

Ρ'ύαξ, ρύακας, ουσ. canal. *canale.*

Ρ'-

Ρ'υπαρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sale, mal propre, vilain. ne. crasseux. euse. *sporco, ca. sucido, da. lordo, da.*

Ρ'υπαρότης, ὄσιας. saleté, mal propreté. ordure. *sporchezza, sporcheria.*

Ρ'ύπος, ὄσ. saleté. *sporcheria.*

Ρ'ύπωμα, ὄσ. l'action de salir. *sporcamento, lo sporcare.*

Ρ'ῦσις, ὄσ. fluxion, écoulement. *flussione.*

Ρ'υσίπελα, οὐσ. erysipéle. *risipola.*

Ρ'ῶ, ουσ. τὸ σοιχεῖον ρῶ. la lettre erre. *la lettera, erre.*

Ρ'ώγι, ἰδὲ 'Ρόγι.

Ρ'ώκα, ἰδὲ 'Ρόκα.

Ρ'ωμαϊκά, ἐπίρ. en grec. *in greco.*

Ρ'ωμαῖος, αία, ον. ἐπίθ. grec. que. *greco, ca.* §. 'Ρωμαῖος, ὁ 'Ρωμάνος. Romain, ne. *Romano, na.*

Ρ'ωμαλαῖος, αία, ον. ἐπίθ. robuste, fort, te. *robusto, ta. forte.*

Ρ'ώμη, οὐσ. ἀνδρεία. force, valeur. *fortezza, robustezza.*

Ρ'ωτηθεὶς, ῆσα, ὲν. μετ. qui a été démandé. *ch' è stato domandato, interrogato.*

Ρ'ώτημα, ὄσιας. demande. *dimanda.*

Ρ'ωτηματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. interrogatif. ive. *interrogativo, va.*

Ρ'ωτημένος, η, ον. μετ. démandé, ée. interrogé, ée. *domandato, ta. interrogato, ta.*

Ρ'ωτήσας, ασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a demandé, qui a interrogé. *colui ὴ colei che ha interrogato, che ha dimandato.*

Ρ'ώτησις, οὐσ. demande, interrogation. *dimanda, interrogazione.*

Ρ'ωτῶ, Ρ'. demander, interroger. *dimandare, interrogare.*

Ρ'ωχαλίζω, ἰδὲ 'Ρουχαλίζω.

Σ

Σάββανον, ὄσ. drap de mort. *drappo di morto.*

Σαββάνωμα, ὄσ. l'action d'habiller un mort. *il vestire un morto.*

Σαββανωμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. en mort. *vestito, ta. da morto.*

Σαββανώνω. habiller en mort. *vestire da morto.*

Σαββανώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a habillé quelqu'un en mort. *colui ὴ colei che ha vestito qualcheduno da morto.*

Σαββανωτὴς, ὄσ. celui qui habille quelqu'un en mort. *colui che veste qualchedano da morto.*

Σαββατιάτικος, η, ον. ἐπίθ. de samedi. *di sabbato.*

Σάββατον, ὄσιας. samedi. *sabbato.*

Σαβαὼθ, ὄσιας. Sabaoth. *Sabaoth.*

Σαβούρα, ὄσ. lest. *zavorra.*

Σαβούρωμα, οὐσ. l'action de lester, lestage. *lo zavorrare.*

Σαβουρωμένος, η, ον. μετ. lesté, ée. *zavorrato, ta. stivato, ta.*

Σαβουρώνω, Ρ'. lester. *zavorrare.*

Σαβουρώσας, μετ. celui qui a lesté. *colui che ha zavorrato.*

Σαβουρωτὴς, ὄσ. celui qui leste. *colui ha zavorra.*

Σάγισμα, ὄσ. caparaçon. *gualdrappa.*

Σαζάνι, ὄσ. carpe, *carpo.*

Σάζω, ἰδὲ 'Ισάζω.

Σαθρὸς, κτλ. ἰδὲ Σαπρὸς, κτλ.

Σαΐτα, ὄσ. flèche. *saetta.* §. σαΐτα τῶ ὑφαντῶ. navette. *spola, spuola.* §. σαΐτα τοῦ ἀμαξιοῦ. flèche. *timone.*

Σαϊτευθεὶς, ῆσα, ὲν. μετ. celui ὴ celle qui a été blessé par une flèche. *colui ὴ colei ch' è stato ferito da una saetta.*

Σαΐτευμα, οὐσ. l'action de darder. *saettamento.*

Σαϊτευμένος, η, ον. μετ. dardé. ée. blessé. ée. d'un dard. *saettato, ta.*

Σαϊτεύσας. σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a dardé. *colui ὴ colei che ha saettato.*

Σαϊτευτὴς, ὄσιας. archer, tireur d'arc. *saettatore.*

Σαϊτεύω, Ρ'. darder, jeter des dards, tirer d'arc. *saettare.*

Σαϊτεύων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui darde de trait. qui tire d'arc. *colui ὴ colei che saetta, saettante.*

Σαϊτιὰ, ὄσ. coup de flèche. *saettata.*

Σαϊτοθήκη, ὁσ. carquois, trousse. *faretra*.

Σαϊτοπύλα, ὁσ. petite flèche. *piccola saetta*.

Σακᾶς, ὁσ. μίτωρον, badinage. *scherzo*.

Σακατωθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ἢ celle qui a été estropié. *colui ἢ colei ch' è stato stroppiato*.

Σακάτωμα, ὁσ. l'action d'estropier, ϗ de s'estropier. *stroppiamento*.

Σακατωμένος, η, ον. μετ. estropié, ée. *stroppiato, ta*.

Σακατώσας. σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a estropié. *colui ἢ colei che ha stroppiato*.

Σακατωτὴς, ὁσ. celui qui estropie. *stroppiatore*.

Σακατεύω, P'. estropier. *stroppiare*.

Σακατώων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui estropie. *colui ἢ colei che stroppia*.

Σακάτης, ὁσιας. estropié. *troppio, stroppiato*.

Σακκάκι, οὐσ. petit sac. *sacchetto, piccolo sacco*.

Σακκὶ, ὁσ. sac. *sacco*.

Σακκιάζω, P'. ensacher, mettre dans un sac. *insaccare*.

Σακκιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ensache. *colui ἢ colei che insacca*.

Σακκιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ensaché. *colui ἢ colei che ha insaccato*.

Σάκκιασμα, ὁσ. l'action d'ensacher, de mettre dans un sac. *l'insaccare*.

Σακοράφα, ὁσ. grosse aiguille. *aguglia da sacchi*.

Σάκος, ὁσ. sac, *sacco*.

Σακούλα, ὁσ. grand sac. *sacco grande*. §. σακούλα, τζέπη. poche. *saccoccia*. §. σακούλα. πυγγὶ. bourse. *borsa*.

Σακουλάκι, οὐσ. très-petit sac. *sacchettino*.

Σακούλι, ὁσιας. petit sac. *sacchetto*. §. σακούλι, πυγγὶ. bourse. *borsa*.

Σακουλιάζω, P'. βάνω εἰς τὴν σακούλαν, εἰς τὸ πυγγὶ. embourser. *imborsare*. §. σακουλιάζω, βάνω εἰς τὴν τζέπην, empocher. *intascare*.

Σακούλιασμα, ὁσ. l'action d'embourser, ϗ d'empocher. *l'imborsare*, ϗ *l'intascare*.

Σάλα, οὐσ. sale. *sala*.

Σαλαμάνδρα. οὐσ. salamandre. *salamandra*.

Σαλαμούρα, ὁσ. saumure. *salamoja*.

Σαλάτα, ὁσ. salade. *insalata*.

Σαλατικὰ, ὁσ. toute sorte de salade. *ogni insalata*.

Σάλευμα, ὁσ. l'action de se mouvoir, ϗ d'émouvoir. *movimento*.

Σαλευμένος, η. ον. μετ. ému. ue. *smosso, sa*.

Σαλεύσας. σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a mu. *colui ἢ colei che ha mosso*. §. σαλεύσας, ὑδ. celui ἢ celle qui s'est mu. *colui ἢ colei che si è mosso*.

Σαλευτὴς, οὐσ. celui qui met en mouvement, qui meut. *colui che smuove*.

Σαλεύω, P'. Ἐν. émouvoir. *smuovere*. §. σαλεύω, ὑδ. s'émouvoir. *smuoversi*. §. μὴ σαλεύῃς ἀπὸ τὸν τόπον σου. ne bougez pas. *non vi movete dal vostro luogo*. §. ὁ νοῦς του ἐσάλεψε. il a perdu la tête. *ha perduto il cervello*.

Σαλεύων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui met en mouvement. ~~qui~~ émeut. *colui ἢ colei che smuove*. §. σαλεύων. ὑδ. celui ἢ celle qui se met en mouvement. *colui ἢ colei che si smuove*.

Σαλίψας, ἰδὲ Σαλεύσας.

Σάλεψις, ὁσ. mouvement, émotion. *smossa*.

Σαλίαγκας, ὁσ. limaçon. escargot. *lumaca*.

Σαλιάγκι, ὁσ. petit limaçon. *lumachino*.

Σαλιάρης, οὐσ. baveux, euse. *bavoso, sa*.

Σαλιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de bave, de salive. *di bava, di saliva*.

Σαλιβαράκι, οὐσ. petite bride. *piccola briglia*.

Σαλιβάρι, ὁσ. l'action de brider. *imbrigliatura*.

Σαλιβαρωμένος, η, ον. μετ. bridé, ée. *imbrigliato, ta*.

Σαλιβαρώνω, P'. brider, mettre un frein. *imbrigliare*.

Σαλίζω, P'. πτύω σάλιον. saliver. *salivare*. §. σαλίζω, μουρδαρώνω μὲ σάλιον. salir de salive. *sporcare di saliva*.

Σάλιον, ὁσ. salive. *saliva*.

να. §. σάλια τῶν ζώων. bave. *bava*.

Σάλισμα, ὐσ. salivation. *salivazione*. §. σάλισμα, ἄλειμμα μὲ σάλιον. l'action de barbouiller avec la salive. *imbrattamento di saliva*.

Σαλνίτρον, ὐσ. salpêtre. *salnitro*.

Σάλπιγξ, ὐσ. trompette. *tromba*.

Σαλπίζω, P'. trompetter, sonner de la trompette. *trombettare*.

Σαλπίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ὖ celle qui sonne de la trompette. *colui ὖ colei che suona la trombetta*.

Σαλπίσας, σασα, αν. μετ. celui ὖ celle qui a trompetté. *colui ὖ colei che ha trombettato*.

Σάλπισμα, οὐσ. l'action de trompetter. *il trombettare*.

Σαλπιςὴς, ὐσ. trompette, celui qui sonne de la trompette. *trombettiere*.

Σαλεμὼν, ὐσ. ψάρι, saumon. *sermone, salomone*.

Σαλτζῶνι, οὐσ. saucisse. *salciccia*.

Σαμαράκι, ὐσ. petit bât, *piccolo basto*.

Σαμαρᾶς, ὐσ. bâtier. *bastajo*.

Σαμάρι, οὐσ. bât. *basto*.

Σαμάρωμα, οὐσ. l'action de bâter. *l'imbastare*.

Σαμαρωμένος, η, ον. μετ. bâté, ée. *imbastato, ta*.

Σαμαρώνω, P'. bâter. *imbastare*.

Σαματᾶς, οὐσ. bruit. *romore*.

Σαμοῦρι, ὐσιασ. zibeline. *zibellino*.

Σαμουρόγουνα, οὐσ. pelisse de zibeline. *pelliccia di zibellino*.

Σαμπουρατὴ, ἰδὲ Ἀλόη.

Σαμτάνι, ὐσ. chandelier. *candeliere*.

Σάμψυχον, οὐσ. sûreau. *sambuco*.

Σαμψόνι, ὐσ. dogue. *alano*.

Σὰν, ἰδὲ Ὡσάν.

Σανδάλι, οὐσιασ. sandal. *sandalo*.

Σανίδα, ὐσ. grande planche. *asse grande*.

Σανιδάκι, ὐσ. petite planche. *atticella*.

Σανιδᾶς, ὐσ. marchand de planches. *mercante di assi, di tavole*.

Σανίδι, ὐσ. ais. planche. *asse, tavola*.

Σανιδόπορτα, ὐσ. porte de bois. *porta di legno*.

Σανιδόσκαλα, ὐσ. échelle de bois. *scala di legno*.

Σανίδωμα, ὐσ. l'action de plancheyer. *il coprir di tavole*.

Σανιδωμένος, η. ον. μετ. plancheyé, ée. *coperto, ta. di tavole*.

Σανιδώνω, P'. plancheyer. *coprir di tavole*.

Σανὸν, ὐσ. foin. *fieno*.

Σαντάλι, ὐσ. chandelier. *candeliere*.

Σαντράκα, οὐσ. réalgal. *sandracca minerale, risigalla*.

Σαντράτζι, οὐσ. échecs. *scacchi*.

Σάπημα, σαπημένος, κτλ'. ἰδὲ Σάπισμα, κτλ'.

Σαπίζω, P'. pourrir. *marcire*.

Σαπίζων, ουσα, ον. μετ. pourrissant, te. *che marcisce*.

Σάπιος, ια. ιον. ἐπίθ. pourri, ie. putrefié, ée. *marcio, ia. putrido, da*.

Σαπίσας, σασα, αν. μετ. celui ὖ celle qui a pourri. *colui ὖ colei che si è marcito*.

Σάπισμα, ὐσ. pourriture. *marcimento*.

Σαπισμένος, η, ον. μετ. pourri, ie. *marcito, ta*.

Σαπωναρειὸν, ὐσ. savonnerie. *saponeria*.

Σαποῦνι, οὐσ. savon, *sapone*.

Σαπουνίζω, P'. savonner. *insaponare*.

Σαπουνισμένος, η, ον. μετ. savonné, ée. *insaponato, ta*.

Σαπούνισμα, ὐσ. savonnage. *saponata*.

Σαπουνόχωμα, οὐσ. cimolie. *cimolia*.

Σαπρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. putride. *putrido, da*.

Σαπρότης, ὐσ. pourriture. *putredine*.

Σαράϊ, σαράγι, ὐσ. serrail. *serraglio*.

Σαράκι, ὐσ. ver rongeur. *tarlo*.

Σαρακιάζω, P'. être rongé de vers, se vermouler. *tarlarsi*.

Σαρακίασμα, ὐσ. l'action de se vermouler. *tarlarsi*.

Σαρακιασμένος, η, ον. μετ. vermoulu, ue. *tarlato, ta*.

Σαρακοστεύω, P'. dejeûner, faire carême. *digiunare, far quaresima*.

Σαρακοστή, ουσ. carême. *quaresima*.

Σαρακοστιανός, ή, όν. ἐπίθ. quadragésimal. *quadragesimale. quaresimale*.

Σαρακοφάγωμα, ὐσ. vermoulure. *tarlatura*.

Σαράντα, ἐπίθ. ἀριθ. quarante, *quaranta*.

Σαρανταήμερον, σαραντάμερον, οὐσιασ. l'avent. *l'avvento*.

Σαραντάρι, ὐσ. le nombre de quarante. *il numero quaranta*.

Σαρανταριά, οὐσ. quarantaine. *quarantina*.

Σαραντάρικος, η, ον. ἐπίθ. quarantième. *quarantesimo, ma*. §. σαραντάρικος. de quarante. *di quaranta*.

Σαραντιάζω, Pʹ. διὰ τὴν λεχώναν. se faire relever, ἢ aller à la messe la première fois après ses couches. *entrare in santo, ἢ andare in santo*. §. σαραντιάζω, ἐμβαίνω εἰς τὰ σαράντα. entrer dans la quarantaine. *entrar in quarantena*.

Σαράντιασμα, ὐσ. l'action de relever une accouchée, ἢ de se faire relever. *il menare in santo, ἢ l'andare in santo*.

Σαράφης, οὐσ. banquier. *banchiere*.

Σαράφικος, η. ον. ἐπίθ. de banquier. *di banchiere*.

Σαρδέλα, ὐσιασ. sardine. *sardella*.

Σαρίκι, ὐσ. sorte de bonnet des femmes Turques. *sorta di cuffia delle donne Turche*.

Σάρκα, ὐσ. chair humaine. *carne umana*.

Σαρκικά, ἐπίρ. charnellement. *carnalmente*.

Σαρκικός, ή, όν. ἐπίθ. charnel, lle. *carnale*.

Σάρκινος, η, ον. ἐπίθ. de chair humaine. *di carne umana*.

Σαρκοφάγος, ἐπίθ. mangeur de chair humaine, antropophage. *divorator di carne umana, antropofago*.

Σαρκοφόρος, ἐπίθ. qui porte chair humaine. *che porta carne umana*.

Σαρκωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été incarné. *colui ἢ colei ch' è stato incarnato*.

Σάρκωμα, ὐσ. l'action de s'incarner. *l'incarnarsi*.

Σαρκωμένος, η, ον. μετ. incarné, ée. *incarnato, ta*.

Σαρκώνω, Pʹ. incarner. *incarnare*. §. σαρκώνομαι, s'incarner, prendre chair humaine. *incarnarsi, prendere carne umana*.

Σαρκώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui incarne. *colui ἢ colei che incarna*.

Σαρκώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a incarné. *colui ἢ colei che ha incarnato*.

Σάρκωσις, ουσ. incarnation. *incarnazione*.

Σαρμανίτζα, ὐσ. berceau. *culla*.

Σάρωμα, ὐσ. τὸ σαρώνειν. l'action de balayer. *lo scopare*. §. σάρωμα, τὸ σαρωμα με τὸ ὁποῖον σαρώνει. balai. *scopa*. §. σαρώματα. balayures. *spazzatura*.

Σαρωματάκι, ὐσιασ. petit balai. *piccola scopa*.

Σαρωματιά, ὐσ. l'action de balayer. *lo scopare*.

Σαρωμένος, η, ον. μετ. balayé, ée. *scopato, ta*.

Σαρώνω, Pʹ. baleyer. *scopare*.

Σαρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui balaye. *colui ἢ colei che scopa*.

Σαρώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a balayé. *colui ἢ colei che ha scopato*.

Σασίζω, Pʹ. se confondre, se perdre, se troubler. *confondersi, perdersi, smarrirsi*.

Σασίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui se confond. *colui ἢ colei che si confonde, che si smarrisce*.

Σασίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est confondu, qui s'est troublé. *colui ἢ colei che si è smarrito, che si è confuso*.

Σάσισμα, οὐσιασ. égarement, confusion, trouble. *smarrimento, confusione. turbamento*.

Σασισμένος, η, ον. μετ. égaré, ée. troublé, ée. confus, se. *smarrito, ta. confuso, sa*.

Σατανᾶς, ὐσ. Satan. *Satanasso*.

Σατανικά, ἐπίρ. diaboliquement, *diabolicamente*.

Σατανικός, ή, όν. ἐπίθ. de

de satan, diabolique. *di satanasso, diabolico, ca.*

Σατανόσπερμα, ὄσιας. engeance de satan. *razza di satanasso.*

Σατραπεία, ούσ. l'office de satrape. *l'officio di satrapo.*

Σατράπης, ούσ. satrape. *satrapo.*

Σατυρικός, ή, όν. ἐπίθ. satyrique. *satirico, ca.*

Σάτυρος, ὄσ. satyre. *satiro.*

Σαῦρα, ὄσ. lezard. *lucerta, lucertola.*

Σαφεῖρι, ούσιας. saphir. *zaffiro.*

Σαφήνεια, ὄσ. clarté, évidence. *chiarezza, evidenza.*

Σαφηνίζω, P'. éclaircir, rendre clair. intelligible, évident. *chiarire, rendere chiaro, evidente.*

Σαφηνίζων, ουσα, ον. μετ. éclaircissant, te. celui ἢ celle qui éclaircit, qui rend clair. *colui ἢ colei che schiarisce, che rende chiaro, evidente.*

Σαφηνίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a éclairci. *colui ἢ colei che ha schiarito.*

Σαφήνισμα, ὄσ. éclaircissement. *dichiarazione, dilucidazione, schiarimento.*

Σαφηνισμένος, η, ον. μετ. éclairci, ie. *chiarito, ta.*

Σαφής, ἐπίθ. clair, re. évident, te. *chiaro, ra. evidente.*

Σαφράνι, ούσιας. safran. *zafferano.*

Σαφῶς, ἐπίρ. évidemment, clairement. *evidentemente, chiaramente.*

Σαχάνι, ούσ. casserole. *casserola.*

Σαχλαίνω, σαχλιάζω, P'. se pourrir, se gâter. *corromperti.*

Σαχλίασμα, ὄσ. pourriture. *corruzione.*

Σαχλιασμένος, η, ον. μετ. pourri, ie. corrompu, u. *corrotto, ta. guasto, ta.*

Σαχλός, ή, όν. ἐπίθ. pourri, ie. *corrotto, ta.* §. κρέας σαχλόν. viande à demi pourrie. *carne mezzo corrotta.*

Σβέννω, σβεύω, P'. effacer. *scancellare.*

Σβεμένος, ἰδὲ Σβυμένος.

Σβέρκος, ὄσ. nuque. *nuca.*

Σβέσιμον, ἰδὲ Σβύσιμον.

Σβούρλες, ούσ. roulette. *girella.*

Σβύνω, P'. éteindre. *estinguere.* §. σβύνω μὲ τὸ κοντύλι, κτλ'. effacer. *scancellare.*

Σβύνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui éteind. *colui ἢ colei che estingue.* §. σβύνων μὲ τὸ κοντύλι, κτλ'. celui ἢ celle qui efface. *colui ἢ colei che scancella.*

Σβύσας, σασα, αν, μετ. celui ἢ celle qui a éteint. *colui ἢ colei che ha estinto.* §. σβύσας μὲ κοντύλι ἢ μαχαῖρι, κτλ'. celui ἢ celle qui a effacé. *colui ἢ colei che ha scancellato.*

Σβύσιμον, ὄσιας. l'action d'éteindre. *estinzione.* §. σβύσιμον. effacement. *scancellamento.*

Σβυστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut éteindre. *che si può estinguere.* §. σβυστός. qu'on peut effacer. *che si può scancellare.* §. σβυστός, σβυσμένος. éteint. te. *estinto, ta.*

Σγεμπέρι, ἰδὲ Σχουμπέρι.

Σγέρα, κτλ'. ἰδὲ Σκαρέα.

Σγεραίνω, P'. crépir. *incrispare.*

Σγουρομάλλης, ἐπίθ. qui a des cheveux blonds. *che ha i capelli biondi.*

Σγουρομάτης, ἐπίθ. qui a les yeux bleus. *cesio, ia. che ha gli occhi di color celeste.*

Σγουρός, ή, όν. ἐπίθ. blond, de. *biondo, da.* §. σγουρός, κατζαρός. crépu, ue. *crespo, pa.*

Σγραφίζω, P'. égratigner. *sgraffiare, graffiare.*

Σγράφισμα, ούσ. égratignure. *graffiamento.*

Σὲ, Ἀντων. ἀντὶ σοί. te, toi. *te.* θέλει σὲ κάμω πλούσιον. je te ferai riche. *ti farò ricco.* §. εἰς, Πρόθ. ἀντὶ εἰς, en, dans. *in.* σὲ ποῖον μέρος. dans quel côté. *in qual parte?*

Σεβαίνω, P'. entrer. *entrare.*

Σέβας, ὄσ. culte. *culto.* §. σέβας, εὐλάβεια. respect. *rispetto.*

Σεβάσμιος, ία, ιον. ἐπίθ. vénérable. respectable. *venerabile, rispettabile.*

Σεβασμιότης, ὄσ. vénérabilité. *venerabilità.*

Σέβομαι, P'. respecter. vénérer. *venerare, rispettare.*

Σεβαστός, ή, όν. ἐπίθ. vénérable. *venerabile.*

Σεο-

Σείομαι, ἰδὲ Σείω.

Σειρὰ, ὑσιας. file, ligne. *fila*. §. σειρὰ, ἐξακολούθησις τινὸς πράγματος. suite, continuation. *seguito*, *continuazione*.

Σείρας, ρασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a traîné. *colui ἢ colei che ha strascinato*.

Σειρὴν. ὑσ. sireine. *sirena*.

Σειρίτι, ὑσ. galon. *gallone*.

Σείσιμον, σεῖσμα, ὑσ. τίναγμα. ébranlement. *scuotimento*.

Σεισμὸς, ὑσ. tremblement de terre. *terremuoto*.

Σείω, Pʳ. ébranler, secouer. *scuotere*. §. σείομαι. s'ébranler. *scuotersi*. §. σείω τὸ χέρι. mouvoir la main. *muovere la mano*.

Σείων, ωσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui secoue. qui ébranle. *colui ἢ colei che scuote*.

Σικάλη, εὺσ. seigle. *segala*.

Σικλέτι, ὑσ. contrainte. *strettezza*.

Σικλετίζω, Pʳ. contraindre. *costringere*. §. σικλετίζομαι, être contraint, ἢ être dans une grande contrainte. *essere in grande strettezza*.

Σεκρέτο, ὑσ. secret. *secreto*.

Σεκρεταρία, εὺσ. bureau d'un secrétaire. *segreteria*.

Σεκρετάριος, ὑσ. secrétaire. *segretario*.

Σελήνη, ὑσ. lune. *luna*.

Σεληνιάζομαι, Pʳ. tomber de mal caduc. *essere preso dall' epilessia*.

Σεληνιαζόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est sujet au mal caduc. *colui ἢ colei ch' è soggetto all' epilessia*.

Σεληνιασθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui vient de tomber du haut mal. *colui ἢ colei ch' è stato preso dall' epilessia*.

Σελήνιασμα, ὑσ. l'action de tomber de mal caduc. *l' esser preso dall' epilessia*.

Σεληνιασμὸς, εὺσ. haut-mal, mal caduc, epilepsie. *epilessia*.

Σεληνοδρόμιον, ὑσ. lunaire. *lunario*.

Σεληνόσπορος, ὑσ. sémence de céleri. *semenza di appio*.

Σέληνον, ὑσ. céleri. *appio*.

Σελὶς, ὑσ. page. *pagina*.

Σέλλα, ὑσ. selle. *sella*.

Σέλλωμα, ὑσ. l'action de seller. *il sellare*.

Σελλωμένος, η, ον. μετ. sellé. ée. *sellato, ta*.

Σελλώνω. Pʳ. seller. *sellare*.

Σελλώνων, ωσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui selle. *colui ἢ colei che sella*.

Σελλώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a sellé. *colui ἢ colei che ha sellato*.

Σεμίδαλι, ὑσιας. la pure farine. *fior di farina*.

Σεμιδαλίτικος, κη, κον. ἐπίθ. de pure farine. *di fior di farina*.

Σεμνοπρέπεια, ὑσ. décence. honnêteté. *decenza, onestà*.

Σεμνοπρεπὴς, ἐπίθ. qui appartient á la décence, κὶ décent, te. *appartenente alla decenza, κὶ decente*.

Σεμνοπρεπῶς, ἐπίρ. d'une manière décente. *decentemente*.

Σεμνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. vénérable, qui a une mine vénérable. *venerabile*.

Σεμνὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. décent, te. honnête, modeste. *decente, onesto, ta. modesto, ta*.

Σεμνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-décent, te. très-honnête, très-modeste. *decentissimo, ma. onestissimo, ma. modestissimo, ma*.

Σεμνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus décent, te. plus-honnête, plus modeste. *più decente, più modesto, ta. più onesto, ta*.

Σεμνότης, εὺσ. décence. honnêteté, modestie. *decenza, onestà, modestia*.

Σεμνῶς, ἐπίρ. d'une manière décente, modestement. *decentemente, modestamente*.

Σενδονάκι, ὑσ. petit linceul. *piccolo lenzuolo*.

Σενδόνη, σενδόνι, ὑσιας. linceul, drap de lit. *lenzuolo*.

Σενάτον, Γερυσία, ὑσ. sénat. *senato*.

Σενάτωρ, Γερυσιαστής. sénateur. *senatore*.

Σεντίνα, ὑσιας. sentine. *sentina*.

Σεντυκάκι, ὑσ. petite caisse, petit coffre. *cassetta, cassettino*.

Σεν-

Σεντουκᾶς, οὐσ. celui qui fait de caisses. colui che fa casse.

Σεντοῦκι, οὐσ. caisse. cassa.

Σεντουκόπουλον, οὐσ. très-petite caisse. piccola cassettina.

Σεπέτι, οὐσ. coffre. forziere.

Σεπτέμβριος, οὐσ. septembre. settembre.

Σεπτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. adorable, vénérable. adorabile, venerabile.

Σερασκέρης, οὐσ. séraskier. seraschiere.

Σεράφης, ἰδὲ Σαράφης.

Σεραφείμ, οὐσ. seraphin. serafino.

Σεργιάνι, οὐσ. amusement, divertissement, promenade. divertimento, passeggio.

Σεργιανίζω, Ρ'. s'amuser, se divertir, se promener. divertirsi, ricrearsi, passeggiare.

Σεργιανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui s'amuse, qui se promene. colui ò colei che si diverte, che passeggia.

Σεργιανίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est amusé, qui s'est diverti. colui ò colei che si è divertito, che si è ricreato.

Σεργιάνισμα, οὐσ. amusement, promenade, divertissement. divertimento, ricreazione, passeggio.

Σεργοῦνι, οὐσίας. ὀξορία. exil. esilio.

Σεργούτζι, οὐσ. tiare. tiara.

Σερμαγὲς, οὐσίας. capital. capitale.

Σερπετὰ, ἐπίρ. d'une manière vive. vivacemente.

Σέρνω, Ρ'. traîner. strascinare.

Σερπετὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. vif, ive. vivace.

Σεῦκλον, οὐσ. bette, poirée. bieta, bietolo.

Σεφτὲς, οὐσ. bon commencement. buon principio.

Σεφέρι, οὐσ. troupe, armée. esercito, armata.

Σήκωμα, σηκωμένος, κτλ. ἰδὲ Σύκωμα, συκωμένος, κτλ.

Σημάδευμα, οὐσ. τὸ νὰ βάλῃ τινὰς σημάδι εἰς ἕνα πρᾶγμα. l'action de marquer une chose. il marcare, il segnare. §. σημάδεμα, τὸ νὰ σημαδεύῃ τινὰς εἰς τὸ νισάνι. l'action de viser, de butter. il mirare. §. σημάδευμα, χάραγμα, σχεδίασμα. délinéation. delineamento. §. σημάδευμα. ἐνέχυρον. l'action de donner en gage. il mettere in pegno.

Σημαδευμένος, η, ον. μετ. marqué, ée. noté, ée. segnato, ta. notato, ta. §. σημαδευμένος, σχεδιασμένος, dessiné, ée. delineato, ta. §. σημαδευμένος, δοσμένος εἰς ἐνέχυρον, gagé, ée. impegnato, ta.

Σημαδεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a marqué, qui a noté. colui ò colei che ha notato, che ha segnato. §. σημαδεύσας εἰς τὸ νισάνι. celui ἢ celle qui a visé, qui a buté. colui ò colei che ha mirato. §. σημαδεύσας, σχεδιάσας. celui ἢ celle qui a dessiné. colui ò colei che ha delineato. §. σημαδεύσας, ὁποῦ ἔβαλε σημάδι ἕνα πρᾶγμα, celui ἢ celle qui a donné en gage. colui ò colei che ha impegnato.

Σημάδευσις, ἰδὲ Σημάδευμα.

Σημαδευτὴς, οὐσ. celui qui marque, qui note. colui che segna, che nota. §. σημαδευτής. celui qui vise, qui bute. colui che mira, che toglie di mira. §. σημαδευτής. celui qui donne en gage. colui che impegna.

Σημαδευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui marque, qui note. che segna, che nota.

Σημαδευτὸς, ἐπίθ. qu'on peut marquer. che si può notare.

Σημαδεύτρα, οὐσ. celle qui marque, qui note. colei che segna, che nota.

Σημαδεύω, Ρ'. marquer, noter. segnare, notare. §. σημαδεύω, κτυπάζω εἰς τὸ νισάνι, viser, buter. mirare. §. σημαδεύω, σχεδιάζω. dessiner. delineare. §. σημαδεύω, gager. impegnare.

Σημαδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui marque. qui note. colui ò cole che nota, che segna. §. σημαδεύων εἰς τὸ νισάνι, qui vise, qui bute. che mira. §. σημαδεύων,

δέων, σχεδιάζων, qui déssine. *che delinea.* §. σημαδδέων, ἐποῦ βάνει ἐνίχειρον. qui gage. *che mette in pegno.*

Σημαδάκι, ὑσ. petite marque, petite note. *piccola nota, piccolo segno.*

Σημάδι, οὑσ. note. marque. *segno, nota.* §. σημάδι, τσοκόν. but. *mira, bersaglio.* §. σημάδι, ἐνίχειρον. gage. *pegno.* §. σημάδι. signe. *segnale.* §. σημάδι τοῦ προσώπου ἀπὸ μαχαιρὰν ἢ ἄλλο. balafre sur le visage. *sfregio.* §. σημάδι τῆς πληγῆς. couture, cicatrice. *cicatrice.*

Σημαία, ὑσιας. enseigne. étendard. *insegna.*

Σημαινόμενον, οὑσ. significat. *significato.*

Σημαντικός, ἡ, όν. ἐπίθ. significatif. ive. *significativo, va.*

Σημαίνω, P'. φανερώνω δηλῶ. signifier. *significare.* §. σημαίνω ταῖς καμπάναις. sonner les cloches. *suonar le campane.*

Σημαίνων, ουσα, ον. μετ. δηλῶν. signifiant, te. *significante.* §. σημαίνων ταῖς καμπάναις. qui sonne les cloches. *che suona le campane.*

Σημαίνας, νασα, αν. μετ. φανερώσας. celui ȣ celle qui a signifié. *colui ȣ colei che ha significato.* §. σημαίνας ταῖς καμπάναις. qui a sonné les cloches. *che ha suonato le campane.*

Σήμαντρον, οὑσ. clochette. *sonaglio.*

Σημασία, ουσ. signification. *significazione.*

Σημεῖον, ὑσ. signe, marque. *segno, nota.*

Σημειοφόρος, ὑσ. enseigne, porte-étendard. *alfiere, insegna. porta insegna.*

Σημειωθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ȣ celle qui a été noté. *colui ȣ colei ch' è stato segnato.*

Σημείωμα, ὑσ. note, annotation. *nota, annotazione.*

Σημειωμένος, η, ον. μετ. noté, ée. marqué, ée. *notato, ta. segnato, ta.*

Σημειώνω, P'. noter. marquer. *segnare. notare.*

Σημειώνων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui marque, qui note. *colui ȣ colei che nota. che segna.*

Σημειώσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a marqué. qui a signé. *colui ȣ colei che ha segnato, che ha notato.*

Σημείωσις, οὑσ. annotation. *annotazione.*

Σήμερα, ἰδὲ Σήμερον.

Σημερινός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'aujourd'hui. *odierno, na. d'oggi.*

Σήμερον, ἐπίρ. aujourd'hui. *oggi.* §. ἡ σήμερον. ὑσ. aujourd'hui. *oggi dì.*

Σημιδάλι, ἰδὲ Σεμιδάλι.

Σήμωμα, κτλ. ἰδὲ Σύμωμα, κτλ.

Σηπία, ὑσ. séche. *seppia.*

Σησάμι, οὑσ. sesame, *sisamo.*

Σιαγόνι, σιαγὼν, ὑσ. mâchoire. *mascella.*

Σιάδι, ὑσιας. esplanade. *spianata.*

Σιάζια, οὑσ. instrumens de musique. *stromenti musicali.*

Σιάζω, P'. accommoder, ajuster, mettre en ordre. *aggiustare, accomodare, mettere in ordine.*

Σιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui accommode, qui ajuste. *colui ȣ colei che aggiusta, che accomoda.*

Σιακᾶς, ἰδὲ Σακᾶς.

Σιάζω, ἰδὲ Σιάζω.

Σιάσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a ajusté. *colui ȣ colei che ha aggiustato.*

Σιάσιμον, σιάσμα, ὑσιας. l'action d'ajuster, d'accommoder. *aggiustamento, accomodamento.*

Σιασμένος, η, ον. μετ. ajusté, ée. accommodé, ée. *aggiustato, ta. accomodato, ta.*

Σιασίζω, σιασισμένος, ἰδὲ Σασίζω, σασισμένος.

Σιάχ, ὑσ. échec. *scacco.*

Σιβύλλα, ὑσ. sibylle. *sibilla.*

Σιγά, σιγανά, ἐπίρ. tout doucement. *piano, pian pianino.*

Σιγανός, ἡ, όν. ἐπίθ. doux, ce. tranquille. *tranquillo, la. mansueto, ta.* §. σιγανός, σιωπηλός. taciturne. *taciturno, na.*

Σιγή, ὑσ. silence. *silenzio.*

Σιγαλός, ἡ, όν. ἐπίθ. σιωπηλός. taciturne. *taciturno, na.* §. σιγαλός, ἥμερος, ἥσυχος. doux, ce. tranquille. *mansueto,*

λο, τα. *tranquillo*, *la*.

Σιγῶ, P'. se taire; *tacere*.

Σιγκράρω, P'. assurer. *assicurare*.

Σιγκράρισμα, ὑσ. assurance. *sicurtà*.

Σιγουραρισμένος, η, ον. μετ. assuré, ée. *assicurato*, *ta*.

Σιγύρος, ἐπίθ. sûr, re. *sicuro*, *ra*.

Σιγκρτὰ, ὑσ. sureté, assurance. *sicurtà*.

Σιδηρᾶς, ουσ. ὁπȣ̃ πυλεῖ σίδηρα. marchand de fers. *mercante di ferri*.

Σιδηρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fer. *di ferro*.

Σιδηρεά, ουσ. gros marteau. *martellaccio*.

Σιδηρικὰ, ὑσ. quantité de fers, ferremens, outils de fer. *ferramenti*.

Σιδηρίτης, ὑσ. parietaire. *parietaria*.

Σιδηροκόπος, ὑσ. forgeron, taillandier. *ferrajo*.

Σιδηροδέσμιος, ἐπίθ. chargé, ée, de fers, enchaîné, ée. *caricato*, *ta*. *di ferri*, *incatenato*, *ta*.

Σιδηροκόλλημα, ὑσ. soudure. *saldatura*.

Σιδηροκολλημένος, η, ον. μετ. soudé, ée. *saldato*, *ta*.

Σιδηροκολλῶ, P'. souder. *saldare*.

Σιδηροχέμλοι, ὑσ. cueiller de fer. *cucchiajo di ferro*.

Σιδηροπαράθυρον, ουσ. fenêtre de fer, grille de fer. *balcone di ferro*, *inferriata*.

Σιδηροποκάμισον, ὑσ. cotte de mailles. *giaco*.

Σιδηρόσυρμα, ουσ. fil de fer. *filo di ferro*.

Σιδηροσκέπι, ὑσ. casque de fer, *elmo di ferro*.

Σιδηροστιὰ, ουσ. trépied. *treppiede*.

Σιδηροφτιάριον, ὑσ. hoyau de fer. *badile di ferro*.

Σιδήρωμα, ὑσ. enchaînement. *incatenamento*. §. σιδήρωμα τῶν πανικῶν, κτλ. l'action de répasser du linge etc. avec le fer. *l'azione di distendere la biancheria etc. col ferro*.

Σιδηρωμένος, η, ον. μετ. ἁλυσιδωμένος. enchaîné, ée. *incatenato*, *ta*. §. σιδηρωμένος διὰ τὰ πανικὰ, κτλ. répassé etc. avec le fer. *disteso*, *sa*. *col ferro*.

Σιδηρώνω, P'. enchaîner. *incatenare*. §. σιδηρώνω τὰ πανικὰ, κτλ. répasser du linge etc. avec le fer. *distendere la biancheria col ferro*.

Σιδηρώνων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui enchaîne. *colui o colei che incatena*. §. σιδηρώνων τὰ πανικὰ, κτλ. celui ou celle qui répasse du linge etc. avec le fer. *colui o colei che distende la biancheria etc. col ferro*.

Σιδηρώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a enchaîné. *colui o colei che ha incatenato*. §. σιδηρώσας πανικὰ, κτλ. celui ou celle qui a répassé du linge etc. *colui o colei che ha disteso della biancheria col ferro*.

Σικάλη, ἰδὲ Σεκάλη.

Σίκλα, σίκλες, ουσ. seau a puiser de l'eau. *secchia*.

Σικοτάκι, ὑσ. petit foie. *picciolo fegato*.

Σικότι, ὑσ. foie, *fegato*.

Σιμὸς, ἐπίθ. camus, se. *camuso*, *sa*.

Σιμωνία, ουσ. simonie. *simonia*.

Σιμωνιακὰ, ἐπίρ. d'une manière simoniaque. *in maniera simoniaca*.

Σιμωνιακὸς, ή, όν. ἐπίθ. simoniaque. *simoniaco*. *ca*.

Σινάπι, ουσ. sénevé. *senapa*.

Σινοπίδι, ουσ. rubrique. *rubrica*, *sinopia*.

Σινὶ, ὑσ. tourtière. *tortiera*.

Σιπιὰ, ἰδὲ Σηπιά.

Σισάμι, ουσ. sésame. *sisamo*.

Σισαμόλαδον, ὑσ. huile de sesame. *olio di sisamo*.

Σισιανὲς, ὑσ. but. *mira*.

Σιρμαγίζω, ἰδὲ Σεργιανίζω.

Σίτα, ὑσ. bluteau. *staccio da fior di farina*.

Σιταρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de bled, de froment. *di formento*.

Σιτάρι, ουσ. bled, froment. *formento*.

Σιταρομάγαζον, ουσ. grenier. *granajo*.

Σιταροπώλης, ουσ. marchand de froment. *mercante di formento*.

Σιταρέσιον, ὑσ. paye, gage. *paga*. *pensione*.

Σιτίζω, P'. alimenter, nourrir. *alimentare*, *nudrire*.

Σιτίζων, ουσα, ον. μετ.

celui ἢ celle qui nourrit. *colui ἢ colei che alimenta.*

Σίτισμα, ὑσ. l'action de nourrir. *nutrimento.*

Σίτος, ὑσ. ἰδὲ Σιτάρι.

Σίφωνας, σίφων, ὑσ. tourbillon, ouragan. *turbine.*

Σιφουνίζω, P'. essuyer au vent. *asciugare al vento.*

Σιφώνιον, ὑσ. tube. tuyau, *tubo.*

Σιχλιός, κτλ'. ἰδὲ Χλιός, κτλ'.

Σιψί, ὑσ. pipe. *pippa.*

Σιψέβεργα, ὑσιας. canne d'une pipe. *canna d'una pippa.*

Σιωπαίνω, P'. se taire. *tacere.*

Σιωπή, ὑσ. silence. *silenzio.*

Σιώπημα, ὑσ. l'action de se taire. *il tacere.*

Σιωπηλός, ή, όν. ἐπίθ. taciturne. *taciturno, na.*

Σιωπημένος, η, ον. μετ. passé, ée. sous silence. *taciuto, ta.*

Σιωπήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est tu. *colui ἢ colei che ha taciuto.*

Σιώπησις, ὑσιας. silence. *silenzio, tacimento.*

Σιωπῶ, P'. se taire, ne dire mot, garder le silence. *tacere, non parlare.*

Σιωπῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui se tait. *colui ἢ colei che tace.*

Σκάβγω, P'. ἰδὲ Σκάπτω.

Σκαθί, ὑσ. loriot. *rigogolo.*

Σκάζω, P'. crever. *crepare.*

Σκάζων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui creve. *colui ἢ colei che crepa.*

Σκάλα, ούσιας. échelle. *scala.*

Σκάλδυμα, σκαλδύω, κτλ'. ἰδὲ Σκάλισμα, κτλ'.

Σκαλί, σκαλίδι, ὑσ. dégré, marche. *scalino.*

Σκαλιδοπάτημα, ἰδὲ Σκαλί.

Σκαλίζω, P'. fouiller. *scavare.* §. σκαλίζω μεταφ. fureter, fouiller. *frugare, cercare.* §. σκαλίζω, παρακινῶ, aiguilloner, exciter. *eccitare, aizzare, stuzzicare.* §. σκαλίζω τὰ δόντια, τὰ αὐτιά. curer les dents, les oreilles. *stuzzicare i denti, le orecchie.*

Σκαλίζων, ὑσα, ον. μετ. ξεσκάπτων, fouillant, te. *scavante.* §. σκαλίζων, παρακινῶν. qui aiguillonne, excitant, te. *aizzante, stuzzicante.* §. σκαλίζων, ἀνακατώνων, qui furete. *che fruga.* ἰδὲ τὸ Σκαλίζω.

Σκαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fouillé. *colui ἢ colei che ha scavato.* §. σκαλίσας, παρακινήσας. celui ἢ celle qui a aiguillonné, qui a excité. *colui ἢ colei che ha aizzato, che ha stuzzicato.* ἰδὲ τὸ Σκαλίζω.

Σκάλισμα, ούσ. l'action de fouiller. *scavamento.* §. σκάλισμα. μετ. l'action de fureter, de chercher. *frugamento, cercamento.* §. σκάλισμα, ἐρεθισμός. aiguillon, *stuzzicamento.*

Σκαλισμένος, η, ον. μετ. fouillé, ée. *scavato, ta.* §. σκαλισμένος, ζητημένος, fureté, ée. cherché, ée. *frugato, ta. cercato, ta.* §. σκαλισμένος. παρακινημένος. aiguillonné, ée. irrité, ée. *stuzzicato, ta. irritato, ta.*

Σκαλιστήρι, ὑσ. sarcloir. *sarchio.* §. σκαλιστήρι, χιλάλι, cure-oreille. *stuzzicorecchi.* §. σκαλιστήρι διὰ τὰ δόντια. cure-dent. *stuzzicadenti.*

Σκαλιστής, ούσ. ὅστις σκαλίζει ἕνα πρᾶγμα. celui qui furete, qui fouille. *colui che fruga.*

Σκαλοπάτι, ούσ. dégré, marche. *scalino.*

Σκαλοπούλα, ὑσιας. petite échelle. *piccola scala.*

Σκαλῦτι, ἰδὲ Σκαλί.

Σκάλωμα, ούσ. μπέρδεμα εἰς ἕνα πρᾶγμα. accroche, attachement, l'action de s'attacher, de s'accrocher. *l'attaccarsi. l'aggrapparsi.*

Σκαλωμένος, η, ον. μετ. accroché, ée. attaché, ée. *aggrappato, ta. attaccato, ta.*

Σκαλώνω, P'. Ἐν. attacher, accrocher. *attaccare.* §. σκαλώνω, ὑδ. s'attacher, s'accrocher. *aggrapparsi, attacarsi.*

Σκαλώνων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui attache, qui accroche. *colui ἢ colei che attaca, che aggrappa.* §. σκαλώνων, μετ. ὑδ. celui ἢ cel-

celle qui s' attache, qui s' accroche. *colui ñ colei che si aggrappa.*

Σκαλώσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ñ celle qui a accroché, qui a attaché. *colui ñ colei che hà attaccato, che ha aggrappato.* §. σκαλώσας, ἐδ. celui ñ celle qui s'est attaché, qui s'est accroché, *colui ñ colei che si è attaccato, aggrappato.*

Σκαλωσιά, echafaut de maçon. *ponte da muratore.*

Σκαλωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. fait en forme d'echelle. *fatto a guisa di scala.*

Σκάμμα, ἰδὲ Σκάψιμον.

Σκαμμένος, η, ον. μετ. creusé, ée. *scavato, ta.*

Σκαμνάκι, ὐσ. petite chaise. *piccola sedia.*

Σκαμνί, ὐσ. chaise. *sedia.*

Σκανδαλιάρης, οὐσ. scandaleux. *scandaloso.*

Σκανδαλιάρικος, ἐπίθ. scandaleux, euse. *scandaloso, sa.*

Σκανδαλίζω, Ρ'. scandaliser. *scandalizzare.* §. σκανδαλίζω μίαν μηχανὴν, κτλ. gâter, déranger. *guattare, disordinare.*

Σκανδαλίζων, ζσα, ον. μετ. celui ñ celle qui scandalise. *scandalizzante.*

Σκανδαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a scandalisé. *colui ñ colei che ha scandalezzato.* §. σκανδαλίσας μίαν μηχανὴν. celui ñ celle qui a dérangé, qui a gâté une machine. *colui ñ colei che ha disordinato, che ha guastato una macchina.*

Σκανδάλισμα, ὐσ. l'action de scandaliser. *scandalizzamento.*

Σκανδαλισμένος, η, ον. μετοχ. scandalisé, ée. *scandalezzato, ta.*

Σκάνδαλον, ὐσ. scandale. *scandalo.*

Σκανδαλοποιά, ὐσ. scandaleuse. *scandalosa.*

Σκανδαλοποιὸς, ποιά, ποιὸν, ἐπίθ. scandaleux, euse. *scandaloso, sa.*

Σκαντζόχοιρος, οὐσ. hérisson. *riccio.*

Σκαπετίζω, Ρ'. fuir, *fuggire.*

Σκαπουλίζω, Ρ'. éviter. *evitare.*

Σκαπουλίσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a évité. *colui ñ colei che ha evitato.*

Σκαπούλισμα, ὐσ. l'action d'éviter. *l'evitare.*

Σκάπτης, ὐσ. qui creuse. *scavatore.*

Σκαπτικὸν, ὐσ. ce qu'on paye pour faire creuser quelque chose. *quel che si paga per fare scavare qualche cosa.*

Σκάπτω, Ρ'. creuser, fouiller, fouir. *scavare.*

Σκάπτων, ουσα, ον. μετ. celui ñ celle qui creuse. *colui ñ colei che scava.*

Σκάρα, οὐσ. grille. *graticola.*

Σκαρὶ, ὐσ. carène, quille. *carena.*

Σκαρλατένιος, ια, ιον. ἐπίθ. d'écarlate. *di scarlatto.*

Σκαρλάτον, οὐσ. écarlate. *scarlatto.*

Σκάρφη, ὐσ. ellébore. *elleboro.*

Σκάσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a crevé. *colui ñ colei che ha crepato.*

Σκάσιμον, ὐσ. l'action de crever. *il crepare.*

Σκάσις, σκασμάδα, καὶ σκασματιά, ὐσ. crevasse, fente. *crepatura.*

Σκάσμα, ἰδὲ Σκάσιμον.

Σκασμὸς, ὐσ. l'action de crever. *il crepare.* §. σκασμὸς, ὅταν λέγεται πρός τινα. creve. *crepa.*

Σκατόγερος, ἐπίθ. vieillard de rien. *vecchio da nulla.*

Σκατογρῆα. ἐπίθ. vieille de rien. *vecchia da nulla.*

Σκατοδουλειά, οὐσ. affaire de rien. *affare di nulla.*

Σκατὸν, ὐσ. merde. *merda.*

Σκάτωμα, ὐσιας. l'action d'embrener. *smerdamento.*

Σκατωμένος, η, ον. μετ. embrené, ée. *smerdato, ta.*

Σκατώνω, Ρ'. embrener. *smerdare.*

Σκατώνων, ουσα, ον. μετ. celui ñ celle qui embrene. *colui ñ colei che smerda.*

Σκατώσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui e embrené. *colui ñ colei che ha smerdato.*

Σκάφη, ἰδὲ Σκαφίδι.

Σκαφὴ, οὐσ. σκάψιμον, l'action de fouiller, de fouir. *scavamento.*

Σκαφίδα, ὑσ. grande huche à pétrir le pain. *madia grande*.

Σκαφίδι, ὑσ. huche à pétrir le pain. *madia*.

Σκάφτης, σκαφτιάς, οὐσ. laboureur, qui fouit la terre. *zappatore*.

Σκάφτω, P'. creuser. *scavare*. §. σκάφτω τὴν γῆν. labourer, fouir la terre. *zappare*.

Σκάφτων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui creuse. *colui ò colei che scava*. §. σκάφτων τὴν γῆν. celui ὴ celle qui fouit la terre. *colui ò colei che zappa*.

Σκάψας, ψασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a creusé. *colui, ò colei che ha scavato*. §. σκάψας, ὅστις ἔσκαψε τὴν γῆν. celui ὴ celle qui a labouré, qui a foui la terre. *colui ò colei che ha zappato*.

Σκάψιμον, οὐσ. l'action de creuser. *lo scavare*. §. σκάψιμον τῆς γῆς. labourage, l'action de fouir la terre. *lo zappare*.

Σκεβρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. courbé, ée. plié, ée. *incurvato, ta*.

Σκέβρωμα, οὐσ. l'action de courber. *incurvamento*.

Σκεβρώνω, P'. courber, plier. *incurvare*.

Σκεδιάζω, P'. σχεδιάζω, dessiner. *delineare*. §. σκεδιάζω τὸν καιρόν. passer le temps, tuer le temps. *passare il tempo*.

Σκεδιάζων, σκεδίασμα, κτλ. ἰδὲ Σχεδιάζων, σχεδίασμα, κτλ.

Σκέδρον. parchemin. *cartapecora*.

Σκέλεθρον, ὑσ. squelette, carcasse. *scheletro*.

Σκέλι, ἰδὲ Σκέλος.

Σκελιὰ, ὑσ. pas. *passo*.

Σκελίδα, σκιλίδα, ὕσιας. gousse. *spicchio*.

Σκελιδάκι, ὑσ. petite gousse. *piccolo spicchio*.

Σκελίζω, P'. étendre les jambes. *allargare le gambe*.

Σκέλος, ὑσ. cuisse. *coscia*.

Σκεύτζιμα, οὐσ. τυραννία, παιδεία. tourment. *tormento*.

Σκευτζίζω, P'. τυραννῶ, βασανίζω. tourmenter. *tormentare*.

Σκεπάζω, P'. couvrir. *coprire*. §. σκεπάζω, μετ. protéger, defendre. *proteggere, difendere*.

Σκεπάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui couvre. *colui ò colei che copre*.

Σκεπαρνάκι, ὕσιας. petite hache. *piccola asce*.

Σκεπάρνι, σκέπαρνον. ὑσ. hache. *asce*.

Σκεπαρνιὰ, οὐσ. coup de hache. *colpo d'asce*.

Σκεπάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a couvert. *colui ò colei che ha coperto*.

Σκέπασμα, σκέπασις, ὑσ. l'action de couvrir. *coprimento, il coprire*. §. σκέπασμα. couverture. *coperta*.

Σκεπασματάκι, ὑσ. petite couverture. *copertina*.

Σκεπασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. *coperto, ta*.

Σκεπαστὰ, ἐπίῤ. couvertement. *copertamente*. §. σκεπαστὰ, μετ. κρυφίως. en cachette. *di nascosto, nascostamente*.

Σκέπη, ὕσιας. σκέπασμα. couverture. *coperta*. §. σκέπη τῶ σπητιῶ. toit. *tetto*. §. σκέπη, μεταφ. protection. *protezione*. §. σκέπη τῶ ἐντέρων. épiploon, omentum. *omento, rete*. §. σκέπη, ϗ πανί, μπόλια. voile. *velo*.

Σκέπος, οὐσ. protection. *protezione*.

Σκέπτομαι, P'. méditer. *meditare*.

Σκέτος, η, ον. ἐπίθ. ἁπλῦς. simple. *semplice*.

Σκεῦος, οὐσ. vase. *vaso*.

Σκευάζω, ἰδὲ Κατασκευάζω.

Σκευοφυλάκιον, ὑσ. sacristie. *sagrestia*.

Σκευοφύλαξ, οὐσ. sacristain. *sagrestano*.

Σκευωρία, ὑσ. art, malice. *arte, malizia*.

Σκέψις, ὑσ. méditation. *meditazione*.

Σκηνὴ, ὑσ. scéne. *scena*.

Σκήνωμα. ὑσ. campement. *attendamento*.

Σκηνωμένος, η, ον. μετ. campé, ée. *attendato, ta*.

Σκηνώνω, P'. οὐδ. ϗ 'Εν. se camper, ϗ camper. *attendarsi, ϗ attendare, accampare*.

Σκηνώσας, σασα, αν. μετ. 'Εν. celui ὴ celle qui a campé. *colui ò colei che ha attendato*. §. σκηνώσας, οὐδ. celui ὴ celle qui

qui s'est campé. *colui ò colei che si è attendato, accampato.*

Σκῆπτρον, οὐτ. sceptre. *scettro.*

Σκιά, ὐσ. ombre. *ombra.*

Σκιαδερός, ὀ, όν. ἐπίθ. ombrageux, euse. *ombroso, sa.*

Σκιάδι, σκιάδιον, ὐσ. τὸ καπέλον. chapeau. *cappello.* §. σκιάδι διὰ τὸν ἥλιον, parasol. *parasole.*

Σκιάζω, Ρ'. épouvanter. faire peur. *spaventare, far paura.* §. σκιάζομαι. s'épouvanter. *spaventarsi.*

Σκιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui épouvante. *colui ò colei che spaventa.*

Σκιάξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a épouvanté quelqu'un, qui a fait peur à quelqu'un. *colui ò colei che ha spaventato qualcheduno, che ha fatto paura a qualcheduno.*

Σκιάσμα, ὐσιας. l'action d'épouvanter, ϗ de s'épouvanter. *spaventamento.*

Σκιασμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. *spaventato, ta.*

Σκιασά, ἐπίρ. avec crainte, avec peur. *con timore, con paura.*

Σκίζα, ἰδὲ Σχίζα.

Σκίζω, σκίζων, σκίσας, σκισμένος, κτλ. ἰδὲ σχίζω, κτλ.

Σκῖνος, ἰδὲ Σχοῖνος.

Σκιογραφία, ὐσ. dessein, tracement. *disegno, il disegnare.*

Σκιογράφος, ὐσ. dessinateur, celui qui dessine. *disegnatore.*

Σκιογράφω, Ρ'. dessiner. *disegnare.*

Σκισμάδα, κτλ'. ἰδὲ Σχισμάδα, κτλ'.

Σκιώδης, ὁ, ἡ, τὸ, δες. ἐπίθ. ombrageux, euse. *ombroso, sa.*

Σκλάβα, ὐσιας. esclave. *schiava.*

Σκλαβάκι, ὐσ. petit esclave. *piccolo schiavo.*

Σκλαβεία, ὐσ. esclavage. *schiavità.*

Σκλαβοπωλητὴς, ὐσ. marchand d'esclaves. *mercante di schiavi.*

Σκλαβόπουλον, οὐσ. jeune esclave. *giovane schiavo.*

Σκλάβος, ὐσ. ϗ ἐπίθ. esclave. *schiavo, va.*

Σκλαβωθεὶς, ῶσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été reduit en esclavage. *colui ò colei ch'è caduto in ischiavità.*

Σκλάβωμα, οὐσ. esclavage. *schiavità.*

Σκλαβωμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. en esclavage, réduit, te. en esclavage. *caduto, ta. in ischiavità, ridotto, ta. in ischiavità.*

Σκλαβόνω, Ρ'. faire esclave, reduire en esclavage. *fare schiavo, ridurre in ischiavità.* §. σκλαβόνομαι, tomber dans l'esclavage. *cadere in ischiavità.*

Σκλαβόνων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui réduit en esclavage. *colui ò colei che riduce in ischiavità.*

Σκλαβώσας, ώσασα, σαν. μετ. celui ò celle qui a réduit en esclavage, *colui ò colei che ha ridotto in ischiavità.*

Σκληρά, ἐπίρ. durement. *duramente.* §. σκληρά, ἀσπλαγχνα. cruellement. inhumainement. *crudelmente. inumanamente.*

Σκληραγωγία, ὐσ. mortification, macération. *mortificazione, macerazione.*

Σκληραγωγὸς, ἐπίθ. mortifiant, te. *mortificante.*

Σκληραγωγῶ, Ρ'. mortifier, macérer. *mortificare, macerare.*

Σκληραίνω, Ρ'. endurcir. *indurire.* §. σκληραίνω. κάμνω τινὰ σκληρὸν, ἄσπλαγχνον, rendre cruel. *far crudele.* §. σκληραίνω, ὐδ. s'endurcir, devenir cruel. *indurirsi, incrudelire.*

Σκληροκάρδη, ἐπίθ. dure de coeur, cruelle. *dura di cuore, crudele.*

Σκληροκαρδία, ὐσ. dureté de coeur. *durezza di cuore.*

Σκληρόκαρδος, σκληροκάρδιος, ἐπίθ. dur, re. de coeur, cruel, le. *duro, ra. di cuore, crudele.*

Σκληρὸς, ἡ, ον. ἐπίθ. dur, re. *duro, ra.* §. σκληρὸς, ἄσπλαγχνος. cruel, le. inhumain, ne. *crudele, disumano, na.*

Σκληρόπετρος, η, ον. ἐπίθ. très-dur, re. *durissimo, ma.* §. σκληρόπετρος, ἄσπλαγχνος, très-cruel, le. très-inhumain, ne. *cru-*

crudelissimo, ma. inumanissimo, ma.

Σκληρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus dur, re. *più duro, ra.* §. σκληρότερος, plus cruel, le plus inhumain, ne. *più crudele, più inumano, na.*

Σκλιτσίδα, ἡ. famille. *famiglia.*

Σκλευδιάζω, Pʹ. devenir couvi. *diventar stantio.*

Σκλαβίδιος, ἐπίθ. couvi. *stantio.*

Σχολάζω, κτλ. ἴδε Σχολάζω.

Σχολαρίκι, οὐσ. pendant d'oreille. *orecchino.*

Σχολιὸς, ἐπίθ. méchant, te. pervers, se. *cattivo, va. perverso, sa.*

Σχομπρὶ, οὐσ. maquereau. *sgombro.*

Σκόνη, οὐσ. poudre. *polvere.* §. σκόνη, κονιορτός. poussière. *polvere.*

Σκονιάζω, Pʹ. poussetter, faire de la poussière. *far polvere.*

Σκονίζω, Pʹ. poudroyer. *spolverizzare.*

Σκόνταμμα, οὐσ. acchoppement, bronchade. *inciampo.*

Σκονταμὸς, οὐσ. l'action de chopper. *l'inciampare.*

Σκοντάπτω, Pʹ. chopper, broncher, trébucher. *inciampare, intoppare.*

Σκοντάπτων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui choppe, qui bronche. *colui ἢ colei che inciampa, che intoppa.*

Σκοντάψας, ψασα, αν. μετοχ. celui ἢ celle qui a bronché, qui a choppé. *colui ἢ colei che ha inciampato, che ha intoppato.*

Σκοντροφλίζω, σκοντρόφλισμα κτλ. ἴδε Σκοντάπτω κτλ.

Σκόπελος, οὐσ. écueil. *scoglio.*

Σκοπὸς, οὐσ. but, intention. *scopo, intenzione.* §. σκοπὸς, τοῦ νησαιοῦ. le but. *bersaglio.* §. σκοπὸς τοῦ τραγουδιοῦ, air d'une chanson. *aria d'una canzone.*

Σκορδαλιά, οὐσ. aillade. *agliata.*

Σκόρδον, οὐσ. ail. *aglio.*

Σκορδοσκελίδα, οὐσ. gousse d'ail. *spicchio d'aglio.*

Σκορπίδι, οὐσιασ. scorpion de mer, rascasse. *scorpion di mare.*

Σκορπίζω, Pʹ. disperser. *dispergere, spargere.*

Σκορπίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui disperse. *colui ἢ colei che disperge.*

Σκορπιόλαδον, οὐσ. huile de scorpion, *olio di scorpione.*

Σκόρπιος, ια, ιον. ἐπίθ. dispersé, ée. épars, se. *disperso, sa. sparso, sa.*

Σκορπίος, οὐσ. scorpion. *scorpione.*

Σκορπίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dispersé. *colui ἢ colei che ha disperso.*

Σκόρπισις, οὐσ. l'action de disperser. *dispersione.*

Σκόρπισμα, οὐσ. l'action de disperser, éparpillement. *spargimento, dispersione.*

Σκορπισμένα, ἐπίρ. d'une manière dispersée, séparément, par-ci par là. *spartamente, separatamente.*

Σκορπισμένος, η, ον. μετ. dispersé, ée. *disperso, sa.*

Σκορπιστὴς, οὐσ. celui qui disperse, qui dissipe. *colui che disperge, che dissipa.*

Σκορπῶ, ἴδε Σκορπίζω.

Σκοπίδι, οὐσ. ἴδε Σκοπὸς.

Σκοτάκι, οὐσ. petit foie. *piccolo fegato.*

Σκοτάνιστρο, σκοτεριά, οὐσ. fressure. *coratella.*

Σκοτίδι, ἴδε Σκότος.

Σκοτεινιάζω, Pʹ. obscurcir. *oscurare.* §. σκοτεινιάζει, il commence à s'obscurcir. *incomincia a farsi scuro, a oscurarsi.*

Σκοτεινιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui s'obscurcit. *colui ἢ colei che si oscura.* §. σκοτεινιάζων. Ἐν. celui ἢ celle qui obscurcit. *colui ἢ colei che oscura.*

Σκοτεινιάσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celui qui a obscurci. *colui ἢ colei che ha oscurato.* §. σκοτεινιάσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est obscurci, qui est devenu obscur. *colui ἢ colei che si è oscurato, che si è fatto oscuro.*

Σκοτείνιασμα, οὐσ. obscurcissement. *oscuramento.*

Σκοτεινιασμένος, η, ον. μετ. obscurci, ie. *oscurato, ta.*

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, ἐπίθ. obscur, re. *oscuro, ra.*

Σκοτεινούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu obscur, re. *un poco oscuro, ra.*

Σκο-

Σκότι, ὑσ. foie. *fegato*.
Σκοτίδι, ἴδε Σκότος.
Σκοτιδιάζω, P'. s'obscurcir. *oscurarsi*, *farsi oscuro*.
Σκοτίδιασμα, ὑσ. l'action de s'obscurcir. *l'oscurarsi*, *il farsi oscuro*.
Σκοτιδιασμένος, η, ον. μετοχ. obscurci, ie. *oscurato*, *ta*.
Σκοτίζω, P'. étourdir. *stordire*. §. μὴ μὲ σκοτίζης τὸ κεφάλι, ne me rompez pas la tête. *non mi rompete la testa*.
Σκοτίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὗ celle qui étourdit. *colui ὗ colei che stordisce*.
Σκοτίσας, σασα, αν. μετ. celui ὗ celle qui a étourdi. *colui ὗ colei che ha stordito*.
Σκότισμα, σκοτισμὸς, ὑσ. étourdissement. *stordimento*.
Σκότος, ὑσ. obscurité. *oscurità*.
Σκοτούρα, ὑσ. étourdissement. *stordimento*.
Σκοτωθεὶς, ῦσα, ὲν. μετ. celui ὗ celle qui a été tué. *colui ὗ colei che è stato ucciso*.
Σκότωμα, ὑσ. l'action de tuer. *l'uccidere*, *uccisione*.
Σκοτωμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso*, *sa*.
Σκοτωμὸς, ὑσ. l'action de tuer. *uccisione*.
Σκοτόνων, ουσα, ον. μετ. celui ὗ celle qui tue. *colui ὗ colei che uccide*.
Σκοτώσας, σασα, αν. μετ. celui ὗ celle qui a tué. *colui ὗ colei che ha ucciso*.
Σκούβαλον, ὑσ. κτλ. ἴδε Σκούπα, σκουπίζω κτλ.
Σκοῦδον, ουσ. ecu. *scudo*.
Σκούζω, P'. crier à haute voix. *gridare ad alta voce*.
Σκούζων, ουσα, ον. μετ. celui ὗ celle qui crie à haute voix. *colui ὗ colei che grida ad alta voce*.
Σκουλαρίκι, ουσ. pendant d'oreilles, boucle d'oreilles. *orecchino*.
Σκουληκάκι, ὑσ. petit ver. *piccolo verme*.
Σκουλῆκι, ὑσ. ver. *verme*.
Σκουληκιάζω, P'. se remplir de vers. *empirsi di vermi*.
Σκουληκιάρης, σκουληκιάρικος, ὑσ. vereux, euse. plein, ne. de vers. *verminoso*, *sa*.
Σκουληκιάσας, σασα, αν. μετ. celui ὗ celle qui s'est rempli de vers. *colui ὗ colei che si è empito di vermi*.
Σκουληκίασμα, ὑσ. l'action de se remplir de vers. *il riempirsi di vermi*.
Σκουληκιασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de vers. *verminoso*, *sa*. *pieno*, *na*. *di vermi*.
Σκουληκοφάγωμα, ὑσ. vermoulure. *intarlatura*.
Σκουληκοφαγωμένος, η, ον. μετ. vermoulu, ue. *tarlato*, *ta*.
Σκουληκοτρώγω, P'. vermouler. *tarlare*.
Σκουλὶ, ουσ. quenouillée. *pennecchio*.
Σκούξας, ξασα, αν. μετ. celui ὗ celle qui a crié. *colui ὗ colei che ha gridato*.
Σκούξιμον, ὑσ. l'action de crier. *gridamento*.
Σκουμπρί, ἴδε Σκομπρί.
Σκούπα, ὑσ. balai. *scopa*.
Σκουπίδι, ουσ. balayure. *spazzatura*.
Σκουπίζω. P'. σαρόνω. balayer. *spazzare*. §. σκουπίζω, πατρεύω, nettoyer. *nettare*. §. σκουπίζω, ξεκορνιαχτίζω. dépoudrer. *spolverare*.
Σκουπίζων, ουσα, ον. μετ. σαρόνων. celui ὗ celle qui balaye. *colui ὗ colei che spazza*. σκουπίζων, πατρεύων, nettoyant, te. *nettante*. §. σκουπίζων, ξεκορνιαχτίζων. celui ὗ celle qui dépoudre. *colui ὗ colei che spolvera*.
Σκουπίσας, σασα, αν, μετ. celui, ὗ celle qui a balayé. *colui ὗ colei che ha spazzato*. §. σκουπίσας, πατρεύσας. qui a nettoyé. *che ha nettato*. §. σκουπίσας, ξεκορνιαχτίσας. qui a dépoudré. *che ha spolverato*.
Σκούπισμα, ουσ. σάρωμα. l'action de balayer. *lo spazzare*. §. σκούπισμα, πάτρευμα. l'action de nettoyer. *nettamento*. §. σκούπισμα, ξεκορνιάχτισμα. l'action de dépoudrer. *lo spolverare*.
Σκουπισμένος, η, ον. μετ. σαρωμένος. balayé, ée. *spazzato*, *ta*. §. σκουπισμένος, πατρευμένος. nettoyé, ée. *nettato*, *ta*. §. σκουπισμένος, ξεκορνια-

νιακτισμένος. dépoudré, ée. spolverato, ta.

Σκουπιστής, ουσ. balayeur. spazzatore. ἴδε Σκουπίζω.

Σκουπίτζα, ουσ. petit balai. piccola scopa.

Σκουριά, ὑσ. rouille. ruggine.

Σκουριάζω, P. se rouiller. arrugginirsi.

Σκουριάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui se rouille. colui o colei che si arrugginisce.

Σκουριάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui s'est rouillé. colui, o colei che si è arrugginito.

Σκούριασμα, ὑσ. l'action de se rouiller. l'arrugginirsi.

Σκουριασμένος, η, ον. μετ. rouillé, ée. arrugginito, ta.

Σκοῦσμα, ἴδε Σκούξιμον.

Σκουτάρι, σκουτάριον, ουσ. bouclier. scudo.

Σκουτέλα, ουσ. écuelle. scodella.

Σκουτελάκι, ουσ. très-petite écuelle. piccolissima scodella.

Σκουτέλι, ὑσ. petite écuelle. piccola scodella, scodellina.

Σκούφια, coiffe, bonnet. cuffia, berretta.

Σκούφωμα, ουσ. l'action de mettre le bonnet. il mettere la cuffia, la berretta.

Σκουφωμένος, η, ον. μετ. coiffé, ée. coperto, ta. colla berretta.

Σκουφώνω, P. coiffer. coprire colla berretta.

Σκρόφα, ὑσ. truie. scrofa.

Σκροπιός, ἴδε Σκορπιός.

Σκύβαλον, ὑσ. épluchure. mondiglia.

Σκυθρωπάζω, P. s'affliger, se chagriner. affliggersi, attristarsi.

Σκυθρωπός, ή, όν. ἐπίθ. triste, affligé, ée. melancolique. tristo, ta. afflitto, ta. melanconico, ca.

Σκυθρωπότης, ὑσ. tristesse, affliction. tristezza, afflizione.

Σκύλα. ὑσ. chienne. cagna.

Σκυλάκι, ὑσ. petit chien. cagnolino.

Σκυλήσια, ἐπίρ. comme le chien. come il cane.

Σκυλήσιος, η, ον. ἐπίθ. de chien. canino, na.

Σκυλόγλωσσα, ουσ. cynoglosse, langue de chien. cinoglossa, lingua di cane.

Σκυλοδάγκαμα, ὑσ. morsure de chien. morsicatura di cane.

Σκυλοδόντι, ουσ. chiendent. gramigna.

Σκυλόκαρδα, ἐπίρ. durement, cruellement, impitoyablement. duramente, crudelmente, spietatamente.

Σκυλόκαρδη, ἐπίθ. dure, cruelle. dura, crudele.

Σκυλοκαρδία, ουσ. dureté de coeur. durezza di cuore, crudeltà.

Σκυλόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. dur, re. cruel, le. duro, ra. crudele.

Σκυλοκρόμμυδον, ὑσ. scille, oignon marin. squilla.

Σκυλόμυγα, ὑσιας. tique. zecca.

Σκυλομούτζουνος, ἐπίθ. qui a un museau de chien. che ha un muso da cane.

Σκυλοπούλα, ὑσ. très-petite chienne. piccola cagnuola.

Σκυλόπουλον, ουσ. très-petit chien. piccolo cagnuolo, cagnetto, cagnolino.

Σκύλος, ὑσ. chien. cane.

Σκυλοῦλα, ὑσ. petite chienne. cagnolina.

Σκυλόχορτον, ὑσ. hermodatile. ermodatilo.

Σκυλόψαρον, ὑσ. chien de mer. can marino.

Σκυμμένος, η, ον, μετ. incliné, ée. inclinato, ta.

Σκύπτω, σκύφτω, P. s'abaisser. abbassarsi.

Σκύπτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui s'abaisse. colui o colei che si abbassa.

Σκύψιμον, ουσ. inclination, abaissement. inclinazione, abbassamento.

Σκῶ, P. crever. crepare. §. σκῶ, ξεσχίζω. lacérer. lacerare.

Σκώληξ, ὑσ. ver. verme.

Σκωληκιάζω, κτλ. ἴδε Σκουληκιάζω κτλ.

Σμάλτον, σμάλτος, ουσ. émail. smalto.

Σμάλτωμα, ὑσ. l'action d'émailler, émaillure. smaltatura.

Σμαλτωμένος, η, ον. μετ. émaillé, ée. smaltato, ta.

Σμαλτώνω, P. émailler. smaltare.

Σμαραγδένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de la couleur de l'émeraude. smeraldino.

Σμα-

Σμαράγδι, ὑσ. émeraude. *smeraldo*.

Σμάρι, ὑσ. essaim. *sciame*.

Σμίγμα, ὑσ. ἰδὲ Μίγμα.

Σμιγμένος, η, ον. μετοχ. joint, te. conjoint, te. uni, ie. *congiunto, ta. unito, ta*.

Σμίγω, P'. joindre, unir. *congiugnere, unire*. §. σμίγω, ὑδ. se joindre. *congiugnersi*. §. σμίγω, συναναστρέφομαι. hanter. *frequentare*. §. σμίγω, ἀνακατώνω, mêler. *mescolare*. §. σμίγω, συντροφιάζω. accoupler. *accoppiare*. §. σμίγω τὰ μέταλλα. souder. *saldare*.

Σμικραίνω, P'. amincir. *appiccinire*. §. σμικραίνω, ὑδ. devenir petit, mince. *diventar piccolo*.

Σμικραίνων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui amincit. *colui ῆ colei che appiccinisce*. §. σμικραίνων, celui ῆ celle qui devient petit. *colui ῆ colei, che diventa piccolo*.

Σμικρότης, οὐσ. petitesse. *picciolezza*.

Σμικρύνας, νασα, αν, μετ. celui ῆ celle qui a aminci. *colui ῆ colei che ha impicciolito*.

Σμίκρυσμα, ὑσ. diminution. *impicciolimento*.

Σμικτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui se peut aisement unir. *che si può facilmente unire*.

Σμικτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. uni, ie. mêlé, ée. *unito, ta. mescolato, ta*.

Σμίλαξ, σμιλάρι, ὑσιας. σφυράκι. petit marteau. *martellino*.

Σμίξας, ξασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a uni, qui a conjoint. *colui ῆ colei che ha unito, che ha congiunto*.

Σμίξιμον, σμῖξις. ὑσιας. union, conjunction. *unione, congiunzione*.

Σοβαρὰ, ἐπίρ. sérieusement, avec gravité. *gravemente, con gravità, con serietà*.

Σοβαρὸς, ὴ, ὸν ἐπίθ. grave, sérieux, euse. *grave, serioso, sa*.

Σοβαρότης, οὐσ. gravité, sérieté. *gravità, serietà*.

Σοβαρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-grave, très-sérieux, se. *seriosissimo, ma*.

Σοβαρώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus sérieux, euse. *più serioso, sa*.

Σόδημα, σοδιάζω κτλ. ἰδὲ Εἰσόδημα. ἰσοδιάζω κτλ.

Σοδομία, ὑσιας. sodomie. *sodomia*.

Σοδομίτης, ὑσ. sodomite. *sodomita*.

Σοκάκι, ὑσ. ruelle, *stradella*.

Σοκάρδι, ὑσ. justaucorps. *giustacuore*.

Σολατζάρω, P'. se promener. *passeggiare*.

Σολάτζο, ὑσ. promenade. *passeggio*.

Σολδάτος, οὐσιας. soldat. *soldato*.

Σολοικίζω, P'. faire de solécismes. *far solecismi*.

Σολοικισμός. solécisme. *solecismo*.

Σὸς, ὴ, όν. Ἀντων. tien, ne. *tuo, tua*.

Σούβλα, ὑσιας. broche. *spiedo*.

Σουβλάκι, ὑσ. petite broche. *piccolo spiedo*.

Σουβλερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. pointu, ue. comme une broche. *acuto, ta. come uno spiedo*.

Σουβλὶ, ὑσ. broche. *spiedo*.

Σουβλιὰ, ὑσ. coup de broche. *colpo di spiedo*. §. σουβλιά. κέντημα. aiguillon. *stimolo*.

Σουβλίζω, P'. enfiler. *infilzare*. §. σουβλίζω, κεντῶ, aiguillonner. *stimolare*.

Σουβλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui enfile. *colui ῆ colei che infilza*. §. σουβλίζων, κεντῶν. celui ῆ celle qui aiguillonne. *colui ῆ colei che stimola*.

Σουβλίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a enfilé. *colui ῆ colei cha ha infilzato*. § σουβλίσας, κεντήσας. celui ῆ celle qui a aiguillonné. *colui ῆ colei che ha stimolato*.

Σούβλισμα, οὐσ. l'action d'enfiler. *l'infilzare*. §. σουβλισμένος, κεντημένος. aiguillonné, ée. *stimolato, ta*.

Σουβλοκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a une tête pointue. *colui ῆ colei che ha una testa acuminata*.

Σουγλερὸς, σουγλίζω κτλ. ἰδὲ Σουβλερὸς, σουβλίζω, κτλ.

Σουλιμὰς, ὑσ. fard. *belletto*.

Σουλίνα, ὑσ. telline. *tellina*.

Σουλτάνος, ὑσιας. Sultan, soudan. *Sultano*.

Σού-

Σέμμα, ὐσ. somme. *somma.*
Σεμμαριασμα, σεμμάρισμα, ὐσ. addition, l'action de faire l'addition. *addizione, il sommare.*
Σεμμαριασμένος, σεμμαρισμένος, η, ον. μετ. sommé, ée. *sommato, ta.*
Σουμάρω, Ρ'. additionner, faire la somme. *sommare, far la somma.*
Σενέπι, ὐσ. κτλ'. ἰδὲ Πειραπομή.
Σέπα, ὐσ. bouillon. *brodo.*
Σούρβα, σερβιά, ὐσ. cormier, sorbier. *sorbo.*
Σέρβον, ὐσ. corme, sorbe. *sorba.*
Σουργένι, ἰδὲ Ἐξορία.
Σευσάμι, ὐσ. sesame. *sesamo.*
Σεσέμι, ὐσ. mine. *ciera.* §. σουσούμια τῷ προσώπε. les traits du visage. *le fattezze, i delineamenti del volto.*
Σουσουμιάζω, Ρ'. figurer. *raffigurare.*
Σούφρα, ὐσ. ζαρωματιά, ride. *grinza.* §. σέφρα, ζαρωματιά τοῦ φορέματος. plie. *piega.*
Σούφρας, ἰδὲ Σοφρᾶς.
Σέφρωμα, ὐσ. froncement, plissure, contraction. *crispamento, raggrinzamento.*
Σουφρωμένος, η, ον. μετ. froncé, ée. *crespato, ta.*
Σουφρώνω, Ρ'. froncer, plier. *crespare, raggrinzare.*
Σεφρώνων, εσα, ον. μετ. celui ou celle qui fronce. *colui o colei che crespa, che raggrinza.*
Σεφρώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a froncé, qui a plié. *colui o colei che ha crespato, raggrinzato.*
Σουφρωτὸς, η, ον. ἐπίθ. froncé, ée. *raggrinzato, ta.*
Σοφᾶ, ἰδὲ Σοφᾶς.
Σοφάς, ὐσ. sofa. *sofà.*
Σοφία, ὐσ. sagesse. *sapienza.*
Σοφίζω, Ρ'. rendre sage. *render saggio.* §. σοφίζω. μετ. aviser, conseiller. *avvertire, avvisare, consigliare.* §. σοφίζομαι. machiner, chicaner, sophistiquer. *macchinare, cavillare.*
Σοφιζόμενος, μένη, μενον. ἐπίθ. celui ou celle qui machine quelque chose, ou chicaneux, se. *colui o colei che macchina qualche cosa, o cavillatore, trice.*
Σόφισμα, ὐσ. sophisme. *sofisma.*
Σοφισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a machiné. *colui o colei che ha macchinato.*
Σοφιστὴς, ὐσ. sophiste. *sofista.*
Σοφιστικὸς, η, ον. ἐπίθ. sophistique, chicaneux, euse. *sofistico, ca. cavilloso, sa.*
Σοφὸς, η, ον. ἐπίθ. savant, te. *sapiente.* §. σοφος, ὐσ. sage. *savio.*
Σοφᾶς, ὐσ. table à manger. *tavola da mangiare.*
Σοφῶς, ἐπίρ. savamment. *sapientemente.*
Σοφώτατος, η, ον. ἐπίθ. très savant, te. *sapientissimo, ma.*
Σοφώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus savant, te. *più sapiente.*
Σοχάδες, ὐσ. hémorroïdes. *emorroidi.*
Σπάγος, ὐσ. ficelle. *spago.*
Σπάζω, Ρ'. crever. *crepare.*
Σπάθα, ὐσ. une grande épée. *spadaccia.*
Σπαθάκι, ὐσ. petite épée. *piccola spada.*
Σπαθάρης, ὐσ. porte-épée. *portaspada.*
Σπαθάτος, ἐπίθ. spadassin, bretteur. *spadaccino.*
Σπαθὶ, ὐσ. épée. *spada.* §. σπαθὶ, εἰς τὰ χαρτιά, trèfles. *spade.*
Σπαθιά, ὐσ. coup d'épée. *spadacciata. spadata.*
Σπαθοφόρος, ἐπίθ. porte épée. *portaspada.*
Σπανάκι, ὐσιασ. épinard. *spinace.*
Σπανακόπιτα, ὐσ. tourte aux épinards. *torta di spinaci.*
Σπανακόσπορος, ὐσ. sémence d'épinard. *seme di spinace.*
Σπάνιος, ἐπίθ. rare. *raro, ra.*
Σπανιότης, ἐπίθ. rareté. *rarità.*
Σπανίως, ἐπίρ. rarement. *raramente, di rado.*
Σπανιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rare. *rarissimo, ma.*
Σπανιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rare. *più raro, ra.*
Σπανὸς, ἐπίθ. qui a peu de barbe. *che ha poca barba.*
Σπαράγγι, ὐσ. asperge. *sparagio.*
Σπάραγμα, ὐσ. émotion. *smo-*

smovitura. §. ϖάραγμα. convulsion, convulsione.

Σπαραγμένος, η, ον. μετ. ému, ue. smosso, sa.

Σπαραγμὸς, οὐσ. convulsion. convulsione.

Σπαράζω, Ρ'. Ἐν. émouvoir, remuer. smovere. §. ϖαράζω, οὐδ. s'émouvoir, changer de lieu. muoversi. cangiar sito. §. μὴ ϖαράξῃς ἀπ' ἐδῶ, ne bougez pas d'ici. non vi movete di qui.

Σπαράζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui remue. colui ἢ colei che smuove. §. ϖαράζων, οὐδ. celui ἢ celle qui s'émeut. colui ἢ colei che si smuove.

Σπαράξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a remué. colui ἢ colei che ha smosso. §. ϖαράξας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est mu. colui ἢ colei che si è mosso.

Σπάραχνον, οὐσ. ἐντόσθιον, entrailles, viscere. §. ϖάραχνα ψαριῶν. branchies, les ouïes de poissons. branchie.

Σπάργανον, οὐσ. langes, couche. pannicelli, ἢ fascie d'un bambino.

Σπαργανωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été émmaillotté. colui ἢ colei ch'è stato fasciato.

Σπαργάνωμα, οὐσ. l'action d'émmaillotter. fasciamento, il fasciare.

Σπαργανωμένος, η, ον. μεταφ. emmaillotté, ée. fasciato, ta.

Σπαργανώνω, Ρ'. émmaillotter. fasciare.

Σπαργανώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui émmaillotte. colui ἢ colei che fascia.

Σπαργανώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a émmaillotté. colui ἢ colei che ha fasciato.

Σπαρμένος, η, ον. μετ. semé, ée. seminato, ta. §. ϖαρμένος, διεσπαρμένος, dispersé, ée. disperso, sa.

Σπαρτῶ, Ρ'. μετασπίζω. mouvoir, faire changer de place. muovere, far cangiare sito. §. ϖαρτῶ, οὐδ. changer de place, bouger. cangiare sito.

Σπάρσιμον. οὐσ. l'action de semer. il seminare. §. ϖάρσιμον, χύσιμον, διασκορπισμὸς, éparpillement. spargimento, dispersione.

Σπαρτὸς, ή, όν. ἐπίθ. ϖαρμένος, semé, ée. seminato, ta. §. ϖαρτὸς, ὁποῦ ϖείρεται. qu'on peut semer. che si può seminare.

Σπαρτίον, ϖάρτος, οὐσιασ. genêt. ginestra.

Σπάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est crevé. colui ἢ colei ch'è crepato.

Σπάσιμον, ϖάσμα, οὐσ. crevasse. crepatura. §. §. ϖάσμον, πάθος. rupture, hernie. ernia. § ϖάσιμον. l'action de crever. il crepare.

Σπασμένος, η, ον. μεταφ. crevé, ée. crepato, ta.

§. ϖασμένος, ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει ϖάσιμον, qui a une hernie, une rupture, une descente de boyaux. sbonzolato. che ha un'ernia.

Σπατάλη, οὐσ. luxe, somptuosité excessive. lusso.

Σπαταλῶ, Ρ'. vivre dans le luxe. vivere nel lusso. §. ϖαταλῶ, διασκορπίζω ἀσώτως. dilapider son bien, consommer. dilapidare, consumare il suo avere.

Σπαταλῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui dilapide son bien. colui ἢ colei che dilapida il suo avere.

Σπαχὴς, ἐπίθ. ὁ εὐγενὴς, noble. nobile. §. ϖαχὴς, ὁ στρατιώτης. spahi. spai.

Σπάζω, ἰδὲ Στάζω.

Σπεῖρα, οὐσ. εἶδος γραμμῆς. hélice. spirale, elica. §. ϖεῖρα στρατιωτική. cohorte. coorte. §. ϖεῖρα, εἶδος καλάθης. cabas. sporta.

Σπείρας, ρασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a semé. colui ἢ colei che ha seminato.

Σπυρὶ, οὐσ. grain, grano. granello. §. ἕνα ϖυρί. un brin, un fétu, un rien. un grano, un nulla.

Σπείρω, Ρ'. semer. seminare.

Σπείρων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui seme. colui ἢ colei che semina.

Σπέρμα, οὐσ. semence. semenza. §. ϖέρμα τῶν ζώων. sperme. sperma.

Σπερ-

Σπερματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. spermatique. *spermatico, ca.*

Σπερμολογία, ὑσ. spermatologie. *spermatologia.*

Σπερματολόγος, ὑσ. celui qui traite du sperme. *colui che tratta dello sperma.*

Σπερμολογῶ, P'. traiter du sperme. *trattare dello sperma.* §. σπερμολογῶ, σπέρνω λόγια, φλυαρῶ. jaser, babiller. *chiacchierare.*

Σπερρός, ἰδὲ Ἐσπερινός.

Σπέρνω. P'. semer. *seminare.* §. σπέρνω, διασκορπίζω. semer, parsemer. *seminare, spargere.*

Σπέρνων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui seme. *colui ὴ colei che semina.*

Σπετζιέρης, ουσ. apothicaire. *speziale.*

Σπετζερικά, ουσ. les remèdes qu'on vend chez l'apothicaire. *spezierie.*

Σπετζερικόν, ουσ. apothicairerie. *spezieria.*

Σπήλαιον, ὑσ. antre, caverne, grotte. *antro. caverna, spelonca.*

Σπηλιά, ἰδὲ Σπήλαιον.

Σπυρί, ὑσ. un grain. *un grano.* §. σπυρί τῦ προσώπου, κτλ. bouton, pustule. *bolla.*

Σπιτάλι, ὑσιασ. hôpital. *spedale.*

Σπιτάκι, ὑσ. maisonnette. *casetta. casuccia.*

Σπυριάζω, P'. se remplir de boutons. *riempirsi di bolle.*

Σπυριασμένος, η. ον. μετ. marqué, ée. de boutons. *segnato, ta. di bolle, di pustule.*

Σπυριάρης, σπυριάρικος, ἐπίθ. tout rempli, ie. de boutons, de pustules, *pieno, na. di pustule, di bolle.*

Σπῆτι, ὑσ. maison. *casa.*

Σπητικός, ή, όν. ἐπίθ. casanier, domestique. *casalingo, ga.* §. ψωμί σπητικόν. pain de ménage. *pane casalingo.*

Σπητοτοιχοκυρά, ὑσ. maîtresse du logis. *padrona di casa.*

Σπητοτοιχοκύρης, ὑσ. maître du logis. *padrone di casa.*

Σπητόπουλον, ὑσ. maisonnette. *casuccia.*

Σπία, ὑσιασ. ἀρ. espion. *spione.* §. σπία, θηλ. l'action d'espionner. *lo spiare.*

Σπίθα, ὑσιασ. étincelle. *favilla.*

Σπιθαμή, ὑσιασ. palme. *palma.*

Σπινθηβόλισμα, ουσ. l'action d'étinceller. *sfavillamento, scintillamento.*

Σπινθοβολῶ, P'. étinceller, *sfavillare, scintillare.*

Σπιυνεύω, P'. épionner. *spiare, far la spia.*

Σπιυνιά, ὑσιασ. l'action d'épionner. *il far la spia.*

Σπιῦνος, ὑσ. épion. *spia.*

Σπλαγχνίζομαι, P'. avoir compassion, miséricorde. *aver compassione, misericordia.*

Σπλαγχνιζόμενος, μένη, μενον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a de la pitié, de la miséricorde pour quelqu'un. *colui ὴ colei che ha pietà, misericordia per qualchedunο.*

Σπλαγχνικός, κὴ, κόν. ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa.* §. σπλαγχνικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὰ σπλάγχνα. qui appartient aux entrailles. *che appartiene alle viscere.*

Σπλάγχνον, ὑσ. entrailles. *viscere.* §. σπλάγχνον. miséricorde. *misericordia.*

Σπλῆνα, ὑσ. rate. *milza.*

Σπληνιάζω, σπληνίζω, P'. πάσχω ἀπὸ τὴν σπλῆνα. souffrir le mal de rate. *patire mal di milza.* §. σπλωνιάζω, se dépiter, se fâcher. *dispettarsi.*

Σπληνιάζων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui irrite. *colui ὴ colei che irrita.*

Σπληνιάρης, σπληνιάρικος, ἐπίθ. attaqué, ée. du mal de rate. *attaccato, ta. dal mal di milza.*

Σπλήνιασμα, ουσ. dépit. *dispetto.*

Σπληνιασμένος, η, ον. μετ. ὁ πάσχων ἀπὸ σπλῆνα. attaqué, ée. du mal de rate. *attaccato, ta. dal mal di milza.* §. σπληνιασμένος, dépité, ée. faché, ée. *dispettato, adirato, irritato, ta.*

Σπόγγος, ὑσιασ. éponge. *spongia.*

Σπορά, ὑσ. sperme. *sperma.*

Σπορεὺς, ὑσιασ. celui qui engendre. *colui che genera.*

Σπο-

Σποϱμάζω, P'. monter en graine. *semenzire*.

Σποϱμάζων, ουσα, ον. μετ. qui monte en graine. *che semenzisce*.

Σποϱμάϱικος. ἐπίϑ. de semence. *di semenza*.

Σποϱμάσας, σασα, αν. μετ. qui est monté en graine. *che ha fatto seme*.

Σποϱμασμα, ουσ. l'action de monter en graine. *il far seme, il semenzire*.

Σποϱμασμένος, η, ον. μετ. monté, ée. en graine. *semenzito, ta*.

Σπόϱος, ποϱιας. semence. *semenza*. §. σπόϱος τῶ ζώων. sperme. *sperma*.

Σπυδάζω, P'. étudier. *studiare*. §. σπυδάζω, ταχίζω. tacher, faire son mieux. *procurare, far il possibile*.

Σπυδάζων, ουσα, ον. μετ. étudiant, te. *studente*. §. σπουδάζων, ταχίζων. qui tache. *che procura*.

Σπυδαῖος, αία, ον. ἐπίϑ. celui ἢ celle qui étudie. *studioso, sa*.

Σπυδαίως, ἐπίῤ. avec étude. *studiosamente*.

Σπυδάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a étudié. *colui ἢ colei che ha studiato*.

Σπύδασμα, ουσ. l'action d'étudier. *lo studiare*.

Σπυδασμένος, η, ον. μετ. étudié, ée. *studiato, ta*. §. ἔχω σπυδασμένα πολλὰ πράγματα, j'ai beaucoup étudié. *ho molto studiato*.

Σπυδαστήϱιον, ἰα. collége. *collegio*.

Σπυδαστὴς, σπυδαστὴς, ουσ. étudiant. *studente*.

Σπυδὴ, ὴσ. étude. *studio*. §. σπουδὴ, βία, ἐπιμέλεια, diligence, promptitude. *diligenza, prontezza*. §. μετὰ σπυδῆς, σπχέως. vite. *presto, prestamente*.

Σπυϱγικάκι, ουσιας. petit moineau. *passerino*.

Σπυϱγίτης, ὴσ. moineau. *passera, passere*.

Σπϱωγμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. *spinto, ta*.

Σπϱώξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a poussé. *colui ἢ colei che ha spinto*.

Σπϱώξιμον, ουσ. l'action de pousser. *lo spingere*.

Σπϱώχνω, P'. pousser. *spignere, ἢ spingere*.

Σπϱώχνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui pousse, *colui ἢ colei che spigne*.

Σπυϱὶ, κτλ. ἴδε Σπυϱὶ.

Στᾶ, P. crever. *crepare*. §. μὲ ἐκτύπησε σιμιαν γροϑιαν, ὅπου μὲ ἔσπασε τὴν μύτην. il m'a donné un coup de poing si fort, qu'il m'a fait saigner le nez, *m'ha dato un colpo di pugno tanto forte, che mi ha fatto sortire il sangue dal naso*.

Σταγκινος, η, ον. ἐπίϑ, d'étaim. *stagneo, ea. di stagno*.

Στάγκος, ὁ Κασσίτεϱος, ὀσ. étaim. *stagno*.

Στάγκωμα, γάνωμα, ουσ. l'action d'étamer. *lo stagnare*.

Σταγκωμένος, η, ον, μετ. étamé, ée. *stagnato, ta*.

Σταγκώνω, P'. étamer. *stagnare*.

Σταγκώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui étame. *colui ἢ colei che stagna*.

Σταγκώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a étamé. *colui ἢ colei che ha stagnato*.

Στάγμα, ὀσ. l'action de dégoutter. *gocciolamento*.

Σταγμένος, η, ον. μετοχ. dégoutté, ée. *gocciolato, ta*.

Σταγὼν, ουσ. gouttière. *gocciolatojo. grondaja*.

Στάδιον, ουσ. stade. *stadio*.

Στάζω, P'. dégoutter. *gocciolare*.

Στάζων, ουσα, ον. μετ. dégouttant, te. *gocciolante*.

Σταϑεϱά, ἐπίῤ. μὲ σταϑεϱότητα, avec constance. *costantemente*. §. σταϑεϱά, στεϱεά. solidement. *solidamente, sodamente*.

Σταϑεϱὸς, ὴ, όν. ἐπίϑ. constant, te. *costante*. §. σταϑεϱὸς, στεϱεὸς, solide. *solido, da*.

Σταϑεϱότης, ουσ. constance. *costanza*. §. σταϑεϱότης, στεϱεότης. solidité. *solidità*.

Σταϑεϱώτατος, η, ον. ἐπίϑ. très-constant, te. *costantissimo, ma*. §. σταϑεϱώτατος, στεϱεώτατος. très-solide. *solidissimo, ma*.

Σταϑεϱώτεϱος, η, ον. ἐπίϑ. plus constant, te. *più costante*. §. σταϑεϱώτεϱος, στεϱεώτεϱος. plus so-

solide. *più solido, da.*

Σπάθμη, ὐσ. niveau. *livello.* §. σάθμη τῶ ξυλυργῶν. cordeau. *cordella.*

Σπαθμίζω, P'. niveler. *livellare.*

Σπαθμίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui nivele. *colui ὴ colei che livella.*

Σπαθμὸς, ἴδε Σπάθμη.

Σπαθμίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a nivelé. *colui ὴ colei che ha livellato.*

Σπαχτερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. cendré, ée. *cenerognolo, la.*

Σπάχτη, ὐσ. cendre. *cenere.*

Σπαχτιάρικος, ἐπίθ. cendré, ée. *cenerino, na.*

Σπαχτόνερον, ὐσ. lessive. *liscivia, ranno.*

Σπαχτοχυλύρα, σαχτόπητα, ὐσ. fouace. *focaccia.*

Σπάχτωμα, ὐσ. l'action de salir avec de la cendre. *lo sporcare con la cenere.*

Σπαχτωμένος, η, ον. μετ. sali, ie. de cendre. *sporcato, ta. di cenere.*

Σπαχτώνω, P'. salir de cendre. *sporcare di cenere.*

Σπαχτώνων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui salit avec la cendre. *colui ὴ colei che imbratta con la cenere.*

Σπαχτώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a sali avec la cendre. *colui ὴ colei che ha imbrattato con la cenere.*

Σπάλα, ὐσ. étable. *stalla.*

Σπάλαγμα, ὐσ. dégouttement, l'action de dégoutter. *gocciolamento.*

Σπαλαγματιὰ, ὐσ. goutte. *gocciola, goccia.*

Σπαλαγμένος, η, ον. μετ. dégouté, ée. *gocciolato, ta.*

Σπαλαγὸς, ἴδε Στάλαγμα.

Σπαλάζω, P'. dégoutter. *gocciolare, gocciare.*

Σπαλάζων, ὐσα, ον. μετ. dégouttant, te. *gocciolante.*

Σπαλαμαπάκι, ὐσ. petite goutte. *gocciolina.*

Σπαλ.ματιὰ, ὐσ. goutte. *gocciola, goccia.*

Σπαλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dégoutté. *colui ὴ colei che ha gocciolato.*

Σπαλίκι, ὐσιας. σύνορον. confin. *confine.*

Σπαλικώνω. P'. mettre des confins, des limites. *porre limiti, confini.*

Σπαλμένος, η, ον. μετ. envoyé, ée. *mandato, ta.*

Σπάλσιμον, ὐσ. l'action d'envoyer. *il mandare.*

Σπαμάπημα, ὐσ. l'action d'arrêter. *il fermare.*

Σπαμαπημένος, η, ον. μετ. arrêté, ée. *fermato, ta.*

Σπαματήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a arrêté. *colui ὴ colei che ha fermato.*

Σπαματίζω, σαμάτισμα, κτλ. ἴδε Σπαματῶ, σαμάτημα, κτλ.

Σπαματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la vertu d'arrêter. *che ha la forza di fermare.*

Σπαματῶ, P'. arrêter. *fermare.* §. σαματῶ, ὐδ. s'arrêter. *fermarsi.* §. σαματῶ τὸ αἷμα, arrêter le sang. *fermare, ò stagnare il sangue.*

Σπαματῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui arrête. *colui ὴ colei che ferma.* §. σαματῶν, ὐδ. celui ἢ celle qui s'arrête. *colui ὴ colei che si ferma.*

Σπάμενον, ἐπίθ. τὸ σιχάμενον. ce qui reste. *quello che resta.* §. τὰ σάμενα. les deniers, *i denari.*

Σπαμνάκι, ὐσ. petite cruche. *piccola brocca.*

Σπάμνα, ὐσ. grande cruche. *brocca grande.*

Σπαμνὶ, ὐσ. cruche. *brocca.*

Σπανιὸν, ὐσ. malgré. *malgrado, a contra cuore.*

Σπανικῶς, ἐπίρ. malgré, à contre coeur. *a contra cuore, contro voglia.*

Σπάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dégoutté. *colui ὴ colei che ha gocciolato.*

Σπάξιμον, ὐσ. l'action de dégoutter. *gocciolamento.*

Σπάρι, ὐσ. froment. *fromento.*

Σπασιάζω, P'. se soulever, se mutiner, se révolter. *ribellarsi, sollevarsi, far sedizione.*

Σπασιάζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui se mutine, qui se soulève, ὴ qui se revolte. *colui ὴ colei che si ribella, che fa ribellione, sedizione.*

Σπασιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est mutiné, qui s'est soulé-

lévé, qui s'est revolté, *colui ò colei che si è ribellato, che si è sollevato, che ha fatto sedizione.*

Στασίασις, στασίασμα, ὐσ. sédition, émeute, mutinerie, soulévement. *sedizione, sollevamento, ribellione.*

Στασιαστὴς, ἐπίθ. séditieux, factieux, mutin. *sedizioso.*

Στασίδι, οὐσ. siége dans une église. *sedile in una chiesa.*

Στάσιμον, στάσις, ὐσ. l'action d'arrêter, ϗ de s'arrêter. *il fermare, ϗ il fermarsi.*

Στασιώδης, ἐπίθ. séditieux, euse. mutin, ne. *sedizioso, sa.*

Στατέρα, στατῆρα, οὐσιασ. peson. *stadera.*

Σταυλάτωρ, ὐσ. palefrenier. *palafreniere.*

Σταῦλος, ὐσ. étable. *stalla.*

Σταυρί, ὐσ. hanche. *anca.*

Σταυροδρόμι, οὐσ. carrefour, triviaire. *crocicchio, trivio.*

Σταυροκόπημα, οὐσ. l'action de faire souvent le signe de la croix. *il segnarsi sovente col segno della croce.*

Σταυροκοπῦμαι, Ρ'. faire souvent le signe de la croix. *segnarsi sovente col segno della croce.*

Σταυροειδὴς, ὁ, ἡ, τὸ δές. ἐπίθ. qui est en forme de croix, *ch'è in forma di croce.*

Σταυροειδῶς, ἐπίῤ. en forme de croix. *in forma di croce.*

Σταυρὸς, ὐσ. croix. *croce.* §. τὸ σημεῖον τῦ σταυρῦ. le signe de la croix. *il segno della croce.*

Σταυροφόροι, ἐπίθ. les croisés. *crocesignati.*

Σταυροχόρτι, ὐσ. verveine. *verbena.*

Σταυρωθεὶς, εῖσα, εὸ. μετ. celui ὴ celle qui a été crucifié, attaché à la croix. *colui ò colei ch'è stato crocifisso, confitto in croce.*

Σταύρωμα, οὐσ. crucifiement. *crocifissione.* §. σταύρωμα, σημεῖον τῦ σταυρῦ. l'action de faire le signe de la croix. *il fare il segno della croce.* §. σταύρωμα, ἕνωσις σταυροειδὴς. croisure. *incrocicchiamento.*

Σταυρωμένος, η. ον. μετ. crucifié, ée. attaché, ée. à la croix. *crocifisso, sa. conficcato, ta. in sulla croce.* §. σταυρωμένος, ἑνωμένος σταυροειδῶς. croisé, ée. *incrocicchiato, ta.* §. ὁ σταυρωμένος. le crucifix. *il crocifisso.*

Σταυρώνω, Ρ'. crucifier, attacher à la croix. *crocifiggere, conficcare in sulla croce.* §. σταυρώνω, ἑνόνω σταυρωτά. croiser. *incrocicchiare.*

Σταυρώνων, νσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui crucifie. *colui ò colei che crocifigge.* §. σταυρώνων, ὁ ἑνώνων σταυροειδῶς. celui ὴ celle qui croise. *colui ò colei che incrocicchia.*

Σταυρώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a crucifié. *colui ò colei che ha crocifisso.* §. σταυρώσας, ὁ ἑνώσας σταυροειδῶς. celui ὴ celle qui a croisé. *colui ò colei che ha incrocicchiato.*

Σταύρωσις, οὐσ. l'action de crucifier. crucifiement. *crocifiggimento, crocifissione.*

Σταυρώσιμος, ἐπίθ. qui appartient à la croix. *appartenente alla croce.*

Σταυρωτά, ἐπίῤ. en croix. *in croce.*

Σταυρωτὴς, ὐσ. celui qui crucifie. *colui che crocifigge.*

Σταυρωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. croisé, ée. *incrocicchiato, ta.*

Σταφίδα, ὐσ. raisin sec. *uva passa.*

Σταφιδιάζω, Ρ'. se sécher comme du raisin sec. *disseccarsi come l'uva passa.*

Σταφιδιασμένος, η, ον. μετ. séché, ée. comme du raisin sec. *disseccato, ta. come l'uva passa.*

Στάφνη, κτλ'. ἰδὲ Στάθμη. κτλ'.

Σταφυλάκι, οὐσ. grappillon. *grappolino.*

Σταφύλι, ὐσ. raisin, *uva.*

Σταφυλίτης, ὐσ. la luette. *l'ugola.*

Σταφυλόζωμον, ὐσ. suc de raisin. *sugo d'uva.*

Σταφυλόρωγα, ὐσ. grain de raisin. *granello d'uva.*

Στάχτη, κτλ'. ἰδὲ Στάκτη, κτλ'.

Στάχυ, ἰδὲ Ἀστάχυ.

Στάχωμα, ὐσιασ. reliure. *legatura di libro.*

Σταχωμένος, η, ον. μετ. relié, ée. legato, ta.

Σταχώνω, P'. relier. legare.

Σταχωτής, οὐσ. relieur de livrés. legatore di libri.

Στέγη, στέγος, οὐσ. faîte d' une maison. colmo della casa.

Στεγνὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sec, seche, aride. secco, ca. asciutto, ta. arido, da.

Στεγνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-sec, seche. secchissimo, ma. asciuttissimo, ma.

Στεγνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sec. che. plus aride. più secco, ca. più arido, da.

Στεγνότης, οὐσ. siccité, aridité. aridità, siccità.

Στεγνωθεὶς, ῆσα, εν. μετ. celui ἢ celle qui a été desséché. colui ἢ colei ch'è stato disseccato.

Στέγνωμα, οὐσ. dessèchement. asciugamento.

Στεγνωμένος, η, ον. μετ. desséché, ée. disseccato, ta. asciugato, ta.

Στεγνώνω, P'. dessécher. disseccare, asciugare.

Στεγνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui desséche. colui ἢ colei che dissecca, che asciuga.

Στεγνώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a desseché. colui ἢ colei che ha disseccato, che ha asciugato.

Στέγωμα, οὐσιασ. l'action d'enfaîter une maison. il coprire una casa.

Στεγωμένος, η, ον. μετ. enfaîté, ée. coperto, ta.

Στεγώνω, P'. enfaîter. coprir una casa.

Στεγωσιά, οὐσ. faîte d'une maison. comignolo.

Στείλας, λασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé. colui ἢ colei che ha mandato.

Στειλιάρι, οὐσιασ. manche d' un instrument. manico d' uno stromento.

Στείνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tend. colui ἢ colei che tende.

Στεῖρος, ρα, ἐπίθ. stérile. sterile.

Στειρωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de stérile. di sterile.

Στειχιὸν, οὐσ. follet. folletto.

Στεκάμενος, στεκούμενος, η, ον. ἐπίθ. étant, demeurant, te. stante. §. στεκάμενος, ἀκίνητος. immobile. immobile.

Στέκω, καὶ στέκομαι, P'. être, demeurer. stare. §. στέκομαι, μνήσκω. rester. restare. §. στέκομαι, σταματῶ. s'arrêter. fermarsi. §. στέκομαι ἀνάμεσα εἰς τὸ ναί, καὶ εἰς τὸ ὄχι. être entre deux, être entre l'ouï, et le non. esser tra due, essere tra il sì, ed il nò. §. στέκομαι εἰς ὅ,τι ἀποφασίσῃ, ἢ εἰς τὴν ἀπόφασίν του. j'acquiesce, ἢ je me soumets à sa décision. mi rimetto, acconsento alla sua decisione. §. τοῦτο στέκεται εἰς ἐμέ. cela dépend de moi. questo dipende da me. §. στέκομαι ὄρθιος. rester débout. restare in piedi.

Στέκων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui reste. colui ἢ colei che resta, che sta.

Στέμμα, οὐσ. στέφανος, οὐσ. couronne. corona. §. στέμμα, στεφάνωμα. couronnement. incoronazione.

Στεμμένος, η, ον. μετ. couronné, ée. coronato, ta.

Στενά, ἐπίρ. étroitement. strettamente. §. μὲ ἔφερεν εἰς τὰ στενά. il m'a reduit à l'étroit. m'ha ridotto alle strette.

Στεναγμὸς, οὐσ. soupir. sospiro.

Στενάδα, οὐσ. petitesse de lieu. strettezza. §. στενάδι, σοκάκι στενό. ruelle. stradella.

Στενάζω, P'. soupirer. sospirare.

Στενάζων, ουσα, ον. μετ. soupirant, te. sospirante.

Στενάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a soupiré. colui ἢ colei che ha sospirato.

Στενωθεὶς, ῆσα, θέν. μετ. celui ἢ celle qui a été restreint. colui ἢ colei ch'è stato ristretto.

Στένωμα, οὐσ. l'action de resserrer, de restreindre. ristrignimento, il ristrignere.

Στενωμένος, η, ον. μετ. restreint. te. retréci, ie. ristretto, ta.

Στενώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a restreint. qui a retréci. colui ἢ colei che ha ristretto.

Στ-

Στεύδωσις, ουσ. ressesrement. *strettezza, ristrettezza*. §. στεύδωσις ἀναπνοῆς. asthme, difficulté de respirer. courte haleine. *asma, difficoltà di respiro, fiato corto*.

Στευδώω, Pʹ. restreindre. retrécir. *ristrignere*.

Στευδώων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui retrécit. *colui o colei che ristrigne*.

Στενόν, ούσ. lieu étroit. *luogo stretto*. §. στενόν. στενόστρατον. ruelle. *stradella*. §. στενόν θαλάσσας, bouche, détroit de mer. *stretto di mare*.

Στενός, ή, όν. ἐπίθ. étroit, te. *stretto, ta*.

Στενόσπιτον, ούσ. maison étroite. *casa stretta*.

Στενόστρατον, ούσ. ruelle. *stradella*.

Στενότης, ουσ. resserrement. *strettezza, ristrignimento*.

Στενώτατα, ἐπίρ. très étroitement. *strettissimamente*.

Στενώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-étroit, te. *strettissimo, ma*.

Στενώτερα, ἐπίρ. plus étroitement. *più strettamente*.

Στενώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus étroit, te. *più stretto, ta*.

Στενούτζικα, ἐπίρ. tant soit peu étroit. *un pochetto stretto*.

Στενούτζικος, η, ον. ἐπίθ. qui est tant soit peu étroit, te. *ch' è un pochetto stretto, ta*.

Στενόχωρα, ἐπίρ. étroitement. *strettamente*. §. στενόχωρα, μεταφ. πτωχά. chichement. *meschinamente*.

Στενοχωρηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été contraint. qui a été nécessité. *colui o colei ch' è stato costretto, necessitato*.

Στενοχώρημα, ούσ. resserrement. *strettezza*. §. στενοχώρημα, μετ. contrainte, nécessité pressante. *strettezza, urgenza*.

Στενοχωρημένος, η, ον. μετ. contraint, te. nécessité, ée. *costretto, ta. necessitato, ta*.

Στενοχωρήσας. σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a contraint, qui a obligé. *colui o colei che ha costretto, che ha obbligato*.

Στενοχώρησις, ούσ. nécessité pressante. *urgenza*.

Στενοχωρητής, ουσ. celui qui contraint. *colui che costrigne*.

Στενοχωρία, ουσ. resserrement. *strettezza, ristrignimento*. §. στενοχωρία, μεταφ. ὑποχρέωσις, ἀνάγκη. contrainte. nécessité pressante. *strettezza, urgenza*. §. στενοχωρία τοῦ ζῆν, lésine. *strettezza, parsimonia*. §. στενοχωρία καρδιᾶς. détresse. anxiété, *strettezza di cuore, ansietà*. §. στενοχωρία ἀναπνοῆς. asthme, difficulté de respirer. *asma, difficoltà di respiro*.

Στενόχωρος, η, ον. ἐπίθ. étroit, te. resserré, ée. *risserrato, ta. ristretto, ta*.

Στενοχωρῶ, Pʹ. resserrer. *ristrignere*. §. στενοχωρῶ, βιάζω, ἀναγκάζω. contraindre, *costrignere*. §. στενοχωροῦμαι, s'ennuyer, trouver le temps long. *annojarsi, trovar il tempo lungo*.

Στενώ, Pʹ. tendre. *tendere*. §. στενώ. dresser. *ergere*.

Στενωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été rétréci. *colui o colei ch' è stato ristretto*.

Στένωμα, ούσ. στεύδωμα. rétrécissement. *strignimento*. §. στένωμα, τόπος στενός. lieu étroit. *luogo ristretto*.

Στενωμένος, η, ον. μετ. rétréci, ie. *ristretto, ta*.

Στενώνω, Pʹ. rétrécir. *ristrignere*.

Στενώσας, ἰδὲ Στευδώσας.

Στένωσις, ἰδὲ Στεύδωσις.

Στεργιά, ἰδὲ Στερεά.

Στέργω, Pʹ. consentir. *consentire*.

Στέργων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui consent. *colui o colei che consente*.

Στερεά, ούσ. la terre ferme. *la terra ferma*.

Στερεός, ή, όν. σταθερός. constant, te. *costante*. §. στερεός. ferme, arrêté, ée. *fermo, ma. sicuro, ra*. §. στερεός. solide. *solido, da*.

Στερεότης, ουσ. fermetè, *fer-*

fermezza. §. ςεριότης. solidité. *solidità*. §. ςεριότης, ςαθερότης. constance. *costanza*.

Στερδωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été privé, frustré. *colui ὴ colei ch' è stato privato, frustrato*.

Στέρδωμα, ὺσ. privation. *privazione*.

Στερδωμένος, η, όν. μετ. privé, ée. frustré, ée. *privato, ta. frustrato, ta*.

Στερδώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a privé. qui a frustré. *colui ὴ colei che ha privato, che ha frustrato*.

Στερδωτὴς, ούσ. celui qui prive. *colui che priva, privatore*.

Στερδωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. privatif. ive. *privativo, va*.

Στερδώω, Ρ'. priver. frustrer. *privare, frustrare*.

Στερδώων, ὺσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui prive. *colui ὴ colei che priva*.

Στέρεψις, ὺσ. privation. *privazione*.

Στερεωθεὶς, εῖσα, έν, μετ. celui ὴ celle qui a été arrêté, fixé. *colui ὴ colei ch' è stato fermato, assicurato*.

Στερέωμα, ούσ. τὸ ςερεώσειν. l' action d' affermir. de fixer, d' arrêter. *fermamento, il fermare, l' assicurare*. §. ςερέωμα τῦ ὺρανῦ. le firmement. *il firmamento*.

Στερεωμένος, η, ον. μετ. affermi, ie. arrêté, ée. assuré, ée. fixé, ée. *fermato, ta. assicurato, ta. stabilito, ta*.

Στερεώνω, Ρ'. arrêter. assurer. affermir. *fermare assicurare, stabilire*.

Στερεώνων, ὺσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui affermit, qui fixe, qui assure. *colui ὴ colei che ferma, che assicura, che rende stabile*.

Στερεώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a assuré, qui a fixé. affermi. *colui ὴ colei che ha fermato, che ha assicurato*.

Στερέωσις, ούσ. l' action d' affermir, d' arrêter. *fermamento, assicuramento, stabilimento*.

Στερεώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-ferme. *fermissimo, ma*. §. ςερεώτατος. très-solide. *solidissimo, ma*. §. στερεώτατος, ςαθερώτατος, très-constant, te. *costantissimo, ma*.

Στερεώτερος, τέρα, τερον. ἐπίθ. plus ferme. *più fermo, ma*. §. ςερεώτατος, plus solide. *più solido, da*. §. ςερεώτατος, ςαθερώτατος. plus constant. te. *più costante*.

Στερεωτὴς, ούσ. celui qui rend ferme, qui affermit. *colui che rende stabile*.

Στερεωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui a la force d' affermir. *che ha la forza di solidare, di assodare*.

Στερεῶς, ἐπίθ. solidement, fermement, *solidamente, fermamente*.

Στερηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été privé. *colui ὴ colei ch' è stato privato*.

Στέρημα, ὺσ, l' action de priver, de frustrer. *il privare, il frustrare*.

Στερημένος, η, ον. μετ. privé, ée. frustré, ée. *privato, ta. frustrato, ta*.

Στερήσας, σασα, σαν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a privé, qui a frustré. *colui ὴ colei che ha privato, che ha frustrato*.

Στέρησις, ὺσ. privation. *privazione*.

Στερητὴς, ούσ. celui qui prive. *colui che priva*.

Στερητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. privatif, ive. *privativo, va*.

Στερκτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui consent. *colui ὴ colei che acconsente*.

Στέρνα, ούσ. citerne. *cisterna*.

Στερνάζι, ούσ. pierre de fusil. *pietra focaja*.

Στέρξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a consenti, qui a acquiescé, qui a agréé. *colui ὴ colei che ha consentito*.

Στέρξιμον, ούσ. l' action de consentir, consentement, agrément. *consentimento, consenso*.

Στερχθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été agréé. *colui ὴ colei ch' è stato gradito*.

Στεφανάκι, ὺσ. petite couronne, *piccola corona*.

Στεφάνι, ςέφανος, ὺσιας. couronne. *corona*. §. ςεφάνι, γύρος. tour. circuit, enceinte. *giro*. §. ςεφάνι τῦ βουτζιῦ. cerceau.

ceau. *cerchio*. §. στεφάνι τοῦ τροχοῦ. frette, happe. *cerchio del mezzo della ruota*.

Στεφανωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. στεφθεὶς. celui ἢ celle qui a été couronné, *colui ò colei ch' è stato coronato, incoronato*. §. στεφανωθεὶς, νυμφευθεὶς. celui ἢ celle qui a eu la bénédiction nuptiale. *colui ò colei che ha avuto la benedizione nuziale*.

Στεφάνωμα, ὐσ. στέψιμον. couronnement. *incoronazione*. §. στεφάνωμα, γάμος. la bénédiction nuptiale. *la benedizione nuziale*.

Στεφανωμένος, η, ον. μετ. στεφθεὶς. couronné, ée. *coronato, ta*. §. στεφανωμένος, νυμφευθεὶς. qui a eu la bénédiction nuptiale. *che ha avuto la benedizione nuziale*.

Στεφανόνω, Ρ'. στέφω. couronner. *incoronare*. §. στεφανόνω, εὐλογῶ εἰς γάμον. donner la bénédiction nuptiale. *dare la benedizione nuziale*. §. στεφανόνομαι. se faire donner la bénédiction nuptiale. *farsi dare la benedizione nuziale*. §. στεφανόνομαι, λαμβάνω εἰς γυναῖκα. prendre une femme en mariage. *prendere una donna in matrimonio*.

Στεφανόνων, ουσα, ον. μετ. στέφων. celui ἢ celle qui couronne. *colui ò colei che incorona*. §. στεφανόνων, ὁ εὐλογῶν εἰς γάμον. celui ἢ celle qui donne la bénédiction nuptiale. *colui ò colei che dà la benedizione nuziale*.

Στεφανώσας, σασα, σαν. μετ. στέψας. celui ἢ celle qui a couronné. *colui ò colei che ha incoronato*. §. στεφανώσας, ὁ εὐλογήσας εἰς γάμον. celui ἢ celle qui a donné la bénédiction nuptiale. *colui ò colei che ha dato la benedizione nuziale*.

Στεφάνωσις, ἴδε Στεφάνωμα.

Στεφανωτὴς, ὐσ. celui qui couronne. *colui che incorona*. §. στεφανωτὴς, ὁ στεφανώνων. celui qui donne la bénédiction nuptiale. *colui che dà la benedizione nuziale*.

Στέφος, οὐσ. couronne. *corona*.

Στέφω, Ρ'. couronner. *incoronare*.

Στέψας, ψασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a couronné. *colui ò colei che ha incoronato*.

Στέψιμον, στέψις, ὐσιας. couronnement. *incoronazione*.

Στηθάρι, ὐσιας. poitrail. *pettorale*.

Στηθάτος, η, ον. ἐπίθ. qui a la poitrine, ou l'estomac rélevé. *pettoruto, ta*.

Στηθοπάνι. στηθόπανον. ὐσ. pièce pour couvrir la poitrine. *pezza da coprir il petto*.

Στηθόπονος, ὐσ. mal, douleur de poitrine, *mal di petto, dolor di petto*.

Στῆθος, ούσιας. poitrine. *petto*.

Στηλιάρι, ὐσιας. manche d'un instrument. *manico d'un istromento*.

Στηλίδιον, ὐσ. pierre sepulcrale. *pietra sepolcrale*.

Στηλίτευμα, στηλίτευσις, ὐσ. l'action d'injurier, de diffamer. *infamamento, l'ingiuriare*.

Στηλιτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a injurié, qui a diffamé. *colui ò colei che ha ingiuriato, che ha diffamato*.

Στηλιτευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. diffamatoire. *diffamatorio*.

Στηλιτεύω, Ρ'. diffamer, injurier. *diffamare, ingiuriare*.

Στηλιτεύων, ουσα, ον. μετ. diffamant, te. *diffamante*.

Στήλωμα, ὐσιας. l'action d'étayer. *il puntellare*.

Στηλωμένος, η, ον. μετ. étayé, ée. étançonné, ée. *puntellato, ta*.

Στηλώνω, Ρ'. étançonner. *puntellare*.

Στηλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui étaye, qui étançonne. *colui ò colei che puntella*.

Στηλώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a étayé, qui a étançonné. *colui ò colei che ha puntellato*.

Στημένος, η, ον. μετ. dressé, ée. *eretto, ta*.

Στημόνι, ούσ. chaîne de tisserand. *trama*.

Στημονιάζω, Ρ'. accommoder la chaîne sur le métier. *accomodar la trama sopra il telajo.*

Στημονίασμα, ὐσ. l'action d'ajuster la chaîne sur le métier. *l'accomodar la trama sopra il telajo.*

Στήνω, Ρ'. tendre. *tendere.* §. στήνω, βάνω εἰς τόπον. placer. *situare.* §. στήνω, ἐγείρω εἰς ἐνα τόπον. dresser. *ergere.*

Στήνων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tend. *colui ò colei che tende.* §. στήνων. celui ἢ celle qui dresse. *colui ò colei che erge.*

Στήριγμα, ουσ. l'action d'affermir, de fortifier. *il fermare, lo stabilire, il corroborare.*

Στηριγμένος, η. ον. μετ. affermi, ie. appuyé, ée. *fermato, ta. assicurato, ta. fortificato, ta.*

Στηρίζω, Ρ'. affermir. appuyer, *fermare. assicurare, stabilire.* §. στηρίζοντας, affermissant. *fermando, stabilindo.*

Στηρίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui affermit, qui appuye. *colui ò colei che ferma, che assicura.*

Στηρίξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a affermi, qui a appuyé. *colui ò colei che ha assicurato, che ha fermato.*

Στήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dressé, qui a érigé. *colui ò colei che ha eretto.* §. στήσας εἰς ἕνα τόπον. qui a placé. *che ha situato.*

Στήσιμον, ὐσ. l'action de placer. *il situare.*

Στιά, ὐσ. feu. *fuoco.*

Στίβα, ὐσ. τὸ στίβασμα. l'action d'entasser, entassement. *stivamento.* §. στίβα τοῦ καραβίου. lest. *stiva.*

Στιβάζω, Ρ'. entasser. empiler. *stivare.* §. στιβάζοντας. empilant. *stivando.*

Στιβάζων. ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui entasse, qui empile. *colui ò colei che stiva.*

Στιβακτά, ἐπίῤ. entassant. *stivando.*

Στιβακτής, ὐσ. celui qui entasse, qui empile. *colui che stiva.*

Στιβάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a empilé, qui a entassé. *colui ò colei che ha stivato.*

Στίβασμα, ουσ. entassement. *stivamento.*

Στιβασμένος, η, ον. μετ. entassé, ée. empilé. ée. *stivato, ta.*

Στίγμα, ουσ. cicatrice. *cicatrice.* §. τὰ στίγματα τῦ Χριστοῦ, stigmates. *stimate.*

Στιγμή, ἐσίας. moment. *momento.* §. εἰς μίαν στιγμήν. dans un moment. *in un momento.* §. στιγμὴ τοῦ λόγου. point. *punto.*

Στίλβωμα, ουσ. l'action de lisser. de polir. *lisciamento.*

Στιλβώνω, Ρ'. lisser. polir. *lisciare.*

Στιλβώνων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui lisse, qui polit. *colui ò colei che liscia.*

Στιλβώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a lissé. qui a poli. *colui ò colei che ha lisciato.*

Στιλβωτήρι, ὐσ. polissoir. *lisciatojo.*

Στιλίωμα, κτλ'. ἰδὲ Στόλιωμα.

Στίμα, ὐσ. estime. *stima.*

Στιμάρω, ξετιμῶ, Ρ'. estimer, évaluer. *stimare.*

Στιχαράκι, ουσ. courte aube. *corto camice.*

Στιχάρι, ουσ. aube de prêtre. *camice.*

Στίχημα, ουσ. gageure. *scommessa.* §. βάνω στίχημα. gager, parier, *scommettere.*

Στιχίζω, Ρ'. donner des appointemens. *salariare, stipendiare.*

Στιχίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui gage, qui donne des appointemens. *colui ò colei che salaria.*

Στιχίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a gagé. *colui ò colei che ha salariato.*

Στίχισμα, ουσ. l'action de gager, de donner des appointemens. *il salariare, stipendiare.*

Στιχισμένος, η, ον. μετ. gagé, ée. *salariato, ta.*

Στιχολογία, ουσ. recueil de vers. *raccolta di versi.*

Στίχος, ὐσ. vers. *verso.*

Στίψας, στίφω, κτλ'. ἰδὲ Στύψας, στύφω, κτλ'.

Στοιχεῖον, ουσ. élément. *elemento.*

Στοιχειώδης, ὁ. ἡ. τὸ δις. ἐπίθ.

ἐπίθ. élémentaire. *elementare.*

Στολάρχης, ὁ. amiral. *ammiraglio.*

Στολὴ, ἡ. φόρεμα. habit. *abito.* §. στολὴ, στολίδι. ornement. *ornamento.*

Στολιδάκι, τό. petit ornement. *ornamento, piccolo ornamento.*

Στολίδι, τό. ornement. *ornamento.*

Στολίζω, Ρ΄. orner, parer. *ornare. abbellire, adornare.* §. στολίζωντας. en parant. *ornando.*

Στολίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui orne, qui pare. *colui o colei che orna, che adorna.*

Στολίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a orné, qui a paré. *colui o colei che ha ornato.*

Στόλισμα, τό. l'action de parer. *l'ornare.*

Στολισμένος, η, ον. μετ. orné, ée. paré, ée. *ornato, ta.*

Στολισμός, ὁ. τὸ στολίζειν. l'action de parer. *l'ornare.* §. στολισμός, στολίδι. ornement. *ornamento.*

Στολιστής, ὁ. celui qui orne. qui pare. *colui che orna.*

Στολίστρα, ἡ. celle qui pare. *colei che orna.*

Στόλος, ὁ. flotte. *armata navale, flotta.*

Στόμα, τό. bouche. *bocca.*

Στοματάκι, τό. petite bouche. *piccola bocca.*

Στοματᾶς, ὁ. celui qui a la bouche grande. *colui che ha la bocca grande.*

Στομαχάκι, τό. petit estomac. *piccolo stomaco.*

Στομάχι, τό. estomac. *stomaco.* §. στομάχι τῶν ὀρνίθων. le gosier de la volaille. *ventriglio.*

Στομαχιάζω, Ρ΄. ἀηδιάζω. dégouter. soulever le coeur. *stomacare.*

Στομάχιασμα, τό. soulévement de coeur. *stomacaggine, rivolgimento di stomaco.*

Στομαχιάστικος, η, ον. ἐπίθ. dégoûtant, te. révoltant, te. *stomachevole.*

Στομαχικὸς, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὸ στομάχι. d'estomac. *di stomaco.* §. στομαχικὸς, καλὸς διὰ τὸ στομάχι. stomachique, stomacal, le. *stomachico, ca. stomacale.*

Στομαχόπονος, ὁ. mal d'estomac. *mal di stomaco.*

Στόμωμα, τό. l'action de tremper du fer. *il temperare il ferro.*

Στομώνω, Ρ΄. tremper du fer. *temperare il ferro.*

Στομώνων. ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui trempe du fer. *colui o colei che tempera il ferro.*

Στομώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a trempé du fer. *colui o colei che ha temperato il ferro.*

Στόμωσις, ἰδὲ Στόμωμα.

Στουμπίζω, Ρ΄. κοπανίζω. broyer, piler. *triturare, pestare.*

Στουμπίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui pile. celui ou celle qui pile. *colui o colei che pesta.*

Στουμπίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a pilé, qui a broyé. *colui o colei che ha pestato, che ha triturato.*

Στούμπισμα, τό. l'action de piler, de broyer. *il pestare, il triturare.*

Στουμπισμένος, η, ον. μετ. pilé, ée. broyé, ée. *pestato, ta. triturato, ta.*

Στουμπομύτα, ἡ. celle qui a un grand nez. *nasuta.*

Στουμπομύτης, ὁ. celui qui a un grand nez. *nasuto.*

Στουμπωμένος, η, ον. μετ. pilé, ée. *pestato, ta.* §. στουμπωμένος, χωσμένος μέσα. fiché, ée. enfoncé. ée. *ficcato, ta.*

Στουμπώνω, Ρ΄. κοπανίζω. piler, broyer. *pestare.* §. στουμπώνω, χώνω μέσα. ficher. enfoncer. *ficcare.*

Στουμπώνων, ουσα, ον. μετ. κοπανίζων. celui ou celle qui pile. *colui o colei che pesta.* §. στουμπώνων. ὅστις χώνει μέσα. celui ou celle qui enfonce. *colui o colei che ficca.*

Στουμπώσας, σασα, αν. μετ. κοπανίσας. celui ou celle qui a pilé. *colui o colei che ha pestato.* §. στουμπώσας. ὅστις ἔχωσε μέσα. celui ou celle qui a fiché. qui a enfoncé. *colui o colei che ha ficcato.*

Στουπί, στυππεῖον, τό. étoupe. *stoppa.*

Στουπένιος, η, ον. ἐπίθ. qui tient

tient de l'étoupe. *stopposo, sa.*

Στυπίνικος, η, ον. ἐπίθ. fait, te. d'étoupe. *fatto, ta. di stoppa.*

Στυπωθεὶς, ῦσα, εὐ. μετ. celui ὴ celle qui a été bouché, tamponné. *colui ò colei ch' è stato turato.*

Στύπωμα, ὐτ. τὸ συπώνειν. l'action de boucher. *turamento.* §. σύπωμα, ϰ̀ τὸ σύπωμα. bouchon. bondon, tampon. *turacciolo.*

Στυπωμένος, η, ον. μετ. bouché, ée. tamponné. ée. *turato, ta.*

Στουπώνω, Pʳ. boucher, tamponner. *turare.*

Στυπώνων, ῦσα. ον. μετ. celui ὴ celle qui bouche. qui tamponne. *colui ò colei che tura.*

Στυπώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a bouché. *colui ò colei che ha turato.*

Στυπωτῆρι, ὐσ. bouchon, bondon. *turacciolo.*

Στυπωτικὸς, ὴ, ον. ἐπίθ. qui a la force de boucher. *che ha la forza di turare.*

Στυπωτὴς, ὐσ. celui qui bouche. *colui che tura.*

Στυπωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. bouché, ée. *turato, ta.*

Στυράκι, ὐσ. storax. *storace.*

Στύφα, ὐσ. étuve. *stufa.*

Στουφάτο, ᾶσιας. étuvée, daube. *stufato.*

Στοχάζομαι, Pʳ. penser. *pensare.* §. σοχάζομαι, νομίζω, croire. *credere.* §. στοχάζομαι, προσέχω, ἐξετάζω. considerer attentivement. *considerare attentamente.*

Στοχαζόμενος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui pense. *colui ò colei che pensa.*

Στοχασθεὶς, ῦσα, εν. μετ. celui ὴ celle qui a pensé. *colui ò colei che ha pensato.*

Στόχασις, ὐσιας. pensée. *pensiere.* §. στόχασις, φρόνησις. prudence. *prudenza.*

Στόχασμα, ὐσ. l'action de penser. *il pensare, pensamento.*

Στοχασμένος, η, ον. μετ. pensé, ée. *pensato, ta.* §. σοχασμένος, ἐπίθ. φρόνιμος. prudent. te. *prudente.*

Στοχασμὸς, ὐσ. pensée. *pensiero.*

Στοχαστὴς, ὐσ. celui qui pense. *colui che pensa, pensatore.*

Στοχαστικὰ, ἐπίρ. avec prudence. *con prudenza, prudentemente.*

Στοχαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ὅπου ἠμπορεῖ νὰ σοχασθῇ. qui a la vertu de penser. *che ha la virtù di pensare.* §. σοχαστικὸς, φρόνιμος. prudent, te. *prudente.*

Στραβὰ, ἐπίρ. de travers, obliquement. *obbliquamente, tortamente.* §. σραβὰ, ἀνάποδα, χωρὶς λόγον. mal à propos. *stravoltamente.*

Στραβάδα, ὐσ. tortuosité. *tortuosità.*

Στραβὴ, ἐπίθ. tortue. *storta.* §. σραβὴ, τυφλή. aveugle. *cieca.* §. σραβὴ, μονόφθαλμη. louche. *guercia.*

Στραβόθωρος, η, ον. ἐπίθ. louche. bigle. *guercio, cia.*

Στραβοθωρῶ, Pʳ. loucher, avoir la vue de travers. *esser guercio, guardar biecamente.* §. σραβοθωρῶντας, en louchant. *guardando biecamente.*

Στραβοκέρατος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a des cornes pliées, courbées. *colui ò colei che ha le corna piegate, storte.*

Στραβοκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a la tête pliée. courbée. ὴ qui a la tête de travers. *colui ò colei che ha la testa storta.*

Στραβοκοιμῦμαι. Pʳ. dormir de travers. *dormire di traverso.*

Στραβοκυττάζω, Pʳ. regarder de travers. *guardar biecamente.*

Στραβοκυττάζων, ῦσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui regarde de travers. *colui ò colei che guarda biecamente.*

Στραβοκυττάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a regardé de travers. *colui ò colei che ha guardato biecamente.*

Στραβόλαιμος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a le cou de travers. *colui ò colei che ha il collo storto.* §. σραβόλαιμος, μεταφ. ὑποκριτής. torticolis. cagot, faux devot. *collotorto. ipocrita.*

Στρα-

Στραβομάρα, ὐσ. συφλαμάρα. aveuglement. *cecità*. §. ςραβομάρα. tortuosité. *tortuosità*.

Στραβομάτης, ὐσ. louche. *guercio*.

Στραβοματιά, ὐσ. regard de biais. *guardo bieco*.

Στραβοματιάζω, P'. regarder de travers, de biais. *guardar biecamente*.

Στραβομούρης, ἐπίθ. qui a le visage de travers. *che ha la faccia storta*.

Στραβομουτζουνιάζω, P'. faire de grimaces. grimacer. *fare smorfie, far contorsioni di volto*.

Στραβομουτζούνιασμα, ὐσ. l'action de faire de grimaces. *il fare smorfie*.

Στραβομούτζουνον, ὐσ. grimace. contorsion de visage. *smorfia, contorsione di volto*.

Στραβόξυλον, ὐσ. τὰ ςραβόξυλα τῦ καραβίυ. cheville. *caviglia*.

Στραβοπάτημα, ὐσ. l'action de faire un faux pas, ἢ τῦ de poser le pied de travers. *il porre il piede storto, il fare un passo falso*.

Στραβοπατηθείς, ῦσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été foulé de travers. *colui ἢ colei ch' è stato calcato a traverso*.

Στραβοπατημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est foulé de travers. *colui ἢ colei ch' è calcato storto, a traverso*.

Στραβοπατήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a foulé de travers, obliquement, qui a mis le pied de travers. *colui ἢ colei che ha calcato storto, che ha posto il piede storto, a traverso*.

Στραβοπατῶ, P'. fouler de travers. *calcare storto, a traverso*. §. ςραβοπατῶ. mettre le pied de travers. *mettere il piede storto*.

Στραβοπέσιμον, ὐσ. chute de travers. *caduta in isbieco*.

Στραβοπέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est tombé de travers, de biais. *colui ἢ colei ch' è caduto in isbieco, tortamente, a traverso*.

Στραβοπεσμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. obliquement. *caduto, ta. obbliquamente*.

Στραβοπέφτω. P'. tomber obliquement, en biais. *cadere obbliquamente, a traverso*.

Στραβοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. cagneux, euse. bancroche, qui a les jambes tortues. *strambo, ba. sbilenco, ca. che ha le gambe torte*.

Στραβός, ή, όν. ἐπίθ. ὁ μὴ ἴσιος. oblique, biais. *obbliquo, qua. sbieco, ca*. §. ςραβός, τυφλός. aveugle. *cieco, ca*.

Στραβοςομιάζω, ςραβοςομίζω, P'. faire des grimaces. faire des contorsions de visage. *fare smorfie, far contorsioni di bocca*.

Στραβοςόμισμα. ὐσ. l'action de faire des grimaces, de faire de contorsions de visage. *il fare smorfie, il far contorsioni di volto, di bocca*.

Στραβόςομος, η, ον, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a la bouche de travers. *colui ἢ colei che ha la bocca storta*.

Στραβοσύνη, ὐσ. tortuosité. *tortuosità*.

Στραβωθείς, ῦσα, ἐν. μετ. λιγυσμένος. celui ἢ celle qui a été plié, courbé. *colui ἢ colei ch' è stato curvato*. §. ςραβωθείς, τυφλωθείς. celui ἢ celle qui a été aveuglé, qui a été privé de la vue. *colui ἢ colei ch' è stato accecato, privato della vista*.

Στράβωμα, ὐσ. λίγυσμα. l'action de plier, de courber. *incurvamento*. §. ςράβωμα, τύφλωμα. aveuglement. *accecamento*.

Στραβωμάρα, ὐσ. cécité. *cecità*.

Στραβωμένος, η, ον. μετ. λιγυσμένος, plié, ée. courbée, ée. *curvato, ta. storto, ta*. §. ςραβωμένος, τυφλωμένος. aveuglé, ée. privé, ée. de la vue. *accecato, ta*.

Στραβώνω, P'. λιγύζω. plier, courber. *piegare, curvare, storcere*. §. ςραβώνω, τυφλώνω, aveugler, priver de la vue. *accecare*. §. στραβώνοντας, λιγύζοντας. pliant. *piegando*.

Στραβώνων, ῦσα, ον. μετ. λιγύζων, celui ἢ celle qui plie, qui courbe. co-

colui ὴ colei che curva, che storce. §. ϛραβώνων, τυφλώνων. celui ὴ celle qui aveugle, qui prive de la vue. *colui ὴ colei che acceca, che priva della vista*.

Στραβώσας, σασα, σαν. μετ. Ἐν. λιγύσας, celui ὴ celle qui a plié, qui a courbé. *colui ὴ colei che ha piegato, che ha storto*. §. ϛραβώσας. ουδ. λιγυσμενος. celui ὴ celle qui est devenu courbe. *colui ὴ colei che si è incurvato, ch' è divenuto storto*. §. ϛραβώσας, τυφλώσας. celui ὴ celle qui a aveuglé. qui a privé de la vue. *colui ὴ colei che ha accecato, che ha privato della vista*.

Στραγάλι, ουσ. cheville du pied. *noce del piede*.

Στραγάλια, ὠσ. des pois chiches condis. *noce condita*.

Στραγγίζω, Ρ'. ϛαλάζω. dégoutter. *scolare*. §. ϛραγγίζωντας. dégouttant. *scolando*. §. ϛραγγίζω, σφίγγω διὰ τὰ κατασαλάξῃ τι. pressurer. *spremere*.

Στραγγίζων, ουσα, ον. μετ. ϛαλάζων. dégouttant, te. *scolante*. §. ϛραγγίζων. celui ὴ celle qui pressure. *colui ὴ colei che spreme*.

Στραγγίξας, ξασα, σαν. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui a dégoutté. *colui ὴ colei che ha fatto scolare*. §. ϛραγγίξας. celui ὴ celle qui a pressuré, qui a pressé. *colui ὴ colei che ha spremuto*. §. ϛραγγίξας, ουδ. κατασαλάξας, dégoutté. ée. *scolato, ta*.

Στράγγισμα, ὠσ. dégouttement. *scolamento*. §. ϛράγγισμα. l'action de pressurer. *lo spremere*.

Στραγγισμένος, η, ον, μετ. dégoutté, ée. *scolato, ta*. §. ϛραγγισμένος. pressuré, ée. *spremuto, ta*.

Στραγγιϛήρι, ὠσ. pressoir. *torcolare, strettojo*.

Στραγγουλίζω, Ρ'. πνίγω. etrangler. *strangolare*. §. ϛραγγουλίζω ἕνα χέρι, κτλ. se démettre un bras etc. *dislogarsi, storcersi un braccio, etc.*

Στραγγούλισμα, ὠσ. déboitement. *dislogamento*.

Στραγγουλισμένος, η. ον. μετ, disloqué. ée. *dislogato, ta*.

Στραγγουλῶ, ἰδὲ Στραγγουλίζω.

Στραγγουρία, ὠσ. strangurie. *tranguria*.

Στραμπουλίζω, ἰδὲ Στραγγουλίζω.

Στράτα, ουσ. rue, chemin. *strada, via*. §. ϛράτα, ταξίδι, ὁδοιπορία. voyage. *viaggio*. §. ϛράτα λεωφόρος. chemin battu. *strada battuta*. §. ϛράτα, μέσον. chemin. moyen, *strada, mezzo*.

Στρατάρχης, ὠσ. commandant d'armée, *comandante d'esercito*.

Στράτευμα, ὠσ. armée. *esercito*.

Στρατεύσας, σασα, σαν. μετ. ταξιδεύσας. celui ὴ celle qui a voyagé, qui a fait grand chemin. *colui ὴ colei che ha viaggiato, che ha fatto gran cammino*. §. ϛρατεύσας, ὅπου ὑπῆγεν εἰς τὸν πόλεμον. celui ὴ celle qui a été à la guerre. *colui ὴ colei ch' è stato alla guerra*.

Στρατεύω, Ρ'. πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον. aller à la guerre. *andar alla guerra*. §. ϛρατεύω, κάμνω ϛράταν, ταξιδεύω. voyager. *viaggiare*.

Στρατήγημα, ὠσ. stratagéme. *stratagemma*.

Στρατηγηματικός, ὴ, όν. ἐπίθ. de stratagéme. *di stratagemma*.

Στρατηγός, ουσ. général. *generale*.

Στρατιά, ὠσ. armée. *esercito*.

Στρατιώτης, ουσ. soldat. *soldato*.

Στρατιωτικά, ἐπίρ. en soldat. *da soldato*.

Στρατιωτικός, ὴ, όν. ἐπίθ. militaire, de soldat. *militare, di soldato*.

Στρατοκόπος, ουσ. voyageur. qui va à pied. *viaggiatore, che va a piedi*.

Στρατόπεδον, ὠσ. campement. *campamento, campo*.

Στρεβλά, ἐπίρ. obliquement. de biais. *obbliquamente*.

Στρεβλός, ὴ, όν. ἐπίθ. oblique. *obliquo, ua*. §. ϛρεβλός, διεϛραμμένος. méchant. te. pervers. se. *perverso, sa. cattivo, va*.

Στρι-

Στρίγω, ἰδὲ Στέργω.

Στριμμένος, ἰδὲ Στρεμμένος.

Στριφτάριον, ὑσ. tourne-vis. chiavetta da aprire e serrare le viti.

Στριφτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la vertu de tourner. che ha la forza di girare.

Στριφτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aise à tourner. giretole, facile a girare.

Στρίφω, Pʳ. ςρέφω, tourner. girare. §. στρίφω, ἐπιςρέφω, γυρίζω ὀπίσω. retourner. ritornare. §. ςρίφω ὀπίσω, δίδω ὀπίσω. restituer. restituire. §. ςρίφομαι. se tourner. voltarsi.

Στρίφων, ουσα, ον. μετ ςρέφων. celui ῆ celle qui tourne. colui ῆ colei che gira.

Στρίψας, ψασα, αν. μετ. ςρέψας. celui ῆ celle qui a tourné. colui ῆ colei che ha girato. §. ςρίψας, ἐπιστρέψας, ὁποῦ ἐγύρισεν ὀπίσω. celui ῆ celle qui est de retours. colui ῆ colei ch' è ritornato. §. ςρίψας, ὅςις ἔδωκεν ὀπίσω. celui ῆ celle qui a restitué. colui ῆ colei che ha restituito.

Στρίψιμον, ὑσ. ςρίψιμον. l'action de tourner. giramento, il girare. §. ςρίψιμον, ἐπιςροφὴ, γύρισμα ὀπίσω. retour. ritorno. §. ςρίψιμον, δόσιμον ὀπίσω. restitution. restituzione.

Στρίγκα, ςριγκιὰ, ὑσ. aiguillette, lacet. stringa.

Στρίγλα, ὑσ. sorciere, magicienne. strega.

Στρίγλος, ὑσ. sorcier, magicien. stregone.

Στρειδᾶς, ὑσ. celui qui vend des huîtres. colui che vende le ostriche.

Στρείδι. ὑσ. huître. ostrica.

Στρίζω, Pʳ. craquer. scricchiolare.

Στριμμένος, η, ον. μετ. entortillé, ée. tors, se. attorcigliato, ta. torto, ta.

Στριμμοῦρα, ὑσιας. foule, presse. folla, calca.

Στρίμωμα, ὑσ. l'action de presser. il comprimere. §. ςρίμωμα. ντριμοῦρα. foule. folla, calca.

Στριμωμένος, η, ον. μετ. pressé, ée. compresso, sa.

Στριμώνω, Pʳ. presser. comprimere, strignere con forza. §. ςριμώνω. faire foule. far calca.

Στριμώνων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui presse. colui ῆ colei che comprime.

Στριμώσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a pressé. colui ῆ colei che ha compresso.

Στρίξιμον, τρισμὸς, ὑσ. craquement. scricchiolata. §. ςρισμὸς τῶν ὀδόντων. craquement des dents. strider di denti.

Στρίφω, Pʳ. tordre. torcere.

Στρίφων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui tord. colui ῆ colei che torce.

Στρίψας, ψασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a tors. colui ῆ colei che ha torto.

Στρίψιμον, ὑσ. tortillement, torcitura. il torcere.

Στρογγυλὰ, ἐπίρ. en rond, in rotondo.

Στρογγυλεμένος, η, ον. μετ. arrondi, ie. rotondato, ta. fatto, ta. rotondo.

Στρογγυλεύω, Pʳ. arrondir, rotondare, fare rotondo.

Στρογγυλοειδὴς, ὁ, ἡ, τὸ δές. ἐπίθ. rondelet, te. ritondetto, ta.

Στρογγυλοπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a un visage arrondi. che ha un volto rotondo.

Στογγυλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rond, de. arrondi, ie. rotondo, da. tondo, da.

Στρογγυλότης, ὑσ. rondeur, rondité. rotondità.

Στρογγυλούτζικα, ἐπίρ. un peu rond. un poco rotondo.

Στρογγυλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. rondelet, te. retondetto, ta.

Στρογγύλωμα, ὑσ. l'action d'arrondir. il far rotondo.

Στρογγυλώνω, Pʳ. arrondir. rotondare, far divenir rotondo.

Στρογγυλώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rond, de. rotondissimo, ma.

Στρογγυλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rond, de, più rotondo, da.

Στρογγυλωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rondelet. te. retondetto, ta.

Στρυθοκάμηλον, ὑσ. autruche. struzzo.

Στρο-

Στροφὴ, ὑσ. strophe, stance. *strofa*.

Στροφίδι, ὑσ. pivot. *perno*.

Στρύφω, Pʹ. tordre. *torcere*. §. στρύφω, περιπλέκω. entortiller. *attorcigliare*.

Στρυφογυρίζω, Pʹ. tourner, faire tourner à l'entour. *girare, far girare attorno*.

Στρυφογυρισμένος, η, ον. μετ. tourné, ée. à l'entour. *girato, ta. all'intorno*.

Στρύχος, οὐσ. morelle. *sorta d'erba, solatro*.

Στρύψιμον, ὑσ. entortillement. *attorcigliamento*.

Στρωθεὶς, ῆσα, εν. μετ. celui ὴ celle qui a été étendu. *colui ὴ colei che è stato disteso*. ἴδε καὶ Στρώνω.

Στρῶμα, ὑσ. τὸ χραββάτι, lit, couche. *letto*. §. στρῶμα, τὸ ἀχυρόστρωμα κτλ. matelas, *materasso*.

Στρωματάκι, οὐσιας. μικρὸν χραββάτι. petit lit. *letticciuolo*. §. στρωματάκι, μικρὸν στρῶμα. petit matelas. *piccolo materasso*.

Στρωματᾶς, οὐσ. celui qui fait de matelas. *colui che fa materassi*.

Στρωματένιος, η, ον. μετ. ἐπίθ. qui appartient au matelas. *che appartiene al materasso*.

Στρωμένος, η, ον. ἐπίθ. στρωμένος κατὰ γῆς. couché. ée. étendu, ue. *disteso, sa*. §. στρωμένον χραββάτι. lit dressé, lit fait. *letto fatto*. §. ἄλογον στρωμένον. cheval sellé. *cavallo sellato*.

Στρώνω, Pʹ. ἁπλώνω κατὰ γῆς. coucher par terre. *stendere per terra*. §. στρώνω μίαν ὑπόθεσιν. coucher en écrit. *mettere in iscritto*. §. στρώνω τὸ χραββάτι. faire le lit. *fare il letto*. §. στρώνω τὸ ἄλογον. seller un cheval. *sellare un cavallo*.

Στρώνων, ῶσα. ον. μετ. στρώνων κατὰ γῆς. celui ὴ celle qui étend. *colui ὴ colei che distende*. §. στρώνων τὸ χραββάτι. celui ὴ celle qui fait le lit. *colui ὴ colei che fa il letto*. §. στρώνων τὸ ἄλογον. celui ὴ celle qui selle un cheval. *colui ὴ colei che sella un cavallo*.

Στρώσας, ασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a couché, qui a étendu. *colui ὴ colei che ha disteso per terra*. §. στρώσας τὸ χραββάτι. celui ὴ celle qui a fait le lit. *colui ὴ colei che ha fatto il letto*.

Στρωσίδι, ὑσ. tapis. *strato*. §. στρωσίδι. tout ce qui est necessaire pour faire le lit, pour dresser la table etc. *tutto quel che è necessario per far il letto, per apparecchiar la tavola, etc.*

Στρώσιμον, στρῶσις. ὑσ. στρώσιμον τῦ χραββατίυ. l'action de faire le lit. *il fare il letto*. §. στρώσιμον τῆς τραπέζης. l'action de dresser la table. *l'apparecchiar la tavola*.

Στρωτὸς, τὴ, τὸν, ἐπίθ. couché, ée. *steso, sa*. §. μετάνοια στρωτή. réverence profonde. *riverenza profonda*.

Στύλος, στύλωμα, κτλ. ἴδε Στῆλος. κτλ.

Στυμμένος, η, ον. μετ. pressuré, ée. *premuto, ta*.

Στυπτήρι, 'οὐσ. pressoir. *torcolare*.

Στυπτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. constrictif. ive. *ristrignente*.

Στυφάδα, ὑσ. âpreté. *acerbezza*.

Στυφαίνω, Pʹ. être âpre, avoir un goût âpre. *aver un gusto acerbo*.

Στυφὸς, στυφρὸς, ἐπίθ âpre, verd, pas encore mur. *acerbo, ba*.

Στυφότζικος, η, ον. ἐπίθ. verdelet, te. *acerbetto, ta*.

Στύφω, Pʹ. pressurer. *spremere*.

Στύφων, ῶσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui pressure. *colui ὴ colei che spreme*.

Στύψας, ψασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a pressuré. *colui ὴ colei che ha spremuto*.

Στύψιμον, οὐσ. l'action de pressurer. *lo spremere*.

Στωὰ, καμάρα, οὐσ. portique. *portico*.

Στωϊκὸς, οὐσ. stoïcien. *stoico*.

Συβάζω, Pʹ. accorder, mettre d'accord. *accordare, metter d'accordo*.

Συβάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui accorde,

de. qui met d'accord. *colui ò colei che accorda, che mette d'accordo.*

Συβάσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a accordé, qui a mis d'accord. *colui ò colei che ha accordato, che ha messo d'accordo.*

Σύβασις, συβασμὸς, οὐσ. accord. *accordo.*

Συβασμένος, η, ον. μετ. accordé, ée. mis, se. d'accord. *accordato, ta. messo, sa. d'accordo.*

Συβία, ἰδὲ Συμβία.

Σύγαμβρος, οὐσ. beau-frère. *cognato.*

Συγγένεια, οὐσ. parenté, consanguinité. *parentela.*

Συγγενεύω, P'. κάμνω συγγένειαν. s'allier. *far parentela.* §. συγγενεύω. ἀδ. εἶμαι συγγενής. être parent. *esser parente.*

Συγγενής. parent, te. *parente.*

Συγγνώμη, οὐσ. pardon. *perdono.*

Συγγνωστὸς, ἡ, ὸν ἐπίθ. pardonnable. *perdonabile.*

Σύγγραμμα, οὐσ. écrit. écrits, coeuvres. *scritto, scritti, opere.*

Συγγραμματάκι, οὐσ. petit écrit. *piccolo scritto.*

Συγγραφὴ, οὐσ. l'action d'écrire, de composer un ouvrage. *lo scrivere, il comporre un' opera.*

Συγγραφεὺς, οὐσ. écrivain, auteur. *scrittore.* §. συγγραφεὺς, écrivain, auteur. *scrittore, autore.*

Συγγράφω, P'. écrire, composer un ouvrage. *scrivere, comporre un' opera.*

Συγγράφων, ουσα, ον. μετ. écrivant, composant, *scrivente. componente.*

Συγγράψας, ψασα, αν. μετ. celui ò celle qui a coposé. *colui ò colei che ha scritto, che ha composto.*

Συγκάθεδρος, η, ον. ἐπίθ. assessent. *essessere.*

Συγκαθίζω, P'. mettre ensemble à asseoir. *mettere insieme a sedere.* §. Συγκάθημαι, s'asseoir ensemble. *sedere insieme.*

Συγκαλέσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a invité. *colui ò colei che ha invitato.*

Συγκάλεσις, ἡ. συγκάλεσμα, τὸ, ὄσιατ. l'action d'inviter. *l'invitare, invito.*

Συγκαλεσμένος, η, ον. μετ. invité, ée. *invitato, ta.*

Συγκαλῶ, P'. inviter, *invitare.*

Συγκαλῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ò celle qui invite. *colui ò colei che invita.*

Συγκαταβαίνω, P'. condescendre. *condiscendere.*

Συγκαταβαίνων, ουσα, ον. μετ. condescendant, te. celui ò celle qui condescend. *condiscendente, colui ò colei che condiscende.*

Συγκαταβὰς, άσα, άν. μετ. celui ò celle qui a condescendu. *colui ò colei che ha condisceso.*

Συγκατάβασις, οὐσ. condescendence, déférenee. *condiscendenza.*

Συγκαταβατικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. condescendant, te. déférant, te. *condiscendente.*

Συγκατανεύσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a déféré. *colui ò colei che ha condisceso.*

Συγκατάνευσις, οὐσ. déférence, condescendence. *condiscendenza.*

Συγκατανεύω, P'. déférer, condescendre. *condiscendere.*

Συγκατανεύων, ουσα, ον. μετ. condescendant, te. celui ò celle qui défére, qui condescend. *colui ò colei che condiscende.*

Συγκατοικήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a habité, qui a logé avec quelqu'un. *colui ò colei che ha abitato insieme con qualcheduno.*

Συγκατοίκησις, οὐσ. l'action de loger ensemble. *coabitazione.*

Συγκάτοικος, ἐπίθ. celui qui loge en compagnie d'autres personnes. *coabitatore.*

Συγκατοικῶ, P'. loger, habiter ensemble. *coabitare.*

Συγκέρασμα, οὐσ. adoucissement. *temperamento.*

Συγκερασμένος, η, ον. μετ. tempéré, ée. adouci, ie. *temperato, ta.*

Συγκερνῶ, P'. adoucir, tempérer. *temperare.*

Συγκινδυνεύω, P'. être en danger avec quelqu'un. *pericolare con qualcheduno.*

Συγκλαίω, P'. pleurer avec quelqu'un, ò ensem-

semble. *piagnere con qualcheduno, in compagnia.*

Συγκληρονομία, ὑσ. l'action d'hériter en compagnie. *l'ereditare in compagnia.*

Συγκληρονόμος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. cohéritier. *coerede.*

Συγκληρονομῶ, Pʹ. hériter en compagnie. *ereditare in compagnia.*

Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. sénatorial, le. *senatorio, ia.*

Σύγκλητος, ὑσ. sénat. *senato.*

Συγκοινωνία, ὑσ. communication. *comunicazione.*

Συγκοινωνίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a communié ensemble. *colui ἢ colei che ha comunicato insieme.*

Συγκοινωνῶ, Pʹ. communier. *comunicare.*

Συγκολληθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été conglutiné. *colui ἢ colei che è stato conglutinato.*

Συγκόλλημα, ὑσιας. conglutination. *conglutinamento.*

Συγκολλημένος, η, ον. μετ. collé, ée. conglutiné. ée. *incollato, ta, conglutinato, ta.*

Συγκολλήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a conglutiné. *colui ἢ colei che ha conglutinato.*

Συγκόλλησις, ὑσιας. conglutination. *conglutinamento.*

Συγκολλῶ, Pʹ. conglutiner. *conglutinare.*

Συγκοπὴ, ὑσ. syncope. *sincope.*

Συγκοπιάζω. Pʹ. travailler ensemble. *lavorare insieme, affaticarsi insieme.*

Συγκόπτω, Pʹ. couper ensemble. *tagliare insieme.*

Συγκριθεὶς εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été comparé. *colui ἢ colei che è stato paragonato.*

Συγκριμένος, η, ον. μετ. comparé, ée. *comparato, ta. paragonato, ta.*

Συγκρίνας, νασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a comparé. *colui ἢ colei che ha paragonato.*

Συγκρίνω, Pʹ. comparer. *paragonare.*

Συγκρίνων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui compare. *colui ἢ colei che paragona.*

Σύγκρισις, ὑσ. comparaison. *paragone.*

Συγκριτὴς, ὑσ. celui qui compare. *colui che paragona.*

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. comparatif. ive. *comparativo, va.*

Συγκροτηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été assemblé, convoque. *colui ἢ colei che è stato congregato.*

Συγκρότημα, ουσ. convocation. *convocamento.*

Συγκροτημένος, η, ον. μετ. assemblé. ée. convoqué, ée. *convocato, ta. congregato, ta.*

Συγκροτήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a convoqué. *colui ἢ colei che ha convocato.*

Συγκρότησις, ὑσ. convocation. *convocazione.*

Συγκροτῶ, Pʹ. convoquer, assembler. *convocare, congregare.*

Συγύρδωμα, ὑσ. assurance. *sicurezza.*

Συγυρδωμένος, η, ον. μετ. assuré. ée. *assicurato, ta.*

Συγουρδώω, Pʹ. assurer. *assicurare.*

Σύγουρος, η, ον. ἐπίθ. sur, re. *sicuro, ra.*

Συγυρτὰ, ὑσ. sûreté, assurance. *sicurtà, sicurezza.*

Συγχαθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui s'est dégoûté de quelche chose. *colui ἢ colei che si è disgustato di qualche cosa.*

Συγχαίνομαι, Pʹ. se dégoûter, avoir en abomination, en horreur. *abominare, detestare, avere a schifo.*

Συγχαίρω, Pʹ. ἢ συγχαίρομαι. se réjouir avec quelqu'un, féliciter quelqu'un. *congratularsi.*

Σύγχαμα, ὑσ. abomination, dégoût. *abominazione, disgusto, stomacaggine.*

Συγχαμένος, η, ον. μετ. abominé, ée. détesté, ée. *abominato, ta. detestato, ta.*

Συγχαμερὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. sale, dégoûtant, te. saligaud, de. *schifo, fa. sporco, ca.*

Συγχαρίκια, ὑσ. présens qu'on donne pour la congratulation de quelque chose. *regali che si danno per la congratulazione di qualche cosa.*

Συγ-

Συγχαροποίησις, ἡ σ. congratulation, félicitation. *congratulazione*.

Συγχαροποιῶ, P^r. féliciter quelqu'un. *congratularsi*.

Συγχύζω, P^r. troubler, confondre. *turbare, confondere*. §. συγχύζω, κάμνω σύγχυσιν. exciter des troubles. faire du tumulte. *tumultuare, fare tumulto*. §. συγχύζομαι. se confondre. *confondersi*.

Συγχύζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui trouble, qui confond. *colui ò colei che confonde, che turba*.

Συγχύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a troublé, qui a confondu. *colui ò colei che ha confuso, che ha turbato*.

Σύγχυσις, ἡ σ. confusion. *confusione*. §. σύγχυσις. trouble. *turbamento*. §. σύγχυσις, ταραχή, ἀλαλαγμός. tumulte. *tumulto*.

Σύγχυσμα, ὁ σ. l'action de confondre, de troubler. *il confondere, il turbare*.

Συγχυσμένα, ἐπίρ. confusément. pêle-mêle, à la debandade. *confusamente, alla rinfusa*.

Συγχυσμένος, η, ον. μετ. confus, se. *confuso, sa*. §. συγχυσμένος, ταραγμένος, troublé, ée. *turbato, ta*.

Συγχυστής, ὁ σ. celui qui excite de troubles. *colui che eccita torbidi*.

Σύγχρονος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. contemporain, aine. *coetaneo, ea. contemporaneo, ea*.

Συγχωρηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été pardonné. *colui ò colei che è stato perdonato*.

Συγχώρημα, ὁ σ. l'action de pardonner. *il perdonare*.

Συγχωρημένος, η, ον. μετ. pardonné, ée. *perdonato, ta*. §. δεν εἶναι συγχωρημένον. il n'est pas permis. *non è permesso*. §. συγχωρημένος, δοσμένος. concedé, ée. *concesso, sa*.

Συγχωρήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a pardonné. *colui ò colei che ha perdonato*. §. συγχωρήσας, ἐπεὶ ἐσυγχώρησεν, ἔδωκε τὴν ἄδειαν. celui ou celle qui a permis. *colui ò colei che ha permesso*.

Συγχώρησις, ἡ σ. pardon. *perdone*. §. συγχώρησις. ἄδεια. permission. *permesso*.

Συγχωρητής, ὁ σ. celui qui pardonne. *colui che perdona*.

Συγχωρητικός, ή, όν. ἐπίθ. pardonnable. *perdonabile*. §. ἁμαρτία συγχωρητική. péché véniel. *peccato veniale*.

Συγχωρητός, ή, όν. ἐπίθ. pardonnable. *perdonabile*.

Συγχώριον, ὁ σ. pardon. *perdono*. §. συγχώριον. remission des péchés. *remissione di peccati*.

Συγχωροχάρτι, ὁ σ. indulgence. billet d'indulgence. *indulgenza, bigliètto d'indulgenza*.

Συγχωρῶ, P^r. pardonner. *perdonare*. §. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν. permettre. *permettere*. §. συγχωρῶ, παραιτῶ, δίδω, ἀφίημι. concéder. *concedere*.

Συγχωρῶν, ὁῦσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui pardonne. *colui ò colei che perdona*. §. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν. celui ou celle qui permet. qui donne permission. *colui ò colei che permette, che dà permissione*.

Συζῶ, P^r. vivre ensemble, en compagnie. *vivere insieme, in compagnia*.

Συζεύγω, P^r. joindre. conjoindre. *congiugnere, unire*.

Σύζευγμα, ὁ σ. jonction, conjonction. *congiugnimento*.

Συζευμένος, η, ον. μετ. joint, te. mis, se. ensemble. *congiunto, ta*.

Συζευκτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de conjoindre, de oindre. *congiugnitivo, va*.

Σύζευξις, ὁ σ. conjonction. *congiugnimento*.

Συζευχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été joint, qui a été uni. *colui ò colei che è stato congiunto, unito*.

Συζήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a vecu ensemble. *colui ò colei che ha vissuto insieme*.

Συ-

Συζυγία, ὑσ. conjonction. *congiunzione*.

Σύζυγος, ὑσ. γυνὴ τινός. femme. *moglie*.

Συζῶ, P'. vivre ensemble. *convivere, vivere insieme*.

Συζῶν, ῶσα, ῶν. μετ. vivant, te. ensemble. *convivente*.

Συκαμηνία, οὐσ. murier, *moro, gelso*.

Συκάμηνον, ὑσιας. mûre. *mora, gelsa*.

Συκιά, ὑσ. figuier. *fico*.

Συκομορία, ἰδὲ Συκαμηνιά.

Σῦκον. ὑσ. figue. *fico*.

Συκοφάγης, συκοφᾶς, ὑσ. bec-figue. *beccafico*.

Συκοφαντία, ὑσιας. calomnie. *calunnia*.

Συκοφάντης, ὑσ. calomniateus. *calunniatore*.

Συκοφαντηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui a été calomnié. *colui ῆ colei che è stato calunniato*.

Συκοφαντημένος, η, ον. μετ. calommié, ée. *calunniato, ta*.

Συκοφαντήσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a calomnié. *colui ῆ colei che ha calunniato*.

Συκοφαντιστής, οὐσ. calomniateur. *calunniatore*.

Συκοφαντῶ, P'. calomnier. *calunniare*.

Συκοφαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ῆ celle qui calomnie. *colui ῆ colei che calunnia*.

Συκωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui a été levé. *colui ῆ colei che è stato levato*. §. συκωθείς, ὑψωθείς. qui a été haussé. *che è stato innalzato*.

Σύκωμα, ὑσ. l'action de lever, καὶ de se lever. *il levare, καὶ il levarsi*. §. σύκωμα, ὕψωμα. élevation. *innalzamento*.

Συκωμένος, η, ον. μετ. levé, ée. *levato, ta*. §. συκωμένος, ὑψωμένος. élevé. ée. *innalzato, ta*.

Συκώνω, P'. lever. *levare*. §. συκώνω, ὑψώνω. hausser, élever. *innalzare*. §. συκώνω, οὐδ. βαστῶ, ὑπομένω. souffrir. *soffrire, sopportare*. §. συκώνω, ἐγείρω, παρακινῶ, susciter. *suscitare*. §. ἀσύκωσεν ἕνα σκληρὸν διωγμόν. il a suscité une cruelle persécution. *ha suscitato una crudele persecuzione*. §. συκώνω κεφάλι, ἤγουν ὑπερηφανεύομαι. lever la crête, s'enorgueillir. *levar il capo, insuperbirsi*. §. συκώνω κεφάλι, γίνομαι ἐπαναστάτης. se mutiner, se révolter. *ribellarsi*. §. αὐτὸ τὸ καράβι δὲν συκώνει περισσότερον. ce vaisseau ne porte d'avantage. *quel vascello non leva non porta di più*. §. συκώνω τοὺς ὤμους. plier les épaules. *strignere le spalle*. §. συκώνω εἰς τὴν παλάμην. porter sur la paume de la main. *portare sulla palma della mano*. §. συκώνω ταῖς ποδιαῖς. trousser. *alzar su*. §. συκώνω πόλεμον. faire la guerre. déclarer la guerre. *far la guerra, dichiarare la guerra*. §. συκώνω μίαν συνήθειαν. ôter une coutume. *levare un' usanza*. §. συκώνομαι. se lever. *levarsi*. πάρα ἐσυκώθηκα. je ne fais que me lever. *or ora mi sono levato*. §. συκώνομαι ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν. se lever d'une maladie. *riaversi da una malattia*. §. σύκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον. s'éveiller. *svegliarsi, levarsi dal sonno*.

Συκώνων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui leve. *colui ῆ colei che leva*. §. συκώνων, ὑψώνων. celui ῆ celle qui hausse. *colui ῆ colei che innalza*.

Συκώσας, σασα, αν, μετ. celui ῆ celle qui a levé. *colui ῆ colei che ha levato*. §. συκώσας, ὑψώσας. celui ῆ celle qui a haussé, *colui ῆ colei che ha innalzato*. ἰδὲ καὶ τὸ ῥῆμα Συκώνω.

Συκωτής, ὑσ. celui qui leve. *colui che leva*.

Συλλαβή, ὑσ. syllabe. *sillaba*.

Συλλαβίζω, P'. épeler, articuler les mots. *sillabare compitare*.

Συλλαβίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui épele. *colui ῆ colei che sillaba, che compita*.

Συλλαβίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a épelé. *colui ῆ colei che ha sillabato, cha ha compitato*.

Συλλάβισμα, ὑσιας. épelement,

ment. *il sillabare, il compitare.*

Συλλαβιστὰ, ἐπίῤ. en épelant. *sillabando, compitando.*

Συλλαβιστὴς, ὁ. celui qui épele. *colui che sillaba, che compita.*

Συλλαμβάνω, P'. comprendre. *comprendere.* §. συλλαμβάνω. concevoir. *concepire.*

Συλλαμβάνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui comprend. *colui ἢ colei che comprende.* §. συλλαβοῦσα. celui ἢ celle qui a conçu. *colui ἢ colei che ha concepito.*

Συλλειτούργημα, οῦ. l'action de célébrer la masse en compagnie. *il celebrare la messa in compagnia.*

Συλλειτουργήσας, σα, σαν. μετ. qui a célébré la messe en compagnie, *che ha celebrato la messa in compagnia.*

Συλλειτουργὸς, ὁ. assistant à la messe, ἢ qui officie en compagnie. *assistente alla messa, ἢ celebrante in compagnia.*

Συλλειτουργῶ, P'. célébrer la messe, officier en compagnie des autres. *celebrare, officiare in compagnia d'altri.*

Σύλληψις, ἡ σιας. conception. *concezione, concepimento.*

Συλλογὴ, ἡ. συνάθροισις, recueil. *raccolta.* §. συλλογὴ, συλλογισμός. pensée. *pensiero.*

Συλλογίζομαι, ὁ. penser, faire réfléxion, réflé-

chir. *pensare, riflettere, considerare.*

Συλλογιζόμενος, η, ον. ἐπίῤ. celui ἢ celle qui pense, qui fait réfléxion. *colui ἢ colei che pensa, che riflette, che considera.*

Συλλογισμὸς, ὁ. pensée. *pensiero.* §. συλλογισμὸς λέξ. Λογ. syllogisme. argument. *sillogismo, argomento.*

Συλλογιστὴς, ὁ. penseur. *pensatore.*

Συλλογιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίῤ. qui considére, qui fait réfléxion. *che riflette, che considera.*

Σύλλογος, οῦ. congrégation. *congregazione.*

Συλλογοῦμαι, ἰδὲ Συλλογίζομαι.

Συλλύπησις, οῦ. condoléance. *condoglienza.*

Συλλυποῦμαι, P'. se condoloir. *condolersi.*

Συμβαίνω, P'. συμβαίνει. il arrive. *succede.* §. σωέβηκε, σωέβη. il vient d'arriver, *è succeduto.*

Συμβάλλω, P'. concorder, concourir. *concordare, concorrere.*

Συμβὰν, ὁ. accident. *accidente.*

Συμβάσας, σα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a accordé, qui a mis d'accord. *colui ἢ colei che ha accordato, che ha messo d'accordo.*

Σύμβασις, ἡ. accord. *accordo.* §. σύμβασις. l'action d'accorder. ἢ de mettre d'accord, ϗ de s'accorder. *il mettere d'accordo, ϗ l'accordarsi.*

Συμβασμένος, η, ον. μετ. accordé, ée. mis, se. d'accord. *accordato, ta.*

Συμβεβηκὸς, ὁ. accident, *accidente.* §. κατὰ συμβεβηκός. par accident. *per accidente.*

Συμβιβάζω, P'. mettre d'accord, *accordare, mettere d'accordo.*

Συμβιβάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a accommodé, qui a mis d'accord. *colui ἢ colei che ha accordato, che ha messo d'accordo.*

Συμβιβασμὸς, ὁ. accord, convention. *accordo, convenzione.*

Συμβιβαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίῤ. accommodable. *accordevole.*

Συμβία, ἡ. femme. *conjuge, consorte.*

Συμβοήθημα, ὁ. l'action d'aider, d'assister. *assistenza, l'ajutare.*

Συμβοηθήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a aidé, qui a concouru, qui a secondé. *colui ἢ colei che ha coadjuvato, che ha assistito.*

Συμβοηθητικὸς, ἡ, όν. ἐπίῤ. auxiliaire, *ausiliare.*

Συμβοηθὸς, ὁ, ἡ, τὸ ὄν. ἐπίῤ. qui aide, qui secourt. *che ajuta, che assiste.*

Συμβοηθῶ, P'. aider, assister. *ajutare, coadjutare.*

Συμβουλάτωρ, ὁ. conseiller. *consigliere.*

Συμβουλευθεὶς, ῦσα, ἐν. μετ.

μετ. celui ἢ celle qui a été conseillé. colui ò colei che è stato consigliato. §. συμβυλδυθείς. Eν. celui ἢ celle qui s' est conseillé. colui ò colei che si è consigliato.

Συμβυλδυμα, ὐσ. l'action de conseiller. il consigliare.

Συμβυλδυμένος, η, ον. μετ. conseillé, ée. consigliato, ta.

Συμβυλδύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a conseillé. colui ò colei che ha consigliato.

Συμβυλδυσις, ὐσιας. conseil, l'action de conseiller. consiglio, il consigliare.

Συμβυλδυτήριον, ὐσ. conseil. consiglio.

Συμβυλδυτής, ὐσ. conseiller. consigliere.

Συμβυλδυτικός, ή, όν, ἐπίθ. celui ἢ celle qui conseille. colui ò colei che consiglia.

Συμβυλδύτρα, ὐσ. conseillere. consigliera.

Συμβουλεύω, Pʹ. conseiller, donner de conseils. consigliare, dare consigli.

Συμβυλδύων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui conseille. colui ò colei che consiglia.

Συμβυλή, ὐσ. conseil. consiglio.

Συμβύλιον, ὐσ. συμβυλδυτήριον, conseil. consiglio.

Σύμβυλος, ἐπίθ. conseiller. consigliere.

Συμμά, ἐπίρ. près, après, voisin, de près. presso, dappresso, vicino, da vicino.

Συμμάζωμα, ὐσ. amas, l'action d'amasser. raccoglimento, il raccogliere.

Συμμαζωμένος, η, ον. μετ. amassé, ée. ramassé, ée. raccolto, ta. radunato, ta.

Συμμαζωκτής, ὁ. ὐσ. celui qui amasse. qui ramasse, qui recueillit. colui che raccoglie, che raduna.

Συμμαζωκτός, ή, όν, ἐπίθ. recueilli, ie. concentré, ée. en soi-même. raccolto, ta. concentrato, ta.

Συμμαζωμένος, η, ον. μετ. recueilli, ie. raccolto, ta.

Συμμαζώνω, Pʹ. recueillir, ramasser. raccogliere, radunare.

Συμμαζώνων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ramasse, qui recueillit. colui ò colei che raccoglie, che raduna.

Συμμαζώξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ramassé, qui a recueilli. colui ò colei che ha raccolto, che ha radunato.

Συμμάζωξις, ή, ὐσ. amas, assemblage, ammasso, raccoglimento, raccolta, radunamento.

Συμμαθητής, ὐσ. condisciple. condiscepolo.

Συμμαχία, ὐσ. alliance, confédération. alleanza, legà.

Σύμμαχος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. allié, ée. confédéré, ée. alleato, ta.

Συμμαχῶ, Pʹ. se liguer, s' allier, faire alliance. allearsi, far alleanza, far lega.

Συμμετέχω, Pʹ. participer, avoir part. partecipare, aver parte.

Συμμετέχων, ὐσα, ον. μετ. participant. partecipante.

Συμμετοχή, ὐσ. participation. participazione.

Συμμέτοχος, η, ον. ἐπίθ. participant, te. celui ἢ celle qui participe. partecipe, colui ò colei che partecipa.

Συμμετρία, ὐσ. symétrie, proportion. simetria, proporzione.

Σύμμετρος, η, ον. ἐπίθ. proportionné, ée. proporzionato, ta.

Συμμέτρως, ἐπίθ. avec symétrie, avec proportion. con simetria, proporzionatamente.

Συμπάθεια, ή. ὐσ. sympathie. simpatia. §. κατὰ συμπάθειαν. par sympathie. per simpatia.

Συμπαθής, ὁ, ή, τὸ ές. ἐπίθ. compatissant, te. compassionevole.

Συμπάθημα, τὸ, ὐσ. συγχώρησις. pardon. perdono.

Συμπαθημένος, η, ον. μετ. pardonné, ée. perdonato, ta.

Συμπαθήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pardonné. colui ò colei che ha perdonato.

Συμπάθησις, ή. ὐσ. pardon. perdono.

Συμπαθητικός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπε εὔκολα συμπαθεῖ. celui ἢ celle qui par-

pardonne aisément. *colui ò colei che perdona facilmente*. §. συμπαθητικὸς, ἄξιος συμπαθήσεως. pardonnable. *perdonabile*.

Συμπαθετὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. pardonnable. *perdonabile*.

Συμπάθιον, τὸ. ὐσ. pardon. *perdono*. §. μὲ συμπάθιον. avec permission. *con permissione*. §. ἂς ἔχω συμπάθιον, je demande pardon. *domando perdono, mi scusi*. §. συμπάθιον, συγχώρησιν. remmission. *remissione*.

Συμπάθισμα, τὸ, ὐσ. l'action de pardonner. *il perdonare*.

Συμπαθῶ, P'. pardonner. *perdonare*. §. μὲ συμπαθᾶτε, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ κάμω, vous m'excuserez, je ne saurois pas le faire. je demande pardon. je ne puis pas le faire. *mi scuserà, non posso farlo, domando scusa, perdono, non lo posso fare*.

Συμπαθῶν, ὗσα, ὗν. μετ. celui ò celle qui pardonne. *colui ò colei che perdona*.

Σύμπας, ὁ, ἡ, τὸ ἂν. ἐπίθ. tout. *tutto*.

Συμπάσχω, P'. patir, souffrir avec quelqu'un. *soffrire, patire con qualcheduno*.

Συμπάσχων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui souffre avec quelqu'un. *colui ò colei che soffre con qualchedono*.

Συμπατριώτης, ὁ, ὐσ. concitoyen. *concittadino*.

Συμπεθέρα, ἡ ὐσ. belle-mère. *suocera*.

Συμπεθερεύω, συμπεθεριάζω. P'. s'apparenter. s'allier. *far parentela, imparentarsi*.

Συμπεθεριάζων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui s'allie. *colui ò colei che fa parentado*.

Συμπεθεριάσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui s'est allié. *colui ò colei che ha fatto parentado*.

Συμπεθέριασμα, τὸ, ὐσ. l'action de s'allier, de s'apparenter. *l'imparentarsi, il far parentado*.

Συμπέθερος, ὁ, ὐσ. beau-père. *suocero*.

Συμπεραίνω, P'. présumer, conjecturer. *congghietturare*. §. συμπεραίνω, conclurre. *conchiudere, inferire*.

Συμπεράνας, ασα, αν. μετ. celui ò celle qui a présumé. *colui ò colei che ha congghietturato*. §. συμπεράνας, celui ò celle qui a conclu. *colui ò colei che ha conchiuso*.

Συμπέρασμα, τὸ, ὐσ. conjecture, présomption. *congghiettura*. §. συμπέρασμα τοῦ λόγου, conclusion. *conclusione*.

Συμπερασματικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. conjectural. *congghietturale*.

Σύμπλεγμα, τὸ, ὐσ. l'action de joindre artistement. *il contessere*.

Συμπλεγμένος, η, ον. μετ. assemblé, ée. joint, te. artistement. *contessuto, ta*.

Συμπλέκω, P'. joindre, assembler artistement. *contessere*.

Συμπληρωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ò celle qui a été accompli. *colui ò colei ch'è stato compito, compiuto*.

Συμπλήρωμα, τὸ, ὐσ. accomplissemens. complement. *compimento*.

Συμπληρωμένος, η, ον. μετ. accompli, ie. *compiuto, ta*.

Συμπληρώνω, P'. accomplir. *compire, compiere*.

Συμπλήρωσις, ἡ, ὐσ. accomplissement. *compimento*.

Συμπληρωματικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. celui ò celle qui accomplit. *completivo, va*.

Συμπλοκὴ, ἡ. ὐσ. complication. *complicazione*.

Συμπολίτης, ὁ. ὐσ. concitoyen. *concittadino*.

Συμπόνεσις, ἡ. ὐσ. συλλύπησις. condoleance. *condoglienza*. §. συμπόνεσις, συμπάθησις. compassion. *compassione, compatimento*.

Συμπονέσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a compati. *colui ò colei che ha compatito*.

Συμπονετικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. compatissant, te. *compassionevole*.

Συμπονῶ, P'. compatir, plaindre, être touché de compassion. *compatire, aver compassione*.

Συμπονῶν, ὗσα, ὗν. μετ. celui ò celle qui compa-

patit, qui plaint quelqu'un. *colui ñ colei che compatisce qualchedune.*

Συμπόσιον, τό. ἄτιατ. festin, grand repas. *banchetto, convito.*

Συμπροσευχή, ἡ. ὡσ. prière commune. *preghiera comune.*

Συμπροσεύχομαι, P'. prier en commun, en compagnie. *pregare in comune, in compagnia.*

Σύμπτωμα, τό. ὡσ. symptome. *sintoma.*

Συμπτωματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. symptomatique. *sintomatico, ca.*

Συμπῶ, P'. attiser, rapprocher les tisons. *attizzare.*

Συμφέρον, τό. ὡσ. utilité. *utilità.*

Συμφέρω, P'. παρομοιάζω. ressembler. *rassomigliare.* §. συμφέρω, ὠφελῶ, être utile. *essere utile.* §. δεν συμφέρει. il n'est pas utile. *non è utile.*

Συμφορά, ἡ. ὡσ. malheur. *disgrazia.*

Συμφωνηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ñ celle qui a été accordé. *colui ñ colei ch' è stato accordato.*

Συμφώνημα, τό. ουσ. l'action d'accorder, accord. *l'accordare, accordo.*

Συμφωνημένος, η. ον. μετ. accordé, ée. *accordato, ta.*

Συμφωνήσας, σασα, σαν. μετ. celui ñ celle qui a accordé. *colui ñ colei che ha accordato.* §. συμφωνήσας. ὡδ. celui ñ celle qui est convenu. *colui ñ colei ch' è convenuto.*

Συμφώνησις, ἡ. ουσ. accord. *accordo.*

Συμφωνητής, ὁ. ὡσ. celui qui accorde. *colui che accorda.*

Συμφωνητικός, ἡ, όν. ἐπιθ. celui ñ celle qui accorde. qui met d'accord. *colui ñ colei che accorda, che mette d'accordo.*

Συμφωνία, ἡ. ὡσ. accord. *accordo.* §. συμφωνία. concordance. *concordanza.* §. συμφωνία μουσική. symphonie. *sinfonia.*

Σύμφωνον, τό, ουσ. consonne. *consonante.*

Σύμφωνος, η, ον. ἐπίθ. concorde. *concorde.*

Συμφωνῶ. P'. accorder. *accordare, concordare.* §. συμφωνῶ, ουδ. convenir, s'accorder. *concordare, convenire, esser d'accordo.*

Συμφωνῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ñ celle qui accorde. *colui ñ colei che accorda.* §. συμφωνῶν, ὡδ. celui ñ celle qui convient, qui se conforme. *colui ñ colei che concorda, che conviene.*

Συμφώνως, ἐπίρ. d'accord. *d'accordo, concordemente.*

Σύμψυχος, ἢ Σάμψυχος, ἢ χαμοξυλιά, ὡσ. sureau. *sambuco.*

Σύμωμα, τό. ὡσ. l'action d'approcher, καὶ de s'approcher. *approssimamento, avvicinamento.*

Συμωμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *approssimato, ta. avvicinato, ta.*

Συμώνω, P'. Ἐν. approcher. avoisiner, mettre proche. *appressare, approssimare, avvicinare.* §. συμώνω, ουδ. s'approcher, se mettre près. *appressarsi, avvicinarsi.*

Συμώνων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ñ celle qui approche. *colui ñ colei che avvicina.* §. συμώνων, ουδ. celui ñ celle qui s'approche. *colui ñ colei che si avvicina, che s' appressa.*

Συμώσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a approché. *colui ñ colei che ha avvicinato.* §. συμώσας, ὡδ. celui ñ celle qui s'est approché. *colui ñ colei che si è avvicinato, appressato.*

Συμωτής, ὁ. ὡσ. celui qui approche. *colui che avvicina.*

Συμωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ñ celle qui approche. *colui ñ colei che avvicina.* §. συμωτικός, συμωτινός, voisin, ne. proche. *vicino, na. prossimo, ma.*

Συμωτινός, ἡ, όν. ἐπίθ. voisin, ne. proche. *vicino, na. prossimo, ma.*

Σωάγμα, τό. ὡσ. assemblage. *adunamento.*

Σωαγμένος, η, ον. μετ. assemblé, ée. *radunato, ta.* §. σωαγμένος, μαζωμένος. ramassé. ée. recueilli, ie. *raccolto, ta.*

Συναγρίδα, ἡ. οὐσ. dentale. *dentice.*

Συναγωγὴ, ἡ. ὑσ. congrégation. *congregazione.*

Συναγωνίζομαι, Pʹ. coopérer. *cooperare.*

Συναγωνιστὴς, ὁ. ὑσ. coopérateur, *cooperatore.*

Συναγωνιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ù celle qui coopére. *colui ù colei che coopera.*

Συναδελφὸς, ὁ. οὐσ. confrére. *confratello.*

Συνάζω, Pʹ. recueillir, ramasser. amasser. *raccogliere, adunare.*

Συνάζων, ουσα, ον. μετ. celui ù celle qui recueille, qui amasse. *colui ù colei che aduna, che ammassa.*

Συναθροίζω, Pʹ. accumuler. amasser. *accumulare, ammassare.*

Συναθροίζων, ουσα, ον. μετ. celui ù celle qui accumule, qui amasse. *colui ù colei che accumula.*

Συναθροίσας, σασα, αν. μετ. celui ù celle qui a accumulé, qui a amassé. *colui ù colei che ha accumulato.*

Συναθροισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ù celle qui a été assemblé. *colui ù colei ch' è stato adunato.*

Συνάθροισις, ἡ. ὑσ. congrégation, assemblée. *congregazione, assemblea.* §. συνάθροισις, μάζωμα. l'action d'amasser, d'accumuler, accumulation. *l'accumulare, l'ammassare.*

Συνάθροισμα, τό. ὑσ. accumulation. *accumulamento.* §. συνάθροισμα. convocation. *convocazione.*

Συναθροισμένος, η, ον. μετ. convoqué, ée. *convocato, ta.* §. συναθροισμένος, μαζωμένος. assemblé, ée. *adunato, ta.*

Συναΐδιος, ὁ, ἡ, τὸ διον. ἐπίθ. coéternel. *coeterno.*

Συναϊδιότης, ἡ. ὑσ. qualité de ce qui est coéternel. *qualità del coeterno.*

Συναίρεσις, ἡ. οὐσ. contraction. *contrazione.*

Συναιχμάλωτος, ὁ. ἐπίθ. compagnon d'esclavage. *compagno di schiavitù.*

Συνακολούθημα, τό. οὐσ. suite. *seguito.*

Συνακολουθημένος, η, ον. μετ. suivi, ie. *seguitato, ta.*

Συνακολουθήσας, σασα, αν. μετ. celui ù celle qui a suivi. *colui ù colei che ha seguitato.*

Συνακολούθησις, ἡ. ὑσιασ. suite, continuité. *seguenza.*

Συνακόλουθος, η, ον. ἐπίθ. suivant, te. qui suit. *seguente, che segue.*

Συνακολουθῶ, Pʹ. suivre. *seguire.*

Συνακολουθῶν, ὖσα, οῦν, μετ. celui ù celle qui suit. *colui ù colei che seguita.*

Συνακτὴς, ὁ. ὑσ. celui qui amasse, qui recueillit. *colui che raccoglie, che ammassa.*

Συνακτήριον, τό. ὑσ. congrès, assemblée. *congresso, assemblea.*

Συνάλλαγμα, τό. οὐσιασ. échange. *cambio.*

Συναλλαγμένος, η, ον. μετ. échangé, ée. *cambiato, ta.*

Συναλλάζω, Pʹ. changer. échanger. *cangiare, cambiare.*

Συναλλάζων, ουσα, ον. μετ. celui ù celle qui change. *colui ù colei che cangia.*

Συναλλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ù celle qui a changé. *colui ù colei che ha cangiato.*

Συναλλαξιὰ, ἡ. ὑσ. échange. *cambio.*

Συνανάθρεμμα, τό. ὑσιασ. l'action d'élever ensemble. *l'educare insieme.*

Συναναθρεμμένος, η, ον. μετ. élévé, ée. en compagnie de quelqu'un. *educato, ta. in compagnia di qualcheduno.*

Συναναθρέφω, Pʹ. élever en compagnie. *educare in compagnia.*

Συναναθρέφων, ουσα, ον. μετ. celui ù celle qui éleve en compagnie. *colui ù colei che educa in compagnia.*

Συναναθρέψας, ψασα, αν. μετ. celui ù celle qui a élevé en compagnie. *colui ù colei che ha educato in compagnia.*

Συνανατροφὴ, ἡ. ὑσ. éducation commune. *educazione comune.*

Συνάναρχος, ὁ, ἡ, τὸ χον. ἐπίθ. coéternel. *coeterno.*

 Συ-

Συναναστρέφομαι, P'. hanter, fréquenter. *praticare, conversare.*

Συναναστρεφόμενος, ένη, ενον. έπίθ. celui ὴ celle qui hante, qui fréquente. *colui ὴ colei che frequenta.*

Συναναστροφή, ή. ούσ. conversation. *conversazione.*

Συνάντημα, τό. ούσ. rencontre. *incontro.*

Συναξάρι, τό. légende. *leggenda.*

Συναξαριστής, ό. ούσ. recuil de légendes. *leggendario.*

Συνάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a amassé, qui a recueilli. *colui ὴ colei che ha raccolto, che ha ammassato.*

Σύναξις, ή. ούσ. συμάζωμα, τό. l'action de recueillir. *il raccogliere, ammassamento.* §. σύναξις, assemblée. *assemblea.*

Συναπαντηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été rencontré. *colui ὴ colei ch'è stato incontrato.*

Συναπάντημα, τό, ούσιασ. rencontre. *incontro.*

Συναπαντημένος, η, ον. μετ. rencontré, ée. *incontrato, ta.*

Συναπαντήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a rencontré. *colui ὴ colei che ha incontrato.*

Συναπαντητής, ό. ούσ. celui qui rencontre. *colui che incontra.*

Συναπαντῶ, P'. rencontrer. *incontrare.*

Συναπαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui rencontre. *colui ὴ colei che incontra.*

Συναποθαίνω, Συναποθνήσκω, P'. mourir ensemble. en compagnie. *morire insieme, in compagnia.*

Συναποφασίζω, P'. décider ensemble, en compagnie. *decidere insieme, in compagnia.*

Συναποφασίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a décidé en compagnie. *colui ὴ colei che ha deciso in compagnia.*

Συναπόφασις, ή. ούσ. décision commune. *decisione comune.*

Συναπτή, ή. ούσ. collecte. *colletta.*

Συναριθμηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été compté. *colui ὴ colei ch'è stato annoverato, connumerato.*

Συναριθμημένος, η, ον. μετ. compté, ée. *annoverato, ta. connumerato, ta.*

Συναριθμήσας, σασα. αν. μετ. celui ὴ celle qui a compté. *colui ὴ colei che ha annoverato.*

Συναριθμητής, ό. ούσ. celui qui compte. *colui che annovera.*

Συναριθμούμενος, μένη, ον. έπίθ. compté, ée. *annoverato, ta.*

Συνάριθμος, ό, ή. τό ον. έπίθ. compté, ée. *annoverato, ta.*

Συναριθμῶ, P'. compter. *annoverare.*

Συναριθμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui compte. *colui ὴ colei che annovera.*

Συναρμογή, ή. ούσ. l'action d'adapter. *adattamento.*

Συναρμόζω, P'. adapter. *adattare.*

Συναρμόζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui adapte. *colui ὴ colei che adatta, adattante.*

Συναρμόσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a adapté. *colui ὴ colei che ha adattato.*

Συναρμόσμα, τό. ούσ. adaptation, l'action d'adapter. *adattamento.*

Συναρμοσμένος, η, ον. μετ. adapté, ée. *adattato, ta.*

Συναρμοστής, ό, ούσ. celui qui adapte. *colui che adatta.*

Συνάρμοσις, ή. ούσ. adaptation. *adattamento.*

Σύναυγα, έπίρ. à la pointe du jour. *allo spuntar del giorno.*

Συνάφεια, ή, ούσ. contiguité. *contiguità.*

Συναχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été recueilli. *colui ὴ colei ch'è stato raccolto.*

Συνάχι, τό. ούσ. rhume. *catarro, raffreddore.*

Συναχιάζομαι, P'. l'action de s'enrhumer. *l'infreddarsi.*

Συναχιασμένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. *infreddato, ta.*

Συναχόβηχας, ό. ούσιασ. toux de rhume. *tosse catarrale.*

Συναχτής, ίδε Συνακτής.

Συνάχωμα, τό. ούσ. l'action

ction de s' enrhumer. *infreddarsi*.

Συναχωμένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. *infreddato, ta*.

Συναχώνομαι, P'. s' enrhumer. *infreddarsi*.

Συνδειπνήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a soupé en compagnie. *colui ò colei che ha cenato in compagnia*.

Συνδειπνῶ, P'. souper en compagnie. *cenare in compagnia*.

Συνδεμένος, η, ον. μετ. lié, ée. uni, ie. *legato, ta. unito, ta. congiunto, ta*.

Συνδένω, P'. lier, liaisonner. *legare, congiugnere, collegare*.

Σύνδεσμος, ὁ. ουσ. conjonction. *congiunzione*.

Σύνδικος, ὁ. ὀσ. syndic. *sindaco*.

Συνδουλεύω, P'. servir en compagnie. *servire in compagnia*. συνδουλεύω, δουλεύω μὲ ἄλλον. travailler en compagnie. *lavorare in compagnia*.

Σύνδουλος, ὁ. ὀσ. compagnon de service. *compagno di servitù, conservo*.

Συνδρομή. ἡ. ὀσ. concurrence. *concorrenza*. §. συνδρομή. concours. *concorso*.

Συνδρομητής, ὁ. ουσ. celui qui concourt. *colui che concorre*.

Συνέδριον, τὸ. assemblée. *assemblea*. §. συνέδριον. conciliabule. *conciliabolo*.

Συνείδησις, ἡ. ὀσ. conscience. *conscienza*. §. εἰς τὴν συνείδησίν μου. sur ma conscience. *sopra la mia conscienza*.

Συνειδός, τὸ. ὀσ. conscience. *conscienza*.

Συνέλευσις, ἡ. ὀσ. assemblée. *assemblea*. §. συνέλευσις. congrès. *congresso*.

Συνέπεια, ἡ. ουσ. continuation. *continuazione*.

Συνεπτυγμένως, επίρ. implicitement. *implicitamente*.

Συνεορτάζω, P'. solemniser ensemble. *festeggiare insieme*.

Συνεορτάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui solemnise ensemble. *colui ò colei che festeggia insieme*.

Συνεορτάσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a fêté, qui a solemnisé ensemble. *colui ò colei che ha festeggiato insieme*.

Συνεόρτασις, ἡ. συνεόρτασμα, τὸ. ουσ. l'action de fêter, de solemniser ensemble. *il festeggiare insieme*.

Συνεορτασμένος, η, ον. μετ. fêté, ée. solemnisé. ée. ensemble. *festeggiato, ta. insieme*.

Συνεργάτης, ὁ. ὀσ. compagnon de travail. *compagno di lavoro*.

Συνεργάζομαι. P'. travailler en compagnie, καὶ coopérer. *lavorare in compagnia, e cooperare*.

Συνέργεια, ἡ. ὀσ. coopération. *cooperazione*.

Συνεργήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a coopéré. *colui ò colei che ha cooperato*.

Συνεργον, τὸ. ὀσ. instrument. *stromento*.

Συνεργός, ὁ, ἡ. ἐπίθ. coopérateur. *cooperatore*.

Συνεργῶ, P'. coopérer. *cooperare*.

Συνεργῶν, ῶσα, ῶν. μετ. coopérant, te. *cooperante*.

Συνερισία, συνέρισις, ἡ. ουσ. émulation. *emulazione*.

Συνερίζομαι, P'. émuler, avoir de l' émulation. *emulare, aver emulazione*.

Συνεριζόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a de l' emulation. *colui ò colei che ha emulazione*.

Συνεριστής, ὁ. ὀσ. émulateur. *emulatore*.

Συνέρχομαι, P'. concourir. *concorrere*. §. συνέρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου. se ravoir. *riaversi*.

Σύνεσις, ἡ. ὀσ. intelligence. *intelligenza*. §. σύνεσις, γνῶσις. sagesse. *saviezza*.

Συνετός, ἡ, όν. ἐπίθ. intelligent, te. *intelligente*. §. συνετός, σοφός. sage. *savio*.

Συνεφάκι, τό. ουσ. petit nuage. *piccola nuvola, nuvoletta*.

Συνεφιάζω, συγνεφιάζω, P'. se couvrir de nuages. *annuvolarsi, coprirsi di nuvole*.

Συνέφιασμα, συγνέφιασμα, τὸ. ὀσ. l'action de s'obscurcir, de se couvrir de

de nuages. *l'annuvolarsi.*

Συννεφιασμένος, συγνεφιασμένος, η, ον. μετ. obscurci, ie. couvert, te. de nuages. *annuvolato, ta.*

Συννεφόκαυμα, συγνεφόκαυμα, τό. ὀσ. étouffement causé par la chaleur. *afa.*

Σύννεφον, σύγνεφον, τό. ὀσ. nuage. *nuvola.*

Συνέχεια, ἡ. οὐσ. continuité. *continuità.*

Συνεχής, ὁ, ἡ. τὸ ές. ἐπίθ. continu, ue. *continuo, ua.*

Συνέχω, P'. περιέχω, contenir. *contenere.* §. συνέχομαι, être voisin, suivre. *essere contiguo, seguire.* §. δὲν συνέχομαι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, je n'ai nulle part dans cette affaire. *non ho alcuna parte in quest' affare.*

Συνηγόρος, ὁ ἡ. οὐσ. avocat. *avvocato.*

Συνήθεια, ἡ. οὐσ, coutume, usage. *costume, uso.* §. ἀπὸ συνήθειαν. de coutume. *d'uso.* §. συνήθεια, ὀσ. τὰ συνήθεια τῶν γυναικῶν. les régles, les mois des femmes. *i mestrui.*

Συνηθίζω, P'. 'Εν. accoutumer, faire prendre de bonnes coutumes. *accostumare, costumare.* §. συνηθίζω, οὐδ. s'accoutumer, se faire à quelque chose. *accostumarsi, prendere in costume.* §. συνηθίζω, ἔχω συνήθειαν. avoir coutume, avoir en usage. *accostumare, avere in uso.* §. συνηθίζω, s'accoutumer. s'habituer. contracter une habitude. *assuefarsi, avvezzarsi.*

Συνηθίζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui accoutume. *colui ò colei che accostuma.* §. συνηθίζω, μετ. οὐδ. celui ἢ celle qui s'accoutume, qui s'habitue. *colui ò colei che si avvezza, che si assuefa.* §. συνηθίζων, ὁ ἔχων συνήθειαν. celui ἢ celle qui a en usage. *colui ò colei che ha in uso.*

Συνηθίσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a accoutumé. *colui ò colei che ha accostumato.* §. συνηθίσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est accoutumé, qui s'est habitué. *colui ò colei che si è assuefatto, avvezzato.*

Συνήθισμα, τό. ὀσ. coutume, habitude. *avvezzamento, assuetudine, abito.*

Συνηθισμένος, η, ον. μετ. habitué, ée. accoutumé, ée. *avvezzato, ta. assuefatto, ta.* §. συνηθισμένος, ὅπου εἶναι εἰς συνήθειαν, εἰς χρῆσιν. celui ἢ celle qui est en usage. *colui ò colei ch'è assuefatto.*

Συνηθῶ, ἰδὲ Συνηθίζω.

Συνηθῶν, ἰδὲ Συνηθίζων.

Σύνθεμα, τό. ὀσ. composition. *composizione.*

Συνθεμένος, η, ον. μετ. composé, ée. *composto, ta.*

Συνθέσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a composé. *colui ò colei che ha composto.*

Σύνθεσις, ἡ. ὀσ. composition. *composizione.*

Συνθέτης, ὁ. ὀσ. compositeur. *compositore.*

Συνθετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. synthetique. *compositivo, va.*

Σύνθετος, η, ον. ἐπίθ. composé. ée. *composto, ta.*

Συνθέτω, P'. composer. *comporre.*

Συνθέτων, ουσα. ον. μετ. celui ἢ celle qui compose. *colui ò colei che compone.*

Συνθήκη, ἡ. ὀσ. contract, accord. *contratto, patto, accordo.* §. συνθήκη τῆς εἰρήνης. traité de paix. *trattato di pace.*

Σύνθρονος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. assesseur. *assessore.*

Συνοδευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été accompagné. *colui ò colei ch'è stato accompagnato.*

Συνόδευμα, τό. οὐσ. suite. cortége. *accompagnamento.*

Συνοδευμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. *accompagnato, ta.*

Συνοδεύσας, σασα. αν. μετ. celui ἢ celle qui a accompagné. *colui ò colei che ha accompagnato.*

Συνοδεύω, P'. accompagner. suivre par honneur, escorter. *accompagnare.*

Συ-

Συνοδευτὴς, ὁ. ουσ. qui accompagne, escorte. *accompagnatore*.

Συνοδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui accompagne. *colui o colei che accompagna*.

Συνοδία, ἡ. ὀυσιας. suite, cortége. *accompagnamento*.

Συνοδικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. synodal, qui appartient au concile. *sinodale, appartenente al concilio*.

Συνοδικῶς, ἐπίρ. synodalement, en concile. *sinodalmente, in concilio*.

Συνοδίτης, συνοδοιπόρος, ὁ. ουσ. compagnon de voyage. *compagno di viaggio*.

Σύνοδος, ἡ. ὀσ. synode, concile. *sinodo, concilio*.

Συνοικέσιον, τὸ. ὀσ. mariage. *matrimonio*.

Συνομήλικος, η, ον. ἐπίθ. contemporain, ne. du même âge. *coetaneo, ea*.

Συνομίλημα, τὸ. ὀσ. conversation. entretien familier. *conversazione, discorso familiare*.

Συνομιλήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a conversé, qui s'est entretenu. *colui o colei che ha conversato, che ha discorso*.

Συνομιλία, ἡ. ὀσιας. discours, entretien familier. *discorso familiare, conversazione*.

Συνομιλητὴς, ὁ ὀσ. celui qui converse, qui s'entretient familiérement. *colui che conversa, che discorre famigliarmente*. §. συνομιλητὴς, ἀκόλουθος. suivant, te. *seguace*.

Συνομιλῶ, Ρ'. converser, causer, s'entretenir familiérement. *conversare, discorrere famigliarmente*.

Συνομιλῶν, ὀσα, ὀν. μετ. celui ou celle qui cause, qui s'entretient familiérement. *colui o colei che conversa, che discorre familiarmente*.

Συνόμοιος, ία, ιον. ἐπίθ. semblable, pareil, le. *consimile*.

Συνομόνιασμα, ἰδὲ Ὁμονοίασμα, κτλ.

Συνομοσία, συνομότης, ἰδὲ Συνωμοσία, συνωμότης.

Συνονόματος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a le même nom. *che ha lo stesso nome*.

Συνοπτικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. abrégé, ée. bref, ve. succinct, te. *compendioso, sa*.

Συνοπτικῶς, ἐπίρ. en abrégé. *in compendio, compendiosamente*.

Συνόρθωμα, τὸ. ουσ. l'action de confiner. *il confinare*.

Συνορθωμένος, η, ον μετ. confiné, ée. *confinato, ta*.

Συνορθῶ, Ρ'. confiner, avoisiner. *confinare, conterminare*.

Συνορθῶν, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui confine. *colui o colei che confina*.

Συνορίτης, ὁ. ὀσ. voisin, limitrophe. *confinante*.

Σύνορον. τὸ. ουσ. confin. limite, borne. *confine, termine*.

Συνουσία, ἡ. ὀσιας. coït. *coito*.

Συνουσιάζομαι, Ρ'. coucher avec une femme. *giacere carnalmente con una donna*.

Συνουσιασθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a usé charnellement. *colui o colei che ha usato carnalmente*.

Συνουσίασμα, τὸ. ὀσ. l'action de coucher avec une femme. *l'usare carnalmente*.

Συνουσιασμὸς, ὁ. ὀσ. union charnelle. *unione carnale*.

Σύνοψις, ἡ. ουσ. abregé. *compendio*. §. ἡ σύνοψις. breviaire. *breviario*.

Σύνταγμα, τὸ. ουσ. construction, composition, arrangement. *componimento, costruzione*.

Συνταγμένος, η, ον. μετ. construit, ite. composé, ée. arrangé, ée. *costruito, ta. composto, ta*.

Σύνταξις, ἡ. ὀσ. construction. *costruzione*.

Συντάσσω, Ρ'. construire, arranger. *costruire*.

Συντέκνισσα, ἡ. ὀσ. commère. *comare*.

Σύντεκνος, ὁ. ὀσιας. compère. *compare*.

Συντέμνω, Ρ'. abréger. *abbreviare, compendiare*. §. συντέμνω, ἀποκόπτω. retrancher. *tagliare*.

Συντεχνίτης, ὁ. ουσ. qui est

est de la même profession, *ch'è della stessa professione.*

Συντήρησις, ἡ. οὐσ. conservation. *conservazione.*

Συντομία, ἡ. οὐσ. brevité. *brevità.* §. ἐν συντομίᾳ. en abrégé. en peu de mots. *in succinto, compendiosamente, in poche parole.*

Σύντομος, η, ον. ἐπίθ. abrégé, ée. succint, te. bref, ve. *succinto, ta. breve, compendioso, ta.* §. ἐν συντόμῳ, ἐπίρ. bref, en abrégé. *breve, in poche parole.*

Σύντομα, συντόμως, ἐπίρ. en abrégé. bref, én peu de mots. *in ristretto, compendiosamente, in poche parole.*

Συμπατριώτης, ὁ. ὑσ. compatriote. *compatriotto.*

Συμπατριώτισσα, ἡ. ὑσ. compatriote. *compatriota.*

Συντράπεζος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. commensal. *commensale.*

Συντρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a concouru. *colui ŏ colei che ha concorso.* §. συντρέξας, συμβοηθήσας, celui ŏ celle qui a secouru. *colui ŏ colei che ha soccorso.*

Σύντρεξις, ἡ. ουσ. concours. *concorso.* §. σύντρεξις, συνδρομή. secours. *soccorso.*

Συντρέχω, P'. concourir. *concorrere.* §. συντρέχω. secourir. *soccorrere.*

Συντρέχων, χόα, ον. μετ. celui ŏ celle qui concourt. *colui ŏ colei che concorre.* §. συντρέχων, συμβοηθῶν. celui ŏ celle qui secourt. *colui ŏ colei che soccorre.*

Συντριβή, ἡ. οὐσ. κατατζάκισμα, ὑσ. l'action de briser. *frangimento.* §. συντριβή, ἀφανισμα. déstruction. *distruzione.* §. συντριβή τῆς ψυχῆς contrition. *contrizione.*

Συντρίβω, P'. briser, écraser. reduire en poudre. *contritare, stritolare, sminuzzare.*

Συντρίβων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui écrase, qui brise, qui réduit en poudre. *colui ŏ colei che stritola, che sminuzza.*

Σύντριμμα, τό. ὑσ. écrasement. *stritolamento.*

Συντριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. écrasé, ée. reduit, te. en poudre. *tritolato, ta. sminuzzato, ta.*

Συντρίψας, ψασα, ψαν. μετ. celui ŏ celle qui a écrasé. qui a reduit en poudre. *colui ŏ colei che ha stritolato, che ha sminuzzato.*

Σύντριψις, ἰδὲ Σύντριμμα.

Συντριφθείς, εῖσα, εν. μετ. celui ŏ celle qui a été broyé, écrasé. reduit en poudre. *colui ŏ colei ch'è stato stritolato, sminuzzato.*

Συντροφιασθείς, εῖσα, εν. μετ. celui ŏ celle qui a été accompagné. *colui ŏ colei ch'è stato accompagnato.*

Συντρόφευμα. τό. ὑσ. accompagnement. *accompagnamento.*

Συντροφευμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. *accompagnato, ta.* ἰδὲ Συντροφεύω.

Συντροφεύσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a accompagné. *colui ŏ colei che ha accompagnato.*

Συντροφεύω, P'. accompagner, escorter. *accompagnare.* §. συντροφεύω, συντροφιάζω, βάνω μαζί. appareiller. apparier. *appajare, accompagnare.* §. συντροφεύω, κάμνω συντροφίαν, s'accompagner, faire compagnie. *accompagnarsi, fare compagnia.*

Συντροφεύων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui accompagne. *colui ŏ colei che accompagna.*

Συντροφία, ἡ. ὑσ. compagnie. *compagnia.* §. συντροφία ἐμπορική. compagnie de commerce, societé. *compagnia, società.* §. συντροφία, κάμνω συντροφίαν τινί. tenir compagnie à quelqu'un. *tenere compagnia a qualcheduno.* §. κάμνω συντροφίαν. lier compagnie, faire compagnie. *fare compagnia.*

Συντροφιάζω, P'. βάνω μαζί. apparier, appareiller. *appajare, unire, mettere insieme.* §. συντροφιάζω, κάμνω συντροφίαν. lier compagnie. *far compagnia.*

Συντροφιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui ap-

appareille. *colui ŏ colei che appaja.* §. συντροφιάζων, ἐπὶ χάμνη συντροφίας. celui ŏ celle qui fait compagnie avec quelqu'un. *colui ŏ colei che fa compagnia con qualcheduno.*

Συντρόφιασμα, τό. ὄσιας. l'action de faire compagnie. *il far compagnia.*

Συντροφιασμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. *accompagnato, ta.* §. συντροφιασμένος, βαλμένος μαζῆ. apparié, ée. appareillé, ée. *accompagnato, ta. appajato, ta.*

Συντρόφισσα, ἡ. ισσ. compagne. *compagna.*

Σωύτροφος, ὁ. ἐπίθ. compagnon, camarade. *compagno.* §. σωύτροφος ἐμπορίω. associé. *compagno, consocio.*

Συντυχαίνω, P'. converser, s'entretenir familièrement. *conversare, parlare famigliarmente.* §. συντυχαίνω, καὶ ἀπλῶς ὁμιλῶ. parler, discourir. *parlare, discorrere.*

Σωτυχαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui discourt. *colui ŏ colei che discorre.*

Συνωμοσία, ἡ. εὐσ. conspiration. conjuration, complot. *congiura.*

Συνωμότης, ὁ. εὐσ. conspirateur, conjuré. *congiuratore.*

Συνώνυμος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. synonime. *sinonimo, ma.*

Σύρας, ρασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a traîné, qui a entraîné. *colui ŏ colei che ha trascinato.*

Σύριγμα, τό. συριγμός, ὁ. εὐσ. sifflement, sifflet. *sibilo, fischio.*

Συρίζω, P'. siffler. *fischiare.*

Συρίζων, ουσα, ον. μετ. sifflant, te. celui ŏ celle qui siffle. *fischiante, colui ŏ colei che fischia.*

Συρίσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a sifflé. *colui ŏ colei che ha fischiato.*

Σύρισμα, ἴδε Σύριγμα.

Συριστής, ὁ. ὄσ. sifflant, qui siffle. *che fischia.*

Συρίστρα, ἡ. εὐσ. sifflet. *fischio, zufolo.*

Σύρμα, τό. εὐσ. fil, *filo.* §. σύρμα ἀπὸ σίδηρον, κτλ. fil de fer. *filo di ferro.* §. σύρμα, τὸ σύρσιμον. l'action de traîner. *strascinamento.*

Συρμαγιές, ὁ. ὄσ. capital, fonds. *capitale.*

Συρματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fil de fer. *di filo di ferro.*

Συρμένος, η, ον. μετ. traîné, ée. entraîné, ée. *tirato, ta. strascinato, ta.*

Συρμός, ὁ. εὐσ. ἀρρωστία ὁπὰ σύρεται, épidemie. *epidemia.*

Σύρνω, P'. traîner, entraîner. *strascinare.*

Σύρνων, ουσα, ον. μετ. traînant, te. *strascinante.*

Σύρσιμον, τό. ὄσ. l'action d'entraîner. *lo strascinare.*

Συρόπι, τό. εὐσ. syrop. *siroppo.*

Συρτάρι, τό. ὄσ. tiroir. *cassettino.*

Σύρτης, ὁ, ὄσ. cadenas. *catenaccio.*

Συρτοθηλιά, ἡ. ὄσ. noeud coulant. *nodo scorsojo.*

Συρτός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut traîner. *che si può strascinare.*

Σύσσωμος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. tout entier, re. *tutto intero, ra.*

Συσταίνω, P'. recommander. *raccomandare.*

Συσταίνων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui recommande. *colui ŏ colei che raccomanda.*

Σύστασις, ἡ. εὐσ. recommandation. *raccomandazione.* §. σύστασις. consistance. *consistenza.*

Συστατικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de recommandation. *raccomandativo, va.* §. συστατική. recommandation. *raccomandazione.* §. γράμματα συστατικά. lettres de recommandation. *lettere di raccomandazione.*

Συστέλλομαι, P'. avoir honte. *aver vergogna.*

Σύστημα, τό. εὐσ. systeme. *sistema.*

Συστηματικός, κή, κόν. ἐπίθ. systématique. *sistematico.*

Συστημένος, η, ον. μετ. recommandé, ée. *raccomandato, ta.*

Συστήνω, P'. recommander. *raccomandare.* §. συστήνω. mettre en ordre, en état. *mettere in ordine, in istato.*

Συ-

Συϛλῶν, ῶσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui recommande. *colui ò colei che raccomanda*. §. συϛήσων. celui ἢ celle qui met en état. *colui ò colei che mette in istato*.

Συϛήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a recommandé. *colui ò colei che ha raccomandato*. §. συϛήσας, celui ἢ celle qui a mis en ordre. *colui ò colei che ha messo in ordine*.

Συϛολὴ, ἡ. ὑσ. αἰδὼ, ἐντροπὴ. honte, pudeur. *vergogna, pudore*. §. συϛολὴ, καὶ διαϛολὴ. systole, et diastole. *sistole, e diastole*.

Συϛρατιώτης, ὁ. ὑσ. camarade de soldat. *compagno di soldato*.

Σύφων, σύφωνας, ἰδὲ Σίφων.

Συχαθεὶς, ῦσα, εν. μετ. celui ἢ celle qui a eu en horreur, en detestation. *colui ò colei che ha avuto in orrore, in abominazione*.

Συχαίνομαι, P'. avoir en horreur. haïr, se dégoûter. *aver in orrore, odiare, avere a schifo*.

Σύχαμα, τό. ὑσ. dégoût. *schifo*.

Συχαμένος, η, ον. συχαμερὸς, ἐπίθ. dégoûtant. te. *schifoso, sa*.

Συχαμερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-dégoûtant, te. *schifosissimo, ma*.

Συχαμερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus dégoûtant, te. *più schifoso, sa*.

Συχαμὸς, ὁ. συχασία, ἡ. ὑσ. degoût. *schifo*.

Συχασιάρης, ὁ. ἐπίθ. qui se dégoûte. *che ha a schifo*.

Σύχλιασμα, τό. ὑσ. tiedeur. *tepidezza*.

Συχλιάζω, P'. tiédir. *intiepidire*.

Συχλιασμένος, η, ον. μετ. tiédi. ie. *intiepidito, ta*.

Σύχλιος, ια, ιον. ἐπίθ. tiéde. *tepido, da*.

Συχνὰ, ἐπίρ. souvent, fréquemment. *sovente, frequentemente*.

Συχνάζω, P'. hanter, frequenter. *frequentare*.

Συχνάζων, ῶσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fréquente. *colui ò colei che frequenta*.

Συχνάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fréquenté. *colui ò colei che ha frequentato*.

Σύχνασμα, τό. σύχνασις, ἡ. ὑσ. l'action de hanter, de fréquenter. *il frequentare*.

Συχναϛὴς, ὁ. ὑσ. celui qui frequente. *colui che frequenta*.

Συχναϛικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. fréquentatif, ive. *frequentativo, va*.

Συχνοδιαβάζω, P'. lire souvent. *leggere sovente*.

Συχνοδιαβάζων, ῶσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui lit souvent. *colui ò colei che legge sovente*.

Συχνοδιαβάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a lu souvent. *colui ò colei che ha letto sovente*.

Συχνοδιάβασμα, τό. ὑσ. l'action de lire souvent. *il leggere sovente*.

Συχνοδιαβαίνω, P'. passer et repasser, passer souvent. *passare e ripassare, passare sovente*.

Συχνοδιαβαίνων, ῶσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui passe souvent. *colui ò colei che passa sovente*.

Συχνοδιάβασις, ὑσ. l'action de passer et repasser. l'action de passer souvent. *il passare e ripassare, il passare sovente*.

Συχνοδούλεμα, τό. ὑσιας. travail fréquent, *lavoro frequente*.

Συχνοδουλεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a travaillé souvent. *colui ò colei che ha lavorato sovente*.

Συχνοδουλεύω, P'. travailler souvent. *lavorare sovente*.

Συχνοδουλεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui travaille souvent. *colui ò colei che lavora sovente*.

Συχνοζητηθεὶς, ῦσα, εν. μετ. celui ἢ celle qui a été recherché, qui a été souvent cherché. *colui ò colei ch' è stato ricercato, ch' è stato sovente cercato*.

Συχνοζητημένος, η, ον. μετ. recherché, ée. cherché, ée. souvent. *ricercato, ta. cercato, ta. sovente*.

Συχνοζητήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a recherché, qui a souvent cherché. *colui ò colei che ha ricercato, che ha sovente cercato*.

Συχνοζητῶ, P'. rechercher.

cher, chercher souvent, *ricercare, cercare sovente*.

Συχνοζητῶν, ῶσα, ῶν. ὑσ. celui ȣ celle qui recherche, qui cherche souvent. *colui ȣ colei che ricerca, che cerca sovente*.

Συχνοπαίζω, P'. jouer souvent. *giuocare spesso*.

Συχνοπαίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui joue souvent. *colui ȣ colei che giuoca sovente*.

Συχνοπαίξας, ξασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a joué souvent. *colui ȣ colei che ha giuocato sovente*.

Συχνοπηρετῶ, P'. servir souvent. *servir sovente*.

Συχνοπεράσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui est passé souvent. *colui ȣ colei ch' è sovente passato*.

Συχνοπερνῶ, P'. répasser, passer souvent. *ripassare, passare sovente*.

Συχνοπηδήσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a sauté souvent. *colui ȣ colei che ha sovente saltato*.

Συχνοπηδῶ, P'. sauter souvent. *saltare sovente*.

Συχνοπηδῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ȣ celle qui saute souvent. *colui ȣ colei che salta sovente*.

Συχνάκις, ἐπίρ. souvent. *sovente, spesse volte, spesso*.

Συχνὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fréquent, te. *frequente*.

Συχνώτατα, ἐπίρ. très-souvent. *spessissimo*.

Συχνώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fréquent, te. *frequentissimo, ma*.

Συχνώτερα, ἐπίρ. plus souvent. *più sovente, più spesso*.

Συχνώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fréquent, te. *più frequente*.

Σφαγὴ, ἡ. οὐσ. l'action de tuer, massacre. *uccisione*.

Σφαγιὸ, τό. ὑσ. uccision. *uccisione*. §. σφαγιὸ, πόνος τῆς πλευρῶν, pleurésie. *punta, pleuritide*.

Σφαγμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso, sa*. §. σφαγμένος. massacré, ée. *massacrato, ta*.

Σφαγμὸς, ἴδε Σφάξιμον.

Σφάζω, P'. égorger. *scannare*. §. σφάζω, σκοτώνω, tuer. *uccidere*.

Σφάζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui égorge. *colui ȣ colei che scanna*. §. σφάζων. celui ȣ celle qui tue. *colui ȣ colei che uccide*.

Σφαῖρα, ἡ. οὐσ. sphére. *sfera*.

Σφαιρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. sphérique. *sferico, ca*.

Σφαιροειδὴς, ὁ, ἡ, τὸ δές. ἐπίθ. sphérique, qui a la figure d'une sphére. *sferale*.

Σφαιρωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. rond, de. comme une sphére. *tondo, da. come una sfera*.

Σφάκελον, τό. ὑσ. niche. *fiche*.

Σφακέλωμα, ἡ. ὑσ. l'action de faire la niche. *il far le fiche, il far le castagne*.

Σφακελώνω, P'. faire la niche. *far le fiche, far le castagne*.

Σφακελώνων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui fait la niche. *colui ȣ colei che fa le fiche*.

Σφακελώσας, σασα, σαν. μετ. celui ȣ celle qui a fait la niche. *colui ȣ colei che ha fatto le fiche*.

Σφάκτης, ὁ. ὑσ. celui qui égorge. *colui che scanna*. §. σφάκτης, πόνος. douleur aigue. *dolore acuto*.

Σφαλάγγι, τό. ὑσ. araignée. *ragno*.

Σφαλερὸς, ή, όν. ἐπίθ. faux, se. *falso, sa*. §. σφαλερὸς. erronée, ée. *erroneo, ea*.

Σφαλερὰ, ἐπίρ. faussement. *fallacemente, falsamente*.

Σφαλερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-faux, se. *fallacissimo, ma. falsissimo, ma*.

Σφαλίζω, ἴδε Σφαλνῶ.

Σφαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a fermé. *colui ȣ colei che ha chiuso*.

Σφάλισμα, τό, οὐσ. l'action de fermer. *chiudimento, il chiudere*.

Σφαλισμένος, η, ον. μετ. fermé. ée. enfermé. ée. *chiuso, sa*.

Σφαλιστῆρι, τό. οὐσ. instrument pour fermer. *stromento per chiudere*.

Σφαλιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. enfermé, ée. *chiuso, sa*.

Σφάλμα, τό. ὑσ. λάθος. faute. *errore*. §. σφάλμα, ἁμαρτία, péché, délit. *peccato, delitto*.

Σφαλμένος, η, ον. ἐπίθ.

plein, ne. de fautes. *pieno, na. di falli.*

Σφάλλω, P'. manquer, commettre une faute. *fallare.* §. σφάλλω, ἀπατῶμαι, errer. *errare.*

Σφαλνῶ, P'. fermer. *chiudere.*

Σφαλτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. erré, ée. *errato, ta.*

Σφάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a égorgé. *colui ò colei che ha scannato.*

Σφάξιμον, τὸ. οὐσ. l'action d'égorger. *scannamento, lo scannare.*

Σφάχτης ἰδὲ Σφάκτης.

Σφενδόνα, ἡ. οὐσ. fronde. *fronda.*

Σφενδονίζω, P'. fronder, jeter des pierres avec la fronde. *frombolare, lanciar pietre colla frombola.*

Σφενδονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fronde, qui jete des pierres avec la fronde. *colui ò colei che frombola.*

Σφενδονίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a frondé, qui a jeté des pierres avec la fronde. *colui ò colei che ha frombolato, che ha gettato pietre colla frombola.*

Σφενδόνισμα, τὸ. οὐσ. l'action de fronder, de jeter des pierres avec la fronde. *il gettar pietre colla frombola.*

Σφενδονιστὴς, ὁ. οὐσ. frondeur. *fromboliere.*

Σφετερίζω, P'. s'approprier. *appropriarsi.*

Σφετερίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui s'approprie. *colui ò colei che si appropria.*

Σφετερίσας, σασα, σαν, μετ. celui ἢ celle qui s'est approprié. *colui ò colei che si è appropriato.*

Σφετέρισμα, τὸ. οὐσ. appropriation. *appropriazione.*

Σφετερισμένος, η, ον. μετ. approprié, ée. *appropriato.*

Σφετερισμὸς, ὁ. οὐσ. appropriation. *appropriazione.*

Σφῆκα, ἡ. οὐσιασ. guêpe. *vespa.*

Σφῆνα, ἡ. οὐσ. coin à fendre. *cuneo, conio.*

Σφήνωμα, τὸ. οὐσ. l'action de ficher. *ficcamento.*

Σφηνωμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. *ficcato, ta.*

Σφηνώνω, P'. ficher. *ficcare.*

Σφηνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fiche. *colui ò colei che ficca.*

Σφηνώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fiché. *colui ò colei che ha ficcato.*

Σφίγγω, P'. resserrer. *ristrignere.* §. σφίγγω, μεταφ. ἀναγκάζω. contraindre, obliger. *costrignere, obbligare.*

Σφιγμένος, η, ον. μετ. resserré, ée. *ristretto, ta.*

Σφιγμὸς, ὁ. οὐσιασ. pouls. *polso.*

Σφιχτὰ, ἐπίρ. fortement. *fortemente, strettamente.*

Σφιχτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. resserré, ée. serré, ée. *ristretto, ta. stretto, ta.* §. σφιχτὸς, μεταφ. φιλάργυρος. avare. chiche. *avaro, ra. stretto, ta. di mano.*

Σφιχτότατος, η, ον. ἐπίθ. très-serré. ée. *ristrettissimo, ma.*

Σφιχτότερος, η, ον, ἐπίθ. plus resserré, ée. *più ristretto, ta.*

Σφίξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a resserré. *colui ò colei che ha ristretto.*

Σφίξιμον, τὸ. οὐσ. l'action de resserrer, serrement. *ristrignimento, strignimento.*

Σφόδρα, ἐπίρ. excessivement. *eccessivamente.*

Σφοδρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. vehément, te. *veemente.*

Σφοδρότης, ἡ. οὐσ. vehémence. *veemenza.*

Σφοδρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-vehément, te. *veementissima, ma.*

Σφοδρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vehément. te. *più veemente.*

Σφονδύλι, τὸ. οὐσ. τὸ σφονδύλι τοῦ ἀδραχτιοῦ. peson du fuseau. *fusajuolo.* §. σφονδύλι τοῦ σώματος, vertébre. *vertebra.*

Σφόρα, ἡ. οὐσιασ. ficelle. *spago.*

Σφουγγάρι, τὸ. οὐσ. éponge. *spongia.*

Σφουγγαρίζω, σφουγγαρίζω, P'. nettoyer avec l'éponge. *nettare colla spongia.*

Σφουγγαρισμα, σφουγγάρισμα, τὸ. οὐσ. l'action de nettoyer avec l'éponge. *il nettare colla spongia.*

Σφουγγάτον, τὸ. οὐσ. omelette. *frittata.*

Σφουγ-

Σφυγγίζω, P'. πατρέύω, nettoyer, polir. *nettare*. §. σφουγγίζω, στεγνώνω. essuyer. *asciugare*.

Σφυγγίζων, ουσα, ον. μετ. πατρεύων. celui ὴ celle qui polit, qui nettoye. *colui ὴ colei che netta*. §. σφουγγίζων, στεγνώνων. celui ὴ celle qui essuye. *colui ὴ colei che asciuga*.

Σφουγγίσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a nettoyé. *colui ὴ colei che ha nettato*. §. σφουγγίσας, στεγνώσας. celui ὴ celle qui a essuyé. *colui ὴ colei che ha asciugato*.

Σφύγγισμα, τό. ὐσ. néttoyément. *nettamento*. §. σφούγγισμα, στέγνωμα. essuyement. *asciugamento*.

Σφυγγισμένος, η, ον. μετ. πατρεύμενος, nettoyé, ée. poli, ie. *nettato, ta*. §. σφουγγισμένος, στεγνωμένος. essuyé, ée. *asciugato, ta*.

Σφυγγιστήρ, τό. ὐσ. frottoir. *sciugatojo, strofinacciolo*.

Σφραγίδα, ἡ. ὐσ. cachet, sceau, scel. *sigillo*.

Σφραγίζω, P'. cacheter, sceller. *sigillare*.

Σφραγίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui scelle, qui cachete. *colui ὴ colei che sigilla*.

Σφραγίσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a scellé, qui a cacheté. *colui ὴ colei che ha sigillato*.

Σφραγισμένος, η, ον. μετ. scellé. ée. cacheté, ée. *sigillato, ta*.

Σφραγιστήρ, τό. ὐσ. sceau, scel. *sigillo*.

Σφραγίς, ἡ. ἰδὲ Σφραγίδα.

Σφυράκι, τό. ὐσιασ. petit marteau. *martellato*.

Σφυρί, τό. ὐσ. marteau. *martello*.

Σφυρίζω, P'. siffler. *fischiare, zuffolare*.

Σφυρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui siffle. *colui ὴ colei che fischia*.

Σφυρικτής, ὁ. ὐσ. celui qui siffle. *colui che fischia*.

Σφυρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a sifflé. *colui ὴ colei che ha fischiato*.

Σφυρίστρα, ἡ. sifflet. *fischio, zuffolo*.

Σφυροκόπημα, τό. ὐσιασ. coup de marteau. *martellata*.

Σφυροκοπημένος, η, ον. μετ. battu, ue. à coups de marteau. *battuto, ta. a colpi di martello*.

Σφυροκοπῶ, P'. marteler. battre à coups de marteau, *martellare, percuotere col martello*.

Σχάζω, P'. crever. *crepare*.

Σχάσμα, τό. ὐσ. fente. *crepatura*.

Σχασμένος, η, ον. μετ. crevé, ée. *crepato, ta*.

Σχεδιάζω, P'. dessiner. *delineare*. §. σχεδιάζω, μετ. ébaucher. *abbozzare*.

Σχεδιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui dessine. *colui ὴ colei che delinea*.

Σχεδιάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a dessiné. *colui ὴ colei che ha delineato*. §. σχεδιάσας, μετ. celui ὴ celle qui a ébauché. *colui ὴ colei che ha abbozzato*.

Σχεδιασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été dessiné. *colui ὴ colei ch' è stato delineato*. §. σχεδιασθείς, μεταφ. celui ὴ celle qui a été ébauché. *colui ὴ colei ch' è stato abbozzato*.

Σχεδίασμα, τό. ὐσ. l' action de dessiner. *delineamento*. §. σχέδιασμα. ébauche. *abbozzo*.

Σχεδιασμένος, η, ον. μετ. dessiné. ée. *delineato, ta*. §. σχεδιασμένος, μετ. ébauché, ée. *abbozzato, ta*.

Σχεδιαστής, ὁ. ὐσ. celui qui dessine. *delineatore, disegnatore*.

Σχέδιον, τό. ὐσ. dessein. *disegno*. §. σχέδιον. μετ. ébauche. *abbozzo*.

Σχέσις, ἡ. ὐσ. rapport, convenance. *relazione, rapporto*.

Σχετικός, ή, όν. ἐπιθ. relatif, ive. *relativo, va*.

Σχετικῶς, ἐπίρ. relativement, par rapport. *relativamente*.

Σχῆμα, τό. forme. *forma*. §. σχῆμα. figure. *figura*. §. σχῆμα, χειρονομία. geste. *gesto*.

Σχηματίζω, P'. former, façonner, tracer. *figurare, formare*. §. σχηματίζω σε τον ἐαυτόν μου. se fi-

figurer, s'imaginer. *figurarsi, immaginarsi.*

Σχηματίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui forme, qui façonne. *colui ò colei che forma.*

Σχηματίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a formé. *colui ò colei che ha formato.*

Σχημάτισις, ἡ. ο̃σ. formation. *formazione.*

Σχημάτισμα, τό. ὑσιας. l'action de former. *formamento, il formare.*

Σχηματισμένος, η, ον. μετ. formé, ée. *formato, ta.*

Σχηματισμός, ὁ. ὑσ. formation. *formazione.*

Σχηματιστής, ὁ. ὑσ. celui qui forme. *colui che forma.*

Σχίζω, Ρ'. fendre. *fendere.* §. σχίζω, ξεχίζω. déchirer. *lacerare.* §. ἔχισε τὰ φορέματά τα. il a dechiré ses habits, *ha lacerato i suoi abiti.* §. σχίζω ξύλα. fendre du bois. *spaccare le legna.*

Σχίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fend. *colui ò colei che fende.* §. χίζων, ξεχίζων. celui ἢ celle qui déchire. *colui ò colei che lacera.*

Σχίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fendu. *colui ò colei che ha fesso.* §. χίσας, ξεχίσας. celui ἢ celle qui a déchiré. *colui ò colei che ha lacerato.*

Σχίσμα, τό. ὑσ. fente. *fessura.* §. σχίσμα, ξέχισμα. schisme. *schisma.*

Σχισμάδα, χισματιά, ἡ. ὑσ. fente. *fessura.*

Σχισματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. schismatique. *scismatico, ca.*

Σχισμένος, η, ον. μετ. fendu, ue. *fesso, sa.* §. χισμένος, ξεχισμένος. déchiré, ée. *lacerato, ta.* §. χισμένος, ἐπίθ. déguenillé, ée. *stracciato, ta. cencioso, sa.*

Σχιστός, ἡ, όν. ἐπίθ. fendu, ue. *fesso, sa.*

Σχοινάς, ὁ. ὑσ. marchand des cordes, *mercante di corde.*

Σχοινί, τό. οὐσ. corde. *corda.*

Σχοῖνος, ὁ. ὑσιας. jonc. *giunco.*

Σχολάζω, Ρ'. παύω. cesser. *cessare.* §. σχολάζω, ἑορτάζω. avoir fête. *aver festa.*

Σχολάζων, ουσα, ον. μετ. cessant, te. *cessante.*

Σχολάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a cessé, *colui ò colei che ha cessato.*

Σχόλασμα, τό. ὑσ. cessation. *cessamento.*

Σχολαστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. scholastique. *scolastico, ca.*

Σχολάρχης, ὁ. οὐσ. recteur d'une école. *rettore d'una scuola.*

Σχολεῖον, τό. ὑσ. école. *scuola.*

Σχόλη, ἡ. ὑσ. fête. jour de fête. *festa, giorno di festa.*

Σχολή, ἡ. οὐσ. παῦσις, κατάπαυσις. cessation. *cessamento.*

Σχόλιον, τό. ὑσ. scolie. *scolio.*

Σχολιαστής, ὁ. οὐσ. scoliaste. *scoliaste, chiosatore.*

Σχολνῶ, ἴδε Σχολάζω.

Σχῶ, Ρ'. σκάζω. crever. *crepare.* §. χῶ, ξεχίζω, déchirer. *lacerare.*

Σωβράκι, τό. οὐσ. caleçons. *mutande.*

Σωζάτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est à son aise. qui a du bien. *benestante, agiato.*

Σώζω, Ρ'. sauver. *salvare.* §. σώζοντας. en sauvant. *salvando.*

Σώζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui sauve. *colui ò colei che salva.*

Σωθικά, τά, ὑσ. entrailles, intestins. *viscere, intestini.*

Σωλήν, ὁ. σωληνάρι, τό. ὑσ. canal. *canale.*

Σῶμα, τό. ὑσιας. corps. *corpo.*

Σωματάκι, τό. ὑποκορ. petit corps. *corpetto, corpiccino.*

Σωματικά, ἐπίῤ. corporellement. *corporalmente.*

Σωματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. corporel, le. *corporeo, ea.*

Σωματοφύλαξ, ὁ. οὐσιας. garde royale. *guardia nobile.*

Σωματώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. grand, de. de corps. *grande di corpo.*

Σωματωθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a pris corps. *colui ò colei che ha preso corpo.*

Σωματώνω, Ρ'. incorporer,

rer. *incorporare*. §. σωματώομαι. prendre corps. *prender corpo*.

Σώζω, Pʳ. λυτρόω, sauver. *salvare*. §. φθάνω, προφθάνω. joindre, atteindre. *arrivare, giugnere*. §. σώζω, ἀρκῶ. suffire, *bastare*. σώζει αὐτό. cela suffit. *questo basta*. §. σώζω, τελειόω. finir. *finire*.

Σώζων, ουσα, ον. μετ. λυτρόων. celui ou celle qui sauve. *colui ò colei che salva*. §. σώζων, τελειῶν. celui ou celle qui finit, qui acheve. *colui ò colei che finisce*.

Σῶος, α, ον. ἐπίθ. sain, ne. *sano, na*. §. σῶος, ἀκέραιος. entier, re. *intero, ra*.

Σωπαίνω, Pʳ. se taire. *tacere*.

Σωρευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été entassé, amoncelé. *colui ò colei ch' è stato ammucchiato*.

Σώρευμα, τό. ὀυσ. l'action d'entasser, d'amonceler. *l'ammucchiare*.

Σωρευμένος, η, ον. μετ. entassé, ée, amoncelé, ée. *ammucchiato, ta*.

Σωρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a entassé, qui a amoncelé. *colui ò colei che ha ammucchiato*.

Σωρευτὸς, ή, όν. ἐπίθ. entassé, ée. amoncelé, ée. *ammucciato, ta*.

Σωρεύω, Pʳ. entasser, amonceler. *ammucchiare*.

Σωρεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui entasse, qui amoncele. *colui ò colei che ammucchia*.

Σωρηκάζω, κτλ. ἰδὲ Σωρεύω, κτλ.

Σωρὸς, ὁ. ὀυσ. tas. *mucchio*.

Σώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a sauvé. *colui ò colei che ha salvato*. §. σώσας, τελειώσας. celui ou celle qui a fini, qui a acchevé. *colui ò colei che ha finito*. §. σώσας, ὅπου ἦσαν ἀρκετῶς. qui a suffi. *che ha bastato*.

Σῶσμα, τό. ὀυσ. achevement. *finimento*.

Σωσμένος, η, ον. μετ. sauvé, ée. *salvato, ta*. §. σωσμένος, φθασμένος. rattrapé, ée. rejoint, te. *arrivato, ta. raggiunto, ta*. §. σωσμένος, τελειωμένος. fini, ie. *finito, ta*.

Σώσιμον, τό. σωσμός, ὁ. ὀυσ. λύτρωσις. l'action de sauver, & de se sauver. *salvamento*. §. σώσιμον, τελείωμα. achevement. *finimento*.

Σωστὰ, ἐπίρ. justement, précisément, ni plus ni moins, au juste. *giustamente, per l'appunto*.

Σωστὸς, ή, όν. ἐπίθ. juste. *giusto, ta*.

Σωτὴρ, ὁ. ὀυσ. sauveur. *salvatore*.

Σωτηρία, ἡ. ὀυσ. salut. *salute, salvezza*.

Σωτήριος, ὁ, ἡ. τό ον. σωτηριώδης, ὁ, ἡ. τό δες. ἐπίθ. salutaire. *salutare, salutevole*.

Σωφρονίζω, Pʳ. rendre modeste, chaste. *rendere modesto, casto*. §. σωφρονίζω. corriger. *emendare*. §. σωφρονίζομαι. se corriger. *emendarsi*.

Σωφρονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui corrige. *colui ò colei che emenda*.

Σωφρονίσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a corrigé quelqu'un. *colui ò colei che ha emendato qualcheduno*.

Σωφρόνισμα, τό. ὀυσ. correction. *emenda*.

Σωφρονισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui s'est corrigé. *colui ò colei che si è emendato*. §. σωφρονισθεὶς. celui ou celle qui est devenu modeste, chaste. *colui ò colei ch' è divenuto modesto, casto*.

Σωφρονισμένος, η, ον. μετ. corrigé, ée. *emendato, ta*.

Σωφρονιστὴς, ὁ, ὀυσ. celui qui corrige. *emendatore*.

Σωφροσύνη, ἡ ὀυσ. modestie, chasteté. *modestia, castità, pudicizia*.

Σωφρονέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-chaste, très-pudique. *castissimo, ma. pudicissimo, ma*. §. σωφρονέστατος, très-modeste. *modestissimo, ma*.

Σωφρονέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus chaste, plus pudique. *più casto, ta. più pudico, ca*. §. σωφρονέστερος. plus modeste. *più modesto, ta*.

Σωφρονῶ, Pʳ. rendre chaste, corriger. *emendare, render casto*. §. σωφρονῶ, ἰδ. se corriger. *emendarsi*.

Σώφρων, ὁ, ἡ. ἐπίθ. chaste, pudique. *casto, ta. pudico, ca.* §. σῶφρον. modeste. *modesto, ta.*

T

Τὰ, ἄρθ. πληθ. οὐδ. les, i. *li, gli.* §. τὰ καλά. les biens. *i beni.* §. τὰ ὅσα. tout ce que. *tutto quello che.* §. τὰ τοῦ πολέμου. les choses necessaires pour la guerre. tout ce qu'il appartient à la guerre. *le cose necessarie per la guerra, tutto quel che appartiene alla guerra.*

Ταβάνι, τό. οὐσ. galetas. *soffitta, solajo.*

Ταβανωμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a un galetas. *che ha una soffitta.*

Ταβανώνω, P'. faire un galetas. *fare una soffitta.*

Ταβέρνα, ἡ. οὐσ. cabaret. *taverna.*

Ταβερνάρης, ὁ. οὐσ. cabaretier. *tavernajo.*

Ταβᾶς, ὁ. οὐσ. tourtière de terre. *testa, testo, o stoviglia di terra cotta.*

Τάβλα, ἡ. οὐσ. table. *tavola.*

Ταβλί, οὐσ. petite table. *tavolino.* §. ταβλί διὰ τὸ παιγνίδι. échiquier, trictrac. *tavoliere.*

Τάβλωμα, τό. οὐσ. σανίδωμα. l'action de plancheyer. *l'intavolare.*

Ταβλώνω, P'. σανιδώνω. plancheyer. *intavolare.*

Ταγάρι, τό. οὐσ. valise de voyage. *valigia da viaggio.*

Ταγγιάζω, P'. rancir, devenir rance. *muffare, divenire rancido.*

Ταγγιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ō celle qui rancit, qui devient rance. *colui ò colei che diviene rancido.*

Ταγγιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ō celle qui est ranci, qui est devenu rance. *colui ò colei ch'è divenuto rancido.*

Ταγγός, ή, όν. ἐπίθ. rance. *rancido, da. rancio, cia.*

Ταγί, ἰδὲ Ταΐμι.

Ταγίζω, κτλ. ἰδὲ Ταΐζω.

Τάγμα, τό. οὐσ. ordre. *ordine.* §. τὰ τάγματα τῶν μοναχῶν. les ordres religieux. *gli ordini religiosi.* §. τάγματα τῶν ἀγγέλων. les choeurs des anges. *i cori degli angioli.* §. τάγματα στρατιωτῶν. bataillons, escadrons. *battaglioni, squadroni, schiera di soldati.* §. τάγμα στρατιωτικόν, καὶ ἡ ἑκατονταρχία. compagnie. *compagnia.* §. τάγμα, ὑπόσχεσις. promesse. *promessa.*

Ταγμένος, η, ον. ἐπίθ. ὑποσχεμένος. promis, se. *promesso, sa.* §. ταγμένος, ἀφιερωμένος, voué, ée. dedié, ée. *dedicato, ta. votato, ta.*

Τάδε, ὁ τάδε. ἡ τάδε, τὸ τάδε. αὐτὸς ὁ δεῖνα. κτλ. le tel, la telle. *il tale, la tale.*

Ταζέδικος, η, ον. ἐπίθ. frais, che. *fresco, ca.*

Τάζω, P'. ὑπόσχομαι. promettre. *promettere.* §. τάζω εἰς τὸ ἅγιον. vouer, consacrer, promettre par voeu. *votare, consacrare, promettere in voto.*

Τάζων, ουσα, ον. μετ. ὑποσχόμενος. celui ō celle qui promet. *colui ò colei che promette.* §. τάζων, ἀφιερώνων. celui ō celle qui voue, qui consacre. *colui ò colei che vota, che consacra.*

Ταΐζω, P'. θρέφω. nourrir. *nutrire.* §. ταΐζω τὰ πουλιά. ébéquer, donner la béque. *imbeccare.* §. ταΐζω, μετ. εἶδος τινὶ ἄσπρα διὰ χαλνένα τέλος ἄδικον. corrompre quelqu'un avec del l'argent. *corrompere qualcheduno con denaro.*

Ταΐζων, ουσα, ον. μετ. θρέφων. celui ō celle qui nourrit, qui donne à manger. *colui ò colei che nutre, che dà da mangiare.* §. ταΐζων τὰ πουλιά. celui ō celle qui abéque. *colui ò colei che imbecca.*

Ταΐμι, ταΐνι, τό. οὐσ. portion de vivres. *porzione de viveri.*

Ταΐσας, σασα, σαν. μετ. celui ō celle qui a nourri. *colui ò colei che ha nodrito.* §. ταΐσας τὰ πουλιά. celui ō celle qui a abequé. *colui ò colei che l'ha imbeccata.*

Τάϊσμα, τό. οὐσ. l'action de nourrir. *il nodrire.* §. τάϊσμα τῶν πουλιῶν. béquée. *imbeccata.*

Ταϊσ-

Ταϊσμένος, η, ον. μετ. nourri, ie. nodrito, ta. παϊσμένος, ἐπὶ ὀρνίθων. abéqué, ée. imbeccato, ta. §. παϊσμένος ἄσπρα. corrompu, ue. avec de l'argent. corrotto, ta. con denari.

Ταχίμι, τό. οὐσ. fourniture. fornimento. §. ταχίμι τοῦ ἀλόγου. harnois, équipage d'un cheval de selle. fornimento, arredi del cavallo da sella. §. ταχίμι κάθε πράγματος. équipage. equipaggio.

Τακλάς, ὁ. οὐσ. culbute. capitombole.

Τακτικά, ἐπίρ. en bon ordre, avec ordre. ordinatamente, in buon ordine.

Τακτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. ordonné, ée. reglé, ée. ordinato, ta. §. τακτικός, φρόνιμος modéré, ée. moderato, ta.

Τακτικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très reglé, ée, très bien ordonné, ée. ordinatissimo, ma. regolatissimo, ma.

Τακτικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus reglé, ée. plus ordonné, ée. più regolato, ta. più ordinato, ta.

Τακούνι, τό, οὐσ. talon du soulier. calcagnino.

Τάλαινα, ἡ ἐπίθ. misérable, malheureuse. miserabile, infelice, sfortunata.

Ταλαίπωρα, ἐπίρ. misérablement. malheureusement. miserabilmente, meschinamente.

Ταλαιπωρηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été accablé de misére. colui ò colei che è stato oppresso dalla miseria.

Ταλαιπωρημένος, η, ον. μετ. accablé, ée. de misére. oppresso, sa. dalla miseria.

Ταλαιπωρία, ἡ. οὐσ. misére, calamité. miseria, calamità.

Ταλαίπωρος, η, ον. ἐπίθ. misérable, malheureux, se. miserabile, infelice.

Ταλαιπωροῦμαι, P'. être accablé de misére. essere oppresso dalla miseria.

Τάλαντον, τό. οὐσ. talent. talento.

Τάλαρον, τό. οὐσ. taler, daler. tallero.

Τάλας, ὁ. ἐπίθ. misérable, malheureux, se. miserabile, meschino, na.

Ταλέρι, ἡ. οὐσ. plat, piatto, tondo.

Ταμα. ἰδὲ Τάξιμον.

Ταμένος, η, ον. μετ. promis, se. promesso, sa. §. ταμένος, ἀφιερωμένος. voué, ée. votato, ta.

Ταμίας, ὁ. οὐσ. κελλάρης. cellérier. cellerajo.

Ταμιεῖον, τό. οὐσ. κελλάρι. cellier. cellière, celiaio. §. ταμιεῖον, χρυπτονιάς, γραμπινέτο. cébinet. gabinetto.

Ταμπάκης, ὁ, οὐσ. celui qui fait grande usage de tabac. colui che fa grand' uso di tabacco.

Ταμπακιέρα, ἡ, οὐσ. tabatière. tabacchiera, scatola.

Ταμπάκης, ὁ. οὐσ. corroyeur. cuoiaio.

Ταμπάκος, ὁ. οὐσ. tabac. tabacco.

Ταμπουράς, ὁ. οὐσ. guitarre. chitarra.

Ταμποῦρλον, τό, ταμποῦρον. οὐσ. tambour. tamburo.

Ταννύζω, P'. tirailler, allonger en tirant. stirare, tirare distendendo.

Ταννύζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui tiraille. colui ò colei che stira.

Ταννύσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a tiraillé. colui ò colei che ha stirato.

Ταννυσθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été tiraillé. colui ò colei che è stato stirato.

Τάννυσμα, τό. οὐσ. l'action de tirailler, tiraillement. stiramento, stiratura.

Ταννυσμένος, η, ον. μετ. tiraillé, ée. détiré, ée. stirato, ta. disteso, sa.

Ταντοῦρι, τό. οὐσ. étuve. stufa.

Τάξας, ξασα, αν. μετ. ὑποσχεθείς. celui ou celle qui a promis. colui ò colei che ha promesso. §. τάξας, ἀφιερώσας. celui ou celle qui a voué. colui ò colei che ha votato.

Ταξιάρχης, ὁ. οὐσ. ὁ ἐπιταξίας. marguillier. santese.

Ταξίαρχος, ὁ. οὐσ. capitaine. capitano.

Ταξίδευμα, τό. οὐσ. l'action de voyager. il viaggiare.

Ταξι-

Ταξιδεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a voyagé. *colui o colei che ha viaggiato.*

Ταξιδεύω, P'. voyager. *viaggiare.* §. ταξιδεύοντας. en voyageant. *viaggiando.*

Ταξιδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui voyage. *colui o colei che viaggia, viaggiante.*

Ταξίδι, τό. ὑσ. voyage. *viaggio.*

Ταξιδιάρης, ταξιδιώτης, ὁ. οὐσ. voyageur. *viaggiatore, viandante.*

Τάξιμον, τό. ὑσ. promesse. *promessa.* §. τάξιμον. ἀφιέρωμα. voeu. *voto.*

Τάξις, ἡ. ὑσ. ordre. *ordine.* §. κατὰ τάξιν. en ordre. *in ordine, ordinatamente.* §. κατὰ τὴν τάξιν. selon la règle. *secondo la regola.* §. τάξις, τελετή. cérémonie. *cerimonia.* §. τάξις στρατευμάτων, ἀράδα. files, rang. *schiera.*

Ταπεινά, ἐπίρ. humblement, avec humilité. *umilmente, con umiltà.*

Ταπεινός, ἡ, όν. ἐπίθ. humble. *umile.*

Ταπεινότατα, ἐπίρ. très-humblement. *umilissimamente.*

Ταπεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-humble, *umilissimo, ma.*

Ταπεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus humble. *più umile.*

Ταπεινότης, ταπεινοσύνη, ἡ, ὑσ. humilité. *umiltà.*

Ταπεινοφροσύνη, ἡ. ὑσ. modestie, humilité. *modestia, umiltà.*

Ταπεινόφρων, ὁ, ἡ. ἐπίθ. modeste, humble. *modesto, ta. umile.*

Ταπεινωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a eté humilié. *colui o colei che è stato umiliato.*

Ταπείνωμα, τό. ὑσ. l'action de s' humilier. *l' umiliarsi.*

Ταπεινωμένος, η, ον. μετ. humilié, ée. *umiliato, ta.*

Ταπεινώνω, P'. humilier. *umiliare.* §. ταπεινώνομαι. s' humilier. *umiliarsi.*

Ταπεινώνων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui humilie. *colui o colei che umilia.* §. ταπεινώνων ἑαυτόν. celui ou celle qui s' humilie. *colui o colei che s' umilia.*

Ταπεινώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a humilié. *colui o colei che ha umiliato.* §. ταπεινώσας ἑαυτόν. celui ou celle qui s' est humilié. *colui o colei che si è umiliato.*

Ταπεινῶς, ἐπίρ. humblement. *umilmente.*

Ταπείνωσις, ἡ. ὑσ. humilité. *umiltà.*

Ταπεινωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. humiliant, te. *umiliante.*

Τάπης, ὁ. ὑσ. tapis. *tappeto.*

Τάρα, ἡ. ὑσ. tare, dechet, brut. *tara.*

Τάραγμα, τό. ὑσ. secousse. *scossa.* §. τάραγμα, μεταφ. agitation. *agitazione.*

Ταραγμένος, η, ον. μετ. secoué, ée. *scosso, sa.* §. ταραγμένος. μεταφ. agité, ée. *agitato, ta.*

Ταραγμός, ὁ. ὑσ. agitation. *agitazione.*

Ταράζω, P'. secouer. *scuotere.* §. ταράζω. μεταφ. agiter. *agitare.* §. ταράζομαι, s' agiter. *agitarsi.* §. ταράζομαι, συγχίζομαι, θυμόνω. se troubler. *turbarsi.*

Ταράζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui secoue. *colui o colei che scuote.* §. ταράζων. μεταφ. agitant, te. *agitante.*

Ταραχτής, ὁ. οὐσ. celui qui agite. *colui che agita.* §. ταραχτής. celui qui trouble. *turbatore.*

Ταραχτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui agite, qui trouble. *colui o colei che agita, che turba.*

Ταράντελα, ἡ. ὑσ. tarentule. *tarantola.*

Ταράξας, ξασα, αν. μετ. celui ou cele qui a secoué. *colui o colei che ha scosso.* §. ταράξας, μεταφ. celui ou celle qui a troublé. *colui o colei che ha turbato.*

Ταράσσω, ταράττω, ἰδὲ Ταράζω.

Ταράττων, ἰδὲ Ταράζων.

Ταραχή, ἡ. ὑσ. bruit. *strepito.*

Ταραχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été secoué. *colui o colei ch' è stato scosso.* §. ταραχθείς, μεταφ. celui ou celle qui a été troublé-

colui ῆ *colei ch' è stato turbato.*

Ταραχώδης, ὁ. ἡ, τὸ δες. ἐπιθ. turbulent, te. *turbolento, ta.*

Τάργα, ἡ. ὕσιας. targe. *targa.*

Ταρτάνα, ἡ. ὕσ. tartane. *tartana.*

Τάρταρος. ὁ. ὕσ. tartare. *tartaro.*

Τάσα, ἡ. ὕσ. tasse à boire. *tazza da bere.*

Τάσιμον, τό. ὕσ. promesse. *promessa.*

Τάσσω, P'. promettre, donner parole. *promettere, dar parola.*

Τάσσων, ουσα, ον. μετ. promettant. *promettente.*

Ταπᾶς, ὁ. ὕσ. père. *padre.*

Ταῦλα, κτλ'. ἰδὲ Τάβλα κτλ'.

Ταῦρος, ὁ. ὕσ. taureau. *toro.*

Ταῦτα, 'Αντων. cela, ces choses. *questo, queste cose.* §. ταῦτα καὶ ἄλλα ἀκόμα. toutes ces choses, et encore d'avantage. *tutte queste cose, e ancor di più.*

Ταυτολογία, ἡ. ὕσ. réitération, répétition, tautologie. *ripetizione, tautologia.*

Ταυτολογικός, ἡ, όν. ἐπιθ. de répetition, tautologique. *di ripetizione, tautologico, ca.*

Ταυτολογῶ, 'P. répéter. *ripetere.*

Ταυτολογῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ῆ celle qui répéte. *colui* ῆ *colei che ripete.*

Ταυτός, ἡ, όν. 'Αντων. le même, la même. *lo stesso, sa.*

Ταφή, ἡ. ὕσ. sépulture. *sepoltura.*

Τάφος, ὁ. ὕσ. tombeau, *sepolcro.*

Τάφρος, ὁ. ὕσιας. fosse. *fossa.*

Ταφτᾶς, ὁ. ὕσ. taffetas. *taffetà.*

Τάχα, ἐπίρ. peut être. *forse.* §. τάχα δὲν τὸ ἠξεύρεις; est ce que vous ne le savez pas? *forse non lo sapete?* §. κάμνεσαι τάχα πῶς δὲν ἦσουν, vous feignez comme si vous n'étiez pas. *voi fingete come se non foste.*

Ταχέως, ἐπίρ. vîte, vîtement, *presto, prestamente.*

Ταχύ, τό. ὕσ. le matin. *il mattino, la mattina.* §. ταχύ, ἐπίρ. de matin. *di mattina.* §. ταχύ ταχύ. de bon matin, *di buon mattino.* §. ταχύ, ὀλίγωρα. vîte, de bonne heure. *presto, di buon' ora.* §. σήμερον τὸ ταχύ. ce matin. *questa mattina.*

Ταχυά, ἐπίρ. de bon matin, de bonne heure. *di buon ora.* §. ταχυά, αὔριον τὸ ταχύ. demain matin. *dimani mattina.*

Ταχυγράφος, ὁ. ἐπιθ. celui qui écrit vîte. *colui che scrive presto.*

Ταχυδρόμος, ὁ. ὕσ. courrier, *corriere.*

Ταχυνώδυμα, τό. ὕσ. l'action de se lever bon matin. *il levarsi di buon mattino.*

Ταχυνώσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui s'est levé de bon matin, *colui* ῆ *colei che si è levato di buon mattino.*

Ταχυνώ, 'P. se lever de bon matin *levarsi di buon' ora.*

Ταχυνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui se leve de bon matin. *colui* ῆ *colei che si leva di buon mattino.*

Ταχυνή, ἡ. ὕσ. le matin. *la mattina.*

Ταχυνός, ἡ, όν. ἐπιθ. ταχύς, vîte. *presto, sta.*

Ταχυνεύτζικα, ἐπίρ. de bon matin. *di buon mattino.*

Ταχύς, ὁ, ἡ, τὸ χύ. ἐπιθ. vîte. *presto, ta, veloce.*

Ταχύτατα, ἐπίρ. très-vîte. *velocissimamente.*

Ταχύτατος, η, ον. ἐπιθ. très-vîte. *prestissimo, ma. velocissimo, ma.*

Ταχύτερα, ἐπίρ. plus vîte, plus promptement. *più presto, più prontamente.*

Ταχύτερος, η, ον. ἐπιθ. plus vîte, *più presto, ta. più veloce.*

Ταχύτης, ἡ. ὕσ. vîtesse, *prestezza, velocità.*

Ταψί, τό. ὕσ. tourtière. *tortiera.*

Τέγος, τό. ὕσιας. toit. *tetto.*

Τέγγι, τό. ὕσ. balle. *balla.* §. τέγγι, τὸ τέταρτον τῦ δραμίυ. scrupule. *scrupolo.*

Τεθλιμμένος, η, ον. ἐπιθ. triste, affligé. ée. *tristo, ta. afflitto, ta.*

Τεθνηκὼς, υῖα, ὸς. ἐπίθ. mort, te. *morto, ta.*

Τεϊ, τό ἀσ. thé, *tè.*

Τηχίζω, P'. fortifier par des murailles. *fortificare con muraglie.* §. τηχίζω, ἐνδυναμώνω. fortifier. *fortificare.*

Τηχίον, τό. ἀσ. muraille de ville. *muraglia di città.*

Τηχίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fortifié par des murailles. *colui ò colei che ha fortificato con muraglie.*

Τήχισμα, τό. οὐσ. l'action de fortifier par des murailles. *il fortificare con muraglie.*

Τηχογύρισμα, τό. ἀσιας. enceinte de muraille. *giro di muraglia.*

Τηχογυρισμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. enceint, te. de murailles. *circondato, ta. di muraglie.*

Τηχόκαστρον, τό. ἀσ. les murs de la ville. *le mura della città.*

Τηχόκτιστος, η. ν. ἐπίθ. fortifié. ée. par des murailles. *fortificato, ta. con muraglie.*

Τηχόπυλον, τό. ἀσ. petite muraille. *piccola muraglia.*

Τῆχος, τό. ἀσιας. mur, muraille. *muro, muraglia.*

Τηχοφυλακάτωρ, ὁ. ἀσ. garde des murs. *guardia delle mura.*

Τεκνογονία, ἡ. ἀσ. fécondité. *fecondità.*

Τεκνογεννήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a engendré. *colui ò colei che ha generato.*

Τέκνον, τό. ἀσ. enfant. *fanciullo.* §. τέκνον. fils. *figlio.*

Τεκνοποιΐα, ἡ. ἀσ. fécondité. *fecondità.*

Τεκνοποιῶ, τεκνογονῶ. P'. engendrer. *generare.*

Τεκτονικὴ, ἡ. ἀσ. architecture. *architettura.*

Τεκτονικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'architecture. *d'architettura.* §. τεκτονικὸς, ἀσ. architecte. *architetto.*

Τέκτων, ὁ. οὐσ. χτίστης. maçon. *muratore.*

Τέλεια, ἐπίρ. ἐντελῶς. parfaitement. *perfettamente.* §. τέλεια, ὁλοκλήρως. complétement, entièrement, tout-à fait. *compiutamente, interamente.* §. τέλεια, καθόλου, παντελῶς, aucunement. *in nessuna maniera.*

Τέλειος, εία, ειον. ἐπίθ. ἐντελής. parfait, te. *perfetto, ta.* §. τέλειος, ὁλόκληρος. complet, te. entier, re. *compito, ta. intero, ra.*

Τελειότατος, η, ον. ἐπίθ. très parfait, te. *perfettissimo, ma.*

Τελειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus parfait, te. *più perfetto, ta.*

Τελειότης, ἡ. ἀσ. perfection. *perfezione.*

Τελειωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été fini, qui a été achevé. *colui ò colei ch'è stato finito.*

Τελείωμα, τό. ἀσ. achevement. *finimento.*

Τελειωμένος, η, ον. μετ. fini, ie achevé, ée. *finito, ta.*

Τελειώνω, P'. finir. achever, *finire, fornire.* §. τελειώνωντας. en achevant. *finendo.*

Τελειώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui finit, qui achève. *colui ò colei che finisce.*

Τελείως, ἐπίρ. aucunement. *in nessuna maniera.* §. τελείως, παντελῶς, rien de tout. *niente affatto.*

Τελειώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fini. qui a achevé. *colui ò colei che ha finito.*

Τελείωσις, ἡ. οὐσ. achèvement. *finimento.*

Τελέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait, qui a éxécuté. *colui ò colei che ha eseguito.*

Τέλεσμα, τό. ἀσ. éxécution. *esecuzione.*

Τελετὴ, ἡ. ἀσ. céremonie. *ceremonia.*

Τελευταῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. dernier, re. *ultimo, ma.*

Τελευτὴ, ἡ. οὐσ. mort. *morte.*

Τελευτήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est mort. *colui ò colei ch'è morto.*

Τελευτῶ, P'. mourir, décéder. *morire, passare ad altra vita.*

Τελευτῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui meurt. qui décéde. *colui ò colei che muore.*

Τέλι, τό. ἀσ. chanterelle. *cantino.* ἡ λεπτοτέρα χορ-

χορ-

χερδιὶ ἑνὸς μουσικȣ̃ ὀργάνȣ.

Τέλος, τὸ. ὐσ. fin. *fine*. §. τέλος, τέλος πάντων. enfin. *in fine, finalmente*. §. ἕως εἰς τὸ τέλος. jusqu'à la fin. *sino al fine*. §. κάμνω τέλος. finir, achever. *finire, terminare*.

Τελώνης, ὁ. ὐσ. douanier. *doganiere*.

Τελώνιον, τό. ὐσ. esprit aerien. *spirito aereo*.

Τεμπέλης, ὁ. ἐπίθ. fainéant, te. *poltrone, infingardo, da*.

Τεμπελιάζω, P'. s'acoquiner. *infingardirsi*.

Τεμπελιάσας, άσα, αν. μετ. celui ȣ̉ celle qui s'est acoquiné. *colui ȣ̉ colei che si è infingardito*.

Τεμπελιάσμα, τό. ὐσ. fainéantise, cagnardise, paresse. *infingardaggine*.

Τεμπιέρι, ἰδε Κερίος.

Τέμπλον, τὸ, ὐσ. balustre d'église. *balaustro di chiesa*.

Τενεκές, ὁ, ὐσ. fer blanc. *latta*.

Τεινεσμὸς, ὁ. ὐσιας. ténesme. *tenesmo*.

Τέντα, ἡ. ὐσ. tente. *tenda*.

Τεντζερὲς, ὁ, σέντζερη. ὐσ. pot. *pentola*.

Τεντζοῦχι, τὸ. ὐσ. benjoin. *belzuino*.

Τεντωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ȣ̉ celle qui a été tiraillé. *colui ȣ̉ colei ch'è stato tirato, disteso*.

Τέντωμα, τὸ. ὐσιας. extension, expansion. *distendimento*. §. τέντωμα, ἄπλωμα. campement. *accampamento*.

Τεντωμένος, η, ον. ἐπιθ. étendu, ue. *disteso, sa*. §. τεντωμένος, σκηνωμένος. campé, ée. *accampato, ta. attendato, ta*.

Τεντώνω, P'. ἐκτείνω, étendre. *distendere*. §. τεντώνω, κάμνω κονάκι, εἶμαι μὲ τὰς τέντας. camper. *accampare*.

Τεντώνων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ̉ celle qui étend. *colui ȣ̉ colei che distende*. §. τεντώνων, σκηνώνων. celui ȣ̉ celle qui campe. *colui ȣ̉ colei che accampa*.

Τεντώσας, ασα, αν. μετ. celui ȣ̉ celle qui a étendu. *colui ȣ̉ colei che ha disteso*. §. τεντώσας, σκηνώσας. celui ȣ̉ celle qui a campé. *colui ȣ̉ colei che ha accampato*.

Τεντωτὴς, ὁ. ἐκτειν. celui qui étend. *colui che distende*.

Τέρας, τὸ. ὐσ. monstre. *mostro*. §. τέρας τῆς φύσεως, ἤγουν πρᾶγμα ὡραιότατον, c'est un prodige de beauté. *mostro di bellezza*.

Τεράστιον, τὸ. ὐσ. prodige, *prodigio*.

Τερατουργία, ἡ. ὐσ. l'action de faire de prodiges. *il far prodigi*.

Τερατουργὸς, ἡ, ὸν, ἐπίθ. miraculeux, euse. *miracoloso, sa*.

Τερατώδης, ὁ, ἡ, τὸ ες, monstrueux, euse. *mostruoso, sa*.

Τερέβινθος, ἡ. ὐσ. thérébinthe. *terebinto*.

Τερετίζω, P'. fredonner. *trillare, far trilli*.

Τερετίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ̉ celle qui fredonne. *colui ȣ̉ colei che trilla*.

Τερετίσας, ασα, αν. μετ. celui ȣ̉ celle qui a fredonné. *colui ȣ̉ colei che ha trillato, che ha fatto trilli*.

Τερέτισμα, τὸ. ὐσ. fredonnement. *il trillare*.

Τερετισμὸς, ὁ. ὐσ. fredon, roulement de voix, roulade. *trillo*.

Ταίρι, τὸ. ὐσ. l'égal, le semblable, le pareil. *il compagno, l'eguale, il simile*. §. ἔχασε τὸ ταίρι. il a perdu sa compagne. *ha perduto la sua compagna*. §. δὲν ἔχει ταίρι, il n'a pas de semblable. *non ha il simile*.

Ταιριάζω, P'. Ἐν. apparier, assortir, égaler. *ugualiare, appaiare*. §. ταιριάζω, συγκρίνω. comparer. *paragonare*. §. ταιριάζω, συμφωνῶ τινὶ, συμβιβάζω. accorder, mettre d'accord. *accordare, mettere d'accordo*. §. ταιριάζω, ὐδ. s'accorder, convenir. *accordarsi*. §. τοῦτο δὲν ταιριάζει μὲ αὐτό. celui-ci ne s'accorde pas avec celui là. *questo non s'accorda con quello*.

Ταιριάσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ̉ celle qui a apparié. qui a assorti. *colui ȣ̉ colei che ha appaiato*. §. ταιριάσας, συμβιβάσας, celui ȣ̉ celle qui a mis d'accord.

colui

colui ὴ colei che ha accordato.

Ταίριασμα, τό. ὐσ. appariement. accoppiamento, l'appajare. §. ταίριασμα, συμφώνημα. accord, accommodement. accordo, accomodamento.

Ταιριασμένος, η, ον. μετ. apparié, ée. accoppiato, ta. appajato, ta. §. ταιριασμένος, συμφωνημένος. mis, se. d'accord. messo, sa. d'accordo.

Ταιριαστής, ὁ. ὐσ. celui qui apparie. colui che appaja.

Τέρλα, τερλός, κτλ. ἰδὲ Τρίλα, τρελός κτλ.

Τερμεντίνα, ἡ. ὐσ. térébenthine. trementina.

Τερπνός, ἡ, όν. ἐπίθ. agréable. giojoso, sa. ameno, na.

Τερπνότατος, η, ον. ἐπίθ. très agréable. amenissimo, ma.

Τερπνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus agréable. più ameno, na.

Τερπνότης, ἡ. ὐσ. aménité. amenità.

Τεσκερές, ὁ. ὐσ. attestation. certificato.

Τέσσαρα, τά. ἀριθ. quatre. quattro.

Τεσσαράκοντα, ἀριθ. quarante. quaranta.

Τεσσαρακονταετής, ὁ, ἡ, τό, ές. ἐπίθ. quadragénaire. quadragenario, ria.

Τεσσαρακοστή, ἡ, ὐσ. carême. quadragesima.

Τεσσαρακοστός, ἡ, όν. ἀριθ. quarantième. quadragesimo, ma.

Τεσσαρακοστός δεύτερος, ὁ. ἀριθ. quarante deuxième, quarantesimo secondo.

Τεσσαρακοστός ἕβδομος, ὁ. ἀριθ. quarante-septième. quarantesimo settimo.

Τεσσαρακοστός ἕκτος, ὁ. ἀριθ. quarante-sixième. quarantesimo sesto.

Τεσσαρακοστός ἔννατος, ὁ. ἀριθ. quarante-neuvième. quarantesimo nono.

Τεσσαρακοστός ὄγδοος, ἀριθ. quarante-huitième. quarantottesimo.

Τεσσαρακοστός πέμπτος, ὁ. ἀριθ. quarante-cinquième. quarantacinquesimo.

Τεσσαρακοστός πρῶτος, ὁ. ἀριθ. quarante-unième. quarantesimo primo.

Τεσσαρακοστός τρίτος, ὁ. ἀριθ. quarante-troisième. quarantesimo terzo.

Τεσσαρακοστός τέταρτος, ὁ. ἀριθ. quarante-quatrième. quarantesimo quarto.

Τέσσαρες, οἱ, αἱ. ἀριθ. quatre. quattro. §. τεσσάρων λογιῶν. de quatre façons. di quattro maniere. §. τέσσαρες φοραῖς. quatre fois. quattro volte.

Τεσσαρογωνάτος, ὁ. ἐπίθ. quadrangulaire, qui a quatre angles, quatre coins. quadrangolare, che ha quattro angoli.

Τεσσαρόμερον, τό. ὐσιαστ. l'espace de quatre jours. lo spazio di quattro giorni.

Τεσσαρόμερος, η, ον. ἐπίθ. qui est de quatre jours. ch'è di quattro giorni.

Τεσσαρόμηνος, η, ον. ἐπίθ. qui est de quatre mois. ch'è di quattro mesi.

Τεσσαρόπατον, τό. ἐπίθ. qui a quatre étages. che ha quattro piani.

Τεσσεροστράτι, τό. ὐσιαστ. carrefour. quadrivio.

Τεσσαρόχρονος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. agé. ée. de quatre ans. che ha quattr' anni.

Τεσές, ὁ. ὐσ. cahier. quaderno.

Τεταγμένος, η, ον. ἐπίθ. ordonné, ée. ordinato, ta.

Τεταρταῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. de quatre jours. di quattro giorni. §. πυρετὸς τεταρταῖος. fièvre quarte. febbre quartana.

Τετάρτι, τό. ὐσ. quart. quarto.

Τεταρτιάζω, Π'. écarteler. squartare.

Τεταρτιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui écartele. colui ὴ colei che squarta.

Τεταρτιάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a écartelé. colui ὴ colei che ha squartato.

Τετάρτισμα, τό. ὐσιαστ. l'action d'écarteler. lo squartare.

Τεταρτιασμένος, η, ον. μετ. écartelé, ée. squartato, ta.

Τεταρτημόριον, τό. ὐσιαστ. un quart, la quatrième partie. un quarto, la quarta parte.

Τέταρτος, η, ον. ἐπίθ. quatrième. quarto, ta. §. τὸ τέταρτον. la quatrième partie. la quarta parte.

Τέτοιος, οια, οιον. ἐπίθ. tel, lle. tale. §. εἶναι τι-

τέτοιος, un tel. *un tale.* §. ὁ τέτοιος, le tel. *il tale.* §. τέτοια πράγματα. telles choses. *tali cose.*

Τετραγαμία, ἡ. οὐσ. mariage avec quatre personnes dans le même temps. *matrimonio contratto con quattro persone nello stesso tempo.*

Τετράγκαθον, ὁ. οὐσ. tragacante. *tragacanta.*

Τετράγλωσσος, η, ον. ἐπίθ. de quatre langue. *di quattro lingue.*

Τετραγράμματος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. qui est composé de quatre lettres. *composto, ta. di quattro lettere.*

Τετραγωνισμός, ὁ. οὐσιας. quadrature. *quadratura.*

Τετράγωνον, τό. οὐσιας. carré. *quadrato.*

Τετράγωνος, η, ον. ἐπίθ. quarré, ée. *quadrato, ta.*

Τετράδη, ἡ. οὐσ. mercredi. *mercoledì.* §. ἡ μεγάλη τετράδη, mercredi saint. *mercoledì santo.*

Τετράδιπλον, τό. οὐσ. le quadruple, quatre fois autant. *il quadruplo, quattro volte tanto.*

Τετράδιπλος, η, ον. ἐπίθ. qui est de quatre jours. *ch' è di quattro giorni.*

Τετρακόσια, τά. ἀριθ. quatre-cent. *quattrocento.*

Τετρακοσιοστός, ἡ, όν. ἐπίθ. quatre-centième. *quattrocentesimo, ma.*

Τετραπεραςμένος, η, ον. ἐπίθ. πονηρέστατος. très-fin, ne. très-rusé, ée. *sopraffino, na. astutissimo, ma.*

Τετραπέρατα, τά. οὐσ. les quatre parties du monde. *le quattro parti del mondo.*

Τετραπλάσιος, τετραπλοῦς, ὁ, ἡ. ἐπίθ. quadruple. *quadruple, la.*

Τετράποδος, ὁ, ἡ, ἐπίθ. quadrupède. *quadrupede.* §. τὰ τετράποδα ζῶα. les quadrupèdes. *i quadrupedi.* §. τετράποδον. οὐσ. lutrin. *leggio.*

Τετράρχης, ὁ. οὐσ. tétrarque. *tetrarca.*

Τετραρχία, ἡ. οὐσ. tétrarcat. *tetrarcato.*

Τετραευάγγελον, τό. οὐσιας. livre qui contient les quatre évangélistes. *libro che contiene i quattro evangelisti.*

Τεφτέρι, τό. οὐσ. liste, catalogue. *lista.* §. τεφτέρι, κατάστιχα λογαριασμῶν. livres de comptes. *libri di conti.*

Τεχνευθείς, εῖσα, έν. celui ou celle qui a machiné. *colui o colei che ha macchinato.*

Τέχνευμα, τό, οὐσ. machination. *macchinazione.*

Τεχνεύομαι, P'. machiner, tramer. *macchinare.*

Τέχνη, ἡ. οὐσ. art. *arte.* §. τέχνη, ἐπιτηδειότης, στρατήγημα. artifice, stratagème. *artifizio, stratagemma.*

Τεχνικά, ἐπίρ. artistement, avec art. *artistamente, con arte.* §. τεχνικά, ἐπιδέξια. avec industrie. *industriosamente.*

Τεχνικός, ἡ, όν. ἐπίθ. artificiel, le. *artificiale.* §. τεχνικός, ἐπιτήδειος. ingénieux, se. artificieux, se. *artificioso, sa. ingegnoso, sa.*

Τεχνικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-artificiel, lle. *artificiosissimo, ma.* §. τεχνικώτατος. très ingénieux, se. *ingegnosissimo, ma.*

Τεχνικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus artificiel, lle. *più artifiziale.* § τεχνικώτερος. plus ingénieux, se. *più ingegnoso, sa. più industrioso, sa.*

Τεχνίτης, ὁ οὐσ. artisan. *artefice.* §. τεχνίτης, ἐπιδέξιος. adroit, ingénieux. *industrioso, ingegnoso.*

Τεχνολογία, ἡ. οὐσ. discours sur les arts. *discorso sopra le arti.* §. τεχνολογία γραμματική. analyse grammaticale. *analisi grammaticale, analisi delle voci d' un discorso.*

Τεχνολογῶ, P'. traiter des arts. *trattare delle arti.* §. τεχνολογῶ. faire l'analyse des mots d'un discours. *far l'analisi delle voci d'un discorso.*

Τεχνοπελέκημα, τό. οὐσ. l'action de ciseler avec art. *lo scalpellare con arte.*

Τεχνοπελεκημένος, η, ον. μετ. ciselé, ée. avec art. *scalpellato, ta. con arte.*

Τεχνοπελεκημένος, νη, νον. μετ. celui ou celle qui a ciselé avec art. colui o colei c'e ha scalpellato con arte.

Τεχνοπελεκῶ, P'. ciseler avec art. scalpellare con arte.

Τεψὶ, ἰδὲ Τεψί.

Τζάβαλον, τό. ἀσιατ. τὰ τζάβαλα. hardes. masserizie, bagaglie.

Τζαγγὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rance. rancido, da.

Τζαγκάρης, ὁ. εἰς. cordonnier. calzolaio.

Τζαγκάρικος, η, ον. ἐπίθ. de cordonnier. di calzolaio.

Τζαγκαροσούβλον, τό. ἀσ. alène. lesina.

Τζάϊ, τό. ἰδὲ Τσί.

Τζακάλης, ὁ. εἰς. blaireau. tasso.

Τζακίζω, P'. rompre. rompere. §. σὲ παρακαλῶ μὴ μὲ τζακίζῃς τὸ κεφάλι. je vous prie, ne me rompez pas la tête, laissez-moi tranquille. vi prego, non mi rompete la testa; lasciatemi in pace. §. τζακίζω ψύραις. épouiller. spidocchiare. §. ἀρχίζει ἡ ἡμέρα νὰ τζακίσῃ. le jour commence à baisser. il giorno incomincia a declinare. §. τὸ κρασὶ ἐτζάκισε. le vin commence à tourner. il vino comincia a guastarsi. §. ἔπεσε καὶ ἐτζάκισε τὸ κεφάλι. il tomba, et se cassa la tête. caddè, e si ruppe la testa.

Τζακίζων, ζουσα, ον. μετ. celui ou celle qui rompt. qui casse. colui o colei che rompe.

Τζακίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a rompu, qui a cassé. colui o colei che ha rotto.

Τζακισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été rompu. cassé. colui o colei ch' è stato rotto.

Τζάκισμα, τό. ὑο. l'action de rompre, de se rompre. rompimento. §. τζάκισμα τοῦ κρασιοῦ. altération du vin. guastamento del vino. §. τζάκισμα τοῦ λόγου. interruption. interruzione.

Τζακισμένος, η, ον. μετ. rompu, ue. cassé, ée. rotto, ta. §. κρασὶ τζακισμένον. vin tourné. vino guastato.

Τζακιστὴς, ὁ. εἰς. celui qui casse. colui che rompe.

Τζακιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. δυσκολοτζάκιστος. cassante. frêle. rompevole, frangibile.

Τζακίστρα, ἡ. celle qui casse. colei che rompe. §. τζακίστρα, χαλασμός. déroute. sconfitta.

Τζακμάκι, τό. ὑο. briquet. acciaiuolo, acciarino.

Τζακμακόπετρα, ἡ. εὐθ. pierre à fusil. pietra focaia.

Τζάκωμα, τό. ὑο. πιάσιμον. prise. presa, prendimento. §. τζάκωμα, μάλωμα. démêlé. querelle. disputa, baruffa, rissa.

Τζακωμένος, η, ον. μετ. πιασμένος, pris, se. preso, sa. §. εἶναι τζακωμένος μαζὶ του, ἤτοι μαλωμένος. il a querelle avec lui. ha rissa con lui.

Τζακώνω, P'. πιάνω. prendre. prendere. §. τζακώνομαι, μαλώνω. se quereller, disputer. disputare, aver rissa.

Τζακώνων, νουσα, ον. μετ. πιάνων. celui ou celle qui prend. colui o colei che prende.

Τζακώσας, σασα, αν. μετ. πιάσας. celui ou celle qui a pris. colui o colei che ha preso.

Τζαλαπατηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. qui a été foulé aux pieds. che è stato calpestato.

Τζαλαπάτημα, τό. ἀσιατ. l'action de fouler aux pieds. calpestamento.

Τζαλαπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. aux pieds. calpestato, ta.

Τζαλαπατήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a foulé aux pieds. colui o colei che ha calpestato.

Τζαλαπατητὴς, ὁ. εἰς. celui qui foule aux pieds. calpestatore.

Τζαλαπατῶ, P'. fouler aux pieds. calpestare.

Τζαλαπατῶν, ῶσα, οῦν. μετ. celui ou celle qui foule aux pieds. colui o colei che calpesta.

Τζάμι, τό. ὑο. verre de fenêtre. vetro da finestra.

Τζαμὶ, τό. ὑο. mosquée. moschea.

Τζά-

Τζάμπα, ἡ. οὐσ. grappe de raisin. *grappolo*.

Τζαμπάκι, τό. οὐσ. petit grappillon. *piccolo grappolino*.

Τζαμπί, τό. οὐσ. grappillon. *grappoletto, grappolino*.

Τζαμπολόγημα, τό. οὐσ. l'action de grappiller. *il racimolare*.

Τζαμπολογῶ, Ρ'. grappiller. *racimolare*.

Τζαμπούνα, ἡ. οὐσ. chalumeau. *zampogna*.

Τζαμπουνίζω, Ρ'. jaser, caqueter, dire des sornettes. *cianciare, cinguettare*.

Τζαμπουνίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui caquete, qui conte des sornettes. *colui ò colei che ciancia*.

Τζαμπουνίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a jasé. qui a caqueté. *colui ò colei che ha cianciato*.

Τζαμπούνισμα, τό. οὐσιασ. babiole, sornettes, fariboles. *ciancie, sianciafrustole*.

Τζαμπουνιστής, ὁ. οὐσ. jaseur, conteur de sornettes. *cianciatore, ciarlone*.

Τζαμπουνίστρα, ἡ. οὐσιασ. jaseuse, babillarde. *cianciatrice*.

Τζαμπουνῶ, ἰδὲ Τζαμπουνίζω.

Τζάμπυτον, ἰδὲ Τζαμπί.

Τζανάκι, τό. οὐσ. plat. *piatto*.

Τζαόύτζαλα, τά. οὐσ. vieilles hardes. *vecchie masserizie*.

Τζαπί, τό. οὐσιασ. houe, pioche. *zappa*.

Τζαρδάκι, τό. οὐσ. tente. *tenda*.

Τζάρκι, τό. οὐσ. ressort. *ordigno*.

Τζαρλαταῖος, ὁ. οὐσ. charlatan. *ciarlatano*.

Τζάρτα, ἡ. οὐσ. pot à fleurs. *vaso da fiori*.

Τζαρτί, τό. οὐσ. instrument de menuisier. *stromento da marangone*.

Τζαρσί, τό. οὐσ. marché. *mercato*.

Τζαρούχι, τό. οὐσ. chaussure de cuir. *calzamento di cuojo*.

Τζατζά, ἡ. οὐσ. mère. *madre*.

Τζάτζαρις, ὁ. οὐσ. peigne clair. *pettine raro*.

Τζεκίνι, τό. οὐσ. ducat. *zecchino*.

Τζεκουράκι, τό. οὐσ. petite hache. *piccola scure*.

Τζεκοῦρι, τό. οὐσ. haché. *scure*.

Τζελάτης, ὁ. οὐσ. bourreau. *carnefice*.

Τζελεπής, ὁ οὐσ. courtois, se. galant, te. *galante, garbato, ta*.

Τζελεπίτικα, ἐπίρ. galamment. *garbatamente*.

Τζελεπίτικος, ὁ. ἐπίθ. galant, te. *garbato, ta*.

Τζελίκι, τό. οὐσ. acier. *acciajo*.

Τζενζιφύλι, τό. οὐσιασ. gingembre. *gengiovo*.

Τζέπη, ἡ. οὐσιασ. poche. *saccoccia*.

Τζερμές, ὁ. οὐσ. amende. *ammenda*.

Τζέρκι, ἰδὲ Τζάρκι.

Τζερτζεφίς, ὁ. οὐσ. chassis de papier. *impannata*.

Τζέδα, ἐπίρ. en begayant. *balbettando*.

Τζέδα, ἡ. οὐσ. begayement. *balbuzie*.

Τζεδή, ἡ. οὐσιασ. femme bégue, celle qui balbutie. *balbuziente, colei che balbetta*.

Τζεδίζω, Ρ'. bégayer. *balbettare*.

Τζεδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui balbutie. *balbuziente*.

Τζέδισμα, τό. οὐσ. bégayement. *balbuzie*.

Τζεδός, ἡ, όν. ἐπίθ. bégue. *balbo, ba. scilinguato, ta*.

Τζέφλι, τό. οὐσ. coque. *buccia*.

Τζιγαρίζω, Ρ'. rissoler. *rosolare*.

Τζιγαρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui rissole. *colui ò colei che rosola*.

Τζιγαρίσας, ασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a rissolé. *colui ò colei che ha rosolato*.

Τζιγάρισμα, τό. οὐσ. l'action de rissoler. *il rosolare*.

Τζιγαρισμένος, η, ον. μετ. rissolé, ée. *rosolato, ta*.

Τζιγκέλι, τό. οὐσ. croc, crochet. *rampone*.

Τζίγκρα, ἡ. οὐσ. γκρίνια, μάλωμα. querelle, dispute. *baruffa*.

Τζιγκρανίζω, Ρ'. égratigner. *sgraffiare*.

Τζιγκρανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui égratigne. *colui ò colei che sgraffia*.

Τζιγκρανίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a égratigné. colui ῆ colei che ha sgraffiato.

Τζιγκραίισμα, τό. ἐσιας. égratignure. sgraffiamento.

Τζιγκρανισμένος, η, ον. μεταφ. égratigné, ée. sgraffiato, ta.

Τζιγκρίζω, P'. Inciter. agacer. irriter. incitare, irritare.

Τζιγκρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui incite, qui irrite. colui ῆ colei che stimola, che irrita.

Τζιγκρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a incité, qui a irrité. colui ῆ colei che ha stimolato, che ha irritato.

Τζίγκρισμα, τό, ἐσιας. irritation, aiguillon. irritamento, stimolo.

Τζιγκρισμένος, η, ον. μετ. incité, ée. irrité, ée. stimolato, ta. irritato, ta.

Τζιγκρί, τό. οὐσ. aiguillon. stimolo.

Τζίκνα, ἡ. ἐσ. fumigation de mets. affumicamento delle vivande.

Τζικνίδα, ἴδε Τζουκνίδα.

Τζίκνωμα, τό. ἐσ. l'action d'enfumer, ϗ s'enfumer. affumicamento.

Τζικνοπέφτη, ἡ. le jeudi-gras. il Giovedì grasso.

Τζικνωμένος, η, ον. μετ. enfumé, ée. affumicato, ta.

Τζικνώνω, P'. enfumer. affumicare.

Τζικνώσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a enfumé. colui ῆ colei che ha affumicato.

Τζικρίκι, τό. ἐσ. rouet. filatojo.

Τζικέρι, κτλ'. ἴδε Τζικέρι.

Τζιλιπιτρήδημα, τό. ἐσιας. l'action de sautiller. il saltellare.

Τζιλιπουρδῶ, P'. sautiller. saltellare.

Τζίμπημα, τό. οὐσ. picotement. pizzico.

Τζιμπημένος, η, ον. μετ. picoté, ée. pincé, ée. pizzicato, ta.

Τζιμπήσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a picoté, qui a pincé. colui ῆ colei che ha pizzicato.

Τζιμπίδα, ἡ. ἐσ. grande tenaille. tanaglia grande. tenailles. pinces. tanaglia.

Τζίμπλα, ἡ. ἐσ. chassie. cispa.

Τζιμπλιάρης, ὁ. chassieux, euse. cisposo, sa.

Τζιμπούκι, τό. ἐσ. pipe. pippa.

Τζιμπλιάζω, P'. se remplir de chassie. divenire cisposo.

Τζιμπλιάσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui est devenu chassieux. colui ῆ colei ch'è divenuto cisposo.

Τζίμπλιασμα, τό. οὐσ. lippitude. cispità.

Τζιμπλομάτα, ἡ. ἐσιας. celle qui a des yeux pleins de chassie, chassieuse. colei che ha gli occhi pieni di cispa, cisposa.

Τζιμπλομάτης, ὁ. ἐπίθ. chassieux. cisposo.

Τζιμπλιασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de chassie, chassieux, euse. pieno, na. di cispa, cisposo, sa.

Τζιμπῶ, P'. picoter, pincer. pizzicare. §. τζιμπῶ, διὰ τὰ πυλιά. becqueter. beccare.

Τζιμπῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ῆ celle qui picote, qui pince. colui ῆ colei che pizzica.

Τζινί, τό. οὐσ. faïence. majolica.

Τζινίζω, P'. ruer. regimber. calcitrare, trar calci.

Τζινίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui regimbe. colui ῆ colei che calcitra, che tira calci.

Τζινίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a regimbé. colui ῆ colei che ha calcitrato.

Τζινίχι, τό. ἐσ. la nuque. la nuca.

Τζίνισμα, τό. οὐσ. ruade. calcitragione.

Τζίνορον, τό. ἐσ. le bord des paupières. nepitello.

Τζιντζιρας, ὁ. ἐσ. cigale. cicala.

Τζιντζιφιά, ἡ. ἐσ. jujubier. giuggiolo.

Τζίντζιφον, τό. ἐσ. jujube. giuggiola.

Τζίπα, ἡ. ἐσ. pellicule. pellicina.

Τζίπουρον, τό. οὐσ. marc de raisins. vinaccio.

Τζίρλα, ἡ. οὐσ. dévoiement, flux de ventre. cacajuola, soccorrenza.

Τζιρλίζομαι, P'. avoir un flux

flux de ventre. *avere la cacajuola*.

Τζίρος, ὁ. οὐσ. maquereau desseché. *sgombro seccato*. §. τζίρος. μετ. ὁ λιγνός. sec, che. maigre. *secco, ca. magro, gra*. εἶναι λιγνός ὡσὰν τὸν τζίρον. il est très-maigre. *è magrissimo*.

Τζιρυφλίζω, Pʹ. havir, rissoler. *abbronzare*.

Τζιρευφλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui havit, qui rissole. *colui ò colei che ha abbronzato*.

Τζιρυφλίσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a havi. *colui ò colei che ha abbronzato*.

Τζιρουφλισμένος, η, ον. μετ. havi, ie. rissolé, ée. *abbronzato, ta*.

Τζίπα, ἡ. ὐσ. dentelle. *merletto*.

Τζιτζιρίζω, Pʹ. τρέμω ἀπὸ τὸ κρύος. frissonner, *tremare dal freddo*. §. τζιτζιρίζω, διὰ τὸ πηγάδι ὅταν πηγαινίζεται τι. bruire. *stridere*.

Τζιτζιρίζων, ουσα, ον. μετάφ. τρέμων ἀπὸ τὸ κρύος. celui ῆ celle qui frissonne. *colui ò colei che trema dal freddo*.

Τζιτζίρισμα, τό. ὐσ. frissonnement. *il tremar dal freddo*.

Τζίτωμα, τό. οὐσ. τέντωμα. l'action d'étendre, extension. *stendimento, distendimento*.

Τζιτώνω, Pʹ. étendre. *distendere*.

Τζιτωμένος, η, ον. μετ. étendu, ue. *disteso, sa*.

Τζιτώνων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui étend. *colui ò colei che distende*.

Τζιτώσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a étendu. *colui ò colei che ha disteso*.

Τζίχλα, ἡ. οὐσ. grive. *tordo*.

Τζοβαΐρι, τό. ὐσ. pierre précieuse. *gioja*.

Τζοβαϊρικόν, τό. οὐσιασ. toute sorte de pierres précieuses. *gioje*.

Τζομπαῖος, ἰδὲ Βοσκός.

Τζυβάλι, τό. ὐσ. sac de cuir. *sacco di cuojo*.

Τζυγκράνα, ἡ. οὐσ. râteau. *rastrello*.

Τζυγκρανίζω, Pʹ. égratigner. *sgraffiare*.

Τζυγκρανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui égratigne. *colui ò colei che sgraffia*.

Τζουγκράνισμα, τό. οὐσ. égratignure. *sgraffiamento*.

Τζυγκρανίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a égratigné. *colui ò colei che ha sgraffiato*.

Τζυγκρανισμένος, η, ον. μετάφ. égratigné, ée. *sgraffiato, ta*.

Τζυγκρανιστής, ὁ. ὐσ. celui qui égratigne. *colui che sgraffia*.

Τζύζμα, τζυζμάρα, ἰδὲ Τζύξιμον.

Τζύζω, Pʹ. πίνω, πολυπίνω, καὶ συχνοπίνω. buvotter. *zinzinare, sorsare, bere a centellini*. §. τζύζω, ὐδ. διὰ τὴν φαγοῦραν τοῦ σώματος, cuire. bruler. *cuocere, frizzare*.

Τζύζων, ουσα, ον. μετάφ. συχνοπίνων. celui ῆ celle qui buvotte. *colui ò colei che sorsa*. §. τζύζων. cuisant, te. piquant, te. *cuocente, frizzante*.

Τζυκαλάκι, τό. ὐσ. petit pot. *pignatta piccola, pentoletta*.

Τζυκαλᾶς, ὁ. ὐσ. potier. *pentolajo*.

Τζυκάλι, τό. οὐσ. pot. *pentola*.

Τζουκαλοσκέπασμα, τό. οὐσ. couvercle de pot. *coperchio di pentola*.

Τζυκαρίζω, Pʹ. éclater, croquer. *scoppiare*.

Τζυκνίδα, ἡ. οὐσ. ortie. *ortica*.

Τζυλί, τό. οὐσ. σκέπασμα τοῦ ἀλόγου. couverture de cheval. *coperta di cavallo*.

Τζυλοῦφι, τό. ὐσ. boucle. *riccio, anello*.

Τζύξας, ξασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a buvotté. *colui ò colei che ha sorsato*.

Τζύξιμον, τό. ὐσ. τὸ πίνειν. l'action de buvotter. *il sorsare, il bere a centellini*. §. τζύξιμον, φαγοῦρα. cuison, démangeaison. *bruciore*.

Τζυράπι, τό. οὐσ. bas. *calza*.

Τζυρουφλίζω, Pʹ. havir. *abbronzare*.

Τζυρυφλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui havit. *colui ò colei che abbronza*.

Τζουρούφλισμα, τό. οὐσ. l'action de havir. *l'abbronzare*.

Τζετζὲς, ὁ. οὐσ. nain, pygmée. *nano, pigmeo.*

Τζετζελιάνος, ὁ. ὠσ. alouette. *allodola.*

Τζετζουρίζω, ἰδὲ Τζιτζιρίζω.

Τζετζέρωμα, τὸ. οὐσιασ. l'action de se pavaner. *il pavoneggiarsi.*

Τζετζερωμένος, η, ον. μετ. rengorgé, ée. plein, ne. de soi-même. *ingalluzzato, ta.*

Τζετζερώνομαι, P. se pavaner, se rengorger. *pavoneggiarsi, ingalluzzarsi.*

Τζηχροπόδιον, ἡ. ὠσ. jeudi gras. *giovedì grasso.*

Τζόφλιον, τὸ. οὐσιασ. ἰδὲ Τζέφλα.

Τζόχα, ἡ. οὐσιασ. drap. *panno.*

Τζοχένιος, τζόχινος, η, ον. ἐπίθ. de drap. *di panno.*

Τηγανάκι, τὸ. οὐσ. poëlon, petite poële. *padellino, padelletta.*

Τηγάνι, τὸ. οὐσ. poële. *padella.*

Τηγανίζω, P. frire. *friggere.*

Τηγανίζων, οὖσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui frit. *colui ŏ colei che frigge.*

Τηγανίσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a frit. *colui ŏ colei che ha fritto.*

Τηγάνισμα, τὸ. ὠσ. l'action de frire. *il friggere.*

Τηγανισμένος, η, ον. μετ. frit, te. *fritto, ta.*

Τηγανιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. frit, te. *fritto, ta.* §. τηγανιστὸν, ὠσ. friture, choses frites. *frittume, frittura.*

Τηγανίτα, ἡ. ὠσ. beignet. *frittella.*

Τηλεσκόπιον, τὸ. ὠσ. telescope. *telescopio.*

Τηλυγάδι, τὸ. ὠσ. dévidoir. *aspo, naspo.*

Τηλυγαδιάζω, P. dévider. *innaspare.*

Τηλυγαδιάζων, οὖσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui dévide. *colui ŏ colei che innaspa.*

Τηλυγαδιάσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a dévidé. *colui ŏ colei che ha innaspato.*

Τηλυγάδιασμα, τὸ. οὐσ. l'action de dévider. *l'innaspare.*

Τηλυγαδιασμένος, η, ον. μετοχ. dévidé, ée. *innaspato, ta.*

Τύλυγμα, τὸ. ὠσ. τὸ τυλύττειν, l'action d'envelopper. *inviluppamento, ravvolgimento.* §. τύλυγμα, πράγμα διὰ τυλυγμα. enveloppe. *inviluppo.*

Τηλυγμένος, η, ον. μετ. enveloppé, ée. *ravvolto, ta. involto, ta.*

Τηλύγω, καὶ τυλύττω, τυλύσσω, P. envelopper. *ravvolgere, inviluppare.* §. τυλύγω χαρτὶ, κτλ. envelopper en forme de cornet. *accartocciare.*

Τηλύξας, ξασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a enveloppé. *colui ŏ colei che ha inviluppato.*

Τήρημα, τὸ. ὠσ. παράτηρημα. observation. *osservazione.*

Τηρήσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a observé. *colui ŏ colei che ha osservato.*

Τηρητὴς, ὁ. ὠσ. observateur. *osservatore.*

Τηρογυάλι, ἰδὲ Ματογυάλι.

Τηρῶ, P. observer. *osservare.*

Τηρῶν, οῦσα, ῶν. μετ. celui ŏ celle qui observe. *colui ŏ colei che osserva.*

Τί; ἐρωτημ. quoi? *che? che cosa?* §. ἀπὸ τί; de quoi? *di che?* §. ἕνα τί. quelque chose. *qualche cosa.* §. τί εἶναι αὐτό; qu'est ce que cela? *cosa è questo?*

Τιάφι, τό. τιαφεχίρ, ἰδὲ Θηάφι, Θιαφοχίρ.

Τίγρις, ἡ. ὠσ. tigre. *tigre.*

Τιμάρευμα, τὸ. ὠσ. l'action d'avoir soin des chevaux. *il governare cavalli.*

Τιμαρευμένος, η, ον. ἐπίθ. ἄλογον τιμαρευμένον, cheval gouverné. *cavallo governato.*

Τιμαρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a gouverné les chevaux. *colui ŏ colei che ha governato i cavalli.*

Τιμαρεύω, P. avoir soin des chevaux. *governare cavalli.*

Τιμὴ, ἡ. οὐσ. honneur. *onore.* §. τιμὴ πράγματος. prix. *prezzo.* §. τιμὴ, φήμη. reputation. *riputazione.* §. εἰς τὴν τιμήν μου. sur mon honneur. *sul mio onore.*

Τιμηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ŏ celle qui a été be-

honoré. *colui ò colei ch' è stato onorato.*

Τίμημα, τό. ὀν. l'action d'honorer. *l' onorare.*

Τιμημένα, ἐπίρ. avec honneur. *onoratamente.*

Τιμημένος, η, ον. μετ. honoré, ée. *onorato, ta.* §. ἄνθρ. τιμημένος. un homme d'honneur. *da uomo d' onore.*

Τιμήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a honoré. *colui ò colei che ha onorato.*

Τιμητής, ὁ. ὀν. ὁ τιμῶν. celui qui honore. *colui che onora.* §. τιμητής, ξετιμητής. estimateur. *stimatore.*

Τιμητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui honore. *che onora.*

Τιμητὸς, ή, όν. ἐπίθ. honorable. *onorevole.*

Τίμιος, ία, ιον. ἐπίθ. honorable. *onorevole.* §. τίμιος, πολύτιμος. précieux, euse. *preziaso, sa.*

Τιμιότης. ἡ. ὀν. honneur. magnificence. *onorevolezza.* §. ἡ τιμιότης σου. ἐλέγετον παρ' Ἰταλοῖς, καὶ Γάλλοις, καὶ ἀντὶ αὐτῆς τῆς λέξεως μεταχειρίζονται ἑτέραν φράσιν, vous ò vous monsieur. *ella, vostra signoria.*

Τιμιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-honorable. *onorevolissimo, ma.*

Τιμιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus honorable. *più onorevole.*

Τιμίως, ἐπίρ. honorablement. *onorevolmente.*

Τιμόνι, τό. ὀν. gouvernail. *timone.*

Τιμῶ, Pᵗ. honorer. *onorare.* §. τιμῶ, ξετιμῶ. estimer. *stimare.*

Τιμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ò celle qui honore. *colui ò colei che onora.*

Τιμωρηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été châtié, qui a été puni. *colui ò colei ch' è stato castigato, punito.*

Τιμώρημα, τό. ὀν. punition, l'action de punir. *il castigare.*

Τιμωρημένος, η, ον. μετ. châtié, ée. puni, ie. *castigato, ta. punito, ta.*

Τιμωρήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a châtié. *colui ò colei che ha castigato.*

Τιμωρητής, ὁ. ὀν. celui qui punit. *castigante.*

Τιμωρία, ἡ. ὀν. punition, châtiment. *castigo, punizione.*

Τιμωρῶ, Pᵗ. punir. châtier. *castigare, punire.*

Τίναγμα, τό. ὀν. secouement, l'action de secouer. *scuotimento.*

Τιναγμένος, η, ον. μετ. secoué, ée. *scosso, sa.*

Τινάζω, Pᵗ. secouer. *scuotere.*

Τινάζων, ουσα, ον. secouant, te. celui ò celle qui secoue. *scuotente, colui ò colei che scuote.*

Τινακτὴς, ὁ. ὀν. celui qui secoue. *scuotitore.*

Τινάξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a secoué. *colui ò colei che ha scosso.*

Τίναξις, ἡ. ὀν. secouement. *scossa, scotimento.*

Τινὰς, Ἀντων. κανένας. aucun. personne. *nessuno, niuno.* §. τινὰς, τις, quelqu'un *qualcheduno.*

Τίναγμα, τιναγμένος, ἰδὲ Τίναγμα, Τιναγμένος.

Τίποτε, τίποτε. καὶ τίποτας, τιποτες, rien. *niente, nulla.* §. ἕνα τίποτε. un petit rien. *una piccola cosa.*

Τις, Ἀντων. ποιός. qui. *chi.*

Τίτλος, ὁ. ὀν. titre. *titolo.*

Τμῆμα, τό. ὀν. section. *sezione.*

Τὸ, ἄρθ. οὐδ. le. *il, lo.* §. τὸ καὶ τό. ceci. et cela. *questa cosa e quella.*

Τοιοῦτος, Ἀντων. tel, le. *tale.* §. ἕνα τοιοῦτο πρᾶγμα. une telle chose, une chose semblable. *una tal cosa, una cosa simile.*

Τοῖχος, ἰδὲ Τεῖχος.

Τόκισμα, τό. ὀν. l'action de faire l'usure. *usureggiamento.*

Τοκιστὴς, ὁ. ὀν. usurier. *usurajo.*

Τόκος, ὁ. ὀνσιας. usure. *usura.*

Τόλμη, ἡ. ὀν. hardiesse. *ardire.*

Τολμηρὸς, ή, όν. ἐπίθ. hardi, ie. *ardito, ta. baldanzoso, sa.*

Τολμηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-hardi, ie. *arditissimo, ma.*

Τολμηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus hardi, ie. *più ardito, ta.*

Τολμήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a osé. *colui ò colei che ha ardito.*

Τολ-

Τολμῶ, P'. oser, avoir la hardiesse. *ardire, aver ardire.*

Τολμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ñ celle qui ose. *colui ñ colei che ardisce.*

Τομάρι, τό. οὐσ. ἀνέργαστον. peau. *pelle.* §. τομάρι ἐργασμένον. cuir. *cuojo.*

Τομαρένιχος, κη, κον. ἐπίθ. de cuir. *di cuojo.*

Τόμος, ὁ. οὐσιασ. tome. *tomo.*

Τὸν, ἄρθρον, πτώσ. Αἰτιατ. le. *il.*

Τόν, ψαρία, ἡ. οὐσ. ψάρι. thon. *tonno.*

Τόνος, ὁ. οὐσιασ. accent. *accento.*

Τονίζω, P'. βάνω τόνους εἰς τὰς λέξεις. accentuer. *accentuare.*

Τοξάρι, ἰδὲ Τόξον.

Τόξευμα, τό. l'action de darder. *il saettare.*

Τοξευθεὶς, εῖσα, εν. μετ. celui ñ celle qui a été dardé, qui a été blessé d'une flèche. *colui ñ colei ch'è stato ferito da una saetta, ch'è stato saettato.*

Τοξευμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. d'une flèche. *saettato, ta.*

Τοξεύσας, σασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a dardé, qui a blessé avec la flèche. *colui ñ colei che ha saettato.*

Τοξευτὴς, ὁ. οὐσ. celui qui darde. *saettatore.*

Τοξεύω, P'. darder, lancer de traits. *saettare.*

Τοξοθήκη, ἡ. οὐσιασ. carquois, trousse. *faretra.*

Τόξον, τό. οὐσ. arc. *arco.* §. τόξον καὶ σαΐτα. flèche. *saetta.* §. τὸ τόξον. l'arc en ciel. *l'arco celeste.*

Τοξότης, ὁ. οὐσ. archer, tireur d'arc. *arciere, sagittario.* §. τοξότης, σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ. sagittaire. *sagittario.*

Τοπάζιον, τό. οὐσ. topaze. *topazio.*

Τοπάρχης, ὁ. οὐσιασ. seigneur d'un lieu. *signore d'un luogo.* §. τοπάρχης. commandant. *comandante.*

Τόπι, τό. οὐσιασ. canon. *cannone.*

Τοπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. local, le. *locale.* §. σύνοδος τοπική. concile provincial. *concilio provinciale.*

Τοποθετημένος, η, ον. μετ. placé, ée. *situato, ta.*

Τοποθεσία, ἡ. οὐσ. placement. *il situare.* §. τοποθεσία. lieu, place. *sito.*

Τόπος, ὁ. οὐσ. lieu. *luogo.* §. τὸν ἔῤῥιξε τὸν τόπον, ἤτοι τὸν ἐσκότωσε παραυθὰ, χωρὶς νὰ παράξῃ, il le coucha par terre, il le coucha sur le carreau, *lo stese morto a terra.* §. ἐπαίνω εἰς τὸν τόπον, ἤτοι ἐπ' αὐτοφόρῳ. sur le fait. *sul fatto.*

Τοποτηρητὴς, ὁ. οὐσ. lieutenant. *luogotenente.* §. τοποτηρητὴς. vicaire. *vicario.*

Τοπούζι, τό. οὐσ. ῥάβδος, ματζοῦκα. massue. *mazza.* §. τοπούζι, ῥάβδος ἐξουσίας. bâton. *bastone di comando.* §. τοπούζι, τουφέκι. fusil. *fucile.* §. τοπούζι, μεταφ. ἐξουσία. commandement. *comando.*

Τοπτζῆς, ὁ. οὐσ. canonnier. *cannoniere.*

Τορνάρης, ὁ. οὐσιασ. tourneur. *torniajo, tornitore.*

Τορνίσιον, τό. οὐσ. tournoi. *torneo.*

Τόρνευμα, τό. οὐσ. l'action de faire quelque chose au tour. *il torniare.*

Τορνευμένος, η, ον. μετ. fait, te. au tour. *tornito, ta.*

Τορνευτὴς, ὁ. οὐσ. tourneur. *torniajo, tornitore.*

Τορνεύω, P'. tourner. faire au tour. *torniare, lavorare a tornio.*

Τορνεύων, ουσα. ον. μετ. celui ñ celle qui tourne, qui fait au tour. *colui ñ colei che tornia, che lavora al tornio.*

Τορνιδόρος, ἰδὲ Τορνευτής.

Τόρνος, ὁ. οὐσ. tour de tourneur, *tornio.*

Τόσα, οὐδετ. πληθ. ἰδὲ Τόσος.

Τοσάκις, ἐπίρ. autant de fois. *tante volte.*

Τόσος, η, ον. ἐπίθ. autant. *tanto, ta.* §. τόσον, ἐπίρ. autant. *tanto.* §. τόσαις φοραῖς. autant de fois. *tante volte, tante fiate.* §. ὡς τόσον, au reste, d'ailleurs. cependant. *per altro, in tanto.* §. διὰ τόσον, pourtant. *pertanto.* §. τόσον περισσότερον. d'autant plus. *tanto più.* §. ἄλλο τόσον. autant, une fois autant. *altrettanto.*

Τοσέτζικος, κη, κον. ἐπίϑ. tant soit peu. *un tantino*.

Τόπε, κ) τότες, ἐπίῤ. alors. *allora*. §. ἀπὸ τότες, dès-alors, depuis ce temps-là. *d'allora*, *da quel tempo*. §. ἕως τότε, jusq'à ce temps-là. *sino a quel tempo*.

Τἄβλον, τό. ὐσ. brique, *mattone*.

Τύβλωμα, τό. ὐσ. carrelage. *ammattonamento*.

Τυβλωμένος, η, ον. μετ. ςρωμένος μὲ τἄβλα. carrelé, ée. pavé. ée. de carreaux. *ammattonato. ta*.

Τουβλώνω, Pʹ. ςρώνω μὲ τἄβλα. carreler, paver de carreaux. *ammattonare*.

Τυΐ, τό. ὐσ. queue. *coda*. §. Πασᾶς ἀπὸ δύο τυΐα. Bassa à trois queues. *Bassà di tre code*.

Τυλάπι, τό. ὐσ. armoir. *armadio*.

Τυλύμπα, ἡ. ὐσ. pompe. *tromba*.

Τυμπανίζω, Pʹ. battre le tambour. *battere il tamburo*.

Τύμπανον, τό. ὐσ. tambour. caisse. *tamburo*. §. εἶναι πρησμένος ὡσὰν τὸ τύμπανον. il est enflé comme une outre. *è gonfio come un otre*.

Τυντζι, τό. ὐσ. cuivre. *bronzo*.

Τυπύζι, τό. ἰδὲ Τοπύζι.

Τυρβᾶς, ὁ. οὐσ. besace. *valigia*.

Τύρκωμα, τό. οὐσ. l'action de se faire Turc. *il farsi Turco*.

Τυρκωμένος, η, ον. μετ. fait, te. Turc. *fatto, ta. Turco*.

Τυρκώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui s'est fait Turc. qui a embrassé la religion de Mahomet. *colui ò colei che si è fatto Turco, che ha abbracciato la religione di Maometto*.

Τυρκώνω, Pʹ. se faire Turc, embrasser la religion de Mahomet. *farsi Turco, abbracciare la religione di Maometto*.

Τυρκώνων, νσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui se fait Turc. *colui ò colei che si fa Turco*.

Τύρκικα, ἐπίῤ. à la façon des Turcs. *alla maniera de' Turchi*.

Τούρκικος, η, ον. ἐπίϑ. Turc, que. de Turquie. *Turco, ca. Turchesco. ca. di Turchia*.

Τύρκισσα, ἡ. ὐσ. Turque. *Turca*.

Τυρκοπύλα, ἡ. ὐσ. petite fille Turque. *ragazza Turca*.

Τυρκόπυλον, τό. ὐσ. enfant-Turc. *fanciullo Turco*.

Τἄρκος, ὁ. ὐσιασ. Turc. *Turco*.

Τύρλα, ἡ. οὐσ. τρύλλα. dôme. *cupola*.

Τυρλωτός, ἰδὲ Τρυλλωτός.

Τύρνα, ἡ. ὐσ. ψάρι. brochet. *luccio*.

Τυρτυρίζω, Pʹ. frissonner, trembler de froid. *tremare dal freddo*.

Τυρτυρίζων, νσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui frissonne. *colui ò colei che trema dal freddo*.

Τυρτύρισμα, τό. ὐσ. frissonnement. *ribrezzo, brivido*.

Τυτέςιν, τό. ἐπίῤ. c'est-à-dire. *cioè*.

Τυτχάλι, τό. ὐσ. colle. *colla*.

Τοῦτος, Ἀντων. ce, cet, cette. *questo, sta*. §. τῦτο δὲν εἶναι καλόν. ce n'est pas bon. *questo non è buono*. §. μὲ τῦτο. avec cela. *con questo*. §. μὲ τῦτο ὅμως. mais à cette condition. *ma con questo patto*. §. εἰς τῦτο δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ συμβυλεύσω. sur cela je ne saurois vous conseiller. *sopra questo non potrei consigliarvi*. §. μ' ὅλον τοῦτο. pourtant. *peraltro*. §. μ' ὅλον τῦτο, μὲ ὅλον αὐτό. cependant. *con tutto ciò*.

Τουτῦνι, οὐσ. tabac a fumer. *tabacco da fumare*.

Τύφα, ἡ. οὐσ. toupillon. *ciuffo*.

Τυφεκάκι, τό. οὐσ. petit fusil. *piccolo archibugio*.

Τουφέκι, τό. οὐσ. fusil. *fucile, archibugio*.

Τυφεκιά, ἡ. ὐσ. coup de fusil. *archibusata*.

Τουφεκιάζω, Pʹ. arquebuser. *archibugiare*.

Τυφεκιάζων, νσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui arquebuse. *colui ò colei che archibugia*.

Τυφεκιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a arquebusé. *colui ò colei*

lei che ha archibugiato.

Τυφεκικόμα, τό. ὑσ. l'action d'arquebuser. *l'archibugiare.*

Τουφεκισμένος, η, ον. μετοχ. arquebusé. ée. *archibugiato, ta.*

Τυφεκίζω, κτλ'. ἰδὲ Τυφεκιάζω, κτλ'.

Τυφεκιστὴς, ὁ. ὑσ. arquebusier. *archibusiere.*

Τυφεκόπετρα, ἡ. ὑσ. pierre à fusil. *pietra focaja.*

Τράβιγμα, τό. ουσ. l'action de tirer. *il tirare, tiramento.*

Τραβιγμένος, η, ον. μετ. tiré, ée. *tirato, ta.*

Τραβικτὴς, ὁ. ουσ. celui qui tire. *colui che tira, tiratore.*

Τραβίξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a tiré. *colui o colei che ha tirato.*

Τράβισμα, τό. κτλ'. ἰδὲ Τράβιγμα, κτλ'.

Τραβιχθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui s'est tiré. *colui o colei che si è tirato.*

Τραβλὸς, ή, όν. ἐπίθ. bégue. *balbo, ba.*

Τραβῶ, Ρ'. tirer. *tirare.* §. τραβιοῦμαι, τραβοῦμαι. être tiré. *essere tirato.* §. τραβοῦμαι, ἀναχωρῶ, se retirer. *ritirarsi.*

Τραβῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ou celle qui tire. *colui o colei che tira.*

Τράβον, τό. ὁ δοκός. ὑσ. poutre. *trave.*

Τραγάκανθα, ἡ. τραγάκανθον, τό. ὑσ. tragacante, adragant. *tragacanta.*

Τραγάκι, τό. ουσ. chevreau. *capretto.*

Τραγανίζω, Ρ'. croquer, craquer. *scrosciare.*

Τραγάνισμα, τό. ὑσ. craquement. *scrosciata.*

Τραγανιστὸς, τραγανὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui craque. *che scroscia.*

Τραγανὸν, τό. ὑσ. cartilage. *cartilagine.*

Τράγαινα, ἡ. ὑσίας. ἰδὲ Τραγάκανθα.

Τράγι, τό. ὑσίας. bouc. *becco.*

Τραγικὸς, ή, όν. ἐπίθ. tragique. *tragico, ca.*

Τράγινος, τράγινος, ια, ιον. ἐπίθ. de bouc. *di becco.*

Τραγόδερμα, τό. ὑσ. cuir de bouc. *pelle di becco.*

Τράγος, ὁ. ὑσίας. bouc. *becco.*

Τραγυδάκι, τό. ὑσ. petite chanson. *piccola canzone, canzoncina.*

Τραγοῦδι, τό. ουσ. chanson. *canzone.*

Τραγυδίσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a chanté. *colui o colei che ha cantato.*

Τραγούδισμα, τό. ὑσ. l'action de chanter. *il cantare.*

Τραγυδιστὰ, ἐπίρ. en chantant. *cantando.*

Τραγυδιστὴς, ὁ. ὑσ. celui qui chante. *colui che canta.*

Τραγυδίστρα, ἡ. ὑσ. celle qui chante. *colei che canta.*

Τραγουδῶ, Ρ'. chanter. *cantare.* §. τραγυδῶντας. en chantant. *cantando.*

Τραγυδῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui chante. *colui o colei che canta.*

Τραγῳδία, ἡ. ὑσ. tragédie. *tragedia.*

Τραγῳδικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de tragédie. *di tragedia.*

Τραγῳδὸς, ὁ. ὑσ. ὁ συνθέτων τραγῳδίας. compositeur de tragédies. *compositore di tragedie.* §. τραγῳδὸς, πρόσωπον τῆς τραγῳδίας. acteur de tragédie. *attore di tragedia.*

Τραΐτορεία, ἡ. ὑσ. trahison. *tradimento.*

Τραΐτόρος, ὁ. ὑσ. traître. *traditore.*

Τραμοντάνα, ἡ. ὑσ. tramontane. *tramontana.*

Τρανὰ, ἐπίρ. ὑψηλῇ τῇ φωνῇ. à haute voix. *ad alta voce.*

Τράνεμα, τό. ὑσ. agrandissement. *ingrandimento.*

Τρανεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui est agrandi, qui est devenu grand. *colui o colei ch'è divenuto grande.*

Τρανεύω, Ρ'. Ἐν. κάμνω τινὰ νὰ τρανεύσῃ. agrandir. *ingrandire.* §. τρανεύω, ὐδ. γίνομαι τρανὸς. agrandir. *ingrandire.*

Τρανεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui agrandit. *colui o colei che ingrandisce.* §. τρανεύων, ουδ. celui ou celle qui agrandit, qui devient grand. *colui o colei che ingrandisce, che diventa grande.*

Τρανὸς, ή, όν. ἐπίθ. grand, de. *grande.*

Τρανῶς, ἐπίρ. ὑψηλῇ τῇ φω-

φωνῇ. à haute voix: *ad alta voce.*

Τρανύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus grand, de: *più grande.*

Τράνταγμα, τό. οὐσ. secoûment, branlement: *crollamento.*

Τραντηγμένος, η, ον. μετ. secoué, ée. branlé, ée. *crollato, ta.*

Τραντάζω, Pʹ. τινάζω: secouer, branler. *scuotère, crollàre.* §. τραντάζω, βοῶ: bruire. *strepitare.*

Τραντάζων, ὄσα, ον: μετ: τινάζων: celui ǹ celle qui secoue, qui branle. *colui ǹ colei che crolla, che scuote.* §. τραντάζων, βοῶν τραντά: bruyant, te: *strepitante.*

Τραντάξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a branlé: *colui ǹ colei che ha crollato.* §. τραντάξας. celui ǹ celle qui a fait du bruit. *colui ǹ colei che ha strepitato, che ha fatto strepito.*

Τριανταφυλλιά, ἡ. ὀσ. rosier. *rosajo.*

Τριανταφυλλόλαδον, τό. ὀσ. huile rosat. *olio rosato.*

Τριαντάφυλλον, τό. ὀσιασ. rose. *rosa.*

Τριανταφυλλόξιδον, τό. ὀσ. vinaigre rosat. *aceto rosato.*

Τριανταφυλλόνερον, τό. ὀσ. eau rose. *acqua rosa.*

Τράπεζα, ἡ. ὀσ. table à manger. *tavola, mensa.* §. τράπεζα, τραπέζι, συμπόσιον. banquet. *banchetto.* §. ἁγία τράπεζα. autel. *altare.*

Τραπεζαρειόν, τό. ὀσ. réfectoire. *refettorio.*

Τραπεζάκι, τό. ὀσ. petite table. *tavolino, tavolinetto.*

Τραπέζι, τό. ὀσ. table à manger. *tavola, mensa.* §. τραπέζι. μικρὸ τραπέζι. petite table. *tavolino.*

Τραπεζίτης, ὁ. ὀσ. banquier. *banchiere.*

Τραπεζομάνδυλον, τό. ὀσ. nappe. *tovà lla.*

Τραπέζωμα, τό. ὀσ. l'action de dresser la table. *apparecchiamento di tavola, l'apparecchiar la tavola.*

Τραπεζώνω, Pʹ. dresser la table. *apparecchiare la tavola.*

Τραυλά, ἐπίρ. en bégayant. *balbettando.*

Τραύλη, ἡ. ὀσ. bégue: *balbuziente.*

Τραυλίζω, Pʹ. bégayer. *balbettare.*

Τραυλίζων, ὄσα, ον. μετ. bégayant, te. celui ǹ celle qui bégaye. *balbettante, colui ǹ colei che balbetta.*

Τραύλισμα, τό. οὐσ. bégayement, *balbettamento.*

Τραυλός, ἡ, όν. ἐπίθ. bégue. *balbo, ba. balbuziente.*

Τράφος, ὁ. ὀσιασ. λάκκος, χανδάκι. fosse. *fossa.* §. τράφος, φράκτης. haïe, buisson. *fratta, siepe.*

Τραχέως, ἐπίρ. âprement, rudement. *aspramente.*

Τράχηλος, ὁ. οὐσ. cou. *collo.*

Τραχαίνω, Pʹ. γίνομαι τραχὺς, devenir rude. *arruvidire.*

Τραχὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. âpre, rude. *aspro, ra. ruvido, da.* §. τραχὺς, raboteux, euse. *scabroso, sa.* §. τραχεῖα ἀρτηρία. trachée-artère. *aspraarteria, trachea.*

Τραχύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rude. *asprissimo, ma.*

Τραχύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rude: *più aspro, ra.*

Τραχύτης, ἡ. ὀσ. rudesse. *asprezza, ruvidezza.*

Τρεῖς, ἀριθ. trois. *tre.* §. τρεῖς φοραῖς. trois fois. *tre volte.*

Τρελά, ἐπίρ. follement, en fou. *pazzamente, da pazzo.*

Τρέλα, ἡ. ὀσ. folie. *pazzia.*

Τρελαθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui est devenu fou. *colui ǹ colei ch' è impazzito.*

Τρελαίνω, Pʹ. Ἐν. κάμνω τινὰ νὰ τρελαθῇ. faire devenir fou. *far impazzire.* §. τρελαίνομαι. devenir fou. *impazzire, diventar pazzo.*

Τρέλαμα, τό. ὀσ. l'action de devenir fou. *impazzamento, l'impazzire.*

Τρελαμάδα, τρελαμάρα, ἡ. ὀσ. folie. *pazzia.*

Τρελαμός, ἰδὲ Τρέλαμα.

Τρελάνας, νασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a fait devenir fou. *colui ǹ colei che ha fatto impazzire.*

Τρελοπόνηρος, ὁ. ἐπίθ. fou rusé, folle rusée. *paz-*

pazzo astuto, pazza astuta.

Τρελός, ή, όν. έπίθ. κ᾽ ούσ. fou, folle. pazzo, za. matto, ta. §. ώσάν τρελός. en fou. comme un fou. da pazzo, come un pazzo.

Τρελώτατος, η, ον. έπίθ. très-fou, très-folle. pazzissimo, ma.

Τρελώτερος, η, ον. έπίθ. plus fou. più pazzo.

Τρεμεντίνα, ή. ούσιας. térébenthine. trementina.

Τρεμοῦλα, ή. έπίθ. celle qui tremble. colei che trema.

Τρεμουλᾶς, ό. έπίθ. celui qui tremble. colui che trema.

Τρεμουλιάζω. ίδε Τρέμω.

Τρεμουλιάρης, ίδε Τρεμουλᾶς.

Τρεμονταία, ή. ίδε Τραμονταία.

Τρεμοῦρα, ή. ούσ. tremblement. tremamento.

Τρέμω, Pʹ. trembler. tremare.

Τρέμων, ουσα, ον. μετοχ. tremblant, te. celui ou celle qui tremble. tremante, colui o colei che trema.

Τρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a couru. colui o colei che ha corso.

Τρέξιμον, τό. ούσ. l'action de courir. il correre. §. τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ. le cours des eaux. il corso delle acque. §. τὸ τρέξιμον τοῦ καιροῦ. l'écoulement du temps. il corso del tempo.

Τρεπτός, ή, όν. έπίθ. muable. mutabile.

Τρέφω, Pʹ. nourrir. nutrire, nodrire.

Τρέφων, ουσα, ον. μετ. nourrissant, te. celui ou celle qui nourrit. colui o colei che nutre.

Τρεχάτα, επίρ. en courant. correndo. §. ἠξεύρει τὰ διαβάσῃ τρεχάτα. il sait lire couramment, avec facilité. sa leggere correntemente.

Τρεχάτος, η, ον. έπίθ. courant, te. corrente. §. ἦλθε τρεχάτος. il est venu en courant. è venuto correndo.

Τρεχούμενος, τρεχάμενος, η, ον. courant, te. corrente. §. νερὸν τρεχούμενον. eau courante. acqua corrente.

Τρέχω, Pʹ. courir. correre. §. τρέχωντας. en courant. correndo. §. γράψε μου τὰ πράγματα ὁποῦ τρέχουν. écrivez moi les choses qui courent, qui se passent. scrivetemi le cose che corrono, che passano. §. ὁ καιρὸς τρέχει. le temps se coule, passe. il tempo corre, passa. §. αὐτὰ τὰ ἄσπρα δὲν τρέχουν. cette monnoye n'a point de cours. questa moneta non corre. §. τὰ δάκρυα μὲ τρέχουν ὡς ποτάμι. les larmes me coulent des yeux comme un ruisseau. le lagrime mi colano dagli occhi come un fiume. §. αὐτὸς ὁ λόγος μοῦ τρέχει εἰς τὸ σόμα, τὸ ἔχω εἰς τὴν γλῶσσαν. j'ai ce mot sur les bouts de la langue. ho questa parola sulla punta della lingua. §. τοῦ τρέχει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτην. il saigne du nez. gli corre sangue dal naso.

Τρέχων. ουσα, ον. μεταφ. courant, te. celui ou celle qui cours. corrente. colui o colei che corre.

Τρία, τά. ἀριθ. trois. tre.

Τριάδα, ίδε Τριάς.

Τριαδικός, ή, όν. έπίθ. celui ou celle qui appartient à la Trinité. colui o colei che appartiene alla Trinità.

Τρίαινα, ή. ούσ. trident. tridente.

Τριάκοντα, τά. ἀριθ. trente. trenta.

Τριακονταέτης, ό, ή, τό ἐτές. έπίθ. âgé. ée. de trente ans. che ha trent' anni.

Τριακόσια, τά. ἀριθ. trois cent. trecento.

Τριακοσιοστός, ή, όν. έπίθ. trois-centième. trecentesimo, ma.

Τριαντα. ἀριθ. trente. trenta.

Τριαντάρης, ό. έπίθ. âgé de trente ans. d'età d'anni trenta.

Τριαντάρι, τό. ούσ. une piéce de trente. una pezza di trenta.

Τριανταρεά, ή. ούσ. trentaine. trentina.

Τριανταρικος, η, ον. έπίθ. trentieme. trentesimo, ma.

Τριανταφυλλιά, ή. κτλ. ίδε Τριανταφυλλιά, κτλ.

Τριάς,

Τριάς, ἡ. οὐσ. trinité. *trinità.*

Τρίβγω, ἰδὲ Τρίβω.

Τριβίλι, τό. οὐσ. tarière. *succhio.*

Τριβιλίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a amorcé. *colui ἢ colei che ha succhiellato.*

Τριβίλισμα, τό. οὐσ. l'action d'amorcer. *succhiellamento.*

Τριβιλισμένος, η, ον. μετ. amorcé, ée. *succhiellato, ta.*

Τριβιλῶ, Pᶠ. amorcer. percer avec un forêt. *succhiellare.*

Τριβόλι, τό. οὐσ. chardon étoilé. *tribolo.* §. τριβόλια. ronces. *triboli, spine.*

Τρίβω, Pᶠ. frotter. *fregare.* §. τρίβω, λιανίζω. broyer. *triturare.*

Τρίβων, ουσα, ον. μετοχ. frottant, te. celui ἢ celle qui frotte. *fregante. colui ἢ colei che frega.* §. τρίβων, λιανίζων. celui ἢ celle qui broye. *colui ἢ colei che tritura.*

Τριγαμία, ἡ. οὐσ. état de celui qui est passé aux troisièmes nôces. *stato di chi è passato alle terze nozze.*

Τρίγαμος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui s'est marié trois fois. *che si è maritato tre volte.*

Τρίγλα, ἡ. τριγλί, τό. οὐσ. ψάρι. rouget, mulet. *triglia.*

Τρίγλωσσος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. de trois langues. *di tre lingue.*

Τριγυρίζω, Pᶠ. Ἐν. περικυκλώνω. entourer. *circondare.* §. τριγυρίζω. πηγαίνω τριγύρω. roder, aller à l'entour. *andar attorno.*

Τριγυρίζων, ουσα, ον. μετ. ὅστις περικυκλώνει. celui ἢ celle qui entoure. qui ceint. *colui ἢ colei che circonda, che cigne.* §. τριγυρίζων, πηγαίνων τριγυρίζοντας. celui ἢ celle qui rode. *colui ἢ colei che va intorno.*

Τριγυρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a entouré. *colui ἢ colei che ha circondato.* §. τριγυρίσας, ὅστις ὑπῆγε τριγύρω. celui ἢ celle qui a rodé. *colui ἢ colei ch'è andato intorno.*

Τριγύρισμα, τό. οὐσ. entourement. *circondamento.* §. τριγύρισμα. l'action de roder. *l'andar attorno.*

Τριγυρισμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. *circondato, ta.*

Τριγυριστής, ὁ. οὐσ. celui qui rode. *colui che va attorno.*

Τριγύρω, ἐπίρ. autour. à l'entour. *intorno, attorno.*

Τρίγωνον, τό. οὐσ. triangle. *triangolo.*

Τρίγωνος, η, ον. ἐπίθ. triangulaire. *triangolare.*

Τρίδιπλα, ἐπίρ. trois fois autant. *tre volte tanto.*

Τρίδιπλος, η, ον. ἐπίθ. triple. *triplo, la.* §. τὸ τρίδιπλον. le triple. *il triplo.*

Τριετία, ἡ. οὐσ. triennalité, l'espace de trois ans. *triennio.*

Τριετής, ὁ, ἡ. τό, ές. ἐπίθ. âgé, ée. de trois ans. *d'età di tre anni.*

Τρίζω, Pᶠ. crier, craquer, éclater. *stridere, scricciolare.* §. τρίζω τὰ δόντια. claquer les dents. *dibattere i denti.*

Τρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crie, qui craque. *colui ἢ colei che stride, che scricciola.*

Τριήμερος, η, ον. ἐπίθ. de trois jours. *di tre giorni.* §. τριήμερον, οὐσ. l'espace de trois jours. *lo spazio di tre giorni.*

Τρικάντωνος, η, ον. ἐπίθ. triangulaire, qui a trois coins. *triangolare, che ha tre cantoni.*

Τρικέρι, τό. οὐσ. chandelier à trois bras. *candelliere a tre viticci.*

Τρικέφαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a trois têtes. *che ha tre teste.*

Τρίκλινον, τό. οὐσ. chambre ou salle à trois bancs à dossier. *triclinio.*

Τρικόμπι, τρικοῦμπι, τό. οὐσιας. σβέρκος. nuque. *nucca.*

Τρίκολον, τό. οὐσ. de trois membres. *di tre membri.*

Τρίκοχος, ἰδὲ Τρίγωνος.

Τρικράνι, τό. οὐσ. trident. *tridente.*

Τρικυμία, ἡ. οὐσ. orage. *fortuna di mare.*

Τρίμμα, τό. οὐσ. τρίψιμον. frottement. *fregamento.* §. τὰ τρίμματα. fragmens, petits morceaux. *minuzzame.*

Τριμμάτης, ὁ. ἐπίθ. qui

a trois yeux, *che ha tre occhi*.

Τριμμένος, η, ον. μετοχ. frotté, ée, *fregato, ta*. §. τριμμένος, λιανισμένος, broyé, ée, *triturato, ta*.

Τριμμάδια, τά. ὐσ. fragmens, petits morceaux. *frammenti, minuzzame*.

Τρίμερος, τριμερήσιος, ἰδὲ Τριήμερος.

Τριμηνιά, ἡ. τρίμηνον, τό. ὐσ. trimestre. *trimestre*.

Τρίοδος, ἡ. ὐσ. carrefour, triviaire. *trivio*.

Τρίξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a crié, qui a craqué. *colui ò colei che ha scricciolato*.

Τρίξιμον, τό. ουσ. craquement, *scricciolamento*.

Τρίπατος, ὁ. ἐπίθ. de trois étages, *di tre piani*.

Τριπλάσιος, ὁ, ἡ. τὸ, σιον. ἐπίθ. trois fois autant. *tre volte tanto*.

Τριπλοῦς, ὁ, ἡ, τὸ, οῦν. ἐπίθ. triple. *triplo, la*.

Τρίπλωμα, τό. ὐσ. l'action de tripler. *il triplicare*.

Τριπλωμένος, η, ον. μετ. triplé, ée. *triplicato, ta*.

Τριπλώνω, P'. tripler. *triplicare*.

Τριπλώσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a triplé. *colui ò colei che ha triplicato*.

Τριπόδι, τό. τρίποδον, ὐσ. trépied. *treppiede*.

Τριπόθητος, ἰδὲ Περιπόθητος.

Τριπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. de trois visages. *di tre faccie*.

Τρισέγγονος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. fils de l'arrière-neveu. *figlio del pronipote*.

Τρισκαλορρίζικος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, se. *felicissimo, ma. fortunatissimo, ma*.

Τρισκατάρατος, η, ον. ἐπίθ. très-maudit, te. *maladettissimo, ma*.

Τρισμακάριστος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, euse. *beatissimo, ma*.

Τρισμός, ὁ. ὐσ. claquement. *stridore*.

Τρίστομος, η, ον. ἐπίθ. de trois bouches. *di tre bocche*.

Τρίστρατον, τό, ουσ. carrefour, triviaire. *trivio*.

Τρισυπόστατος, η, ον. ἐπίθ. de trois personnes. *di tre persone, trino, na*.

Τριταῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. ὡς τὸ πυρετὸς τριταῖος. fievre tierce. *febbre terzana*.

Τρίτη, ἡ. ὐσιας. mardi. *martedì*. §. ἡ μεγάλη τρίτη. mardi saint. *martedì santo*.

Τρίτος, η, ον. ἐπίθ. troisième. *terzo, za*. §. τὸ τρίτον μέρος. la troisième partie, le troisième. *la terza parte, il terzo*. §. τρίτον, διὰ τρίτον, en troisième lieu. *in terzo luogo*.

Τριτώνω, P'. tripler. *triplicare*. §. τριτώνω, κάμνω τὴν τρίτην φοράν. réitérer pour la troisième fois. *reiterare per la terza volta*.

Τριφτὴρ, τρίφτης, καὶ τριφτήρι, ὐσ. râpe. *grattugia*.

Τρίφτης, ὁ. ὐσ. ὅστις τρίβει. celui qui frotte. *colui che frega*. §. τρίφτης, ὅστις τρίβει, λιανίζει. celui ou celle qui broye. *colui ò colei che tritura*.

Τριφτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut broyer. *che si può triturare*.

Τριφύλλι, τό. ὐσ. trèfle. *trifoglio*.

Τρίφυλλος, η, ον. ἐπίθ. de trois feuilles. *di tre foglie*.

Τρίχα, ἡ. ὐσ. poil. *pelo*. §. μία τρίχα, ἕνα ὀλιγοστόν. un peu, un tant soit peu. *un tantino*. §. ἔλειψε μία τρίχα νά, κτλ. peu s'en fallut. *poco mancò*. §. τρίχα γουρουνίου, γουρουνότριχα. soie. *setola*.

Τριχιά, ἡ. ὐσ. corde de soies. *corda fatta di setole*.

Τριχοκουρεύω, P'. tondre. *tosare*.

Τριχρονιά, ἡ. ὐσ. l'espace de trois ans. *triennio*.

Τρίχρονος, η, ον. ἐπίθ. âgé, ée. de trois ans. *d'età di tre anni*.

Τρίψας, ψασα, αν. μετ. celui ou celle qui a frotté. *colui ò colei che ha fregato*. §. τρίψας, λιανίσας. celui ou celle qui a broyé. *colui ò colei che ha triturato*.

Τρίψιμον, τό. ουσ. frottement. *fregamento*. §. τρίψιμον, λιάνισμα, bro-

broyement. *trituramento*.

Τρομάζω, P'. Ἐν. effrayer, épouvanter. *spaventare*. §. τρομάζω, οὐδ. s'épouvanter. avoir peur. *spaventarsi*, *impaurirsi*.

Τρομάζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui épouvante, *colui ἢ colei che spaventa*. §. τρομάζων. οὐδ. celui ἢ celle qui s'épouvante. *colui ἢ colei che si spaventa*.

Τρομακτικός, ἡ, όν. ἐπιθ. épouvantable. *spaventevole*, *terribile*.

Τρομάξας, ξασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a épouvanté. *colui ἢ colei che ha spaventato*. §. Τρομάξας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est effrayé, épouvanté. *colui ἢ colei che si è spaventato*, *sbigottito*.

Τρομάρα, ἡ. οὐσ. épouvante. *spavento*, *sbigottimento*.

Τρέμασμα, τό. οὐσ. l'action d'épouvanter, d'effrayer, ϗ de s'effrayer. *spaventamento*, *lo spaventarsi*.

Τρομασμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. effrayé. *spaventato*, *ta*. *sbigottito*, *ta*.

Τρομερά, ἐπίρ. terriblement. *terribilmente*.

Τρομερός, ἡ, όν. ἐπιθ. terrible, effroyable. *terribile*.

Τρομερώτατος, η, ον, ἐπιθ. très terrible. *terribilissimo*, *ma*.

Τρομερώτερος, η, ον. ἐπιθ. plus terrible. *più terribile*.

Τρόμος, ὁ. οὐσ. effroi, épouvante, frayeur. *terrore*, *spavento*.

Τρόπαιον, τό. οὐσιασ. trophée. *trofeo*.

Τροπαιοῦχος, ὁ, ἡ. τὸ οὐχον. ἐπιθ. triomphant, te. victorieux, euse. *trionfante*, *vittorioso*, *sa*.

Τροπαιοφόρος, ἰδὲ Τροπαιοῦχος.

Τροπαλός, τροπαλή, κτλ. ἰδὲ Ἐντροπαλός.

Τροπάριον, τό. ουσ. motet. *mottetto*.

Τροπή, ἡ. οὐσ. μεταβολή. changement. *cangiamento*.

Τροπικός, ἡ, όν. ἐπιθ. tropique. *tropico*.

Τρόπος, ὁ. οὐσ. manière, façon. *maniera*, *modo*. §. θέλει κάμω κάθε τρόπον διὰ νὰ σὲ δουλεύσω. je ferai le possible pour vous servir. *farò il possibile per servirvi*. §. μὲ κανένα τρόπον, μὲ κανένα τρόπον. aucunement. *in nessun modo*, *in nessuna maniera*.

Τροπωθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été vaincu. dompté. subjugué. *colui ἢ colei ch'è stato vinto*, *domato*, *soggiogato*.

Τρόπωμα, τό. οὐσ. l'action de subjuguer de vaincre. *soggiogamento*.

Τροπώνω, P'. vaincre, dompter, subjuguer. *vincere*, *domare*, *soggiogare*.

Τροπώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a vaincu, qui a dompté, qui a subjugué. *colui ἢ colei che ha vinto*, *che ha domato*, *che ha soggiogato*.

Τρούλλα, ἡ. οὐσιασ. dôme. *duomo*, *cupola*.

Τρουλλωτός, ἡ, όν. ἐπιθ. fait, te. en forme de dôme. *fatto*, *ta*. *a guisa di cupola*. §. τρουλλωτός, φουσκωμένος, ὑψωμένος, rélevé, ée. *rilevato*, *ta*.

Τροφή, ἡ. οὐσ. nourriture. *nodritura*. §. τροφή, φαγητά. ζωοτροφίαι. vivres, ments. *viveri*, *cibi*.

Τρόφιμος, η, ον. ἐπιθ. nourrisson. éléve. *alunno*.

Τροφός, ὁ. ἐπιθ. nourricier, re. *nodritore*, *trice*. §. ἡ τροφός. nourrice. *bàlia*.

Τρόχαλα, ἡ. οὐσ. caillou. *ciottolo*.

Τροχίζω, ἰδὲ Τροχῶ.

Τροχίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui aiguise, qui affile. *colui ἢ colei che arruota*.

Τροχίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a aiguisé. *colui ἢ colei che ha arruotato*.

Τρόχισμα, τό. οὐσ. aiguisement. *arrotamento*.

Τροχισμένος, η, ον. μετ. aiguisé, ée. affilé, ée. *arrotato*, *ta*.

Τροχιστής, ὁ, οὐσ. émouleur. rémouleur, gagnepetit. *arrotatore*, *arrotino*.

Τροχός, ὁ. οὐσιασ. roue. *ruota*.

Τροχῶ, P'. aiguiser, affiler.

filer. *arrotare*. §. τροχῶντας. en aiguisant. *arrotando*.

Τροχῶν, ὦσα, ῶν. μετ. celui ὃ celle qui aiguise. *colui ò colei che arrota*.

Τρυβίλι, ἰδὲ Τρυβίλι.

Τρυγηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὃ celle qui a été vendangé. *colui ò colei ch' è stato vendemmiato*.

Τρύγημα, τό. ὀσ. l'action de vendanger. *il vendemmiare*.

Τρυγημένος, η, ον. μετ. vendangé, ée. *vendemmiato, ta*.

Τρυγήσας, σασα, αν. μετ. celui ὃ celle qui a vendangé. *colui ò colei che ha vendemmiato*.

Τρυγητής, ό. ὀσ. vendangeur. *vendemmiatore*.

Τρυγία, ἡ. ὀσ. lie. *feccia*.

Τρύγος, ό. οὐσ. vendange. *vendemmia*.

Τρυγῶ, Pʳ. vendanger. *vendemmiare*.

Τρυγῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὃ celle qui vendange. *colui ò colei che vendemmia*.

Τρυγών, ἡ. ὀσ. tourterelle. *tortora, tortorella*.

Τρύπα, ἡ. ὀσιας. trou. *buca, forame*.

Τρυπάνι, τρύπανον, τό. ὀσ. trépan. *trapano*. §. τρυπάνι καὶ τὸ τρυβίλι, tarière. *succhiello*.

Τρυπηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὃ celle qui a été troué, qui a été percé. *colui ò colei ch' è stato forato*.

Τρύπημα, τό. ὀσ. l'action de trouer, de percer. *il forare, foramento*.

Τρυπημένος, η, ον. μετ. troué. ée. percé, ée. *forato, ta. bucato, ta*.

Τρυπήσας, σασα, αν. μετ. celui ὃ celle qui a troué, qui a percé. *colui ò colei che ha forato*.

Τρύπητρι, τό. ὀσ. tarière, perçoir. *foratojo, succhiello*.

Τρυπητής, ό. ὀσ. celui qui percé. *foratore*.

Τρύπιος, ια, ιον. ἐπίθ. troué, ée. *forato, ta*.

Τρυπίτζα, ἡ. οὐσ. petit trou. *pertugetto, piccolo foro*.

Τρυποκάρίδης, ό. ὀσιας. roitelet. *lui. uccello picciolissimo*.

Τρυποχουλιάρα, ἡ. ὀσιας. grosse cuiller à écumer. *cucchiajo grande da schiumare*.

Τρυπῶ, Pʳ. trouer, percer. *forare*.

Τρύπωμα, τό. οὐσ. l'action de ficher. *ficcamento*.

Τρυπωμένος, η, ον. μετ. enfoncé, ée. fiché, ée. *ficcato, ta*.

Τρυπῶν, ῶσα, ῶν. μετοχ. celui ὃ celle qui perce. *colui ò colei che fora*.

Τρυπώνω, Pʳ. ficher, enfoncer, faire entrer dans un trou. *ficcare, fare entrare in un buco*. §. τρυπώνω, χώνομαι εἰς μίαν τρύπαν. se ficher. *ficcarsi*.

Τρυπώνων. ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ὃ celle qui fiche. *colui ò colei che ficca*. §. τρυπώνων, οὐδ. celui ὃ celle qui se fiche, qui se fourre. *colui ò colei che ha ficcato*. §. τρυπώσας. μετ. οὐδ. celui ὃ celle qui s'est fourré, qui s'est fiché. *colui ò colei che si è ficcato*.

Τρυφερά, ἐπίρ. tendrement. *teneramente*.

Τρυφερός, ή, όν. ἐπίθ. tendre. *tenero, ra*.

Τρυφερότης, ἡ. οὐσ. tendresse, delicatesse. *tenerezza, delicatezza*.

Τρυφερούτζικα, ἐπίρ. un peu tendrement. *un poco teneramente*.

Τρυφερούτζικος, η, ον. ἐπίθ. très-tendre. *tenerello, la. tenerette, ta*.

Τρυφερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-tendre. *tenerissimo, ma*.

Τρυφερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus tendre. *più tenero, ra*.

Τρυφή, ἡ, οὐσ. délices, voluptés. *delizie, piaceri*. §. δοσμένος εἰς ταῖς τρυφαῖς. adonné, ée. aux plaisirs. *dato, ta. a' piaceri*.

Τρυφῶ, Pʳ. vivre dans les délices, se donner du plaisir. *vivere nelle delizie, gioire*.

Τρυφῶν, οῦσα, ῶν. μετ. celui ὃ celle qui vit dans les délices. *colui ò colei che vive nelle delizie*.

Τρωγάλια, τά. οὐσ. dragées. *confetti, chicche*.

Τρώγω, Pʳ. manger. *mangiare*. §. τρώγω, μετ. κατατρώγω. ronger. *rodere*. §. τρώγοντας. en mangeant. *mangiando*.

Τρώγων, ουσα, ον. μετοχ. celui ἢ celle qui mange. *colui ἢ colei che mangia.*

Τρωγοπίνω, P'. manger et boire. *mangiare e bere.*

Τυγχάνω, P'. εἶμαι. être. *essere.* §. τυγχάνω, ἀπολαμβάνω. acquérir. *acquistare.*

Τύλος, ὁ. οὐσ. durillon, cor. *callo.*

Τυλίγω, κτλ. ἰδὲ Τυλύγω, κτλ.

Τυμπανίζω, P'. battre le tambour. *sonare il tamburo.*

Τυμπανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui bat le tambour. *colui ἢ colei che sona il tamburo.*

Τυμπανίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a battu le tambour. *colui ἢ colei che ha sonato il tamburo.*

Τυμπανιστής, ὁ. οὐσιαστ. tambour, tambourinier. *tamburino, suonator di tamburo.*

Τυμπανίτης, ὁ. οὐσ. tympanite, enflure au bas ventre. *timpanitide, tumore nel basso ventre.*

Τύμπανον, τό. οὐσ. tambour. *tamburo.*

Τυμπανόξυλον, τό. οὐσιασ. baguette de tambour. *bacchetta da tamburo.*

Τυπικόν, τό. οὐσ. rituel. *rituale.*

Τυπικός, ή, όν. ἐπίθ. figuratif, ive. mystique. *figurale.*

Τυπικῶς, ἐπίρ. figurément, d'une manière figurée. *figuralmente.*

Τυπογραφία, ἡ. οὐσ. imprimerie. *stamperia.*

Τυπογράφος, ὁ. οὐσ. imprimeur. *stampatore.*

Τύπος, ὁ. οὐσ. εἰκών. figure. *figura.* §. τύπος. type. modéle. *tipo, modello.* §. τύπος, τύμπα. impression. *impressione.*

Τυπωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été imprimé. *colui ἢ colei ch'è stato impresso.*

Τύπωμα, τό. οὐσ. impression. *impressione.*

Τυπωμένος, η, ον. μετ. imprimé, ée. *impresso, sa. stampato, ta.*

Τυπώνω, P'. imprimer. *imprimere, stampare.*

Τυπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui imprime. *colui ἢ colei che imprime, che stampa.*

Τυπώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a imprimé. *colui ἢ colei che ha impresso, che ha stampato.*

Τύπωσις, ἡ. οὐσ. impression. *impressione, stampa.*

Τυπωτής, ὁ. οὐσ. imprimeur. *stampatore.*

Τυπωτικά, οὐσ. frais de l'impression d'un livre. *spese per la stampa d'un libro.*

Τυραννία, ἡ. οὐσ. tyrannie. *tirannia.*

Τυραννίζω, ἰδὲ Τυραννῶ.

Τυραννικός, ή, όν. ἐπίθ. tyrannique. *tirannico, ca.*

Τυραννικῶς, ἐπίρ. tyranniquement. *tirannicamente.*

Τυραννήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a tyrannisé. *colui ἢ colei che ha tiranneggiato.*

Τυράννισμα, τό. οὐσ. l'action de tyranniser. *il tiranneggiare.*

Τυραννισμένος, η, ον. μετ. tyrannisé, ée. *tiranneggiato, ta.*

Τύραννος, ὁ. οὐσ. καὶ ἐπίθ. tyran. *tiranno.*

Τυραννῶ, P'. tyranniser. *tiranneggiare.*

Τυραννῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui tyrannise. *colui ἢ colei che tiranneggia.*

Τυρί, τό. οὐσ. fromage. *cacio, formaggio.*

Τυρινή, ἡ. οὐσ. καὶ ἐπίθ. ἡ Κυριακὴ τῆς τυρινῆς. quinquagésime. *la quinquagesima.* §. ἡ ἑβδομὰς τῆς τυρινῆς. la semaine avant la quinquagésime. *la settimana innanzi alla quinquagesima.*

Τυρίσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fromage. *di formaggio.*

Τυροβόλι, τό. οὐσ. forme, moule, où l'on fait le fromage. *forma da far cacio.*

Τυρόγαλον, τό. οὐσ. petit lait. *siero.*

Τυροκόμος, ὁ. οὐσ. qui fait le fromage. *colui che fa il cacio.*

Τυροξύστρα, ἡ. οὐσ. râpe. *grattugia.*

Τυρόπηττα, ἡ. οὐσ. tourte de fromage. *torta fatta di cacio.*

Τυροφάγος, ὁ. οὐσ. mangeur de fromage. *mangiator di formaggio.*

Τύ-

Τύφλα, ἡ, οὐσ. aveuglement. acceçamento, cecità. §. τύφλα, νὰ τὶ ϖῶ, νὰ συφλωθῆς. que tu puisse perdre la vue. che tu possa perdere la vista.

Τυφλά, ἐπίρ. aveuglement, ciecamente. §. εἰς τὰ τυφλά, à l'aveuglette, les yeux fermés, à tâtons. alla cieca, a chius' occhi, a tastoni.

Τυφλαθῆς, ῆσα, ἐν. μετ. celui ǹ celle qui a été aveuglé. colui ǹ colei ch' è stato accecata.

Τυφλαίνω, ἰδὲ Τυφλώνω.

Τυφλαμάρα, ἡ. τυφλαμός, ἰδὲ Τύφλα.

Τυφλαίνας, νεσα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a aveuglé, qui a privé de la vue. colui ǹ colei che ha acciecata.

Τυφλοπόντικον, τό. ὀνομας. taupe. talpa.

Τυφλος, ἡ, όν. ἐπίθ. aveugle. cieco, ca.

Τυφλότης, ἡ. οὐσ. aveuglement. cecità.

Τυφλωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui a été aveuglé, privé de la vue. colui ǹ colei ch' è stato acciecato, privato della vista.

Τύφλωμα, τό. οὐσ. aveuglement, l'action d'aveugler. accecamento, l'acciecare.

Τυφλωμένος, η, ον. μετ. aveuglé, ée. accecato, ta.

Τυφλώνω, Ρ'. aveugler, priver de la vue. accecare. §. τυφλώνομαι. s'aveugler, perdre la vue. accecarsi, perdere la vista.

Τυφλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ǹ celle qui aveugle, colui ǹ colei che acciecа.

Τυφλώσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a aveuglé, colui ǹ colei che ha accecata.

Τύφλωσις, ἡ. οὐσ. l'action d'aveugler, de priver de la vue. accecamento, il privare della vista.

Τυφλώτερος, α, ον. ἐπίθ. plus aveugle. più cieco, ca.

Τυφλωτής, ὁ. οὐσ. celui qui aveugle. colui che acciеca.

Τῦφος, ὁ. οὐσ. orgueil. orgoglio.

Τυφώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. orgueilleux, euse. orgoglioso, sa.

Τυχαίνω, Ρ'. αὐύχω. appartenir. appartenere. §. τυχαίνει, συμβαίνει. il arrive. succede. §. ἐτυχε. il arriva. accadde. §. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τυχαίνει εἰς ὑμᾶς. il vient à nous, il nous appartient. viene a noi, appartiene a noi. §. ἐμὶ τυχαίνει νὰ παίξω. c'est à moi à jouer. tocca a me giuocare. §. ἂν τύχη κάμμιαν φοράν. s'il arrivoit jamais. se accadesse mai. §. ἔτυχα εἰς καιρόν. je me trouvai à temps. mi trovai a tempo. §. ἔτυχα εἰς καιρὸς ὀπῦ, ὥσπι ἔφθασα. j'arrivai à temps. arrivai a tempo.

Τύχη, ἡ. οὐσ. fortune, bonheur, fortuna, felicità. §. τύχη, τὸ ρίζικόν. destinée. destino, sorte. §. κατὰ τύχην. par hasard. a caso, per fortuna, casualmente.

Τυχηρός, ἡ, όν. ἐπίθ. heureux, euse. fortuné, ée. fortunato, ta.

Τυχηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, euse. très-fortuné, ée. fortunatissimo, ma.

Τυχηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus heureux, euse. più fortunato, ta.

Τυχηρῶς, ἐπίθ. heureusement. fortunatamente.

Τυχόν, τό, οὐσ. cas, accident. caso, accidente.

Τώρα, ἐπίρ. à présent, ora. adesso. §. τώρα τώρα. d'abord, tout de suite. adess' adesso, subito. §. τώρα εἶπε καιρόν. il y a déjà du temps. tempo fa. §. ἀπὸ τώρα. dépuis peu. tantôt. il y a peu. poco fa, poc' anzi. §. ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρός, ἀπὸ τώρα καὶ ἐκεῖ. dorenavant. d'ora innanzi. §. ἀπὸ τὸ τώρα. dès-à-présent. d'adesso.

Τωρινός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'à-présent, d'or. d'adesso. §. ὁ τωρινὸς καιρός. le temps d'à-présent. il tempo presente, il tempo d'adesso.

Υ

Υ'άκινθος, ὁ, ἡ. ὀνομας. jacinthe, hyacinthe. giacinto.

Υ'αλᾶς, ὁ. οὐσ. verrier. vetrajo.

Υ'αλί, τό. οὐσιασ. verre. vetro.

Υ'αλίζω, Ρ'. polir, lisser, lustrer. lustrare, pulire. §. ὑαλίζω, οὐδ. briller, luire. rilucere, brillare.

Υ'αλίζων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui polit. colui ò colei che lustra. §. ὑαλίζων, οὐδ. λάμπων. luisant, te. rilucente.

Υ'αλίσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a poli. colui, ò colei che ha lustrato.

Υ'άλινος, η, ον. ἐπίθ. de verre. di vetro.

Υ'αλον, ἰδὲ Υ'αλί.

Υ'βρίζω, Ρ'. injurier. outrager, dire des injures. ingiuriare, villaneggiare.

Υ'βρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui injurie. colui ò colei che ingiuria.

Υ'βρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a injurié, qui a outragé. colui ò colei che ha ingiuriato, che ha oltraggiato.

Υ'βρισία, ἡ. οὐσ. injure, outrage. ingiuria.

Υ'βρισμα, τό. οὐσ. l'action d'outrager, d'injurier. l'ingiuriare, l'oltraggiare.

Υ'βρισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été injurié, qui a été outragé. colui ò colei ch'è stato ingiuriato, oltraggiato.

Υ'βρισμένος, η, ον. μετ. injurié, ée. outragé, ée. ingiuriato, ta. oltraggiato, ta.

Υ'βρισμὸς, ὁ. ἰδὲ Υ'βρισμα.

Υ'βριστὴς, ὁ. οὐσ. celui qui injurie, qui dit des injures. ingiuriatore.

Υ'βριστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. outrageux, euse. ingiurioso, sa. oltraggioso, sa.

Υ'γιάνας, νασα, αν. μετ. Ε'ν. ἰατρεύσας τινά. celui ou celle qui a guéri quelqu'un. colui ò colei che ha guarito qualcheduno. §. ὑγιάνας. οὐδ. ἰατρευθεὶς. celui ou celle qui a recouvré la santé. colui ò colei ch'è risanato, che ha ricuperato la sanità.

Υ'γιαίνω, Ρ'. Ε'ν. ἰατρεύω τινά. guérir. guarire. §. ὑγιαίνω, ἰατρεύομαι. guérir, recouvrer la santé. risanare, ricuperare la sanità. §. ὑγιαίνω, εἶμαι ὑγιὴς, se porter bien, être sain. jouir de la santé. star bene, esser sano.

Υ'γιαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui se porte bien, qui jouit de la santé. colui ò colei che sta bene, ch'è sano.

Υ'γιεία, ἡ. οὐσ. santé. sanità, salute. §. πῶς ἔχετε εἰς τὴν ὑγιείαν σας, πῶς ὑγιαίνετε, comment va la santé, comment vous portez vous? come va la salute? come state? §. μὲ τὰς ὑγιείας σας. grand bien vous fasse. buon pro vi faccia. §. μὲ ταῖς ὑγιείαις σας, πρὸς τὰς πταρμιζομένους, à vos souhaits. Dieu vous assiste. viva, Dio vi salvi. §. πίνω εἰς τὴν ὑγιείαν σας. à votre santé. alla sua salute.

Υ'γιεινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. salubre. salubre.

Υ'γιὴς, ὁ, ἡ. τὸ ὑγιές. ἐπίθ. sain, ne. sano, na.

Υ'γιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-sain, ne. très-salubre. saluberrimo, ma. sanissimo, ma.

Υ'γιέστερος, α, ον. ἐπίθ. plus sain, ne. plus salubre. più sano, na. più salubre.

Υ'γιῶς, ἐπίρ. sainement. sanamente.

Υ'γρὰ, ἐπίρ. avec humidité. con umidità.

Υ'γράδα, ἰδὲ Υ'γρασία.

Υ'γραίνω, Ρ'. humecter. inumidire.

Υ'γράνας, νασα, αν. μετ. celui ou celle qui a humecté. colui ò colei che ha inumidito.

Υ'γρασία, ἡ. οὐσ. humidité. umidità.

Υ'γρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. humide. umido, da. §. τὰ ὑγρὰ. les humeurs. gli umori.

Υ'γρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-humide. umidissimo, ma.

Υ'γρότερος, α, ον. ἐπίθ. plus humide. più umido, da.

Υ'γρότης, ἡ. οὐσ. humidité. umidità.

Υ'γρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. moite, un peu humide. umi-

umidetto, ta. umidiccio, cia.

Ὑγρῶς, ἐπίῤ. avec humidité. *con umidità.*

Ὕδρα, ἡ. οὐσιασ. hydre. *idra.*

Ὑδραγωγός, ὁ. οὐσ. aqueduc. *acquidotto.*

Ὑδράργυρος, ὁ. οὐσ. vif-argent, mercure. *argento vivo, mercurio.*

Ὑδρία, ἡ. οὐσ. cruche. *brocca.*

Ὑδροφοβία, ἡ. οὐσ. hydrophobie. *idrofobia.*

Ὑδροφόβος, ὁ. οὐσ. hydrophobie. *idrofobo.*

Ὑδροχόος, ὁ. οὐσ. le verseau. *l'acquario.*

Ὑδρώπω, ἐσφαλ. καὶ τὰ λοιπὰ ἰδὲ εἰς τὸ Ι.

Ὑδρώπικας, ὁ. οὐσ. hydropisie. *idropisia.*

Ὑδρωπικιάζω. Ρ'. devenir hydropique. *diventare idropico.*

Ὑδρωπικιάσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu hydropique. *colui ἢ colei che è divenuto idropico.*

Ὑδρωπικίασμα, τό. οὐσ. l'action de devenir hydropique. *il divenire idropico.*

Ὑδρωπικιασμένος, η, ον. μετ. attaqué, ée. de l'hydropisie. *attaccato, ta, dall' idropisia.*

Ὑδρωπικός, ἡ, όν. ἐπίθ. καὶ οὐσ. hydropique. *idropico, ca.*

Ὑδρωπισία, ἰδὲ Ὑδρώπικας.

Ὕδωρ, τό. οὐσ. eau. *acqua.*

Ὑετός, ὁ, ἡ. βροχή. οὐσ. pluie. *pioggia.*

Υἱοθεσία, ἡ. οὐσ. adoption. *adottamento, adozione.*

Υἱοθετηθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été adopté. *colui ἢ colei ch' è stato adottato.*

Υἱοθέτημα, τό. οὐσ. l'action d'adopter, adoption. *adottamento, l'adottare.*

Υἱοθετημένος, η, ον. μετ. adopté, ée. *adottato, ta.*

Υἱοθέτης, ὁ. οὐσ. qui adopte. *adottante, adottatore.*

Υἱοθετήσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a adopté. *colui ἢ colei che ha adottato.*

Υἱοθετός, ἡ, όν. ἐπίθ. adoptif. *adottivo, va.*

Υἱοθετῶ, Ρ'. adopter. *adottare.*

Υἱός, ὁ. οὐσ. fils. *figlio.* § ὑιὸς θετός. fils adoptif. *figlio adottivo.*

Υἱικός, κή, όν. ἐπίθ. filial, de fils. *filiale.*

Υἱικῶς, ἐπίῤ. filialement. *filialmente.*

Υἱότης, ἡ. οὐσ. filiation. *filiazione.*

Ὕκνους, τὸ ὕδνον. οὐσιασ. truffe. *tartufo.*

Ὕλη, ἡ. οὐσ. matière. *materia.*

Ὑλικός, ἡ, όν. ἐπίθ. materiel, le. *materiale.*

Ὑλικότης, ἡ. οὐσ. matérialité. *materialità.*

Ὑλικῶς, ἐπίῤ. matériellement. *materialmente.*

Ὑμεῖς, Ἀντων. ἀντὶ Σεῖς. vous. *voi.*

Ὑμέτερος, ρα, ρον. Ἀντων. ἀντὶ ἰδικός σας. votre. *vostro, ra.*

Ὑμνήσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a chanté des hymnes. *colui ἢ colei che ha cantato degl' inni.*

Ὕμνησις, ἡ. οὐσ. l'action de chanter des hymnes. *il cantare degl' inni.*

Ὑμνητός, ἡ, όν. ἐπίθ. digne d'hymnes. *degno d'inni.*

Ὕμνος, ὁ. οὐσιασ. hymne. *inno.*

Ὑμνῶ, Ρ'. louer, chanter des hymnes. *lodare, inneggiare.*

Ὑμνῳδία, ἡ, οὐσ. l'action de chanter des hymnes. *il cantare inni.*

Ὑμνῳδός, ὁ. οὐσ. celui qui chante, qui compose des hymnes. *colui ἢ colei che canta che compone inni.*

Ὑμνῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui chante des hymnes. *colui ἢ colei che canta degl' inni.*

Ὕνι, τό, οὐσ. soc. *vomere.*

Ὑοσκύαμος, ὁ. δαιμονάρια, χόρτον. οὐσ. jusquiame, hanebane. *jusquiamo.*

Ὑπαγορευθείς, εῖσα, ἐν. μετ. qui a été dicté. *ch'è stato dettato.*

Ὑπαγόρευμα, τό. οὐσιασ. l'action de dicter. *dettatura, il dettare.*

Ὑπαγορευμένος, η, ον. μετ. dicté, ée. *dettato, ta.*

Ὑπαγορεύσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dicté. *colui ἢ colei che ha dettato.*

Ὑπαγόρευσις, ἡ. οὐσιασ. dictée. *dettatura.*

Ὑπα-

Υ'παγορεύω, P'. dicter. *dettare.*

Υ'παγορεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui dicte. *colui ò colei che detta.*

Υ'πάγω, P'. aller. *andare.* §. ἰδὲ Πηγαίνω, παγαίνω.

Υ'παίτιος, ὁ. τὸ, ον. ἐπίθ. coupable. *colpevole.*

Υ'πακοὴ, ἡ. ἠσιας. obéïssance. *obbedienza, ubbidienza.*

Υ'πακούσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a obéï. *colui ò colei che ha ubbidito.* §. ὑπακούσας, εἰσακούσας. celui ou celle qui a exaucé. *colui ò colei che ha esaudito.*

Υ'πακουσμένος, η, ον, μετ. obéï, ie. *ubbidito, ta.* §. ὑπακουσμένος, εἰσακουσμένος, exaucé, ée. *esaudito, ta.*

Υ'πακούω, P'. obéïr. *ubbidire.* §. ὑπακούω, εἰσακούω. exaucer. *esaudire.*

Υ'πακούων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui obéït. *colui ò colei che ubbidisce.* §. ὑπακούων, καὶ εἰσακούων. celui ou celle qui exauce. *colui ò colei che esaudisce.*

Υ'πανδρος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις εἶναι διὰ ὑπανδρείαν. celui ou celle qui est en état de se marier. *colui ò colei ch'è in istato di maritarsi.*

Υ'πανδρεία, ἡ. ἠσ. mariage. *matrimonio.*

Υ'πανδρευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été marié. *colui ò colei ch'è stato maritato.*

Υ'πάνδρευμα, τό. ἠσιας. l'action de marier. καὶ de se marier. *il maritare, maritarsi.*

Υ'πανδρευμένος, η, ον. μετ. marié, ée, *maritato, ta.*

Υ'πανδρευόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se marie. *colui ò colei che si marita.*

Υ'πανδρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a marié. *colui ò colei che ha maritato.*

Υ'πανδρεύω, P'. marier. *maritare.* §. ὑπανδρεύομαι. se marier. *maritarsi.*

Υ'πανδρεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui marie. *colui ò colei che marita.*

Υ'παντηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été rencontré. *colui ò colei ch'è stato incontrato.*

Υ'πάντημα, τὸ. ἠσ. rencontre, l'action de rencontrer. *incontro, l'incontrare.*

Υ'παντημένος, η, ον. μετ. rencontré. ée. *incontrato, ta.*

Υ'παντήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a rencontré. *colui ò colei che ha incontrato.*

Υ'πάντησις, ἡ. ουσ. rencontre. *incontro.*

Υ'παντῶ, P'. rencontrer. *incontrare.*

Υ'παντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui rencontre. *colui ò colei che incontra.*

Υ'πapαντὴ, ἡ. ἠσ. la chandeleur, la purification. *il dì della purificazione, il dì della candelaja.*

Υ'πάρξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a existé. *colui ò colei che ha esistito.*

Υ'παρξις, ἡ. ἠσ. existence. *esistenza.*

Υ'πάρχω, P'. exister. *esistere.*

Υ'πάρχων, ουσα, ον. μετ. existant, te. *esistente.* §. τὰ ὑπάρχοντα. les biens, l'avoir de quelqu'un. *i beni, gli averi di qualcheduno.*

Υ'πατεία, ἡ. ἠσ. consulat. *consolato.*

Υ'πατος, ὁ. ουσ. consul. *consolo, console.*

Υ'πέκαυμα, τὸ. ουσ. fomentation. *fomento.*

Υ'πεξούσιος, ία, ιον, ἐπίθ. subordonné. ée. *subordinato, ta. dipendente.*

Υ'πέρ, πρόθ. pour. *per.* §. ὑπέρ, ἀντὶ περισσότερον. plus. *più.* ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν. plus de cent. *più di cento.*

Υ'περαγαπημένος, η, ον. μετ. très-aimé, ée. *amato, ta. oltre modo.*

Υ'περαγαπήσας, σασα. αν. μετ. celui ou celle qui a beaucoup aimé. *colui ò colei che ha molto amato, che ha amato oltre misura.*

Υ'περαγάπησις, ἠσ. amour excessif. *amore eccessivo.*

Υ'περαγαπητὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. très-aimé, ée. *diletto, ta. prediletto, ta.*

Υ'περαγαπῶ, P'. aimer excessivement. *amare oltre modo.*

Υ'περαγαπῶν, οῦσα, ῶν. μετ.

μετ. celui ἢ celle qui aime excessivement : *colui ò colei che ama sopra modo*.

Ὑπεραίρομαι, P'. s'enorgueillir, s'enfler. *insuperbirsi, divenir orgoglioso*.

Ὑπερασπίζομαι, P'. défendre, protéger. *difendere, proteggere*.

Ὑπερασπιζόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui protége. *colui ò colei che protegge*.

Ὑπεράσπισις, ἡ. ὑσ. protection. *protezione*.

Ὑπερασπιστὴς, ὁ. ὑσ. protecteur, défenseur. *protettore, difensore*.

Ὑπερασπιστικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. défensif, ive. *difensivo, va*.

Ὑπερβαίνω, P'. surmonter. *sorpassare, superare*.

Ὑπερβαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui surmonte, qui surpasse. *colui ò colei che supera*.

Ὑπερβολὴ, ἡ. ὑσ. excès. *eccesso*. §. καθ' ὑπερβολὴν. excessivement. immodérément. *eccessivamente, fuor di misura*. §. ὑπερβολὴ, σχῆμα. hyperbole. *iperbole*.

Ὑπερβολικά, ἐπίρ. excessivement. *eccessivamente*.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. excessif, ive. *eccessivo, va*.

Ὑπερβόρειος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. hyperborée. *iperboreo, ea*.

Ὑπέργηρος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. décrépit, te. extrêmément vieux, eille. *decrepito, ta*.

Ὑπερένδοξος, η, ον. ἐπίθ. très-glorieux, euse. *gloriosissimo, ma*.

Ὑπερεπιθυμημένος, η, ον. μετ. souhaité, ée. ardemment. *bramato, ta. desiderato, ta. sopra modo*.

Ὑπερεπιθυμῶ, P'. souhaiter avidement. *bramare, desiderare, sopra modo*.

Ὑπερέχω, P'. surmonter, surpasser. *sorpassare, superare, soprastare*.

Ὑπερέχων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui surmonte. *colui ò colei che supera*. §. ὑπερέχων. éminent, te. *soprastante*.

Ὑπερθαυμάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a été ravi d'étonnement. *colui ò colei ch' è stato sorpreso*.

Ὑπερθαύμασμα, τό. ὑσ. étonnement, admiration. *maraviglia, il maravigliarsi*.

Ὑπερθαύμαστος, η, ον. ἐπίθ. très-merveilleux, euse. *maravigliosissimo, ma*.

Ὑπέρθεσις, ἡ. ὑσ. exagération. *esagerazione*.

Ὑπερθετικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. superlatif, ive. *superlativo, va*.

Ὑπερθετικῶς, ἐπίρ. superlativement. *superlativamente*.

Ὑπερήφανα, ἐπίρ. superbement, orgueilleusement. *superbamente*.

Ὑπερηφάνεια, ἡ. ὑσ. superbe, orgueil. *superbia*.

Ὑπερηφανευθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ἢ celle qui s'est enorgueilli. *colui ò colei che si è insuperbito*.

Ὑπερηφανέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-superbe. *superbissimo, ma*.

Ὑπερηφάνευμα, τό, ὑσιαστ. l'action de s'enorgueillir. *l'insuperbirsi*.

Ὑπερηφανεύομαι. P'. s'enorgueillir, s'enfler. *insuperbirsi*.

Ὑπερήφανος, η, ον. ἐπίθ. superbe, orgueilleux, euse. *superbo, ba*.

Ὑπέρκαλα, ἐπίρ. très-bien. *benissimo*.

Ὑπερκόσμιος, ὁ, ἡ, τό. ον. ἐπίθ. ultramondain. *oltramondano, na*.

Ὑπερμαχήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a taché, qui a fait tout son possible. *colui ò colei che hà procurato, che hà fatto il possibile*.

Ὑπερμάχησις, ἡ. ὑσ. l'action de tacher. *il procurare*.

Ὑπερμαχῶ, P'. tacher, faire son mieux, faire le possible. *procurare, fare il possibile*.

Ὑπερμαχῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui tache, qui fait son mieux. *colui ò colei che procura, che fa il possibile*.

Ὑπέρμετρα. ἐπίρ. excessivement, hors de mesure. *eccessivamente, smisuratamente, oltre misura*.

Ὑπέρμετρος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. excessif. ive. démesuré. ée. *eccessivo, va. smisurato, ta*.

Ὑπεροχὴ, ἡ, ὑσ. éminence, *eminenza*.

Ὑπι-

Ὑπέροχος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. éminent, te. *eminente.*

Ὑπερπερίσσευμα, τό. οὐσ. surabondance, redondance. *soprabbondanza.*

Ὑπερπερισσεύσας, σασα, αν. μετ. qui a redondé. *che ha soprabbondato.*

Ὑπερπερισσεύω, Pʹ. redonder. surabonder. *soprabbondare.*

Ὑπερπερισσός, σή, σόν. ἐπίθ. surabondant, te. *soprabbondante.*

Ὑπερπόθητος, ἡ, ον. ἐπίθ. très-souhaitable. *desiderabilissimo, ma.*

Ὑπερποθῶ, Pʹ. souhaiter ardemment, passionément. *bramare, desiderare passionatamente.*

Ὑπερποθῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ò celle qui souhaite, qui désire passionément. *colui ò colei che desidera passionatamente.*

Ὑπέρτατος, η, ον. ἐπίθ. suprême, souverain, aîné. *supremo, ma.* §. τὸ ὑπέρτατον ὄν. Etre suprême. *l'ente supremo.*

Ὑπερσυντελικός, ὁ. οὐσ. prétérit, plusque parfait. *preterito più che perfetto.*

Ὑπερφυσικός, ἡ, όν. ἐπίθ. surnaturel, lle. *soprannaturale.*

Ὑπερφυσικῶς, ἐπίρ. surnaturellement. *soprannaturalmente.*

Ὑπεύθυνος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. coupable. *colpevole.*

Ὑπήκοος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. obéissant, te. *ubbidiente.* §. τὸ ὑπήκοον. οἱ ὑπήκοοι. les sujets, *i sudditi.*

Ὑπηρεσία, ἡ. οὐ. ministère, office. *ministero.* §. ὑπηρεσία, δουλειά. affaire. *affare.* §. ἔχω πολλὰς ὑπηρεσίας. j'ai bien des affaires. *ho molti affari.*

Ὑπηρέτημα, τό. οὐσ. l'action de servir. *il servire.*

Ὑπηρετημένος, η, ον. μετ. servi, ie. *servito, ta.*

Ὑπηρέτης, ὁ. οὐ. serviteur. *servitore.* §. ὑπηρέτης. ministre. *ministro.*

Ὑπηρετήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a servi. *colui ò colei che ha servito.*

Ὑπηρετῶ, Pʹ. servir. *servire.*

Ὑπηρετῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ò celle qui sert. *colui ò colei che serve.*

Ὑπνιάρης, ὑπνιάρικος, ὁ ἐπίθ. assoupi, ie. qui tombe de sommeil, qui aime le sommeil. *sonnacchioso, sa. sonnolento, ta.*

Ὑπνικόμα, τό. οὐσ. l'action de rêver. *il sognare.*

Ὕπνος, ὁ. οὐ. sommeil. *sonno.* §. εἶναι γεμάτος ὕπνον. il tombe de sommeil. *cade dal sonno.*

Ὑπνῶ, Pʹ. sommeiller. *sonnacchiare.*

Ὑπνωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. somnifere. narcotique. *sonnifero, ra.*

Ὑπό, πρόθ. sous. *sotto.* §. ὑπό. de. *da.*

Ὑπόβαλμα, τό. οὐσ. l'action de soumettre. *il sottommettere.*

Ὑποβαλμένος, η, ον. μετ. soumis, se. *sottommesso, sa.*

Ὑποβάλω, Pʹ. soumettre. *sottommettere.*

Ὑπογάστριον, τό. οὐ. hypogastre. *ipogastrio.*

Ὑπόγειον, τό. οὐ. souterrain. *sotterraneo.*

Ὑπογεγραμμένος, ὑπογραμμένος, η, ον. μετ. souscrit, te. soussigné, ée. *soscritto, sottoscritto, ta.*

Ὑπόγραμμα, τό. οὐ. l'action de signer. *il sottoscrivere.*

Ὑπογραφή, ἡ. οὐσ. souscription, signature. *sottoscrizione.*

Ὑπογράφω, Pʹ. souscrire. soussigner. *soscrivere, sottoscrivere.* §. ὑπογράφωντας. en signant. *sottoscrivendo.* §. ὑπογράφομαι. se soussigner. *sottoscriversi.*

Ὑπογράψας, ψασα, αν. μετ. celui ò celle qui a soussigné. *colui ò colei che ha sottoscritto.*

Ὑπόδειγμα, τό. οὐ. exemple. *esempio.*

Ὑποδεύω, κτλ. ἴδε Ποδεύω, κτλ.

Ὑποδέξιμον, τό. οὐ. accueil. *accoglienza.*

Ὑποδεχθείς, εῖσα, έν. μετ. accueilli, ie. *accolto, ta.*

Ὑποδέχομαι, Pʹ. accueillir. *accogliere.*

Ὑπόδημα, τό. οὐ. botte. *stivale.*

Ὑπο-

Υ'ποδημαπάκι, τό. ὀσ. petite botte. *stivaletto*.

Υ'ποδηματάρης, ὑποδηματᾶς, ὁ. ὀσ. cordonnier. *calzolajo*.

Υ'ποδιάκονος, ὁ. ὀσ. sous-diacre. *suddiacono*.

Υ'ποδιαςολὴ, ἡ. ὀσ. virgule. *virgola*.

Υ'ποδοχὴ, ἡ. ὀσ. accueil. *accoglienza*.

Υ'πόδυλος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. soumis, se. assujetti, ie. *sottoposto, ta*. §. ὑπόδυλος. ὑπόχρεως. obligé. ée. *obbligato, ta*.

Υ'ποδυλωμένος, η, ον. μετ. dompté, ée. subjugué. ée. *domato, ta. sottoposto, ta. soggiogato, ta*.

Υ'ποδυλώνω, Ρ'. dompter. subjuguer. *domare, soggiogare*. §. μὲ ὑποδύλωσε μὲ τὰς τρόπες του. il m' a obligé par ses manières. *mi ha obbligato colle sue maniere*.

Υ'ποδυλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui dompte, qui subjugue, qui asservit. *colui o colei che sottopone, che soggioga*.

Υ'ποδυλώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a subjugué, qui a asservi. *colui o colei che ha sottoposto, che ha soggiogato*.

Υ'ποδεσπότης, ὁ. ἐπίθ. propriétaire. *proprietario, ria*.

Υ'πόθεσις, ἡ. ουσ. argument, matière, sujet. *argomento, materia, soggetto*. §. ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. l'argument du discours. *l' argomento del discorso*. §. ὑπόθεσις, τὸ ὑποθέτειν. supposition. *supposizione*. §. ὑπόθεσις, δυλειὰ, affaire. *affare*. §. αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι πολὺ δύσκολος. cette affaire est très-difficile. *quest' affare è difficilissimo*. §. χωρὶς ὑπόθεσιν, χωρὶς αἰτίαν. sans raison. *senza ragione*. §. ἐξ ὑποθέσεως. καθ' ὑπόθεσιν. supposons, supposé. *supponiamo, supposto*.

Υ'ποθετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. supposé, ée. *supposto, ta*.

Υ'ποθετικῶς, ἐπίρ. par supposition, en supposant. *per supposizione, supponendo*.

Υ'ποθέτω, Ρ'. supposer. *supporre*. §. ὑποθέτον. supposons. *supponiamo, supposto*.

Υ'ποκάμισον, τό. ὀσ. chemise. *camicia*.

Υ'ποκάτω. ἐπίρ. sous. *sotto*.

Υ'ποκάτωθεν, ἐπίρ. de dessous. *disotto*.

Υ'πόκειμαι, Ρ'. être sujet. *esser sottoposto*.

Υ'ποκείμενος, η, ον. ἐπίθ. sujet, te. *sottoposto, ta*. §. τὸ ὑποκείμενον. le sujet, l' objet. *l' oggetto, il soggetto*. §. διάφορα ὑποκείμενα. plusieurs personnes. *diverse persone*.

Υ'ποκλίνω, Ρ'. incliner. *inclinare*.

Υ'ποκοριςικὸν, τό. ἐπίθ. καὶ ὀσ. diminutif. *diminutivo*.

Υ'πόκρισις, ἡ. ὀσ. hypocrisie, bigoterie. bigotisme. *ipocrisia*.

Υ'ποκριτὴς, ὁ. ὀσ. hypocrite. bigot, cagot. *ipocrita*.

Υ'ποκριτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. hypocrite. *ipocrito, ta*.

Υ'ποκρίνομαι, Ρ'. feindre. dissimuler. *fignere, dissimulare*.

Υ'ποκρινόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui feint, qui dissimule. *colui o colei che finge, che dissimula*.

Υ'πόληψις, ἡ. ὀσ. crédit, réputation, considération. *credito, riputazione*. §. αὐτὸς εἶναι εἰς ὑπόληψιν. il est en réputation. *egli è in credito*. §. δὲν ἔχει ὑπόληψιν. il n' a pas de réputatiou. *non ha reputazione*.

Υ'πόλοιπος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. restant. *restante*. §. οἱ ὑπόλοιποι, οἱ λοιποί. les autres. ceux qui restent. *i rimanenti, gli altri*. §. τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ἐπίλοιπον. le reste. *il rimanente*.

Υ'πομανίκον, τό. ὀσ. manipule. *manipolo*.

Υ'πομείνας, νασα, αν. μετ. celui ou celle qui a souffert. *colui o colei che ha sofferto*. §. ὑπομείνας. qui a duré. qui a résisté. *che ha durato, che ha resistito, che ha avuto pazienza*.

Υ'πομένω, Ρ'. ὑποφέρω, souffrir. *soffrire*. §. ὑπομένω, κάμνω ὑπομονήν. durer. résister. *durare*.

rare, resistere, avere pazienza.

Ὑπομένων, ουσα, ον. μετ. ὑποφέρων. souffrant, te. *sofferente.* §. ὑπομένων. ὁπῦ χάμνει ὑπομονὴν. celui ἢ celle qui dure. qui résiste. *colui ò colei che dura che ha pazienza.*

Ὑπόμνημα, τό. ὐσ. mémoire. *memoria.*

Ὑπομονεύω, Pʳ. χάμνω ὑπομονὴν. prendre patience. *aver pazienza.*

Ὑπομονή, ἡ. ὐσ. patience. *pazienza.* §. μὲ ὑπομονὴν. patiemment, avec patience. *pazientemente, con pazienza.*

Ὑπομονητικός, ἡ, όν. ἐπίθ. patient, te. *paziente.*

Ὑποπόδιον, τό. ὐσ. escabelle. *sgabello.*

Ὑποπτευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été soupçonné. *colui ò colei ch' è stato sospettato.*

Ὑποπτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a soupçonné. *colui ò colei che ha sospettato.*

Ὑπόπτευσις, ἡ. ὐσ. l'action de soupçonner. *il sospettare.*

Ὑποπτεύω, Pʳ. soupçonner. *sospettare.* §. ὑποπτεύοντας. en soupçonnant. *sospettando.*

Ὑποπτεύων, ουσα, ον. μετ. soupçonnant, te. celui ἢ celle qui soupçonne. *colui ò colei che sospetta, sospettante.*

Ὕποπτος, η, ον, ἐπίθ. ὁ ὑποπτεύων. soupçonneux, euse. *sospettoso, sa.* §. ὕποπτος, ὁ ὢν εἰς ὑποψίαν, suspect, te. *sospetto, ta.*

Ὑποσκελίζω, Pʳ. donner le croc-en-jambe. *dare il gambetto.*

Ὑποσκεπάζω, Pʳ. couvrir. cacher. *coprire, nascondere.*

Ὑπόστασις, ἡ. ὐσ. hypostase. *ipostasi.*

Ὑποστατικόν, τό. ὐσ. possession. *possessione, podere.*

Ὑποστατικός, ἐπίθ. hypostatique. *ipostatico.*

Ὑποστατικῶς, ὁ. ἐπίρ. hypostatiquement. *ipostaticamente.*

Ὑποστήριγμα, τό. ὐσ. soutien. *sostegno.*

Ὑποστηρίζω, Pʳ. soutenir. étayer. *sostenere, sostentare.*

Ὑποστιγμή, ἡ ὐσ. point. *punto.*

Ὑπόσχεσις, ἡ. οὐσ. promesse. *promessa.*

Ὑποσχεμένος, η, ον. μετ. promis, ise. *promesso, sa.*

Ὑποσχετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de promesse. *di promessa.*

Ὑπόσχομαι, Pʳ. promettre. *promettere.*

Ὑποσχόμενος, η, ον. μετ. promettant, celui ἢ celle qui promet. *colui ò colei che promette.*

Ὑποταγή, ἡ. ὐσ. soumission, obéïssance, *sommissione, ubbidienza.*

Ὑποτακτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. soumis, se. *sommesso, sa.* §. ὑποτακτικὴ ἔγκλισις, subjonctif. *soggiuntivo.* §. ὑποτακτικός, οὐσ. substitut. *sostituto.*

Ὑποτάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a subjugué. *colui ò colei che ha soggiogato.*

Ὑποτασμένος, η, ον, μετ. subjugué. ée. *soggiogato, ta.*

Ὑποτασσόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se soumet, qui obéït. *colui ò colei che si sottomette. che ubbidisce.*

Ὑποτάσσων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui subjugue, qui soumet. *colui ò colei che soggioga, che sottomette.*

Ὑποτάσσω, -ή. Pʳ. subjuguer. soumettre. *soggiogare.* §. ὑποτάσσομαι. se soumettre. *sottomettersi.*

Ὑποταχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui s'est soumis, καὶ qui a été subjugué. *colui ò colei che si è sottomesso, καὶ è stato soggiogato.*

Ὑποτεταγμένος, η, ον. μετ. soumis, se. *sommesso, sa. sottomesso, sa.*

Ὑποτύπωμα, τό. ὐσ. dessein. *disegno.*

Ὑποτυπώνω, Pʳ. dessiner. *disegnare.*

Ὑποτυπώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dessiné. *colui ò colei che ha disegnato.*

Ὑπουργός, ὁ. οὐσ. ministre. *ministro.*

Ὑποφέρνω, ὑποφέρω. Pʳ. souffrir, tolérer. supporter. *soffrire, tollerare, sopportare.*

Ὑποφέρων, ουσα, ον. μετ. souf-

souffrant, te. celui ἢ celle qui souffre. qui tolére. *colui ἢ colei che soffre, che comporta, che tollera.*

Υ'ποφερτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. supportable, tolérable. *sopportabile.*

Υ'ποχείριος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. dépendant, te. sujet, te. *dipendente, soggetto, ta.*

Υ'ποχθόνιος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. souterrain, ne. *sotterraneo, ea.*

Υ'ποχώρησις, ἡ. ὐσ. l'action de céder. *il cedere, cedimento.*

Υ'ποχωρῶ, P'. céder. *cedere.*

Υ'ποψήφιος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. candidat, *candidato.*

Υ'ποψία, ἡ. ὐσ. soupçon. *sospetto.*

Υ'σκνα, ἡ. ὐσ. amadou. *esca.*

Υ'σωπος, ὁ. P'. hysope. *isopo, erba.*

Υ'στερα, ἐπίρ. après, *dopo.* §. ὕστερα ἀπό. après de. *dopo di.*

Υ'στερηθεὶς, εἶσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été privé. *colui ἢ colei ch'è stato privato.*

Υ'στέρημα, τὸ. ὐσ. l'action de priver. *privamento.*

Υ'στερημένος, η, ον. μετ. privé, ée. *privato, ta.*

Υ'στερήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a privé. *colui ἢ colei che ha privato.*

Υ'στέρησις, ἡ, ὐσ. privation. *privazione.*

Υ'στερνὰ, ἰδὲ Ὕστερα.

Υ'στερνὸς, ὑστερνὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. dernier, re. *ultimo, ma.*

Υ'στερος, η, ον, ἐπίθ. dernier, re. *ultimo, ma.* §. ὕστερον, après. *dopo.*

Υ'στερῶ, P'. priver. *privare.*

Υ'στερῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui prive. *colui ἢ colei che priva.*

Υ'στερώτερος, η, ον. ἐπίθ. le dernier, re. *l'ultimo, ma.* §. ὑστερώτερον. ἐπίρ. après. *dopo.*

Υ'φαδιάζω, P'. tramer. passer la trame. *tramare, riempir la tela colla trama.*

Υ'φάδιασμα, τὸ. ὐσ. l'action de tramer. *il tramare.*

Υ'φάδι, οὐσ. τὸ. trame. *trama.*

Υ'φαίνω. P'. tisser. faire un tissu. *tessere.*

Υ'φαίνων, ὠσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tisse. *colui ἢ colei che tesse.*

Υ'φαμμα, ὕφασμα, τὸ. ὐσ. tissure. *tessitura.*

Υ'φαμμένος, ὑφασμένος, η, ον. μετ. tissu, ue. *tessuto, ta.*

Υ'φάνας, νασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a tissu. *colui ἢ colei che ha tessuto.*

Υ'φαντὴς, ὁ. ὐσ. tisserand. *tessitore.*

Υ'φαντικὸν, τὸ. ὐσ. métier de tisserand. *telajo.*

Υ'φαντικὴ, ἡ, οὐσ. l'art du tisserand. *l'arte del tessitore.*

Υ'φαντὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. tissu, ue. *tessuto, ta.*

Υ'φελμὸς, ὁ. ὐσ. soustraction. déduction. *sottrazione.*

Υ'ψηλά, ἐπίρ. en haut. *in alto.*

Υ'ψηλόπατος, η, ον. ἐπίθ. très-haut, te. très-élevé, ée. *altissimo, ma.*

Υ'ψηλότερος, η, ον. ἐπίθ. plus haut, te. plus-élevé. ée. *più alto, ta.*

Υ'ψηλότερα, ἐπίρ. plus haut. *più alto.*

Υ'ψηλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. haut, te. élevé, ée. *alto, ta.*

Υ'ψηλότης, ἡ. οὐσ. hauteur. *altezza.*

Υ'ψηλοφρονῶ, P'. s'enorgueillir. divenir altier, hautain, *insuperbirsi, divenire orgoglioso, essere altiero.*

Υ'ψηλοφρόνως, ἐπίρ. avec orgueil. arrogamment, d'un manière altière. *altieramente, con alterigia.*

Υ'ψηλοφροσύνη, ἡ. ὐσιαε. fierté, arrogance. *alterigia.*

Υ'ψηλόφρων, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. hautain, ne. *altiero, ra.*

Υ'ψήλωμα, τὸ. ὐσ. élévation. *innalzamento.*

Υ'ψηλωμένος, η, ον. μετ. élevé, ée. *innalzato, ta.*

Υ'ψηλώνω, 'P. 'Εν. élever. hausser. *alzare.* §. ὑψηλώνω. cud. γίνομαι ὑψηλὸς. devenir grand, haut. *diventar grande, alto.*

Υ'ψιστος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. le très-haut. *l'altissimo, ma.*

Υ'ψόθεν, ἐπίρ. d'en haut. *dall' alto.*

Υ'ψος,

Ὕψος, τό. hauteur. *altezza.*

Ὑψωθεὶς, ῶσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été élevé. *colui ò colei ch' è stato inalzato.*

Ὕψωμα, τό. ὐσ. l'action d'élever. *inalzamento.*

Ὑψωμένος, η, ον. μετ. élevé, ée. *inalzato, ta.*

Ὑψώνω, Pʳ. élever. *inalzare.*

Ὑψώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui éleve. *colui ò colei che inalza.*

Ὑψώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a éle-vé. *colui ò colei che ha inalzato.*

Ὕψωσις, ἡ. ὐσ. élévation. *inalzamento.* §. ὕψωσις τοῦ σταυροῦ. l'exaltation de la croix. *l'esaltazione della croce.*

Ὑψωτὴς, ὁ. ὐσ. celui qui éleve. *colui che inalza.*

Φ

Φάβα, ἡ. ὐσ. potage de féves pilées. *facerella.*

Φάβρικα. ἴδε Φάμπρικα.

Φαγᾶς, ὁ. ὐσ. mangeur. *mangione.*

Φαγητόν, τό. ὐσ. mets. *cibo, vivanda.*

Φαγὶ, τό. ὐσ. mets. *cibo.*

Φαγοπότιον, τό. οὐσ. gogaille, ripaille. *gozzoviglia.*

Φαγοῦρα, ἡ. ὐσ. demangeaison. *prurito.*

Φάγουσα, ἡ. ὐσ. chancre. *canchero.*

Φάγωμα, τό. ὐσ. l'action de manger. *il mangiare.* φάγωμα τινὸς πράγματος. corrosion. *corrosione.*

Φαγωμάρα, ἡ. ὐσ. démangeaison. *prurito.*

Φαγωθεὶς, ῶσα, έν. μετ. qui a été mangé. *che è stato mangiato.* §. φαγωθεὶς, μετοχ. qui a été corrodé, ée. rongé. *che è stato corroso.*

Φαγωμένος, η, ον. μετ. mangé, ée. *mangiato, ta.* §. φαγωμένος. μετοχ. corrodé, ée. rongé, ée. *corroso, sa.*

Φαγωμός, ὁ. ὐσ. τὸ φθάρσιμον τινὸς πράγματος. corrosion, *corrosione.* §. φαγωμός, μάλωμα, ἔχθρα, haine, aversion. *inimicizia, avversione.*

Φάδι, τό. ὐσ. trame. *trama.*

Φαδιάζω, Pʳ. tramer. *tramare.*

Φάδιασμα, τό. ὐσ. l'action de tramer. *il tramare.*

Φαίνομαι, Pʳ. apparoître. *apparire.* §. φαίνομαι. paroître. comparaître. *comparire.* §. μὲ φαίνεται. il me semble. *mi sembra, mi pare.*

Φαινόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui paroît. *colui ò colei che appare.* §. τὸ φαινόμενον. apparence. *apparenza.* §. εἰς τὸ φαινόμενον, κατὰ τὸ φαινόμενον. en apparence, selon l'apparence. *in apparenza, secondo l'apparenza.*

Φακὴ, ἡ. ὐσιας. lentille. *lente.*

Φαλάγγι, τό. οὐσ. araignée. *ragnatelo.*

Φάλαγξ, ἡ. ὐσ. phalange. *falange.*

Φαλακρός, ἡ, όν. ἐπίθ. chauve, celui ἢ celle qui n'a plus de cheveux. *calvo, va.*

Φαλακρότης, ἡ. ὐσ. calvitie. manque de cheveux. *calvizie.*

Φάλι, τό. ὐσ. ὁ. ὀμφαλός. nombril. *umbilico.*

Φαμιλία, ἡ. φαμιλία. ὐσ. famille. *famiglia.*

Φαμιλίτης, ἡ. ὐσ. qui a famille. *che ha famiglia.*

Φαμιλίτικος, η, ον. ἐπίθ. de famille. *di famiglia.*

Φάμμα, ἴδε, Ὕφασμα.

Φαμένος, ἴδε, Ὑφασμένος.

Φάμπρικα, ἡ. Ἐργοχαρεῖον. Κατασκευὴ. ὐσιας. fabrique. *fabbrica.*

Φαναράκι, τό. ὐσ. petite lanterne. *lanternetta.*

Φανάρι, τό. οὐσ. lanterne. *lanterna.*

Φανερά, ἐπίρ. manifestement, évidemment, clairement. *manifestamente, palesamente, evidentemente.*

Φανερός, ἡ, όν. ἐπίθ. manifeste, évident, te. clair, re. *manifesto, ta. palese, evidente, chiaro, ra.*

Φανερωθεὶς, ῶσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été manifesté. découvert, révelé. *colui ò colei ch' è stato manifestato, palesato.*

Φανέρωμα, τό. οὐσ. l'action de manifester, de réveler. *manifestamento, il manifestare.*

Φανερωμένος, η, ον. μετ. manifesté, ée. révelé, ée. découvert, te. *manifestato, ta. palesato, ta.*

Φανερώνω, P'. manifester, découvrir, reveler. *manifestare, palesare.* §. φανερώνω, δηλοποιῶ. déclarer, faire savoir. *far sapere, far noto.* §. φανερώνομαι. se découvrir, se faire voir. *scoprirsi, farsi vedere.*

Φανερώνων, ουσα, ον, μετ. celui ἢ celle qui manifeste, qui révele. *colui ṅ colei che manifesta, che palesa.* §. φανερώνων, δηλοποιῶν. déclarant, te. *dichiarante.*

Φανερώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a manifesté, qui a découvert. *colui ṅ colei che ha manifestato, che ha palesato.*

Φανέρωσις, ἡ. ὐσ. découverte, révelation. *palesamento.* §. φανέρωσις, δηλοποίησις. manifestation, déclaration. *manifestazione, dichiarazione.*

Φανερωτὴς, ὁ. ὐσιας. celui qui découvre, qui révele. *colui che palesa, che manifesta.*

Φανερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-manifeste, très-claire. *manifestissimo, ma. evidentissimo, ma.*

Φανερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus manifeste, plus évident, te. plus clair, re. *più manifesto, ta. più evidente, più chiaro, ra.*

Φανερωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *dichiarativo, va.*

Φανὸς, ὁ. ὐσ. fanal. *fanale.*

Φαντάζω, P'. δείχνω, ἔχω καλὴ θεωρίαν, avoir bonne mine. *aver bella apparenza.* §. φαντάζομαι, στοχάζομαι. imaginer, penser. *immaginare.*

Φαντάζων, ουσα, ον. μετ. apparent, te. qui a belle mine. *appariscente, di bell' apparenza.*

Φανταχτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. apparent, te. *apparente.*

Φαντάξας, ξασα, αν. μετ. ὁπῦ ἐφάνταξε. qui a eu une belle apparence. *che ha avuto una bella apparenza.*

Φαντασία, ἡ. ὐσ. fantaisie, imagination. *fantasia, immaginazione.* §. ἀπὸ φαντασίαν. par caprice. *per capriccio.*

Φαντασιώδης, ὁ, ἡ, τὸ, δες. ἐπίθ. fantasque, bizarre, *fantastico, ca. capriccioso, sa.*

Φάντασμα, τὸ. ὐσ. fantôme, spectre. *fantasma.*

Φαντασικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. φαντασιώδης. fantasque, extravagant, te. *fantastico, ca. capriccioso, sa.* §. φαντασικὸς, ὁπῦ φαντάζει, apparent, te. de belle apparence. *apparente, appariscente.*

Φαντασὴς, ὁ. ὐσ. celui qui imagine. *immaginatore.*

Φάραγξ, ὁ. ὐσ. gouffre. *baratro.*

Φαρδαίνω, P'. E'ν. dilater. *dilatare.* §. φαρδαίνω. ὐδ. γίνομαι φαρδύς. s'elargir, devenir plus large. *allargarsi, diventare più largo.*

Φαρδαίνων, ουσα, ον. μετ. dilatant, te. *dilatante.* §. φαρδαίνω, ὐδ. celui ἢ celle qui s'élargit. qui devient plus large. *colui ṅ colei che si allarga, che diventa più largo, più ampio.*

Φαρδομάνικον, τό. ὐσ. manche large. *manica larga.*

Φάρδος, τό. ὐσ. largeur, travers. *larghezza, traverso.*

Φαρδόςομος, η, ον. ἐπίθ. qui a la bouche large. *che ha la bocca larga.*

Φαρδυὰ, ἐπίρ. amplement. *largamente.*

Φαρδὺς, ὁ, ἡ, τὸ, δύ, ἐπίθ. large. *largo, ga.*

Φαρδύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-large. *larghissimo, ma.*

Φαρδύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus large. *più largo, ga.*

Φαρισαῖος, ὁ, ὐσ. Pharisien. *Fariseo.*

Φαρμακερὸς. ἡ, όν. ἐπίθ. venimeux, euse. *velenoso, sa.*

Φαρμακερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-venimeux, euse. *velenosissimo, ma.*

Φαρμακερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus vénimeux, euse. *più velenoso, sa.*

Φαρμάκι, τό, ὐσ. poison. *veleno.*

Φαρμακοῦθεῖς, φαρμάκωμα, κτλ. ἰδὲ Φαρμακω-

χωθῆς, Φαρμάκωμα, κτλ.

Φαρμακεύτης, ὁ. ὔσ. empoisonneur. *avvelenatore*.

Φαρμακοποιός, φαρμακοπώλης, ὁ. ὔσ. apothicaire. *speziale*.

Φαρμακοπωλεῖον, τό. ὔσ. apothicairerie. *spizieria*.

Φαρμακωθεὶς, εἶσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été empoisonné. *colui ὴ colei ch' è stato avvelenatò*.

Φαρμάκωμα, τό. ὔσ. empoisonnement. *avvelenamento*.

Φαρμακωμένος, η, ον. μετ. empoisonné, ée. *avvelenato, ta*.

Φαρμακώνω, Ρ'. empoisonner. *avvelenare*.

Φαρμακώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui empoisonne: *colui ὴ colei che avvelena*.

Φαρμακώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a empoisonné. *colui ὴ colei che ha avvelenato*.

Φάρος, ὁ. ὔσ. orge mondê. *orzata*.

Φαρσώνω, Ρ'. παραγεμίζω τὰ φαγητά. farcir. *farcire*.

Φάρυγκας, ὁ. ὔσ. pharynx. *faringe*.

Φαρφαρᾶς, ὁ. ὔσ. hableur, vantard, fanfaron. *spacconé, smargiasso, rodomonte*.

Φαρφαρίζω, Ρ'. habler. *lanciar campanili*.

Φαρφουρένιος, α, ον. ὔσ. de porcelaine. *di porcellana*.

Φαρφουρί, τό. ὔσ. porcelaine. *porcellana*.

Φασιανὸς, ὁ. ὔσ. faisan. *fagiano*.

Φάσκελον, τό. ὔσ. figue, niche. *fiche*.

Φασκελώνω, Ρ'. faire la niche. *fare le fiche*.

Φασκιά, ἡ. ὔσ. bande. *fascia*. §. ἡ φασκιαῖς τῶν παιδιῶν. maillot. *fasce*.

Φασκιωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été emmaillotté. *colui ὴ colei ch' è stato fasciato*.

Φάσκιωμα, τό. ὔσ. l'action d'emmaillotter. *il fasciare*.

Φασκιωμένος, η, ον. μετ. emmaillotté, ée. *fasciato, ta*.

Φασκιώνω, Ρ'. emmaillotter. *fasciare*.

Φασκιώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui emmaillotte. *colui ὴ colei che fascia*.

Φασκιώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a emmaillotté. *colui ὴ colei che ha fasciato*.

Φασκομηλιά, ἡ. ὔσ. sauge. *salvia*.

Φασόλι, τό. ὔσ. haricot. *fagiuolo*.

Φάσκη, ἡ. ὔσ. berceau. *culla*.

Φατρία, ἡ. compagnie. *compagnia*.

Φαφλατᾶς, ὁ. ὔσ. babillard, hableur. *ciarlone. cianciatore*.

Φαφλατίζω, Ρ'. babiller, habler. jaser. *ciarlare, cianciare*.

Φαφλατίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui jase, qui babille. *colui ὴ colei che ciarla, che ciancia*.

Φαφλατίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a jasé. babillé. *colui ὴ colei che ha ciarlato, cianciato*.

Φαφλάτισμα, τό. ὔσ. l'action de jaser. de babiller. *il cianciare, il ciarlare*.

Φεγγάρι, τό. ὔσ. lune. *luna*.

Φεγγαριάζομαι, Ρ'. être lunatique. *essere lunatico*.

Φεγγαριάτικος, η, ον. ἐπίθ. lunatique. *lunatico, ca*.

Φεγγίτης, ὁ. ὔσ. lumière. *lume*.

Φέγγω, Ρ'. Ἐν. κάμνω φῶς. éclairer. *far lume*. §. φέγγω, λάμπω. luire. *rilucere, risplendere*. §. φέγγω, se faire jour. *farsi giorno*. §. πρὶν φέξη. avant le jour. *innanzi dì, avanti l'alba*.

Φελὶ, τό. ὔσ. tranche. *fetta*.

Φελιάζω, Ρ'. trancher. *tagliare a fette*.

Φελόνιον, τό. ὔσ. chasuble. *pianeta*.

Φελός, ὁ. ὔσ. liége. *sovero*.

Φελοῦκα, ἡ. ὔσ. félouque. *feluca*.

Φελῶ, Ρ'. valoir. *valere*. §. δὲν φελᾷ τίποτες. il ne vaut rien. *non val niente*.

Φέξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a éclairé. *colui ὴ colei che ha fatto lume*.

Φέξιμον, τό. φέξις, ἡ. ὔσ. l'action d'éclairer. *il far lume*. §. τὸ φέ-

ξ μον τῆς ἡμέρας. l'aube. *l'alba, il far del giorno.*

Φεργάδα, ἡ. οὐσ. frégate. *fregata.*

Φέρνω, P'. porter. *portare.* §. φέρνω ἀγάπην πρὸς τινά. aimer quelqu'un. *portar affetto, amar qualcheduno.* §. φέρνω εἰς τὸ μέσον. apporter. *addurre.* §. φέρνω πρόσωπον τινός. représenter quelqu'un. *rappresentare qualchedano.* §. φέρνομαι. se conduire. *condursi.*

Φέρνων, ἰδὲ Φέρων.

Φερραρόλι, τό. οὐσ. manteau. *mantello.*

Φέρσιμον, τό. οὐσ. l'action de porter. *il portare.* §. φέρσιμον, διαγωγή, πολίτευμα. conduite. *condotta.*

Φερτὸς, τή, τόν. ἐπίθ. ὁ-ποῦ φέρεται. qu'on peut porter, qu'on peut conduire. *che si può portare.*

Φέρω, ἰδὲ Φέρνω.

Φέρων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui porte. *colui ἢ colei che porta.*

Φέσι, τό. οὐσιασ. calotte. *berrettino.*

Φετεσινός, φετινός, ή, όν. ἐπίθ. de cet an. *di quest' anno.*

Φέτος, ἐπίρ. cet an. cette année. *quest' anno.*

Φευγάτευμα, φευγατιό, τό. οὐσ. fuite. *fuga.*

Φευγάτος, η, ον. ἐπίθ. fuyard, de. *fuggiasco, ca.*

Φευγιό, οὐσ. fuite. escapade. *fuga, scappata.*

Φεύγω, P'. fuire. *fuggire.* §. φευγω, ἀποφεύγω. éviter. *evitare.*

Φεύγων, ουσα, ον. μετ. fuyant, te. *fuggente.*

Φεβρουάριος, ὁ. οὐσ. février. *febbr.jo.*

Φεβρουαρήσιος, α, ον. ἐπίθ. qui est du mois de fevrier. *ch' è del mese di febbrajo.*

Φηκάρι, ἰδὲ Θηκάρι.

Φήμη, ἡ. οὐσ. la renommée. *fama, riputazione.*

Φημίζω, P'. célébrer. *celebrare.*

Φήμισμα, τό. οὐσ. célébrité. *celebramento, fama, celebrità.*

Φημισμένος, η, ον. μετ. célebré, ée. *celebrato, ta.* §. φημισμένος, ἐπίθ. célébre. *celebre, famoso, sa.*

Φημιστός, τή, τόν. ἐπίθ. digne d'être célébré. *celebrevole, da esser celebrato.*

Φθάνω, P'. arriver. *arrivare.* §. φθάνει, ἀρκεῖ. il suffit, *basta.*

Φθαρμένος, η, ον. μετ. corrompu, ue. *corrotto, ta.*

Φθαρμίζομαι, ἰδὲ Φαρμίζομαι.

Φθαρμός, ὁ. φθάρσιμον, τό. οὐσ. corruption. *corruzione.*

Φθαρτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui peut corrompre. *che può corrompere.*

Φθαρτός, ή, όν. ἐπίθ. corruptible. *corruttibile.*

Φθάσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est arrivé. *colui ἢ colei ch' è arrivato.*

Φθάσιμον, φθάσμα, τό. οὐσ. arrivée. *arrivo.* §. φθάσιμον εἰς ἕνα ὑψηλὸν τόπον. l'action d'arriver à un lieu élevé. *l' arrivare a un luogo alto.*

Φθασμένος, η, ον. μετ. arrivé, ée. *arrivato, ta.* §. φθασμένος, ὥριμος, τοῦ καιροῦ του. murre. *maturato, ta. stagionato, ta.*

Φθείρας, ρασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a corrompu. *colui ἢ colei che ha corrotto.*

Φθείρω, P'. corrompre. *corrompere.*

Φθείρων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui corrompt. *colui ἢ colei che corrompe.*

Φθηνά, ἐπίρ. à bon marché. *a buon mercato.*

Φθηναίνω, P'. Ἐν. faire venir à bon merché. *far venire a buon mercato.* §. φθηναίνω, ἀδ. être à bon marché. *esser a buon mercato.*

Φθήνια, ἡ. οὐσ. bon marché. *buon mercato.* §. φθήνια, ἀφθονία. abondance. *abbondanza, copia.*

Φθηνός, ή, όν. ἐπίθ. qui est à bon marché. *ch' è a buon mercato.*

Φθηνότατος, η, ον. ἐπίθ. qui est à très-bon marché. *ch' è a buonissimo mercato.*

Φθηνότερος, η, ον. ἐπίθ. qui est à plus bon marché. *ch' è a più buon mercato.*

Φθινοπωρινός, ή, όν. ἐπίθ.

πίθ. automnal. *autunnale*.

Φθινόπωρον, τό. ὐσ. automne. *autunno*.

Φθινῶ, κτλ. ἰδὲ Φτιαίω.

Φθιασίδι, ἰδὲ Φτιασίδι, κτλ.

Φθίσις, ἡ. ὐσ. phtisie. *tisichezza*.

Φθονερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. envieux, euse. *invidioso, sa*.

Φθονερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-envieux, euse. *invidiossimo, ma*.

Φθονερώτερος, η, ο. ἐπίθ. plus envieux, euse. *più invidioso, sa*.

Φθόνημα, τό. ὐσ. l'action d'envier. *l'invidiare*.

Φθονημένος, η, ον. μετ. envié, ée. *invidiato, ta*.

Φθονήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a envié. *colui ἢ colei che ha invidiato*.

Φθόνος, ό. ὐσ. envie. *invidia*.

Φθονῶ, Pʹ. envier. *invidiare*.

Φθονῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui envie. *colui ἢ colei che invidia*.

Φθορὰ, ἡ. ὐσ. φθάρσιμον. corruption. *corruzione*. §. φθορὰ, ἀφανισμός. dégat, ruine. *guastamento, guasto, rovina*.

Φθορεὺς, ὁ. ὐσ. corrupteur. *corruttore*.

Φθοροποιός, ὁ. ἐπίθ. celui ἢ celle qui corrompt. *colui ἢ colei che corrompe*.

Φιάλη, ἡ. ὐσ. fiole. *fiala, guastada*.

Φιδάκι, τό. ὐσ. petit serpent. *piccolo serpente*.

Φιδὲς, ὁ. ὐσ. vermicelles. *vermicelli*.

Φίδι, τό. ὐσ. serpent. *serpente*.

Φιδόγλωσσον, τό. ὐσιας. langue de serpent. *serpentaria*.

Φιδοδάγκωμα, τό. ὐσιας. morsure de serpent. *morsicatura di serpente*.

Φιδόδερμα, τό. ὐσ. peau de serpent. *pelle di serpente*.

Φιλάγαθος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. ami, ie. du bien. *amico, ca. del bene*.

Φιλάδα, ἡ. ὐσ. ἀλφαβητάριον. abécédaire. *abecedario*. §. μία φιλάδα. brochure. *libretto, operetta*.

Φιλαδελφία, ἡ. ὐσιας. amour fraternel. *amor fraterno*.

Φιλάδελφος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. amant, te. des freres. *amante di fratelli*.

Φιλακόλουθος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. dévot, amant des offices divins. *devoto, amante degli offizi divini*.

Φιλαλήθεια, ἡ. ὐσ. amour de la vérité. *amore della verità*.

Φιλαλήθης, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. véridique, amant de la vérité. *amante della verità*.

Φιλαναγνώστης, ὁ. ὐσ. amant de la lecture. *amante della lettura*.

Φίλανδρος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. amant, te. des hommes, *amante degli uomini*.

Φιλανθρωπία, ἡ. ὐσ. humanité, amour de l'humanité. *umanità, amor dell' umanità*.

Φιλάνθρωπος, η, ον. ἐπίθ. humain, ne. *umano, na*.

Φιλαργυρία, ἡ. ὐσ. avarice. *avarizia*.

Φιλάργυρος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. avare. *avaro, ra*.

Φιλάρετος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. amant, te. de la vertu. *amante della virtù*.

Φίλαρχος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. amant de commander. *amante di comandare*.

Φιλαυτία, ἡ. ὐσ. amour-propre. *amor proprio*.

Φίλαυτος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. amoureux, euse. de soi-même. *amante di se stesso*.

Φιλενάδα, ἡ. ἐπίθ. amie. *amica*.

Φίλεμα, τό. ὐσ. traitement. *trattamento*.

Φιλεμένος, η, ον. μετ. regalé, ée. traité, ée. *trattato, ta. pasteggiato, ta*.

Φιλέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a traité, qui a régalé. *colui ἢ colei che ha trattato, pasteggiato*.

Φιλεύω, Pʹ. traiter, régaler. *trattare, pasteggiare*.

Φιλεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui traite. *colui ἢ colei che tratta*.

Φιληδονία, ἡ. ὐσ. sensualité. *sensualità*.

Φιλήδονος, η, ον. ἐπίθ. sensuel, le. amant, te. des plaisirs. voluptueux, euse.

euse. *sensuale, amante de' piaceri, voluttuoso, sa.*

Φίλημα, τό. ἄσιας. φιλί, τό. baiser. *bacio.* §. φίλημα, τό φιλεῖν. l'action de baiser. *il baciare.*

Φιλημένος, η, ον. μετ. baisé, ée. *baciato, ta.*

Φιλήσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a baisé. *colui ῆ colei che ha baciato.*

Φιλήσυχος, η, ον. ἐπίθ. amant du repos, de la paix. *amante del riposo, della quiete.*

Φιλί, τό. ἄσ. baiser. *bacio.*

Φιλία, ἡ, ἄσ. amitié. *amicizia.*

Φιλιά, ἡ. ἄσ. repas. festin. *pasto, banchetto.*

Φιλικός, ἡ, όν. ἐπίθ. amiable. *amichevole.* §. φιλικῷ τῷ τρόπῳ. à l'amiable, amiablement. *amichevolmente.*

Φιλικῶς, ἐπίρ. amiablement, en ami. *amichevolmente, da amico.*

Φιλιωθείς, εῖσα, εν. μετ. celui ῆ celle qui s'est fait ami. *colui ῆ colei che si è fatto amico.* §. φιλιωθείς, ξαναφιλιωθείς. celui ῆ celle qui s'est raccommodé, s'est reconcilié. *colui ῆ colei che si è riconciliato.*

Φιλίωμα, τό. ἄσ. liaison. l'action de se faire ami. *il farsi amico, l'amicarsi.* §. φιλίωμα, φιλίωσις. reconciliation. raccommodement. *riconciliazione.*

Φιλιωμένος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui est ami avec quelqu'un. *colui ῆ colei ch'è amico con qualcheduno.*

Φιλιώνω, Ρ. Ἐν. rendre ami, lier quelques uns en amitié. *rendere amico, unire alcuno in amicizia.* §. φιλιώνω, ξαναφιλιώνω. raccommoder, reconcilier. *amicare, riconciliare.* §. φιλιώνομαι. se faire ami, contracter une amitié. *amicarsi.* §. φιλιώνομαι, ξαναφιλιώνομαι, se raccommoder, se reconcilier. *riconciliarsi.*

Φιλιώνων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui raccommode, qui reconcilie. *colui ῆ colei che riconcilia.*

Φιλιώσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a raccommodé, qui a reconcilié. *colui ῆ colei che ha riconciliato.* ἰδὲ τὸ Φιλιώνω.

Φιλίωσις, ἰδὲ Φιλίωμα.

Φιλογενής, ὁ, ἡ, τό, ἐς. ἐπίθ. amant de sa nation. *amante della sua nazione.*

Φιλοδοξία, ἡ. ἄσ. ambition. *ambizione.*

Φιλόδοξος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. ambitieux, euse. *ambizioso, sa.*

Φιλόδουλος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. φίλος τῆς δουλείας, ὅπου ἀγαπᾷ νὰ δουλεύῃ, qui aime le travaille. *che ama il lavoro.*

Φιλοδωρία, ἡ. ἄσ. libéralité. *liberalità.*

Φιλόδωρος, η, ον. ἐπίθ. liberal, le. *liberale.*

Φιλοζωία, ἡ. ἄσ. amour de la vie. *amor della vita.*

Φιλόζωος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. amant, te. de la vie. *amante della vita.*

Φιλόθεος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. qui aime Dieu. *che ama Dio.*

Φιλοκαλία, ἡ. ἄσ. amour de la beauté. *amore della beltà.*

Φιλόκαλος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. ὁ ἀγαπῶν τὸ καλόν. qui aime le bien. *che ama il bene.* §. φιλόκαλος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ὡραιότητα, qui aime la beauté. *che ama la beltà.*

Φιλοκέρδεια, ἡ, ἄσ. intéret. *interesse.*

Φιλοκερδής, ὁ, ἡ. τό, ές. ἐπίθ. intéressé, ée. qui aime l'intérêt. le gain. *interessato, ta. che ama l'interesse, il guadagno.*

Φιλόκοσμος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. ἀγαπῶν τὸν κόσμον. qui aime le monde. *che ama il mondo.* §. φιλόκοσμος, ἀγαπῶν τὴν εὐκοσμίαν. qui aime la proprieté. *che ama la proprietà.*

Φιλολογία, ἡ. ἄσ. philologie. *filologia, studio di belle lettere.*

Φιλόλογος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. philologue, qui aime les belles lettres. attaché à la littérature. *filologo, ga. amatore delle belle lettere, della letteratura.*

Φιλομάθεια, ἡ. ἄσ. amour de l'étude. *amor dello studio.*

Φι-

Φιλομαθὴς, ὁ, ἡ. ϖ, ἰς. ἐπίθ. qui aime l'étude. *che ama lo studio.*

Φιλομήτωρ, ὁ, ἡ. τὸ, ορ. ἐπίθ. amant de la mère, qui aime la mère. *che ama la madre.*

Φιλόμυσος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime les muses. *amatore delle muse.*

Φιλονεικία, ἡ. ὐσ. débat, dispute. *disputa, contesa.*

Φιλόνεικος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. querelleux, euse. qui aime les disputes. *che ama le dispute, litigioso, sa, contenzioso, sa.*

Φιλονεικῶ, P'. disputer. *disputare.*

Φιλονεικῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui dispute. *colui ἢ colei che disputa.*

Φιλοξενία, ἡ. ὐσ. hospitalité. *ospitalità.*

Φιλόξενος, ἡ, ον. ἐπίθ. hospitalier, qui exerce l'hospitalité. *ospitale.*

Φιλοξενῶ, P'. exercer l'hospitalité. *esercitare l'ospitalità.*

Φιλόπαις, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui aime les enfans. *amator de' fanciulli.*

Φιλόπατρις, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui aime la patrie. *che ama la patria.*

Φιλοπάρθενος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime les vierges. *amator delle vergini.*

Φιλοπόνημα, τό. ὐσ. ouvrage, écrit. *opera, scritto.*

Φιλόπολις, ὁ, ἡ. τὸ, λι. ἐπίθ. qui aime la ville. *amator della città.*

Φιλοπονία, ἡ. ὐσ. amour du travail. *amore del travaglio.*

Φιλόπονος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime le travail. *amatore del travaglio.*

Φιλοπότης, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui aime à boire. *che ama a bere.*

Φιλοπραγμοσύνη, ἡ. ὐσ. curiosité. *curiosità.*

Φιλοπράγμων, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. curieux, euse. *curioso, sa.*

Φιλοπτωχεία, ἡ. ὐσιασ. amour des pauvres. *amor de' poveri.*

Φιλόπτωχος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime les pauvres. *che ama i poveri.*

Φίλος, ἡ, ον. ὐσ. ϗ ἐπίθ. ami, ie. *amico, ca.* §. φίλεμυ δὲν εἶναι ἔτζι. mon ami, il n'est pas ainsi. *amico, non è così.* §. ὡσὰν φίλος. en ami. *da amico.*

Φιλόσαρκος, ὁ, ἡ, ϖ, ον. ἐπίθ. sensuel, le, charnel, le. *sensuale, carnale.*

Φιλοσοφήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a raisonné philosophiquement. *colui ἢ colei che ha filosofato.*

Φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. philosophique. *filosofico, ca.*

Φιλοσοφικῶς, ἐπίρ. philosophiquement. *filosoficamente.*

Φιλόσοφος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ὐσ. philosophe. *filosofo.*

Φιλοσοφώτατος, ἡ, ον. ἐπίθ. très-savant. grand philosophe. *filosofone gran filosofo.*

Φιλοσοφῶ, P'. philosopher, raisonner en philosophe, philosophiquement. *filosofare, ragionare filosoficamente.*

Φιλοσοφῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui raisonne philosophiquement. *colui ἢ colei che ragiona filosoficamente.*

Φιλοστοργία, ἡ. ὐσ. benignité. *amorevolezza.*

Φιλόστοργος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. amoureux, affable. *amoroso, amorevole.*

Φιλοτάραχος, ἡ, ον, ἐπίθ. inquiet, te. turbulent, te. *inquieto, ta. turbulento, ta.* §. τὸ φιλοτάραχον, ὐσ. inquiétude, turbulence. *inquietudine, turbolenza.*

Φιλότεκνος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime ses enfans. *che ama i suoi figli.*

Φιλότεχνος, ὁ, ἡ, ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime les arts. *che ama le arti.*

Φιλοτιμηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a eu l'ambition. *colui ἢ colei che ha avuto l'ambizione.*

Φιλοτιμία, ἡ. ὐσ. ambition. *ambizione.*

Φιλότιμος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. ambitieux, euse. *ambizioso, sa.*

Φιλοτιμῦμαι, P'. ambitionner. *ambire.*

Φιλοχρήματος, ὁ, ἡ. ϖ, ον. ἐπίθ. qui aime l'argent. *che ama il denaro.*

Φι-

Φιλόχριστος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. qui aime Christ. *che ama Cristo.*

Φιλόχρυσος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. qui aime l'or. *che ama l'oro.*

Φιλοψεύδης, ὁ, ἡ. τό, δες. ἐπίθ. qui aime à mentir. *che ama di mentire.*

Φίλτατος, τάτη, τατον. ἐπίθ. très-ami. *amicissimo.*

Φιλτζάνι, τό. ὐσ. tasse. *chicchera.*

Φιλῶ, P'. baiser. *baciare.* §. φιλῶντας. en baisant. *baciando.*

Φιλῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui baise. *colui ò colei che bacia.*

Φίστουλας, ὁ. ὐσ. fistule. *fistola.*

Φιστουλιάζω, P'. dégénérer en fistule. *infistolirsi.*

Φκαίρωμα, τό. ὐσ. l'action de vider. *votamento.*

Φκαιρώνω, P'. vider. *votare.*

Φκαιρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui vide. *colui ò colei che vota.*

Φκαιρώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a vidé. *colui ò colei che ha votato.*

Φκαίρωσις, ἡ. ὐσιασ. l'action de vider. *il votare.*

Φκιάρι, τό. ἰδὲ Φτιάρι.

Φλάμπουρον, τό. ὐσ. étendard, enseigne. *bandiera.*

Φλαμπουριάρης, ὁ. ὐσιασ. enseigne, porte-enseigne. *alfiere.*

Φλασκάκι, τό. ὐσ. petite bouteille. *piccolo fiasco.*

Φλασκί, τό. ὐσ. bouteille. *fiasco.*

Φλασκομηλιά, ἡ. ὐσιασ. sauge. *salvia.*

Φλάτο, τό. φύσα, ἄνεμος, ὐσιασ. vent. *flato.*

Φλέβα, ἡ, ὐσ. veine. *vena.*

Φλεβάρης, ἰδὲ Φεβρουάριος.

Φλεβοτομήσας, σασα. σαν. μετ. celui ὴ celle qui a saigné. *colui ò colei che ha cavato sangue.*

Φλεβοτομία, ἡ. ὐσ. phlebotomie. *flebotomia.*

Φλεβοτομηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été saigné. *colui ò colei a cui è stato cavato sangue.*

Φλεβοτόμημα, τό. ὐσιασ. saignée. *cavata di sangue.*

Φλεβότομον, τό. ὐσ. lancette. *lancetta.*

Φλεβοτομῶ, P'. saigner. *cavar sangue.*

Φλεβοτομῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui saigne. *colui ò colei che cava sangue.*

Φλέγμα, τό. ὐσ. phlegme. *flemma.*

Φλεγματικός, ἡ, όν. καὶ

Φλεγματώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. phlegmatique. pituiteux, euse. *flemmatico, ca. pituitoso, sa.*

Φλεγμόνι, τό. ὐσ. poumon. *polmone.*

Φλέγω, P'. bruler. *bruciare.*

Φλέγων, ουσα. ον. μεταφ. brulant, te. *abbruciante.*

Φλιτζάνι, τό. ὐσ. tasse. *chicchera.*

Φλισκοῦνι, τό. ὐσ. pouliot. *puleggio.*

Φλόγα, ἡ. ὐσ. flamme. *fiamma.*

Φλογέρα, ἡ. ὐσ. chalumeau. *zuffolo.*

Φλογερός, ἡ, όν. ἐπίθ. plein, ne. de flammes. *pieno, na. di fiamme.* §. φλογερός. ardent, te. brulant, te. *ardente.*

Φλογίζω, P'. enflammer. *infiammare.*

Φλογίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui enflamme. *colui ò colei che infiamma.*

Φλογίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a enflammé. *colui ò colei che ha infiammato.*

Φλόγισμα, τό. ὐσ. inflammation. *infiammamento.*

Φλογισμένος, η, ον. μετ. enflammé, ée. *infiammato, ta.*

Φλογώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. ardent, te. plein, ne. de flammes. *ardente, pieno, na. di fiamme.*

Φλόγωσις, ἡ. ὐσ. inflammation. *infiammazione.*

Φλόκαλα, τά. ὐσ. balayures. *spazzature.*

Φλοκάλημα, τό. ὐσ. l'action de balayer. *spazzamento.*

Φλοκαλημένος, η, ον. μετ. balayé, ée. *scopato, ta. spazzato, ta.*

Φλοκαλῶ, P'. balayer. *scopare, spazzare.*

Φλόκος, ὁ. φοῦντα, ὐσιασ. flocon. *fiocco.*

Φλόμος, ὁ. γαλατσίς, χόρτον. ὐσ. tithymale. *titimalo.*

Φλόρι, τό. πουλί. ὐσιασ. tarin. *raparino.*

Φλυ-

Φλοῦδα, ἡ. οὐσ. écorce. *scorza*.

Φλοῦδι, τό. οὐσ. coque. *guscio*.

Φλουρί, τό. οὐσιασ. ducat. *zecchino*.

Φλουροζύγι, τό. οὐσ. balance. *bilancia*.

Φλυαρία, ἡ. οὐσ. babil, caqueterie, causerie. *ciarla, ciancia*.

Φλυαρήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a jasé, qui a babillé. *colui ὴ colei che ha ciarlato, cianciato*.

Φλυάρισμα, τό. οὐσ. l'action de babiller, de jaser. *il ciarlare*.

Φλύαρος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. badin, ne. folâtre, babillard, de. *cianciatore, trice. ciarlatore, trice. ciaramella*.

Φλυαρόστομος, ὁ, ἡ, τό ον. ἐπίθ. mal embouché, ée. mal honnête, qui dit des ordures. *sboccato, ta. disonesto, ta. nel parlare*.

Φλυαρῶ, P'. babiller, jaser. *ciarlare, cianciare*.

Φλυαρῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ὴ celle qui babille, qui jase. *colui ὴ colei che ciarla, che ciancia*.

Φοβερά, ἐπίρ. terriblement. *terribilmente*.

Φοβέρα, ἡ, οὐσ. ménace. *minaccia*.

Φοβερίζω, P'. ménacer. *minacciare*.

Φοβερίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui ménace. *colui ὴ colei che minaccia*.

Φοβερίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a ménacé. *colui ὴ colei che ha minacciato*.

Φοβέρισμα, τό. οὐσ. l'action de ménacer. *il minacciare*.

Φοβερισμένος, η, ον. μετ. ménacé, ée. *minacciato, ta*.

Φοβερισμός, ὁ. οὐσ. ménace. *minaccia*.

Φοβεριστά, ἐπίθ. avec ménace. *con minaccia*.

Φοβεριστής, ὁ οὐσ. celui qui ménace. *minacciatore*.

Φοβερός, ἡ, όν. ἐπίθ. terrible, effroyable. *terribile, formidabile*.

Φοβερότης, ἡ. οὐσ. terreur. *terrore*.

Φοβερώτατος, η, ον, ἐπίθ très-effroyable. *terribilissimo, ma*.

Φοβερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus effroyable, *più terribile*.

Φοβηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a eu peur. qui a craint. *colui ὴ colei che ha avuto paura, che ha temuto*.

Φοβητζιάρης, ὁ. ἐπίθ. craintif, ive. *timido, da*.

Φοβίζω, P'. épouvanter, effrayer. *impaurire*.

Φοβίζων, ουσα, ον. μετοχ. celui ὴ celle qui épouvante. *colui ὴ colei che impaurisce, che fa paura*.

Φοβισμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. effrayé, ée. *impaurito, ta. spaventato, ta*.

Φόβος, ὁ. οὐσ. peur, crainte. *paura, timore*.

Φοβῶ, P'. effrayer, épouvanter. *far paura, spaventare*. §. φοβοῦμαι. craindre. *temere*. §. φοβοῦμαι, καὶ ἀμφιβάλλω, douter, craindre. *dubitare, temere*. §. μὴ φοβᾶσαι, μὴν ἔχεις φόβον. ne doutez pas, ne craignez pas. *non dubitate, non temete*.

Φοίνικας, ὁ. οὐσ. phenix. *fenice*.

Φοινικιά, ἡ. οὐσ. palmier. *palma*.

Φοινίκι, τό. οὐσ. datte. *dattolo*.

Φοιτίλι, τό. οὐσ. lumignon. *lucignolo*. §. φοιτίλι ὀποῦ βάνουν εἰς ταῖς πληγαῖς. tente. *tasto*. §. τοῦ ἔδωσεν ἕνα φοιτίλι. καὶ τὸν ἄφησε, μετ. il l'a enflammé, et après il l'a laissé. *lo ha acceso, irritato, e dopo l'ha lasciato*.

Φόλι, ἰδὲ Φώλι.

Φονέας, φονιάς, ὁ. οὐσιασ. homicide. *omicida*.

Φονευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été tué. *colui ὴ colei ch'è stato ucciso*.

Φόνευμα, τό. οὐσ. l'action de tuer. *l'uccidere*.

Φονευμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso, sa*.

Φονεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a tué. *colui ὴ colei che ha ucciso*.

Φονεύς, ὁ. οὐσ. ἰδὲ Φονέας.

Φονεύω, P'. tuer. *uccidere*.

Φονεύων, ουσα, ον. μετοχ. celui ὴ celle qui tue. *colui ὴ colei che uccide*.

Φονιάς, ἰδὲ Φονέας.

Φονικὸν, τό. φόνος, ὁ. ὑσ. homicide. *omicidio.*

Φοντανέλλα, ἡ. καυτήριον. ὑσ. cautére. *fontanella, cauterio.*

Φορὰ, ἡ. ὑσ. fois. *volta.* §. μία φορὰ. une fois. *una volta.* §. κάμμιαν φορὰν, ἐνίοτε. quelque fois. *qualche volta.* §. κάμμία φορὰ, ἤποι ποτέ. jamais. *mai.* §. ἄλλη φορὰ, ἤποι εἰς ἄλλον καιρόν. une autre fois. *un' altra volta.* §. τὴν ἄλλην φορὰν. l'autre fois, *l'altra volta.* §. ἄλλη μία φορὰ. une autre fois. *un' altra volta.* §. ὀλίγαις φοραῖς, peu de fois. *poche volte.* §. κάποιαις φοραῖς, κάμποσαις φοραῖς, μερικαῖς φοραῖς. quelques fois. *certe volte, alle volte.* §. πολλαῖς φοραῖς. plusieurs fois. *molte volte.* Ἡ φορὰ τοῦ καιροῦ. selon le temps. *secondo il tempo, la vicenda del tempo.*

Φοράδα, ἡ. ὑσ. cavalle, jument. *giumenta, cavalla.*

Φοραίνω, P'. Ἐν. habiller, vêtir. *vestire.* §. φοραίνω, οὐδ. se vêtir, s'habiller. *vestirsi.*

Φόρεμα, τό. ουσ. habit. *abito.*

Φορεμένος, η, ον. μετοχ. habillé, ée. *vestito, ta.*

Φορέσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a habillé. *colui ò colei che ha vestito.* §. φορέσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est vêtu. *colui ò colei che si è vestito.*

Φορεσιά, ἡ. οὐσ. habit, habillement. *abito, vestito.*

Φορολογία, ἡ. ὑσ. imposition, impôt. *imposizione.*

Φορολόγος, ὁ. ἐπίθ. celui qui met des impôts. des tributs. *colui che impone tributi, gravezze.*

Φόρος, ὁ. ὑσιασ. impôt, taille, tribut. *imposizione, tributo, aggravio.* §. φόρος, ἀγορά. marché. *mercato.*

Φορτίον, τό. ὑσ. charge, poids. *carico, peso.*

Φορτωθεὶς, θεῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été chargé. *colui ò colei ch' è stato caricato.*

Φόρτωμα, τό. ὑσ. τὸ φορτώνειν. l'action de charger. *il caricare, caricamento.* §. φόρτωμα, φορτίον. charge. *carico.*

Φορτωμένος, η, ον. μετ. chargé, ée. *caricato, ta.*

Φορτώνω, P'. charger. *caricare.* §. φορτώνοντας. en chargeant. *caricando.*

Φορτώνων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui charge. *colui ò colei che carica.*

Φορτωματάρικος, η, ον. ἐπίθ. de charge. *di carico.* §. ζῶον φορτωματάρικον. bête à somme. *bestia da soma.*

Φορτώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a chargé. *colui ò colei che ha caricato.*

Φορτώτρα, ἡ. ὑσ. instrument pour charger. *stromento da caricare.*

Φορτωτὴς, ὁ. ὑσ. celui qui charge. chargeur. *caricatore.*

Φορῶν, P'. Ἐν. vêtir. habiller. *vestire.* §. φορῶ, ὑδ. porter un habit. être habillé. *portar un abito, esser vestito.*

Φορῶν, ῦσα, ὖν. μετ. celui ἢ celle qui habille. *colui ò colei che veste.* §. φορῶν, ὑδ. qui porte un habit. qui est habillé. *che porta un abito, ch' è vestito.*

Φουκάλι, τό. ὑσ. balai. *scopa.*

Φουκαλίτζα, ἡ. οὐσ. balayures. *scopatura.*

Φουκαλίζω, P'. balayer. *scopare.*

Φουκαλίζων, ὑσα, ον μετ. celui ἢ celle qui balaye. *colui ò colei che scopa.*

Φουκαλίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a balayé. *colui ò colei che ha scopato.*

Φουκάλισμα, τό. ὑσ. l'action de balayer. *scopatura.*

Φουκαλισμένος, η, ον. μετ. balayé, ée. *scopato, ta.*

Φουκαλιστὴς, ὁ. ὑσ. celui qui balaye. *colui che scopa.*

Φοῦντα, ἡ. ὑσιασ. flocon. *fiocco.*

Φουντούκι. φουντουκιά. ἰδὲ Λεπτόκαρον, κτλ.

Φούσκωμα, τό. ὑσ. enflure. *gonfiamento, gonfiezza, enfiagione.*

Φουσκωμένος, η, ον. μετ. en-

enflé, ée. *enfiato, ta. gonfiato, ta.*

Φουντώνω, Pʹ. enfler, καὶ s'enfler. *enfiare* κ. *enfiarsi.* §. φουντώνω διὰ τὰ φυτά. se faire touffu, pousser plusieurs tiges. *cestire.*

Φουντώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enfle, κ. s'enfle. *colui ò colei che gonfia.* κ. *che si gonfia.*

Φουντώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enflé. *colui ò colei che ha gonfiato.* §. φουντώσας, ἀδ. celui ἢ celle qui a été enflé. *colui ò colei ch' è stato gonfiato.*

Φουντωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. enflé, ée. *gonfio, ia.* §. δένδρον φουντωτόν. arbre touffu. *albero folto, fronzuto.*

Φούρκα, ἡ. ἀγχόνη. οὐσ. gibet, potence. *forca.*

Φουρκαλίτζα, ἡ. οὐσ. fourchette. *forchetta.*

Φουρκίζω, Pʹ. pendre. *appiccare, impiccare.*

Φουρκίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui pend. *colui ò colei che impicca.*

Φουρκίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pendu. *colui ò colei che ha impiccato.*

Φούρκισμα, τό. οὐσ. l'action de pendre. *l'impiccare.*

Φουρκισμένος, η, ον. μετ. pendu, ue. *impiccato, ta.*

Φούρναρης, ὁ. οὐσ. boulanger. fournier. *fornajo.*

Φουρναρειόν, τό. οὐσ. boutique de boulanger. *forno.*

Φουρνιά, ἡ. οὐσ. fournée. *infornata.*

Φουρνίζω, Pʹ. enfourner. *infornare.*

Φουρνίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enfourne. *colui ò colei che inforna.*

Φουρνίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enfourné. *colui ò colei che ha infornato.*

Φούρνισμα, τό. οὐσ. l'action d'enfourner. *l'infornare.*

Φουρνισμένος, η, ον. μετ. enfourné, ée. *infornato, ta.*

Φοῦρνος, ὁ. οὐσ. four. *forno.* §. ἕνας φοῦρνος ψωμί. une fournée. *una fornata, un' infornata.*

Φουρτοῦνα, ἡ. οὐσ. tempête. bourrasque. *fortuna, tempesta, burrasca.*

Φουρτουνιάζω, Pʹ. ὡς τὸ ὁ καιρὸς φουρτουνιάζει. le temps devient orageux. *il tempo diventa tempestoso.*

Φοῦσκα, ἡ. οὐσιας. vescie. *vescica.* §. φοῦσκα ὁποῦ γίνεται εἰς τὸν λαιμόν. jabot, poche. *gozzo.*

Φουσκαλίδα, ἡ. οὐσ. φουσκαλίδα νερῦ. bouillon, bouteille. *bolla, sonaglio.* §. φουσκαλίδα τοῦ προσώπου. pustule. bouton. *bolla.*

Φουσκί, τό. οὐσ. engrais, fumier. *letame, fimo, concime.*

Φουσκίζω, Pʹ. engraisser. fumer. *letamare, concimare.*

Φουσκίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui engraisse, qui fume. *colui ò colei che concima, che ingrassa i campi.*

Φουσκίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a engraissé, qui a fumé. *colui ò colei che ha letamato, che ha concimato, che ha ingrassato i campi.*

Φούσκισμα, τό. οὐσ. l'action d'engraisser. *l'alletamare.*

Φούσκωμα, τό. οὐσ. enflure. *enfiagione, gonfiamento.*

Φουσκωμένος, η, ον. μετ. enflé, ée. *gonfiato, ta.* §. φουσκωμένος, μεταφ. θυμωμένος. courroucé, ée. *adirato, ta.*

Φουσκώνω, Pʹ. Ἐν. enfler. *gonfiare.* §. φουσκώνω, ἀδ. s'enfler. *gonfiarsi.* §. φουσκώνω, μετ. θυμώνω. irriter, courroucer, κ. se courroucer. *irritare, adirare,* κ. *adirarsi.*

Φουσκώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enfle. *colui ò colei che gonfia.* §. φουσκώνων, ἀδ. κ. μετ. celui ἢ celle qui se met en colère. *colui ò colei che si adira, che si mette in collera.*

Φουσκώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enflé. *colui ò colei che ha gonfiato.* §. φουσκώσας, ἀδ. celui ἢ celle qui s'est enflé. *colui ò colei che si è gonfiato.* §. φουσκώσας, μεταφ. θυμώσας. celui ἢ celle qui s'est courroucé, qui s'est mis en colère. *colui ò colei che si è adirato.*

Φούσκωσις, ἡ. οὐσ. enflure. *enfiagione, gonfiamento.* §. φούσκωσις, μετ.

μετ. θύμωμα. colére, courroux. *collera*.

Φουσάτον, τό. ὐσ. armée. *armata*, *esercito*.

Φουστάνι, τό. ὐσ. jupe. cotillon. *gonnella*.

Φοῦχτα, ἡ. ουσ. poignée. *pugno*, *manata*.

Φουχτιάζω, φουχτίζω, ἰδὲ Φουχτώνω.

Φούχτωμα, τό, ουσ. l'action d'empoigner. *impugnatura*, *l'impugnare*.

Φουχτωμένος, η, ον. μετ. empoigné, ée. *impugnato*, *ta*.

Φουχτώνω, Ρ'. empoigner. *impugnare*.

Φουχτώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui empoigne. *colui ἢ colei che impugna*.

Φουχτώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a empoigné. *colui ἢ colei che ha impugnato*.

Φραγγέλιον, τό. ὐσ. fouet. *staffile*, *frusta*, *sferza*.

Φραγγελωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été fouetté. *colui ἢ colei ch'è stato staffilato*, *frustato*.

Φραγγέλωμα, τό. ὐσιας. l'action de fouetter. *lo staffilare*.

Φραγγελώνω, Ρ'. fouetter. *staffilare*, *frustare*.

Φραγγελώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fouette. *colui ἢ colei che staffila che frusta*.

Φραγγελώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fouetté. *colui ἢ colei che ha staffilato*, *che ha frustato*.

Φράγμα, τό. ὐσ. cloture. *siepe*.

Φραγμένος, η, ον. μετ. clos, se. *chiuso*, *sa*. *assiepato*, *ta*.

Φραγμός, ὁ. ὐσιας. ἰδὲ Φράγμα.

Φράζω, Ρ'. clorre. entourer de haïe, *chiudere*, *assiepare*. §. φράζω, σφαλνῶ ἁπλῶς, fermer. boucher. *chiudere*, *turare*.

Φράζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui entoure de haïes. *colui ἢ colei che chiude*, *che assiepa*.

Φράκτης, ὁ ὐσ. cloture. *siepe*, *chiudenda*.

Φραμμένος, η, ον. μετ. clos, se. *chiuso*, *sa*. *assiepato*, *ta*.

Φράξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a entouré de haïes. *colui ἢ colei che ha assiepato*.

Φράξιμον, τό. φράξις, ἡ. ὐσ. l'action de clorre. *il chiudere*, *l'assiepare*. §. φράξιμον, σφάλισμα, l'action de boucher. *il turare*, *turamento*. §. φράξις, ἔμφραξις. obstruction. *ostruzione*.

Φράσις, ἡ. ουσ. phrase. *frase*.

Φράτωρ, ὁ. ὐσιας. frére. *frate*. οἱ φράτορες. les fréres, les religieux. *i frati*, *i religiosi*.

Φρέαρ, τό. πηγάδι, ουσ. poits. *pozzo*.

Φρένα, ὁ. ουσ. l'esprit. l'entendement. *mente*. §. εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰς φρένας του. il est hors de soi-même, il n'a pas le sens commun. *è fuori di se stesso*, *è dimenato*.

Φρενεσία, ἡ. ὐσ. frénésie, délire. *frenesia*, *delirio*.

Φρενήτης, ὁ, ἡ. ἐπίθ. frénetique, extravagant, te. *frenetico*, *ca*. *stravagante*.

Φρενητικὸς, ἰδὲ Φρενήτης.

Φρενῖτις, ὁ. ὐσ. frénésie. *frenesia*. §. φρενίτης, ἐπίθ. frénétique. *frenetico*, *ca*.

Φρενοβλαβὴς, ὁ, ἡ. ἐπίθ. stupide, imbécille, qui n'a pas le sens commun. *stupido*, *da*. *imbecille*, *che non ha il senso comune*, *che ha offesa la mente*.

Φρίζω, Ρ'. ἰδὲ Φρίττω.

Φρικτὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. terrible. *terribile*.

Φρίξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a frissonné, qui a frémi de peur. *colui ἢ colei che si è raccapricciato*, *ch'è stato sopraffatto da spavento*.

Φρίξις, ἡ. ὐσ. frissonnement, frémissement. *raccapriccio*, *orrore*.

Φρίττω, Ρ'. frissonner, frémir de peur. *raccapricciarsi*, *esser sopraffatto da spavento*, *da orrore*.

Φρίττων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui frémit de peur. *colui ἢ colei che raccapriccia*.

Φροκάλισμα, τό. ὐσ. l'action de balayer. *lo scopare*, *spazzare*.

Φροκαλισμένος, η, ον. μετ. balayé, ée. *scopato*, *ta*. *spazzato*, *ta*.

Φρό-

Φρόχαλον, τό. ὑσ. balayure. *spazzatura*. §. φρόχαλον, τὸ σάρωμα. balai. *scopa*.

Φρόνημα, τό. οὐσ. sentiment. *sentimento*.

Φρόνησις, ἡ. ὑσ. φρονιμάδα. prudence. *prudenza*. §. φρόνησις, σοχασμός. sentiment. *sentimento*.

Φρόνιμα, ἐπίρ. sensement, prudemment. *prudentemente, sensatamente*.

Φρονιμάδα, ἡ. οὐσ. prudence. *prudenza*.

Φρονίμευμα, τό. ὑσ. l'action de devenir prudent. *il diventar prudente*.

Φρονιμευμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. prudent, te. *reso, sa. prudente*.

Φρονιμεύω, Pʹ. Ἐν. κάμνω τινὰ φρόνιμον. corriger, faire devenir prudent. *correggere, far divenire prudente*. §. φρονιμεύω, γίνομαι φρόνιμος. devenir prudent, *diventare prudente*.

Φρόνιμος, η, ον. ἐπίθ. prudent, te. sage. *prudente, savio, ia*.

Φρονιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-prudent, te. *prudentissimo, ma*.

Φρονιμώτερος, η, ον. μετ. plus prudent, te. *più prudente*.

Φροντίδα, ἡ. οὐσ. souci. soin. *cura, pensiero*. §. εἶναι γεμάτος ἀπὸ φροντίδαις, il est accablé de soucis. *è pieno di pensiere, di cure*.

Φροντίζω, Pʹ. se soucier, avoir soin. *curarsi, prendersi briga*. §. δὲν φροντίζει διὰ τίποτες. il ne se soucie de rien. *non si cura di alcuna cosa*. §. φρόντισαι διὰ αὐτό. donnez vous la peine pour cela. *datevi pena per ciò*. §. φροντίζω, προμηθεύω. pourvoir. *provvedere*.

Φροντίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui se soucie. *colui ò colei che si cura, che si dà pena*. §. φροντίζω, προμηθεύων. celui ȣ celle qui pourvoit. *colui ò colei che provvede*.

Φροντίσας, ασα, σαν. μετ. celui ȣ celle qui a eu soin. *colui ò colei che ha preso cura*. §. φροντίσας, προβλέψας. celui ȣ celle qui a pourvu. *colui ò colei che ha proveduto*.

Φροντιστήριον, τό. ὑσιας. collège. *collegio, scuola*.

Φροντιστής, ὁ. ὑσ. celui ȣ celle qui a soin. *colui ò colei che ha cura*.

Φρονῶ, Pʹ. sentir, penser. *sentire, pensare*. §. τί φρονεῖς περὶ τούτου; quelle opinion avez vous de cela? que pensez vous de cela? *qual è la vostra opinione sopra questo? che ne pensate?*

Φρουρά, ἡ. ὑσιας. garde. *guardia*.

Φρούριον, τό. ὑσ. forteresse. *fortezza*.

Φρύγανα, τά. οὐσ. broussailles. *frasche*. §. φρύγανα, μικρὰ πράγματα καὶ ἀτίδανα πράγματα. niaiseries, bagatelles. *frasche, bagattelle*.

Φρυδάτος, η, ον. ἐπίθ. celui ȣ celle qui a les cils épais. *cigliuto, ta*.

Φρύδι, τό. ὑσιας. cil. *ciglio*.

Φρῦνος, ὁ. ὑσ. crapaud. *rospo*.

Φταίω, κτλ. ἰδὲ Φθαίω.

Φταίγω, κτλ. ἰδὲ Πταίω, κτλ.

Φτενά, ἐπίθ. subtilement. *sottilmente*.

Φτεναίνω, Pʹ. attenuer. *attenuare*.

Φτένεμα, τό. ὑσ. atténuation, amoindrissement. *attenuazione*.

Φτενεμένος, η, ον. μετ. atténué, ée. *attenuato, ta*.

Φτενός, ή, όν. ἐπίθ. ténu, ue. mince. *tenue, sottile*.

Φτενότης, ὑσ. tenuité. *tenuità*.

Φτενούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu mince. *un poco tenue*.

Φτενώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-mince. *tenuissimo, ma*.

Φτενώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus mince. *più tenue*.

Φτερμίζομαι, κτλ. ἰδὲ Πτερμίζομαι.

Φτέρνα, ἰδὲ Πτέρνα.

Φτερόν, κτλ. ἰδὲ Πτερόν, κτλ.

Φτέρυγα, κτλ. ἰδὲ Πτέρυγα.

Φτηνά, κτλ. ἰδὲ Φθηνά, κτλ.

Φτιάνω, Pʹ. faire. *fare*. §. φτιάνω. accommoder. ajuster. *accomodare, aggiustare*.

Φτια-

Φτιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait. *colui ò colei che ha fatto.*

Φτιασίδι, τό. ὐσ. fard. *belletto, liscio.*

Φτιασίδωμα, τό. ὐσ. l'action de farder. *l'imbellettare.*

Φτιασιδωμένος, η, ον. μετ. fardé, ée. *imbellettato, ta.*

Φτιασιδώνω, Pʳ. farder. *imbellettare.*

Φτιάσις, ἡ. φτιάσμα, τό. ὐσ. ouvrage, travail. *fattura, opera, lavoro.*

Φτιαστικόν, τό. ὐσ. prix. salaire, recompense de quelque travail. *fattura, mercede della fattura.*

Φτέρισμα, τό. ὐσ. durée. *durata.*

Φτερῶ, Pʳ. durer. *durare.*

Φτυάρι, τό. ὐσ. hoyau. *badile.*

Φτύλι, τό. ὐσ. lumignon. *lucignolo.*

Φτύμα, τό. ὐσ. crachat. *sputo.*

Φτυμένος, η, ον. μετπ. craché, ée. *sputato, ta.*

Φτύσιμον, τό. ὐσ. l'action de cracher. *sputamento, lo sputare.*

Φτύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a craché. *colui ò colei che ha sputato.*

Φτύω, Pʳ. cracher. *sputare.*

Φτύων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crache. *colui ò colei che sputa.*

Φτωχά, κτλ. ἰδὲ Πτωχά, κτλ.

Φυγάς, ὁ, ἡ. ἐπίθ. fuyard. *fuggitivo.*

Φυγαδευθείς, εῖσα, έν. μετ. chassé, ée. mis, ise. en déroute. *fugato, ta.*

Φυγάδευσις, ἡ. ὐσ. fuite, déroute. *fuga, fugamento.*

Φυγαδεύω, Pʳ. chasser, mettre en déroute. *fugare.*

Φυγαδεύων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui met en déroute. *colui ò colei che fuga.*

Φυγαδεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a mis en déroute. *colui ò colei che ha fugato.*

Φυγή, ἡ. φυγιό, τό. ὐσ. fuite. *fuga.*

Φύκι, τό. ὐσ. algue. *alga.*

Φύλαγμα, τό. ὐδ. τὸ φυλάγειν. garde, l'action de garder. *il guardare.* §. φύλαγμα, διατήρησις. conservation. *conservazione.*

Φυλαγμένος, η, ον. μετ. gardé, ée. *custodito, ta.* §. φυλαγμένος, διατηρημένος. conservé, ée. *conservato, ta.*

Φυλάγω, Pʳ. garder. *guardare, custodire.* §. φυλάγω, διατηρῶ. conserver. *conservare.* §. φυλάγω, βγάνω κατὰ μέρος. cacher, mettre à part. *nascondere, metter da parte.* §. φυλάγω, παρατηρῶ. observer. *osservare.* §. ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ. Dieu me garde. *Dio mi guardi.* §. φυλάγομαι. prendre garde. *guardarsi, tenersi in guardia.*

Φυλάγων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui garde. *colui ò colei che custodisce.* §. φυλάγων, διατηρῶν. celui ἢ celle qui conserve. *colui ò colei che conserva.*

Φύλακας, ὁ. ὐσ. gardien. *custode, guardiano.*

Φυλακάτωρ, ὁ. ὐσ. ὁ φύλακας. gardien. *custode.* §. φυλακάτωρ, ὁ πρῶτος τῆς φυλακῆς. géolier, concierge de la prison. *carceriere.* §. φυλακάτωρ, ὁ βιγλάτωρ. sentinelle. *sentinella.*

Φυλακή, ἡ. ὐσ. τόπος ὅπου εἶσιν οἱ φυλακωμένοι. prison. *prigione.* §. φυλακή. ἡ φύλαξις. garde. *guardia.* §. φυλακὴ στρατιωτική. sentinelle. *sentinella.*

Φυλακτήριον, τό. ὐσ. agnus. *agnus dei.* §. φυλακτήριον. reservoir. *conservatojo.*

Φυλακτής, ὁ. ὐσιας. garde. *guardia, custode.* §. φυλακτής, διατηρητής. conservateur. *conservatore.*

Φυλακτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à conserver, καὶ à être conservé. *conservativo, va. καὶ conservabile.*

Φυλακτός, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à être conservé. *conservabile.* §. φυλακτόν, ὐσ. agnus. *agnus dei.*

Φυλάκτρα, ἡ. ὐσ. celle qui garde, gardienne. *custode, colei che custodisce.*

Φυλακωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été em-

emprisonné. *colui ò colei ch' è stato imprigionato.*

Φυλάκωμα, τό. οὐσ. l'action d'emprisonner. *imprigionamento, l'imprigionare.*

Φυλακωμένος, η, ον. μετ. emprisonné, ée. *imprigionato, ta.*

Φυλακώνω, Pʹ. emprisonner. *imprigionare.*

Φυλακώνων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui emprisonne. *colui ò colei che imprigiona.*

Φυλακώσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a emprisonné. *colui ò colei che ha imprigionato.*

Φυλακωτής, ὁ. οὐσ. celui qui emprisonne. *colui che imprigiona.*

Φυλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a gardé. *colui ò colei che ha custodito.* §. φυλάξας, διατηρήσας. celui ò celle qui a conservé. *colui ò colei che ha conservato.*

Φύλαξις, ἡ. οὐσ. garde. *guardia, custodia.* §. φύλαξις, διατήρησις. conservation. *conservazione.*

Φύλαρχος, ὁ. ἐπιθ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς. tribun. *tribuno.*

Φυλάττω, ἰδὲ Φυλάγω.

Φυλάττων, ἰδὲ Φυλάγων.

Φυλαχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été gardé. *colui ò colei ch' è stato custodito.* §. φυλαχθείς, διατηρηθείς, celui ò celle qui a été conservé. *colui ò colei ch' è stato conservato.*

Φυλή, ἡ. οὐσ. tribu. *tribù.* §. φυλή. nation. *nazione.* §. εἶναι ἀπὸ ξένην φυλήν. il est d'une nation étrangère. *è d'una nazione straniera.*

Φυλλάδα, ἡ. οὐσ. petit livre. *libricciuolo.*

Φυλλολόγημα, τό. οὐσ. l'action de feuilleter un livre. *lo scartabellare un libro.*

Φυλλολογημένος, η, ον. ἐπίθ. βιβλίον φυλλολογημένον. livre feuilleté. *libro scartabellato.*

Φυλλολογήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a feuilleté un livre. *colui ò colei che ha scartabellato un libro.*

Φυλλολογῶ, Pʹ. feuilleter. *scartabellare, squadernare.* §. φυλλολογῶντας. en feuilletant. *scartabellando.*

Φυλλολογῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ò celle qui feuillette. *colui ò colei che scartabella.*

Φύλλον, τό. οὐσ. feuille. *foglia, fronda.* §. φύλλον χαρτί. une feuille de papier. *un foglio di carta.* §. τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς. les oreillettes du coeur. *auricole del cuore.*

Φυρά, ἡ. οὐσιαστ. déchet. diminution. *scemamento.*

Φυραίνω, Pʹ. Ἐν. diminuer. *diminuire.* §. φυραίνω, οὐδ. baisser. diminuer. *scemare.* § φυραίνοντας. diminuant. *scemando.*

Φύραμα, τό. οὐσ. déchet. *scemamento.*

Φυραμένος, η, ον. μετοχ. diminué, ée. baissé, ée. *scemato, ta.*

Φυράσασα, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a baissé, qui a diminué. *colui ò colei che ha scemato.*

Φύρασις, ἡ. ἰδὲ Φύραμα.

Φυραστικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui baisse, qui diminue. *colui ò colei che diminuisce, che vien meno.*

Φυρῶ, ἰδὲ Φυραίνω.

Φυσάω, ἰδὲ Φυσῶ.

Φυσέκι, τό. οὐσ. φυσέκι τῶν ἀρμάτων. cartouche. *cartoccio.* §. φυσέκι ἀπὸ ῥίχνουν εἰς τὸν ἀέρα. fusée. *razzo.*

Φύσημα, τό. οὐσ. l'action de souffler, souffle. *soffio, il soffiare.*

Φυσημένος, η, ον. μετοχ. soufflé, ée. *soffiato, ta.*

Φυσήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a soufflé. *colui ò colei che ha soffiato.*

Φυσητής, ὁ. οὐσ. celui qui souffle. *colui che soffia.*

Φυσητῆρι, τό. οὐσ. soufflet. *soffietto, mantice.*

Φυσικά, ἐπίρ. naturellement. *naturalmente.*

Φυσικός, ή, όν. ἐπίθ. naturel, lle. *naturale.* §. τὸ φυσικόν, οὐσ. le naturel. *il naturale.* §. τὸ φυσικὸν τῶν γυναικῶν, ἤτοι τὰ καταμήνια. les mois, les régles des femmes. *i mestrui, le regole delle donne.*

Φυσικῶς, ἐπίῤ. naturellement. *naturalmente*.

Φυσιογνωμία, ἡ. ὑσ. physionomie. *fisonomia*.

Φυσιογνώμος, ὁ. ὑσ. physionomiste. *fisonomista*.

Φυσιολογία, ἡ. ὑσ. physiologie. *fisiologia*.

Φυσιολόγος, ὁ, ἡ. ὑσιας. physiologue. *fisiologo*.

Φύσις, ἡ. nature. *natura*.

Φυσητάκι, τό. ουσ. petit soufflet. *piccolo soffietto*.

Φυσῆτι, τό. ὑσ. soufflet. *soffietto*.

Φυσῶ, Pʹ. souffler. *soffiare*.

Φυτεύθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été planté. *colui ò colei ch' è stato piantato*.

Φύτευμα, τό. ὑσ. l'action de planter. *il piantare*.

Φυτευμένος, η, ον. μετ. planté, ée. *piantato, ta*.

Φυτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a planté. *colui ò colei che ha piantato*.

Φυτευτὴς, ὁ ουσ. celui qui plante. *colui che pianta, piantatore*.

Φυτευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut planter. *piantabile*.

Φυτεύω, Pʹ. planter. *piantare*. §. φυτεύωντας. en plantant. *plantando*.

Φυτεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui plante. *colui ò colei che pianta*.

Φυτὸν, τό. ουσ. plante. *pianta*.

Φυτότοπος, ὁ. ὑσ. lieu bien garni de plantes. *luogo piantadoso, pieno di piante*.

Φύτρωμα, τό. ὑσ. l'action d'éclore, de germer, germination. *germogliamento, il germogliare*.

Φυτρωμένος, η, ον. μετ. éclos, se. germé, ée. *shocciato, ta. germogliato, ta*.

Φυτρώνω, Pʹ. éclorre, germer. *sbocciare, germogliare*.

Φυτρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui germe, qui pousse le germe au dehors. *colui ò colei che germoglia, che sboccia*.

Φυτρώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a éclos, qui a germé. *colui ò colei che ha sbocciato, che ha germogliato*.

Φώκια, ἡ. ὑσ. lamantin. vache de mer. *foca, vitello marino*.

Φωλεὰ, φωλιὰ, ἡ. ὑσιας. nid, *nido*.

Φώλευμα, τό. ὑσ. l'action de nicher. *l'annidarsi*.

Φωλευμένος, η, ον. μετ. niché, ée. *annidato, ta*.

Φωλεύω, φωλιάζω, Pʹ. faire son nid. *fare il suo nido*. §. φωλιάζω, φωλεύω. nicher. *annidarsi*.

Φώλιασμα, τό. ἰδὲ Φώλευμα.

Φώλι, τό. αὐγὸν φρουφώλαιον, ὑσ. niche. *guardanidio*.

Φώναγμα, τό. ὑσ. l'action de crier. *il gridare, gridamento*.

Φωναγμένος, η, ον. μετ. crié, ée. ἢ appelé, ée. *gridato, ta. chiamato, ta*.

Φωνάζω, Pʹ. crier. *gridare*. §. φωνάζω, κράζω. appeler. *chiamare*.

Φωνάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crie. *colui ò colei che grida*. §. φωνάζων, κράζων. celui ἢ celle qui appelle. *colui ò colei che chiama*.

Φωνακλᾶς, ὁ. ὑσ. crieur. criailleur. *gridatore*.

Φωνακλοῦ, ἡ. ὑσ. celle qui crie. *colei che grida*.

Φωνάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a crié. *colui ò colei che ha gridato*. §. φωνάξας, κράξας. celui ἢ celle qui a appelé. *colui ò colei che ha chiamato*.

Φώνασμα, τό. ουσ. l'action de crier. *il gridare*.

Φωνὴ, ἡ, ὑσ. voix. *voce*. §. μὲ πρᾳελὴν φωνήν. à haute voix, *ad alta voce*.

Φωνῆεν, τό. ὑσ. voyelle. *vocale*.

Φωνήσας, σασα, αν. μετ. ὅστις ἔκραξε. celui ἢ celle qui a appelé. *colui ò colei che ha chiamato*.

Φώρασις, φωρασιὰ, ἡ. φώρασμα, τό. ὑσ. soupçon. *sospetto*.

Φωρεύομαι, Pʹ. ὑποπτεύομαι. soupçonner, *sospettare*.

Φῶς, τό. ὑσ. lumière. *luce*. §. φῶς, ὅρασις, vue. *vista*.

Φωστὴρ, φωσῆρας, ὁ. ουσ. luminaire. *luminare*.

Φωσφόρος, ὁ. ὑσ. ὁ ἑωσφόρος, τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς. l'étoile du berger. l'étoile du matin. *lucifero, la stella matutina*-

tina, *la diana*. §. φωσφόρος. phosphore. *fosforo*.

Φῶτα, τά. ὧν. τὰ φῶτα, ἡ ἑορτὴ τῶν φώτων. épiphanie. *epifania*.

Φωταγωγία, ἡ. οὐσ. illumination. *illuminazione*.

Φωταγωγικός, ἡ, όν. ἐπίθ. illuminatif, ive. *illuminativo*, *va*.

Φωταγωγῶ, P'. illuminer. *illuminare*.

Φωτεινός, ἡ, όν. ἐπίθ. lumineux, euse. reluisant, te. *luminoso*, *sa*. *lucido*, *da*.

Φωτεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-lumineux, euse. *luminosissimo*, *ma*.

Φωτεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus lumineux, euse. *più luminoso*, *sa*.

Φωτερός, ἡ, όν. ἐπίθ. lumineux, euse. luisant, te. *luminoso*, *sa*. *lucido*, *da*.

Φωτίσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a illuminé. *colui ǹ colei che ha illuminato*.

Φώτισις. ἡ. ὧσ. illumination. *illuminazione*.

Φωτιά, ἡ. ὧσ. feu. *fuoco*.

Φωτίζω, P'. illuminer. *illuminare*. §. φωτίζω, μετ. illuminer. éclaircir. *illuminare*.

Φωτίζων, ζουσα, ον. μετ. celui ǹ celle qui illumine. *colui ǹ colei che illumina*. §. φωτίζων. μετ. celui ǹ celle qui éclaircit. *colui ǹ colei che illumina*.

Φωτίσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a illuminé. *colui ǹ colei che ha illuminato*.

Φώτισμα, τό. ὧσ. illumination. *illuminazione*.

Φωτισμένος, η, ον. μετ. illuminé. ée. *illuminato*, *ta*.

Φωτισμός, ὁ. ἴδε Φώτισμα.

Φωτιστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. illuminatif, ive. *illuminativo*, *va*.

Φωτιστός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut illuminer. *che si può illuminare*.

Φωτοδότης, ὁ. οὐσ. celui qui donne la lumière. *datore della luce*.

Φωτοχυσία, ἡ. οὐσ. illumination. *illuminazione*.

X

Χαβιάρι, τό. οὐσ. caviar. *caviale*.

Χαζάνι, τό. chauderon. *caldaja*.

Χαζίρι, ἐπίρ. prêt, te. *pronto*, *ta*. εἶσαι χαζίρι. êtes vous prêt? *siete pronto?*

Χάζι, τό. ὧσ. agrément, plaisir. *gusto*, *piacere*.

Χαζνές, ὁ. ὧσ. trésorerie. *tesoreria*.

Χαϊδευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui a été caressé. *colui ǹ colei ch' è stato accarezzato*.

Χαΐδευμα, τό. ὧσ. amadouement. *carezzamento*.

Χαϊδευμένος, η, ον. μετ. amadoué, ée. caressé, ée. *carezzato*, *ta*. *accarezzato*, *ta*.

Χαϊδεύσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a caressé, qui a amadoué. *colui ǹ colei che ha accarezzato*.

Χαϊδευτικά, ἐπίρ. avec caresses. *con carezze*.

Χαϊδευτής, ὁ. οὐσ. celui qui caresse. *colui che carezza*.

Χαϊδευτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. caressant, te. *carezzevole*.

Χαϊδεύω, P'. caresser, amadouer. *carezzare*, *accarezzare*. §. χαϊδεύοντας. en caressant. *accarezzando*.

Χαϊδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ǹ celle qui caresse. caressant, te. *colui ǹ colei che accarezza*, *accarezzante*.

Χάϊδι, τό. οὐσ. caresse. *carezza*. §. εἶναι γεμάτη χάϊδια. elle est pleine de cajoleries, d'attraits. *ella è piena di vezzi*.

Χαιμένος, η, ον. μετοχ. perdu, ue. *perduto*, *ta*.

Χαϊμός, ὁ. οὐσιασ. perte. *perdita*.

Χαιρεκακία, ἡ. ὧσ. malveillance. *malevoglienza*, *malevolenza*.

Χαιρέκακος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. malveillant, te. celui ǹ celle qui veut du mal. *malevolo*, *la*.

Χαιρετηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui a été salué. *colui ǹ colei ch' è stato salutato*.

Χαιρέτημα, τό. οὐσ. l'action de saluer. *saluto*, *salutamento*, *il salutare*.

Χαιρετημένος, η, ον. μετ. salué, ée. *salutato*, *ta*.

Χαιρετίσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a salué.

lué. *colui ŏ colei che ha salutato.*

Χαρίτισμα, κτλ'. ἰδὲ Χαρίτημα, κτλ'.

Χαριτῶ, P'. saluer. *salutare.*

Χαριτῶν, ῶσα, ῶν. μετ. saluant. *salutante.*

Χαίρομαι, P'. se réjouir. *rallegrarsi.* §. χαίρομαι εἰς τζὺ εὐτυχίαν σας. je me rejouis de votre bonheur. *mi rallegro, mi consolo della vostra felicità.* §. χαῖρε. je vous salue. Dieu vous soit en aide. *vi saluto, Dio vi salvi.* §. καλῶς τὰ χαίρεσθε. grand bien vous fasse. *buon pro vi faccia.* §. τὸ χαίρομαι ἐκ καρδίας, je m'en rejouis de tout mon coeur. *me ne rallegro di tutto cuore.*

Χαλάζι, τὸ. ούσ. grêle. *grandine.*

Χάλασμα, τὸ. ὐσ. ruine. *rovina.*

Χαλασμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. gâté ée. detruit, te. *rovinato, ta. guastato, ta. distrutto, ta.*

Χαλασμός, ὁ. ὐσ. ruine. *rovina.* §. χαλασμὸς τῶ ἐχθρῶ. déroute. *rotta.*

Χαλάσας, ασσα. αν. μετ. celui ŏ celle qui a gâté, qui a ruiné. *colui ŏ colei che ha guastato, che ha rovinato.*

Χαλαστής, ὁ. ὐσ. celui qui gâte. qui ruine, destructeur. *colui che guasta, che rovina, distruttore.*

Χαλάστρα, ἡ. ὐσ. χάλασμα, τὸ. destruction, *distruzione.* §. χαλάστρα εἰς τὸ τειχόκαστρον. bréche. *breccia.*

Χαλβᾶς, ὁ. ὔσιας. gateau fait avec du miel. *cose dolci fatte con miele.*

Χαλές, ὁ. ὐσ. garderobe. privé. *necessario.*

Χάλεύμα, τό. ούσ. l'action de chercher. *il cercare.*

Χαλευμένος, η, ον. μετ. cherché, ée. *cercato, ta.*

Χαλεύσας, ασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a cherché. *colui ŏ colei che ha cercato.*

Χαλεύω, P'. chercher. *cercare.* §. χαλεύοντας. en cherchant. *cercando.*

Χαλεύων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui cherche. *colui ŏ colei che cerca.*

Χαλινάρι, χαλινός, ὁ. ὐσ. frein. *freno.*

Χαλιναράκι, τὸ. ὐσ. petit frein. *piccolo freno.*

Χαλίνωμα, τὸ. ούσ. l'action de refrener. *il raffrenare.*

Χαλινωμένος, η, ον. μετ. refrené, ée. *frenato, ta. raffrenato, ta.*

Χαλινώνω, P'. brider, mettre le frein. *frenare.* §. χαλινώνω. μετ. refrener. *raffrenare.*

Χαλινώνων, ουσα. ον. μετ. celui ŏ celle qui refrene. *colui ŏ colei che raffrena.*

Χαλινώσας, ασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a refrené. *colui ŏ colei che ha raffrenato.*

Χάλι, τὸ. ὐσ. état. *stato.* εἰς τί χάλι εὑρίσκεσαι; en quel état êtes vous? *in quale stato siete?*

Χαλί, τὸ. ούσιας. tapis. *tappeto.*

Χαλίκι, τὸ. ὐσ. caillou. *ciotolo, selce.*

Χαλίκωμα, τὸ. ὐσ. l'action de paver avec des cailloux. *il selciare.*

Χαλικωμένος, η, ον. μετ. pavé, ée. avec des cailloux. *selciato, ta.*

Χαλικώνω, P'. paver avec des cailloux. *selciare.*

Χάλκανθον. τὸ. ούσ. vitriol. *vitriuolo.*

Χαλκᾶς, ὁ. ούσ. collier de fer. *collana di ferro.*

Χαλκεῖον, τὸ. ὐσ. boutique du forgeron. *bottega del fabbro.*

Χαλκεύς, ὁ. εὐσ. forgeron. *fabbro.*

Χαλκευτική, ἡ. ὐσ. l'art de forgeron. *l'arte fabbrile.*

Χαλκοπωλεῖον, τὸ. ὔσιας. lieu où l'on vend du cuivre. *luogo dove si vende il rame.*

Χαλκός, ὁ. ούσ. cuivre. *rame.*

Χάλκωμα, τό. ούσ. cuivre. *rame.* §. χάλκωμα, ἀγγεῖον χαλκωματένιον. utensile de cuivre. *utensile di rame.*

Χαλκωματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de cuivre. *di rame.*

Χαλῶ, χαλνῶ, P'. gâter. *guastare.* §. χαλνῶ, φθείρω, ἀφανίζω, ruiner, détruire. *rovinare, distruggere.* §. τὸ κρασὶ ἄρχησε νὰ χαλάσῃ. le vin commence à tourner. *il vino insomincia a guastar-*

nerti. §. ἐχάλασε τὴν νηστεία. il a rompu le jeûne. *ha rotto il digiuno, ha trasgredito il digiuno.* §. αὐτὸς ἐχάλασεν αὐτὸ τὸ κοράσι. il a corrompu cette fille. *ha corrotto questa ragazza.* §. πολὺ ἐχάλασεν ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπου ἦτον. il a beaucoup perdu de ce qu'il étoit. *ha perduto molto di quel che era.* §. χαλνῶ μίαν συνήθεια. abolir. *abolire.* §. ἐχάλασαν τὸν ἐχθρόν. on a mis l'ennemi en déroute. *l'inimico è stato sconfitto.*

Χάλυψ, ὁ. ἀσ. acier. *acciajo.*

Χαμαὶ, ἐπίρ. en bas, à terre. *abbasso, a terra.*

Χαμαίδρυον, τό. ἀσ. germandrée. *camedrio, querciuola.*

Χαμαιλέων, ὁ. caméléon. *camaleonte.* §. φυτόν τι. caroline. *carlina.*

Χαμάλης, ὁ. εὐσ. portefaix. *facchino.*

Χαμαλήτικος, η, ον. ἐπίθ. de porte-faix. *di facchino.*

Χαμάμι, τό. ἰδὲ Λουτρόν.

Χαμενὸς, η, ον. μεταφ. perdu, ue. *perduto, ta.*

Χαμηλὰ, ἐπίρ. bas. *basso.*

Χαμηλὸς, ή, όν. ἐπίθ. bas, se. *basso, sa.*

Χαμηλότατος, η, ον. μετ. très-bas, se. *bassissimo, ma.*

Χαμηλότερος, η, ον. μετ. plus bas, se. *più basso, sa.*

Χαμηλότης, ἡ. εὐσ. bassesse. *bassezza.*

Χαμηλωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été abaissé. *colui ἢ colei ch' è stato abbassato.*

Χαμήλωμα, τό. ἀσ. abaissement. *abbassamento.*

Χαμηλωμένος, η, ον. μετ. abaissé, ée. *abbassato, ta.*

Χαμηλώνω, Pʹ. baisser, abaisser. *abbassare.*

Χαμηλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui baisse. *colui ἢ colei che abbassa.* §. χαμηλώνων, οὐδ. celui ἢ celle qui s'abaisse. *colui ἢ colei che si abbassa.*

Χαμηλώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a baissé. *colui ἢ colei che ha abbattuto.* §. χαμηλώσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est abaissé. *colui ἢ colei che si è abbassato.*

Χαμοβλέπω, Pʹ. regarder bas. *guardar basso.*

Χαμογελάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a souri. *colui ἢ colei che ha sorriso.*

Χαμογέλασμα, τό. ἀσιατ. sourire, souris, *sorriso, ghigno.*

Χαμογελῶ, Pʹ. sourire. *sorridere.*

Χαμογελῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui sourit. *colui ἢ colei che sorride.*

Χαμοκερασία, ἡ. οὐσ. la plante qui porte les fraises. *la pianta che produce le fragole.*

Χαμοκέρασον, τό. ἀσιατ. fraise. *fragola.*

Χαμοκελαδῶ, Pʹ. chanter tout bas. *canticchiare.*

Χαμομήλα, ἡ. ἀσ. camomille. *camomilla.*

Χαμομηλόλαδον, τό. εὐσ. huile de camomille. *olio di camomilla.*

Χαμομίλημα, τό. ἀσ. l'action de parler tout bas. *il parlare sottovoce.*

Χαμομιλήσας, σασα, αν. μετοχ. celui ἢ celle qui a parlé tout bas. *colui ἢ colei che ha parlato sottovoce.*

Χαμομιλῶ, Pʹ. parler tout bas. *parlare sottovoce.*

Χαμομιλῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui parle tout bas. *colui ἢ colei che parla sottovoce.*

Χαμὸς, ὁ. ἀσιατ. perte. *perdita.*

Χαμυρίασμα, κτλ. ἰδὲ Χασμυρίασμα, κτλ.

Χαμύρα, ἡ. ἰδὲ Χαμός.

Χαμπάρι, τό. ἀσ. nouvelle, avis. *nuova, avviso.*

Χάνι, τό. εὐσ. auberge. *locanda, albergo.*

Χαντάκι, τό. εὐσ. fossé. *fossa.*

Χαντακωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été ruiné, détruit tout-à-fait. *colui ἢ colei ch' è stato rovinato, distrutto intieramente.*

Χαντακωμένος, η, ον. perdu, détruit, ruiné tout-à-fait. *perduto, distrutto, rovinato intieramente.*

Χαντακώνω, Pʹ. ruiner, détruire tout-à-fait. *rovinare, distruggere intieramente, annichilare.*

Χαντακώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a détruit tout-à-fait. *co-*

colui ò colei che ha distrutto intieramente.

Χαντζάρι, τό. ὐσ. coutelas. *coltellaccio.*

Χάνω, P'. perdre. *perdere.* §. χάνω τὴν στράταν. s'égarer. *smarrire la via.* §. χάνομαι. se perdre. *perdersi.* §. χάνομαι, ἀπόλυμαι, périr. *perire.*

Χάος, τό. ἄσιαθ. chaos. *caos.*

Χάπι, τό. ὐσιασ. pillule. *pillola.*

Χάπτω, ἰδὲ Χάφτω.

Χαρά, ἡ. ὐσ. joie. *allegrezza.* §. μετὰ χαρᾶς. de tout mon coeur. *di tutto cuore, volontieri.* §. γιὰ νὰ χαράσαι. grand bien vous fasse. *buon pro vi faccia.* §. γιὰ νὰ χαράσαι, ἤτοι σᾶς χαιρετῶ. je vous salue. *vi saluto.* §. χαρά, γάμος. noces. *nozze.*

Χαραγὴ, ἡ. ὐσιασ. αὐγή. l'aube. *l'alba.* §. χαραγὴ, χάραγμα. incision. *incisione.*

Χάραγμα, τό. ὐσ. incision. *incisione.* §. χάραγμα, ἐντύπωμα. empreinte. *impronta.* §. πρὸς τὸ χάραγμα. sur la pointe du jour. *sul far del giorno.*

Χαραγμένος, η, ον. μετ. incisé, ée. gravé, ée. *inciso, sa. intagliato, ta.*

Χαραγματιά. ἡ. ὐσ. incision. *incisione.* §. χαραγματιά, σχάσιμον. fente. *crevasse, crepatura.*

Χαράζω, P'. inciser. faire une incision. *incidere, fare un' incisione.* §. χαράζω. commencer à paroître. *spuntare.* §. ἀρχινᾶ τὰ χαράξῃ ἡ ἡμέρα. le our commence à paroître. *cominicia a spuntare il giorno.*

Χαράζων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui incise. *colui ò colei che incide.*

Χαράκι, τό. ὐσ. régle à régler. *regolo.*

Χαρακτὴρ, ὁ. ὐσ. caractére. *carattere.* §. χαρακτὴρ, γράμμα. caractére, écrit, écriture. *carattere, scrittura.*

Χαρακτηρίζω, P'. caractériser. *caratterizzare.*

Χαρακτηρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui caractérise. *colui ò colei che caratteriza.*

Χαρακτηριστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. caractéristique, qui caractérise. *caratteristico, ca.*

Χαράκωμα, τό. ὐσ. incision. *intagliatura.* §. χαράκωμα τοῦ χαρτιοῦ. l'action de regler du papier. *il rigare la carta.*

Χαρακωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ò celle qui a été incisé. *colui ò colei ch'è stato inciso.*

Χαρακωμένος, η, ον. μετ. incisé, ée. *inciso, sa.* χαρτὶ χαρακωμένον. papier reglé. *carta rigata.*

Χαρακώνω, P'. inciser. *incidere, intagliare.* §. χαρακώνω χαρτί. regler du papier. *rigare.*

Χαρακώνων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui incise. *colui ò colei che incide.*

Χαρακώσας, ασα, αν. μετ. celui ò celle qui a incisé. *colui ò colei che ha inciso, che ha intagliato.* §. χαρακώσας χαρτί. celui ò celle qui a réglé du papier. *colui ò colei che ha rigato della carta.*

Χαραμάδα, χαραματιά. ἡ. ὐσ. fente. *fessura.*

Χαράξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a incisé. *colui ò colei che ha intagliato.*

Χαρατζῆς, ὁ. ὐσιασ. celui qui perçoit la taille. *colui che raccoglie il tributo, esatore del tributo.*

Χαράτζι, τό. ὐσ. taille. *taglia, imposizione, gravezza.*

Χαρατζοχάρτι, τό. ὐσιασ. billet de la taille. *biglietto del tributo.*

Χαράτζωμα, τό. ὐσ. imposition de tribun. *imposizione di tributo.*

Χαρατζωμένος, η, ον. μετ. sujet, te. au tribut, à la taille. *sottoposto, ta. al tributo, all' imposizione.*

Χαρατζώνω, P'. mettre des impôts, imposer la taille. *imporre, mettere tributo.*

Χαρατζώνων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui met des impôts. *colui ò colei che impone tributo.*

Χαρατζώσας, σασα, σαν. μετ. celui ò celle qui a mis des impôts. *colui ò colei che ha imposto tributo.*

Χαρατζωτὴς, ὁ. ὐσ. celui qui

qui met des impôts. *colui che impone tributo.*

Χαρίεις, ὁ, ἡ. ἐσσα, τὸ εν. ἐπίθ. gracieux, euse. *grazioso, sa.*

Χαριέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-gracieux, euse. *graziosissimo, ma.*

Χαρίζω, P'. donner. *donare.*

Χαρίζων, ουσα. ον. μετ. celui ἢ celle qui donne. *colui ὴ colei che dona.*

Χάρις, ἡ. εὐσιας. grace. *grazia.* §. κάμετί μου τὴν χάριν. faites moi le plaisir. la grace. *fatemi la grazia, il favore, il piacere.* §. χάρις. νοςιμάδα. grace. beauté. *garbo, avvenenza.* §. χάρις, δῶρον. don. *dono.* §. μὲ τὴν χάριν τῶ Θεῶ, θεία χάριτι. par la grace de Dieu. *per grazia di Dio, per la Dio grazia.* §. χάριν φιλίας. par amitié. *per amicizia.*

Χάρισμα, τό. εὐσ. τὸ χαρίζειν. l'action de donner. *il donare.* §. χάρισμα, δῶρον. don. présent. *dono, regalo.* §. χάρισμα. ἐπίρ. gratis. *gratis.* §. χάρισμά σε. je te le donne. *te lo dono.*

Χαρίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a donné. *colui ὴ colei che ha donato.*

Χαρισμένος, η, ον. μετ. donné, ée. *donato, ta.*

Χαριστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de donation. *di donazione.*

Χαριτωμένα, ἐπίρ. avec grace. *con grazia, con garbo.*

Χαριτωμένος, η, ον. μετ. gracieux, euse. *grazioso, sa.*

Χαρμόσυνος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. de réjouissance. *di allegrezza.*

Χαροκόπημα, τό. εὐσ. l'action de se réjouir, de passer le temps agréablement. *il rallegrarsi. il divertirsi.*

Χαροκοπιά, ἡ. εὐσ. joie, passetemps. *gioja. passatempo.*

Χαροκόπος, η, ον. ἐπίθ. celui qui se réjouit, qui passe agréablement le temps. *colui ὴ colei che si diverte, che si sollazza, che si dà bel tempo.*

Χαροκοπῶ, P'. se réjouir, se divertir, passer agréablement le temps. *darsi bel tempo, divertirsi.*

Χαροποιηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui s'est réjoui. *colui ὴ colei che si è rallegrato.*

Χαροποίημα, τό. χαροποίησις, ἡ. εὐσ. l'action de réjouir. *il rallegrare.*

Χαροποιήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a réjoui. *colui ὴ colei che ha rallegrato.*

Χαροποιός, ά, όν. ἐπίθ. réjouissant, te. *rallegrativo, va.*

Χαροποιῶ, P'. réjouir. *rallegrare.*

Χαροποιῶν, ῶσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui réjouit. *colui ὴ colei che rallegra.*

Χάρος, ὁ. εὐσ. la mort. *la morte.*

Χαρούμενα, ἐπίρ. gaîement. joyeusement. *allegramente.*

Χαρούμενος, η, ον. ἐπίθ. gai, ie. enjoué, ée. joyeux, euse. *allegro, ra. gajo, ja.*

Χαρτάκι, τό. εὐσ. μικρὸν χαρτί. petit papier. *piccola carta.* §. χαρτάκι, βιβλιαράκι, livret, petit livre. *libretto, libriccino.*

Χαρτᾶς, ὁ. εὐσ. ὅςις φτιάνει, ἢ πωλεῖ χαρτιά, papetier. *cartajo.*

Χάρτης, ὁ. εὐσ. ὁ γεωγραφικὸς πίναξ. carte géographique. *carta geografica.*

Χαρτί. τό. εὐσ. papier. *carta.* §. χαρτιὰ ὀπῦ παίζει. cartes à jouer. *carte da giuoco.* §. χαρτιά, γράμματα. des papiers, des écritures. *delle carte, degli scritti.* §. χαρτιὰ ἢ τὰ βιβλία. livres. *libri.*

Χαρτίον, ἰδὲ Χαρτί.

Χάρτινος, η, ον. ἐπίθ. papier. *di carta.*

Χαρτοκόπος, ἰδὲ Χαρτοφόρος.

Χαρτοπώλης, ὁ. εὐσιας. libraire. *librajo.* §. χαρτοπώλης, ὅςις πωλεῖ χαρτί. papetier. *cartajo.*

Χαρτοφόρος, η, ον. ἐπίθ. joueur de profession. *giuocatore.*

Χαρτοφυλάκειον, τό. εὐσ. archives. *archivio.*

Χαρτοφύλαξ, ὁ. εὐσ. archiviste. garde des archives. *archivista, custode degli archivi.*

Χαρτώνω, P'. τυλύγω 'ς χαρτί. envelopper dans le papier. *accartocciare.*

Χαρχάλι, τό. ἐσ. περιδέριον. collier. *collana, monile.* §. χαρχάλια τῶ ὀρνίθων. barbe de coq. *bargiglione.*

Χασάπης, χασαπηόν, ἰδὲ Μακελάρης, μακελλειόν.

Χάσασα, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a perdu. *colui ἢ colei che ha perduto.*

Χάσιμον, τό. ἐυσ. perte. *perdita.*

Χάσκω, P'. ouvrir la bouche. *aprir la bocca.* §. χάσκω. μεταφ. lanterner. *stare a bada, stare colla bocca aperta.*

Χάσκων, ουσα, ον. μεταφ. celui ἢ celle qui lanterne. *colui ἢ colei che sta colla bocca aperta, che sta a bada.*

Χάσμα, τό. ἐσ. fent. *fessura.*

Χασμουρισμα, τό. ἐσιας. bâillement. *sbadigliamento, sbadiglio.*

Χασμουρῶμαι, P'. bâiller. *sbadigliare.*

Χασμωδία, ἡ. ἐσ. dissonance. *dissonanza, discordanza.*

Χασνίς, ὁ. ἐυσ. trésor, trésorerie. *tesoro, tesoreria.*

Χασοχωρεά, ἡ. ἐσ. perte de temps. *perdita di tempo.*

Χασομέρισμα, τό. ἐσ. perte du jour. du temps. *il perdere il giorno, perdere il tempo.*

Χασομερίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a perdu son temps sans rien faire. *colui ἢ colei che ha perduto il tempo senza far nulla.*

Χασομερῶ, P'. perdre son temps sans rien faire. *perdere il suo tempo senza far nulla.* §. μὴ μὲ κάμῃς νὰ χασομερῶ. ne me faites pas perdre mon temps. *non mi fate perdere il mio tempo.*

Χασοφεγγαρεά, ἡ. ἐσιας. temps pendant le quel la lune ne paroît pas. *interlunio.*

Χασούρα, ἡ. ἐσιας. perte. *perdita.*

Χασούκι, τό. χασουκιά, ἡ. ἐσ. gourmade. *sgrugnata, sgrugnone.*

Χασουκίζω, χασουκώνω. P'. donner de gourmades. *dare delle sgrugnate.*

Χατζῆς, ὁ. ἐσ. pélérin. *pellegrino.*

Χαύτω, χαύφτω, P'. manger avidement. *mangiare ingordamente.* §. χαύτω μύγαις. lanterner, badauder, gober des mouches. *ciondolare, baloccare.* §. τοῦ ἔχαψε μίαν, ἤτοι τοῦ ἐκτύπησε μίαν. il lui donna un coup. *gli diede un colpo.*

Χαύνωμα, τό. ἐσιας. langueur. *languidezza.*

Χαυνωμένος, η, ον. μετ. languissant, te. langoureux, euse. *illanguidito, ta. languido, da.*

Χαυνώνω, P'. devenir languissant. *illanguidire.*

Χάφτω, ἰδὲ Χαύτω.

Χάχας, ὁ. ἐσ. badaud. *badalone.*

Χάψιμον, τό. ἐσ. l'action d'avaler. de manger avidement. *l'inghiottire, il mangiare ingordamente.*

Χάψι, τό. ἐυσ. ἡ γλῶσσα, τὸ ψάρι. sole. *sogliola, soglia.*

Χάψις, ἡ. ἐυσ. ἡ φυλακή. la prison. *la prigione.*

Χέζω, P'. chier. *cacare.*

Χέζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui chie. *colui ἢ colei che caca.*

Χειλάκι, τό. ἐσ. pétite lévre. *labbretto.*

Χεῖλι, χεῖλος, τό. ἐσ. lévre. *labbro.* §. χεῖλος, ἄκρα. bord. *sponda.*

Χελιμίντρισμα, τό. ἐσ. hennissement. *nitrito.*

Χελιμιντρῶ, P'. hennir. *nitrire.*

Χειλοσκάματα, τά. ἐσ. fentes des levres. *crepature delle labbra.*

Χειμάζω, P'. ξεχειμανιάζω. hiverner. *svernare.*

Χειμάῤῥος, ὁ. ἐσ. torrent. *torrente.*

Χειμών, ὁ. ἐσιας. hiver. *inverno.*

Χειμωνιά, ἡ. ἐσιας. tout l'hiver. *invernata.*

Χειμωνιάζω, P'. hiverner. passer l'hiver. *svernare, invernare.*

Χειμωνιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui hiverne. *colui ἢ colei che sverna.*

Χειμωνιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a hiverné. *colui ἢ colei che ha svernato.*

Χειμώνιασμα, τό. ἐσ. l'action d'hivérner. *svernamento, l'invernare.*

Χε-

Χειμωνιάτικος, η, ον. μετ. d'hiver. *d'inverno*.

Χειμωνικόν, τό. ὐσ. melon d'eau. *mellone*.

Χειρόπωρον, ἰδὲ Φθινόπωρον.

Χειράγρα, ἡ. ὐσ. pincettes. *tanaglia*.

Χερίζω, P'. ἀρχινῶ. commencer. *cominciare*, *principiare*.

Χερίζων, ουσα. ον. μετ. celui ȣ celle qui commence. *colui ȣ colei che principia*.

Χερίσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a commencé. *colui ȣ colei che ha incominciato*.

Χέρισμα, τό. ὐσ. l'action de commencer. *il principiare*.

Χερισμένος, η, ον. μετ. commencé, ée. *principiato, ta*.

Χειρνῶ, ἰδὲ Ἀρχινῶ, καὶ Χερίζω.

Χειρόβολον, τό. ὐσ. javelle. *manipolo*.

Χειρόγραμμα, τό. ὐσ. manuscript. *manoscritto*.

Χειρογραμμένος, η, ον. μετ. écrit, te. de sa propre main. *scritto, ta. di propria mano*.

Χειρόγραφον, τό. ὐσ. manuscript. *manoscritto, libro scritto a mano*.

Χειροδυλειά, ἡ. ὐσ. travail de mains. *lavoro di mani*.

Χειροθεσία, ἡ. ὐσ. imposition de mains. *imposizione delle mani*.

Χειροθετῶ, P'. imposer les mains. *imporre le mani*.

Χειρόκτον, τό. ὐσ. gant. *guanto*.

Χειρομάνικον, τό. ὐσ. manchon. *manicotto*.

Χειρομάντης, ὁ. ὐσ. chiromancien. *chiromante*, *indovino*.

Χειρομαντία, ἡ. ὐσ. chiromantie. *chiromanzia*.

Χειρόμυλον, ὁ. ὐσ. moulin à mains. *mulino da braccia*.

Χειρονομία, ἡ. ὐσ. gesticulation. *gesticulazione*.

Χειρονόμος, ὁ. ὐσ. celui qui fait des gestes. *colui che gestisce*.

Χειρονομῶ, P'. faire des gestes. gesticuler. *gesticolare*.

Χειροποιηθείς, ῆσα, ἐν. μετ. celui ȣ celle qui a été fait avec des mains. *colui ȣ colei ch' è stato fatto colle mani*.

Χειροποίημα, τό. ὐσ. chose faite avec des mains. *cosa fatta colle mani*.

Χειροποιημένος, η, ον. μετ. fait, te. avec des mains. *fatto, ta, colle mani*.

Χειροποίητος, ἐπίθ. ἰδὲ Χειροποιημένος.

Χειρότερα, ἐπίρ. pis, pire. *peggio*.

Χειροτέρευμα, τό. ὐσ. l'action d'empirer. *peggioramento*. §. χειροτέρευμα τῦ πάθυς. rengrégement, augmentation du mal. *aggravamento*, *peggioramento*.

Χειροτερευμένος, η, ον. μετ. empiré, ée. *peggiorato, ta*.

Χειροτερεύσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a empiré. *colui ȣ colei che ha peggiorato*.

Χειροτέρευσις, ἡ. ὐσ. ἰδὲ Χειροτέρευμα.

Χειροτερεύω, P'. empirer. *peggiorare*. §. χειροτερεύω, ὐδ. empirer. devenir pire. *peggiorare*. *divenir peggiore*.

Χειροτερεύων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui empire. qui rend pire. *peggiorativo, va*. §. χειροτερεύων, ὐδ. celui ȣ celle qui devient pire. *colui ȣ colei che diventa peggiore*.

Χειρότερος, η, ον. ἐπίθ. pire, *peggio*, *peggiore*.

Χειροτονηθείς, ῆσα, ἐν, μετ. celui ȣ celle qui a été ordonné. *colui ȣ colei ch' è stato ordinato*.

Χειροτόνημα, τό. ὐσ. ordination. *ordinazione*.

Χειροτονημένος, η, ον. μετ. ordonné, qui a reçu les ordres. *ordinato*.

Χειροτονία, ἡ. ὐσ. ordination. *ordinazione*.

Χειροτονήσας, ὁ. μεταφ. qui a ordonné. *che ha ordinato, che ha conferito gli ordini sacri*.

Χειροτονῶ, P. ordonner, conférer les ordres dell'église. *ordinare, conferire gli ordini della chiesa*.

Χειροτονῶν, ὁ. μετ. qui ordonne, qui confére les ordres de l'église. *che ordina, che conferisce gli ordini della chiesa*.

Χειρυργία, χειρυργικὴ, ἡ. ὐσ, chirurgie. *chirurgia*.

Χειρυργικός, ἡ, όν. ἐπίθ. chirurgique. *chirurgico, ca*.

Χειρῦργος, ὁ. ὐσ. chirurgien. *chirurgo*.

Χι-

Χέλι, τό. οὐσ. anguille. *anguilla*.

Χελιδών, ἡ. χελιδώνι, τό. ὑσ. hirondelle. *rondine*.

Χελιδονάκι, τό. ὑσ. petite hirondelle. *rondinetta*.

Χελῶνα, ἡ. ὑσ. tortue. *tartaruga*.

Χελωνιάκι, τό. ὑσ. écrouelle. scrofule. *scrofola*, *scrofa*.

Χελωνιάρης, ὁ. οὐσ. scrofuleux. *scrofoloso*.

Χελωνιάρικος, η, ον. ἐπίθ. scrofuleux, euse. *scrofoloso*, *sa*.

Χελώνιον, ἰδὲ Χελωνάκι.

Χεράκι, τό. ὑσιασ. petite main. *manina*.

Χέρι, τό. ὑσ. main. *mano*. §. τὸ δεξιὸν χέρι. la main droite, la droite. *la mano dritta*, *la destra*. §. ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν. il est tombé dans les mains des ennemis. *è caduto nelle mani de' nemici*.

Χεριά, ἡ. ὑσ. une pleine main. *una manata*. §. μία χεριά. une poignée. *una manciata*.

Χερίζω, ἰδὲ Χαρίζω. κ) ἀρχινῶ.

Χερόβολον, τό. ὑσ. manipule. *manipolo*.

Χερόγραμμα, κτλ. ἰδὲ Χειρόγραμμα. κτλ.

Χερουβικόν, τό. ὑσ. chant de chérubin. *canto di cherubino*.

Χερουβὶμ, τό. ὑσ. chérubin. *cherubino*.

Χερούλι, τό. ὑσ. anse. *manico*.

Χέσας, ασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a chié. *colui ò colei che ha cacato*.

Χέσιμον, τό. ὑσ. l'action de chier. *il cacare*.

Χεσμένος, η, ον. μετοχ. chié, ée. *cacato*, *ta*.

Χεσερόν, τό. ὑσ. dévoiement. *flusso di ventre*, *diarrea*.

Χέστης, ὁ. οὐσ. celui qui chie. *colui che caca*.

Χέστρα, ἡ. ὑσ. celle qui chie. *colei che caca*.

Χῆνα, ἡ. ὑσ. oie. *oca*.

Χηνάρι, τό. ὑσ. petite oie. jeune oie. *piccola oca*.

Χηνοβοσκός, ὁ. ὑσ. celui qui paît les oies. *colui che pasce le oche*.

Χηνόπουλον, ἰδὲ Χηνάρι.

Χήρα, ἡ. ὑσ. veuve. *vedova*.

Χηρεία, ἡ. ὑσ. veuvage. *vedovanza*.

Χήρευμα, τό. ὑσ. veuvage, l'action de dévenir veuf. *vedovanza*, *il diventar vedovo*.

Χηρευμένος, η, ον. μετ. resté veuf. veuve. *restato vedovo*, *va*.

Χηρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui est resté veuf. *colui ò colei ch'è restato vedovo*.

Χηρεύω, Ρ'. rester veuf. ve. *restare vedovo*, *va*. §. ἡ ἐπαρχία χηρεύει ἀπὸ ἀρχιεπίσκοπον. l'archeveché est vacant. *l'arcivescovado è vacante*.

Χηρεύων, ουσα, ον. μετοχ. celui ou celle qui reste veuf. *colui ò colei che resta vedovo*. §. θρόνος χηρεύων. siége vacant. *sedia vacante*.

Χηρευτός, χῆρος, ὁ. ὑσιασ. veuf. *vedovo*.

Χθὲς, ἐπίρ. hier. *jeri*. §. χθὲς τὸ βράδυ. hier au soir. *jeri sera*.

Χθεσινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de hier. *di jeri*.

Χιβάδα, χιβάδι, ἰδὲ Αχυβάδα.

Χιλάλι, τό. ὑσ. cure oreille. *stuzzicorecchie*.

Χίλια, τά. ἐπίρ. mille. *mille*.

Χιλιάδα, ἡ. ὑσ. un millier. *un migliajo*. §. χιλιάδες. χιλιάδες. à mille à mille, à milliers. *a mille a mille*, *a migliaja*.

Χιλιαρχία, ἡ. ὑσ. régiment. *reggimento*.

Χιλίαρχος, ὁ. ὑσ. colonel. *colonnello*.

Χιλιάς, ἰδὲ Χιλιάδα.

Χίλιοι, αι, ια. ἐπίθ. mille. *mille*.

Χιλιοστός, ἡ, όν. ἐπίθ. millième. *millesimo*, *ma*.

Χίμαιρα, ἡ. οὐσ. chimére. *chimera*.

Χιονάτος, η, ον. ἐπίθ. rafraichi, ie. avec la neige. *rinfrescato*, *ta*. *nella neve*.

Χιονερός, ἰδὲ Χιονώδης.

Χιόνι, τό. ὑσιασ. neige. *neve*.

Χιονίζω, Ρ'. neiger. *nevicare*. §. χιονίζει. il neige. *nevica*.

Χιόνισμα, τό. ὑσ. l'action de neiger, de tomber de la neige. *il cadere della neve*, *il nevicare*.

Χιονισμένος, η, ον. μετ. neigé, ée. *nevicato*, *ta*.

Χιονίστρα, ἡ. ὑσ. engelure. *pedignone*.

Χιο-

Χιονισμρός, ή, όν. έπίθ. temps neigeux. *tempo nevoso*.

Χιτών, ό. ώσ. chlamyde. *clamide*.

Χιών, ίδε Χιόνι.

Χιονώδης, ό, ή, τό δες. έπίθ. neigeux. euse. *nevoso, sa*.

Χλαμύς, ή. ώσ. chlamyde. *clamide*.

Χλευάζω, Ρ'. railler. *deridere*.

Χλευάζων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui raille. *colui ò colei che deride*.

Χλευαστής, ό. ώσ. railleur. *derisore*.

Χλιαίνω, Ρ'. tiédir. *intiepidire*.

Χλιαίνων, ουσα, ον. μετ. Ε'ν. celui ή celle qui tiédit. *colui ò colei che intiepidisce*.

Χλιαρός, ρή, ρόν. χλιός, έπίθ. tiéde. *tepido, da*.

Χλιότης, ή. ώσ. tiédeur. *tepidezza*.

Χλοερός, ίδε Χλωρός.

Χλωμιάζω, Ρ'. pâlir. blêmir. devenir blême. *impallidire*.

Χλωμιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui blêmit. *colui ò colei che impallidisce*.

Χλωμιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ή celle qui a pâli, qui est devenu blême, pâle. *colui ò colei che ha impallidito, ch' è divenuto pallido*.

Χλωμιασμένος, η, ον. μετ. pâli, ie. blêmi. ie. *impallidito, ta*.

Χλωμός, ή, όν. έπίθ. pâle, blême. *pallido, da*.

Χλωμούτζικος, η, ον. έπίθ. un peu blême. *pallidetto, ta*.

Χλωροκούκι, τό. ώσ. féve fraiche. *fava fresca*.

Χλωρός, ή, όν. έπίθ. frais, fraiche. *fresco, ca*.

Χλωρότης, ή. ούσ. fraicheur. *freschezza*.

Χνότον, τό. ουσ. haleine. *alito*. §. βρωμά τό χνότον του. il put. *puzza*.

Χνούδι, τό. ώσ. poil. *pelo*. §. χνούδι τού προσώπου. poil follet. *lanugine*. §. χνούδι τών φυτών. duvet. espéce de coton. *lanugine*.

Χοβόλη, ή. ούσ. cendre enflammée. *cenere infiammata*.

Χοιρινός, χοίρινος, η, ον. έπίθ. de cochon. *di porco*. §. χοιρινόν, viande de cochon. *carne di porco*.

Χοιροβοσκός, ό. ώσ. porcher, gardeur de cochons. *porcajo, porcaro*.

Χοιρομέρι, τό. ώσιας. jambon. *presciutto*.

Χοίρος, ό. ώσ. porc, cochon. *porco*.

Χοιρότριχα, ή. ούσ. soie de cochon. *setola*.

Χοιρόχορτον, τό. ώσ. pain de pourceau. *pan porcino*.

Χολή, ή. έσ. fiel. *fiele*. §. χολή, μεταφ. bile. *bile*.

Χολιάζω, Ρ'. se fâcher. *adirarsi*.

Χολιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui se fâche. *colui ò colei che si adira*.

Χολιάσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui s'est fâché. *colui ò colei che si è adirato*.

Χόλιασμα, τό. ούσ. l'action de se fâcher. *l'adirarsi*.

Χολιασμένος, η, ον. μετ. fâché. ée. *adirato, ta*.

Χονδραίνω, Ρ'. grossir, rendre gros. *ingrossare*. §. χονδραίνω, ούδ. γίνομαι χονδρός. grossir, devenir gros. *ingrossare, farsi grosso*.

Χονδραίνων. ουσα. ον. μετ. όπού χονδραίνει ένα πράγμα. celui ή celle qui grossit. *colui ò colei che ingrossa*. §. χονδραίνων, όπού γίνεται χονδρός. qui grossit. qui devient gros. *che ingrossa, che diviene grosso*.

Χονδράνθρωπος, ό. ώσιας. homme grossier. *uomo grossolano*.

Χόνδρεμα, τό. ούσ. l'action de grossir. *ingrossamento*.

Χονδρικώς, έπίρ. en gros. *all' ingrosso*.

Χονδροβέλονον, τό. ώσ. aiguille grosse. *ago grosso*.

Χονδροδουλειά, ή. ώσ. travail grossier. *lavoro grossolano*.

Χονδροδουλεύω, Ρ'. travailler grossiérement. *lavorare grossolanamente*.

Χονδροειδέστατος, η, ον. έπίθ. très-grossier, re. *grossolano, na. rustico, ca*.

Χονδροκέφαλος, η, ον. έπίθ. qui a la tête grosse, tetu, ue. *che ha testa grossa, testardo, da*.

Χονδροκόκκαλος, η, ον. έπίθ. qui a des os gros. *che ha ossa grosse*.

Χον-

Χονδρολαλιά, ἡ. οὐσ. voix grosse. voce grossa.

Χονδρολογία, ἡ. οὐσ. discours grossier. discorso grossolano.

Χονδρολόγος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui parle grossiérement. che parla grossolanamente.

Χονδρομούτζουνος, η, ον. ἐπίθ. qui a un gros visage. che ha un viso grosso.

Χονδρόμυαλος, η, ον. ἐπίθ. dur, re. de tête. duro, ra. di testa.

Χονδροπανί, τό. οὐσ. morceau de toile grossière. pezzo di tela grossolana.

Χονδροπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. qui a des jambes grosses. che ha gambe grosse.

Χόνδρος, τό. οὐσ. grosseur. grossezza. §. χόνδρος, ὁ. τῷ τραχήλου. cartilage. cartilagine.

Χονδρός, ἡ, όν. ἐπίθ. gros, se. grosso, sa.

Χονδρόπατος, η, ον. ἐπίθ. très-gros, se. grossissimo, ma.

Χονδρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus gros, se. più grosso, sa.

Χονδρότης, ἡ. οὐσ. grosseur. grossezza.

Χονδρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu gros, se. alquanto grosso, sa.

Χοντρός, κτλ. ἰδὲ Χονδρός, κτλ.

Χορδή, ἡ. οὐσ. corde. corda.

Χόρεμα. τό. οὐσ. l'action de danser. il ballare.

Χορεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dansé. colui ò colei che ha ballato.

Χορεύοντας, ἐπίρ. en dansant. ballando.

Χορευτής, ὁ. οὐσ. danseur. ballerino.

Χορευτική, ἡ. οὐσ. la danse, l'art de danser. il ballo, l'arte di ballare.

Χορεύτρια, ἡ. οὐσ. danseuse. ballerina.

Χορεύω, Ρ'. danser. ballare. §. χορεύοντας. en dansant. ballando.

Χορεύων, ουσα, ον. μετοχ. celui ἢ celle qui danse. colui ò colei che balla.

Χοροδιδάσκαλος, ὁ. οὐσ. maître de danse. maestro di ballo.

Χοροπηδῶ, Ρ'. bondir. saltellare.

Χορός, ὁ. οὐσ. danse. ballo. §. χορός. choeur. coro.

Χορταίνω, Ρ'. Ἐν. rassasier. saziare. §. χορταίνω, οὐδ. se rassasier. saziarsi.

Χορταίνων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui rassasie. colui ò colei che sazia. §. χορταίνων, οὐδ. celui ἢ celle qui se rassasie. colui ò colei che si sazia.

Χορταράκι, τό. οὐσ. herbe menue. erbetta.

Χορτάρι, τό, οὐσ. herbe. erba.

Χορταρικά, τά. οὐσ. toute sorte d'herbe. erbe, ogni sorta di erbe, erbaggi.

Χορταρότοπος, ὁ. οὐσ. lieu fort herbu. erbajo.

Χορταροφάγος, ὁ, ἡ, τὸ ον. qui mange de l'herbe, qui vit d'herbe. che mangia erba, che vive d'erba.

Χορταρώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. herbu, ue. erboso, sa.

Χορτάσας, σασα, αν. μετ. Ἐν celui ἢ celle qui a rassasié. colui ò colei che ha saziato. §. χορτάσας. celui ἢ celle qui s'est rassasié. colui ò colei che si è saziato.

Χόρτασμα, τό. χόρτασις, ἡ. οὐσ. rassasiement. saziamento, sazietà.

Χορτασμένος, η, ον. ἐπίθ. rassasié, ée. saziato, ta.

Χορτασμός, ἰδὲ Χόρτασμα.

Χορταστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. rassasiant. soûlant. sazievole.

Χορτάτος, η, ον. ἐπίθ. rassasié, ée. soûl, le. sazio, zia.

Χόρτον, τό. οὐσιασ. herbe. erba.

Χουγιάζω, Ρ'. crier. gridare.

Χουγιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crie. colui ò colei che grida.

Χουγιάσας. σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a crié. colui ò colei che ha gridato.

Χούγιασμα, τό. οὐσιασ. l'action de crier. il gridare.

Χουζουρεύω, Ρ'. se reposer. riposarsi.

Χουζούρι, τό. οὐσ. aise. loisir. agio, comodità.

Χουλιάρα. ἡ. οὐσ. cueiller à pot. mestola.

Χουλιαράκι, τό. οὐσ. pétit cueiller. cucchiarino.

Χουλιάρι, τό. οὐσ. cueiller. cucchiajo.

Χουλιαριά, ἡ. οὐσιασ. une cueil-

cueillerée. *una cucchiajata*.

Χυρμάδι, τό. ἰσ. datte. *dattero*.

Χυρμαδιά, ἡ. ἰσ. palme. *palma*.

Χυρμάς, ὁ. ἰδὲ Χυρμάδι.

Χύφτα, ἡ. κτλ. ἰδὲ Φύχτα, κτλ.

Χοχλάζω, Ρ'. bouillonner. *crosciare, far bolle*.

Χοχλάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui bouillonne. *colui ò colei che croscia*.

Χοχλάσας, σασα, αν. μετ. qui a bouillonné. *che ha crosciato*.

Χόχλασμα, τό. ἰσ. bouillonnement. *bollimento, bollicamento*.

Χόχλος, ὁ. ἰσ. bouillon. *bolla, sonaglio*.

Χοχλιός, ὁ. ἰδὲ Κοχλιός

Χρηα, ἡ. ἰσ. besoin. *bisogno*. §. χρεία, ἀνάγκη. nécessité. *necessità*. §. εἶναι χρεία. il faut. *bisogna*. § δὲν εἶναι χρεία. il n'est bas besoin. *non fa di bisogno*. §. χρεία νὰ πηγαίνῃς; faut il que vous alliez? *bisogna che andiate?*

Χρειάζομαι, Ρ'. ἔχω χρείαν. avoir besoin. *avere bisogno*. §. χρειάζομαι, εἶμαι χρειαζούμενος. être nécéssaire. *essere necessario*. §. αὐτὸ δὲν χρειάζεται. il n'est pas nénéssaire. *non è necessario*. §. δὲν χρειάζεται. il ne faut pas. *non bisogna*.

Χρειαζούμενος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου εἶναι ἀναγκαῖος. nécéssaire. *necessario, ria*. §. χρειαζούμενος, ὅπου ἔχει χρείαν. nécéssiteux, euse. *bisognoso, sa*. §. τὰ χρειαζούμενα. le nécessaire. *il necessario, il bisognevole*.

Χρειώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. nécéssaire. *necessario, ria*.

Χρεμετίζω, Ρ'. hennir. *nitrire*.

Χρεμετίζων, ουσα, ον. μετ. hennissant, te. *che nitrisce*.

Χρεμετίσας, σασα, σαν. μετ. qui a henni. *che ha nitrito*.

Χρεμέτισμα, τό. οὐσιας. hennissement. *nitrito*.

Χρέος, τό. οὐσ. devoir. *debito, dovere*. αὐτὸ εἶναι χρέος μου. c'est mon devoir. *è mio dovere*. § χρέος, χρεωστούμενος. dette. *debito*.

Χρεώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. du, ue. *dovuto, ta*.

Χρεωμένος, η, ον. μετ. endetté, ée. *indebitato, ta*.

Χρεώνομαι, Ρ'. s'endetter. *indebitarsi*.

Χρεώστης, ὁ. ἰσ. débiteur. *debitore*.

Χρεωστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de dette. *di debito*. §. χρεωστικός, du, ue. *dovuto, ta*.

Χρεωστῶ, Ρ'. ἔχω χρέος. devoir, être obligé. *dovere, essere obbligato*. §. χρεωστῶ. ἔχω νὰ δώσω. devoir, avoir des dettes. *dovere, avere debiti*. §. δὲν χρεωστῶ εἰς κανένα. je ne dois à personne. *non devo a veruno*.

Χρεωστῶν, ουσα, οῦν. μετ. celui ὴ celle qui doit. *colui ò colei che deve*.

Χρεωφειλέτης, ὁ. débiteur. *debitore*.

Χρῆμα, τό. ἰσ. τὰ χρήματα. deniers, argent. *denari, denaro*.

Χρηματίζω, Ρ'. εἶμαι, ὑπάρχω, être. *essere*. §. ἐχρημάτισεν ἐπίσκοπος... il a été évêque de... *è stato vescovo di...*

Χρηματίσας, σασα, σαν. μεταφ. qui a été. *ch'è stato*. §. χρηματίσας διδάσκαλος, qui a été maître. *ch'è stato maestro*.

Χρησιμεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a servi à quelque chose. *colui ò colei che ha servito a qualche cosa*.

Χρησιμεύω, Ρ'. servir à quelque chose. *servire a qualche cosa*. §. εἰς τί χρησιμεύει; à quoi sert-il? *a che serve?* δὲν χρησιμεύει. il ne sert à rien. *non serve à niente*.

Χρησιμεύων, ουσα, ον. μετ. qui sert à quelque chose. *che serve a qualche cosa*.

Χρήσιμος, η, ον. ἐπίθ. utile. *utile*. §. χρήσιμος ἄνθρωπος. un bon homme. *un buon uomo*.

Χρησιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-utile. *utilissimo, ma*. §. χρησιμώτατος ἄνθρωπος. très-honnête homme. *onestissimo uomo*.

Χρησιμώτερος, α, ον. ἐπίθ. plus utile. *più utile*.

Χρη-

Χρηστοήθεια, ἡ. οὐσ. civilité. politesse. *creanza*.

Χρηστοήθης, ὁ, ἡ, τὸ ες. ἐπίθ. civil, le. poli, ie. bien élevé, ée. *creanzato, ta. costumato, ta*.

Χρησμός, ὁ. οὐσ. oracle. *oracolo*.

Χρῆσις, ἡ. οὐσιασ. usage. *uso*.

Χρίζω, P'. oindre. *ugnere*.

Χρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui oint. *colui ŏ colei che ugne*.

Χρίσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a oint. *colui ŏ colei che ha unto*.

Χρίσιμον, τό. χρίσις, ἡ. οὐσ. onction. *unzione*.

Χρίσμα, τό. οὐσ. τὸ χρίειν. onction. *unzione*. §. τὸ ἅγιον χρίσμα, chrême. *cresima*.

Χρισμένος, η, ον. μετοχ. oint, te. *unto, ta*.

Χριστιανικά, ἐπίρ. chrétiennement. *cristianamente*.

Χριστιανικός, ή, όν. ἐπίθ. de chrétien. *da cristiano*.

Χριστιανικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-chrétien, ne. *cristianissimo, ma*.

Χριστιανισμός, ὁ. οὐσ. le christianisme. *il cristianesimo*.

Χριστιανομάχος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. qui hait les chrétiens, le christianisme. *che odia i cristiani, il cristianesimo*.

Χριστιανοσύνη, ἡ. οὐσιασ. chrétienté. *cristianità*.

Χριστομάχος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. ennemi de Jesus-Christ. *nemico di Gesù Cristo*.

Χριστομίμητος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. imitateur de Jesus-Christ. *imitatore di Gesù Cristo*.

Χριστός, ὁ. οὐσ. Christ, Jesus-Christ. *Cristo, Gesù Cristo*.

Χριστούγεννα, τά. πληθ. οὐσ. le noel. *il natale*.

Χρίω, ἴδε Χρίζω.

Χρονιά, ἡ. οὐσιασ. année. *annata*.

Χρονιάρικος, η, ον. ἐπίθ. d'un an. *d'un anno*.

Χρονιάζω, P'. accomplir un an. *compire un anno*.

Χρονιάσας, σασα, αν. μετ. qui a accompli un an. *che ha compiuto un anno*.

Χρονίζω, P'. tarder. *tardare, indugiare*.

Χρονικός, ή, όν. ἐπίθ. annuel, lle. *annuale*. §. τὰ χρονικά. les annales. *gli annali*.

Χρονογραφία, ἡ. οὐσ. annales. *annali*.

Χρονογράφος, ὁ. οὐσ. celui qui écrit les annales. *colui che scrive gli annali*.

Χρονολογία, ἡ. οὐσ. chronologie. *cronologia*.

Χρόνος, ὁ. οὐσ. an, année. *anno*. §. κάθε χρόνον. chaque année. *ogni anno*. §. τῶ χρόνου. l'année qui vient. *l'anno futuro*. §. καὶ τῶ χρόνου. je vous souhaite plusieurs années. *vi auguro molti anni*. §. κακὸν χρόνον νὰ ἔχῃς, κακὸν χρόνον νὰ ἔχῃς καὶ ψυχρόν. que la peste te creve, que le diable t'emporte. *il malanno che Dio ti dia*.

Χρυσαλίδα, χρυσαλὶς, ἡ. οὐσ. chrysalyde. nymphe. *crisalide*.

Χρυσάφι, τό. οὐσ. or. *oro*. §. χρυσάφι. νῆμα. fil d'or. *filo d'oro*.

Χρυσενδυμένος, η, ον. μετ. habillé en or. *vestito di oro*.

Χρυσικός, ὁ. οὐσ. orfévre. *orefice*.

Χρυσίον, τό. οὐσ. or. *oro*.

Χρυσίτης, ὁ. οὐσ. pierre de touche. *pietra di paragone*.

Χρυσόβουλλον, τό. οὐσ. privilége. diplome. *privilegio, diploma*.

Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. lié, ée en or. *legato, ta, in oro*.

Χρυσική, ἡ. οὐσ. l'art de l'orfévre. *l'arte dell'orefice*.

Χρυσόκολλα, ἡ. οὐσ. borax. chrysocolle. *crisocolla, borace*.

Χρυσολάχανον, τό. οὐσιασ. harmale. *armora, ruta salvatica*.

Χρυσομάλλης, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. celui ŏ celle qui a des cheveux d'or. *colui ŏ colei che ha capelli d'oro*.

Χρυσοπέτζι, τό. οὐσ. cuir d'or. *cuojo dorato*.

Χρυσοῤῥήμων, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. suave, agreable. *mellifluo, ua*.

Χρυσός, ὁ. οὐσ. or. *oro*. §. χρυσός, χρήματα. argent. *denari*.

Χρυσότιμος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. qui est du prix de l'or. *ch'è del prezzo dell'oro*.

Χρυσόστομος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ.

ἰπίθ. qui a la bouche d'or. *che ha la bocca d'oro.*

Χρυσὸς, σῆ, σῦν. ἐπίθ. d'or. *aureo, d'oro.*

Χρυσούφαντος, ὁ, ἡ. τὸ ον. ἐπίθ. brodé, ée. d'or. ἢ tissu, ue. d'or. *ricamato, ta. d'oro, ò tessuto, ta. d'oro.*

Χρυσοχόος, ὁ. ὐσ. orfévre. *orefice.*

Χρυσόχωμα, τὸ. ὐσ. sable d'or. *sabbia d'oro.*

Χρυσωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. qui a été doré. *ch'è stato dorato, indorato, ta.*

Χρύσωμα, τὸ. ὐσ. l'action de dorer, dorure. *indoramento, doratura, indoratura.*

Χρυσωμένος, η, ον. μετ. doré, ée. *dorato, ta. indorato, ta.*

Χρυσώνω, Ρ'. dorer. *dorare, indorare.*

Χρυσώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui dôre. *colui ò colei che indora.*

Χρυσώσας σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a doré. *colui ò colei che ha dorato.*

Χρυσωτὴς, ὁ. ὐσ. doreur. *indoratore.*

Χρυσωτικὸν, τὸ. οὐσ. ce qu'on paye pour la dorure. *quel che si paga per l'indoratura.*

Χρῶμα, τὸ. ὐσ. couleur. *colore.*

Χρωματίζω, Ρ'. colorer, colorier. *colorare, colorire.*

Χρωματίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui colore, qui colorie. *colui ò colei che colora, che colorisce.*

Χρωματίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a coloré. qui a colorié. *colui ò colei che ha colorato, che ha colorito.*

Χρωμάτισμα, τὸ. ὐσ. teinture. *coloramento.*

Χρωματισμένος, η, ον. μετ. coloré, ée. colorié, ée. *colorato, ta. colorito, ta.*

Χρωσῶ, ἰδὲ Χρεωσῶ.

Χταπόδι, τὸ. ὐσ polype. *polipo.*

Χτένι, τὸ. ἰδὲ Κτένι.

Χτίζω, ἰδὲ Κτίζω κτλ.

Χτιχιὸν, ἰδὲ Κτιχιὸν κτλ.

Χυδαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. vulgaire. *volgare.*

Χυλίζω, Ρ'. donner l'empois au linge. *dar la salda ai panni lini.*

Χυλὸς, ὁ. ὐσ. suc. *succo, sugo.* §. χυλὸς, ἤδος κόλλας. empois. *salda, amido.* §. ὁ χυλὸς. chyle. *chilo.*

Χυλώδης, ὁ, ἡ, τὸ, δες. ἐπίθ. plein, ne. de chyle. *pieno, na. di chilo.*

Χύμα, τὸ, ὐσ. χύσιμον. l'action de verser. *il versare.*

Χύμα, ἐπίρ. coulamment. *correntemente, andantemente.*

Χυμένος, η, ον. μετ. versé, ée. *versato, ta. sparso, sa.*

Χυμία, ἡ. οὐσ. chimie. *alchimia, chimica.*

Χυμικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de la chimie. *della chimica.* §. χυμικὸς, ὐσιας. chimiste. *chimico.* §. ἡ χυμικὴ. chimie. *chimica.*

Χυμὸς, ὁ, ὐσ. suc. *succo, sugo.* §. χυμὸς, τὸ ὑγρὸν. humeur. *umore.*

Χύνω, Ρ'. verser, repandre. *spargere, versare.* §. ἔχυσε πικρὰ δάκρυα. il a versé des larmes, il a pleuré amérement. *ha versato amare lagrime, ha pianto amaramente.* §. ἀφησέ με νὰ χύσω τὸ νερόν μου. laissez moi pisser. *lasciatemi orinare.* §. χύνομαι ἐπάνω εἰς τινά. se jeter sur quelqu'un. *gettarsi sopra qualcheduno.*

Χύνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui verse. qui repand. *colui ò colei che versa, che spande.*

Χύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a versé, qui a repandu. *colui ò colei che ha versato, che ha sparso.*

Χύσις, ἡ. οὐσ. χύσιμον. l'action de verser, ou de se verser. *il versare, e versarsi.* §. χύσις τῶν χαραβίων. jet des marchandises. *getto delle mercanzie, getto della nave.* §. χύσις, ῥεῦσις. fusion. *fusione.*

Χύσιμον, τὸ. ὐσ. épanchement. effusion. *spargimento.*

Χυτὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. jeté, ée. *gettato, ta.* §. χυτὸς, ὁ fondu, ue. *fuso, sa.*

Χύτρα, ἡ. ὐσ. pot. *pentola.*

Χύω, ἰδὲ Χύνω.

Χωλεύω, κτλ. ἰδὲ Κουτζαίνω κτλ.

Χῶμα, τὸ. ὐσ. terre. *terra.* §. χῶμα. territoire.

re. *territorio*. §. ἐμβῆκεν εἰς τὰ χώματα τῶ ἐχθρῶν. il est entré dans les terres des ennemis. *è entrato nelle terre dei nemici*.

Χωματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. fait, te. de terre. *fatto, ta. di terra*.

Χωνευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été digéré. *colui ò colei ch' è stato digerito*.

Χώνευμα, ὐσ. τὸ. digestion, l'action de digérer. *digestione, il digerire*.

Χωνευμένος, η, ον. μετ. digéré, ée. *digerito, ta*.

Χωνεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a digéré. *colui ò colei che ha digerito*.

Χώνευσις, ἡ. οὐσ. digestion. *digestione*.

Χωνευτὴς, ὁ. ὐσ. celui qui digére. *colui che digerisce*.

Χωνευτήριον, τὸ. ὐσ. creuset. *crogiuolo*.

Χωνευτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ὁπῦ χωνεύει. digestif, ive. *digestivo, va*. §. χωνευτικὸς, ὁπου χωνεύεται. qui se digére aisement. *che facilmente si digerisce*.

Χώνεψις, ἡ. ἰδὲ Χώνευσις.

Χωνεύω, Pʹ. digérer. *digerire*.

Χωνεύων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ou celle qui digére. *colui ò colei che digerisce*. §. χωνεύων, ὐδ. celui ou celle qui se digére. *colui ò colei che si digerisce*.

Χωνὶ, τὸ. ὐσ. entonnoir. *imbottatojo*.

Χώνω, Pʹ. ficher, fourrer. *ficcare*.

Χώρα, ἡ. ὐσ. ville. *città*, §. χώρα, καὶ χωρίον μεγάλον. territoire. *territorio*.

Χωρατᾶς, ὁ. ὐσ. jeu. badinage. §. *giuoco, scherzo*. §. τὸ εἶπα διὰ χωρατᾶν, σὲ χωρατᾶν, je l'ai dit par badinage, en badinant, pour badiner. *l' ho detto per ischerzo, per ischerzare*.

Χωρατατζῆς, ὁ. ἰδὲ Χωρατευτὴς.

Χωράτευμα, τὸ. ὐσ. l'action de badiner, badinerie, badinage. *scherzo, burla*.

Χωρατεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a badiné. *colui ò colei che ha scherzato*.

Χωρατευτὴς, ὁ. ὐσ. plaisant. badin. *scherzatore*.

Χωρατεύω, Pʹ. badiner. *scherzare*.

Χωράφακι, τὸ. οὐσ. petit champ, *piccolo campo, campetto*.

Χωράφι, τὸ. ὐσ. champ. *campo*.

Χωραφότοπος, ὁ. ὐσ. lieu plein de champs. *luogo pieno di campi*.

Χωρεπίσκοπος, ὁ. ὐσ. chorevêque. *corepiscopo*.

Χωρίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a contenu. *colui ò colei che ha capito, che ha contenuto*. §. χωρίσας. ὐδ. qui a été compris. contenu. *ch' è stato compreso, contenuto*.

Χώρημα, τό. ὐσ. l'action de comprendre, de contenir. *il comprendere, il contenere*.

Χώρια, ἐπίρ. à part. séparement. *a parte, separatamente*.

Χωριακὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. villageois, se. *villano, na*.

Χωριάτευμα, τὸ. ὐσ. conduite. action vilaine. *condotta, azione villana*.

Χωριατεύω, Pʹ. se conduire, agir en paysan. *condursi, agire da villano*.

Χωριάτης, ὁ. ὐσ. paysan. *villano, contadino*. §. χωριάτης. μεταφ. rustique, grossier, re. *zotico, ca, rustico, ca*.

Χωριατιὰ, ἡ. ὐσ. vilainie. *villania*.

Χωριάτικα, ἐπίθ. en paysan, grossiérement. *da villano, villanamente*.

Χωριάτικος, η, ον. ἐπίθ. de paysan. *di villano*. §. χωριάτικος. μεταφ. grossier, re. rustique, discourtois. se. *villano, na. rustico, ca. scortese*. §. χωριάτικος, τῦ χωριῦ. champêtre. *campestre, villereccio, cia*.

Χωριάτισσα, ἡ. οὐσ. paysanne. *villana, contadina*.

Χωριατοπῦλα, ἡ. ὐσ. bergeronnette, jeune bergere. *villanella, pastorella*.

Χωριατόπυλον, τὸ. ὐσ. petit paysan. jeune paysan. *villanello, contadinello*.

Χωριατοσύνη, ἡ. οὐσ. rusticité, discourtoisie. *rusticità, scortesia*.

Χωρίζω, Pʹ. διαιρῶ. diviser, séparer. *divide-*

re,

re, *separare*. §. χωρίζω, ἀφαιρῶ. faire abstraction. *fare astrazione*. §. χωρίζω τὴν γυναῖκα, καὶ χωρίζομαι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, répudier, faire divorce. *ripudiare, far divorzio*. §. χωρίζω τὸ χέρι μου, κτλ. couper la main. etc. *tagliar la mano, etc.*

Χωρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui sépare, qui divise. *colui che separa, che divide*.

Χωριόν, τό. ὄσ. village. *villagio, villa*.

Χωρικά, χωρικός. ἰδὲ Χωριάτικα. Χωριάτικες.

Χωρίς, ἐπίρ. sans. *senza*.

Χωρίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a séparé, qui a divisé. *colui ἢ colei che ha diviso, separato*.

Χωρισθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été divisé, séparé. *colui ἢ colei ch' è stato diviso, separato*.

Χωρισιά, ἡ. ὄσ. division, séparation. *divisione, separazione*. §. χωρισιὰ γάμου. divorce. *divorzio*.

Χώρισις, ἡ. ὄσ. séparation. division. *separazione, divisione*.

Χώρισμα, τό. ὄσ. l'action de separer, de diviser. *separamento, divisione*. §. χώρισμα, κόψιμον. l'action de couper. *il tagliare*.

Χωρισμένος, η, ον. μετ. divisé, ée. separé. ée. *diviso, sa. separato, ta*. §. χωρισμένος. κομμένος. coupé, ée. *tagliato, ta*.

Χωρισμός, ὁ. ὄσ. divorce. *divorzio*.

Χωριστά. ἐπίρ. séparement, à part. *separatamente, a parte*. §. χωριστά, ξεχωριστά, ἕνα πρὸς ἕνα. distinctement. *distintamente*.

Χωριστής, ὁ. ὄσ. celui qui divise. qui sépare. *colui che divide, che separa*.

Χωριστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. divisible, séparable. *divisibile, separabile*.

Χωρογραφία, ἡ. ὄσ. chorographie. *corografia*.

Χωρῶ, Ρ'. Ἐν. contenir, comprendre. *contenere, comprendere*. §. χωρῶ. οὐδ. être compris, être contenu. *essere contenuto*. §. δὲν χωρεῖ εἰς τὸ κεφάλι μου. il n'entre pas dans ma tête, je ne puis pas le comprendre. *non m'entra in testa, non lo posso capire*.

Χωρῶν, οῦσα, οῦν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui comprend, qui contient. *colui ὂ colei che comprende, che contiene*. §. χωρῶν. οὐδ. qui peut être compris, contenu. *che può essere capito, contenuto*.

Χώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fiché. *colui ἢ colei che ha ficcato*.

Χώσιμον, τό. ὄσ. l'action de ficher. *ficcamento, il ficcare*.

Χωσμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. fourré, ée. *ficcato, ta*. §. χωσμένος, παραχωμένος. caché, ée. *nascosto, ta*.

Χωστά, ἐπίρ. en cachette. *nascostamente, di nascosto*.

Χωστός, ἡ, όν. ἐπίθ. fiché, ée. *ficcato, ta*.

Ψ

Ψάθα, ἡ. ὄσιας. natte. *stuoja*.

Ψαθάκι, τό. ὄσιας. petite natte. *piccola stuoja*.

Ψαθᾶς, ὁ. ὄσ. celui qui fait les nattes. *colui che fa le stuoje*.

Ψαθένιος, α, ιον, ἐπίθ. fait, te de natte. *fatto, ta. di stuoja*.

Ψαθί, τό. ὄσιας. natte. *stuoja*.

Ψαλίδα, ἡ. ὄσ. gros ciseaux. *forbici grandi*.

Ψαλιδᾶς, ὁ. ὄσ. celui qui fait des ciseaux. *colui che fa forbici*.

Ψαλιδάκι, τό. ὄσ. petits ciseaux. *piccole forbici, forbicette, forbicine*.

Ψαλίδι, τό. ὄσ. ciseaux. *forbicine, forbici*. §. Ψαλίδι διὰ τὰ κεριά. mouchettes. *moccolatojo*.

Ψαλιδίζω, Ρ'. couper avec les ciseaux. *tagliar con le forbici*.

Ψαλιδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui coupe avec les ciseaux, *colui ἢ colei che taglia con le forbici*.

Ψαλιδίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a coupé avec les ciseaux. *colui ἢ colei che ha tagliato con le forbici*.

Ψαλίδισμα, τό. ὄσ. decou-

coupure. *frustaglio, cincischio.*

Ψαλιδισμένος, η, ον. μετ. coupé, ée. avec les ciseaux. *tagliato, ta. con le forbici.*

Ψαλιδοχέρι, τό. ὀυσ. mouchettes. *smoccolatojo.*

Ψαλιδωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait, te. en forme de ciseaux. *fatto, ta. in forma di forbici.*

Ψάλλω, P'. chanter. *cantare.*

Ψαλμένος, η, ον. μετ. chanté. ée. *cantato, ta.*

Ψαλμός, ὁ. ὀυσ. pseaume. *salmo.*

Ψαλμῳδία, ἡ. ὀυσ. chant. *salmodia, canto.*

Ψαλμῳδός, ὁ. ουσ. psalmiste. *salmista.*

Ψάλσιμον, τό. ὀυσ. chant. l'action de chanter. *il cantare.*

Ψαλτά, ἐπίρ. en chantant. *cantando.*

Ψαλτήρα, ἡ. ὀυσ. psaltérion. *salterio.*

Ψαλτήριον, τό. ὀυσ. pseautier. *salterio.* §. ψαλτήριον καὶ ἡ ψαλτήρα, τὸ ὄργανον. psalterion. *salterio.*

Ψάλτης, ὁ ὀυσ. chanteur. *cantore.*

Ψαλτική, ἡ. ὀυσ. ἡ τέχνη ἡ ψαλτική, l'art de chanter. *l'arte del canto.* §. ἡ ψαλτική, βιβλία ψαλτικῆς. livre de musique de l'église. *libro di musica sacra.*

Ψαλτικόν, τό. ὀυσ. ὁ μισθὸς ὁποῦ δίδεται τοῖς Ψάλταις. ce qu'on paye aux chantres. *quel che si paga a' cantori.* §. Ψαλτικὸν, ὀυσ. retribution. *onorario.*

Ψαλτός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on chante. *cantabile.*

Ψάμμος, ἰδὲ Ἄμμος.

Ψάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a tâté. *colui ò colei che ha palpato.*

Ψαράδικος, η, ον. ἐπίθ. de pêcheur. *di pescatore, pescherеccio, cia.*

Ψαράς, ὁ. ουσ. pêcheur. *pescatore.*

Ψαράκι, τό. ὀυσ. petit poisson. *pesciolino.*

Ψάρευμα, τό. ὀυσ. pêche. l'action de pêcher. *pesca, pescagione.*

Ψαρευμένος, η, ον. μετ. pêché. ée. *pescato, ta.*

Ψαρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a pêché. *colui ò colei che ha pescato.*

Ψαρεύω, P'. pêcher. *pescare.*

Ψαρεύων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui pêche. *colui ò colei che pesca.*

Ψάρι, τό. ουσ. poisson. *pesce.*

Ψαρικόν, τό. ὀυσ. l'action et l'art de pêcher. *pescagione, il pescare.*

Ψαρογένης, ὁ. ἐπίθ. qui a la barbe grise. *che ha la barba grigia,*

Ψαρόκολλα, ἡ. ὀυσ. colle de poisson. *colla di pesce.*

Ψαροκόκαλον, τό. ὀυσ. arête de poisson. *lisca. spina del pesce.*

Ψαρολίμνη, ἡ. ὀυσ. vivier. *peschiera.*

Ψαροπάζαρον, ψαροπωλεῖον, τό. ὀυσιας. poissonnerie. *pescheria.*

Ψαροπώλης, ὁ. ουσ. poissonnier. *pescivendolo, pesciajuolo.*

Ψαρός, ή, όν. ἐπίθ. gris, se. *grigio, ia.*

Ψαρότοπος, ὁ. ουσ. lieux poissonneux. *luogo abbondante di pesce.*

Ψαροφάγης, ὁ. ουσ. qui mange, qui vit de poissons. *che mangia, che vive di pesce.*

Ψαρού, ἡ. ὀυσ. femme qui pêche, ἢ qui vend du poisson, *pescatrice, donna che vende il pesce.*

Ψαχνός, ή, όν. ἐπίθ. magre. qui n'est pas gras. *magro, che non è grasso.*

Ψαχνόν. τό. ὀυσ. poulpe. *polpa.*

Ψαχνούτζικος, η, ον. ἐπίθ. maigrelet. te. *magretto, ta.*

Ψάχνω, P'. tâter. *palpare, tastare.*

Ψάχνων, ουσα, ον. μετ. tâtonnant, qui tâtonne. *tastante, che tasta.*

Ψεγάδι, τό. ὀυσ. défaut. *difetto.*

Ψέγμα, ἰδὲ Ψεῦμα.

Ψεῖρα, ἡ. ουσ. pou. *pidocchio.*

Ψειριάζω, P'. se remplir de poux. *riempirsi di pidocchi.*

Ψειριάρης, ὁ. ἐπίθ. pouilleux. *pidocchioso.*

Ψειριάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui est devenu pouilleux. *colui ò colei ch' è divenuto pidocchioso.*

Ψείριασμα, τό. ὀυσ. l'action de devenir pouilleux. *il riempirsi di pidocchi.*

Ψει-

Ψηριασμένος, η, ον. μετ. pouilleux, euse. plein. ne. de poux. *impidocchito, ta. pieno, na. di pidocchi.*

Ψηρίζω, P'. épouiller. *spidocchiare.*

Ψηρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui épouille. *colui ἢ colei che spidocchia.*

Ψηρίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a épouillé. *colui ἢ colei che ha spidocchiato.*

Ψηρισμένος, η, ον. μετ. épouillé. ée. nettoyé, ée. de poux. *spidocchiato, ta. nettato, ta. da' pidocchi.*

Ψηριστής, ὁ. ὀσ. celui qui épouille, qui ôte les poux. *colui che spidocchia, che leva i pidocchi.*

Ψιλίζω, P'. begayer. *balbettare.*

Ψιλλίζων, ουσα, ον. μετ. bégayant. *balbettante.*

Ψιλός, ἡ, όν. ἐπίθ. bégue. *balbo, ba.*

Ψέμα, τό. κτλ. ἰδὲ Ψεῦμα, κτλ.

Ψενώ, ἰδὲ Ψήνω.

Ψευδάγγελος, ὁ. ὀσ. faux ange. *angelo falso.*

Ψευδάδελφος, ὁ. ὀσ. faux frère. *fratello falso.*

Ψευδαπόστολος, ὁ. ὀσ. faux apôtre. *falso apostolo.*

Ψευδασκητής, ὁ. ὀσ. faux dévot. hypocrite. *falso devoto, ipocrita.*

Ψευδής, ὁ. ἐπίθ. faux, se. *falso, sa.*

Ψευδοβλαβιά, ἡ. οὐσίας. fausse dévotion. hypocrisie. *falsa devozione, ipocrisia.*

Ψευδοβλαβής, ὁ, ἡ. τό ἐτ. ἐπίθ. faux devot, hypocrite. *falso devoto, ipocrita.*

Ψευδόγραμμα, τό. ὀσ. écriture fausse. *scrittura falsa.*

Ψευδογραφή, ἡ. ὀσ. lettre fausse. *lettera falsa.*

Ψευδοδιδάσκαλος, ὁ. ὀσ faux docteur. *falso dottore.*

Ψευδοϊατρός, ὁ. ὀσ. faux médecin. *falso medico.*

Ψευδολογία, ἡ. ὀσ. fausseté, discours faux. *falsità, discorso falso.*

Ψευδολόγος, ὁ, ἡ. οὐσίας. celui qui dit des faussetés. *colui che dice delle falsità.*

Ψεύδομαι, P'. mentir. *mentire.*

Ψευδομαργαρίταρον, τό. ὀσ. fausse perle. *perla falsa.*

Ψευδομάρτυρας, ὁ. οὐσίας. faux témoin. *falso testimonio.*

Ψευδομαρτύρημα, τό. ὀσ. l'action de faire un faux témoignage. *il fare una falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a fait un faux témoignage. *colui ἢ colei che ha fatto una falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρία, ἡ. οὐσίας. faux témoignage. *falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρῶ, P'. faire un faux témoignage. *fare un falso testimonio, una falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui fait un faux témoignage. *colui ἢ colei che fa un falso testimonio.*

Ψευδοπροφητεία, ἡ. οὐσίας. fausse prophétie. *falsa profezia.*

Ψευδοπροφητεύω. P'. prophetiser à faux. *profetizzare falso.*

Ψευδοπροφήτης, ὁ. οὐσίας. faux prophéte. *falso profeta.*

Ψευδορκία, ἡ, ὀσ. parjure, *spergiuro, spergiurio.*

Ψευδόρκος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. parjure. *spergiuro, ra.*

Ψευδορκῶ, P'. parjurer. *spergiurare.*

Ψεῦδος, τό. ὀσ. mensonge. *menzogna.*

Ψευδοχριστιανός, ὁ, ἡ. ἐπίθ. faux chrétien. *falso cristiano.*

Ψευδόχριστος, ὁ. ὀσ. faux christ. *falso cristo.*

Ψεῦμα, τό. ὀσ. mensonge. *menzogna. bugia.* §. εἶναι ὅλα ψεύματα. il est tout faux. il n'est pas vrai. *è tutto falso, non è vero.*

Ψευματάκι, τό. οὐσ. un petit mensonge. *bugiuzza, bugietta.*

Ψευματάρης, ὁ. ἐπίθ. menteur. *menzognero.*

Ψευματίζω, ψευματῶ. P'. mentir. *mentire.*

Ψευματίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ment. *colui ἢ colei che mentisce.*

Ψευματίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a menti. *colui ἢ colei che ha mentito.*

Ψευμάτισμα, τό. ὀσ. l'action de mentir. *il mentire.*

Ψεύτης, ὁ. ὀσ. menteur. *menzognero, bugiardo.*

Ψευτιά, ἡ. ὀσ. fausseté. *falsità.*

Ψεύτικα, ἐπίρ. faussement. *falsamente.*

Ψεύτικος, η, ον. ἐπίθ. faux, se. *falso, sa.*

Ψευτολογία, ἡ. ὀσ. faux discours. *discorso falso.*

Ψηλά, ἐπίρ. en haut. *in alto, su.*

Ψηλαφήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a tâté. *colui ἢ colei che ha palpato.*

Ψηλάφησις, ἡ. ὀσ. tâtonnement. *palpamento.*

Ψηλάφησμα, τό. ὀσ. l'action de tâter, de toucher. *il palpeggiare, il tastare.*

Ψηλαφησμένος, η, ον. μετ. tâté, ée. *palpato, ta.*

Ψηλαφῶ, Ρ΄. tâter. *palpare, palpeggiare, tastare.*

Ψήλωμα, τό. ὀσ. τὸ ὑψώνειν. l'action d'élever. *l'innalzare, innalzamento.* §. ψήλωμα, ὕψωμα. hauteur, lieu haut. *altura, luogo alto, elevato.*

Ψηλώνω, Ρ΄. élever. *innalzare.* §. ψηλώνω, οὐδ. s'élever. *innalzarsi.*

Ψηλώνων, ουσα, ον, μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui éleve. *colui ἢ colei che inalza.* §. ψηλώνων, οὐδ. celui ἢ celle qui devient plus grand. *colui ἢ colei che diventa più grande.*

Ψηλώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu plus grand. *colui ἢ colei ch'è divenuto più grande.*

Ψῆμα, τό. οὐσ. cuisson. *cuocimento.* §. ψῆμα. l'action de rôtir. *l'arrostire.*

Ψημένος, η, ον. μετ. cuit, te. *cotto, ta.* §. τὸ ψωμὶ δὲν εἶναι καλὰ ψημένον. le pain n'est pas bien cuit. *il pane non è ben cotto.* §. ψημένος διὰ τὰ κρέατα, κτλ. rôti. ie. *arrostito, ta.* §. τὸ ψημένον, τὸ ψητόν. le rôti. *l'arrosto.*

Ψήνω, Ρ΄. rôtir. *arrostire.* §. ψήνω ψωμὶ, κτλ. cuir. *cuocere.* §. ὁ ἥλιος τὸν ἔψησε. le soleil l'a havi. *il sole lo ha abbronzato.*

Ψήνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui rôtit. *colui ἢ colei che arrostisce.* §. ψήνων ψωμὶ, qui cuit le pain. *che cuoce il pane.*

Ψήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a rôti. *colui ἢ colei che ha arrostito.*

Ψησικά, τά. ὀσ. ce qu'on paye pour rôtir quelque chose. *quel che si paga per arrostire qualche cosa.*

Ψητόν, τό. οὐσ. le rôti. *l'arrosto.*

Ψηφὶ, ψηφίον, τό. ὀσιασ. lettre. *lettera.*

Ψηφίζω. Ρ΄. élire. *eleggere.*

Ψηφίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui élit. *colui ἢ colei che elegge.*

Ψηφίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a élu. *colui ἢ colei che ha eletto.*

Ψηφισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été élu. *colui ἢ colei ch'è stato eletto.*

Ψήφισμα, τό. οὐσ. ἐκλογή. élection. *elezione.* §. ψήφισμα, προσταγή. décret. *decreto.*

Ψηφισμένος, η, ον. μετ. élu, ue. *eletto, ta.*

Ψηφιστής, ὁ. ὀσ. électeur, celui qui élit. *elettore. colui che elegge.*

Ψηφιστός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut élire. *che si può eleggere, eleggibile.*

Ψῆφος, ἡ. οὐσ. suffrage. voix. *suffragio, voto.* §. ψῆφος, ἐκλογή. élection. *elezione.*

Ψηφῶ, Ρ΄. ἐκλέγω. élire. *eleggere.* §. ψηφῶ estimer. *stimare, far conto.* §. δὲν ψηφῶ. mépriser. n'avoir aucune éstime. *non istimare, non far conto. disprezzare.*

Ψιθυρίζω. Ρ΄. murmurer. *mormorare.*

Ψιθυρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui murmure. qui parle tout bas. *colui ἢ colei che mormora, che parla sottovoce.*

Ψιθυρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a murmuré. *colui ἢ colei che ha mormorato.*

Ψιθύρισμα, τό. ψιθυρισμός. ὁ. ὀσ. murmure. l'action de murmurer, de parler tout bas. *il mormorare, il parlare sottovoce.*

Ψιθυριστής, ὁ. οὐσ. celui qui murmure. *mormoratore.*

Ψιλά, ἐπίθ. subtilement. *sottilmente*.

Ψιλαίνω, P'. χάμνω ἕνα πρᾶγμα ψιλόν. subtiliser, attenuer, amincir. *assottigliare*.

Ψιλαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui attenue, qui amincit. *colui ò colei che assottiglia*.

Ψιλή, ἡ. ὐσ. accent aigu. *accento acuto*.

Ψιλή, ἡ. ἐπίθ. λεπτή. subtile. *sottile*.

Ψιλογραμμία, ψιλογραφία, ἡ. ὐσ. écriture petite, menue. *scrittura piccola, minuta*.

Ψιλογράφος, ὁ, ἡ. ὐσιασ. celui qui écrit de petites lettres. *colui che scrive in minuto*.

Ψιλογράφω, P'. écrire de petites lettres. *scrivere in minute lettere*.

Ψιλοκοπία, ψιλολογία, ἡ. ὐσ. subtilité. *sottigliezza*.

Ψιλοκοπῶ, ψιλολογῶ. P'. subtiliser, chercher beaucoup de finesse. *sottilizzare, ghiribizzare*.

Ψιλός, ή, όν. ἐπίθ. subtil, le. *sottile*. §. ἕνα ψιλόν. un rien. *un niente*.

Ψιλοῦτζικα, ἐπίρ. un peu subtilement. *un poco sottilmente*.

Ψιλοῦτζικος, η, ον. ἐπίθ. tant soit peu subtil, le. *un pochetto sottile*.

Ψίλωμα, τό. ὐσ. l'action d'amincir. *assottigliamento*.

Ψιλώτατος, η, ον. μετοχ. très-subtil, le. très-mince. *sottilissimo, ma*.

Ψιλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus subtil, le. plus mince. *più sottile*.

Ψιμύθιον, τό. ὐσ. fard. *belletto*.

Ψιμυθιάζω, P'. farder. *imbellettare, imbiaccare*.

Ψιττακός, ὁ. ὐσ. perroquet. *pappagallo*.

Ψίχα, ἡ. ὐσιασ. mie de pain, etc. *mica di pane etc.* §. ψίχα. un tant soit peu. *un tantino*.

Ψιχάλα, ἡ. ὐσ. menue pluie. *pioggia minuta*.

Ψιχαλίζω, P'. bruiner, pleuvoir à petites gouttes. *piovigginare*.

Ψόγος, ὁ, ὐσιασ. blâme. *biasimo*.

Ψωνίζω, P'. acheter, faire des achats. *comprare, far le spese necessarie*.

Ψωνίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a acheté, qui a fait des achats. *colui ò colei che ha comprato, che ha fatto le spese necessarie*.

Ψώνισμα, τό. ὐσ. achat. *compra*.

Ψωνιστής, ὁ. ὐσ. celui qui fait des achats. *colui che compra*.

Ψῶνος, ὁ. ὐσ. achat. *compera, compra*.

Ψοφήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est mort. qui est crevé. *colui ò colei ch' è morto, crepato*.

Ψοφίμι, τό. ὐσ. charogne. *carogna*.

Ψόφιος, ὁ. ὐσ. mort, te. crevé, ée. *morto, ta. crepato, ta*.

Ψόφος, ὁ. ὐσ. l'action de crever. *il crepare*. §. ψόφος, ἐπίρ. que tu puisse crever. *che tu possa crepare*.

Ψοφῶ, P'. crever, mourir. *crepare, morire*.

Ψύγω, P'. havir. *abbronzare*.

Ψυλλιάζω, P'. se remplir de puces. *riempirsi di pulci*.

Ψυλλιάρης, ψυλλιάρικος, ὁ. ἐπίθ. rempli, ie. de puces. *pieno, na. di pulci*.

Ψυλλίζω, P'. ôter les puces. *nettare le pulci, spulciare*.

Ψυλλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ôte les puces. *colui ò colei che spulcia*.

Ψυλλίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ôté les puces. *colui ò colei che ha spulciato*.

Ψύλλισμα, τό. ὐσ. l'action d'ôter les puces. *lo spulciare*.

Ψύλλος, ὁ. ὐσ. puce. *pulce, pulice*.

Ψυλλοφάγωμα, τό, ὐσ. piqûre de puce. *puntura di pulce*.

Ψυλλοφαγωμένος, η, ον. μετ. piqué, ée. des puces. *punto, ta. dalle pulci*.

Ψυλλόχεσμα, τό. ὐσ. chiure de puces. *cacatura di pulci*.

Ψυχαγωγία, ἡ. ὐσ. rafraîchissement. *rinfrescamento, rinfresco*.

Ψυχαγωγῶ, P'. rafraîchir. *rinfrescare*.

Ψυχή, ἡ. ὐσ. ame. *anima*. §. ἦτον πενῆντα ψυχαῖς. il y avoit cinquan-

quante personnes. *vierano cinquanta persone.* §. ψυχή μου. καρδιά μου. mon ame. ma vie. *anima mia, vita mia.* §. ἄνθρωπος καλῆς ψυχῆς. homme de bien. *uomo dabbene.*

Ψυχικόν, τό. ὑσ. charité. *carità.* §. σὲ παρακαλῶ κάμετο διά ψυχικόν. je vous prie de le faire par charité, pour votre ame. *vi prego di farlo per carità, per l'anima vostra.*

Ψυχικός, κή, κόν. ἐπίθ. de l'ame. *dell' anima.* §. ψυχικός θάνατος, mort spirituelle. mort de l'ame. *morte spirituale, morte dell' anima.*

Ψυχόλεθρος, ὁ, ἡ, ον. ἐπίθ. qui porte la ruine, la perte de l'ame. *che porta la rovina, la perdita dell' anima.*

Ψυχομάχημα, τό. ὑσιας. agonie. *agonia.*

Ψυχομαχήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a été à l'agonie. *colui ò colei ch' è stato in agonia.*

Ψυχομαχῶ, Ρ'. agoniser. être à l'agonie. *agonizzare, essere in agonia di morte.*

Ψυχομαχῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui est à l'agonie. agonisant, te. *colui ò colei ch' è in agonia, agonizzante.*

Ψυχοπαῖδα, ἡ. ὑσ. fille adoptive. *figlia adottiva.*

Ψυχοπαῖδι, τό. ὑσ. fils adoptif. *figlio adottivo.*

Ψυχοπιάνω, Ρ'. reprendre force, reprendre courage. *riprendere forza, coraggio, spirito.*

Ψυχοπονῶ, Ρ'. avoir compassion. *avere compassione.*

Ψυχοφθόρος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. qui cause la perte de l'ame. *che cagiona la perdita dell' anima.*

Ψυχοῦλα, ἡ. ουσ. petite ame. *piccola anima.*

Ψύχρα, ἡ. ὑσιας. froid, *freddo.*

Ψυχρά, ἐπίθ. froidement, *freddamente.*

Ψυχραίνω, Ι'. refroidir. *raffreddare.* §. ψυχραίνομαι. se refroidir, se tiédir, *raffreddarsi.*

Ψύχραμα, τό, ὑσ. refroidissement, attiédissement. *raffreddamento, tiepidezza.*

Ψυχραμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. attiédi, ie. *raffreddato, ta. intiepidito, ta.*

Ψυχρανθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été refroidi, attiédi. *colui ò colei ch' è stato raffreddato, intiepidito.*

Ψυχρολογία, ἡ. ουσ. discours froid. *discorso freddo.*

Ψυχρός, ἡ, όν. ἐπίθ. froid, de. *freddo, da.*

Ψυχρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-froid, de. *freddissimo, ma.*

Ψυχρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus froid, de. *più freddo, da.*

Ψυχρότης, ἡ. ὑσ. refroidissement, tiédeur. *raffreddamento, tiepidezza.*

Ψυχρῶς, ἐπίρ. froidement, avec froideur. *freddamente.*

Ψυχωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été animé, *colui ò colei ch' è stato animato.*

Ψύχωμα. τό. ὑσ. l'action d'animer. *l'animare.*

Ψυχωμένος, η, ον. μετ. animé, ée. *animato, ta.*

Ψυχώνω, Ρ'. animer. *animare.*

Ψυχώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui anime. *colui ò colei che anima.*

Ψυχώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a animé. *colui ò colei che ha animato.*

Ψυχωφέλεια, ἡ. ὑσ. utilité, bien de l'ame. *utilità, bene dell' anima.*

Ψυχωφελής, ὁ, ἡ, τὸ ές. ἐπίθ. qui est utile, qui porte utilité à l'ame, *ch' è utile, che porta utilità all' anima.*

Ψυχωφελῶ, Ρ'. être utile à l'ame, *essere utile all' anima.*

Ψωμάδικον, τό. ὑσ. boulangerie. *forno.*

Ψωμάκι, τό. ὑσιας. petit pain. *piccolo pane.*

Ψωμᾶς, ὁ. ουσ. boulanger. *pistore, fornajo.*

Ψωμί, τό. ὑσ. pain. *pane.*

Ψωμοζήτημα, τό, ὑσ. mendicité. *mendicità.*

Ψωμοζητήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a mendié. *colui ò colei che ha mendicato.*

Ψωμοζητητής, ὁ. ὑσ. mendi-

diant. *accattatozzi, mendicante.*

Ψωμοζητῶ, Pʹ. mendier. *mendicare, accattare.*

Ψωμοπώλης, ὁ. οὐσ. qui vend le pain. *che vende il pane.*

Ψωμοσεντοῦκον, τό. οὐσιας. caisse pour le pain, *cassa per il pane.*

Ψωνίζω, κτλ. ἰδὲ Ψωνίζω.

Ψώρα, ἡ. οὐσ. gale. *rogna.*

Ψωραλειφὴ, ἡ. οὐσ. onguent pour la gale. *unguento per la rogna.*

Ψωριάζω, Pʹ. devenir galeux. *diventar rognoso.*

Ψωριάρης, ὁ. οὐσ. galeux, *rognoso.*

Ψωριάρικος, η, ον. ἐπίθ. galeux, euse. *rognoso, sa.*

Ψώριασμα, τό. οὐσ. l'action de devenir galeux, *il diventar rognoso.*

Ψωριάσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui est devenu galeux. *colui ȣ colei ch' è diventato rognoso.*

Ψωριασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de gale. *pieno, na. di rogna.*

Ω

Ω, ἄρθ. ο, ω; §. ἐπίῤῥ. θαυμασμοῦ, ho, *oh!*

Ὧδε, ἐπίῤ. ici. *qui.*

Ὠδὴ, ἡ. οὐσ. ode. *oda, ode.*

Ὠὲ, ἐπίῤ. hola. *olà.*

Ὠϊμὲ, ἐπίῤ. helas. *oimè, ahimè.*

Ὠκεανὸς, ὁ. οὐσ. Océan. *Oceano.*

Ὦμος, ὁ. οὐσιας. épaule. *spalla.*

Ὠμὸς, ἡ, όν. οὐσ. crue, ue. *crudo, da.* καὶ ἐπίθ. σκληρός. cruel, le. *crudele.*

Ὠμότης, ἡ. οὐσ. σκληρότης. cruauté. *crudeltà.*

Ὠμοφόριον, τό. οὐσ. chape. *piviale.*

Ὢν, οὖσα, ὄν. μετ. étant, qui est. *colui ȣ colei ch' è.*

Ὄντας, ἐπίῤ. étant. *essendo.*

Ὠὸν, ἰδὲ Αὐγόν.

Ὥρα, ἡ. οὐσ. heure. *ora.* §. μία ἥμισυ ὥρα. une heure et demie. *un' ora e mezza.* §. ὥραν τὴν ὥραν, de moment en moment. *da momento a momento.* §. κατὰ τὴν ὥραν. pour le présent. *per ora.* §. μὲ τὴν ὥραν, τωρίς. de bonne heure. *di buon' ora.* §. πᾶσαν ὥραν, à toute heure, à tout moment. *ogni ora, ogni momento.* §. τέτοιαν ὥραν. à telle heure. *a tal ora.* §. κακὴ ὥρα νὰ τὸν εὕρῃ, κακὴ ὥρα νάχῃ. que la peste le creve, que le diable l'emporte. *malanno, malora, che il diavol lo porti.* §. ὥρα καλὴ, εἰς τὸ καλόν. adieu. *addio.* §. ὥρα καλὴ, πῦ πηγαίνεις; eh bien où allez vous? *eh bene dove andate?* §. ὥραις ὥραις, de temps en temps, *di quando in quando.* §. ὥρα, τὸ ὡρολόγιον. horloge. *orologio.*

Ὡραῖος, αία, αῖον. beau, belle. *bello, la.*

Ὡραιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, le. *bellissimo, ma.*

Ὡραιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus beau. le. *più bello, la.*

Ὡραιότης, ἡ. οὐσ. beauté. *beltà.*

Ὡριμάζω, Pʹ. mûrir. *maturare.*

Ὡριμάζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui mûrit. *colui ȣ colei che matura.*

Ὡριμάσας, σασα, σαν. μετ. celui ȣ celle qui a mûri. *colui ȣ colei che ha maturato.*

Ὡριμασμένος, η, ον. μετ. mûri, ie. *maturato, ta.*

Ὥριμος, η, ον. ἐπίθ. mûr, re. *maturo, ra.*

Ὡροδείκτης, ὁ. οὐσ. style. aiguille d'horloge. *ago dell' oriuolo.*

Ὡρολογάκι, τό. οὐσ. petite montre. *piccolo oriuolo.*

Ὡρολογᾶς, ὁ. οὐσ. horloger. *oriuolajo, oriolajo.*

Ὡρολόγιον, τό. οὐσ. montre, horloge. *oriuolo. orologio.* §. ὡρολόγιον, τὸ βιβλίον. breviaire. *breviario.*

Ὡροσκόπιον, τό. οὐσιας. horoscope. *oroscopio.*

Ὡς, ἐπίῤ. comme. *come.* §. ὡς, ἕως. jusque. *sino.* §. ὡς πότε. jusqu'à quand. *sino a quando, quanto tempo.* §. ὡς τόσον. cependant. *intanto.*

Ὡσαὶ. ἐπίῤ. comme. *come.* §. ὡσαὶ νά. comme si. *come se.*

Ὡσαννά, τό. Osanna. *Osanna.*

Ὠταύτως, ἐπίῤ. de même. *similmente.*

Ὤπερ, ἰδὲ Ὠπχὼ.

Ὦσι, ἐπίῤ. λοιπόν. donc. *dunque.* §. ὥσι, ἕως ὅπου. jusqu à ce que. *sino a che.*

Ὥς πόσον, ἐπίῤ. cependant, pendant, en attendant. *in tanto, frattanto.*

Ὠταλγία, ἡ. ὑσιας. mal d' oreille. *mal d' orecchio.*

Ὠτίον, τό. οὐσ. oreille. *orecchio.*

Ὠφέλεια, ἡ. ὑσ. utilité. *utilità.*

Ὠφεληθεὶς, εἶσα, έν. μετ. celui ή celle qui a reçu de l'utilité. *colui ò colei che ha ricevuto, che ha ricavato dell' utile.*

Ὠφελημένος, η, ον. μετ. qui a profité, *che ha profittato, che ha avuto dell' utile.*

Ὠφέλιμος, η, ον. ἐπίθ. utile. *utile.*

Ὠφελιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-utile. *utillissimo, ma.*

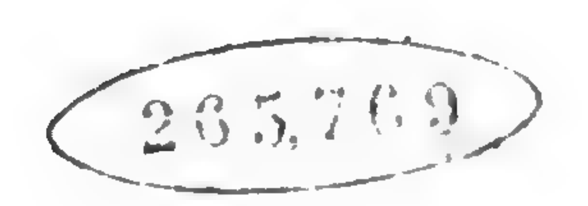
Ὠφελιμώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus utile. *più utile.*

Ὠφελῶ, Ρ'. aider. être utile. *giovare, esser utile.*

Ὠχρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pâle. *pallido, da.*

Ὠχρότης, ἡ. ὑσ. pâleur. *pallidezza, pallore.*

ΤΕΛΟΣ.

ONO-

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Α'βελ. Abel. *Abile*.
Α'βραάμ. Abraham. *Abramo*.
Α'γάθη. Agathe. *Agata*.
Α'γαπητός. Agapite. *Agapito*.
Α'γγελική. Angelique. *Angelica*.
Α'γγελος. Ange. *Angelo*.
Α'γνή. Agnès. *Agnese*.
Α'δάμ. Adam. *Addâmo*.
Α'δραστος. Adraste. *Adrastó*.
Α'δριανός. Adrian. *Adriano*.
Α'δωνις. Adonis. *Adonide*.
Α'θανάσιος. Athanase, *Atanagio*.
Αἴαξ. Ajax. *Ajace*.
Αἰκατερίνη. Catherine. *Caterina*.
Α'λεξάνδρα. Alexandre. *Alessandra*.
Α'λέξανδρος. Alexandre. *Alessandro*.
Α'λέξιος. Alexis. *Alessio*.
Α'μβρόσιος. Ambroise. *Ambrogio*.
Α'νάκλητος. Anaclete. *Anacleto*.
Α'ναστασία. Anastasie. *Anastasia*.
Α'ναστάσιος. Anastase. *Anastasio*.
Α'νδρέας. André. *Andrea*.
Α'νδρόνικος. Andronic. *Andronico*.
Α'ννα. Anne. *Anna*.
Α'ννίβας. Annibal. *Anibale*.
Α'ντωνία. Antoine. *Antonia*.
Α'ντωνίνα. Antoinette. *Antonietta*.
Α'ντωνῖνος. Antonin. *Antonino*.
Α'ντώνιος. Antoine. *Antonio*.
Α'πολλινάριος. Apolinaire. *Appollinare*.
Α'πολλώνιος. Apolone. *Apolonio*.
Αὐγουστῖνος. Augustin. *Agostino*.
Αὔγουστος. Auguste. *Augusto*.
Αὐρηλιανός. Aurelin. *Aureliano*.
Α'χιλλεύς. Achilles. *Achille*.
Βαλεντῖνος. Valentin. *Valentino*.
Βαλέριος. Valère. *Valerio*.
Βαλτάσαρ. Balthasar. *Baltassare*.
Βαπτιστής. Baptiste. *Battista*.
Βαρβάρα. Barbe. *Barbara*.
Βαρθολομαῖος. Barthelemi. *Bartolomeo*.
Βαρνάβας. Barnabé. *Barnaba*.
Βασίλειος. Basile. *Basilio*.
Βασιλείδης. Basilide. *Basilide*.
Βασιλική. Reine. *Regina*.
Βενέδικτος. Benoît. *Benedetto*.
Βενιαμίν. Benjamin. *Beniamino*.
Βερνάρδος. Bernard. *Bernardo*.
Βερονίκη. Veronique. *Veronica*.
Βιγίλιος. Vigilie. *Vigilio*.
Βικέντιος. Vincent. *Vincenzo*.
Βίκτωρ. Victor. *Vittore*.
Βικτωρία. Victoire. *Vittoria*.
Βιργίλιος. Virgile. *Virgilio*.
Βιτάλης. Vital. *Vitale*.
Βλάσιος. Blaise. *Biagio*.
Βονιφάτιος. Boniface. *Bonifazio*.
Βριγίδα. Brigitte. *Brigida*.
Βρύνων. Brunon. *Brunone*.
Γαβριήλ. Gabriel. *Gabriele*.
Γάϊος. Caje. *Cajo*.
Γεδεών. Gedeon. *Gedeone*.
Γεράσιμος. Gerasimus. *Gerasimo*.
Γερβάσιος. Gervais. *Gervasio*.
Γεώργιος. George. *Giorgio*.
Γορδιανός. Gordien. *Gordiano*.
Γρηγόριος. Gregoire. *Gregorio*.
Δαβίδ. David. *Davide*.

Δά-

Δάμασος. Damas. *Damaso.*
Δαμιανός. Damien. *Damiano.*
Δανιήλ. Daniel. *Daniele.*
Δημήτριος. Démétrius. *Demetrio.*
Διονύσιος. Dénis. *Dionigi.*
Δομινικός. Dominique. *Domenico.*
Δωροθέα. Dorothée. *Dorotea.*
Δωρόθεος. Dorothée. *Doroteo.*
Ε'ζεκιήλ. Ezechiel. *Ezechielle.*
Ε'κτωρ. Hector. *Ettore.*
Εἰρηναῖος. Irénée. *Ireneo.*
Εἰρήνη. Irene. *Irene.*
Ε'λένη. Helene. *Elena.*
Ε'λευθέριος. Liberal. *Liberale.*
Ε'λισάβετ. Elisabet. Louise. *Elisabetta, Betta, Bettina.*
Ε'λισσαῖος, E'lisée. *Eliseo.*
Ε'πιφάνιος. Epiphane. *Epifanio.*
Ε'σθήρ. Ester. *Ester.*
Εὔα. Eve. *Eva.*
Εὐάρεστος. Evariste. *Evaristo.*
Εὐγενία. Eugénie. *Eugenia.*
Εὐγένιος. Eugène. *Eugenio.*
Εὐδοξία. Eudossie. *Eudossia.*
Εὐδόξιος. Eudosse. *Eudossio.*
Εὐσέβιος. Eusèbe. *Eusebio.*
Εὐστάθιος. Eustache. *Eustachio.*
Εὐθύμιος. Euthime. *Eutimio.*
Εὐφήμιος. Euphémie. *Eufemio.*
Εὐφροσύνη. Eufrosine. *Eufrosina.*
Ζακχαῖος. Zachée. *Zacheo.*
Ζαχαρίας. Zacharie. *Zaccaria.*
Ζηνοβία. Zénobie. *Zenobia.*
Ζήνων. Zenon. *Zenone.*
Η'λίας. Elie. *Elia.*
Η'ρακλῆς. Hercule. *Ercole.*
Η'σαΐας. Isaïe. *Isaia.*
Θέκλα. Tecle. *Tecla.*
Θεοδοσία. Théodosie. *Teodosia.*
Θεοδόσιος. Théodose. *Teodosio.*
Θεόδουλος. Théodule. *Teodulo.*
Θεοδώρα. Théodore. *Teodora.*
Θεόδωρος. Théodore. *Teodoro.*
Θεοδώριχος. Théodoric. *Teodorico.*
Θεόφιλος. Théophile. *Teofilo.*
Θωμᾶς. Thomas. *Tommaso.*
Ι'ακώβη. Jaqueline. Jaquette. *Giacomina.*
Ι'άκωβος. Jaques. *Giacomo.*
Ι'αννουάριος. Janvier. *Gennaro.*
Ι'γνάτιος. Ignace. *Ignazio.*
Ι'ερεμίας. Jérèmie. *Geremia.*
Ι'ερώνυμος. Jerome. *Geronimo.*
Ι'λάριος. Hilaire. *Ilario.*
Ι'λαρίων. Hilarion. *Ilarione.*
Ι'ννοκέντιος. Innocent. *Innocente.*
Ι'ουδίθ. Judith. *Giudita.*
Ι'ουλία. Julie. *Giulia.*
Ι'ουλιανή. Julienne. *Giuliana.*
Ι'ουλιανός. Julien. *Giuliano.*
Ι'ούλιος. Jule. *Giulio.*
Ι'ουστίνα. Justine. *Giustina.*
Ι'ουστινιανός. Justinien. *Giustiniano.*
Ι'ουστῖνος. Jnstin. *Giustino.*
Ι'οῦστος. Juste. *Giusto.*
Ι'ππολύτη. Hippolyte. *Ippolita.*
Ι'ππόλυτος. Hippolyte. *Ippolito.*
Ι'σαάκ. Isaac. *Isacco.*
Ι'σίδωρος. Isidore. *Isidoro.*
Ι'σμαήλ. Ismael. *Ismaele.*
Ι'ωακείμ. Joachim. *Gioachino.*
Ι'ωάννης. Jean. *Giovanni.*
Ι'ωνᾶς, Jonas. *Giona.*
Ι'ωσήφ. Joseph. *Giuseppe.*
Κάλλιστος. Calliste. *Callisto.*
Κάμιλλος. Camille. *Camillo.*
Κασσάνδρα. Cassandre. *Cassandra.*
Κασσιανός. Cassian. *Cassiano.*
Καῖσαρ. Cesar. *Cesare.*
Καισάριος. Cesarien. *Cesario.*
Κάρολος. Charles. *Carlo.*
Κελεστῖνος. Célestin. *Celestino.*
Κέλσος. Celse. *Celso.*
Κλαύδιος. Claude. *Claudio.*
Κλήμης. Clement. *Clemente.*
Κορνήλιος. Corneille. *Cornelio.*
Κοσμᾶς. Cosme. *Cosimo.*
Κυπριανός. Cyprien. *Cipriano.*

Κυριακός. Cyriaque. *Ciriaco*.
Κύριλλος. Cyrille. *Cirillo*.
Κωνσταντῖνος. Constantin. *Constantino*.
Κῶνσας. Constant. *Constante*.
Λάζαρος. Lazare. *Lazzaro*.
Λαύρα. Laure. *Laura*.
Λαυρέντιος. Laurent. *Lorenzo*.
Λέανδρος. Leandre. *Leandro*.
Λεοπόλδος. Leopold. *Leopoldo*.
Λέων. Léon. *Leone*.
Λίβιος. Livie. *Livio*.
Λογγῖνος. Longin. *Longino*.
Λωδοβίκος. Lodovic. *Lodovico*.
Λουκᾶς, Luc. *Luca*.
Λουκία. Lucie. *Lucia*.
Λουκιανός. Lucien. *Luciano*.
Λούκιος. Lucius. *Lucio*.
Λουκρητία. Lucrèce. *Lucrezia*.
Λουκρήτιος. Lucrèce. *Lucrezio*.
Μαγδαληνή. Magdelaine. Madelon. *Maddalena*.
Μακάριος. Macaire. *Macario*.
Μαλαχίας. Malachie, *Malachia*.
Μαργαρίτη. Margarite. *Margarita*.
Μάρθα. Marthe. *Marta*.
Μαρία. Marie. *Maria*.
Μαρῖνα. Marine. *Marina*.
Μαρῖνος. Marin. *Marino*.
Μάριος. Marius. *Mario*.
Μαρίτζα. Maricon. *Marietta*.
Μαρκελλῖνος. Marcellin. *Marcellino*.
Μαρκέλος. Marcel. *Marcello*.
Μάρκος. Marc. *Marco*.
Μαρτῖνος. Martin. *Martino*.
Μαρτῖνη. Martine. *Martina*.
Μαξιμιλλιανός. Maximilien. *Massimiliano*.
Μάξιμος, Maxime. *Massimo*.
Μαξιμῖνος. Maximin. *Massimino*.
Ματθαῖος. Matthieu. *Matteo*.
Ματθίας. Matthias. *Mattia*.
Μαυρίκιος. Maurice. *Maurizio*.
Μιχαήλ. Michel. *Michele*.
Μωϋσῆς. Μωσῆς. Moise, Moyse. *Mosè*.
Νάρκισσος. Narcisse. *Narciso*.
Ναζάριος. Nazare. *Nazario*.
Ναθαναήλ. Noël. *Natale*.
Νέστωρ. Nestor. *Nestore*.
Νικηφόρος. Nicéphore. *Niceforo*.
Νικόδημος. Nicodème. *Nicodemo*.
Νικόλαος. Nicole, Nicolas. *Nicola*.
Ὄθων. Othon. *Ottone*.
Ὀκτάβιος. Octave. *Ottavio*.
Ὀλυμπία. Olympie. *Olimpia*.
Ὀλύμπιος. Olympe. *Olimpio*.
Ὀνούφριος. Onuphre. *Onufrio*.
Ὁνώριος. Honoré. *Onorio*.
Οὐρβανός. Urban. *Urbano*.
Παγκράτιος. Pancrace. *Pancrazio*.
Πάμφιλος. Pamphile. *Panfilo*.
Παντελεήμων. Παντολέων. Pantaleon. *Pantaleone*.
Πασχάλης. Paschal. *Pascale*.
Πατρίκιος. Patrice. *Patrizio*.
Παύλα. Paule. *Paola*.
Παυλῖνος. Paulin. *Paolino*.
Παυλῖνα. Pauline. *Paolina*.
Παῦλος, Paul. *Paolo*.
Πελαγία. Pélagie. *Pelagia*.
Πελάγιος. Pélage. *Pelagio*.
Πετράκης. Pierrot. *Pierino*.
Πέτρος, Pierre. *Pietro*.
Πετρονίλλη. Pétronille. *Petronilla*.
Πετρώνιος. Pétrone. *Petronio*.
Πῖος, Pie, *Pio*.
Πολύκαρπος, Polycarpe. *Policarpo*.
Πομπήϊος. Pompée. *Pompeo*.
Πόντιος. Ponce. *Ponzio*.
Πρίσκη. Prisce. *Prisca*.
Προκόπιος. Procope. *Procopio*.
Πρόκλος. Procule. *Proculo*.
Προτάσιος. Protase. *Protasio*.
Ῥαφαήλ. Raphael. *Rafaele*.
Ῥεβέκκα, Rebeca. *Rebeca*.
Ῥοβέρτος. Robert. *Roberto*.
Ῥωμανός. Romain. *Romano*.
Σαμουήλ. Samuel. *Samuele*.

Σαμ-

Σαμψών. Samson. *Sansone.*
Σάρα. Sare. *Sara.*
Σεβῆρος. Sévère. *Severo.*
Σῆξτος. Sixte. *Sisto.*
Σιγισμοῦνδος, Sigismond. *Sigismondo.*
Σιλβία. Silvie. *Silvia.*
Σίλβιος. Silve. *Silvio.*
Σίλβεστρος. Sylvestre. *Silvestro.*
Σκηπίων. Scipion. *Scipione.*
Σολομών. Salomon. *Salomone.*
Σοφία. Sophie. *Sofia.*
Σωσάννη. Susanne. *Susanna.*
Στέφανος, E'tienne. *Stefano.*
Συμεών. Siméon, *Simeone.*
Σίμων. Simon. *Simone.*
Σπυρίδων. Spiridion. *Spiridione.*
Τερέντιος. Térence. *Terenzio.*
Τηρεσία. Thérèse. *Teresa.*
Τιβούρτιος. Tiburce. *Tiburzio.*
Τιμόθεος. Timothé. *Timoteo.*
Τῖτος. Tite. *Tito.*
Τρύφων. Triphon. *Trifone.*
Τωβίας. Tobie. *Tobia.*
Φάβιος. Fabius. *Fabio.*
Φαυστίνη. Faustine. *Faustina.*
Φαυστῖνος. Faustin. *Faustino.*
Φῆλιξ. Felix. *Felice.*
Φερδινάνδος, Ferdinand. *Ferdinando.*
Φίλιππος. Philippe. *Filippo.*
Φραγκῖσκος, François. *Francesco.*
Χριστίνη. Christine. *Cristina.*
Χριστόφορος. Christophore. *Cristoforo.*
Χρυσόστομος. Chrysostome. *Grisostomo.*

Πωλεῖται Λίτρας 30. Βενετικὰς χωρὶς συγκατάβασιν.

